

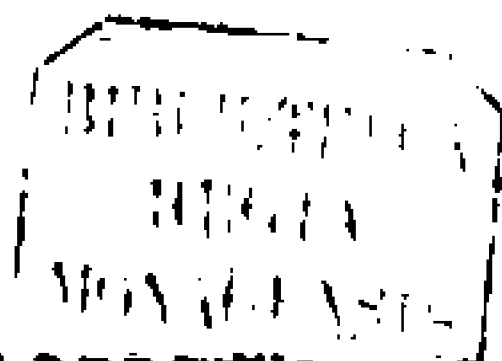
Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

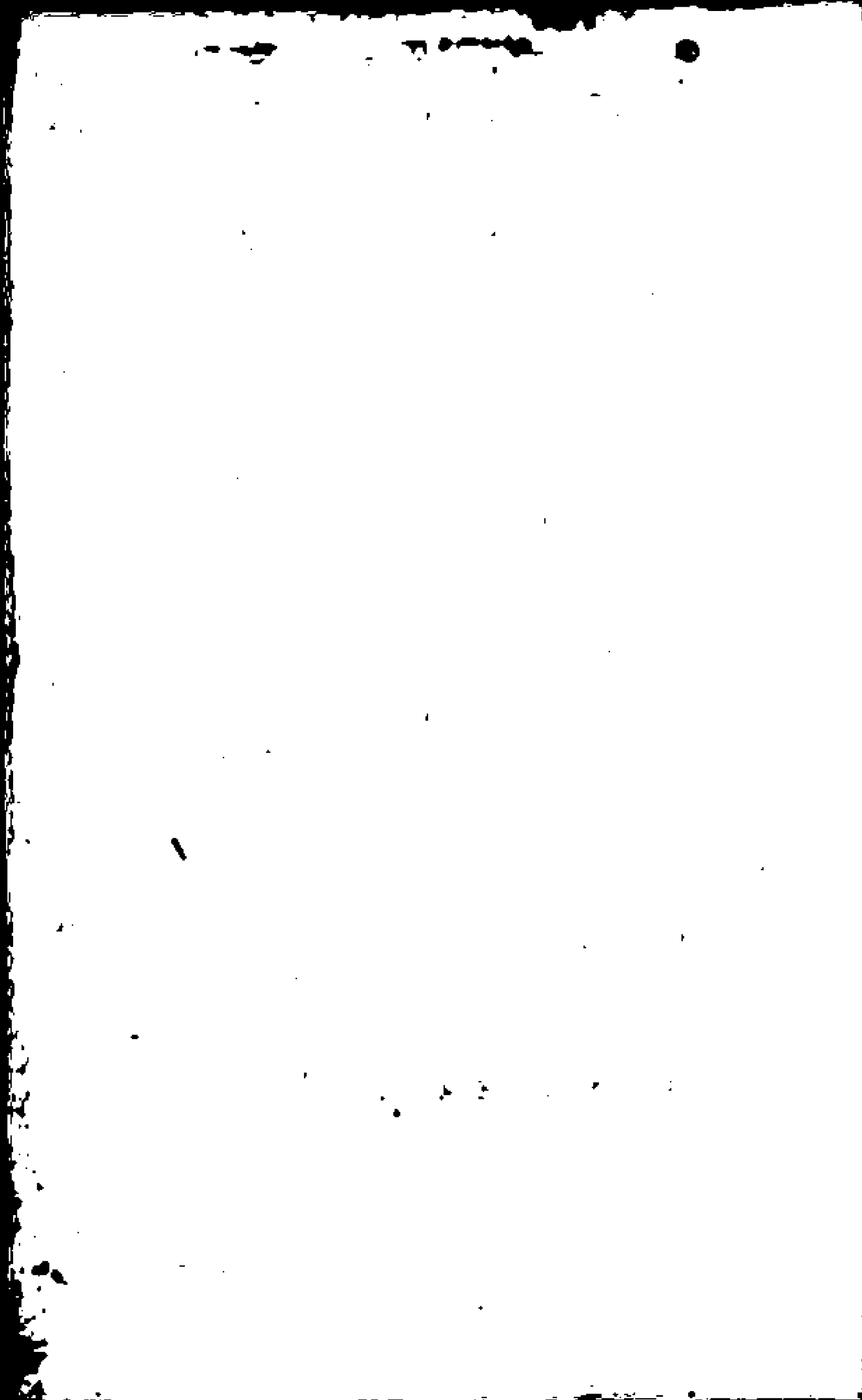
SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI SA, MOSATENI OPERVM Tomus II.

Cum GILBERTI COGNATI & IO-
ANNIS SAMBVCI Annotation-
nibus: quas ad calcem adie-
ctas reperies.

BASILEAE.

DEORVM DIA- LOGI.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ
Ερμού.

IOVIS ET MER-
curij.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

ΤΗΡ τοῦ Ἰνάχου παῖδα
τὴν ἑαλωμένην Ἰδα, ἢ Ερ-
μῆ: Ερ. ναι. τὴν ἰωλί-
νης. Ζ. οὐκ ἔτι παῖς ἰκάνη
ἔστιν, ἀλλὰ δάμαρις. Ερ. τέρ-
τιον τότε. τῷ ῥόπῳ δ' ἰναλο-
λάγη; Ζ. ἡλοῖσιν ἡσασα ἡ ἡρα-
μιτίδα αὐτῆς. ἀλλὰ ἡ ἑα-
ρὴν ἀλλότῃ δεινὴν ἐπιμιμη-
σεται τῇ ἑαλωμένῃ. βουέ-
λον τινα πολυμήματον Ἀργεῖν
πύονα ἰπύκον, ἵε τίμησιν
δάμαριν, ἀϋπνοῦ ὦρ. Ερ. τί
οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιῆν; Ζ. ἑα-
ταπῆσθαι ὅτι τὴν Νέμειον
(ἡκεῖ δὲ παρ' Ἀργεῖ βουκόλῃ)
ἰκάνον μὲν ἀπόκτεινεν: τὴν
δὲ ἰωλίαν τῷ πειλάγῃ ἵε τὴν
Αἴγυπτον ἀπαγαγόν, ἵσιν ποιῶ-
σον.

ipsam uero Io per pelagus in Aegyptum abducens, isin facit

ΙLlam a Inachi puellam
pulchrā nosti Mercuris
MER. Etiam. Io dicis.

I V P. Non amplius puella
illa est, sed iuuenca. MER.
Monstruosum hoc. Quomodo
mutata est? I V P. Zeloty-
pia mota Iuno transforma-
uit ipsam. Sed et nouum a-
liud quoddam malum insu-
per excogitauit. Infelici illi
bubulcum quendam multio-
culum, Argum nomine, cu-
stodē addidit, qui iuuenentem
pascit, insomnis ac peruigil
ipse existens. MER. Quid
igitur nos oportet facere?

I V P. Deuolans in Nemeā
syluā (illic alicubi Argus pas-
cit) illum quidē interficitor

σορ. καὶ τὸ λοιπὸν ἴσω διὰς
τοῖς ἱκῆ, καὶ τὸν Νῆλον ἀνα-
γίτω, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἔπι-
πεμπίτω, καὶ σωσίτω τὰς πλί-
ντας.

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ο Σ

καὶ Ερμῆ.

to, & decaterò pro deo ab
incolis habeatur, Nilumq; at-
tollat, & ventos imminuat,
& præterea nauigantes ser-
uet.

NEPTVNI ET

Mercurij.

Eodem interprete.

N B P T V N V S.

ΕΣΤΙΝ, ὦ Ερμῆ, νεώσδ' το
χῶρ τῷ Δί; Ερ. οὐδ' αὖ
μᾶρ, ὦ Νέστορ. Πρσ.
ὅμως προσάγγιστον αὐτῷ.
Ερ. μὰ ἰνέχλα, φημί, ἄκαρτεν
γὰρ ὅστις ἐκ αὐτοῦ ἴδωται αὐτὸν ἐν
τῷ παρόντι. Πρσ. μᾶρ τῇ Ηρᾷ
συνώγει; Ερ. ἐκ, ἀλλ' ἰσθραῖόν
τί ἴσται. Πρσ. συνώγει. ὁ Γανυμή-
δης ἰνδὸρ. Ερ. οὐδέ τί το, ἀλλ'
ἀμαλανάως ἔχει αὐτός. Πρσ.
πότερ, ὦ Ερμῆ; Δεινὸν γὰρ τό-
τε φῆς. Ερ. αἰσχυρόμασι κῆρ,
τρεῖς τὸν ἴσται. Πρσ. ἀλλ' ἔχρη πρὶν
ἰμὶ δῆόν γινόντα. Ερ. τί τοκρ
αἴτιος, ὦ Πρόφδορ. Πρσ. ἀπαγι.
τί τοκρ ἱκῆνες; ἱκ τίνος; ἐκδὲν
ἐλαφῆς

L Icet ne Mercuri con-
uenire Iouem nunc?
MER. Nequaquam
Neptune. NEP. Attamen
intrò renuncias de me ipsi.
MER. Ne molestus sis, in-
quam. Importunū enim hoc:
quare nō poteris ipsam uide-
re in præsentia. NEP. Num
igitur cum Iunone concum-
bit? MER. Non, sed diuersū
quiddā est. NEP. Intel-
ligo, Ganymedes intus est.
MER. Neq; hoc: sed ipse in-
firmus aliquantulum est.
NEP. Vnde hoc Mercuri?
Nescio enim quid graue nar-
ras. MER. Padet dicere, ta-

le quidpiam est. NEP. At nihil eo tibi opus est apud
me, patiens utiq; cum tibi sim. MER. Peperit paulo antè,
Neptune. NEP. Apage. An peperit ille? Ex quo? Itaq; la-
tuit

DEORVM

DIALOGI.

5

ἐλπίδες ἡμᾶς αὐδρέγματος ὦν·
 ἀλλ' ἔτι ἐπισύμμεν καὶ τῷ ὕ-
 γαστρὶ ἐκπορεύεσθαι. Εἰ. ὦ λυγρὸν.
 ἔγὼ ἰκέειν εἶχε τὸ ἔμβρυον. Πρ.
 οἴμαι, ἐκ τῆς λιπαρῆς ἔτιμης αὐ-
 θις, ὥσπερ πῶν Αθλιῶν, τινὰ
 διαγῶ πῶν λιπαρῶν ἔχει. Εἰ.
 ὅκ. ἀλλ' ἐν τῷ μητρῷ ἰκύνει τὸ
 ἐκ τῆς Σιμίας βρίσκει. Πρ. ὦ
 γὰρ ὑπερβόλῃ, ὥς ἐλθὲ ἡμῖν
 λυσιτερεῖ, καὶ παραχρῆμα σώ-
 ματι. ἀλλὰ τίς ὁ Σιμία ἐστι;
 Εἰ. θεῖα, τῶν Κάδμου
 θυγατέρων μία. ταύτῃ συνοικ-
 ῶν, ἰκύνεται ἰππίστει. Πρ. ἄρ-
 ταῖς τινος, ὦ Γρηῦ, αὐτὴ ἰκύν-
 οντι; Γρ. καὶ μάλα, ἢ καὶ παρ-
 εἰδόμεν ἐν αἰσὶ σοὶ δεκά. πῶ γὰρ
 γὰρ Σιμίαν ἐπαλῶσα ὁ Ἥρῃ,
 (εἰδὼς ὅτι ἦν ὑπὸ τυπὸς ἔστι) πα-
 ρεῖ αἰτῆσαι παρὰ τῷ θεῷ, με-
 τὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἡ-
 κει παρ' αὐτῶν. ὥς δὲ ἐπ' ἰδέσθαι.
 καὶ ὅπως ἔχωρ καὶ τὸ κρᾶνον, αὐτὴ
 φάσμα ὁ ὄρεφός. καὶ ὁ Σιμία γὰρ

tuit ille nos Hermaphrodi-
 tus existēs? At neque uterus
 eius tumorem aliquem præ-
 se tulit. M B R. Recte dicis:
 neque etiam ille partum in-
 tra se habebat. N E P. No-
 ui, rursus ex capite peperit
 scilicet, quemadmodum Ὁ
 Minervam. habet enim ille
 caput quoddam puerperum.
 M B R. Neque illud, sed a in-
 femore gēstavit partum il-
 lum, uidelicet ex Semele re-
 ceptum. N E P. Euge gene-
 rosus, ut ille totus nobis, Ὁ
 ex omni parte corporis im-
 prægnādo idoneus atque foe-
 cundus est. Sed quæ nam ὁ
 Semele ista est? M B R. The-
 bara mulier, ex filiabus Cad-
 mi una. Huic cōgressus præ-
 gnantem eā reliquit. N E P.
 Deinde uerò ipse pro illa pe-
 perit? M B R. Atque admo-
 dum, etiam si tibi alienū ac

διαφείρεται ὑπὸ τῷ πυρί.
 ἡμεῖς ἡμεῖς αἰσθάνονται τὴν
 γαστέρα αὐτῶν, ἀποκο-
 μίσει αὐτοὺς ἐκ αὐτῶ τὸ ἴμ-
 βρον ἱπποκρίτων. καὶ ἡμε-
 ρὴ ἡμεῖς, ἀλλὰ ἡμεῖς ἡμεῖς
 μηδὲν, ἐν τῇδε, ὡς ἀποτὸν
 ἀποτὸν αὐτῶν, ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμε-
 ρὴ ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτῶ, ἡμεῖς
 λακῶν ἀπὸ τῶν ἡμεῖς ἡμε-
 ρὴ, ἡμεῖς αὐτῶ τὸ βρὶφ. ἡμε-
 ρὴ: ἡμεῖς τὴν Νύσαν ἀποκο-
 μίσει, ἀποτὸν αὐτῶ τὸν
 φαντ ἀποτὸν αὐτῶ, ἀποτὸν αὐ-
 πνευματῶν. ἡμεῖς ἡμεῖς
 τὸν αὐτῶ τὸν αὐτῶ καὶ ἡμε-
 τὸν καὶ πατὴρ ἡμεῖς ἡμε-
 ρὴ: ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτῶ
 τῶ πρὸς τὸ ἡμεῖς αὐτῶ, καὶ
 τὸν αὐτῶ, ἡμεῖς αὐτῶ
 τὸν αὐτῶ ἡμεῖς.

quam ad uulnus afferam, ac cætera, ea quæ ex more atque
 consuetudo fieri solent, quasi puerpere procurem.

E P M O Y K A I

M E R C V R I I E T

ἡλίου.

Solis.

Eodem interprete.

M E R C V R I V S.

Ω

ἡμεῖς, ἡμεῖς τὴν
 ἡμεῖς, ὡς ἡμεῖς
 ἡμεῖς, ἡμεῖς ἡμεῖς,
 ἡμεῖς

A

Vdi ὁ Sol, ne hodie
 currum agas, inquit
 Iupiter, neq; in cras
 stinam,

DEORVM DIALOGI.

7

μηδ' ἐς φρίττω ὁμόφρον, ἀλλ'
 ἐνδομ μείν, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τις ἔστω νύξ μακρά. ὥστε λυίο
 ποσων μὲν αἱ ἄραι αὐτὸς τοὺς
 ἴππους, σὺ δὲ σβίσσον τὸ πῦρ,
 καὶ ἀναπαύεισθαι μακροῦ σι
 αυτέρ. ΗΛ. καὶ νῦν τούτα, ὦ Ερ
 μῦ, καὶ ἀλόηστα ἔχεις πα
 ραγγεῖλαι. ἀλλὰ μὲν παραβαί
 νον τι ἰδέσθαι τῷ δρόμῳ, καὶ
 ἐξυπακούειν ἑαυτῶν, ἵνα τὰ με
 ἀχθῇται, καὶ πῶν νόμιμα τρεῖς
 πλάσιον ἢ ὁμόφρον πειῖσαι
 δαίμονας; Ερ. οὐδ' αὖν τοιοῦ
 τον, εἰ δ' ἐς αὐτὸ ἴστα. δαί
 τον δὲ τι νῦν αὐτὸς ἐπιμακ
 ρεῖται γρη῏θαι εἰ πῶν νόμιμα.
 ΗΛ. πού τί καὶ ὅτι, ὅτι πῶν
 ὁρίσμενον ἀγγεῖλαι τούτα
 μοι; Ερ. ἰσχυροτάτα, ὦ ΗΛ.,
 περὶ αὐτὸ ἀμφιθέμενον γυναι
 κός, ἡ σιώντισιν. ΗΛ. ὁρῶν αὐ
 τὸς, εἴτα ὅχι καὶ νύξ μία;
 Ερ. ὁδὸν μὲν, τυχθῆναι γάρ τις
 να δὲ ἢ ὁμοίως τούτοις μέ
 γαν, καὶ πολὺ αὐτὸν διόν.
 τὸ τε

stinum, neq; etiam in diem
 perendum: sed intus manere,
 fiatq; interea perpetua una
 nox longa. Quare equos qui
 dem iterū soluant Horæ: tu
 uerò reslingue ignē, & nūc
 tandem post longum inter
 uallū temporis te ipsum reo
 crea. SOL. Noua hæc at
 que omnino aliena denū
 cians uenis. Sed nūquid trās
 gredi siue peccare uisus sum
 inter agendum, & extra fi
 nes cursum habuisse, atque
 id nūc irascitur ille mihi, no
 ētemq; triplo maiorem die
 facere statui? MER. Nihil
 tale: neque hoc etiam perpe
 tuò fiet: sed ipse nunc opus
 habet noctem sibi fieri con
 sucto longiorem. SOL. Vbi
 autē etiam ille est? aut unde
 ipse emissus es, ut hæc nuncia
 res mihi? MER. Ex Βρο
 tia, ab a uxore Amphitryo
 nis, cū qua cōcumbit. SOL.
 Amator illius? atq; ita illi sa
 tis nō est nox una? MER.

Nequaquam. Nasci enim quendam oportet ex hoc concubio
 tu magnū, atque multorum certaminum uictorem deum.

εὔτερον οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀποτε-
 λιθῶσαι ἀδύνατον. ἢ λ. ἀλ-
 λὰ τὰ λισιεργάτω μὲν ἀγαθὴ
 τύχη. ταῦτα δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ,
 ἀκ' ἐγίνετο ὡδὶ τῇ Κρόνου· αὐ-
 τοὶ γὰρ ἡμῶς ἰσμεν. οὐδ' ἀπὸ
 καὶ τῶ ἱκάνθ' ὡς πρὶ ὅτι ξίας
 ὦν, οὐδ' ἐπολιπὼν αὐτὸν ἔρα
 πὸν ἐν Θέβαις ἱκοιμᾶτο. ἀλλὰ
 ἡμῶς μὲν ὦν ἡ ἡμῶς, οὐδ' ἔ-
 λιατὰ μίβριμ τὸ αὐτὸ ἀνάλου-
 γον ταῖς ὥραις. ξίνον δὲ ὁ πα-
 ραλαγμένον ἔδιν, ὅδ' αὖ ἱ-
 κεινόνος ποτε ἱκάνθ' ὄνυκτῃ
 γυναικί. νυν δὲ δυσλύνε γνο-
 νάου ἔνικα χρεὶ ἀνιτράφει
 τὰ πάντα, καὶ ἀκαμπυτῶν
 μὲν γυνάιδας τὰς ἱππους ὑπὸ
 πῶς ἀργίαι, δύσπορον δὲ πῶν
 ὅλον, ἀτρεῖς μὲν εὔσαν ἐξῆς
 τριῶν ἡμῶν, τοὺς δ' αὐτὸν ἡ-
 πους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ δαίκα
 βροῦν· τριαῦτα ἀπολαύσονται
 πῶν διὰς ὀρότην, καὶ ἡαδι-
 αλυῶται περιμύοντες, ἵς' αὖ
 ἱκάνθ' ἀποτιλίσῃ τὸν ἀδαν-
 τῶν, ἐν λίγαις, ὑπὸ μακρῷ τῷ
 mines praeterea misere in tenebricoso uiuere. Hoc boni ex
 amoribus Iouis consequentur illi scilicet, sedebunt que ex-
 pectantes donec ille athletam istum quem dicis, absoluerit

hoc igitur una nocte absolui
 ac perfici impossibile est.

S O L. Sed absoluat, atque
 ad exitū perducatur ille, quod
 faustum felixq; sit. Verum a-
 men haec, Merceri, tempori-
 bus Saturni non fiebant, (so-
 li enim hic nos sumus) neque
 ille tum ab uxore Rhea di-
 uertebat, aut seorsum cuba-
 bat: neq; etiam relicto caelo
 Thebis dormiebat: sed dies
 quidem tum dies erat, nox
 autem ad suum certum spa-
 cium secundū proportionem
 horarum agebatur: peregri-
 num uerò aut immutatum ni-
 hil. Neque ille tum unquam
 cum muliere mortali quica-
 quam rei habuit. At nunc in
 felicitis mulierculae caussa o-
 portet omnia sursum & des-
 orsum uerti, ac equos quidē
 praefractiores & difficilio-
 res fieri ob ocium et desidiā,
 uia aut asperiorē, eo quòd to-
 to triduo nō usurpabitur: ho-
 mines praeterea misere in tenebricoso uiuere. Hoc boni ex
 amoribus Iouis consequentur illi scilicet, sedebunt que ex-
 pectantes donec ille athletam istum quem dicis, absoluerit
 sub

DE ORVM

Ἰόφω. Ερ. σιῶπα, ὦ Ἥλιε, μή τι
 ἑακὸν ἀπολαύσῃς τῶ λόγῳ.
 ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Σελῖνῳ ἁ-
 πιλθὼν, καὶ τὸν ὕπνῳ, ἀπαγ-
 γιῶ ἡσυχίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡνὸς ἀ-
 πίστασι, τὴν μὲν σελήνην πρὸς
 βάσιον, τὸν δὲ ὕπνον μὲν ἀνεί-
 ναι τὰς ἀνθρώπους, ὥς ἀγνοή-
 σαι μακρὰν οὕτω τὴν
 νύκτα γεγενημένην.
 ἔλιν.

E P M OY K AI
 ΑΠΟΛΛΩΝΘ.

Eodem interprete.

DIALOGI.

sub longis tenebris. MER.
 Tace o Sol, ne quid mali pro
 his dictis tuis hanciscare.
 Ego uero ad lunam hinc ab-
 biens, et ad Somnū, renun-
 ciabo etiam illis quæ Iupiter
 mandauit: illi quidem, ut ne
 procedat citius: huic autem,
 ut ne remittat à se homines,
 quò ignorent longam aded
 noctem banc fuisse.

MERCVRII ET
 Apollinis.

M E R C V R I V S.

TΙ σκυθρωπὸς εἶ, ὦ ΑΠΟΛ-
 ΛΩΝ; ΑΠ. ὅτι, ὦ Ερμῆ,
 δυσυχῶ ἔμ τῶν ἄρῳτα-
 κῶν. Ερ. ἄξιον μὲν λόγου τὸ
 τριῦτον. σὲ δὲ τί δυσυχῆς; ὦ
 τὸ ἑατὰ τὴν δάφνῳ σι λυπῶ-
 ῖς; ΑΠ. ὁ δαμῶν, ἀλλ' ἄρ' ἔμε-
 νον περὶ τὸν ἑακὸν τὸν Οἶ-
 βάδα. Ερ. τί θύμῃ γὰρ, ἐπὶ μὲν,
 ὕακινθος; ΑΠΟΛ. καὶ μάλα.
 Ερ. πρὸς τί; ΑΠΟΛΛΩΝ; ὦ
 τίς

li filium. MER. An mortuus est c Hyacinthus? dic mihi.
 APOL. Atq; admodum. MER. Vnde, Apollo? aut
 quis

Quid uerò tristis es
 Apollo? APOL.
 Quoniam, o Mer-
 curi, miser atq; infelix cir-
 ca amores sum. MER. Dis-
 gnūm quidem maxore hoc:
 sed tu quo pacto miser atq;
 infelix es? An adhuc dolore
 afficit te id quod cum a Das-
 phne accidit? APOL. Ne-
 quaquam, sed amasium do-
 leo Laconem illum b Oeba-
 li filium. MER. An mortuus est c Hyacinthus? dic mihi.
 APOL. Atq; admodum. MER. Vnde, Apollo? aut
 quis

τίς ἔτις ἀνδράσις ὦ, οἷς ἀπε
 κείναι τὸ καλὸν ἐκείνο μερῶς
 κισ; Απ. αὐτὸς ἐμὲ τὸ ἔργον.
 Ερ. ἀκούω ἡμάς, ὦ Ἀπείλων.
 Απ. ἐκ' αὐτῆς δουρὸς καὶ τι ἀσ
 κέσσειν ἐγίνετε, Ερ. πάντες; ἰδί
 λω γὰρ ἀκούσαι τὸν λόγον. Απ.
 Δισκός ἐστιν ἡμάς, ὡς γὰρ οὐ
 νηδισκόντων αὐτῶ. ὁ δὲ καὶ περὶ
 αὐτῶν ἀπολέμενος ἔφυρε
 ἔρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτῶν.
 ἀμείβετο δὲ καὶ μὲν φέρων
 τίς ἐκείνους. ἰγὼ μὲν αὐτῶν
 ῥήψα, ὥς περὶ ἐνθάδε, τὸν δὲ
 σκαρὶς τὸ αὐτῶ. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ταύ
 ρητος καταπνύσας, ἰδί λω
 φάλλω τῷ παιδὶ ἐτίθει σφί
 ρων αὐτῶν, ὥς ἀπὸ τοῦ πλε
 γυς αἵματι ῥυκῶσαι πολλοῦ, καὶ
 τὸν παιδα δίδυς ἀπιδάσκων.
 ἀλλ' ἰγὼ τὸν μὲν ἔφυρον αὐ
 τῶν ἡμετέρων κατατεξέ
 σαι, φέρωντι ἐπισπόμενος
 ἄλλοι τοῦ ἔργου. τῷ παιδὶ δὲ
 καὶ τὰ φρον ἡμετέρων ἐν Ἀμύ
 κλαις, ὅπου δὲ δῖος αὐτὸν κα
 τίβητι.

Stigiō Zephyrum ulciscebar, tortis in eum sagittis, fugien
 temq; ad montem usque persequendo. Pucro autem ex tu
 midum extraxi in Amyclis, quo loco discus eum prostra
 vit:

quis ita ab omni amore alie
 nus fui, ut occiderem formo
 sum illum puerū? A P O L.
 Mei ipsius factum hoc est.
 M E R. Quid igitur infan
 tiūm Apollo? A P O. Nō,
 sed infortunium quoddam
 inuito mihi accidit. M E R.
 Quomodo? cupio enim au
 dire rationem hanc. A P O.
 Disco ludere discibat, atq;
 ego unā cū illo ludebam. Cæ
 terum uentorū omniū pesti
 mē perditus & Zephyr' ama
 bat quidem longo iam tem
 pore etiam ipse illū. Verum
 neglecto eo, & contemptū
 istum non ferente, ego qui
 dem, quemadmodum con
 sueueramus, discum in aliū
 sursum uersus iaculabar, ille
 autē deorsum à Taygeto
 spirans, ablatum hunc in ca
 put puero inflixit, ita ut ex
 ea plaga & cruor manaret
 affatim, & ipse puer statim
 moreretur. Verum ego eue

DEORVM DIALOGI. II

τίβητι, καὶ ἀπὸ τῶ ἀίματος αὐ-
τοῦ ἀναδουῶσαι τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν, ὃν Ἑρμῆς, καὶ ἀνα-
βυσσῶν αἰθέρος ἀπάντην, ἵει
καὶ γέ-χματα ἵεν, ἵπαιά τε
τὰ τῶ νικητῶ. ἄρα σοὶ ἀλόγως
διλυπῶσαι δοκεῖ; Ἔρ. οἶομαι, ὃ Ἀ-
πολλεὺς ἡλκισ γὰρ θνητὸν πι-
πειν μέν, τὸ ἱερὸν μέν, ὡς
μὴ ἄχθῃ ἀπὸ ἀνόνι.

pollo. Noras enim mortalem te comparasse amasium tibi
quare dolere non debes, mortuo iam illo.

H P A Σ K A I

Λύττει.

IVNONIS ET

Latona.

Eodem interprete.

I V N O.

KΑὐτὰ μὲν γὰρ, ὃ Ἀπολλεὺς,
καὶ τὰ τέκνα ἐτεκλε-
τῶ δι. Λα. ὁ πᾶσαι,
ὃ ἤκα, τοῖσδε τέκνῃσι Λευκά-
μειν, εἶ, ὃ ἤκαί τις ἴσιν.
ἤρ. ἀλλ' αὐτὸ μὲν ὁ χαλδῆς,
ὅπως χρύσιμός γε ἔστι, τεχνί-
της ὡς ἔστι, καὶ ἡαταπ-
κόσμηκεν ὅμῃν τὸν οὐρανόν,
καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἵκεν, καὶ
σπυδαίσταί περὶ αὐτῆς. εἰ
δὲ σοὶ παῖδες, ὃ μὲν αὐτῶν
ἀφ' ἑστέον ὡς αὐτῶν μίτρα, καὶ

PUlbros enim uero La-
tona & liberos pro-
creasti Ioui. LA-
T O. Non enim omnes, ὃ Ιε-
νο, tales parere possunt,
qualis Vulcanus est. I V-
N O. At hic claudis quidē,
utilis certē tamen est, arti-
fex optimus existens, ac cæ-
lum nobis exornauit quoq.,
Veneremque uxorem duxit,
à qua & studiose obserua-
tur. Contrà autem, tuorum
liberorum altera quidem uirilis ultra modum, & mon-
tiusza

ἔρκει, ἢ τὸ τιλοῦταίῃς πῶ
 σκυθίαν ἀπὸ λείονα, πάντες
 ἰσασιν εἰς ἰδίαν ἔσεινενδον,
 καὶ μιμνῶντες τὰς σκυθίας αὐ-
 τὰς, ἀνθρώποφάγας ἐνέκει, ὃ δὲ
 Ἀπέλλων, προσποιῶν ὅτι πάν-
 τα εἰδέναι, καὶ τοξόον, καὶ λα-
 θαρῖον, καὶ ἰατρὸς αἰνὰ, καὶ μαν-
 τούριον, καὶ λατρεῖν ὁμιλῶ. ὅ-
 ρον γὰρ ἔμελλε μαντικῆς, τὸ ὅτι
 ἐν Δελφοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλαρώ, καὶ
 ἐν Διδύμοις, ὅρα πάντα τοὺς
 γράμμεν αὐτῶ, λίσσεται ἢ ἰπτα-
 φοτρίζοντα πρὸς ἑκάτερον ὅ-
 ὅρα τὴν αἰσιν ἀπὸ τῆς ἀντι-
 κειμένης αἰσιν εἶναι τὸ σφάλμα.
 καὶ πλεονεξία μὲν ἀπὸ τῆς τοιού-
 τος πλεονεξίας εἰς ἀντιπρῶτον, καὶ πα-
 ρίχοντες αὐτὰς λατρεῖν ὁμι-
 λῶνται. πλὴν ἐν ἀγνοήταί γε ὅτι
 τὸ σιωπῶντορ, τὰ πλεονεξία τι-
 ρατοῦ μέγιστος, αὐτὰς ἐν ὅτι μάν-
 τικῆς ὁ γνῶσις, ὅτι φρονέουσι ὅτι τὸν
 ὁρῶμεν τὸν δίσκον, ὃς πρὸς
 μαντεύσασαί γε, ὡς φασί, αὐ-
 τὸν ὃς δάφνη, καὶ ταῦτα, εἴτω
 λαλῶν καὶ λαλῶν ὄντα, ὡς
 ἐχέτω, λαλῶντι λαλῶντι καὶ
 σίβητι, quod fugitura ipsum esset Daphne, idē, adeo formo-
 sum atq; comatum. Quare non video qua causa pulchrio-

tiuaga est. Et postremo in
 Scythiam quoq; profecta,
 omnes sciunt qualia come-
 dat, hospites mactando, ac
 Scythas ipsos imitando, qui
 humana carne vescuntur. A-
 pollo autem simulat quidem
 omnia scire sese, et iacula-
 ri, et cithara canere, et me-
 dicum esse, et uaticinari: et
 erectis uaticinandi tabernis
 hic in Delphis, illic in Claro
 et Didymis, decipit consu-
 lentes se, obliqua, et in utrā
 que partē questionis propo-
 sita inclinantiā responden-
 do, ne uidelicet erroris pos-
 sit damnari: atq; ita ex hoc
 questu facit, et discessit. Mul-
 ti enim amatores sunt, seq; ip-
 sos exhibent praestigijs delu-
 dendos. Verum non ignora-
 tur utique à prudentioribus,
 quod pleraq; falsa ac ficta
 dicat: quippe ille ipse ua-
 tes ignorabat quod interfe-
 cturus amasium suum esset
 disco: neq; praedixerat ipse
 sibi, quod fugitura ipsum esset Daphne, idē, adeo formo-
 sum atq; comatum. Quare non video qua causa pulchrio-
 rum

DEORVM

ῥα δὲ Νιόβης ἰδέσθαι. Λη. τὰ
τα μέν ται τὰ τέκνα, ἡ ξεῖνός
οἱ, καὶ ἡ ψυχή μοι τις, ἵδμε
ἔπος ἡντιάνειρά με βαῖν τῶν
δωδῆς. καὶ μακρὰ, ἵππο δὲ μὲν
ἵππωνται ἐς τὸ ἄλγεα, ἡ δὲ
λεῖψις ἵπ τῶ σωματίῳ, δαυ
μας, μέν οἱ ὑφ' ἀπάντων.

Η. ἰδέσθαι, ὦ Λητίη, ἱκάνει
θαυμάσιος, ὅν οἱ παρὰ τῆς, ἡ τὰ
δίναι αἰ μῦσαι δικάσαι ὑβί
λορ, ἀπιδωρῶν αὐ αὐτῆς ἑτα
τέσας τῆ μασίης, νῦν δὲ ἡ α
τασφιδῆς ἀδύει ἀπὸ λυ
λῆς, ἀδύκως ἀλῆς. ἡ δὲ ἡ αὐ
ον παρὰ τῆς, ὅτῳ ἡ αὐτῆς ἑτα
ὡς ἡ αὐτῆς ἡ αὐτῆς ἡ αὐτῆς ἡ αὐτῆς
ἀκρίβους, φεβύσας μὲν ἡ νῆα
νῖον οἱ δὲ αὐτῆς τὸ αἶσχος
αὐτῆς, ἡ παρὰ τῆς αὐτῆς τῶν ἡ
τας. αὐτῆς γὰρ ἀλῆς, ὅτῳ δὲ τὰς
τεκνῶν αἰ μῦσαι, παρὰ τῆς γῆ
καὶ αὐτῆς ἑτα. Λη. μέγα ὦ Η
ρα, φρονεῖ, ὅτῳ ἡ αὐτῆς τῶν ἡ
συμβολαῖς αὐτῆς, καὶ δὲ αὐ
τῶν

sius exularet, immiserit illi canes: ut interim non dicam,
quod neque parturientibus obdetricatura fuisset, si uirgo
utique & ipsa foret. L A T. Valde animo elato es, Iuno,
eo quod cum Ioue concumbis, & unā cū eo regnas: et pro
pterea

DIALOGI.

13

res liberos te quā Nioben
illam procreasse putaris.

L A T. At uerò liberi hi, hos
spitū matatrix ista uidelis
cet, & mendax uaticinator
ille, scio quo pacto mordeāt
te aum cōspiciuntur inter de
os: & maximē quando hæc
quidem ob pulchritudinem
laudatur, ille autem citharā
personat in conuiuiis, omni
bus ipsum admiratione pro
sequentibus. I V N. Nequeo
risum continere, Latona. Il
lium ne admiratur? quē Mar
syas, si iuste modò iudicare
Musæ uoluissent, excorasset
merito, ut qui ipse in Musica
uicerat: nunc autem circum
uentus miser ille perit, iniu
ste sanē damnatus. Hæc autē
formosa tua uirgo, ita for
mosa nimirū est, ut postea
animaduertit sese conspectā
ab Ἀῆτῶνε fuisse, uerita ne
adolescens ille turpitudinē ip
s

τὸ τοῦ βριζῆς ἀδῶς, πλὴν ἀλλ'
ἔφομαί σοι μὴ τ' ἐλίγῃς αὐθις δα-
κρύσας, ἰπότεα σοι καταλι-
πὼν ἐς τὴν γλῶσσαν, τὰ ὄρη
ὅ λυπνὸς γυγνέμεν.

le, in taurum aut cygnum conuersus.

ΘΕΩΝ ΚΡΙ-

σι.

DEARVM IV-

dicium:

Eodem interprete.

I V P I T E R.

EΡΜῆ, λαλῶν τὰ τὸ μῦ-
λον, ἀπὸ τοῦ ἐς τὴν φρυ-
γίαν, παρὰ τὸ Πριάμου
παῖδα τὸν Βυκλίου (νῦν δὲ ὁ
Ἰδῆς ἐν τῷ Γαργάρῳ) καὶ λέ-
γει πρὸς αὐτὸν ἴτι σοι, ὦ Πάρι,
ἡλόνει ὁ βίος, ἰπείδῳ λαλῶν ἦ
αὐτὸς ἦ, καὶ σοφὸς τὰ ὁρῶμεν,
δικάζει τὰς διαίτας, ἢ τις αὐτῷ
ὅ λαλίστα ἐστὶ. τὸ δὲ ἀγῶν τὸ
ἀβδίου, ὃ νικῶσα λαβίτω τὸ μῦ-
λον. ὅρα δὲ ὅδε καὶ ὁ μῦν αὐ-
τὰς ἀπίσσει πρὸς τὸ δίκασμα.
ἔγω δὲ ἀπωθῶμαι τὴν δίκασμα,
ἐπίσκει ἦ ὅμως ἀγαπῶν. καὶ ἐν-
εῖδεν ἦ ὅδε, ἐδίδωκεν αὐτὸν ἀπάσαις τι-
μῆναι εἶδεν, ἄλλως τε καὶ αἰεί-
κει,

nes nos amem: ac, si modò possibile foret, libenter omnes
nos uictrices uidere uellem, præsertim quando & neces-
se est.

pterea absq; metu contume-
liosa es. Veruntamen uidebo
te non ita multo post rursus
lachrymantem, quādo te reo-
licta, in terrā descenderit il-

MERCURI, accepto
hoc pomo abi in
Pbrygiā ad Priā-
mīa filiū, pastore armēti (pa-
scit autem in Ida monte, qua
parte Gargarū uocant) ac
dic illi: Iupiter, inquit, ὁ Πα-
ρι, iubet te, posteaquā et ipse
formosus es, & rerum ama-
toriarū doctus, sententiā fero
re inter deos, quæ nam illas
rū omniū formosissimas sūt.
Certaminis autem præmiū,
ea quæ uicerit, pomum acci-
piat. Porro tempus iā est ut
& ipse nos abeat ad iudi-
cem. Ego uerò ablego à me
arbitrariū, ut qui ex æquo om-
nes nos amem: ac, si modò possibile foret, libenter omnes
nos uictrices uidere uellem, præsertim quando & neces-
se est.

DEORVM DIALOGI.

15

κα, μιᾷ τὸ κάλλιστον ἀποδόν-
 τα, πάντας ἀπιχθάνουσαι τὰς
 παλαιοί. Διὰ τούτων ἢ αὐτὸς
 ἢ καὶ δι' ἑτέρου ὑμῖν δικάσει.
 ὁ δὲ νεώτερος αὐτὸς ὁ φρονεῖ, ἵφ'
 ὅρ' ἀπαιτῇ, πασιδανὸς μὲν ἔστι,
 καὶ τῶν νεώτερων τὰ τε ξυγγενῆς,
 τὰλλα ἢ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἑνός, καὶ
 αὐτὸς αὐτὸ ἀπαξιώσει τειχό-
 ναι θάλασσαν. Αφρ. ἰγὼ μὲν, ὦ Ἰού,
 εἰ καὶ τὸ μῶμος αὐτὸ ἐπιτάσσεται
 ὑμῖν δικάσειν, δαίμων βα-
 δισμαίω πρὸς τὴν ἐπίστασιν.
 τί γὰρ αὐτὸ καὶ μωμῶσαι ἔμελλε; καὶ
 ἢ καὶ τούτοις ἀρίστην τὴν αὐ-
 θροον. Ηρα. ὦ δὲ ὑμεῖς, ὦ Α-
 φροδίτη, δὲ Δία μὲν, οὐδ' αὖτ' ὁ
 Ἄρης ὁ σὸς ἐπιβραχὴν τὴν Δία
 ταν. ἀλλὰ διχόμεθα καὶ ἔτιναι,
 ὅστις αὐτὸς, τὸ πάρεν. Ζ. ὦ καὶ σοὶ
 ταῦτα, ὦ δύγατρε, σκεδανῇ; τί
 φησὶ ἀποτρέφει, καὶ ὀρυβρίζει;
 ἔστι μὲν ἰδιὸν τὸ αἰδιδυμέναι γι-
 τὰ τεύχεα, ὑμῶν τῶν παρδίων.
 Ἐπιδόσεις δὲ ὁμῶς ἀπαι-
 τοῦ καὶ ὅπως μὴ χαλκήνηται
 τὴν δικάσειν αἰ νεοκλήναι,
 τίς τε, ὅτι ἐρυθρεῖται; Εἰς quidem peculiare hoc uirginibus uo-
 bis, uerecūdia affici erga talia. sed tamē annuis. Abite igitur,
 ac uidete ne infensiores fiat is iudici, quaecunq; uicta fueritis:

ncus

se est, qui uni pulchritudinis
 summā adiudicabit, eū omni-
 no in odiū ceterarum pluriū
 incurrere. Quare equidē ip-
 se uobis idone⁹ iudex nō sum:
 adolescens autē ille Phrygius,
 ad quē hinc abitis, regio qui-
 dem genere prognatus est, et
 Ganymedis huius cognatus:
 ceterū simplex et mōtans:
 neq; quisquā illū cognitione
 hac indignū meruō putauit.
 V B N. Ego uerō, Iupi-
 ter, etiā si Momū ipsum prae-
 stitutus nobis iudicē, praesenti
 animo itura sum ad documē-
 tū mei praebendum. Quid
 enim adeō reprehenderit il-
 le in me? Sed oportet etiā hi-
 sce placere hominē. I V N.
 Neq; nos, Venus, timemus
 quicquā, etiam si Mars iste
 tuus electus sit arbiter: sed re-
 cipimus ὅτι hūc Parin, quis-
 quis etiam fuerit. I V P. Nū
 igitur et tibi eadē haec, filia,
 placet? quid respoñdes? auct-

μηδὲ κακὸν ἐνδοξοῦσι τῷ ναι
 σίον, ἢ γὰρ οἷόν τι ἐπίσης εἶναι
 ἡμετέρας πάσας. Ερ. πρῶτον μὲν
 αὐτὸν εἰ φεγγίαι, ἵνα μὲν ὕψος
 μὴ. ὅμως ἢ μὴ βραδύως ἀε
 παλαστή μοι, καὶ βάρβαροι. οἷς
 διαῖναι τὸν παρὲν. ναισας ὅτι
 ἡμετέρας, καὶ τὰλλα ὁρμητικὸς, καὶ
 τὰ τριῶν κρινεῖν ἐκπύματα
 τῶ, οὐκ αὖ ἐκείνῳ δικασαί
 ἡμετέρας. Αφρ. τὸτο μὲν ἀπαι
 ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμὴν λέγεις τὸ
 δικασίον ὅτιν εἶναι τὸν δικασ
 τῶν. πότῃ δὲ ἀγαθός ὅτιν
 εἶτῶ, ὃ καὶ γυνὴ τις αὐτῷ σύνοι
 σιν; Ερ. ἢ παντὶ ὁ ἀγαθός
 ὅτιν, ὃ ἀφροδίτη. Αφρ. πῶς
 λέγεις; Ερ. δικαί τις αὐτῷ συ
 νοικῆν ἰδέα γυνή, ἱκανὴ μὲν,
 ἀγροικῶ ἢ καὶ δεινῶς ὁρμητικὸς,
 ἀλλ' ὃ σφίδρα πρὸς ἡμᾶς αὐ
 τῇ εἶναι, τίνῳ δ' ὅμ' ἵναι τῶν
 πα ὁρμητικῶν; Αφρ. ἄλλως ὅρμη
 τικῶν. Αθ. παραπρὸς βούεις, ὃ
 οὐτῶ, ἰδέα τῶν τοιούτων.

sic satis formosa, ceterum rustica, atque inter montes malè
 consueta: sed non admodum adhibere animum ipsi uide-
 tur. Cuius igitur gratia hæc interrogas? VEN. Nullius
 sanè rei, sed ita temerè in mentem uenit. MIN. Malè le-
 gationem obis, bene tu, qui priuatim cum hac consilia con-

neue malum aliquod infera-
 tis ipsi adolescentulo. Neque
 enim fieri potest ut æquali-
 ter omnes formosæ sitis.

MER. Procedamus ergo re-
 ctà uersus Phrygiā. Ac ego
 quidem præibo, uos aut non
 lentè et sequimini me, et bo-
 no animo estè. Noui ego Pa-
 ridè hunc adolescentens est for-
 mosus, & quod ad cetera at-
 tinet, amorì deditus, et ad ta-
 lia disceptanda maximè ido-
 neus: neq; ille facilè iudicaue-
 rit malè. VEN. Hoc quidē
 totum bene, adeoq; pro me
 narras, iustum uidelicet esse
 nobis iudicem. Vtrum autem
 & uxorè adhuc caret hic,
 an & mulier quæpiam ipsi
 colibitat? MER. Non om-
 nino absq; uxorè est, Venus.
 VEN. Quomodo hoc di-
 cis? MER. Videtur quædā
 cū eo habitare mulier Idæa,
 fers.

DEORVM

DIALOGI.

17

μὲν: Ερ. ἰλίμ, ὦ Ἀδου-
 νᾶ, Ἀντιόμ, εὐδὲ καὶ ὁμῶν·
 ἀλλ' ὄρεϊται, ἢ ἄγαμ' ὁ
 Πάρις ἔστιν. Ἀδν. ὥς δὲ τί
 τᾶτο πολυπραγμονεῖς; Ερ.
 ἐκ τῆς Αἰ. φασὶ δ' εἶναι ἄλλως
 ἱππιδῶν, ἐκ δὲ πύκτου δὲ ἔρια
 τόμι. Ἀδν. τί ὅν, ἄγαμός
 ἔστιν; Ερ. εὐ δὲ καὶ. Ἀδν.
 τί δὲ τῶν πολυπραγμονῶν ἔστιν
 αὐτῶν ἰδιδομία, καὶ φιλόλο-
 γός τις, ὃ τὸ πᾶν βουκόλ';
 Ερ. τὸ μὲν ἀλυσίς ἐκ ἐχολί-
 γαν, ἀκάζην δὲ χρὴ νῆεν ἐν-
 τα, καὶ τᾶτων ὀρίγναι τυ-
 χῆν, καὶ βύλιθαι αὖ πρῶτον
 αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας.
 Αφρ. ὄρεϊται: ἰλίμ ἰγὼ μέμα
 φεμαι, ἰδὲ προσεγκαλῶ σε, τὸ
 πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλῆν· με-
 φμοίρων γδ, καὶ ἐκ Αφρ. δὲ τας
 τὰ τοιαῦτα. Ερμ. καὶ αὐτὰ
 σχολῶν τὰ κατὰ με ὄρεϊται. Αἰ
 μὲν χαλσιπῶς ἔχ, μέδ' οἷα με-
 νικτῶν, ἢ τι καὶ τούτῃ κατὰ
 τὸ

fers. MER. Nihil mali;
 Minerva, hoc: neque etiam
 contra uos. sed interrogabat
 me, an uxore adhuc careret
 Paris. MIN. Quamo-
 brem igitur hoc superstitione
 sc' adeo illa curat? MER.
 Nescio. Aiebat igitur quod
 temere ita in mentem uen-
 nisset hoc, neque ex compo-
 sito interrogasset me. MI.
 Quid ergo? caretne uxore
 adhuc? MER. Non uideo-
 tur. MIN. Quid autem?
 bellica? ne rei studio aliquo
 tenetur, atq; amans gloriae
 est, an nihil aliudq; bubulcus
 est? MER. Verum quidem
 non possum dicere: coniectu-
 ra autem facere licet, iuue-
 nis cum sit, etiam has res cō-
 sequi illum cupere, ac uelle
 praeipuum in praelijs esse
 se. VEN. Vides? nihil
 ego nunc conqueror, neque
 crimini uerto tibi, quod cum

hac seorsim nunc loqueris. Querulorum enim hoc, non Ve-
 neris. MER. Etiam hac ferme eadem interrogauit me:
 quamobrem grauitur ne feras, neue putes co minus conse-
 cuturam esse te, quod huic quoque simpliciter & absque
 b b dolé

τὸ ἀπλὸν ἀπειρηνάμεν. ἀλλὰ
 μεταξὺ λόγων ἴδω πάλιν προϊ-
 εῖτεσθαι, ἀπισπᾶσθαι μὲν τῶν ἀο-
 τέρων, καὶ σχιδίην γὰρ κατὰ
 τὴν φρυγίαν ἰσμεν. ἰσμεν δὲ
 καὶ τὴν ἰδίαν ἰσμεν, καὶ τὸ Γάρ-
 γαρὸν ἴσον ἀκριβῶς· αἱ δὲ μὲν
 ἀπακτῶμα, καὶ αὐτὴν ὑμῶν
 τὴν δικαστὴν τὸν Πάριον. Ηρ.
 ἴσα δὲ ἔστιν; ὁ γὰρ παρὰ μὲν φαί-
 νεται. Ερ. ταύτη, ὦ Ηρα,
 πρὸς τὰ λαϊὰ σκέψαι, μὴ πρὸς
 ἀκρὴ τῶν ἱερῶν. παρὰ δὲ τὴν
 πλουσίαν, ὅτε αὐτὴν, καὶ τὴν
 ἀγίαν ὁρᾷ. Ηρα. ἀλλ' ὅχι
 ὁρᾷ τὴν ἀγίαν. Ερ. τί φῆς;
 ὅχι ὁρᾷ βεῖδαι κατὰ τὸν ἱμῶν
 ὅπως δάκτυλον, ἢ μίσον τῶν
 ποταμῶν προερχόμενα; καί
 τίνα ἐκ τοῦ σκοπίου κατὰ βί-
 οντα, καλὰ κύματα ἔχοντα, καὶ
 ἀνέριγοντα μὴ πρόσθεν διασκήδ-
 νουσαι τὴν ἀγίαν; Ηρα. ὁρᾷ
 νῦν, ἔστι καὶ νῦν ἔστιν. Ερ. ἀλλ'
 ἵκωνται, ἰσμεν δὲ ὅτι πλεονεξίαν ἰσ-
 μεν,

dolo respondi. Verum
 interea dum sermones ce-
 dimus, iam multum pro-
 gressi, reliquimus post nos
 stellas, et propemodum
 Phrygiam contingimus.

Ego uero etiam Idam ui-
 deo, adeoque totum Gara-
 garum exacte: et, si non
 fallor, ipsum quoque iudic-
 cem uestrum Paridem.

I V N O. Vbi autem is
 est? neque enim ipsa etiam
 uideo illum. M E R C V.

Hac uersum, Iuno, ad sinis-
 tram respice, non ad sum-
 mum montem, sed secun-
 dum latus, ubi autrum illud
 et armentum uides. I V

N O. At non uideo ar-
 mentum. M E R C V R.

Quid ais? an non uides bu-
 culas secundum meum hunc
 digitum, ex medijs rupibus
 progredientes: et quen-
 dam à scopulo deorsum
 currentem, pedum manu

tenentem, et prohibentem ne longius dispergatur ar-
 mentum? I V N O. Video nunc tandem, si modo ille
 est. M E R C V R. Ille uero. Sed quia propè iam su-
 mus,

DEARVM IVDICIVM.

16

καὶ, ὡς τὸς γῆς, εἰ δὲ καὶ,
κατασπῶντόν βαλίσσας, ἵα
να μὴ διαταράξωμεν αὐτὴν
πῶνδρον δὲ ἀφ' αὐτῆς καὶ διαπλά-
μῃσι. **ΗΡΑ.** εὐλίγαι, καὶ
εὐτὼ ποιῶμεν. ἰπὸ δὲ κα-
τιβύναμεν, ὥρα σι, ὦ **Λ.**
φρεδίτῃ, πρεῖναι, καὶ ὕψι-
σαι ὁμῖν τῆς ἰδῆς. εὐ γὰρ,
ὡς τὸ ἄκας, ἱμῶν δὲ ἂν τοῦ
χωρίου, πειλάκας, ὡς λέγῃ,
κατιβύναμεν πρὸς Ἀγχιόων.
ΑΦΡΙΔ. εὐ σφάλα, ὦ **ΗΡΑ,**
τούτοις ἄχθεμαι τῆς σκώμ-
μασι. **ΕΡΜ.** ἀλλ' εὐμ ἰγὼ
ὁμῖν ὕψομαι. καὶ γὰρ αὐτὸ
τὸς ἐν δὲ ἰδῆς τῇ ἰδῆς, ἰπὸ
τι ὁ Ζεὺς ὥρα τοῦ μαρκαίου
τοῦ φρυγίου. καὶ πολλὰ καὶ
δούρε ὅλδον, ὡς ἱκάνον κα-
ταπιμφοδῆς αἰς ἰδῆς: πῶν
τοῦ καλῆς. καὶ ἰπὸ τῆς ἰδῆς
ἰρ τῇ αὐτῇ ἰδῆς, συμπαραπλά-
μῃσι αὐτῇ, καὶ σιωπῶντες
τὸν καλόν. καὶ ἰγὼ μίμνε-
μαι, ἀπὸ ταυτῶν τῆς πῶναι
αὐτὸ ἀδύρπασον. ὡς γὰρ ἰπὸ
τῆς σφίγῃ πρὸς τὸ καίμνιον.
ΒΑ. Et, si modò satis memini, ab hac ipsa rupe illū in sublime
abripuit. Nam hic quidē fortē tum fistula canebat ad ouile:

mus, in terram, si uidetur,
demissi, pedibus faciamus i-
ter, ne conturbemus illum su-
perne ex improviso deuo-
lando. **IVNO.** Rectē di-
cis, atque ita faciamus. Cæ-
terū posteaquam descen-
dimus, tuum iam est Veni,
ut præcas, ac uiam nobis du-
cendo commonstres. Tu co-
nim, ut consentaneum est, lo-
corum perita es: quippe quæ
sapius, ut fertur fama, huc
ad Anchisen descenderis.

VEN. Non admodum, Iu-
no, me tua ista mouet dica-
citas. **MERC.** At igitur
ego uos ducam. nam ego
ipse frequenter in Ida uer-
satus sum, quando Iupiter co-
mabat adolescētulum istum
b Phrygium: ac sapius huc
ueni ab illō missus, ut quid
ageret puer, obseruarem:
ego cum iam in aquilam
conuersus esset, una quoque
cum ipso ederam, ego una
fermosum illum subleua-
bam. Et, si modò satis memini, ab
hac ipsa rupe illū in sublime
abripuit. Nam hic quidē fortē
tum fistula canebat ad ouile:

b b

2

Iupiter

καταπλάμψαι ἢ ἵπτιδον αὐ-
τῷ ὁ Ζεὺς, μάφουε μάλα τοῖς ἰο-
υφί ποδὶ βαλὼν, καὶ τῷ σίμα-
πι πλὺν ἰδί τῇ κεφαλῇ τιάρας
δακνῶν, ἀνίφορι τὸν παῖδα
τιταραγμένον, καὶ τῷ ῥαχέ-
λει ἀπιτρεμμένῳ αὐτὸν ἀ-
ποβίπαστα. τότε δ' ἔρ' ἰγὼ πλὺν
σύριγγα ἔλαβον, ἀπεβίβληκα
γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῇ δέκνῃ. ἀλ-
λὰ γὰρ ὁ διατεταθὲς ὑποὶ πλα-
σίῳ, ὥσθι προσέπω μὲν αὐτόν.
χαῖρι, ὦ βουκίλι. πά. εὐὐ καὶ
σύρι, ὦ τιανίσκι, τίς ἢ ὦρ, δού-
ρο ἀφίξαι πρὸς ὑμᾶς; ἢ τίνας
καύτας ἄγεις τὰς γυναικας;
ἢ γὰρ ἰδί τέλειαι ἱριπελῶν,
ἔτω γιῖσαι καλαί. Εἰ. ἀλλ'
ἢ γυναικὸς αἰσίμ. Ηῤαυ δέ, ὦ
Πάρι, καὶ Ἀθλυσῶν, καὶ Ἀφροδί-
τῳ ἱρίαι, καὶ μὲν τὸν Ερμῖν ἀ-
πίπειλον ὁ Ζεὺς, ἀλλὰ τί βί-
μου, καὶ ὠχεῖαι; μὲν δίδιδι·
χαλιπὸν γὰρ ἔδιν. ἑλιδύει δέ
σι διασπλὺν γυρίσαι τοῦ κάλα-
δος αὐτῶν. ἱπισθὲ γὰρ φουσι
καλῆς τι αὐτοῖς αἰ, καὶ σιφὸς
τὰ

tem, te iudicem esse pulchritudinis ipsarum. Quan-
doquidem enim, inquit, ὦ formosus ipse es, ὦ doctus
rerum

Iupiter alit à tergo ipsi deuo-
lās, leuiter admodū unguib.
circumiectis, ὦ ore in tias-
ram, quam super caput ha-
bebat, impresso, in alium su-
stulit puerum, perturbatū,
ὦ ceruice reflexa in ipsum
intuentem. Tum igitur ego
fistulam sustuli: abiecerat
enim illam præ timore. At-
nim arbiter hic propè est,
quare compellemus ipsum.
Salue bubulce. PARIS.
Et tu certè adolescens. Quis
autem ipse es qui huc ad nos
adueneris: aut quānam huc
adducis mulieres? Non enim
eiusmodi apparent, quæ in
montibus uersari commodè
queant, formosæ adeò cum
sint. MERC. At nō sunt
mulieres. Iunonem uerò, Pa-
ri, ὦ Minervam, ὦ Ve-
nerem uides, ὦ me Mercu-
rium uidelicet Iupiter ad te
misit. Sed quid tremis ὦ
expallescis? ne metueri nihil
enim periculi hic. Iubet au-

τὰ ὀφθαλμικά, εἰς τὴν γυνῶσιν
ἐπιβίπω. τὴ δ' ἀγῶν' τὸν
ἀδελφὸν εἶσθ', ἀναγνῶς τὸ μῦ-
θον. Ἀλλ'. φῖς ἴδω τί καὶ βού-
λονται ὁ καλὸς, φουσι, λαβίτω.
πῶς αὖ ὅν, τὴ δίσπαστα Ερμῆ,
διωνιδείω ἔγω βυκτὸς αὐτὶς,
καὶ ἀγροικῶ ὅν, δικαστὴς γι-
γιάδω παρὰ δόξος θίαι, καὶ μά-
ζον' ὁ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ
τοιαῦτα κρίνειν, τῶν ἀβρῶν
μᾶλλον, καὶ ἀστικῶν. τὸ δ' ἰ-
μῖν, αἰγὰ μὲν αἰγὸς ὀπισθρα
ὁ καλλίωρ, καὶ δάμαλτις ἀλο-
λιν διαμείλως, τέχ' αὖ δαμά-
σαι κατὰ τὴν τέχνην. αὐτῶ
δὲ πᾶσαι τὸ μείω καλὰς, καὶ
ἐκ τῆ δ' ὅπως αὐτὶς ἀπὸ τῆς
ἰτρίας ἰδὲ τὴν ἰτρίαν μετα-
γάγει τὴν ὄψιν ἀπὸ σπάσας, ὁ
γὰρ ἰδίαν ἀφίστασθαι φαίμεν.
ἀλλ' ἴνθα αὖ ἀπὸ φάσας τε πρώ-
τον, τὸν τε ἔχεται, καὶ τὸ πα-
ρὲν ἰπαινοῦ, καὶ ἰπ' ἄλλο μετα-
ταβῆ, καὶ κἄντε καλὸν ὄρεα, καὶ
παρὰ μὲν, καὶ ἔκ τῶν πα-
σίον παρὰ λαμβάνει. καὶ ἴδω
Ἰνδε σὶ ad aliud transferit, etiam illud formosum uidet, &
immoratur: & semper ab ijs quæ propiora sunt, ceu per
successionem excipitur. Et in summa, circumfusa mihi

rerū amatoriarū, cognitio-
nē hanc tibi cōmendo: certa
minis aūt premiū scies lecto
hoc pōmo. P. A. Cedo, ut uideā
quid sibi etiā uelit. Pul-
chra, inquit, capiat. Quo pa-
cto igitur, ὁ bere Mercuri,
potero ego, mortalis cū sim
ipse ac rusticus, iudex esse tā
inopinati spectaculi, et ma-
ioris adeò quàm pro bubul-
ci capti? Nam huiusmodi
causas disceptare, delicato-
rū atq; urbanorū magis est.
Quod aūt ad me attinet, u-
tra capella formosior alie-
ra sit, & iuuenca num alia
aliā superet, fortassis ex ar-
te ad iudicare possim. Hæ uero
& formosæ pariter om-
nes sunt, & non uideo quo
pacto aliquis ab una ad alia
am trāsferēdo aspectū uel-
lere queat. Non enim facile
absistere uult: sed cuiusq; se
primò applicat, ei inhaeret,
et quod præsens est laudat.

αβριχίχῃ αἰ μαι τί πάλλος αὐ-
 τῇ, καὶ ἴδον περιάλαφί μιν καὶ
 ἄχθουσα, ἵτι μὴ καὶ αὐτὸς, ὁ-
 σπρόν Ἀργεῖ, ὅλας βλεψαὺν δύν-
 ομαι τῷ σώματι. δυνάει δ' αὖ
 μοι καλῶς διατάσσει, πείσσει
 ἀπειθεῖ τὸ μέλουσ'· καὶ γὰρ αὐτὴ καὶ
 νείδει ταύτῃ, ὅτι αὐτὴ συμβίβη-
 κει τῷ Διὶ ἀδελφίῳ, καὶ γυναικὶ
 καὶ ταύταις, θυγατέρας αὐτῆς
 εἶναι χαλκίαν καὶ ἄτρεπτον καὶ κρῖ-
 σις; Εἰ μὴ. εἰ δὲ οὐκ, πάλιν ὅχι
 εἶδον τι καὶ πῶς αὐτὴ πρὸς τῷ Διὶ
 περικλυδομένην. Αἰεὶ. εἴ μὴ τῇ,
 ὅτι Εἰ μὴ, πᾶσαι καὶ ταῖς, μὴ χα-
 λικῆς ἔχουσιν καὶ τὰς δύο τὰς
 περιεπεφύκει, ἀλλὰ μόνον τῇ
 ὀφθαλμοῦν ὅτι ἴδον καὶ ἴδον διαμαρ-
 τίσαν. Εἰ. ὅτι φασὶ ποιεῖσθαι.
 ὅρα δὲ οἱ ὅτι περὶ αὐτῶν τῶν
 κρίσεων. Αἰεὶ. περιεπεφύκει.
 καὶ γὰρ αὐτὴ καὶ πᾶσι τῇς; ἵνα
 ὅτι πρῶτον ἀδελφὴν βάλωμαι, καὶ
 τῇρα ὁμοκρίσει σκοπῶν καὶ ἴδον
 ὅτι ἔχουσιν, ὅτι καὶ ἀπολύσει αὐτὴν
 οἱ πρὸς τῇ ἀπερὶ τῇ δυνάσει

PARIS. Faciemus periculum. Quid enim agat quissi-
 am! Ceterum illud primum scire uolo, utrum satis erit spe-
 ctare ipsas, ut nunc sunt, uelut ita: an uero etiam exuere sese
 necesse erit, ut diligentius inspicere atque examinari eo pos-

est pulchritudo ipsarum, et
 totum me complexa tenet.

Ac doleo quod non ego ipse,
 quemadmodum Argus ille,
 toto corpore uidere possim.
 Videor autem mihi bene
 tuum iudicasse, si omnibus po-
 tum hoc reddidero. Nam
 ego rursus illud quoque ac-
 cedit, quod hæc quidem Io-
 uis soror ego coniunx est: il-
 læ uero filia. Quomodo igitur
 non periculosum etiam
 hoc pacto iudicium hoc fue-
 rit? MER. Nescio, nisi
 quod non licet detrectare
 Iouis imperium. PARIS.
 Unum igitur hoc Mercuri
 persuade ipsis, ne succense-
 ant mihi due illæ reliquæ,
 quæcumque uictæ fuerint:
 sed quicquid peccatum uidebi-
 tur, id solis oculis imputent.
 MERC. Ita facturæ se
 aiunt. Tempus autem iam ti-
 bi est, ut peragas iudicium.

DEARVM

οις; Ερ. τὸτο ᾧ σὺν αὐτῇ
 ἔδεικται, καὶ πρὸς αὐτὴν ἵπυ καὶ
 θέλει. Πά. ἵπυ καὶ θέλει; γυμ-
 νὰς ἰδῆν θέλωμαι. Ερ. ἀπό-
 λυτε, ὡς αὐταὶ, οὐδ' ἂν ἐπιτελο-
 παί, ἵγυρ δ' ἀπὸ τράφω. Ηρα.
 καλῶς, ὡς Πάρι, καὶ πρὸς αὐτὴν γο-
 ἀποδύσεμαι, ἵπυ καὶ μάθης ὅτι
 μὴ μέναι ἵχου τὰς ὠλύναι σου
 καὶ, μὴ ὅ τῷ βοῶπις ἵναί, μί-
 γα φρενῶ. ἵπυσσε δὲ ἄμι πᾶο
 σι καὶ ἰμαίως καλῶ. Αθ. μὴ
 πρὸς τὸν αὐτὴν ἀποδύσε,
 ὡς Πάρι, πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἀπὸ
 δαίται· φαρμακὴ γὰρ ἔστι, μὴ
 οὐ κατὰ πύκνυνται δὲ αὐτῇ. καὶ
 τὴν γὰρ ἵχρῶ μὴ δ' ἔτι καὶ καλῶ
 λαπιομελῶ παρῖνα, μὴ δὲ
 τὴν αὐτὴν ἐν τῇ μελῶ χρῶ-
 ματα, καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἀλυσῶς ἵ-
 τὰς αὐτῆς, ἀλλὰ γυμνὴν τὴν
 καὶ λαπιομελῶ παρῖνα. Πά.
 οὐδ' ἵγυρσι τὸ πρὸς τὴν αὐτὴν, καὶ
 ἀπὸ δὲ. Αφρ. τί δὲν ἵχρῶ καὶ
 οὐδ' ἵγυρσι τὸ πρὸς τὴν αὐτὴν ἀφρῶ
 καὶ, ψιλῶ τὴν κεφαλῶν ἵδου
 καὶ, ἀλλ' ἐπιστῆς τὴν ἀφρῶ,
 βερε σπεκτᾶν. P A. Recte sanè admonet illud de cestro: atq;
 etiā deponere illū. V B. Cur nō igitur & in Minervæ galea
 deposita nudū caput spectandū exhibes; sed cōcutis conum,

IUDICIUM.

23

fini? MERC. Hoc tuum
 officiū erit videre, utpote iu-
 dicis. Ac imperes ipsis licet,
 quomodocunq; etiam uoles.
 P A R. Quomodocunq;
 etiam uolo? Nudas igitur ui-
 dere uolo. M B. Exuite henc
 uos. Tu uerò inspicere eas. E-
 go interim auertam me.
 V B N. Recte ὁ Πάρις. At-
 que prima certè exuam me,
 ut noris, quòd non solū la-
 certos habeam candidos, neq;
 etiā magnos & augustos o-
 culos præ me ferēdo supero-
 biam. Aequaliter uerò sum
 tota et uniformiter pulchra.
 M I. Ne prius ipsam exue-
 ris, ὁ Πάρις, quàm cestū à se
 deposuerit, (incantatrix. n.
 est) ne te præstigijs circum-
 ueniat per illū. Et certè qd;
 oportebat neq; etiā studiosè
 ita exornatā hic adesse, neq;
 tot colorib; fucatā, perinde
 ac uerè meretricē aliquam,
 sed ipsam formā nudā exbi-
 bere spectādā. P A. Recte sanè admonet illud de cestro: atq;
 etiā deponere illū. V B. Cur nō igitur & in Minervæ galea
 deposita nudū caput spectandū exhibes; sed cōcutis conum,

καὶ τὸ Λικυτίω φοβῆς; ἢ Διο-
 κλας μὲν σοι ἐλίγχετο τὸ γὰρ αὐ-
 τὸν τῶν ὁμμάτων, αὐτὸς δὲ φο-
 βὸς βλεπέμενον; Αἰν. ἰδὲ
 σοι ὁ κόρυς αὐτὸ ἀφέρεται.
 Αφρ. ἰδὲ σοι καὶ ὁ κιστός.
 Ηρμ. ἀλλ' ἀπιδυσόμεθα,
 πά. ὦ Ζεῦ τράστει δὲ Δίας,
 ἢ κάλας, δὲ ὁ Διὸς. οἷα μὲν
 ὁ ψυχρὸς. ὅς δὲ βασιλικὸν
 αὐτὸ καὶ σιμὸν ἀπὸ λαμπει-
 καὶ ἀλαδὸς ἄξιον δὲ Διός. ὅρῃ
 ἢ ὁ Διὸς, καὶ γλαφυρὸν τε, καὶ
 προσχυρὸν ἰμυδιανόον ἀλλ'
 ἢ ἂν ῥ' αἰετὶ ἔχω δὲ σὺ λαμπα-
 νίας. ἢ Διὸς ἢ, καὶ ἰδὲ καὶ
 ἰνέτῳ ἐπιδὲν βλεμμε, ὡς
 οὐ γὰρ ἀμφοβολὸς εἰμι, καὶ ἐν
 εἰδῶ πρὸς εἶ, τε καὶ ἀποβλήσω,
 πάντῃ τὰς εἴψεις πρὸς πῶμι-
 νος. Αφρ. ὅτι πρὸς μὲν.
 Πά. ἔπειτα ὅρ αἰ Διὸς. σὺ Δι-
 ὦ Ηρμ, πρὸς μὲν. Ηρμ. πρὸς
 εἰμὸν. καὶ περὶ αὐτὸν με ἀντι-
 βῶς ἰδὲ, ὡς σοι καὶ τὰλλα
 ἢ ἂν σκοπῶ, ἢ καλὰ σοι τὰ
 Διὸς δὲ εἰκὸς δὲ ἰμὸς. ὡ γὰρ
 δὲ: tu uero Iuno hic mane. IV. Manco. Ac postea quā me
 diligenter inspexeris, tēpus tibi erit et cætera iam spectā-
 re, num pulchra uictoria meæ dona proposita tibi. Nam si

per terres iudicet. An ue-
 reris ne tibi obiciat et re-
 prehendam ceruleū istud oc-
 culorū, si deo terribili io-
 sto aspiciatur? MIN. Ec-
 ce tibi galea hæc ablata.
 VEN. Ecce tibi et cestus
 hic. IVN. Sed exuamur
 tandem. PAR. O' Iupis-
 ter monstrifex, quod specta-
 culū? quæ pulchritudo? quæ
 uoluptas? qualis uirgo hæc?
 ut uero regalis illa et uene-
 rabilis effulget, adeoquē uerē
 digna Ioue: tuetur autē sua-
 ue quiddam et iucundum,
 ac blandum et illecebri-
 sum. etiam arrisit. Sed iam
 satis habeo felicitatis huius.
 Si uidetur autem, etiam scor-
 sim unanquamque inspicere
 uolo: quoniam nūc certē am-
 biguus sum, neque satis scio ad
 quid etiam me referam, ui-
 su in omnes partes distra-
 ctō. VEN. Ita faciamus.
 PAR. Abscedite igitur uos
 me,

DEARVM IVDICIVM.

25

μι, ὦ Πάρι, δυνάσσει ὄναι κα-
 λὺν, ἀπ' ἅσας ἔσθ' Ἰσίου δι-
 σπότης. Πά. ἔκ' ἐπὶ Λώροισι
 μὲν τὰ ὑμέτερα. πάλιν ἄλλ'
 ἀκίδι· πεπράξεται γὰρ ἀπὸρ-
 αὴ δοκῇ. οὐ δὲ πρόσιδι Ἀδου-
 νᾷ. Ἀδου. παρίστανά σοι. καὶ
 τὰ ἑὸν, ὦ Πάρι, δυνάσσει κα-
 λὺν, ὅ περ ἐστὶν ἄπειρα ἐν μά-
 χῃ, ἄλλ' ἀσικρατῶν· πολέμι-
 πλὴν γὰρ σι, καὶ νικηφόρον ἀ-
 π' ὀργάσεσθαι. Πά. ὦ δὲ μὲν Ἀ-
 δωῦ δὲ μὲν πολέμιον καὶ μά-
 χης. ἀλλ' ὅτι γὰρ, ὡς ἔφας, τα-
 νύ ἐπὶ χεὶρ πῶν φρεσίν τε καὶ
 Λυδίων, καὶ ἀποδείμωτο ὅς
 μιν ὅ τ' ἄρ' ἐς ἀρχήν, δ' ἄρ' ἔ-
 σθ' ἐκ μνηστῆρας γὰρ, καὶ μὴ
 ἐπὶ Λώροισι δυνάσσει. ἀλλ'
 ἐν Λυδίᾳ ὅδε, καὶ ἐπὶ δὲ πῶν νό-
 ρων ἰακωὺς γὰρ ἄδου. πῶν Ἀ-
 φροδίτῃ παρῆναι κερδός.
 Ἀφρο. αὐτά σοι ἐγὼ πλεονέ-
 σθαι. καὶ σκέπασθαι ἐν ἀνέμο-
 βῶν, καὶ μὴ παρ' ὀφίχων, ἀλλ'
 ἐν δὲ ἀφροδίτῃ ἐκείνῃ τῶν μο-
 λῶν. ὦ δὲ δίδασκε, ὦ καλὴ, καὶ
 μεῖψαμ' ἐπὶ σοί. Ac contemplare singillatim unumquodq; dili-
 genter, nihil cursu prateruehendo, sed immorando singulis
 etiam membris. Quod si uerò placet, ὦ formose, etiam

me, Pari, formosiorē esse iu-
 dicaueris, uniuersa eris Asiae
 dominus. P A R. At non
 donis nostra haec geruntur.
 Sed tamē abi, mox enim age-
 tur quicquid æquum uisum
 erit. Tu uerò accede Mineu-
 ra. MIN. Adsum tibi.
 Quod si igitur me, ὦ Pari,
 formosam esse iudicio decla-
 raueris, haud unquā ex pu-
 gna uictus abibis: bellatorē
 enim te, & uictoriarū com-
 potem efficiā. P A R. Nis-
 hil, Minerva, opus mihi est
 bello & pugnis. Pax enim,
 ut uides, in praesentia tenet
 Phrygiam ac Lydian: &
 ab hostibus quietum est pa-
 tris imperiū. Sed tamen con-
 fide. neq; enim eo minus fe-
 res: tamen si ob munera ne-
 quaquā iudicium feramus.
 Sed induc te tandē, et impo-
 ne galeā. satis enim te inspe-
 xi. Ac nūc Venerem adesse
 tempus est. V E. Ecce me
 bb s hae

τάδε με ἄκτιστο. ἰγὼ γὰρ πάλαι
 ἔρωσά σε νῖον ὄντα, καὶ κα-
 λὸν, ὁπῶς ἂν εἶδαι ἄξιον ἦται
 ρον ὃ Φρυγία ῥίον, μακαρίσω
 μὲν τὸ κάλλος, αἰτιῶμαι δὲ τὸ
 μὴ ἀπολεπῶσαι τὴν σκεπὴν,
 καὶ ταῖς τὰς πίβαι, κατ'
 ἄνδρ' ἵμ', ἀλλὰ διαφθέρην τὸ
 κάλλος ἐν ἱερμίῃ. τί μὲν γὰρ
 σὺ ἀπελαόσσαι τῶν ὀρνῶν; τί
 δ' αὖ ἀπὸναι τοῦ ἑὸς κάλλος
 αἰ βόδ'· ἱερὴν δ' ἔδει σοι γὰρ
 γαμεκίαν, μὴ μὲν τοι ἄγρει-
 νέν τινα, καὶ χαρίτιν, εἶσαι πα-
 τὴν τῆς Ἰδίας αἰ γυναικός, ἀλ-
 λά εἶναι ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὃ Ἀρ-
 γῶν γάρ, ὃ ἐκ Κορίνθου, ὃ Λα-
 κωνίας, εἰ μὴ πρὸς ἑλπίου ἔστι,
 εἶα καὶ καλὸν, καὶ κατ' ὁδὸν
 ἰλῆς, ἴσθμ' ἱμῶ, καὶ τὸ δὲ μίγι-
 σον, ὀφειλικόν. ἵναίτη γὰρ ἡ
 καὶ μέντοι διάσπατόν σε, εἰ δ' ἰο-
 γῶ, πάλαι ἀπολεπῶσα, καὶ πα-
 ρασχῶσα ἐκ τῆς ἰνδοῦς, ἱψι-
 ται, καὶ σωσικέσθαι. πάντες
 τοι

est, amorique dedita.
 aspiciat te, satis scio, relictis omnibus, scique ipsa cum in de-
 ditionem tradita, sequetur et cohabitabit tecum. Prore-

bae mea dicta accipe. E-
 go enim iamdudum aspici-
 ens te iuvenem adoo, et
 formosum, qualem nescio
 an ullum alius nutriet Phry-
 gia, beatum quidem te puto
 ob pulchritudinem: repre-
 bendo autem, quod non re-
 lictis visceribus et saxis,
 in urbe alicubi vitam degis,
 sed corrumpi pulchritudi-
 nem istam sis in solitudi-
 ne. Quid enim te montes
 isti iuvant aut quid pro-
 ficiunt pulchritudine ista
 tua boues? Decebat autem
 te iam et uxorem duxisse:
 non tamen rusticam ali-
 quam et indigenam, quales
 per Idam passim mulieres
 sunt: sed ex Graecia aliquā,
 vel Argivam, vel Corinthi-
 am, vel Lacedaemoniam, cuiusmo-
 di Helena illa est, adolescen-
 tula et formosa, et nullo
 la parte me ipsa inferi-
 or, et quod maximum
 Nam illa, si solum etiam a-
 spiciat te, satis scio, relictis omnibus, scique ipsa cum in de-
 ditionem tradita, sequetur et cohabitabit tecum. Prore-
 sum

DEARVM

IUDICIVM.

17

φησι δὲ καὶ οὐ ἀκούσας τι πι-
 ρὶ αὐτῇ. ΠΑ. εὐλαίη, ὦ Λ-
 φροδίτη. νῦν δὲ ὁ δῖος αὖ
 ἀκούσας, τὰ πάντα διη-
 γουμένους. ΑΦΡ. αὖτις δὲ
 γὰρ μὲν ὅτι Λαομαχεῖ, ἱκέ-
 οντι τῇ καλῇ, ἰφ' ὧν ὁ Ζεὺς κα-
 τίστη, κύνεσθ' ὑφ' ὧν μὲν.
 ποῖα δὲ τις τῶν ἱφ' ὧν; λούκῃ
 μὲν, εἴαν αἰεὶς ἰκ' κύνεον γιγ-
 νησκῶν, ἀπαλὴ δὲ, ὡς ἰκ' ὧν
 φασκ' ὑμνᾶει τὰ πολλὰ,
 καὶ παλαιαῖα. καὶ οὕτω δὲ
 πρὸς πρὸς ὧν λατῶν, ὅτι καὶ
 πόλιν αὖτ' αὐτῇ ὑφ' ὧν,
 τοῦ θεοῦ αὖτ' ὧν ἰκ' ἀρπάζ-
 οντες. εὐ μὲν καλ' ἰπ-
 δὲ πρὸς αὐτὸν κύνεον, καὶ
 πρὸς αὐτὸν τῶν ἀχαιῶν ἰδὲ
 τῶν μνηστῶν ἀπνέυσαν.
 πρὸς δὲ Μενέλαον τοῦ
 Πηλεΐδου γένους. ὦ δὲ δῖ-
 ον, ἰγὼ σοὶ καταπράξομαι
 τὸν γάμον. ΓΑ. πῶς εἴς;
 τὸν τῆς γυγμμένης; ΑΦΡ.
 οἶσθ' ὧν, καὶ ἄγνοεσθ'.
 nuptias sese obtulerūt. Artepōsius αὖτ' reliquīs iū Menelaus
 fuit, ex genere Pelopidarū natus. Quid si αὖτ' uoles, ego tibi
 cō- ficiā has nuptias. P A R. Quid narras? eiūsne quæ iam
 nupit alicui? V E N V S. Iuuenis adhuc es, & rusticus.

sum autem & tu audisti
 iam aliquando de ipsa.

P A R. Nihil etiam, ὦ Ve-
 nus. Nunc autem lubens au-
 diero omne quicquid est de
 illa te narrantem. V B. Bst
 hæc filia c quidē Leda for-
 mosa illi, ad quam iupiter
 ē coelo deuolauit in cygnum
 conuersus? P A R. Quo-
 lis autem aspectu est? V E-
 N V S. Candida quidem,
 qualem consensaneum est
 esse ē cygno proinatā: te-
 nera autem, ut quæ in ouo
 enutrita fuerit: nuda plerum-
 que exercens sese, & palæ-
 stricæ rei dedita. Adeo igitur
 magnopere ab omnibus
 passim expetitur, ut & bel-
 lum ipsius causa susceptum
 fuerit, & cum Theseus non-
 dum nubile illā ropuisset. Po-
 stea uerò cū iā ad florē ætas-
 tē peruenisset, optimi quic-
 que Achiorū ad petēdas illius

lis autem aspectu est? V E-
 N V S. Candida quidem,
 qualem consensaneum est
 esse ē cygno proinatā: te-
 nera autem, ut quæ in ouo
 enutrita fuerit: nuda plerum-
 que exercens sese, & palæ-
 stricæ rei dedita. Adeo igitur
 magnopere ab omnibus
 passim expetitur, ut & bel-
 lum ipsius causa susceptum
 fuerit, & cum Theseus non-
 dum nubile illā ropuisset. Po-
 stea uerò cū iā ad florē ætas-
 tē peruenisset, optimi quic-
 que Achiorū ad petēdas illius

nuptias sese obtulerūt. Artepōsius αὖτ' reliquīs iū Menelaus
 fuit, ex genere Pelopidarū natus. Quid si αὖτ' uoles, ego tibi
 cō- ficiā has nuptias. P A R. Quid narras? eiūsne quæ iam
 nupit alicui? V E N V S. Iuuenis adhuc es, & rusticus.

Ego

ἐγὼ δὲ οἶμαι, ὡς χρὲ τὰ τελευτῶν
 περὶ αὐτῶν. ΠΑ. πῶς; ἰδίῳ
 γὰρ καὶ αὐτὸς ἀδύναμι. ΑΦΡΟ.
 οὐ μὲν ἐπιλαμψόμενος ὑδὲ δύν
 αμι δὲ σὺ ἐλθέεις. καὶ ποταμὸν
 αἰετὸς ὅς τις Λακεδαιμόνια,
 ὅψιτά σε ἔλινε, τὸν τοῦτον
 ἢ ἰμὸν αὖτις τὸ ἴδμεν, ὅπως
 ὁρᾷ δέσονται σε, καὶ ἀπειλῶ
 σαι. ΠΑ. τὰ γὰρ αὐτὸ καὶ ἄπει
 σον ἔχει μοι δεινὸν, τὸ ἀπει
 πῶσθαι τὸν αὐτὸν, ἰδίῳ σαι
 βραβύῳ καὶ ξινῶν σιωπῶν
 σαι. ΑΦΡΟ. δᾶρρην τοῦτα γε
 εἶναι, πᾶσι γὰρ μοι ἔστιν ἀν
 παλὸν, ἴμερ καὶ ἴμερ, τὸ το
 σον παραδίδωμι ἑγὼ μόνος ἔ
 ἴω γυνεὸς μελέν. καὶ δὲ ἴμερ,
 ἔλπει παραδίδωμι αὐτῶν, ἀ
 σκυνάσθαι τῶν γυναικῶν ἴμερ
 δὲ ἴμερ, αὐτὸς σε πόρε
 δᾶς, τὸ δὲ ἴμερ ὅστις, ἴμερ
 τι δέσσει, καὶ ἰράσμιον. καὶ
 αὐτὸ δὲ συμπράσσει, αὐτὸς
 με καὶ τῶν χερῶν ἀπολαύ
 δᾶν. ἀπὸ τοῦ αὐτῶν ἀν
 σαι.

est, et expetibilem te reddet, et amabilem. Deinde autē
 et ego una praesens rogabo Gratiā, quo et illae comites
 se praebeant: atque ita omnes ipsam ad hoc quod volumus im
 pellemus.

Ego uerò noui quo pacto te
 lia perficere cōueniat. P A.
 Quomodo? cupio enim et i
 pse scire. V E N. Tu quio
 dem proficiscēris ad perlu
 strandam Græciam, atque
 ubi Lacedæmonia peruene
 ris, uidebit te Helena. Post il
 la uerò, meum iam opus erit
 efficere, quò illa amore tui
 capiatur, teq; scētetur. P A.
 Hoc ipsum etiam incredibi
 le mihi uidetur, ut illa reli
 cto coniuge, cū homine bar
 baro atque hospite ē patria
 nauigare in animum indu
 cat. V E N. Bono animo
 esto. Nam huius certē rei
 gratia liberos duos habeo
 pulchros, Amabilitatem et
 Cupidinem uidelicet, quos ti
 bi tradam, qui tibi duces ite
 neris futuri sint. Ac Cupido
 quidem totus subingrediens
 illum, ut coget amare mulie
 rem. Amabilitas autem tibi
 ipsi circumfusa, id quod ipsa

σμελγ. Πά. ὅπως μὲν τάχα
 χυρόσσι, ἀλλὰ μὲν ὦ Ἀφροδί-
 τε, πάλιν ὅρῳ εἰ ἴδῃς ὅτι Εἰ-
 νος, καὶ ἄν οἱ δὲ ὅπως καὶ ἱερῶν
 αὐτῶν εἶναι. καὶ πάλιν εὐδὺ
 τῆς Εἰσόδου, καὶ τῆς Σπάρ-
 τῆς ἑπιδόμῳ, καὶ ἰππασμῶν
 χαρτῶν γυναικῶν, καὶ ἄλλοι-
 μαί ὅτι μὲν πάντα ταῦτα ἔδω-
 ποιῶ. Ἀφρο. μὲν πρῶτον
 ὁραδῆς, ὡς παρὶ, πρὶν ἰμὲν τῶν
 περιμνήσεων καὶ νυμφαγωγῶν
 ἀμειψάσθαι τῆς κρίσεως. πρὶν γὰρ
 καὶ νικηφόρον ὑμῶν συμπα-
 ρῆναι, καὶ ἰορτάξαι ἅμα καὶ
 τῆς γάμου καὶ τῆς ἑπιδόμῳ.
 πάντα γὰρ ἰντὶ σοι, τὸν ὅρῳ
 τα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τῶ-
 τε τὸ μέλας πρὶν εἶναι. Πά. δι-
 δοικα μὲν με ἀμειψάσθαι μετὰ
 τῶν κρίσεων. Ἀφρο. βέλτε ἰ-
 πομῶμαι; Πά. μὴδ' αὖτε,
 ἀλλ' ὑπόσχεσθαι πάλιν. Ἀφρο.
 ὑποσχεσθαι δὲ σοι τῶν Εἰ-
 νῶν παρὰ δόσιν γυναικῶν, καὶ
 ἀπολαύσασθαι γὰρ αὐτῶν, καὶ
 ἀφίξινθαι παρ' ὑμῶν εἰς τῶν
 ἰππασμῶν.

V E N. Promitto igitur, Helenam traditurā me esse ux-
 orem tibi, et futurā comitē proficiscenti ad ipsam: deinde ὅ-
 τι

pellemus. Quomodo fortassis
 hoc procedet, incertū adhuc,
 Venus est: veruntamen amo-
 iam Helenam, et nescio quo
 pacto etiā uidere ipsam mi-
 hi uideor, ὅτι ναυιγοῦντα
 uersus Graciam, et in Spar-
 ta peregrē absūm, ὅτι redeo
 unā cum uxore: ὅτι doleo q̄
 non omnia hæc iam nunc fa-
 cio. V E N. Ne prius a-
 maueris Pari, quāu e pronu-
 bam me ὅτι sponsæ concii-
 liatricem iudicio hoc remun-
 neratus fueris. Decet enim
 ὅτι me uictoria compotem
 factam adesse uobis, ὅτι ce-
 lebritatem peragere nupti-
 arum pariter ὅτι uictoria.
 Omnia enim licet tibi hæc,
 ὅτι amorem, ὅτι formam,
 ὅτι nuptias poto isto mer-
 cari. P A R. At metuo ne
 me post latum iudicium ne-
 gligas ὅτι contemnas. V E.
 Vis igitur ut iurem tibi?
 P A R. Nequaquam, sed
 tantūm promitte denuō.

Ιλιον, καὶ αὐτὸ παρίσταται,
καὶ συμπράττει τὰ πάντα.

ΠΑ. καὶ τὴν ὄψιν, καὶ τὴν
ἰσότητα, καὶ τὰς χάριτας ἄ-
λλας; ΑΦΡΟ. Δάρρῃ· καὶ τὴν
πόδιν καὶ τὴν ὁμιλίαν πρὸς τῆς.
ταὶς παραλέψιμαί. ΠΑ. ὅνῃ
ἐπὶ ταύταις δίδωμι τὸ μῦ-
θον, ἐπὶ ταύταις λάμβαναι.

sumam. P A R. Ob hæc igitur do tibi pomum,
ob hæc accipe.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
ΜΑΙΑΣ.

2 M E R C V R I I
et b Maia,

Erasmio Roterodamo interprete.

M E R C V R I V S.

Εστι γὰρ τίς, ὃ μῦθος,
ἢ ἄρα ὃ δῖος ἄδελφός.
τόθ' ἔμῃ; ΜΑΙΑ, μὲν
ἄγχι, ὃ Ἑρμῆ, τοῦτον μηδὲν.
ΕΡ. τί μὲν ἄγχι; ἐς τοσαῦτα
πράγματα ἔχω μὲν καὶ νό-
μον, καὶ πρὸς τοσαύτας ἐκ-
ουσίας διασπώμενος; ἰσὺς
πολλὸν γὰρ ἔχοντα πάντα, σάκριν
τὴν συμπόσιν δῶ· καὶ δια-
σπώμενος τὴν ἰσχυρίαν, ὅ-
τε δὲ τίς ποτε ἵναται, πα-
ριτάσσας

in qua consultat, undique struere, ac singula ita ut oportet
composuero,

Ε St uero, mater, Dem
quisquam in celo me
miserior? M A. Cae
ue ne quid istiusmodi dixe-
ris Mercuri. M E R. Quid
non dicam? qui quidem tan-
tum negotiorum solus susti-
neam, quibus delassor, in tam
multa ministeria distractus.
Nam mane protinus surgen-
dum est mihi, statimque uero
rendum cœnaculum ubi di
compotant. Tum ubi curiam

ρισάνει τῷ Διὶ, καὶ διαφέρει
 τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτῶν αἰν
 καὶ κάτω ἐμφοδίζοντα. καὶ ἵνα
 σιλόουσα ἔτι κικονιμλόν, πα-
 ραίθιναι τὸν ἀμβροσίαν. πρὶν
 δὲ τὴν νύκτα τὴν ἑταίρην οὐρανὸν
 ἔκαστον, καὶ τὸ εὐκταρὶ γυναι-
 χων, τὸ δὲ πάντων ἀνέντα-
 ρον, ἔτι μηδὲ νυκτὶς καδού-
 δω μόνον τῶν ἄλλων, ἀλλὰ
 ἀπὸ μὲν καὶ τότε τῷ Πλάτωνα ψυ-
 χαγωγῆν, καὶ νικητομπὸν ἔ-
 ναι, καὶ παρὶσφάναι τῷ Αἰκα-
 στήρι. ὃ γὰρ ἵνα αὐτῇ μὲν τῷ ἑμὶ
 ρας ἔργα, ἵν' παλαίστρας εἶναι,
 καὶ τὰς ἐκκλησίας κερύτα-
 ταν, καὶ βήτορας ἐκκλησίας,
 ἀλλ' ἔτι καὶ νικητὰ σιωδια-
 πρᾶττον μεμνησμένον. καί
 ται τὰ μὲν τῷ Λέδαι τίναν, παρ'
 ἑμὶ αὖτε ἱεράτορας ἵν' ἑρατῶ καὶ
 ἵν' ἄλλοι αἰσῶν. ἵμεν γὰρ, καὶ ἵνα
 τῶν ἑμὶ αὖτε καὶ τῶν καὶ καὶ
 πεισῶν αὐτοκταῶν. καὶ οἱ μὲν Ἀλ-
 μώνος καὶ Σιμίλως ὑοί, ἵν' εὐωα-
 κῶν δυσλῶων ἐφρέμιναι, ὅπως
 χῶντ' ἀφρόνιδος ὃ γὰρ Μαίης τῇ
 Ἀλκυοντι διακονεῖναι αὐτοῖς,
 cum illud pariter agere. deinde & duo illi Alcmena ac Seme-
 le miseris prognati mulieribus, ociosi in cōmunijs accubunt:
 at ego Maia Atlantide progenitus, illis ministro scilicet.

cōposuero, Ioui necessū est as-
 sistere, ac perferendis illius
 mādatis toto die sursum ac
 deorsum cursitare. insuper
 quū redeo, puluerulētus ad-
 buc, & Ambrosiā apponere
 cogor. Porro priusq̃ nouiti⁹
 iste a pocillator aduenisset,
 ego nec̃tar etiā ministrabā.
 Quodq̃ ē omniū indignissi-
 mū, soli omniū ne noctu q̃d
 dē agere q̃etē licet: uerūm id
 quoq̃ tēporis necesse habeo
 defunctorū animas ad Plu-
 tonē deducere, maniūq̃ gre-
 gi me ducē præbere, tū autē
 et tribunalib. assistere. Neq̃
 enim mibi sufficiebāt scilia-
 cet diurna negocia, dū uer-
 sor in e palæstris, dū in cōcis-
 onib. præconis uices ago, dū
 oratores instruo: ni hæc quo-
 que provincia accidat, ut si-
 mul etiā umbrarū res dispo-
 nā. Atq̃ f Leda filij alternis
 inter ipsos uicib. apud super-
 ros atq̃ inferos agitat: mihī
 necesse ē quotidie tum hoc,

necesse ē quotidie tum hoc,

καὶ νῦν ἄρτι ἤκιστα μὲ ἀπὶ
 Σιδῶν^α παρὰ τῇ Κάδμῳ
 θυγατρὶ, ἵφ' ἧν ὤπασα μὲ
 ὀψέμενον ὅ,τι πράττει ὁ πᾶς,
 μηδὲ ἀναπνέοντα, τίποτι
 φθ' αὖτις ὄντ' Ἀργ^{ον} ἔπει-
 σκεψόμενον τὴν Δανάην. ἴτ'
 ἱκάνθη, ἵε Βιωτίαν φησὶν ἰλε-
 θών, ἵν' ἀρίστω τὴν Ἀντιό-
 πην ἰδῇ. καὶ ἴσως ἀπεγί-
 γονα ὕδεν. εἰ γοῦν μοι δύ-
 νατ' ἐν ἧ, ἡδέως αὖ ἡξίωσα
 περὶ εἶδαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κα-
 πῶς δουλοῦντο. Μαῖα. ἴα
 τᾶντα, ὦ τέκνον. χρεὺ γὰρ πάν-
 τα ὑπεριτᾶν τῷ πατρί, ναιο-
 νίαν ἔντα. καὶ νῦν ὥσπερ ἵα
 πύμῳ, σίβη ἵε Ἀργίε, ἔτα
 ἵε τὴν Βιωτίαν, μὲ καὶ πλεον-
 γὰρ βραδυόων λάβοις.

ὀφύχονται γὰρ οἱ ἐν
 ρῶντο.

Quin nunc quum recens h
 Sidone à Cadmi filia reuer-
 sus essem (nam ad hanc me
 legarat, uisum quid ageret
 puella) priusquam resspiras-
 sem, & adhuc anhelum de
 uia, rursus ad ἱ Argos emā-
 dauit, uisurum qui cum Da-
 nae ageretur. Rursus inde
 in^k Bæotiam profectus, in-
 quit obiter! Antiopam uisi-
 to. adeo ut planè iam pario-
 turum me negarim: quod si
 mihi licuisset, lubens profe-
 cto fecissem id quod solent ἡ
 qui in terris duram seruiunt
 seruitutem. M. A. Missa
 fac ista, gnate: decet enim
 per omnia morem gerere
 patri, quum sis iuuenis: ac
 nunc, quò iussus es, Argos
 contende, deinde in Bæoti-
 am: ne si cessaris, fuerisq; len-

tior, plagas etiam auferas: nam iracundi sunt qui amant.

GILBERTI COGNATI A N^o

notationes.

a Inachi puellam.) Io, iuxta poetas, Inachi filia fuit: quam
 à Ioue compressam, Iuno in iuuenis formam conuertit, eiq;
 præfecit Argum exploratorem: quem ferunt per ambitum ca-
 pitis multorum oculorum luminibus ornatum. Deinde in-
 terfecto

ANNOTATIONES.

93

perfecto Argo à Mercurio, Io æstro ita in furorē acta est, ut se in mare præcipitauerit: quod ab ea Ionium dicitur. Sed cum hæc tandem in Aegyptum, Mercurii ductu, peruenisset, Isis est. Quam fabulam in primis Lucianus hæc, & in Nothi & Zephyri dialogo est executus.

IN EVNDEM IOVIS ET MER-
curij dialogum, Ioannis Sambuci anno-
tationes.

Εἰρηνικὸς καὶ πρακτικὸς.

Inachiden narrat formam traxisse iuvenca

Iuppiter, ob zelum coniugis arte nova.

Ut quoq; custodem dederit polyommata Argum:

Quem prius uita postea Mercurius.

Illam Inachi puellam.) ἰφώμοις. Etiam.) ἀπόκκοις & assue-
ratio. Zelotypia mota.) Διότησις τ' ὑπέρματ' &. Sed & no-
uum.) ὁ ὑπέρματ' καὶ ἄλλο μὲν &. Et decenterd.) I l. pars
πρακτικῆς, per enumerationem.

IN DIALOGVM NEPTVNI ET
Mercurij, Gilberti Cognati anno-
tationes.

a In femore.) Bacchū, cum adhuc immaturus infans esset,
matre Semele fulmine extincta, Iupiter femori suo adfuisse di-
citur, ibiq; gestasse donec maturus fœtus fieret: inde bimatrē
ipsum uocauerunt b Semele.) Mater Bacchi ex Ioue, ex filia-
rum Cadmi una. nam quatuor fuerunt, Semele, Agaue, Iao &
Autonoe. Cum Semele Iouem concubuisse notum est.

IN EVNDEM, IOANNIS SAM-
buci Annotationes.

Διηγητικὸς: De Baccho ex femore Iouis nato.

Excisum quondam Semeles de ventre puellum,

Ac femori insutum, Iuppiter edit onans.

In Semeles utero es conceptus, sed Ioue natus:

Hunc etiam nomen Bacche bimatrix habet.

Horat. lib. r.
carm. oda 19.

Licet ne.) ἰσχύνομαι & occasio dialogi. Nequaquam.) Negatio. Attamen.) ἀπερὶται. Importunum enim hoc.) Ratio. Non poteris.) Conclusio. Perieris paulo antè.) ὁφθαλμοῖς γινώσκει. Apage.) Abominatio rei absurde à signo. Rectè dicis. Neque etiam.) ἀπὸ τοῦ οὐκ ἀποφατικῆ. Quemadmodum, & cetera.) Ἀ' simili. Sed quæ nam.) ἰσχύνομαι περὶ τοῦ προσώπου. Thebana mulier.) Διήγησις. Illa peperit.) τὴν μετὰ τὴν παραδεδεγμένην. Nam Semelem.) ὁφθαλμοῖς post assenerationem. Conflagravit tectum.) τὸ πρᾶχθαι. Me autem.) τὰ ἑβόητα. Quod ubi fecissem.) τὰ ἰκνύμενα προχέοντα. Jam tertio.) ὁ γὰρ. Ergo utrumque.) ἰσχύνομαι. Ita videtur.) ἀπὸ τοῦ οὐκ. Ab eo igitur.) ἐκ τούτου.

IN DIALOGVM MERCVRII ET

Solis, Gilberti Cognati Annotationes.

a Vxore.) Alcmena Electrionis filia, filij Persei & Andromedes. Illa cum iam nubilis esset, & à multis peteretur, Electrion pater nuptias eius proposuit illi præmium qui necem filiorum suorum ulturus esset: id Amphytrio suscepit. Verum quum in ea expeditione versaretur, Iupiter imagine eius assumpta, toto trinoctio cum ea concubuit. Quæ quamvis antea ex viro grvida esset, insuper tamen ex Ioue concepit, eodemque tempore Ioui Herculem, Amphytrioni Iphiclum peperit. Huius concubitus etiam meminit inferior in Charidemo.

IN DIALOGVM MERCVRII ET

Apollinis, Gilberti Cognati annotationes.

a Daphne accidit.) Vide proximè sequentem dialogum Mercurij & Apollinis, & quæ in eum annotauimus. b Oebalii filium.) Oebalius Hyacinthi pater, Lacedæmoniorum rex fuit, à quo regno Peloponnesi Laconia pars, Oebalia dicta est. c Hyacinthus.) Hyacinthus puer fuit Amiclus, eodè tempore ab Apolline & Zephyro adamat. Verum cum in Apollinis amorem propensior esset, ægrè id ferens Zephyrus, amorem in odium

ANNOTATIONES.

35

in odium conuertit. Cum itaque Apollo cum Hiacynto suis deligijs disci iactu sese exerseret, Zephyrus nocendi occasione nactus, discum ab Apolline emissum flatu suo in caput Hiacynti conuertit, puerumq; interemit. Cuius mortem cum ægerimè ferret Apollo, tellus in amatoris Dei solatium, cruorem eius commutauit in florem sui nominis. Refertur hæc fabula in Palæphato, libro de Fabulosis narrationibus, & paulo aliter ab Ouidio libro decimo Metamorph. d Zephyrus amabat.) Zephyrus ab occasu æquinoctiali flat, Latini Fauonium appellant, quo plantæ omnes germinant & pullulāt unde Ζεφυρος & dictus, quasi uitam ferens. Vide Gell. libro 2. cap. 22. e Taygeto.) Mons est Laconiz, Amyclis imminens. f Amyclis.) Amyclæ urbs Laconiz, à qua Amyclæus dictus Hiacyntus. g Literas.) In Hiacynto duæ primæ literæ inscriptæ cernuntur, αἰ, quæ est uox dolentis. Quare cecinit Ouidius:

Ipse suos gemitus folijs inscribit, & αἰ αἰ

Flos habet inscriptum, funestaq; litera dicta est.

Hiacynthum Latini uacinium appellant.

IN DIALOGVM IUNONIS ET

Latonæ, Ioannis Sambuci Annotationes.

Irrides prolem Latona liuida Iuno,

Ediderit tetrum quum tamen ipsa fabrum.

Fabula naturam ostendit Iunoni acerba,

Quæ se supremi iactat ubiq; toro.

Pulchros enim uerò.) ὀνιδισμός. Non enim omnes tales parere,) ἀρτεμιδιόμοις. Artifex optimus existens.) ἱππύτης ἡ ἀριστος. Cælum nobis exornauit.) ἀνταπόδοις τῆς κατὰ μέτρον. Illic in Claro.) Postremi membri expositio. Obliqua & in utranq;.) Apollinis oracula ἱπποφρόνις ὄντα. Verum non.) ἱππικαί. Ipse uates.) ἱππομαρτυρία. Idque adeo.) αἰτίο λογικῶς. Quare non uideo.) Conclusio per collationem. At uerò liberi.) διασχίτις τῶν αἰτίων. Ob pulchritudinē laudatur.) ὑπερβαλὺν καὶ ἱπποκρ. Nequeo risum.) Irrisio. Illum ne.) Inficiatio. Ut qui ipse.) Approbatio. Hæc autem formosa.) Altera pars de Dianæ fabula. Ut interim non dicam.) παραλείψω. Valde animo elato es.) Conclusio σπουδῆς. Ast ego quæ Danaū incedo regina, Iouisq; Es soror, & coniunx. Veruntamen.) ἀμφαλῶ.

IN LUCIANI DE ARVM IV-
dicium, Gilberti Cognati ano-
tationes.

ARGVMENTVM.

Huius indicij occasionem dedit Eris, rixarum dea, in Thetidis & Pelei nuptijs: ad quas reliqui dij omnes, præter Eridem, hoc est discordiam (quid enim huic turbulentæ atque insanæ Deæ cum nuptijs) inuitati conveniunt. Eris ultura iniuriam suam, pomum elegantissimum cum hac inscriptione, *ἡ ἀριστερὴ* *τῷ*, id est, pulchriori detur, in mensam discumbentium projicit. Iupiter, ne qua fieret in nuptijs commotio, Mercurium ad Paridem mittit: aut ipso iudice, pomum detur nenustioni. Hac ita inter deas tres longa disceptatione, Paris promissæ Helenæ occasione, Veneri dat pomum. Ipse ad Spartam navigio proficiscitur, Helenam rapit, raptam ad Ilium deducit. Hinc illa chrymæ, hinc illud decennale bellum, quod tota Græcia ad Troiam gessit: quod quidem ab Homero libris 24 usq; ad Hectoris interitum describitur. Extat etiam Coluthi Thebani de Helenæ raptu liber unus. Vide præterea infra dialogū Marini, Panopes & Galenes. Item convivium Lapitharum: postremo Charidamum. a Priami filium pastorem. Nam & Paris pastor fuisse dicitur, atque tunc cum iudicem formæ inter Deas fuisse ferunt. Virgilius:

- Amarunt dij quoq; sylvas

Dardaniniq; Paris, &c. -

b Phrygium.) Catamytum puerum Ganymedem, Trois filium, quem Iupiter pascentem rapuisse, in aquilam conversus, fingitur. Fabula est apud Ovidium: & de eo loquitur Theocritus in Syracusijs, Iouis puerum pocillatorem cum vocans. c Filia quidem Ledæ.) Iupiter, propter mulieres, nihil non factus est. Cygnus Ledam cōpressit, quæ ovum peperit: unde nati sunt Dioscuri, Pollux & Castor & Helena, ut est apud Ovidium libro Metamorph. sexto & 14. Iliad. Apud Athenæum libro secundo, exponitur eius quoque fabule origo. De Helenæ forma, procerum eum Græcorum tum Troianorum robore & moribus, & alijs virtutibus. vide Dardanem Phrygium,

Phrygium, in historia belli Troiani, qui ei interfuit ἑρμῆς.
d. Theseus.) De Theseo est apud Isocratem in encomio Hele-
ne, Euripidem in Helena. Eius vitam scripsit Plutarch. e. Pro-
nuba.) προμνησια, ἡ νυμφαγωγία dicitur, quā Xenophon προμνη-
σια vocat. Προμνησια est, pronuba officio fungi, & nuptia-
rum conglutinatricis, id est, ὁ ἀμφωσπία & γάμος. & ars ipsa
προμνησια dicitur, quasi conciliatrix, ars conciliandi & copu-
landi. προμνησιασμός etiam, ἀντι τῷ προμνησια dicitur. Idem Lu-
ciaus in Herodoto: προμνησιασμός τῷ Ἀσινῶν τῷ & προμνη-
σιασμός τῷ Ἀσινῶν. Quod ideo dixit, quia Proxenides artem picto-
ris admiratus, qui nuptias Alexandri pinxerat, generum sibi
eum asciuit ultro.

IN EVNDEM IOAN. SAM-

buci Annotationes.

Ἡρώδης iudicii Paridis

*Matris Acidalia iuuenis deceptus amore,
Non curat reliquas cecus habere deas.
Pallade quid melius? Junone potentius ipsa?
Praferimus Cypridos munera prava tamen.*

Iudicium Paridis ἀντοχάδιος.

*Priamides iuuenis, quo non formosior alter,
Qui tenuit magni Troia sceptris senis:
Pallados & Veneris formae, Iunonis & olim
Arbiter electus, talia verba tulit:*

Ad Iunonem.

*Quamvis magna potes Iuno, coniunxq; sororq;
Illius excelsi qui iuga summa tenet:
Non tamen his moueor, cura mihi non tua dona,
Haud referes formae premia chara tua.*

Ad Palladem.

*Frustra tu certare paras quoq; Pallas amicae
Ingenū quamvis gloria magni tui.
Namq; Venus Cytherea placet, calor ossibus ardet,
At munera iudicio nunc feret ipsa meo.*

Ad Venerem.

*Hoc igitur capias malum, quæ nutia reddis
Corpora, quæq; potes flectere cuncta Venus,
In gravibus mihi sola dabis solatia curis,
Quæ nihil ætherens charinus orbi habet.*

Exegesis.

*Est adeo Stygii mens nostra immersa tenebris,
Et non quæ bona sint, quæ mala, dispiciat.
Pallade quid melius? Iunone potentius ipsa?
Eligit hic Veneris munera fœda tamen.
Noxæ quæq; petunt homines caligine cæci,
Iudicioq; perit plurima turba suo.
At reputes quæso Paridii semper amores,
Cautius ut vivas, lætior amice, vale.*

Mercurij.) ἢ τοῦ Ζηὸς πρῶτα fig. à persona, actu, & loco, & ipsum mandatum. O' Pari.) ἢ Ἀντίφα ἰστοῦν. Certaminis autem.) Occupatio. Ut & ipse.) ἰστοῦν ἰσχεῖν. Ego uerò ablego.) Concludit ablegationem sui arbitrij. Quare equidem ipse.) Altera pars comparisonis προσωποποιῶν. Ego uero.) καὶ ἡμεῖς τῆς ἀφ' ἡμῶν, ac probat iudicem. Seu oportet etiam.) Occupatio. Neque nos, Venus, timemus.) Responsione probat & Iuno iudicem. Num igitur.) Ἀποστροφὴ Iouis ad Palladem, è cerebro ipsius natam. Abite igitur, & uidete.) πρῶτα fig. καὶ παρακίνησις. Neque enim fieri potest.) ἀντολογία. Ego quidem præbō.) Professionis initium. Adolescens est formosus.) Descriptio Paridis. Hoc quidem.) ἰπικασις. Verum autem.) Veneris callida interrogatio. Videtur.) A' conditione uel fortuna. Cuius igitur gratia.) Occupatio. Malelegationem.) ἰπικησις ἢ μῦθις. Nihil mali.) Defensio sui ad προσωποποιῶν. Quid autem bellicæ.) Minervæ interrogatio πρὸς τὸν πολέμικόν καὶ τῆς φιλοσοφίας. Vides uel nihil ego.) ἰπικασις respondet. Etiam hæc sermō.) Interfatio Veneris. Quamobrem.) Ἀντίφα. Prope modum Phrygiam.) Professionis continuatio. Hæc uersum Iuno.) Ἀντίφασις. A' scopulo deorsum.) A' signis iudicem describit. Sed quia.) Consilium Mercurij. Re-

Et dicis.) Iunonis oratiuncula. Locorum perita es.)
 ἐκείμην. Non admodum Iuno.) Veneris responsio. Ac-
 que igitur ego vos inducam.) Mercurij pollicitatio. Nam
 & ipse.) Ratio. Ut quid ageret puer observarem.) οὐδὲν
 ἄν τι τῶν ἰσθῶν. Et si modò satis memini.) Interferit fabulam
 de rapto Ganymede. Tum igitur ego fistulam sustuli.) Re-
 dit ad ipsam rem. Salve bubulce Paris.) Compellatio-
 nes, ἦ ἀδελφεοί. Quis enim ipse es qui huc ad nos.) ἰσώ-
 τητις θανάτου. Non enim eiusmodi.) Δυσὶ τῶν προσώπων.
 At non mulieres.) ἀφ' ἧς. Sed quid tremis.) Confirmat
 Patidem trementem. Quandoquidem formosus ipse es.)
 αἰτιολογία. Cognitionem hanc tibi.) ἐπιγνώσις. Cedo ut
 videam.) Peritio. Quo pacto.) Reiectio. Mortalis cum
 sim.) Extenuatio sui ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου. Nam huiusmo-
 di.) Ratio per comparisonem. Hæ uerò & formosæ.)
 Αἰτιολογία, ὅτι χαλκήν ἔχουσιν. Non enim facile.) αἰτιολο-
 γία. Et in summa.) ἐπιφώνημα. Doleo quòd non & ipse.)
 ἰσχυρὰ. Bene tum iudicasse.) Αἰτιολογία. Nescio nisi quod.)
 Proponit ipsis conditionem. Facturas se aiunt.) Recipi-
 unt conditionem. Tempus tibi est.) Iussio. Quid enim
 agat.) Occupatio. An uerò etiam.) Διαιρέσις. Hoc tu-
 um officium erit.) Permissio. Nudas igitur uidere uolo.)
 Expositio tux sententia. Tu uerò inspicere eas.) Iussio.
 Quòd non solum lacertos habeam candidos.) Venus ipsam
 commendat. Ne prius ipsam.) Interlocutio. It certè
 quidem.) κατηγορία. Cur non igitur.) ἀντιλογία. An
 metuisti.) ἐκφρασις. Ecce tibi galea.) πρώτη ἑστὶς τῶν
 παροχῶν. O Iupiter.) ὁμοίωσις. Ut uerò.) Clausula. Tuetur au-
 tē.) ἀντιπαράθεσις τῶν ἰσχυρῶν. Si uidetur.) Ascensus ad
 illud. Tu uerò Iuno.) ἀποστροφὴ πρὸς ἑαυτὴν ad Iunonem.
 Ac posteaquam.) ὑπερβολὴ ad corrumpendum iudicem.
 Non donis nostra hæc geruntur.) Recusatio donorum.
 Accede Minerva.) Vocatio Minervæ. Quòd si igitur.) ἐπεξη-
 γασίς. Nihil Minervæ.) Recusatio. Pax enim.) Ratio à contra-
 rio. Confide.) Hortatio. Venerem adesse tempus est.) Trā-
 sitio ad Venerem. Contemplare singillatim.) Permissio.
 Quòd si uerò placet.) ἀφίωσις. Te iuuenem adeò formo-
 sum.) ἰσχυρὰ. Beatum quidem te.) μακαρολογία. Ob pul-
 chritudinem.) αἰτιολογία. Reprehendo autem.) ἐπεληρηστική.

Quid enim tu fruaris his.) *αἰτιολογία*, ab iniucundo & inutili.
 Decibat autem.) A decoro. Quales per Idam.) *ἴσως*. Cuiusmodi Helena est.) *ὑπέσθως*. Adolescentula & formosa.) *πρῶτον γοργαφία*. Prosum autem.) *προκαταστασὶς*. Est hæc filia quidem Leda.) *Διὶ γὰρ* à parentibus, aspectu uel forma, & corporis teneritudine. Theseus nondum nubilem.) Proci Helenæ. Menelaus.) Maritus Helenæ. Quod si uoles.) *ὑπέσθως*. Quid narrat.) *τὸ ἀδύνατον*. Tu proficisceris.) *ὁ γὰρ πῶς ἰγὲρ ἀδύνατον*. Post illa uerò.) *ὑπέσθως*. Incredibile mihi uidetur.) Repetit *τὸ ἀδύνατον*. Bono animo esto.) Pollicetur adiumentum suum. Cupido quidem.) *ἰχὲρ βροτῶνα*. Veruntamen amo iam.) Vincitur Paris non à gloriæ cupiditate, aut regnandi libidine, sed ab amore turpi. Videre mihi uideor.) *φανερόν*. Ne prius amaueris.) *ἀφ' ὧς τῆς ἀμειβῆς*. Decet enim.) A decoro. Omnia enim.) A possibili. Ne me post negligas.) Petit fidem sibi dari. Promitto igitur.) Promissio Helenæ, & suæ opis. Ob hæc igitur.) Conclusio iudicij.

IN DIALOGVM MERCVRII ET

Maia, Gilberti Cognati Annotationes.

tiones.

a Mercurij.) Mercurius superis & inferis ex æquo communis: deniq; *μυσαγωγὸς* ipse, hoc est mysterij præfectus, ac Deorum interpres, conqueritur miseriam & immensos labores suos. b Maia.) Maia Atlantis filia fuit ex Phione nymphea, ex qua Iupiter Mercurium suscepit, ut est apud Virgilium 8. *Æneid.* c Ambrosiâ.) *ἀμβροσία* cibus est, apud Homerum, decorû *ἀνθρώπων*, ut Nectar potio. Martialis:

Iuppiter Ambrosia satur est, & nectare uinit.

Apuleius in texto:

Tunc poculum nectaris, quod uinum Deorum est.

Hæc illis tantum à poetis tribuuntur, si quando domi cibum capiunt, nam alibi nidore carnum delectantur. d Nouitius ille pocillator.) Ganymedē intelligit, quem ab aquila raptū, & in cælum transfectum aiunt. Theocritus in Syracusijs: O squilæ eburnæ, Ioui puerum pocillatorem aduehentes. Auctor Priapei carminis:

Raptus

ANNOTATIONES.

43

*- Raptus alita sacra,**Miscet amatori pocula grata suo.*

Nam Ioui ad pocula stare fixerunt. Cic. 2. Tusculan. Nō enim ambrosia Deos aut neſtare aut Inuentute pocula miniſtrante lxtari arbitror. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait, propter formam, ut Ioni pocula adminiſtraret: nō iuſta cauſa, quor Laomedōti tanta fieret iniuria. Fingeſat hzc Homerus, & humana ad deos tranſferebat: diuina mallem ad nos. e Io palæſtrit.) Palæſtræ præſules Deos antiqui habuerunt. Mercurium & Herculem: quo ſignificarent, cum ingenio robur coniungi debere. unde palæſtricam, Mercurij artē appellat Heliod. lib. decimo. τὸν δὲ ἑρμῆν ὁ ἰππικὸν τὴν γυμναστικὴν, id eſt, in concertatoria Mercurij arte exercitatiſſimus. f Leda filij.) Leda Tyndari regis coniunx fuit, cum qua Iupiter in forma cygni concubuit, & illa duo oia protulit: ex quorum uno nati ſunt, Pollux & Helena, ex altero Caſtor & Clytemneſtra. Cum autem Caſtor in pugna aduerſus Athenienſes cecidiſſet, Pollux ſuam immortalitatem illi communicauit, impetravitq; à Ioue, ut alternatim uiuerent. Virg. in ſexto:

Si fratrem Pollux aterna morte redemit.

g Duo illi Alcmena.) Hercules & Bacchus. nam Iupiter ex Alcmena Herculem ſuſcepit, Bacchum uerò ex Semele Cadmi filia. Ambo in deorum numerum relati ſunt. h Sidon.) Vrbs inſignis Phœnicie Cananæorū, apud quam Cadmum regnaſſe ſcribit Euſebius, cuius filia fuit Semele, cum qua Iupiter cōcubuit. i Argos.) Ciuitas clariſſima in Peloponneſo, à qua Argiui Græci dicti ſunt, quorum rex fuit Acriſius Danae pater, cuius amore captus Iupiter, in imbrem aureum ſe conuertit, & per regulas in puellæ gremium ſe dimiſit, quæ muniſſima turri includebatur. k Beotia.) Regio in finib. Græciæ, Eubææ inſulæ obiecta: ab Attica autem Cithærone monte diſcreta.

IN EVNDEM, IOAN. SAMO

buci Annotationes.

Οδύπρινος, querulus. Conqueritur enim de miſeria & laboribus ſuis immenſis: & παρακλινος, hortatorius ad obedienciam Ioui præſtandam.

cc 5

Munus

*Munus Atlantides queritur, magnos ne labores,
Et quæ sint etiam munia tanta probat.
Pareat ut summa sedes cui lucidus æther,
Hortatur gnatum sedulo Maia suum.*

Εἰς uero ἡ τοῦ ἑλίου πρότασις συγκεταία. Caue ne.) α-
τασκαὴ. Quid non.) ἰπικατασκαὴ κατ' ἀπαρίθμωσιν. Pocil-
lator.) ὁ γαυμίδης. Priusquam aduenisset.) Alterum tēpus.
Defunctorum animas ad Plutōnem deducere.) Marcurius τὸ
γαυμίδης καὶ νεροκομπὴς. Neque enim mihi.) ἰσχυρὰ πρᾶξις.
Dum uerior in palæstris.) ἀντιπαρεβλή. Nihic quoque.)
ἡτταχέλασις. Atqui Leda filij.) ἡ ἀστυγὰ ἀντιφάσις ἀπὸ τ'
ἀρκαίου ἰπικατὰς ἰπικαλίδος γὰρ ἰπικατὸς πρῶτος. Rursum in-
de.) Fastidium magnū laborum perpefforum. Missa fac i-
sta.) ἀποτροπή, γὰρ προσηγορία τ' ἀπὸ τ' ἀστυγῆς. Argos contende,
ne si cessaris.) πρ-σάφης αἰτιολογία. Nā iracundi.) Ratio sitία.

MARINI DIALOGI.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΕΡΤΥΝΙ ΕΤ
Νηρείδων. Nereidum.

Iacobo Mycillo interprete.

NEPTVNV S.

Τὸ μὲν γένει τοῦτο,
εἰς ὃ ἡ πόλις κατεώχε-
θε, ἐλλέσποντος ἀπ'
κῆτῆς καλέσθη. τὸν δὲ
ἐκρίν ὁμοῖε, ὃ Νηρείδων,
παραβύουσι, τῇ Τροά-
δι προσφίγεται, ὡς τα-
φὴν ἐπὶ τῶν ἐπιχωρίων.
Νερν. μελαμῶε, ὃ πόση-
δὲρ, ἀλλ' ἰστανθεῖς ἐν τῇ ἰ-

FRetum hoc quidem
angustū in quod a pu-
ella hæc delapsa sub-
mersa est, Hellespontus
ab ipsa uocetur. cadauer
autem ipsum uos Nereides
acceptum in Troadē asfero-
ie, ut ibi ab incolis sepelia-
tur. NE. Nequaquam, Ne-
pune, sed hic in cogno-
mine

MARINORVM DIALOGI. 43

πενύμην πλάγῃ τιτάφω.
 ἰλιούμην γὰρ αὐτίω, εἰκτιο
 τα ὑπὸ τοῦ μητρῆος πικρυ-
 δύνω. Πισυλ. τοῦτο μὲν, ὦ
 Ἀμφιρίτη, οὐ δέμι. οὐδ'
 ἄλλως καλὸν ἔνταυθά ποῦ
 κηῖναι ὑπὲρ τῆ ψάμμου αὐτίω,
 ἀλλ' ἐπορ' ἴης, ἐν τῇ Τρωάδι,
 ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Ἰο-
 φίας. ἰκάνει δὲ περὶ αὐτῆς
 ἐν ἴσῃ αὐτῇ, ὅτι μὲν ὀλίγον
 τὰ αὐτὰ καὶ ἔτι ἔτι πάλαι,
 καὶ ἰμπισαται ὑπὸ τοῦ Ἀδά
 μαντος Διοκλεῆος ὡς τὸ πᾶν
 λαγόν, ἀπ' ἄκρου τοῦ Κι-
 θαιρῶντος, καὶ ἀπὸρ καὶ ἔτι
 καὶ, ὅτι τὴν δάλασσαν, ἔχου-
 σα καὶ τὸν ὑμῖν αὐτῇ τῆς ἀγ-
 κάτης. Νηρ. ἀλλὰ καὶ κεί-
 νῳ σῶσαι δύναι, χερσὶ
 μὲν τῇ Διονύσῳ: ἡμεῖς
 γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθαι ὁ ἴσῃ.
 Πισυλ. οὐκ ἔστιν οὐτοῦ πε-
 νυρῶν οὐσαν: ἀλλὰ τῇ Διο-
 νύσῳ ἀχρηστῶν, ὦ Ἀμφιρί-
 τη, οὐκ ἄξιον. Νηρ. αὐτὴ
 δὲ ἄρα τι παύσασα, καὶ ἰπύσῃ
 ἀπὸ τῆς καὶ: ὁ ἀδελφεὸς δὲ ὁ
 φρεῖς ὁ ἰσχυρὸς ἔχεται:
 Πισ.

mine pelago sepeliatur. Mi-
 seremur enim ipsius, ut quæ
 miserrabilia maxime à no-
 uerca passa fuerit. NEP.
 At hoc quidem, Amphitrite,
 fas non est, neque etiam a-
 lias honestum, hic illam alia
 cubi sub arena iacere: sed
 quod dixi, in Troade in
 Chersoneso mox sepelietur.
 Illud autem pro solatio ei e-
 rit, quod paulo post eadem
 ipsa quoque Ino patietur,
 & precipitabitur, perse-
 quente illam Atbamante, in
 pelagus ex summo Cithæro-
 ne, quæ in mare porrigitur,
 unâ cum filio quem in ubris
 gessabit. NEP. Sed et illâ
 seruare conueniet, gratiam
 hanc Baccho faciendo. c E-
 ducavit enim illū Ino, eadē
 que nutrix illius fuit. NEP.
 Non decebat, adeo prauam.
 Sed tamen Baccho non gra-
 tificari, d Amphitrite, indi-
 gnum foret. NEP. Sed
 quid accidit huic quod ab
 ariete decedit, frater autem
 eius Pbryxus tutò uehitur
 NEP.

πε. ἀκόντις· νικῶντες γὰρ, καὶ
 δυνάμει χυτίζουσιν ὡρὴς τῶν
 φορέων. ἡ δὲ ὑπὸ ἀνδράσιν ἐν
 πειρώσει ἔχεται· παραδύ-
 λου, καὶ ἀπιδύσας ἐν βάδι·
 ἀχέοντες, ἐκ βαλκυσσάμενοι, καὶ τῇ
 δέμῳ αἶμα σχιδάμενοι, καὶ ἰ-
 λυγγιάμενοι ὡρὴς τὸ σφοδρὸν
 τῆς πλῆθους, ἀκρατῶς ἰγύνου-
 πο τῶν κίβητων τοῦ κελεύ, ὡρ-
 τῶν ἀπὸ ἀλλήλων· καὶ ἀκτίαν
 οὖρον ἐν τῷ πύλῳ. Νε. ἀκτὴν
 χερσὶν τῶν μητέρων ἐν γένει βο-
 δῶν πειρώσει; πε. ἰχθῦν,
 ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶν τῶν πρὶ
 αὐτῶν δυνάμεται.

An' non igitur matrem ipsius Nephele decebat opem fero-
 re cadenti? N E P. Decebat sane, sed Parca quam Nephe-
 le multo potentior est.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ

Περσέωνος.

IRIDIS ET NE-

ptuni.

Iacobo Mycillo interprete.

IRIS.

Τῇ τῶν θεῶν τῶν πλανῶν
 μέλει, ἡ Περσέωνος, ἀ-
 πιδύσας αὐτὴν ἐν
 πειρώσει, ὡρὴν ἰδὲ γένει
 συμβίαντι, ταῦτά, φησὶν ὁ
 Ζεὺς, τῶν θεῶν, καὶ χυτίζου-

Infulam istam errantem
 Neptuni, quæ à Sicilia
 reversa atque undis sub-
 mersa, mari innatat, eam io-
 ta, iubet Iupiter, consistere
 facias iam, atque apparē-
 re, ut

φῆτορ, καὶ ποίῃσιν ἔλα δὴ
 λον ἰρ πῶ Αἰγαίῳ μέσῳ βιβαί-
 ως μέσῳ, τυρίζαι πᾶν ἀ-
 σφαλῆς· αὐταὶ γὰρ τι αὐτῇ.
 Πρ. πιπράξιναι τὸ το, ὦ ἱρι-
 τίνε δὲ ὅμως παρίξαι αὐτῷ
 τίῳ χρεῖαν ἀναφανῆσαι, καὶ
 μηκέτι πλῆσαι; ἱρις. τίῳ
 λικτῷ ἰπ' αὐτῇ δὴ ἀπικυῖο-
 σαι· ὅδε γὰρ πορεύοντι ὑπὸ
 τῶν ὠλίνων ἔχει. Πρσ. πῶ
 ὅρ; ἔχῃ καὶ ὁ ἑρᾶς ἐντι-
 κῆν; ἀ δὲ μὲν εὐτῷ, ἀλλὰ γι-
 νᾶσαι ὁ γὰρ αὐτὸ ὑπερίξαι-
 ὄσαι δύναιτο τὰς αὐτῇ γενᾶς;
 ἱρις. ἀν, ὦ πόσῃ λον. ὁ Ἡρα
 γὰρ ὅρῳ μεγάλῃ κατίλαβι
 τίῳ γλῶ, μὲν παρῃσῆν τῇ Λα-
 τοῖ τῶν ὠλίνων ὑπερδοχίῳ. ὁ
 τοῖσιν νῦν εὐτῷ αὐτῇ ἀνῶματός
 ὅστιν· ἀφ᾽ αὐτῆς γὰρ λῶ. Πρ. οὐ
 νίαιμι, πᾶσι, ὦ νησι, καὶ αὐτῇ
 λυθῇ αὐτῇ ἐκ τοῦ βυθίου, καὶ
 μηκέτι ὑπερδοχῶν, ἀλλὰ βιβαί-
 ως μέσῳ καὶ ὑπερίξαι δόλαι
 μονιτάτη τῇ ἀδελφῷ τὰ τί-
 κνα δὴ, τίνε καλλίτουν τῶν
 διῶν.

Et ues aut titubes, sed immota mancas: ac suscipe ó felicissio-
 ma fratris mei liberos duos, decorum omnium pulcherri-
 mos.

re, ut & tandem manifesta
 atque conspiciua in medio
 Aegeo incon. ussè maneat,
 fundata firmiter admodum
 illa. opus enim illa nonnihil
 habet. NBP. Fict hoc, I-
 ri: sed tamen quem usum illi
 praebebit manifesta appa-
 rens, & non amplius flu-
 ctuans? IRIS. Latonam
 in ipsa oportet parere. iam
 enim malè habet à dolorib.
 NBP. Quid igitur? annon
 sufficit illi caelum, ut in eo
 pariat? Quòd si minus au-
 tem illud, at certe nec tota
 terra partus illius recipere
 poterat? IRIS. Non, Ne-
 ptune. Nam Iuno obstrinxit
 iureiurando magno Tellu-
 rem, ne praeberet Latonae
 parturienti ullum receptac-
 ulum. Haec igitur insula iu-
 ramento non tenetur: absco-
 dita enim illi fuit. NBP. In-
 telligo rem. Igitur subsiste
 insula, atq; emerge iterū ex
 profundo, et nō amplius flu-

Διῶν, καὶ ὑμῶν, ὦ Τρίτωνες,
 διαπερδύσεται τὴν Λατὴν
 εἰς αὐτὴν, καὶ γαλήνη ἀπαν-
 ταίῃσιν. τὸν Δράκοντα δὲ, ὃς
 νῦν ἐξείργει αὐτήν, φοβῶν τὰ
 νεύματα, ἵπαι δ' αὖ τιν' ἄλ-
 κας μίτῃσι, καὶ τιμωρήσεται
 μετρί. οὐ δὲ ἀπαγγίλλεται
 Διὶ, πάντα εἶναι ὁπρὶν αὐ-
 τῷ. καὶ ὁ Δῆλος, ἡκίστη δὲ Λατὴν,
 καὶ τινίτην.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑ-
 ΛΑΣΣΗΣ.

mos. Et vos Tritones
 traicite Latonā in ipsam,
 omniaq; tranquilla sint. Ser-
 pentem autem istū, qui nunc
 velut cestro exagitat illam,
 perterrefaciendo, ipsi infan-
 tes posteaquā in lucem editi
 fuerint aggredientur, ac ma-
 trem vindicabunt. Tu uerò
 uade renūcia Ioui, omnia be-
 ne habere. Stabilita est insu-
 la: ueniat Latona, ac pariat.

XANTHI ET
 Maris.

Eodem interprete.

XANTHVS.

ΔΕῖξαι με, ὦ θάλασσα,
 λειπὰ πεπονημένα, κα-
 τάσβωίμην τὰ τραύ-
 ματα. ΘΑ. τί τοῦτο, ὦ Ξάν-
 θε; τίς σε κατήκαυσε; ΞΑΝ.
 Ηφαιστος. ἀλλ' ἀπὸ δράκον-
 τος ἰλως ὁ κακοδαίμων, καὶ
 σῖν. ΘΑ. διατί δὲ σε ἰνίο-
 βηκε τὸ πῦρ; ΞΑΝ. διὰ τὸ
 ἦν τῷ Θέτιδι. ἵπαι γὰρ φονεύ-
 οντα τοὺς Φρύγας ἐκίτοντα,
 ὅτε ἐκίπνυστο τῆς ὀργῆς,
 ἀλλ' ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἀνι-
 σταντο.

VScipe me ô Mare.
 Sgrauia .n. passus sum.
 extingue mibi uulne-
 ra. MAR. Quid hoc rei
 est? Xanthe? quis te deuſſit?
 XAN. Vulcanus. sed igne
 candesco prorsus miser, et
 effervescō. MA. Cur autem
 iniecit tibi ignē? XAN.
 Propter filium Thetidis.
 Postquam enim occiden-
 tem illum Phrygas sup-
 plex deprecatus sum, ille au-
 tem ab ira nihil remi-
 ſit, sed

φρατρίμοι τὸν ῥῶν, ἐλίσσας
τὴν ἀθλίαν ἐπὶ ἡλδον, ἐπιπλύ-
σαι δύναν, ὡς φεβυδὴς ἀπὸ
σχεῖτε τ' αὐτῶν. ἐνταῦθα δ'
ἠφαιστ' (ἰτυχι γὰρ πλεσίον
πρὸς αὐτὸν) παῦν, ἴσον οἶμα, πῦρ
ᾧχι, καὶ ἴσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀλλοδα, φέρων, ἐπὶ ἡλδὶ
μοι, καὶ ἴκωνται μὴ τὰς πρὶ-
λίαν, καὶ μυρρίνας, ἐπὶ τῶν
δὲ καὶ τὰς κακιδάμονας ἰχο-
δῶς, καὶ τὰς ἰγχιλῶας, αὐτο-
τὸν δὲ ἐμὶ ὑποσπαχλάσας
πειύσας, μικρὰ δ' αὖν ὄλον ξα-
ρὸν ἄργατα. ὁρᾷ δ' ὅν, ἴ-
σως δ' ἀναιμα ὑπὸ τῶν ἰκο-
πασμάτων. Θά. Δολιρὲς, ὦ
Ξανθε, καὶ δόρυς, ὡς ἀκός.
Τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
ὃ δόρυ δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τ' πυ-
ρὸς. καὶ ἀκότως ὦ Ξανθε, ἐς
ὡδὲ τὸν ἰμὲν ὕδρ' ἄρμυσαι, ἐκ
αὐτῶν οἶσι Νερκίδες ὕδρ' ὡν.
Ξαν. ἐκ ἰδὲ ὅν ἰλιθῶσαι γὰρ
τας ὄντας τὸν φρύγας:

Θά.

ueribus: calore autem, ut ais, ab igne ueniente. Ac meritò,
Xantbe, ut qui contra * filium meum impetum feceris, non
ueritus quòd Nercidis filius ille esset. XAN. An non igi-
tur decebat misereri me Phrygum, uicinorū adeò meorum?

MAR.

sit, sed occisorum corpori-
bus etiam obstruxit mihi
alucum: ego misertus mise-
rorum, occurri, ut aquis
inundarem atq; inuoluerem
illum, quòd eo periculo abster-
ritus, ab occisione uirorum
cessaret. Ibi igitur Vulcanus
(nam tum forte quadā pro-
pè aderat) uniuerso igne,
quantum opinor usquam ha-
bebat, quantumq; in Aet-
na, & si quibus alijs locis
ullus est, allato, processit
obuiam: ac exussit quidem
ulmos & myricas, assauit
autem & infelices pisces
& anguillas: me uerò cum
effervesce fecisset, parum
absuit quin totum aridum
ac siccum reddiderit. Vides
nimirum quo pacto exusti-
onibus istis deformatus sim?

MAR. Turbidus es, ὦ Xan-
the, & calidus, ut consensu-
taneum est, cruore, à cada-

* Fortassis
nepotem le-
gendū, id est,
πρὸς ὕδρ', ὕδατος.

Θάλ. τὴν Κροτεινὴν δὲ οὐκ
ἴδαν ἱλιῶσιν Θέτιδος ὧν ἔνε-
τα τὴν Ἀχιλλεύα;

MAR. Vulcanum uerò an-
non cōtrà decebat misereri
Achillis, Thetidis adeò filij

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
νερείδων.

TRITONIS ET
Nereidum.

Iacobo Mycillo interprete.

TRITON,

Τὸ πᾶν ὁμῶν, ὦ Νε-
ρεΐδων, δ' ἐπὶ τίνι τοῦ
Κεφίως θυγατέρα τίνι
Ἀνδρομέδαν ἱκέμεναι, οὔτε
τίνι παῖδα ἑλίκουσε, ὡς εἴ-
δι, καὶ αὐτὸ ἔδει τίθειαι.
Νε. ὑπότις, ὦ Τριτων; ὃ δ'
Κεφίως, κατὰ πρὸς δίκην προ-
δαίς, τίνι πόρῳ ἀπένταυρον ἰ-
πιῶν, λοχέσας μετὰ πολλῆς
δωάμιας; Τρί. ἔν· ἀλλ'
ἴσθι, οἶμαι, ὦ Ἰφιδάσσα, ὅτι πορ-
σίκα, τὸ τῆς Δωάμιας παῖδον,
ὃ μὲν ἐλὶ μέγιστον ἐν τῇ κίβη-
τι ἱμέλειον ἵε τίνι δάλασσαν
ὑπὲρ τῇ μέγιστον, ἰσχύσα-
σι, ἰκτέρας αὐτῆς. Ἰφ. οἶ-
δα ὅμ' ἀγασ, ἀκὴς δὲ ἔδει νιο-
αυίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖον
ἔρτε καὶ παλὸν ἰδεῖν. Τρί.
dicis. Consentaneum uerò, illū iam adolescentē factum esse,
atq; admodum generosum, et pulchrum aspectu. T R I.

BAlena ista uestra;
Nereides, quam con-
tra filiam Cephei An-
dromedam emisistis, neque
puellam ipsam iniuria alio
qua affecit; perinde ut uos
putatis, et ipsa iam mortua
est. NER. A quo, Triton?
Num Cepheus tāquam ille-
gitimam aliquo proposita
puella, aggressus illam occi-
dit, ex insidijs cum multa uē
adortus? T R I. Non: sed no-
stis, arbitror, Iphianassa,
Perseum illum, Danaes pue-
rum illum paruum, quē unā
cum matre in arca abiectū
in mare ab auo materno, cō-
seruastis, misertæ illorum ui-
delicet. I P H I. Noui quē
Hic

ἔτ' ἀπικέσθαι τὸ κῆτος.
 Ιφι. διατί, ὦ Τρίτων; ὃ γὰρ
 δὴ σῶσεαι ἡμῖν τὰ αὐτὰ ἱκ-
 τίνεαι αὐτὸν ἰχθυῶ. Τρί. ἰ-
 γὼ ἡμῖν φράσω τὸ πάθος, ὡς ἰ-
 γίνετο. ἰσάλη μὲν ἔτ' ἰωδὴ
 τὰς Γοργόνας, ἀδελφὴν τινὰ τῶ-
 νον τῶ βασιλῆϊ Σειτείῳ. ἰ-
 πῶ δ' ἡ ἀφικέσθαι δὲ τῶν Λιβύ-
 λω. Ιφι. πῶς, ὦ Τρίτων, μέ-
 νει, ἢ καὶ ἄλλως συμπάσχει
 ὄντων; ἄλλως γὰρ δύσπερος
 ἡ δόλος. Τρί. διὰ τὴν ἀσπίδα.
 ἡ ἀσπίς γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀθρ-
 νᾶ ἔθηκε. ἰπῶ δ' ὅτι ἡ κῆτος,
 ἑὰς διατῶντε, αἰ μὲν ἰκάνου
 δον, εἰ μὲν δ' ἡ ἀσπίς τῶν τῆς
 Μινέρως τῶν κελῶν, ὡς ἔ-
 ἀπὸ πλάκας. Ιφι. πῶς ἰ-
 δῶν; ἀθίαντοι γὰρ αἶσι. ὃ δὲ
 αὐτὴ ἰδὼν, ἐκείνη ἄλλως μετὰ τῶν
 ταῖς. Τρί. ὁ Ἀθρῶν μὲν
 ἀσπίδα προφάσσεται, (τὰ αὐ-
 τὰ γὰρ ὄντα διαγυμνάσθαι αὐ-
 τὴ πρὸς τῶν Ἀνδρομέδα, καὶ
 πρὸς τοῦ Κεφείου ὄφτος)
 ὁ Ἀθρῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
 σπικί. TRIT. Minerva illi clypeo uelut face aliqua praela-
 to (taliam enim audiui ipsum narrantem apud Andromedā,
 postea & apud Cepheum) Minerva igitur, inquā, in clypeo

Hic occidit balenam. I-
 PHI. Quamobrem Triton?
 Neque enim huiusmodi cōser-
 uationis præmia persolue-
 re nobis debebat. TRI.
 Ego uobis exponā omnem
 rem, ita ut gesta est. Missus
 hic fuit ad Gorgonas, ut
 hoc quasi quoddam certa-
 mē regi perageret. Postquā
 autem peruenit in Libyam.
 I PHI. Quomodo Triton?
 solus ne, an et alios
 secum socios abduxit nam
 alioqui difficile hoc iter.
 TRIT. Per aerem profe-
 ctus est. alati enim ipsum
 Minerva reddidit. postquā
 autem eò loci uenit ubi illæ
 agebant, illæ quidem dor-
 miebāt, opinor, hic ampu-
 tato Medusæ capite, iterum
 auolant. I PHI. Quo pa-
 tō autem aspexit illas? A-
 spici enim nequeūt: uel quis
 quis illas aspexerit, nō am-
 plius quicquam posthac a-
 d d resurgens

ὑπερβύσσει, ὅσπερ ἐπὶ κα-
 τὰ πῆρυ, παρίσχον αὐτῇ ἰ-
 δῶν τὴν εἰκόνα τῆς Μιδέως.
 αἶτα λαβίμεθα τῇ λαῖᾳ δὲ
 κόμῃ, ἰσχυρὴ δὲ τὴν εἰκόνα,
 τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρπύην ἔχον, αἶ-
 σίτιμι τὴν κεφαλὴν αὐτῇ, καὶ
 πρὶν αὐτογριῶσαι τὰς ἀδελ-
 φὰς, αὐτοπύματο. ἰπὰ δὲ κα-
 τὰ τὴν περὶ αἰὸν ταύτης Αἰ-
 θιοπίαν ἵκνιτο, ὅτε πρὸς-
 γαυροῦσι περὶ μέγας, ἱρᾷ τὴν Ἀν-
 δρομέδαν προσημνέω, ἰπὶ
 σταῖσιν πύρραις προβαλὺται
 προσημνέω, καὶ
 λέγει, ὦ θεοὶ, καὶ μελέω τὰς
 κόμας, ὁμύγνυμι πολὺ ἰσχυ-
 ρὴ τῶν μακτῶν. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον αἰκτῶσαι τὴν τύχην
 αὐτῇ, αὐτογριῶσαι τὴν αἰτίαν δὲ
 καταδίκης. καταμινεῖ δὲ
 αἰὲς ὄρνυσι, (ἔχον γὰρ σι-
 συῖαν τὴν παῖδα) βοῶν
 δαίμον. καὶ ἰπὶ τὴν κα-
 τὰ ἰπὴν μέλα φερόμεν, ὡς
 καταπνέμενον τὴν Ἀνδρομέ-
 δαν, ὑπερβαρὴς ὁ ναυι-
 σκός, πρὶν ἔχον τὴν ἀρ-

resulgente, tanquam in spe-
 culo aliquo, exhibuit ipsi
 spectandam Medusæ imagi-
 nem. Postea sinistra, arre-
 pta illius coma, et inspe-
 cta imagine, dextra autem
 sublata barpe, abscidit ca-
 put ipsius: atque ita prius-
 quā sorores reliquæ exper-
 giscerentur, auolauit. Por-
 rō ubi circa maritimā banc
 Æthiopie orā uenisset, ter-
 ra iam propinquior aliquā
 to uolans, uidet Androme-
 dam expositam in rupe qua-
 dam prominente palo affi-
 xam, pulcherrimam, ὦ Dii,
 promissa coma, et seminu-
 dam longè usque infra ube-
 ra. Ac primum quidem mi-
 serus fortune illius, inter-
 rogat causam damnationis
 huius. Paulò autem post a-
 more captus, (oportebat
 enim incolumem seruari pu-
 ellam) opem ferre illi statu-
 it. Atque ubi iam Balæna
 accessisset, terribilis admo-
 dum, et quasi mox absorptura
 Andromedam, in altum su-
 blatus, adolescens, manu ad
 capulum admota, bar-
 pen

MARINORVM DIALOGI. 31

πλω, τῇ μὲν καλὴν ἔσται, τῇ
 ὃ προλαμνύς τῶν τρυφῶν,
 λίθον ἰπὸν αὐτῷ. τὸ δὲ τίς ἐν-
 κλῆν, καὶ πῶς ἔσται αὐτῷ τὰ
 πολλὰ, ἔσται αὐτῷ τῶν μίσθων.
 σαρ. ὃ δὲ λύσας τὰ δισμὰ ὅτι
 παρδῖον, ὑπὸ χερσὶν τῶν χι-
 ρα, ὑπεδίστατο ἀκροπαλατὶ
 κατιῶσαν ἐν ὅτι πῶς, ἐλ-
 θούσας ὄσας, καὶ νῦν γαμῶ
 ἐν τῷ Κυφίῳ, καὶ ἀπαξ αὐ-
 τῶν ἐς Ἀργῶν. ὥστε αὐτὴ δα-
 νάτο, γάμον δὲ τὸν τυχόντα
 σῶσαι. ΝΕ. ἰὼν μὲν δὲ πᾶ-
 νυ τῷ γιγνέσθαι ἄχθεται. τί
 γὰρ ὃ πᾶν ὃ λῆμα ὅμως, ἢ
 τι ὃ μᾶλλον ἰμυγαλαύχῃ τῷ-
 τε, καὶ ὅτις καλλίωρ ἄνθρω-
 γοι. ὅτι οὕτως αὐτὴ ὕλησεν
 ὡς τῇ θυγατρὶ, μᾶλλον ὅσα.
 ΝΗ. μνηστὴρ μνηστῆρα, ὃ
 Δωρὶ, ἰκάνωρ, ἢ τι βάρβαρος
 γυνὴ ὑπὸ τῶν ἀξίων ἰκάνω-
 σαρ. ἰκάνω γὰρ ὅτις τῶν
 ρίαν

pen tenens, altera quidem
 ferit, altera autem Gorgo-
 na spectandam proferens,
 in lapidem illam conuertit.
 Illa igitur mortua est, et
 dirigere ipsius membra om-
 nia quaecunque Medu-
 sam aspexerunt: at hic solu-
 tis uinculis quib. uirgo allia-
 gata fuerat, suppositaq; ma-
 nu suscepit illam summis pe-
 dum digitis descendentem e-
 rupe, ardua illa quidē atq;
 procliui: nunc cum ea-
 dem nuptias peragit in aedi-
 bus Cephei, abducentē illā se-
 cū Argos. quare pro morte
 nuptias, neq; eas uulgares,
 illa inuenit. NER. Equi-
 dem non ita ualde ægrè fe-
 ro factum hoc. Quid enim
 adeo nobis iniuriæ fecit præ-
 ella, si mater ipsius superbè
 extulit sese tunc, ac pul-
 chrior nobis esse uoluit?

TRIT. Quod hoc præ-

sto magnum dolorem perceptura fuisset ob filiam, ma-
 ter certe illius cum sit. NER. Ne meminerimus Doe-
 ri istorum amplius, si quid barbara mulier suprâ quàm
 decebat loquax fuit. Satis enim supplicij tulit, quæ tan-

πίκο (Ανμ, φοβηθεῖσα ἐν τῇ το in metu, filiae causa con-
 πνοῇ, χαίρουμεν οὖν τῷ stituta fuit. Gratulemur
 γάμῳ. igitur nuptijs.

IN DIALOGVM NEPTVNI

Ἐ Νερσίδου, Gilberti Cognati anno-
 tationes.

a Puella delapsa.) Helle ab ariete in mare delapsa, Atha-
 mantis Thebarum regis filia, Phryxi soror. b Ino.) Cadmi
 filia furentem maritum cum fugeret, se in mare precipitavit
 & pro dea est habita. c Educauit.) Ino Bacchum infantem
 matertera dicitur enutriuisse. d Amphitrite Neptuni uxor.

IN BVNDEM, IOANNIS SAM-
 buci Annotationes.

ἡρεσσεῖται, καὶ Αἰγυπτιῆς, de Helle ab ariete
 in mare delapsa.

Hellen cum uexit, Phryxumq; per Hellespontum,

Olim aries, dorso decedit illa metu.

Est huius frater Colchos est uelut adusq;

Sola soror liquit nobile nomen aquae

Fretum hoc.) ἡρεσσεῖται. Vos Nercides.) ἀνερσοφῆ. Ne-
 quaquam.) ὁ παρρησις. Misereatur enim ipsius.) αἰτιολογία.
 Ac hoc quidem.) ἡ ἀσκαὴ ἀπὸ τοῦ ἀδίκου, καὶ αἰχρῶ. Sed quod
 dixi.) Repetit mandatum suum. Illud autem pro solatio e-
 rit.) ὁ παραμύθιον ἢ ἀνέστησις τῆς τιμωρίας. Educauit enim il-
 lum Ino.) Ouidius 3. Metamorpho. Sed tamen Bacche.) Oc-
 cupatio. Sed quid accidit.) παρασκαυῶ. Illa uero.) Narratio,
 quomodo Helle sit delapsa in mare. Et uertigine corre-
 pta.) Causæ. Atq; ita in mare decedit.) Ipsa res. An
 non igitur matrem.) Obiectionem ἀντίστασις
 γῆ diluit.

ANNOTATIONES.
IN DIALOGVM IRIDIS ET
Neptuni, Ioannis Sambuci An-

55

notationes.

Εἰρηπινές: Quomodo Delus insula fluitans subsisterit.
Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iri:

Ortygia, Ailerie quæ ante vocata fuit.

Hospitium tandem Latona præbuit istic.

Cum Pytho usque adeò persequeretur eam.

Insulam.) Subiecti tractatio κατ' ἀφ' ἑκαστην. Eam, ita iubet
Iupiter.) Prædicatum κατ' ἱερολῶν. In medio Αἰγρο.) Allu-
dit ad nomen insulæ, quo ipsa fuit appellata. Opus enim.)
Ratio. Fiet hoc Iri.) Pollicetur se morem gesturum: & in-
terrogat causam finalem. Latonem in ipsa oportet pare-
re.) ἀφ' ἑκαστης. Quid igitur?) Obiectio. Non Neptune.)
Responsio. Nam Iuno obstrinxit.) Maior assumptio. Ab-
scoudita enim tam fuit.) Probatio. Subsiste.) ἡ πρόσαψις.
Fratris mei.) Scilicet Iouis. Liberos duos.) Apollinem &
Dianam. Et vos Tritones.) ἀποστροφὴ πρὸς ἀκτινὰ ἢ πρὸς ῥέμας.
Tu uerò uade.) Conclusio.

IN DIALOGVM XANTHI ET
Maris, Gilberti Cognati Annota-
tiones.

a Xanthe.) Xanthus Lyciæ amnis in campis Troianis, qui
& Scamander dicitur, à colore aque flauo dictus, qui color in
Tyberi conspicitur. Vnde Horatius: Vidimus flauum Tybe-
rim. Xanthum Λιχίαντα nuncupat Homerus Iliad. §.

Ξανθὸν Λιχίαντα, ὅν Ἀθιναῖοι τίχεται Ζεὺς. & his uerbis:
νόσφι κ' ὅν ἀγαγὼν πεταμῶνι Λιχίαντο ἢ καὶ βαρῶ.

Huius meminit Eustathius circa finē Iliad. β. & Strabo lib. 14.

IN EVNDEM IOANNIS SAM-
buci Annotationes.

παρακλητικὸς: Petit enim Xanthus fluvius, à Vulcano
penè exustus, auxilium à mari.

d d 3

Ignipotens

Ignipotens rapidus incenderat omnia flammis,

Vnâ etiam exustus fortè Scamander erat.

Præsidium ponti querens nihil impetrat ille,

Audax obstitit quod semel Æacidi.

Suscipe me.) *ἄλκῃς*. Grauiâ enim passus.) *αἰτίᾳ*. Quid hoc rei est.) Rogatio gemina. Postquam enim occidentē.) A' causâ narratio, & factum Achillis, quod est causa impulsiva sui facti. Ego misertus miserorum.) Causa impellens. Ut aquis inundarem.) Factum suum. Ibi igitur Vulcanus.) Redit ad Vulcanum, & ipsam rem, post causam exposita. Et si quibus alijs locis.) *ὑπὸ πύλαις*. Exussit quidem ulmos.) *ἀφ' ἑσπερίης, uel ἀπὸ πύλων*. Vides nimirum.) Conclusiuncula quæ relet. Turbidus es ò Xanthe.) Concessio *ἡγοῦμαι*. Ac meris ò Xanthe.) *κατηγορίαις* & accusatio. An non igitur decebat.) Defensio ab honesto. Vulcanum uerò, an non.) *ἀντιπαρὸν* regerit par.

IN DIALOGVM TRITONIS

& Nereidum, Gilberti Cognati

Annotationes.

a Perseum illum.) Perseus à Dijs ipsis armatus Medusam interfecit: multosq; inter quos Atlas fuit & Acrisius, uertit in lapides, quibus iactis Deucalion olim humanū genus refecit.

IN EVNDEM IOANNIS

Sambuci Annotationes.

Ἀνδρῆς: Quomodo Perseus filius Danae balænam contra Andromedam emissam occiderit, & ipsam puellam liberauerit, & tandem in uxorem duxerit.

ἔφη Andromedam conuinci nexibus *Ἀντων*:

Pro matre id Veneris ultio certa fuit.

ἔφη hanc Perseus, qua conditione uolebat:

Belua nil potuit, factus & hicce gener.

Balæna ista uestra. Nereides.) *ἐκ τῆς γυναικὸς*, & propositio bipartita. A' quo.) Rogatio de interfectore. Tanquam illeſtamento.) Causa impellens. Ex insidijs.) Modus, Aggreſſus

Aggessus illam.) ἰσχυρισ. Puerum illum paruum.) πρῶτον-
 ἐργαφία. Conseruassis miserte.) ἰπᾶνθ. Noui quę di-
 cis.) Contensio. Consentaneum uero.) Ratio ab ætate, fa-
 milia & corpore. Hic occidit balænam.) Continuatio nar-
 rationis causę. Ego uobis exponam.) ὑποχρησ. Missus
 his fuit.) Narratio. Postquam autem peruenit.) Causa fina-
 lis. Quomodo Triton.) ὁ γὰρ. Quibus auxilijs? quomo-
 do? interpellatione rogat ἀνομήχια fuerit, an bellū. Quo
 pacto autem aspexerit.) ἰπακαλῆτις. Aspici enim nequeūt.)
 Gorgones. Talia autem audiui ipsum.) A^o testimonio. Mē-
 neru igitur inquam.) ἰπᾶνθ. Postea sinistra.) ἐνδεξι-
 σκευή. ἢ ἡλῖα ἀλγυσ. Harpe.) ἀρπηνensis falcatus Persei
 fuit. Porro ubi circa maritimam.) Accedit propius ad deli-
 berationem Andromedę. In rupe quadam prominente, pa-
 lo affixam.) A^o fortuna, id est supplicij scditate & indignita-
 te, à situ, ab habitu, ab ætate & sexu. Misertus fortunę illius.)
 παθῶ. Oportebat enim incolumem.) Causa. Opem ferre
 illi statuit.) Consilium. Vbi iam balæna accessisset.) Der ric-
 ter S. Georgius. Quasi mox absorptura.) τὰ πᾶχθῆτα. In
 lapidem illam conueruit.) μεταμύρφωσις. Dirigere ipsius
 membra.) ἰπᾶνθ. Solutis uinculis.) πᾶγμα πᾶχθῆτα.
 Summis pedum digitis.) ὁ πᾶχθῆ. Quare pro morte.) ἰπᾶνθ
 νῆμα ex repugnantibus. Equidem non ita ualde pgrę fero.)
 ἰπᾶνθ. Quid enim adeo nobis iniurię.) ἰπᾶνθ.
 Quod hoc pacto.) ἀπᾶνθ. Satis enim supplicij tulit.) Ab
 æquo. Gratulemur igitur.) Clausula.

MORTVORVM DIALOGI.

MENIPPPOY, AMΦI. MENIPPPI, AM-

λοχῆ καὶ Τροφονίῃ. philochi & Trophonij.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

Σὺ μὲν τοι, ὦ Τρι-
 φῶνι καὶ Αμφί-
 λοχῇ, νῦν ποὺ ὄντῃς, οὐκ

VOS nimirū^a Tro-
 phoni atq;^b Amphi-
 loche, quū sitis mor-
 tui,

οἷον, ὅπως καὶ παροξύνουσιν,
 καὶ καὶ πάντας δυνάτι, καὶ
 οἱ μάταιον τῶν ἀνθρώπων ἐστι.
 ὅς ὑμᾶς ἐπαίψουσιν εἶναι.
 Τρο. τί οὖν ἡμῶς αἶτις, εἰ
 ὑπὸ ἀνείκελ καὶ τοιούτων πε-
 ρὶ νεκρῶν ἡ ψάψουσιν; Μέν.
 αἰεὶ ἐν αὐτῷ ἡλίσσασιν, εἰ μὴ ζῶν-
 τες καὶ ὑμᾶς τοιούτων ἐτάρ-
 τούμεν, ὡς τὰ μέλλοντα προ-
 αλόντες, καὶ προειπὼν διωκῶ-
 μέναι τοῖς ὀρωμένοις. Τρο. ὦ
 Μενίππε, Ἀμφιλόχῳ μὲν ἔ-
 τῃ αὖ ἐδίδον, ὅ, τι αὐτῷ ἀπο-
 κριτὴν ὑπερὶ αὐτῷ· ἰγὼ δ' ἔ-
 ρως ἡμῖ, καὶ καὶ τούτοις, ὡς
 τις κατέμεινεν παρ' ἡμῖν· σὺ δ'
 ἔειπες ἐν ἐπιδηλοῦσιν ἡμῶν
 Λιβανίῳ τὸ πρῶτον· οὐ γὰρ
 ἐπίστας σὺ τότε. Μέν. τί
 φῆς; εἰ μὴ ἐν Λιβανίῳ γὰρ
 πρῶτον, καὶ ἐταυμένῳ
 ταῦς ἐδίδας, γελῶντας μάλιστα
 ἐν ταῖς χειρὶν ἔχον, ἰσχυρό-
 σιν διὰ τῆς αἰτίας ταύτης ὄν-
 τῃ ἐν τῷ σπλάχνῳ, ἐν αὐτῷ ἰδὼν
 ἡμῶν εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἶ,
 ὡς περ

flans, per angustum aditum in specum irrepsissem, ne-
 quaquam fieri potuisset ut te defunctum esse cognoscerem,
 perinde

tui, tamē haud scio quō nam-
 modo phanis es tu donati,
 uatesq; credimini, ac stulti
 mortales deos esse uos arbi-
 trantur. TRO. Quid? an
 nobis igitur imputandum,
 si per inscitiam illi de mor-
 tuis huiusmodi opinantur?
 MEN. Atqui non ista fu-
 issent opinati, ni uos tū quā
 uiueretis, eiusmodi quæ-
 dam portenta ostentassetis,
 tanquam futurorum fuisse-
 tis præsci, quasiq; prædi-
 cere potuissetis si qui percō-
 tarentur. TRO. Menip-
 pe, nouerit Amphilocheus
 hic ipsi pro sese responden-
 dū esse: cæterum ego c He-
 ros sum, uaticinorq; si quis
 ad me descēderit. At tu ui-
 dere nūquam omnino d Le-
 badiam adisse, neque enim
 alioqui ista non crederes.
 MEN. Quid ante quidem
 nisi Lebadiam fuisset pro-
 fectus, ac linteis amictus,
 offam etiā ridiculē manu ge-

MORTVORVM DIALOGI. 57

δοτιρ ἡμῖς, μόνῃ τῇ γενεῇ
διαφορῶν, ἀλλὰ πρὸς ἑλμω-
τικῆς, τί ὃ ἥρωις ἱστῶν; ἀγνοῶ
γάρ. Τρο. Ὁ αὐτῶν τε καὶ
θεῶ σιωπῶν. Μέν. ὃ μὲν τε
αὐτῶν ὁ δὲν, ὡς φῆς, μὲν τε
θεῶς, καὶ σιωπῶν ὁ δὲν;
νῦν οὖν πῶς οὐ τὸ θεῶ ἡμῶν ὁ
μίτῶν ἀπῆλθεν; Τρο.
χρῆ, ὃ Μένιππ, ἰν Βειωτῶν.
Μέν. ἰν εἰδῶ, ὃ Τροφῶν, ὃ
τε καὶ ἄλλος. ὅτι μὲν τοι εἰδῶ
ἢ νῦν, ἀνελθὼς ὁρῶ.

pars, quo nunc recessit? TROPH. Reddit oracula,
Menippe, in Beotia. MEN. Haud intelligo quid dicas
Trophoni, nisi quod illud planè uideo, te totum
esse mortuum.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ. MERCVRII ET
Charontis.

Iacobo Micyllo interprete.

MERCVRIVS.

Λογισάμεθα, ὃ πορτο-
μῶν, ἢ δὲν, ἢ πῶς
ματῶν ὁρῶν ἢ ἄν, ὃ.
πῶς μὲν αὐτῶν ὁρῶν ὁρῶν
πῶς αὐτῶν. Χά. Λογισάμεθα,
ὃ Ερμῶν, ὃ μῶν γὰρ ὁρῶν
πῶς αὐτῶν, ὃ ἀπῆλθεν ὁρῶν.
num est maturè id agere, deinde ὃ minoris negocij.

Rationē supputemus
portitor, si uide-
tur, quantum mibi
debeas iam, ne denuò ali-
quādo de eo inter nos con-
tendamus. CHA. Sup-
putemus Mercuri. Satius e-
dd 5 MERC.

Ερ. ἄγκυραν ἰστέλας μὲν ὧς.
 νόμισα πέντε δραχμῶν. Χά.
 πολλὰ λέγεις. Ερ. οὐ γὰρ Αἴς
 Διόνεια, τῶν πέντε ἰστέλας μὲν,
 καὶ ῥοπατῆρα δύο ὀβολῶν.
 Χά. τίς σε πέντε δραχμῶν,
 καὶ ὀβολῶν δύο. Ερ. καὶ ἀνί-
 στρακὺν ὑπὸ τῶν ἰστέλων πέντε ὀβο-
 λῶν ἰγὺ κατίββαλον. Χά. καὶ
 τίς τας προστίθῃ. Ερ. καὶ κερὲν,
 ὡς ἐπιπλάττει ἡ σκαφιδία τὰ
 ἀντιώγιστα, καὶ ὅλως ἧ, καὶ καλὴ
 διερ, ἀφ' ἧς πλὴν ὑπέρκει ἐπείκει-
 σκε, δύο δραχμῶν ἀπαστα.
 Χά. οὐκ, ἄξια ταῦτα οὐδέσσω.
 Ερ. ταῦτά ὅσων, ἃ μὲν τι ἄλλο
 ἔμας δέλασθον ἐν τῷ λαρισμῶ.
 πότῃ δ' ἔρταῦτ' ἀπεδώσειν
 φήσῃ. Χά. οὐκ μὲν, ὦ Ερμῆ,
 ἀδυνάστον. ὧ δὲ λοιμός τις
 ἢ πόλεμος καταπίμψῃ ἀνθρώ-
 πους τινὰς, ἰστέσαι τότε ἀπικρο-
 δάσει ἐν τῷ πλέθει παρὰ το-
 γισμένον τὰ πόρδμια. Ερ.
 οὐκ οὐκ ἰγὺ κατὰ δῶμα, τὰ
 κάκιστα ἀνέχεται γρηθῶς,
 sum. Si uero pestis aliqua aut bellum confertos & frequen-
 tes hac demiserit aliquos, licebit mihi tū allucrari aliquid,
 subtracto clam nonnihil ex portorio. MER. Proinde e-
 go nunc sedebo, pessima quæque ut eueniant precando,

MER C. Anchoram, ut
 mandatis, comparavi tibi
 quinque drachmis. CHAR.
 Caro dicis. MER. At per
 Plutonem, quinque emi
 illam: & præterea lorum,
 quo remum alligares, obolis
 duobus. CHAR. Pone
 quinque drachmas, et obolos
 duos. MER. Et pro resaro-
 ciendo uelo quinque obolos
 ego exolui. CHAR. Etiā
 hos appone. MER. Et b ce-
 ram ad oblinendis nauigij
 rimas tibi emi: & clauos
 præterea, & funiculum
 unde hyperā fecisti, omnia
 hæc duabus drachmis.

CHAR. Redde, laudo, hæc
 uili emisti. MER. Hæc sunt
 quæ tibi exposui: nisi si quid
 reliquum est quod me fugit
 inter computandum. Quan-
 do autem hæc redditurū te
 promittis? CHAR. Nunc
 quidem, Mercuri, non pos-
 sum. Si uero pestis aliqua aut bellum confertos & frequen-
 tes hac demiserit aliquos, licebit mihi tū allucrari aliquid,
 subtracto clam nonnihil ex portorio. MER. Proinde e-
 go nunc sedebo, pessima quæque ut eueniant precando,
 ut inde

ὥς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολαύσι-
μι. καὶ. ἢ τίτιν ἄλλως, ὦ
Ερμῆ. νῦν δ' ὀλίγοι, ὥς ὄρεται,
ἀφικνῶνται ἡμῖν, ἐρλίων γὰρ.
Ερ. ἀμεινον ἔσται, εἰ καὶ ὁ-
μῖν παρατάνοιτο ὑπὸ σὺ τὸ
ὄφλημα. πάλιν ἄλλ' εἰ ᾗ πα-
λαιῶν, ὦ χαρῶν, οἷα δα εἴσι πα-
ριγίνοντο, ἀνδρῶν ἀπαυτῶν,
αἵματι & αἰσῶπι, καὶ βρο-
ματίαι εἰ πολλαί. νῦν ᾗ ὁ φαρ-
μάκω τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀ-
ποδανῶν, ᾗ ὑπὲρ ἧ γυναικὸς,
ὁ ὑπὲρ βρυχῶς ὀφθαλμικῶς πλὴν
γαστράκα καὶ τὰ σπύλα, ὥχρει
γὰρ ἀπαυτῶν, καὶ ἀγροῦντες,
ἢ δὲ ὁμοιοὶ ἐκείνοις. εἰ ᾗ παλ-
τοι αὐτῶν, διὰ χρέματα ὕψι-
σιμ, ἐπιβελόντες ἀλλήλοις,
ὥς ἰοίκασι. καὶ. πάντες γὰρ
περιπόνητά ὄντι τούτοις. Ερ.
ἀντιῶν δ' ἰγὼ δόξαμι ἂν ἀ-
μαρτάνην, πικρῶς ὀπαυτῶν
τὰ ἐφελόμην παρὰ σοῦ.

ut inde fructum aliquem ca-
piam. CHAR. Fieri aliter
non potest, Mercuri. Nunc
pauci nunc, uides, ad nos
descendunt. Pax enim est.
MERC. Satius est ita es-
se, etiam si ob hoc abs te
prorogatur nobis debiti i-
stius solutio. Verum enim-
uerò prisci illi, Charon,
nosti quales aduenire sole-
bant, quàm fortes atque a-
nimosi omnes, cruore ma-
didi, et uulnerib. pleni ple-
riq. Nunc autem aut uenea-
no aliquis à filio interfe-
ctus, aut ab uxore, aut præ-
nimia uoluptate tumefa-
cto uentre & cruribus ad-
ueniunt. Pallidi enim o-
mnes, & ignaui, neque si-
miles prioribus illis. Plu-
rimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa ueniunt,

factis (ut uidetur) mutuo sibi infidis. CHARON. O-

mnino enim expetibiles illæ sunt. MERC. Proinde

neque ego uidear peccare grauius aliquid,

si uel acerbius abs te exigam ea

quæ mihi debes.

MENIP.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ

ΜΕΝΙΠΠΙ ΕΤ

Κέρβερος.

Cerberi.

Erasmo Roterdamo interprete.

M E N I P P U S.

Ω Κέρβερι (συγγι-
νὸς γὰρ ἐμὶ σσι, καὶ
οὐ καὶ αὐτὸς οὐ)

αἰεὶ μετὰ πρὸς αἰ Στυγὸς, οἷος
ὢ Σωκράτης, ὁπότι κατῆς
πρὸς ἡμᾶς; αἰεὶ δὲ σὶ διὸν
ἔντα, μὴ ὑλακίῃς μόνον, ἀλλ.
ἀλλὰ καὶ αὐθιγῶν φθίγγι-
δια, ὁπότε ἰθὺς. κίρ. πόρ-
ρωθεν μὲν, ὃ Μένιππι, παρὰ
πασιν ἰδέσθαι ἀρίστῳ προ-
σώπῳ προσίνα, καὶ ὃ πᾶν
ἀνδρῶν τὸν βᾶνκτην δεινῶν,
καὶ τὸτ' ἑμφύῳα τοῖς ἔξω ἔ-
σομιν ἰσχυρῶν ἰθὺς. ἰπὲρ δὲ
κατ' ἀντὶν ἔσω ἔχασματες,
καὶ ὃ δὲ τὸν ἴσθον, καὶ γὰρ ἔτι
διχμῶντα αὐτὸν λακῶν
τῷ κυνέῳ, κατὰ πᾶσα ἔτι πᾶ-
λιν, ὅσπερ τὰ βρίθῳ ἰαύκνι,
καὶ τὰ ἰσθῶν παρὰ δὲ ὁδῶν.
τι, καὶ παρὰ τὸν ἰγνῶν. Μί.

trum antri recessum, simulq; ego cunctantem etiam il-
lum e aconito mordens, pede correptum, detraberem,
infantium ritu eiulabat, suosque deplorabat liberos, ni-
hilq; non faciebat, in omnem speciem sese cōvertens. M E.

H Eus Cerbere, quan-
doquidem mihi ce-
cum cognatio quæ-

dam intercedit, quum & i-
pse sim canis, dic mihi per
a Stygiam paladem, quomo-
do sese habebat b Socrates,
quum huc accederet! Veri-
simile est autē te, Deus quū
sis, non e latrare modò, ue-
rum etiam humano more lo-
qui, si quando uelis. C E R.
Quū procul adhuc abesset,
d Menippe, uisus est constā-
ti atque interrito adire uul-
tu, perinde quasi mortē ni-
hil omnino formidaret, tan-
quam hoc ipsum uellet ijs
qui procul à specus ingres-
su stabant, ostēdere: uerū
simulatq; despexit in biatū,
uiditq; profundum atq; a-

Num

ἡμῶν σεπτὸς ὁ αἶθρῳα
 ἰὼ, καὶ ἐκ αἰθέρος κατηρύνει
 τὸ πρῶτον· Κίρ. ὦν.
 ἂν· ἐκείνῳ ἀσυνῆτον αὐτὸ
 ἔστιν, καὶ ἐκασμῶντο, ὡς δὲ
 ἐστὶν ἡ ἀκρὸς περὶ μὲν, ὁ
 πάντας ἴσας παύει, ὡς ἐαν-
 μαρτυρεῖ εἰ ἴαται. καὶ ὁ
 ἀντὶς, περὶ πάντων γὰρ τοῖς
 τῶν ἡμῶν αὐτὸν ἴσμεν, ὡς τοῦ
 τομῆς τοῦ κερῆ καὶ ἀνδρῶν,
 πάλιν ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἀνδρῶ-
 βός. Μί. ἰσὺ δὲ πῶς σὺ κα-
 τακλυθῆναι ἴδεσθαι· Κίρ. μὲ-
 ν·, ὡς μὲν πᾶσι, ὡς γὰρ
 νῦν, καὶ Διογένης πρὸς σὺν, ὅτι
 μὲν ἀσυνῆτον ἴσμεν, ὡς
 μὲν ὡς μὲν, ἀλλ' ἴσμεν·
 γὰρ τὸν, οἰμῶν περὶ πρῶτον
 λατρεῖ ἀπασιν.

Menippe sic mihi uisus es subire, ut tuo dignum erat generes:
 & prior te & Diogenes: propterea quod neutiquam ada-
 ecti subieritis, aut mirusi: uerum tum ultronei, tum riden-
 tes, atque h' omnibus plorare renunciantes.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΜΕΝΙΠΠ.

καὶ ἑρμῆς.

Brasmo Rotterodamo interprete.

CHARON.

Πῶς, ὡς κατὰ σὺν, τὰ
 Απορρηκ. Μένιππ. βία,

Num igitur fucate sapiens
 erat ille, neque uere mortem
 contemnebat? CER. Haud
 uere: caterum ubi uidit id
 esse necesse, audaciā quandā
 prae se ferebat, quasi uerò uo-
 lēs id esset passurus, & quod
 alioqui uolenti nolenti tamē
 omnino fuerat ferendum,
 uidelicet quo spectatoribus
 esset miraculo. Equidem il-
 lud in totum de uiris istiusmo-
 di uerè possum dicere, ad fau-
 ces usque specus intrepidi
 sunt ac fortes: porro intus
 quum sunt, nihil mollius ne-
 que fractius. MEN. Cae-
 terum ego quoniam animo tibi
 uisus sum subisse specum?

CER. Vnus mortaliū Me-

Menippe sic mihi uisus es subire, ut tuo dignum erat generes:
 & prior te & Diogenes: propterea quod neutiquam ada-
 ecti subieritis, aut mirusi: uerum tum ultronei, tum riden-
 tes, atque h' omnibus plorare renunciantes.

CHARONTIS

& Menippi.

Edde b naulum sceleris.
 Rite. M. B. Vociferare,
 si qui.

ἐν τότε σοι ἴδμεν, ὦ Χάρων.
 Χά. ἀπὲς Ἰλίου, φημί, αὐτὸς ὤρ-
 σι διηπρέμευσάμενος. Μέν.
 ἂν αὖ λάβοις πρὸς τὸ μὴ ἔχειν
 τούτου. Χά. ἴσθι δὲ τις ὁβόλον
 μὴ ἔχειν; Μέν. ἢ μὴ καὶ ἄλλο.
 Ἄν τις, ἂν οἶδα, ἔγνων ὅτι ἔ-
 χου. Χά. καὶ μὴ ἀγνοεῖς,
 οὐδὲ τὴν Πάστωνα, ὃν μισοῖ, ὡς
 μὴ ἀποδῶναι. Μέν. καὶ γὰρ τῷ
 ξύλῳ σε πατάξας διαλύτω
 τὸ κρανίον. Χά. μάτρω ὅν
 ἔσθι παπλομένης ἰσχυρὸν πλῆν;
 Μέν. ὁ Ἑρμῆς ὑποβρίμῳ σοι ἀ-
 ποδότη, ὅς με παρίδωκί σοι.
 Ερ. οὐδὲ Δία δευάμενος, ἢ μίλλω
 γινεῖται ὑποβρίψιναι τῶν νε-
 κρῶν. Χά. ἂν ἀποσείσωμαι
 σε. Μέν. τότε γινέσθαι νεκ-
 ροῖς τὸ πορθέμενον παράμε-
 ναι, πάλιν ἄλλ' ὅ, γινέμεν ἔχειν, πῶς
 αὖ λάβοις; Χά. οὐδ' ἂν ἔ-
 λθῃς, ὡς καμῖνον δύναι; Μέν.
 ἔλθῃ μὴ, ἂν ἔχῃ δέ. τί ὅν
 ἔχῃ δυνάσκει μὴ ἀποθανεῖν;

Χάρ.

igitur uel huius gratia per-
 ge, ut facis, nauim trahere: quanquam quod a nō habeo,
 quinam auferas? C H A R. At tu nesciebas quid tibi fuerit
 apportandum? M E N. Sciebam quidem, uerū non erat.
 Quid igitur? nūc ea gratia erat mihi semp̄ in uita manēdū?

C H A R.

si quidem istuc tibi uolupta-
 ti est Charon. C H A R.
 Redde inquā quod pro traie-
 ctione debes. M E N I P.
 Haudquaquā auferre queas
 ab eo qui nō habeat. C H A.
 An est quispiam qui ne obō-
 lum quidem habeat? M E.
 Sīt ne alius quispiam prae-
 rea, equidē ignoro: ipse ceto
 tē non habeo C H A. At qui
 praefocabo te per c Dile im-
 purissime, ni reddas. M E.
 At ego illi so baculo tibi cō-
 minuam caput. C H A R.
 Num ergo te tam lōgo tra-
 iectū gratis transfuexero?
 M E N. Mercurius meo
 nomine tibi reddat, ut qui
 me tibi tradiderit. M E R.
 Bellē mecum agatur per
 Iouem, siquidē futurum est
 ut etiam defunctorum nomi-
 ne persoluam. C H A. Haud
 omittam te. M E N. Quis
 igitur uel huius gratia per-

λάβης, ὃ βίβλῃτι· δὲ δὲ ἔκ
αὐτὸν λάβου.

receperis : ὃ prælare, ne
possis quidē iterū recipere.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ

Αχιλλεύς.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ ΕΤ

Αχιλλεύς.

Ottomaro Luscinio interprete.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΥΣ.

Ο ἰα προῖον, Αχιλλεύς,
ἀνδρὶ, πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα
σοι ἔρπτα, πῶς
εἰς τὴν δαμόνῃ; ὡς ἀγροῦ καὶ
ἀνάξια τοῖς δὲ λαοῖς ἀνδρὶ
φῶν, Χέρωνος τε καὶ Φοίνικος
καὶ ὑπὸ μὲν γὰρ, ὅπου ἐστὶ
φῶν, βίβλῃσι καὶ ἄλλοις ὡν,
δαμόνῃ παρὰ τινι τῶν ἀ-
πλόων, ὃ μὲν βίβλῃσι καὶ
ἄλλοις, ὃ πάντων ἀνάσ-
σει τῶν νικητῶν. ταῦτα μὲν
ἔμ ἀγροῦ τινὰ φῶν δει-
λῶν, καὶ πῶς τὸ καλῶς ἔ-
χοντ' ἐφίλοισιν ἴσως ἔχρῃ
ἀγροῦ· τὸν πάλιν δὲ ὡν,
τὸν φιλοκινεῖται τινι ὡν.
καὶ πάντων, ταπεινὰ ἔτι
πρὸ αὐτῶν διανοῦσαι, πῶς
forte id esset, atq; condonandum nonnihil rusticitati: uo-
rūm ex Peleo prognatum, & ex omnib; heroum numero pe-
riculorum contemptorem acerrimum, in tam abiectam
& humilem de seipso descendere opinionem, fac-
iens

Quæ nam sunt illa,
Achilles, quæ tu
Ulyssi iā primū
commemorando in mortē
executus es, ut minimē ge-
nerosa, ac Cbironē atque
Phœnice, quibus tu aliquā-
do usus es præceptoribus,
parum digna? Audiui enim
magis ex re tua futurū tibi
uideri, si uilis agricolæ mu-
nus obiēs, inopi, cui nec ui-
ētis suppetat, loces operā,
quā ut omnibus uita fun-
ētis domineris. Quæ si rudis
quidam, plebeius, ex media
Pbrygia ortus, atq; immo-
dicus insuper etiam uita as-
fectator diceret, ferendum
forte id esset, atq; condonandum nonnihil rusticitati: uo-
rūm ex Peleo prognatum, & ex omnib; heroum numero pe-
riculorum contemptorem acerrimum, in tam abiectam
& humilem de seipso descendere opinionem, fac-
iens

MORTVORVM DIALOGI. 69

καὶ αἰσχύνῃ, καὶ ἰνακτιότητι
 πρὸς τὰ πεπραγμένα σου ἐν
 τῷ βίῳ, ὅς ἐξ ἂν ἀκλιῶς ἐν τῇ
 φθιώτιδι περὶ χόνην βα-
 σιλεύῃς, ἐκὼν προήλου τὴν
 μετὰ τῆς ἀγαθῆς δίκης θά-
 νατον. ΑΧ. ὦ παῖ Νίστερ, εἰς
 ἀλλὰ τότε μὴν ἀπαρτῶ ἐν
 τῶν ἰνταῶνδ' ὧν, καὶ τὰ βίβλ-
 τισιν ἐκόντων ὁπότ' ἔσται ἡ ἀ-
 γνοῶν, τὰ δὲ ἔσονται ἐκὼν δὲ
 ξάμεν πρὸς τὴν βίβλ. οὐκ
 δὲ σιωπῶμεν ὅλην, ὡς ἐκὼν ἡ
 ἀνωφιλῆς, ἢ καὶ ὅ, τι μάλο-
 υν εἰ αἰὲν ῥαψάδουσιν· με-
 τὰ τῶνδ' αἰὲν ἐμοιμίαν, καὶ ὅ-
 τι τὸ κάλλ' ἐκὼν, ὦ Αντίο-
 λεχ, ὅτι ὁ ἰσχυρὸς παρὶς, ἀλ-
 λὰ καὶ μὴν ἀπαντὸς ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ῥαψάδουσιν, καὶ κατ' ἐ-
 λῖν ἀλλήλων διαφθάνουσιν,
 καὶ ὅτι εἰ τῶν Τρώων νικῶσι
 διδίσκωμι, ὅτι οἱ τῶν Ἀχαι-
 ῶν δὲ ἀπαρτῶν. ἰσχυρία ὃ
 ἀκλιῶς, καὶ νικῶς ἐμοι, ὅ-
 ὃ μὴ κακὸς, ἐλὶ καὶ ἰσχυρὸς.

statim visuntur omnia. nullū sapiētiae aut alterius rei discrimē est. Adde q. nulli iā ex Troianorū mortuis formidabi-
 lis sum, nemini Græcorum venerandus; prorsus omnium de
 mortuis par existimatio est, siue boni fuerint siue improbi.

dum sanē atq. prudendū in-
 prin is. Denique his quæ in
 uita si enue gesseris, quidē
 haud scio quomodo ista con-
 ueniant. Nam dū in Phibio
 regnare tibi ad senectā us-
 que licuisset, citra gloriā ta-
 mē tu gloriosam exproba-
 morte maluisti, q. potiri re-
 gno. ACHI. At o Nestoris
 fili, nondū etiā tum fecerā
 rerū earū periculū, ei q. cui
 praeferrem ignorās, glorio-
 lam hāc infelicē proponebā
 uita. Atqui serō iam tandē
 intelligo quā egerim im-
 prudenter. Apud uiuos co-
 num reperies fortē qui res
 bene gestas celebrent litera-
 rum monumentis: sed hic
 apud manes nō uideo q. fru-
 giferū opus effecerim, ubi
 unus est bonus omnium. Sed
 neq. uires iā adsunt corpo-
 ris Anuloche, aut forma. in-
 ter ciderūt omnia: pari rerū

ταῦτά μιν ἀνίσταται, καὶ ἀχδομαι,
 ὅτι μὴ δικαίω ᾖμι. Αἰ. ὁμοίως
 τί οὖν αὐτίς πάθοι, ὦ Ἀχιλ.
 Ἀνδρῶν ταῦτα γὰρ ἴσθι, τῆ φύ-
 σεως, πάντως ἀποβέβηκεν ἅ-
 παντας, ὅτι χρὸ ἱμελνεῖν
 τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνίστασθαι τοῖς
 διαταγματέσι. ἄλλως τὶ
 ὄρα; τῶν ἰταίων, ὅσοι περὶ
 οἱ ὄντες. οἱ δὲ, μετὰ μικρὸν δὲ
 καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξειται πάν-
 τας. φέρε δὲ παραμυθίαν
 καὶ ἡ περὶ τὴν πρᾶγμα-
 τῶν, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πλο-
 πονδῆσαι. ὄρα; τὸν Ἡρακλῆα,
 καὶ τὸν Μελιάγρεα, καὶ ἄλλους
 δαυματὲς ἀνδράς, οἱ ἦν αὖ,
 οἱ μὲν, δίκησαντο αἰνλδῆν, εἰ
 τις αὐτὰς ἀνὰ πῆμψιν δικαί-
 οντας ἀκλόροις καὶ ἀρίστοις
 ἀνδράσι. Αἰ. ἰταίην δὲ
 ἡ παρὰ νῆας ἱμὶ δὲ ἦν οἱ δὲ
 ὅπως ἡ μὲν τῶν παρὰ τὸν
 βίον αἰτᾷ, εἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν
 multos in admirationem traxere: qui quidem (ni fallor)
 haudquaquam in vitam videntur redituri, si quis eos ad
 inopes & victu indigos mutat, ut illis pro mercede serui-
 ant. ACHIL. Sæciorum hæc quidem admonitio est
 verum haud scio quo pacto eorum quæ in vita aguntur,
 memoria impediri me exerceat, arbitror aut & vestrum

Hæc sunt quæ me angunt, et
 misere sollicitant, & ego præ
 doleo, quod non pro eis loco
 operas, & uiuo. ACHIL.
 At uero, Achilles, quid cogit
 quispiam? quando si natura
 comparatum est, ut om-
 nes prorsum cogantur se-
 mel uitam relinquere. quæ
 lex quam in uniuersum
 iam obtinuit, nec abrogari
 ullo modo queat, patienter
 hanc feras oportet. Cæ-
 terum aspice nos, quosque
 penes te sumus: idemque &
 Ulysses quoque post periculi
 adueniunt: unde solatium tibi
 merito afferet societas: id
 quod & alijs in rebus ple-
 runque usu ueniens solet. Nō
 enim solus uideris in hæc
 mala coniectus: en tibi Her-
 culem, Meleagrū, & alios
 plerosque, qui non parum

MORTVORVM DIALOGI. 87

Ἰκνεύου. ὦ δὲ μὲν ὁμοθυῶντι,
ταύτην χάριν ἰσθί, καὶ ὅσον χί-
αν αὐτὸ πάσχειν τόλ. ΑΝ. ὦκ,
ἀλλ' ἁμάνους, ὦ Αχιλλεύ. τὸ
γὰρ ἀνωφελές. ἔτι λίγην ἰσθίμεν.
σιωπῆν γὰρ, καὶ φέρειν καὶ
αὐτοχόρῳ δίδεται ἡμῖν, μὲν
καὶ γέλωτα ἔρλωμεν, ὡς παρ
σοῦ, ταῦτα δύχόμενοι.

Silere enim, & aequo animo sustinere omnia quæ accidunt,
datum nobis est: ne tibi affectu isto similes, ipsi quoque ri-
diculi omnibus meritò uideamur.

MENIPPOY KAI MENIPPI ET

Ερμῆ.

Mercurij.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

ΠΟῦ ὃ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι,
ὁ αἰ παλαιὸς, ὦ Ερμῆ:
ἐστὶν ἡμεῖς μινύθω
ἔντα. Ερ. ὁ σχολὴ μὲν, ὦ
Μένιππι. πάλιν κατ' ἱκάνο
αὐτὸ ἀπέβαινον, ὡς ἐπὶ τὰ
διεξίει, ἐνθα γὰρ κινδύος τίς ἐστι,
καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νιρῶς,
καὶ Αχιλλεύς, καὶ Τυρὸς καὶ
Ελένη καὶ Λέδα, καὶ ὅλως τὰ
ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ. ΜΕΝ. ὁ τὰ
μὲν

AT ubinam formosi
illi sunt, ac formosæ,
Mercuri? ducito me,
docetoq.; utpote recens huc
profectū hospitē. MERC.
Haud mihi licet per oclū Me-
nippe: quin tu isthuc ipsa ē
loco dextrorsum oculos de-
flecte. Illic et b Hyacinthus
est, & Narcissus ille, &
Nireus, & Achilles, & Ty-
ro, & Helena, et Leda: bre-

uiter quicquid est ueterum formarum. MENB. Equi

dem

μένον ὀρῶ, καὶ πραΐα, τῶν
 σαρκῶν γυντὰ, ὅμοια τὰ περ
 λά. Ερ. καὶ μὴ ἐκὼν ἰο-
 ψον, ἀ πᾶσιν εἰ ποιητὰν θαυ-
 μάζουσι τὰ ἴσα, ὧν οὐ ἴσθαι
 καταφρονῶν. Μί. ὅμοιόν τι
 εἰνὼ μοι δῶκεν, οὐ γὰρ αὖ
 διαγυῖόν ἐστιν. Ερ. τούτῳ
 τὸ πραΐον ἢ εἰνὼ ἴσθαι; Μί.
 ἄτα αἰ χίλις τοῦτο διὰ τοῦτο
 ἐπληρώσασθαι ὃ ἀπᾶσι γὰρ
 ἐλλείπει, καὶ τοσούτοι ἐπι-
 σκευῶν ἐλλείπει τε καὶ βάρβαροι,
 καὶ τοσούτοι πόλεις αὐτάσται
 γυγνῶσιν; Ερ. ἀλλ' ἐκ ἡδύς,
 ὦ Μένιππι, ἴσθαι τίς γυνῶ-
 κα. ἴσθαι γὰρ αὖ καὶ οὐ αἰσχύ-
 νεται εἶναι, τοῦτο ἂν μοι γνο-
 ραίη, πολὺν χρόνον ἀλγία
 πάσχειν. ἵπαι καὶ τὰ αὐτὰ ἐ-
 ραίντα, αἵ τίς βλέπει ἀπερὶ
 βλέποντα τίς βαρύν, ἄμερφα
 ἀκινεῖται αὐτῇ δόξα. ὅτι μὲν
 ποιεῖ αὐτὰ, καὶ ἔχει τίς χρειαὶ,
 καλλιστά ὅσιν. Μί. ἐκὼν
 ἔστω, ὦ Ερμῆ, θαυμάζω, αἰ μὲν

Alioqui si quis flores etiam arefactos marcidosq; cōtēple-
 tur, posteaquā coloris decem abiecerint, deformes nimirū
 uideantur: at ydem donec florent, coloremq; obtinent, sunt
 speciosissimi. M B. Proinde illud iam demeror Mercuri,

si Graeci

dem prater ossa nihil uideo
 caluariaſq; carnib. renuda-
 tas, inter quæ omnia nihil sit
 omnino discriminis. M B R.
 Atq; hæc sunt quæ poetæ cū-
 ἔτι mirātur ac celebrāt, ossa
 scilicet quæ tu uideris con-
 temnere. M B N. At Hele-
 nam salicē mihi cōmonstras
 nam ipse quidem haud quæā
 dignoscere. M B R. Hæc
 uidelicet caluaria, Helena
 est. M B N. Et buim scili-
 cet ossis gratia nullæ naues
 ex uniuersa Græcia aëto de-
 lectu sunt impletæ, tantūq;
 tum Græcorum tum Barba-
 rorū multitudo confluit, tot
 urbes sunt euersæ? M B R.
 Caterū Menippe non uis
 disti mulierē hanc uiuam:
 quod si fecisses, forsan dice-
 res tu quoque uitio dandum
 non esse

Pro tali muliere diu tolera-
 re labores.

MORTVORVM DIALOGI. 69

σωίνων ἐὶ Ἀχαιοὶ περὶ πρά-
γματ' ὅτις ὀλιγοχρόνιος, καὶ
βαλὺς ἀπαυδουῖται, πρὶ-
ναιῶντος. Εἰ. ἢ σφαλόμεναι, ὃ
Μενίππει, συμφορῆς φάρμακον.
ὅς τις ἐπιληψάμενος τόπιν,
ἐνθα αὖ ἰδίῃς, καὶ οὐ κατα-
βαλὼν σωτόν· ἢ δὲ λίαν τοὺς
ἄλλους νεκρὸς ἔδωκε μετασέ-
σθαι.

Si Graci non intellexerint
se se pro te usque adeo mo-
mentanea, quæq; tam facio-
le emarcesceret, elaborare.
MERC. Haud mihi uide-
at tecum philosophari, quæ-
re delecto loco ubicunque
uelis, prosterne temet ac re-
cumbere: mihi iam alia sunt
traducenda umbræ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ

MENIPPI ET

Χείρωνος.

Chironis.

Braſmo Roterodamo interprete,

MENIPPVS.

Ηκουσα ὃ Χείρων, ὡς
δὴς ὦν, ἐπιθυμῆσαι
αὐτὸ ἀποθανεῖν. Χεί.
ἀλλ' ὅτ' αὐτὸ ἔβουλας, ὃ Μένι-
ππει, καὶ τίθνηται, ὡς ἐρῶς, ἀ-
βάστατος ἄνθρωπος ἀμείβεσαι. Μί-
νεις ὃ οἱ ἄνθρωποι βαναύχοις ἴσως,
αὐτοῖς τὰς πολλὰς χρεῖμα-
τας; Χεί. ὅρα πρὸς οἱ ἐκ αὐ-
τοῦ οὐδ' αὖ ἐν τῷ ἰσχυρῷ ἀπο-
λαύσαι τὴν ἀθανασίαν. Μί. ἔχ-
ῃ δὲ τῷ, ὥντα ὁρᾷ τὸ φῶς;
Dicam apud te, uirum neutiquam stultum atque impe-
ritum. Iam mihi desierat esse iucundū, immortalitate frui.
MEN. Quid iam in iucundum erat te uiuere, lucēq; tueri?

ΕQuidem inaudui a
Chiron, te, deus quā
esses, tamen optasse
mortem. CHI. Vera nimē
rum sunt ista quæ audisti
Menippe: planeq; mortuus
sum, sicuti uides, quum mi-
bi licuerit immortalem es-
se. MEN. At quæ nam
te mortis cupido tenebat,
rei uidelicet quam uulgu
hominum borreat? CHI.

εε 3

CHIR.

Χαί. ὦν, ὦ Μένικαι. τὸ γὰρ ἔ-
 ἄν ἔγωγε πάντις τῇ, καὶ δὲ
 ἀπὸρ ἔσμαι θνατὶς, ἔγωγε ἵπ-
 ῶν, καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἑαυτοῖς,
 ὅλῃς, φῶς, ῥοφῶς, αἰ ὧρας ἵ-
 αἰ αὐτῶν, καὶ τὰ γινώσκοντες ἅ-
 πας, ἔφης ἱκνῶν, ὥσπερ
 ἀπολαύοντες, ἑαυτοῖς θανόντες.
 ἱππάρχῳ γὰρ αὐτῷ, ἔγωγε
 τῷ αὐτῷ ἔσμαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ με-
 τασχῶν ἔσμαι, τὸ τέρας αὐτῶν ἔσμαι.
 Μὲν δὲ λέγει, ὦ Χείρων. τὰ ἐν
 ἁδὲν ἵππῳ φέρεις, ἀφ' ἧς περὶ
 ἁλῶντος αὐτῶν καὶ ἔσμαι. ἔσμαι ἁ-
 ῶς, ὦ Μένικαι. ὦ γὰρ ἱππάρχῳ,
 πᾶν δὲ καὶ ἔσμαι, καὶ τὸ πᾶν
 ἔσμαι ἔσμαι τὸ δὲ καὶ ἔσμαι, ἐν φῶτι ἔ-
 σμαι, ἔσμαι ἐν σκότει. ἀλλὰ καὶ ἔσμαι
 ψῶν, ὥσπερ αὐτῶν, ἔσμαι περὶ
 ἁδὲν, ἀλλὰ αὐτῶν τῶν
 ἀπὸ τῶν ἱππῶν. Μὲν. ἔρα ὦ
 Χείρων, μὴ πᾶν ἱππῶν σκω-
 τῆς, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔσμαι ἔσμαι πᾶ-
 ρισ. Χαί. πᾶν ἔσμαι. Μὲν.

siquidem aequalitas ipsa quiddam habet admodū popu-
 lare. Nihil autē interest, utrū in luce quis agat, an in tene-
 bris: praeterea neq; sciendū est nobis, quemadmodū apud su-
 peros, neque esuriendū, sed eiusmodi rerū omnium egētia uaca-
 mus. M E. Vide Chirō ne temet ipse inuoluas, neue eodē
 tibi recidat oratio, CHIR. Quamobrē isthuc aīs! M E.

CHIR. Erat inquam Me-
 nippe. nā quod incundū uo-
 cāt, id ego neutiquā sim-
 plex, sed variū quiddā esse
 arbitror. Verūm quū ego
 semper uiuerē, atque hisdem
 perpetuō rebus uicerer, sole,
 luce, cibo, tum horae eadem
 recurrerēt, reliqua uē omnia
 quaecūq; cōtingūt in uita,
 reciproco quodā orbe re-
 dirēt, atq; alijs alia per uio-
 ces succederēt: ὅς τις fatias ui-
 delicet corū me capit. Neq;
 enim in eo uoluptas est: ita
 si perpetuō fruātor hisdē, sed
 omnino in permutādo posi-
 ta est. M E N. Probē lo-
 queris Chirō: ceterū haec
 quae apud inferos agitur ui-
 ta, quinū tibi procedit, po-
 steaquā ad hāc tāquā ad po-
 uorē te cōtulisti? CHIR.

Haud insuauiter Menippe:
 siquidem aequalitas ipsa quiddam habet admodū popu-
 lare. Nihil autē interest, utrū in luce quis agat, an in tene-
 bris: praeterea neq; sciendū est nobis, quemadmodū apud su-
 peros, neque esuriendū, sed eiusmodi rerū omnium egētia uaca-
 mus. M E. Vide Chirō ne temet ipse inuoluas, neue eodē
 tibi recidat oratio, CHIR. Quamobrē isthuc aīs! M E.

Nempe

MORTVORVM DIALOGI. 71

ὅτι ἂν τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ἐμὸν.
 οὐ ἀλλ', καὶ ταῦτ' ἐστὶν ὅτι σοι
 προσκορὶς, καὶ ἵταυδ' αἱ ἰ-
 μοὶα ἔντα, προσκορὶς ἐμοί-
 ας αὖ γίνετο, καὶ δύναιτο με-
 ταβολῆναι γὰρ ἡμεῖς τινὰ καὶ
 ἐν τοῦτον ὅτι ἀλλὰ βίῳ, ἐπὶ
 εἴη αἰσώμενοι. Χά. τί δ' οὐ
 αὖ πάθει τις, ὡς Μένιππος; Μέν-
 ιππος ἴσται, καὶ φασί, σωτα-
 τὴν ἵστα ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀγὰ
 πᾶν τὴν πᾶσι, καὶ μετὰ
 αὐτῶν ἐστὶν οὐ.

ἀλλ'.

Nempe si illud tibi fastidio
 fuit, quod inquit semper iſſo-
 dem similibusq; rebus uten-
 dum erat: quum hic itidem
 similia sint omnia, eūdem
 ad modum pariet fastidium,
 ac deintegrò tibi quæren-
 da erit uitæ commutatio,
 atque hinc quòpiam aliam
 in uitam demigrandum: id
 quod arbitror & fieri non
 posse. CHIR. Quid igitur
 faciundum Menippe?

MEN. Illud nimirum, uti

sapiens quum sit, quemadmodum opinor, & uulgò præ-
 dicant, & præsentibus rebus sis contentus, boni q; consulas
 quod adest: neque quicquam in his esse putes,
 quod ferri non queat.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ ΦΙ. MENIPPVS, SEV

Λυκίδος, ὁ Νινυτιανός.

Necyomantia.

Thoma Moro interprete.

ARGVMENTVM.

Videtur hec Dialogo Lucianus illud maximè commenda-
 tum uoluisse, quod in his Menippus ait à Tiresia in aurè sibi
 dictum fuisse priuatorum uidelicet hominum uitam optimā
 atq; tutissimā esse: quod idem Graeci noto illo prouerbio di-
 citant τὸ βέλτερον ἐστὶν οὐρανὸν ἢ βασιλείαν. Nam diuites, potentiā, gloriā, & cæte-
 ra quæ mundus appetit uana omnia & incerta esse: præcipuè
 autem diuitum atq; magnorum hominū ut uitam ipsam peri-
 culosam, & pompis solennibus item tragicis quoque fabulis
 similes esse, ita miseros plerumque fortiri exitus, quod
 eo decreto uidetur intelligere uelle, quod apud iustos

contra diuites factum fuisse dicit, quo & corpora illorū supplicij destinantur, & animi in asinos migrare iubentur: quod & ipsum nuntium eam significationem habet, quod diuitum animi plerumque inertes, & omnis doctrinæ expertes esse soleant. Inscríbatur autem Necyomantia: quasi dicas, ab inferis seu mortuis petitum responsum, quò vel maximè apparet cum Dialogi scopum habendum esse. qui responso isto Tersilio proponitur. Semper enim ex titulis alter nobilior è dialogi personarum, alter argumenti quasi quandam viam indicat, Platónico more, quem maximè in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & præterea occasionem qua edictum illud de diuitibus audierit, commemorat. In hac præcipue quidam loci sunt & maximè illustres, de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate, de inferorum locis, supplicijs, & æqualitate: & postrema illa collatio uitæ humanæ cum pompa solenni, & cum fabulis Tragicorum. Occasus & exordiū dialogi ab habitu & percontatione Menippi sumuntur.

MENIPPVS, PHILONIDES.
DE S. MEN.

Ω Χαῖρε μίλαδρον,
πρόκυλάδ' ἱστία
ἱμῆς, ὡς ἀσμελὲς
οἰῶσ' ἔσθ'· ἔσθ' φάσθ' μὲν αἰὲν.
Φίλ. ὦ Μένιπας ὅτις ἔστις,
ὦ κύων· ὁ μὲν γὰρ ἄλλος, ὁ μὲν
ἔγώ· παραβλίστω Μενίππας
ἴδωρ. τί δ' αὐτῷ βέλτερά τ' ἢ
φαίλας τινος ἢ σχήματος, τί-
λ' ἢ λύρα, καὶ λιοντὴς· προ-
στίθω· ἢ ἱμῶς αὐτῷ. χαῖρε γὰρ
Μένιππας, καὶ πᾶσι τοῖς ὑμῖν ἀφ' οὗ

Salue atrium, domusq;
uestibulū meæ. Vi te
lubēs aspicio, luci red-
ditus. P H I L. Num
nam hic Menippus est, ca-
nis ille? Nō hercle alius, nisi
ego fortē ad Menippos om-
nem hallucinor. At qd sibi
uult habu' huius insolētiæ?
claua, lura, leonis exuuia?
Adcundus tamen est. Salue
Menippe. Vnde nobis adue-
nisti?

MORTVORVM DIALOGI. 73

ἴσαι πολὺν γὰρ χρόνον ἔπει-
 φρας ἐν τῇ πόλει. ΜΕ. Ἡκο-
 νικρῶν καὶ θμῶνα, καὶ σθένος
 πύλας Λιπῶν, ἵν' Ἀδης χω-
 ρὶς ᾤκηται διῶν. ΦΙ. Ἡρά-
 κλεις, ἡμεῖς δὲ Μένιππος ἡ-
 μῖς ἀποθανόντων, καὶ τ' ὅθ' ὑπερ-
 χεῖ ἀναβιβίσκεις; ΜΕ. ἔκ,
 ἀλλ' ἵτ' ἐμπνευσθεὶς μ' ἰ-
 διξάτω. ΦΙ. τίς δ' ἡ αἰτία
 σοὶ τ' καυῆς καὶ παραδόξου καὶ
 τῆς ἀπελκμίας; ΜΕ. νύκτας
 μ' ἐκπῆρι, καὶ βράσεις τ' ἐλευπλί-
 ον. ΦΙ. πᾶν σῶμα μακάριον
 φραγδῶν, καὶ λίγυ' ὅπως ἴππε
 ἀπλῶς, καταβὰς ἀπὸ τ' ἱαμ-
 βίων. τίς δ' ἡ σιγή; τί σοὶ τῆς
 πάντων περὶ αἰς ἰδέσθου; ἄλλο-
 λος γὰρ ἢ καὶ ὁδὸς τις, ἢ αἰεὶ
 σπᾶσι καὶ ὁδός. ΜΕ. ὦ φι-
 λότες, χρεώ με κατέγαγον ἡ
 Αἴλαι, ψυχὴ χρηστόμηνον ὅτι
 βαίει Τηρεσίαν. ΦΙ. ὦ τ',
 ἀλλ' ἡ παραπαίει; οὐ γὰρ αὖ
 ἔτιος ἐμμελῶς ἱερὰ φέλλας
 πρὸς

nisi: diu est quod in urbe
 te nō uidimus. MEN. Ad-
 sum reuersus mortuorum
 latibulis,

Foribusq; tristium tenebra-
 rum nigris:

Manes ubi inferi manent
 superis procul.

PHI. O Hercules! clam no-
 bis Menippus uita functus
 est, reuixitq; denuò? ME.
 Non, sed me adhuc uiuum
 recepit tartarus.

PHIL. Quæ nam causa ti-
 bi fuit nouæ huius atq; in-
 credibilis uia? MEN.
 Iuuenta me incitauit, atq;
 audacia,

Quam pro iuuenta, baud
 paululum impotentior.

PHIL. Siste ó beate tragie-
 ca: καὶ ab Iambis descēdēs,
 sic potius simpliciter elo-
 quere, quæ nam hæc uestis?
 quæ causa tibi itineris ino-
 ferni fuit, quum alioqui ne-

que iucunda, neque delectabilis sit uia? MEN.

Res dilecte grauis me infernas egit ad umbram,

Consulerem manes ut uatis Tiresiai.

PHIL. Atqui deliras: alioqui non hoc pacto caneres
 ee s apud

πρὸς αὐτοὺς φίλους. ΜΕ. μὴ
 ἀπομάσσεις, ὡς ἐταῖροι. νῦν γὰρ οὐ
 ἔστι πρὸς ἀλλήλους οὐδὲν συγγινώ-
 σκοντες, ἀλλ' ἑκάς ἑκαστος ἀνιπλάσ-
 θῃ τῶν ἰπῶν, καὶ τὸ τέμα-
 ρον αὐτοῦ καὶ τὴν τροχίαν καὶ τὸ σῶμα
 ἑαυτοῦ. ἀτὰρ ἀπὸ μοι, πῶς
 οὐκ ἐπὶ τοῦ γῆς ἔχει, καὶ τί τινεὺς
 εἰσὶν οὗτοι πῶδες; ΦΙ. κα-
 νίς ἔστιν, αὐτὸς εἷς καὶ πρὸς ἑ-
 σπέρματι, ἀδερφεύς, τοκο-
 γυνεὺς, ἑταῖρος, παῖς. ΜΕ.
 αἰεὶ, καὶ κακὰ δέχμεν οὗτοι. ἔ-
 γορ ἰσχυρὸς εἷς ἵνα γὰρ καὶ
 κέρωςται παρὰ τοῖς κατὰ, καὶ
 εἷς καχερροῦνται τὰ ψαφίς
 ματα κατὰ τῶν πλεονέκων, ἃ
 μὴ τὸ Κέρβερον, ἑταίρια μνη-
 χεὺς τῶ ἀποφυγῶν πότεος.
 ΦΙ. τί φῆς; ἀδελφεαὶ τι νυνί-
 τες, τοῖς κατὰ πρὸς τὸ ἐν-
 θάδι; ΜΕ. οὐδὲν Δίε καὶ παρ-
 ἅ, αὐτὸς ἔστις ἐκφορῶν τῶ-
 ν κατὰ πρὸς ἑαυτοὺς, ἔστι τὰ
 ἐπὶ ῥήματα θρασύνην, μὴ
 καὶ τὰς ἐμὰς γραψίτας γρα-
 φῶν ἀνιπλάσσει καὶ τὸ παλαι-
 μένους. ΦΙ. μὴ ἄρα οὗτος, ὡς
 Μένειπας, πρὸς τοῦ Λιδίου,
 ἰθὺς impietatis accuset. P H I L. Nequaquam Me-
 nippe, per Iovem; ne amico sermonem hunc invidas.

apud amicos confarcinatis
 uersibus. MEN. Ne mi-
 reris amice. nuper enim cū
 Euripide atq; Homero uer-
 satus, nescio quo pacto uero-
 sibus sic impletus sum, ut nu-
 meri mihi in os sua sponte
 confluant. Verūm dic mihi
 quo pacto res humanae hic
 se habent in terris? et quid-
 nam in urbe agitur. P H I.
 Nihil noui: sed quēadmodū
 prius astitabant, rapiunt,
 peierant, fœnerantur, usuras
 colligunt. ME. O' miseri,
 atq; infelices. Nesciūt enim
 qualia de nostris rebus nu-
 per apud inferos decreta
 sunt, qualesq; sorte iacti
 sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberū nullo pa-
 cto poterūt effugere. P H I.
 Quid ais? Nouine aliqd a-
 pud inferos nostris de reb.
 decretū est? ME. Per Iouē,
 et quidē multa: uerūm pro-
 dere nō licet, neq; arcana
 quæ sunt reuelare, ne quis
 forte nos apud Rhadaman-
 thum impietatis accuset. P H I L. Nequaquam Me-
 nippe, per Iovem; ne amico sermonem hunc inuidas.

αὐτῶν τῶν θεῶν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἑλκῶν τῶν διῶν, ἐπεὶ
 αἱ καὶ μοιχεύσεις αὐτῶν, καὶ βί-
 αις καὶ ἀρπαγαῖς καὶ δίκαις, καὶ
 πατρίων ἐξολοθισμός, καὶ ἀλλο-
 φῶν γάμοι, πάντα τῶντα
 ὑγέμων εἶναι καλὰ, καὶ οὐ παρ-
 ὄντως ἐκείνων πρὸς αὐτά.
 ἐπεὶ ὅτι αὐτοὶ τὰς ἐν-
 ξέμων, πάντων δὲ ἐν ταῦτα
 ἔκκειν τῶν νόμων, ταῦτα πάντα
 τῆς πολιτείας κλεινόντα,
 μή τι μοιχεύειν, μή τι παρτε-
 ῖν, μή τι ἀρπάξαι. ἐν μεγά-
 λῃ δὲ καὶ τῶν ἀμφιβλο-
 κίστων, οὐκ ὁδὸς ἔστι, τι χρυσά-
 μων ἑμαυτῷ, ἢ τι γὰρ τῶν θε-
 ῶν αὐτῶν ὑγέμων μοιχεύ-
 σαι, καὶ παρτεῖν πρὸς ἀλλή-
 λους, ἢ μὴ ὡς πρὸς καλῶν τέ-
 των ἐγίνεσκον· ἄρα αὐτῶν τῶν νο-
 μῶν ταῦτα πάντα τότε πα-
 ραίνον, ἢ μὴ λυσιστάθην ὑπε-
 λάμβανον. ἐπεὶ ὅτι διαπε-
 ρων, ἡ δὲ μὴ ἐλθόντα παρ-
 ῶν τῶν παλαιῶν τέτων φρο-
 νήσας, ἐν χερσὶν τι ἑμαυτῷ,
 καὶ διελθὼν αὐτῶν χρῆσθαι
 μοι ἔστι, τι βέλτερον, καὶ τι καὶ
 αἰὲν

sed ipsorum etiam deorum
 adulteria quoque, uolētiās,
 rapinas, supplicia, patrū ex-
 pulsiones, et fratrum et so-
 rorū nuptiās: hac me beccare
 omnia bona pulcraq; pu-
 tabam, et studiosē erga ea
 afficiebar. Postquam uerō
 in uirilē iam aetate perueni-
 rem, hic leges rursus iuben-
 tes audio poetis apprimē
 cōtraria: neq; uidelicet a-
 dulteria cōmittere, neq; sedi-
 tiones mouere, neq; rapinas
 exercere. Hic igitur hēsi-
 tabūdas cōstiti, incertus om-
 nino quo me pacto gererē.
 Neq; enim deos unquam pu-
 tavi marcebaturos, aut sedi-
 tiones inuicem fuisse mou-
 ros, nisi de his rebus perin-
 de ac bonis iudicassent. Ne-
 que rursus legumlatōres his
 aduersa iussuros, nisi id con-
 ducere existimarent. Quo-
 nam igitur in dubio eram,
 uisum est mihi philosophos
 istos adire, atq; his me in
 manus dedere, rogareq; uti
 me utamq; liberet uteretur,
 utaq;

Δὸν ἀπὸ τῶν καὶ βιβαίων ἔπος
 ἄξιον ἔβρι. ταῦτα μὲν δὲ
 φρονῶν, πρὸς ἑαυτὸν αὐτίς. ἰλίο
 γὰρ δὲ ἱμαστέον ἐν αὐτῇ,
 φασί, τὸ πῦρ ἢ καπνοῦ βίαι
 ἴσμεν. καὶ γὰρ δὲ τὰ
 τοιαῦτα μάστιγα οὐκ ἐκαστὸν
 ἐκαστῶν τῶν ἀγνοῶν, καὶ τῶν
 ἀπερίεργων πλεονεκ. ὅτι μὲν
 τάχιστα χρυσίου ἀπιδέξασθαι
 οἶμι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον,
 ἀμείλιχόν μὲν αὐτῶν παρῆναι
 πρὸ πάντων ὁδοῦναι, καὶ μόνον ἔ.
 το ἢ καὶ πάντες μετίναι, ἔτι
 γὰρ εἶναι τὸ δούλωμα. ὁ δὲ τίς
 ἔμπαινον, πρὸς τὰ πάντα,
 καὶ μοχέειν, καὶ τὸ σῶμα κατα.
 παγκάζειν, ῥυπαρὰ καὶ αὐχ.
 μῶντα, καὶ πάνσι διασπριγεῖν.
 καὶ καὶ λαιδορὲς μὲν, συνιχὲς
 ὠδὴν ῥαψῶδων τὰ πᾶσα δαμα.
 ἰσθύνει ἢ ἡσιόδου πρὸς τὸ ἀφρο.
 δὲ ἴππον, καὶ τὸν ἰλίοτα, καὶ τῶν
 ἐπὶ τὸ ἀκρον ἀνάβασιν. ἀλλ.
 αὖ καταφρονεῖν χρημάτων
 παρικλῶνται, καὶ ἀδολάφου
 οἰοῦνται τῶν πησίων αὐτῶν.
 ὁ δὲ τίς αὖ πάλιν, ἀγαθὸν
 εἶναι

sessionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas
 etiam

uitae; uiam aliquam simpli.
 cem ac certam ostenderet.
 Hac igitur mecum reputans,
 ad eos uenio, imprudēs pro.
 fectὸ, quod me ex fumo (ut
 aiunt) in flammam conue.
 rem. Apud enim hos maxi.
 me diligenter obseruans,
 summā reperi ignorātiā,
 cinniaq; magis incerta, a.
 deo ut prae his illico mihi
 uel idiotarum uita iam aurea
 uideretur. Alius etenim so.
 li me iussit uoluptati stude.
 re, atque ad eum scopum u.
 niuersum uitae cursum diri.
 gere: in eo ipsam sitam esse
 felicitatem. Alius rur.
 sus omnino laborare cor.
 porisq; siti, uigilijs ac squalo.
 re subigere, misere semper
 affectum, contumelijsq; ob.
 noxiū assidue, Hesiodi seduo.
 dulò inculcans celebra illa
 de uirtute carmina, καὶ su.
 dorē uidelicet, καὶ accliuem
 in uerticem montis ascen.
 sum. Alius contemnere in.
 bet pecunias, earumq; pos.
 sessionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas

etiam

ἄνθρωποι καὶ τὸν πλεονέκτητον αὐτὸν
 ἀποφάντε. πρὸς μὲν γὰρ
 τοῦ κοινῆς τί χρὴ καὶ λέγειν;
 ὅς γ' ἰδίας καὶ ἀσώμους, καὶ
 αἰδέμενος καὶ κτενέας, καὶ τοῦτον
 τινὰ ὄχλον ὀνομάζον ὁσμή-
 ρου καὶ αὐτῶν ὅσοι ἐν κα-
 τήν, καὶ τὸ πάντων ἀνθρώπων
 ἀπεπράτατον, ὅτι πρὸς τῶν
 ἰναστικῶτάτων ἴκασθαι αὐτὸν
 λέγουσιν, σφοδρὰ κινῶντας καὶ
 πεισυνδὲς λόγους ἰποφίσιντες, ὥ-
 στε μήτε τῷ θερμῷ τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα λέγουσι, μήτε τῷ ψυ-
 χρῷ, αὐτὸ λέγουσιν ἵκασθαι καὶ
 τῶν τε, εἰ ῥότα σαφὲς ὥς εὖ αὖ
 πάλιν ὁρμῶν τι εἴη καὶ ψυ-
 χρὸν ἢ τοιοῦτον χροῖον. αἱ τε
 χροῖες ὅν ἰπασχον τοῖς νοσή-
 ζουσι τέτοις ὁμοίον, αἱ τε μὲν
 ἰαδυσόμεναι, αἱ τε ἡ ἀνδυσόμεναι
 ἱμακίαι, ἵτις ἡ πάλιν ἔτι ἰ-
 κάνων ἀποπώτρεται, τὰς γὰρ
 αὐτὰς τέτας ἀνδύσασθαι ἐπι-
 τηρῶν, ἰναστικῶτάτα τοῖς αὐ-
 τῶν λόγοις ἐπιτηδύναςται.
 τὰς γὰρ καὶ καταφρονῶν πα-
 ραμέντας χρυσαίων, ἰώρων
 καὶ ἰσφονα ὑερβῶν πρᾶςπρῶν πρᾶςπρῶν
 οὐκ ἰσφονα ὑερβῶν πρᾶςπρῶν πρᾶςπρῶν

etiā diuitias esse pronūciat :
 De mūdo uerò qđ dicā ? de
 quo ideas, incorporeas subo-
 stātiis, atomos, et inane, ac
 talem quandam pugnantīū
 inuicem nominum turbant
 in dies audiebam : & quod
 absurdorū omnium maximē
 fuit absurdū, de cōtrarijs uo-
 nusquisq; quū diceret, inui-
 cibles admodū rationes ac
 psuasibiles afferebat : ut nec
 ei qui calidū, nec ei q; frigi-
 dum idem prorsus esse cō-
 tenderent, contrā quicquā
 bis cere potuerim : atq; id,
 quum tamen manifestē co-
 gnoscerem, fieri nunquam
 posse ut eadem res calida
 simul frigidaq; sit. Prorsum
 igitur tale quiddam mihi
 accidebat, quale solet dor-
 mitātibus, ut interdum ca-
 pite annuerem, interdum
 contrā abnuerē. Præterea
 quod multo erat istis absur-
 dus, ut am eorum diligen-
 ter obseruans, compertī eam
 xi collit

ἄριστον ὅν ὑγέμεναι ἄντα πα-
 ρά τιν' ὅ τῶν διαπραξά-
 μηνον τίνω κατάβασιν, ἰδόν-
 τα παρὰ Τερσίαν ἔ Βιού-
 τιον, μαθῶν παρ' αὐτῷ, ἅπερ
 μάντιω καὶ σοφῷ, τίς ὅστις
 ὁ ἄριστος βίῃ, καὶ ὅν αὖ τις
 ἔλπειτο, οὐ φρονῶν. καὶ δὲ ἀ-
 ναπαυδάσας, ὡς ἔχον τάχως,
 ἔταυιν δίδυ βαβυλῶν. ἰλ-
 θῶν δὲ συγγίνομαι τινι τῶν
 Χαλδαίων σοφῷ ἀνδρὶ, καὶ
 διόπισιν τίνω τίχσιν, πολὺ
 μὲν τίνω νόμῳ, γίνεσθαι ἢ μά-
 λα σιμὸν καθεμὲν, τῶνο-
 μα δὲ ὡς αὐτῷ Μιθριδατιά-
 νος. Διαβὰς δὲ καὶ κελικι-
 τούσας, μέλις ἔτυχον παρ'
 αὐτῷ, ἵψ' ὅτε βάλετο μεθ' ὧ
 παθὴν γὰρ αἰά με ὅ ἰδον.
 παραλαβὰς δὲ με ὁ ἀνὴρ,
 πρῶτα μὲν ἑμὸν ἰννία καὶ
 ἕκασιν ἅμα τῇ σιμῶν ἀρξά-
 μιν, ἔπειτα, κατὰ γὰρ ἰδὼν ἔ
 Εὐφράτιν, ἰωθῶν πρὸς ἀνκ-
 τίλλαντα ἔ ἡλιον, ἵπσις τινα
 μακρὰν ἰδὼν λίγην, ὥς ἔ σοφί-
 δρα κατήκουον. ὥσπερ γὰρ
 mane solē orientem uersus perducens, ac sermonē quempiā
 longum musitans, quem non admodum exaudiebā. Nam

Optimē ergo me facturū pu-
 tauī, si cum horū quopiā de
 descensu paciscens Tircsiam
 Baxotium consulere, ab eoq̃
 perdiscerem (quippe qui
 uatei fuerit et sapiens) quae
 uita sit optima , quamq̃ sa-
 pientissimus quisque potissi-
 mum elegerit . Ac statim
 quidem exiliens quān pote-
 ram celerrimē Babylonem
 uersus rectā contendī. Quō
 quum uenio, diuersor apud
 Chaldaeorum quendam ho-
 minem ceriē sapienē, atq̃
 arte mirabilem, comā qui-
 dem canum , admodumq̃
 promissa barba uenerabilē.
 Nomen autem illi fuit
 Mubrobartzanes. Orans
 igitur obsecransq̃ uix exo-
 rui, ut quauis mercede
 uellet, in illam me uiam deo-
 duceret. Ac tandem homo
 me suscipiens , primū
 quidem dies nouem ac ui-
 ginti cum luna simul incio-
 piens abluī ad Buphratē,
 quod

NECYOMANTIA.

Et

οἱ φῦλοι τ' ἰν τοῖς ἀγῶσι κε-
 ρύκων, ἐπὶ ῥοχὲν τι καὶ ἀσφα-
 λὺς ἐφθίγγιτο, πάλιν ἄλλ' ἰψο-
 κα γὰρ τινες ἐπιμαλῆσαι δέ-
 μετας. μετὰ γὰρ τῶν ἰπποδῶν,
 ῥῖς αὖ με πρὸς τὸ πρόσωπον
 ἀποπύλας, ἐπαρῆεν πάλιν,
 ὁ δὲ νοτ' ἀπαυτῶν/ων πρὸς ο-
 βλέπων. καὶ σιτία ῥ' ἔμειν, τὰ
 ἀκρόδρυα. ποτ' ἔ, γάλα, καὶ μί-
 ληκταρ, καὶ τὶ τ' χαλκὸς ὕ-
 δωρ. δυνὲ ἔ, ἐκείθεν ἰδὲ αἰ-
 πόας. ἐπὶ ἔ, αὖτε ἔχει τ' πρὸ-
 διατῆσιως, πρὸς μίσας οὐκ-
 τας, ἰδὲ τ' Τίγριδα ποταμὸν
 ἀγαγὼν, ἐκείθεν τί με, καὶ
 ἀπίμαφι, καὶ περιέγνισι. Λα-
 οὐ καὶ σκίλλα, καὶ ἄλλοις πλά-
 σιν, ἔμεν καὶ τῶν ἰπποδῶν ἐκεί-
 νων ὑποδουλεύσας. ἔτα ἔλα-
 μιν καὶ ἀμαγούσας, καὶ πρὸς ο-
 βῶν, ἔτα μὲν βλαπτομένω ὑπὸ
 τ' φασμασμάτων, ἐκείθεν ἰ-
 τῶν οὐκίαν, ὅς ἔχειν, ἀναπο-
 δίσοντα. καὶ τὸ λοιπὸν, ἀμφὶ
 πλῶν ἔχειν, αὐτὸς ῥ' ἔμεν
 γινώσκων ἐν σελῶν, τὰ πρὸς
 ἀλῆσιν καὶ τῇ μελῇ. ἰμὶ
 ἔτις parte navigationi nos preparavim⁹. Ipse igitur magicā
 quandā vestem induit, Nictorum uesti ut plurimū similē: ac

quod in certamine præco-
 nes inepti solent) vo-
 lubile quiddam atque incer-
 tum proferebat, nisi quod
 quosdam visus est invo-
 care dæmones. Post illam
 igitur incantationem ter mi-
 hi in vultum spectans, de-
 ducit rursus, oculos nusquā
 in obvium quēquā deflectēs.
 Et cibus quidem nobis glan-
 des erant, potus αὖτε lac atq;
 mulsum, et Choaspi lymphe.
 lectus uerò in herba sub dio
 fuit. Ac postquam iam præ-
 parati satis hac diæta sue-
 mus, medio noctis silentio
 ad Tigridem me fluvium du-
 cens, purgavit simul atq;
 absterxit, facēq; lustravit ac
 squilla, tum pluribus itidem
 alijs: Et magicum simul
 illud carmen submurm-
 rans, deinde totum me iam
 incantans, ac ne à spectris
 læderer, circumiens, redue-
 cit domū, ita ut eram, re-
 ciprocantem. Ac reliqua no-

ff

me

δι' ἑταίροις φέρων, ἐνισκώσα-
 σι τῷ πάλῳ, καὶ τῷ λυγρῷ, καὶ
 προῖτε τῇ ἡρῆ. ἢ παρὰ λαοῦ
 σαρ, ἡ τ.ε. δρυτὶς τε τῶν
 μα, Μινιασὸν μὲν καὶ λυγρὸν,
 κρητικὸν δ', ἢ Ὀδυσσεύς, ἢ Ὀρ-
 φίς. Φι. ὡς δὲ τίς το, αὐτὸν
 νηπι; δὲ γὰρ σωτηρία τῶν ἀντι-
 σεν ὅτι τ' ὁ σχήματις, δὲ τ' ἰσο-
 μάτων. Μ. καὶ μὴδ' ἐπὶ δὲ
 γὰρ το, καὶ δὲ παρὰ λαοῦ; ἀπὸ
 πρῶ. ἰσὲ γὰρ ὅτι πρὸ ἡμῶν
 ἴοντες, αὐτὸν Ἀλκίνοον λαοῦ
 σαρ, ὅτι αὐτὸν, ἢ μὴ ἀπὸ κλέ-
 ζον αὐτῶν, φέρωντες αὐτὸν τῶν
 Αἰακῶν φέρωντες Ἀλκίνοον, καὶ
 ἀπὸ κλέζοντες παρὰ λαοῦ, ἢ τὸν
 κλέζοντες, φέρωντες μάλιστα πα-
 ραπρόμοιον. ἢ τὸν ὁ σχήμα-
 τισ. ὅτι δὲ δὲ ἐκίφαινον ἡμι-
 ρα, καὶ παρὰ λαοῦ τῶν ἰσὲ
 ταμῶν, πρὸ ἀναγωγῶν ἰσ-
 γνίμεθα. παρὰ κλέζοντες δὲ αὐ-
 τῶν καὶ σκάρων, καὶ ἰσὲ αὐτῶν, καὶ μι-
 λήματα, καὶ αὐτῶν ἰσὲ πρὸς
 τῶν τῶν τῶν χρέμα. ἡμῶν
 μῆνοι δὲ ἅπαντα τὰ παρὰ
 σκάρων μῆνοι, ἢ τὸν δὲ καὶ αὐ-
 τοὶ βαίνομεν ἀχρὺ μῆνοι, δα-
 δόντες κατὰ δάκρυ χέοντες.

καὶ

me quidem his quæ uides
 ornauit, claua uidelicet, ac
 leonis exuijs, atq; insuper
 lyra. Iussit præterea ut no-
 men si quis me roget, Me-
 nippum quidem ne dicere,
 sed Herculem, Vlyssē, aut
 Orphēū. PHIL. Quæ ita ὁ
 Menippus neq; enim causam
 aut habitus aut nominis in-
 telligo. ME. Atq; perspicuū
 id quidē est, ac neutiq; arca-
 nū. Nam hi qui ante nos ad
 inferos olim uia descēderūt,
 putauit si me his assimilaret,
 fore ut facilis Aeaci custo-
 dius fallerē, atq; nullo probi-
 bēte transire, utpote notior
 tragico admodum illo cultu
 enissus. Quæ igitur dies appa-
 ruit, quā nos ad flumē in-
 gressi, in recessū incūbimus.
 Parata siquidem ab illo fue-
 rant, cymba, sacrificia, mul-
 sa, et in id mysteriū deni-
 que quibuscunque opus e-
 rant. Hæc postquam ergo
 quæ prompta erant, impo-
 sumus, tum nos quoque
 Ingredimur tristes, lachry-
 misq; implemur oboortis.

ἢ μήποτε μελόντες ὑπερβρέμα-
 θαίμεν τῷ πείρασι, ἅτε δ' ἰσι-
 πλάστει μελόντες τὸ ἔλεος, ἢ τὴν
 ἀμνησιν ἐς τὸν ὁ Εὐφραίτης ἀφ' ἡ-
 νίστη. ὡς αὖτε ἔστι ἢ καὶ ἐχού-
 πτω, ἀρκενόμενα ἐς τὴν χωρίον
 ὄρεσιν, καὶ ὁ ἄλλος καὶ ἀνύλατον,
 ἐς ὃ ἀποβρέχει (ἵγνηται) ὁ Μι-
 θροβαρζάνας) βόρρον τὴν ὠρυξά-
 μεθα, καὶ τὰ κῆλα ἰσφάξμεθα,
 καὶ τὸ αἶμα ὡς ἔστι βόρρον ἰσφά-
 σαμεθα. ὁ δὲ μέγας ἐν τῷ αὐτῷ
 δαίμονι καὶ μελόντων ἔχον, ἐκ τῆς
 ὑπερμάτης τῆς φωνῆς, πᾶσι μετέδωκε
 ἢ, ὡς οἶδε τὴν αὐτῶν, ἀνακραγόντων,
 δαίμονας τὴν αὐτῶν πάντας ἰσι-
 βᾶντο, καὶ Πιτᾶς, καὶ Εὐρινύας,
 καὶ οὐχ ὅσον ἐκείνων, καὶ ἀπεινῶν
 Πρῶτον, καὶ πᾶσι μετὰ αὐτῶν
 ἐκβαρύναντες καὶ αἵματι δού-
 μεθα, καὶ πολυσύλλαβα. δούδης
 ὅν παύσαντες ἵνα ἰσαλοῦνται, καὶ
 ὑπὸ τῇ ἰσφάτῃ τὰ δαφνὶ ἀνι-
 στήντο. καὶ ὁ ἵλας ὁ τῷ Κῆβ. ὅς
 πόρρωθεν ἀκύνει, καὶ τὸ πραγμα-
 τιστικόν ἐστι, καὶ σκυθρω-
 πόν. Εὐφραίτης δ' ὑπὲρ βρέχει
 αὐτῶν ἰσφάτῃ Αἰδωτῶν.

4474

Atque aliquantisper quidem in fluuio ferimur: idem de in syluam delati sumus, ac lacum quendam, in quē Rupbrates conditur. Tum hoc quoque transmissio, in regionem quandam peruenimus solam, syluosam, atque opacam: in quam descendentes (præbat enim Mithro barzanes) & puteum effodimus, et omnes iugulamus, et foueam sanguine conspergimus. At magus interim accensam facem tenens, haud amplius iam summissio murmure, sed uoce quam poterat maxima clamitans, demones simul omnes conuocat, Pœnas, Erinnyes, Hecatē nocturnā, excelsamque Proserpinam: simulque polysyllaba quædam nomina barbara atque ignota commiscet. Statim ergo tremere omnia, & rimas ex carmine solium ducere, ac porro Cerberi latra

tus audiri: et iū res planē tri

His ac mæsta fuit, Vmbrarū at timuit rex imis sedib. Orcus.

κατίφάνιντο γὰρ ἅπαντα πλά-
 τα, καὶ ὁ λίμνη, καὶ ὁ Πυριφλεγέ-
 θων, καὶ τὸ Πάτωνος τὰ βασιό-
 λαια, καὶ ἐλθόντες δ' ὁμῶς διὰ
 τῆς χάσμωτος, τὴν Ῥαδάμαρ-
 θον οὐρανὸν, τινύοντα μικρῶ
 δᾶν ὑπὸ τῆς δίκης. ὁ δὲ Κέρβε-
 ρος ὑλάει· ἦτοι μέν τοι, καὶ πα-
 ρικίνυσι· ταχὺ δὲ με κρέσσω-
 τος πῶν λύρας, παραχρῆμα
 ἐκκαμάδῃ ὑπὸ τῆς μέλει. ἵππε ὅ-
 πρὸς πῶν λιμένῳ ἤλθομεν, με-
 κρὲν ῥῆ, ἐδ' ἐπὶ δρᾶν ὄψαμεν. ἴ-
 γ' ἅπαντες πλῆρες τὸ πνεῦμα.
 οὐ, καὶ εἰ μὴ γὰρ αὐτάπληρον. φῶ-
 ματῖαι δὲ πάντες ἐπὶ πλε-
 ον, ὁ μὲν τὸ σκίλον, ὁ δὲ πῶν
 κεφαλῶν, ὁ δὲ ἄλλο τι σωτι-
 σμιμὲν, ἡμοὶ δὲ οὐκ ἔστι τι-
 νος πωλῖμα πνεύματος. ὁμῶς
 δ' ἄν' ὁ βέλτερος Χάρων, ὡς
 εἶδεν πῶν λιμένῳ, οἰσθᾶς με τὴν
 Ἡρακλῆα εἶναι, ἰσχυρὰ τὸ με,
 καὶ Διὸς ἰσχυρὸν σὺν τι ἄσμενος,
 καὶ ἀποβᾶσι δισύμασι πῶν αὐ-
 τῶν. ἵππε ὅ-
 τ' ἄν' ὁ μὲν ἰν τῷ σκό-
 τῳ, προῖα ῥῆ ὁ Μιθροβάρζανης,
 ἐπὶ μὲν

Ac protinus quidem infero-
 rum patebant pleraque, la-
 cus Pyriphlegethon, ac
 Plutonis regia. Tum per
 illum descendentes hiatus,
 Rhadamanthum propemo-
 dum metu reperimus extin-
 ctum. Ac Cerberus primū
 quidem latrabat, cōmouit-
 que sese: at quum ego lyram
 celerrimè correptam pulsas-
 sem, cātu statim sopitus obo-
 dormit. deinde posteaquā ad
 lacū uenimus, tranare ferè
 non licuit. Iam enim onustū
 erat nauigium, & ciuitas
 certè plenum. Vulnerati
 quippe in eo nauigabāt om-
 nes, hic femur, ille caput,
 alius alio quopiam mem-
 bro luctatus: usque adeò, ut
 mibi certè ex bello quopiā
 adesse uiderentur. At op-
 timus Charon quum leonis
 uideret exuias, esse me ra-
 tus Herculem, recepit, trās-
 q; uexit libens: tum exeu-
 natis quoque nobis monstra-
 uit semitā. Sed quoniam iā
 eramus in tenebris, praecedat quidem Mithrobarzanes,
 ego.

ἀπὸ μὲν δ' ἰγὼ κατ' ἑπὶ ἰχθὺς
 μέγας αὐτῷ, ὥς πρὸς Ἀσπίδα
 μέγιστον ἀφικνέμεθα, τῷ Ἀ-
 σπιδέλει κατ' ἀφύον. ἵστα δὲ
 πρὸς πύργου ἡμᾶς τριγυῖαι τῷ
 κερῶν σκιά. κατ' ὀλίγον δὲ
 προΐοντες, περιγρόμεθα πρὸς
 τὸ τῷ Μίνω δικάζοντι, ἰτυ-
 χαντι ὃ ὅτι ἐπὶ ἑρὼν τινος ὕ-
 ψος καθ' ἡμέρας, περιτύν-
 σαντι αὐτῷ Παιναὶ καὶ Ἀλάστο-
 ρες, καὶ Εὐρυπύδοι. ἰδοῦντες δὲ
 προσθύνοντες πολλοὶ τινος ἰφρι-
 στῆς, ἁλύνοντες μακρὰ διδόμενοι,
 ἰλίσσοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ καὶ
 περνοβασκοί, καὶ τελευτῶναι καὶ κεί-
 λαντες καὶ συκοφαντοί, καὶ τοιού-
 τες ὅμοιες τῷ πάντῃ κυκλῶντων
 ἐν τῷ βίῳ. χωρὶς ὃ εἴ τι πλά-
 σται καὶ τενογλώφαι προσήισαν,
 ὠχροὶ καὶ προχάστορες καὶ πεδαι-
 γγοί, καὶ ἄλλοι ἱκανοὶ αὐτῷ, καὶ
 πόρακα διατάλαντοι ἐπιπεί-
 ρητες. ἰφιστῶντες δὲ ὅμοιες, ἰκ-
 ρῶμιν τι τὰ γινόμενα, καὶ ὕ-
 κνόμεν τῷ ἀπολογισμῶν κα-
 τὰ γένος δὲ αὐτῶν καὶ νοί τι-
 νος καὶ παράδοξοι ῥήτορες.

ΦΙ.

Accusant autem novi quidam

ego autem à tergo conti-
 nuus illi comes adhaereo,
 quoad in pratum quoddam
 uenimus maximum, aspidoe-
 delo consitum, ubi circum-
 fusæ undique mortuorum
 stridulae nos sequuntur um-
 brae. Tum paulò proceden-
 tes longius, ad ipsum Minois
 tribunal accessimus. Erat i-
 pse quidē in solio forte quo-
 dā sublimi sedēs: astabāt autē
 illi Pœnæ, Tortores, malæ
 Geniæ, Furia. Ex altera par-
 te plurimi quidā adducti
 sunt ex ordine, longa fune
 uincti. dicebātur autē adulte-
 ri, lenones, mæchi, homici-
 dæ, adulatores, sycophantæ,
 ac talis hominū turba quāuis
 in uita patratiū. Scorsum au-
 tem diuites ac fœneratores
 prodibāt, pallidi, uētricosi,
 ac podagrici, quorū quisque
 trabe uinctus erat, ferri pō-
 dere duorū talētorū imposi-
 to. Nos igitur astātes, et quæ
 fiūt omnia cōspicimus, et
 quæ dicuntur auscultamus.

atq; admirabiles rhetores.

ff 3

PHIL.

εἰ δὲ ἀπελευσάμενοι τὰ λαμ-
 πρὰ ἐκείνα πάντα, πλάτους
 αἶψα καὶ γένε καὶ διουασά-
 σαι, γυμναῖ κατὰ ἐξουσιότις
 παρὰ τὴν αἰσάν, ὅτι πρὸ τι-
 να ὄψεσθαι ἀναπνεύσας με-
 νοι τὴν παρ' ἡμῶν οὐδ' αὖ μο-
 νίαν. ὅτι ἐγὼ γὰρ τὰ οὐδ' ἐγὼ
 ἐκρίχθαι καὶ ἔτι εἰ τινα
 γνωρίσκει αὐτὸν, πρὸς τὸν
 αὐτὸν ὄψιν πρὸς, ἐκρίχθαι.
 σκεν, ἡ δὲ καὶ πρὸς τὸν βί-
 ον, καὶ ὅτι πρὸς ἐκείναι, ἐκρί-
 χαι πολλοὶ μὲν ἐκείναι ἐπὶ τὴν
 πύλινον παρὰ τὴν αἰσάν, τὴν
 πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸς μελόν-
 τας, ὅτι ἐκρίχθαι, καὶ ἀποκρί-
 ναι πρὸς τὴν αἰσάν, ὅτι ἐκρί-
 χαι πρὸς τὴν αἰσάν, πρὸς
 φρεσὶς τας, ὅτι πρὸς χρυσὸν ὅτι
 ἀποκρίναι, ἀποκρίναι ὅτι
 τὸ καὶ μακρὸν ἀποκρίναι
 τοὺς πρὸς τὴν αἰσάν, καὶ τὸ πρὸ
 ὅτι ὅτι τὴν αἰσάν πρὸς τὴν
 δὲ καὶ ἀποκρίναι, ἐκρίναι ὅτι
 ἀποκρίναι ἀποκρίναι, τὸ ὅτι
 μὲν τας καὶ πρὸς χρυσὸν ἐκρί-
 ναι δὲ καὶ τὸ πρὸς τὴν αἰσάν
 Διονύσιον, πρὸς καὶ ἀποκρί-
 ναι Διονύσιον καὶ πρὸς τὴν αἰσάν,

At nunc splēdida illa exuti
 omnia, diuitias inquam, ge-
 nus, nuda, nudi ac nudi de-
 misso steterunt: æquam som-
 nium quoddam humanam
 hanc felicitatem recogitan-
 tes: adeo ut hæc dum con-
 spicarer, nimium quàm de-
 lectatus fuerim. Et si quem
 eorum forte agnoueram, ac-
 cessi, atq; in aurem silenter
 admonui qualis in uita fue-
 rat, quantopere fuerat in-
 flatus tum, quum plurimè
 mane fores eius obsidentes,
 pulsi interim exclusiq; à fa-
 mulis, illius expectabant e-
 gressum: at ipse uix tandem
 illis exoricens puniceus, au-
 reus, aut uersicolor, felices
 ac beatos se facturum salu-
 tantes putabat, si pectus dex-
 tramue porrigens permitte-
 ret osculandam. Illi uerò au-
 dientes ista moleste ferebāt.
 At Ninos quiddam etiam iu-
 dicauit in gratiam. quippe
 Dionysium Sicilia tyrannū
 multis & atrocibus crimini-
 bus, & à Dione accusatum.

καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ καὶ χαμαρτυρο-
 θινῶα, παρὰ τὸν Ἀρίστιππον
 ὁ Κυρηνάιος (ἄγεσθαι δ' αὐτὸν
 ἢν τιμῇ, καὶ Λύνατι μίγνυσθαι
 ἢν τοῖς καὶ ταῖς) μικρὸν δὲ τῇ
 Χιμαίρᾳ προσδίδνται, παρὶ
 Λύσῃ καὶ καλῶν, λίγων πολ-
 λῶν αὐτὸν τῇ πεπαισθυμένῳ
 πρὸς ἀργύριον γινώσκει δι-
 ξίον. ἀποστάντες ἡ ἡμῶν τῇ δι-
 κατυρίᾳ, πρὸς τὸ καλαστήρι-
 ον ἀφικνόμεθα. ἐνθα δὲ, ὡ φί-
 λι, πολλὰ καὶ ἡλικιὰν ἡ ἀκού-
 σάμεν καὶ ἡλικίαν, ματίγνυν τι
 γὰρ ὅμῃ ψόφος ὅμοιος, καὶ
 θίμωγῃ τῶν ἐπὶ τοῦ πύρρος ὁ-
 πτωμένων, καὶ τριβλῶν καὶ κύ-
 φων καὶ ῥοχίῳ, καὶ ὁ Χιμαίρα
 ἰσπαρχίῃ, καὶ ὁ κόρβος ἰ-
 δαρχίῃ, ἡλικιάς τῃ τι ἀ-
 με πάντες, βασιλεῖς, δίδωμι,
 σαρδάπαι, πύρροι, πλούσιοι,
 πτωχοί, καὶ μετρίμην πᾶσι τῶν
 πεπαισθυμένων, ἡλικίαν ἡ αὐτῶν
 καὶ ἡλικίαν αὐτῶν ἡλικίαν, ὅμο-
 σαι ὅμοι τῶν ἡλικίαν τῇ
 αὐτοκτόνων, αὐτὸν ἡλικίαν
 καὶ, καὶ ἀπὸ τριβλῶν. αὐτὸν καὶ
 προσβλήπειν, μάλα δὲ παρὶ
 ἡμῶν, subtraherent aspectui: aut si nos aliquā respiciebāt,

Et graui Stoicorū testimo-
 nio cōuictū Cyrenaeus Ari-
 stippus interueniens (nam
 illum ualde suspiciunt infe-
 ri, eiusq; plurimum ibi uo-
 let auctoritas) ferme iam
 Chimærae alligatum, ab-
 soluit à pœna, asserens illū
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali discedentes,
 ad supplicij locum perueni-
 mus: ubi, ὦ amice, et multa
 et miseranda audire, si-
 mul ac spectare licuit. Nā
 simul et flagrorum so-
 nus auditur, et eiulatus ho-
 minum in igne flagrantium
 tū rota, et tormenta, cate-
 na: Cerberus lacerat, et Chi-
 mæra dilaniat, crucianturq;
 pariter omnes, captiui, re-
 ges, præfecti, pauperes, mē-
 dici, diuites: et iam sceles-
 rum omnes pœnitebat. Et
 quosdā quidē eorū dū intue-
 mur, agnouimus, uidelicet q
 nuper euita decesserant. At
 hi se pudētes eū occulebant,
 id sero

πίε τι καὶ κολακαστικόν· καὶ
 ταῦτα, πῶς εἶα, βραῦς ὄντες,
 καὶ ὑπερίπταε παρὰ τὸν βίον.
 τοῖς μὲν τοῖς πίνουσιν ὑμεῖς
 Λαῖα τὴν κακῶν ἰδίδοτε, καὶ ἀ-
 ναπαυόμενοι πάλιν ἐκλάζον-
 τε, καὶ μὴν καὶ πάντα εἶδον τὰ
 μυθήσασθαι, τὸν Ἡφίστου, καὶ τὸν
 Σίσυφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάν-
 ταλον χαλκῶς ἔχοντα. καὶ τὸ
 γυγνῶ Τετυόν, Ἡράκλειος ὁ-
 σθῆ, καὶ το γὰρ τόπον ἐπίχων
 ἄγρῳ. Αἰαλδόντις ὅ καὶ τόσας,
 ὅτε τὸ πᾶσιον ὑββάλωμεν, τὸ
 Ἀχέρουσιον. ὀφείσκει μὲν τι, αὐ-
 τόθεν ὅτε ὁμοδίως τε καὶ τὰς ὁρώ-
 ντας, καὶ τὴν ἄλλων ἐκείνων τὴν
 κρῶν, κατὰ ἔδρα καὶ φύλα διαι-
 τωμένους, τὸς μὲν παλαιῶς τι-
 θασ, καὶ ὀφεινόμενους, καὶ ὡς φη-
 σιν Ὀμηροῦ, ἀμνησκῶντες, τὸς ὅ-
 ντας, καὶ σπουδαίοντες, καὶ
 μάστιγα τοῖς Αἰγυπτοῖσι αὐ-
 τοῖς, διὰ τὸ πᾶσιον τῆς
 ταριχείας. τὸ μὲν τοῖς Λαί-
 γινάσκειν ἰκασιν, ὅ παῖν τε
 ἡν ἱεῖς αὐτῶν. ὅ παῖν τε γὰρ ἐτι-
 χῶντες ἀλλήλους γίνονται ὁμοιοί,
 τῶν ὁσίων γυγνόμενων,
 fuit: adeo nudatis ossibus omnes erant inuicem simillimi,

id seruiliter admodum abie-
 ctis; faciebāt. atq; hi quidē
 quān olim putas onerosi
 fastosi que in uita? At pau-
 peribus malorum dimidiū
 remittebatur, & quum in-
 terquieuisent, denuò repete-
 bantur ad pœnam. Sed illa
 quoque quæ fabulis ferun-
 tur, aspexi, Ixionē, Sisyphū,
 Phrygiūm que grauitèr affe-
 ctū Tantalū: geniūq; terra
 Tiium, dñi boni, quantum
 Integrū stratus agrū oc-
 cupabat. Hos tandem præ-
 tereuntes, in campum uenio-
 mus Acherusium, ubi semi-
 deos heroidasque reper-
 mus: atque aliam simul mor-
 tuorum urbem in gêtes tri-
 busque dispositam, alios
 quidem uetulos quosdā ac
 marcidos, atque (ut Ho-
 merus ait) euanidos, alios
 uerò iuueniles & integros,
 & hoc potissimū ob illā
 condiendi efficaciam Aegy-
 ptios. Verū dignoscere
 quemlibet baud proclive
 f f s nisi

καὶ τὴν τύχην, βασιλικῶς δι-
 σκαύσει, τιφάσει τὴν ἐπιθώρακα,
 καὶ δορυφόρους παρεχάσει, καὶ
 πλὴν κηρυκῶν διεψάσει τὸν δια-
 δέματι, τὸν δὲ σινίτην σχῆμα
 περιβύκει. ἢ δὲ τινα καλὸν
 εἶναι ἰνέουσαι. ἢ δὲ ἀμεινον
 καὶ γυναικῶν περιενοήσει. πάν-
 τε δὲ πλὴν γὰρ εἶμαι δὲ γυναι-
 κῶν πλὴν ὅτιναι. περιβύκει δὲ
 διαμύσει τὸν περιβύκει μετὰ
 βασιλικῶν σχήματα, ἐκ
 εἶναι ἰνέουσαι, ὡς ἰτάχουσιν. ἀλλὰ μὴ
 περιβύκει τὸν μὴν Κραί-
 σον, ἐκείνην πλὴν τοῦ εἰ-
 κῆτος καὶ ἀρχμαλώτε σιν-
 ῶν ἀναλαβεῖν. τὸν δὲ Μαι-
 ἀνδριον, τίως ἰνέουσαι εἰκί-
 ταις περιβύκει, πλὴν τοῦ
 λυκράτες τυραννίδα μετρί-
 δου. καὶ μέχρι μὲν τίως εἶναι
 κηρυκῶν τὸν σχήματα ἰνέουσαι
 δὲ ὁ δὲ περιβύκει καὶ πρὸς πρὶν
 ἐκ, πλὴν κηρυκῶν ἰνέουσαι ἀποδ-
 ῖναι τινος, καὶ ἀναλαβεῖν.
 μὴν δὲ τὸ σχῆμα μετὰ τὸν σινί-
 ταις, ὡς πρὸς πρὶν τὸν γι-
 γνῆναι, μὴν δὲ πρὸς πρὶν διαφ-
 ρον, ὡς δὲ ἐκ ἀντιστοίχου,

Fortuna deligent, regis
 ornati insignibus, et tiaram
 imponens, & satellites ad-
 dens, & caput diademate
 coronans. Alium serui rursus
 ornatum induit: hunc de-
 formem effigiat, hunc de-
 formem atq; deridiculi fin-
 git. nam omnigenum, ut opi-
 nor, debet esse speculacu-
 lum. Quin habitum quorum-
 dam plerumque in media
 quoque pompa demutat. nec
 que perpetuò eodem sinu or-
 dine cultuq; progredi quo
 proclerant, sed ornatu com-
 mutato. Crasim quidem co-
 git serui captiuq; uestes in-
 ducere: Maandrium autem
 olim inter seruos inceden-
 tem, Polycratis vicissim or-
 nat tyrannide: & aliquanti-
 sper quidem eo cultu permit-
 tit uti. uerum ubi iam pom-
 pa tempus praeterit, appa-
 ratum quisque restituens, et
 cum corpore simul exuit
 amictu, qualis antè fuit effi-
 citur, nibilo à vicino diff-
 rens. Quidā tamē ob insciū
 quum

ἐκαστὸν ἀπαντῇ τὸν νόμον
 ἐπιτάσσει ἢ τύχῃ, ἀχθὲν ἰαί-
 γι, καὶ ἀγανακτῶσιν, ὅ-
 σπερ εἰκόων τινῶν τῶρι-
 σκέμενοι, καὶ ἔχ' ἀπὸ τῆς ἰ-
 λυγῆς ἐχρῆσαστο ἀποδιδόν-
 τες. εἶμαι δὲ καὶ τῶν ἐπὶ
 τῆς σκηνῆς πολλάνις ἱερα-
 κέων, τὰς βασιλῆς ὑπεκρί-
 ναι τῷ τῷ, πρὸς τὰς χάρας
 τῶν δαμάτων, ἄρτι μὲν κρί-
 οντας, ἐνίστησι ἡ προέμενος γυναι-
 κεύς, ἢ Ἀγαμέμνωνας. καὶ ὁ
 αὐτὸς, ἢ τύχοι, μικρὸν ἔμπρο-
 σθεν μάλα σιμνῶς τὸ ἔκριν-
 κενος ὁ Εὐριχθίδης σχῆμα μι-
 μνήσμενος, μετ' ἐλίγην εἰσέ-
 ται προελθὼν ἐπὶ τῇ πικρῇ
 κικιδουμένῳ. ὅθεν δὲ πεί-
 ρας ἔχοντος τοῦ δαμάτου,
 ἀποδυομένου ἱππῶς αὐτῷ,
 πῶς χρυσόπατον ἐκένω ἢ
 αὐτὰ, καὶ τὸ προσώπιον ἀπο-
 δίδμενος, καὶ καταβὰς ἀπὸ
 τῶν ἱμῶν, κίονος καὶ τα-
 πῆνις περιδέρχεται, ἐκ δὲ Ἀ-
 γαμέμνωνος Ἀφροίως, ὁ δὲ κρί-
 ον ὁ Μεγακλῆος, ἀλλὰ πῶ-
 λος Χαρικλῆους Σουνίου ὄν-
 μαζόμενος, ὁ Σάτυρος ὁ Θουγάτος Μακρόνιος.

quī suos fortuna cuius exi-
 git, agrē ferunt atq; indi-
 gnantur, tanquā proprijs
 quibusdā bonis privati: ac
 non potius alienis, quibus
 paulisper utebantur, exuti.
 Quin in scena quoq; vidisse
 te plerūq; puto histriones
 istos tragicos, qui (ut fabulae
 ratio poscit) modō Creōtes,
 modō Priami fiūt, aut Aga-
 mēnonēs: idēq; (si fors retu-
 lerit) paulo antē tam gra-
 uiter Cecropis aut Erech-
 thei formam imitatus, pau-
 lō post seruus poeta iuben-
 te progreditur. At quum fa-
 bulae iam finis affuerit, quis-
 que auratas illas uestes exu-
 tus, personam deponens, et
 ab alijs in illis crepidis descē-
 dens, pauper atq; humilis
 obambulat, baud amplius
 Agamēnon ille Atreo pro-
 gnatus, aut Creō Menœcei
 filius, sed Polus filius Chari-
 clei Suniēsis, aut Satyrus fi-
 li⁹ Theogitonis Maratboni-
 us.

ταῦτα

πειχύνεται καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶ-
 νων πρᾶγματά ὅσιν, ὡς
 τότε μοι ὁρῶντι Ἰδοίης. ΦΙ.
 ἀπὶ μοι, ὦ Μένιππε, εἰ ἢ τὸς
 πολυήλας τέτους ὑψέλας τὰς
 φρεῖς ἔχοντες ὑπερὶ γῆς, καὶ τῆς
 λαῖς καὶ ἐκείνης καὶ ὀπυράμ-
 ματα, ὅδ' ἐν τιμωτέρῳ παρ'
 αὐτοῖς ἔσσι τῶν ἰδιωτῶν νε-
 κρῶν; ΜΙ. Ἀφρῆς, ὦ δῖε.
 ὦ γὰρ ἰδιώσω τὸν Μάχουδον
 αὐτόν, λίγω δὲ τὸν Κάρκ, ὃ
 ἐκ τῆς τάφου περιβόητον, οὐ εἶ-
 δα ὅτι ἐκ τῶν ἐκείνων γυνῶν,
 ἔτω ταπεινῶς ἐρρίπτεται πα-
 ραβύτῳ περὶ λαοδάμων ἐν τῷ
 λοιπῷ δόμῳ τῶν νεκρῶν, ἵ-
 μοι δολῶν, τοῦτον ἀπολαύ-
 ον τ' ἐμνήματ', παρ' ἔσσην ἰο-
 βημόντε τειλοῦτον ἄχθ' ἰ-
 ὠδὴν ἐμνήματ' ἰπαιδῶν γὰρ, ὦ
 ἱταῖρε, ὁ Διὰ καὶ ἀπομνήσθη
 ἱνάσθ' ὃ τόπον, δίδωσι ἢ τὸ
 μέγιστον πλῆθον ποδῶν, ἀνὰ καὶ
 ἀγαπῶντα καὶ ἀκῆσθαι πρὸς
 τὸ μέγιστον σιωπῆσθαι μέγιστον. πολ-
 λῶ δ' αὖ, εἶμαι, μᾶλλον ἰγί-
 λας, εἰ ἰδιώσω τὸς παρ' ὁμῶν
 βασι-

dum contrahere. At nehemētius multo risisses opinor,
 si reges

Sic se mortalium res habet,
 quemadmodum mihi tum
 spectātū videbatur. PHI.
 Dic k mihi Menippe, i-
 sti qui magnificos altosq;
 tumulos habent super ter-
 ram, & columnas, imagi-
 nes, titulos, nihilōne sunt
 apud inferos plebeijs qui-
 buslibet umbris honoratio-
 res? MEN. Nugaris! tu
 quidem. nam si uidisses
 Mausolū, Carē illū dico py-
 ramide celebrem, sat scio,
 nunquam ridere desisses.
 ita in antrum quoddā ab-
 strusum despectū abiectus
 est, in reliqua mortuorum
 turba delitescens. Hoc tan-
 tum commodi mihi uidetur
 ex monumento referre,
 quod imposito tanto pon-
 dere laborat magis et preo-
 mitur. Nam quum Aeas-
 cus, ὦ amice, locū cuiq; me-
 titur (dat autem cui pluri-
 mum, haud amplius pedē)
 necesse est eo iacere con-
 tentum, seseq; ad loci mo-

βασιλείας καὶ σαφάπας, πῶς
 χέονταί τῳ αὐτοῖς, καὶ
 ὅτε ταριχεύονται ἐκ ἀπο-
 ρίας, ἢ τὰ πρῶτα διδάσκον-
 τας γράμματα, καὶ ἐπὶ τῇ τυ-
 χίντῃ ὑβρίζουσιν, καὶ κατὰ
 κέρβη πωμυλῶν, ὥς ἢ τῶν
 ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμωμένα.
 Φίλιππον γὰρ τὸν Μακεδόντα
 γινώσκοντες, ὅτι κρατὶν
 ἔμελλεν ἀνακτὸς εἶναι, ἰδὲν
 εἰ μὴ ἐν γυναικὶ τινὶ μεθ' οὗ
 ἀκάρηται τὰ σαφὰ τῇ κα-
 δειμάντῃ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα
 ἐν ἱδρὶν τῶν βίβλων με-
 ταιόοντες, ἐδρῆται λίγῳ, καὶ
 Δαρῆι, καὶ Πολυκράτει. Φι-
 λιστράτος δὲ τὰ πρὶ τῇ βασι-
 λείᾳ, καὶ μικρὸν δὲν ἀπῆλθε, τί
 δὲ Σωκράτης ἐπαύει, καὶ Διο-
 γένει, καὶ ἄλλοις ἄλλοις τῇ σο-
 φῶν. Μὲν γάρ, Σωκράτης καὶ
 καὶ Πρωτέρου, διελίχον ἀπαν-
 ται σὺν οἱ αὐτῷ Παλλε-
 μέδῃ καὶ Ὀδυσσεὶ καὶ Νέστορι,
 καὶ ἄλλοις ἄλλοις νεκροῖς.
 ἔτι μὲν οἱ ἐπιφύσσει αὐτῷ, καὶ
 διωδόντι ἐν τῇ φαρμακείᾳ
 Nestor, et quisquis est alius inter defunctos garrulus. inflan-
 tur autem illi etiamnum atque intumescunt exhausto vene-

si reges hosce nostros satrā-
 πας vidisses apud eos medi-
 cātes, et aut salsamenta
 uendētes, aut primas ipsas li-
 teras urgēte inopia profiten-
 tes: et quēadmodū contume-
 lji à quouis afficiātur, atque
 in faciem cadātur, perinde
 atque utilissima mancipia. Ita
 que Philippum Macedo-
 nem conspiciatus, contume-
 re me certe non potui. ostēn-
 sus est mihi in angulo quo-
 dam detritos calceos mer-
 cede refarciens. Quin alios
 praeterea multos erat uide-
 re mendicantes in triumphis,
 Xerxes uidelicet, Darios,
 ac Polycrates. PHIL. Ad-
 miranda narras ista de regi-
 bus, peneque incredibilia. So-
 crates autem quid facit, ac
 Diogenes, et si quis est sa-
 pientum alius? MEN. So-
 crates profecto etiam ibi
 obuersatur, omnesque redar-
 guit: uersantur autem cum
 illo Palamedes, Ulysses, et
 Nestor, et quisquis est alius inter defunctos garrulus. inflan-
 tur autem illi etiamnum atque intumescunt exhausto uene-

no cruo

no cura. At optimus Diogenes Sardapalo vicinus Assyrio, Midæque Phrygio, atque alysiensi pluribus ex istorum sumptuosorum numero manet, quos quum eiulantes audiret veteris fortunæ magnitudinem recogitantes, exridet & delectatur, ac suspensus cubans ut plurimum cantat, a'pera nimis atque iniucunda voce illorum eiulatus obscurans, adeo ut id agere sistentes, nec Diogenem ferre valentes, de mutanda sede deliberent.

PHIL. De his iam satis quidem: ceterum quoddam illud decretum est quod initio dixeras aduersus diuites esse sancitum! MEN. Bene admones: nescio enim quo pacto quum de hac re dicere proposuissem, ad institutum sermonem procul aberravi.

Dum igitur ibi versabar, vocauerunt, his videlicet inducerent. Conspiciens eroque cum illis simul immiscens,

XXX

αὐθὺς ὡς καὶ αὐτὸς ἰὼ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν. Διαφθέτῃ μὲν
ἔν καὶ ἄλλα, τι ὠστῶν ἢ τὸ
πρὸς τῶν πλοσίων. ἰπὲ γὰρ
αὐτῶν κατηγορεῖτο πολλά καὶ
δαινα, βίη καὶ ἀλαζονεία, καὶ
ὑπερφία καὶ ἀδικία, τίλθη
αὐτῶν τις τῶν δαιμονίων,
αὐτοῖν ψέρισμα τοῦτον·
quidam, huiusmodi decretum legit:

ΥΠΕΡΙΣΜΑ.

Επειδὴ πολλὰ καὶ παρά-
νομα οἱ πλοῖται ὀρώσι παρὰ
τὸν βίον, ἀρπάζοντες καὶ βίαν·
ζοιζῶντες, καὶ πάντα ῥέπουσιν τῷ
πινύτῳ καταφρονουμένων·
ἀνδραγαθία τῇ βίῃ, καὶ τῷ δόξῳ
μῶ, ἰπὸ δὲ ἀποδιδόναι, τὰ
μὲν σώματα αὐτῶν κολάσι-
σθαι, καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἄλ-
λων πινυτῶν· τὰς ἢ ψυχὰς,
ἀποπνεύθοντας αὐτῶν ὅς τινος
οἱ, καὶ κλέψαι ὅς τινος ὄντος, ἄ-
χρως αὐτῶν τῷ τοῦτον δαιμόνι-
ον· μὲν δὲ καὶ ἰπὸ τῷ πινύτῳ καὶ
ἀπασιν ὄντοι, ὅς ὄντων γιγνο-
μενῶν, καὶ ἀχέουμένων τῶν, καὶ
ὑπὸ τῷ πινύτῳ ἰλαυνόμενοι,
τὸν τοῦτον δὲ λοιπὸν ὄντας
αὐτοῖς ἀποδιδόναι. ἔπει-

unus de numero eorum quē
in concione aderant, effici-
or. Agitata sunt igitur et al-
ia multa, postremo uerò de
diuitibus negotium: in quos
posteaquam plurima fuisse
obiecta uolētia, super-
bia, fastus, iniuria: assurgēs
tandem ex populo primas

DECRETVM.

Quoniā, inquit, multa
diuites perpetrant in uita,
rapientes, ac uim infe-
rentes, inopesq; omni mo-
do despectui habentes: Cu-
ria populoq; uisum est, ut
quum functi uita fuerint,
corpora quidē eorum pœ-
nas cum alijs sceleratorum
corporibus luant, animæ ue-
rò sursum remissæ in uitā,
in asinos demigrent, donec
in tali rerum statu quin-
quies ac uicies decem anno-
rum millia transfegerint, asi-
ni semper ex asinis renati,
onera ferētes, atq; a paupe-
ribus agitati: dein ut liceat
illis ē uia excedere. Hanc
sententiam

πῶς γινώσκω Κραδίαν Σκι-
 ατίαν· Νικουσιόν, φιλὴν
 Λυβαρτιῶνα, τοῦτου αὖτα.
 γνωρίζω τοῦ ψαφίσμα-
 τος, ἐπιψάφισαν μὲν αἱ ἀρ-
 χαί, ἐπιχαρτέοντες δὲ τὸ πλῆ-
 θος, καὶ ἐνὶ βρομῇ σάτο ὁ Βου-
 μὴ, καὶ ὑλάκτεον ὁ Κόρβι-
 ρος. οὕτω γὰρ ἐν τέλει γίγνε-
 ται, καὶ κυρία τὰ ἀντιγνω-
 μῶνα. ταῦτα μὲν δὲ σοι τὰ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐγὼ δὲ, ἐπὶ
 ἀφίγμῳ ἔνικα, τῷ Τερσίῳ
 προσελθὼν, ἐκίτευον αὐτόν,
 τὰ πάντα διηγνοάμενος,
 ἀπᾶν πρὸς με, ποῖόν τινα
 ὄντας τὸν ἀρίτερον βίον. ὁ
 δὲ γιλάσας (ἔστι δὲ τυφλὸν
 τι γρόστιον, καὶ ὀχρὸν καὶ
 λιπρόφρονον) ὦ τέκνον, φα-
 σί, τί μὲν αἰτίας οἶδά σου
 τῆς ἀπορίας, ὅτι παρὰ τῶν
 σιφῶν ἰγίνετο, οὐ τὰ αὐτὰ γι-
 γνωσκόντων ἑαυτοῖς. ἀτὰρ οὐ
 δύναις λέγειν πρὸς σὲ· ἀπά-
 ρηται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ραδαμάν-
 θυος· μεδαιμῶς, ἰφίω, ὦ πα-
 τέρειον, αἰεὶ ἀπὶ, καὶ μὴ
 πείσῃδός με σὺ τυφλὸν
 τέρειον

sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Ma-
 nicensis, tribu Stygiana.
 Hac igitur lege recitata, ap-
 probauerunt principes, sci-
 unt plebs, adfremuit Pro-
 serpina, allatrauit Cerbe-
 rus. sic enim rata quæ infe-
 ri statuunt, authenticæ fi-
 unt. Quæ igitur in concione
 agebantur, erant huiusmo-
 di. Tum ego statim, cuius
 gratia ueneram, Tiresiam
 adeor: atque illi re uti erat or-
 dine narrata, supplicavi ut
 mihi diceret, quodnam opti-
 mum uitæ gen^o putaret. Hic
 uerò subridens (est aut seni-
 culus q^o spiā cæcus, pallidus,
 uoce gracili) O' fili, inquit,
 causam tuæ perplexitatis
 scio à sapientibus istis profe-
 ἔτα, baudquaquā idē inuicē
 iisdem de rebus sentientib.
 uerūm baud fas est id tibi
 proloqui: si quidem quòd
 Rhadamanthus interdixit.
 Nequaquam, inquam, ὦ πα-
 tercule: sed dic amabo, nec
 que me contemnas, qui in ui-

τὸν πρῶτον αὖ τὸν βίον.
 ὃ δὲ με ἀπαγγέλλει, καὶ πολλὸν
 τὸ δέικναι ἀποπάσας, ἀρίστα
 προσκίψας πρὸς τὸ ἦν, φη-
 σίν, ὃ τὸ Λιωντὸν ἀρίστα βίον, καὶ
 συντρέχει τὸς, ὡς δὲ ἀφροσύ-
 νης πάλαι μὲν τὸ μεταβολὴν
 γὰρ, καὶ τίνα καὶ ἀρχὰς ἐπισκε-
 πῶν, καὶ κτίσας ἴσους τὸ σφῶν
 ταῖς συνταγῶν, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα ἀφροσύνης ἀγαθὰς, ἔτε-
 μόνον δὲ ἔκαστος ἀνέχεται, ὡς
 πρὸς τὸ παρὲν ὑβρίδους, πα-
 ρά τας γὰρ τὰ πολλὰ, καὶ
 ἀπὸ μηδὲν ἰσχυρὰς. ὡς ὡ-
 σίων, πάλιν ὡς τε καὶ Ἀφρο-
 διτὸν λαμβάνει, ἢ καὶ ἢ (καὶ γὰρ ἢ-
 δα ἐφὶ ἢ) ἢ δὲ ὡς Μελίβρο-
 ζος φησὶ, τί διαμύνομαι, καὶ
 ἢ ἀπὸ μὲν καὶ ἢ ἢ τὸν βίον; ὃ δὲ
 πρὸς ταῦτα, θάρρα, φησὶν, ὡς
 Μένιππε, ταχὺ καὶ γὰρ σὺ καὶ
 ἀπὸ γυναικὸς ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 πέρ, καὶ δὲ ἀπαγγέλλει με πρὸς
 τὸ χεῖρον ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 μαυρὸν τὸ καὶ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 facilem ἢ tibi monstrabo semitam. Et me protinus abdu-
 cens in regionem quandam magis priore tenebricosam,
 manu procul ostendens subobscuram, tenuem, ac velut

ta te etiā ipso caebroboero.
 Abducēs ergo me, procul ab
 abyis auferens, ad aures mibi
 inclinās, n Optima est, inquit,
 idiotarū priuatorūq; uita, ac
 prudētissima. quamobrē ab
 hac uanissime sublimiū cōsī-
 deratiōe desylēt, mitte prin-
 cipia semper ac fines inqui-
 vere, ὡς καὶ τὸς ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 gismos despuas, atque idē
 gen^o omnia nugas aestimās,
 hoc solum in tota uita per-
 sequere, ut presentibus be-
 ne compositis, minimē cu-
 riosus, nulla re sollicitus,
 quamplurimūm potes bila-
 ris uitam ridensq; traducas.
 Hæc quum dixisset, rursus
 in Aspbodelorum pratum
 sese corripuit. Ego igitur
 (nam ὡς nunc uesper erat)
 Age, inquam, ὦ Μελίβρο-
 ζε, quid cūctamur, ac nō
 hinc rursus abimus in uitā?
 Ad hæc ille: Cōfide, inquit,
 ὦ Μένιππε, breuem quippe

CHARON.

Διὰ κρητρίας ὁρίεν φῶς,
 Ἰκάνε, ἴφθ, ὅττι τὸ ἱερὸν ἔσ' Τρο-
 φωνία, καὶ μὴ ἔσ' κατήργησις αἰ-
 ἀπὸ Βεωτίας. ταύτῃ δ' ὅρ' αὖ-
 θε, καὶ δούρι ἐν ἑπὶ τ' Ἑλλά-
 δος. ἰδὲ δὲ δὲ τοῖς ἀρμελύνε
 ἰγὼ, καὶ τ' μέγιστον ἀσπασάμι-
 νος, χαλεπῶς μάλα διὰ τοῦ
 ποταμοῦ ἀνδρὸν πύλας, ἐκ οἷο δ' ὁ-
 πως ἐν Λεβadia γίγνεται.

per rimam influens lumen
 illud, inquit, ° Trophonij
 templum est, atque illac ad
 inferos ē Beotia descendit-
 ur. hac ascendes, atque illi
 cōeris in Græcia. Ego igitur
 hoc sermone gavisus, sa-
 lutato mago, difficile ad-
 modum per angustas antri
 fauces subrepēs, nescio quo
 pacto in Lebadiā perueni.

ΕΡΜΟΥ, ΧΑΡΩΝΟΣ,
 αἰεὶ δ' καὶ Σίλωνος, καὶ ἰσ-
 τισι κηδόντες.

CHARON, SI-
 ue Contemplan-
 tes.

Petro Mosellano interprete.

ARGUMENTVM.

Eiusdē sermō argumētū est hic Dialogus cū superiore. Nā
 ut illic Menippus apud inferos uidere atque audire supplicia
 & miseros exitus diuitū atque potētū flagitur, ita hic Charō
 apud superos hominū demētῖα cōtēplatur, nulla illorū cōsi-
 lia & actiones deridēdo: quippe qui in his quæ incerta ac mo-
 mētanea maximè sunt, puta robore corporis, potētia, diuitijs,
 fortuna, gloria, & id genus alijs, omniā spem atque fiduciam
 collocēt: mortis uerò, quæ omniū certissima, & mox cōsecuta
 ra est, nullā rationē habeāt. Id quod ipse Charō in fine Dialo-
 gi apertis uerbis indicat: & paulo suprà quoque, ubi homines
 stulticiæ suæ admonet, & ad meliorē mētē reuocat. Tradan-
 tur autē hæc primò per speciēs, propositis exemplis M. Iouis,
 Cyri, Cræsi, Polycratis, & aliorū: mox & in genere, descri-
 ptis hominū & priuatorū & regum affectibus, studijs, & postea
 mō etiā cōfutatā opinione quā multi de defunctorū honorib.
 habebant: & in summa non hominum modò res & corpora,

uerùm & ciuitates, & flumina, denique omnia morti subiecta esse ostenduntur: quam eo faciliorem cuique esse, quo mūdanis istis rebus ac opibus minus impeditur aut captus fuerit. Prior pars Dialogi etiam δραματικὴ est, dum Mercurius iam exoratus à Charonte, montes alios alijs imponit, & locū unde prospectus in omnes terras pateat extruit.

MERCVRIVS, CHARON.

MERCVRIVS.

Τι γὰρ, ὦ Χάρων; ὅ
τι τὸ πρῶτον ἀπὸ
πύλου, δούρο ἀνελών.
Θας δὲ τῶν παρῶν ἡμέραν,
ὅ παύσῃ ἀνθρώποις ἐπιχειρᾶν
ταῖς αὐτοῖς πράγμασι; Χά.
ἐπιβήσασα, ὦ Ἑρμῆ, ἰδὼν ὅ
ποῖά ᾖ τὰ ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἅ
πράττειν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐ-
τῷ; ὅ τίνων πτόμενοι, παύ-
σῃ εἰμώζουσι πατιέντι παρ
ἡμῶν. ὁ δὲ γὰρ αὐτῶν ἀδελ-
φότητι δίαπλυνσθαι. ἀτρεσά-
μεν; ἢ παρὰ τὴν ἑλπίδα καὶ
αὐτοῖς, ὡς περὶ καὶ ὁ Θέτιος ἱ-
κῆνος νηυσίνους, μίαν ἡμέραν
ἀνθρώποις γρη῏σαι, ἀνελών-
θα δὲ τὸ φῶς, καὶ μοι δεινὸν ἰς
ἑὸν ἐντυχεῖναι σιγῆσαι
γῶμαι γὰρ, οὐκ ἴδ' ὅτι με ξυμ-
ῖπσοι πλὴν tempore in te incidisse. Nam peregrinus cum
sim, sat scio te non grauari, quin obambulando me
ducas,

Quid vides ὁ Cha-
ron? aut cur deser-
to nauigio in hanc
lucem ascendisti, non admo-
dum assuetus superum re-
bus interesse? CHA. Cu-
pido me cepit, ὦ Mercuri, vi-
dendi ἔγωγε quæ nam in uita
gerantur negocia, & qui-
bus studijs homines tenean-
tur: tum etiam quibus bonis
exuti plorēt omnes, ubi ad
nos descenderint. Neque e-
nim ex ipsis quisquam citra
lachrymas traiecit. Quare
exemplo illius Thessali ado-
lescentis cōmeatu à Dite im-
petrato, ut unum saltem diē
à naue abesse liceret, in lucē
ascendi: ac mihi uideor in
ducas,

πρὶν ἔτι, καὶ δέξαι ἑκάστη, ὡς
 αὐτὴ δὴς ἀπαντᾷ. Ερ. ἢ σχολή
 μου, ὦ πρῶτος, ἀπέρχου καὶ γάρ
 τοῖς δαίμονι σὶ μέγας τῷ αὐτῷ Διὶ
 τῷ αὐτῷ πενήτω. ὁ δὲ οὐδὲν μὲν
 τίς ἔστι, καὶ δέδοκα μὲν βραχέως
 τά με, ὅλον ὑμῖν τὸν ἰάση ἀ-
 ναι, παραδὲς τῷ ἴσῳ. ὁ δὲ
 ἢ ἡφαιστον πρῶτον ποιεῖ, ῥί-
 ψη καὶ μετὰ ταῦτα τῷ ποδὶ ἀ-
 πόβει· πρὶς βελῶ, ὡς ὑπερκα-
 λῶν γέλωτα περικύβητος καὶ αὐ-
 τὸς εἰσοχέωρ. Χά. πρὶς ἴσῳ
 με ἄλλως πλεονέκτην· ὑπερ-
 γῆς, καὶ ταῦτα ἰσχυρὸς καὶ ἔμ-
 πνος, καὶ σιωδιώτερος ὢν. καὶ
 μέν καὶ ὡς εἶχον, ὦ παῖ Μαί-
 ας, ἐκείνων γὰρ σε μεμνῆσθαι,
 ὅτι μηδὲ πώποτε σὶ αὐτῶν
 ἰάλασσα, ἢ πρὸς κηποῦ ἴσῳ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν ῥίγαντες ἰδὲ τῷ κα-
 τατρώματος ἐπὶ ταῖς, ὅμως
 ὅτῳ καρτερεῖς ἔχωρ. ὁ δὲ τίνα
 ἄλλον νεκρὸν σὺ ποιεῖς, ἐκείνων
 nostræ reip. ex parte legatus. Atqui cōveniret, ὦ Μαίᾳ pro-
 les, illorum te etiā nū meminisse, quod te uel sentinā exbau-
 rire, uel remum agitare ne unquam quidem iusserim: quin
 tu interim, quāquam adeò robustus es bumeris, in nauigij
 dorso porrectus flertis: aut si quā forte ex umbris loqua-
 cem offenderis, cum hac inter nauigandum perpetuò con-

ducas, singulaq; demōstres,
 ut qui uniuersa iam habeam
 comperta. M E R C. Non
 est ocium, ὦ portitor. Nam
 ab eo iam nunc, negocium
 quoddam quod ad mortaliū
 statum pertinet, ab Ioue
 summo datum expediturus.
 Ille autem ad iracundiam
 propensior est: ut planè ue-
 rear ne cunctantem me uel
 totum uestrae foris esse per-
 mittat, caligini uidelicet ad-
 dictum: uel quemadmodum
 nuper Vulcanum, ita et me
 correpto pede, ἐ summo
 deiciat cælo: nimirū quò
 ὅς ipse pocillatoris munus
 re fungens, claudicando ri-
 sus moueam. CH A. De-
 spicies ergo me temerè ὅς
 indecore in terra oberran-
 tem, præsertim amicus, ὅς
 nauigationis socius, tum ὅς
 22 3 fabularis:

παρ' ἑλόν τὸν πλῆν διπλίγη.
 ἰγὼ δ' ὅπως βύτηι ὤν, τίω δίκω
 πίαν ἱκανῶς, ὅτι τῷ μόνῳ. ἀλ-
 λὰ πρὶς τῷ πατρί, ὃ φίλατον
 Ερμίδειν, μὴ καταλίπης με.
 ὡς γὰρ ἔστι τὰ ἐν τῷ βίῳ ἀ-
 παντα, ὥς τι καὶ ἰδῶν ἱκανί-
 θημι, ὥς τίς με σὺ ἀφῇς, ἵδμεν
 τῷ τυφλῶν διοίσει, καθάπερ γὰρ
 ἱκανοὶ σφάλλονται, διοιδαί-
 οντες ἐν τῷ σκοτεινῷ, ὅτι δὲ καὶ
 γὰρ οὐκ ἔστιν ἀμεινότης πρὸς
 τὸ φῶς. ἀλλὰ δὲ, ὃ Κυλλένει
 μοι ὅτι ἀνὰ μνημόνῳ τίω χά-
 ριν. Εἰ. Τὸ τὸ πρῶτον, πλε-
 γῶν αἵτιον καταστήσεται μοι.
 ὅτι γὰρ ἔστιν ἡ μίαν τῷ πατρί
 γούνη, ὃν ἀκόνδινον παντά-
 πασιν ἡμῖν ἰσόμενον, ὡς γὰρ
 τίον δ' ἔμεν. τί γὰρ αὖ καὶ πάθει-
 ται, ἐπεὶ φίλος τις ὢν βιάζου-
 το; πάντα γὰρ ὅτι ἰδῶν καθ-
 ἕκαστον ἀπερῶς, ἀμείχανον ἱ-
 στίον, ὃ πορδισὺν πολλῶν γὰρ αὖ
 ἐτῶν ὃ διασφύει γίνονται. ἀ-
 παίμῳ μὲν κυρῶν ἰδῶν διό-
 σιν, καθάπερ ἀποδιδόντα
 ἵππῳ

horas, ὁ portitor. nā hoc multorū annorū fuerit negociū: de
 inde & ipsi mihi uerendum, ne inierim tanquā transfugā
 Iupiter

fabularis: ego uero quantū.
 uis senex, remigium agens
 duplex, solus remigo.
 At te per patrem obsecro,
 ὁ charissime Mercurio.
 le, ne me deseras: sed ut no-
 uo aliquo conspecto rede-
 am, indica quānam in uita
 gerūtur. Quod si tu me ne-
 glexeris, nihil planē ab ipsis
 caecis differre uidebor. Ut e-
 nim illi lubrico gressu per
 caliginem titubant, ita rur-
 sus ego ad lucem tibi hal-
 lucinabor. Quin tu hanc mi-
 hi, das gratiam, ὁ Cyllenie,
 perpetuō memori futuro?
 M E R. Hæc profectō rei
 uerberum mihi causa exi-
 stet, adeo ut iam hinc com-
 monstrationis huius merce-
 dem non sine tuberibus no-
 bis fore prospiciam: obse-
 quendum tamen. Quid enim
 facias, ubi amicorū quispiā
 impellat? Principiō ergo ut
 omnia singulatim & exa-
 mussim cōspicias, frustra la-

ὅτι τὸ Διὸς, οὐδ' ἔτι καὶ αὐτὸ καλὸν
 αἰὶνουργῶν τὰς βασιλῆας ὀρ-
 γὰς, καὶ τὴν Π. ὡς τὸν ἀρ. ἔω ἢ
 μῖδρ, μὴ νικραγωγῶντα π. αὐ-
 τὸν χρόνον. καὶ ὁ σιῶντος Αἰακὸς
 ἀγαθακίμων, μὴδ' ὀβολορῖμ-
 πολὺν. ὡς ἔτι κεφαλὰς τὴν
 γουαλὺν ἰλῆς, ἔτ' ὅλῃ σκι-
 πτίον. Λά. αὐτὸς, ὦ Ἑρμῆ, ὡδὶ
 ὡς το βελτίστον· ἰγὼ ὁ δὲ μ
 αἶα τ' ἀπὸ γῆς, ξίφος κρ. Ερ.
 Τὸ μὲν ὅλον, ὦ Χάρων, ὑψηλὸς τε
 ποτὶ ὑμῖν ἴσας χωρὶς, ὡς απ' ἰ-
 πῶν πᾶσι ἴσας. σὺν δ' αὖ μὲν
 ἐν τὸν ὀρεσὶν ἀνέψαν δυνά-
 τὸν ἴω, ὡς αὖ ἰλῆ, μῶν, ἰκ π-
 ρωπῆς γὰρ αὖ ἀκρίβως ἀπασ-
 σα καθ' ὅρας. ἰπὴν δ' ὁ δέμις,
 αἰδώς τοις αἰ ξυώντα, ἐπὶ βα-
 τῶν τῶν βασιλῶν τοῦ
 Διὸς, ἔρα ὑμῖν, ὑψηλὸν
 τι ἰρὸ πορίσκῃν. Χάρ.
 εἶδαι, ὦ Ἑρμῆ, ἀπὸ ἡ-
 θα λίγειν ἰγὼ πρὸς ὑμᾶς,
 ἰπὴν αὖ

*Iupiter me abdicet: tibi ue-
 rō quo minus moris munus
 peragere posses, fuerit impe-
 dimentio: neque non Dii
 imperio detraherent, cum uē
 diuere longo ad id tempore
 umbras auerheres nullas.
 Postremo ὦ Αἰακός, quē
 potioris colligendo progre-
 ctus es, stoma habitas, ne
 qui tanto tempore ne oboliē
 quidem lucrificeris. Veritas
 quæ uia ipsa rerum capita
 uidere possis, iam consiliata
 nobis erit captandū. C H A.
 Ipse ὦ Mercuri, quod opti-
 mum factu fuerit, uideris
 ego uerō peregrinus cū sim
 ἐν γῆ, quid rerum hic aga-
 tur, nescio. M E R. Breui-
 ter, ὦ Charon, editiore ali-
 quo loco opus erit, ut inde
 cuncta queas prospicere.
 Caterū si in cælum subuo-
 lare tibi foret facilius, non*

*laboraremus. Cum autem te, cui semper cum mortuo-
 rum simulachris commercium fuit, Iouis regiam cal-
 care minime liceat: iam tempus fuerit, excelsum ali-
 quem montem disquirere. C H A R. Nosti, ὦ Mer-
 curi, quæ ad u. s. internauigandum dicere consueuerim?*

χα. πρίστατῃ, ὑπεργύσσῃ γὰρ
 ἰσαδυνατά. Ερ. Ομηρὸς ὁ
 ποιητὴς φησι, τὰς Αἰαίους ἱή-
 κει, αὐτὰς καὶ αὐτὰς ὄντας, ἵτι
 παῖδας, ἰδὲ λαοὶ πότι τῷ Οο-
 σαφὶ ἐκ βάθρων ἀνασπάσαν-
 τας, ἰδὲ θάνατι τῷ Ολύμπῳ, ἅ-
 τα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ, ἐκινῶν
 ταύτῃ κλίμακα ἔξω οὐρανὸν
 ἔξω, καὶ πρόσβασιν ἐπὶ τὸν ὀ-
 ρανόν. ἰκάνει μὲν ἔν τῷ με-
 ρακίῳ (ἀτασθαλίῳ γὰρ ἔστω)
 Αἰαας ἱτιστάτω. νῦν δὲ, ὃ γὰρ
 ἐπὶ κακῷ τῶν βιῶν ταῦτα βυ-
 λούμεθα) τί ὅχι ἐκδομῶμεν
 καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰ αὐτὰ, ἰδὲ
 κυλινδρῶντες ἐπ' ἄλλα ταῦτα ὄ-
 ρα, ὡς ἔχομεν ἀφ' ὧν ὑπερῶς
 ἀνελθόντες πῶς ἐκείνῳ;
 χα. ἢ ἀνυπόμειθα, ὦ Ερμῆ,
 αὐτοὶ οὐκ ἀναβῆσαι, ἀρ' ἄλλοι
 τὸ Πήλιον ἢ τῷ Οοσῶ; Ερ.
 Διὰ τί δὲ ἐκ αὐτοῦ, ὦ Χάρων; ὃ
 ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀγνοήσαντες ἔ-
 σαι τοῖς βρισηλίοις ἰκάνοις,
 καὶ ταῦτα διὸς ὑπερχονταί;
 χαρ. ὦκα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγ-
 μα δὲ καὶ μὴ ἀπίδαμεν τινα

CHA. Tuū ergo fuerit im-
 perare ὁ Mercuri: equidem
 pro mea uirili in omnib. pa-
 rere conabor. MER. Home-
 rus poeta dicit, Aloci filios,
 cum & ipsi duo essent, ad
 hæc pueri statuisse olim u-
 nā cum radicibus Ossam
 euulsion Olympo superim-
 ponere, deinde & huic
 Pelion: quod arbitrarentur
 hoc pacto sufficientem se
 gradum & ascensionem in
 cælum habituros. Verum hi
 adolescentuli cum impij es-
 sent, audaciæ suæ pœnas de-
 derunt. Nos autem, qui hæc
 indecorum iniuriam mini-
 mē molimur, cur nō & ipsi
 eandem uiam ædificamus,
 moniē monti agglomerādo,
 quò uidelicet exactiorē &
 cōmodiorē habeamus pro-
 spectū? CHA. Et duobus no-
 bis, ὁ Mercuri, uires suffece-
 rint ad loco mouēdū uel Pe-
 liō, uel etiā Ossā? ME. Quid
 nū ὁ Charō? an tu nos abie-
 ctiores magisq; imbecillos infantulis illis iudicas? maximē
 quā simus dij. CHA. Nequaquā, sed res ipsa incredibilē q̄dam
 magnifici

τῶν μεγαλήτων ἔχων.

Ερ. πάντες, ἰδιώται γὰρ εἰ, ὦ
Χάρων, καὶ ἥματα πεπαισμένοι. ὃ
ἔργον ἔχεις Ὀμηροί, ἀπὸ δυοῖν
τεχνῶν ἀνέστης ἡμῖν ἀμφότερ
ἐκείνοι τὸ ἔργον, ἔτι βελ-
ονεωτέρας τὰ ἔργα, καὶ θαυμά-
ζω εἰ σοὶ τὰντα τόρ' ἄντα ἄντα
δοκῶ, τὸ Ἀτλάντα θαλάσῃ ἰ-
δέντα, εἰ τὴν πάλιν αὐτὸν, ὡς
ἦν, φέρων, αὐτὸν ἡμῶς ἀπασ-
σαι, ἀκούει ἢ ἴσως καὶ ἔτι ἡμῶς
ἀδελφῶν πρὸς τὸν Ἡρακλῆα, ὡς
διαδύσειν ἐπεὶ αὐτὸν ἰκάνον
Ἀτλάντα, καὶ ἀναπαύσει πρὸς
ἐλπίαν τὸν ἄλγεα, ὑποδύει ἑαυτὸν
τῷ φορτίῳ. Χά. ἀκούω καὶ τῶν
τὰ αὐτὸν ἀλγεῶν ἔχεις, εὖ αὖτὸν
Ερμῆ, καὶ οἱ ποιῆσαι αὐτῷ. Ερ.
ἀλγεῶν αὖτ' αὖ, ὦ Χάρων, εἰ τινὲς
γὰρ ἔνι καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἰψό-
δοις αὖτ' ἄντι ἀνδροχλιδύοις
τῶν Ὀσσεων πρῶτον, ὡς περ ἡ-
μῖν ὑπεγὰρ τὸ ἔπος, καὶ ὁ ἀρ-
χιτέκτων Ὀμηρος, αὐτὰρ ἰπ-
ὸς Πύλον ἀποσφύλλον. ὁ-
ρᾷς, ἴσως βελόναι αἶμα, καὶ
ποικ-

magnifici operis ostentatio-
ne cōtinere videtur. M B R.
Non iniuria: rusticus enim
es, & in elegantia poetica
minimè versatus. At egre-
gius Homerus, duobus sta-
tim versibus accessionem nobis
paravit in cælum, adeò faci-
le congestis montibus. Porro
demiror hæc tibi prodigio-
sa videri, quum tamen Atlā-
ta non ignores, qui vel solus
cælum ipsum fert, universos
nos sustinēs. Sed et de fratre
meo Hercule fortè audisti,
quomodo ipse illi Atlanti in
officiis successerit, ipse quoque
oneri, tantisper dum ille in-
terquiesceret, supposuerit?
C H A. Audio sanè huiusmo-
di: an autem vera sint, tu es
poeta uideris. M B R. Ve-
rissima, ὦ Charon: alioqui
qua gratia uiri illi sapientes
eminentur? Itaque quod
felix faustumque sit, premium
Ossam eruanus, quemad-
modum carmen præscribit,

& ipse architectus Homerus: at super Ossam, Pelion ar-
borib. densum. Vides quàm citra negociū pariter, & quàm
poeticè

πομπικῶς δ' ἐρυκσάμεθα· φή-
 γι δ' ὤ, ἀναβὰς ἰδὼ εἴ μὴ τὰντα
 ἐκκοῦ, ὃ ἱεροδοτῶν ἰτε δὴ
 σελ. παλαι, καὶ τῶ ἴτε δὴ μὴ ἐν
 τῇ ὑπερίᾳ τ' ἐραυδ' ἀπὸ μὲν
 γὰ τ' ἰώων μόνος ἰωρία κρη-
 λυδία φαίνεται ἀπὸ τ' ἰση-
 ρας, ὃ πάλιν Ἰταλίας καὶ Σικε-
 λίας ἀπὸ τ' τῶν ἀρκῶων, τὰ
 εἰς τὰς τ' ἰσηρ μόνος, καὶ κα-
 ῖον ὃ Κούτη ὃ πάλιν σαρῶς.
 μὴ μνηστῆρα ἐμὴν ὃ πρὸς μού,
 καὶ ὃ ἴτη, ὡς ἱερεῖς, ἦτα ὃ
 Περνασός· καὶ πάλιν. Χά. ὃ.
 τῶ πομπικῶς, ὅρα μόνος, καὶ κα-
 πῖστρον δ' ἐρυκσάμεθα τὸ ὅρ-
 γον, ἀπὸ μνηστῆρας πέρα τ' πρὸς
 θεῶν, ἦτα συνκαταρτῆς φθι-
 τὸν αὐτῶ, πικρὰς τ' ὀμῶς οἱ
 πομπικῶς πομπικῶς, καὶ κα-
 ξωβρίζοντες τ' κρητῶν. Ερ.
 βάρρη, ἀσφαλῶς γὰρ ἴσθαι ἀπαν-
 τα. μετατίθῃ τῶν οἴτων, ἰδι-
 οκλυδία καὶ ἰ Περνασός.
 ἰδὼ, ἰπάρουσι αὐδῆς. ὡ ἴσθαι.
 πάντα ἴσθαι. ἀνὰ βανὴν καὶ
 οὐ. Χάρ. ἰρῖον, ὃ Ερμῆ,
 γὰ. res omnis in uado erit. tu Oetā trāsspone, aduolutetur
 Parnassus. En iterū cōscēdā. Bene habet, cū ἔτα ἰὰ cōspiciot
 καὶ τὴν νῦν ἀσπένδῃ. CHA. Manū mibi porrige, ὃ Mercuri,

poeticè effecerimus? Age
 hac mole conscensa dispici-
 am, nū aut hæc faciāt satis,
 aut plura superstruere oporteret.
 PAPA, quid hoc? Harco-
 mus adhuc in ipsa cœli radice.
 Etenim ab oriente sola
 uix Ionia & Lydia conspici-
 untur: ab occidente uerò
 non amplius Italia ac Sici-
 lia. Porro à septentrione, ea
 solū quæ Istro adiacent, ap-
 parent. Illinc autem Creta,
 neque hæc admodum aper-
 tē. Quare, sicuti uidetur, &
 Oetā trāssponere oportet. po-
 stre mō omnib. superimponē-
 dus Parnassus. CHA. Sic fa-
 ciamus. At hoc solū uidē, ne
 plus a quo attenuādo opus, ip-
 sum tenui⁹ fragiliusq; redda-
 mus, ita ut eadē unā cū ipsa
 mole deturbati, Homericā il-
 lā ædificandi rationē nimis
 amarā experiamur, nimirū
 caluaris ex casu perfractis.
 MER. Bono animo es ὃ Cha-
 rō. res omnis in uado erit. tu Oetā trāsspone, aduolutetur
 Parnassus. En iterū cōscēdā. Bene habet, cū ἔτα ἰὰ cōspiciot
 καὶ τὴν νῦν ἀσπένδῃ. CHA. Manū mibi porrige, ὃ Mercuri,
 neque

τίω χάρις, ὃ γὰρ ἰδίῃ μενεαῖν με-
 τὰ τίω τίω μηχανῶν ἀνὰ βί-
 βας. ΕΡ. ἔγωγε καὶ ἰδὼν ἰδί-
 λαις, ὧς χάρις, ἀπαντα, ἀνὰ ἰ-
 σὶ δὲ ἀμφὶ, καὶ ἀνὰ φανὸν καὶ φε-
 λυγὰ καὶ αἶναι, καὶ ἔχον μου
 τὸ δὲ ξένον, καὶ γινώσκω κατὰ τὸ
 ὅτι αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνὰ μέ-
 θας καὶ οὐ, καὶ ἰπποδρόμους, καὶ
 βίβας δὲ παρὰ καὶ τὸν ὅτι, καὶ τὸν ἰκα-
 τὸν τὸν ἀνὰ τὸν ἐπιλαβόμενον,
 καὶ ὁ βίβας. οὐδὲ μοι ἔστι
 ἰπποδρόμους καὶ βίβας, ἐπι-
 λαβόμενος ἀπαντα. ΧΑ. ἔγωγε γὰρ
 πολλὰ καὶ λίαν τινὰ μεγά-
 λην περιερίσσει, καὶ ἔγωγε, καὶ πε-
 ταμένους τὸν κοινόν καὶ πορφυ-
 ροῦς καὶ μέγαν, καὶ ἀνὰ τὸν
 πᾶν σμικρὸν, καὶ τινὰς φε-
 λυγὰς αὐτῶν. ΕΡ. πολλὰς ἰκαίνας
 αἶσιν, ὅτι φανὸν ἔστι νομίζεις.
 ΧΑ. οἶδα, ὧς Ερμῆς, ὅτι δὲ ἰπ-
 ποδρόμους, ἀλλὰ μάτην
 τὸν Περναυτὸν αὐτὸν κατὰ τὸν,
 que terram circumfluit. Tum montes ac fluuios & Cocy-
 to & Phlegethonte ampliores. Ad hæc, homines ad-
 modum exiles, pariter & horū nidulos quosdā. NE R.
 Urbes illæ sunt, quos tu nidos arbitraris. CHA R. Vi-
 des quàm nihil nobis tanto labore sit effectum? quin
 frustra sede mouimus Parnassum unā cum Castalio, tum

neque enim paruum ac bu-
 milem molem me facis as-
 cendere. NE R. Si singu-
 la contueri gestis ὁ Charō,
 discrimini te committas o-
 portet. Non enim ita com-
 paratum est, ut simul & ex
 tra periculum sis constitu-
 tus: & tamen, quæ cupis, li-
 ceat spectare. Postremo
 hac mea dextra nitere, ac
 pedetentim scandēdo, ne in
 lubrico pedem figas caue.
 Nunc omni ex parte res be-
 ne se habet, quā & tu supe-
 raris. Iam uerò quoniam bi-
 cipiti uertice prominet hic
 Parnassus, uterq; altero oc-
 cupato confidamus. Tu au-
 tem nunc oculis in orbem
 mibi ductis, intuerere uniuersa.
 CHA. Terram uideo
 amplam, ac paludem quas-
 dam ingentem, quæ undi-
 que terram circumfluit. Tum montes ac fluuios & Cocy-
 to & Phlegethonte ampliores. Ad hæc, homines ad-
 modum exiles, pariter & horū nidulos quosdā. NE R.
 Urbes illæ sunt, quos tu nidos arbitraris. CHA R. Vi-
 des quàm nihil nobis tanto labore sit effectum? quin
 frustra sede mouimus Parnassum unā cum Castalio, tum

καὶ πῶς ὁρῶν καὶ τὰ ἄλλα ἔρη-
 μιτικῶς κριθεῖν. Εὐμ. ὅτι τίς
 χά. ὁ δὲ ἄκριτος ἐργαζόμενος ἀπὸ τῆς
 ὑψηλῆς ὁρᾶς, ἰδὼς ὁμῶς καὶ τὴν πόλιν
 καὶ τὴν κτλ. ἀμόνον, ὅσοις ἐν
 ἐργασίᾳ ὄρεται, ἀλλὰ ὅτε αὐτὸς
 παρὰ αὐτὰς, καὶ ἂν πράττει, καὶ
 οἷα λέγουσι, ὅσοις ὅτι μετὰ
 πρῶτον ἐντυχὸν ἀλλοῦ γι-
 λῶντα, καὶ ὅρα μετὰ, τι γινώσκω.
 ἀνέσας γὰρ τινος, ὅρα ὅτι
 ἐπὶ ὁρᾶν. Εὐ. τίς ὁ τὸν
 χά. ὡς δὲ λέγουσι, οἷα, κα-
 τὰ τὴν τινος τῶν φίλων, ἐν
 τῷ ὑπερβαίῳ μάλιστα ὅρα,
 ὅρα. καὶ μετὰ λέγουσι,
 ἀπὸ τῆς τινος κτλ. ἐπι-
 πλοῦσα, ἐν οἷα ὅτι κινῶσα-
 τος, ἀπὸ τινος αὐτὸν, ἐν-
 δικαζόν, ἐν ἐπιπλοῦσα
 τῷ ὑπερβαίῳ. ὅρα δὲ καὶ
 οἷα ἐπὶ καταβάσει, ὡς
 μάλιστα βλέπομεν καὶ ἀνέ-
 μι. Εὐμ. ἐν ἀνέμῳ, καὶ
 ὅρα γὰρ ἐν ἰσότητι σου, καὶ ὅρα
 ἀνέμῳ

et Octā ceterosq; mōtēis om-
nēis. M E R C. Quid ita?
C H A. Equidē ē sublimi ex-
altē despicio nībī: desider-
um autē erat non urbes sō-
lūm, neque montes ipsos tā-
quam in tabula depīctos in-
tueri, uerū & homines ip-
sos, tum quæ faciāt, quæ
loquantur, exaudire: h. ad
secus ac prius cū tu tibi
mibi factus ridentem con-
spiceres, ac quīdnam ridere
percūntarēris. Nam cum
ridiculum quiddam audirē,
mirum in modum delecte-
bar. M E R. Quōdnam
hoc erat? C H A R. Cum
quidam ab amicorum quo-
piam ad cēnam, opinor, uo-
catus esset, in posterum (in-
quit) diē ueniam, maximē.
atq; interim dum hāc dice-
ret, tegula quādam nescio
quo deturbante à tecto in
caput huic irruens, ipsum
ut qui promissa minimē præ-
gis audīā, magisq; uideam,
M E R C. Quictus es. nam
uenero, atque incantatio-
ne quæ

Δορπίστατον ἰν βραχὺ ἀπεφκ
 σῶ, παρ' Ομήρου τινὰ καὶ πρὸς
 ἔτι ἰσχυρὸν λαβόν, καὶ πεδὺν
 ἔκαστα ἱππῶν, μίμνησθαι μάλιστα
 ἀνδραγαθίην, ἀλλὰ σαφῶς πάν
 τα ἱστῶν. Χά. λίαν μέντοι. Ερ.
 Αχλὺν δ' αὖτοισι ἀπ' ὀφθαλ
 μῶν ἔλθω, ὅπως ἱππῶν, ὅτ' ὅ
 τ' ἔγνωσας ὅτι θῶν, ὅτι καὶ αὐ
 τὰ. Χά. τί ἔστιν; Ερ. ὅτι ἂν
 ὁρᾷς. Χά. ὑποφρονῶς γὰρ τυφ
 λὰς ἐλυσμένους ἱππῶν, ὡς πρὸς
 ἐμὴν, ὡς τὸ σὺ ἰδὼν τὸ τῶν πρὸς
 δακτύλου, καὶ ἀποκρίνεις δακτύλου
 ἴ. ἀλλὰ βούλει κατὰ τὸν Ομήρου
 καὶ γὰρ ὁρᾷς, ὡς καὶ ἐπὶ αὐτὸν
 αὐτὸν ἀμειβόμενος μετὰ τῶν Ομή
 ρων; Ερ. καὶ πᾶσιν σὺ ἔχεις
 τί τῶν ἱππῶν ἀδυνατῶν, καὶ οὐκ
 ἀπὸ καὶ πρὸς καὶ πρὸς αὐτὸν; Χά. ὅ
 τ' αὖτε; ὅτι αὐτὸν τῶν αὐτῶν
 τυχόντων. ἰγὼ δ' ἐπὶ τῶν ἀνδραγα
 θῶν αὐτὸν ἀποδοκῶντα,
 πολλὰ παρὰ τὸν αὐτὸν ἀκού
 σαι, ἵνα μὴ ἐπὶ μίμνησθαι καί
 ται

so illius aliquid scire posses, nauta cum sis, et cum remis rem
 habens? CHA R. Vides, opprobria sunt hæc in artē. At ego
 cum illum uita iam functum traicerē, multa ex ordine ca
 menti audiui, quorū nōnulla adhuc in memoria habent. Por
 ro tem-

nequadam ab Homero accē
 pla, uidendi aciem acutissimā
 tibi uel breui reddide
 ro. Ac posteaquam carmina
 ipsa pronuntiabo, memos
 sis non amplius hallucinari,
 uerū aperte cuncta con
 tueri. CHA R. Dic solum.
 M E R C.

Dimouī nubem, uisum quæ
 texerat antē,
 Ut tandem agnoscas qui sint
 hominēs uē, deū.

CHA. Quid est? M E R C.
 An non iā uides? CHA R.
 Maxime, cæcis sanē Lyn
 ceus ille, si mecum compo
 natur. Itaque deinceps hoc
 primum me uelim doceas,
 mibiq; percunctanti respon
 deas. Sed heus tu, uin' & ip
 sum me Homericis uersibus
 tecum agere, quod uidelicet
 intelligas, neq; ipsum me ab
 Homeri elegantia abhorre
 re? M E R C. Vnde tu quæ

πειχόμενον ἡμᾶς ὁ μίσις τό-
 τε κατίλαβεν. ἰπὴ γὰρ ἔρξατο
 εἶδεν ὁ πάνυ αἰσιῶν τινα ὦρ
 αὐτὸ τοῖς πλείοσι, ὡς ὁ Πισ-
 δῶν συνορχυγὶ τὰς νηϊάδας, καὶ
 ἱταρχεῖ τὸ πόντον, ὥσπερ τε
 ριώνων τινὰ, ἱμβραῖον τὴν ῥίον
 αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι τὰς ἐνὶ ἁλ-
 λας ἱερὸν ὄμιον, καὶ ἄλλα πολλὰ
 κυκλῶν τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῇ
 ἰπῶν, χαίμων ἄφρονος καὶ γούργε
 ἱμπεριῶν, ὀλίγα δὲ πᾶσι ποταμί-
 οισιν ἡμῶν τὴν νῆσον, ὅτι πᾶσι καὶ
 ναυτιάσας ἱκέουσιν, ἀπὲρ μιν
 τῇ ῥαφιδίῳ τὰς πολλὰς αὐτῇ
 Σκύλλα καὶ Χάρυβδι καὶ Κύ-
 κλωπι. Εἰ. ὁ χαλινὸν δὲ ἔχων, ἰκ-
 τεύεται ἡμῖν ὀλίγα γὰρ διαφυ-
 λάτῃσιν. Χά. ἡπὶ γὰρ μιν. Τίς
 γὰρ ὁ δ' ὅστις πᾶσι τοῖς αὐτοῖς, οὗτος
 τὴν μέγαν τι, ἐξέχῃ αὐτὸν ῥάπων
 πιφαλλέων, καὶ δούρειος ὄμιον. Εἰ. Μί-
 λων ὁ τοῦτος, ὁ ἵκ Κρότωνος ἀθλη-
 τὴς. ὁ μικροῦτος δ' αὐτῶν οἱ ἑλλή-
 νες, ἐπεὶ τὸ ταῦτον ἀφ' ἀμφοῖν,
 φέρει διὰ τὸ σταδίον μέτρον.

magnus, conspicuusq;.

Vertice sublimi, atque humeris latissimus amplis?

M B R. Milo Crotoniata hic est athleta. Applaudunt aut ei
 Græci, quod taurū sublatum solus per mediū fērat stadiū.

CHAR.

τὸ tempestas non medio-
 cris tum nobis incubuit. Ete-
 nim posteaquam cantilenā
 quandam nauigantibus non
 admodum prosperam neq;
 salutarem fuisset auspicatū,
 carminum vi impulsus Nep-
 tunus, & naves cōuocauit,
 atque tridente uelat unco
 quodam bamo iniecto, cūm
 fluctuum procellas excita-
 uit, tum alijs multis turbis
 uniuersum miscebat mare,
 adeò ut parū abfuerit quin
 tempestas quæ una cum densa
 caligine imminebat, na-
 uem nobis subuertisset. Tunc
 ergo & ille nauseabundus,
 bonam carminum partem
 Scyllæ & Charybdi euomit
 u: sed et Cyclopi. M B R.
 Non ergo difficile fuit, ex
 tāto uomitu paucula aliqua
 reseruare. CHAR. At dic
 mihi,

Crassus & ille quis est, uis

Χά. καὶ πόσῃ δεικνύσθην
 αἰῶνι, ὃ Ερμῷ, ἱπποσίῳ, ὃς
 αὐτὸν σοὶ τὸν Μίλωνα μετ' ὁ-
 λίγου φυλλαβῶν, ἐβόσσεμαί γε
 πὰ σπαρίδιον, ὁπόταν ἦν
 πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὸ ἀμαχυντά
 τοῦ τῶν ἀνταγωνιστῶν κατα-
 παλασίδος τὸ βασάνου, μολὺν
 φωνῆς ὅπως αὐτὸν ὑποσκιύ-
 ζει; καὶ ταὶ οἰμώζετα ὁμῶν δε-
 λαδὺν, μιμημένῳ τῶν τε-
 φάων τῶν τε, καὶ τὸ κρότου
 οὐδ' ἢ μέγα φρονῶ, βαρυμέ-
 ρῳ ὅτι τῇ τὸ ταύρου φερέα. τί
 ὅρ οἰκτῶμεθ' ἄρα ἱππίζον αὐ-
 τὸν καὶ σιθνήξειδά πετι; Ερ.
 πείθῃς ἱκνῶς βασάνου οὐδ' ἢ
 μεταδύσας ὅν ἢ ἀκμῇ τασά-
 νης; Μά. ἰα τῶν, ὅς ἢς μα-
 κρὰν γίλωτα ὁμῶν πρήξιν-
 τα, ὁπότ' αὖ πλὴν, μὲν δὲ ἱππί-
 δεα, ὅχι ὅπως ταῦρον ἵτι ἄρα
 δαυδὰ δυνάμεις. σὺ δὲ μοι ἱ-
 πῶν ἀπὸ, τίς τ' ἄρ' ὁ δ' ἄλ-
 λῳ, ὁ σιμνὶς αὐτῶν; ὅχι ἱπ-
 αλῶ,

τό post exhibiturum, quando uidelicet nobiscum nauigans,
 ne culicem quidem amplius, nedum taurum ferre pote-
 rit. Sed illud tu mihi dicas uelis, quis alius ille uir grauis,
 ac ferocitate quadam uerendus, nec tamen Grae-

CHAR. At quanto iustio-
 ri causa ὁ Mercuri ipsum
 me laudibus ueberent, qui
 paulo post ipsum ubi Milo-
 nem, quātus est, correptum
 in nauiculam imponam: ne
 pe ubi à morte inuictissimo
 aduersario lucta superatus
 ad nos uenerit, quando nec
 ipse planè intelliget qua cru-
 tis implicandi ratione sit
 deiectus: tum profectò no-
 bis plorabit, recordatus cy-
 barum coronarum, cy bu-
 ius applausus. Nunc autem
 quia propterea quòd taurū
 gestarit, est admirationi,
 grandia sapit, ac mirificè si-
 bi placet. Quid ergo de ipso
 arbitrabimur? Num quòd
 mortem etiam aliquando si-
 bi imminere speret? MER.
 Quid? ille mortis recorda-
 retur in tanto flore? CHA.
 Nissum hunc face, ὁ Mercu-
 ri, risum nobis haud ita mul-

CH A R O N.

113

λιν, ὡς εἰκον ἀπὸ γῆρ ἢ το-
 λῆς. Ερ. Κῦρος, ὃ Χάρων, ὁ
 Καμβύσης, ὅς τινι ἀρχὴν πά-
 λαυ Μήδων ἰχάντων, νυν Πέρ-
 σων ἦδ' ἰπείσσοι ἀναί. καὶ Ασ-
 συρίων ἱναυχες ὅτας ἰκράτε-
 σι, καὶ Βαβυλωνίαν παρικήσατο,
 καὶ νυν ἱλασάμεντι ἐπὶ Λυδίαν
 εἰκον, ὡς κατέλιν ἢ Κροῖσον,
 ἀρχοὶ ἀπάντων. Χά. ὁ Κροῖ-
 σος ἦ πῶς ποῖ καὶ κινῶν δῆρ;
 Ερ. ἱκῶσι ἀπόβλεψον ὅς τινι
 μεγάλῳ ἀκρόπολι, τινι τὸ
 τριπλῶν τῶχος, Σάρδεϊς ἱκῶ-
 ναι. καὶ ἢ Κροῖσον αὐτὸν ὄρεϊ, ἦ-
 δε ἰδὲ κλίνας χρυσοῦς καθεύ-
 νον, Σόλωνι τῷ Αἰθιωπίῳ δια-
 λεγόμενον: βῆσαι ἀκρόπολιν
 αὐτῷ, ὅ, τι καὶ λήγσει; Χά. πᾶ-
 ν ἢ ἔν. Κροῖ. ὦ φίλε Αἰθε-
 ραῖ, εἰδὼς γὰρ μετ' ἔπλετον,
 καὶ τὰς βασανρῆς, καὶ ὅσ' ἄλκο-
 μ' χρυσός ἔστιν ἑμῖν, καὶ
 τινι ἄλλῳ πολυτίμῳ, εἰπέ-
 μοι, τίνα ἔγῃ τ' πάντων ἀνθρώ-
 πων εὐδαίμωνέτατος εἶναι;
 Χάρ. τί ἄρα ὁ Σόλων ὄρεϊ;
 cet, ὅ quantum nobis auri sit rudis, tum et aliam supelle-
 ctilem preciosam; dic mihi, quemnam omnium hominū fe-
 licissimum arbitraris? CH A. Quid tandem dicet Solon?

cis, quantum ex peregrino
 habitu cōisci potest MER.
 Cyrus, ὁ Charon, Cambyses
 filius, qui imperium quod o-
 lim Medi obtinebant, ad
 Persas transtulit, atque idē
 Assyrios nuper devicit, et
 Babylonem expugnauit. ad
 hoc exercitum in Lydiam
 traducere iam parat, hoc
 iam in animo destinans, ut
 Cræso superato imperium
 habeat in omniū. CH A.
 At Cræsus ubi tandē ille?
 MER. Illorūm οὐλοῖ de-
 flecte in magnam illam ar-
 cem, quæ triplici muro est
 septa, Sardis illæ. An non
 Cræsum ipsum uides in au-
 reo sedentem solio, ac cum
 Solone illo Aitheniense disse-
 rentem? Vis auscultemus,
 quæ de re uerba faciant?
 CH A. Volo, ὁ Mercuri.
 CROE. O hospes Athe-
 niensis, quia iam diuitias νό-
 στas uidisti, thesauros scilicet,
 b b MERC.

Ερ. δάρβη, ὁ δὲ ἀγροῖς, ὃ
 χάριν. Σό. ὦ κροῖσι, ὀλίγοι
 μὲν οἱ σὺ δαίμονες. ἔγωγε δὲ ὦν
 οἶδα, Κλέβηρ καὶ Βίτωντα ἄγχι
 μας σὺ δαίμονες ἄλλας γυναικας,
 πῶς τ' ἐσπείκε παύσαι. Χά. τ'
 Ἀργύβη φησὶν ἄνθρωποι, τὰς ἄλλας
 πορῶν ἀποβαλόντας, ἐπὶ τῷ
 μετρίῳ ἀποδύντας, ἔκλυσαν
 αὐτὴν τ' ἀπλῶς, ἄχρη πρὸς τὸ ἰ-
 γόν. Κροῖ. ἔγωγε, ἔχουσιν τὰ
 πρῶτα ἰκάνοι τ' σὺ δαίμονες·
 ὁ δὲ σὺ φησὶν ὅτις αὖ ἄνθρωποι. Σό. τίς
 ποῖ ὁ Ἀβλῶνας, ὅς ἐστιν ἐβίω,
 καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τ' παρὶς.
 Κροῖ. ἔγωγε ὁ πάθαρμα, ὃ σοὶ δο-
 κῶ σὺ δαίμονες ἔσθαι. Σό. ὁ δὲ πο-
 οἶδα, Κροῖσι, ὃ μὲν πρὸς τὸ τί-
 λος ἀφίκαται τ' ἔστιν. Ο γὰρ θάνατος
 ἀπερὸς ἐλκεται τῶν τοιούτων,
 καὶ τὸ ἄχρη πρὸς τὸ τέλος σὺ-
 δαίμονος διαξύνεται. Χά. καὶ
 λυστα, ὃ Σόλων, ὅτι ὁμῶς ἐκ ἰ-
 σχυρίσθαι, ἀλλὰ τὸ περὶ μῆτρος
 αὐτὸ ἀφίκαται γυναικας τῷ πρὶ τ'
 ποιῶν κροῖσι. ἀλλὰ τίνας ἰ-
 σῶν τοῦ index ac certissimus mors ipsa existit, et vita
 ad finem usque feliciter perducta. CHA R. Opumē fa-
 cis ὁ Solon, quod nostri non es oblitus, quoniam cymbam
 ipsam bis de rebus iudicare censes. Sed quoniam illi

MER. Ocioſo ex animo,
 nihil ὁ Charō uel ingenio
 sum, uel contemnendum.
 SOL. ὁ Felices quidem
 admodum pauci: uerum ex
 his quos ego noui, Cleobin
 et Bitonem sacerdotis fili-
 os arbitror felicissimos exti-
 tiſſe. CHA R. Arginae sacer-
 dotis hic dicit: qui nuper
 postquam matrem uehiculo
 insidentē ad sacrarium usque,
 ipsi iugū subeūtes, adduxis-
 ſent, e uiuis statim exceſse-
 runt. CROE. Eſto, habe-
 ant illi felicitatis primas: at
 quis tenebit secundas? SOL.
 Tellus Atheniensis, qui prae-
 terquam quod bene uixit,
 mortem etiam pro patria
 obire non recusauit. CROE.
 Ego uero, ὁ scelus, non tibi
 uideor felix eſſe? SOL. Nō
 dum ὁ Cræſe ſtatui, quod
 necdum ad uitae metam per-
 ueneris. rectissimus enim e-
 ſt. CHA R. Opumē fa-
 cis ὁ Solon, quod nostri non es oblitus, quoniam cymbam
 ipsam bis de rebus iudicare censes. Sed quoniam illi
 quos

πάντες ὁ Κρόισος ἐκπύμπει, ὅ
τι καὶ εἴτε τῷ ὅμιλῳ φέρει. Ερ.
πάλιν δὲ τῷ Πυθίῳ χρυσᾶς ἀ-
νατίθεται, μετὰ δὲ τῷ χρυσῷ.
ὅφ' ὧν καὶ ἀπολαύτῃ μικρὸν ὕ-
σθρον. φιλομαγίῃ δ' αὖτις ἐκ-
τίπας. Χά. ἐκείνη γὰρ ὅσιν ὁ
χρυσὸς, τὸ λαμπρὸν, ὁ ἀπαστὶς
βατὶς ὑπὸ χρυσοῦ μετ' ἔρυσσιν
ταῖς; νῦν γὰρ πρῶτον εἶδον, ἀ-
πόκαυσιν. Ερ. ἐκείνη, ὃ Χά-
ρων, τὸ ἀνιδμερὲς ἐνταῦθα, καὶ πε-
ρμαχίτην. Χά. καὶ μὴν ἐχέ-
ρῳ ὅ, τι ἀγαθὸν αὐτῷ πρὸς
εἶναι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μόνου, ὅτι
βρυχόντῃ δ' ἐφθόγγῃ αὐτῷ.
Ερ. ὁ γὰρ εἶδον, οὐκ ἐπιδί-
δωκα τῷ, καὶ ἰδὼν αὐτὸ καὶ ἀπὸ
εἰς, καὶ ἐπὶ οὐρανῷ καὶ φέρει καὶ
δυσμα, καὶ πάλιν μακρὸς, καὶ
ἐπὶ οὐρανῷ καὶ ἀπὸ τοῦ. Χά. δὲ
εἶπε, ὃ Ερμῆς, τὸ μὲν πάλιν ἔχει
καὶ διαφύγει, οἶδον γὰρ τὸ χαλ-
κόν, ὁ βελόν, ὡς εἶδα, πρὸς τῷ
καὶ πάλιν ἔχει ἐκείνη ἐκείνη.

Ερ.

quos Cræsus emittit, aut qd
humeris gestant. MER. Au-
reos Pythio lateres dicat,
oraculi eius mercedem, cui-
us beneficio paulò post peri-
bit. Est enim uir ille plus æ-
quo uatibus deditus, adeò ut
omnino ex ipsis pendeat.
CHA. Et illud est aurum
splendidum scilicet, quodq;
suppallidū resulget rubores
nunc enim, quum antè iam
sæpe de eo audierim, ipsum
primū uideo. MERC.
Hoc celebre illud est nomē,
cuius gratia tantopere pug-
natur. CHA. Atqui non ui-
deo quoniam precio commē-
detur: nisi hoc fortè ad rem
pertinet, quòd qui ferunt, eo
grauantur. MER. Non e-
nim nosti quot huius gratia
bella, quot insidiæ, quot la-
trocinia, quot pericula, quot
cades, quot uincula, quāq;
longinqua nauigatio, quot
mercaturæ, quot seruitutes.

CHAR. Propter hocne ὁ Mercuri, quòd paruum ἢ ἴσ-
τι praestat? Nam æs noui, ut qui à singulis uictoribus (pud
et in ipse non ignoras) obolum cum delectu accipiam.

b b 1 MER.

Ερ. ναί. ἀλλ' ὁ χαλκὸς μὲν
 πολὺς, ὅστις ἂν πάντες σπουδάζει-
 ται ὑπ' αὐτῶν. ἔτι δὲ ὀλί-
 γον ἐκ πολλῆς τῆς βάθους οἱ μι-
 ταλλοῦντες ἀνερύττεισι, πάλιν
 ἀλλ' ἐκ τοῦ γῆς καὶ ἔστι, ὅ-
 σπερ ἐμὲ βλάθῃ, καὶ τὰλλα.
 Χα. Δευλὼ τίνα λίγης τῶν
 ἀνθρώπων τῶν ἀβελτερῶν, οἱ
 τοσῶτον ὁρώτε. ὁρῶσιν ὡχρὸν
 καὶ βαρύνει καὶ ἡμᾶς. Ερ. ἀλλ'
 ὁ Σόλων γε ἰκάνῃ, ὡς Χέρων,
 ὁρᾷ αὐτὴ φαίνεται, ὡς ὁρᾷ.
 καταγίλας γὰρ τῷ Κροίσῳ, καὶ τοῦ
 μεγαλοχρίας τῷ βαρβαρῶν. καὶ
 μοι Δοκῆν, ὁρῶσαι τι βύλιτα
 αὐτῶν, ἰσχυρῶς μὲν ἔμ. Σόλ.
 εἰπὶ μοι, ὦ Κροῖσι, οἷς γὰρ τι
 δῶσαι τῶν πλίνθων τέττερ' ἢ
 πύθιον; Κροῖ. οὐδέ τι, ὅ γὰρ
 ὅστις αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνὰ θε-
 μα ἔδωκε τοσόντων. Σόλ. ἐπὶ
 μακάριον εἶεν ἢ τὸν ἀποφαί-
 νειν, ὃ καὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἀλυσί-
 καὶ πλίνθους χρυσᾶς; Κροῖ. πῶς
 Cræse, putas ne laterum horum indigere Apollinem?
 CROE. Per Iovem. nullum enim ipsi est donarium Del-
 phis suspensum tam magnificum. SOL. Arbitra-
 ris ergo te Deum beatum reddere, si inter alia multos tuo
 beneficio et aureos lateres possideat? CROE. Quid
 nū?

MER. Est ita ut dicis, ὁ Cha-
 ron: uerum es, quia magna
 est eius copia, non est in-
 preciosa aurum uero, et huius
 quidem parum, hi qui ter-
 ræ uenas scrutantur, ex im-
 menso profundo effodiunt.
 attamen ex terra prouenit,
 quemadmodum et plum-
 bum, et reliqua metalla.
 CHA. Insignem quandam
 hominum stulticiam nar-
 ras, qui tanto amore pro-
 sequuntur rem tum pallidā,
 tum etiam grauem. MER.
 At Solon ille aurum mini-
 me mirari uidetur, ut et
 plane uides. Nam cum Cra-
 sum ipsum, tum uero ma-
 xime hominis barbari ia-
 stantiā deridet, adeo ut ui-
 deatur etiam mihi hac ipsa
 dere Cræsum uelle percun-
 ctari. Quamobrem auscul-
 temus. SOL. Dic mihi, ὁ
 nū?

γὰρ ὅ: Σό. πολλὸν μοι λί-
γας, ὡς ῥεῖσι, πρῶτον ἐν τῷ
ἔργῳ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταγί-
λαι τὸ χρυσίον δύσται αὐ-
τὲς, ὡς ἐπιθυμήσωσι. Κροῖ.
πῶς γὰρ τοῦτο αὐτὸ γίνετο χρυ-
σοῦ, ὅσοι παρ' ὑμῖν. Σ. ἔτι μοι,
οἴδης ἢ φύται ἐν Λυδίᾳ;
Κροῖ. ὁ πᾶν τι. Σό. ἢ βί-
τιονος ἀρὰ ἐν δαῖς ἴσιν. Κροῖ.
πῶς ἀμύνων ὁ σιδηρεὺς χρυ-
σοῖς; Σό. ὡς ἀποκρίνη μεδὲν
ἀγασσάμεν, μάστιγας αὖ. Κροῖ.
ἔρωτα, ὡς δέλωρ. Σό. πότε-
ρον ἀμύνει εἰ σώζοντες τινὰς,
ἢ οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτῶν;
Κροῖ. εἰ σώζοντες ἀναπλή. Σό.
ἀρ' ἔν ὧ Κῦρ, ὡς λεγομένη
οἱ τινε, ἐπὶ Λυδοῖς, χρυσῶς
μαχαίρας σὺ ποιῆσαι τῷ στρα-
τῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγκάσει τί-
τι; Κροῖ. ὁ σίδηρος ἀνα-
δύ. Σό. καὶ ἐγὼ μὴ ἔτι περ πα-
ρασκευάσαιο, οἴχοιτο αὐτὸ σοὶ ὁ
χρυσὸς ἐς Πέρσας ἀχμάλω-
τος. Κροῖ. δύφηται, ὡς ἀνδρῶν.

μηδ' S O. Magnā mibi pau-
pertatem in cælo narras ὁ
Cræse, si deos, cum fortē de-
siderent, aurum ex Lydia
aduehere oportebit. C R æ.
Vbi enim alibi auri proue-
niret tantum, quantū apud
nos? S O L. Rursus illud mi-
hi dicito: ferrum in Lydia
nascitur? C R O E. Non te-
merē. S O L. Potioris ergo
rei indigi estis. C R O E.
Quinam? ferrum præstan-
tius auro? S O L. Si citra
stomacbum respondere ues-
lis, facile quidem intellexe-
ris. C R O E. Interroga tu
modò ὁ Solon. S O L. Vtri
præstantiores? an qui seruāt
ac defendunt, an qui seruā-
tur et defenduntur? C R O E.
Qui seruāt profectò. S O.
Quid ergo? Si (quemadmo-
dum quidam narrant futu-
rum) Lydos Cyrus ador-
tus fuerit, aureosne gladios
erit opus? C R O E. Fer-
ro sanè ferro. S O L. Et si
huius copiam non appa-
raueris, futurum ut egregium illud aurum captiuum
ad Persas abeat. C R O E. Bona uerba, ὁ homo.
b b 3 S O L.

ΣΩ. μὴ γίνετο μὲν ἔν τω
 ταῦτα, φαίνη δ' ἔν ἀμείνῃ
 τὸν σίδηρον ἰμολογῶν. Κρῖ.
 ἀπὸν καὶ τῷ θεῷ κλισύας σι-
 δεῖς πλίνθας ἀντιδίνειαι με,
 τὸν δὲ χρυσὸν ἐπίσσω αὐδὲ
 ἀνακαλῶν; ΣΩ. ἔστι σιδή-
 ροὶ καὶ νῆες γινώσκονται, ἀλλ' ὡ-
 τι χαλκὸν, ὡς τι χρυσὸν αὐτὰ
 θῆε· ἄλλοις μὲν ποτικτῆμα
 καὶ Ἑρμῆον ἐστὶ ἀντιθέσθαι,
 φησὺν δ' Βαιωτοῖς, καὶ Διὶ.
 φοῖς αὐτοῖς, καὶ τινεὶ τυράντῃ
 αὐτῇ. τὸ δὲ θεῷ ὀλίγου μάλιστα
 τῶν σῶν χρυσοποιῶν. Κρῖ.
 αἰὲν σὺ μὲν τῷ πλοτῷ προσ-
 παλεῖς, καὶ φθινῇ. Ερ. καὶ
 φέρει δ' Ἀνδρῶν, καὶ Χάρων, τίς
 παρρησία, καὶ τίς ἀλγίστα
 τῶν λόγων, ἀλλὰ ξινὸν αὐτῷ
 δοκῇ τὸ πρᾶγμα, πίνεαι αὐ-
 θρωπὸν καὶ ὑποπῆσιν, τὸ δ'
 περὶ τὰ μέγιστα ἰσχυρόν τις λό-
 γον. μνηστέον δ' ἔν μικρὸν
 ὕστρον τῷ Σόλῳ, ἵταν αὐ-
 τὸν δὲ ἀλόντα, ἐπὶ τῷ πυ-
 ρῶν ὑπὸ τῷ Κύρῳ ἀναχθῆναι.

ἔκαστα

post Solonis recordabitur, nimirum quando eum à Cy-
 ro captum, in constructum rogi oportebat conscendere.

[Nam

SOL. Dū meliora uelint,
 quā ut hæc hoc modo fiāt.

Verūm tu hæc uia uideris
 ferrē auro nobilius fateri.

CROE. Ferreos ergo la-
 teres Deo me consecrare iu-
 bes, aurum autē reuocare ē

SOL. Neque ferro ille in-
 digueritis sed siue æs siue au-
 rum dicaris, alijs sanè futu-
 ram prædam ac possessionē
 suspenderis, & id quidem
 aut Phocensibus, aut Bæo-
 tijs, aut Delphis ipsis, aut e-
 tiam prædoni alicui tyran-
 no. deus autē aurifices tuos
 planè nihil moratur. CROE.

Semper tu quidem diuitias
 mihi inuides & oppugnās.

MERC. Non fert delica-
 tius hic Lydus, ó Charon,
 uerborum et libertatem, et
 ueritatem: quin ei peregri-
 na quedam res & noua ui-
 detur, hominem obscuro lo-
 co natum, ac pauperem, ea
 quæ urgeant, intrepidè di-
 cere. Atqui baud ita multo

βλεψα γὰρ τῆς Κλωθῆς πρῶ-
 τῶ ἀναγιγνωσκούσης τὰ ἐκεί-
 νῳ ἐπιτεταγμένα, ἐν οἷς καὶ
 ταῦτ' ἐγγράφη, Κρεῖσσον μὲν
 ἀλῶσαι ὑπὸ Κύρου, Κύρου δὲ
 αὐτὸν ὑπὸ ἰκεννοῦ τῆς Μασ-
 σαγίτιδος ἀποθανόν. ἔρξ-
 τὸν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ τῷ Ἰπ-
 πῆτι τοῦ Λουκοῦ ὀβριανταῖς·
 Χά. νό Δία. Ερ. Τόμυρε
 ἰκάνη ἔστ', καὶ τὴν κεφαλὴν
 γιὰστιμονύσα τῷ Κύρῳ αὐτῇ,
 ὅν' ἀσκήν ἰμβραῖ πλῆρη αἵ-
 ματος. ἔρξ. δὲ καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτῆς, τὸν νεανίσκον· Καμβύ-
 σης ἰκένοός ἐστιν. ἔτ' βασι-
 λεύσει μετὰ τὸν πατέρα, καὶ
 μυρία σφαλαίς ἐν τῇ Λιβύῃ
 καὶ Αἰθιοπίᾳ, τὰ τιλυνταῖον
 μανίς ἀποδαυῖται, ἀπικτά-
 νας τὸν Ἀπὶρ. Χά. ὦ πολ-
 λοῦ γίλατ'· ἀλλὰ νῦν τίς
 αὐτὸν προσβλέψω ἄ-
 τις ὑπερφρενύσας τῶν ἄλ-
 λων; ἢ τίς αὖ πισύσει, ὥς
 μετ' ὀλίγον εὖτ' μὲν ἀχμά-
 λωτ' ἴσσι, ἔτ' ἢ τὴν κε-
 φαλήν ἴξαι ἐν ἀσκήῳ αἵματος·
 ἰκί·

hunc autem caput in utre sanguine pleno habiturum ē

Nam quæ cuique Parcarū
 fuso sint decreta, ipsam Clo-
 tho nuper legentem audiui,
 in quibus & hæc erant scri-
 ptæ: Cræsum equidem à Cy-
 ro captivum duci, ipsum
 autem Cyrum à Massagetis
 de illa necari. Viden' Scythi-
 cam illam fœminam candē
 do uehentem equos? C H A.
 Per Iouem. M E R C. To-
 myris est, quæ sua ipsius ma-
 nu Cyri caput detruncatū
 in utrem cruore refertum
 intrudet. Sed & filium Cy-
 ri iudes adolescentem? C A-
 byses ille est. Is patre defun-
 cto in imperium succedet.
 Ac ubi mille modis errarie
 & in Lydia, & in Aethio-
 pia, tandem insania correp-
 tus, occiso à se Apri, migra-
 bit è uita. C H A. O' risum
 inexhaustum. Sed numquis
 uel aspicere sustineat ipsos,
 adeò sibi præ cæteris placē-
 tes? aut etiam cui credibile
 uideri poterit, illum scilicet
 paulò post fore captivum,
 b b 4 A

ἵκανες ὅ τις ἔσται, ὦ Ἑρμῶ, ἡ
 πῶς πορφύρεον ἱφῆς ῥίλαι ἱμῶν
 παρπυλῶς, ὅ τὸ Μᾶδριον, ὦ
 τὸν δακτύλιον ἡ μάχης ἔσται
 οὐκ αἰδέσθαι, τίς ἰχθυῶ ἀντί-
 μῶν νῆσῳ ἢ ἀντιρρότῃ; βα-
 σιλεὺς δὲ τις δὴ ἔσται ἡ βασι-
 λεία; πρῶτον ἵς, ὦ Χάρων, ἅτε
 ἀέ Πτολεμαίῳ ἱφῆς τὸν Σα-
 μίων τύραννον, πάντων δὲ μο-
 νὰ δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῇ καὶ ὅτι
 αὐτὸς ἐκ τῆς πρῆτης οὐκί-
 τε Μιχαήλ πρὸς τὸν Οὐρί-
 τε τὸ σφῆμα, ἀνὰ κροῖον
 ἀνίσταται, ἅτε ἰσχυρὸν δὲ
 οὐκ αἰδέσθαι ἐν ἀντιρρότῃ
 καὶ ταῦτα γὰρ τὸ Κλωδοῦ ἐκ
 καὶ καὶ. καὶ ὦν, ὦ Κλωδοῦ, γι-
 νῆσῳ καὶ αὐτῶν. ὦ βίβλα,
 καὶ τὰς κροῖας ἀπὸ τῆς
 καὶ ἀνὰ κροῖον, ὥς ὅτι
 ἀνδρῶν οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐκ
 ἐκ τῆς οὐκ, ὥς αὐτῶν ἡ οὐκ
 τῆς ἀνὰ κροῖον κατὰ πῶς
 καὶ ἡ οὐκ ὅτι γιγνῆσθαι, τῇ
 οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἐκ τῆς οὐκ
 ἐν τῇ οὐκ, καὶ πρὸς
 ἡ οὐκ, tanto grauiori dolore decidat. Porro quod
 ad me attinet, quemcunque horum nudum in nauigio
 agnouero, cum maximè ridebo, quando neque purpuram,

At quinquam is est ὁ Mercuri,
 cui pallam purpuream sibu-
 la necit, quem corona ador-
 nat, cuique coecus piscis uen-
 tre dissecto annulum ex-
 bibet? in gente mari septa
 regis se nomine iactat?
 MBR. Belle ὁ Charon,
 quod interim occinis: cate-
 ram Poly. ratē Samiorū ty-
 ranū uidet, qui ipse se modis
 omnib. felicē putat: uerūm
 et hic tādē ab assistēte famu-
 lo Mādrio Oræta satrapæ
 proditus, in crucē suā figetur.
 Miser sanē, qui uel temporis
 momēto ex uniuersa felici-
 tate exciderit. Nam ὅτι hæc
 nuper ex Clotho audiui.
 CHA. Præclarè ὁ Clo-
 tho. ita ὅτι ipsos in crucem
 suffige, ὅτι eorum capita ge-
 nero se detrunca, quò se ho-
 mines tandem agnoscant.
 sed ὅτι tuo beneficio in su-
 blime ad eò ferantur, nimi-
 rum ut postea quanto alio
 neque

Δε, μήτε τιάρα ἢ κίονα χρυ-
 σίῳ νομίζοντας. Ερ. καὶ τὰ μὲν
 τούτων ὦ δὲ ἕξει. τίῳ δὲ πλε-
 ονὸν ὦ Χάρων ἔρῃς, τὸς πλε-
 οντας αὐτῶν, τὸς πολυμενέ-
 τας, τὸς δυνατομένους, τὸς γυ-
 οργῶντας, τὸς λαοφίλους,
 τὸς πρῶτατῶντας; Χα. ὅρῳ
 ποικίλῳ τινὰ τύβλῳ, καὶ με-
 τὸν ταραχῆς τὸν βίον, καὶ τὰς
 πόλεις γε αὐτῶν ἐσκήσας τοῖς
 σμύνοισι, ἃν οἷς ἅπας μὲν ἰ-
 διὸν τι κίνδυνον ἔχει, καὶ τὸν
 πλεονέκτην καὶ τὸν ὀλίγον δὲ τι-
 νός, ὡς περὶ σφῆκας, ἀγασαὶ καὶ
 φόβουσι τὸν ὑπὸ δυνάσδεσσι. ὁ δὲ
 πρῶτος μὲν ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ
 φανερῷ ὅτι ἔχει, τίνος ἀ-
 σίου; Ερ. ἐκπίδης, ὦ Χάρων,
 καὶ ἀνδραγαθία, καὶ αὐτοκρατία, καὶ
 ὁ δυνάμις, καὶ φιλαργυρία, καὶ ἐρ-
 γασίαι, καὶ μίσος, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 τούτων δὲ ὁ ἀγασσάμενος καὶ
 τὸν φονεὺν κίμνῃται αὐτοῖς,
 καὶ συμποδιστὴς αὐτοῖς γε νῦν
 Δία, καὶ τὸ μῖσός, καὶ ὁ φόβος,
 βούλει, τίνα εἰσὶν; MER. Spes ὦ Charon, ὅτι metus,
 ὅτι amentia, cum voluptas, avaricia, ira, odium, atque
 id genus alia. Ex his autem ignorantia infimæ turbæ est
 permixta. Atque in eadem cum ipsis rep. degit ira, odium,

neque regiū capitis tegmen,
 deniq; neq; soliū secū adje-
 rat aureū. MER. Et horū
 quidē fortuna sic se habebit.
 Sed h et uastā quandā mul-
 titudinem uides, atq; ex hac
 aliis nauigantibus, alios beata
 gerentibus, alios in foro lu-
 gantibus, alios terram anatro
 proficidentibus, alios f. chorā
 teis, postremo alios mend-
 canteis? CHA. Turbā quā-
 dam uidec uariam ac pro-
 miscuam, ὅτι uiam perur-
 bat onum plenam. Ad hac
 ciuitates conspicio apud exa-
 minibus similes, in quibus
 proprium quendam pecu-
 liare in quem singuli habent
 aculeum, quo sibi uicinos
 pungunt. Quidam autem
 ex ipsis uelut crabrones,
 aguntque feruntque imbe-
 cillio rem, ac uiribus infērio-
 rem. At agmen illud quod
 ex improviso ipsos circum-

καὶ ζυλευνῶσα, καὶ ἀμαθία,
καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία. ὁ
φίβῳ δὲ, καὶ ἰληπίδῳ, ἡγε-
γῶσθαι πτόμενοι, ἡ μὲν ἱμνία
πῶρ ἰκπλήσει ἐνίοτε, καὶ ὑ-
ποπῶσθαι κτεῖ. αἱ δ' ἰληπίδῃ
ἐπὶ κεφαλῇ αἰσχρομέλεια, ὅ-
πως αὖ μάλιστα εἴηται τις ἰ-
πυλότης αὐτῶν, αἰσχροπῶ-
μενοι δὲ χονῆαι, κίχροντας αὖ-
τοὺς ἀπολιπεῖν, ἡ δ' καὶ
τὸν Τάυταλον καὶ τὸ πάσχειν
τα ἴσα ἐπὶ τῷ ὕδατι. ὡ-
ς ἀτρώσκει, κατέψαι καὶ μί-
ρας αὖ ἐκπληθύνει ἰσάσθαι
τὸν ἄφρακτον, ἀφ' ὃ ἡγεγῶσθαι
ἡμῶσθαι ἡ παρταί ἰκπλή-
σει ὑμῶσθαι. ἴσα, καὶ δὲ
πῶρ ἀράχνη ἡ τὴν κατὰ βί-
οντα ἴσθαι ἰσάσθαι ἀπὸ τῶν ἀ-
φράκτων. Χάρ. ἡ γὰρ πῶρ καὶ
πῶρ ἰσάσθαι τῶν αὖ ἐκπληθύν-
μενοι γὰρ τὰ πολλὰ, ἡ το μὲν
ἐκπλήσει, ἡ γὰρ δὲ ἄλλῃ. Ερ. αἱ-
κίται, ὡς πῶρ. ἡμῶσθαι
γὰρ ἰσάσθαι μὲν ἐπὶ τούτου
φορεῖν αὖ, τούτου δὲ ἐπ' ἄλ-
λῃ,

des ὁ portitor. Nam ab ipso fato imminet interitus,
illi ab hoc, huic autem ab alio. Atque hunc heredem fore e-

emulatio: tum et imperitia,
hesitantia, avaritia. Porro
metui & spes ipsos super-
volantes, ille quidem hor-
rorem incutit, aliquando ve-
rò tantum trepidare facit:
hæ autem supra caput in al-
tum vergentes, ubi quasi
am apprehendere coneunt,
in sublime volantes aufu-
gunt, illis inhiantibus reli-
ctis: quod ipsum & Tan-
talum apud inferos ab æ-
qua pati vides. Quod si a-
ciem intenderis, conspicias
in alto & Parcas ipsas ex-
penso singulis adnere tenuia
quædam fila, quibus uniuersum
mortalium genus sub-
nixum dependet. Videntur qua-
si quosdam araneorum neo-
xus ab ipsis suis in singulis
demissos? CHA. Equidem
filum ut plurimum admodum
tenue ac fragile cuique est su-
blimi innexum video, hoc
quidem illi, illud vero ali-
MERCVR. Recte vi-

καὶ καὶ πληρονομήσαι γὰρ τὸν
 μὲν ἑαυτὸν, ὅτε αὖτὲ μιν ῥοτι-
 ριστὸν τὸ νόμα, ἡγήσαντο δὲ αὖτὲ τὸ
 τυτθὸν δὲ γὰρ τι ἢ ἡδὴ πλο-
 κὴ δουλοῖ, ὅρας δὲ ὅρ ἀπὸ λυ-
 πῶν κριμαμένων ἀπαυτας ;
 καὶ ἔτι μὲν αἰσασκαδὺς
 αὖτὲ, μετὰ τὸν δὲ, καὶ μετὰ μι-
 κρὸν καταπινῶν, ἀπερὶ ῥα γίν-
 ται τὸ λίνος, ἰσχυρὸν μιν ἵτι
 αὐτὴν πρὸς τὸ βαρύνει, μέ-
 γτε τὸν φόρον ἀργάσεται. ἔ-
 τι δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρῶ
 μένεται, καὶ πῶς, ἀφοφ-
 τὴν κείσεται, μέγτε καὶ τοῖς λή-
 πτοισι θάνατον δίδουσι τὸ πῶ-
 ματι. ΧΑ. παγγίλια ταῦ-
 τα, ὦ Ερμῆ. Ερ. καὶ μὲν ὁδὸν
 αὐτὴν ἔχεις αὖ κατὰ τὴν ἀξι-
 αν, ὅπως δὲ καταγίλασα, ὦ
 Χάρων. καὶ μάστιγα αἱ ἀγασ-
 σπασαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ μεταξὺ
 τῶν ἰσχυρῶν εἰσέδαι, αὐτῶν ἀ-
 σους γυγνομένους καὶ τὸ βίαι-
 ον θανάτου. ἀγγίλοι δὲ αὐτῶν καὶ
 ὑπερβαίνει μάλα πολλοὶ, ὡς ἐ-
 ρατὶ ἡπίαλοι καὶ πυρετοὶ, καὶ
 φθόαι, καὶ πνευμονίαι,
 nis, admodū sunt multi, puta febres, tum feruidæ, tum frigidæ
 (Latini veteribus quercetæ dictæ) tabes, pulmoniaq̃.

ius, cuiuscunque filium fragili-
 us fuerit: rursus autem illū
 huius. tale enim quiddā con-
 nexio illa portendit. Vides
 ergo cunctos à tenui filo su-
 spensos. Atq; hic quidem ex
 ipsis in aliū subtrahitur, su-
 blimis est: uerū paulopost,
 ubi ponderi tanto sustinen-
 do non amplius par fuerit,
 filo disrupto decidens, ingens
 tem excitabit strepitum. A-
 lius autem, qui paululū tan-
 tum à terra fuerit subdu-
 ctus, tametsi cadat, citra ta-
 men strepitum iacebit, adeo
 ut ruinam uix ipsi exaudiāt
 vicini. CHA. Nimis quāvis
 ridicula sunt hæc, ὦ Mercu-
 ri. MER. Atqui ne uerbis
 quidem ullis pro dignitate
 consequi possis, quāvis sine
 ridicula maximè ardua ip-
 sorū studia, quod nō mor-
 quā interea dum multa spe
 aluntur, intereūt, ab optima
 scilicet morte arrepti: cuius
 nūc h̄ ministri, ut cer-

καὶ ξίφος καὶ ληστὴρια καὶ λῴματα,
 καὶ δεικταὶ καὶ τύραννοι. καὶ τὰ
 ἴσα ὅλως αὐτοὺς εἰσδύχου-
 νται, ἵνα αὐτοὶ πρὸ ἰώσιν, ἵτασ-
 αὶ σφαλίωσι, πολλὸν τὸ ἐν ἰώσιν,
 καὶ αὖ αὖ, καὶ ἡμεῖς μὲν. αὖ δὲ δύο
 οὗτοι ὅτι ἀρχὴς ἰνενίου ἵτι θνα-
 τοὶ τὴν αἰσιν αὐτοὶ, καὶ ὁλίγον
 πῶτον χρόνον ἐπὶ ἀμαρτίασιν
 τῷ βίῳ, ἀπίασιν, ὥσπερ ὅτι ἐνέ-
 ρατο, πάντα ὑπὸ γῆς ἀ-
 φάντες, ἵσων τὴν αὖ σωφρονί-
 ρον, καὶ ὅτι ἴσα λωπύτο ἀποδα-
 νόντες, οὐκ ἵτις ἀπὸ ἰλπίσας
 τὴν χερσὶν αὐτῶν παρῶσιν, ἵ-
 πειδαν ἐπὶ τῶν ὁ ἵππης καὶ
 ἀπὸ ἀγῆ, πειδῶσας τῷ πυ-
 ριτῷ ἢ τῷ φλόγῃ, ἀγαυοκτιῦσι
 πρὸς τῷ ἀγῶνι, ὅποτε πρὸ
 δεικῶσας ἀποπαδῶσι-
 δαν αὐτῶν. ἢ τί γὰρ ὅτι αὐτοὶ πει-
 σασιν ἰκάνω, ὁ πῶν οἰκίαν
 σκεδῆν οἰκοδομήσιν, καὶ τὸν
 ὁργάτας ἐπὶ πύργων, αὖ μά-
 θη, ἵτις ὅτι ἵτις τῶν αὐτῶν, ὁ
 ἱρρετῖτος uel febre, uel tabe: stomachantur, ὅτι ducēti renitū-
 tur, propterea sanē quod abstrahēdos se à bonis praesentib.
 ne expectarint quidē. Sedenim quid nō faceret ille, qui do-
 mum magno studio edificando, operarios terget, si pro-
 spexerit eam quidem finem habituram: ipsum autē se, cum

tum gladij, latrocinia, acon-
 ta, iudices quoq;, ac tyrāni.
 Et horum nihil omnino mē-
 tem eorum subit, tantisper
 sanē, dum conatus eorum fe-
 liciter processerint. At si-
 quando sua se spe falsos sen-
 rint, tū illud obe frequens in
 ore, pariter et eben eben, et
 bei mihi, beimibi. Quod si
 iā inde ab initio seculi perpē-
 derēt mortales se esse, ac po-
 steaquam paululum hoc tē-
 poris in uita fuerint pere-
 grinati, hinc relictis rebus
 terrenis omnibus uelut ē so-
 mno migraturos, profectō
 ὅτι prudentius circumspēo-
 ἔτιῦςque uitam ducerent, et
 cum emoriendum esset, mi-
 nus angerentur. Nunc autē
 quia praesenti rerum statu
 usuros se perpetuō sperant,
 cum minister aut uocarit,
 aut abducere fuerit conatus
 iam

ὃ ἄρτι ἐπιβὰς τὸ ἔροφον ἀπείει,
 τὴν κερυνέμεν λιγυρὰν ἀπολαύειν
 τὴν αὐτὸς μὲν δειπνήσας αὐτῷ ἐν αὐτῇ· ἱκανοὶ
 γὰρ ὃ δὲ χαίρων, ὅτι ἄρτι ἔσται
 παῖδα ἵτακται αὐτῷ ὁ γυνὴ, καὶ
 φίλος διὰ τὸ ἱστοῦν, καὶ τὸν
 ματὴρ πατρὸς τιβίμεν, αὐτῷ
 πίσαται, ὡς ἡπίτατος γυνέμενος
 ὁ παῖς τὸν νότον, ἀφ' αὐτοῦ σι
 δεῖν χαίρειν ἢ αὐτῷ γυνέμε
 νος· ἀλλὰ τὸ αἰτίον, ὅτι τὸ μὲν
 εὐτυχῶντα ἐπὶ τῷ πατρὶ ἱκανοὶ
 νερὶ ἔσται, τὸν τὸ ἀβλητὰ πατὴ
 ρα, τὸ οὐλύμπια νερικκώτως·
 τὸν γένοντα ὃ τὸν ἱκανοῖς
 τατὸ πατὴρ δὲ ἔσται, ὅτι εἰ
 δεῖν ἀφ' οὗ αὐτῷ κρόντος ἱ
 κκώτως. τὸς μὲν γὰρ πατρὶ τῷ
 ὄρων διαφθορῶντος ἔσται, ὅτι
 αἰσὶ, καὶ τὰς βυβαγέροντας τὰ
 χρήματα, αὐτῷ πατρὶ ἀπολαύ
 σαι αὐτῷ κλημῶντος ὅτι ὅτι
 αἰσὶ, ἱππῶντος ἀγγίλων τε καὶ
 ὑπὲρ τὸ. διὰ ἔρω πάντα ταῦτα
 τα, καὶ πατρὶ ἱκανοῖς ἔσται ἱκανοῖς,
 τί το ὅτι αὐτοῖς πατρὶ τὸ βίον,
 φιλίκαται, ἀβ' imminentibus
 ministris auocantur. CH A.

iā dudū fastigiū imposuerit,
 decessurum, domo ita reli-
 cta heredi, ut is fruatur, ip-
 se autem miser ne semel qui-
 dem in ea coenet? Iam qui
 stirpe virili auētus, conuiuiο
 excipit amicos, patris nomē,
 nempe suū, puero imponit:
 si præsçiret puerum septem
 annos natum emoriturum,
 numquid ob prolem sibi ui-
 deretur gaudio ferri tam im-
 modico? Verū in causa est,
 quòd in eum quidem intue-
 tur, cui in filio res prosperè
 cadunt, cui patrem esse con-
 iungit uel athleta, uel eius
 qui uicerit olympia. Vicinū
 autem, qui natum creman-
 dum effert, non inspicit,
 neque nouit quo funiculo
 quāmq̃ tenui sibi sit suspē-
 sus. Quin & eorum qui de
 sinibus digladiantur, quan-
 ta sit turba uides: & quā-
 multi concernent pecuniis,
 qui tamen antequam ipsis
 quos dixi tum nuncijs tum
 Video isthæc omnia, & me
 cum ipse cogito quidnam sit eis in uita iucundum:
 aut

ὅτι ἰππῶν ὅσων, ἔσθ' ἑμῶν
 ἀγαπητοῖσι. Εἰ, ὡ γὰρ τὸς
 βασιλῆας ἴδῃ τις αὐτῶν, εἴ πορ
 οὐδ' ἀξιμονίταιοι ἂν αὖ ἀσπῆ-
 σιν, ἢ μὴ τ' ἀβιβάζῃ, καὶ ὡς φῆς,
 ἀμφιβόλῃ τ' τύχῃ, πλεῖν τῶν
 ὀδῶν τὰ αὐτὰρ ἀνδρῶν
 προτόντα αὐτοῖς, φῖδες καὶ
 τετραχῆες, καὶ μῖον καὶ ἑπταλάς,
 καὶ ὄργας καὶ κελυκῆας· τέτοις
 γὰρ ἀπαστὸν ξυύασιν. ἴθι πῶν
 θα καὶ τόσους, καὶ πάθῃ, ὃς ἴσῃσι
 μῖας ἀνδρῶν ἀρχόντα αὐτῶν.
 ὅπως τὰ τέτταρ' αὐτῶν, λεγί-
 σθ' ὡς καὶ εἰς τὰ τ' ἰλιω-
 τῶν αὐτῶν. Χά, ἰθὺν γοῦν
 σοι, ὦ Ἑρμῆ, εἰπῶν ὅτι τινι ἰσι-
 μῖσαι μοι ἴδῃ ποτὶ αὐτῶν,
 καὶ ὅ βίῃ ἅπας αὐτῶν. ἢ ἂν
 ποτὶ πομφόλυγας ἐν ὕδατι
 ἰδῇσιν, ὑπὸ κρητῶν τινι κατα-
 ράτῃοντι αὐτοαμλόχῃ, τὰς φυ-
 σκαλίδας λέγω, ἀφ' ὧν ξυνα-
 γέρνῃ ὁ ἀφρός· ἰππῶν τείνων
 αἰ μὲν τινες μικρὰ ἄνθρωποι, καὶ αὐ-
 τῶν τετραγῶσαι ἀπίσβασαν·
 nis. Vidistis aliquando bullas illas in aqua, torrente a-
 liquo cum strepitu scaturiente existentes? Tamores illos
 inflatos dico, quibus cogitur spuma. Earum sane qua-
 da sunt parvae & exiles, quae iam statim dissolutae evanescent.

aut quid tandem sit illud
 quo spoliati tantopere sto-
 machentur. MERC. Quin
 etiam si ipsorum reges, quos
 uel omnium felicissimos es-
 se apparet, introspeciat quis
 spiam diligenter: nimirum
 praeterquam quod instabili
 & ancipiti fortunae ludo ia-
 ctantur, inuenerit eis inhæ-
 rare tristitia longè plura iu-
 cundis: tot timoribus, tot tur-
 bis, tot odijs, tot insidijs, tot
 iris, tot adulationibus misce-
 ri illi inuoluuntur. Præter-
 mitto & luctus, et morbos,
 tum & affectus, qui ex æ-
 quo tum uulgo & his domi-
 nantur usque adeò, ut non
 minoris fuerit & temporis
 & negotij, horum hic recē-
 sere mala, quàm et privato-
 rum.. CHA. Tibi ergo, ὦ
 Mercuri, dicere nolo, cuius
 mortales assimilēs mibi ui-
 deantur, atq; horū uita om-
 nis. Alia

αἱ δ' ἐπὶ πλείων διαρκέει, καὶ
 προσχρησθῶν αὐταῖς τ' ἄλ-
 λων αὐταὶ ὑπερφυσώμεναι,
 δε μίγεται ἕκαστον αἰσεντα, ἕο-
 πα μέλει καὶ κῆκῆναι πάντως
 ὁψέρεσθαι ὡς περ. ὅ γὰρ οἷον
 περ ἄλλως γυνάσθαι. τὰ δ' ὅσον
 δ' ἀνθρώπων βίαι. ἀπαντὶς ὑπὸ
 πνεύματος ἱμπερυσυμλέει,
 οἱ μὲν μέγας, οἱ δ' ἱλάττης. καὶ οἱ
 μὲν διὰ χρόνιον ἔχουσιν καὶ ὑπὸ
 μορὴν τὸ φύσιν, οἱ δ' ἅμα τῷ
 συσπῆλαι παύσαντο. πάντες δ'
 ὅμως ἀπὸ ἀγλῶν ἀναγκάσθαι.
 Ερ. ὅδ' ἔστι χάρις αὐτῷ τ' Ὀμέριον
 ἔκαστος, ὃ χάρις, δε φύλλοις
 τὸ γινώσκον αὐτῷ ὁμοῖον. Χά. καὶ
 τοῖσδε ἔντα, ὃ Ερμῆ, ὅρῳ εἰς
 ποιεῖς, καὶ ὡς φιλοτιμῶνται
 πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πρὸς, καὶ
 τιμῶν καὶ κτήσεων ἀμειλῶμι-
 νοι, ἀπὸ ἀπαντα καταλιπὼν
 τας αὐτὰς, δεινὸν ἵνα ὁβολὸν
 ἔχοντας, ὅπως παρ' ὑμῶν. βό-
 λος δ' ἐν, ἱππῶν ἱφ' ὑψηλῷ ἰσθμῷ,
 αὐα-

Alia vero diutius durant, ac
 quæ alijs ad se coactis uelhe-
 menter inflantur, ac in ma-
 ximum surgunt tumorem.
 tandem ex his dissoluantur
 omnino, pereuntque. neque
 enim secus fieri poterit. Hæc
 tibi hominū uita. Singuli fla-
 tu tumescunt, ita ut alij sint
 maiores, alij autē minores.
 postremo alij quidem momē-
 taneam, moxque deficientē
 sentiant inflationem: alij ue-
 rò prius deficient, quàm om-
 nino constituentur. At om-
 nes destrui ex euanescere
 necesse est. M B R. Nihil
 tu quidem infelicius homi-
 num naturam similitudine
 expressisti, quàm uel ipse
 Homerus, qui uniuersum
 mortalium genus arborum
 folijs comparat. C H A. At
 cum tam fragilis sit eorum
 conditio, uides tamen ut in-
 uicem auidē contendant pro
 imperijs, pro bonoribus,
 possessionibusq; certando: cum tamen ipsos, uniuersis
 his post se relictis, unico tantū obolo onustos ad nos
 uenire oporteat. Vis igitur, quoniā in edito cōsistimus loco,
 quā

Αὐτοὺς τὰς ἱταίρας ἰδὼντες,
 διὰ τὴν Σαρδωνίαν ἀκριάσαντες.
 καὶ οὗτος ὁρᾷ ἐκείνους Λιωνίδῃ.
 ζῆλον αὐτῶν, καὶ καὶ σὺ κενεργῶς
 διεφθάρως; ἐπὶ οὖν γὰρ παρ' ὅ-
 μῃρ ὃ λέγει δυνάται, τῷ τε ἵν-
 τῶν δὲ ὃ ἔγινετο ἐργάζεταιται.
 πάλιν αὖτε αὐτῶν αὐτῶν ὁ ἴ-
 γος, ὃ παρὰ τὴν αὐτῶν ὃ κα-
 ρὸν δὲ τὰ ὅσα, πρὸς τὴν αὐτῶν
 θυμὸν ἀποκτείναντες, ὅν Λι-
 διακρίβω ἰς τὰ πράγματα,
 καὶ κατὰ γυναικίαν; οὗτος ἔστιν.
 Κ.Α. οὐδὲν ἰκάνους γὰρ ἡμεῖς
 σαρμῶν: Ερ. πρὸς τὴν τῶν
 αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἴσασιν.
 ἐργῶς ὅπως ἀποκτείναντες τὴν πολ-
 λῶν, κατὰ γυναικίαν τῶν γυναι-
 κῶν, καὶ ὁ ἴσασιν ὁ ἴσασιν ἀρ-
 σκοντες αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ τὴν αὐ-
 σι, ὅπως μὲν ὅ ἴσασιν βλαστῶντες
 παρὰ ὅπως ἀπὸ τῆς δι᾽ αὐτῶν καὶ γὰρ καὶ
 σαρμῶν, ὁ ἴσασιν αὐτῶν τὰς
 ἀμαθίας. Κ.Α. οὐδὲν, ὁ ἴσασιν
 διὰ, πάλιν παρὰ τὴν αὐτῶν αὐτῶν,
 ὁ ἴσασιν. Ερ. ἰκάνους ὁ ἴσασιν, ἀλ-
 λά κατὰ γυναικίαν ὁ ἴσασιν. Κ.Α. ἰν ἰν
 ἰν ὅπως ἀρ-σκοντες, ὁ ἴσασιν,
 Mercuri, admodū sunt pauc-
 tis: Sed nāc descēdamus. C H

aliter ac sociorum aures et
Ulysses, ueritus ne Sirenum
cantus exaudirent. At quā
audire poterint, etiam si uo-
cem in tantum intendas, ut
rumparis? Nempe quod apud
uos oblivioni fons po-
test, idem his praestat igno-
rantia. Quanquam, sunt in
eis et pauci quidam, qui
quoniam ceram in aures nō
accipiunt, ad ueritatem ip-
sam declinant, atque in ipsis
rebus cernentes acutū, qua-
les sint agnoscant. CHA.
Vel illis ergo solis acclama-
rem. M. B. R. Superuacane-
um fuerit, ea quae sciunt, ad
eos dicere. Vides quomodo
à uulgi turba semoti, rideant
quae alijs factitarint? Tum
neutquam conuenit ipsis cū
uulgo, adeo ut iam nunc ap-
pareat, ipsos fugā ē uita ad
nos adornare. Verū oībus
odiosi sunt, eō q, istorū impe-
ritiū redarguant. CHA. Bel-
lē ē generosi uos; tamen si ō
M. B. R. Vel hos esse fuerit ja-
A. Unum adhuc discere deside-

καί μοι δάξας αὐτὸ, ἰντιλῇ
 ἴσῃ τὴν πόριν ὕβριν πιπι-
 κῶι, τὰς ἀποθένας τῶν σω-
 μάτων ἵνα κατορύτῃσι, δια-
 σαῖται. Ερ. ἤρία, ὦ Χάρμν,
 καὶ τύμβος καὶ τάφος καλῶ-
 σι τὰ τοιαῦτα. πάλιν τὰ πρὸ
 τῶν πόλεων ἱκῶντα τὰ χώμα-
 τα ἱρᾶς, καὶ τὰς σόλας καὶ πυ-
 ραμίδας; ἱκῶντα πάντα νεκρο-
 δοχεῖα καὶ σωματιφυλάκιά ἱ-
 σι. Χά. τί ἔρ' ἱκῶνσι σιφαιῶ-
 σι τὰς λίθους, καὶ χρίει μύρρῃ;
 οἱ δὲ καὶ πυρὰν ἔσκαρτες πρὸ
 τῶν χωμάτων, καὶ βόθρον τινα
 ὑρύσσουσι, καὶ οἱ τε ταῦτα τὰ
 πολυτελεῖ δαίπνα, καὶ εἰς τὰ ὑ-
 ρύγματα εἶνον καὶ μελίπρᾶτον,
 ὥς γὰρ ἀκῶσαι, ἰγχεῖσιν; Ερ.
 ἔκ' εἶδα, ὦ πορθμοῦ. τί ταῦτα
 πρὸς τὰς ἐν Ἀἴδῃ; πιπιτσοῦ-
 κας; δὲ εἶναι τὰς ψυχὰς αἶσα
 πιπιτσοῦσαι καὶ τῶν, δια-
 πνεῖν μὲν, ὥς εἶδον τε, πόριν
 πομπύας τὴν κνίσσας καὶ τὸν
 καπνὸν, πίναν ᾧ ἀπὸ τοῦ βί-
 βρα τοῦ μελίπρατον. Χά. ἱ-
 κίνουσι ἴτι πίναν ὃ ἰδῖαν,
 ὥν τὰ κραιώτατα; *bibere vel esitare, quorum*

ritū est, quod ubi docueris, p-
fectā sanē doctrinā dederis.
nā cōtueri gestio, in qua ca-
dauera reponant dū in tero-
rā defodiunt. M B R. Sepul-
cbra, conditoria & monu-
mēta hęc uocant. Caterum
tumulos illos ante urbes ui-
des, tū columnas, & pyra-
midas. Omnia illa mortuo-
rū sunt receptacula, cadue-
rumq; tentoria. C H A.
Quid ergo saxa illi coronāt,
unguētōq; inungūt? alij prae-
tumulis cōstruēto rogo, ac fo-
uea effossa, sumptuosas illas
exurunt cēnas, et uinū mul-
sumq; (quantum coniectu-
ris assequi possum) in ipsas
foucas infundunt? M B R.
Equidem ignoro, ὃ porritor,
quid hęc ad eos qui apud in-
feros agunt, pertineant; ue-
rum illis persuasum est, um-
bras ab inferis reduces cē-
nare quidem, utcumq; lice-
at, circum nidorem uolitan-
do, bibere autem ē foueis
mulsum. C H A. Mos adhuc
caluarie sunt aridissima &
Alqui

ἡράκλειος, ὡς περὶ τὸ Ὀμ.
 ρομῖπαιτλῆς. ἄλλ' ἐπάπορ
 αὐψενσας με, βίλω σοι δαΐξαι
 τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. ἰ-
 ρῆς ἔ' ἐπὶ τῇ θαλάττῃ; Σίγῃ
 ἐν ὑδ' ἱκάνο τὸ Τρωϊκόν, αὐ-
 πιαρὺ ἢ ὁ Αἴας τίθαπ' αἶψ' ἐν τῇ
 Ροιταῖν. Χά. ὁ μιν γάμοι, ὦ Ερ
 μῆ, εἰ τάφου. τὰς πόλεις τὰς
 ὑδ' ἱκάνοι ἢ δ' αὖ δαΐξαι με, ὡς
 κατὰ ἡκύνεμην, τὴν Νίνου τὴν
 Σαρδαναπέει, καὶ Βαβυλῶ-
 να, καὶ Μυκλήνας καὶ Κλειωνῆς,
 καὶ τὴν Ἰλιον αὐτὴν. πολλοὺς
 εἶναι μίμνημαι διαπερθεμένους
 ἐκ αὐτῶν, ὡς δὴ πάλαι ἔ' τ', μὴ
 ἔ' νικηθῆσαι, μὴ ἢ διαψύξαι
 τὸ σκαφίδιον. Ερ. ὦ Νίνε
 ἤ, ὡς περὶ μόν, ἀπὸ λωρῶν ἔ' δ',
 καὶ εἰ ἴχνη ἔ' εἰς λιπὲρ αὐτῇ,
 εἰ δ' αὖ ἄπας ὅπας ποτ' ἔ' δ'. ὦ Βα
 βυλῶν δὲ σοι ἱκάνοι ἔ' εἶναι, ὦ σὺ
 πύργος, ὦ τ' μίγαν πορὶ βίλωρ,
 ὦ μιντὰ πολὺ καὶ αὐτῇ ἡ ζυτιθιμί
 νου, ἔ' εἰς π. ὦ Νίνε. Μυκλήνας
 δὲ καὶ Κλειωνῆς αἰσχυόμεναι
 δαΐξαι

ribus bene munita, quæq; magno illo ambitu est septa,
 baud ita multo post & ipsa desideranda, quemadmodum
 nunc Ninus. At Mycenæ & Cleonæ me sanè common-
 strare

Papæ! quàm multa ex Hô-
 mere bauris. Sed quia me
 submonuisti, Achillis sepul-
 chrum tibi uolo indicare.
 Vides illud quod prope ma-
 re situm est? illic Troianum
 est Sigeum. Eregione autē
 conditum est Ajax in Rhœ-
 tico. CHA. Non magnifica
 neque insignia sunt monu-
 menta. Verum celebriores
 urbes mibi commonstra, de
 quibus infernè tam magnifi-
 ca audimus, Ninum scilicet
 Sardanapili urbem, Baby-
 lonem, Mycenæ quoque, tū
 & Cleonæ simul, & Iliā
 ipsum. nam illinc oriundus,
 multos memini transire, ad-
 deo ut totis iam decem annis
 neq; nauē subduxerim, neq;
 ea interim refrixerit. MB.
 Ninus quidē, ὁ portitor, iā
 est eversa, ita ut ne uestigiū
 eius sit reliquū, neq; ubi sita
 fuerit olim facile dixeris. Ba-
 bylō autē tibi illa est tot tur-

δὴ καὶ σαι, καὶ μάλιστα τὸ ἴδιον.
 ἀποπνίξας γὰρ, ὡς εἶδ', ἔτι τὸν
 Ομηρον κατεβύον, ὡς τῇ μι-
 γαλγορίᾳ τῇ ἰπῶν. πάλιν ἀλ-
 λὰ πάλιν ᾄδ' ὅσων ἀνδραίμα-
 νός, οὐκ ἔτι τὸν ἑκάστον καὶ αὐτῶν.
 ἀποπνέουσι γὰρ, ὡς πορθέουσιν, καὶ
 πόλεις, ὡς πόλιν ἀνθρώπων, καὶ τὸ
 πρᾶξιόν τ' αὐτῶν, καὶ πᾶσι
 ἔστι. ἰσάχως ἔρ' ἔτι τὰ φέρεται ἔν
 γαίᾳ κατελείπειται. ΧΑ. καὶ
 πάλιν τῇ ἰπῶν Ομηρον, καὶ τῇ
 ἀνομιᾷ, ἴδιον ἰπῶν καὶ ἀν-
 δραίμων, καὶ ἰπῶν καὶ κλη-
 νῶν. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίνας
 αἰσὶν εἰς πᾶσι τῶν ἰπῶν, ὅ
 ἴσως τίνες ἀλλήλους φερού-
 σιν; Ερ. Ἀργεῖς ἔρ' αὖ, ὡς Χά-
 ρων, καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ
 τὸν ἑμὲν ἑκάστον ἰπῶν στρα-
 γὸν Οθρυάδην, τὸν ἑπὶ γρά-
 φοντα τὸ ῥόπαιον τῷ αὐτῷ ὀ-
 νόματι. ΧΑ. ἔρ' αὖ τίνες ἔτι αὐ-
 τοῖς, ὡς Ερμῆ, ὁ πᾶσι; Ερ.
 ἔρ' αὖ τῇ πᾶσι αὐτῶν, ἔρ' αὖ μά-
 χονται. ΧΑ. ὡς αὖ αὐτοῖς,

εἶπεν

strare pudet: omnium uerò ma-
 xime Iliū: alioquin, ubi descē-
 deris, sat scio, praefocaris Ho-
 merū, propterea quod tam
 magnificis uersibus has nu-
 gae decantare non erubue-
 rit. Veruntamen & quon-
 dam existerunt felices, nunc
 autem mortuae sunt et ipsae.
 Urbes enim, o portitor, per
 inde ac homines emoriun-
 tur: & quod longe mirabi-
 lum, solidi etiam fluminis, ita ut
 Inachi ipsius in Argo ne
 monumentum quidem relin-
 quū appareat. CHA. Vab,
 quae laudes Homero, quanta
 superba nomina,
 Ingens Ilium, ac moenibus
 amplum. Tum structae bello
 Cleonae.

Sed interim dum fabula-
 mur, quidnam illic dimicāt,
 & qua pro re se mutuo cae-
 dunt? MER. Argiuos ui-
 des, & Lacedaemonios, o
 Charon, atque seminiot-

tuum Imperatorem Othryadem, suo ipsius nomine tro-
 pheū inscribentē. CHA. At pro quo eis est pugna? MER.
 Pro eo ipso agro in quo pugnant, CHA. O hominū amentia,

εἶγε ἐν ἱσκόειρ, ὅτι καὶ ὁ ἄλλω
 πῶς Πιλοπόνησσαν ἱκαστοὶ αὐ-
 τῶν κ' ἔσονται, μόγις αὖ πε-
 λισσὴν λαβούσῃ τ' ἐπεὶ παρὰ τὴν
 Λίαν. καὶ δὲ περὶ τὸν τόπον
 ἄλλοι ἄλλοι γινώσκουσιν, πολ-
 λὰς ἐν βάθρων τὸ φρόνημα
 αὐτοκράσιντες τῷ ἀνέφρω. Εἰ.
 ὅτω μὲν ταῦτα ἴστα. ὅμως ὅ
 μεταβάλλει ἔστιν, καὶ παρὰ χώ-
 ραν οὐδὲ τὰς αὐτῆς αὐτῆς τὰ ὅ-
 ρα, ἀπαλλετ' ὥμιον, ἐγὼ μὲν
 κατὰ ἰσάλλω, σὺ δ' ἰδὲ τὸ
 περὶ μῦθον. ἔγωγε δὲ σὺ μετ' ἐ-
 λίγον καὶ αὐτὸς νικροταλῶν.
 Χά. σὺ γὰρ πείρασας, ὦ Εὐρυπύ-
 λου, ἀνέφρων αὐτὸς ἀναγινώσκων.
 ὡν ἐκείνῳ δὲ τι διὰ τὸ ἐπ' ἀπο-
 δαμῆσαι, οἷά ἔστι τὰ τῶν παντο-
 διαμόνων ἀνθρώπων πράγ-
 ματα, βασιλεῖς, πλινθοὶ χρυ-
 σᾶς, ἰακτὰ μῦθοι, μάχαι· Χά.
 εὖ καὶ δὲ ὁ δὲ αὐτὸς λίγος.

natione plurimum sum adiutus. O' qualia infeliciū ho-
 minum studia? Reges, lateres aurei, magnifica
 sacrificia, praelia: Charontis autem
 nulla habetur ratio.

qui baud sciunt se, etiam si
 nunc quisque eorum totam
 Peloponnesum possideat, u-
 nus tamen uix pedis locum
 ab Aeaco accepturos. Can-
 prum autem aliās alij colunt,
 saepe etiā hoc trophaeo per-
 aratrum reuulso. MER C.
 Hæc quidē hoc modo se ha-
 bebūt. At nos iam hinc de-
 scendamus, ac montibus his
 in suas sedes repositis regre-
 diamur, ego quidē quò sum
 ire iussus, tu uerò ad nauem.
 Equidem post paulū ueniam
 et ipse, tibi umbrarum gre-
 gem mecum adducens.

CH A R. Probè fecisti ὁ
 Mercuri, atque in eorum al-
 bum adscribēns, à quib. be-
 neficio me affectum perpe-
 tuò agnoscam: quandoqui-
 dem tua ope in hac peregri-

IN DIA-

ANNOTATIONES. 133
 IN DIALOGVM MENIPPI ET
Amphilochi, Gilberti Cognati anno-
tationes.

a Trophoni.) Tradunt autores, Trophonium uirū quem-
 piam fuisse supra modum gloriæ famelicū, extractoq; sibi sub
 terraneo fano & domicilio in Lebadia Bæoniz, oracula red-
 didisse. deinde ubi ille fame interiisset, genium quendam in id
 demigrasse, atq; oracula reddere perrexisse. post superstitione
 mortaliū plures oraculi causa, sacra stola amicti, placentasq;
 quas lemuribus & serpentibus obijcerent, gestantes, in
 id antrum demississe sese, ac dies complures fuisse commora-
 tos, qui postea nunquam risere. Quæ quidem fabula Erasmus
 noster in centuria 7 Chiliadis primæ, Patricij Scoti puteo con-
 tulit. Sed enim Trophonij oraculi celebritas, & frequēs apud
 scriptores mētio est, ut apud Ciceronē in Tusc. & de Natura
 deorum, Herodotum in Clio, Philostratū in Apollinis Tyaneī
 vita, Pausaniam. Quod certē Lucianus noster hīc, & alibi ri-
 det. b Amphilochie.) Amphilochus, in Oropo Atticæ pro-
 deo uates cultus, ut T. Livius in 5. lib. Decad 5. scribit. Tem-
 plūq; uetustum fontibus, rivisq; habuit, ad quod uisendum
 P. Aemilius uictor prodijt. Meminit & Strabo & Pausanias,
 qui & eius aram Athenis describit. Itē in Mallo Ciliciæ urbe,
 cuius oraculam Pausanias sua ipsius ætate cetera omnia ait
 superare. Thucydides lib. 2. Histor. Amphilochū scribit Am-
 phiararū filium, post bellum Troianū cum domū reuersus esset,
 Argos exiitū, domicilium condidisse in sinu Ambraciota ur-
 bē, quam de nomine primæ urbis & suo Argos Amphilochiū
 appellauit. c Heros.) Seruius potestates supernas existima-
 uit corporib. sese humanis infundere, unde procrearētur, he-
 roes hoc est semidei. Hi animas cœlestes credebātur gerere,
 sacrarq; mentes, atq; sub humana effigie in totius mūdi cōmo-
 da precreatos antiquos existimauit. Hinc sunt qui eos ætē-
 ris spiritus, hoc est ÷ uirtute nuncupatos dixerunt, quēd scili-
 cet uirtute præditi essent. d Lebadiam.) Lebadia oppidū
 est antiquum in Bæotia, teste Gell. lib. 12. cap. 5. Bæotia autem
 Europæ regio, in qua Thebe ciuitas fuit, Athenis
 non cedens claritate.

ANNOTATIONES,
IN EVNDEM IOANNIS SAM-
buci Annotationes.

Καταγομένης ὑπὸ δεικνυσμένης.
Amphilochus mari suum posuit, atq; Triphonē
Quidam miratur, stulticiamq; hominum.
Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus:
Idq; putat vere solus esse Deo.

Vos nimirum Trophoni.) καταγομένης. Cum suis mortui.)
ἐν τῷ μαχομένῳ. Quid? an nobis.) ὑποδογμένης. Atqui non
ista fuissent opinati, ni vos.) Causam in eos transfert. Nou-
rit Amphilochus.) ἀπεδείκνυται. Ceterum ego Heros sum.) ἀ-
ποκεκοίτης ὑπὸ ἀπὸ τοῦ. At tu videre nunquam.) Obiectio. E-
quidem nisi.) Solutio à signis, per asseverationem. Sed ago
per ipsam diuinandi artem.) ὑποθέσεις ὅτι. Est quiddā par-
eim.) ἀποκεκοίτης ὁμοία. Nempe quod neque sit homo.) Repe-
xit ὅσον. Quod nunc recessit.) Interrogatio. Reddit otacu-
la.) Responsio. Haud intelligo quid dicas.) Con-
clusio ὑποκρινάται.

IN DIALOGVM MERCVRII
& Charontis, Gilberti Cognati
Annotationes.

a Charontis.) Charon Noctis & Herebi filius, tria inferni
flumina seu paludes obscurare dicitur: puta Acherontē, Stygē,
Cocytum: & animas mortuorum ad profundum Herebi trans-
uehit, quē Virg. in 6. pulchrē describit. b Ceram.) Græ-
ci κίρη pro ceræ picisq; mixtura accipiunt. consule Plinium
lib. 16. cap. 12. Hinc ceræ naues dicuntur, ceræ picēq; simul
confusis oblitæ.

IN EVNDEM IOANNIS
Sambuci Annotationes.

λογισμένης.
Eucratidis exoptant mortem Damonq; Charinūq;
Ut citius capiant munera magna senis.

Quis

Quis iubet illudi, Stygijs qui praesidet oris:

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

Rationem supputemus.) Propositio iubentis. Supputemus Mercuri.) Assensio. Satius enim est.) Ratio. Anchoram ut mandaras.) *Ἀγκυρὰς* per enumerationem. Vnde Hyperam fecisti.) *Ἄγκυραι* funiculi sunt, quibus antennarum cornua traducuntur. Vnde proverb. Omissa hypera pedem quægis. Erasmus & Suidas. Rectè laudo.) Collaudatio. Hæc sunt.) Conclusio supputationis. Quando autem hæc.) Postulat solutionem. Nunc quidem Mercuri.) Petit dilationem. Fieri aliter non potest.) *Ἀλλοιῶς*. Nam pauci nunc.) Consilium suum exponit. Pax enim est.) Ratio. Verùm enim verò prisci illi.) Comparatio mortuorum. Proinde neque & ego.) Conclusio.

IN DIALOGVM MENIPPI

& Cerberi, Gilberti Cognati annotationes.

a Stygiam.) Per Stygiam paludem. Hunc deorum poetico-
rum iusiurandum religiosum & gravissimum esse volunt. Ho-
merus Odys. & Virg. lib. 6. Aeneid.

- Stygiamq; paludem,

Dij cuius iurare timent & fallere numen.

Qui enim per eam peieraverit, illū oportet annū & dieb. novē
ambrosia & nectare defraudari. b Socrates.) Hic de Socratis
sapientia atq; constantia seu fortitudine agitur, de qua Hieronymus: Eundem semper vultū, inquit, habere nō possumus,
quod de Socrate falsō gloriatur philosophi. Philosophus A-
theniēsis fuit, Sophronisci statuarij & Phanarete obstetricis fi-
lius, Apollinis oraculo omnium sapientissimus iudicatus, q̄ equa-
bilitatem in omni vita adeo servavit, ut idem semper vultus,
eademq; frons siue prosperis siue aduersis rebus extiterit us-
que ad extremum. Præceptores habuit Anaxagoram & Da-
monem. Postea ad Archelaum physicum se contulit, ubi cū a-
nimaduverteret naturalis speculationis nullum esse fructū pri-
mus Ethicam invenit, id est moralem philosophiam, ad quam

transiens fertur dixisse: Quæ supra nos nihil ad nos. Vxores eodẽ tẽpore duas habuit, Xanthippen & Myrtonẽ, quæ cũ crebro inter se iurgarent, & ille eas solitus esset deridere, quòd propter se fecerisimum hominẽ, simis narib. recalua fronte, pilosis humeris, repãdis crurib. disceptarent, nouissimẽ uerterunt in eum impetũ, quẽ fugientẽ diu persecuti sunt. Interrogauit Alcibiades, cur uxores tã acerbis domo nõ exigeret. Quoniã, inquit Socrates, cum illas domi perpetior, assuesco, & exerceo, quo forti petulantiũ iniuriã facilius serã. Nonne tu toleras anteriores perstreperentes? Illo annuente: Quoniã mihi oua & pullos parunt. Et mihi, ait, Xanthippe filios gignit. Xanthippe nerò adeò molesta fuit, ut ipso cum discipulis differẽte, mẽsam non raro inuenteris. De eius patientia Gellius, castitate nerò Aelianus scribit. Accusatus tandem ab Anyto quodã diuites, & Melito poets, & Lycone oratore, quòd de dijs male sentiret, iuventutemq; præposita Venere corrũperet, cum à iudicibus de more interrogaretur, Quĩ nam potissimũ pœna se dignũ censeret? Ut, inquit, in Prytaneo alar de publico. Quo responsõ irritati iudices, capitis eum damnauerunt, & ad bibendã cicutã cõpulerunt. qua ille intrepidẽ accepta, & non alio quam quo uinũ solet, uultu exhausta, supremum uitæ diẽ clausit. De quo Persius:

- *Barbatum hoc crede magistrum*

Dicere, sorbitio tollit quem dira cicutæ.

Ex Comædijs Sotadis hoc quoq; de eo extat: Socratẽ mũdus facit sapientem, ac male Socratẽ in carcere interemit. Epota enim cicutæ, mortuus est. Cic. 1. de Oratore plurib. illius historiã persequitur. Et Erasmus in Alcibiadis Sileno. (Non latrare modo.) Virgil. 6. Aeneidos:

- *licet ingens ianitor antro.*

Aeternum latrans exangues terreat umbras. Et:

Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci

Personat. -

d Menippus Phœnix philosophus Cynicus, cõditione seruus, qui reliquit lucubrantes crebris salib. Cynicãq; mordacitate refertas: ad quarũ imitationẽ M. Varro Satyras conscripsit, quas ab illius nomine Menippeas appellauit, ut tradit Macrobius in Saturn. In quo uitã finisse dicitur à Diogene Laert. Dicit hic se esse canẽ, canes enim uocãtur Cynicẽ. Et philo-
sophi.

ANNOTATIONES.

159

Isophi. e Aconito mordens.) Id est. neneno, ἀπὸ τῆς κοινῆς. Est
 aconitū, omnium uenenuorum acutissimū, auctore Plinio. quod
 extraxit spuma Cerberi, ab inferis extracti. quod passim de-
 scribitur ab autorib. in primis poetis, sed ignoratur adhuc ho-
 die. f Quod uolenti nolenti.) Vfus huius adagij, Velim no-
 lim, est, quū contra sententiā animi sit aliquid. Pro eo Plautus
 sepe utitur ingratis, ut in nostro Adagiorū collectaneo anno-
 taminus. g Diogenes.) Philosophus Cynicus celeberrimus.
 h Omnib. plorare renunciantes.) Hac proverbiali uoce Lu-
 cianus sepe usus est, de qua nos in primo Necratorum dialo-
 go, & nostro Adagiorum collectaneo.

IN EVNDEM IOANNIS SAM-

buci Annotationes.

ἀνδρομαχισμός: Fortitudinem Socratis falsam fuisse.

Socrati exponit trepidam de morte Menippo,

Cerberus infernas ut metuatq; domos.

Nescio quā fortis fuerit: sub iudice lis est,

Mors etiam magnos territat usq; viros.

Heus Cerbere.) ὄφρα κατασκευασθῇ τὸ ἔργον. Verisimi-
 le.) Ratio προληπτικὴ ἀπὸ τοῦ ἀδύνατον. Verūm etiā.) ἀφ' ἡμετέρας. Quā
 procul.) Primum tēpus. Quasi mortē.) Factū. Verūm simul
 atq;.) Alterū tēpus. Nihilq; nō.) Conclusio. Ceterū.) Ex
 positio suae sententię de Socrate. Equidē illud.) ἵνα περὶ τοῦ γινώ-
 σκω. Quo nam animo.) Interrogatio de seipso. Unus mortu-
 ium.) ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος. Propterea quod.) αἰτιολογία.

IN DIALOGVM CHARONTIS

& Menippi, Gilberti Cognati anno-
 tationes.

a Charoti poetę inferorū fluminū custodiā & cymbę guber-
 naculū tribuūt. b Naulū.) Paruū numisma, in os mortuorum
 indicū, Charonti pro portorio soluendū. c Ditē.) Pluto-
 nem inferorū deum, Iouis & Neptuni patrē. d Quod non
 habeo.) Alludit ad illud Plauti in Asinaria: Nudo detrahete ve-
 stimēta me iubet: de quo in nostro Adagiorū collectaneo. e
 Sētina.) nāvis partē inferiorē, in quā quicquid instillat aquarū,
 influit, corrumpēq; malē olēt. Cic. de Senect. Alij sentinā exhau-
 riā, &c. f Acaco.) Hūc poetę fabulātur apud inferos unā cū
 Miacō & Rha-

& Rhadamantho iudicem delectum esse, et fontis crimine dis-
 sentire, & unicuique pro meritis poenam consutere. Lucianus
 noster in Necyomantia, portorio apud inferos colligendo pre-
 sectum facit. In Cataplo is Mercurium obiurgat. g Lupi-
 num.) Lupini universam atque adeo mirabilem historiam lege
 apud Theophrastum libro octavo, apud Plinium libro deci-
 mooctavo, cap. duodecimo: & 22. cap. ult. Editur frumentorum
 inopia, quod instar lupi terræ sit appetens, dicitur lupinum.
 h Hecate cœnâ.) Hecate Iouis & Latonæ filia, & soror Apol-
 linis. Huic triplex numen attribuitur, unde etiam à Virg. 4 Aen.
 Tergemina vocatur. Nā in cœlo creditur esse Luna, in terris
 Diana, & apud inferos Proserpina. Dicta Hecate, teste Servio,
 quod centum victimis placetur, aut quod centum annos faci-
 at errare insepultos. Sub novilunium ditiores vespere cœnam
 mussitabant (ut dicebatur) in triuijs, nocte pauperes ade-
 rant, clausis portis, qui eā famelici diripiebant, postridie per-
 suadentes vulgo, Hecaten id quod appositum esset deuorasse.
 Vnde quoties significare volumus quid per tumultum di-
 reptum, Hecates cœnam appellare licebit. Eandem & præpar-
 cam ac sordidam veteres appellabant, quod apud inferos um-
 bræ tenui ac vilissimo cibo uictitare dicantur, ut malua ac
 porro. i Canem.) Id est impudentem. Nota est eius bestiarum
 impudentia, unde & Homericum illud *κύνειος* & Cynicorum
 appellatio fluxit. Sed & apud Terentium in Euaecho, & ca-
 nis & os durum impudentiam significat.

IN EVNDEM IOANNIS

Sambuci Annotationes.

Επιστολὴ De naulo enim Charonti
 reddendo litigant.

Ναῦτα de naulo querit rogitando Menippum,

Ὡς soluat uestis per Phlegetonis aquas.

Σὺ nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus;

Ποστ utam nullis namque tenebat opes.

Redde naulum.) Postulatio. Redde inquam.) Reperit po-
 stulationem. Haudquaquam.) Recusatio cum ratione. E-
 quidem ignoro.) Inficiatio. Ipse certe.) Affeneratio. At-
 qui

A N N O T A T I O N E S.

147

qui praefero te.) ἀπὸ τοῦ ἄλλου. At ego illiso baculo.) ἀνταπιδί-
α. Num ergo tecum.) ἀπὸ τοῦ ἄλλου. Mercurius meo
nomine.) Reiectio in Mercuriū. Haud gratis.) ἀντισαζουγία.

IN DIALOGVM ACHILLIS ET
Antilochi, Ioannis Sambuci An-
notationes.

Aequalem omnium apud inferos. Te conditionem, ae-
minemq; praeferi mortaliū: & de Achillis a-
pud inferos pusillanimitate.

Ingentem quamquam Pelides Hectora uicit,

Martia cui semper praelia ludus erant.

Non tamen est melior timidis in Ditis averno:

Numinis est illo gloria parua loco.

Quae nam sunt.) Propositio per interrogationem ἡλιζή-
σω μετὰ παρρησίας. Audiui enim.) Ratio αὐστηρία. Quae
si rudis.) Approbatio per comparationem. Verum ex Pe-
leo.) ἀνταποδοσίς ἀπὸ τοῦ ἀκριβοῦς. Ex omni heroum nu-
mero.) Exornatio ἐπιθετική κατ' ἐπακρόν. At δ Nesto-
ris filii.) ἐπὶ κλισίᾳ ὁδυστική. At qui serd.) ἀντικατάδοσις. A-
pud uiros enim.) κατάκλισις τοῦ ἀγαλλύου. Sed neque uires.)
Expolitio huius sententiae. Adde quod.) αὐψήσις. Hæc
sunt.) Conclusio querimoniae. At uero Achilles.) ἀπαρ-
μόλιον. Quando sic natura comparatum est.) Α' necessario.
Ut omnes cogantur.) Ab exemplis aequalium. Ceterum a-
spice nos.) παραίνεσις. Non enim solus.) Α' communi ma-
lo. En tibi Herculem.) Gaudium est miseris socios habere
pœnarum. Sotiorum hæc.) Concessio. Verum haud
scio.) Correctio. Arbitror autem.) ἀντιδιαβολή. Non e-
quidem.) χάρισις. Silere enim.) Fortis est σιωπῆς, φύσει καὶ
ἀντιχάριτα κακία.

IN DIALOGVM MENIPPI ET
Mercurij, Gilberti Cognati anno-
tationes.

a Vbi nam formosi sunt.) Forma bonarum fragile est, & fuga-
cissimum.

cissimum: nam cito pede labitur, & uelut rosa arescens perit.
IN EVNDEM IOANNIS SAM-
buci Annotationes.

Irridet formosos: quorum eximia pulchritudo a

Species post mortem nulla est.

Forma nihil prodest, folijs tenuiorq; caducis:

Perdidit hæc multos, nullæne damna dedit.

Hanc etiam propter ceciderunt mœnia Troiæ:

Ob formam ut placeant desine uelle tuam.

Vbinam formosi.) ἵπῳ τῶν περὶ τῶν καλῶν, καὶ ἀβίωσις. *Quia*
tu isthuc.) πρόσθεν. Illic &.) ὅτι. Atqui hæc sunt.) ἵπῳ.

Forma bonum fragile est: quantumq; accedit ad annos,

Fit minor, & spacio carpitur ipsa suo.

Et huius scilicet.) ὀβιέτιο. *Ceterum.) ἑμῶν. Proin-*
de illud demitor.) ὁ ἀμῶν πρὸς ματῶν. Haud mihi uacat.)

Præcisione concludit.

IN DIALOGVM MENIPPI

& Chironis, Gilberti Cognati An-
 notationes.

ARGVMENTVM.

Huius Menippi & Dialogi argumentum est, presentibus
 esse acquiescendum, iuxta illud τὸ παρὸν τὸ πρῶτον, siue τὸ τῷ ὄντι.
 id est: Quod adest, æqui boniq; facere oportet quo utitur Pla-
 to in Gorgia. Ne nos alienarum rerū cupiditate maccremus,
 inquit Erasmus noster, sed quæcunq; contigit, sors eam uelut
 optimam amplectamur. Magna enim felicitatis pars est, ut sua
 cuiq; fortuna placeat.

a Chiron.) Chiron Centaurus, Saturni & Phylliræ filius,
 dimidia sui parte equus, reliqua homo. Fabulatur enim poëtæ,
 Saturnus, cum Phylliram Oceani filiam adamaret, eiusq; frue-
 rerur concubitu, Opis uxoris interuentu turbatum, subito in
 equum se conuertisse: Phylliram autem ex eo gravidam effe-
 ctam, sætum peperisse, cuius anterior pars hominem, posteri-
 or equū referret, eumq; Chironem nominasse, qui ubi primū
 adoleuit, in sylvas sese cōtulit, ibiq; herbarum vires edoctus,
 in præ-

in præstantissimum medicum euasit. Senex tandem effectus, (senem enim Theocritus in Thalyfia dixit) atq; uitæ lōgiōris pertæsus, à superis impetrauit, ut immortalitatem, (utroque enim parēte immortalis natus erat) sibi morte liceret cōmutare. b Satietas.) Aristoteles 2 Rhetoricarum præceptionum lib. scribit, quod semper idem statū perpetuūq; habitus, parit satietatem: uarietatemq; & uicissitudinem iucundā esse. Sit enim, inquit, iuxta naturam transmutatio. Vnde illud dictum est, uicissitudo rerum omnium iucunda. Id quod repetit lib. Moralium Eudem. 7. Euripides in Oreste, μεταβολὴ πάντων ἀνθρώπων. id est: Mutatio iucunda rerum est omnium. Eōdē alludit Virg. in Palamone:

Alternis discitis, amant alterna Camæna.

Mimus: Nil iucundum, nisi quod commendat uarietas. Item: Bonarū rerum consuetudo pessima est. Ea rerum natura, inquit Erasmus noster, eiusmodi sensus humani fastidium, ut nihil esse possit tam suaue, quod nō abeat in nauseam, si paulo diutius utare: nihil tam egregiū, quod idē diu placere possit. Iuuenalis:

- Voluptates commendat rarior usus.

Terent. in Eunuchis: Tædet harum quotidianarū formarū. In Phormione. At enim tædet audire eā millies. Cic. ad Atticū lib. 2. Profsus uitæ tædet, ita sunt omnia omniū miseriarū plenissima. Varietas, inquit Erasmus, tantam in omni re uim habet, ut commendatib; nouitatis interdum & pessima pro optimis placeant. c Arbitror fieri non posse.) Sibylla apud Maronē, ad inferos uiam Aeneæ non negat quidem, sed deterret à difficultate reditus, quam componit cum descensus facilitate: obliquē notans temerariū Perithoi & Thesei conatū, qui ab inferis redire non ualuerunt. Nam ab inferis reditus uia, ut angusta, ita infrequens est, & rarum uidet uisorem, ut quoq; noster Lucianus in Diogenis & Alexandri dialogo scripsit: neq; enim fas est reuerti quenquam, qui semel paludem transierit, &c. d Præsentib; rebus sis contentus.) Menippus hic nos cum Chirone admonet, ut quemcunq; statū fors dederit, in eo lætē tranquilleq; uiuamus. iuxta illud:

ἐν τοῖς παρόνσι τὸν βίον διαπλεῖν. Quæ
præsto sint, in hūc uitam necite.

ANNOTATIONES.
IN EVNDEM IOANNIS
Sambuci Annotationes.

*Exosus Chiron presentis munera mita,
Tetras exoptat posse videre domos.
Esse uero etiam fastidia multa docetur:
Vtere presenti non meliora sciens.*

Equidem inaudiui.) ἀκούω τινος + τινος. Vera ista.) Asseruatio. At quæ nam te.) Inuestigatio causæ. Dicam apud te.) ἀκούω τινος. Iam mihi desierat.) ἀνέχω τινος. Quid? an iniucundum.) Interpellatio. Erat inquam.) Ratio primæ sententiæ. Verùm cum ego.) Continuat narrationem commemorando ea quæ fastidium satietatemq; uiuendi adferre solent. Neque enim in eo.) Ratio ex loco communi. Cæterùm hæc.) Secundæ interrogatio. Haud insuauiter.) Responsio & ratio. Siquidem æqualitas.) Occupatio. Vide Chiron.) Hortatio. Nempe.) Ratio à minori. At de integro.) Consilium eius quod fieri non potest. Quid igitur.) Petit aliud consilium. Præsentibus sis contentus.) ὡς μὲν πρότερον ἦν.

ANNOTATIONES, MENIPPVS
seu Necyomantia, Gilberti Cognati Annotationes.

ARGVMENTVM.

Hic falsè taxat uel Magorum pythias, uel inania poetarum figmenta, uel incertas quauis de re philosophorum inter se digladiationes. Occasio dialogi ab incessu & habitu Menippi.

a O' miseri.) Occasio argumenti. b Ac primùm sanè.) Narratio continens causam descensus ad inferos. c Alius etenim.) Philosophorū incertæ & diuersæ doctrinæ. d Per uigilante mihi.) Sequitur nunc quomodo ad inferos descenderit. e Hecaten.) Hecate triformis & tergemina à poetis uocatur, eandemq; esse putant cum Proserpina. Verùm hic à Proserpina Hecates separat Lucianus. f Accusant autem.) Iudiciis

judicia & accusatores & poenæ defunctorum. g Periturâ
eorum superbiam.) Detestatur nimiam hominum superbiam,
qualem ferunt fuisse Tarquinij, cui Superbi cognomen indi-
tum à moribus quidam docent Dionysius libro quarto scri-
bit Tarquinium à Romanis Superbum cognominatum esse,
quod insolentia quadam tyrannica & moribus superbissimis
præditus fuerit. h Dionysium.) Vide Quid. libro 4 de Pon-
to, & 5 Tristium, elegia 9. Erasmi quoque in proverbio: Dio-
nysius Corinthi. i Ab altis illis.) Actores planis, id est, nu-
dis pedibus prosternium introeuntes, quibusdam exalcecati
& planipedes dicuntur. k Dic mihi.) Obiectio. l Nu-
garis tu quidem.) Vanam esse gloriam, quam in hac vita ple-
rique appetunt. m Quoniam.) Decretum contra diuites
latum. n Optima.) Summa & scopus totius argumenti. o
Trophonij.) Per Trophonij antrum Menippus hic se ioca-
tur ab inferis redisse.

IN EYNDEM IOANNIS SAM-
buci Annotationes.

Salve atrium.) Occasio Dialogi ab incessu & habitu Menip-
pi. At quid sibi uult.) ἀπαρχή. Salve Menippe.) ἀπα-
ρχή. Unde nobis.) ἰσότης. Adsum reuersus.) ἀπὸ κούρης
ἀφ' ἡμετέρας κατὰ τὰ μέτρα ἰαμβίαν. O Hercules.) ἰσότης δὲ
μακρῇ. Non, sed me.) Responsio de genere sui discessus.
Quæ nam causa.) ἀποκρίσις τῆς αἰτίας. Inuenta me.) Reddi-
tio causæ efficientis. Siste ô beate.) ἀφ' ὧς καὶ κατὰ βίαν ἔ-
χῃ τὴν ἰαμβίαν. Quæ nam hæc uestis.) ἰσότης ἑλάνη. Res
dilecte grauis.) ἀπὸ κούρης ad posterius membrum κατὰ τὰ μέτρα.
Ut consulerem.) Α' causa finali. Atqui deliras.) ἀπὸ κούρης.
Quid ais, noni ne.) Interrogatio. Per Iouem.) Ασσεueratio à
quantitate. Verùm prodere.) Occupatio. Nequaquam.)
Pollicetur tacurnitatem. Verùm tui gratia.) ἑλάνη.
Decretum est.) Narrationis principium. Ne prius ô bea-
te.) Interpellatio ordinis instituendi gratia facta. Quæ ui-
desicet.) ἀπὸ κούρης τοῦ ἀπὸ κούρης. Verisimile enim.) Ratio.
Parandum etiam in his.) Assensus ad istam petitionem. Nam
quid facias.) κατὰ κούρης τοῦ πρῶτου. Ac primùm.) Narratio
k k continens

continens causam descensus ad inferos. Ego igitur.) Nar-
 rat quid ex poetarum lectione hauserit. Seditionis ac bel-
 lae.) *τὴν ἡμέραν κατὰ μαντικόν.* Postquam uero.) Al-
 terum tempus. Hic leges.) Quid leges de Dys statuunt. Hic
 habet abundus.) *δ' ἵαβ' ἢ μὴ γὰρ.* Neque enim Deos.) *ἵπταται
 σιγῇ κατὰ προσαπεδίωσιν.* Nisi de his.) *δ' αἴτιον.* Neque
 rursus.) *ὁ ἀργυρὸς, καὶ ὁ ἀντιπῶν πᾶχθ'.* Hæc igitur me-
 cum.) Contulit se ad philosophos. Alius etenim.) *αἰετομῆς*
 uanarum sectarum. Corpus sit.) *ἢ ἀπὸ β'.* Alius iubet.)
τὰ ἀδύνατα εἰ προσηγμένα. De mundo uero.) Academicis, eo-
 rumque atomis καὶ ὁλόν. Ut nec ei qui.) In utramque partem
 probabiles disputationes. Prorsum igitur.) *δ' ἵαβ'.* Pre-
 terea.) Hactenus de doctrina, nunc de uita. Eos enim.) Di-
 stributio, contemptores diuitiarum. Si uero.) *οἱ σοφοί.* Er-
 go hæc.) Conclusio. Aliquantulum tamē.) *δ' παρὰ μὲν.* Per-
 uigilanti mihi.) *παραστα.* ad modum descensus. Veni in men-
 tem.) *ὁ λογισμὸς.* Ut conuenire.) A causa. Eos carminibus.)
 Magorum potentia & superstitio. Optimè ergo.) Conclu-
 dit consiliū. Si cum horum quopiam.) *ὁ τελικὸν αἴτιον τῆς
 καταβ'.* Ac stanti quidem.) Narratio profectiois & ad-
 uentus. Quo cum uenio.) *δ' ἀπ' ἀρχῆς.* Coma quidem ca-
 num.) *προσωπεργαφία* à narratione habitus, animi & corporis.
 Nomen autem.) A nomine. Orans igitur.) *δ' β' παρὰ μὲν.* Su-
 scipiēs uero.) *τὰ τ' μισροβαρζάντες παραχθ'.* Primum quidē.)
δ' α', à tempore. Ad Euphratē.) A loco. Volubile quiddā.)
τὸ λιχθ' ἢ ἰπὼλ'. Post illam igitur.) *δ' παραληφθ'.* Cibis
 quidem.) *ἡ σιτία αὐτ'.* Potus.) *δ' ὕδωρ.* At postquam.)
τὰ ἄλλα παραχθ' ὑπὸ τ' μισροβαρζάντες. Deinde totū.) *δ' αἴτιον
 τελικόν.* Nos præparauimus.) *δ' τ' ἀμφοτέρω.* Iussu præte-
 rea.) *ἢ παρακίλευσις.* Quid ita ὦ Menippe.) Inuestigatio cau-
 sarum. Atqui perispicum.) Prodit causas istius habitus, &
 mutati nominis. Nam hi qui ante.) Narratio de nauigatio-
 ne. Iam igitur dies.) *ὁ χρόνος εἰς ὁρίζον.* Parata siquidē.)
τὰ ἔργα καὶ σιγῇ γὰρ ῥίτια. Iam egredimur.) Profectio.
 Puteum effodimus.) *τὰ παραχθ'.* Summisso murmure.) *τὰ
 λιχθ' ἢ ἰπὼλ'.* Dæmones conuocat.) Poetica ὑποτύπω-
 σις Orci, carminibus magicis excitati. Ac porro.) Secundus
 accessus ad inferos. Umbrarum.) Distributio. At quum.)
 Consilij habitus, euentus. Iam enim.) Occasio. Sed quo-
 niam.) Tertiū transitus per inferos. Tum paulo.) Descrip-

tio inferorum & eorum iudicij. Nos igitur.) Attentio. Per
 Iovem.) ἀφωσις. Hæ nos igitur.) Accusatores qui. In hos
 præcipue.) Quos pœnæ potissimum maneat. At nunc splē
 dida illa.) καταχαρὰ diuitum defunctorum. Et si quem eo-
 rum.) Μενίππιο σαρχασμός. At ipse uix.) δ' πρᾶχθ' ἤ. At Mi-
 nos.) Iudex infernalis iudicat in gratiam. Cyrenæus.) Cyre-
 næus Aristippus cum absoluit à pœna, ob beneficia in doctos
 collata. Tum nos.) Transiit ad locum supplicij, πρὸς δ' κόλα-
 σκεῶν. Nam simul.) ἢ ἰκθυσίς τῶν δακτύλων. Cerberus lace-
 rat.) συνάδρεισμός. Et quosdam.) ἰλλοὶ τ' μείσμευ μείσσοι. Id
 semeliter.) ἢ περιπίττα. Sed illa quoque.) ἰλλοὶ μ' ἴσθ. Hos
 tandem prætereuntes.) Transiit ad ἑστιάσιον. In campum
 uenimus.) Campus Acherusius, siue Elysus. Alios quidem.)
 Distributio. Verum dignoscere.) Occupatio. Cum igitur
 multi.) Aequalitas inferorum. Quo nam signo) Deri-
 det formosos & alios dispares fortuna. Hæc igitur.) ὁμοω-
 σις. Alium siquidem.) Distributio. Fortuna hominum ua-
 ria & incerta. Quin habitus.) Amplificatio, in qua docet hu-
 manam uitam esse fabulam. Sed ornatu.) ταμίτα τῶν πεμπήν,
 καὶ ἡ πεμπήν τε. Aliquantisper quidem.) Fortune bona non
 propriè nostra sunt, sed extra nos posita fluxa & caduca.
 Quin in scena.) Illustratio à similitudine, à scenicis fabulis, ea-
 rumq; personis histrionibusq; ducta. At cum fabulæ.) ταμί-
 τα τὰ δράματα. Sic se mortaliū.) Conclusio. Dic mihi.) Obie-
 ctio. Nugaris.) ἀπολέωσις ab exēplo, uanā esse gloriā, quā ple-
 riq; maximi uiri in hac uita expetunt. Hoc tātū.) ἰπανερῶσις
 γίλοια. Nā cū.) κίτιολογία. At uehementius.) νῖα πρὸτασις. Si
 reges.) τὰ ἀσέβητα, de regib. & satrapis. Perinde.) δ' ὠκισμῶν.
 Quin alios.) τ' ἄλλα τῆς ἰπαγωγῆς παραδείγματα. Socrates au-
 tē.) μεταβάσις. Etiam ibi.) ἀφῆρησις. Ceterū quod nā
 illud decretū.) Tertia pars, πρὸς τ' ἐκφίσματα τῶν πλεσιων τ'
 ἀπὸ τῆς ἀποπληρόσεως ἰπανόδου ἵνα κα. Dum igitur ibi.) ἀφῆρη-
 σις. Concione.) ἢ ἰκκλησία. Cōspiciētes.) οἱ ἰκκλησιασταί. A-
 gitata sunt.) ἰκκλησιαστικά πρὸς τ' ἴ. Quoniā.) Decretū cōtra
 diuites factū. Curis.) ἢ ἀπαγνώσις τ' ἐκφίσματα. Corpora.)
 Diuitū pœnæ. Quæ igit.) Clausūcula. Tū ego.) Secūda Dia-
 logi pars suscitatoria. Est aut.) Tiresis descriptio. Haud-
 quāq;.) Terquersatio. O patercule.) Instat orādo. Opti-
 ma est.) Sūma & scopus totius argumēti. Ideo ab.) περιστροφή.

Hoc solum.) Epicureum consilium. Hæc quum.) Conclusio. Ego igitur.) Discessus ab inferis, & reditus in Græciā. Hoc sermone gauisus.) Concludit dialogum.

IN CHARONTEM, SIVE
Contemplantes, Gilberti Cognati
Annotationes.

ARGUMENTUM.

Hic & in Cataplo siue tyranno mira gratia humanæ conditionis miseræ depinguntur.

a Quid rides.) Propositio. b Cyrus.) Primus fuit qui apud Persas regnavit, transtulitq; imperium, capto suo Astyage à Medis ad Persas, de quo multa apud Herodotum & Iustinum habes: quamvis Xenophon alio modo hæc referat. Is non solum potentia & imperio fuit clarus, sed etiam prudentia, consilio, religione, pietate. c Cræsus.) Lydorū rex fuit opulentissimus: hinc pro ditissimo sæpe ponitur. Cuius historia luculenter exponitur ab Herodoto libro primo, & à Pindaro in Olympijs. d Felices quidem.) Locus communis de felicitate, & contra diuitias. e Aurū ex Lydia.) Multum auri in Lydia provenire, receptum est. Hinc proverbia-liter dicitur, Lydia hærena, unde aurum conficitur. Habetur quoque terrarum fertilissima, quemadmodum ex Chrysanthæ oratione apud Xenophontem facile colligitur: ἀλλὰ γὰρ αὐτὴ, &c. Enumerō, inquit, postquam non de Syria solum certabimus, ubi triticum est multum, & pecudes, palmæq; fructiferæ: verum de Lydia quoque, ubi multum vinum, multæ fici, multum oleum, mareq; alluit, per quod plura advehuntur, &c. f Cræsum.) Profligavit Cyrus Cræsi Lydi copias, illumq; captum habuit, de quo Herodotus in Clio & Euterpe. g Cambyfes ille est.) Cambyfes Cyri filius, Persarū & Medorum rex, qui quantum à patre diversus fuerit, ex historicis facile apparet. Nam tororem contra ius & leges Persarum in uxorem duxit, eamque paulo post peremit. Fratrem etiam Smerdem curavit interfici. Patrijs regnis Aegypti adiecit. Sed offensus illorum superstitionibus, Apidis, ceterorūque

que deorum ædes dirui iussit. Ad Ammonis quoque templum expugnandum exercitum misit, qui in Libya deserta arenis obrutus, uniuersus interiit. Ipse quoque cum suo se gladio imprudens læsisset, deorum (ut creditur) ultione, leuissimio ex uulnere mortem opperijt: qua de re uide Herodotum libro secundo. h Sed & uastam.) Communis descriptio studiorum & cupiditatum humanarum, & primò primatorum. i Porro spes & metus.) Spes & metus ut nos afficiunt, uide in Pseudomante, & que ibi annotauimus. k Nam ab ipso fato.)

Stat sua cuique dies, breue & irreparabile tempus

Omnibus est uita. -

i Alius autem.)

- *Tolluntur in altum*

Ut lapsu grauiore ruant, -

m Mortales atsimiles.) Vitas hominum bullis similes facit: quarum alie simulatque natæ sunt, protinus euanescent: alie paulo diutius durant: omnes breuissimis quibusdam interuallis, alie succedunt alijs. Neque quicquam profectò potuit excogitari quod melius representaret, quàm nihil sit hæc uita nostra, qua nihil fragilius, nihil fugacius, nihil inanius. Vnde homines Homero *μυρτιάδων* sunt, citò perituri, sicut Iliad. σ. ijdem cum folijs, conferuntur, quorum alia uentus humi prostermit, alia uirescunt tempore uerno. Et hoc sibi uult prouerbum ab Erasmo nostro copiosissimè explanatum, huic loco plurimùm inserviens, Homo bulla. Est enim bulla tumor ille inanis, qui uisitur in aquis, momento temporis enascens simul, & euanscens. n Earum sanè.)

Amplificatio per collationem. o O' qua-

lia.) Epilogus & scopus

Dialogi.

kk 3

SEQVVN.

SEQUUNTUR ORATIONES,
 quarum quædam adhuc inter Mortuorum
 dialogos, & Meretricum: quædam adhuc
 inter Saturnales epistolas prius relatæ
 fuisse: nonnullæ quoq; Dra-
 maticæ.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ, Η Ή ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ,
ἢ ἀπὸ τῶν Ἀνώνυμῶν *sive de Heresibus, id*
Ερμότιμος. *est Sectis.*
 Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTUM.

Hic Dialogus didacticus est. Disputat autem de sectis philo-
 sophorum, quæ nam optima sit, & ad felicitatem, quam omnes
 promittunt, certissimè ducat. Et quia impossibile apparet,
 ex tam multis, tamque diuersa sentientibus, quid optimum at-
 que verissimum sit, eligere: tandem concluditur, satius esse
 non philosophari, quam frustra ætatem ac operâ in eo quod
 assequi nequeas, consumere. Series dialogi ita se habet. Occa-
 sio & exordium ab incessu & habitu Hermotimi Stoicæ phi-
 losophiæ sectatoris sumitur, qui quoniam viginti iam annos
 perpetuos philosophos audierat, neque tamen adhuc mediâ
 ad virtutem viam superauerat, disputationi occasionem & ma-
 teriam subministrat. Prima igitur quæstio tractatur, quanto
 omnino tempore opus sit ad virtutem & felicitatem conse-
 quendam, Luciano longitudinem illius ut nimiam accusante,
 Hermotimo autem contrâ præmia & mercedem tanti labo-
 ris opponente. Atque hoc disputationis proœmio, & quasi
 quadam sylva præmissa, mox ad principalem quæstionem ve-
 nitur, puta quæ nam philosophorum secta certissima atque
 optima sit, & quomodo eadem deprehendi debeat. Ibi Her-
 motimus Stoicam præferens, eiusque rei rationes quasdam
 satis idoneas adhibens, à Luciano deridetur magis quàm con-
 futatur. Idem autem mox totam hanc disputationem quasi de
 integro

integro orditur. Ac primò quidē virtutis iconē quadā propo-
 sita ostēdit, cum multi ad eō sint qui viam ad illā polliceantur,
 in tam diuersa turba, tamq̃ graui causa optimū & certissimū
 ducem quærendū atq; eligendū esse. Quem cum alter ex Stoi-
 cis sumendū esse rursū diceret, eiusq; rei argumentū etiam
 hic non satis idoneū afferret, Lucianus per prosopopœiā re-
 liquorū philosophorū, seipsos immeritō causa indicē dāna-
 ri, ac Stoicis istis recentiorib; præponi querentiū, apologiam
 subiungit. Hermetimumq; reprehendit qui quos nunquā co-
 gnorit ac legerit, temerē ad eō dānet. Et hunc locum ita cōclu-
 dit, ut dicat, quoniā in incerto sit quænam philosophiādi via
 alijs præferri debeat, omnes æquē relinquenda: esse. Hinc va-
 rijs similitudinib; utrinq; res agitur, Hermetimo defendente
 Stoicū viam, & ostendente apud unū aliquē deprehensa veri-
 tate, nō esse opus alios ultrā consulere: contrā aut opponen-
 te Luciano, sed apud unū aliquem nondū inuentam ac depre-
 hensam illam esse, & ob id pariter omnes perscrutandos & co-
 gnoscendos esse. Quo obtento, iam & de tēpore agitur, quo
 ad cognoscendos omnes opus sit: quod tam longum præfini-
 tur, ut impossibile videatur uel partem illorum etiā per om-
 nem ætatem ab uno aliquo euoluī atq; cognosci posse. Rur-
 sum igitur quod suprā concluditur, quoniā impossibile sit om-
 nes euoluere, & tamen idem necessarium, si uerā viam ad virtu-
 tem deprehendere uelis, satius esse in totum ab illis abstinere.
 Et hinc quoq; ad similitudines deueniunt, Hermetimo cōtra
 hanc longitudinem temporis contendente, non esse necesse ut
 omnium omnia scripta euoluantur, sed ex parte cognosci ac
 iudicari totum posse: Luciano autem contrā negante, nisi si to-
 tum idem uniforme sit, & antea aliquando, quale sit, uisum ac
 cognitum fuerit. Nam philosophiam ipsam non unius generis
 esse, sed de multis ac diuersis rebus tractare. Post hæc idē alijs
 quoq; argumētis ostendit difficultatē eligendi & iudicādi tum
 de ipsis uijs, tum de ducib; & præceptorib;. Deinde ut maximē
 de uia & duce constet, inanē tamen ac uanā spem propositam
 esse, & hæc multis similitudinibus passim amplificantur. Po-
 stremò per fictionem concessio eo, ut Stoicorum optima uia,
 sit, testimonio ipsius Hermetimi comprobatur, neminem ad-
 huc illorum inuentum fuisse qui, quod promitteret alijs, ipse
 præstisset. Deniq; & mores & uitā illorū cū officio & effectū

virtutis pugnare: quod & exemplo cuiusdam Stoici præceptoris confirmat. Concludit igitur, philosophandum hoc pacto non esse: id quod mox Hermotimus facit, ex pœnitentia, prioris uitæ atque habitu reiectis.

L V C I A N V S.

ΣΟΝ, ὦ ἑρ-
μότιμε, τῷ θε-
ῷ αἶψα, καὶ τῷ
τῷ βασιλεῖ
τοῦ σπασί-
νι μύρασαι, πρὸς τὸν διδά-

σκαλον ἰσαγορεύων ἱσικαι.
ἰνδύσεις γοῶν τι μεταξὺ πρὶ-
ῶν, καὶ τὰ χεῖρα διανοήσας,
ὅρμα ὑποτασσόμενος, καὶ πῶ
χεῖρα ὅδε κῆκῶσι μετέφεις,
ὥσπερ τινὰ ῥῶσιν ἡδὲ σταυ-
διατίει μὲν. ὁρῶ τεμαχῶς, ὅ
τί τῶν ἀγκύλων σιωπιδίαι, ὅ
σκιμα σφιστικὴν ἀποφρο-
νίσαν, ὥς μὴ δὲ δὴ βαλίσαν
σχεδὸν ἄγεις, ἀλλ' ἰνδρὸς ἔ-
ως, αἰὲ σπασίμῃ τι πράττεις,
καὶ ὅτι πρὸ δὲ σπασίμῃ γίνε-
ται

Vantū acūm
ex codice, tū
properandi
studio con-
iecturam fa-

cere licet, Hermotime, ad
præceptorē gradū maturati
similis esse uideris. Voluntas
uerò sedula agitatione inter
progrediendū aliquid in ani-
mo, cū ipsa labia cōmouere
soleas sensim, & tacitè sub-
murmurando. Quinetiam
ipsam manum iam in hanc,
iam in alterā partē trans-
fers, quasi orationē aliquā
apud te digeras. Quæstio-
nem autē, aut alioquin ex ob-
liquis illis captiunculis quid-
dam componis, aut etiam

disceptationem sophisticā comminisceris, ita ut neq; per uia
incedens, ociū agere sustineas, uerū semper in negotio fer-
uens & sedulus, nunquam non quid piam seræ rei confi-
cis, adeo ut itineris quoq; laborē ad disciplinarū exercitiū
referre

τὰ μαθήματα. Ερ. Νὺν Δὲ
 ὦ Λυκίη, τιῦτό τι. τίμω γὰρ
 χθιζὼ σωσείαν, καὶ ἂ ἐπι
 πρὸς ὁμᾶς, ἀντιπαρῆμιν
 ἱππῶν τῇ μνήμῃ ἵκαστα. καὶ
 δὲ μὲν δὴ καὶ οὐκ οἶμαι, πα-
 ρίνα, ἑλπίτας ἀλλήλῃς ὅν τὸ
 ὑπὸ τῶ Κῶν ἱατρῶ ἀρεμῶν
 ὡς ἀρα βραχὺς μὲν ὁ βίος,
 μακρὸν δὲ τὸ τίχυν. καὶ τοι ἱα-
 τρῶ ἱατρικῆς περὶ τούτῃ ἱα-
 γῶν, δύμαρ ἵστα πράγματος.
 φιλοσοφία δὲ καὶ μακρὸν τὸ χρό-
 νον αἰσθάνεται, ὡς μὲν πάν-
 τες ἰγρηγῶντες, ἀτρεῖς αἰεὶ καὶ
 γαργῶν ἀποβλήνῃ ὅν αὐτῶν.
 καὶ τὸ κινδυνώδεια ἡ περὶ
 μετρών, ὅ ἀλλήλῃς ἔσται, ἢ τῶ
 πολλῶ τῶν ἰδιωτῶν συρφετῶ
 παραπορόμενον, ὅ δὲ λαίμα-
 νῶσαι φιλοσοφίσαντα. Λυ.
 τὰ μὲν ἄλλα, ὦ Ερμίτιμη,

referre soleas. HER. Sa-
 ne per Iouem, Luciane, tale
 quiddam est quod dicis. Cō-
 modum enim besternæ di-
 sputationis conuersationē,
 quæ illi ad nos disserue-
 rat, singula recogitando in-
 ter eundem in memoriam
 reuocabam. Aequum uerō
 esse opinor, ne quod tempus
 uacuum laboris temere
 negligenter prætereamus:
 præsertim cum nobis obscu-
 rum non sit, uerissimum es-
 se quod medicus dixit Hip-
 pocrates, nimirum hanc ui-
 tam angustis circumscriptā
 esse terminis, ipsam uerō ar-
 tem infinitæ prolixitatis.
 Sedenim hoc ipsum ille de
 arte Medica protulit, quæ
 quidem res multo minore
 labore perdiscitur: cæterum philosophia multo tempore
 haud ita comprehensu facilis est, nisi quis summa uigilan-
 tia inconniuet et perpetuò oculos habuerit in eam con-
 iectos. Atqui neque de paruis rebus aut ludicris in pericu-
 lum uenimus. Aut enim oportet miseram et ærumnosam, in
 promiscua priuatorum multitudine, ætatem agere: aut
 Philosophiæ studiis excultum, uitam felicem degere.
 L V C. b Vnimmerò ipsa præmia, quæ dixisti, ὦ Hermotime,

δομάσια, ὅλως ἄρνας.
 εἶμαι γὰρ μὴν οὐ πόρρω σι δι-
 ναι αὐτῶν, εἰ γὰρ καὶ ἀνάσσει
 τῷ τε χρίνῳ, ἐπίσιν φιλοσο-
 φῆς, καὶ προσίτι τῷ πένῳ,
 εἶναι μὲν ὁ μίττωρ ἐκ πολλοῦ
 ὅλως ἔχων δεικῆ. ἀ γὰρ τι
 μίμνεμα, σχῆμα ἐνέστιν ἐ-
 ν τῷ ταῦτά ὄντι, ἀφ' οὗ σι εἰδὲν
 ἄλλα ποιῶντα ἰώσαντα, ὅ παρ
 ρὰ τὸς διδασκάλους φειτῶν-
 τα, καὶ ὡς τὸ πολλὸν βιβλίον
 ἐπικινυρότα, καὶ ὑπομνήμα-
 τα τῶν σοφοῦν ἀπεγραφέ-
 ωσιν, ὡχρὶς ἀπὸ πρὸ φρενέ-
 δωσιν, καὶ τὸ εἶμα πατισίαν
 πότα. δεικῆς δὲ μοι αἰς οὐ-
 δὲ ὄντα πρὸ αὐτῶν σαι-
 τῶν, ὅτις ἐλθὼ ἄντα ἐν τῷ
 πρῶτῳ. ταῦτ' ὅρ σπου-
 δώσ μοι, φαίεν ἅκ' ἐς μακρὸν
 ὑπὸ πλάττω τῆς οὐδαιμο-
 νίας, εἰ γὰρ με λίσσεται ὁ-
 μῆς, καὶ πάλαι αὐτῇ σπουδῇ.

Εἰ.

adeo ut somni quoque parcissimus tibi uisus sis. ea tua
 est in studiis urgendis frequentia et sedulitas. Hec
 itaque cum tecum memoria repeterem, breui fore spe-
 ro, ut exoptatam felicitatem apprehendas atq; adeo, nisi
 nobis ignavis imposueris, iam dudum cum illa conuersatus es.

NER.

admirationis plena sunt, et
 quantiuis precij existiman-
 da. Porro opinor illa ipsa
 ferme te contigisse, neq; ita
 procul à te esse seposita, si
 quo modo fin est coniectu-
 ram facere ex temporis lon-
 gitudine, quod in philoso-
 phiae studiis perdiscendis cō-
 triuisti. Insuper etiam ex la-
 bore, quem mihi non medio-
 crem iam olim impendisse
 uisus es. Quippe, si recte cō-
 memini, hic ferme annus est
 uigessimus, ex quo te nihil a-
 liud rei facere conspexi, q̃
 præceptores frequentantē,
 et quamplurimum libris
 prono et obliquo capite in-
 tentum, ad hæc dissertatio-
 num philosophicarum com-
 mentarios describentē, sem-
 per diutinis curis et cogi-
 tationibus pallidū, et exue-
 co corpore prorsus aridum,

Ερ. πάθον, ὦ Λυκίη, ἐς νῦν
 ἀρχομαι παρακύνειν ἱς τὴν
 ὁδόν; ὃ δ' Ἀριτὸ πᾶν πέρη
 ῥω κατὰ τοῦ Ησίοδου εἰναι,
 καὶ ἴτεν ὁ οἶμα' ἰπ' αὐτῶν
 μακρὲς τε καὶ ἱρδὶ καὶ ῥω
 χὺς, ἱερῶ: αἰὲν ἀλὶ γὰρ ἴχων
 τοῖς ἐλασιπύροις. Λυ. ἐχέμεν
 νῦν ὅτ' Ἀρισταί σοι, ὦ Ερμώτε
 μί, καὶ ὁδοιπόρηται; Ερ. ὅ
 φημι, ὁ δὲ γὰρ ἰκώλυί με πα
 ραλαίμενα ἔσται, ἡδὲ τῷ ἄ
 ρω γυγόμενον. τὸ δὲ νῦν ἀρ
 χόμεθα ἴτι, ὦ Λυκίη. Λυ.
 ἀλλὰ τί νῦν γὰρ ἀρχῶν, ὁ αὐτὸς
 οὐτ' ἡσίοδος ἡμῶν τῆ πα
 ρὲς ἴφθ εἶναι, ὅτι κατὰ μί
 στω τὴν ὁδὸν εἶναι σὶ ὃ δὲ
 ἀλὶ γὰρ, ἐν αὐτῷ ἀμαρτυροῦμαι.
 Ερ. ὁ δὲ πᾶς ὁ δὲ τοῦτο, πᾶν
 πολὺ γὰρ αὐτῷ ἡμῶν ἴνυται. Λυ.
 ἀλλὰ πῶ γὰρ σὶ φῶμεν ὃ ἱερὸν
 τυχεύειν ὄντα; Ερ. ἰν τῇ
 ἐκπράττει κατὰ ἴτι, ὦ Λυκίη,

ἀρτι

esse dixit. Itaq; si iuxta me
 dium te ingressum esse dixerimus, fortasse non multum à ve
 ro aberrabimus. HER. Nullo modo, ne hoc quidē dixeris,
 quantumvis multū nobis confectū sit. LVC. Proinde ubi
 tandem in itinere te constitutum esse rectē dixerimus?
 HERM. In ipso montis radice consistentem, ὦ Luciane,
 modo

HER. & Undenam hāc ani
 mo spem cōcipis, ὦ Luciane,
 qui ad viā prelato iam prio
 rum capite prospicere inci
 pio? Ipsa porro uirtus, si quid
 Hesiodo credimus, ualde
 procul sita est, ad quā per
 tingendam ut uia est lōga,
 ita non minus ardua et a
 spera, non parum sudoris et
 laboris uiatoribus exhibēs.
 LV. Ergo nondū satis tibi
 sudatum est, neque satis cō
 fectum itineris? HERM.
 Mihi quidem non uidetur.
 nihil enim præpedimento
 mihi esse uiderem, quò mi
 nus per omnia felix essem, si
 unquam mihi concessū fu
 isset in summo fastigio con
 sistere. nunc uerò, Luciane,
 tantū adhuc incipio. LV.
 Atqui principium ille ipse
 Hesiodus dimidium totius
 esse dixit. Itaq; si iuxta me
 dium te ingressum esse dixerimus, fortasse non multum à ve
 ro aberrabimus. HER. Nullo modo, ne hoc quidē dixeris,
 quantumvis multū nobis confectū sit. LVC. Proinde ubi
 tandem in itinere te constitutum esse rectē dixerimus?
 HERM. In ipso montis radice consistentem, ὦ Luciane,
 modo

ἀρτι προβαίνειν βιαζόμενον,
 ὁμιθεὶς δὲ καὶ ῥαχῆα, καὶ
 αἰὲν χεῖρα ἐρέγοντο. Λυ. ἔ-
 κων ὁ διδάσκαλός σοι τοῦτο
 ἱκανῶς ποιῆσαι, αὐτὸς γὰρ ἐκ
 αἰῶνος, καὶ ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου
 Ζεύς, χρυσῷ τινα σιγαλὸν κα-
 θείας, τὰς αὐτὰς λόγους, ὅφ' ὅν
 σε ἀνὰ πᾶσι δαμάσῃ, καὶ ἀνὰ
 περὶ τοὺς αὐτὸν τι καὶ πᾶσι
 ἀρετῶν, αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἀ-
 παβιβεκώς. Ερ. αὐτὸ ἴφρ-
 ῖδα, ὃ Λυκίῳ, τὸ γεγονέναι.
 ἔσθ' ὅν ἐγὼ ἐκείνῳ, πάλαι ἀ-
 νισπάζμενον αὐτῷ, καὶ σιγαλῶ
 αὐτοῖς, τὸ δὲ ἰμῶν ἵτι ἐν δαί.
 Λυ. ἀλλὰ θάρρῃν χρὴ, καὶ θυ-
 μὸν ἔχειν ἀγαθόν, ὅτι τὸ τέλος
 τὸ ἰαὶ ἐρῶντα, καὶ πᾶσι αὐτῶ
 δαίμονιαι, καὶ μάλιστα ἐκεί-
 νῳ συμπεροβυμαμένῳ. πᾶσι
 ἀλλὰ τίνα σοι ἐλπίδις ἐποφά-
 νει, ὡς δὲ ποῖ ἀναβυσσομένη,
 ὅτι

nondū ascendi. L V C. Atqui bonum animum habere o-
 portet, optima spe mente concepta, ad itineris finem
 felicitatem in summo propositam conspicientem: ma-
 xime uerò, illo animo suis inclamationibus cohortante
 inclamante. Veruntamen ualde scire uelim, quæ
 nam spes ab illo tibi ostensa sit, superato iam cacumine:

an mox

modò porrò ire conantem.
 Est uerò omnino uia lubri-
 ca et aspera: ac planè eo
 opus est, qui manu protensa
 ascendentem subleuet. L V
 C I A N. Nunquid igitur
 præceptor tuus ad hoc tibi
 satis idoneus est, quemadmo-
 dum Iupiter Homericus ca-
 tenam quandam auream,
 ex summo demittens, sua ip-
 sius orationes opinor, qui-
 bus te uidelicet subductum,
 cum ad se, tum ad Virtutem
 subleuare queat, præsertim
 cum ipse multo antè ascen-
 derit? H E R M. Hoc ip-
 sum profectò Luciane, quod
 dixisti, à præceptore sedulò
 factum est. Etenim quantiū
 ad illius operam attinet, iam
 olim subductus sum, et cum
 illis conuersationem habuiz
 quātum uerò ad me attinet,

ἴς νύστα ἄκατον ἰδὲ τὸ ἄκρον
 Ἰουδαίᾳ σι, οἷον μετὰ τὰ μυ-
 στήρια τὰ ἄλλα, ἢ Παναθη-
 ναια; Ερ. ὀλίγον φῆς, ὦ Λυ-
 κίνε. Λυ. ἀλλ' ἴς τίς ἔστι
 Ολυμπιάδα; Ερ. καὶ τὸντο
 ὀλίγον, ὡς πρὸς ἀριτῆς ἀσκη-
 σιν, καὶ σὺ δαίμονιας κτῆσιν.
 Λυ. μετὰ δὲ μὴ δὲ Ολυμ-
 πιάδα; πάντως, ἢ πολλώγ'
 αὖ ὑμῶν ῥαθυμίαν καὶ ἀγνοίαν
 τις, ἢ μηδ' ἐν ταύτῃ χρόνῳ
 διύκαδι, ὅσον ῥίς ἀπὸ Ηρα-
 κλείου τελευτῶν εἰς Ἰουδαίαν ἀ-
 πικνῶν, εἴτ' ἐπανιδῶν ῥέον-
 διον. καὶ καὶ μὴ σὺ δὲ, μηδ' αἰ-
 βαλίσσοι τις, ἀλλ' ἐν τοῖς δια-
 μέτρων ἰθὺσι περιπλανώμενος.
 καὶ τοι πόσῃ τινὶ βύλει ὑψι-
 λατόβαν καὶ λαοκτονοῦ δῆ-
 μῳ; εἶτα τίς ἀνδρῶν, ἰφ' ἧς
 ὑμῖν ἢ ἀριτὴ οἰκῆ, ἢ Λόγγου
 ἱεῖνους, ἢ ἰντὸς ὀλίγου ἑμι-
 ρῶν Ἀλέξανδρος κατὰ κράτος
 εἴληψ; Ερ. ὁ δὲ ὁμοιον, ὦ Λυ
 commoratus oberraret. Et quoniam modo tandem cre-
 dibile est, petram, supra quam uobis Virius habitare cre-
 ditur, altiore decliuioresq; esse illa = Aorna Indica, quæ
 paucis in diebus ab Alexandro summa uicversa est fundi-
 tis? HERM. f Dissimile prorsus est quod adfert, ὦ Lu-

an mox futurum coniectan-
 dum sit, te in summo fore
 post mystéria, aut omnino
 post Panathenæa? HER.
 Perexiguum est quod dicis
 Luciane. LVC. An post
 quinquennium iam subse-
 quens? HER. Et hoc qui-
 dem modicum est cum ad
 uirtutem exercendam, tum
 ad felicitatis possessionē con-
 sequendam. LVC. d Pro-
 inde ad summum post decen-
 nium, nisi extremē pigri ex-
 lenti haberi uelitis, cum ne-
 que tanto tempore ad uirtu-
 tis fastigium ascendere quea-
 tis, quanto unus aliquis ter à
 columnis Herculis ad in-
 dos usq; baud difficulter ire
 atque redire possit, si nō re-
 ctā aut citra intermissione
 perpetua profectiōe iter fa-
 ceret, uerū apud populos
 iacentes in medio paulisper
 ciante.

κῶν, ἢ δ' ἴσῃ τὲ πρᾶγμα τοιαύ-
 ταν, εἴσω οὐ σῶμαίς, ὥς ὀλίγον
 χρόνον παύσασθαι καὶ ἀλῶ-
 σαι, ἢ δ' αὖ μῦθοι Αἰλίξ ποδῶν
 προσβάλλουσιν. ἀπὸ πολλοὶ αὖ
 οἱ αἰετόντες ἦσαν, οὐκ ἔστιν αὖτε
 χροτὴ μὲν ὀλίγον, μέλας ἔρως
 μέλας, καὶ προσδρόχοντες ἐπὶ πο-
 σὶν, οἱ μὲν ὅτι πάντες ὀλίγον, εἰ
 ἢ ἡδὲ πλέον. ἰπασθῶν ἢ κατὰ
 μίσλιν τῶν ὄσων γίνονται, πολλο-
 αῖς ταῖς ἀπείροις καὶ δυσχρίσιμ
 ἰστυχῶντες, ἀποδυσπνέουσι
 τε, καὶ ἀνὰ σφίσι μὲν ἀδμοῦντον
 πόντον, καὶ ἰδρῶτι φέρονται, ὅτε
 φέροντες τὸ κάματον. ὅσοι δ' αὖ
 αἰετῶν δεικνύουσιν, ἔ-
 ρει πρὸς τὸ ἄνεον ἀφικνῶντες,
 καὶ τὸ ἀπ' ἰπῶν οὐδ' ἀμυνῶσι,
 θαυμάσιόν τινα βίον τὸ λιπὸν
 βιῶντες, εἴσω μύρμηκα ἀπὸ τῆς
 ἐλπίδος ὅτι παύσονται τινες τῶν
 ἄλλων. Λυ. παπὰ ὦ Ἑρμό-
 τιμη, ὅλινγε ἡμῶς ἀποφά-
 ναι, ἢ δ' κατὰ τὰς πυγμαίας
 ὕψιμον ὡς ἀνίστανται, ὅτε
 ex illo felices facti, vitam
 quandam admirandam per reliquam aetatem exigunt,
 alios quidem mortalium non secus atque formicas ἐ subli-
 mi contemplantes. L V C. Παπὰ ὦ Ἑρμωτῖμη, ὡς ἀνίστανται
 eos ostendis, qui neque Pygmaeis

ciane. neq; enim eadem res
 est quam tu confingis, quæ
 tam in exiguo temporis spa-
 cio confici aut capi queat,
 non si infiniti Alexandri ad-
 unum omnes suas vires
 coniunxerint : quoniam
 multi qui conscendere mo-
 liebantur, fuerunt: iam vero
 non parum multi valde for-
 ti ascendunt animo, et profi-
 ciunt partim quidem nō ni-
 mium, partim vero altius.
 Cæterum ubi medium itine-
 ris iā attigerint, multis per-
 plexi difficultatibus, protin-
 us omnia fastidiunt, & re-
 vertuntur graviter anbelan-
 tes, multoq; sudore persuen-
 tes, itineris laboribus absler-
 riti. Quicumq; autem omni-
 bus gnauiter superatis incō-
 modis & discriminibus, in
 finem usq; animosē perdu-
 raucrunt, illi tandem ad fa-
 tigium usq; conscendunt, &
 ex illo felices facti, vitam
 quandam admirandam per reliquam aetatem exigunt,
 alios quidem mortalium non secus atque formicas ἐ subli-
 mi contemplantes. L V C. Παπὰ ὦ Ἑρμωτῖμη, ὡς ἀνίστανται
 eos ostendis, qui neque Pygmaeis
 quidem

HERMOT. SIVE DE SECT. 159

ἰαόντες, ἀλλὰ χαμαὶ πάντες πα-
 σιν ἢ χρῆ τ' εἴη. ἀκούεις ὕψι
 λὰ γὰρ ἔδω φρονεῖς, καὶ αἰσώδης.
 ὁμοῖς ὅ, ὁ συγγραφεύς, καὶ ὅσοι χα-
 μαὶ ὀρχόμενοι ἐσ' εἴη, κατὰ τῶν
 θιῶν καὶ ὑμᾶς προσεξέμεθα,
 ὑποφωτιστὰς γενομένους, καὶ ἀ-
 νελθόντας εἰ πάλαι σπένδει-
 τι. Εἰ. αἱ γὰρ γίνονται καὶ αὐτὰ
 δεῖν, ὡς Λυκῖνι, ἀλλὰ παρὰ το-
 λὸν τὸ λοιπόν. Λυ. ὁμοῖς ἀνὴρ
 φηδὲν ἐπέσοι, ὡς χρεὶν πα-
 ραβαλεῖν. Εἰ. ὅ, αὐτὸς γὰρ
 εἶδεν, ὡς Λυκῖνι, τὰ περὶ τῆς αἰ-
 σωμένης τοῖς ἐπὶ πλάτῃ τῶν ἑκασ-
 τῶν ἰσχυρῶν, μὴ δ' αὖ πᾶν-
 τος παρὰ καὶ ἡδὲ τῶν ἑκαστῶν ἰσχυ-
 ρῶν. Λυ. Ἡράκλεις, πάλιν λέ-
 γεις. Εἰ. καὶ γὰρ παρὰ μὴ γί-
 γναι, ὡς Λυκῖνι, εἰ πόντοι. Λυ.
 ταῦτά μιν ἴσως ἀμυνθῆς, ὑποφω-
 τιστὰς τῶν ἑκαστῶν ἰσχυρῶν, ὅτι βίω-
 σις τοιαῦτα, πόσοις ὁ Δι-
 δάσκων σου καὶ ἀνελθόντες,
 non minus viginti annis peropus esse, quibus exactis omni-
 no me in summo fastigio futurū esse confido. L V. O' Her-
 cules, perlongū est quod dicis. HER. Siquidē de maximis
 rebus nobis labor est propositus. L V C. Fortasse illud ve-
 rum esse nō valde negauerim. Quod aut viginti annos adhuc
 victurus sis, quonā modo præceptorum certū te reddidit,
 nedum

quidem ipsis nos conferre
 dignaris: sed in totum humi
 repentes, in cavernis terræ
 degere confingis? Non iniu-
 riā alta et quæ sursum sunt
 sapis. Nos uerò infimæ ple-
 beculæ extrema fex, et quot
 quot per humum repentes
 sumus, post deos etiam nos
 supplicibus votis deuenera-
 mur in alio constitutos, ani-
 mūq; properandi adden-
 tes conscendentibus. HER.
 Utinam saltem ascendendi
 facultas unquam nobis da-
 retur: uerū multum adhuc
 uicæ conficiendæ superest.
 L V C. At tu nondum ex-
 posuisti, quanto temporis
 spacio opus sit ut in comple-
 xu uirtutis interquiescas.
 HER. g Neq; ipse admo-
 dum hoc ipsum exacte cal-
 leo, ὅς τις opinor tamē

ὁ μόνον σοφός, ἀλλὰ καὶ μαυτι-
κὴς ὢν, ὃ χρησμολόγος τις, ὃ
ὅσοι τὰς Χαλδαίων μιδόδασε
ἐπίστανται; φασὶ γὰρ εἶδέναι
τὰ τελευτά. ὁ γὰρ δὴ οἱ γὰρ εἰ-
πὼς ὑπὸ τῷ πείθει, εἰ βιώσῃ μὴ
χρὲς πρὸς πλὴν ἀρετῶν, τοσούτους
πόνους ἀνέχεσθαι, καὶ τὰλαια
παιγνύων ὑπὸ τῶν καὶ μὴ ὁμί-
ραν, ὅσα εἰδέναι εἴ σοι πλεονέκτη-
μα τὸ ἀκρεὺς γαστέριον, τὸ
χρὲς ἔπαιον, κατασπάσσει
ἀνέμενον τὸ πᾶν, ὃ ἀπὸ
αὐτοῦ ἔστι λατρία. Εἰ. ἀπαγε,
ἀνθρώπη, γὰρ τὰντα, ὅ Λυκί-
ον, ἀλλ' εἴ βιώναι. ὡς μίαν
γὰρ ἡμέραν διδύμιον ἔσθαι, σο-
φὸς γαστέριον. Λυ. καὶ ἵκα-
νὸν σοι αὐτὴ τῶν τοσούτων κα-
μάτων ἡ μία ἡμέρα. Εἰ. ἡ-
μεῖς μὲν καὶ ἀκαχεῖον, ἐπὶ σὺν
ἐκαστέρ. Λυ. τὰ δὲ δὴ αὐτὸ
ἐστὶ διδύμιον, καὶ τελευτά,
ὡς πάντα χρὲς ὑπομένειν δι-
αὐτὰ, πόθεν ἔχεις εἶδέναι;
persuad. L V. Ergo pro tātis exātlatis laborib. unius diecu-
lae spaciū tibi satis esse uidetur! H E R. Mibi eqdē breuij-
mū etiā tēpusculū satis est. L V. h. Caterū illā superne cō-
tingēdā felicitātē, cuiusmodinā sit, cuius gratia dignū existi-
mas nihil nō perferēdū esse, undēnā habes perspektū et co-
gnitām?

nedum sapiens existens, ne-
rūm etiam fauldo spiritu
præditus, aut unus ex illis
qui Chaldaica disciplina
sunt imbuit? Aiunt itaq; ὅ-
hæc sciri posse. neq; enim ve-
risimile est, adeoq; iniquum
esse, ut tu uitæ tuæ incertus,
num unquā in humanis a-
gens uirtutem amplexurus
sis, tantos labores temerē su-
sciperes, tot perpeßis diu no-
ctūq; difficultatibus: præci-
pue uerō cum prorsus igno-
res, nū in propinquo summi-
tatis te cōsistētē imminēs
Parca, pede correptū, atq;
ab omni spe potiundæ uir-
tutis deiectionem, deorsum deo-
tractura sit. H E R. Apage
istā: quippe nefas ὅ-
irreligio-
sum est talia loqui, ὁ Lu-
ciane. Atqui abunde sat est,
si unicam tantū dieculam sa-
piens factus, felicitate illa
perfruat. H E R. Mibi eqdē breuij-
mū etiā tēpusculū satis est. L V. h. Caterū illā superne cō-
tingēdā felicitātē, cuiusmodinā sit, cuius gratia dignū existi-
mas nihil nō perferēdū esse, undēnā habes perspektū et co-
gnitām?

ἔ γὰρ αὐτὸς πῶς ἀνέβη-
 δας. Ερ. ἀλλὰ τῷ διδασκᾶ-
 λῳ πιστεύω, λέγειτι, ἔ δὲ πᾶ-
 συ εἶδον, ὅτι ἀπρότατ' ἔστι
 αὐτῷ. Λυ. λέγει δὲ πρὸς διῶν,
 πῶς τὰ πρὸς αὐτῶν, ὅτινα
 τῶν εὐδαιμονίων εἶναι τῶν ἰ-
 πῶν, ἢ πῶς τινὰ πλεονεχὲς καὶ δό-
 ξας καὶ εὐλογίας ἀνυπόβλη-
 τας; Ερ. εὐφρόμῳ ἑταίρῳ ἔ-
 δὲν γὰρ ὄντα ταῦτα, πρὸς τὸν
 ἰν τῇ ἀρετῇ βίον. Λυ. ἀλλὰ
 τίνα φασὶ τὰ γὰρ, εἰ μὴ ταῦ-
 τα ἔξῃ πρὸς τὸ τέλος; ἢ ἀ-
 σκῆσις ἰαλόντας; Ερ. σο-
 φίας καὶ ἀνδρίας, καὶ τὸ κα-
 λὸν αὐτὸ, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ
 τὸ πᾶντα ἰπίστασθαι βιβάν-
 τας, καὶ ἰπὸς μὲν, ἢ ἰπὸς αἰχ-
 μένης, καὶ δόξας καὶ εὐλο-
 γίας, καὶ ἰσὺς ἢ σώματι, πᾶν-
 τα ταῦτα κάτω ἀφῆκε, καὶ
 ἀπὸ

citij finem deueniunt, habituri sunt? H E R. Sapien-
 tiam, animi magnitudinem, ipsumq; honesti & iusti preci-
 um, præterea autem omnium rerum exactam & absolu-
 tam cognitionem, certò & constanter persuasum ni-
 hil sapientem desideraturum. Porro diuitias, dignita-
 tes, uoluptates, & cætera quæcunque sunt corpo-
 ris, hæc inquam in uniuersum infra relinquit: quibus
 exiis

gnitam? neq; enim ipse un-
 quam in uirtutis usque cacu-
 men ascendisti. H E R. At
ego præceptorī differenti fi-
dem habere soleo, cui hæc
 ad unguem explorata esse
 dubium non est, cum præ o-
 mnibus sit in summo uirtutis
 fastigio excelsissimus. L V.
 Dic uerò per Deos, quali-
 nam illic esse, aut cuiusmodi
 tandem felicitatem gnaui-
 ter ascendentes manere as-
 firmabat? Nunquid confer-
 tas diuitias? an dignitatem
 & gloriam? aut uoluptates
 quaspiam non æstimandas?
 H E R. Bona uerba, o ami-
 ce: neque enim hæc quicquā
 faciunt ad uitam uirtuti ua-
 cantem. L V C. Quæ igitur
 sunt illa bona, si ne hæc
 quidem hi qui ad exer-

[illegible]

exutis & abiectis, omni e-
uicta difficultate in summi-
tatem emergit: nō secus atq;
Herculem in Oeta monte
combustum, ad Deos mi-
grasse tradūt, & ipsum de-
um factum. Etenim ille cum
à se abiecisset quicquid à
matre humani atq; mortuo-
lis contractū acceperat, ser-
uata pura & incorrupta di-
uinitate, probè prius extru-
ctæ pyræ incendio purga-
tus, in cœlum subuolasse cre-
ditur. Ad hunc modum illi
quoq; philosophiæ opera et
adminiculo tanquam igni
quodam perpurgati, omni-
bus illis recisis, & à se am-
putatis quæ vulgi animis di-
gna precio & admiratione
uidentur, parū recto & sa-
no utentes iudicio, cōscenso
cacumine, felicè et beatā de-
atum & uoluptatū ne memo-
deridentes eos potius à quib.
untur. L V C. Ita sanè
otime, est quedam animi ex-
itas, quæ penes ipsos est. Cæ-
an nunquā è fastigio illo uir-
tutis, ubi

HERMOT. SIVE DE SECT. 169

ὡς ἰδιώται, χρυσόμυροι τοῖς
κάτω, ἃ καταλιπαροῦν, ὃ
αὐτάκω ἀπαξ ἀνελθόντας αὐ-
τὸς μὲν, καὶ σωῖται τῇ ἀρε-
τῇ, πλάττει καὶ δόξας καὶ ἡδε-
υῶν κατακυλιόντας. Εἰρ. ὃ μὲν
νομίζτο, ὃ λυπόιτο, ἅμ' ἰς αὐ-
τὸ ποτελευθῆναι πρὸς ἀρετῶν, ὅτι
ἀργῇ, ὅτι φόβῳ, ἢ τ' ἰδιωμί-
αις ὁ τοῖσδε αὐτὸν ἀλλοῦν, ὃ δὲ
αὐτὸν λυπόιτο, ὃ δὲ ὅπως πᾶσι
ἔτι τοῖσδε πᾶσι αὐτῷ. Λυ. καὶ
μὴν εἴγε με δεῖ, μηδὲν ὀκνί-
σασθαι, ἀπὲρ τὰ ληδὶς ἅλλ' ὁ
φύμην χρῆ, εἶμαι. μήδ' ὅτιον
εἶναι, ὅτι ὅσον τὰ ἐπὶ τῶν σο-
φῶν γινόμενα. Εἰρ. μηδὲν
μῶς. ἅλλ' ἀπὶ ὅ, τι καὶ λίγας.
Λυ. ὅρα, ὃ Εἰσαρι, ὡς ἔγωγε καὶ
πᾶν ὀκνῶ. Εἰρ. ἀλλὰ μὴ
ὀκνεῖς, ὃ γυναικί, προσ-
τιμῶν με καὶ ἄλλων. Λυ. τὰ
μὲν ταῦτα ἅλλα, ὃ Εἰσαρι, με-
ρὺν satius esse opinor, optabilia & iucundiora afferre in
mediū, neq; religiosum esse accuratiore indagine ea perqui-
rere quæ sūt à sapientibus. HER. Nequaquā: imò quic-
quid habes, audacēter dicito. LVC. Vide mi amice, q̄ om-
nib. modis ad dicendū pigre & cunctanter affectus sim.
HER. Atq; nihil ē, ὃ generose, quod apud me solū dicere re-
formides. LV. Enimvero alia omnia quæ dixisti Hermoti-

tutis, ubi uelint, regrediātur
postliminio, reb. quas à tero
go reliquerunt, usuris. An om-
nino necessarium est semel
delatos in uerticem, ibidem
perpetuā uitam agere, cum
ipsa uirtute suauiter cōuer-
santes, medio ungue ostēsis
diuinis, honoribus & uolup-
tatibus? HER. Non solum
hoc illis liberum esse scias ὃ
Luciane, sed quemcūq; uir-
tute consummatum cōspice-
ris, eundem neq; iracundia,
neq; timori, neque ullis con-
cupiscentijs turpiter deditū
esse aut seruire putato. Nō,
si rebus insigniter dubijs iac-
tetur, aut tristitia affectus
fuerit, ullum animo dolorē
concepit. LVC. Sedenim
si fas foret me nihil reueri-
tum ueritatem proloqui ue-

διευκολύνει σοὶ παρεπόμενῳ,
 καὶ ἐπίφθονον ὅπως ἔχειν, σο-
 φίας τε γιγνόμεναι αὐτὸς, καὶ αὐ-
 δαίμονος καὶ δικαίου, καὶ ταῖ-
 λα, καὶ πως ἐκκαλέμεν πρὸς τὸ
 λόγον. ὁπότε δὲ καὶ πάλιν ἐ-
 φηδά καταφρονῶν σφῶς, καὶ
 δίκης καὶ ὁδονῶν, καὶ μᾶτι
 ὀργισθεῖν, μᾶτι λυπεῖσθαι, πᾶ-
 ν ἐνταῦθα (μότῳ γὰρ ἰσμεν)
 ἐπίπλω, ἀνέμπεδαις δὲ πρὸ-
 πόρον αἰδον ποιῶντα, βίης, φῶ-
 τινος; ὃ ἰκανὸν καὶ αὐτὸν ἔ-
 σίματ'; Ερ. μελαμῆς, ἀλ-
 λὰ καὶ ἔτε ἀπὲ, ἴσως ἴδ'. Λυ.
 δι. ἀδυνατῶ αὐτὸς ἔτ', ὁ-
 σίς, αὐτὸς τὰτ' ἄλλα αἰδον
 ἄξι', καὶ γάρων ἡδαις τὸ
 ὕστατον. Ερ. τί ἔν δὲ ἰσός;
 Λυ. τὸν ξένον οἶδα τὸν Ηρα-
 κλείδην, ὅς ἐκ πολλῶ συνιφι-
 λούσης αὐτῷ, μαθεύς ὦν, ἔ-
 ξανδῶν, τὸν ὀριστικόν; Ερμ.
 οἶδα,

facias, verū nominatim per-
 stringe eundem, quicumq; tandem fuerit. L V C. Ille ipse
 praeceptor tuus, uir cum alijs quidem uenerandus, tum aetate
 te penè confecta. H E R. Quid igitur se indignū admisit
 sceleris? L V C. Hospitem illum Heracleotem, qui multo
 iam tempore in ijsdem philosophiae studiis discipulus eius
 fuit, flauicomus ὃ contentiosum illum nominat

H E R.

Nomi

baud difficulter persuasus,
 ita se habere credidi: nimi-
 rum sapientes esse philoso-
 phos, et magno animo prae-
 ditos, neque non equi seruā-
 tes. Et mehercule non meo
 diocrem tua oratione per-
 sensi dulcedinem. i At ubi
 eosdem affirmabas ὃ dis-
 uiliarum contemptores, at-
 que etiam dignitatis ὃ uo-
 luptatum negligentes esse,
 neque moueri iracundia, ne-
 que tristitia conturbari: nō
 potui (soli enim sumus) non
 uehementer addubitare, cū
 in mentem ea mihi uenirēt,
 quae nō multo antè uidebam
 fieri. Atque enim, si placet,
 producam quendam, ὃ si
 hoc non parum tibi esse ui-
 detur, etiam nullo edito no-
 mine. H E R. Nunquam

οἶλα, ὅν τίς γινώσκει, Δίων αὐτῷ τὰ
 σίματα. ΛΥ. ἰκέτευ αὐτὸν, ἵ-
 πᾶ τὸν μηδὲν, οἷμαι, μὴ ἀπο-
 δίδῃ κατὰ πατρὸς, ἀποτάξαι
 περὶ τὸν ἀρχόντα ἱναγχοῦ,
 πορίσας γὰρ αὐτῷ δειμάτιον
 περὶ τὴν ῥάχην, καὶ ἰβόα,
 καὶ ὀργίστο, καὶ ἂ μὴ τῶν συ-
 νέθων τινος, ἐν μίσῳ γυρόμε-
 νοι, ἀφείλοντο τὸν νικητὴν
 ἐκ τῶν χερῶν αὐτῶ, οὐ ἰδί,
 προσφύς αὖ, ἀπὶ ῥαγῶν αὐτῶ
 τίω ῥίνα ὁ γόβων, ἔτις ὕγα-
 τάντα. ΕΡ. ποσὺς γὰρ αἱ
 ἰκέωντες, καὶ ἀγνώμων, ὃ ΛΥ-
 κίν, περὶ τὰς ἀποδόσεις, ἵ-
 πᾶ τίς γὰρ ἄλλος, εἰς δαυδίσ,
 πάλαι ἴστας, ὅδῃ τοις τε πο-
 διατίδων, ἀποδιδάσκει γὰρ
 αὐτῷ κατὰ πατρὸς τὴν τέχνην.
 ΛΥ. τί γὰρ; αὐτὸ μὴ ἀποδιδόναι,
 ὃ μακάρι, μίλα τι αὐτῷ καὶ
 δευδιντι ὅδῃ ἐκ φιλοσοφίας,
 καὶ μάλιστα τὴν ἐν τῇ οἴτῃ κα-

Novi quem dicis: Dioni, nē
 fallor, illi nomen est. L V.
 Illum ipsum dico. proinde
 cum fortasse non reddidisset
 illi mercedem in tempo-
 re, ad prætorem paulò ante
 rapuit miserum, pallio eius
 collo iniecto uociferans, &
 excādescens admodum: &
 nisi ē familiaribus quidam ē
 manibus furiosi adolescen-
 tē eripuissent, qui forte for-
 tuna ei rei interfuerant, pe-
 riculum erat ne nares mi-
 sero mordicus avulsisset se-
 nex. adeò impotenter de-
 baccabatur incensus irac-
 undia. H B R. Semper
 quidem & aliàs durus &
 implacabilis esse consuevit,
 si quis non in tempore pa-
 retam mercedē, Luciane, nu-
 meret: nunquam tamen ad-
 versus illos non paucos, quib-

bus usura pendendæ gratia mutuò dedit utendam pecuni-
 am, quicquam tale designavit. siquidem ad præscriptū tem-
 pus præsentaria pecunia semper reddunt fœnora. L V C.
 Quid? suntne, ὦ beate, qui illi pendant fœnora? kAn dum
 etiam illi à philosophia diligentissime perpurgato, ea-
 rum rerum faciendarum cura est, quibus in Oeta re-

ταλαιμελέων δαμείω; Ερ.
οἷς γὰρ, ὅτε ἑαυτὴ χάριν ἱκάνει
πρὸς τὰ τοιαῦτα ἰσχυράκων;
ἀλλ' ἔτι καὶ αὐτῷ παλαιὰ νε-
γὰ, ὅν κ' ἔστι, μὴ ἰσχυρὰ
καταβιώνει. Λυ. Δὲν
ὡς ἔρμηνει καὶ γὰρ κ' ἔστι
να ἴδῃ τίς ἀρετῶν, ὅς οὐδὲν
δαμνοῦνται αὐτῷ, πλὴν κα-
ταφρονῶντα. Ερ. ἢ σκελὴ
μοι, ὡς Λυκίῳ, πρὸς τῶν
διαλεγόμεναι σοι. σπουδαῖον γὰρ
ἔστι καὶ κρίνασθαι αὐτῷ, μὴ καὶ
ἀλλ' ὡς τῶν ἀπολειφθῆς. Λυ.
ὁ γὰρ ὡς γὰρ, τὸ τῶν γὰρ
ἐπιχειρήματα ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἰ-
σχυρὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅσον ἴσως
ἔστι. Ερ. πῶς λέγεις; Λυ.
ἴσως ἰσχυρὰ πρὸς τὸν αὐτῷ
ἀλλ' αὐτῷ, ἵνα καὶ πρὸς
αὐτῷ πρὸς τὸν αὐτῷ. πρὸς
αὐτῷ γὰρ τὸ ἱκάνει ὡς
πρὸς τὸν αὐτῷ, μὴ αὐτῷ
λέγει, τῶν γὰρ ὡς συμφορῶν
αὐτῷ. ἵκναιτο δὲ πρὸς εὐκρά-
πρᾶσεντα quidē! ipsius tibi non dabitur uidēdi aut audiēdi
copia, si qua fides inscriptioni habēda est. Siquidem tabella
quaeriam prae foribus suspensa, literis maiusculis in hunc lo-
quebatur modum: Hodie philosophicis dissertationibus
non uacabimus. Porro tuum praecceptorem apud Eucra-

lictis nihil opus habet? H E.
E quidem hac sui gratia, ut
tu fortasse falso suspicaris,
non facit: sed sunt illi in-
fantes pueri, quorum, ne o-
lim pressi inopia grauiter co-
geant, curā habere cogitur.
L V C. Atqui cōueniebat, ὡς
Hermotime, ut ὡς illos ad
uirtutem subduceret, quò cō-
muni cū illo felicitate post-
habitis diuitijs unā frueren-
tur. H E R. Non est mihi
sanē bisce de rebus tecū di-
sputandi oculū, Luciane: acce-
lero enim ut ipsum iam au-
diā, ne per omnē aetate in ob-
scuro mihi delitescendū sit.
L V. Bono animo esto, ὡς bo-
nei quippe hodie à philoso-
phicis cōmentationib. uaca-
tio promulgata est. Itaque
quod reliquum est itineris,
tecum unā conficiā. H E R.
Quomodo dicis? L V C. In
tem

τῇ, τῷ πάνυ, διηγήσας χθίς,
 γυγνόμεναι θυγατρὶς ἰστῶντι,
 πολλὰ τε συμπεριεφεύσκει ἰρ
 τῷ συμποσίῳ, καὶ πρὶς Εὐθύ
 Δαμῶ τὸν ἐκ τῆς Περικλῆος πα
 ροικωμένην, καὶ ἀμφισβη
 τῆσαι αὐτῷ, πρὶς ὧν ἰκάνει
 ἀνέβαινον αὐτὴν γυναικὶς ἀπὸ
 τοῦ Στράβου, ὡς ἔτι αὐτὴν καὶ
 γυναικὶς πῶς πῶς κεφαλῶ
 διακρίνεται, καὶ ἰδὲ αὐτὴν μέ
 λω πολλὰ, ὡς μίσηται οὐκ αὖ
 ἀποταθῆσαι, ὡς φασί, τὴν συ
 ντασίαν. Ἀλλὰ ἡ καὶ ἰσχυρῶς, οἱ
 μὲν, πῶς τὸ ἰκάνει, τῶν πα
 ρόντων, ὡς ἄλλοι, φιλοσοφίαν
 περιμένοντων καὶ ἰδὲ ἀποκρί
 νει πῶς, ὡς κατὰ γένος, ὡς
 ἀνταρτίαν ἑμῶν τε, ὡς
 ἰσχυρῶς, πολλὰ καὶ μέντοι ἀ
 ρέμῳ παρακαλῶν τὰ κρία,
 ὅπως τῷ πᾶσι κατόπισιν ἰ
 σῶντι παρὰ δὲ αὐτῶν καὶ συ
 μνησθῶν ἰδὲ αὐτῶν, τὸ
 ἀπὸ ἰκάνου καθόλου, μὲν
 τε ἰσχυρῶς παραγγέλλει.
 ονείραυ, ἀδὲο ut domum reuersus multa euomere cogere
 tur. Solus uerò carniū portunculas, quas puerο ἀ ter
 go assistenti in conuiuio adseruandas dederat, numeratas
 recepit, ne quem intromitteret magnopere interminans.

tem filiae suae nutilicia cele
 brantē hesternā nocte cœ
 nitaſſe dicebāt: multa præ
 terea in symposio super reb.
 philosophicis commentatū
 eſſe ad hæc aduerſus Eulhy
 demū Peripateticum nonni
 bil exaſperatū eſſe, ſuſcepta
 cum eo ipſo hñ de reb. cō
 tenſione, pro quib. nun
 quā non cum Stoicis digla
 diari ſolūt Peripatetici. Præ
 nimia uerò uoſiferatione, ea
 tiam capitis dolorē, & uche
 mentē quidem, contraxiſſe,
 & in multam uſq; noctē ſu
 daſſe, producta in longū di
 ſputatione. Quinetiam iuſto
 largius, ut arbitror, poculis
 ſemat inuitauerat: cū hi qui
 aderant, frequentius, ut par
 eſt, præbentes, eundē phi
 lotejus prouocaſſent. In
 ſuper in ipſa cœna immo
 deſtiori crapula quā ſe
 ni conuenerat, ſemetipſum

τῶν τε δὲ Μίδα ἕκαστα, τῷ δὲ
 αἵματι αὐτοῦ, Λευγαμέδον τισὶ τῶν
 μακρότων, οἱ καὶ αὐτοὶ αὐτῷ τρι-
 φον μάλα πολλοί. Ερ. ἰκρά-
 τισι δὲ πότρε, ὃ Λυκίην· ὁ
 Διλάσκακος, ὃ ὁ Εὐθύδαμος,
 ὃ τί καὶ τοῖσιν (καὶ γὰρ ὁ Μί-
 δας· Λυ. τὰ μὲν πρῶτα φα-
 σὶν, ὃ Ερμότιμῃ ἀγχώμαλα
 οἷσι γρη῏σαι, τὸ δ' ὅν τίλει
 ὃ νίκης καὶ ὅμας ἔγειτε,
 καὶ περὶ αὐτὸν ὁ πρῶτος
 ἐπὶ δὲ τῷ γὰρ Εὐθύδα-
 μου ὁ δ' αὐτομωτίφασιν αὐ-
 πιδῶν, ἀλλὰ φάσμα· παμμέ-
 γιστος ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ· ὁ
 καὶ γὰρ ἀλαβῶν ἐν καὶ ἰκρυ-
 πῆται, καὶ πᾶσι δαίμονι ὁ δὲ
 λυο, ὁ δὲ περὶ καὶ ὁ δὲ αὐτῷ
 ἰκρυ῏σαι, ὁ Διλάσκακος οὐ
 ὁ βίλτις, ὁ δὲ ἔχει, σπύρον
 Νιστέριον τινὰ καταφῶν αὐ-
 τῷ, πλεῖστον κατακειμένον, καὶ
 ὅτις ἰκράτρε, Ερ. εὔγε, ὁ

Hæc itaque ē Mida famulo
 eius audiui, discipulis qui-
 busdam commemorāte, qui
 ex ipsi, cum illorum essent
 non pauci, domum regressi
 sunt. H E R. Vter uerò il-
 lorum, Luciane, obtinuit vic-
 toriam, præceptor meus,
 an Butydemus? Nunquid
 etiam tale quippiam Midā
 commemorantem inaudi-
 sti? L V C. Initio quidem,
 Hermotime, aiebat illos pe-
 nē per omnia fuisse pares,
 ipsum uerò finem uictoriæ
 tandem penes nos fuisse, ita
 ut senex longē fuerit in pu-
 gna superior: Butydemum
 porro incruentum baudqua-
 quam abisse, nempe qui per
 magnum in capite inflētū
 uulnus haberet. Cum enim
 immodicē esset arrogās ex
 contentiosus, nec persuade-
 ri uellet, neque seni se præberet facile redarguendum atque
 conuincendum, præceptor tuus ille uir optimus eidem iux-
 tā accumbenti inusitata magnitudine ex pondere scyphum
 Nestoreum, quem fortē tenebat in manibus, fortiter incu-
 tiendo in caput illisit: atque hac quidem ratione uicto-
 riæ palmam superato aduersario obtinuit. H E R. Maeste
 animo

γὰρ ἄλλως ἰχρὺ πρὸς τὰς μὲν
 ἰδύμεντας εἶναι τοῖς κρείττο-
 σι. ΛΥ. ταυτί μὲν, ὦ Ερμῶτι
 μί, πᾶν σέλωχ' ἢ τί γὰρ πα-
 θὼν εὐθύδემος, ἀδελφά γι-
 ροῦτα παρ' ἄξια, ἀδελφῶν,
 καὶ θυμὸς κρείττονα, σκύφον
 ἔτω βαρυὺν ἐν τῇ χειρὶ ἰχούτα·
 ἀλλὰ σχολῶν γὰρ ἀγόμενος, τί ὁ
 δεικνύς μοι ἱταίρῳ ὄντι, ὅμ' ὅ-
 που ὁρμήθης τὸ πρῶτον φι-
 λασοφῆν, ὡς καὶ αὐτὸς, ὃ δυν-
 νατὸν, ἰδίῳ σκελετοποιίῳ ὑ-
 μῖν τὸ ἀπὸ τῆς ἀρξάμε-
 νος· ὁ γὰρ ἀποκλείσει τί με
 ἀλλοθι. φίλοι οὗτοι. Ερμ.
 ἢ γὰρ ἰθὺλῆσαι, ὦ Λυκίτι, ἢ ψῆ-
 ῖν βραχὴ ἴσον διείσεις τῶν
 ἄλλων, πᾶσι δας, ὡς ἰδίῳ, οἴοντι
 ἀπαντας, ὡς πρὸς σὲ, τοῦτον
 ὑποφρενήσεις αὐτὸς. ΛΥ. ἰ-
 πανὸν, ὃ μετὰ ἡμοῖς ἐν γι-
 νοίμην τοῖς τοῖς, οἷον ἐν νῶ.
 Ερ. ἀμίαν καὶ αὐτὸς κατὰ σὲ
 γεγονὸς

modo hæc res tibi cordi esset, Luciane, breui videbis quantum
 excellas omnes cæteros. Pueros, sat scio, opinaberis oēs alios
 præ te: tantum ipse ingenio et intelligentia præpollabis. L V. Mi-
 bi uero abundè satis esset, si post uiginti annos iam exactos
 talis euaderē, qualis tu nunc es. H E R. Profecto & ego

ll s ipse

animo præceptor: atq; haud
 sanè alio modo æquum erat
 agere cum his qui recusant
 cedere melioribus. L V C.
 Probabilia quidem admo-
 dum sunt quæ dicunt, Hermo-
 time. Quorsum enim atti-
 nebat ut Euthydemus homi-
 nem senem exasperaret, a-
 lienum ab iracundia, anie-
 mosq; longè præstantiorem,
 scyphum insuper tam gran-
 dem & grauem tenentē in
 manibus? Sedenim ocium
 id agimus: quid obstat quò
 minus mihi tuo familiari
 exponis, quoniam modo sub
 initium philosophari incæ-
 peris, ut & ipse, si fieri pos-
 sit, communem uobiscū pro-
 fectionē suscipiam, nunc pri-
 mum factō ad eandem exor-
 dio? Neq; enim temerè me
 excludetis à cōmuni itinere,
 hominē familiarē. H E R. Si

γιγαντες ὁρῶ ἄμω φιλοσοφῶν,
 τιτ' ὀφειλοντάς σε σχιλεῖν, δ' ὁ
 σπ, εἴ με, σὺ τοῦτο γίνεσαι. Λυ.
 τοσ' αὐτὰ γὰρ, ὅ ἐρμείμαι· ὅτι
 τίω αὖ πῶ ἄγ, λαβὼν, καὶ
 μὴ δύναιτο γὰρ. καὶ πρῶτον
 γί με τὸ ἄπ, διδοτε ἀντι-
 λεγόν τοῖς μωθ' αὐτοῖς, ὡς τι
 μὴ ὀρθῶς διγινώσκω δὲ αὐ-
 τοῖς, ὅ δ' ἐφίητε τὰ τοῖς νῦν
 τ' ὄντες; Ερ. ὁ πάντων. σὺ δέ,
 τίς τι βέλ, ὁρῶτε μετὰ τὸν, καὶ
 ἀντιλεγόντων γὰρ ὅτι μὴ δύναιτο.
 Λυ. σὺ γὰρ τὸν Ερμῆν, ὅ ἐρ-
 μέμαι, αὐτὸν, ὅ ἐπ' αὐτῶν
 ὅν τυχάνει. ἀτὰρ ἐπὶ μοι,
 τίς τις ὁδὸς ὅστω, ὅ ἐπ' αὐτῶν.
 σφίλω ἄγεται, ὅ τ' Ἐπικου-
 ρέων; ὅ ἀλλ' ὅ γὰρ ἡσυχία, ὡς
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ τινὲς εἴσι;
 Ερ. μάλα πολλοὶ, πλείονα τε.
 τινὲς καὶ Ἐπικουρεῖς, καὶ δὲ τ'
 Πλάτωνος ἐπὶ γὰρ ὡς. καὶ
 αὐτὸς Διγινώσκω ἄλλοι τινὲς, καὶ
 γε γὰρ ἐπερ Μερκυρίῳ, ὅ Hermotime, dic mihi, ἐστὶ ne unica
 via ad philosophiam adducēs, uidelicet Stoicorū uestrorū?
 Nisi enim falsa audierim, etiam alios complures esse cer-
 tum est. H E R. Et ualde quidem multi sunt: uidelicet Pe-
 ripatetici, & Epicurei, & qui Platonis titulo philosophi-
 am proficentur. Sunt item complures quoq; Diogenis &

ipse cum in tua essem æta-
 te, tunc primū ad philoso-
 phiam animum appuli, iam
 ferme ann. 40 natus, à quo-
 bus te non multū abesse ar-
 bitror. L V C. Rem ipsam
 putasti Hermotime; tot e-
 nim annos iam habeo. Qua-
 re si eam iam cōprehensam
 tenes, age & me adducito:
 haud enim iniusta postulo.
 Et primū quidem hoc mi-
 hi responde, ἐστὶ ne philoso-
 φίας candidatis relictā &
 concessa contradicendi li-
 bertas, si quid parum rectē
 dictū illis uidebitur: aut non
 hæc libera est natu iuniori-
 bus? H E R. Haud admodū.
 tibi tamen, si quid uolueris,
 interea & querendi et con-
 tradicendi facultatem libe-
 ram facio. ita enim facilius
 perdisces singula. L V. Eu-
 ge, sanē per Mercuriū, ὅ Hermotime, dic mihi, ἐστὶ ne unica
 via ad philosophiam adducēs, uidelicet Stoicorū uestrorū?
 Nisi enim falsa audierim, etiam alios complures esse cer-
 tum est. H E R. Et ualde quidem multi sunt: uidelicet Pe-
 ripatetici, & Epicurei, & qui Platonis titulo philosophi-
 am proficentur. Sunt item complures quoq; Diogenis &
 Antisthe.

Antisthenis affecta, tum etiam ipsius Pythagoræ imitatores, & alij his quoque longè numerosiores. LV C. Vera sunt hæc: omnino enim illorum magnus est numerus. Vtrum autem Hermotime eadem omnes uno ore dicant, an diversa? HER. Diversissima. LV C. Prorsum tamen unū alicubi esse verum, in quo consentiant omnes, credibile est: ita ut non omnia pugnent quæ ab illis pro vero affirmantur. HER. Admodū. L V. Proinde age, o amice, hoc mihi expedi, cuiam fidē habuisti tu sub iniuriam, quando ibas philosophiæ operā daturus, cum multas uideres ianuas tibi apertas & patentes, omnibus alijs progrediendo deuitatis, in Stoicorum potissimum diuertens, tantilla quæ cōpēdiosam ad uirtutem ret, alijs omnibus in obliqua et in argumentis aut coniecturis? Ac mihi nō cum qui nunc es, sapientē, siue absolutæ sapiētiæ Hermotio

ἔλα τὰ βέλτιστα κρίναμ ὑπὲρ
 τὰς πολλὰς ἡμῶς δυσκρίνας,
 ἀλλ' ἔτιος ἀπέκριναι, ἐπεὶ
 τότε ἔδωκε δεινότες, καὶ κατὰ
 τὸν νότον ἡμῶν. Ερ. ὁ σωίσμι δ',
 τί σοι ἔτε βέλτεται, ὦ Λυκίνα.
 Λυ. καὶ μὴν ἐπεὶ πρὸν ἀγνύλον
 ἐρόμεν πολλῶν ἅ ἐνταυ φι-
 λασόφων, οἷον Πλάτωνα καὶ
 Ἀριστοτέλῃ καὶ Ἀντιδίνῃ, καὶ
 τῶν ἐμπεδόντων προγόνων, τῶν
 Χρυσίππου καὶ Ζήνωνος, καὶ
 τῶν ἄλλων, ἵσθαι ἄσιν, τῶν οὐ πι-
 στεύσας, τὰς μὲν ἄλλας ἡμῶν,
 δὲ ἀπ' αὐτῶν δὲ προελάμεν
 ἀπὸ προήρησας, ἀξίους κατὰ
 ταῦτα φιλοσοφῆναι: ἀρκὴν οὖν
 ὡς περὶ τὸν Χαιριφῶντα ἐπὶ
 δεῖν δὲ ἐπιμύσειν ὑπὲρ τὰς Στω-
 κῶν, ἀρίστους δὲ ἀπ' αὐτῶν προ-
 σπῶν: ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν ἄλλων
 ἐπ' ἄλλο ἢ ἅτ' φιλοσοφίας
 προσέβλεπον, τίς ἀρμότιστα
 αἶμα, ἐν ἡμῶν εἰδότες. Ερ. ἀλλ'
 ὁ δὲ

Stoicorum placita delegavit, ubi prædixisset oraculo illos
 ex omnibus longe esse optimos: Siquidem illi mos erat,
 alium ad aliam philosophiæ rationem & formam cobor-
 tandi, quippe cui probè perspectum erat, ut opinor, quæ
 cuique potissimum congrueret. HERMOT. Nihil
 tale

Hermotimum, qui nunc præ
 multis millibus optima di-
 scernere & iudicare possit:
 sed ita responde ac quispiā
 homo idiota, qualem tunc
 agebas, aut ego nūc possim.
 HER. Quid sibi hæc tua
 uerba uelint Luciane, baud
 intelligo. LVC. Atqui nō
 admodum obliquū est quod
 percontabar, cum multi sine
 philosophiæ principes, uide-
 licet Plato, Aristoteles, An-
 tisthenes: præterea maiores
 nostri, Chrysippus & Zee-
 non, alijs; complures quot-
 quot tandem sunt: cui nam
 inquam credidisti, postha-
 bitis & omisis alijs, ut ea
 ex omnibus desumens, quæ
 quidem à te selecta sunt, su-
 stineas iuxta illa philoso-
 phiæ studijs incubere? Nun-
 quid etiam te, ut Chærephō-
 tem, Apollo Delphicum ad

ἰδὼν τοῦτον, ὃ Λυκίην, οὐδὲ
 ὑρῶν πρὸς γὰρ τούτων τὸ θῆν.
 Λυ. πότμον ἀνὰ ἄξιον θείας
 συμβουλίας ὑγίαν; αὐτὸ, ὃ
 ἰκασὸς ὡς αὐτὸς ἄντα ἰλιάσασθαι
 τὸ βέλτιον, κατὰ σπουδὴν, ἅ-
 του τῶν θῶ; Ερ. ὦ μὲν γάρ.
 Λυ. ἐκὼν καὶ ὑμᾶς αὖ διδά-
 σκαίτε τὴν πρῶτον, ὅπως δια-
 γνωσκίτω ὁ μὲν οὐδὲς ἐν ἀρχῇ,
 τίς ἔστι φιλοσοφία ὅτι, καὶ
 ὃ ἀληθύνεται, καὶ ὡς αὐτὸς τις
 ἔλπειτο, παρὰ τὰς ἄλλας. Ερ.
 ἰγὼ σοι φράσω, ἱέρων τὸς πλά-
 γας ἐκ' αὐτῶν ὁρμῶντας, ὥστε
 ἀναξίον ἀμάνει ἔνθα αὐτῶν.
 Λυ. πόσῃ τινὶ πλείονος τῇ Ε-
 πικουρείῳ ὢ Πλατωνικῶν ἢ
 Περικατετικῶν; ἑρῶ μυσταί
 καὶ αὐτὸς ἀναπλάσσει, καὶ ἀπὸ
 ἐν ταῖς χειροτονίαις; Ερ. ἀλλ'
 ἐκ ὑρῶν μυσταί ἔχουσιν, ἀναξίον ἔ-
 Λυ. ὡς ἐκ ἰδίαις διδάσκα-
 μι,

tale est ὁ Luciane, neq; de
 his unquam Deum consu-
 lui. L V C. Quidē an indi-
 gnā aestimabas banc rem
 divina consultatione! aut i-
 pse sufficiens tibi uidebare,
 qui quod optimum erat &
 praestantissimum, per te ip-
 sum posses eligere, non con-
 sulto Deo monitore? HER.
 Ita mihi quidem uidebar.
 L V C. Quin igitur et nos
 isthuc ipsum doces, quoniam
 modo statim ab initio quae-
 mus noscere quae optima sit
 & uerissima philosophan-
 di ratio, & quam quis-
 piam praetermissis alijs re-
 ctissime eligeret? HER.
 Ego haudquaquam ist-
 hac dicere grauabor. Cum
 multos uiderem, ad eandem
 certatim uiam affectantes,
 facile aestimabam Stoicam
 philosophandi rationem ceteris esse praestantiorē. L V C.
 Quorum igitur numerosior erat turba, Epicureorum, an
 Platoniorum, an Peripateticorum? Proinde illos nu-
 merasti, ueluti in ferendis colligendisque suffragijs usune-
 nire solet. HER. Atqui nō numeravi, sed cōiecturis deo
 prebendi. L V. Ut quid igitur me tantopere cupientē non
 doces,

μέλλει ὀκνεῖν, ὡς περὶ
 τῶν τούτων ἀκροῦσθαι καὶ
 πλῆθει κρίνει, ἀποκρυπτόμε-
 νον λίγων πρὸς μετὰ λήθης.
 Ερμ. ἔ μόνον ἔγω, ὦ Λυκίε,
 ἀλλὰ καὶ ἕκαστον ἀπάντων λι-
 γύνται, ὡς εἰ μὴ Ἐπικύρειοι,
 γλυκύθυμοι καὶ φιλόδοχοί εἰ-
 σιν. εἰ Περὶ πατερητικῶν δὲ καὶ
 φιλόπλεστοι καὶ ὀρίστιστοί τι-
 νόσιν, εἰ Πλατωνικοὶ ἢ τιτύφου-
 ται καὶ φιλόδοχοί εἰσι, περὶ
 δὲ τῶν Στωικῶν πολλοὶ ἱρα-
 σκον, ὅτι ἀνδρώδεις, καὶ πάν-
 τα γιγνώσκουσιν καὶ ὅτι ἐταύ-
 τῳ ἰὼν τὸν ἰδὸν, μὲν ὅτι βα-
 σιλεὺς, μὲν ὅτι πλάσιος, μέ-
 ν ὅτι σοφὸς, καὶ συνόλης ἀπο-
 τα. Λυ. ἴλιγον ἢ ταῦτα πρὸς
 αἰ ἄλλαι διηλαδί περὶ αὐτῶν
 ἔγω δὲ ἰκάνους αὐτοῖς ἐ-
 πίστευσαι, ἰκανῶσι τὰ αὐτῶν.
 Ερ. ὁ δαμῶς, ἀλλ' εἰ ἄλλοι ἴλι-
 γον. Λυ. εἰ μὴ δὲ ἀντίδοξοι
 solus rex, solus dives, solus sapiens, breuiter, in uniuersum
 nihil non esset. L V C I A N. Videlicet ista tibi de il-
 lis dixerunt alij. Neque enim uerisimile est hac illis de se
 ipsis prædicantibus, suâq; superbe collaudantibus te credi-
 disse. H E R M O T I M. Non, uerum hac ab a-
 lijs prædicata audiri. L V C. Facile tamē cōjicio hac di-

doces, sed uana spe lætari
 ac decipis, affirmans, de totis
 rebus coniectura et mul-
 titudine fretum iudicasse.
 H E R, o Non solum hoc
 quidē, ὦ Luciane, sed omnes
 quoq; cæteros mortales sæ-
 penumero affirmātes audie-
 xi, Epicureos quidem esse
 corruptos delicijs, uolupta-
 tumq; extremē amantes. Pe-
 ripateticos autē ad rem at-
 tentiores, parandis cumulan-
 disq; diuitijs inservire, et
 quosdam ex illis immodicē
 contentiosos. Porro Plato-
 nicos arrogantes, et nimio
 fastu turgidos, gloriaq; cu-
 pientissimos. Cæterum de
 Stoicis multorum semper idē
 fuit testimoniū, uidelicet q
 uiriles essēt, masculo animo
 præditi, et nihil illos fuger-
 et: et q. eam uia ingressus,
 uersa

HERMOT. SIVE DE SECT. 175

ἐκείνου, ὥς τὸ ἀκέραιον. ἔτοι δὲ
 ὄσων εἰ τὰ ἄλλα φιλοσοφούν-
 τός. Ερ. ὃ γὰρ. Λυκ. εἰ δὲ
 αἴα ἰδιώται τὰυτα ἔλγουσιν·
 Ερ. καὶ μάλα. Λυ. ὁρᾷς, ὅ-
 πως αὐτοὶ θάπαταίς μιν, καὶ
 ὃ λίγης γὰρ εἶς, ἀλλ' οἷα Μαρ-
 γίτη διακίχεται τι, ὥς πι-
 στεύω ὅτι Ερμιτιμὸς αὐτὸν
 συνιτῇ, ἵνα τότε γιγνέσθαι τις
 παράκουσται, πρὸ φιλοσοφίας
 καὶ φιλοσοφῶν ἀνδρῶν, τοῖς
 ἰδιώταις ἐπιστεύουσι, καὶ κατὰ
 τὰ ἑὸν ἐκείνων λεγόμενα ἐ-
 ποιῶτο τὸν αἴρισιν, καὶ τῶν
 κριτῶν ἀξίῳ. ὃ γὰρ πιστεύ-
 σαι μὲν οὐ τοιαῦτα λέγουσι.
 Ερ. ἀλλ' εἶδα ὃ Λυκίτη, ὅτι
 τοῖς ἄλλοις μόνον ἐπιστεύουσι,
 ἀλλὰ καὶ ἑμαυτῷ. ἰσχυρὸν γὰρ
 αὐτὸς κοσμίως βελήσκεινται,
 ἀσκήσει μελὸς συγκαλῶς, φρον-
 τίζοντας αἰετῶς, ἀρρεφῶς, ἐν
 χρῶ καρίαις τὸν πλάσσειν,
 fecisse. neq. n. ista tibi prædicati facile crediderim. H E R.
 At q ne hoc quidē te fugiat Luciane, me nō solūm credidif-
 se alijs, uerūm mihi quoq; ipsi. Etenim cōspiciebā illos bone
 ste et ornatē incredūtes, splendide & decēter amictos, nun-
 quā non certis cōmentationib. cogitabundo animo inten-
 tos, aspectu tetricos & terribiles, demissa barba, & longa

uersa scēla & opinionis c-
 firmasse neminē. Quare an
 illi quos tu te audiuisse præ-
 dicas, c numero philosophā-
 tiū fuerint, nescio. H E R.
 Ne q quidē. L V. Proinde ho-
 mines idiotas hæc dixisse
 credibile est. H E R. Et ual-
 de quidē. L V. P Obsecro, ne
 iterum me deceptū ab omni
 spe deicere soleas: neq; uerū
 sermonē exponis, sed existi-
 mas te cū Margita quopiā
 insulso et stupido uerba facere:
 ut planē persuasum habeas
 re, Hermotimū uirū singula-
 ri præditū cū ingenio tū in-
 dustria, annos nūc natū 40,
 hominib. tamē idiotis de sa-
 pientiæ studio, deq; uiris phi-
 losophiæ cādidatis credidif-
 seniorūq; inductū testimo-
 nio et prædicationē, rectiore
 uia philosophātiū electionē
 coma

ἰδὲν ἄβρὸν, ἰδὲν αὐτὸ πᾶν ἵε
τὸ ἀδιάφορον ὑπερκαπνίζον,
ὥς ἱκτακτον εἶναι, καὶ κινεῖ
κὼν ἀτυχῶς, ἀλλ' ἰδὲν τὸ μί-
ση καταπράττειν, ἰδὲν ἀρι-
στην ἀπαστῶν ἀνὰ φασιν.
Λυκ. ἀρ' εἴη κακὴν αἰδῶν
παιδῶν αὐτῶν, ἃ μικρῶ πρό-
δω ἱλίου αὐτῶν ἱσρακί-
ναι τὸν σὺν διδάσκων, ὃ
Ερμότιμῳ, πράττειν; εἴορ δα
ναῖσιν, καὶ ἀπαιτῶνται πι-
πρῶς, καὶ φιλονεικῶς πᾶν ἱ-
ρίσοντας ἐν ταῖς ξυστοῖς, καὶ
τάλλα, ὅσα ἰδιδάκτωται; ὃ
τῶν οὐ γὰρ σοὶ μίλα, ἄχρῃς
αὐτὸν δὲ καλῶς ἢ ἀναβίω, καὶ ὃ
πᾶν βαδῶν, καὶ ἐν χρεῶ ἢ κα-
ρά; καὶ πρὶς τοῦ λοιποῦ ἀρὰ ἱ-
χωμῶν ταυτοῖ καοίνα, καὶ τὰ δ
μὲν ἀπρὸ βῆ τειέτων, ὥς Ερ-
μότιμῳ φασιν καὶ χρεῶ ἀπὸ σχή-
μάτων, καὶ βαδισμάτων, καὶ κα-
Aut fortasse harum rerū nullam curam habendam esse exi-
stimas, modò uestitus sit probè mundus, & nitidè compo-
situs, et barba profunda, proluxa; in capite caesaries? Qua-
re in posterū, ut uideo, hic nobis certum erit canō & regula
rectè philosophantes exactè cognoscēdi, quæ uidelicet pro-
ponit Hermotimus & oportet; omnino ex habitu mundio-
re, grauiore; incessu, & capillo proluxiore, optimorum co-
gnitionem

coma uenerandos; nihil
molle aut parum uirile,
aut citra delectum ali-
quid admittentes, quod
quidem alijs stuporem indu-
ceret, aut planè uideretur im-
pudens & Cynicum, sed in
media & regia uia consti-
tutos, quæ quidem ab omnia-
bus affirmabatur esse optio-
ma. L V C. r Nunquid igitur
& hæc illa quæ paulo
antè præceptorem facientē
me uidisse testabar, ipsos
designantes uidisti? uideli-
cet fœnori & usura serui-
entes, amarulenter & con-
tentiosè mercedem à disci-
pulis exigentes, in conuiujs
aut colloquijs immodestè et
pertinaciter degladiātes, a-
liarū quæcunq; indecorè ple-
runq; peccare consueuerāt?
gnitionem

ρὰς διαγιγνώσκων τὰς ἀρί-
 στας: ὅς δ' αὖ μὴ ἴχνηται,
 μὴ δὲ σκυθρωπὸς ᾖ, καὶ φρι-
 ττικὸς τὸ πρόσωπον, ἀπει-
 κισματικῶς καὶ ἀποβλητικῶς:
 ἀλλ' ὄρα, μὴ καὶ ταῦτα, ὃ Ἑρ-
 μότιμ, παῖσις πρὸς με, πα-
 ρώμην ὅτι ὁραπιατόμην ὅ-
 σωνίμ. Ἑρ. διατί τὸ τί φη-
 δας; Λυκ. ἵτι ὦ γὰρ ἀν-
 δριάντων ταύτων ὁρίτμισιν
 λίγαι, τὴν ἀπὸ τῶν σχημά-
 των, παραπλοῦ γῆν ἰκάνουσιν
 σχημονιστοί, καὶ τὰς αἰαβο-
 λὰς κοσμιώτῃσι, φειδίσι τι-
 νὸς, ὃ Ἀλκαμέδους ὃ Μύρωνος,
 πρὸς τὸ δύμορφότατον ἀνά-
 σκευτῶ. ἢ δὲ καὶ ἐτι μάλ-
 ια καὶ τὴν μαίριδά τοις τοῖς
 τοις, τί αὖ πάδοι τι, ἢ τυφ-
 αὶς αὖ ἐπιδυμῶν φιλοσοφῶν;
 τῷ διαγνῶν ἢ τὴν ἀμείνω προ-
 αἰρεσιν προσημύον, ἢτι σχῶ-
 μα, ἢτι βᾶδιμα ὄρα, ἀνδρά-
 μων:

gnitionem sumere. Itaque
 cui hæc deesse uiderimus,
 neque ille tetricus fuerit,
 aut perpetuis intentis cogi-
 tationibus obambulauerit,
 reprobandus, & nibili æsti-
 mandus est. Sed uide, Her-
 motime, ne & hæc illuden-
 di gratia ad me dixeris, pe-
 riculum faciendo, num dece-
 ptum me esse sentiam.

HERM. Quorsum istud
 dicis? LVC. Quod hæc,
 ὁ bone, rectius statuarum
 sit cognitio atque indagae-
 tio, quam tu ab habitu sumē-
 dam esse dixisti. Omnino
 enim illæ habitu ferè sunt
 elegantiore, & amictu or-
 natione, quas aut Phidias
 quissiam, aut Alcamenes,
 aut Myron ad pulcherrimū
 absolutæ formæ archetypū
 expresserit. Quod si etiā ma-
 ximè inde coniectura capi-
 enda est in illis dignoscendis,

quid ille agat, qui uisu captus, philosophiæ perdiscen-
 dæ desiderio tenetur? Quæ enim fieri posset, ut in ha-
 bendo delectu non tota uia aberret, cum neque habi-
 tus neque incessus perspicendi facultatem habeat?

εἰς; Ερ. ἀλλ' ἵμεγαλὸν πρὸς
 τυφλὸν ὁ λόγος, ὃ Λυκίαν, ὃ δὲ
 μοι μέλας τῶν τιόντων. Λυ.
 ὃ χαλὴν μῆν, ὃ χρυσὴν, καὶ ὅτι
 τὸ γινώσκον ἔστι τῶν οὐτο
 μεγάλων, καὶ ἅπασιν χρυσί-
 μων. πάλιν εἰ δοκῇ, εἰ μὲν ἔξω
 ἡμῶν φιλοσοφίας μὴ ἐκτετα-
 σὶ τυφλῶν, ἵππερ μὲν ἔστι ἐρῶ-
 σι, καὶ τοὶ ἀναγκάσθω ὡς τοῖς
 τιόντοις μέλιστα φιλοσοφῶν,
 ὡς μὴ πάντων ἔχουσιν τοῦτο ἡδὲ τῇ
 συμπερίῃ· εἰ δὲ δὴ βλῆσκει-
 ται, καὶ πάντων ἐξυδάσκεις ὡ-
 σι, τί αὖθις ἀνίσταται σωφισ-
 τὴς ἐπὶ ψυχῇ, ἀπὸ γινώσκοντος
 ταύτης πρὸς ἄλλους; ἵδου βλάσφη-
 μίαν, τοῖνυν δὲ ὅστις, ἔχοντι τὸ
 γινώσκον τῶν ἀνθρώπων ὅσῳτι
 προσήκει αὐτοῖς, καὶ ὅστις ἀ-
 γάνων γίγνεται ἵς τὰ τὸ γινώ-
 σκον; Ερ. καὶ μέλας. Λυ.
 πῶς οὖν οἷόν τι σοὶ ὡς, ἀφ'
 ὧν

externa uestitus mundicie? Nisi enim me fallat animus, tale
 quiddā est quod dicturus sum, nimirū te parādā et colligen-
 dā sapientiæ cupidine cum istiusmodi viris conuersari, utq̃
 ea indices aucta, cumulatiuē euadas melior. H B R M. O.
 Et maxime quidem. L V C. Qui igitur tibi promptū fuit,
 atque

H B R M. Ego uero, ὃ Λυ-
 ciane, non ad cæcos uerba
 facio, neque illorum mihi
 quicquam curæ est. L V.
 C I A. Atqui conueniebat,
 ὃ bone, ut tantarum rerum,
 adeoq̃; omnibus necessari-
 arum cognitū, communis
 quadam esset cognitio. Sed
 enim quando uā tibi uide-
 tur, ἀπὸ φιλοσοφίας commer-
 cio cæci exclusi maneat, pos-
 set eaque orbatī sunt ocu-
 lis: tametsi cum primis ope-
 re precium mihi uidebatur,
 illos præ omnibus alijs φιλιο-
 σοφίας studio incumbere,
 ne acceptam amissi uisus
 calamitatē ferrent immode-
 ratim. Cæterum illi qui
 probe uident, etiā si fuerint
 perspicacissima oculorū as-
 cie præditi, quoniam pacto
 ea quæ in animo reclusa sunt,
 peruidere possunt ab illa

ὅν ἱεροῖα ἰκάνων τῶν γνω-
ρισμάτων διερχόμεν' ὅδε δὲ φι-
λοσοφῶντα, μὴ; ἔγ' φιλα-
τὰ ταῦτα οὕτω διαφείνε-
σθαι, ἀλλ' ἔτιον ἀπέρρητα, καὶ
ἐν ἀφανείᾳ καί μυσχ, λόγῳ καὶ
συντομίαις ἀναδεδεικνύμεν, καὶ
ἐργαίῃ τοῖς ὁμοίαις ὅψι μάλιστα.
ἔγ' ἂν Μῆμιν, ἀκρόασις, οἶμαι,
ἢ τινὰ ἐτιμάσκει τῷ Ηραίτῳ,
ἢ ἢ μὴ, ἀλλὰ τοῦ ἀντι. φασὶ
γὰρ ὁ μῦθος, ἔρως Αἰδωνῶ καὶ
Περσεΐδῃ καὶ Ηρατῇ στυ-
γνίας πόρι, καὶ τὸν μὲν Περσε-
ΐδῃ, ταῦτέν τινὰ ἀντιλάσας,
τῷ Αἰδωνῷ δὲ, εἰκίαν ἔπνοῦ
σας ὁ Ηρατῇ ἢ αὐτοῦ πορ-
αῖα συνιήσκει, καὶ ἰπείαδρ
ἐπὶ τὸν Μῆμιν ὄνον, ἐν πόρ-
δικασι πρῶτον, διατά-
ασις ἰκάνων ἐκάστῳ ὅργον.
ἔγ' ἢ ἄλλων, ἢ τινὰ ἐτιμάσκει,
πορτῇ αὐτῇ ἢ ἢ λίγα, ἔτι
ἔγ' αὐτοῦ πρὸ ἢ ἔτι ἰκάνω, καὶ
κίσει, Μινερῶν ὁ δὲ domum excogitasse: porro Vulcanus ho-
minē cōposuit, fabricavit. Ceterum ubi iā ad Momū vēiū
esset, quē certaminis arbitriū ἔγ' expensorē elegerāt, et ille
singulorū opera diligētissimē inspexisset: in alijs quidē quae
reprehenderit, superuacaneum fortasse foret referre: il-
lud tamen in bonis opificio potissimum calumniatus est,

atque adeo factu possibile,
ut ab his ipsis quas dixisti.
cognitionibus, philosophan-
tem aut secum perspiceres?
Neque enim ista perinde
solent propalam esse conspi-
cua, sed sunt abstrusa valde,
atque adeo in obscuro repo-
sita, quae multis uix oratio-
nibus ἔγ' congressibus, po-
tissimum uero opibus consi-
milibus licet animaduerte-
re. u Qualia enim Momus
in Vulcano reprehenderit,
opinor aliquando inaudi-
uisse te: quod si me fallit o-
pinio, audi iam nunc. sic eo-
nim habet x fabula: nimi-
rum Minervam, Neptunū,
ἔγ' Vulcanum contentio-
nem inter se suscepisse de
artificij principatu et prae-
stantia: atq; ipsum quidem
Neptunum taurum effin-
xisse, Minervā uero domum excogitasse: porro Vulcanus ho-
minē cōposuit, fabricavit. Ceterum ubi iā ad Momū vēiū
esset, quē certaminis arbitriū ἔγ' expensorē elegerāt, et ille
singulorū opera diligētissimē inspexisset: in alijs quidē quae
reprehenderit, superuacaneum fortasse foret referre: il-
lud tamen in bonis opificio potissimum calumniatus est,

καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα ἐν πλά-
 ξι τοῦ Ἡραίου, διότι μὲ καὶ
 θυρίδας ἐποίησεν αὐτῷ κατὰ
 τὸ γόνην, ὥς ἀναπισταδαι-
 σῶν, γυμνάμα γίγνεται ἀπαι-
 σιν ἀ βόλιται, καὶ ἐπινεῖ, καὶ
 αἱ ψεύδεται, δ' ἀληθεύει. ἐκεί-
 νος μὲν ἔν, ἄτι ἀμβλυότῃν,
 ἔτι πρὸς τῶν ἀνδράπων δι-
 γροῦτο· σὺ δ' ὑπὲρ τῶν Λυγ-
 κία ἑμὶν δίδουσαι, καὶ ἐρεῖ
 τὰ ἰνδαρ, ὥς ἴσιναι, διὰ τῶ τῆρ
 νη, καὶ ἀνίσταται σὺ τὰ πάν-
 τα, ὥς ἀδίναι μὲ μόνον ἀ βό-
 λισται, καὶ ἀ γυμνάσιναι ἴκα-
 τ·, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀμῶ
 νον ἢ χείρην. Εἰ. παύσαι, ὦ
 Λυκίην, ἵγ' αὖ κατὰ δὴν αἰ-
 λόμην, καὶ ἐ μεταμίλει μοι εἰ
 αἰρήσεις, ἱκανὸν δὲ τῷ πρὶς
 γῶν ἱμί. Λυ. ὁμοῦς ἐκ αὐ εἰ-
 ποίς, ὦ ἱταῖρι, καὶ πρὸς ἱμί,
 ἀλλὰ πρὸς ἱμί μοι παραπολε-
 ρήσιν ἐν πολλῷ τῷ σφροτίῳ·
 Εἰ. ὁ δὲ γὰρ αὐ σὺ αἰρήσεις,
 ὦν αὐ ἀπαι. Λυ. ἐν ὧ γὰρ ἐ.
 dem satis Hermotimo. L V C. Attamen ne sic quidē mihi
 dignaris exponere, ὦ amice, sed me in ima vulgi fece versan-
 tem superbe contemnis. HERMOT. Nihil fortasse il-
 lorum tibi placebit, quae dixerō. L V. 2 Nequaquā, ὦ bone,

atq; ipsum quidem archite-
 ctum Vulcanum non medi-
 ocriter perculsit, quod arti-
 fex non in y pectore ostiola
 quaedam addidisset, quibus
 apertis & reclusis perspicu-
 um fieret omnibus quid ille
 uelit, aut in animo strueret
 & cogitaret: num mentire-
 tur, an uerum diceret. Atq;
 ille quidem uelut caecutiens
 sic de hominibus statuit: tu
 uero nobis ipso etiam Lyn-
 ceo es perspicacior, qui, sicuti
 uidetur, per pectus ipsum
 quae intus sunt cernis: sunt q;
 tibi aperta omnia, adeo ut
 non solum certo teneas quid
 quisq; uelit aut cogitet, ue-
 rum etiam uter sit melior
 aut deterior. HER. Tu
 quidē, Luciane, ludos ex me
 facis: ego uero Apollinis du-
 ctu & auspicio delectū ha-
 bui, neque prorsus electio-
 nem moror: atque haec quidē
 uerūne

ἄλλ' ὁ δὲ ἰδίαις ἀπᾶν, ὅπῃ
 ἂν μὲν ἀρίστην, ἢ πᾶσι δ' ἂν
 εὖ ἰκάνῃ ἀπακρύπτει, καὶ φθο-
 ρᾶς ὁμῆν, ὡς μὲν ὅδε ἴσα γυναι-
 κιδά σοι φιλοσοφῶντα ἴδω, ἢ
 γὰρ παρὰ σομαι, ὅπως αὖ εἴδε-
 τι, ὃ κατ' ἑμαυτὸν ὀβρισην
 τῶν ἀνθρώπων πρὸς τῶν κρι-
 σιν, καὶ τῶν ἀσφαλιτάτων αἰ-
 ρισιν. ἄπει δὲ καὶ σὺ, εἰ βού-
 λαι. Ερ. ἀλλὰ βούλομαι, ὃ Λυ-
 κίου ἴσας γὰρ τι γυναικὶ ἰ-
 ρᾶι. Λυ. σκόπε δὲ, καὶ μὲν
 καταγυλάτης, εἰ παντάπα-
 σιν ἰδιωτικῶς ἀνέστην αὐ-
 τό. αὐτὰρ γὰρ ὅταν, ἢ πᾶσι μὲν
 εὖ ἰδίαις σαφιστέρῃ ἀπᾶν,
 αἰδέσθαι ἄμεινον. ἴστω δὲ μοι ὃ
 μὲν ἀρίστη τοῖον ἢ τι, εἴσω πό-
 λεις τις, ἀνδράμονας ἔχοντα
 τὰς ἱμπερίστομους (ὡς φαί-
 ναι ὁ διδασκαλῶν ὁ σὸς, ἢ ἄ-
 λω ποδὶ ἀφίγμεν) σφόδ-
 ρῶς τὸ ἀκρότατον, ἀνδράμονας
 ἢ manifestius & disertius explicare grauaris. Itaque
 uirtutem urbis instar esse singis uolo, quæ ciues habeat bo-
 nestissimæ & integerrimæ Rempublicam administrantes,
 quemadmodum tuus quoque præceptor, qui isthuc aliquādo
 peruēnit, idem hoc affirmare non dubitat: præterea sum-
 ma sapientia uiros exornatos, magno infractōque animo

uerum nihil eorum uis dicere,
 re, quod me delectaturum
 esset. Et quia tu me celas
 de industria, nobis inuidēs,
 ne fortē tibi pares euada-
 mus, si philosophiæ indagā-
 da studio operam nauare-
 mus: periculum faciam, si
 quo modo fieri possit, ut per
 me exactam iudicandi ratio-
 nem, minimeque fallibilem
 delectus habendi uiam inue-
 niām. Quocirca tu, si uolue-
 ris, arrectis auribus attento
 fac sis animo. HERMOT.
 Prorsus isthuc uolo, ὃ Lu-
 ciane: fortassis quiddam sci-
 tu dignum dicturus es. L V.
 At uide ne naso me suspen-
 dus, si illud omnino rustice
 & ineptē proposuero. Ita
 enim factū opus esse uideo,
 posteaquam tu qui harum
 rerum es multo peritior, il-
 lud manifestius & disertius explicare grauaris. Itaque
 uirtutem urbis instar esse singis uolo, quæ ciues habeat bo-
 nestissimæ & integerrimæ Rempublicam administrantes,
 quemadmodum tuus quoque præceptor, qui isthuc aliquādo
 peruēnit, idem hoc affirmare non dubitat: præterea sum-
 ma sapientia uiros exornatos, magno infractōque animo
 m m 9 prædi-

ἄλλοις ἀγαθαῖς. Εἰς. τί δὲν, ὦ
 Λυκίη, ἀπ' ἧς ἡ ἀπαιτία ἐ-
 πιδυνάμει, πολλὰ γίγνεται
 ἐν τοιαύταις πόλεσι, μή τι κά-
 μαιον ἐπιλογισμὸν ἔχεις ἢ ἢ
 ἐν δ' αὖ, μὴτε πρὸς τὸ καὶ
 τὸ χρόνῳ ἀπαγορεύοντες, ὁ
 μέλλουσιν ἀφικέμενοι ἐγγρα-
 φῶσι θά καὶ αὐτοὶ, καὶ μηδὲ
 ξανθὴ πολιτεία: Λυ. νῦν
 Δι' ὃ ἐρμώτερι, πάντων μάλ-
 ιστα ἐπὶ τῷ ἐπαλξίῳ, τῷ
 δ' αὖ καὶ ἀμειψίῳ, καὶ μέ-
 τι παρὶ δ' ἑνὶ αὐτῷ ἡδὲ
 λαμβανόμενοι, πολλὰ ποι-
 ῶμεν λόγῳ, μὴτε πάλιν ὅ γε
 εἶναι, ἔγωγε εἶναι, ἡδὲ καὶ χό-
 ται καὶ κλαδμοῖς οὐλοῦμαι ἐν
 πολλὰ δ' ἀλλὰ μέγιστα μὴ
 καὶ πάντες παρακαλῶν ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ἰδόν, ἢ δὲ μὴ ἰδόντες,
 ἢ μὴ δυνάμενοι, ἀποστρέφονται
 αὐτὰς, χαρὴν δὲ τῷ πατρὶ
 δάμονος ἰκάνουσιν πόλιν, καὶ αὖ
 τὸ ἀπερρίψονται τὸ ἡμέτερον,
 περὶ αὐτὴν προσηλόντες ἡμῶν
 προσκολλημένοι. Quid si aut sequi nos recusaverint, aut
 per aetatem non potuerint: illis relictis & posthabitis, re-
 ctè ad urbem omnium felicissimam animos: tendendum
 erit, reiectione etiā vestimentis, si eisdem amicti detineremur,

denique bonis institutam.
 HER. Quid igitur, ὦ Lucia
 neta non tibi videtur æ-
 quissimū esse, ut omnes cer-
 tatim eius urbis ciues fieri
 desideret, ita ut itineris tam
 laboriosi molestiam pro ni-
 hilo repuerit, neq; tempo-
 ris longinquitate victi ani-
 mū despōdeāt, certò et cōstā-
 ter persuasum habētes, se o-
 mni evicta difficultate in ci-
 viū numerū relatiū iri, eiusq;
 poliae se participes iulua-
 ros? L. V. Sanè p' louē, ὦ Her-
 motime: omnib. omnes ner-
 vos in hoc incēdēdos esse ar-
 bitror, cætera uerò negligē-
 da. Nec patriæ tenaciter
 nobis inhaerentis magna cu-
 ra habenda est: neq; valde
 moveri decet aut frangi ani-
 mo, parentū aut liberorum
 nos detinentiū complorati-
 onibus: sed & illi pari o-
 pera ad eandem profectiōnem nobiscum suscipiendam
 cohortandi sunt. Quid si aut sequi nos recusaverint, aut
 per aetatem non potuerint: illis relictis & posthabitis, re-
 ctè ad urbem omnium felicissimam animos: tendendum
 erit, reiectione etiā vestimentis, si eisdem amicti detineremur,

αὐτὰ ἐπαλημμένοι, κατ' ἑ
 ποίον ἰσχυρότερον ἰκῆσαι· ἢ γὰρ
 εἴθε, μὴ οἱ τις ἀπεικλήσῃ, καὶ
 γυμνὸν ἰκῆσαι ἔκοντα. ἤδε
 γὰρ ποτὶ καὶ ἄλλοι πρὸς βύ-
 ττα αὐδῆες ἤκουσα διεξιδόντες,
 ἔπαιε τὰ ἰκῆ πρᾶγματα ἔχει,
 καὶ μετὰ, ὅπως ἐπιδιδάσκει
 πρὸς τὴν πόλιν· ὅπως γὰρ
 αὐτοὶ, καὶ ἰδόντες ἑγγρά-
 ψην, καὶ φανέντων ποιήσας
 εἶναι, καὶ φράσεις μεταδόν-
 σαι, ὥς μετὰ πάν-
 των εὐδοκίμων. ἀλλ' ἰγὼ
 ἀν' ἐπιδόμῳ ἐπ' αὐτοῖς καὶ
 νῶτα ἔτι, πρὸς πρῶτα καὶ
 δευτέρῳ ἐπὶ τῶν· ἵσως γὰρ
 αὐτὰ ἔδει ἀμφὶ τὰ πρᾶ-
 γματα, καὶ πρὸς ταῖς πόλιν
 αὐτῶν. ἰαγὶ δ' ἔμ' ὅπως τῆς
 πόλεως, εἴ γε μέμνημαι, ἀλλὰ
 τε πάλαι, καὶ ἔπειτα καὶ τάλι,
 ὥς εὐμακρότερον μὲν ἐπὶ πόλει
 καὶ εἶναι αἶσαν, αὐθιγόν τε ἢ ἀ-
 λείαν, ἀλλὰ καὶ βαρβαρὸν ἐμ-
 πρὸς τὰς πόλιν. Porro de ciuitate, si recte comme-
 mini, cum alia multa, tum haec quoque praedicare solebat,
 quemadmodum omnes eius urbis incolae esset aduena, et pere-
 grini, nec ullus esset indigena. Quin etiam illud addebat,
 non parum multos in eadem Republica uersari barbaros,

illic baud dubie conuestien-
 di. Neque enim periculum
 est ne quis te eo nudo corpo-
 re delatum exclusurus sit. Iam
 enim ex aliis uirum multa
 canicie reuerendum disse-
 rentem audiui, quoniam illic
 se res haberent: meque ma-
 gnopere cohortabatur ille,
 ut me sibi ad urbem eluti comi-
 tem adiungerem. siquidem polli-
 cebatur itineris ducem se fo-
 re, et quod me ciuitate do-
 nare uellet, unumque ex tribu-
 libus facere, suo adscriptum
 sodalicio, adeo ut nulla non
 ex parte bene et feliciter
 agerem. Ceterum ego id a-
 tatis recte monenti non ob-
 temperabam, stulticia et ru-
 dibus annis debortantibus:
 nodum enim egressus eram
 annorum quintum et deci-
 mum. Fortassis si secutus fu-
 issem, iam in suburbio aut
 praeporis confisterem. Quin etiam illud addebat,

πολιτεύεσθαι πολλὰς, καὶ λί-
 γους καὶ ἀμύρτους, καὶ μικροὺς
 καὶ πένυτας, καὶ ὅλους, μετέ-
 χουσι πᾶσι τοῖς βυλίται-
 σιν. τὸν γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς
 ἐκ ἀπὸ τιμημάτων περιεῖναι
 τίω ἰγγραφήν, ἢ δὲ ἀπὸ σχη-
 μάτων, ἢ μεγέθους, ἢ παλαι-
 ἢ δὲ ἀπὸ γένους, ἢ δὲ λαμπρῶν
 ἢ πρὸς ὄψιν, ἀλλὰ ταῦτα μὴ
 ἐλπίσιναι παρ' αὐτοῖς, ἀ-
 ποχρῶν δὲ ἐκαστῶ πρὸς τὸ πο-
 λίτικον γυγνῆναι σύνεσιν, καὶ ἰ-
 σιθυμῆναι τῶν καλῶν, καὶ πᾶ-
 νομ, καὶ τὸ ἀμύρτος, καὶ τὸ μὴ
 ἐνδύναμι, μηδὲ μαλακισθῆναι
 πολλοῖς τοῖς δυσχορίσι, κα-
 τὰ τίω ὁδὸν ἰσχυράντα.
 ὡς ὅστις αὖ ταῦτ' ἰδὼν δάξῃ,
 καὶ λειψίαν, πορναίμην
 ἄχρη πρὸς τίω πᾶσι, αὐτίκα
 μάλα πολιτικῶν ἵντα τῶν, ἰ-
 σις αὖ ἢ, καὶ ἰσότητος ἀπασιν
 τὸ ἵχαιον ἢ κρείττων, ἢ δὲ
 παρίδης, ἢ ἀγροῦς, ἢ δὲ
 ἢ ἰσού-

ubi primū urbem attigerit, actutum in ciuium commu-
 nionem affonitur, quicunque tandem fuerit, parem ex-
 perturus bonorem. Porro peior an melior, an nobi-
 lis, an ingenuus, an seruus, aut liber, aut an prorsus

seruili conditionis ho-
 mines, informes, modicos,
 pauperes, breuiter neminē
 non eius Reipub. fore par-
 ticipem, quem penes modō
 uoluntas esset eō tendendū
 quandoquidem illis morem
 ciuitate donandi aduenas,
 affirmabat non sumi aut ab
 externa cultus & uestitus
 elegantia, aut à corporis
 proceritate & formosita-
 te, neq; à generis splendore,
 aut claris maioribus, sed ea
 pro nibilo aestimari apud il-
 los. Oportere tamen eos qui
 ciuitatis ius indipisci uelint,
 intelligentia instructos esse,
 rerumq; honestarum tangi
 cupidine, labore non fran-
 gi, nullis uoluptatum illece-
 bris capi, neque effeminari
 aut emollescere rebus dubijs
 & difficilibus inter eundē
 ingruentibus. Quisque ita-
 que prastiterit, exposuitq;

ἰδὲ γὰρ αὐτὸν ἰδὼν αὐτῶν, ἀ-
 νὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν οἷον ἀφ' αὐ-
 τῶν ἰκάνει· ἰφίτην, ἰν τῇ αὐ-
 τῷ· ἄρα μάλα τις ἀξίωσις·
 ἐρίην τι τὴν χάριν, καὶ προβαί-
 νει κατὰ τὴν αὐτῷ ἀπίστα,
 λίγην ἰκάνει αὐτῶν μόνον·
 τὴν δὲ αὐτῷ ἀδίστα, τὸς δ'
 ἄλλους πλεονάζει, μὴτι αὐ-
 τὸς ἰλασμένος, μὴτι ἄλλους
 ἐγείρει· ἀποκαλύπτει ἀκα-
 λυπτὰς. καὶ ἰδὲ τὸ πλε-
 ον ἀφίπνυται, καὶ κἄν τὰ
 ἴμια ἐπισχεῖται περὶ τὸ αὐ-
 τῷ ἴδιον, καὶ τὸς ἄλλους παύ-
 ρει, καὶ ὁ παρ' αὐτῷ ἴμοις, καὶ
 ἐξῆς ἅπαντες. τί, τι τίνων
 πλεονάζει τῶν ἰδῶν, καὶ τὸ αὐ-
 τῷ αὐτῶν, ὃ μὴ ἴσκει πα-
 ρέει με, καὶ ἀπερῶν πεισ-
 καὶ μάστιγα οἱ ὑγιμένους ἐπὶ
 διατηνόμενοι, καὶ τὰ ἴασι,
 ἰκάνει ἰπαινεύοντες· ὃ γὰρ ἴδα
 ἰδὲ τὸν ἀφ' αὐτῶν, ὃ τῶν
 πολλῶν ἀπολαύσει, ἀφ' αὐτῶν
 μὲν

cōiunbāt, animūq; meū incertū diuersē distrabunt, maxime
 uerò duces ipsi præter modum uociferantes, dum quisque
 sua immodicis laudibus deprædicat. Neque enim calleo in
 quam declinans, aut quem potissimum ex ducib; secutus, uro-
 brem

Etenim in quacunque forte
 fortuna incidero, uirū quē a-
 priam circa ingressum diuer-
 ticuli consistentem offendo,
 antiqua uirtute et fide ad-
 mirandum, statim in introi-
 tu accedenti manus porri-
 gentem, uehementerq; co-
 hortantem, ut ipsius uia in-
 grediar. usque adeo certa-
 tim unusquisq; illorum se cō-
 pendiosa uia gnarum esse
 iactat idē idē, alios uerò
 tota uia aberrasse, neq; ui-
 quam eò peruenisse, neque
 aliorum insequentium du-
 ces esse posse. Tandem ubi
 proximum accessero, audio
 et illum de uia sua magni-
 ficē pollicentem, aliosq; ma-
 litiosē uituperantem. Ad e-
 um quoq; modū facit is qui
 huic uicinus est, et sic dein-
 ceps omnes reliqui. Hinc i-
 taq; uiarum multitudo et di-
 uersitas non mediocriter me

ῥῆμα αὐτῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Ερ.
 ἀλλ' ἰγὺς σε ἀπελευθερῶ τῇ ἀπει-
 ρίας· τοῖς γὰρ πρὸς δουλοπερηνώ-
 σιν, ὃ Λυκῖνι, πιστεύσας ὅτι
 αὐτὸ σφαλέως. Λυ. τίσι λό-
 γοις, τοῖς κατὰ ποίον ὁδὸν ἰα-
 θῆσιν, ἢ τίσι τῶν ὀγκύμων
 ἀπολευθήσομαι; αὐτίς γὰρ ὁμῶς
 τὸ αὐτὸ ἀποροῦν ἐν ἑλλὰς μερ-
 οῖς ἀναφαίνεται, ἀπὸ τῆς πρᾶ-
 γμάτων ἑκείνων αὐτὰς με-
 τελευθῆσαι. Ερ. πῶς ταῦτα
 εἴς; Λυ. ὅτι ἐμὴν τὴν Πλά-
 τωνα ῥαπὲλῶναι, καὶ συνοῖσθαι
 περὶ σῶσιν αὐτῶν, ἰσχυρῶς ἰ-
 παύοντες δουλοῦντες· ὃ γὰρ τὸν ἄ-
 πικῶν ἰσχυρῶς, καὶ ἄλλοι ἄλ-
 λω· οὐδὲ τὸν ὑμῶν ὁδόν. ἢ
 πῶς γὰρ, ὦ Ερμότιμι, ὅχι ὅτι;
 Ερ. πῶς γὰρ ὅχι; Λυ. ὅτι τοῖσι
 ἀπίστος ἐμὴ ἡ ἀπορία, ἀλλ'
 ὅτι ἐμοῖς ἀγνοῶ τῶν πολλῶν
 καὶ πιστεύω τῶν ἰσχυρῶν·
 ὅρα γὰρ ἰσχυρῶς αὐτῶν, καὶ αὐ-
 τῶν, καὶ τῶν ὀγκύμων, μιᾶς
 res. Aut nō ita futurū esse, Hermotime, credendū est? H B R.
 Et cur nō? L V C. Proinde ab ancipiti animi perplexita-

bem accedere quā. H B R.
 At ego te, Luciane, ab omni
 basitatione liberabo. Ete-
 nim baud facile, si is qui an-
 te nos idem itineris confece-
 runt, fidem habueris, ab ero-
 rabis. L V C. B Quibus ta-
 babendam fidem dicis? aut
 quē ex ducib. sequuti sunt?
 aut per quam viam ingressi
 sunt? Iterum enim nobis sub
 alia forma eadem appareret
 animi perplexitas, a rebus
 ad homines translatis.

HER. Quoniam modo ist-
 buc dicis? L V C I A. Quo-
 niam quidem qui in Plato-
 nis viam digressus est, & il-
 lo duce se in viam dedit, illā
 baud dubiē laudaturus est.
 rursus qui Epicurum ducem
 sibi sequendum elegit, Epi-
 curi. ita omnino alius aliam
 commendabit: tu uerō ue-
 stram omnibus alijs prae-
 res. Aut nō ita futurū esse, Hermotime, credendū est? H B R.
 Et cur nō? L V C. Proinde ab ancipiti animi perplexita-
 te me non liberam, cum etiamnum ignorem ex viatori-
 bus cuienam potissimū fides adhibenda sit. Video e-
 nim unumquemque illorum, & ipsam, & ducem eius, unius
 tantum

ἔτι περὶ, ὡς ἡ παροιμία φη-
 σί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον
 διακλῦσαι θέλοντας. ὅτι ὅδ'
 αἰτιασάμεθ' αὖ σὺ λόγους τῶν
 τύχων, ἢ τειχόμενα καὶ ἀνεν-
 τίξασα, μὴ πάντως ἔτυχι τὰ
 ἀληθῆς, ἵνα ἔσται ἐν μυρίαις
 ταῖς ψεύδεσσι. ὑπερὶ δὲ τῷ
 Ὀμηρικῷ τελέτῃ ὑπερῆξον, ὡς
 αἶον τῶν πελοπιδῶν κατατε-
 χόμενα, δὲ δὴ τὸν μέγαν ἱτι-
 μήν, ἢ Τεύκρον, εἶμα. ἀλλὰ
 παραπονεῖν ἡμῶν σὺ λογιώτερον
 τῶν πολλῶν, βουθέουσαν, καὶ
 παρρησιάζουσαν τῷ τειχόμενῳ
 ἐλπίσειν, ἢ πάντως ἡμῶν τὸ
 ἴσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν. δὲ δὴ πῶς
 οὐδ' ὅτι ἡ μικρὸς, ἢ αὐτὴ τ' ἡ
 σὺν ἀγέῃς, ὅτι τῶν πελοπιδῶν
 νεμελῶν μίαν ἀγνοοῦντες ἡμ-
 εῖς ἐλπίσαντες, ἐλπίσαντες ἡμῶν
 αἰρέσειν τῶν τύχων ὅ-
 πως ὅμως, ἀκρίβως εἶμα. δὲ
 γὰρ ἀναστρέψαι ἔτι, καὶ αὖτις
 θέλωσι ὁπίσω ῥέειν, ἢ ἀπαξ
 ἐπὶ δὴ

nam meliorem pro nobis electuram esse. Opinor au-
 tem in tali re comparatione utendum, & demonstrandum
 esse. Neque enim promptum & facile est reuocare cur-
 sum, saluumque & incolumen retrò euadere, si quis
 soluta

uirgultea scapba (quod di-
 cunt) Aegæum aut Ionium
 transmittere uolentes. Neque
 enim rectè aut probabiliter
 fortunam inculparemus, si sa-
 gittando & iaculando non
 prorsus affecta sit ueram il-
 lam uiam, uiam nimirū in-
 ter tot infinitas falsas & er-
 roneas existētem: quod nec
 Homérico quidem sagitta-
 rio concessum fuit, qui cum
 debuisset columbam arcu fi-
 xam deicere, linea uincula
 rupit: opinor autem fuisse
 Teucrum. Sed enim hoc mul-
 to magis rationi consenta-
 neum est, spem habere mul-
 ta uoluerandi, & iaculo pe-
 tendi, quàm omnino illud u-
 num ex omnibus: quoniam
 periculum nō mediocre est,
 si pro recta & compēdiosa
 uia in unam ex erraticis &
 deuijs imprudentes incide-
 remus, sperantes fortu-

ἰδίῳ τῇ πλάτῃ τις αὐτὸν,
τὰ ἀπόμενα λυσάμεθα· ἀλλ'
τινάκη ἐν τῷ πλάτῃ δια-
φορίῳ ἐκποτιῶντα ὡς τὸ
πελὺ, καὶ διὰ τὰ, καὶ κα-
ρυβρόντα ἐπὶ σάλας. διὸ
ὁ ἀρχὴ, πρὶν ἐκπλεῖσαι, ἀ-
ναβάντα ἐπὶ σκοπῶν τινα,
σκέψασθαι, εἰ ἰδίῳ ἐστὶ καὶ
ἕτερον τὸ πνεῦμα τοῖς εἰς Κό-
ρινθον διαπλεῖσαι ἰδύσασιν, καὶ
τὸ διὰ κυβερνῆσαι ἵνα τὸν
ἀρίτερον ἐκλεῖξασθαι, καὶ νῦν
συνάγῃ· εἰς διακρίσιν πρὸς
τηλικύτην κλύδωνα. Εἰ, ὅτι
γὰρ ἄμεινον, ὡς Λουκίῳ, πρὸς
πλεῖστον εἶδεν, ὅτι ἀπασ-
τας ἐν κύκλῳ περιελθόν, ἀπὸ
ἄλλων αὐτοῖς, ὅτι ὁ γινώ-
σκων ἀμείνων, ὅτι κυβερνήτας
ἐμπειροτέρους τῶν Στωϊκῶν.
καὶ ὡς ἰδίῳ, πρὸς γὰρ ἀφικέσθαι
πρὸς Κόρινθον, ἐκείνους
ἴψα, κατὰ τὰ Χρυσίππου καὶ
Ζήνωνος· ἵχνη προτέρων, ἀλλὰ
culum omnes ad unum accesseris, non tamen alios inuenies
neque duces meliores, neque gubernatores maiori peritiā
præditos quàm Stoicos. Atque si animus tibi est aliquan-
do Corinthum perueniendi, illos sequendos esse putabis,
per Cbryssippi & Zenonis negligia incedendo. F alioqui

soluta naui mari se semel cō-
miserit: uerū necessarium
est, in pelago fluctuum ar-
bitrio iactari & circumferri,
nauseātem uir plurimum,
& metu perculsum, capite
que marinis fluctibus gra-
uatum. Aequum uerò fue-
rat, sub initium priusquam
uela uentis permisisset, con-
scensa specula explorare si
mare esset nauigabile: et se-
cundus flaret uentus Corin-
thum nauigare uolentibus.
Et per Iouem quidem guber-
nator quispiā optimus sum-
mo cum iudicio illi deligen-
dus fuerat: præterea nouis
satis firma cōquirenda, quæ
tantis fluctibus & cursui par
esse potuisset. HER. E. Est
quidem, Luciane, quod di-
cis, non improbandum. Verū
enim uerò hoc satis cer-
tò scio, quòd si etiam per cir-

ἀλλ' αὐτὸς, Λυ. ὁρᾷς ἔ-
τε, ὡς ποιεῖς, ὡς ἐρμηνεύεις, ἄρ-
ηται: ἄποι γὰρ αὐτὸ καὶ ὁ τῷ
Πλάτῳ ξυνάδει πορῶν, καὶ ὁ
Ἐπικύρῳ ἐπόμενος, καὶ οἱ ἄλλοι
καὶ ἀνελθόντες ἐν τῷ Κέρτι-
θῳ, αἱ μὲν μὴ ἴσασιν ἵνα τῷ
ὡς ἴ, ὅ πασι πιστεύειν χρὴ, ὅ-
πρ' ὑγιανότατον, ὅ ἀπιστῶν ἰ-
μῖνος: μακρῶν δ' ἀσφαλίτα-
τον τὸ τοῖόν τινος, ἄχρις αὖ οὐρανὸν
μὴ τάλαντον ἐπισχυδμήσῃ,
ἐπεὶ φέρει, ἢ καὶ ἀπρ' οὐδ' ἴχω,
ἀγνοῶν ἵτι ὅστις ἐξ ἀπάντων
ἐστὶν ὁ ἀλατῶν, ἐλπίσω τὰ
ἑμέτερά, καὶ πιστεύσας, ἀνδρὶ
φίλῳ· ἀτὰρ μόνον ἢ λόγι τὰ
τῷ Σίμωνος, καὶ μίαν ὁδὸν εἶδαι.
πορήσαντες ταύτῃ, ἵσταται δι-
ῶν τις ἀναβιβῶσαι ποιήσει
Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Λ-
ετοσίαν, καὶ τὰς ἄλλας, εἰ δὲ
πορῶν

frustra hanc viam tentabis.
L V C I A. An non sensus ὁ
Hermotime, commune quid-
dam te dixisse? haud dubie
enim hoc ipsum dixerit ὅ-
quisque qui communem cū
Platone viā ingreditur, ὅ-
qui Epicurū ducē sequitur,
insuper ὅ- alij, me uideli-
cet Corinthum nunquam
uenturum, nisi cum illorum
aliquo itineri memet accin-
gam: ita ut necessarium mi-
hi esse uideam, aut omnibus
sine discrimine credere,
quod absurdissimū est: aut
omnibus iuxta diffidere,
quod quidem multo iustissi-
mum esse opinor, donec uera
pollicentem inuenerimus.
Age G uerὸ, si quemadmo-
dum nunc ignarus sum, etiā
num certum nō habens quē-
nam ex omniū philosophā-

tiū ordine ὅ- numero uerū diceret, uestrae sectae me addica-
rem, habita tibi fide uiro amico et familiari, attamen Stoi-
cae saltem philosophiae perito, tantūque iuicam illam viā
ingresso: postea uerὸ deorum aliquis ab inferis in uitā re-
uocaret Platonem ὅ- Aristotelem, praeterea etiam alios
omnis generis philosophos: illi autem circumstantes in-
terroga-

ἠφιστάμενοι ὁρῶμεν με, καὶ
 οὐ Δι' ὡς Δικατοῦμεν ἄγα-
 γόντες, ὑβρίων ἱκανῶς δι-
 σκύντες λίγοντες, ὡς βίλτις Λυ-
 κίῳ, τί παθόν, ὃ τίτι ποτὶ πα-
 τήσας, χρύσειον καὶ Ζέ-
 πονα προῖμους ἡμῶν, πρὸς
 βίβλων ὄντων παραπολὺ, χθὲς
 καὶ πρώτῳ γυναικὶ, μάτε δὲ
 γυναικὶ δούρ ἡμῶν, μάτε πα-
 ραθὲς ὁλως, ὅμ φανερῶν, ὡς τῶν
 τα λίγοντες, τί αὖ ἀποκρι-
 ναίμεν αὐτοῖς, ὃ ὁζαρκίσα
 μοι, αὖ ἡπῶ, ὅτι Ερμώτι-
 μῳ ἱκανῶν, φίλῳ αὐδρί:
 ἀλλὰ φανερῶν, οἷοι ὅτι, ὅμῃς,
 ὡς Λυκίῳ, ὅχισμῶν, τὸν Ερμώ-
 τιμον ἔττον, ὅτι ποτὶ ὅσων,
 ὅδὲ ἱκανῶν ὅμῃς ὅτι ὅκτι-
 χῶν ἀπάντων καταγιγνώ-
 σκαμ, ὅδὲ ὁρῶμεν ὅμῃς κα-
 ταδικαίτων, αὐδρί ποτὶ δούσαν
 τα μίαν ὅδὲν ἰν φιλοσο-
 φία, καὶ οὐδὲ ταύτῳ ἰσμε
 ἀκριβῶς κατανοήσαντι. οἱ
 δὲ γυναικὶται, ὡς Λυκίῳ,
 ὅχ

terrogarent, & per Iouem
 quoque in ius pertractum
 contumelia accusarent, di-
 centes: Quid uerò passus es
 optime Luciane, cui à quo
 persuasus Chrysippum &
 Zenonem nobis, qui multo
 antè fuerimus, proposueris,
 homines heri & paulo an-
 tè natos, cum nos neq; sero-
 monis participes feceris, ne-
 que prorsus quæ loquamur
 tentaris? Quod si hæc ab illo
 dicerentur, quidnam illis
 responderem? An satis mihi
 fore existimas, si dixerò me
 ab Hermotimo uiro fami-
 liari ita persuasum esse?
 Atqui dicerent, sat scio:
 Nos uerò, Luciane, quis
 ille sit Hermotimus, iux-
 tà cum imperitiis ignora-
 mus, sed neque ille nos no-
 uit: quare æquum non fuit
 it, omnibus in totum repu-
 diatis, nos indicta causa
 condemnare, fidem dantem
 uiro unicam tantum in phi-

losophia uiam, sed neque illam fortasse exatè satis per-
 spectam habenti. Hæc enim legum conditores, ὦ Luciane,

ἔχουσιν προτάττειν τοῖς δι-
 παταῖς πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἑτέρους ἢ
 ἀνέμους, τὸν δὲ ἑτέρον οὐκ ἔτι
 ἄνεμον ἑτέρου καὶ ἔτι, ἀλλ' οὐκ ἔτι
 φέρων, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν
 ἀνταρᾶσαι, ὥς ῥᾶν ἀντιφύλα-
 σσύναι τὰς λόγους, οὐδὲν ποιεῖν τὰ
 λυθὺν τε καὶ ψευδῆ, καὶ λόγους μὴ
 ἔτι ποιῶσιν, ἵνα μὴ δίδωσιν
 ὁ νόμος αἰς ἑτέρον δικαστέ-
 ον τοιούτων, ἀλλ' αἰὲν ὁρᾶν
 αὐτὰς. ὃ τὰς αὐτὰς αὐτὴ καὶ
 πρὸς τοὺς μὴ, ἀπὸ μὴ, λέγων,
 ὡς λυθὺν, καὶ τὴν Αἰθίοψιν μηδὲ
 πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἰδόν,
 οἷον ὁμοίως ἰσχυρῶς, διὰ τὸ μὴ ἀ-
 ποδείκνυσθαι τὸ παρὰ πᾶσι,
 ἐν τινὶ συλλόγῳ τῇ Αἰθίοψιν
 ἀισχυρίζετο, καὶ λέγει μελα-
 μόνος τῷ γὰρ ἀνθρώπῳ εἶναι λευ-
 κὸς ὃ ἴσως, μὴ ὃ ἄλλοις, ὃ
 μέλαρες, ἀλλ' οὐκ ἴσως αὐ-
 τῶν αὐτῶν; ὃ ἴσως αὐτῶν πρὸς
 αὐτὴ τῇ πρὸς βυττόν Αἰθίο-
 πων,

profectus sit, in quadam corona et conuentu Aethiopum
 perunaciter affirmaret, diceretque nusquam gentium ho-
 mines albos aut flauos reperiri, neque ullius aliorum co-
 loris quam nigros: nunquid alij fidem suis dictis face-
 ret? Diceret autem ad illum quispiam ex seniorib. Aethio-
 pibus:

ad hunc modum non impe-
 rant faciendum iudiciis,
 nimirum ut altero tantum
 audito, alteri facultas pro
 se loquendi ea quae ex usu
 suo esse intellexerit, non con-
 cedatur: utrum utrunque
 iuxta audiendum esse prae-
 scribunt, quod facilius diuer-
 sis sermonibus inter se exa-
 minatis et perpensis, quae
 uera, quae falsa sint, inueni-
 re queant. Quod nisi sic fa-
 ctum fuerit, permittit
 lex appellandi libertatem,
 ut in aliud iudicium ea trans-
 ferantur quae illos loqui
 patet. Iam si quispiam
 fortasse illorum me interro-
 garet, dic mihi, inquit, ὦ
 Luciane, si quis Aethiops
 qui nunquam alios homines
 conspexisset, quales nos su-
 mus, propterea quod nun-
 quam peregre extra patriam

πῶς, οὐδὲ δὴ αὐτὸ πόθεν ταῦτα,
 ὃ δρᾶσθαι, εἶδαι: ἔγωγε ἀπὶ
 δῆμους παρ' ἑμῶν ἔλαμύ-
 σαι, ἔδινον Δία τὰ περὶ τοῖς
 ἄλλοις οἵας ἐπαῖά ὄντι, φαίλω
 αὐτοῖς ἰσχυρὰ δίκαια δρᾶσθαι ἢ
 πρὸς βύτιω: ὃ πῶς, ὦ Ερμό-
 τιμη, συμβολούης: Ερ. ἔγωγε
 δικαιοτάτα δίκην ἔλαμύ-
 σαί μοι. Λυ. καὶ γὰρ ἔμοιγε, ὦ
 Ερμότιμη, ἀλλὰ τὸ μετὰ τῷτο
 ἐν ἑστ' οἶδαι ἡ ἐμοίως καὶ σὺ
 δέξῃ: ἔμοι γὰρ γὰρ καὶ τῶς πᾶ-
 ν ἀνὰ. Ερ. τὸ πόθεν: Λυ.
 ἰσχυρὰ ἀνὰ δὲ δ' αὐτῶν, καὶ φέ-
 σαι πρὸς μὴ ὠδὴν, ἀλλὰ
 γὰρ τοῖς καὶ τῶς τις ἐμῶν,
 ὦ Λυκίη, τὰ Στωικῶν μέγα
 ἀλλὰ, παρὰ πρὸς οἷς φίλος ἔ-
 τας, ὦ Ερμότιμη, ἀποδομένας
 ἢ μηδὲν ὡς, μέγα ἰς Πλά-
 τωνα, μέγα παρὰ τὸ ἐπὶ κεν,

illud iam ualde persuasum est. HERMOTIM. Qua-
 le nam illud est? LUCIAN. Nempe ut ille probabili
 inductione inferet dicturus: K Ergo absurdè propositus
 est nobis quissiam Luciane, qui saltem Stoicorum placi-
 ta calluerit, quemadmodum amicus ille tuus Hermotimus,
 cum nunquam peregrè profectus, neque ad Platonis Aca-
 demiam se contulerit, neque apud Epicurum diuerterit,

pibus: Tu uerò unde hæc co-
 gnita et explorata affir-
 mas, audacissime? neq; enim
 unquā à nobis suscepta ad
 externos populos profectio-
 ne peregrinatus es, neq; per
 Iouem qualia apud exterius
 nationes sint, unquam pere-
 uestigasti, aut præsens oculo-
 rum testimonio didicisti.
 An uerò hunc senem nō re-
 et et grauitè sentire præ-
 dicarem? Aut qd tu consilij
 in mediū adfers Hermoti-
 mei HER. Imò uerò tuæ
 sententiæ assentior: iustissime
 enim mihi uidetur eius te-
 meritas ita posse cōpesci. L.
 Et quidē mihi, ὦ Hermoti-
 me. Cæterū quod posthac
 dicturus sum, quomodo tibi
 mecum conueniat, scire nō
 possam: mihi quidem et

μὴ ᾗδωσι πρὸς ἄλλων τιὰ, αἰ
 τίνων λίσσι, μηδὲν ἄνω καλὸν
 ὦναι, μὲν δὲ ἀνδρὶς παρὰ τοῖς
 πολλοῖς, οἷα τὰ πῶν Στωϊκῶν ἐ-
 στί, καὶ δὲ ἐκείνῃ φασί, ἐν αὐτῷ δὲ
 ἄλλως θρασυτεῖ εἶναι διξάί σοι,
 παρὶ πάντων ἀπεφανόμεναι,
 καὶ πάντα, ἢν ὁ δῶς, ἐλπω-
 ποτε δὲ Λιβυκίας τὸν ἱερεῖον
 πάλαι προελθόντι βῆλα, αἰ-
 πορὶν ὡμα αὐτῷ, τὸ ἀλυσ-
 φατερὶ ἡμῶν δαλαδῶ, ὅτι ὁ
 μῦς τὰ μὲν Στωϊκῶν καὶ πά-
 ρον ἰκμενδῶν, ὡς αὖ κα-
 τὰ τῶν φιλοσοφῶν ἀξιολο-
 γοῖς, ὅκ ἀγνοομεν δὲ καὶ τὰ ἐπὶ
 τῷ ἄλλων λιγόμενα, ὅ γὰρ δι-
 δάσκουσιν καὶ ἡμῶν μεταξὺ καὶ
 ἀνίστασι πρὸς ἡμῶν, καὶ ἀν-
 τίστασι γὰρ τὰ, πρὸς αὐ-
 τοῖς, ὅ νομίζουσι ἰνταῦθα σι-
 πωσιδαιῶν τῶν ἀμφὶ τὸν
 Πλάτωνα καὶ Βυβαγόρα καὶ Ε-
 πικύρου, καὶ τὸς ἄλλους, ὅχι δὲ
 ἀντιγινώσκοντες αὐτῶν
 πρὸς ἡμῶν οἷα παῖδες, ὅ Λυκίον,
 ὅ ἱταῖός σου ὁ Ερμῆτιμος.

responso audito tacituros esse Platonicos & Epicureos, iū
 etiā alios? An non in risum soluti iure optimo ad me dice-
 ret: Qualis nā facit familiaris tuus Hermotim^{us}, ὁ Luciane,

qui

neq; omnino cū alio quocūq; fa-
 miliaritatē cōtraxerit. Ita-
 q; si dixerit nihil ita pulchrū
 aut ita verū inueniri apud
 omnes reliquos, qualia Stoi-
 corū sunt, et quæ ab illis asse-
 runtur an non iure optimo
 temerarium & audax tibi
 uideri debeat, de omnib. defi-
 niēdi & pronūciādi autho-
 ritatē sibi sumēs, maximē ue-
 rò cum tantum unius scētæ
 peritus sit, neq; unquam ex
 Aethiopia uel alterū pedem
 protulerit? Quid uerò existi-
 mas illi respōdēdū esse? Nū
 uerissimū illud, nos uidelicet
 Stoicis addictos, illorū phi-
 losophiam perdiscere, iuxta
 quā dignū putemus philoso-
 phari? neq; L. tamē nobis ob-
 scura sunt ea quæ dicuntur
 ab alijs: siquidē præceptor
 noster, & illa inter disse-
 rendum proponit, refellens
 subuertensq; illa satis argu-
 tē. Num uerò existimas hoc

ἀξιοὶ τοῖς ἀντιδικαῖς ὡς εἰς ὁ-
μῶν πιστεύειν, καὶ ἵπται τοιαῦ-
τα εἶναι τὰ ὑμῶν ὅρα, ἐπεὶ αὖ-
τῶν ἱκανοὶ φῶσιν, ὃ δὲ ἀδύ-
του, ὃ κρυπτομένοι τὸ ἀλη-
θές. ὁκοῦν ὡς τινὰ καὶ τῶν ἀθ-
λητῶν ἰδέσθαι κέρμενον πρὸ τῆ
ἀγῶνῃ, λακτίζοντα εἰς τὴν
ἀδύα, ὃ πρὶς κερὶν πικρῶν
τινὰ παταφθόντα, τὸν αὐτὰ
γνωτῶν δεινὸν παύοντα, συ-
θὺς ἀνακηρύξει αὐτὸν ἀγνοο-
δίτης ὄν, ὡς ἀμαχὴν τινὰ: ὃ
ἐκείνῃ μὴ οἴσιντ' ὅτι αἰα εἶ-
σαι, καὶ ἀσφαλὲς τὰ τιμωριό-
ματα, ὁ δὲ αὐτῶν ἀνταρμελόν
αὐτῷ, τῶν δὲ νικῶν τιμωρῶν-
τα κρίνειν, ἰσότητος καταγυ-
ρίσεται τὸν ἀντίπαλον αὐ-
τῶν, καὶ κρατήσει, ὃ δὲ ἀπα-
γορεύσει, ἄλλως δὲ ὃ: μὴ τοί-
σιν μὲν Ἐρμῶτι μὲν, ἀφ' ὧν
αὖ οἱ διδασκαλοὶ αὐτοῦ σκη-
μαχῶσι πρὸς ὑμᾶς ἀπίνταί,
οἷα δὲ

qui dignatur aduersarius de
rebus nostris fidem habere,
protinus existimans eiusmodi
esse omnia nostratia, qua
lia ipsi falsò confingunt &
dicunt, quorum aut ipsi
imperiti sunt, aut ipsam ue-
ritatem de industria celātes
obfuscāt improbitatē. Aut igi-
tur si uiderit aliquem ex
athletis exercitum se prius-
quam in arenam descende-
rit, calcitrātem in aera, aut
pugnis inanem quampiam
plagam inferentem, quasi
caderet aduersarium, illum
ideo statim proclamabit
præfectus certaminis esse
inuincibilem? Aut non po-
tius existimabit per facile es-
tutum esse, ita pueriliter &
iuueniliter Thrasonem glo-
riarum plenum agere, nul-
lo aduersario illi repugnan-
te: ipsam autem uictoriam

ennc primū decernendam esse, quando aduersarium for-
titer deuictum prostrauerit, & superior certādo euaserit,
altero lassitudine confecto, alioqui uerò nequaquam? Pro-
inde neque Hermotimus ab his quibus præceptores sui ad-
uersum nos absentes in umbra dimicant atque digladiantur.

οὐδὲ κρατῶν αὐτὰς, ἢ τὰ ἑ-
 μίτ' ἢ τὰ αὐτὰς εἶναι, ὥς αὐτὰς
 ῥίπτειν ῥ' ἔλινε· ἵππε δὲ τοῖς
 τῶν ἰμίων αὐτῶν εἶναι τοῖς τῶν
 περὶ αὐτὸν ἐκαστοῦ μαχόμενοι, ἃ
 κρατῶν αὐτῶν ἵπποι αὐ-
 τῶν, οὐδὲ αὐτῶν ῥίπτειν. ἢ
 καὶ τὰ Δία τοῖς τοξότοις μι-
 λυῖται, οἱ κέρου τινὰ σινο-
 φάκας, ἵππετα δὲ καὶ κοντοῦ
 πύξας, ἢ πῶς ποδὶ μι-
 ναι, τοχάζονται ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ
 ὡς τύχῃσι ποτὶ, καὶ διαπύ-
 ρουσι τὰ κέρη, καὶ κέρου σφ-
 ῆς, ὥς τι μίγα ποδὶ αὐτῶν,
 αὐτῶν αὐτῶν αὐτοῖς τὸ βί-
 α. Διὰ τῶν φρυγῶν. αὐτῶν
 οὐδὲ ῥῶσαι γὰρ οὐτὼ ποδὶ αὐτῶν,
 αὐτῶν αὐτῶν ἵπποι τοξότοις, αὐ-
 τῶν πῶτος μὲν αὐτοῖς κινῶν
 νοὶ ἀφ' ἵππων, ὥς τὸ πῶτος το-
 ξότοις· ἵππετα δὲ καὶ τὰ το-
 ξότοις κινῶν ἀφ' ἑαυτῶν,
 ἵππετα, αὐτῶν ποδὶ αὐτῶν
 τὸ βία, ἵππε αὐτῶν ἵπποι, ἀλλὰ
 διαπύρρουντα, ὥς ἵπποι μά-

λιστα,

quando emittūt iaculū: deinde etiā ea ipsa faciunt mobilia,
 ad quae arcu collimūt, nō stabilia, aut sagittam expectan-
 tia donec inciderit, sed cum plurimum fugiētia, nempe fe-

ras,

illos uictores esse putet: aut
 ea quae a nobis asseruntur,
 tam sine negotio posse reser-
 li aut subverti: N quoniā il-
 lud persimile esset puerorū
 ediculis, quas illi ut infirmas
 parare solent, ita protinus
 subuertunt ac diruunt. Aut
 per Iouem etiam his qui e-
 xercitio sagittandi sunt oc-
 cupati, qui stipulis quibuspi-
 am colligatis, et super con-
 tum fixis, nec ita procul po-
 sitis, emissio telo iaculātur
 ac si quando forte fortuna
 collimantes scopum tetige-
 rint, stipulasq; praefixas ia-
 culo penetrauerint, ilico ex-
 clamāt quasi re magna per-
 acta, si telum per sarmenta
 euolarit. Ceterum nequa-
 quam ad hunc modum Per-
 sae facere consueuerunt, sed
 neq; Scythae, quotquot illo-
 rum arcu et arte iaculan-
 di praecellunt: uerum initio
 ipsi equis insidentes, obequi

λίστα, ὅρτια γὰρ τοι ὡς τὸ πολὺ
 παταξούσαι, καὶ ὀρούσων ἐνι-
 σι τυχεύουσιν. ὡς δὲ ποτε καὶ
 ἡδὲ σκοπὸν δὲκ περὶ βλήσας τὸ
 τὸν αὐτὸν παλῆς, ξύλον ἀντίτυ-
 πον, ὃ ἀσπίδα ὠμαβοῦντων προ-
 βήμενοι διεκάζουσαι, καὶ οὕτω
 πεισούσαι καὶ δι' ἑπαινοῦ σφί-
 σι χαρίζεται τὰς δίσκους. ἀπὲρ τοί-
 νυν, ὃ Λυκίτη, παρ' ἡμῶν Ερ-
 μοτίμω, ὅτι οἱ διδασκαλαὶ αὐ-
 τῷ φεύσαντες προβήμενοι κατὰ το-
 ξούσων, ἔτα φασὶν ἀνδρῶν
 ὠπλισμένων κικρατῆναι.
 καὶ ἀπέναντες ἡμῶν γραψάμε-
 νοι, πυκινούσαι πρὸς ἐκέναντες,
 καὶ κρατήσασθαι, ὡς τὸ ἀ-
 κίς, κρατῆρ ἡμῶν εἶναι. ἀλλ'
 λὰ φαίνεσθαι αὐτοῖς ἵκανα τῷ πρὸς
 αὐτὰς τὰ τῷ Ἀχιλλέως ἵκανα,
 ἃ φασὶ παρὶ τῷ Ἑκτορί, ὃ
 οὐδ' ἡμῶν κέρυβ' αὐτοῖς
 μέγαλον,
 ταῦτα μὲν εἰ ξύμπασι, ἐν
 τῷ μὲν ἵκανα τῷ. ὃ Πλάτων
 δὲ αὐ

τας, & maxime volucres fe-
 riunt. Quod si nonnunquam
 scopus quoque ferendus est,
 emissi teli firmitate & im-
 pectum lignum transversim obe-
 lectum, aut scutum bouinis
 corne confectum præponen-
 tes, transfigunt: ac tunc qui-
 dem bonam spem habent fo-
 re ut eorum tela etiam per
 arma, ubi usus erit, peneo-
 trēt. Quapropter, ὁ Lucia-
 ne, dic nostris verbis Hermo-
 timo, præceptores eius sar-
 mentorum seu stipularū fa-
 sciculos propositos telis pe-
 tere: deinde ambitiose glori-
 ari homines armatos se de-
 vicisse: insuper aduersus i-
 mages nostras depictas pu-
 gila more depugnare: quib.
 etiam, ut par est, superatos,
 nos prostratos esse existi-
 ment. At qui unusquisque no-
 strum ad illos dicere posse-
 mus, quod ab Achille dictū
 est de Hectore:

Ille meam baudquaquam galeam, cristasq; comantes

Aspicere audebit. —

Hæc quidem uno ore dicturi sunt omnes, singulatim autem alius alia. Plato

n. n. s. baud

ἥ αὖ μοι δοκῇ καὶ διηγέσασθαι
 εἰδέναι τι τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὥς
 αὐτὸς ἑλὼς τὰ πλῆτα. τῷ γὰρ
 Συρακυσίων Γέλωνι φασὶ δύ-
 σῶδες εἶναι τὸ τέμα, καὶ τὸ
 ὠδιστὸν διαλαλεῖν αὐτὸν, ἐ-
 λπίς τε λυμῶνται ἐκ γὰρ τὸ
 γένειν αὐτὰρ, μήκει δέ τι-
 να γυνῶνα ξύνῃ, σιωπῇ χεῖ-
 ραν αὐτῷ, τελευτᾶσαι καὶ εἰ-
 πῶρ ἵππος ἔχει. τὸν δὲ πα-
 ρὰ τῷ γυνῶνᾳ ἰδόντα τῷ
 ἑαυτοῦ ἐργίσθαι, ὅτι ἐκ ἡμέ-
 ρου πρὸς αὐτὸν, εἰδήσας μά-
 λιστα τῷ δυσωδίᾳ. τῷ δὲ
 παρατὰς συνογνῶμιν ἰ-
 χην αὐτῇ· ἐπεὶ γὰρ τοῦ μὲν
 πεπρησῆσθαι ἄλλαν ἀνδρὸς,
 καὶ ἐμμεῖσθαι πλεόντων, οἷ-
 δῶκε ἅπαντας τοὺς ἀνδράσας
 τοιοῦτό τι ἀπειπῶν τοῦ τέ-
 ματος. καὶ Ἑρμότιμος τει-
 γερῶν, ἅ τι μόνος τοῖς Στοι-
 κείοις ξυών, φασὶ αὖ ἐπὶ πλά-
 τῳ,

bauddubie mihi uidetur aliquid
 narraturus eorū quae
 facta comperit in Sicilia,
 quorum non pauca habet
 cōperta. O Siquidem perhi-
 bent Geloni Syracusiorum
 tyranno os fuisse putridum,
 infectumq; graecolentia id
 quod per multum temporis
 illum latuit, cum nemo au-
 deret ob hoc ipsum repre-
 hendere, uirum prapoten-
 tem tyrannide, donec illi
 mulier peregrina adducta,
 rem ut se haberet, sumpta
 audacia exposuisset. Qua re
 ille inflammatus iracundia,
 uxorem suam accessit, gra-
 uiter cum ea expoſtulans,
 quod illi non palam fecisset
 foetidi oris graecolentiam,
 cum eius uitiosae animae pro-
 bē fuisset conscia. Illa uerò
 orauit sibi habendam esse
 ueniam, propterea, quod
 nunquam antea ullum ali-

um uirum sit experta, neq; cum quoquā tam propē cōgres-
 sa, ita ut pro certo putarit in uniuersum omnes uiros non
 aliam animam ore exhalare. Itaque Hermotimus, quia cū
 solis Stoicis commercium habuit, proculdubio diceret Pla-

των, ἀνέτης ἀγρεύει παῖα
 τῶν ἄλλων τὰ τέματα ὄρν.
 ὁμοίᾳ δ' αὖ καὶ χρὴ. ἰππὸς
 ἀπὲρ, ὃ ἵτι πλείω τεύτων, ἡ.
 πρὸς λιπὼν αὐτὸν ἀκρίτον,
 ἐπὶ τὰ Πλάτωνος ἐρμῆσαι,
 πιστεύσας τινὶ τῶν μέντοι Πλά
 τωνι ὁμιλεῖται, ἵνι τι λέγῃ
 βωβυλὸς φημι, ἄχρη αὖ ἄλλο
 λον ἢ, τίς ἀληθὲς ὅστις προαί
 ρισις ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδὲ μίαν
 ἀερῆσθαι ὄβρις γὰρ ἐς τὰς ἀλ
 λας τὶ τοιοῦτον. Ἡρ. ὦ Λυκί
 η, πρὸς τὴν ἑστίας Πλάτωνα
 μὴ ἢ Λεϊτετίῳ καὶ Ἐπικυ
 ρου, καὶ τὸς ἄλλοις ἀφ' ἑμῶν
 ἰάσωμεν· εὐ γὰρ κατ' ἑμὶ, αὐ
 ταγαγνίσθαι αὐτοῖς. νῶϊ δέ,
 ἵγώ τι καὶ σὺ, ἵφ' ἑμῶν αὐ
 τῶν ὀξυτάτωμῶν, ἡ τοσούτην
 ὅστις τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα,
 οἷον ἵγώ φημι αὐτὸ ἵναί. Αἰο
 διοπας δέ, ὃ τῶν Γέλωνος
 γυνῶνα, τί ἴδω καλῶν ἐν
 Συρακουσῶν ἰδὲ τὸν λόγον
 uersus illos ego conflēter.

to, non iniuriā nescius est
 qualiānam aliorum sint o
 ra. Non dissimilia fortasse
 et Chrysippus diceret, et
 his etiam multo plura, si il
 lo indemnato et indicta
 causa relicto ad Platonis
 Academiam à quodam eius
 affectu persuasus me recipe
 rem. Nam, ut tandem pau
 cissimis uerbis totius rei sum
 mam complectar, ita sta
 tuo, dum quidem in incerto
 fuerit quæ nam uera sit se
 cta philosophandi, nullam
 esse eligendam, propterea
 quòd non careat contume
 lia, si hac electa, aliam ne
 glexerit. HERM. Per so
 cietatem domesticam, Lu
 ciane, oge Platonem qui
 dem et Aristotelem, quin
 etiam Epicurum et alios
 missos faciamus. Neque enim
 ex dignitate mea est, ut ad
 quam et tu, accurate discutiamus, num res philosophica
 tale quiddam sit, cuiusmodi ego esse affirmo. Acibio
 pas autem, aut Gelonis uxorculam, quorsum nam opus erat
 ex Syracusis usque ad nostrum colloquium accersere?

Λυ. Αλλ' ἰκάνει μὲν ἅπτε-
σαι ἐκ παλαιῶν, ἃ σοὶ διηκῶσι
πρότερόν ἐστιν πρὸς τὸν λό-
γον· σὺ δὲ λίγη ἔδω, ὅσοις
τὸν γὰρ τι ὁρᾷν ἵκασαι. Ερ.
Δοκῆ μοι, ὦ Λυκίαν, καὶ πά-
νυ διωκτὸν εἶναι, μόνον τὰ τ'
Στωϊκῶν ἐκμαθόντα, εἰδέναι
τάλαθ' ἐκ ἀπὸ τούτων, καὶ μὴ
τὰ τῶν ἄλλων ἐπιξίωξαι τις
ἐκμανθάνων ἵκασαι. ὅσοι δὲ
σκέπται, ὥς τις λίγη πρὸς σὶ μέ-
νον τῶτο, ὥς αἱ δύο ἀνέδωκε τ'
τίτληται ἀριθμὸν ἀπειταῶσιν,
ἄρα διέσει προῖόντα σε πω-
θέντα τῶν ἄλλων, ἴσσι ἀριθ-
μητικοί, μή τις ἄρα ἔκ πίπῃ,
ὅτι π' αὖ λίγων αὐτὰς εἶναι, ὅ
αὐτίκα ἔδωκε αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ἄ-
λυσθαι λίγας. Λυ. αὐτίκα, ὦ Ερ-
μίαν. Ερ. τί ποτ' ἔρ' ἀλύ-
στατον εἶναι σοὶ δοκῶ, ἐντυχο-
χόντα τινὰ μόνον τοῖς Στωϊ-
κοῖς

rendum ab alijs omnibus, quotquot arithmeticae non sunt
rudes, ne forte quispiam inter illos sit qui dicat, bis duo-
bus quinque aut septem constitui. An non illicò tibi
planum sit cum uirum uera dicere? L V C I A. Illicò
quidem, ὦ Hermotime. HERMOTIM.. Què i-
guar ubi fieri posse non uidetur, cum qui solùm in Stoi-
corum

L V C. Sane illos quidem
missos faciamus, quandoqui-
dem tibi ad nostram di-
sceptationem parum uti-
les et superuacanei uisi sunt.
Tu uerò dic modò: apparet
enim similis quiddam admi-
randi dicturo. HERM.
Mibi Quidem prorsus
uidetur, Luciane, omnibus
modis fieri posse, cum qui
tantummodo Stoicorum do-
gmata perdidicerit, ex illis
ad unguem cognitis uerum
nosse, tametsi aliorum decretis
possit habitis nequaquam sin-
gula perdiscendo excusserit.
Considera uerò tecum, ad
hunc modum ratione inita,
si quis hoc tantum ad te di-
xerit, duabus dyadibus nu-
merum quaternarium absol-
ui. Ergo ubi iam circumeū-
dum est, et uirritim exqui-

ποις λέγει τὰ λυθῶ, πάλιν δὲ
 τι, αὐτοῖς, καὶ μακίτε δὲ αὐτοῖς
 εὐὲρ ἄλλων, αὐτοῖς ἔτι ἢ αὐ
 ποτε τὰ τίτλαρα πῶντι γίνονται,
 αὐτὸ δὲ αὐτοῖς πλάττειν ἢ
 πυνδαγῶν καὶ λήγων: Λυ. εὐὲρ
 αὐτὸν πρὸς ἱα, ὃ ἐρμῆτι με
 τὰ γὰρ ὁμολογίμενα τοῖς ἀμφι
 θηταῖς αὐτοῖς αὐτοῖς, πᾶν
 διαφύεται αὐτῶν. ὃ τί αὐ
 φαίνεται; ἵστω ὃ τινι ἐν τιτύχῃ
 παρὶ, λέγουσι τὰς δύο δυάδας
 σποτιδίας, ἢ ἱα, ὃ ἐν δὲ
 κα ἀριθμὸν ἀπὸ τιτύχῃ: ἑρ.
 ἀπὸ τιτύχῃ, ὃ μαίνεται αὐτὸ, ὃ μὴ
 τίτλαρα συμβαίνειν λήγων.
 Λυ. τί δὲ, ἐν τιτύχῃ καὶ πᾶ
 ποτε, καὶ πρὸς Χαρίτων παρὶ
 ὃ ἐκ λυθῶν, Στωϊκῶν τιτι, καὶ
 ἑπικυρίῳ, καὶ διαφύεται αὐτοῖς
 παρὶ ἀρχῆς ἢ τέλει; ἑρ. ἰδα
 μῶς. Λυ. ὅρα τοίνυν, καὶ πᾶν
 με παραγγίξῃ, ὃ γὰρ αὐτὸ, καὶ

corum scholam incidit ue
 ritatem dicentium, illorum
 sermonibus planè persua
 sum, aliorum non amplius
 egere ductu & auspicijs, cū
 certus iam factus sit, nun
 quam fore ut quatuor quin
 que fiant, non si infiniti Pla
 tones aut Pythagoræ diuers
 sum affirmauerint. L V C.
 Nihil R aduersum, quod a
 iunt, dicis ó Hermotime, cū
 ea quæ omnibus iam dudum
 sunt certa & persuasa, reb.
 dubijs & incertis assimula
 re non dubites, longè lateo
 quæ inter sese dissidentia.

Quid autem respondes? esse
 ne aliquem quo cum tu ser
 monem sociaris, contendens
 tem duas dyadas cōiunctas,
 aut septenariū aut undena
 rium numerum constitueri?

HERM. Haudquaquam ego, nisi fortasse per insaniam
 deliraret, negans ex his non nisi quatuor excrecere. L V
 CIA. Quid autem? incidisti ne aliquando (& per Gra
 tias uerum dici uolo) in Stoicum aliquem & Epicureum
 de rerum principijs, & bonorum fine inter se non dissiden
 tes? HER. Nunquam. L V C. Promde etiam atque eti
 am uide, ne tuis falsis & euandis rationib. me fraudulēter
 decipias,

πάντα, φίλον ἔστι. ἡγεῖσθαι
 γὰρ ἑμῶν, εἰ τινὲς ἀληθεύουσιν
 ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τὰτε πρὸς
 πάντας, ἰδοὺ καὶ φέρων τοῖς
 Στωϊκοῖς, λίγαν, ὥς ὅτε ἑοῖν
 εἰ τὰ διὰ δύο, τίναρα τιδὲν
 εἶναι, ἢ πρὸς ἄλλω εἰ ἕως ἔχει.
 φῶν γὰρ αὖ εἰ Ἐπικύρειος ὁ
 Πλατωνικός, σφᾶς ᾧ ἔγω ξυν
 τιδίσαι, ὑμᾶς ὅτι πᾶν ὁ ἵπτα
 λίγαν αὐτὰ. ἢ ὁ δεικνύσιν
 τὰτε πρὸς ἑμῶν, ἢ πᾶν ὑμῶς ᾧ
 μόνον τὸ καλόν, ἀγαθόν ὅτι
 εἶναι, εἰ Ἐπικύρειος δὲ τὸ
 εἶναι καὶ ὅτι ὑμῶς λίγαν
 σώματα εἶναι ἅπαντα, ὁ Πλά
 των δὲ νομίζει καὶ αἰσώματα ὅτι
 εἶναι τοῖς οὖτοις εἶναι. ἀλλ' ὁ
 σφίσι φημι, πλεονεκτικῶς πᾶν
 σὺ τὸ ἀμφισβητῶμεν συλλα
 βῶν, ὥς ἀμφιλόγως ἰδοὺ
 τὸ Στωϊκῶν δίδωκε αὐτὸ ἔχει,
 καὶ τοῖς ἀντιλαμβάνομεν τὸ
 ἄλλαν,

desipias, maximè uerò amī
 cum tuum existentem. Cum
 enim nos subinde queram⁹
 quī nam in philosophiā stu
 dijs uera loquantur, tu nihil
 ciuitatis hoc præoccupa
 tum Stoicis attribuisse, di
 cens illos esse qui bis duo
 quatuor esse statuerint ⁊
 quod quidem obscurum est
 num uia se res habeat. for
 tasse enim dicerent Epicu
 rei aut Platonici uestram
 hanc esse compositionem ⁊
 nos autem quinque aut se
 ptem illa esse dicimus. S. An
 non uidentur hoc ipsum ti
 bi egregiè præstare, cum
 uobis hoc solum quod bone
 stum est, bonum esse putan
 tibus, Epicurei uoluptatem
 summum bonum esse sta
 tuant? Et cum uos perti
 nacissimè contendatis o
 mnia esse corpora, Pla

to tamen eius opinionis est, ut censeat in rerum na
 tura nonnihil quoque esse incorporeum. Et quod pri
 mo loco dixi, nimium auidè illud quod in dubio uersa
 tur, tanquam minimè dubitanter proprium illud Stoi
 cis habendum tradidisti. Iam cum abj hoc sibi uendi
 cent,

ἄλλων, καὶ λιγόντων αὐτῶν
 τότε ἔχει, ἵνα δὲ κρίσις
 μάστιγα, εἶμαι, δὴ. αὐτὸ μὲν οὐ
 πρόβλημα γίνεται τότε, ὡς
 Στωϊκῶν ἔστι μόνον, τὰ δὲ
 αὐτοῖς, τίτ' ἀρχὴ ὁ γὰρ αὐτοῖς, ὥρα οὖν
 πᾶν τοῖς ἄλλοις, ἄλλοι δὲ αὐ
 αὐτὸ τότε πᾶσι διαμάχων-
 ται, πάντων ἐμοίσις ἀπασί-
 νων, ὃ ἀδύνατον ὅτι πρὸς χάριν
 διακρίσιν ἀίξεσθαι. Εἰ. ὅμοι
 δοναί, ὡς Λυκίον, ξωίον, αὐ-
 τῶν βοδῶν, αὐτῶν. Λυκ.
 ἐκείνῳ σφρίσσειν χρὴ λίγαν,
 δὲ ἰσχυρῶν τι, ἀλλὰ μὴ τοιού-
 των φύσεις. Εἰ. ἴσως αὐτίκα
 εἶναι τι λίγαν, ὅμως γὰρ τινὰς
 δύο δὲ καλυπνύειν ὅτι τὸ Α-
 σκληπείον, ἢ ὅτι τὸ Διονύσειον
 τὸ ἰδρὸν, ἔτα μὲν τοι φιάλῃ
 τινὰ τῶν ἰδρῶν ἀπολαίνων,
 διότι δὲ πρὸς ἀμφοτέρους ἴσον
 ἐκδιδῶναι αὐτὰς, ἐπὶ τόπος καὶ
 κέλευθον ἔχει τὴν φιάλῃ.

Scies aeternum, cuiusmodi sit quod dico. T Ponamus e-
 nim duos aliquos in Aesculapij aut Dionysij fanum in-
 gressos, deinde phialam quandam e rebus sacris esse sub-
 latam atque deperditam: bauddubie iam summo pe-
 re necessarium est, ut ambos inuestigatione habita perseru-
 temur, uter nam illorum phialam in sinu abditam habeat.

LVC.

cent, dicantque illud esse,
 sanè ibi tum summo iudicio
 opus esse opinor. Porro au-
 tem si apud omnes in con-
 fesso esset, solos Stoicos ve-
 re autumare bis duo esse
 quatuor, alijs mea quidem
 sententia conticescendū est.
 Quamdiu uerò ea de re in-
 ter ipsos contentiosè diglas-
 diantes anceps est contro-
 versia, omnes ex aequo au-
 diendi sunt, aut compertum
 habere, uideri nos ad gra-
 tiam ferre iudiciū. HER-
 MOTIM. Non uideri
 mihi, Luciane, intellexisse
 quid dicere uoluerim.

LVCIAN. Ergo cras-
 sius & manifestius expli-
 candum tibi erit aliud quip-
 piam dicturo, tantum uide-
 ne tale aliquid dehinc addu-
 cas. HERMOTIM.

Λυ. καὶ μάλα. Ερ. ἔχει ἢ πάν-
 τος ἑῖς; Λυ. πάντες γὰρ ἔχουσι
 ἀπολαύσαντες. Ερ. ἐπεὶ οὖν πᾶ-
 ρα τῶ πρότερον οὐκ ἔχοντες, ἐκ-
 ἴτε ἢ ἑῖς ἀπολαύσαντες, πρὶς
 λαὸν γὰρ ὡς ἐκ ἑαυτοῦ. Λυ. πρὶς
 λαὸν. Ερ. καὶ ἔτι μὴ οὐροί μιν ἐν
 τῷ ἔργῳ πρὶς τὴν κλάψαν, οἷον ὅτι
 πάντες ἔχουσιν, καὶ οὐδὲν ὁρῶντες
 ἐκ αὐτῶν δὲ. Λυ. ἔχει γὰρ. Ερ.
 καὶ ὁμοίως τοῖς οὐροῖς, ἐπεὶ οὐροί μιν ἔ-
 χουσιν παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς τὴν
 φηλαίαν, ἐπεὶ ἔτι ὁρῶντες τὴν ἀλ-
 λαν ἀφαιρούμενοι, ἔχοντες ὁ πᾶ-
 λα ἐφαπτόμενοι; ἢ τίνας γὰρ οὐκ ἔ-
 χοντες κάμνομενοι; Λυ. ὁ δὲ γὰρ
 ἔτι οὐκ ἔχει, καὶ οὐκ ἔχοντες ἔ-
 χοντες ἀφαιρούμενοι ὡς ἐκ αὐτοῦ ἐν τῷ
 ἀπολαύσαντες, ἢ ὡς ὅπως γινώσκοντες
 οὐκ ἔχοντες ἐν τῷ ἀνάλυματι. καὶ δὲ,
 ὡς ἔτι οὐκ ἔχει, πρὶς τὸν μὲν ἐκ αὐτοῦ
 ἔχοντες οἱ παρὰ τὸν οὐκ ἔχοντες ἔ-
 χοντες ἀφαιρούμενοι ἐπὶ τὸν οὐκ ἔχοντες
 αὐτοῖς τὰ φηλαίαν, ἀλλὰ

L V C. Maxime. H E R. Omnino autem alterum ha-
 bere necesse est. L V C. Et
 cur non, si quidem deperdi-
 ta est? H E R. Proinde si
 apud priorum amissam phia-
 lam inueneris, aliterum ne-
 quaquam exuendum esse pu-
 tas. iam enim palam est illā
 non habere. L V C. Sanē
 palam est. H E R. Et si in
 prioris sinu reperta nō fue-
 rit, aliterum habere sanē cō-
 sentaneum est: neq; hic lon-
 ga perscrutatione opus est.
 L V C. Certē enim habet.
 H E R. Ergo nos quoq; si
 apud Stoicos phialam iam
 inuentā habemus, alios per-
 scrutandos esse superuacuum
 & indignum existimamus,
 habentes quod dudum tan-
 to opere quærebatimus: aut quā
 obrē inani labore nos ipsos
 amplius defatigaremus? L V C. Nullius profecto gratia,
 si reperta phiala penes uos fuerit, illa q; inuenta pro certo
 compertum habetis illud ipsum esse quod erat deperdi-
 tum: aut planē uobis cognitum est donarium. V Iam uerō
 ὁ ἄνθρωπος, non saltem duo sunt qui templum ingrediuntur, ut
 necessarium sit alterum habere rem furto subtrahτῶ, uerū
 profecto

μάλα πολλὰ τινόν. ἅτα καὶ
 τὸ ἀπολόμενον αὐτὸ ἀλλοῦ
 ὅ,τι π.τ. ὅτι, ἅτι φιάλας,
 ἢ σκύφες, ἢ σίφονες. ἴσσι γὰρ
 ἰσθῆς, ἀλλ' ἄλλο ἂναι λυγρο
 σι, καὶ ὅτι π.τ. ὅτι ὅτι αὐτὸ
 ἐμολογῶσιν· ἀλλ' οἱ μὲν χαλκῶ,
 οἱ δὲ ἀργύρῳ, οἱ δὲ χρυσῶ, οἱ δὲ
 πᾶσι τοῖς αὐτὸ φάσκον-
 σιν. ἀνὰ γὰρ τοῖσι πάντας
 ἀπελῶσαι τὸς εἰσπλέοντας, ἢ
 βέλει δυνάμει τὸ ἀπαιτῶν. καὶ
 γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸ πρῶτον δυνάμει
 δυνάμει φιάλῳ χρυσῶ, ἵτι καὶ
 τὸς ἄλλας σι ἀποδύτῃ. Ερ.
 διὰ τί, ὦ Λυκίτι; Λυκ. ὅτι
 ἀλλοῦ, ἢ φιάλα τὸ ἀπολόμε-
 νον ὡς· ἢ καὶ τὸ τοῦ πᾶν
 τῶν ἐμολογῶν, ἀλλ' ὅτι γὰρ
 χρυσῶ πάντας φασὶν εἶναι
 πῶ φιάλῳ, οἱ δὲ καὶ μάστιχα
 γνώμενον γίνονται, ὡς φιάλα
 ἀπείλειτο χρυσῶ, καὶ οὐ πρὸς
 τὸ πρῶτον δυνάμει φιάλῳ χρυ-
 σῶ,

projectò illorum magna est
 copia. Deinde non minus
 obscurum est, quid illud tan-
 dem sit quod deperditum
 est, num phiala quæpiam,
 num scyphus, num corona.
 Quotquot enim sacerdotes
 sunt, subinde alius aliud esse
 affirmati quippe qui neque
 de ipsa materia unanimiter
 consentiunt, verum hi ex æo-
 re, alij ex argento factum,
 partim autem aurum, par-
 tim uerò argenteum illud
 esse dicunt. Itaque pla-
 nè operæ precium esse ui-
 des, detractis uestimentis o-
 mnes in templum ingressos
 exui, si animus est rem a-
 missam inuenire. Quanquā
 enim apud primum aurea
 phiala tibi reperta fuerit,
 nihilo secus tamen ex cæte-
 ri pari opera sunt exuendi.

HERMOT. Quamob-

rem, ὦ Luciane! LUCIA. Propterea quòd incertum
 sit, num phiala illud ipsum sit quod erat amissum. Tamei si
 uerò ex hoc uno ore omnes confessi fuerant, haud tamen
 omnes auream fuisse phialam confirmabant. Porro autem
 ut maxime inter omnes constet auream phialam esse amif-

σίω, ὅ δὲ ἔτι πᾶσαν διεσκό-
 πώμεθα τὰς ἄλλας· ὅ γὰρ δὲ
 λέμ περ, ἢ αὐτὴν ἡμεῖς τὸ δῖον, ἢ
 ἀπείρως πολλὰς φιλίας εἶναι
 χρυσᾶς; Εἰ. ἴσως. Λυ. διό
 σαι δὲ ὅτι πάντες ἵνα ὄραν
 ὄντα, καὶ τὰ παρ' ἡμέτερον
 δίνοντα πάντα ἡς μίσην κα-
 ταδύντα ἀνάγειν, τί ποτε
 αὐτῶν φιλίας αὐτοῦ κτῆ-
 μα εἶναι. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πῶς
 πολλὰν ἀπορίαν περιχέμε-
 νον, τὸτό ὅστις, ἵτι' ἡμεῖς τὴν
 ἀποδοσμένην ἔχει τι πάρο-
 πος, ὃ μὴ σκῆψον, ὃ δὲ φιλέω,
 ὃ δὲ εἰσάγωμεν. καὶ ὃ μὴ ἰν
 χαλκῷ, ὃ δὲ ἰν χρυσῷ, ὃ δὲ ἀργύ-
 ρῳ. ὃ δὲ ὃ ἔχει, τὸτο ἰστέον ἰ-
 στέον, ὃ δὲ πᾶσι δῶκεν, πᾶσα τί-
 στω αὐτῷ. ἔγωγε ἀπορῶν, ὅρ τινα
 ἰστέον ἔπαις, ἔπειτα καὶ καὶ αὐ-
 τῶν τὰ ὁμοία ἔχω, ἡ δὲ
 λον ἡμεῖς καὶ ὅπως ἴσται ὃ τὰ τὴν
 ὑπερμελῆς· ἵτι' γὰρ καὶ ἰδιωτι-
 καὶ

era, quod habetur. Quare magnam tibi impositam esse vi-
 des necessitatem dubitandi, quænam ex tanto numero sac-
 crilegij infimules. Vbi uerò omnibus essent paria & simi-
 lia, iuxta foret incertum cognitu, quinam diuina donaria
 susculisset. sunt enim harum rerum possessiones. etiam pri-
 uatas.

sam, tamen ne sic quidem
 alios perscrutandi finem fa-
 cies: neq; enim tibi consta-
 bit, num Dei sit illa ipsa: aut
 non repulas infinitas esse
 phialam aureas? HERM.
 Sanè cenſeo. LVC. Igitur
 omnibus modis necessarium
 est, perscrutari omnes ac-
 cedere, & illis quæ apud
 quemque inuenerit, in me-
 diũ depositis, cõjicere quida-
 nam ex eisdem diuinis do-
 nariũ potissimũ sit existi-
 mādũ. Etenim quod omniũ
 maxime dubio inuoluit ani-
 mum, illud est, quòd unus-
 quisq; exutorum aliquid a-
 pud se habeat, hic scyphũ, il-
 le phialam, alius coronã, et
 hic quidem ex ferro fabri-
 catam, alter autem aureã,
 tertius argenteam. Nòdum
 uerò clarum est & perspicu-
 um, num hæc sit res sac-

καὶ ἵχαν. τὸ δ' αὖτις τῆς ἀ-
 γνοίας ἐν ὅσῳ, εἶμαι, τὸ ἀνι-
 στήρατον εἶναι πῶς ἀπολεί-
 νῃ φιάλῃ. ἔω μὲν γὰρ φιάλῃ
 ἀπολείναι, ὡς εἶχ' ἐπιγύγῃ
 πρὸς τὸ θεῷ τὸ ἔνομα, ὃ τὸ αἶσα
 θεντ, ὅτ' ἔον αὖ ἐκδύμεν, καὶ
 οὐρόντ' πῶς ἐπιγύγῃ
 μέλῃ, ἐπὶ πᾶσι μὲν αὖ ἀπε-
 λόντ' καὶ ἰσοχλόντ' τὰς
 ἄλλας. εἶμαι δὲ σὺ, ὦ Ερμότι-
 μι, καὶ ἀγῶνας ἤδη γυμνικὰς
 ἰσχυρὰς πολλὰς. Ερ. καὶ
 ὁρῶς εἶναι, πολλὰς γὰρ, καὶ
 πολλὰς. Λυ. ὅσον ποτε
 καὶ πρὸς τὸς ἀδελφούς σου
 τὸς ἐκδύς. Ερ. νῦν δὲ, ἔ-
 ναγχ' ἐλθὼν πρὸς τὸν
 λαὸν τῶν Ἑλλανοδικῶν, Εὐχο-
 δρίδης τὸ ἑλθὼν θέσθαι προ-
 καταλαβόντ', ἐν τοῖς ἱεροῖς
 πεδίταις, ἐπὶ ὅσῳ γὰρ ἰγνύ-
 θῃ ἀπὸ τῶν ὁρῶν ἢ παρὰ τοῖς
 Ἑλλανοδικῶν γινόμενα. Λυ.
 εἰδὼς ὅσον ἔστι, πῶς παρὰ σὺν,
 ὅσον τινι ὅτινι χρὸ παλαίῃν,

uata. Caeterum ignorantiae
 causam unam esse arbitror,
 quod nullo titulo inscripta
 sit deperdita phiala. Pona-
 mus enim amissam esse phia-
 lam, quae si Dei nomine, aut
 eius qui illum templo dica-
 tam consecrauit, foret insi-
 gnita titulo, minori in per-
 scrutando labore defatiga-
 remur, & ea quae inscripti-
 uncula notata foret reper-
 ta, finem faceremus exeun-
 di, & alios perturbandi.
 Opinor autem, Hermotime,
 iam te saepenumero gymni-
 cis certaminibus interfuisse.
 HER. Et recte quidem o-
 pinaris: iam enim persaepe
 interfui. LVC. Nunquid
 igitur etiam aliquando iux-
 ta Anthothetas consedis-
 ti? HER. Per Iouem nuper in
 Olympijs laeuum laeuus iudi-
 cum sedendo claudebam.
 Euandrida Elei filio inter
 cines suos spectaculum mihi praecoccupante. Cupiebā enim
 singula propius inspecta cognoscere, quae fierent circa iu-
 dices. LVC. Proinde etiam illud exploratum habes, quae
 sortiendi ratione uti soleant, cui nam cum quoque luctandū,

ὁ πανκρατίαςαυ: Ερμ. εἰ-
 Δα γὰρ. Λυκ. οὐδ' αὖ ἄ-
 μανερ σὺ ἴππεις, ἰγγύδ' ἰ-
 Δαυ. Ερμ. τὸ μὲν πάλαι-
 ὄν, ἡδὲ Ηρακλίουσ ἀγνοοδι-
 τικῶσι, φύλλα δ' ἄρναι.
 Λυκ. μή μοι τὰ πάλαι, ὦ
 Ερμότιμι, ἀλλ' εἰ δ' αὖτ' ἰγγύ-
 δ' ἰπποκλήν. Ερμ. πάλο-
 ται ἀργυρὰ πρίσταντα ἰσθὰ
 τοῦ Διὸς, ὅς τ' αὐτῶν ἐμβά-
 λονται κλῆροι μικροί, ὅσιν δὲ
 κυανέαισι τὸ μέγιστον, ἡδὲ
 γιγραμμένῃ. ἰγγράφεται δὲ
 ἑς δύο μὲν αἶψα, ἑν ἰκτι-
 ρῷ, ἑς δύο δὲ τὸ βῆτα, καὶ ἑς
 ἄλλους δύο τὸ γάμμα, καὶ ἑ-
 ξῆς κατὰ τὰ αὐτὰ, ὡς πλεί-
 ονσι εἰ ἐδλεται ὦσι, δύο δὲ
 κλῆροι τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχον-
 τες. προσέθωρ δὲ τῶν ἁδλα
 τῶν ἰκτιρῷ, προσεθέσμε-
 νον τῷ Διὶ, καὶ αἰετῶν χῆρα
 ἑς τῶν κάπρι, ἀνασπαῖ τῶν
 πύργων ἑνα, καὶ μετ' ἰκτινερ
 ἑτέρῳ,

inceptis iuxta eandem ratio-
 nem inscribuntur & reliquæ pro numero athletarū, si plu-
 res fuerint, ita ut semper binæ sortes ἡσδὲ sint insignitæ lite-
 ris. Accedit deinde quisq; ex athletis susceptis votis Iovi sup-
 plicās: immissaq; in urnā manu, unā ex sortib; extrahit, &
 post

aut Pancratio decertan-
 dum sit. HERMOTI.
 Planè perspectum habeo.
 LVC. Longè naque prō-
 ptius & melius tu expedi-
 es, qui ista propius & cu-
 riosius sis contemplatus.

HERMOTIM. Apud
 priscos quidem prasidencie
 in certaminibus Hercule,
 laurea folia. LVC. Ne
 mihi quaeso priscorum insti-
 tuta percenscas Hermoti
 me, sed quæ ipse coram con-
 spexisti, cedo. HERMO-
 TIM. Initio quidem urna
 argentea Deo sacra in me-
 diū proponitur, in eam paro-
 uæ quædam sortes conij-
 ciuntur, fabacea ferme ma-
 gnitudine, literis inscriptæ.
 Inscribuntur autem duæ, ut-
 raq; uidelicet litera α, de-
 inde in alteras duas scribitur
 β, mox in alias γ, ac deo

ἵτ. ρ. θ. , καὶ παρὶς τῶς μαστιγο-
φόροις ἐκάτω, ἀντίχρ' αὐτῷ τῷ
χεῖρα, ὃ παρὶς χερῶν ἀναγνώσκει
ἰ, τοῦ γράμματος ὅστις, ὃ ἀνι-
σπανηρ. ἀπ' αὐτῶν δὲ ἡ δὲ ἰ-
χόντων, ὃ Αὐτοκράτης, οἶμαι,
ὃ τῶν Εὐλαβοδίκων αὐτῶν ἵτ
(ὅτι ἵτ γὰρ τότε μίμνεσαι)
παρὶς ἡν, ἐπισκοπῶ τὰς κλή-
ρας ἐν κύκλῳ ἐφ' ὧτων. καὶ οὐ-
τω τὸν μὲν τὸ ἄλφα ἔχοντα,
τῷ τὸ ἵτ ὅσον ἄλφα ἀνισπαν-
κότι, παλαιοὶν ὃ παγκρατια-
σὶν σωματῶν· τὸν δὲ τὸ βῆ-
τα, τῷ τὸ βῆτα ὁμοίως, καὶ τὰς
ἄλλας τὰς ὁμογράμμους κατὰ
ταῦτα. ἔτι μὲν γὰρ, ἐν ἁρτίῳ
ὥστις ἐἰς ἀγωνιστὰς, εἰς ὃν ὁκτὼ
ὃ τῶς αὐτῶν ὃ δὲ ὁκτὼ. ἐν δὲ
παρὶς τοῖς, πίντι, ἐπ' ἁ, ἰνύα,
γράμματα παρὶς τοῦ ἐνὶ κλή-
ρῳ ἱγγραφοῦ συμβέλλουσιν αὐ-
τοῖς, αὐτῶν ἑκατέρω ἄλλο ἐκ ἑκατέρω.

ἵτ

post illum alius. Quib. singu-
lis assistens flagellifer pro-
tensa manu obstat, ne legan-
tur literæ quæ à singulis ex-
tractæ sunt. Caterùm ubi
iam singuli singulis sortes
babuerint, tum demum Aly-
tarches, ut ego opinor, aut
unus ex iudicibus (neque e-
nim amplius memoria te-
neo) circummeundo contem-
plat̃ur ὧ explorat sortes
in circulo consistentiũ. At-
que ita cum quidem qui α
babuerit, cum altero sortem
α inscriptam habente, aut
λυκτα aut Πανκρατιο decer-
taturum committit. Deinde
pari ratione etiã cū qui β ha-
bet extractum, cum altero
eiusdem literæ. qui tenor
committendi servatur etiã
am in alijs consimilium li-
terarum sortes habentibus.

Et hæc est ratio componendorum athletarum, numero il-
lorum equali seu pari existente, nimirum si octo aut quatu-
or aut duodecim illorum fuerint. Quòd si disparēs ac-
cesserint, quinque videlicet, aut septem, seu novem, tum li-
tera quæpiam supernacua sorti inscripta, unã cum alijs in
urnam mittitur, non habens literam sibi respondentem.

δε δ' αὖ τοῦτε ἀνὰ πᾶσιν,
 ἐφ' ἡρώεα περιμύον, ἵπ'
 αἰὲν ἰκάνει ἀγωνίσσονται. εὐ
 γὰρ ἔχει τὸ ἀντίγραμμά, καὶ
 ἔστι τοῦτε οὐ μικρὰ δύτυχία
 τοῦ ἀλετοῦ, τὸ μίλλιον ἀμ-
 μετα τοῖς κικιμκίσι συμ-
 παρῆσθαι. Λυκ. ἔχ' ἐφ' ἡ-
 μά. τοῦτε γὰρ ἰδνίμιω μά-
 λιστα, εὐκοῦν ἰννίχ' ἔσθ' οὐ,
 ἀνὰ πᾶσιν ἀπαυτοῖς, καὶ
 ἔχουσι τοῦ κλέριου. περι-
 μόν δὲ (βούλεμαι γὰρ σε Ελε-
 λαοδνίμιω ἀντὶ διατοῦ πειθ-
 σαι) ἱπισκίπασον τὰ γράμ-
 ματα· καὶ οὐ πρότερον, οἶ-
 μου· μάθεις αὖ, ἔτις δ' ἐφ' ἡ-
 ὁρίε' ἔστιν, ἢ μὴ ἐπὶ πάν-
 τας ἰλδης, καὶ συζύξης αὐ-
 τῆς. Ἑρμ. πῶς, ὦ Λυκί-
 σι, τοῦτε φῆς; Λυκ. ἀδύ-
 νατέρ' ἔστιν δύδ' οὐ δύρῳ τὸ
 γράμμα ἰκάνει, τὸ δννίμιω τὸν
 ἐφ' ἡρώον. ὃ τὸ μὲν γράμμα
 ἴσως αὖ δύροις, ἢ μὲν ἔτι γι,

Quicumque ergo illam ex-
 trahendo consecutus fuerit,
 alijs ad ultimum usq; præ-
 sidet, expectans donec alijs
 finitis certaminibus decer-
 tauerint: neque enim habet
 literam suæ oppositam. Est
 que illa non mediocris ath-
 letæ felicitas: quippe qui ad
 huc uiribus integer, cum
 defessis congressurus sit.
 L V C. Iam quidem pauli-
 sper interquiesce. etenim il-
 lud est, cuius egebam maxi-
 me. ergo illorum iam no-
 uem sunt, omnesq; immissa
 in urnam manu sortem ex-
 traxerunt. tu uero age iam
 circumueundo (pro specta-
 tore enim certaminis, iudi-
 cis officium tibi deferam)
 contemplare literas. Haud-
 quaquam enim credo prius
 te cogniturum, quis ex illis
 præses dicendus sit, quam
 ad omnes ueneris, & illos

inter se composueris. H E R M. Quorsum uero ista di-
 cis, Luciane? L V C. Horsum uidelicet, quòd nullo modo
 fieri posse uideatur, ut illico reperiatu'r litera illa de-
 clarans præsidem: fortasse enim inuenire potes literam,
 incertus

incertus tamē eris num illa sit. neq; enim ulla exceptio ne prædictū est α aut μ aut ι fore eam literam, quæ præsidem sit constituenda. Atqui ubi in α incideris, alius α habens tibi querendus est: quo inuenio, illos inter se ad cōgrediēdum cōponis. Deinceps in β prolapsus, alterum ē ubi sit βta des inuestigare, quod inuenio aduersum est. Ac ita quidē agis cū ceteris omnibus, donec ille tibi relictus fuerit, qui solitariam habuerit literam, nullum aduersariū indicātē. H E R. Quid autē si ad illum forte fortuna prima aut secunda uice delatus fueris? quid tum faciendum tibi uidetur? L V C. Nihil eodē: uerū tu Græcorū iudex, scire uolo qd facturus sis, an actutū eūdē pro præside sis proclamaturus, aut possariō accedēdos et inspiciēdos aliquē relictā esset litera, ita ut i inspecta fuerint, nunq̃ cognoscere facile scire possim, Luciane,

εἶναι πρῶτος τὸ α, δευτέρου
 δὲ τὸ β, καὶ κατὰ τὴν τάξιν,
 ἄρχεται αὖτε ἐν αὐτῶν τι-
 λωτόν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλη-
 τῶν. καὶ δίδωμί σοι Ολυμ-
 πιάου ἔτι γίγνιναι. τί δαί,
 αὐτὸς δὲ λένει ἀτάκτως πάντα
 γράμματα, ὃς ἀπ' αὐτοῦ τὸ
 χ, καὶ τὸ σ, καὶ τὸ ζ, καὶ τὸ κ,
 καὶ τὸ θ; τὰ μὲν γὰρ ἅλλα τίτ-
 ταται, διπλάσι τῶν πλῶν
 τῶν ἐκτὸς γράφωμεν, τὸ δὲ ζ
 μόνον ἰδίᾳ τῷ ἑννάτῳ, ὃ δὲ καὶ
 διπλὸν ἐμμελεῖ ἡμῖν τὸν ἴφι-
 δρου, τί ποιήσεις πρῶτον οὐ-
 ρῶν τὸ ζ; τῷ διαγνώσει ἴφι-
 δρου ἔντα τὴν ἔχοντα αὐτὸ,
 ὡς μὴ ἰδίᾳ πάντας ἐλθόν, οὐ-
 ρης δὲ ἴν' αὐτῷ συμφωνῶν; ὁ
 γὰρ εἰχδρ, ὡς κδρ νῦν, τῇ τάξει
 αὐτῶν τιμωρίσθαι. Ερ. Αὐ-
 τοπρόβλημα τὸτο ὁρῶται.
 Λυ. ἰδὲ δὲ καὶ ἰσθρως τὸ
 αὐτὸ ἐπιστάμενον. τί γὰρ εἰ
 μὴ δὲ

veluti primo loco α ponitur,
 secundo β, ac deinceps
 alia secundum illarum se-
 riem, usque ad unam illam
 in qua terminatur athle-
 tarum numerus. Et sanè fa-
 cilè assentior tibi ita fieri
 in X Olympicis certamini-
 bus. Quid autem si non ser-
 uato literarum ordine, quan-
 que ex omnibus indiscrimi-
 natim eligeremus, uidelicet
 ipsum χ, deinde σ, mox ζ, po-
 stremo κ, θ β? Quatuor i-
 taque literæ, octo sortibus
 inscribentur, ipsum autem
 ζ super nonam solum, quo
 præses nobis indicabitur.
 Quid ergo iam facies sta-
 tim sub initiū literula ζ inue-
 ta? Quomodo uerò cognos-
 ces præsidem existentem
 eum qui illam habuerit, ni-
 si omnes accedens, nihil huius-
 modi simile inuenere? Neque

enim tibi integrum erit, quemadmodum nunc, ex illarum
 ordine cognoscendi præsidis coniecturam facere. HER-
 MOT. Rem arduam ex me interrogas, ad quam ut tibi
 respondeam, mihi promptum non est. LVC. Age si pla-
 cet hoc ipsum alia ratione cōsiderandū tibi proponā. Quid si

μηδὲ γράμματα γράφει-
 μεν ἰδίῃ τῶν κινήσεων, ἀλλὰ
 τινὰ σημεῖα καὶ χαρακτηρίους, ὥς
 πολλὰ Αἰγυπτίῳ γράφεται αὐ-
 τῇ τῇ γραμμάτων, κυνοκεφα-
 λαι τινὰς ἑντας, καὶ λεοτοκεφα-
 λαι αὐθρόπαις· ὅτι ἵνα βῇ, ἵνα
 σαρμῇ, ἵνα πρὸ ἀλλήλων ἔσται·
 φρεῖ δὲ τὰ μανασθῆ καὶ ἀπλὰ ἔσται
 γράψωμεν, ὥς εἴη τῇ, ἀκρίσων
 ται αὐθρόπαις ἰδίῃ λεοκίμων
 ροιμ, δύο ἵπποι ἔσται δουῖρ, καὶ αἰ-
 λεκρύνοντες δύν, καὶ κυῶναι δύο
 ἴσθ δὲ ἰονάτω, λίων ἵππῳ τοῖσι πῖον
 μιν. ὥς τείνων τῷ λεοτοκίμῳ
 πότῳ κλέρωιν ἀρχῇ ἐντύχαι,
 πείθῃ ἔξει ἐπὶ ἵππῳ ὅτι ἔστι δῆλον
 ὅτι ἱερὸν ποιῶν, ὥς μὴ πρὸς
 θιαρῶν ἀπακταῖ ἰδίῃ, ἔ-
 ται καὶ ἄλλῃ λίοντα ἵχει· Ερ.
 ἐκ ἵππῳ, τι σοὶ ἀπεκρινόμεναι,
 ὅτι λεοκίμων, λεο. ἀνόται· ἔστι γὰρ
 οὐκ ὁρῶμεν ἰδίῃ. ὥς ὥς ἰδίῃ
 λεοκίμων ὅτι ἵππῳ πῖον ἱερὸν
 ροιμ, ὅτι ἵππῳ πῖον ἱερὸν

nullis literarum figuris, sed
 signis quibusdam et chara-
 cteribus sortes connotaren-
 tur, cuiusmodi permulta li-
 terarum loco depingūt Ae-
 gyptij, puta homines cani-
 nis aut leoninis capitibus?
 Aut illa quidem, si videtur,
 missa faciamus, cum sint pe-
 regrina et exotica, et a
 nostro instituto prorsus a-
 lienā. Age uerò simplicia il-
 la et uniformia sortib. in-
 scribamus, quemadmodum
 fieri potest assimulantes, ne
 mirum binis sortibus homi-
 nes, deinde binos equos alte-
 ris binis, mox duos gallos,
 postremo duos canes. Por-
 rō nonne, tanquam præstan-
 tissima, leonis imago in scul-
 pta sit. Proinde si mox ini-
 tiō in sortem leoninam fe-
 rentem imaginem incide-
 ris, quibusnam cōiecturis persuasum dices eā esse quæ præses desi-
 gnatur, nisi omnes accuratē circūspiciendo perlustraueris,
 nū quis etiā alius præter hūc adsit habēs sortē leoniferam?
 HER. Nihil habeo, Luciane, quod tibi ad hæc respondeā.
 LV. Y. Nō iniuria. neq. n. uideo qd possit aptē respōderi, a-
 deo ut si animū induxerim⁹ aut eū inuenire penes quē sacra
 sit p̄biala.

φιάλῃ δὲ ῥᾶν, ἢ τὸν ἐφιδρῶν,
 ὃ ἢ ἀρίστα ὀχυρώμενον ἑμὶν
 ὅτι πῶς πόλεμον ἡγήσῃ πῶς ἐὶ
 εὐθὺς, ἐπὶ πάντας αἰαγνά
 με ἀφίξιμους, καὶ θύγατρα
 μὲν, ἀκρῶς κατεμάχοντες, καὶ
 ἀπελθόντες ἢ πρὸς διαρῶντες.
 μόλις γὰρ αὖ ὅτι τὰ λῆξιν ἐκ
 μάχων, καὶ ἐγὼ τι μὲν
 λατύνω, καὶ οὐκ ἐξ ἰσότητος
 ἰσοδοσοφίας πρὸς, ὡς
 πῶς φιλοσοφῶντες, ὅτι αὖ
 αἰνῶν ὅτι τὰ ὑπὸ πάντων
 αὐτῶν λαγύμενα εἰδῶς, εἰ δὲ
 ἄλλοι, ἀτιλῆς, καὶ ἢ αὖ πρὸς
 πρὸς αὐτοῖς, ἔσ' αὖ καὶ
 μὲν ἀπείρατοι ὡς τὰ ἄλλα γὰρ
 αὖ ὃ ἀρίστα ἐκείνη εἴη, ἢ γὰρ δὲ,
 εἰ τις παρατηρήσῃ καλὴν
 αὐτοῦ, λέγει τούτου ἢ
 καλῶτερον αὐτῶν ἢ
 πάντων, πρὸς αὐτοῖς αὖ
 τῶ, ὡς μὲν εἰδῶμεν, ἔτι
 πάντας αὐτῶν ἐὶ ὡς αὐτοῖς,
 dei illis habetur⁹, donec etiā unus fuerint nesci, quæ fortas-
 se ex illis esse possit omnium optima. Neq; enim si quis addu-
 cto homine formoso dicat hūc ex omnib. hominē esse formo-
 sissimū, statim ille suis verbis mihi fidē factur⁹ est, ut credā
 eū vera loqui, nisi certū habuero oēs homines illi uisos esse
 fieri enim fortasse potest, ut hic homo non sit contēnendæ
 elegantia:

sit pbiata, aut qui inter ath-
 letas præsidiis loco habēdus
 sit, aut cuius ductu & asspi-
 cio felicissimē in Corinthū
 urbem illam florentissimā
 peruenire queamus, omnes
 necessariō accedendos esse
 putem, summaq; diligentia
 detractis uestimentis, om-
 nib. tentatis solertissimē ex-
 quirendos: etenim uix etiā
 sic ueritatē indagantes per-
 uestigabimus. Quod si quis
 mihi unquā futurum esset cō-
 siliarius fide dignus super
 rebus philosophicis, conten-
 dens omnino operā esse na-
 uandā philosophiæ studiis:
 ille demū solus erit, quē co-
 rum quæ dicuntur ab omni-
 bus, ad unguem peritū esse
 cognouero. Reliquos autem
 omnes ut inutiles, & nulla
 re dignos contemnā, nihil si

ἴσως μὲν γὰρ καὶ οὗτοι κα-
 λῆς, ἀλλὰ πάντων κάλλιστος,
 ἐν αὐτῷ ἵχθι ὁδίστα, μὴ ἰδὼν
 ὁπασταί· ἡμῶς δὲ ἐν αὐτῷ μό-
 τον καλῶ, ἀλλὰ ἔτι καλλίστερ διώ-
 μιθα, καὶ ὡς μὴ ἔτι οὐρωμένο,
 ἰδὼν ἡμῖν πλείον πωρράχθαι
 ὁπαστάμεθα. ἢ γὰρ ἀγαπήσειμεν,
 ἐπειδὴ ἀέποτι καλῶ ἰσχυρό-
 τις, ἀλλ' ἐκείνῳ τὸ ἀκρότατον
 ἱερώμενον κάλλος, ἰσὺς αὐτῶν
 καὶ ἡ ἄνθρωπος. Εἰ. ἀλλὰ δὲ. Λυ-
 τίς ἐστι; ἵχθις μὲν τινὰ ἀπ' αὐτῶν
 ἀπάσας ἰδὼν πωρράχθαι ἐν
 φιλοσοφίᾳ, καὶ ἐν ταῖς ἐπὶ Πυ-
 θαγόρῃ καὶ Πλάτωνα καὶ Ἀρι-
 στίδῃ καὶ Χρυσίππῳ καὶ Εἰ-
 κάρῳ, καὶ τῶν ἄλλων διγυμένων
 αἰδέσθαι, τινῶν μίαν ἡλίοιο
 ὅτι ἀπασῶν ἰδὼν, ἀλλὰ ἢ τι δε-
 κικέμεθα, καὶ πᾶσι μὲν οὐκ ἔστι
 μέντοι ἄγχι οὐδὲν ἢ οὐδαιμονί-
 ας. ἢ γὰρ τινὰ τοιοῦτον οὐκ ἔστι
 μὲν,

elegantiæ: quod autem sum-
 ma sit inter omnes formæ
 et venustatis, scire baud-
 quaquam possum, nondum
 visis omnibus. Nos porro
 non formoso tantum ege-
 mus, sed formosissimo:
 quem nisi inuenierimus, pau-
 rum sudatum, et nihil ac-
 etum esse putabo. Non e-
 nim cōtenti erimus, in qua-
 lemcunque tandem amabi-
 lis et honestæ formæ ho-
 minem inciderimus, verum
 summam illam qua maior
 esse non potest, formæ ele-
 gantiam peruestigamus,
 quam necessariò unam esse
 negare non potest. HER-
 MOTI. Vera sunt hæc.
 L V C I A N. Quando ergo
 aliquem tibi produces con-
 tinuè in philosophia iuue-
 ris peritum, quemque ea
 non fugiant, quæ cum à Py-
 thagora, tum à Platone, præterea quæ ab Aristotele, Chry-
 sippo et Epicuro, alijsq; omnib. dicuntur et affirmantur?
 Deniq; qui una via ex omnib. electa, experimento edoctus
 pro certo cōpertū habeat, eam solā esse viā quæ rectā ducat
 viatores ad felicitatē cōtopere quæ suā. Etenim si talē quē-
 piam

thagora, tum à Platone, præterea quæ ab Aristotele, Chry-
 sippo et Epicuro, alijsq; omnib. dicuntur et affirmantur?
 Deniq; qui una via ex omnib. electa, experimento edoctus
 pro certo cōpertū habeat, eam solā esse viā quæ rectā ducat
 viatores ad felicitatē cōtopere quæ suā. Etenim si talē quē-
 piam

το μυστήρια, καὶ τι ἄνθρωπος
 παρὰ τὴν φαινητὴν ἀρετὴν
 ἀφ' ὧν τούτων, ἡσυχίαν ἔχον τὸν λα-
 βύρινθον ἵκασται, ὡς ἔχον αἰ-
 πραγματικῶς κερυόμενοι αὐτὸ
 ἔστιν. Ερ. τίς αὖ ἐν ὅμῳ Λο-
 κιάδην γίνοιτ' αὖ, ὃ πῶς οὐκ ἔ-
 σιν οὐκ ἐκείνου; Λυ. θάρ-
 ρει, ὡς ἴσῃς. Διὸς γὰρ μοι δὴ
 ἐκείνου ἔστιν ἔχοντες, ὅτι
 εἰς αὐτὸν αὖ. Ερ. τίς οὖν τού-
 τῳ; Λυ. ἐκ ἐμῶν ὅρων, ἀλλὰ
 τινος τῆς σιφῶν, τὸ Νῆρι, καὶ
 μάλιστα ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν, ὅτι
 αἰετὶς πρὸς αὐτὸν ἀκέραιος,
 ἀλλὰ δικαστικῶς αὐτὸ ποιῶ-
 μεν, ἀπὸ πάντων καὶ τῶν ἰ-
 σθμῶν ὅρων, ἵσῃς δὲ αὐτὸν
 τὰς λαβυρίνθους ἐκφύγομεν.
 Ερ. οὐ λίγαι, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα. Λυ. ἄρα ἐπὶ τινὰς αὖ
 τῶν πρῶτον ἐκείνου αὖ; ὃ τὸ
 μὲν ἐστὶν αἰετὶς: ἀρξάμενοι
 συνηθῶς, quibusvis auditis fidem habuerimus, sed more indi-
 cum, alijs quoque fandi copiam concesserimus, fortasse
 baud difficulter horum Labyrinthorum inextricabiles er-
 rores effugiemus. HERMOTIM. Bene sanè dicis.
 Illud quoq; nobis faciendum intelligo. L V C. Videlicet: cæ-
 terum ad quem illorum omnium primum nos conferemus?
 aut non permagni illud interesse putas? Ab eo tandem
 quicumq;

tutum imitabimur, filoq; &
 tragica illa Ariadne acce-
 pto, nullum non Labyrin-
 thum ingrediemur, nec du-
 bito quin sine negotio tan-
 tum ductu filii ita nobis li-
 cebit regredi. HERM.
 At unde tandem nobis illa
 Ariadne comparebit, aut
 unde filium parabimus? L V
 CIA. Bonum babe ani-
 mum, ὁ amice: iam enim
 uideor mihi reperisse cuius
 ductum sequuti, haud dubie
 egrediemur. HERMO.
 Quòdnam igitur illud est?
 L V C. Certè meum nō est
 quod dicturus sum, sed cu-
 iusdam ex sapientibus uiri
 summi, nempe illud: Sobri-
 us esto, & memento diffi-
 dendum esse. Etenim si mi-
 nimè leuiter & facile per-
 suasi, quicumq;

ἂν ἀφ' οὗτων, οἷον ἀπὸ Πυθαγό-
 ρα, ὡς ἔγωγε τύχῃ. πρόσθεν γὰρ ἡρώ-
 σω εἰσμιθεὶς ἱκεμεσθῆναι τὰ Πυθα-
 γόρεα ἀπαυτῆα· καὶ μετ' αὐτῆς καὶ
 καὶ τὰ ἑτέραν καὶ τὰ ἑτεροπῆρε.
 οὐδ' ἂν τῶν πῶτε, ἱκενὰ
 φράσσοντα οἱ μὲν ἐν ἡμῶν, ἀλλὰ
 πάντως γινώσκουσιν. Εἰ. Δὴ οὐ
 μέλει αὐτοῖς, ὅτι ἐξ ἧς τῆς Πλά-
 τωνα βίον ἀναδείξουσιν.
 καὶ τόσα, ὅτι καὶ ἐν Ἀρι-
 στίδῃ ἐκ ἡλίας. Λυ. ὅ γὰρ.
 Εἰ. Χρυσίππῳ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἱ-
 κήσεως ἐν πῶσιν ἑκάστῳ, πα-
 ρὰ οὐδ' ἀκούσας, ὅτι τῆς χράν-
 τας μόγις ἱκενὰ. Λυ. οὕτως.
 Εἰ. ἂν ἐξ ἧς Ἐπικύρου, καὶ
 τοῖς ἄλλοις, ὥς δὲ οὐ πολλὰ
 ταῦτα τίθεται, ἱκεθῆναι μάστι-
 σιν, ὡς ἡννοήσας, ὅτι ἡ γὰρ ἀν-
 κούσας ἀπὸ Στωικῶν ἢ Ἐπι-
 κύρου ἢ Πλατωνικῶν, ὁμολο-
 γούσι μὲν πάντα εἶδέναι τὰ
 ὅτι ταῦτα αἰετῶς ἱκεθῆναι,

ὡς

quicumque sit, incipiamus, ne-
 pe à Pythagora, quando qui-
 dem ita cecidi. « Quantum
 uero temporis statuemus o-
 mnibus Pythagoricæ philo-
 sophiæ placitis perdiscendis
 suffecturum? Volo autē an-
 nos in quibus sub initium Py-
 thagoricæ sectæ candidatis
 consilescendum est, excipi.
 Opinor omnino cum illis
 quinque satis fore 30, aut ad
 minimū omnibus modis ui-
 ginti peropus est. HBR.
 Ponamus ita esse. deinceps
 uero totidem alij Platoni cō-
 cedendi sunt, ac mox nihilo
 pauciores Aristoteli. LV.
 Non pauciores profecto.
 HBR. Chrysippo autem
 quot impendendi sint, non
 est quod multis te interro-
 gem. iam enim certus antea
 ex te audiui, quadraginta
 uix suffecturos esse. LV-

CIA. Ita sanè. Deinde Epicuro & alijs. Quod autem
 non nimium illis tribuere uidear, hinc perdisces facillimè,
 apud animū tuum considerando quot nam sint octogenarii
 cum Stoici tum Epicurei, atq; etiam Platonici, ingenuè fa-
 tentes nondū cuncta suæ sectæ sibi esse explorata et cognita,

ita ut

διὰ πάντων θύλασσιν, ἐκ γὰρ
 τῆς οὐδὲν ἀρξάμενοι. ΛΥΚ.
 οὐκ ἔν περὶ αὐτοῖς τις, ὃ ἐρμήτιμι.
 αἱ τοιούτων ὅτι τὸ πρῶτον; ὃ αὖ
 παρρησίαν ἐκείνα τὰ ὅλα ὁμο
 λογημένα, ὡς ἂν αὖ τις ἴδοιτο
 ἐκ πολλῶν τὸ βιάσασθαι, μὴ ἔ-
 ρχεται αὖτις ἀπάντων, ὡς τὸν
 γὰρ αὖτὸ πάρας ἀνθρώπων,
 μαρτύρα μάλλον, ὃ κρῖσι τὰ αὖ
 τὴν ἀναστρέφοντα; ἔχουσιν ἰλι-
 γισσιν; ΕΡ. ναί. ΛΥΚ. πᾶσαν
 ποίωσιν ἀνάγκη, ἐπὶ τοῖς αὖτὸν βίῃ
 καὶ ἡμῶν, αἱ μάλιστα ὡς τὴν
 αἰρήσιμα, ἀπάντων παρρη-
 σίαν, καὶ ἰλιγισσιν φιλοσο-
 φῶν, καὶ φιλοσοφῶσιν αὖτὸν
 ἀνδραμονῶν. πρὶν δὲ ἔγω
 ποιῶσιν, ἐν σκέτι, φασιν,
 ὁρξίμεθα αὖ, οἷς τὴν αὖτὸν
 προστάτουντες. καὶ ὅτι αὖ
 πρῶτον

hunc modum omnes sectas
 percursuros, tametsi statim
 ab incunte pueritia philo-
 sophiæ studium exorsi fu-
 erint. LUCIAN. Quid
 autem faciendum suades,
 Hermotime, cum ita se res
 habeat? An subvertenda et
 refellenda ea existimas, quæ
 iam antè baud dubitanter
 confessi sumus, neminem vi-
 delicet unquam electurum
 id quod ex multis omnium
 est præstantissimum, nisi
 omnium factò periculo sin-
 gula degustauerit? adeò ut
 qui magistra experientia
 delectum non habuerit, ei
 oraculo magis aut respon-
 so veritatem investigandam
 esse. An non istiusmodi in-
 ter nos dicta sunt? HER-
 MOTIM. Sane. LV-

CIAN. Proinde summoperè necessarium esse vi-
 deo, tantum temporis nos ætatem agere, si unquam o-
 mnibus pertentatis rectè eligere consilium est, iamque a-
 cto delectu philosophiæ incumbere, qua percepta et co-
 gnita felicem vitam uiuere queamus. Prius uerò quàm i-
 ta fecerimus, in tenebris, quod aiunt, saltaremus, in quacun-
 que incidimus, illo pedè impingentes. Et quodcunque

πρῶτον ὅτι τὰς χάρας ἰδὼν,
 τὸν αὐτὸν τὸ ζήτημα μὲν ὑπε-
 λαμβάνουσιν, διὰ τὸ μὴ ἀ-
 δίδου τὰ λεγόμενα. ὅτι δὲ καὶ δὴ
 φοιτῶν ἄλλως, κατὰ τινα ἀ-
 γαθὴν τύχην περιπίπτουσιν
 αὐτῷ, ὅτι ἔφευγον βίβαντες ἀδελ-
 φούς, οἱ ἐκὼν ὄντες, ὁ ζήτημα μὲν
 πολλὰ γὰρ ὄντες ἐμοὶ αὐτοῖς,
 λυγροῖσι καὶ παρὰ αὐτὸ αἶσαι τὰ
 λεγόμενα. Εἰ μὲν οὖν Λυκίῳ,
 ὅτι οἱ αὐτοῖς ὄντες μὲν ἀπο-
 κῆς με λέγουσιν, ἀτὰρ (ἀρῶσι-
 τας γὰρ τὰ λεγόμενα) ὁ μὲν ὥστε
 αὐτοῖς με, διὰ τὸν αὐτὸν, καὶ
 ἀπεριλογισμένον ὅτι οὐδὲν ἴσ-
 ομαι. ἴσως δὲ καὶ ἴσως ὅτι οὐ
 ἀγαθὸν ὁρῶν λαμβάνει τὸ μαρτυ-
 ρεῖν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὁρῶν ἐν-
 τιτυχεῖν αὐτοῖς, ὅτι με πλε-
 οντέρη ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὄντα,
 ὅτι ἀπερίεως φέρων ἐμὴ βίβαν-
 τας, ἀδύνατον ἀποφαίνων
 τῇ ἀληθείᾳ πῶς ὄντας, ἵ-
 τῶν γὰρ τισὶν διὰ μὲν ὄντας. ΛΥ.

se autem uideor etiam inauspicatò hodie pedem domo ex-
 tulisse, cum egressus tibi obuiā uenerim, qui me prope spei
 portum confidentiē, in inuitabilem animi desperationem
 triecisti, Veritatis inuentionem impossibilem esse osten-
 dens, tantum uidelicet temporis requirentem. L V C I

primum in manus nobis uen-
 nerit, illud quod quaerimus
 esse existimabimus, pro-
 pter ueritatis ignorantiam.
 Quòd si etiam ma-
 ximè bona fortuna ad illud
 delati fuerimus, constan-
 ter tamen nunquam scie-
 mus, num id sit quod tante-
 pere à nobis quaesitum est.
 Sunt enim non parum mulo-
 ta his ipsis similia, singulis
 affirmantibus. hoc ipsum esse
 multo omnium uerissimum.
 HERMOTIM. Haud
 scio, ô Luciane, quàm mihi
 uideare argumenta persua-
 sionis bonarumque ratio-
 num plena inter disputan-
 dum producere; uerùm e-
 nimuero non mediocriter
 me perturbas ista differen-
 do, nimiumque argutè et
 anxie disquirendo, quod ad
 rem parum attinet. Fortas-

ἑνὲν, ὃ ἐστὶν, πολὺ δεικνύ-
 τός σου μίμνηται αὐτῷ πατρὶ
 οὐ Μενεκράτει, καὶ τῇ μητρὶ,
 ἢ τίς ποτ' ἰσχυρὸς, ἢ γὰρ οἶ-
 δα, ὃ καὶ πολὺ πλείονος τῷ
 φύσει ἑμῶν, ὅτι σὺ μὲν, κατὰ
 τὴν Τιβωνίαν, πολυτὴ καὶ μα-
 κρόβιον ἰδοῖσθαι, ἀλλὰ πόρρι-
 γραφῶν μὲν πλάσι βιώναι τὸ
 μέγιστον ἰσχυρὸν κατὰ, αὐτῶν
 περ ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ οὗτοι
 πῶς μὲν, ἴδμεν τὸ ἐν τῷ Αἰ-
 γυῷ ἀποβαίν. Εἰμ. ὦν, ἀλλ'
 ὁρῶντες αὐτὸν οὐ, καὶ οὐ οἶδ'
 ἢ, τί πατρὶν, μισῶν φιλοσοφί-
 ας, καὶ οὐ τοὺς φιλοσοφου-
 ντας ἀποσπώμεν. Λυκί. ὦ
 Ερμότιμι, ὃ τίς μὲν ὃ ἀλὶθὲς
 ὄντι, ὑμεῖς αὖτ' ἀμεινον ἀποιο-
 τι οἱ σοφοί, οὐ τί, καὶ ὃ διδά-
 σκαλλῶ. ἐγὼ δὲ τὸ γὰρ τοῦτον
 οἶδα, ὅς ἐν πάντων ὑμῶν ὄντι
 αὐτὸ

Cur ergo hoc ipsum, ὁ α-
 mice, non multo iustius cum
 patre tuo Menecrate, &
 matre tua, quodcunque
 tandem illi nomen fuerit
 (neque enim teneo) ex-
 postulas? aut potius cum na-
 tura omnium nostrum pa-
 rente, quod te quoque & nō
 ut Titbonum, annosum &
 longævum constituerit, sed
 præfixito destinarit homi-
 ni vitam etiam longissimam
 centum annorum numerum
 non excedentem? Cæte-
 rum ego tecum considerans
 do reperi, quod ē disputati-
 one nostra potissimum po-
 tuit elici. **HERMOTI-
 M.** Nequaquam, ne-
 rium tu semper quidem con-
 uiciator es: atque haud scio
 quinā factum sit, ut tu ex-
 tremē odio habess philosophiam,

eosque qui sapientiæ studiis sunt addicti, salibus
 & dictis delusos, naso suspendas. **LUCIAN.** Cu-
 iusmodinam res sit veritas, ὁ Hermotime, uos longē me-
 lius & promptius, qui sapientiā ornati estis, expeditis: ni-
 mirum tu, & præceptor tuus. Ego saltem hac me pla-
 ne scire arbitror, hanc non nimium audiri iucundā & dulcē

αὐτὸ τῆς ἀκρίβειας, ἀλλὰ πα-
ροτρυνόμενα ὑπὸ τοῦ ψεύδους
παράπλῃ. εὐπρεσπεύουσιν
γὰρ ἡμῖν, καὶ διὰ τῆς οὐσίας.
ὅτι, ὅτι μηδὲν κίβδηλον ἵκναι
τῆς σωτηρίας, μετὰ παρρησί-
ας διακρίνεται τῆς ἀσθενείας,
καὶ διὰ τῆς ἀχθούσης αὐτῆς, ὡς
δὲ γὰρ τοι καὶ τὸ νῦν ἀχθῆναι μοι,
ταύτης δὲ ἀσθενείας πρὸς τὰς
μετὰ σὲ, καὶ ἀναλόγως εἶναι
δρῶμεν ἡγῶναι, καὶ σὺ, ὡς ἂν πᾶ-
ν ἴσθης. ὡς περὶ αὐτὸς ἀσθενέ-
τας δρῶν ἐν γυμνασίῳ, καὶ ὅτι τοῦ
ξίφους, καὶ λαμβάνων αὐτῶν
πορῶναι ἡγῶναι καὶ κατελεῖν ὡς
κίβδηλον ἢ χαλκὸν εἶναι, ἡμιόνους
πρὸς σὲ ὡς ἀντίοι, ὅτι ἀνυ-
νέτων δρῶν, καὶ τότε δύσταν
ἡμῖν εἶναι ὡς ἀσθενέτω, διό-
τι σὲ οὐκ εἶναι δὲ ἀπατάμεν,
ἀλλὰ.

esse mortalibus, quoniam lo-
ge lateq; mendacio est infe-
rior & uilior. Est enim hoc
apud homines multo in spe-
ciem formosius & praece-
lentius, atque hoc nomine
quoque auditu iucundum &
dulcius. Illa uero quia nihil
in se habet insinceritatis aut
adulterini, cuius sibi esset cō-
scia, magna cum libertate
disscrit inter homines, eam-
que ob rem pleriq; intole-
rabilem adjert molestiam:
quemadmodum & tu nunc
indignaris, nec mea dicta
fers humaniter, quibus tecū
super hisce rebus ueritatem
erui, tibiq; planē indicium fe-
ci cuiusmodi ea sint, quorum
utrique iuxta immodico &
amore & desiderio tenea-
mur, quàm prorsus illa na-

tu non sint facilia: ueluti si statuam aliquam non infor-
mem infando amore deperires, eaq; te posse potiri in ani-
mum induceres, suspicās esse hominē: ego uerò intuitus aut
lapideum aut aereum esse simulacrum pro mea in te beneu-
olentia tibi significarem, rerum quarum potiundarum
nulla esset relicta copia, te amore capi, ac tu iniquum tunc
& maleuolentem me tibi censerēs, quia nolim te decipi,
absurda

ἀλλήματα καὶ αὐτοπία ἰαπεί-
 ζοντα. Ερ. οὐκ ἔν τῷτῷ, ὃ Λυκί-
 ον, φησὶ, ὡς ἂ φιλοσοφῶντων ἡ-
 μῶν, ἀλλὰ καὶ ἀργίᾳ παραδω-
 δόντας αὐτοὺς, ἰδιώτας κατὰ
 βίοντα; Λυ. καὶ πῶς τῷτῷ ἡ-
 κέρας ἡμῶν λέγουσθαι; ἰγὼ γὰρ
 ἔχῃ ὡς οὐ φιλοσοφῶντων φημι,
 ἀλλὰ ἰσχυρὰ φιλοσοφῶντων,
 διδοί τε πολλὰ αἰσιν ἡδὲ φιλο-
 σοφίᾳ, ἐκείνη ἰσχυρὰ ἀρετῶν ἀε-
 γων φάσκουσιν, ἡ δὲ ἀλ-
 γὴς ἰσχυρὰς ἀρετῶν ἀδυνατεῖ
 ὡς αὐτῶν ἀδυνατεῖ, ἀρετῶν
 πῶς μακρὰ ἢ πῶς ὡφ-
 ῆται. οὐδὲ πῶς ἀφῆκας (αὐ-
 θὶς γὰρ ὁρῶσθαι) ἰσχυρὰ πρῶ-
 τῃ αὐτῶν ἰσχυρὰς. τοῦτο γὰρ ἡμῶν, καὶ
 συμ-
 φ-
 ε-
 ρ-
 ο-
 ῦ-
 ς

absurda & monstrosa nec
 spei consentanea sperantem.
 HERMOTIM. Eō igitur
 hac tibi dicta sunt, Lu-
 ciane, quasi putes nullam co-
 peram philosophiae studijs
 nobis nauandam esse, sed o-
 portere nos socordiae & in-
 ertiae addictos priuatam ui-
 tam in terris agere? L V-
 C I A N. 7 Et quando aut
 ubi ista me dicentem audi-
 uisti? Ego quidem non eō,
 quasi non sit philosophan-
 dum, ista dico, uerum quā-
 do quidem omnino philoso-
 phia studendum est, uia au-
 tem ad illam sint non pau-
 ca, quarum nullum nō per-
 hibetur compendiosissimum
 esse ad uirtutem diuinitu-
 lum, tamen si etiamnum in
 incerto sit quae ex illis uera

sit: diligentem & exquisitam diuisionem faciendam esse e-
 xistimo. Quis enim fieri posse sperem, multis nobis pro-
 positis, ex illis eligere quod optimum est, nisi quis om-
 nia faciendi periculi gratia accesserit Deinde, num longa
 adhuc superest peregrinatio, aut an finis iam instare uisus
 sit. Caterum quid tibi uidetur? iam enim de integro te in-
 terrogo: num enim qui sub initium tibi occurrerit, sequeris?

συμπερισεφύσσει, καὶ κἄν
 Ἑρμῆος παύσεται σε; Ἑρ-
 μῆς. καὶ τί σοι ἀποκρίναι-
 μέω αὐτοῖς; ἔς εὐτε αὐτόν τι-
 τε κρίναν οἶόν τι εἶναι φῆς,
 ὡς μὴ φαίνεται ἴσο βίον,
 πᾶστας ἰνὸν καὶ αὖτε παρ' αὐτῶν,
 καὶ παρ' ἑμῶν, οὐτε τοῖς
 προσκινεραμέλιος πιστὸν ο-
 ἅρ' ἀξιοῖς, ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς ἰ-
 στανεύει, καὶ μαρτυρεῖται.
 Λυκίην. τίνας φῆς τοὺς πολ-
 λούς εἰδήτας καὶ πιστο-
 ραμένους ἀπ' αὐτῶν; ὁ γὰρ
 τις τιμωρὸς ὄντων, ἰσχυρὸς ἰ-
 μοι γὰρ καὶ ὤς, καὶ ὅτι πᾶσι
 αὐτῶν δίδωται. ὡς δὲ τὰς οὐκ
 εἰδήτας ἀγνοεῖ, εἰδὼν τι τὸ
 πᾶσι αὐτῶν προσάξεται
 με πιστόν, ἄλλως δὲ ὅτι με-
 δὲν, ὅτι εἰδήτορες, παρ' ἀπᾶν-
 των ἀποκρίνονται. Ἑρμῆς.
 μέντοι δὲ εὐτε αὐτὸς κατέο-
 δος, εἰ δ' ἄλλοι αὐτοῖς αἰ-
 πάντες, ὅσοι φιλοσοφεῖσι.
 εὐτε αὐτὸς διξέας, nunquam illorum multitudinem adduci potero ad
 credendum, donec de omnibus nullius ignari definiendi fa-
 cultatem sibi parauerint. HERMOT. Proinde tu so-
 lus ueritatem perspexisti, ceteri uero quotquot philosophā-
 tur, in uniuersum omnes ueraciter sunt, & sine iudicio?

cūque illo communibus
 philosophiæ disciplinis in-
 uigilabis, atque ille te cer-
 tum faciet? HERMO-
 TIM. Quid uero tibi am-
 plius respondeam, qui ne-
 ges quenquam recte discere
 uere posse, nisi Procraticis an-
 nos uixerit, omnesque per
 orbem periculum faciendo
 accesserit? Neque dignum
 ducis fidem habere illis qui
 iam olim harum rerum sunt
 expertissimi, neque multis
 illis ista collaudantibus, suo-
 que testimonio comprobant-
 tibus? L V C I A N. Quos
 tu mihi multos illos narrasti
 num qui harum rerum sunt
 probe gnari, & iidem iam
 omnium facta indagine pe-
 riti? Quod si quispiam talis
 esset, mihi quidem uel unus
 sufficeret, neque multis opus
 haberem. Porro si imperi-
 tos dixeris, nunquam illorum multitudinem adduci potero ad
 credendum, donec de omnibus nullius ignari definiendi fa-
 cultatem sibi parauerint. HERMOT. Proinde tu so-
 lus ueritatem perspexisti, ceteri uero quotquot philosophā-
 tur, in uniuersum omnes ueraciter sunt, & sine iudicio?

Λυκίη. μεταψεύδῃ μου, ὃ
 ἐρμώτεται, λίγων ὡς ἔγωγε προ-
 σίδημι πρὶ ἑμαυτοῦ τῶν ἄλ-
 λων, ὃ τάττω ἰσχυρῶς ἐν τοῖς ἀ-
 δέοι. καὶ τὸ μεταποιεῖν,
 ὅν (φίλῳ, εὐκὲς κότες ἀδυνα-
 τακτικῶς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους
 διατετιμῆσθαι, ἀλλὰ μετὰ
 πάντων αὐτὸ αὐτοῦ ἐμολο-
 γῶν. Ερμώτ. ἀλλ', ὦ Λυ-
 κίη, τὸ μὴ ἰδὲ πάντας ἰλ-
 θῆναι χρεῖν καὶ παραδύνα-
 ῖν φασι, καὶ τὸ μὴ εἶναι ἄλλους
 ἐλπίδας τὸ βελτίον, ὃ εὖτος,
 εὐλογηρίσως· τὸ δὲ τῇ πά-
 ρει κατὰ τοσαῦτα ἔτι ἀπο-
 δίδόναι, παγγίλοιον, ὅσῳ ὅρ-
 ὀν οἶον τι εἶναι, ἀπ' ἐλίγων καὶ
 ταμαβῶν τὰ πάντα, ἡμεῖς δὲ
 καὶ πάντων ῥέλαιον εἶναι δοκῶν
 τὸ τοιοῦτον, καὶ ὃ πολλὰ διαφε-
 βῆς διέμελιν. φασὶ γὰρ τοὶ Ἱ-
 πλατῶν τινες, Θεόδικον εἶμαι,
 ἰουχά

LUCIAN. Tu quidem,
 Hermotime, falsò me menda-
 cū coarguis, cum dicere non
 uerearis quòd me ipse cæ-
 teris omnibus anteponam,
 aut omnino in numero eru-
 ditorum haberi cōtendā :
 parūque memor esse ui-
 dēre eorum quæ per me
 antiè dicta sunt. Neque
 quidem me præ alijs uerua-
 cem dignoscere conuenioscē
 uociferor, uerū ingenuè fæ-
 teor me cum alijs omni-
 bus iuxta ignarum esse.

HERMOT. Ἀ. Atqui,
 Luciane, quòd ais omnes
 accedendos esse, eorumque
 experimentum sumendum
 quæ dicuntur ab alijs: neque
 aliam rationem meliorum
 eligendorum superesse, for-
 tasse non ualde improba-
 rim. Caterū cuique expe-
 rientię tot annos impen-

di oportere, perquàm ridiculum mihi uidetur: quasi uerò
 non ὅτ' ἐραυχὲς cuncta perdisci queant. Mihi equidem ista
 perpendenti, haudquaquam graue aut operosum hoc uide-
 tur, quodq; multo exercitio eget minimè. Siquidem a-
 iunt quendam ex Ἰταυαρίjs, opinor autem fuisse Phidiam,

ἔνυχας μόνον ἔχοντες ἰδίῃ ο-
 ρα, ἀπ' ἑαυτοῦ ἀναλαλῶσι.
 οὐδὲ, ὅτι καὶ αὐτοὶ πάντες ἄνθρωποι
 γίνονται, κατ' ἕξιν τοῦ ἔνυ-
 χος ἀναπληρώσει. καὶ οὐ
 δὲ, ὡς τις σε χεῖρα μόνον ἀν-
 ὄρῃεν ἀείξῃ, τὸ ἅλῃ σῶ-
 μα κατακτενῶσαι, ὡς, ὅ-
 τι, αὐτοὶ, ὅτι ἀνθρώποις ἵ-
 σι τὸ κεκρυμμένον, καὶ μὴ
 τὸ πάντῃ σῶμα ἰδῇ. καὶ τοῦ-
 νυν τὰ μὲν κεφαλαιώδη, ὅν
 ἀπαντὲς λέγουσι. ῥᾷδι μὲν
 καταμαθῶν ἐν δέγῃ μορῇ
 ὁμῶς, τὸ δ' ἐκρῆναι βῶ-
 τεύτε, καὶ μακρὰς τῆς θέντα-
 σιως ἀνέμῃον, οὐ πάντῃ ἀ-
 ναγκάων δὲ τῷ αἵματι τοῦ
 βελτίονος, ἀλλ' ἵνα κρῖναι
 καὶ ἀπ' ἑαυτοῦ. Λυ. πα-
 ραί, ὅ ἐρμώτιμι, ὡς ἰσχυρὰ
 ταῦτ' ἔρηναι, ἀπὸ τῶν μι-
 ρῶν ἁξίῳ τὰ ἴσα ἀδύναται.
 καὶ τοι γὰρ τὰ ἰσάντια ἀ-
 κέρως μένεται, ὡς ἂν μὲν
 τὸ

tantum ab ungue leonis con-
 spetto aestimasse in quanto
 tam magnitudinem totius
 leo exurgeret, si iuxta un-
 guis rationem fuisset scul-
 ptus atque formatus. Ne-
 que mihi dubium est, quin
 et tu, si quis tantum bo-
 minis manum tibi com-
 monstraret reliquo corpore
 reobvelato, nihil cunctas
 eius aetatum scies homi-
 nem esse quod absconditum
 est, etsi totum corpus non
 uideris. Ita quoque re-
 rum capita, de quibus multa
 est multorum sermo,
 sine negotio in exiguo eti-
 am puncto diei perdisces.
 Accurata autem et exa-
 cta harum rerum cognitio,
 cui consequenda longa per-
 quisitione opus est, nullo mo-
 do ad electionem melioris
 requiritur, verum etiam ab
 illis quae dixi, iudicium fa-
 cere licebit. L V C I A N.

Papa uquam firma sunt et fortia quae dixisti, Hermotime,
 contendens ex partibus totum cognosci posse? Quanquam
 ego me tuae sententiae diuersum audire memini, ut qui to-
 tum

τὸ ἴσον καὶ οὐκ ἴσους, ἀλλὰ καὶ καὶ
 τὸ μὲν, ὃ δὲ μόνον τὸ μί-
 ρον, οὐκ ἔστι καὶ τὸ ἴσον. αὐ-
 τὸ καὶ μετὰ τὸ δὲ ἀπὸ κείνου, ὃ
 φειδίας αὖ πάλιν ἴσον ἐνυ-
 χαλῶται, ἵνα καὶ ἴτις ἀν-
 τὸς ὅστις, εἰ μὴ ἰσότητι πρὸς
 αὐτὸν ἴσον, ὃ δὲ ἀνδρῶν
 χεῖρας ἴσον, ἵσους αὖ ἀπὸ
 ἴτις ἀνδρῶν ὅστις, μὴ πρὸς
 τὸν αὐτὸν, μὴ δὲ ἰσότητι
 ἀνδρῶν; τί σιγῆς; ὃ βού-
 λαι ἵνα ἀποκρίνηται πρὸς
 τὰς ἀποκρίσεις, ὅτι ἐν αὐ-
 τῷ; ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ φει-
 δίας ἀποκρίσας ἀπεκρί-
 νεται, καὶ τὴν ἀποκρίσας τὸν
 αὐτὸν; οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν
 Διόνυσον, ὃ πάλιν, λέγει.
 ὃ πάλιν τούτῳ ἰσότητι ἴσους;
 τὸ μὲν γὰρ φειδίας, καὶ οὐ
 ἐν αὐτῷ ἄλλο τοῦ γινώσκαι τὰ
 μὲν αὐτῶν ὡς, ὃ τὸ αὐτὸν
 τὸ ἴσον, ἀνδρῶν ἴσους, καὶ
 λέγοντα. ἐν φιλοσοφίᾳ δὲ, ἴσον
 τῷ

tum cognoverit, etiam par-
 tem perspectam habeat:
 porro qui partem saltem,
 is non statim etiam totum
 habet cognitum. Iam tu
 hoc mihi quoque responde,
 quomodo? Phidias quon-
 dam leonis ungue conspe-
 cto cognoscere potuit le-
 onum esse unguem, nisi an-
 te alias totum leonem vi-
 disset? An vero tu hominis
 manu saltem visa dicere
 posses hominis esse, cum an-
 tea hominem neque vidis-
 ses neque cognovisses un-
 quam? Cur autem taces?
 Nunquid vis ut ego pro te
 respondeam ad questionem
 tibi propositam, videlicet
 quod nullo modo posses? ac-
 deo ut periculum sit, ne Phi-
 dias infecta re abeat, leone
 quicquam incepto ex-
 culpto. « Nihil enim ista ad
 Bacchum, quæ à te propo-
 nuntur, faciunt, aut quomodo

hæc inter se sunt similia? Neque enim tibi ex Phidias alia co-
 gnoscendarum partium causa fuit, quàm prior totius cogni-
 tio, hominis dico et leonis. Ceterum in philosophia, nec pe-

τῆ Στοιχείου, πῶς αὖ ἀπὸ τῶ
 μέρος καὶ τὰ λοιπὰ ἴδωσι, ὃ
 πῶς αὖ ἀποφάνησι ὡς κα-
 λά: ἢ γὰρ εἶδαι τὸ ὅλον, ἢ
 μέρος ἐκ αὐτοῦ ὅσον. ὃ δὲ φησι,
 ὅτι τὰ περὶ ἀλμυρῶν ἀνέ-
 σκευάσκει φιλοσοφίας ἐν
 ἀλίγῃ μορίῳ ὁμῶς, οἷον ἀρ-
 χὰς αὐτῶν, καὶ τέλος, καὶ τί
 διὰ τί εἶντα εἶναι, τί ψυχῶν,
 καὶ τίνος μὲν σώματα πάν-
 τα φασί, τίνος δὲ καὶ αἰσώμα-
 τα εἶναι ἀφαιῶσι, καὶ ὅτι οἱ
 μὲν ἰδενῶν, οἱ δὲ τὸ καλόν,
 ἀγαθόν καὶ οὐδαιμὸν τίθρο-
 ται, καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰποσὶ
 μὲν ἀκούσονται ἀποφάνεσθαι
 ῥάδιον, καὶ ὄργην ἔδειν· ἀ-
 δύναι δὲ, ἵστε ὃ τὰ λεγόμενα λίγων
 ὄσων, ἴσα μὲν ἔχει μέγιστον ὄσον
 ὁμῶς, ἀλλὰ πολλῶν ὁμιλῶν
 εἰσται. ὃ τί γὰρ ἐκείνοι πα-
 θόντες, ὑπὲρ αὐτῶν τέτυκ-
 ῖται.

que esse statuāt, atq; id genus sexcenta alia: hac inquā au-
 ditu facile discerni & definiri posse, nihilq; in his excutien-
 dis & statuendis esse operæ: posse aut̃ cum qui uera dicat,
 uide ne non unius saltem dieculæ particulam requirat, sed
 multorum potius dierum opus & labor sit. ⁶ Aut quid
 animi illis fuisse putas, qui de his ipsis rebus aliquot li-
 brorum

quam tradunt Stoici, quō-
 nam pacto ex aliqua parte
 cognita, etiam reliqua co-
 gnoscet? Aut quomodo illa
 ut bonēta & pulchra de-
 monstrabit? Neque enim
 totum nouisti cuius illa sunt
 partes. Quod autem dicis,
 totius philosophiæ capita
 auditu facile posse compre-
 hendi etiam in modica diei
 portiuncula, nimirum quæ
 rerum sint principia, qui fio-
 nes, quam opinionē de Dīs
 habeant philosophi, præter
 ea quid animam esse sen-
 tiant, & quod nonnulli o-
 mnia corpora esse affir-
 ment, rursus alij etiam ple-
 raque incorporea esse con-
 tendant: tum quod pars il-
 lorum uoluptatem, pars au-
 tem nescio quod bonētum,
 summū bonum felicitatem-

ἑκατοστάδας καὶ χιλιάδας
 βιβλίων ἵκανοὶ συγγιγράφα-
 σιν, ὥς παύσασθαι οἶμαι, ἀλλ' οὐ
 ἔστι τὰ ἐλάττω ἵκανα, καὶ ἂν σοὶ
 ἰδόντι ῥᾷδι καὶ εὐμαθῶς·
 οὐδὲ μάλιστα οἶμαι, διότι
 σοὶ καὶ τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν ἀρε-
 σιν τῶν κρεττόνων, εἰ μὴ αὐτῶν
 καὶ τὴν διατριβὴν, ὥς ἀνεβῶν
 ἰκάνει αὐτὸς ἅπαντα, καὶ ὁ-
 λὴν ἵκανον κατανοήσας, ἐπι-
 τομῇ γὰρ αὐτὴ γίνεται αὐτῶν
 ἔχουσα ὁριζομένη, ὅσ' αὐτὰ
 βιβλία, εἰ μεταστράμην καὶ τὴν
 μάντιν, ἀπέσαι τῶν κεφαλαι-
 ῶν ἀπάντων, σφαιρίδιον ἢ φ'
 ἱκανῶς. ἀπαλλάξει γὰρ σοὶ ὁ
 θεὸς μυρίων πραγμάτων, δεί-
 ξας ἢ τῷ τὰ ἰδόντι ἢ παρ' ἐ-
 στίαν σοὶ αἰρετήν. εἰ δὲ βούλη
 καὶ ἄλλα τι ἀπ' αὐτοῦ μενίσθαι
 ἵκανον

brorum centurias & chi-
 liades conscribere non gra-
 uati sunt? nimirum non ob
 aliam causam, quam ut
 persuasum facerent omni-
 bus, uera esse, ut mea fert o-
 pinio, pauca illa & modi-
 ca quæ tibi uidentur faci-
 lia, nullòque labore compre-
 hensibilia. Iam uerò omni-
 no uate tibi op' esse opinor
 ad meliorum electionem fa-
 ciendam: nisi, ut dixi, exer-
 citij impigro studio illud
 consecutus fueris, ut in deli-
 gendo accurate uniuersa di-
 sculias, & unumquemque
 totum ad unguem explora-
 tum cognoueris. Haud e-
 nim ualde negauerim, hoc
 pacto philosophiam in com-
 pendium contrahi posse,
 neque habiuram multas ue-

riarum rerum comprehensiones, neque ullam moram aut
 cunctationem, si constitutum uatem omnium rerum capio-
 ta percensentem audieris, & inter audiendum ad singula
 maiestatis hostijs sacra feceris. Hoc enim pacto infinitis labo-
 ribus Deus te subleuabit, posteaquam ex oblatis extis tibi
 monstrauerit quæ nam potissimum tibi eligenda sint.
 Quod? si autem uolueris, & aliud multo minoris negocij
 compendium

ἐπεδήσειμά σοι, ὥς μὲ ἰσθῆναι
καταβύης ταυτὶ, καὶ ἑνταῦθα.
Ἰκ., τῷ μὲν ἰσθῆναι τινὰ τῶν
μαγαλειῶν περιπαλῶν·
ἀλλ' ὅν κ' ἀλπίων ἱμβρῶν
γραμματῶν, ἵχοντα τῶν φι-
λοσόφων ἡκίστη τεύχεμα, ἡ-
λίου πᾶσι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀμ-
φιβαλὼν τινὰ, προσελθόντα
πρὸς τὴν κ' ἀλπίων ἀντιλήψαι
ἔ, τι καὶ πρῶτον ἐπὶ τῷ χα-
ρα ἰσθῆναι τῶν γραμματέων, καὶ
τὸ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀρχόν-
τα ἰκόντες, ὅστις αὖ ὁ φιλοσό-
φος. Ερμῆς, ταυτὶ μὲν, ὃ
Λυκίῳ, βωμολοχίᾳ, καὶ ἐν
κατὰ σέ, οὐδ' αὖ ἀπίμαι, ὅτι
ποτὶ εἶναι ἰσθῆναι αὐτὸς. Λυκ.
καὶ μάλα πολλὰ κί. Ερμῆς.
ἢ ὅτι οὐδ' ὁ πόρις ἀπανταῖς ἐν
κατὰ τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ
πᾶσι, ἀπογοδομένη καὶ
παραβάλλων καὶ ἀντιξιστά-
σθαι τὸς οἶνους. Λυκ. ἰσθῆ-
ναι. Ερμ. καὶ γὰρ, οἶμαί,
σοι

compendium eligendi tibi
subijciam, quod secuto, ne-
que uictima tibi offerenda
sunt, neque ullus ex sacerdo-
tibus magna mercede con-
ducendis tibi adscribendus
est: uerum coniectis in ur-
nam literulis, cuiusque phi-
losophorum nomina habenti-
bus, iube puerum aliquem
impuberem florescente æ-
tatula, ad urnam acceden-
tem extrahere eam literam
quæcumque primum illi sub
manum uenerit: ac tandem
inspecta literula ducem co-
gnosces, quem ubi in phi-
losophia sequendum existi-
mo. HERMOTIM. Ista quidem, Luciane, scur-
rili dicacitate à te, & non
ex animo dicta sunt. * Tu
uerò responde mihi, nun-
quàmne ipse uinum commer-
catus es? L V C I A N.
Et persæpe quidem.

HERMOTIM. Nun-
quid ergo per orbem circuire soles quotquot in urbe sunt
caupones, degustans, licitans, atque expendens uina? L V-
C I A N. Nequaquam. HERM. Opinor enim illud,
cui

οὐ τῷ πρῶτῳ χρυτῷ καὶ ἀ-
 ξίῳ ἰσχυρῶντι ἀποφθίῃσθαι.
 ΛΥ. οὐ Δία. ΕΡΜ. καὶ ἀ-
 πόγει τὰ εὐχὰς ἐκείνου γούμα-
 τ' ὁ ἄλλος αὖ ἀπ' αὐτῶν, ἐποῖσθαι
 ἀπαιεῖ οἷνός τ' ὄσπιν. ΛΥ. ἔχον
 γάρ. ΕΡΜ. ἀλλὰ Δὴ ἐκείνῳ
 προσελθὼν τοῖς καπνῶσιν, ἐ-
 παίδῃ κοτύλλῳ πρίσκασαι βό-
 λαμα, δότε μοι, ὦ εὖτοι, ἐκ-
 πῶν ὁλμ' ἵνα τ' ἐμῶν τὸν
 πόδον, ὥς διαπαιτῆς ἐπιξέλο-
 θῶν, μάθειμι ἔτις ἀμάνῳ τὸν
 οἶνον ἔχει, καὶ ὅθ' οἱ μοι ὠνυτί-
 ον· ἀ τὰύτ' ἐκείνῳ, ὅκ' αὖ οἷα
 καταγλιῶσαι σε αὐτὸς; ἀ
 Δὴ καὶ ὑδὶ πλῖον ἰνυχλοῖς,
 τέχ' αὖ καὶ προσχάει τῷ ὕ-
 λατ'· ΛΥΚ. οἶμαι ἰγὼγί,
 καὶ δίναι γ' αὖ πάθειμι.
 ΕΡΜ. κατὰ ταῦτά Δὴ καὶ
 ἐν φιλοσοφίᾳ. τί Δὴ ἐκπῶν
 τὸν πόδον, δυνάμενος ἀπ' οὗ
 λίγον τῷ γούματ' ἀδίνει
 deridendus esses: atque si illos acriter instando perturban-
 di finem non faceres, fortasse etiam aqua ab illis persundero-
 rēre? L V. Sanē opinor, & profectō meritis meis dignissio-
 ma paterer. HERM. Non secus se quoq; habent res phi-
 losophicæ. quid enim necessarium est totum vas exhau-
 rire potando, cum etiam à modica illa degustatūcula nobis

pr or ptem

ἔπειτα τὸ πᾶν ὄγιν· Λυκίε.
ὥς ὁ Λεῶν κρῖς, ὃ Ἑρμότιμι, καὶ
Διαδιδράσκεις ἐν τῶν χα-
ρῶν. πάλιν ἀλλ' ὅπως γι-
οίμεν· γὰρ ἐκπιφύγειαι,
ἐν τῶν αὐτῶν νύκτων ἐμπί-
πῃς. Ἑρμότε. πῶς τῶν
ἔφης· Λυκίε, ὅτι αὐτομελε-
γόμενοι πρᾶγμα λαβόν, καὶ
γνώμενοι ἀπασιν, τὸν οἶνον,
ἀνάξιν αὐτῷ τὰ ἀνομήτα-
τα, καὶ περὶ ὧν ἀμφισβητοῦ-
σιν ἀπαντῶν, ἀφαιρῶν ἵστα-
ν ὅτι ἔγωγε ἐκ ἔχθ' ἀπ' αὐτῶν κα-
θότι σοι ὅμοι· φιλοσοφία
καὶ οἶνος· Ἄν, κρῖς καὶ τῶν μέ-
νιν, ἔτι καὶ φιλόσοφοι ἀπαδύ-
δονται τὰ μαθήματα, ὥς περ
οἱ κᾶπυλοι, πόρκοι μὲν γι-
οί πολλοὶ, καὶ δολύσκατοι
καὶ κακομετρίωντες. οὕτω.
οἱ δ' ἐπισκεπόμενοι ἴ, τι καὶ
λίγος. τὸν οἶνον φῆς τὸν ἰω-
τῆ πῖθ' ὅλον αὐτὸν αὐτῷ ὀ-
μεν

promptum sit nosse quale
sit futurum! LVCIA.
Quàm lubricus es, ô Her-
motime, quàmque tergiver-
sando laberis è manibus ius-
tium profectò tua tergiver-
satione parum promouisti.
cum enim speraris te effu-
gisse, in easdem plagas in-
cidisti. HERMOTIM.
Quorsum ista dicis? LV-
CIAN. [^] Quoniam rei
per se planè & indubita-
ta, omnibus certa & cogni-
ta, nempe uino, longè dissi-
millima assimilando como-
paras, & ea quidem de
quibus nemo non incertus
animi ambigit, in obscuro
consistentibus, ita ut ego
mehercle dicere nequeam,
quatenus tibi uinum & phi-
losophia similia uideantur:
nisi fortasse in hoc solo,
quòd et philosophi in qua-
estu habeant disciplinas uo-

num expositas, quemadmodum caupones uinum, quas qui-
dem commiscientes dolose & fraudulenter adulterant, &
maligna mensura diuendunt. Ad hanc uerò modum quod
dixi cōsiderabimus. At autem uinum in hase exceptū, totū
esse

ριπν ἕνα, καὶ μὰ Δι' ἐδὲν ἄτο-
 πον, ἀλλὰ καὶ ἢ τις γούσας
 το, ἀρυσάμενον ἑλίγην ἴσον
 αὐτῷ, ἡσυχάσας αὐτίκα ὀπί-
 ᾤπας ὀπί; ὅθεν, ἀνέλου-
 θον καὶ τότε, καὶ ἐδὲν αὐτὸ
 γὰ γίγναι αὐτὰ πῦρ. ἴφα δὲ καὶ
 τὰ μετὰ τῶτο, φιλοσοφία, καὶ οἱ
 φιλοσοφῶντες, οἷον ὁ Διλάσκας
 λῶ ὁ σὺς, καὶ τὰυτα πρὸς
 ὁμᾶς λέγει ὁσπερ αἰ, καὶ πε-
 ρὶ τῶν αὐτῶν, ὅ ἄλλα ἄλλοι:
 πολλὰ γὰρ ὅτι, πρίσκαλον, ὅ
 ἱταῖροι. ἢ δὲ αὐτὸς ἐνὶ τι πα-
 ρίμενοι αὐτῷ, κατὰ τὸν ὁδὸν
 εἰς πρίσκαλον, καὶ πρίσκα-
 λόν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐμύθοι,
 ἀλλ' ἀπὶ χρεῖ αὐτοῖς καὶ ἀπαξ
 ἀκούσαντι; Ἑρμ. πῶς γὰρ ὅ;
 Λοκ. πῶς ἔρπιδόν τι σοι ἔω,
 ἀπὸ τῶ πρίσκαλον γούματ; ἡ δὲ
 καὶ τὰ πάγια; ἢ γὰρ αὐτὰ εἰ,
 ἀλλ' αὐτὸ ἱταῖροι καὶ αὐτὸ κα-
 νοῖς ἱαίγναι, ὅχι ὡς πρὸς οἶον
 καὶ ὁ αὐτὸς ἔω, ὡς ἔω ἱταῖροι,
 eadem per eadem, at fortasse satis est si semel quippiā ma-
 dieris? HERMOT. Et cur non? LVC. Quinam igitur
 fieri potuit, ut tu primo gustu statim nosceres uniuersa?
 Neq; enim semper eandē cantilenā nobis solei occinere, sed
 subinde noua nouis discrendo agglomerat. Non, ὁ ἀμικε,

esse sui simile. Et profecto
 nihil absurdi in hoc à te di-
 ctum est. Atqui si quis etiam
 degustauerit illud, baufto
 saltem modico, statim com-
 pertum habet quale totum
 sit dolū: Et hoc in confesso
 est apud omnes, nec est quod
 quicquā tibi in his contradi-
 cā. Vide uerò etiā posthac,
 philosophia, eiusq; alūni, καὶ
 re præceptor tuus, num ea-
 dem quotidianis prælectio-
 nib. ad uos differit, ἢ ὅτι
 de rebus nunq̄ non uerba fa-
 cere cōsuevit, an nō subinde
 alio tempore alia uobis so-
 let proponere? Esse enim nō
 parū multa philosophia ab-
 strusa mysteria, iā olim, ἀμικε,
 ce, nemini obscurum est. An
 nō uerò tu etiam nū, ut παρ
 est, instar Ulyssis apud illum
 perduras circumeundo Et
 oberrando, si semper sonat
 ut uincent

ὥς μὲν δὲ καὶ ἐκπλεῖς τὸν πότον,
καὶ ἄλλως μὲν πρὸς τὸν
ἀντιχρῆστος γὰρ ἐν τῷ ποτῷ
δοῦναι μοι ἐδύνη κατακρύψαι
τὸ φιλοσοφίας ἀγαθόν, ὥς τὸν
φύγει αὐτὸν. Δύοσι δὲ ἐν
ἑξαεταῖς ὡς τὸν, ὅτι
ποτὸν αὖ δύναιτο τὸ νικτάρειν
ἐκπλεῖς πόμα, ὅτι πάλαι διψῶν
μοι δυνάη. ἐν δὲ αὖ τὸ τοῦ
ποτῷ αὐτὸν εἶναι, ὥς αὖ μὲν γού
σαι αὐτὸ, καὶ σπάσαι με-
ρὲν, ὅσον αὐτὸν σε πάλαι
ποτὸν γούσαι μερὲν, ὅσον πο-
τὸν ἐν Διῶνι τὸν πόμα-
τον, ἐκπλεῖς πόμα τὸν πόμα
ματὸν, ἐκπλεῖς πόμα γίνε-
σθαι, καὶ χρῆναι τοῖς ποτῷ
τον. ἀλλ' ὅτι ὅτι ἔχον ἔ-
κπλεῖς πόμα τὸν πόμα
ποτὸν ἐκπλεῖς πόμα, ἐκπλεῖς
ἐν ἐκπλεῖς. ὅτι τοῖς, μὲν τῷ
ἀλλ' ἄλλως φιλοσοφία ἐκπλεῖς.

ἢ μὲν

ut vinum quod semper idem
est, adeo ut nisi totum vas
strenue exhausseris, nequic-
quam inebriatus obambus
labris. Planè enim in fundo
mibi visum est Deum philo-
sophiæ adyta abstruxisse, sub
ipsam fecem usque. Itaque
totum dolium postremo ex-
haustum necesse est, si unquā
consilium tibi fuit nectare-
am illam potionem inveni-
endi, quam aridis faucibus
iam olim avidissime sitire
mibi visum es. Porro autem
eam persuasionem tibi per-
suasisti, ut putes tale quip-
piam esse philosophiam, ut
si saltem leviter illam pri-
moribus, quod aiunt, labijs
degustaveris, statim fore ut
omnibus sapientiæ numeris
tuadvis absolutissimus quæ-
admodum perhibent de di-

uinatrice & illa in Del-

phis, quæ simulatque sacra fluentia degustaverit, ætuum
afflata numine, accedentibus responderet oracula. Atqui
non ita se habet philosophiæ studium. Itaque te, quem ul-
tra mediū iā dolij ebibisse cōstat, adhuc incipere perbibear.
Quare? uide ne rectius huic philosophiæ comparari queat.

Dolium

HERMOT. SIVE DE SECT. 241

ἄλλῃ γὰρ πιδῶ ἵτι μὲντω
 πρὶ, καὶ ἡ καὶ πιδῶ, ἵτις αὖ
 πρὶ εἶνῶ, ἀλλὰ παροσπρῆμα
 ται, πρὶς ὑποφάνω, καὶ μο
 τὰ τὸτε πύαμοι, ἕτα κριδαί,
 καὶ ὑπὸ ταύταις φανῶ, ἕτα
 ὀρίβενδοι, καὶ ἄλλα πεινίλα
 πρὶς. αὖ δὲ σὺ ἀνέσκασαι ἱ.
 δαλῶν τῶν σπρῆματων, καὶ
 ἱε ἀφῆλῶν τὸ πρῶν, ἕπερ
 λῶ, αὐτὸ δὲ καὶ σπρῆμα ὀ
 πλῶν χῆρα, ἵτις ἵδαι: ἄρα οὖν
 ἵχοις αὖν ἀπῶν, ἵτις ἵκῶν ἀ
 ποβλῆπῶν, αὖ καὶ οἱ ὀρίβενδοι
 καὶ χῆρα, καὶ οἱ φανῶ ὀπτα.
 καὶ, καὶ οἱ πύαμοι ἡ δαλῶν
 ναι: ἕτα, ἡ δαλῶν. Λυ, ἡ
 τῶν αὖν ἡ δαλῶν φιλοσοφίαν ἀφ' ἱ.
 νῶν, ἡ φῆσιν ται τὸ πρῶτον,
 μάστις αὖν ἀπῶν ὀπτα ἱ
 σιν. εὐ γὰρ ἕτα λῶ, ὡς πρὶ ὀ
 οἶνῶ, ὡς πρὶ σὺν αὖν τῶν ἀπῶν
 ἵτις, ἡ δαλῶν ὀμοίαν ἵκῶν τῶ γού
 ματι. τὸ δὲ ἵτορῶν ται ὡφδῶ,
 ἡ παρῶν

Dolium enim & cauponem
 adhuc tibi sinemur, nihil au
 tem insit uini, sed potius o
 mnium frugum confusum
 quoddam seminarium, in
 summo quidem triticum, cui
 subsint fabæ, quibus dein
 de subiectum sit bordeum,
 mox lentes, quintò cicera,
 postremò aliæ quæpiam di
 uersorum seminum species
 & genera. Iam si inli
 terem accederes seminum
 mercandorum gratia, illcūq;
 à summo tritici aliquot gra
 na inspicienda in manum ti
 bi traderet: possine igitur
 conspēctis granis dicere ci
 cer esse mundum, & lentes
 probè purgatas, fabas au
 tem inanes? HERMO
 T I M. Nullo modo.

L V C I A N. Proinde
 neque philosophiam ab u
 no aliquo eorum quæ quis
 dixerit, uniuersam perno

feces cuiusmodi tota sit. Neque enim una aliqua res est,
 quale est uinum, cui quidem tu illam, tametsi ualde inæqua
 li comparatione contulisti, contendens similem esse totam
 primo gustui. Quod autem diuersum quiddam uisum est,

οὐ παρέρχου τῆς διττάσιαι
 διόμην. οἷον μὲν γὰρ
 φῶλον πρίσθαι, ἢ λυδίμ ὁ-
 βολοῖμ ὁ κίνδυνος. καὶ τὸν δὲ
 τινα ἢ τῷ συρφετῷ περὶ πο-
 λυδίαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἢ ἀρ-
 χῇ ἰφιδαι, οὐ μικρὸν ἀναι-
 κηκίμ, ἀλλὰ το, ὁ μὲν ἴσον
 ἀξίον ἐκπαιρ τὸν πῖνον, ὡς
 ποτύλιν πρίσθαι, ζυμῶσαι τὸν
 τὸν κῆππον, οὕτως ἀκίδαι-
 να γλῶσσῃ. φιλοσοφία δὲ
 ἢ λυδίμ τὸν τῷ πῖναι, ἀλλὰ
 καὶ ὅτι πᾶν πῖνον, οὐ-
 δὲ ἴσον ἢ πῖναι γίγνι-
 ται, οὐδὲ ζυμῶσαι ὁ κῆπ-
 πος. ἢ λυδίμ γὰρ, κατὰ τὸν πα-
 ροίμιν, τὸ πῖνον ὁ ζυμῶ-
 μῃν ὅτι τὸ ἴσον, ἢ ὁ τῷ
 Διονυσίῳ πῖναι. ἢ λυδίμ
 μὲν γὰρ τὸ ἴσον, οὐ
 σωφῶν, ἀλλὰ λυδίμ οὐδὲν.
 οὐτὸν δὲ λυδίμ ἀφίλει τι, πᾶν
 οὐ τὸ λοιπὸν γίγνεται. ἢ λυδίμ
 σοι καὶ ἄλλοι οὐκ ἔστιν ἴσον
 φιλοσοφίας πρὸ γούμας, καὶ
 μὴ με νομίσης βλασφημῶν πε-
 ρὶ

inquiritur. Ceterum aliud quiddā nō dissimile de philosophiæ
 gustu tibi proponātu uerò caue putes in philosophiæ contu-
 meliam

curiosa perscrutatione non
 eget. Benim si quis nimis
 acetosum aut aliqui malū
 emerit, duorum obolorum
 iacturam facit. Porro autē
 in media plebe uersari. sicut
 tu dixisti statim initio,
 non mediocriter malum est.
 Alioqui qui totum uas epo-
 tare uoluerit, ut uini sextari
 um coemat, damno caupo-
 nem afficiet, tam inciviliter
 et insolēter degustādo.
 Nihil autē tale philosophia
 patitur: uerū tamen si ni-
 mis multa biberis, uas tamē
 non imminuitur, neque ullam
 iacturam facit cauponam
 exerceas. In idem enim locū
 fluit exhaustum negocium,
 laborq; iuxta prouerbiū,
 et contrā fuit atq; in Da-
 naidū dolio. illud enim quis-
 quid infusum fuerit, non cō-
 tinet, sed protinus hac at-
 que illac perfluit. Hinc
 uerò etiam si multa abstu-
 leris, multo tamen plura re-

HERMOT. SIVE DE SECT. 143

πὶ αὐτῷ, ὡς ἔπειτα φαρμάκῳ
 διδρῖν ἰσχυρῶς, εἰς τὴν παντὶς ἢ
 ἀνεπίτῳ, ἢ ἄλλῃ τῶν τοιούτων·
 ὅτι γὰρ ταῦτα, ἰπὲρ τοῦ θα-
 νατοῦ ὄντος, ἀποκρίνεται αὐτῷ,
 εἴ τις ἐλίγῃ ὅσον ἀκαριαῖον
 ἀπεξύσας αὐτῶν, ἀντὶ τῆς
 θυμῷ ἀπεγδοῦσά τοι, ἀλλὰ ὡς μὴ
 τοσούτου ὅσον χρόνῳ, καὶ ὁπῶς,
 καὶ ξυμὸν εἶς, ἐκ αὐτῶν ἀποδάνειον
 προσποιήσεται. οὐδὲν δὲ ἡ-
 βίαιε τὸ λῆξιτον ὀξυκῶν, ὡς
 ἀποτιέσκει πῶς τὸ ὅλον γένεσιν.
 Ερμῖτ. ἴτω ταῦτα, ὡς βούλει,
 Λυκίον, τί ἔστι κατὰ τὸν ἴσον χρόνῳ
 βιώναι, καὶ τοσαύτῃ ἐπομένῃ
 τραύματι; ἢ ἐκ αὐτῶν ἄλλως φε-
 ρομένη τράυματι; Λυκίον. οὐ
 γὰρ, ὦ Ερμῖτμῳ, καὶ Λυκίον
 οὐδὲν, ἢ γὰρ ἀλλοῦ ἑλγὸς ἢ
 ἀρχῆς, ὡς ἢ μὴ βίῃ βραχύτες, ἢ
 δὲ τέχῃ μακρῇ. οὐδὲν δὲ εὐν
 οἶδ' ὅ, τι παρ' αὐτῶν ἀγνοῶμαι, εἰς,

ἢ μὴ

meliam ista me dicere, si
 dixerō illam similem esse e-
 xitiali & pernicioso phar-
 maco, cuiusmodi est cicu-
 ta, * aut aconitum, aut al-
 iud tale quippiam. * Ne-
 que enim illa tametsi sint le-
 thalia & mortifera, sta-
 tim mortem inferunt, si quis
 modico quopiam de illis ab-
 lato, summo ungue degu-
 stauerit: uerū si non tan-
 tum, quantum ad conscio-
 scendam mortem necessariū
 um est, & qua ratione fie-
 ri oporteat, & cum quibus
 sumendum sit, certē non mo-
 rieris. Tu autem contendis
 ad totius cognitionem pa-
 randam minimum quodq;
 sufficere. HERMOT.

Sint sanē ista, Luciane, quē-
 admodum ipse uolueris.

quorsum igitur centum an-

nos nobis uiuendum autumās, & tantorum negotiorum
 molem sustinendam, quasi uerò alioqui nobis philosophari
 non foret integrum? L V. Non profectō, Hermotime: neq;
 hoc tibi graue & arduum auditu uideatur. Etenim si sub i-
 nitium uera dixisti, uitam? uidelicet breuem esse, arctē uerò
 longā: nunc nescio quī fiat ut tu grauiter succensere soleas,

q q

z

nyj

ἡ μὲν αὐτοῖς ἀντιφρονέοντες ἑκάστην πρὸς
 ἀλλήλους ἡμίονον, ὁ δὲ ὑποστὰς αὐτῶν
 πλάττωρ ὁ Πυθαγόρας γίγνεται.
 Ερ. ὦ Πυθαγόρα, ὅτι ἀντιφρονέοντες
 καὶ συνεισφέρουσιν ὅτι τρεῖς, ὁ
 δὲ ἕκαστος ἐκ τῶν τριῶν παθόντων,
 ὑπὸ φθόνου ἀδικαλῶς, ὅτι ἐγὼ
 αὐτὸν πρῶτον ἔκτισα ἐν ταῖς μα-
 θήμασι, σὺ δὲ ὡς ἀγνώσκων ἐ-
 αὐτῶν, τυχερῶς ὤν. Λυκίην.
 οἶδ' ὅτι ὁ δραστέος; ἐμοὶ μὲν,
 ὡς πρὸς κορυβασιῶντι, μὴ πρό-
 σιχθῆτον ὑμῶν, ἀλλ' ἵα λαρεῖν.
 σὺ δ' ὡς ἔχεις, προχώρει ὅτι
 τὸ πρόδιον ἔλκεται, καὶ πείσαι
 νεκρὰ τὰ ὅσα ἀρχῆς σε δι-
 δογμένα παρὰ τούτων. Ερμῶ.
 ἀλλ' ὅτι ἐγὼ σὺν βίαι ὤν, αἰ-
 ρῶ δαίτη, ἐν μὲν πειραδῶ ἀε-
 πάντων. Λυ. καὶ μὴ οὐκ ἔστι
 νοσῶν, ὡς ὅτι αὐτὸς περὶ ἄλλο
 ἄποιμι. βίαιον δὲ λέγων ἐμὶ,
 πρὸς αὐτὸν ἀκούεις μοι, κατὰ τὸν
 dem iam facis in praesentia, per
 illa quae initio decreuisti per
 HER. Atqui tu nullam mihi
 tam uehementer & uiolenter
 rimentum sumpsero. LV
 esse oportet, ut ne quid interin-
 tem me uiolentiū dicis, uidēre

πειντήν, αἰτιᾶσαι αὐτὸν,
 ἵνα αὖ μὴ ἱππόκρῆς σοι λέγῃ
 συμμαχίας ἀφαικταί τῆς
 βίας, ὅτε ἀγέμενον, ἰδίῳ γί-
 νη καὶ τάδε πολλῶν βιασθή-
 ρα φάναι εἴ σοι ἰλέγῃ, οὐδὲ
 ἡμῶν περὶς, ἰκέτωρ αἰ-
 τήσῃ. Ερ. τὰ ποῖα; Δανο
 μάξω γὰρ, ὅτε ἄρρητον κα-
 τελεῖται αὐτῷ. Λυκ. ὅχι
 ἰκατέρῃ ἀνὰ φρεσὶ, τὰ πάντα
 ἰδὼν καὶ διελθὼν δι' αὐ-
 τῶν, ὥς ἔχει ὅτε ἰδέσθαι τὸ
 βέλτερον, ἀλλ' ἵνα τὰ μείζον
 ἴδῃ. Ερμότ. τίτ' ἔστι;
 Λυκ. περικύβεινόν, ὅτε θαυ-
 μάσι, καὶ ὀξυτακτικῇ παρα-
 σκευῇ, καὶ τῷ ὀξυῖ, καὶ δια-
 νοίας ἀκρίβει καὶ ἀδικίᾳ, ὅ-
 τε καὶ αὐτὸς πῶς πρὶ τῶν πε-
 λεύων δικάσας, ὅτε μάρτυ-
 ρα ἀπαστὰ ἰσχυρὰ ἴναι. ἀ-
 ποδοτικῇ ἢ φρεσὶ καὶ τῷ τει-
 πῶ χρόνῳ ὅχι ὀλίγον, καὶ προ-
 βλεψὶν ἀπαστὰ εἰς μέσον,
 αἰτιᾶσαι διαμείλλοντα, καὶ
 βρα-

iuxta poetam incusare. nisi
 dum altera tibi inuenta fue-
 rit oratio pro te faciens, nun-
 quam quod iam illatū est,
 aufertur à violentia. Ecce
 bis multo etiā, uehementiora
 tibi proponeret oratio, tu
 uerò illa omīssa me fortasse
 incusares. HER. Qualis
 nam? demiror enim si quid
 etiamdū abstrusum illi reli-
 ctum sit. LVC. Parū esse
 ait, neque sufficere omnia
 perspexisse, illaq; obiter per-
 lustrasse, ut possis iam opti-
 mum eligere, uerūm adhuc
 opus esse re quapiā maxi-
 ma. HER. Qua tandem?
 LVC. Critico quopiā,
 ὅτε admirande, excussoq; iudi-
 cio, menteq; acuta & soler-
 ti, intelligētia insuper sum-
 ma & acri, qualē esse sum-
 mo opere necessarium est de
 rebus tantis iudicantem. Aut
 semel nequicquam uniuerſa
 uisa sunt. quinetiā permultū
 temporis huic rei tribuendum esse confirmat, quod omni-
 bus exactē & diligēter excutiēdis & indagandis sufficiat,
 omnib; in mediū propositis eligere oportere cūctantē, et
 tardantem?

βραδύνοντα, πολλάκις ἐπι-
 σκοπούμεν, μήτι θύμῳ τοῦ
 λέγοντος ἰκάνῃ, μήτι σχῆ-
 μα ἢ δόξαν ἡδὲ σέφει ἀλλο-
 μῆσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν Ἀρε-
 παγίταις αὐτὸ ποιούμεν, οἱ
 ἔρτυκτι καὶ σφόδρὰ δικάζε-
 σιν, ὥς μὴ εἴ τις λέγοντας,
 ἄλλ' ἵς τὰ λεγόμενα ἀποβί-
 πωσιν. καὶ τότε ἡμεῖς ὕμῃται
 συμβιβάζωμεν ἡμετέροις φιλο-
 σοφῶν. Εἰμὲν. μετὰ τὸν βίον
 φῆι. ἵνα γὰρ πάντων, ἐδιδό-
 κῶν ἀνδρῶν βίῳ ὁμοιωσώμεθα
 αὐτὸν, ὥς ἔστι πάντων ἰσθμῶν, καὶ
 ἵκαστον ἀποβῶμεν ἡδὲ δῶν, καὶ
 ἐπιλέστα κρίναι, καὶ κρίνο-
 μεν ἵσταται, καὶ ἡμετέροις φιλο-
 σοφῶνται μῖναι καὶ δὲ ἔτι καὶ
 εὐριδύμεν φῆι τὰ λυβῆς, ἀλ-
 λως δὲ ὅ. Λυβῆς. ὅτι γὰρ
 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ὅτι ὅ. ὅτι
 δὲ τὸ πᾶν ἰσθμῶν, ἀλλ' ἵτι μοι
 δυνάμει μακρῶν ὅμως αὐ-
 τῶν, εἰς μέντοι μὲν τι εὐρυκῆναι
 βίβλων, δυνάμει δὲ ἔστιν,
 quaquam. LVCIAN. Vereor ad te dicere, ὅ Her-
 moume, ne hoc quidem satis esse, verum adhuc mihi vi-
 demur nosmetipsos fallere, existimantes aliquid certi ὅ
 firmi nobis iuventū esse, cū tamē nihil inuenimus: quem-

tardantem: nullo modo au-
 tem differentis animas spe-
 ctandos esse, neque habitum
 suspiciendum, neque opini-
 onem sapientiae reuereri o-
 portere, sed in morē Ἀρε-
 pagitarum cunctis esse facie-
 enda, quibus mos est noctū
 ὅ in tenebris cognosce-
 dis causis dare operam, ut
 non in dicētes, sed in ea quae
 dicuntur, defigant oculos.
 Ad hunc quidem modum ti-
 bi eligenti promptum erit
 philosophari. HERMO.
 Iuxta uitae rationem tu di-
 cis. ex his enim quae dixisti,
 nullum hominis uitae satis lon-
 ga esse potest ut omnia per-
 currat, ὅ unumquodq; non
 oscitanter perspiciat, perspe-
 ctāque iudicet, iamq; iudi-
 cata eligat, delectuq; habi-
 to philosophetur. Nec enim
 sola ratione verum inueniri
 posse contendis, alioqui ne-
 ququam. LVCIAN. Vereor ad te dicere, ὅ Her-
 moume, ne hoc quidem satis esse, verum adhuc mihi vi-
 demur nosmetipsos fallere, existimantes aliquid certi ὅ
 firmi nobis iuventū esse, cū tamē nihil inuenimus: quem-
 admodum

ὅτε οἱ ἀκούοντες, πολλὰ
 κίς καθύπερθε τὰ δίκτυα, καὶ
 βάρους τινὸς αἰωρόμενοι, αὐτὰ
 αὐτοὶ ἰχθῦς παμπόλλας γὰρ
 ἐβιβάναι καὶ ἰσχυρόντες, ἕως
 ἱππικῶν κάμους ἀνασπών-
 τες, ἢ λίθου τινὸς ἀναφάνονται
 αὐτοῖς, ὃ κερταίον ψάμμου
 σισαγμέον. σκέπει, μὴ καὶ
 ἔμνητι τοῦτον ἀνισπᾶναι.
 ἤν. Ερμ. ἢ μαρτυρεῖς τί σοι
 τὰ δίκτυα τῶν βέλτε· ἀ-
 τεχνῶς γὰρ καὶ παρὰ δίκτυον
 αὐτοῖς. Δουλὸν. ἐκαστὸν πα-
 ρὼ δυνάμει· οὐδὲ γὰρ
 οἱ δυνάμει, ἀ καὶ τινὲς ἄλλοι.
 ἐγὼ γὰρ, καὶ ἐφ' ἀπαντας ἐλ-
 θήμεθα παρὰ δίκτυον, καὶ τοῦτο
 ἀρκεσάμεθα ποτε, ὃ δὲ πᾶσι
 τῶν δυνάμει ἰσχυροῦς, εἰ
 σὺ δὲ αὐτῶν ἴχθῦς τὸ ἰσχυρό-
 νον, ὃ πάντες ἐμάμεθα ἀγνο-
 οῦσι. Ερμ. τί φῆς; ὃ δὲ
 τούτων τινὲς πάντες ἴχθῦς;

si quis etiam alius. Etenim ego, etsi ad universos ve-
 nerimus experimenti sumendi gratia, & illud aliquando
 fecerimus, nondum tamen planum & certum esse existi-
 mo, penes quem illorum, illud quod quaerimus, delitescat.
 Possibile enim est, ut eius omnes in totū ignari sint. HER-
 MOT. Quid ais? an opinaris penes nullum illorum esse?

admodum hoc ipsum non ra-
 rō usu venire solet piscatori-
 bus, qui cum in capturam
 retia eiecerint, & aliquid
 graue ac ponderosum sen-
 serint, attrahunt rete, spe-
 rantes pisciū copiosam mul-
 titudinem conclusam esse.
 deinde postquam attrahen-
 do nimium declassati fuerint,
 aut ingens lapis, aut uas ali-
 quod arena refertum, præ-
 ter spem illis apparet. Pro-
 inde etiam atque etiam tibi
 considerandum est, ne &
 nos tale quippiam subtraxe-
 rimus. HERM. Non
 intelligo quid sibi ista uce-
 lint retia, planè tamen isdē
 me irretitū inuoluis. LVCIA.
 Proinde ego te rur-
 sum extricare conabor. Ne-
 que enim mihi dubiū est pe-
 ritia natandi te præcellere,

ΛΥ. ἄδυνάτωρ. ἢ σοὶ ἀδυνάτωρ
 ΛΟΚ. ἄκαστος ψεύδει-
 θαι, τοῦ δ' ἀληθὲς ἄλλο τι εἶ-
 ναι, πρὸς μικροῦς αὐτῶν πῶς
 ἀνταμεύου; ΕΡΜ. πῶς εἶναι
 τί; ΛΟΚ. ὅπως. ἴσα γὰρ ὁ
 μὲν ἀληθὲς ἀριθμὸς ἡμῶν, ἡ-
 ποστὲρ. οἶον κυάμας τις ἄν-
 σιν ἢ πάλω χερσὶ λαβόν, ἐπι-
 μετρήσῃ, ὁρῶντά τοι ἑκα-
 πενὰς, ἰσάσθαι αὐτῶν οἱ δ' ἀνά-
 λοντες, ὁ μὲν ἰσά, ὁ δὲ πέν-
 κοντα λεύκωσας, ὁ δὲ τις δε-
 κα ἢ πεντακίδεκα, καὶ ὅλως,
 εἴτε ἄλλω τινι ἀριθμῷ,
 ἐνδεύεται μὲν τοι ἡ γὰρ τὸ
 χεῖρ τινὰ ἀνταμεύουσα, ἢ γὰρ
 ΕΡΜ. ναι. ΛΟΚ. ὁ μὲν ὁ δὲ
 τῶν ἀδυνάτωρ, εἴπαυτας αὖ
 ΛΟΚ. ἄλλω ἀριθμῷ ἡμῶν, τὰς
 ψεύδεις, καὶ ὁ κέρταρ, μυθί-
 να ἢ αὐτῶν φέρει, ὅτι εἴησαν
 ὁ αὖτὲρ κυάμας ἔχει. ὁ τί φησὶ;
 ΕΡΜ. ὁ ἀδυνάτωρ. ΛΟΚ.

quidem factu impossibile credendum est, ut omnes ex aequo
 alius alium numerum dicat, falsum tamen, & a quo longē
 lateq; absit certus ille numerus, adeo ut nullus ex illis dicat
 unum in manu sua habere viginti fabas. Quid autem tu
 ad ista respondes? HERMOTIM. Fieri posse. L V.

Non

L V C. Incertum est, Nū-
 quid non videtur tibi fieri
 posse, ut mentiātur omnes,
 ipsaq; veritas alia quāpiam
 res sit, quæ penes nullum ho-
 rum inueniri queat? H E R.
 Quinam fieri posse credam?
 L V C. " Ad hunc modum
 sit enim nobis certus aliquis
 numerus ex composito con-
 sistentis, nempe viginti. Iam
 si quis viginti fabas in manū
 sumeret, & ea clausa decē
 quospiā interrogaret, quōt-
 nam fabas in manu sua con-
 clusas haberet: illi autem du-
 cti coniectura, hic quidem
 septem, ille triginta, aliter ve-
 ro decem aut quindecim,
 prorsusq; alius alium nume-
 rum diuinaret: possibile e-
 nim est aliquem fortefortu-
 nā verum dicere an non ve-
 risimile tibi videtur? H E R.

Sanē. L V C. Ergo ne hoc
 quidem factu impossibile credendum est, ut omnes ex aequo
 alius alium numerum dicat, falsum tamen, & a quo longē
 lateq; absit certus ille numerus, adeo ut nullus ex illis dicat
 unum in manu sua habere viginti fabas. Quid autem tu
 ad ista respondes? HERMOTIM. Fieri posse. L V.
 Non

κατὰ ταῦτα τοίνυν ἀπαντῶ
 μὴ εἰ φιλοσοφεῖν τῶν οὐ-
 δαιμονίων ἡγεῖσιν ἐπιδείν τι
 ἔστι, καὶ λίγισιν ἄλλῃ ἄλλῃ
 τι αὐτῶν εἶναι, ἢ μὴ ὁμοῦ,
 ἐπεὶ τὸ καλὸν, ὃ δὲ, ὅσα ἱερά
 φασὶ περι αὐτῆς. εἰς δὲ ἢ
 καὶ τῶν ἱερῶν τι εἶναι τὸ οὐ-
 δαιμον. ὅτι ἀπαντῶ δὲ, καὶ ἄλ-
 λοτε πᾶσι καὶ πάντα, καὶ ἐν-
 καμῶν ὁμοῦ ἀνὰ πᾶσι, ὃ ἱ-
 χρώ, περι τῶν ἀρχῶν οὐρανῶν,
 ἐπεὶ ἡγεῖσιν περι τὸ τέλος. ἴδω
 δὲ, οἷμαι, πρὶν τῶν φανερῶν
 γινώσκω, ὅτι ἔνθα τὰ λαοί,
 καὶ πᾶσι ἔχουσιν αὐτὸ εἶ-
 δὼς τῶν φιλοσοφῶντων, εἴτα
 μετα τῶν, τὸ ἔξω αὐτῶν ἡγε-
 σαι ὡς πᾶσι ἔστιν. Εἰ. ὅτι,
 ὡς Λυκίῳ, τῶν φησὶ, ὅτι ἐπεὶ αὐ-
 τὸν πᾶσι φιλοσοφίας χωρὶ
 σμῶν, ἐπεὶ τότε πᾶσι ἔξω
 μὴ τὰ λαοί οὐρανῶν. Λυκίῳ.
 μὴ ἐμὲ, ὡς γὰρ, ὁρῶτα, ἄλ-
 λοτε τῶν λίγισιν αὐτῶν αὐτῶν,
 καὶ

Non alia ratione quotquot
 philosophantur, felicitatem
 quaerere insistant, cuiusmo-
 dinam tandem res sit, pla-
 neq; alius aliud quiddā esse
 somniando confirmat: hic
 quidem voluptatem, ille bo-
 nestum: alius alia quapiā de
 illa comminiscitur. Consen-
 taneum autē est, unum quid-
 dam ex illis esse felicitatem.
 Contrā uerisimile est, pra-
 ter haec omnia aliud quid-
 dam esse. Ac nos planē uide-
 mur conuerso rerum ordi-
 ne, secus quā oportet, ante
 inuentum principium ad fi-
 nem festinare. Oportebat
 autē prius, ut mea fert opi-
 nio, manifestum esse, uerita-
 tem esse cognitam, esseq; ex
 philosophantiū numero ali-
 quem, qui eandem certō co-
 gnorit. Deinde primum qua-
 rere, cui potissimum fides
 adhibenda sit. H E R. Ero

go ea ista dicis, Luciane, quod etsi omnem philosophiam
 excusserimus, nunquam tamen facultatem nobis pra-
 rabimus ueritatem inueniendi. L V C I A. Quid me in-
 terrogas, ὦ bone? quin potius istum sermonem exquiris?

καὶ ἴσῃ αὖ ἀπερίτῳ σοι,
 ὅτι ἔστι παλαιὸν αὖ ἀδύνατον ἦ.
 αἴψα τε τά τιν' ὅσον, ὅν οὐταί
 ἀγνοοῦσιν. Εὐμέτ. ἔστι περὶ
 ἀρετῆς, ὅς ὃν οὐ φησὶ, δύρῃσομεν,
 ἔστι φιλοσοφῃσομεν, ἀλλὰ διὰ
 σοι ὅμως ἰδιότητι τινὰ βίον
 ἥν, ἀπετάσας τὸ φιλοσο-
 φῆν. Λυα. τὰ τοῦ συμβαίνει
 γὰρ, ὅς ὃν φησὶ, ἀδύνατον εἶναι
 φιλοσοφῆσαι, καὶ αὐτίκα περ
 ἀνδρῶν γιγνέται· ἀξιοῖς γὰρ
 τὸν φιλοσοφῆσαν μάλιστα,
 ἰδέσθαι πρῶτον φιλοσοφίαν
 τίς ἀρίστη, ὃ δ' αἰρεῖται ὅτι
 σοι ἰδέσθαι μέντοι ἀπεβῆς αὖ
 γρη῏διαι, ὃ δὲ πᾶσι φιλο-
 σοφίας χρῆσθαι τὸν, ἰδέσθαι
 διὰ τίς ἀληθινῆς. ὅτι αὖ.
 γιγνέσθαι ἰδὼν ἀρίστην, ὅτι
 οὐκ ἰδέσθαι ἰκανὸν ὅσον, καὶ
 φησὶ περὶ τὸν, ἀπομνησκόμεν τὸ
 πρῶτον καὶ γρη῏διαι ἄλλαι, ὅτι
 ὑποφῆμεν γινέσθαι τὰ λε-
 γόμενα τὸ ἰδέσθαι βίον, τὸ λεγόμεν ἦ,
 καὶ

Et fortasse respondebit ti-
 bi, nunquam hoc fore, quo-
 ad incertum fuerit, num unū
 quiddam illorum sit de qui-
 bus illi uerba faciūt. H B R.
 Proinde nunquam, ut tu con-
 tēdis, philosophiæ dabimus
 operam: sed necessarium o-
 mnino esse uideo, ea abdicā-
 ta priuatam quandam uitā
 cum uulgo nos agere. L V.
 Illud quidem accidit quod
 dicis, philosophari promptū
 non esse, cūq; ei qui quidem
 homo sit, inevitabile. Iubes
 enim, ut is qui philosophiæ
 operam daturus sit, statim
 initio optimam quamq; deli-
 gat. Ipsum autem delectus
 habēdi ratio in hoc solo ac-
 curatē tibi uidetur conside-
 re, si tota philosophia perlu-
 strata elegerimus quam ue-
 rissimam. Deinde numerum
 quoque annorum cōputan-
 do, quantum unicuique per-
 scrutanda satis est, longē la-

teq; excidisti omni spe frustratus, ipsum negocium producēs
 atq; reiiciens in aliud seculum, ita ut ipsa ueritas uniuscui-
 usq; uitæ ultra præstitutum tempus uix deprehendi queat.
 Postremo

καὶ τῆτο αὐτὸ ἐκ αἰσθησέων
 ἀποφάνει, ἅλλοτε ἔσται
 αἰσθησέων, εἰ τι δύναται πρὸς τῶν
 φιλοσοφούντων πάλαι τάλαντες,
 εἰ τι καὶ μὴ. οὐ γὰρ πῶς Ερμό-
 τιμη δύναιτο αὐτὸν ἰππεύσασθαι.
 ὅτι ἀπὸ τῶν τι δύναται πρὸς
 αὐτῶν; ἔγωγε μὴ ἐν αὐτῷ ἐμείνα-
 μεν, καὶ τοὶ πόσιν ἄλλα πα-
 ρέειν ἐπὶ σοι, ὅτι τὰς μα-
 κρὰς καὶ αὐτὰ δύναιτο; Ερ-
 τὰ πόσιν; Λυκ. ἐκ αἰσθησέων
 τῶν Στωϊκῶν ἢ Ἐπικυρεῶν ἢ
 Πλατωνικῶν εἶναι φασκόντων,
 τὰς μὴ ἀδύναται τὰς λόγους ἰ-
 ππεύει, τὰς δὲ μὴ, καὶ τοὶ τὰ
 γὰρ ἄλλα πόσιν ἀφισπύει ἰπ-
 πεύει; Ερμότ. ἀλλοῦ ταῦτα.
 Λυκ. τὸ τίττω διακρίναι
 τὰς ἀδύναται, καὶ διακρίναι
 ἀπὸ τῶν ἐκ ἀδύναται γὰρ, φασ-
 κόντων δὲ, ὅσοι δύναιτο πό-
 σιν ὁρῶντες εἶναι; Ερ. καὶ μάλα.
 Λυκ. δύναιτο τίττω σοι, εἰ μάλιστα
 Στωϊκῶν ἢ ἄριστον ἀσπασίαν,

ὅτι Vera sunt hæc. L V. & Pro-

inde discernere peritos ab imperitis, semet tamen peritos
 perhibentibus, nonne res tibi uidetur plena laboris & ne-
 gocij? H E R M. Ita profectò. L V C I A. Opor-
 tebit itaque te, si uolueris Stoicorum optimum cognoscere,
 tametsi

potestremò ne hoc quidem ut
 ambiguum: unquam perpen-
 disti, cum incertum esse di-
 cas, num à philosophis iam
 olim inuenta sit ueritas, nec
 ne. Caterùm tu, Hermoti-
 me, potesne iureiurando in-
 terposito confirmare ab illis
 inuentam esse? Ego quidem
 nequaquam iurare uelim.
 Non libenter uerò & al-
 lia multa tacens prætergre-
 dior, quæ & ipsa indagati-
 one non indiligenti discuti-
 enda forent. H E R M O.
 Qualiānam sunt illæ? L V.
 C I A. Nonne audis Stoi-
 cos aut Epicureos aut Pla-
 tonicos dicentes esse parum
 quidem qui teneant omniū
 rerum rationes: parum uero
 illarum prorsus esse tu-
 des & imperitos, ex quibus
 permulti sunt fide longè
 spectatissima? H E R M O.
 Vera sunt hæc. L V. & Pro-

ἢ καὶ μὴ ἐπὶ πάντας, ἀλλ'
 οὐκ ἐπὶ τοὺς πλείους αὐτῶν
 ἰαδῶν, καὶ παραβλῶναι, καὶ
 τὸν ἀμείων προσησθαι δι-
 δάσκαλον, γυμνασάμενον γὰρ
 πρὸς ὄρεα, καὶ κελτηλῶ τῶν
 ταύτων δυνάμειν περισά-
 μενον, ὥς μή σε λάβῃ ὁ χέριον
 περιελάς. καὶ σὺ καὶ
 πρὸς τῷ ὅρα ἴσθαι δὲ τὸ χρέ-
 νον, ἢ ἐκὼν παρῶναι, διδου-
 ῖς μὴ σὺ ἀγασσάμενος, καί
 τοι τῷ μέγιστον τι ἄμα, καὶ
 ἀσπυκαλέτατον ἢ ταῖς ταύ-
 τοις, λίγω δὲ ταῖς ἀδύλοις το
 καὶ ἀμφιβάλλεις, ἢ τοῦτό ἐ-
 τιμ, οἶμαι. καὶ μέντοι οὐκ αὖ-
 τοι πρὸς καὶ βίβας ἵππας
 εἰδὲ τίς ἀλίδαιός τι καὶ σῶ-
 ρισιν αὐτῶν, ἄλλω δὲ ἢ δ' ὁ-
 τισιν, ὅς τὸ κρίνειν δυνά-
 σθαι, καὶ χερίζειν ἀπὸ τῶν
 ἡλωδῶν τὰ ψεύδῃ, καὶ ὑπάρ-
 χον σε καὶ κατὰ τοὺς ἀρε-
 γυρογνώμονας διαγιγνώ-
 σκειν ἃ, τι δόκιμα καὶ ἀπίβ-
 δυλα, καὶ ἃ παρακινεμελέα,
 ἢ, quàm ut discernere queas & seivgere à veris quæ
 falsa sunt, utq; possis in morem argentariorū discernere ea
 quæ proba sunt, & non adulterina, à fucatis & facticijs.

tametsi non ad omnes, ad
 plurimos tamen illorum ac-
 cedere, eorundemq; pericu-
 lum facere, meliorēq; præ-
 ceptorem præstituerē, qui
 prius multis sit exercitatus,
 quiq; censoria quadam eli-
 gendorum præceptorum fa-
 cultate animum tuum in-
 buat: ne videlicet tibi im-
 nat, deterior per electionem
 cæteris præpositus. Atqui
 hoc tibi quoq; consideran-
 dum venit, quātum hoc re-
 quirat temporis, quod ego
 de industria prætermisi, ve-
 ritus ne tu meis verbis sto-
 macharere. Et sane quod
 maximum iuxta ac summo-
 pere necessarium est, in ta-
 libus puta rebus hisce dubijs
 & ambigujs unū illud esse
 opinor. Insuper sola fides
 & spes non fallax & incō-
 stans tibi relicta est veri-
 tatis, eiusq; inuentionis con-
 sequenda alioqui nihil ali-

Hanc

καὶ ἐπεὶ τοιαῦτά τινα ἀδύ-
ναμιν καὶ τέχνῳ περιέσμι-
νται, ὥστε καὶ πῶς διήκασιν
τῶν λιγυροτέρων, ἀλλ' οὐκ ἐν ἰ-
δίῳ, ὥς οὐδὲν καλὸν σε τῶν
ῥητῶν ἐλκεῖσθαι ὑφ' ἑαυτῶν, ὅ-
θεν καὶ προσδοχῆναι ἀναγκα-
στῶν, ὥσπερ τὰ πρόβατα.
μᾶλλον δὲ τῶν ἐκείνων ἵνα ὁ-
δακτιλῶντες ἴσῃ, ἵφ' ἡ, τι αὖ-
ρόν τι ἐκείνων οἱ τις, ἀλλ' οὐ
τῶν δακτύλων ἀγέμενοι, ὅτι καὶ τὸ
διὰ καλὰ μὲν τινὲς, ἵφ' ἡ, καὶ
παραπεταμένα πικρὸν ἐστὶ, καὶ
πρὸς πάντων τὸ πῦρ καμψο-
μένον, καὶ μικρὰ τις αὖρε
διαφύσασθαι, διασαλεύσθαι αὖ-
τιν. ὥς ἔστι τινα οὐκ ἐν δακ-
τύλῳ, δὲ ἀποδάξιναι πρὸς,
καὶ ὅτι τῶν ἀμφοτέρων μὲν
διακρίσεις, τέχνῳ τινὰ ἀδύ-
ναμιν, διαδάξιναι σε, πᾶσι δὲ
ἀλλ' οὐ πρᾶγματα ἴχνη αὐτί-
κα γὰρ σε τὸ βέλτιστον φανῶ-
ναι, καὶ τὰ λαβὴν ὑπαχθῆναι τῇ
ἀπο-

Hanc inquam facultatem
et artem consequuntur,
conferre te potes ad su-
pradictorum perpensio-
nem: sin minus, planè ti-
bi persuasum est, nihil ob-
staculo esse quò minus ab
unoquoque nare (quod a-
iunt) traharis, aut praelao-
tum et florescentem oli-
væ ramum te sequi, perin-
de ut oves. Magis autem
aquæ cuius in mensa usus
est, assimilabere: in quam-
cumq; enim partem te qui-
spiam traxerit summo di-
gito, ducêris. aut per lo-
cum arundinis cuiusdam fla-
viali iuxta litus enatæ, ad
quemcumque statum semet
flectenti: et si tenuis et
permodica quæpiam au-
ra flaverit, illam illic
commovere solet. Non
secus tecum quoque age-
tur præceptore quopiam
invento: qui si de demonstrationibus et rebus dubijs di-
scernendis alicuius artis gnarus te docuerit, cessabis baud du-
biè temetipsum onerare negocijs. Siquidè actum quod opti-
mum est tibi comparebit, ipsaq; veritas arte illa compediaria
et de.

ἀπεικνῆτικῇ τούτῃ τέχνῃ, καὶ
τὸ ψεύδος ἐκχυλίσσεται, καὶ
ἐν βιβλίοις ἐκείνοις καὶ κρι-
τας, φιλοσοφίας, καὶ πῶς ῥε-
πίθεται δὲ δαιμονία πηγά-
μην, βιώνει μὲν αὐτὸς, ἀ-
παντα συλλέβδων ἔχων τὰ ἀ-
γαθὰ. Εἰ μὲν ὧν, ὅς δὲ λυσιτε-
λεῖται, ὅς δὲ τούτῳ ἀμείνῃ, καὶ
ἐκείνοις ὁ μικρὰς ἐκείνων ἀ-
γῆς. καὶ ῥητοί, ὡς ἴσμεν,
ὅμην αὐτὸς τις τοῖς τοῖς, διαγνο-
σταίς τε διακριτικὰς ποιή-
σαι ἑμῶς, καὶ τὸ μέγιστον, ἀ-
πεικνῆτικὰς, ὡς τὰ γὰρ μετὰ
ταῦτα ῥητὴ ἔδει καὶ ἀπράγ-
ματα, καὶ ὁ πῶς διακρίβῃς
ἀμείνῃ. καὶ ἴσμεν ἑμῶς ῥητὴ
ἀμείνῃ, ὅς δὲ ῥητὴ σὺν τῶν
τῶν τούτων ὧν, καὶ ἀπὸ τῶν
ἰδόν. Λυ. ὅς δὲ ἑμῶς ῥητὴ
καὶ αὐτὸς μὲν ἀμείνῃ ἐκείνῃ
ἔδει γὰρ σὺν ὅς δὲ ῥητὴ ἔδει.

cetera deinceps comprehensu facilia, nec nimium ope-
rosa aut laboriosa futura, quæque non multum sint re-
quisitura exercitij. Atque ego quidem magnas tibi iam
habeo gratias, propterea quod nobis tandem compendia-
riam quandam & optimam viam inueneris. L V C I.
Atqui iure optimo nullæ mihi abs te habendæ sunt gratiæ.
neq; enim quicquid meo labore inuentum tibi demonstraui.

& demonstratiua eruetur,
neq; non mendaciū depre-
bendum redarguetur: cuius
iam certo & cōstanti iudic-
io delectu habito philoso-
phiæ perdiscendæ nauabis
operā, atq; ter exoptatā fe-
licitatem cōsequutus, cōuer-
sationē cum illa sociabis iu-
cundissimā, uniuersis bonis
in totū semel fruens et abun-
dans. H E R. Euge, ó Lucia-
ne, quanto iam præstantio-
ra, & spem non mediocrē
ostendentia, quàm dudū di-
xisti. Eἰ δὲ; nobis omnino, ut
par esse videtur, eiusmodi
uir quispian studiosē cōqui-
rendus, cuius opera earū re-
rū cognitionē & iudiciū no-
bis precemur, & quod maxi-
mū est, infallibilē demostra-
tionē. Hoc pacto cōfido fore

quo

βα, ὡς ἰγγυτόρην οἱ παῖδες
 ἢ ἰαπίδας· τὰ δὲ πολλὰ παρρη-
 τόρην γυγόνεμεν, ὃ πρότορην
 ἔμελλε. καὶ πατὴρ τὸ παρρησια-
 σόμενος, πολλὰ μοχθήσαντες,
 ὁμοίως ἴσμεν. Ερ. πῶς τοῦτο
 φησὶ; πάλιν γὰρ τι λυπηρόν τι
 καὶ δύσκολον ὄριον ἵστανται. Λυ.
 ὅτι, ὡς ἰταῖροι, καὶ οὐχ ὅμως ὁ-
 πιστοῦντες τινὰ εἶναι τι
 ἀπόδειξιν, καὶ ἄλλοι διδά-
 ξαντες, ὡς αὐτίκα, οἶμαι, πρὸς
 σέμεν αὐτῶ, ἀλλὰ τινὰ ἡμέ-
 ρομεν ἢ κρῖναι ἀνυπόμεινον, καὶ
 ἀλλοῦ ὁ αὐτὸς λήγει· καὶ τὰτα
 ἀπερίσμεν, ἀλλοῦ ἰτε ὁ-
 μῖν, καὶ ὁ ἐπιγνώμων ὅτος οἶδι
 διαγιγνώσκων ἢ ὁρθῶς κρι-
 νόντα, ὃ μὴ καὶ ἰπὸ αὐτῶ αὐτί-
 τῶτον ἄλλοι ἀδύνατον, οἶμαι, δύναι.
 ὁμοίως γὰρ πρὸς
 ὅσον αὐτὸς αὐτὸς διακρίνει
 τὸν ἄλλο κρῖναι ἀνυπόμεινον;
 ὁρᾷς ὅποιον τα ἀποτένεις;

nihilò secus tamen etiamdum incerti erimus, num ille quem
 ad cognoscendum adsciimus, probè cognoscere possit
 rectè iudicantem, necne, & sic iterum deinceps ad priorè
 alio ad cognoscendū opposito nobis op^o erit: nos enim unde-
 nam tāta præditi intelligētia, sciremus discernere eū q opti-
 morū iudicium habere possit? Vidēne quousq; præcēditur,

quo spē ubi firmiorē, aut cū
 te uiciniorē fecisset: sed multo
 to magis ab omni spē remo-
 ti excidimus, quàm antè fu-
 ramus. Ac prorsus iuxta uul-
 gò iactatū proverbium nobis
 scū agitur: Cum multū labo-
 rauerimus, in eodem loco su-
 mus. H B R. Quorsum istis-
 buc, Luciani? Vidēte quid-
 dā supra modū triste et ad-
 mirandū dicere. L V. Quo-
 niā, ὁ amice, tametsi inuicem
 nobis fuerit is qui pollicea-
 tur se quādā scire demonstra-
 tionē certā & infallibilē,
 seq; docturū alium: nō sta-
 im propterea, ut opinor, illi
 fidē habebimus, sed aliū alio
 quē quærere conabimur, q
 iudicio exactè habito discer-
 nere ualeat, num uir ille uer-
 ra polliceatur. Iam ubi etiā
 illū ex sententiā nacti erim^o,

& quā

καὶ ὥς ἀδραντοῦ γίγνεται,
 εἴωκέ ποτε, καὶ καταληφθῆναι
 μὴ δυνάμενον, ἵππῃ καὶ τὰς ἀ-
 ποδείξαι αὐτὰς, ἐπίστας οἷον
 τε δῦριον καὶ, ἀμφισβητικί-
 νας ἵψας, καὶ μηδὲν ἰχθύας βί-
 βαιον· αἱ γὰρ πλάττει αὐτῷ, δι-
 ἄλλων ἀμφισβητικῶν περὶ
 ἑμὲ ὅπως βιάσονται ἀδύναται, αἱ
 δὲ τὰς πάντων προδείξεις τὰ ἀ-
 φανέστατα συνάπτειν, ἵδμεν
 αὐτοῖς κοινόντα, ἀποδείξαι
 αὐτῶν εἶναι φέρονται, ὡς περ
 ἔτι οἶοιτο ἀποδείξαι εἶναι
 θεῶν, διότι βωμοὶ αὐτῷ ἑτοῖοι
 φαίνονται. ἄντι, ὦ Ἑρμότιμι, ἐκ
 οἷα ἔπος, καὶ ἀπὸ οἷον καὶ
 πλὴν βουτῶν, ἡδὲ τίς αὐτῶν
 πρὸς καὶ ἀπορίαν ἱκανοῦ.
 θαμνῶν, Ἑρ. οἷα μὲν ἀγάσσω, ὦ
 Λυκίον, αὐτῶν καὶ μετὰ τὸν
 σωτῆρα ἀποφύνας; καὶ ὥς ἐν
 αὐτῷ, ἀπελάττει μὲν τὰ τοσούτοις
 ἔτι,

Hermotime, nescio quoniam modo, quemadmodum qui in
 circulo currunt, ad ipsius initij carceres, & omnium rerum
 desperationem devenimus. HERM. Quam insigni me
 officis iniuria, Luciane, cum pro thesauro non nisi carbo-
 nes mihi exhibeas? Et quemadmodum verisimile esse videtur,
 tot anni quos studijs philosophiae impēdi, mihi planē sine fru-
 ctu

& quam immensum fiat,
 anxio & suspensio inimo
 esse eum qui comprehendere
 nequeat? Quandoquidem
 ipsas quoque demonstrationes,
 qualescunque tandem in-
 ueneris, dubias & incertas
 esse comperies, nihil habentes
 in se firmitudinis. Plurima
 igitur ex ipsis per alias
 non minus dubias ad persua-
 dendum nos certe esse per-
 uim adiguntur. Aliæ autem
 rebus omnium confesso ma-
 nifestis obscurissima coniu-
 gentes, & ne tantillum qui-
 dem cum illis participantia,
 illorum tamen demonstra-
 tiones esse perhibentur: ue-
 luti si quis contenderet ita
 demonstrari posse Deos esse,
 quod in illorum cultum &
 honorē ara passim constru-
 ctæ cernerentur. Proinde, ὦ

HERMOT. SIVE DE SECT. 297

ἔτι, καὶ ἡ κάματοι ἡ πάλαι,
 ἄλλ', ὅς ἐρμήτιμι, πάλαι
 ἱλατῆρ ἀνιάσθ', ὡς ἔνι ἔστι
 ὅτι ἡ μὲν ἔξω μάλιστα τῶν ἱα-
 τρῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάν-
 τος, ὡς ἔστι ἀπὸ πᾶν, πρὸ ἑνὸς
 ὁμοῦ μάχονται εἰ φιλοσοφῶν-
 τος. ὅς τις ἀπὸ δυνάμετο δι' ἡκί-
 σθη ἀπ' αὐτῶν χωρῆσαι, ὡς ἔ-
 ρω; ἔπειτα δὲ δυνάστην καὶ αὐτὸς
 ἀγχιεῖ ἄντα. νῦν δὲ ἰμοιόρ μοι
 ἀκούεις ποιῶν, ὡς πρὸς ἡ τις δα-
 κρύει, καὶ αὐτῶν το πᾶν τύχῃ,
 ὅτι μὴ δυνάμετο ἀνελθεῖν ὅς τ'
 ἀγχιεῖν, ὅς ὅτι μὴ βύβις ἔστι κα-
 τὰς αἰετῶν τῶν θάλατταν, ἀπὸ Σι-
 κελίας ὅς Κύπρον ἀναδύσα-
 τ', ὅς ὅτι μὴ ἀπὸς πᾶσι, αὐ-
 θιμὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλλάδος ἡ
 Ἰνδὸς τῶν. τὸ δ' αὐτίον τ' αὐ-
 τῶν, ὅς ὅτι ὡς ἀπὸς, ὡς ἡ ἐνερ-
 γειά τῶν τοιούτων, ὅς αὐτὸς
 αὐτῶν ἀναπλάσσει, ὅς πρὸς ὅσον
 ὅς

Etu perire: insuper etiam
 labor ille & sudor immo-
 dicus nequicquam exbau-
 litus est. LVC. Sedenim,
 ὁ Hermotime, multo minus
 animo perturbato discrucia-
 beris, si cogitaueris te nō so-
 lum rerum speratarum desi-
 derio falli & frustrari, ne-
 rum omnes, ut habet prouer-
 bium, de asini umbra digla-
 dantur philosophi. Aut, po-
 testne quispiam per hæc om-
 nia quæ dixi, uagari & dis-
 scurrere: quod quidem nul-
 lo modo fieri posse iam antè
 ipse confessus es. Nunc autē
 non absimile quiddam mihi
 uidere facere, quàm si quis
 profundēdo lacrymas for-
 tunam culparet, quòd illi in
 cælum non liceret conscen-
 dere, aut quòd non peri-
 ut monstra natantia ma-
 re ingressus à Sicilia natan-

do apud Cyprium emergeret, aut quòd non in sublimē sub-
 latus remigio alarum, uno die à Græcia ad Indos usq; exo-
 tremos peruolaret. Causa autem eius tristitiæ ea est,
 quòd sperauerit, ut opinor, aut uisum aliquando somnium
 cuiusmodi, aut rem à seipso ita sibi confictam, cum parum
 r r sub

ζητάσας ἢ ἱφικτὰ εὐχεται,
 καὶ κατὰ τὴν αὐδρύοντο φύ-
 σιν. καὶ δὲ καὶ σί, ὡ ἱταῦρι,
 πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ἐνερ-
 γάζοντα εὐφαιε δ' αἰγῶ, ἀπὸ
 τῶν ὕπνου ἐκθερμῶν ἐκίβουσε,
 αἶσα ὀργίζε αὐτῷ, ἵτι μάλιστα
 πῆς ὀφθαλμοῖς ἀντίγμου. καὶ τῷ
 ὕπνῳ δ' ῥαδίως ἀποσείμηνος,
 ὅφ' ἐλευθερῶν ἔμ' ἰώραι. πάσχη
 σι δ' αὐτὸ καὶ εἰ τὴν κατὰ
 μακρίαν ἱερτοῖς ἀναπλάτο
 τούτου, ὡς μεταξὺ πλεονέσι
 αὐτοῖς, καὶ θεσπυρῶν ἀνιέρτα-
 τος, καὶ βασιλεύσοι, καὶ τὰ ἰ-
 λα εὐδοκίμοισιν * εἰς πολλὰ
 δ' διὸς ἐκάνε ραδιστῶν, ὡ δὲ
 χὲρ μεγαλίστην ἔσκα, καὶ πρὸς
 ἑδὴν ἀντίλυσσε, καὶ πᾶσι
 βίαις γένεσθαι, καὶ πολε-
 σιῶν τὸ μίγνυθαι, καὶ ἔρ-
 ῶν χερσὶ ἀνίστασθαι. ὡ τοί-
 σιν ταῦτα ἐννεῶσιν αὐτοῖς, ὡ
 πᾶσι προσελθόν, ὅρῳαί τι
 τῶν

sub initium expendere nam
 ea in optatis habuerit quae
 consequi poterat, neque es-
 sent praeter hominis natu-
 ram. Praecipue uero te, o a-
 mice, multa et admiranda
 uersantem in somnijs, cum
 purugisset ratio, e somno te
 exilire fecit: deinde in illam
 commotus excanduisisti, uix
 dum aperiens oculos, som-
 numque non facile discutens
 pra uoluptate eorum quae
 uidisti. Patiuntur idem te-
 cum persaepe qui inanem
 quandam uoluptatem et
 euandam sibi consingunt,
 cum interea sibi uidentur
 ampliter esse nummati,
 effodientes thesauros, re-
 gnantes et dominantes, bre-
 uiter, quantum ad omnia a-
 lia attinet, felicem uitam a-
 gentes: u qualia perquam

multa Dea illa sine negocio
 operatur, nempe uotum existens liberale et magnifi-
 cum, nulli rei quamlibet absurdae contradicens, adeo ut si
 quis alatus fieri concupiscat, aut Colossaea mole esse conspi-
 cius, aut optet montes prorsus aureos inuenire. Quod si igitur
 haec ab illis in animo uersantibus puer accedens postula-
 rare

τῶν ἀναγκαίων, οἷον, ἔστιν ἀφ' ὧν
 αὐτῶν, ἢ ἔτι ἢ, φαίνομαι
 πρὸς τὴν ἀπαυτάντα τὸ τοῖμα-
 ρον, ἐκ πολλῶν πόρρωθεν, ὥς ἵνα
 ἀγανακτῶσι, ὡς ἵνα τὸ
 φρενὸς καὶ περιστοχάζονται
 ἀφαιρῶντες ἀπαντα ἐκείνα
 ἀγαθὰ, καὶ ἐλίου διουσι τὴν
 ψυχὴν τοῦ παιδὸς ἀπεργάζων.
 ἀλλὰ σὺ, ὦ φίλτατε, μὴ πά-
 ρης αὐτὸ πρὸς ἐμὲ, ἃ σι δε-
 γνῶντες ἀνορύττονται, καὶ πε-
 ριμύθων, καὶ τινες ἐννοίας ὁ-
 πόρρωθεν ἐννοῦνται, καὶ τινες
 ἀπίστες ἀνιφάντες ἐκρίνον-
 ται, φίλε ὦν, ἢ περὶ ἡμῶν
 διὰ παστές τὸ βίον, ὁ δὲ ἢ
 ἢ μὴ ἴσως, ἀτὰρ ὁ δὲ ἢ γι-
 γνῶνται, διασπατάται δὲ, ἢ
 εἰς πρᾶξις τι τῶν ἀ-
 ναγκαίων, καὶ ὅσι παραπί-
 πται ὅτι τὸ λιπὲρ τοῦ βίου,
 καὶ κοινὰ ταῦτα φρονεῖνται.

laret aliquid rerum necessa-
 riarum, videlicet unde panis
 esset coemendus, aut quidnam
 responsi dandum sit pro lo-
 catis aedibus pensionem fla-
 gitanti, qui multo iam tem-
 pore expectasset, adeo in-
 flammantur iracundia, ac
 si ab interrogante & odiose
 se interturbante omnibus il-
 lis bonis uel cum pulvisculo
 sint exuti atque dispoliati,
 ac propemodum pueri inter-
 pellantis nasum solent mor-
 dicus abripere. Veruntamen,
 ὦ amice, ne ad hunc modum
 uelis quoque erga me anima-
 tus esse, si te thesauros effo-
 dientem, & uolantem, co-
 gitationesque quaspiam na-
 turae nostrae non consenta-
 neis animo concipientem,
 eaque sperantem quae nullo mo-
 do te cūseque posse uideo, amicus tibi existēs, nō patiar, aut p-
 mittā per omnē uitā nequicquā somnio iacundo fortasse il-
 lo & dulci, somnio tamen congregientem, oblectari, cum
 vehementer cupiam te regressum ad sanitatem agere quid-
 dam quod magis ex usu tuo esset, cūque te emittere co-
 gitem, ut reliquum aetatis quod superest, ad communes cum
 alijs uitae actiones sapientius institutum componeres.

εἰπὼν, ὅτι νῦν ἱσχυρίζομαι, καὶ ἰσχυ-
 ρότες, ὅτι μὲν τῶν ἱπποκυνταύ-
 ρων καὶ Χιμαιρῶν καὶ Γοργό-
 νων διαρρήσας, καὶ ἰσχυρὰ λέγων, ἐν
 νεύροι, καὶ ποικιλίαι, καὶ γραφαί,
 ἰσοῦν δρᾶν ὅτις, ἀναπλάττει-
 σιν, ὅτι γυνώμεθα πᾶσι, ὅ-
 τι γυνώμεθα ἀνομήμεθα, καὶ ἰ-
 μως ὁ πολὺς λίως πιστεύουσιν
 αὐτοῖς, καὶ καλῶνται ἰσχυροί,
 ὅτι ἀκούσται τὰ τοιαῦτα, διὰ τὸ
 εἶναι καὶ ἀλλήλους εἶναι. καὶ οὐ
 ἀλλ' ὡς πολλοὶ τις ἀκούσας,
 ὡς ἴσθι τις γυνὴ ὑπὸ φωνῆς
 τὸ καλῶς, ὑπὸ τὰς χάριτας
 αὐτῶν, ὅτι τὸν ἑρπύλαιον εἶναι,
 μὴ πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν, εἰ ἀ-
 λυτὸν ἔσθι, καὶ ὅτι πᾶσι γυνὴ
 ὁ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν, ὅτις οὐ-
 θύς, ὡς πρὸς φωνῆς τὸν Μίδα-
 σον ὅτι ὁ ἰσχυρὸς ὀφθαλμὸν ἔ-
 σθας, ὅτι ὁ μάλιστα οὐ πρὸς ὅ-
 ὄφθαλμον ἰσχυρίζομαι, καὶ τὸν ἄλ-
 λους λέγει, ἐπίσθας ὅτι οὐ εἰδὼς
 que planē cœlesti quadā forma prædita sit, nō prius ad ani-
 mū tuū expēdens nū uera diceret, & num uspiā gentiū esse
 putanda sit eiusmodi tā amabilis formæ mulier, statim eādē
 miserē deperires, quemadmodū perhibent^A Medeā ex solo
 somnio exarsisse in amorē Iasonis.^B Hoc autem quod maxie
 me ad amorem te illexit, aliorū quotquot eius simulachrū

Nam quod hæc enim fecisti,
 & nunc facis, atq; etiā te-
 cum uersus in animo, nullo
 discrimine à fabulosa Hip-
 pocentauroꝝ & Chimæ-
 rarum Gorgonūq; narrati-
 one discerni potest. Præte-
 rea quæcūq; alia cum à som-
 nis offeruntur, tum à poetis
 & pictorib. confinguntur,
 quæ neq; fuerint unquā, ne-
 que post unquā fieri pos-
 sunt: quib. tamē promiscua
 vulgi multitudo credit, &
 non mediocri uoluptate ista
 uidendo aut audiendo affi-
 citur, quia peregrina sunt,
 & auditu admiranda, nec
 passim obuia. Et tu fabulas
 ore quopiam audito, confir-
 mante mulierem quandam
 esse supra modū formosam,
 quippe quæ ipsis Gratiæ
 pulchritudine superet, quæ
 me ad amorem te illexit, aliorū quotquot eius simulachrū
 desiderio

οὐδ' ὁρῶσι, τῶτο ἴω, ὥς γε μοι
ἀνέχοντι φαίνεται, τὸ τὸν ἁ-
γόντα ἐκένειν περὶ τῆς γυναι-
κός, ἐπεὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ πρῶ-
τον, ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἀπέλαβεν
ἐπ' αὐτῇ. ἔτι τῶτο γὰρ ἰωρᾶν
μένον, καὶ διὰ τῶτο ἵστατο ἡ
μαρτυρία, ἐπεὶ πρὸ αὐτοῦ
πρῶτον λαβὼν ἐνδείκναι-
ται αὐτῷ, καὶ ὅτι αὐτῷ αὖ-
τις ἀπομείλει, δὴ ὥς ἰωρᾶν
οὐκ ἔστι. ῥᾷδι γὰρ εἴμαι
καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ ἑτέροις ἰ-
σχυρῶς ἐστὶν ἐπισημαίνοντες ὡς
πρῶτον ἔσονται, ὅτι ταῦτα ἡ ἀλη-
θεία ἐστὶ, καὶ ἡ μὴ ἰσχυρὰ καὶ
ἐν ἱερῷ ἐστὶν ἀληθὴς, ἀλλ' ἡ
μελέτη τοῖς τοῦ πρῶτου ἀπο-
μείλει ἰσχυρῶς, καὶ ἀπὸ τὰς πρῶ-
τα πρὸς τὸν αὐτῶν ὅτις
πρῶτον, διὸν ἐπὶ τῇ ἀσέλει, καὶ
κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἀνθὺς οὐκ
ἐκείνη ἀπὸ ἀσέλει. ὁ δὲ
πρῶτος, σαφὲς ὅσον αὐτῷ μέδοντι,

ἴω

quoniam qui praecesserunt sequendo insiluit uestigia, ueluti
ovis praecedentem pastorem aut arietem consequun-
tur, cum equum fuerat statim in ingressu perpende-
re nunquid in eam viam diuertendam fuerat. Illud autem
quod dicturus sum, manifestius fortasse et facilius intelliges,

desiderio inflammati sunt,
illud erat, ueluti mihi conie-
cturam facienti res appa-
ret, quod is qui de muliere
memorabat, posteaquam sta-
tim initio narrationis cre-
ditus est uera dixisse, priori
orationi non aliena aut dis-
similia induxisse uideretur.
In hoc enim solum attenti
estis, et per hoc nare uos
trahit, posteaquam semel il-
li sub initium ansam suppe-
diastis, uosque ad dilectam
perduxit, per eam quā prae-
dicebat rectam uiam. Nulla
enim difficultate conficiun-
tur et reliqua, ut ego qui-
dem opinor, neque quisquam
ex uobis iuxta ingressum con-
uersus exquirebat num ue-
rus sit, et an obliuione seu
errore ductus eam uiam in-
gressus esset, quam deuitare
oportebat. Verum ille co-

τι αὐτῷ. ἀνάστα γὰρ τῇ ἀρχῇ,
 πρὶ ἧς ἔχρωσέν σου συνέμ
 ἡν δὲ δυνάμει, καὶ ἡ συγχρη
 τικὴ ὅπως ἔχει. ὡς δ' ἀπαξ
 ἰκάνει σὺ, ἡδὲ καὶ τὰ λοιπὰ,
 καὶ ὅσα ἐστὶν, καὶ τὰ ἐ
 πιστὰν αὐτοῖς ἐκ τῆς ἀρχῆς,
 ἐκείνῃ ἀκρίβεια καὶ ὁμοιᾶ
 ὅτι τῇ συγχρητικῇ ἀρχῇ, ἀ
 πόρ καὶ ὁμοῖς παύσει. ὑπο
 γὰρ δὲ ἐστὶ καὶ πρὸς
 μίαν, ἐν ὁμοῖς ἀκρίβειαν τὰ κα
 τὰ τὴν ἀκρίβειαν ἰκάνει, ὅπως
 ὁμοῖν ἔχει, προχρητῇ. ὑπὲρ
 ἀκρίβειας ἰκάνει, ἐκείνῃ
 οὐκ ὅτι, ἢ πρὸς γένει. αὐτὸ ἀκ
 κρίβειαν τὴν αὐτῇ, καὶ ὁμοῖς ὁμο
 ῖον ἢ τὴν ἀκρίβειαν τὴν αὐτῇ,
 ἢ τὴν ἀκρίβειαν, καὶ οὐκ ἀκρίβειαν
 αὐτῇ, μὴ ἀκρίβειαν ἡδὲ αὐτῇ
 τοῦ, ἢ ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν, ἢ
 καὶ τὴν ἀκρίβειαν τὴν αὐτῇ, τὴν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν τὴν αὐτῇ,
 καὶ μίαν αὐτῇ ἰκάνει,
 τὴν αὐτῇ προχρητῇ, parum
 aut nunquam in deliberatione
 sit
 mētes, num quod priori uidetur
 cōsentaneū, etiā falsum esse
 possit, uelut si quis diceret bis
 quinque septem esse: & in illi
 fide habita persuasus, apud te
 non numerares, baud dubiē
 cōsimili quoq; ratiōe inferet, ter
 quinq; esse quatuordecim,
 quod quidem faciet quousque
 libuerit, aut sibi usum fuerit:

bitur? ualde enim hæc om
 nia principio sunt similia
 & consentanea, de quo sta
 tim sub initium consideran
 dum fuerat, num ista omnia
 circa contradictionem susci
 pienda & concedenda e
 rant, ita se constanter &
 pro certo habere. Porro au
 tem si seniel illa concesseris,
 etiam cætera consequuntur.
 Nec iam facile est illis fidem
 denegare, posteaquam ista
 à principio prius concessio
 non discrepant, sed planē
 cum illo conueniunt, cuius
 modi & uos patimini. Si
 quidē præ magnitudine a
 moris & alacritatis, nō ex
 pendētes ea quæ circa quæ
 que ingressum uobis obijci
 untur quo pacto cuncta se
 habent, subinde porro pro
 gredimini, rerū consequen
 tia

ρία καὶ ὁ θεωρητὴς γινωσκὶν
 πρῶτον, καὶ κείνη γὰρ τὴν ἐν ἀρχῇ
 ἀλλήνοτά τινα αὐτὰματα
 αὐτὴν ἄφραστον, καὶ συγχωρητικὴν
 αὐτῇ ἀφραστον, ὅτι συνθετοῖς
 ἀποδείξεσιν, σχηματίζονται ἀμι-
 γῆ, καὶ γραμμῶν ἀπλῶν, καὶ
 τὰ τελευτῶν, ὡς οὐδὲν τοῖς
 θεωρητοῖς τῶν οὐκ ἀποδείξεσιν
 τελευτῶν, καὶ ἀφραστοῖς ἀπὸ ἀπο-
 δεικνύσας ἀποδείξεσιν, ἀπὸ ψευδῶν
 ἀρχῶν ὁρμητικῶν. καὶ τὰ ταῦτα
 τὰ τοῖνυν καὶ ὑμῶν δέονται
 τὰς ἀρχὰς ἀποδείξεσιν ἰ-
 κήσας, περὶ τούτων τοῖς ἰσχυροῖς, καὶ
 γνώσεσιν ἀποδείξεσιν αὐ-
 τῶν πρὸς ἀποδείξεσιν ὡς οὐδὲν ἔ-
 ναι, ψευδῶν ὅσων. ὅτι οἱ αὐτοὶ
 ὑμῶν ἰσχυροῖς ἀποδείξεσιν τῶν ἰ-
 σχυρῶν, πρὸς ἑαυτοὺς τὰ αὐτοὶς, καὶ
 καταγινώσκουσι τῶν ἀπατη-
 σάντων ἰσχυρῶν· οἱ δὲ καὶ αὐ-
 τῶν ἀπατημάτων, ὅψιν πο-
 τι γινώσκουσι ὅτι γινώσκουσι,
 ἰσχυροῖς

Inter ea parum quidem ue-
 strum species nequicquam amplius et magnificis animo co-
 ceptis immoriliur ante aliquanto quam ueritatē conspexer-
 int, eosq; à quibus illis turpiter impositū est, nouerint: par-
 tim uerò tametsi sagaciter subodorati fuerint se miseris mo-
 dis deceptos esse, serò tamen cū iam penè senio sint cōfecti,
 piget

qualia permulta à admiran-
 da illa Geometriā factitare
 consuevit. Etenim illa ab his
 qui primū eam artem ex-
 ordiuntur, cum postulata
 quæpiam exotica et absur-
 da efflagitet, eaq; ipsa sibi
 concedi cōtendat, nullo mo-
 do subsistere queūtia signa,
 nonnulla indiuisibilia, lite-
 rulisq; quæpiam informes,
 aliaq; eius generis consimi-
 lia, eiusmodi fundamētis pu-
 tridis substruit, uolēs ad de-
 monstrationem faciendam
 uera adducere, tametsi à fal-
 sis factō initio artem exora-
 diatur. Non secus uos quoq;
 unamquamq; sectam exorjti,
 cæteris quibusque deinceps
 sequentibus fidem habetis,
 ueritatis certam cognitionē
 illorum consequentiam, li-
 cet falsam, esse existimātes.

Interea parum quidem ue-
 strum species nequicquam amplius et magnificis animo co-
 ceptis immoriliur ante aliquanto quam ueritatē conspexer-
 int, eosq; à quibus illis turpiter impositū est, nouerint: par-
 tim uerò tametsi sagaciter subodorati fuerint se miseris mo-
 dis deceptos esse, serò tamen cū iam penè senio sint cōfecti,
 piget

ἔκινδοιεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφείᾳ,
 ἢ οὐκ ἔσται τοῦ καί τας αὐτὰς
 ἔντας ὁ δὲ μετὰ γύσταται ὅτι
 πράγματα παίδων ἔχοντες,
 ἢ σωίσουσιν, ὥς τε ἱμελίσκοι
 τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ ἀστυχίᾳ, καὶ
 ἱππεύουσι τὰ παρὲντα, καὶ ἰ-
 πόσους αὐτὸν δύνανται, πρὸς ἑ-
 κούσιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ, ὥς αὐ-
 τὸν μόνον ὁ δὲ πατὴρ μένος ἔσται,
 ἀλλ' ἔχωσι παρὰ μὲν δῖον, τὸ
 καὶ πολλὰ καὶ ἄλλα τὰ ὁ-
 μοιὰ παθῶν αὐτοῖς, καὶ γὰρ
 αὐτὸν καὶ αὐτὸν ἐρῶν, ὅτι τὸν ἰα-
 λείῃς ἔπαινον, ἀπὸ ἱερίων,
 ὥσπερ νῦν, καὶ ἐπὶ τῇ πολ-
 λῇ δόξῃ, ὁ δὲ τιμῶντα
 ὁμοίως. ἀπὸ αὐτὸν ἐκείνους ἔ-
 ποιῶν, ἀδελφὸς ἔσται ὅτι ἐκείνους
 σόντας, ἔμεινεν τοῖς ἀλλοῖς δό-
 ξασιν. ὁλίγοις δ' αὐτὸν πᾶσι
 πύχους, καὶ αὐτὸν ἀρέας τοῖς κα-
 τοῖς λέγων ὅτι ὁ δὲ πᾶσι τῷ καί,
 καὶ

piget illos ab incœpto regre-
 di, uerentes ne tantum
 cum sint, confiteri cogantur
 se puerilibus negotiis baſte-
 nus fuisse occupatos. Proin-
 de pudore obſtante in ſtu-
 dijs ſemel cœptis perſeue-
 rant, ea immodicè collaudā-
 tes & commendantes. Et
 quoscumq; perſuadere poſſ-
 ſunt, ad ea pertrahunt, ut
 non ipſi ſoli decepti uiuant,
 ſed conſolationem habeant
 ex hijs qui eadem fraude il-
 lecti, communibus cum illis
 malis conſuſtantur. Breuim
 & illud acutè perſpexerūt,
 quòd ſi ueritatem ſemel in-
 genuè fateantur, fore ut nō
 amplius uenerandi habe-
 rentur, quemadmodum in
 præſentia, neque ſupra ple-
 bei am ſortem in illo precio
 æſtimarentur: ſed ne tantil-

lū quidē, ut prius, ullo honore habuo honeſtè cōſultarentur.
 Quare baudquaquā libenter iſta fatēdo cōmemorant, cum
 non ſint neſcī a quib. rebus ſibi excidēdum foret, et æquali
 cum alijs omnibus honore & ſorte fruendum. Vix enim fie-
 ri poteſt, ut in per quā paucos illorum incidās, qui magni-
 tudine animi præditi, ſe deceptos eſſe confirmare audeant,

καὶ τὰς ἄλλας ἀποφίπαι, τῇ
 ὁμοίᾳ παρεμβάτε. αἱ δ' ἐν
 τῇ τοῦτο ἐντύχει, φιλαλή-
 θα τὴ καλὴ τὸν τοῖτον, καὶ
 χρητὸν καὶ δίκαιον, καὶ ἐβέλ-
 λην, φιλόσοφον· ἢ γὰρ αὐτὸ φανέ-
 σθαι τὴν μὲν τῇ ἐνδομῶς.
 εἰ δ' ἄλλοι, ὅτι δὲ μὴ ἀλλοῖς ἴσα-
 σιν, αἰσχυροὶ αἰδίνου, ὅτι δὲ οὐ-
 τὸς, ἀποκρύπτουται ἐκὶ δα-
 λίας, καὶ αἰσχυροὶ, καὶ τῇ πρι-
 τιμῶσαι βέλλῃσαι. καὶ τῇ
 πρὸς τῇ Ἀδελφῇ, ἀπαντα γὰρ,
 ὅτι ἴφην, ἰάσμεν, αὐτὴ κατα-
 βαλόντες, καὶ ἄλλα τὰς ἴσθαι
 αὐτῶν, ὅτι πρὸ τῶν πρὸ Εὐκλεί-
 δα ἀρχόντες πρὸς τῶν. ὅ-
 τι δὲ μὴ τῇ ταύτῃ φιλοσοφί-
 ας ὁρβῶν αὐτῇ τῇ Στωικῶν, ἀλ-
 λων δὲ μὴ δὲ τῇ τῶν, ἰά-
 μεν αἰσχυρὸν αὐτῇ, καὶ δὲ αὐ-
 τῇ ὅτι, ὅτι μὴ τῇ κέρμεν,
 ὅτι ἴσθαι αὐτῇ. τὰς
 νῦν ἀ με disputata sunt, missa faciamus hoc ipso loco abie-
 cta, & sit sempiterna quaedā omnium illorum obliuio: qualem fu-
 isse perhibet earum rerum quae sub Euclide duce Athenis pactae
 sunt. E, Ceterum ponam⁹ philosophiam Stoicam praee omnibus alijs
 ueram et rectam esse, dispiciamusque num illam ullo modo queat con-
 sequi, aut num hi frustra lassitudine afficiantur male loca-
 ta opera, quicumque eius consequenda desiderio capti sunt. Ete-

aliosque ab inauspicato insti-
 tuto auertere, atque exhorta-
 ri similia tentare quae sta-
 tuissent. Quod si in eiusmodi
 uirum unquam incideris, il-
 lum sane ueritatis amantem,
 & uirum bonum, & iustum,
 atque etiam, si uis, philosophum
 compellato. Hunc enim so-
 lum huius nominis compel-
 latione dignum existimaue-
 rim: ceteri uero aut nihil de
 uero compertum habent, ut-
 cunque sibi eius gnari & pe-
 riti esse uideantur: aut si alio-
 quid explorati habuerint, il-
 lud tamen praeparuitate a-
 nimis, & pudore, & deside-
 rio, quo praee alijs in praecla-
 ra hominum opinione & pre-
 cijs haberi concupiscunt, oc-
 cultant sedulo. Et sane per
 Minervam quaecumque haec
 nunc

μὴ γὰρ ὑποσχόμενοι ἀλλ' ὅσον θάνατον
μακάρεσσι τιναί, ὡς καὶ οὐδ' αὖτε
νόησιν οἱ ἐν τῷ ἀκρετέστατον ἰδόντες·
μένους γὰρ τότε πᾶσι
τα συλλαβόντας ἴφην τὰ τῶν
ἔντι ἀγαθὰ. τὰ μετὰ ταῦτα ὅσον
ἀμεινον ἀδάνει, εἰ τινὲς ἰσχυ-
ρὸν ἔχουσιν Στωικῶν τοιάντων, καὶ
Στωικῶν τῶν ἀπ' αὐτοῦ, οἷον μὴτι ἀν-
παύσασθαι, μὴτι ἔργον ἔχειν,
φρόνους δὲ κρείττους, καὶ πλεόν-
τα καταφρονούντι, καὶ σωφρο-
νῶς οὐδ' αὖτε, ὅσοις χρὴ
τὸν κανόνα εἶναι, καὶ γνώμα-
να τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν βίον.
ὁ γὰρ καὶ κατὰ μέγιστον
τοῦ ἰσχυροῦ, ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
πάντα πλεόνει ἔχει, εἰ δὲ
τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε.

Εἰμ.

nim promissiones magnifi-
cas, & illas quidem admi-
randas audio, uidelicet per
omnia felices & beatos fore,
quicumque ad summum
philosophiæ fastigium uno-
quam conscenderint. Solos
enim illos omnibus bonis
baud dubie semel polituros
perhibent. Sedenim quod
deinceps dicturus sum, tu me
longe exactius scire poteris,
num unquam cum eiusmodi
Stoico tibi commercium fue-
rit, atque inter Stoicos sum-
mo illo, nimirum quæ nullus
affectus animi ulla tri-
stitiæ nebula perturbaret,
quem nullæ uoluptatum il-
lecebræ commouerent, qui
non inflammatus iracundia
aliquando in furem erum-

peret, qui inuidiæ contagio non esset infectus, qui diuiti-
arum amore & desiderio non tangeretur, sed illas pro
nibilo duceret: breuiter, qui per omnia felix esset: quam re-
gulam & amissim certissimam esse oportet uitæ planè uiro
tuosæ. Etenim in quo uel minimū quiddam desideratur, ille
etiam dum imperfectus habendus est, tametsi cæteris omni-
bus abundet: hoc tamē cum consecutus non sit, nondū exo-
ptata & tātopere quæsitæ felicitatis particeps dicendus est.

HER.

ἑμέ. ὁδὸν τοῖσιν ἄλλοις.
 ΛΥ. οὐγάρ, ὦ Ερμότιμι, ἔτι οὐ
 ψεύδῃ ἰκάνῃ. αἶτις γὰρ ἀπε-
 βεπαυ, φιλοσοφῶν, ἔτι καὶ ἰσῶν
 μήτε τὸν διδασκαλὸν τὸν σὸν,
 μήτε τὸν ἰκάνον, μήτε τὸν πρὸ
 αὐτοῦ, μηδὲ αὖ αἱ διηγεῖσθαι
 αὐτοῦ γὰρ, μηδὲ αὖ αἱ διηγεῖσθαι
 αὐτοῦ ἀντιβῶν, καὶ διὰ τῶν οὐ
 διδασκαλῶν γινώσκοντων: οὐδὲ
 γὰρ αὖ ἰκάνον ὁρῶν ἀπαιεῖ, αἱ
 ἀπαιεῖ, καὶ πάλιν γινώσκοντες
 οὐδὲ διηγεῖσθαι, ἰσῶν ὁδὸν ἰσῶν.
 ΑΘ. ἰσῶν γὰρ ἰσῶν ὁδὸν ἰσῶν
 ἰσῶν, καὶ ἰσῶν ἰσῶν, ὁ, τι
 πρὸς τὴν ὁδὸν ἰσῶν ἰσῶν,
 καὶ ὁ πρὸς τὴν ὁδὸν ἰσῶν ἰσῶν
 αὐτῶν, ἔτι μάλιστα οὐτὶς αὐτῶν
 οὐτῶν, ἰσῶν ἰσῶν αὐτῶν ἰσῶν
 ἰσῶν. ἔτι, ἵνα πάλιν γινώσκοντες
 οὐδὲ διηγεῖσθαι (διδασκαλῶν
 γὰρ τοῦτο εἶναι) τοσαῦτα πρὸς
 τὰς πατρίδας σιαντὲν,
 καὶ

Stat exclusus, quàm qui eminus adhuc labore itineris con-
 fititur: nisi quòd uerisimile est illum non mediocri per-
 turbatione discruciari, uidentem in propinquo ea quibus
 priuatus est. Deinde ut quamproximè etiam felicitatem
 accedas (illud enim tibi concedam) tanta laborando
 perfers, temetipsum miseris modis absumens & cōficiens,
 atq;

HERMO. Nullum quidem tale unquam me uidisse, mibi sum conscius. L V-
 C I A. Euge, Hermotime, quandoquidem lubens men-
 dacrum non dixeris. ad què ergo finem intencus: philosophia perdiscenda impendis
 operam, cum neq; præcep-
 torem tuum, neq; iūius, neque ullum alium ex prioribus,
 neq; si ad decem retrò
 secula descenderis, quenquā
 Stoicorum perfectè sapien-
 tem uideas, et per hoc quo-
 que fuisse felicem? Neq; enim,
 ut opinor, hoc à te rectè
 dicetur, sufficere si quis
 saltem felicitati proximus
 fuerit, posteaquam nihil inde
 fructus & utilitatis capi
 possit. Z Nihilò secus enim
 extra uiam sub dio diuersa-
 tur is qui iuxta ostium foris

καὶ πρᾶξι δὲ ἀμνησίου βίῃς
 ἐ τούτῳ, ἐν ἀνεξίᾳ καὶ
 καμῶτι καὶ ἀγρυπνίαις, κα-
 τὰ τὸν νότον καὶ τὸν βορρην πο-
 νήσεις, ὡς φῆς, ἀλλὰ ἐκείνη
 ἔτε τὰ λείψανον, ἵν' οὐδὲν κενό-
 τῆτος γινώσκῃς. εἰ τις ἰσχυ-
 ρὴς ὅτι σοι, ὅτι βίῃς τὸ αὐ-
 τῷ, ὅμως ὅς ἐν τοῖς μετέω-
 ροῖς ἀμνησίου, εἰ μὴ μένος εἴη
 τούτῳ τῶν, καὶ ἀρῆσειν
 διακῶν, ὅ πρὸς αὐτὰ μάλα πολλο-
 λῆ, καὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀκύντοισι
 παραπλὺν διακρίτῳ, ὅ κα-
 τίλαβον, ἀλλὰ καὶ κατὰ λα-
 βῆ, εἰ δὲ καὶ, καὶ ἔχῃ ἑλόν συλ-
 λαβῶν, τὸ μὲν δὲ πρῶτον ἔχ-
 ῶν, εἰ ποτ' αὖ ἐν τῷ ἀγαθῷ,
 ὡς αὐτὰ ἔχῃ δὲ καὶ τῶν πρῶ-
 των τῶν τεινόντων. ἔπει-
 τα δὲ πῶσον ἴτι τὸν λογισμὸν
 χρέον ἀπὸ λαύσεαι αὐτῶ, γί-
 ρων

atque ita tantum ætatis per
 socordiam & supremam
 negligentiam tibi elapsam
 est, immenso labore & vi-
 gilis multis attenuato, &
 obstipito capite in terrâ de-
 fixo. Quinetiam de integro,
 ut aiunt, alios viginti annos, ad
 minimum laboribus temet-
 ipsum exercebis, ut evadas
 octogenarius. Quis autem
 obstricta fide sponsor tibi
 factus est, te certò tot annos
 victurum? Nihilominus
 tum eorum in numero habe-
 beris, qui felicitatis nondum
 sunt compotes: nisi tu solus
 putes illud te constanter con-
 secuturum, & insectando
 capturum, quod ante te non
 parum multi & boni, mul-
 toq; uelocitate præstantio-
 res omnibus uiribus conse-

ctantes comprehendere non potuerunt. H Sed esto, si ui-
 detur, te cōprehendisse, iamq; uotis tuis optata omnino con-
 tigisse: tamen omnium primum bonum illud cuiusmo-
 dinam sis, non possum perspicere, num tantis laboribus pro
 illo consequendo impensis & exhaustis dignum & con-
 ueniens æstimari debeat. Deinde non uideo quàm il-
 lo per reliquam ætatem iucundè & dulciter frui possis, tan-

tum natum

φανέσθαι, καὶ παρὶς ἑλὶς
 ἔξωρθ' ἂν, καὶ τὸν ἱερὸν
 πόδα, φασὶν, ἐν τῇ σερῷ ἰ-
 χνυ' ἢ μὴ τι ἕτερον, ὃ γὰρ
 ναὶ, βίον περιγυμνάσει σι-
 κουτόν, ὡς ἐς ἐκείνον ἰδὼν,
 ἀμεινον διαγάγεις, ἀλλὰ ἔμ-
 νησ' ἴσθαι καὶ βίον, ὅμοιον
 ὡς ἂν τις ἐς τισούτων συνάξει
 τι, καὶ οὐβριπίσαι, ὡς δι-
 πλώσαν ἑμᾶν, ἄχρησ' αὖ λαί-
 βη καὶ λιμὸν διαφθαρείς. ἀλ-
 λὰ μὲν οὐδ' ἐκείνῳ πῶ κατα-
 νόησαι, σῆμα, ὡς ἢ μὲν ἀφί-
 πτε ἐν ὄφθαλμοις ἀνέπεν ὄντιν, εἴην
 ἐν τῇ δίνῃ πρᾶτ' ἔαν, καὶ
 σερὰ καὶ αὐτῶν. ὑμᾶς δὲ
 (τὸ δὲ ὑμῶν ὅτι αὐτῶν, τοὺς
 ἀπρὸς τῶν φιλοσοφούντων
 φημι) ἀφίντες ταῦτα ἱε-
 ρῶν, καὶ ποιῶν, φημῶν
 δούλων ματαῖα, καὶ συν-
 λογισμὸς,

tus natus cum sis, quipa-
 pe iam incurvatus senex, et
 ad omnem voluptatem ca-
 piendam parum aptus et
 accommodus, iam ceru-
 lo victus, et aliterum pe-
 dem (quod aiunt) loculo
 insertum habens: nisi for-
 tasse, o generose Hermoti-
 me, ad aliam vitam varijs la-
 boribus temetipsum exerce-
 as, ut in illam iam delatus
 vivas mollius et suavius, cer-
 tior iam factus quemadmo-
 dum vita in posterum insti-
 tuenda sit. Quod mihi
 perinde videtur factum, at-
 que si quis deambulatione
 et exercitijs quibuscumque
 se prepararet atque instrue-
 ret, quò maiore cum volup-
 tate cœnaret, donec nescius
 præ fame necaretur. Cæte-
 rum nec hoc unquam mihi

animadvertisse vidēre, ut opinor, solidam virtutem in aēti-
 one consistere, videlicet in recte et sapienter factis, et
 ijs quæ fiunt magno animo. Vos autem, summi nempe
 philosophi, quos per vos quoties dixero innuere soleo, po-
 stea quæ in his investigandis et faciendis parum estis occupati, vos
 oculos quæpiam miseras cōfēctātes meditamini, cōnectētes syl-
 logismos

ἀγισμῶς, καὶ ἀπορίας, καὶ
τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἢ τού-
τοις διαρίβετε, καὶ ἐν αὐ-
πρασίῃν αὐτοῖς, καλλίνικῳ
ὁμῶν δεκῶ. ἀφ' οὗ, εἶμαι, καὶ
τὸν διδάσκαλον τούτον ἰδὼν
μάξιτι, γόρυστα αὐδρα, ἵτι
τοὺς προσμιλῶντας ἐν ἀπι-
ρίαν καθίστασι, καὶ εἶδεν, ὡς
χρὴ δρῶσαι καὶ σφίσι παῖδας
καὶ παρουργῆσαι, καὶ ἐν ἁ-
φικτα ἰμβάλλειν, καὶ τὸν κερ-
πὸν ἀτιχρῶς ἀφίεσθαι (οὗτ' ὅ-
τι ἐν πρὸς τὰ ὄργα) πρὸς
τὸν φαιδρὸν ἀσχελῶσαι, τὰ φύλ-
λα παταχόντες ἀλλήλων ἐν
ταῖς ἐμιλίαις. ὃ γὰρ ἄλλα ἱ-
στῶν, ἃ πρᾶτ' ἵτι, ὃ ἐρμότιμι,
πάντες ἵσθω ἐν ἰσπράν;
ἐρμότ. ἐκ, ἀλλὰ ταῦτα. ΛΥ.
ὃ ὅρ' ἵχ' καὶ ὁρῶς τις φαίει,
τίω

logismos & perplexitates,
atque in his maiorem ultra
partem sine fructu conteriti-
tis. At quicumque in conne-
ctendis promptior fuerit et
dexterior, huic uictoriae pal-
mam unanimi consensu de-
feritis. Quo nomine, ut ego
quidem opinor, etiam prae-
ceptor tuus tantopere uobis
est in admiratione & exis-
timatione multa, uir qui-
dem ætatis decrepitæ, quia
suos affectus unâ secum ser-
monem sociantes, perplexis
& captiosis quæstiunculis
probe calleat inuoluere, teo-
nens quid quærendum, &
quo quisque pacto & sophis-
ticiis nugis sit circumducen-
dus, optimus nimirum do-
losè & callidè agendi, inq̃;

non euitabiles laqueos coniiciendi magister exercitatis-
simus. Hoc planè nihil aliud esse confirmare ausim.
quàm neglecto fructu circa corticem occupatos esse, adeò
ut tantum folia in disputationibus uestris uicissim decuteo-
re uidcamini. Aut fortasse alia quæpiam sunt, Hermoti-
me quæ uos à summo mane ad uesperam usque facere cre-
dendum est? H E R. Non profectò, sed ea ipsa sunt quæ
fætitare solemus. L Y. Ἀν non igitur rectè quis dixerit,

τῶν σκιάων ὑμῶν θυρόθεν, ἐλ-
 σκοντας τὸ σῶμα, ὃ τὰ ἱερ-
 να τὸ σῶμα, ἀμείψανται ἔ-
 ὅλως; μᾶλλον δὲ τὸ ἴμιον ποι-
 ᾶν, ὡς ἂν ἢ τις ἐν ὁμίῳ ὕδαρ
 ἐκ χύας, ὡς ἂν οἰδαρὺ πλῆτ-
 τει, πρὸ τῆς ἀνάγκης τὴν
 πρᾶγγε οἰομένη, ἐκ ὁμῶν
 ἔτι καὶ ἀποβάλλει, φασὶ ἐς ὅ-
 μως πλῆττων, ὕδαρ ὁμῶν τὸ
 ὕδαρ μέλει, καὶ μοι δὲς ἵστα
 βαλὼν ὅρι θάσι πρὸ ἐξέλι-
 ξας τὸ ὕδαρ τὰ ἀλλὰ καὶ καὶ
 τῷ διδασκάλῳ, ὅτι ἢ ἔργον,
 ὅτι δὲ μακρολόγος, ὅτι ἢ φι-
 λῶνται ὅν, καὶ φιλόδοτος,
 οὐ δὲ, ὅτι καὶ μὴ τοῖς πάλω
 δακῶ. Ερμ. τίσι γιν; Λυκίον.
 ὅτι Ερμότιμ, θίλας διγύστα-
 μαί, ὅτι πρὸ τῶν ὑπὸ καὶ ἐκ
 φιλοσοφίας τινὸς ἀγέρτῳ,
 ἀλλὰ τὸ πᾶν γιγύραται,
 ὅτι πᾶν καὶ τῶν ὑπὸ καὶ
 οἰσὶς πλοσιάζουσιν; ἀπαιτ
 voluptatibus deditus, tamen si per Iovem ita paucis esse vi-
 deatur? H B R M. Quibus tandem? L V C I. N. Si pla-
 cuerit, Hermotime, ea tibi commemorabo, quæ virū quem-
 piam multa canicie infectum, super philosophia differentē
 audivi, ad quem permulti iuvenes sapientiæ comparandæ
 gratia certatum cōmigrant. Cum enim à quodā ex discipulis

nos relicto corpore solant
 umbram uicari? aut negle-
 cto uini serpentis tractu, sal-
 tem exuiam cōsecrari? Aut
 potius huic persimiles in co-
 gendo, qui infusam in more-
 tarium aquam ferreo pistil-
 lo magno conata tunderet,
 rem quamquam inuimopere
 conducibilem se facere exio-
 stimant, ignarus tamen, etio-
 am si humerum, ut auium, uer-
 berando decurrit, tamen a-
 quam quamlibet conusam,
 manere aquam? Perxute
 uerò ut ego te deinceps libe-
 re interrogem, dic mibi, καὶ
 in notis habeas excepta eru-
 ditione in cæteris omnibus,
 per omnia præceptori tuo
 esse similis: nempe ut uia sit
 ad iracundiam propensus,
 ita morosus, ita sordidus, ita
 contentiosus, deniq; in tantū
 mercedens

γὰρ παρὰ τινος τῶν μαθη-
 τῶν τὸν μισθόν, ὃ γὰρ ἄντα,
 λέγων ὡς φησὶν εἶναι, καὶ
 ἐκπρόθεσμον ἢ ὀφείματ',
 ἐν ᾧ πρὸ ἐκκαίνου ἡμέ-
 ρων ἐκτελεῖσθαι τὴν ἐν καὶ
 νῖα αὐτῷ γὰρ συμβῆδαι. καὶ
 ἐπὶ ταῦτα ἡγαγάντη. παρ-
 οῦς ὁ βῆσ' τὸν νικάνον, ἄ-
 γρειν' αὐθρηπ', καὶ ἰδὲ αὐ-
 τὸς, ὅς πρὸς τὰ ἑμίτορα, πῶς
 παύσει, εἰ ποῦ, ὡς δαυμάσει, τὰ
 μέγισ' ἐδιδόκει λέγων, εἰ ῥη-
 μάτια παρὰ σὺ πελάμηναι,
 μηδὲ πῶς ἐκτελεῖσθαι διαφε-
 ρον. ἡ δὲ τοι, ἂ μὲν ἡμῖν πῶς
 πρᾶκας, ἵτι ἵχει καὶ αὐτὸς,
 καὶ εὐδὲν ἰδαντὸν γίγναι σου
 τῶν μαθημάτων τὰ δ' ἄλλα,
 ὧν δ' ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, συμβῆ-
 σκός σοι τὸν νικάνον, ἢ δ'
 εὐδὲν ἀμείνων γίγνεται διὰ
 σί' ἱε τοῦ με γέγον' Ἐχικρά-
 τος πῶς θυγατὸρα σὺ παρὰ
 σας, παρδίνον ὅσοο διήφθιρι.
 καὶ ἐλὶγον δὲν ἡμῶν ἰφύγερ βε-
 αίων,

mei vicini Echekratidis filiae raptæ per vim uirum in-
 tulit: & sanè pœnam dedisset damnatus iudicio, ni-

mercedem exigeret, uehe-
 menter incanduit, affirmās
 ultra præscriptum tempus
 solutionem debiti sibi pro-
 rogari, quod ante decimū-
 sextum diem dissoluendum
 fuerat. Ita enim pactum es-
 se. & ob hoc quidem indi-
 gnabatur. Cum autem forte
 fortuna adstaret ibidē eius
 iuuenis auunculus, homo ru-
 sticus, & nostrarum rerum
 minime peritus: Desine, in-
 quit, uir admirande, te ma-
 gna iniuria affectum esse
 contestari, si uoculas à te cō-
 mercantes nescio quas, mer-
 cedem tibi nondum reddide-
 rimus. Ea enim quæ nobis fe-
 cisti, etiam dum ipse integra
 habes & possides, neq; quic-
 quam tibi imminutum est ex
 disciplinis tuis: in cæteris au-
 tem quibus sub initium ado-
 lesceniam tibi offerens, eun-
 dem desiderabam imbui,
 nibilo melior tua opera
 factus es, quippe qui

ὅτι οἱ δὲ ὅπως περιπλέκων τὸ
λόγον. ὅμως δὲ γινώσκοντες ἰδί-
α τούτοις, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπι-
βυσάμενοι τὰ ὅσα, μάλιστα
πρὸς αὐτὸν ἔξῃ τιναί, καὶ οὐχί
οὐκ καὶ κατακλίνων καὶ φαρτα-
σίας, καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὁμό-
ματα διεξιών. ἀπὸ μὲν δὲ αὐ-
τῶν λίγυνται, ὡς καὶ ὁ θεὸς ὅν
ἐν ὁρίων ὅσῃ, ἀλλὰ διὰ πάν-
των πιστεύουσιν, οἷον ξύλων καὶ
λίθων, καὶ ἰσίων, ἄχρ καὶ τῶ
ἁτιματάων. καὶ ὅτι γὰρ μὲν οἱ
ὁρμεύουσιν αὐτὸν, τί τούτοις λα-
βῆναι, καταγυλάσκει αὐτῶν, ἀλλ'
ὡς τὸν λῆρον τῶν, ἴσῃ, ἡ μά-
θη ἀπελθῶς, δὲ αὐτὸν ἡσυχάζει μι-
μόνουν πλάσκει, μὲν βρασι-
λία ἄνθρωποι δὲ ἄλλοι, αὐ-
δράπειαν καὶ κατὰ κράτος
νομίζονται, ὡς πρὸς ἑμὶ τοιαῦ-
τα τὸ αὐδρὸς ἀπένετται, δὲ
φιλόσοφοι, ὅρα οἷον ἀπὸ κρι-
σιν ἀπικρίνατο, ὡς Ἑρμότιμι,
ὡς πρὸς βυτιλίον. ἴσα γὰρ,

ἀλλ'

uer, solus rex sim, ceteri uero mibi collati, mancipia
hominum purgamenta existimandi sint. Hæc cum di-
xisset uir ille, uide mi Hermotime cuiusmodi responsum illi
dederit philosophus, quàm uerò maturum et senile. Atqui nisi

le, nescio quo pacto ser-
monem connectens. Nos
autem his auditis ridere so-
lemus, maxime uerò quan-
do obstruētis auribus sedulo
la agitatione secum medita-
tur, habitus quo disposi-
tiones quassiam: præte-
rea catalepses quo imagina-
tiones, multa denique id
genus nomina percurrente-
do. Quinetiam non raro i-
psum dicentem audiuius,
Deum in cælo non esse, sed
per omnia certatim pene-
trare, nimirum per ligna,
per lapides, per animantia,
usque ad ea quæ sunt omnium
despectissima. Ceterum ma-
trem illum interrogantem,
cur ad hunc modum deli-
rans ista secum nugaretur,
subsannare solet. Sed si eius
nugæ, inquit, exactè per-
didicero, nihil uideo obsta-
re mibi quò minus solus di-

ἀλλ' ἔγωγε μὲν ἑμοὶ ἐπ' ἀποσίᾳ ἔσθ'
 ἔτ' ὅ, ὅτε οὐκ ἀπομακρύνω χάριτα αὐτῷ
 κῦντερ ὁξυρράσασθαι, ὃ καὶ
 νῦν Δία ἰσως τῷ ἀκριβοῦς παρὰ
 διδίδωαι; ὅς τ' οὐκ ἔστι χαλεπὸν
 τινα ἐν βίβλιν αὐτῷ ὃ φιλο-
 σοφία, καὶ ὃ πρὸς ταύτῃ αἰ-
 δώς, καὶ διὰ τῆς μετρίως ὁρᾶς
 ὅσον ὑμῖν, καὶ φερτέος ἔτι· φέ-
 ρει γὰρ τινα αἰσχυρόν αὐτῷ,
 ὃ αὐτῷ φαίνεται ὅτι σχήμα
 τῷ καὶ ὁ νόμος, ὃ δὲ παρὰ
 καλεῖντα παρὰ γοργῶ αὐτόν.
 ὥς δὲ δικαίος αὐτῷ αἶμα, ὃ καὶ μὲν,
 ὅν βλάττει ἀπίσταν, μὴ δὲ
 παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλ' ὅν ἐκεί-
 νου γι, ὃ μὲν ἀδρακτοῦ, αἰδώς
 μένος φιλοσοφίας, ἐπεὶ καὶ αἰ-
 τίθαι τοιαύτη ἀγὰρ οἱ παρὰ τῷ
 παλίν, ὅς ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 ἐκ διδασκάλου· καὶ γὰρ αὐτὸς μὲν
 παρὰ μὲν ἀγαθὸν ἢ δύνωνται,
 ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅν ποιήσου-
 σιν, ἐπεὶ μὴ οὐκ ἔστι. ἔγωγε δὲ οὐκ
 ἴδ' ἄλλα πάλιν ἀποπληθύνει μὲν
 ἀντὶ.

se. Siquidē nusquā alibi locorū pueris relicta est copia bonū quiddā perdiscēdi: sed neq; mali quippiā unquā in se ad-
 mittit, quādiu sub præceptorū custodiā militauerint. Ego
 quē oēs officij mei partes in excolendo iuvene mibi implese
 uideor.

me ille, inquit, accessisset, non ne putas quòd longè pe-
 iora flagitia admisisset, aut
 per Iouem etiam traditus
 fuisset torquendus carnifici?
 Nunc autem frenum quod-
 dam illi iniecit philosophia
 iuxta ac uerecundia, et ob
 hoc ipsam modestior uobis
 nostra opera factus est, et
 moribus adhuc tolerabilis.
 Illud enim pudorem illi in-
 cutit, quòd indignus habitu
 et nomine philosophiæ ap-
 pareat. Ceterum quæ à no-
 bis abstulit, ea illum in di-
 sciplina continent: ita ut in-
 stus esse uidear, si mercedē
 à uobis accepero, cisi illum
 haud multo meliorē reddi-
 derim. nam in his quæ non-
 dum admisit, philosophiam
 reueritus est, posteaquā nu-
 trices quoq; talia de pueris
 dictitare soleāt, nepe præce-
 ptoris ædes illis adeūdas es-

αὐτῷ. καὶ εἰ τινα αὐτῷ ἰδίῳ τῷ
 αἰτίῳ τὰ ἀμύδρα, ἥτις μοι
 ἐν αὐτῷ παλαιά, ὅπως τι
 ἴσως ὄρωται, καὶ πῶς ἀπο-
 κρίνεται, καὶ ὅσα μιμάνηται,
 καὶ ὅσα ἕλκω αὐτοῦ γυναικὶ βιβλία,
 περὶ ἀξιωματικῶν, περὶ συλλο-
 γισμῶν, περὶ καταστάσεων, πε-
 ρὶ καθηκόντων, καὶ ἄλλα ποί-
 ῳ. εἰ δὲ ἢ τίς μετὰ ἴσως
 πῶς, ὅπως ἔστιν οὐκ ἀπο-
 κρίνεται, τί ταῦτα πρὸς ἐμὴν; οὐ γὰρ
 παιδαγωγὸν με ἐπιστάται
 αὐτῷ. ταῦτα γὰρ αὐτῷ
 πῶς ἐκ φιλοσοφίας ἐλθόν.
 οὐ δὲ καὶ αὐτὸς αὐτῷ φαίνεται, ὅ-
 τι ἐρμώτιμι, ἰκανὸν ἔσται, ὡς διὰ
 τῆς φιλοσοφίας, ὡς μαλὶν
 τῶν φιλοσοφῶν πρᾶττοιμεν.
 ἥτις ἄλλαι ἐλπίσιν ὅτι ἀρ-
 χῆς φιλοσοφίας ἐξίδηται, ὅτι ὡς
 τῷ ἰδίῳ νοσημιώτεροι ἔμελλεν
 περὶ ταῦτα: τί ἔμ' ἂν ἀπο-
 κρίνεται καὶ τῷτο; Ερ. τί δὲ ἄλλο,

ὅτι

cecimus. An uerò non initio longè ampliori spe induc-
 ti philopbandū nobis esse existimabamus, non ob hoc sala-
 tem, quòd paulo quàm priuatus quissiam ex uulgo bone-
 stiores essemus? Cur igitur non et ad hoc dignaris da-
 re responsum? H E R M. Quid uerò aliud tibi respondeam,

uideor. Iam quicūq; tibi ple-
 cuerit nostrarū rerum non
 imperitus, illo tecum assum-
 pto cras me accedas, et ui-
 debis quàm promptè et ex-
 peditè interroget alios, quā-
 que ingeniosè et argutè ad
 quaesita respondeat: tū quā-
 tam eruditionē sibi mea ope-
 ra pararit, et quos iam li-
 bros euoluerit de prologijs
 ac syllogismis, de complexio-
 nib. et officijs, deq; alijs mul-
 tis et uarijs. Ceterum quòd
 matrē pugnis ceciderit, atq;
 etiam raptas uirgines uitia-
 rit, quid ad me attinet? neq;
 enim me illi pro pædazogo
 constituitis. Hac quidem ho-
 mo senex de philosophia dis-
 crebat. Tu fortasse et ipse
 Hermotime, diceres abundè
 satis esse, si ob hoc ipsum phi-
 losopharemur, ne quid eorū
 quæ mala et uitiosa sunt, fa-
 ceremus.

ἔστι καὶ λακρύσαι ἐλίγην
 δὲ; ἵς τεσσέ μου παλιν το
 ὁ λόγος ἐλθὼν ὦν, καὶ ὁ δὲ
 ρημα, σοι γὰρ καὶ χρέον αἰ-
 τήσας, καὶ προσίτι μὴ δὲ
 ὁ ἐλίγην τελευτᾶ αὐτὶ τῶν πῶ-
 νο. οὐ γὰρ, ὡς φησὶ μὴ
 θύς αὐτοῦ, ἐρῶ εἰς μέ-
 ὅσον ὦν ἔργον, ἐπὶ δὲ πῶ-
 νοι δὲ τὰ ταῦτα. Λυ. καὶ
 εἰ δὲ λακρύων, ὅς χροστί; τὸ
 γὰρ τὸ μῦθον ἐκείνου πᾶν συ-
 νειτὸν εἶμαι, ὅς Αἰσωπος δὲ
 γὰρ τοῖς γὰρ αὐτοῖς φησὶν τι-
 ναὶ ἐπὶ τῇ ἐόντι παρὰ τὸ μέτρον,
 ὅς τινος λυματώδης, ἀριθμῶν
 τὰ λύματα σφαλιντα δὲ ἔ-
 χοντα καὶ καὶ ἀντιπᾶσαι, ἄχρη-
 δὲ τινος λυματώδης παραπᾶσαι
 ἀπὸ αὐτῶν, τί ὡς γὰρ αὐτὶ αἰ-
 τήσας τῶν περιλήπτων ἔντα;
 δὲ τὰ ἐνταῦθα ἀρξάμενον
 ἀριθμῶν, ἀμεινόντα ἐκεί-
 νον. καὶ οὐ τῶν ἐκείνων
 εὐτὼ σοι δοκᾷ, ἵς τὸ λοι-
 πόν αὐτὸ ἀμεινον ποιήσας, βί-
 ρας numero cōplecti nō posset, adueniēs callida vulpes, non
 in idoneo cōsilio hominis perturbationē subleuauit. Quid di-
 scruiaris, inquit, propter undas quæ prætergressæ sunt? hinc
 numerare incipias oportet, illas missas facito. Et tu quādoq̃

quādoquod propemodū etiā
 mihi lacrymādū intelligo?
 usq; adeo me cōmouit oratio
 tua nimis uera. Et iam qui-
 dē grauiter lugeo me miserū
 tantū temporis frustra in-
 sumpsisse et cōtriuisse, ad
 hæc mercedē tā grandē pro
 laboribus impēdisse. Iā enim
 tanquā ex ebrietate profun-
 da ad sobrietatē reuersus, uī-
 deo cuiusmodi illa sint, quo-
 rū amore capiebar, tū quan-
 tas æternas pro illis cōsequē-
 dis ego miser exbauferim.

L V C. Fletu quidē et lacry-
 mis haud opus est ὁ bone, lō-
 gē αὐτὴν præstabilis et prudē-
 tius esse opinor, quod in fa-
 bulis Aesopus cōmemorat.
 At enim quēdā in maris lit-
 tore cōsedisse conātē ὁ singu-
 lus undas pernumerare incip-
 undarū mutuo se trudentiū
 multitudine obrueretur, ani-
 moq; grauitè angeretur q̃
 adueniēs callida uulpes, non
 in idoneo cōsilio hominis perturbationē subleuauit. Quid di-
 scruiaris, inquit, propter undas quæ prætergressæ sunt? hinc
 numerare incipias oportet, illas missas facito. Et tu quādoq̃
 dcm

οὐ τι κοινὸν ἄπασιν εἶναι ἀξι-
 ῶν, καὶ συμπαιδευθῆναι τῆς
 πολλῆς, ἀλλ' ἡ ἀλιόνοτον καὶ
 πιστευομένην ἰαπίδω, καὶ ἡ
 αἰσχύνῃ, καὶ περὶ τῶν φρενῶν, ἡ
 γόρῳ ἀσβρῶσαι μεταβῶν,
 καὶ μεταχωρήσεις πρὸς τὸ
 βελτίον. ταῦτα πάντα, ὡς φιλο-
 λόγος, ἐπέσκα κεν, μή μιν νο-
 μίσαι κατὰ τὴν Στωικὴν χρη-
 σιλοσοφίαν. ὁ ἰχθυόων τινα
 ἀξίωτον πρὸς Στωικοῦς ἐ-
 παυρημένον ἠρῶναι, ἀλλο-
 τὰ κοινὸς ὡς πάντας ὁ ἰ-
 γο. τὰ γὰρ αὐτὰ πρὸς σὶ εἰ-
 ποντο, ἡ τὰ Πλάτωνος ὁ Α-
 ριτοτέλους ὁ ῥοῖ, τῶν ἄλλων
 ἀκρίτων ἀρῶν κατεχούσι.
 νῦν δὲ ἰπὶ τὰ Στωικῶν
 πρῶτον, πρὸς αὐτὸν Στω-
 κὸν ἀποτιτάσθαι ὁ λέγοιτο ἰδο-
 ξω, ἀλλ' ἡ ἀξίωτον πρὸς αὐ-
 τὸν ἰχθυόων. Εἰ, ὡς λέγεις, ἀπο-
 μεγῶν ἰπὶ αὐτὸ ἔγω, ὡς μετα-
 βαλόμενος καὶ αὐτὸ δὴ τὴν γῆμα.

posthabitis. Nunc autem posteaquam Stoicos ceteris om-
 nibus anteferebam, adversus Stoicā omnē disputationē quoq;
 nostram institui, nihil alioqui simulacri aut dissidij ad-
 versus illam susceptum habentes. HER. Bene sanē dicis. Idē
 itaq; ab eo, ut ego me totū unā cū vestitu & habitu cōmutē.

dē na tibi videtur, post hac
 magis ex usu tuo jōtis, si
 cōmunem cū alijs vitā vive-
 re decreveris, ac na quidem
 cū mulis in Repub. versabe-
 ris, nihil absurdū aut fasti-
 dum animo cōcipiēs aut spe-
 rans. Nec est quod pudore
 afficiaris, quòd iam promit-
 decurso vita spatio rectē sa-
 pere visis, aut mutato : ὁ
 filio ad meliora te recipias.
 Proinde hæc omnia, ὁ ami-
 ce, & quæcunq; à me dicta
 sunt, nolim putes me de indu-
 ctoria præmeditatū et instrue-
 rē adversus Stoicos, quasi
 mihi cū illis essent susceptas
 inimicitias, dixisse, sed cōm-
 munē adversus oēs orationē
 esse putato. Neq; alia cōtra
 te protulisset, si aut Plato-
 nis aut Aristotelis te sectato-
 rē esse testatus esses, ceteris
 indicta causa contemptis et

ἴψα γάρ ἐκ αὐτῶν μακρὰν ὅτι
 ἀγνοῦμαι· πρὸς τοῦτο, λάσιον καὶ
 βελῶν, ὅτι διατασσὼν κλισίαν
 μέλω, ἀλλ' αὖτις πάντα καὶ
 ἡλσύνειν, τάχα δὲ καὶ περφυ-
 ρίδα μεταμφιόσομαι, ὥς α-
 ἰδὼν ἅπαντες ὅτι μάλιστα μοι
 τῶν λόγων ἐκείνων μάλιστα.
 ὡς ἴδεν γὰρ καὶ ἀνέστησάν με
 τοῦτο ὡς ἀπαραίτητον, ὅπως
 ἦν καὶ πρὸς αὐτῶν. καὶ ὡς ἴδεν,
 ἐκ αὐτῶν ἀνέστη καὶ ἐλάβετον πρὸς
 αὐτὸν διὰ τοῦτο, ὅτι ἐμπροσθεν, ὅ
 χρύσειον, ὅπως μὴδὲν ἐτι ἐν
 νοήσῃμι ὡς φασί. οὐδ' ἂν ὡς
 μιν καὶ χερσὶν οἶδεν, ὅς ἂν κινῇ,
 ὅτι με περφυρίσθην ὑπὸ δα-
 λυρῶν· χαμῶδον καὶ ῥα-
 χί· ὑπὸ δὲ δόντα ἑμαυτὸν, καὶ
 κατὰ τῶν συρρίοντα τῶν ὀδόν-
 τι, αὐτοσπασαί ἑμαυτὸν, τὸ τῶν
 τραγῶδων τοῦτο, ὅπως ἐκ με-
 χανῶν ἐπιφανῆς. δὸν δὲ μοι ὡς
 αἰέτως αὖ καὶ ξυρρίσασθαι πλὴν
 κεφαλῶν, ὡς περ εἰ καὶ τὸ πρῶτον
 γίνω

circumlatus à turbi-
 do torrente & aspero, iuxtaq; fluxum unā cum undis flui-
 tantem extraxeris, assistens iuxta Tragedorū proverbiū,
 Deus ex improvīso ostensus. Videor αὖτ' ἑμοὶ ἢ absurdè fa-
 cturus, si & caput rasero, quēadmodū facere soliti sunt qui ἐ
 naufragijs

Videbis igitur in brevi, non
 veluti nunc, me neq; barba
 tam densa & profunda hor-
 ridū, neq; ita efflictā & as-
 pectā victis rationē, verūm
 molliora omnia, magisq; li-
 bero homine digna sequētē.
 fortasse, neq; purpurā indue-
 re gravabor, ut omnibus fiat
 perspicuum, mibi priores nu-
 gas nō amplius curae esse. At
 que utinā etiā ex intimis cor-
 dis penetralibus eumere ea
 omnia possem, quaecunq; ab
 illis unquam audita deuora-
 ui. Et ut pro certo scias, neq;
 belleborum abibere formi-
 dabo propter hoc ipsum,
 contrā quā Cbrysippus
 consuevit, ne quid eorum
 unquam posthac quē dixē-
 rūt, mibi in mentem veniat.
 Ceterū tibi Luciane non
 mediocre habeo gratiam,
 quod me hactenus iactatum

είωμ ἀπεσθύνοντες ἰλασθῆναι,
 ἅτι καὶ σὺ τῆμα τῆμα δὲ
 ξοῦ, τοσαύτω ἀχλὺ ἀπὸ
 σάμῃ τῶν ἐμμάτων. φι-
 λοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν καὶ
 ἄνω ποτὶ ἢ ἰδὼ βαλίσαν
 ἐν τύχῃ, ὅπως ἐκράπυσμαι,
 πόρρωθ' ὡς περ τὰς μὲν
 τῶνται τῶν κινῶν.

naufrahis enatant incolu-
 mes, ita ut salutis meae festi-
 unitatem hodie concelebrē,
 posteaquam tantarum ne-
 bularum caligo ab oculis
 meis discussa est. Porro au-
 tem conspectum philosophi
 posthac, & si in uitis inter
 eundem alicui obuiam uene-
 ro, non secus deuitabo extra uiam declinando, quàm rabio-
 sos canes fugere soleo.

ro, non secus deuitabo extra uiam declinando, quàm rabio-
 sos canes fugere soleo.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

ARGUMENTVM.

Inanis illa philosophia, quam etiam Paulus summo studio
 cauendam docuit, si non alio nomine semp apud cordatos fu-
 isset in odio, certè eā ob causam debebat sapientib. & ingenio-
 sis hominibus iure optimo esse suspecta et inuisa, q̃ heresib.
 penè innumeris, & per hoc diuersissimis esset infecta & ob-
 scurata. Queniammodū enim corpus quod ex diuersis inter
 se mēbris nec coherētib. cōpositū est, uerum & naturæ o-
 pificio consentaneum esse non potest, sed potius monstrū exi-
 stimari debet, cuiusmodi in exordio artis Poeticę adumbra-
 uit Horatius: na nec ulla unius alicuius disciplinæ professio
 seu uitæ ratio sana & recta habenda est, quæ sectarum diuer-
 sitate & discrepantia distracta & uitiata est. Quī enim ad ali-
 quem finē eius rei ullus potest patēre exitus, cuius initia sunt
 incerta & repugnantia, & uix nullo modo inter se conueni-
 unt? Veluti de rerum principijs, & bonorum finibus, breuiter
 de rebus omnibus inter se dissentiant, discordant & dissident
 philosophi: cum hic aerem rerum principium fuisse contē-
 dat, ille aquam ab Homero fortè periuatius, affirmante Ocea-
 num omnium rerum esse parentem. Alter particulas nescio
 quas similes, quartus ignem, quintus aeris infiniti raritatē

& densi atem sextus litem & amicitiam. Quibus innumera-
tus Pythagoras, ex numeris & horum dimensionibus omnia
fluxisse *μεταφυσικῶς* confirmat. Rursus hic bonorum fi-
nem in uoluptate & delicijs suam habet, ille in indolentiae p-
stantia, alius in fido & falso uirtutis uocabulo: est, qui in
dignitate & summis atque amplissimis honoris & gloriae
gradibus uitae beatæ summam collocat. Nam quorsum
percontare attinet, quàm contraria & pugnantia de mun-
do, anima & dijs statuerint: cum hic interituum mundum,
alius sempiternum fore confixerit: hic innumerabiles, ali-
us novos subinde exoriri commentus sit? Quo de numero
est mollis & uoluptarius ille Epicurus & Democritus. Iam
qui sunt è schola Pythagorica, animam numerum seipsam
scientem esse definiunt: Aristoteles, entelechiam primam
corporis: alius, quatuor elementorum harmoniam. Et ne
cuncta persequendo nimis sem, cuique pro suae rationis in-
tellectu, aut (quod uerisimilius est) pro nocturnis somnijs
semper alia atque alia res uisa est anima: aded, ut si collatae
inter sese fuerint de illa philosophorum opiniones, anima res
erit omnium monstrorum monstruosissima. Deinde, quot illo-
rum sunt qui deos omnino esse negant: rursus, quot iunt qui
innumeros esse somniant? Omitto, quàm absurda & ridicu-
la de sole & luna impudenter mentiuntur. Praeterea quàm stul-
ta & insulsa, quàm uana & nugatoria de materia, de motu, de
infinito, de loco, de uacuo, de tempore, de ideis, de atomis,
de nubibus, de uentis, de pluuijs, fulminibus, tonitribus, deq;
reliquis hoc genus meteoris disputant: ita ut si rem propius
contempleris, in tota philosophia nihil cernas aliud quàm
confusissimam quandam repugnantissimarum opinionum
confusionem, & uerborum pugnas nunquam finiendas: ut re-
cte in hoc Dialogo eleganti mihi scripsisse uideatur Lucianus,
*παρας, ὡς ἐπὶ τῶν πρὸς ὅντας μαχόμενος τοῖς φιλοσο-
φούταις.* Hic ergo nugis cum melior selectissimae iuuentu-
tis pars pulcherrimis ingenijs praedita perderetur, & ad ci-
uiliū rerum administrationem capessendam in uniuersum
inutilis redderetur: credo, Luciano implacabili philosopho-
rum hosti, fuisse in consilio, ut hunc de sectis Philosophi-
cis dialogum conscriberet: uel ut illorum insignem stulti-
ciam

etiam pro more suo falsè subfannaret : uel ut palàm faceret, nullo modo quenquam exactam philosophiæ cognitionem parare posse, propter sectas in ea multiplicatas, & uias diuersissimas. Mihi, quoties animo & memoria mecum repeto ueterum philosophorum discordes disciplinas, semper succurrit nostra religio, quæ & ipsa ita sectis & diuersis uiuendi modis disceptata est, ut neque in ea quicquam manserit sanum, sincerum & integrum, profligata fide, & uera pietate extincta, donec lucis Euangelicæ exortu imposturæ diaboli sagaciter deprehensa sunt, & hæc ignorantix nostræ caligo discussa est. Sed ad Iulianum regrediamur, qui si hoc tempore reuiuifeceret, & nonnullorum gymnasiorum studia uigilantius consideraret : dii boni, quot illi misero Hermotimi forent conscribendi? Nam si quis facta collatione nostros philosophos cum ueteribus composuerit, & utroque philosophiam penitus excusserit, non dici potest, quanto feliciores prisca illi nostris existimandi sunt. Qui tamen in multas hereses erant distracti, & omnibus ferme opinionibus inter sese discordabant : digniores tamen habuere magistros quos sequerentur, nempe Platonem, Aristotelem, Cratippum, Zenonem, Epictetum, aliosque innumeros. Nostri planè neminem (neglectis his quorum nominibus & titulis impudenter gloriari solent) quàm spurcissimam illam fecem indoctissimorum sophistarum, & immundissimas illas ranas, neque non locustas loquacissimas, Occam, Scotum, Thomam, & qui inde nati sunt innumerabiles peruersores, rectiorum studiorum pestes presentissimas, sectarum magistros stupidissimos Modernalium, Realium, Thomistarum, &c. Vide uerò, quæ istorum hominum fuerit amentia, aut potius extrema cæcitas & peruersitas, sum ad perdiscendas sacras & diuinas literas, per istam secularum colluiem omnibus uix alia uia fuit ascendendū : nemine scilicet in albū theologistarum recepto, nisi alicui sectæ nomen antè dedisset, eamq; fermè nugacissimarū nugarū plenis faucibus exhausisset, & ita promouisset, ut clamore barbarie, & impudentia, cum quouis ex æquo decertare posset. Ex his itaq; locustis magistri nostri orti sunt, præclarum illud genus hominum : per quod non solum quicquid humanarum

fuit

fuit literarum extremè corruptum & contaminatum est, uerùm omnia quoq; sacra irreligiosissimè profanata sunt. Quæ de re (quando iam omnibus liquet) hic non est prolixius disputandi locus. Iam quanquam & apud Germanos rectiora studia caput erigere cœperint: mirum tamen, quàm multis in locis adhuc frigeant, regnante etiamdum peruersæ & inanis philosophiæ studio, magistrorum nostrorum propugnatione & opera. Et formantur adhuc artium & philosophiæ magistri, belli scilicet & insignes asini, quibus ne nomen quidem philosophiæ rectè cognitum est: non, quòd hunc ritû in Gymnasijs coronandi, aut ornandi meritos damnem: sed quòd indignum esse putem, eiusmodi bestias hoc potissimùm insigniri titulo, à quo absunt longissimè, siue eorum uitam spectes, siue eruditionem perpendas. Nam cum perhibeât, ex philosophia utrumq; iuxta & morum elegantiam, & multarû rerum cognitionè parari: illi tamen interim neq; ulla morum ciuitate sunt ornati, neq; ulla literarum peritiis, aut rerum uel tenui iudicio perpoliti. Et hi tandem sunt, quibus in Academia integrum est docere literas, clauum scholæ tenere, inuentus magistros esse, melioribus & doctioribus per sycophantiam & impudētiam loco motis & electis. Illorum ergo festû & arrogantiam, hoc Dialogo egregiè ridet Lucianus.

a Quantum cum.) Exordium ab occasione. b Enumerò.) Occasio disputatiōis, ex diurna auscultatione. c Unde nam.) Ratio auscultatiōis, à descriptione uirtutis. d Proinde ad summum.) Elevation studiij tanquā inanis, à simili. e Aorna.) In India petra Aornos est, quæ propter frigora & altitudinem ab auiibus uitatur. De ea Lucianus in præceptore Rhetorû. f Dissimile prorsus.) Dilutio, à negatione & euentu. g Neq; ipse.) Redit ad primam quæstionem, quamdiu philosophandum sit, ut felicitas illa summa comparetur. h Cæterùm illû.) Causa tanti laboris, & effectus. i At ubi eisdem.) Effectus & confutatio, ab exemplo. k Ad dum.) Dilutio exempli, à causa. l In præsentia quidem.) Inuitat ad disputationem, ficta opportunitate oci, cum descriptione quadam præceptoris Hermotimi, cuius exemplo mox ad confutandos Stoicos utetur. m Ego haud.) Rationes quibus Stoicam uiam prætulerit. n Atqui non.) Confutatio ab absurdo. o Non solûm.) Alia ratio. p Vide obsecro.)

obsecro.) Confutatio eiusdem rationis. q At ne hæc.)
 Ratio. r Nunquid igitur.) Confutatio à superiori exem-
 plo. s Rectius.) Alia, per absolutionem. t Ceterum
 illi.) Vnde iudicandus & cognoscendus sit sapiens. u Qua-
 lia.) Amplificat fabula x Fabula.) Huius fabulæ mentionē
 facit Plato. Momus Hesiodis in Theogonia ait Noctē matre,
 Somno patre progenitū. Huic deo mos est, seipsum nihil qui-
 dem operis edere, sed aliorum deorum opera curiosis ocu-
 lis contemplari, & si quid omissum, aut perperam factum, id
 summa cum libertate carpere. Nam $\mu\epsilon\mu\omicron\tau\epsilon\iota$ Græcè reprehē-
 sionem significat. y Quod artifex.) Vitruvius Pollin libro
 de Architect. tertio, in præfatione, hanc sententiam Socrati
 tribuit: Socrates inquit memoratur, prudenter doctissimèq;
 dixisse, opportuisse hominum pectora fenestrata esse, ut non
 occultos haberent sensus. z Nequaquam.) Redit ad caput
 quæstionis, latius quàm planius exponendo illam, sicut iconē
 virtutis, & eius viæ. A Ego quidē.) Hactenus uirtutis ima-
 ginem descripsit: iam & de uia ad ipsam, quæ (ut inquit He-
 siodus) in altissimo loco constituta, non nisi cum sudoribus
 potest adiri. Volentibus enim ad eam peruenire, sensus & cō-
 cupiscentia se opponunt: & omnes ferè homines fraudibus &
 dolis ita præpediunt, ut suscepti itineris faciant poenitere.
 B Qui habendam.) Redit ad quæstionem superiorem, quæ-
 nam uia philosophandi potissima sit. C Quod autem.) Am-
 plificatio à simili. D Haudquaquam uerò.) Alia à fine.
 E Est quidē.) Redit ad id quod suprà propositū fuit, Stoicā
 uiam esse optimā. F Alioqui frustra.) Confutatio, à reiecti-
 one causæ. G Age uerò.) Prosopopœia cæterorū philoso-
 phorū, sese contra Stoicos defendentium. H Sed enim.) A
 iusto, & forma iudiciorum. I Aut si.) Ab absurdo & simili.
 K Ergo absurdē.) A modo & officio iudicantis. L Neq;
 tamen.) Obiectio, cui respōdet à qualitate personæ. M Aut
 igitur.) Amplificatio à simili. N Quoniā illud.) Alia, à col-
 lationib. O Siquidē perhibēt.) Alia, ab exēplo Gesenīs.
 P Iam ut tandē.) Finis & scopus. Q Mihi quidē.) Alia de-
 fensio Stoicorū, cōtinens hanc quæstionē: An ex una aliqua uia
 ueritas cōparari possit, an omnes sint cognoscendæ. R Ni-
 hil aduersum.) Confutatio. S At non.) Ab exēplis. T Po-
 tamus.) Alia defensio per diuisionem. V Iam uerò.) Con-
 futatio

ἡμῶν, Philotheo interprete. Vita sine tempus uitæ nostræ bre-
ue ab Hippocrate etiam dicitur, in primo Aphorismo de se-
tis comparatione, quæ quidem longa est. Quæcquid etiam sim-
pliciter vita nostra brevis, fugax, ac momentanea est. Siqui-
dem uniuersum uitæ nostræ tempus, Dauid testis, anni sunt
septuaginta, uel ad summum octoginta. Quam quidem, de ui-
tæ breuitate Dauidis sententiam, Eobanus Hessus ijs uersu-
bus scitissime expressit:

Tam nostri taciti labuntur cursibus anni, *Quam citò*
quæ loquimur uerba perire solent. *Viuatur humanos bis se-*
ptem lustra per annos: *Vix rectè ut ualcas, lustra bis*
octo feras.

E quibus eximios quos uimimus omne la-
borum, *Et genus, & miseri fata doloris habent.*

Tam citò desinimus, tam fors hac nostra caduca est:

Tam citò ceu penna prapete uita fugit.

Quare rectissime etiam ab Horatio dictum:

Vita summa brevis spes nos uetat inchoare longam.

• Critico quopiã.) Argumentũ à difficultate. 1 Arcopagi-
tarũ.) De Arcopagitarum integritate, & sicut authoritate,
multa scribit in Anacharside, & Isocrates in Arcopagitico.
Præerat enim morib. Athenis, in pago & uico Martis. Hinc di-
citur Arcopagus, quasi Martis pagus. 2 Ad hunc modũ.) Am-
plificatio à simili. 3 Proinde.) Aliud argumentũ à difficul-
tate eligendi præceptoris. 4 Pro thesauro carbonem.) Prouer-
biũ est de his qui spe sua frustrantur. sperantes magnũ quid dũ
se reperiuros, tum uerò nugæ offendunt. Vñus est in Zeuxi-
de, in Philopseude, in Timone, de Auro inuento: rursum in
Votis. Lege Erasmus in Chiliad. 5 Et quemadmodũ.) Ali-
ud, ab inuiti doctrina philosophorũ, & spe fallaci discẽtiũ.
6 Qualia per.) Amplificatio à collatione. 7 Medea.) Regis
Colchorũ filiã, quĩ Iason cũ Argonautis rapuit. 8 Hoc autẽ.)
Alia, à causa impellẽte. 9 Quid si eĩ.) Amplificat similitu-
dine quadã. 10 Geometria.) Hæc Philo-σοφία ὁ μαθηματικὴ
omniũ disciplinarũ appellat: & Plato eius artis exptes, mini-
mè ad scholã suam admittebat. 11 Cæterũ ponamus.) Re-
dit ad Stoicam uiam κατὰ τὴν ἀρετὴν; ostendens, etiam illa
uera & optima existente, tamen non esse frustra: aded in
illa tempus terendum: quia nihil re ipsa præstent eorum
quod uulgò pollicent. 12 Nihilò secũs.) Antipophora personile.

H Sed esto.) Alia cōfutatō ab eleuatione prēmij proposita.
 Θ Quod mihi perinde.) Amplificatio à simili. I Vos aut.)
 Alia à uirtutis effectu seu sine, cum qua effectus Stoicæ phi-
 losophiæ cōparat. K Sophisticis.) *σοφιστικῆς* fuit si apte natu-
 ra honestissimū uocabulū, quemadmodū etiā tyrannus, qui
 nō alius fuit quā rex, monarcha, princeps, aut quisquis tan-
 dem unus rerū potitur. Tantū uerō (ut sit) hominū improbi-
 tas professioni cōcitauit inuidiā, ut Sophistæ uocabulum in
 uitio ponatur. Varius tamen eius usus est. Nam significat rhe-
 torem seu oratorē, philosophū, eum qui falsis cōclusionibus
 utitur, & impostorē, magistrū inuentorem argutiarū. Λ An
 nō igitur.) Amplificatio collationis. M Si placuerit.) Com-
 probat exēplo rei gestæ. N Crocodylus.) Consule ac uide
 ea quæ annotauimus in Necricorum dialogo, & in Vitarū
 auctione. Ξ Quid uerō aliud.) Cōclusio, qua fingitur Her-
 motimus pœnitentia duci prioris uitæ, adeo frustra consum-
 ptæ. O Conantem singulas undas numerare.) Ad hunc Ae-
 sopicū apologū uisus est respicere Theocritus in Charitib.

ἀλλ' ἴσθ' ὅτι καὶ οὐ χεῖρ' ἔπ' ἐνὶ κύματι μετρίῃ,
 ὅς' ἀνιμῷ χερσὶν δὲ μεταπλακῶς αἰὼς ὤβρι.

*Namq; perinde fiet, quasi si numerare labores,
 Quos uenti è pelago trudent ad littora fluctus.*

Verg. 2. Georgic. hunc sequutus:

*Quem qui scire uelit, Libyci uelit aquorū idem
 Discere, quā multa Zephyro turbantur harena:
 Aut ubi nauigij violentior incidit eurus,
 Nosse, quot Ionij ueniant ad littora fluctus.*

P Proinde hoc.) Mitigatio per translationem.

ΖΕΥΞΙΣ, Η ΑΝ. ΖΕΥΞΙΣ, VEL
τις. Antiochus

Vincentio Obsopneo interprete.

ARGUMENTUM.

Apologia quædam scriptorum Luciani est, qua ille osten-
 dit non tantum nouitati seu peregrinitati studere se, sed & re-
 rū sententiarūq; elegantix, deinde & aptæ compositionis har-
 moniæ. Cæterū quod sola nouitas illorum in admiratione
 sit, fieri cōmuni quadā hominū natura, qui sola nouitate ple-
 rūq; detineātur, interim aliorū nulla habita ratio. Idē. n. &
 Zeuxidi

ZEVXIS, VEL ANTIOCH. 189

Zeuxidi olim in pictura Centauri, in quam præter novitatem argumenti, multam artem impenderat: & Antiocho in pugna contra Galatas accidisse, hostibus novitatem & insolentiam elephantorum, non ipsius apparatus pertinaciscentibus. Tractatur autem eadem fermè ratione, qua & superior orationi: si quod hic ipsa causa à principio ponitur, exempla autem, eaq; amplificata sequuntur. Etiam tituli eadem ratione, ut supra, impositi sunt.

Ναυχ^Θ ἰσὼ
αὐτὸν δὲ
ξας τὸν λό-
γον, ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ τοῦ προ-

σέβους δὲ μοι τῶ ἀκροατῶν
πολλοί (καὶ οὐ γὰρ ἴδιον, εἰ-
μι, καὶ τὰ τελευτὰ πρὸς φί-
λους ἔδεικνυται ὑμᾶς λέγων)
προσιόντις ἔμεινον, καὶ
θυμῶσιν ἰσχυροῦσιν. Ἐπολύ-
γόν παραμαρτύντες, ἄλλοι δὲ
λαβόντες ἰδίῳ, καὶ ἰσχυρῶς, ἀχέ-
ον καὶ ὀδυρομένη, μετὰ χεῖ-
ρα πολλοὶ δὲ ἀξίως τῶν ἐπα-
ντων ἀπελαποίμην. τὸ δὲ ἔμ-
κίφειον αὐτοῖς τότε ἦν,
καὶ πάντες ἐμ καὶ τὸ κῶ-
τὸ ἰπποκρίνοντο, τίς γινώ-
μι

Abita^a nu-
per in cōses-
su uestro o-
ratione, do-
mum me cō-

serebam. Permulci autem
ex his qui orationi interfue-
rant, me accesserunt. Nihil
enim prohibere opinor,
quin & ista vobis meis iam
familiaribus exponam. Ita-
que accedentes porrecta dex-
tra me consulabant, &
admiratione persequenti-
bus similes esse apparebant.
Multo autem itinere comi-
tatu suo me deducētes, alius
aliunde exclamabat, lauda-
batq;: donec pudore quoq;
me suffunderent, verentem

ne longè lateq; à dignitate laudum quas in me congerebāt,
relinquerer. Caput autē & summa laudationū hæc illis fuit,
& omnes uno ore unam eandēque sententiam præ se fe-
rebant, confirmantes orationum mearū compositionem et

μὲν τῶν συγγραμμάτων ξι-
νὼν οὖσαν, καὶ πολλὸν ἰμὲν
ἐν τῇ συντομίᾳ. μᾶλλον
δὲ αὐτὰ ἀπὸρ ἄματιν, ἀπὸρ
ἐκείνῃ ἀποφύγιον. ὃ δὲ
κατέτυτ', Ἡράκλειος, τὸ πα-
ραδοξολογίας. οὐκ ἔστι
αὐτοῦ, οὐδὲν αὐτὸς ἄ-
πει τῆς ἐπιστολῆς μακρότερον.
εἰ μὲν τοιαῦτα πολλὰ ἔκρινεν,
ὥς ἐκκρίνω το δὴ καὶ ἴσα δὲ
ἀκρίβειαν. ὃ τίνα γὰρ αὐτὸν
τίσας ἄχον ψεύδεται, καὶ με-
λαγχολίαν τὰ τοιαῦτα, ξινὴν
αὐτοῦ, οὐ πάνυ πολλὰ
αὐτοῖς φροντίδ' ἄξιον τὰ
ἄλλα: πολλὸν ἰμὲν (ὅτι οὐ-
σιν γὰρ) οὐ μακρὸς ὥς
οἶκον αὐτῶν. καὶ ἰ-
πιδόσιν ἀπὸ τῶν κατὰ
ἑμαυτὸν ἰγνέμεν, ἰγνέσων
ἀπὸ τοῦτο μόνον χάρις τῆς
ἡμῶν ἐπιστολῆς, ἵτι μὲν συνόδῳ,
μετὰ κατὰ τὸ κατὰ βα-
σίαν

sententiam peregrinam esse,
ac multum in sese complo-
xi nouitatis. Multo uero sa-
tius est, eadem illa uerba cō-
memorare, quibus illi iuncti
usique fuisse. O' nouitatem, in-
quiuit. O' Hercules, dictione
inuidiam. Homo promptus
et agilis. Certe nemo dixit
ne quisquam orationum sua-
rum cogitatione perinde esse
nouum. Equidem illi id ge-
nus uerba permuta facie-
bant, prout quisque inter au-
diendum oratione mea affe-
ctus aut commotus fuerat.
Aut quam alioqui talia men-
tiendi et assentandi aduer-
sus me causam habuissent,
hominem peregrinum, quē
aliās contemptui habentes,
non magnifaciebant? Verū-
tamen ego (neque enim ta-
citurum dissimulabo) non me-
diocriter illorum laude dis-
cruciabar. Tandem uerō

illis labentibus cum ad me redissem, mente atque animo sic
mecum agitari: Ergo tantum hac gratia et uenustate
scripta mea condita sunt, quod ad consuetam dicendi
rationem formata non sint, nec iuxta communem loquen-
di uiam

ti concedi uolebam: uerum L
adeci, & nonnihil sanc' orn

ic non aliter atq; cumuli loco
us ad gloria afferre, sed ita,
t c 2 ut que

Αθῶναι, πρὶς αὐτῶν ἱκανῶς
 ἀκριβῶς τῇ γάρμῃ μετρηλὴν γυ-
 μνάσιν. τὸ ἀρχιτυπὸν δ' αὐτὸ,
 Σύλλας ὁ Ῥωμαίων τραγε-
 γὸς ἔλαγτο μετὰ τῶν ἄλλων
 εἰς Ἰταλίαν μεταφέρειν. ἔο-
 τας πρὸς Μακίαν, οἶμαι, κα-
 ταλύνειν ὅτι ἐλκείσθαι, ἀπο-
 λυθεῖν ἅπαντα, καὶ τῶν γρα-
 φῶν, πάλιν ἀλλὰ τῶν γε ἀκρί-
 βως ὅτι ἐκείνῃ ἀδελφῇ, καὶ αὐτὸς
 ὁμῶς, ὡς αὖ οἶσεν τι, δάξω
 τῷ λόγῳ, εὐ μὰ τὸν Δία γρα-
 φικός τις ὢν, ἀλλὰ πάντων μὲν
 μνηματιῶν πρὸς πολλῶν ἰδῶν ἔν-
 τιν' αὐτῶν γραφῶν Αθῶναι.
 καὶ τὸ ἐπ' ὀρθανύσσει τίτι τῶν
 τύχῶν, τάχ' αὖ μοι καὶ νῦν
 πρὸς τὸ σαφὲς ὅσον ἀναλῶσαι
 συναγορίσασθαι. ἰδὼν γὰρ ἀνα-
 λῶσαι ὁ Κένταυρος αὐτὴν πε-
 πείνται, ὅλη μὲν τῇ ἵππῳ χα-
 μαὶ κεμελῶν, καὶ ἀποτίτασ-
 ται εἰς τὴν πίσιν οἱ πόδες, τὸ ὃ
 γυναικῶν ὅσον αὐτῇ ὄρμα
 ἰπῆ-

non parum nunc mihi afferet adminiculi ad cuncta manife-
 stius declaranda. In cespite enim florente & viridi
 Centaurus ipsa facta est. ea parte qua equam refert, to-
 ta humi posita, pedes posteriores retro extendit. Qua vero

Athenis repositū conserva-
 tur, ad verā imaginē accura-
 tissimē expressū: ipsum por-
 τὸ archetypum Sylla Roma-
 norum Imperator unā cum
 alijs rebus aliquot preciosis
 in Italiam misisse ferebatur
 deinde iuxta Malcam La-
 coniae promontorium, ut o-
 pinor, fracta naui oneraria
 atq; submersa, perisse om-
 nia, atque ipsam etiam pie-
 cturam. At enim vera ima-
 ginis imago mihi visa est.

Ac ipse, quoad eius fieri po-
 terit, eandem oratione vo-
 bis adumbrabo, non per Io-
 uem quod pingendi ualde
 peritus sim: sed quod adhuc
 in recenti mihi bareat me-
 moria, quippe quam nuper
 admodū Athenis in picto-
 ris cuiusdam aedibus uide-
 rim. Ipsa quoque admiratio
 qua tunc artem diligenter
 cōtemplando prosequabar,

ἰπὸ γυῖν, καὶ ἰπὸ ἀγκῶνός ὄσιν.
 οἱ δὲ πόδας οἱ ἑμπροσθεν, οὐ
 ἴτι καὶ ὅτε ἀποτάλλω, οἷον
 ἰδὲ πλανερὰ καμῶν, ἀλλ'
 ὁ μὲν ἐκλάσσει βίην, ὃν
 καμῶν ἰσχυρὰ μὲν τῇ
 ἰσχύϊ, ὁ δὲ ἑμπαλὺν ἰσχυρί-
 σσεται, καὶ τῇ ἰσχύϊ αἰτι-
 λαμβάνεται, οἷον ὅτε ἰσχυ-
 ροῦ μὲν ἀναπλάσσει.
 τοῖν γὰρ ἰπὸ δὲ τὸ μὲν αἶν,
 ἔχει αὐτῇ ἰπὸ τῆς ἀγκῶνός,
 καὶ ῥίπον ἀδραπικῶν, ἰπὸ
 χροῦ τὸν γυναικῶν ματῶν.
 οὐ δ' ἴσθριον ἰπὸ ἰσχυρὸν ἐκ-
 λάσσει, ἰπὸ πάλιν ῥίπον.
 αἶν δὲ ἰπὸ ἀγκῶνός, οἷον ἀπὸ
 τινός ἐκείνης ἰσχυρὸς τῶν
 τῆς ἀγκῶνός ἀδραπικῶν, ἰπὸ
 τῆς ῥίπον ἐμπροσθεν τῆς
 συμῶν, ἰσχυρὸς γὰρ, ὃν
 ἰπὸ φανερῶν, ἀλλ' ἰπὸ μί-
 σον τὸν ἰσχυρὸν, ἰσχυρὸς οὐ-
 ρον αἰσχυρὸν τῇ ἀγκῶνός, καὶ ἰπὸ
 ἰσχυρὸν αἰσχυρὸν, ὃν ἀδραπικῶν
 οὐ πάλιν τῆς ῥίπον. τὰ
 cantis maritus, prominenti capite videns prospicit, baudo
 quaquam toto apparens corpore, verum media parte
 equi, leonis catulum in dextra retinens: quem sustollit
 in hoc, ut pueros re ludicra cum risu perterrefaceret.

parte mulieris gerit imagi-
 nem, ea sensim subsurgit
 usque ad cubiti longitudi-
 nem. Pedes anteriores ne
 illi quidem porrectim exten-
 si sunt, veluti iacentis in la-
 tere, verum alter quidem ge-
 niculatim inflexo similis est,
 ungula retrò tracta incur-
 uis existens. Alter autem cō-
 trā exurgit, & solum attin-
 git, quemadmodum ferē
 sunt equi subfilire molien-
 tes. Ceterum infantes, al-
 terum quidem ante se habet
 in ulnis complexum, quem
 humano more nutrit, mu-
 liebrem mammam in os il-
 li inferens. Alterum uerò ex
 equino lactat ubere, quem-
 admodum pulli à matribus
 lactari solent. In superiore
 parte tabulae, veluti è sco-
 pulo Hippocentaurus qui-
 spiam, videlicet mulieris il-
 lius infantes utrinque nutri-

ἀλλ' οὐ ἄλλα εἰ γράφῃ, ἢ
 δοχταῖς ἰδιώταις ἡμῖν ὁ παῖς
 ἐν ἡμέρῃ ἐνῆα, τὴν οὐρανὸν
 ἔχει δυνάμει τῆ τέχνης, εἰς
 τὸ ἀποτάττει τὰς γραμμάς ἡ
 τὸ δυνάτατον, καὶ τῶν χρομῶ
 των ἀκριβὲς τὴν πράξιν, καὶ
 δυνάμει τὴν ἐπιβλῶν ποιῶ
 σκεῖται, καὶ οὐκ ἀσπίς δυν,
 καὶ τὴν μεγίστην τὸν ἔργον, καὶ
 τὴν τῶν μύθων πρὸς τὸ ἔλεον
 ἰσότητά καὶ ἀρμονίαν, γραφίαν
 πᾶσι δὲ ἰσχυρῶς, οἷς ὁ
 γὰρ ἰδὼναι τὰ τοιαῦτα. ἰδὲ
 δὲ τὸ Ζεύξειδ' ἰκάνει μέγα
 θαυμάσια, ὅτι ἰν' ἡμῶν καὶ τῇ
 αὐτῇ ἐκείνῃ ποιήσας τὸ πε
 ρεττὸν ἰσχυρῶς τῇ τέχνης,
 τὸν μὲν αὐτὰρ ποιήσας παῖς
 ἐν φεβρόν, καὶ ποιήσας ἄγχα
 ρον, σφικρὸν τῇ χεῖρι, λά
 σιον τὰ πολλὰ, οὐ κατὰ τὸν
 ἔππον αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 κατ' ἴσθρον τοῦ ἀνδρώπιν,

καὶ

diversitatis ratione, artis discrimen egregie indicavit. Vi
 rum quidem per omnia adornavit horridum atque terri
 bilem, ac uebementer agreſtem, horrentem capilluo, cute
 hirtum & hispidum, non per equinam tantum partem illi
 us, sed per alteram quoq; qua humanam refert speciem.

t t

4

Plurimum

At d reliquæ picturae par
 tes, propter quas non ubi
 que accurata artis præ
 stantia nobis idiotis com
 parere solebat, nullo secus
 tamen summa industria e
 ram elaborata, uidelicet li
 nearum ductibus atque ex
 tensionibus rectis, co
 lorum commixtionibus sci
 entis, neque non tempe
 stuarum adirectionum cir
 cūductionibus. Insuper de
 centibus inumbrationibus,
 neque neglecta magnitudi
 nis ratione, & mensurariæ
 totius operis æqualitate at
 que harmonia: quæ omnia
 admirari solent pictores, qui
 bus studium est ea omnia co
 gnoscendi. Ego uero eam in
 Zeuxide uirtutem & indu
 striam præcipua laude ex
 tollebam, quod in uno co
 demq; argumento habita

τὰ ἑορτῶν ἀναβάσεις, μεταξὺ δὲ θυλῆς ἰατόρων ἰππευμένων, ἐν χρῶ τῇ μητρὶ προσεάμενοι. ταῦτα δ' αὖ ἰδὼν ἑξάμενος ὁ Ζεύξης, αὐτὸς μὲν ἔπειτο ὑπάλειπε τὰς ἐργασίας καὶ τῇ τύχῃ. οἱ δὲ αὐτῶνα μὲν βίον. ὃ τί γὰρ αὐτοῖς ἰατρῶν, καλλίστῃ δὲ ματι ὑπογυγνόντων; ἰππεύοντες ὅμως πάντων, ἀπὸρ καὶ μὴ πρότερον ἰκάνει, ὃ ἐπαισίας ἔστιν, καὶ τὴν γυνάμην δὲ γράφει, ὡς εἶναι, καὶ τοῖς ὑπερῷον ὕψους μὲν ὄσας. ὅτι ὁ Ζεύξης σιωπῇ ὅτι αὐτὸς ἀσχολῆναι ὁ ἰατρίῃς, καὶ τὸν ὄσας, καὶ ἀπὸ γὰρ τῆς τέχνης, ὡς ἐν παρρησίᾳ τίθεται τὴν ἀριστερίαν τῶν πραγμάτων, ἀγχι δὲ, ἔφη, ὁ Μικκίον, πρὸς τὸν μαθητὴν, πρὸς βαλεῖ ὅτι τὴν ἀνάγκην, καὶ ἀρῶμενοι ἀπονομιζέμεθα ἰκανοί. ἔτοι γὰρ ὅμων τὸν πλοῦτον δὲ τέχνης ἰκανοί, τῶν

calulum respicerent, interea uterq; dependens ab ubere, colore matrem referentes. Hæc ergo cum singulari artificio Zeuxis expressisset, ipse quidē in eam ueniebat cognitionē, ut pararet ob artis eximiam præstantiam atque excellentiā omnes in stuporem et admirationem spectantes seducturum. Illi autem actutum exclamabant. Aut quid aliud facerent. pulcherrimo incidentes spectaculo? Enimvero laudibus certatim extollebant omnes, quemadmodum et nuper me illi, nempe inuentum peregrinum, neque non nouum picturæ consilium ignotū prioribus. Ut uero Zeuxis animaduertit quod argumenti nouitate tantum illorum detinerentur animi, eosq; ea ipsa ab arte perpendenda

abduceret, ita ut neglectū darent exactam rerū expressarum diligentiam: affatus discipulum, Age, inquit, ὁ Μικκίῳ, inuolutam picturam atque sublatam domū aufer. etenim illi nos tantum ob insuetam artis materiam collaudant:

σὺν δ' ἰφ' ὅτῳ, ἃ καλῶς ἰσ-
 χῶ, καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ
 πάλιν ποιῶνται λόγον, ἀλλ'
 ἀπερὶ διὰ καμῶν τὴν ἀπρί-
 βανον τῶν ἔργων ἢ τῆς ὑπε-
 ρίτης πεπαιγμένης. ὁ μὲν
 οὖν Ζεῦξις οὕτως, ὀργιστά-
 ριν ἴσας. Ἀντίοχος δ', ὁ
 Σατὴρ ὁπικαλῆς, καὶ οὗτος
 ὁμοίῳ τι περὶ λίγας ἐν
 τῇ πρὸς Γαλάτας μάχῃ. ὁ
 βούλιος, διεγύνομαι καὶ τῶ-
 τε, ὅπερ ἰγνίτε. ἀδῶς γὰρ
 τοῦτους ἀλαίμενε ἔττας, καὶ
 πλέθρα συμπίλλαντε ὄντων,
 καὶ τὴν φάλαγγα καρτερῶς
 συναρκεῖν, καὶ ἐπὶ μετώ-
 πῳ μὲν προσιπύοντες τοὺς
 χαλκιδόρακας αὐτῶν, ἵε βά-
 θος δ' ἐπὶ τῇ ἀφ' ἧς καὶ ἡ
 πρὸς τιταγμέλῳσι ἐπλῖται,
 ἰδὲ πόρῳ δ' ἐκατέρωθεν τὴν
 ἱππεὶν ἀντιμερῶς οὖσαν,
 ἵππῳ δ' ἐπὶ μίσειν τὰ ἄρμα-
 τα ἱπποδασεῖν μίλλαντα,
 ἀντιμερῶς ἐγχεόμενα,
 καὶ

cornu equitatū qui viginti millibus equitū constabat, disper-
 titū esse, porro ē medio octoginta curr⁹ falcatos erupturos.
 ac cum

corum uerò quorum elegan-
 tia exornata est, quæq; arte
 magistra absoluta sunt, nul-
 lum illi dignantur habere
 respectum: sed uincit ope-
 ris diligentiam, argumenti
 nouitas. Ad hunc quidem
 modum Zeuxis, & fortasse
 quàm par erat, commotus.
 Ceterum Antiocho, cui co-
 gnomen erat Soteri, & illi
 non dissimile quiddam acci-
 disse fama est, in ea pugna
 quam ipse aduersus Galatas
 habuisse dicitur. Si uultis, et
 hanc uobis hystoriam ordi-
 ne, ut gesta est, percernebo.
 Cum non ignoraret & cor-
 poris uiribus & auda-
 cia Galatas esse preditos,
 inusitatamq; illorum mul-
 tudinem uidere, cum pha-
 langem fortiter coniunctā,
 à tergo uerò ancis thoraci-
 bus indutos bellantes, præ-
 terea in profundum semper
 armatos uiginti quatuor or-
 dinatos, in utrumque autem

καὶ συνουρίδας ἐπ' αὐτοῖς
 διὰ τοῦ αὐτοῦ, ταῦτα ὄντων,
 πᾶν πονηρὸν ἔχε τὰς ἐλ-
 πίδας, ὡς ἀμάχων ὕμνων
 ἐκείνων αὐτῶν. ἰκάνθη
 γὰρ δι' ἑλπίων τῆς στρατιάς
 ἰκάνει παρασκευαδίσκει,
 οὐ μικρῶς, οὐδὲ κατ' ἀξι-
 ῶν τοῦ πολέμου ἀφίκατο, κο-
 μισθεὶς ἰούγεσσι ἀγῶν, καὶ τοῦ-
 τος πελταστῶν τὸ πᾶν,
 καὶ ψιλῶν. οἱ γυμνῶν
 δὲ ὑπὲρ ἄριστον τῆς στρατίας
 ἦσαν. ὅτι ἰστέον αὐτῶν ὅτι
 σπινθιδάει, καὶ τισι δόπρι-
 σι δολύχοις ἐρίσκειν τοῦ
 πολέμου. ἀλλὰ θεωρίτας
 ἐρίσκει, αὐτοὶ γυμνῶν, καὶ
 τακτικῶν ἱματιστῶν, οὐκ ἄν
 πρὸς ἀδύμῳ. καὶ ἴσας
 γὰρ ἰσχυρὰς ἐλπίσας
 τῷ Ἀντιόχῳ. τοῦτον ἐκίλουν.
 οὗτοι θεωρίτας τινες μὲν ἴ-
 χαν, ὡς οἶόν τι, καὶ ἀκρυψαν-
 τες, ὥς μὲν κατάδουλοι ὄντες
 ὑποφραγόμενοι τοῦ στρατοῦ·
 ἴπαι.

undecim in exercitu elephanti. Hos Theodotas ius-
 sit interea, quoad eum fieri posset, habere quàm occulto-
 tissimè, ne ex acie apparentes conspici fierent hostibus.

Vbi

ac cum illis bigis bis toti-
 dem: hæc inquam cum uide-
 rei, spem ualde malignā a-
 nimo concipiebat potiundæ
 uictoriæ, tanquam illis inui-
 ctis existentibus. Siquidem
 ipse modicè instructo exer-
 citu, neque ampliter, neque
 pro belli dignitate, et ap-
 paratu aut magnitudine, ja-
 né perquam paucos ducens
 aduenerat, ac illos quidem
 ut plurimum scutatos et nu-
 dos. Sedenim ex his qui nudi
 erant, plures quàm dimidia
 pars exercitus numeraban-
 tur. Itaque iam de petendo
 fructu, ferendiq; pacis con-
 ditionibus, et bello conue-
 nientissimè componendo se-
 cum agitabat. Atqui Theo-
 dotas Rhodius, uir excelsi et
 generosi animi, instruenda
 aciei non imperitus, cum
 præstò esset, regem per-
 turbato animo esse non si-
 nebat. Et erant Antiocho

ἐπελάττει δὲ σελῖν καὶ ἡ σαρ-
 πύκτης, καὶ αἱ συμπα-
 ρισταί, καὶ αἱ χῆρας ἱνῶν,
 καὶ ὁ ἰσχυρὸς ὁ τῶν πολυ-
 μίμων ἱπποκράτης, καὶ τὰ ὀρ-
 ματα εἰς Γαλάται, ἀνείσαν-
 τες τὴν φάλαγγα, καὶ δια-
 τήσαντες, ἱπποῦσι, τότε ἀ-
 νὰ τίτλωνται μὲν τῶν ἑλιδῶν.
 Τῶν ἀποστῆναι ἰφ' ἑατέρᾳ τοῖς
 ἰσχυροῖς, τὸς δὲ πρὸς αὐτοῖς
 παρασκευαῖς τοῖς ὀρμαστέ-
 ται καὶ συμπαρῆταις. ὁ
 γὰρ τοῦτο γίνετο, φεβυδῶ-
 σιται αὐτῶν, ἱπποῖς, οἱ ἰσχυροί,
 καὶ οἱ τὸν Γαλάται αὐτοῖς
 ἐμπροσθεν φεύγοντες καὶ
 οὕτως ἴκοντο. αὐτὰρ πρὸς
 τὸν ἰδόντας ἑλιδῶν, αὐ-
 τὰ αὐτοῖς Γαλάται, οὕτως οἱ ἰσ-
 χυροὶ αὐτῶν, οὕτως πρὸς τὸ πα-
 ράδοξον τοῖς ὕψους ἱπποῖς
 χυδῶν. ὥς περὶ ἱπποῖς τῶν
 ἑλιδῶν ἱπποῖς, ἰσχυροῖς τῶν
 ἑλιδῶν ἱπποῖς, καὶ τὸν
 ἰδόντας ἑλιδῶν ἀποτίλβον-
 ται ἰδὲν ἑλιδῶν, ὥς αὐ-
 τοῖς

relucentes uiderent, ueluti ex toto nigro corpore, tum
 etiam

Ubi uerò tuba signum da-
 tum esset, ac iam infe-
 flis signis concurrendum,
 et manus conferendæ fo-
 rent, ac hostium equita-
 tum impressionem faceret,
 et Galatæ aperta phalan-
 ge currus immitterent, tunc
 unâ cum quatuor ele-
 phantibus utrinque equiti-
 bus esse occurrendum doceo
 batιοετο autem reliquos au-
 rigis et curribus esse immit-
 tendas. Hoc enim factò, in-
 quit, illorum equi per terre-
 buntur, ac retrò fugientes,
 in ipsos Galatas illapsi impe-
 tum facient. Nec opinionem
 eius rei prædictæ euentus
 frustratus est. Cum enim
 antea nullum elephantum
 uidissent cum ipsi Galatæ,
 tum equi illorum, adeò nouo
 et inopinato elephanto-
 rum spectaculo animis con-
 sternati sunt, ut longè adhuc
 à belis constituti, postea
 quàm solùm rugientes au-
 dissent, dentesq; candore

ἐν μίλλῳ τῶν πασθὸς σώ-
ματι, καὶ τὰς προνομί-
ας, ὡς ἐς ἀρπυγίῳ ὑπε-
ρχουμένης, πρὶν ὅτ' ἐπὶ τῷ
ξυμὰ ὀζικυῖαι ἐκκλίναν-
τις, σὺν οὐδενὶ νόσῳ ἐφθό-
γον· οἱ μὲν γὰρ, πορρωτο-
τάτοις ὑπ' ἀλλήλων τοῖς δε-
ρατίαις, καὶ συμπικνούμενοι
ὑπὸ τῶν ἰππέων, ὡς ἔχον,
ἐμπιστότερον ἢ αὐτοῖς· τὰ
ἄρματα δὲ ἀνατρίψαστα,
καὶ τὰντα ἑμπαλὴν ἔς τοὺς
οἰκάνους οὐκ ἀναιμυτὶ δι-
φθόρε ἰν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ
τῷ Ομήρῳ,

Δίφρη δ' ἀνικυμβαλίας
ἦν.

οἱ ἴπποι δ' ἐπ' ἀπὸρ ἀπαξ ἔλ-
λιν τὸ σὺν δὲ ὁδοῦ ἀπεβίβον-
το, οὐκ ἀντιστρέφοντες τῶν ἐκ-
λεψάντων, τοὺς ἐπιβάτας ἀ-
ποβαλόντες, καὶ ὄχλα προ-
τάλιν, ἑμνοντες οὐ Δία,
καὶ διὰρμύνας τοῖς ἀριπλά-
νοισι, εἴ τινας τῶν φίλων κα-
ταβάλλουσιν. πολλοὶ δ' ὡς ἐν
ταράχῃ τισούτω, κατεβάλο-
ντο. ἀποῖσι δ' οἱ οἱ ἐκλεψάντες
iecti prosternebantur. Hos elephanti insequabantur,

etiam proboscides ad præ-
dam & direptionem fa-
ciendam sublatis: prius
quàm ab arcibus tela extor-
sissent, versis retrò habenis,
nulloq; servato ordine aufu-
gerunt. [†] Sedenim pedites
aliquantisper alterna cæde
semet hastis confodientes,
conculcabantur ab equitis
in illorum ordinem illa-
psis: currus autem subversi,
& illi deinceps denuò in
suos non citra sanguinem
ferebantur, ac planè iuxta
illud Homeri,

Subversi currus passim ia-
cere supini.

At verò equi posteaquam
semel à recta via aversi deo-
clinassent, elephantorum im-
petum non sustinentes, ses-
siones dorso excutiebant.

Currus strepebāt, proscin-
dentes per Iovem atque dis-
secantes acutis falcib. quos-
cunque ex amicis compre-
hendissent. Non pauci ve-
rò, ut in tali tumultu, e-

iecti prosternebantur. Hos elephanti insequabantur,
pedibus

συμπασιούτων, καὶ συνασφ
 ριστοιούτων ἐς ὅψ^ο τῆς
 προημαίης, καὶ συναρπά-
 ζοντες, καὶ πῖς ὁλοῦσι πτο-
 ριπάρωντες, καὶ τέλ^ο, οὐ-
 νοι κατὰ κρήτ^ο παραδε-
 δίδασσι τῷ Αντιόχῳ τίνω εἰς
 αἰών, εἰ γαλάται δὲ, οἱ μὲν ἱ-
 νιθιέμενοι, πολλοὺ τῷ φόνου
 γρημύοντες, οἱ δὲ ζῶντες ἱλαμ-
 βάνοντες, πάλιν πάου δόλῳ,
 ἐπίνοι ἰφθασαι ἐς τὰ ἔρη ἀ-
 παφγόντων. οἱ Μακεδό-
 νες δὲ, ἴσσι συνὲ Αντιόχῳ ὁ-
 σαι, ὑπαίοντες. καὶ προ-
 σιόντες ἀλλ^ο ἀλλὰ χιθῶν,
 αὐτίδων τὸν βασιλῆα, καλ-
 λίστων ἀναβιόντων. εἰ δὲ καὶ
 δακρύσαντες, ὡς φασιν, αἰσχυ-
 ρώμεθα, ἴφθ^ο, ὡς τρατιῶται, εἰς
 γὰρ σιτηρία ἐν ἱππικαῖς
 τεύχεσι θυρίαι ἔχοντες, ὡς
 εἰ μὴ τὸ καὶ τὸν τοῦ διαμάτ^ο
 ὀξίπλεξι τὸν πολέμιον, τί
 αὐτὸν ὡς ἡμεῖς πρὸς αὐτούς:
 ἐπὶ τῷ τῷ βραχίονι κλισύῃ ἀλα-

λο

ut nisi spectaculi novitas hostium animos perculisset,
 quid nos erga illos fuisset? In tropaeum nihil aliud
 quam

pedibus proterentes at a-
 que conculcantes, simul at-
 que in altum projicientes
 proboscibus, unaq; rapi-
 entes, ac dentibus correptos
 transuerberantes. Ad ex-
 tremum illi summa ope an-
 nuentes Antiocho victori-
 am pepererit. Ceterum Ga-
 latae alij quidem dimican-
 do occiderunt ingenti cla-
 de edita, alij autem viui ca-
 pti in victoris potestate
 peruenierunt, exceptis pe-
 quam paucis, quotquot pra-
 uenientes fuga in montes
 semet abdidierant. Porro
 autem Macedones quicun-
 que cum Antiocho in pra-
 lium descenderant, Paena
 caneant, ac alius aliunde
 accurrentes regem corona-
 bant victorem, et claman-
 tes. At ille profusus, ut fer-
 tur, lachrymis: Pudore af-
 ficimur, inquit, o milites,
 quibus salus in hisce vi-
 decim stetit beluis, adeo

ὡς μὲν λίμνην ἰσχυράν τε καὶ μέγαν
 ἰχθυόεντα, ὥρα τοῖς αὖ μι-
 σνομένοις, μὲ καὶ τὰ μὲν ἰμνίου
 ἢ τῷ Διοδότῃ. τὰ μὲν ἄλλα,
 ἡ ἀξία μάχης, ἰσχυράν τε καὶ
 τιμὴν, καὶ ξυμπρομηλύνει
 πρὸς τοὺς ἐρωτῆτας, καὶ θαυ-
 μασιώδη, ἄλλως ἢ ἄλλα γὰρ
 ἰπποκρίσει πάσι. εἰς δ' ἡ-
 γὼ ἰπποκρίσει, οὐ πάντες αὖ.
 ταῖς λόγῃ παρ' αὐτοῖς ὅτι,
 ἀλλ' ἔτι μὲν θέλει ἰπποκρί-
 σαι, ὅτι γινώσκουσιν, τότε μὲν
 νοῦν ἰπποκρίσει, καὶ ὡς πρὸς
 ὅτι, καὶ τὸν καὶ τὸν αὖτε δει-
 κνύει αὐτοῖς. τὰ δ' ἄλλα μά-
 τιω ἀφ' αὐτῷ Ζεύξειδε πεποι-
 ται, ἀλλ' οὐ μάτιω γραφικῇ
 γὰρ ὡς, καὶ μετὰ τέχνης ἵκα-
 τα ὁρᾷ, ὡς μόνον ἀξία τῷ
 Διότῃ δεικνύει.

quàm elephantum iussit scul-
 pere. Itaq; iam hora est con-
 siderandi ne & mea perin-
 de censeantur, ut Antiochi
 apparatus bellicus. Etenim
 omnia alia pugna digna &
 eliminanda nō sunt. Quidam
 autem elephantes, & pere-
 grina terriculamenta spe-
 ctantibus metum & trepi-
 dationem incutientia, ac pla-
 na praestigij, ea ab omnibus
 laude extoluntur. Porro qui-
 bus ego confidebam, ea nō
 admodum in illorū sunt ser-
 mone. Sed quia mulier Cen-
 taurus depicta est, hoc so-
 lum est quod mentis stupo-
 rem & admirationem indu-
 cit spectantibus, & quem-
 admodum est, novum &
 monitrosū illis esse uide-

tur. Caetera uerò nequicquā à Zeuxide facta sunt. At non
 frustra. etenim uos cum fingendi & pingendi artificij ru-
 des non estis, singula arte magistra spectantes, ex-
 pendite num solū ista digna sint ut
 theatro spectanda com-
 monstrentur.

GILBER-

a Habita nuper.) Orditur statim ab expositione causæ.
b Et propemodum.) Adaptio exemplorum, quibus ostendit,
vulgò nouitatem placere, & præ ea cetera negligi. c In ce-
spite.) Tabula & pictura eiusdem. d At reliquæ picturæ.)
Amplificatio artis à malo. e Ceterum Antiocho.) Alterum
exemplum Antiochi. f Sed enim.) Amplificatio periculi
per hypotyposin.

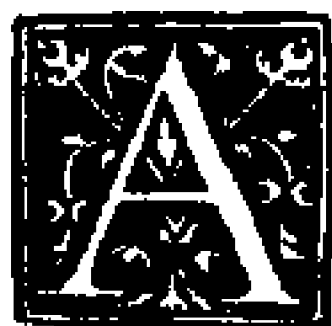
A P M O N I Δ Η Σ. HARMONIDES,
Vincentio Obsopæo interprete.

A R G V M E N T V M.

Commendat se amico ex principibus cuidam suo, addu-
ctus, ut ipse fingit, exemplo Harmonidæ: qui cum magistrum
suum de paranda gloria & immortalitate consulisset, moni-
tus ab eodem fuerit, ut artem quæ à se didicisset, non omnibus
Græcis, (nam id impossibile fore) sed optimatibus ac præstan-
tissimis quibusq; ostentaret, sic enim fore, ut cum illi ipsi lau-
dati fuerint, ubicunq; ipsum laudarent ueram ex eo gloriam
ac laudem consequeretur. Statuisse igitur se, eodem pacto &
huic commendari se suaq; debere, ut qui primùm ea præstan-
tia, eoq; iudicio sit, ut quod ipse suo calculo approbasset, de-
inde & exterorum omnium probaretur, amplificando hanc
personæ illius excellentiam per collationem. Deinde & ex ea-
dem patria secum natus sit, ut uel eo nomine fauere ac patro-
cinari sibi debeat. Postremò & à scriptorum ratione facilita-
tem ac meritum causæ ostendit. Orditur statim ab exposi-
tione exempli, cuius occasione adductum ac motum sese fingit.
Concludit autem orationem per comprecationem & uotum,

à Dijs precando ut ceptam laudem suam crescere ac
perpetuam esse uelint. Titulus eadem ratio-
ne quam superioribus, indi-
tus est

Harmo-

Ἄρμονίδης δ'
αὐλὰς τὸν ἤ-
ριτο περὶ
Τιμόθεον, δι-
δάσκαλον

Armonides
a tibi cē quo-
dam tempo-
re b Timo-
theum ma-

αὐτὸν ἵστα, εἰπὶ μοι, ἴφρ, ὦ Τι-
μόθεε, πῶς αὖ ἰδούξος γυναι-
κῶν ἰδὲ τῇ τέχνῃ, καὶ τί ποιεῖς
ταῖς εἰσενταί με εἰ Ἑλλήνων ἀ-
παύσι; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα σὺ πει-
ρῶν, ἰδιόδαξω με ὅσσιν, ἀρμόσα-
σαι τὸ αὐλὸν ὅς τὸ ἀκροβίς, καὶ
ἱμπνῶν ἰς τὴν γλαυκίδα λα-
τῶν τι, καὶ ἱμνῶν, καὶ ὑποβάλ-
λων τὰς ἀκρίβους διαφῶς ὑ-
πὸ πυκνῇ τῇ ἄρσει καὶ δίσει,
καὶ βαίνων ἰν ῥυθμῶ, καὶ σύμ-
φωνα εἶναι τὰ μίνα πρὸς τὸν
χρῶν, καὶ τὴν ἀρμονίαν ἰνάσας
διαφυλάττειν τὸ ἴδιον, τῆς
φρυγίης τὸ ἰσθιον, τὴν Δωρίαν τὸ
βακχικόν, τὴν Δωρίαν τὸ σιμνόν,
ὅτι ἰωνικῆς τὸ γλαυκιδόν. ταῦ-
τα μὲν ἄρ πάντα ἱμνῶν ἀδου-
κα παρὰ σοῦ. τὰ μέγιστα δ', καὶ
ὅν ἴσθαι ἱπιδύμεσα τὸ αὐλὰς
prietates, c quidā in Phrygio attonum, in Lydio turbu-
lentum, gravitatem in Dorico, in Ionico suavitatem. Hæc
inquam omnia te magistro didici. Atenim quæ maxima
sunt, & quorum gratia tibi cognoscendæ desiderio labo-

gistrum suum interrogavit:
Dic mihi, inquit, ὦ Timo-
thee, quomodo mea arte
possum evadere clarus &
nobilis? Aut quid faciendum
mibi existimas, ex quo in u-
niuersæ Græciæ cognitio-
nem venturus sim? Nam a-
lia quidem omni me studio
& benevolentia iam edo-
cuisti, nempe exquisitum ti-
biæ & accommodum usum,
mox lingulam tenui & mo-
dulati spiritu insufflare, in-
frā autem digitos apte adbi-
bitos crebro sustollere ac de-
primere, deinde ad nume-
ros ingredi, & modos face-
re concinnos, choroq; cono-
gruos, postremo conseruare
singulorum concentum pro-
prium, in Phrygio attonum, in Lydio turbu-
lentum, gravitatem in Dorico, in Ionico suavitatem. Hæc
inquam omnia te magistro didici. Atenim quæ maxima
sunt, & quorum gratia tibi cognoscendæ desiderio labo-
u u rari,

κῦς, ἐχέρε, πᾶσι δὲ ἀπ' αὐτῶν
 μοι προσγίνοιτι ἡ δόξα, ἡ πα-
 ρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ ἐπίση-
 μον εἶναι ἐν παλαιοῖς, καὶ δέ-
 κνυθῆναι τῷ δακτύλῳ, καὶ ἰὺ
 πρὸς φανῶ, οὐβὴς ὑπερφρι-
 δαι πάντας ὡς ἐμὶ, καὶ ἴσ-
 γον τὸ ὄνομα ἔστι καὶ ἔστι
 Ἀρμονιδῆς ὄψιν, ἡ ἀριστὴ αὐ-
 λυτῆς. ὥσπερ, ὅτε καὶ σὺ, ὦ
 Τιμόδωρ, τὸ πρῶτον ἰδὼν εἰ-
 ποθὲρ ἐν Βοιωτίᾳ, ἐκπύλα-
 σας τῇ Πανδιονίδι, καὶ τι-
 κνύσας ἐν τῷ Αἰάκῳ τῷ ἱε-
 μωνῷ, τῷ ἐμώτυμῳ σε ποιῶ-
 σαντὸς τὸ μέγιστον, οὐδὲν ἰὺ
 ὅς ἐστι τὸ ὄνομα, Τιμόδωρ
 ἐκ Θερῶν. ἀλλ' ἴθι αὖ καὶ
 πρὸς φανῶ, σιωθῶντι ἐπὶ
 σὶ πάντων, ὥσπερ ἐπὶ τῷ
 γλαυκῷ τὰ ἔργα. ταῦτ' ὅστι
 δὲ ἀπὸρ' οὐξ ἀμύνει αὐλῆτος
 γυγνῶσαι, καὶ ἐκ τῶν πικρί-
 σσιν τὸν πότον τὸν πολύν.

ἔπει

raui, nondum uideo quomodo
 ab illo mihi paranda sit
 gloria, & apud multos ce-
 lebris opinio, utq; in multi-
 tudine cum exstimatione a-
 liqua clarus & conspicuus
 obambulem, ac prateruen-
 tium digito commonstret.

Tum sicubi propalam ap-
 paruero, statim omnium o-
 culi in me conuertantur, ac
 me nominatim collaudantes
 dicant: Hic ille est Harmoni-
 des tibicen omnium præstā-
 tissimus, quemadmodū quo
 tempore & tu ὦ Timothee,
 primum ab ædibus patris &
 Boeotia profectus, tibicinem
 agens Pandionide, uictoriā
 in Aiace furente reporta-
 bas, ac melodiam tuo cogno-
 mine nobilitaras, nemo fuit
 qui nomen tuum ignorasset,
 ac Thebanum illum Timo-
 theum. Sed & nunc ubi-

cunque saltem in publico ap-

paruero, certatim ab omnibus ad te curritur, ueluti & ad
 Nocturnam reliquæ auicula sturnatim & graculatum con-
 uolitant. Et hæc sunt quorum nomine aulædus fieri optaue-
 rim, tum quorum gratia tantū laborē strenuē exhausserim
 quando-

ἰσὺν τὸ γὰρ αὐτῶν αὐτὸ, αὐτοῦ
 τῷ ἱεροφάντῳ εἶναι δὲ αὐτὸ, ἐν
 αὐτῷ διξάμενος, ἀγνώστῳ μοι
 προσγερόμενον. οὐδ' ὁ Μαρ-
 σίας ἢ Οὐλυμπῷ γυνήσιν ἀει-
 κίμαιμι λαοθάλῳ· ἰδὲν γὰρ
 ἔφην· ἀπορρήτου, φασὶ, καὶ
 ἀφανοῦς τοῖς μνησικῆς. ἀλ-
 λά σὺ, ἴφν, καὶ ταῦτα παῖδας
 σὺν μοι, ὅπως μοι χρηστῶν κἄ-
 μαυτῶν, καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ σοὶ
 διττῶν ἄσσομαι τίω χάριν, καὶ
 ἰδὲν τῇ ἀφάριστῳ, καὶ τὸ μέγι-
 στον, καὶ ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς.
 ἀποκρίνεται ἄρ' αὐτῷ ὁ Τιμό-
 δι· ἀλλ' ὦ Ἀρμονίδη, ὅρῃς
 μὲν, ἴφν, ἰὺ ἰδί, οὐ μικροῦ πρῶ-
 γματῷ, ἱεράν καὶ δόξαν,
 καὶ ἐπίσημῷ εἶναι, καὶ γιν-
 οῦσθαι πρὸς τῶν πολλῶν.
 τοῦτο δὲ, ὁ μὲν οὐ-
 τισὶ πρὸς τὰ παῖδας πα-
 ρών, ἐπιδεκτόμενος ἱερίαις
 περιστάσαι, μακρὸν αὖ γένειτο,
 καὶ

quandoquidem tibia canere
 per se citra famæ & existi-
 mationis accessionem haud
 valde concupiscerem, si in
 obscuro mihi delitescendum
 foret, tametsi hac arte ad a-
 musim exornato, nō si Mar-
 syæ aut Olympo similis eua-
 surus essem delitescens. Si-
 quidem & incelebris & oc-
 cultæ, quod aiunt, musices
 nullus est respectus aut uti-
 litas. Atqui tu, inquit, & i-
 sta me doce, quo modo mi-
 bi me ipso recte utendū sit,
 tum etiam arte. Ac tibi du-
 plici nomine habebō grati-
 am, cum propter tibie perē-
 tiam qua me excoluisti, tum
 (quod maximum est) pro-
 pter gloriam quam ex illa
 consecuturus sum. Ad hæc
 autem illi ita respondit Ti-
 mothem! Atqui, ὦ Harmoni-
 de, rei, inquit, non vulgaris

aut mediocris amore & cupiditate ardes: id quod scire
 potes, nempe laudis & gloriæ, utq; fama celebris sis, æ-
 vulgo notus. Hanc autem quanquam tibi ad hunc modum
 in mediæ multitudinis progresso artem ostentando, conse-
 qui in animo est, multi ac longi laboris opus aggredieris,

RM 2 tamen

καὶ ἰδὲ ὅτως ἅπαντες ἴσονται·
 ταῖσι. καὶ γὰρ αὖ οὐριδὰς ὁ
 διαφύει, ὃς ἑλπίων ἔτι μίγναι,
 ἢ ὡς πᾶσι συνάσσει τοῖς ἐλ-
 λησιν; ὥς δὲ πεισθεὶς γεν-
 ῶσιν αὐτοῖς, καὶ ἰδὲ τὸ πῶς
 ἴσται ἀφίξει τὸς ἀνθρώπους, ἢ καὶ
 τῶν ἐπιθέσειμαί σοι. οὐ γὰρ
 αὐτὰ μὲν καὶ πρὸς τὰ θιασώ-
 νισται, ἀτὰρ ὀλίγον μάλιστα σοι
 τῶν πολλῶν. ὃ δ' ἐπιταμῶ,
 καὶ ῥᾶτα ἐπὶ τῷ δίσκῳ ἄγ-
 σαι, ὃ δὲ ὅστις. αἱ γὰρ ἰδιαιτέ-
 ραι τῶν ἐν τῇ ἐλλάδι τὸς
 ἀρίστους, καὶ ὀλίγους αὐτῶν, ὅ-
 σοι κορυφαῖαι, καὶ ἀντιμεφί-
 λους θεωμαστοί, ἐπ' ἀμφότε-
 ρα πωτοί, αἱ τῶν (φυμῖ)
 ἰδιαιτέρας τὰ ἀνθρώπων, καὶ
 οὗτοι ἐπαινεῖσθαι σοι, ἅπαν-
 τιν ἐλλήσιν εἰμὶ, ὃ δὲ γε-
 γνησθαι γινώσκω ἐν οὕτω
 βραχέϊ. καὶ τὸ πρᾶγμα
 ἴσα πῶς σπουδάζει. αἱ γὰρ
 οὐκ

tamen ne sic quidem uniuers-
 si te cognoscent. Etenim u-
 bi gentium aut theatrum aut
 stadium ita magnum inue-
 niri potest, in quo omnes
 Graeci tibi canentem te au-
 diant? Ut autem aliquo pa-
 tto illis innotescas, actui uo-
 ti desiderio tandem potiaris,
 hoc ego tibi subnciam.
 Utere tu quidem arte tua et
 in theatris nonnunquam, pa-
 rum tamen tibi curae sit & pro-
 miscua vulgi multitudo. Por-
 ro compendiarie & facilli-
 ma ad parandam gloriam
 uia haec est, si collectis Grae-
 ciae optimatibus, & paucis
 illorum quicumque dignitate
 & auctoritate praeellant
 ceteros, atque indubitanter
 uiri magni sunt, & admi-
 randi, & aliorum omnium
 antesignani, quorum fides
 in utraque fortuna specta-
 ta sit: ut inquam, si artis tuae

egregium specimen exhibueris, illique laudis suae testimo-
 nio te corroborauerint, omnibus Graecis in praesentem tem-
 poris te longe lateque innotuisse putato, & passim inclariuisse.
 Ne uide in quod compendium tantam rem tibi contraxerim. Nam
 si y

ἔε ἄπειρος ἰσασί, καὶ ἔε θυ-
μὸς ἵσται, ἔπει δὲ ἔσονται οἱ
ἀνελπίων οὐδέκιν μορ ὄντα, τί
σοι δὲ τῶν πολλῶν, εἴ γε πάν-
τως ἀπολυθήσονται τοῖς ἄμεινον
κρίναι Διὶ ἀμείνονι; ὁ γὰρ τοι
πολλὸν ἔσται λαός, αὐτοὶ δὲ ἄε-
γυῖοι τὰ βελτίω, βέλτερον οὖ-
τως εἰ πολλοὶ αὐτῷ, ὅν τινα δὲ
αὐτῷ οἱ πρῶτοντες ἱπαινεύουσι,
πιστεύουσι μὴ αὐτὸν ἀλέγει ἱπαι-
νεύουσι τῶν, ὥστε ἱπαινεύουσι
καὶ αὐτοὶ, καὶ γὰρ ἄνθρωποι τῆς ἀ-
γῆς οἱ, εἰ δὲ πολλοὶ διατλάειν
προσέσθαι ποτε, καὶ συρίσαι,
κρίναι δὲ ἱπαινεύουσι ὅτι πάντες, ὅ-
σοι δὲ, τὰ πάντα ὁ μὲν Ἀρμα-
νίδης ἀκέρως ποιῶναι· μι-
ταξὺν γὰρ αὐτῶν· φασί, ὅτι
τὸ πρῶτον ἠγνοῖτο, φιλοτιμότερον ἰμφοῦν, ἵνα
πᾶν σὺ-

si ij qui omnibus noti sunt,
et quos nemo non admi-
ratur, tibicinem præcla-
rum et celebrem te esse co-
gnoscent, quorsum tibi vul-
gi iudicio aut opinione opus
est, tantum eos sequentis,
qui meliores sunt rerum ex-
pensores et iudices. Siqui-
dem popularis ista multitudo
ferè semper quæ optima
sunt ignorat, cū maior illius
pars manuarum sint opifices.
Cæterum quemcūq; illi lau-
dibus illustraverint, qui reli-
quos vitæ h splēdore et di-
gnitate antecunt, eundē neo-
quaquam temerè laudari
planè persuasum habēt. Ita
que magnorū uirorum indu-
cti præconio, laudant et il-
li. Quippe in ipsis quoq; cer-
taminibus multi spectato-
res

athletis nonnunquam clarè solent applaudere, non
rarò etiam sibilis illudere: penes tamen septem, aut quin-
que, aut quotcunque tandem fuerint, iudicandi potestas
reposita est. His magistri sui consilijs parum obsecu-
tus est Harmonides. Etenim inter tibias, ut fertur,
cum primum in musices certamen descendisset, magna
contentione insufflans, in ipsam tibiam inspirando exha-

πίνουσιν τῇ αὐλῷ, καὶ ἀτι-
 φάνηται ἐν τῇ συνέσει ἀπὸ
 δαυρ, τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτον
 καὶ ὑστατον αὐλῶσις ἐν Διο-
 νυσίοις, ὁ μὲν τοι τῶν Τι-
 μηδίου λέγει οὐκ αὐληταῖς,
 εὐλᾷ ἁρμονίᾳ μέντοι ἄρῃ.
 θαί μοι δοκῇ, ἀλλὰ πάντες,
 ἴσθι δάριε ἐρίγαντα, δευ-
 σίρ τι ἐπιδεικνύμενοι, τοῦ
 παρὰ τῶν πολλῶν ἱππίνου
 δυνάμει. ἰγὼ γ' οὖν, δ-
 ωότι καὶ αὐτὸς ἰνυρόμενος τὰ
 ὅμοια παρὰ τῶν ἱμνωτῶν, καὶ
 ἴσθισιν ἴσθι αὖ τάχιστα
 γνωθῆναι πᾶσι τῷ Τιμηδίου
 αὐλῶσις ἱππίνῳ ἰσχυρῶ-
 μένῳ, ἴσθις κριτῶν ἄν τῶν
 ἐν τῇ πόλει, καὶ ἴθι πι-
 πτόμενοι οἱ ἄλλοι, καὶ οἱ
 αὐτὶ πάντων ἀρκίσαντες αὖ,
 αὐτῇ δὲ ἀρεῇ σὺ ἱμιλλᾶν ὁ-
 μῖμ φάινεσθαι τῷ δικαίῳ λέ-
 γοντι, ἴθι παρὰ τὸ κεφάλαιον
 ἀντὶς ἀπάσης ὁ γυμνασι-
 οῦ,

lauit animam, & inco-
 ronatus atque exanimis ea-
 dem ratione prima & ult-
 ima nice tibia canendi usque
 in scena corruit, celebrante
 populo Dionysia. At sane Ti-
 mothei tam prudens oratio,
 non tibicinibus neque so-
 lum Harmonidae mihi dicta
 esse uidetur, uerum omnibus
 quicunque appetentes sunt
 gloriae, ingenij aut artis suae
 specimen publicè exhiben-
 tes, ac multitudinis laudem
 suppliciter ambientes. Qua-
 re, quo tempore & ipse nō
 dissimilia de rebus meis agi-
 tabam animo, quaereremque
 quo pacto quamocysimè a-
 pud omnes inclarerem,
 prudentissimum Timothei
 consilium secutus, cōsidera-
 bam qui nam in Repub. o-
 mnium foret praestantissi-
 mus, cuique plurimam fidei
 apud alios foret repositum,
 tum qui pra om-

nibus alijs esset acceptissimus. Proinde talis tu no-
 bis apparere debebas iusto omnium sermone, ueluti uni-
 uersae uirtutis caput & summa, ac talium rerum & gnomon

φασι, καὶ ἡ ἰσότης πάντων
τῶν τοιούτων. ὃ δὲ σὺ
ἀείξεις τὰ μὲν, καὶ οὐκ ἐκ
πανόσιας αὐτὰ (ὥς γὰρ
οὕτω φανύσιναι) καὶ δὲ
ἐκ τῶν ὁρίων καὶ μετὰ ἡ-
μισίαν, ἢ μὲν ψῆφον τὰς
ἀπάσας λαβόντα. ὃ τί-
να γὰρ αὐτὸ πρὸς σὺν ἰσότη-
τι, οὐχὶ παραπαίων αὐ-
τὸν τοῦ νομοθετοῦ; ὅτι
ἀόγῳ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀ-
ναρρήσιμον τὸν νόμον. τὸ
δὲ ἀλλοτρίῳ, ὥσπερ αὐτὸς
τοῖς ἀπασταχέουσιν ἀνθρώ-
ποις ἐπιλακνύμενος τοὺς λό-
γους. Ἀλλὰ γὰρ, ὥς καὶ
ἴνα τι, καὶ σὺν ἅμα πάν-
των σωτηριολόγων, μὲν
αὐτοὺς ἀμύνειν αὐτὸς ὄντα. οἱ
μὲν γὰρ τῶν Λακωνικῶν βασι-
λέων, τῶν ἄλλων ἐκά-
στον μίαν ψῆφον φέρειν.
ἐκπῶνοι μὲν, ἐκείνους αὐ-
τῶν, δύο ἑκάστην. σὺ δὲ
καὶ τὰς τοὺς ἑκάστην, καὶ
τὰς τῶν γεραιῶν πρὸς ἑαυ-
τῷ

ἢ recta regula. Porro
si mea tibi spectanda
excutienda offerrem, tu-
que ea prosecutus esses lau-
dibus, essent haud dubie i-
ta apparitura et ego que
iam votis tantopere spe-
rari positus essem, in uo-
no calculo omnes affecu-
tus. Aut quem tibi in eli-
gendo præferens, non iu-
re optimo deliquisse in ha-
bendo delectu existima-
veris? Itaque iuxta prover-
bium, in uno viro iecimus
aleam: sed me berce non
aliter factum est, atque o-
minibus ubique hominibus
meam in dicendo facul-
tatem ostendissem. Quip-
pe in confesso est, quod
separatim singulos, et col-
lectim universos ipse solus
morum bonitate atque inge-
nij gloria exuperaris. Lace-
dæmoniorum reges alijs o-
mnibus unicum tantum cal-
culum ferentibus, ipsi soli

præ cæteris duos ferre soliti sunt. Tum uero et Erbo-
ros præterea, et senes, in summa universos calculorum

καὶ ἔτι αὐτῶν ἡ πολυπλο-
 φία τῶν ἐν παλαιῇ. οὐ γὰρ
 καὶ μέγιστα, ἰσχυρὸν ἄνθρωπον
 καὶ καὶ σώφρονα φέρει, ὃ
 καὶ παρρησίᾳ μετὰ πρὸς
 τι τοῦτο, διὰ γὰρ τὸ μέγιστον
 τοῦ τελευτήματός, καὶ πᾶν
 δικαίως αὐτὸ φερεῖται. καὶ
 πάντες δὲ, ἐν δίκῃ, προσέτι καὶ
 αὐτῶν παρρησίᾳ, τὸ μὲν
 παρρησίᾳ ἀλλήλους τὰ
 μὲν εἶναι σοί, ἐς πόλιν τε ἰ-
 πόντες αὐτὸν, ὡς πολλὰς εὐ-
 ποιήσεις, τὸ μὲν πρῶτον
 ἰδίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον κοινῇ,
 μετὰ πάντας τοὺς ἰδόντας. ὅ-
 τε ὡς πονεῖς καὶ νῦν ἰκοίτο τὸ
 χεῖρον βίωσιν αὐτὸν ψῆφον ἐν
 τῷ λόγῳ, καὶ ἰσχυρὸν ὅσιν
 αὐτὸν ἀμύνοντες, οὐ πῶς τῆς Ἀθη-
 νῆς προσιδὲς, ἀναπλήρου τὸ
 ἰσχυρὸν παρρησίᾳ αὐτοῦ, καὶ τὸ
 ἰσχυρὸν καὶ κοινῇ σοὶ ἀ-
 νάγω. καὶ γὰρ οὐδὲ ἰσχυ-
 ρὸς μοι ἰκανὸς, ἐπεὶ πολλὰ ἰσχυ-
 ρὰ καὶ πρῶτον, αὐτὸν ἰσχυ-
 ρὸν

multitudine in disciplinis
 excedis. Quin etiam in pri-
 mis tu candidum et saluti
 ferè semper suffragantem
 calculum addere consuevis-
 ti: quod non mediocre in
 praesentia mihi addit ani-
 mum, alioqui propter auda-
 ciam facti magnitudinem
 iure optimo metuenti. Sed
 et nunc illud per Iovem non
 vulgariter me consolatur,
 quod mea non prorsus à te
 sint aliena, qui et ex ea ur-
 be sum oriundus, quam tu
 persæpe privatum quidem
 privatis officiis, tandem et-
 iam publicis iuvisti per be-
 nigne et liberaliter. Itaque
 si tibi et nunc in peiorem
 mihi partem calculi verge-
 rint in oratione, ac paucior
 erit meliorum et candido-
 rum numerus: tu adiecto Mi-
 neræ suffragio, ex te ipse
 defectum suppleto, tu quoque fa-
 miliaris censorem et cor-
 rectorē te egisse putato. At-

qui ne hoc quidem contentus ero, si antebac multi me
 admirati sint, si iam per ora virum clarus ego et celebris
 uolitem,

ἔλαϊ γὰρ, ἀἰπὴν βαῦνται πρὸς
 τῶν ἀκουσάντων εἰ λόγῳ.
 πάντα ἱκῶνα ἐπὶ λῶμια δ·
 νάρα τ' ἄρασι, καὶ ἱπῶν σκι·
 αἱ, τὸ δ' ἀλυσθῆναι, ἐν τῷ πα-
 ρόντι λησθῆναι, οὗτο' ἀ-
 κριβὲς ἔρ' τῶν ἱμῶν, οὐ-
 δὲ ἀμφιδοξοῦν ἐτι, οὐδ' ὡς
 αὐτοῖς ἐνδοιάσασθαι, ἀλλ' ἢ ἀ-
 ρεστον κατὰ παιδείαν διέ-
 σαι νομίζεσθαι, σέί γι δόξαν,
 ἢ πάστων. οὐ γὰρ μὲν δὲ
 χρὲ, πρὶς οὕτω μέγα ἀγῶ-
 να χροῦντα· δόξα μὲν γὰρ,
 ὃ δ' οὐκ, ἀγῶνα ἀξιοῖ. καὶ βί-
 βαιόσασθαι ἑμὶν τὸν παρὰ
 τῶν ἄλλων ἵππων, ὡς τὸ
 λειπὸν δαρβανῶσαι, ὅτ' τοῦ
 πολλὰς παρῆναι. πᾶσι γὰρ
 ἔλαϊ τ' ἄλλοις ὅτ' οὐκ ἀβάρη
 τῷ Ολύμπῳ τὰ μεγά-
 λα νοσησκέτι.

uolūtē, si oratib. meae audiē-
 tiū laudib. respōdeant. Om-
 nia illa uentosa et euanida,
 ut est in proverbio, sunt
 o somnia, & uerborum um-
 brae. Ceterū ipsa P ueri-
 tas in praesens certissimis ar-
 gumentis declarabitur. Ille
 exactus erit mearum lucu-
 brationum finis & termi-
 nus, nec amplius ambigua-
 ti locus relinquetur, ne tan-
 tum quidem, quod uel ullius
 mentem aliquo dubio distra-
 bat: sed aut optimum iuxta
 disciplinas aestimandum est
 quod tibi apporet gloriam,
 aut omnium. Sed meliora
 proferenda, & magis omi-
 natiora, ad tantum certa-
 men exoti. ¶ Videamur ue-
 rò, ὁ superi, hominum opi-
 nione & existimatione nō

indigni: ac eam quae nobis ab alijs euentura est, laudem
 confirmate, ut in posterum fidenti animo ad am-
 pliorem perueniamus. Quippe omne sta-
 dium minus reformidandum est ei,
 qui magna Olympia de-
 uicerit.

a Harmonides.) Occasio cōmēdatiōis ab exēplo. b Timotheū.) Hic nobilissimus sub Alexand. Magno floruit, de cuius musica tā potētī, & qua Alexādrū ad bellū accēdere solebat, meminit etiā Diō in lib. De regno. c Cōcētū.) Modorū ratio circūscribitur. Phrygio tribuit rē vāsp, id est furorē, sed sacrum dūtaxat: Lydio Bacchanalē licentiā, Dorico severitatē, Ionico iucūditatē. Hęc Antigēidē tibicini tribuit Apul. li. i. Florid. Tybicē inquit, quidā fuit Antigenidas, omnis uoculæ molis modulator, & idē omnis modi peritus modificator, seu tūc uellet Aeliō simplex, seu Iasum uariū, seu Lydiē querulū, seu Phrygiū religiosum, seu Doricū bellicosum: quē Lucianus *ἑκαπ* uocat, Apuleius querulū, cū Ionicū Iasū dixit. Sūt plures modi, sed hos quatuor ut p̄cipuos dūtaxat nominauit Lucianus, quos cōcētus, seu harmoniz, p̄prietatē nominat. d Venti ad noctuā.) Noctua noctu uidet, canit & uolat sola, odiosa ceteris auib. in quas astuta utitur dimicatioe. Nā auicularū multitudine circūdata, resupina pedib. pugnat, collectaq; in arcū, rostro & unguib. tota tegitur. Ei auxiliatur accipiter, fœdere quodā naturę, ut inqt Plinius. Laertius scribit Timonē Philia suū hoc nomine maximē reprehēdisse Arcestiā, quod is populares plausus nō aliter cōsectaretur, atq; noctua frequēti audiū cōuentu claudi cōsuevit: *Hæc ait ex turbā dextra lauaq; frequentē Ingreditur, uolucres ululas miratur ineptæ. Illa ita per stolidū: sed tu uanissime, plebs Captator, quid ob hæc tam nō præclara superbis?* Apologū Ang. Politianus in Lamia sua uerbis expolitissimis exponit. e Incelebris.) Abstrusę. f Ocultz, quod aiūt.) Huius adagij sensus est, quis egregias dotes ingenij, si nō p̄feras, perinde esse, quasi nō habeas. Hoc refertur à Sueton. in Nerone, & Gel. li. Noctiū 13. ca. ult. Nosti, inqt, magister uerbū illud scilicet uetus, egregiā musicā, quę sit abscondita, illā esse nullius rei. Allusit huc haud dubiē Ouid. cū ait: *Tu licet ad Thamyrā superes, atq; Orpheæ cantu, Non eris ignota gratia magna lyra.* g Parū sit tibi curæ.) Dionysius tybicen gloriatur apud Laertiū in Cratete, quod nemo pulsus suos audisset, neq; in triremi, neq; ad fontē, quē admodū Ismeniz. sentiēs, se nunq̄ captasse plausus sordidorū & impitorū,

sed sat habuisse se probari paucis eruditis. h. Vix splendore.) Ea est enim profectò laus incùda, quæ ab iis proficiscitur qui ipsi in laude uixerunt Cic. lib. 15. Epistolarũ familiarũ. Latius sum laudari me, inquit Hector, opinor apud Nazum ab te, pater, laudato viro. i. Proinde.) Propositio, qua se commendat amico ex principibus uni. k. Gnomon.) Ἰνσπῶρ. Latine norma vocatur, ad quam exiguntur anguli, sicuti ad regulam longitudines, ad perpendicularum altitudines. Quæ Cicero lib. 2. Academicarum questionum tria complexus est: At qui si crederemus, inquit, nõ egeremus perpendicularis, nõ normis, non regulis. l. Aut quem.) Ratio, à præstantia & iudicio personæ cui scribit. m. Tu uerò,) Ab amplificatione personæ, à collatione. n. Sed & illud.) A communi patris. o. Somnia.) Somnium est quod in somnis uidere uidemur: unde proverbialiter somniũ & somnia rē futilē, inanem & nihil dicimus. Idem in dialogo Nirei, Therstæ & Menippi ὄνιπατα μοι λέγεις, Somnia mihi narras. p. Sunt somnia.) A ratione scriptoris. q. Videamur uerò.) Conclusio κατ' ὅχον.

ΣΚΥΘΗΝ ΣΚΥΘΑ, ΣΕΥ
ἡπλίτης. Hoffes.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Laudat Macedonicos quosdã ciues, patronos, ut uidetur, suos, ut à quibus maximè adiutus, atq; apud ceteros promotus fuerit. Facit aut hoc collatione quadã Anacharsidis Scythæ, & Solonis Atheniensis, ad quẽ cum alter Athenas profectus, à Toxare populari suo adductus fuisset, & humaniter acceptus ab illo, breui toti ciuitati notus atq; acceptus est. Eodem igitur pacto & se, cum in Macedoniam uenisset, ab omnibus, ut ad illos de quibus encomium hoc instituit, diuerteret, iisdemq; sese commendaret, admonitum fuisse ait. Ut enim apud Athenienses aliquando Periclem, Aristotelem, & Solonem, quasi ceterorum omnium instar fuisse, ita hos inter Macedonas reliquos excellere. Titulum ex eadem ratione, qua superiores, hæc quoq; oratio habet. Cætera plana sunt.

NON

Υ πρῶτος
Λυάχαρις
ἀφίκετο ἐκ
Σκυθίας Ἀ-
θῆναις, πα-

λαιῶν ἐπιθυμία τ' ἑλληνικῆς,
ἀλλὰ καὶ Τόξαρις πρὸ αὐτῶν, σο-
φὸς μὲν, καὶ φιλόκαλος αὐτῶν,
καὶ ἑκατέρωθεν φιλεμα-
βὺς τῶν κριτῶν. οἶμαι δὲ ὅτι
ἐκείναις γένεσιν, ὅτε τῶν
πολεμικῶν, ἀλλὰ Σκυθῶν
τῶν πολλῶν, καὶ δεματικῶν,
οἷοι αἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ ὀκτώστοι
ἀλλοκαλέμενοι· τὸτε δὲ ὅτε,
ἀνὰ βοῶν ἀποπτόμενοι εἶναι, καὶ
ἀμάξης μιᾶς. ὅτε δὲ Τόξα-
ρις ἐλθὼν ἀπ' αὐτῶν ἰτιοῖσιν ὅτι
Σκυθῆς, ἀλλὰ Ἀθῆναιον ἀνέ-
βηκεν· καὶ μετ' ἐπεὶ καὶ ὅ-
πως ἰδοῖται, καὶ ἰσχυροῦσιν αὐτῶν
εἶναι ἰατρῶν οἱ Ἀθῆναιες· τὸτε
ὃς τὸν ὄνομα ἤρως γυνόμενος ἰ-
πικτόσατο. τῶν δ' αἰτίας ὅτι
ἰπικτοῦμαι, καὶ αἰεὶ ὅτι ἰς τοὺς
ἔρως κατέλυνε, καὶ τῶν Ἀ-

Οὐκ ἔστι
primus Ἀ-
nacbarsis, q
ex Scythia
Athenas usq

que peregrinatus est
Graeciae disciplinae per-
discendae desiderio: sed ante
illum et Toxaris, uir et
multae sapientiae, et elegan-
tiae ac rerum erutarum
studiosus admodum, sed qui
domi non erat de sanguine
regio, neque ex his qui tiaras
gestare solent: uerum unus est
uulgo Scytharum et popu-
larium, cuiusmodi sunt qui
apud illos uocantur ὀκτώ-
pedες: quo significant ali-
quem duorum bouum et uo-
nus plaustrum esse dominum.
Hic ergo Toxaris haud iteo-
rum postliminio ad Scythas
regressus est, sed Athenis
manens diem suum obiit, ac
non multo post etiam heros
esse uisus est: atque hunc peregrinum medicum Athenienses non se-
cus atque unum colunt ex heroum numero. Hoc enim nomen cum be-
ros esse declaratur, possidere coepit. Sed enim causam cognomi-
nis, et quomodo in heroum catalogum relatus sit, unumque ex
Aesculapio

σκαπιδωρ ὡς ἰατρὸς, ὃ καὶ
 εὐρὶστος ἀπεγύθει, ὡς μά-
 βητι ὁ Σκυθίας μόνον ὄντι-
 μόνον ὅν ἀπαθανάτισεν, καὶ
 πῶμαρ πρὸς τὸν Ζάμολξιν,
 ἀλλὰ καὶ Ἀθηνάιος θύει
 διοικῶν τὸς Σκυθίας ἡδὲ
 ἑλλὰς. κατὰ τὸν λαὸν
 τὸν μίγαν, ἰατρὸς ὁ Ἀρχιτέ-
 λης γυνὴ, Ἀρωπασίτη πόδες,
 ἑστῆσαν οἱ τὸν Σκυθίαν, κα-
 λούσιν ἀπὸν Ἀθηνάιος, ὅτι
 πύσαντα τῷ λαῷ ἰχθυ-
 νει, ὡς τὰς φρονίαις οἶνον πολ-
 λὸν φέροι, ἔτι συχνάκις γι-
 νόμηνον (ὃ γὰρ ἡμεῖς Ἀ-
 θηνάιοι οὐ ἀνέσταντες) ἰππο-
 κνήτι λαμβάνοντες αὐτὸς, ὅτι
 αἱ τὰς τενεσ πονηρὸς ὁ οἶνος
 σβίνας τῷ ὄλμῳ, ὅτι ἄλλο τι
 πῶμα ἀλλὰ ὁ ὕμνος ὁ Τόξα-
 ρος, ὅτι ἰατρὸς ὢν, σιωπῶ-
 λούσιν. ὁ δ' ὅν μὲν οὐκ ἰα-
 τρὸς ἔτι καὶ τὸν ἀπελίδεν αὐ-
 τῷ, ἀλλὰ ἰπποκνήτι καὶ αὐ-
 τῷ, ὅτι τῷ μέματι, ὅ-
 τι

Aesculapianis uisus sit, nō
 alienum fortasse est per-
 censere, ut cognoscatis. Non
 Scythis tantum moris est im-
 mortalitate donare homi-
 nes, & ad Zamolxim e ab-
 legare mortuos: sed Atheni-
 ensibus quoque licitum est,
 in Gracia Scythas deos fa-
 cere. Quo tempore saeva pe-
 stilentia populus Athenien-
 sis infestabatur, uidere uisa
 est Architelis uiri Arcopa-
 gitici uxor sibi Scytham ad-
 stitisse, dixisseq; fore ut A-
 thenienses a pestifero con-
 tagio liberarentur, si angu-
 portus uino conspergerent.
 Hoc cum saepius fieret (ne-
 que enim Athenienses mu-
 lierculæ uerba audita dede-
 runt neglectui) factum est
 ut non amplius pedis in eos
 grassaretur, siue uaporibus
 quibusdam noxijs uini odo-
 re extinctis, siue aliud quid-
 dam maioris efficacie norit heros Toxaris, quippe qui me-
 dicus existens, ista Atheniensibus facienda suaserit. Itaque
 curationis merces etiam nunc illi persoluitur. nam nunci
 coloris equus ad eius monumentum quotannis immolatur,
 quo

ὅθεν ἰδὼν ὁ Δαμανίας
 προσελθὼν αὐτὸν, ἐνέειπε
 ὁμοῖον τὰ πρὸς τὴν αἰών.
 καὶ ὁρίσας αὐτῷ ὁ Τόξαρς τὴν
 δαμυλόν, τῇ τε ὑπογραφῇ
 γνωστὰς, αἱ καὶ μὴ πάντα ἐ-
 φαίνετο ἔτι· καὶ μέντοι ἔτι
 ἰδὼν τῇ σφραγίδι αὐτῶν ἱγ-
 κινέλας, τῇ λαίᾳ μὲν τό-
 ξον ἔχον ἰσχυρὰ μὲν, τῇ δε-
 ξτῇ δὲ βιβλίον, ὡς ἰδόντες, ἴ-
 τε καὶ οὖν ἰδὼντες αὐτῶν ὅ-
 πρ' ἔμειον, καὶ τὸ τόξον ἑλόν,
 καὶ τὸ βιβλίον, τὰ δ' ἄλλα ὅ-
 τ' ἔστι, καὶ τὸ πρόσωπον ὁ χρὺς
 ἔσθ' ἔλεγε ἰσχυρὰ μὲν πρὸς πόντον. ἔτι
 αὖτε πάλιν ἀπὸ τοῦ Διπύλου,
 ἐν ἀριστοῦς εἰς Ἀκαδημίας
 ἀπὸντων, ὁ μέγα τὸ χῶμα,
 καὶ ὁ τόπος χαμαὶ, πάλιν καὶ
 ἔτι πάλιν γινώσκω. καὶ φασὶ πρὸς
 ῥιπαινόντας τινὰς ἔδωκε πρὸς
 αὐτοῖς ἀπ' αὐτῶν, καὶ μὴ τὸν
 Διπύλον ἀπὸ τῶν, ὅς ἐστιν πρὸς
 τὴν ἰσχυρὰν πάλιν πάλιν. ἀλλὰ
 γὰρ οὐ πρὸς ἑνὶ μόνῳ
 αὐτοῦ, ἔτι μὲν ἔτι ὁ Τόξαρς,
 περὶ τοῦτο δ' αὖτε οὐκ ἀβhorret, quippe qui totā civitatem quō-
 δά peste gravatā liberauerit. Sed regrediamur ad id cuius
 gratia illius mentionē fecimus. Adhuc quē in vivis erat Toxa-
 ris,

quo loci monstravit Dimen-
 de illū accedentem et quae de
 vino spargendo diximus, im-
 perasse. Et inuentus est co-
 loco Toxaris esse sepultus,
 ipsa inscriptione cognitus,
 tametsi non integra appa-
 reat: in primis vero quod su-
 per columnam vir ornatus
 Scythico sculptus fuerat, la-
 va arcum intentum, dextra
 vero, ut visus est, librum te-
 nens. Etenim adhuc plus
 quam dimidio corpore cono-
 spicitur, et arcum totus unā
 cum codice: reliquas vero
 partes statuæ unā cum fron-
 te temporis longinquitas
 iam decessit. Est autem
 non procul ab aedibus Dipy-
 li, a laeva in Academiā ingre-
 dientibus tumulus non ma-
 gnus, et statua humi sita,
 verum subinde recentibus
 fertis redimita. Aiuntq; nō-
 nullos febre laborantes iam
 ab illo subleuatos esse: et

ἢ Ἀνάχαρσις δὲ ἄρτι κατα-
 πεπλούων, αὐτὰ ἐκ Περσέ-
 ως, οἷα δὲ ξυῖ, καὶ βάρβα-
 ροί, ἢ μάλιστα τιταραγμενοί
 ἴτι τῶν γυνάμω, πάντα ἀγνο-
 ῶν, φοβηδὺς πρὸς τὰ πολλὰ,
 ἢ ἔχων ὅ, τι χρῆσταιτο ἑαυτοῦ.
 καὶ γὰρ σωίαι καταγυμνῶν
 παρὰ τὸ ὀρέν/ων ἡδὲ τῶ σκαυῖ,
 καὶ ἐμόγλωσσιν ἢ δῖνα σύροισι,
 καὶ ἑλκὸς, μετῖμιασιν κῆντῶ ἦδὲ
 τῶ ἰδῶ. καὶ ἰδῶλου, ἰδόντας μὲν
 νοῦ τὰς Ἀθῶνας, ἡδὲ πῶδα
 οὐδὲς ἐπίστω χαρῶν, καὶ πῶδιον
 ἐπιβάντα, πῶδιν αὐτὸς ἐπὶ βο-
 σπέρῳ, ἔθῃ ἢ πολλὰ ἰδὼς ἱμῶν
 αὐτῶ ἰσῶδα εἰκαλεῖ, ἔσ-
 τεκύνθαι. ὅπως ἔχοντι τῶ Ἀνα-
 χάρσιδι ἰντυγχάνει δαίμων
 πρὸς ἀγαθὸς, ὡς ἀλυσῶς, ὁ Τό-
 ξαρις ἔδει ἐν τῶ Κεραμικῷ.
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὁ πολὺ αὐ-
 τὸν ἰσῶσάσατο, παρῶνται
 ὅσα, ὡς μάλιστα εὖ χα-
 λισῶς ἱμῶν καὶ αὐτὸν
 γυνῶσθαι τὸν Ἀνάχαρσιν,
 Anacharsidi demon quispiā bonus illi sit obuiā, ut reuera cre-
 dendum est, τῇρ Τοξαρίῳ ἐν ἱ Κεραμικῷ. Ad quod primum
 illū pertraxit habitus, quem uidebat sibi esse patrium. De-
 inde baud difficulter cogniturus erat et ipsum Anacharsin.

ris, Anacharsis aut cum nu-
 per soluiisset e patria, ex Pyo-
 ræo in urbem uenit, ueluti
 hospes et barba-
 rus, non mediocriter animo
 perturbato, omnia
 ignorans, ad multa meti-
 culosus et trepidus, pen-
 dens animi quid ageret. Si-
 quidem non obscure intelli-
 gebat à uidentibus se habeo-
 ri ludibrio propter habitus
 peregrini insolentiam, et
 eandem linguam sonare cal-
 lentem inueniebat neminē.
 In summa, iam illum susce-
 ptæ profectiōis prænitebat,
 constitutum habens in ani-
 mo, uisis tantum Athenis æ-
 stuuiū retrò abire in patri-
 am, consensuq; nauigio ite-
 rum soluere in Bosporum,
 unde non multum itineris
 illi conficiendum restabat
 in Scythiam. Ad hunc modū
 hæc secum reputanti Ana-
 charsidi demon quispiā bonus illi sit obuiā, ut reuera cre-
 dendum est, τῇρ Τοξαρίῳ ἐν ἱ Κεραμικῷ. Ad quod primum
 illū pertraxit habitus, quem uidebat sibi esse patrium. De-
 inde baud difficulter cogniturus erat et ipsum Anacharsin.
 nempe

ἂν γινώσκῃ τὸ δουλευτάτα ἔν-
τα, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυ-
θῶν. ἡ Ἀνάχαρσις δὲ, πείθου
αὐτὸν ἰκάνου ἔχον ἰμοιβὴν ἔντα,
ἐλλώπει τὴν ἀδελφεὺν, ὑπερβύ-
ρην τὸ γένος, ἄβυστον,
ἀσίδωρον, ἔδωκεν αὐτὸν, αὐ-
τῶν τῶν Ἀττικῶν ἵνα τῶν
αὐτοχθόνων. ὅτε μάλιστα
ποίητο ὑπὸ τῆς χεῖρος. Ἄλλὰ τὸ
ἔχρει Σκυθῶν πρὸς αὐτὸν αὐ-
τὸν, ὃ ἐν ἴφῃ, Ἀνάχαρσις ὦν
τυχεύεις, ὁ Δαυκεῖς. Ἄλλο
κρυφεύς ὦν ὁ δούλης ὁ Ἀνάχαρ-
σις, ὅτε καὶ ἰμοιβήν οὐκ ἔ-
χει τινὰ, καὶ τότε εἰσέτα ὁ-
ς ἐν τῷ Σκυθῶν, καὶ ἔν-
τα, οὐδὲ πείθου εἶδεν ἑμᾶς,
ὡς ἴφῃ. καὶ αὐτὸς ἴφῃ, ἰκάνου
ἄμει παρ' ἑμῶν, Τέξαις τὸνο-
μα, ὃ τῶν ἑσπεριῶν, ὅτε καὶ
ἔγνωσεν αὐτὸν καὶ αὐτό.
μῶν, ἴφῃ, ὁ Τέξαις αἰ, πρὸς ὃ
ἔγνωσεν, ὡς τις Τέξαις,
ἔπειτα

obtineret. & interrogavit : Tu uerò unde me nosti, ὁ
hospes ? Cui ille : Inde ego sum, inquit, ἔκ τοῦ ὅθεν
ducenti generis originem, ut per hoc tibi notum ἔσῃ
queam. Nū, inquit ille, tu es Toxaris, de quo ego inaudiu, Toxarim
quendam

nempe ex illuſtri ortum ge-
nere, quiſq; inter Scytharum
primates non infimum locū
obtineret. Porro autem Ana-
charſis unde cognoscere po-
tuiſſet popularem ſibi eſſe
Toxarum, more Græcorū e-
xornatum, mentum haben-
tem deſonſum, incinctum,
nullo ferro munum, iam
multa ſacundia ſaccum &
lepidū, atq; ex ipſis Atticis
unum indigenam? Adcō iam
transformatus erat longino-
quitate tēporis. Verū To-
xaris Scythica lingua affa-
tus illum, Non'ne tu, inquit,
Anacharſis ille es Dauceto
patre prognatus? Lachry-
matus eſt præ gaudio Ana-
charſis, propterea quòd e-
iuſdem linguæ hominem in-
ueniſſet, plancq; callentem
quis eſſet, aut quem apud
Scythas dignitatis locum

ἄντι τῇ Ελλάδι, ἀπομνησθῆναι
 καὶ γυναῖκα ἐν Σκυθίᾳ, καὶ παι-
 δία νεγνῆ, εἶχοντο δὲ Ἀδύ-
 ναι, καὶ νῦν διαβίβα καὶ τι-
 μιόμην, ὑπὸ τῶν ἀρίστων·
 ἰγὼ, ἴφην, ἱκάνους θύμι, ἢ τις καί
 μὲ λέγῃ ὅτι παρ' ὑμῖν. ἐκὼν
 ὤδ' ἐς ἡλανάχρην, μαδοτῶν
 οὐ ἰδοίμι γιγνημένον, καὶ ἴη-
 λωτῶν τὸ ἱερὸν, ὅν ὑράδης
 ἰδὼν τῶν Ελλάδων, καὶ κατὰ γῆ-
 τῶν ἱμπερίαν ταύτῃ ἀποδυ-
 μέσαι, ὅκνησσι, μυρία παθὼν
 ἐν τοῖς διὰ μίση ἐβνῶσι. καὶ ἡ
 γὰρ σὺ ἰσχύου, ἰγρῶσθ
 ὅλῃ, πρὶν ἤμην διώσαι, ὅπι-
 σθαι καὶ ὑδὲ καὶ κατίνουαι,
 ὅπως ἐπὶ ταράγμῳ, εἴνα καὶ
 ἄγνωστα πάντα ἰρῶν. ἀλλὰ
 πρὸς Ἀκινάκην καὶ Ζαμόλξιδες,
 τῷ πατρίῳ ὑμῖν θιῶν, σὺ με,
 ὦ Τόξαρι, παραλαβὼν ἐφά-
 γκον, καὶ δαΐξιν τὰ κάλ-
 λιστα τῶν Ἀδύωνων, ὥτα καὶ
 τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ Ελλάδι, νόμῳ
 τι

quendam amore uisendæ
 Græciæ, relictis domi uxore
 et infantibus filiis, Athe-
 nas esse profectum, et nunc
 ibi uersari, inq; magno esse
 precio apud optimates? Ba-
 go, inquit, ille ipse sum, si qua
 etiam nunc apud uos de me
 fama superses est. Proin-
 de, inquit Anacharsis, scias
 me tuum factum esse disci-
 pulū, ac amoris tui amulū,
 quò huc perductus es, scili-
 cet ut uiderem Græciam. I-
 taque huius negotiationis
 gratia peregrè profectus
 uenio, infinitis malis perfun-
 ctus apud gentes in medio
 sitas. Et nisi tu mihi facilis
 fuisses obuiam, iam decretū
 erat, priusquam sol occidis-
 set, me retrò ad nauem uo-
 luisse referre gressum. us-
 que adeò consternatus eram
 animo, peregrina et inco-
 gnita omnia conspiciens.

Sed age per Ἀκινάκην et Ζαμόλξι-
 μεν, tu me assumptum, ὦ Τόξαρι, ut
 hospitem circumducito, ac mihi
 pulcherrima quæq; quæ Athenis sunt,
 cōmōstrato: deinde, si qua etiam
 passim in reliqua sunt Græcia admi-
 randa

πρὸς τὰς κρίσεις, καὶ ἀνδρῶν τὰς
 βαρύνει, καὶ ἔθνη καὶ πάντας
 γένους καὶ βίην αὐτῶν, καὶ πο-
 λιτείας, διὰ τὰς οὐ τι καὶ γὰρ
 μὲν οἱ τοσαύτως ὁ δὲν ὕμνο-
 μῃν, καὶ μὴ πρὸς τῆς ἀδία-
 τος αὐτῶν ἀναστροφῆς. τὰ-
 τε μὲν, ἵνα ἡ Τόξαρης, ὅστις
 ὁρμητικὴν ἔρρηκας, ἐπὶ τὰς το-
 ραί αὐτὰς ἐλθόντα, εἰχιδάει
 ἀπέναντα, πλὴν ἀλλὰ θάρρει· ὁ
 γὰρ αὖ, ὡς φησὶ, ἀπὸ τοῦ, ὁ δὲ αὖ
 ἀφ' ἧς οὐ φέρει· ὁ πάλιν. εὐχ-
 ῆς οὐδὲν τὰς ἐλπίδας ἔχει
 πρὸς τοὺς φίλους, ἀλλὰ μάλα
 ἠδὲ ψήφισαί σε, ὡς μὲν γινώ-
 κεις ἴτι, μὲν πάλιν, ἡ σοὶ ἡ-
 δὲ εἴσι, μὲν ἠδὲ. ὡς δὲ αὖ
 τάχιστα πᾶσα ἰδέεσσι τὸν πό-
 λιν τὸν Ἀθηνῶν, μάλιστ' ἢ τὸν
 Ἑλλάδα ὅλυν, καὶ τὰ Ἑλλήνων
 παλὰ, ἵνα πρὸς σοὶ. ἵτι
 σοὶς αὖτε ἰνταῦθα, ἐπὶ τῇ
 magis te susceptum ita tractabit, ut neque uxoris am-
 plius, neque liberorum, si quos interea nobis absente susce-
 pisti, admodum memor futurus sis. Cæterum ut quàm celer-
 rimè iuniuersam Atheniensium urbem uisam cognoscas,
 aut potius omnem Græciam, et ea quæ apud Græcos
 maxime uisenda sunt, ego tibi effectum reddam. Agit hic
 uir multæ et admirandæ sapientiæ, et quidem indigena,

randa et uisenda, cum le-
 ges optime constitutas, tum
 uiros quosque integerrimos,
 ad hæc mores et ludos pu-
 blicos, et uitam illorum, et
 Rempub. quorum indagan-
 dorum gratia prior tu, ex-
 in ego post te tantum itine-
 ris exhaustimus. Et ne per-
 mittas, ut his omnibus non-
 dum uisis mihi retrò pes mo-
 uendus sit. Hoc equidem, in-
 quit Toxaris, minime aman-
 ter dixisti, uix tactis pede
 liminibus, mox te rediturum
 postliminio. Atqui bonum
 habe animum: neque enim,
 ut tu tecum cogitas, abibis,
 neque te facile dimissura est
 ciuitas. Neque uerò adeò mo-
 dica habet erga retinendos
 hospites demulcimenta aut
 illectamenta, uerum multo
 sed

οὐ μὲν, ἀποδιδέσκει δὲ μά-
 λα πολλά ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν
 Αἰγύπτῳ, καὶ τοῖς ἀρίστοις
 τῶν ἀνθρώπων συγγράμα-
 τῶν, τὰ ἅλλα δὲ τῶν πλεόντων,
 ἀλλὰ καὶ νομιδῇ πίνεσι. ὅτε
 γάρ οὐτα, ὅτε δημοτικῶς ἱσθα-
 μίον, πάλιν δὲ γὰρ τὴν σφί-
 σον, καὶ τὴν ἄλλω ἀρετῇ, πᾶ-
 νυ τιμῶσιν αὐτὸν, ὥστε καὶ το-
 μοβίτη χρώνται πρὸς τὴν πο-
 λιτείαν, καὶ ἀξιῶσι κατὰ τὰ
 ἰκάνει πρεσβύματα βίον. ὁ
 πᾶν φιλον κτήσασθαι, καὶ μά-
 ρους οἷον ἀνὴρ ὅτι, πᾶσαν, ἐν
 μίῃ τὴν ἑλλάδα ἐν αὐτῷ ἱ-
 χαν, καὶ τὸ κεφάλαιον ἦν αὐ-
 αἰδέσθαι τῶν τῆδε ἀγαθῶν ὡς
 ἐκ ἱστῶν, ἵ, τι αὐτῶν μῆτιρ σοὶ κα-
 λὸν χάρισθαι διωαίμην, ὁ
 συγγράμει ἰκάνει. μὴ λοιπὸν μέ-
 λω μὲν, ἴφθι, ὁ Τόξαρ, ὁ Ἀνά-
 χαρσις, ἀλλὰ με λαβὼν, ἄ-
 γη πᾶν αὐτὸν. ὁ τὰρ ἰκάν-
 νο δὲ δία, μὴ ἀνταρῶσιν ὅ-
 τα. Et quod caput est nosse, sic habe, ex omnib. bonis hic re-
 positis, xō maiori me tibi gratificari posse aut officio aut ob-
 sequio, q̄ si huic te quā cōmendatissimū reddidero. Ne igitur
 cūctemur, ὁ Τοxari, inq̄t Anacharsis, sed me assumēs quāto
 cunq̄ ad illū ducito. Sed. n. illud uereor, ne difficilis accessu sit.

sed qui diu multumq; susce-
 ptis peregrinationibus &
 in Asiam et in Aegyptū pro-
 fectus sit, ac cum optimis
 quibusque mortalibus uitæ
 consuetudinem habuit: cæ-
 tera homo non admodum di-
 ues, uerū infimæ penē for-
 tūæ mendicæ. Videbis se-
 nem adeo populariter exor-
 natū: ueruntamen cū pro-
 pter sapientiæ excellentiā,
 tum aliarum uirtutum qui-
 bus præditus est, præstanti-
 am, ab omnibus certatim co-
 litur, adeo ut etiam pro le-
 gum auctore eo utantur in
 constituenda Repub. neque
 iuxta eius præcepta uiuere
 dedignantur. Nun: si ami-
 citia tibi iunctum possede-
 ris, ac planē cuiusmodi uir
 sit, perdidiceris, uniuersam
 Græciam in te habitu-
 rum haud dubitanter existi-
 ma. Et quod caput est nosse, sic habe, ex omnib. bonis hic re-
 positis, xō maiori me tibi gratificari posse aut officio aut ob-
 sequio, q̄ si huic te quā cōmendatissimū reddidero. Ne igitur
 cūctemur, ὁ Τοxari, inq̄t Anacharsis, sed me assumēs quāto
 cunq̄ ad illū ducito. Sed. n. illud uereor, ne difficilis accessu sit.

ἢ ἵν' ἀφ' ὧν θύται σε τίω
 ἐνταύθην ἐπὶ δ' ἐμῶν. οὐδὲ
 με, ἢ δ' ὅς, ἱκίεω τὰ μέγιστα
 χρεῖα δαί με δακῶ, ἀφ' ὧν
 παρὰ σὸν τ' ἵς εἶναι ἀνδρῶν
 δύποιαι. ἔπε μόνον· ἄσπερ
 ὅσ' ἀπὸ τὰς εἵρας ὁ αἰδώς,
 ἢ ὁ ἄλλ' ἰδιαιτέρας ἢ χρητί-
 της. μέλλει δ' κατὰ δαίμονα
 εἶναι αὐτὸς ἐμὴν πρόσθετον,
 ὁ αἰδώς, ὁ δακῶν ἰαυτῶν,
 ἢ ἄμα πρόσθετον τ' εἴλω-
 να. τὸτό σοι, ἴφ' αἰδώς, μέγισ-
 τον ἔκ' ἀγῶν, εἶναι ἀνδρῶν,
 φίλως δέ μεθεν. Σκόδης δ'
 ὅσ' αὐτῶν παρ' ἐμὴν δύπ' αἰδώς,
 ἢ ἴμωι τὰ πᾶν πάντα ἀ-
 φῆς, ἢ καὶ σιωπῶντες ἐμὴν,
 ἢ τὰ πᾶν ἐμὴν τῶν
 εἰσάδης καὶ γὰρ ἰπτεμὴν τινὰ
 πύττω δακῶν αὐτῶν, ὅπως
 ἴσ' αἶμα καὶ αὐτὸς μέγιστον πάντα,
 ἢ γνῶντες γνῶντες τοις κ' ἴ.
 tionis Scythia, unus apud nostrates ex nobilebus & sum-
 mo loco natis. Omnibus uerò in patria relictis, hic uenit no-
 bis cōuersaturus, ea' que quæ per Græciā sunt præτ' αἰδώς
 ma, uisiorus. Porro ego eius rei cōpendiū illi inuentū curauī,
 quo pacto facillimè simul & expediatissimè uniuersa per-
 disceret, & optimis quibusque innotesceret. Aliam uerò
 ad hæc consequenda uiam compendiosioreν nō tenebam,

tuumq; erga me studium
 tanquam superuacaneū re-
 spuat. Bona uerba, inquit il-
 le, uideor enim illi rem om-
 nium gratissimam factu-
 rus, beneuolentiæ erga ho-
 spitum ostentandæ occasio-
 nem illi offerens. Tantum
 uerò me sequere, statimq;
 qua sit erga hospites reue-
 rentia, tum quàm à comita-
 te non auersus, tum quæ a-
 lia eius bonitas, & ingenij
 amcenissimi suauitas, cogno-
 sces. Quin potius bona for-
 tuna ducit ille ipse nos accen-
 dit: nempe ille qui cogita-
 bundus secum loquitur. Et
 cum dicto Solonem allocu-
 tus: Venio, inquit, maximum
 tibi munus adducens, uirum
 peregrinum egentem amici-
 tiæ. Est autem genere & na-
 tionis Scythia, unus apud nostrates ex nobilebus & sum-
 mo loco natis. Omnibus uerò in patria relictis, hic uenit no-
 bis cōuersaturus, ea' que quæ per Græciā sunt præτ' αἰδώς
 ma, uisiorus. Porro ego eius rei cōpendiū illi inuentū curauī,
 quo pacto facillimè simul & expediatissimè uniuersa per-
 disceret, & optimis quibusque innotesceret. Aliam uerò
 ad hæc consequenda uiam compendiosioreν nō tenebam,
 quàm

τοῖς. τοῦτο δ' ὡς σὺ προσκα-
γαγῇς αὐτὸν, ἂν τοῖσι γινώσκουσι
Λωνε εἶδαι, εὖτα πηθήσῃς, καὶ
προξενύσῃς αὐτοῦ, καὶ πολί-
τιν γινώσκον ἀποκαθῆς τῆς
Ελλάδος. καὶ ἂν φῇ σὺ ἴφλω
μικρὸν ἱεμπεδοῖς, ὃ ἀνάχαρ-
σι, πάντα ἰώρακες ἦδ' αὖ, Σί-
λωνε ἰδὼν, τοῦτο δ' ἀβλύσαι,
τοῦτο δ' Ελλάς. σὺν ἰτί ξί-
νῃ, σύμπαντίς σι ἴσασι,
πάντες σε φιλοῦσι, τελειῶ-
τόν δ' αὖ τὸ πατὴρ τὸν πρὸ βύ-
τιν τοῦτον. ἀπὸ πάντων ἐπι-
λέξῃ τῶν ἐν Σκυθίᾳ, σιωπῶν
αὐτῷ. ἔχεις τῆς ἀπειδεμί-
ας τὰ ἄλλα, τοῦ δ' ἄνωγ' τὸ
τίμα. οὐδέ σὺ ἰελλωιδὲς
παρὼν, τοῦτο δ' αὖ γὰρ τῆς φι-
λοσοφίας τῆς Ἀττικῆς. οὐ-
τω τοῖσι γίγνησκι, ὡς εὐ-
δαιμονίαν τῇ ὥρ, ὅς σιωπῶν
σὺ Σίλωνε, καὶ φίλῳ χρῆσθαι
αὐτῷ. μακρὸν αὖ ἔτι διεγύ-
σαιδαι, ὅπως μὴ ἦδ' αὖ ἰ Σί-
λων τῇ δόξῃ, εἰς δ' αὖ ὡς.

ὡς

quàm si hunc tibi adductū
familiarem fecissem. Itaque
si Solonem ego planē perno-
ui, sic facies, ac illum in bo-
norum noticiam & studiū
perduces, & germanum ci-
uem Græciæ esse ostendes.
Et quod tibi paulo antè di-
xi, Anacharsi, omnia iam
visso Solone conspexisti. Hoc
sunt Athenæ, hoc est ipsa
Græcia. Neque amplius ho-
spitem te esse puta. Omnes
te noverunt, omnes certatim
amore te prosequuntur.
Tantum tibi in hoc sene bo-
norum repositum esse ne du-
bites. Omnium in Scythia
relictōrū te capiet obliuio,
iuncta cum illo conversatio-
ne. Habes peregrinationis
tuæ præmia, ac amoris finē
tantopere desideratum. Hic
tibi græca est regula, neque
non Atticæ philosophiæ in-
dex certissimus. Quare hoc
tibi persuade, eum esse mul-
to felicissimum, quicumque

cum Solone versatus fuerit, eoq; amico utitur. Perlon-
gum esset referre, quātum cūm Solō sit delectatus munere,

ὥς δὲ λοιπὸν συνοῦσα, ἡ μὲν
 παιδοῦρα, καὶ διδάσκουσα τὰ
 πάλαια, ἡ Σόλων, καὶ φίλον
 ἦσαν τοῖς τῶν Ἀναχάρσιν,
 καὶ προσάγουσα τοῖς ἑλλήνων
 καλοῖς, καὶ πάντα ῥόπῳ ἰ-
 σιμιώμενον, ἵππες ἦσαν
 διαπρίψαντες τῇ ἑλλάδι. ἡ δὲ
 τέκνη δὲ τῶν σιφίαν αὐτῷ, καὶ
 μὲν τὸν ἴταρον πόδα ἵππων
 ἄντα ἀπολαπόμενον. ὥς γὰρ
 ἔκιστος αὐτῷ ὁ Τίφκρως, ὃς
 ἑνὶς ἀνδρῶν τῶν Σόλωνος ἦσαν
 ταῖς γυνὴς ἡ ἀναρῆ, καὶ πάντων
 ἡ γνώμη, καὶ ἡ τιμὴ δι-
 ἡ πάντων· ἡ γὰρ μικρὸν ἡ Σόλων
 ἵππων, ἀλλ' εἰ ἀνδρῶν τῶν
 τῶν, ὥς τιμῆς ἡ ἀνδρῶν, καὶ
 ἡ φίλων, ὥς ἡ πάντων ἀνιμά-
 ρη, καὶ ἡ πῶς ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 ἄντα τὰ τῶν τῶν, καὶ ἡ μὲν-
 δε μὲν ἡ βαρβαρῶν Ἀναχάρ

tum quibus verbis ressonda-
 rit, ita ut in reliquum tem-
 pus dulcissime simul ὦ εὖ
 iunctissime conuixerint, al-
 ter quidem illorum, nempe
 Solon, docens ὦ instituens
 rebus pulcherrimis, ὦ ami-
 cum Anacharsin in omnium
 familiaritatem aggregans,
 Graecorumq; optimatibus
 adducens, cum per omnia di-
 ligentissime curam agens,
 quo pacto quamiacundissi-
 me in Graecia in precio has-
 bitus praeclleret. Alter au-
 ter eadem admirandam il-
 lius sapientiam attonito ani-
 mo admiratus, ne altero qui-
 dem pede uolens à senis late-
 re discedebat. Itaq; quemad-
 modum illi pollicitus fuerat
 Toxaris, ex unico Solone in
 puncto temporis uniuersa cognouit, ac omnibus innotuit, et
 illius gratia à cunctis familiariter colebatur. Neq; enim
 mediocri laude Anacharsis uirtutes solebat extollere So-
 lon: uerum hominibus ὦ hoc moris erat, ut quemadmodum
 Soloni legislatori libenter dicto audientes erant, amore
 quoq; ὦ benivolentia prosequerentur, quoscūq; ille aliquo
 precio dignos esse existimabat, ac prorsus eosdē in reliquum
 uiros optimos esse credebāt. Sol' uerò ex Barbaris Anacher-
 sis

οις δαμοποιήσας γυνήμην, ἡ
 χρὲς ὠφέλῃ πετύχῃ, καὶ ἔ
 ποίησάν τε πρὸς αὐτῷ, καὶ
 ἦν αὖ ἡ δὲ αὐτὴ τριψῶ, ἡμῶν,
 ἡς Σκυθῶν, οἱ μὲν Σόλων ἀπέ-
 θανον. βέβαιον δὲ ἔν ἡμῶν παλαιῶ
 γυναικὶ μὲν τὴν τὴν, ἡς μὲν
 ἀνέφατον πρὸς τούτοις, ἡρα
 γὰρ εἰδέναι, ἡ τινὲς μοι ἀνι-
 παρὸ Ἀνάχαρσιν ἐν Σκυθίᾳ,
 καὶ Τόχαριν τὰ μὲν ἡς Μακε-
 δονίαν ἡκίον, ἡ καὶ Σόλων
 να γόρντα αὐτὴν ἀπαγαμί-
 πω Ἀθῆναιον. φημὶ δὲ ἡμῶν
 τι καὶ αὐτὸς παλαιῶ τῷ Ἀνα-
 χάρσει. καὶ πρὸς Χαρίτων,
 μὲν νηυσὶν αὐτὴ μοι ἡ ἀνέοντες,
 ἡ βασιλικῇ αὐτὴν ἡμῶν ἡ-
 παρὰ βάρβαρον μὲν γὰρ κα-
 κῶν. καὶ ἡ δὲ τι φαίνεται αὐ-
 τὴς Σύροις ἡμῶν φαλαττόντες
 ἡναι τῶν Σκυθῶν, ἀπαρὸς αὐτὴ
 κατὰ τὴν βασιλικῇ ἡσπερ
 τὰ μὲν ἡς τῶν ἡμοιότητα, κατ'
 ἡμῶν δὲ, ἡτι γὰρ πρῶτον ἡ-
 πιδόμῃσιν ἡμῶν τῇ πάλαι,
 ἡ ἡναι δὲ, ἡτι γὰρ πρῶτον ἡ-
 πιδόμῃσιν ἡμῶν τῇ πάλαι,

sis initiatus est, ac civitate do-
 natum, si Theoxeno fides ha-
 benda est, qui præter cæte-
 ra ex hoc de illo literis ac
 memoriæ prodidit. Sed
 neque, ut opinor, retrò ad
 Scythias Anacharsis abijt,
 nisi Solone mortuo. Vultis
 igitur fabulæ finem iam im-
 ponam, ne sine capite obam-
 bulei? proinde iam tempus
 est cognoscendi, ciues, cuius
 rei gratia mihi Anacharsis
 ex Scythia, ex Tocharis in
 præsentia venerunt in Mac-
 cedoniam, ad quos Solonē
 quoq; adultæ ætatis homi-
 nem ab Athenis adduxi. Si-
 quidem k aio ex me non
 dissimile quiddam cum Ana-
 charside passum esse. Ac
 per Gratias vos obsecro, ne
 indignabundo animo mihi
 vitio uertatis similitudinē,
 si viro regio memet ipse
 cōparauero. Barbarus enim
 illi fuit: cæterum nos Syros ulla in re Scythis deteriores non
 facile dixeris. Atqui neq; res meas cū regia magnificētia cō-
 ponere annitor similitudine, nisi quātū ad ea quæ diximus.
 Nam cum primū in uestrā urbem hospes immigrassem.

διηλαλύνω μὲν αὐτὸς, ἰδὼν
 τὸ μέγεθος, καὶ τὸ κάλλος,
 καὶ τῶν ἱμπεριστατομένων τὸ
 πλῆθος, καὶ τὴν ἀλλήλων δύ-
 ναμιν, καὶ λαμπρότητα πα-
 ρου. ὥστε ἐκπεπνυμένον ἔτι
 πρὶς ταῦτα, καὶ οὐκ ἐξέρχου
 τοῦ δόξασαι, εἴμ τι καὶ ὁ να-
 ρώτας ἰαῖντο νικῶσιντο ἰ-
 περόνθαι, πρὶς τὴν τοῦ Νερ-
 λέου σκηνῆς. καὶ ἱμῶν οὐ
 τι διατιθέσθαι τὴν γνώ-
 μην, ἰδὼς πόλιν ἀκμάζουσαν
 ἀκμῇ τοσούτῃ, καὶ κατὰ τὴν
 ποιητῶν ἱκανόν, Ἀνδρούαν
 ἀγαθὴν πᾶσιν, εἴς θάλασ-
 πόντος. οὕτω δὲ ἔχον, ἰσχυρὰ
 πλούτῳ ἔκπεπνυμένῃ τῶν πραγ-
 μάτων, καὶ τὸ μὲν δεῖξαι τὸν
 λόγον ὑμῖν, πάλαι ἰδὼν ἑα-
 νίσι γὰρ αὐτὸ ἄλλοις ἔδειξε,
 σιωπῇ παρεδούσας τελευτῶ-
 ντων πόλιν; ἴσθαι γὰρ, ἂν
 ἀπεκρύψομαι τὰ λαοὶς, εἴ τις
 εἴδῃ εἰ προὔχοντός ἐστι, καὶ
 οἷε αὐτὸς τις προσιδὼν, καὶ
 συγγρά-

ram civitatem praeiens?

enim veritatem prudens celabo) si qui essent qui reli-
 quos dignitate antecirent, & quos aggressus aliquis, ac
 historia

statim animo obstupescere
 Etus sum, visa eius & ampli-
 tudine & pulchritudine, ac
 incolarum multitudine, ac
 laetitia potentia & splendore
 omni cognito. Itaque mul-
 to tempore animo haerebam
 attonitus ad haec, nec pote-
 ram cuncta abunde satis
 admiratione prosequi: cu-
 iusmodi quiddam & insu-
 laris! ille iuuenis conspectis
 Meneali aedibus passus est.

Neque vero alium ego obti-
 nebam animum, intuitus ur-
 bem tanto vigore vigen-
 tem, ac iuxta poetam illum
 omnibus bonis florentem,
 quibus civitas felix & bea-
 ta solet affluere. Hoc iam af-
 fectus animo, deinceps de his
 quae agenda forent, mecum
 deliberabam. Iam enim o-
 lum constitutum habebam,
 oratione vos & laudibus il-
 lustrare. Quibus enim alijs
 ostendi, silentio tam praecla-

Quippe querebam (neque
 enim veritatem prudens celabo) si qui essent qui reli-
 quos dignitate antecirent, & quos aggressus aliquis, ac
 historia

συγγράψαι μὲν ὅτι πρεσβύτεροι,
 σωαγυνεσάτε χεῖροσιν πρὸς τὰ
 ὅλα. ἡτοῦτο δὲ μοι ὄχρεῖς, ὅ-
 σπός τῳ Ἀναχάρσειδι, καὶ ὅ-
 τῳ βαρβάρῳ, ὃ Τίξρις, ἀλ-
 λὰ πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες
 τὰ αὐτὰ, μόνον ἐκ αὐταῖς
 συλλαβαῖς ἱλαγόν· ὥς ἐστι, πολ-
 λοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χρηστοί, καὶ
 δίκαιοι αὐτὰ τῷ νόμῳ, καὶ ἐν
 αὐτῷ ἀλλὰ καὶ τριστρεφείοις
 αὐδραῖς ἀγαθοῖς. Δύο δὲ μά-
 λιστα ἐστὶν ὁμῶς αὐδραῖς ἀρίστοι,
 γίνεσθαι μὲν καὶ ἀξιωματικὸν πολ-
 λὸν πρὸς ἑκαστὸν ἀπάντων, πολ-
 λοὶ δὲ, καὶ λέγουσιν ἀντάμει-
 πῃ Ἀττικῇ διακρίσει παραβέβα-
 λτοις αὐτοῖς. ὃ δὲ παρὰ τῷ δέμῳ
 εὐτερεῖα, πάντων ὁρωτικῇ πρὸς
 αὐτοὺς, καὶ ταῦτα γίνονται ὅ,τι
 αὐτοὶ ἀρίστοι ἢ τῇ πόλει. τῷ
 μὲν γὰρ χρηστότητα, καὶ τῷ
 πρὸς τοὺς ξένους φιλοφροσύ-
 ναν, καὶ τὸ ἐν μεγάλῃ τούτων ἀ-
 νειψίφθορον, καὶ τὸ μὴ εὐνοίας
 ἀνδραγαθίαν, καὶ τὸ πρῶ-
 τον,

historia de illis memoriae
 prodita, adiutoribus utre-
 tur ad omnia. Ibi uerò mihi
 non unus, quemadmodum
 Anacharsidi, ὅς τις quidē
 barbarus Toxaris, sed plu-
 res, aut potius omnes eadem
 tantum non hsdem syllabis
 respondebant. Multi quidē
 ὅς τις praeclari ὅς τις indu-
 strij uiri, ὃ hospes, in hac ur-
 be habitant, nec temerè alio-
 bi eiusmodi uiros inuenies-
 se inde bonos. Duo in tamē
 cum primis sunt longē opti-
 mi ὅς τις praestantissimi, ge-
 nis splendore ὅς τις dignitate
 omnibus longē superiores:
 ceterum disciplinarum co-
 gnitione ac dicendi faculta-
 te, Atticae Musae eos non ab-
 surdē comparaueris. Po-
 puli mirus erga illos fauor,
 ὅς τις studium singulare exi-
 stit. Et hoc quoque quod in
 ciuitate optimum ὅς τις prae-
 stantissimum esse constat.

illorum bonitatem, ὅς τις obuiam erga hospites huma-
 nitatem, nullamq; in tanta magnitudine inuidentiam,
 ac reuerentiam coniunctam cum beneuolentia, tum animi

εν, καὶ τὸ δὲ πρῶτον, αὐ-
 τὸς αὖ ἄλλοις διαγύσκει, ποι-
 ραθεὶς μικρὸν ὄστρον. καὶ ἔτι
 μᾶλλον διαμάσκει, μίαν καὶ
 τὴν αὐτῆς οἰκίαν ἔτιν, ἣν καὶ
 πατὴρ, ὁ μὲν, ἔτι καὶ Σέλι-
 να, ὁ Περικλῆς, ὁ Λεωτάδης
 ἔπειτα· ὁ δὲ ἦν, καὶ ὁρῶν
 μὲν, πάντα ἀπάγειται. ἔ-
 τι μίαν ὄστρον, καὶ καλὴν ἀρ-
 ρησιμὴν τινὰ τῶν ὑποφύων. ὁ
 δὲ καὶ φθίγγειτο μόνον, οἷον
 οἰκίαν αὐτῶν τῶν ὄστρον ἀνα-
 λυσάμενος, τοσαύτην ἀρ-
 ρησιμὴν ὄστρον γὰρ ἡ νῆπι-
 σκος ἔχει, ὅτι τοι πόλεος ἀ-
 πασα, πικρὸν δὲ ἀνένυσιν,
 ὅτι αὖ ἀμαρτυρίαν πα-
 ραθεὶς. ὁποῖον φασὶ τὸς τότε
 ἀδελφὰς πρὸς τὸν τὸ Κλεινί-
 πονθινον, παρ' ὅσον ταῖς μὲν
 ὅτι ἔτι μακρὰν μὴ μάλιστα ἔ-
 ρησις, ἔτι ὄστρον καὶ ἀλκιμὴν
 δυν. τοῦτον δὲ ὁ πόλεος ὁ
 φίλος μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν δυν
 verba facturus progreditur: cuiusmodi auctor Athenien-
 sibus quondam accidisse in Cliniae filio adamando, prae-
 terquam quod non multo post eos amoris summe poenituerit,
 quo Alcibiadem non complexi fuerant. Porro hunc non ciuitas
 solum arctissime diligit, uerum etiam reuerenter habere non

mansuetudinem et mo-
 rum facilitatem quibusvis
 accedentibus expositam, ip-
 se banddubie alijs uerbis ce-
 lebrabit, paulo post barum
 rerum facto periculo. Atque
 ut mireris impensius, ex uo-
 na eademque familia sunt pa-
 ter et filius. Alter quidem non
 alius quam si Solonem, aut Periclem,
 aut Aristidem animo concepe-
 ris: alter uero filius, te saltem
 complexum aeternum domum abdu-
 cturus est. Adeo praestanti
 corpore uisendus est, et ma-
 scula quadam forma decorus
 et amabilis. Quod si modo
 ore uocem soluto loqui in-
 ceperit, ducet te reuinctum
 ab auribus. tantam dicendi
 uenerem, et uerborum sua-
 uitatem iuuenis in lingua si-
 tam possidet. Quinetiam u-
 niuersa ciuitas ad audiendum
 inbiat, quoties ad populum
 inbiat, quoties ad populum
 dedigna-

ἔλεξι δὲ καὶ ὁ λαός, ἐν τούτῳ
 ἡμῖν ἀκρόσιον ἀγαθόν ὄναι,
 καὶ μίγαν ἐφίλῃ ἀπασι, ἀ-
 νόρ ὅτι. εἰ δὲ αὐτίς τε, καὶ
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀφικαντέ σι,
 καὶ φίλον ποιήσαντο, πάσαν
 ἔχας τῶν πόλεων καὶ ἐπιστά-
 σιν καὶ τῶν χερσὶν ἴστω μένος,
 καὶ ἐκ τῶν ἐνδομύσων τὰ σά.
 ταῦτα οὐ τὸν Διὸς ἀπαυτοῦ ἐ-
 λυγον, ἀλλὰ καὶ ἐρπον ἐπά-
 γειν τῷ λόγῳ καὶ μοι, ἔδην πε-
 ρωμένῳ, τὸ πολλόν τῶν πρε-
 σόντων ἀρκεῖναι ἰδέσθαι. οὐχ
 ἔλαρε τοῖς νοῦς, ἔδην ἀμβλαῖς ἄρ-
 γον, ὡς ὁ Κῆρ φασίν, ἀλλὰ
 καὶ πάντα ῥῆ, καὶ καὶ κινῆν,
 πάντα δὲ πράττειν, καὶ λί-
 γον, ὡς φίλοι ἡμῖν τοῖς τοῖς γί-
 νονται. ὡς γὰρ τῶν ἐκείνων, οὐ-
 δὲ πάντα, καὶ πᾶς ὅτι,
 καὶ λαοκτόνον ὁ δάλασιν, καὶ
 ὁ λιμὸν πλεῖστον.

re a nihil non dicendum & faciendum, quo in amicitiam
 illorum insinuemur. Quod quidem si ex sententia consecuti
 fuerimus, tranquilla sunt omnia, & nauigatio
 non improspere, ac mare placidū, & por-
 tus in proquinquo con-
 stitutus.

dedignatur. In summa, unio-
 cum hoc nobis populare bo-
 num est hic uir, & ingens
 commoditas omnibus. Hic si
 te & eius pater susceperint,
 & tecum amicitiam & so-
 cietatem fecerint, totam ci-
 uitatem deuinctā habebis.
 Tantum autem ad illum ma-
 nus extendenda est, nec am-
 plius res tuæ erunt in ambi-
 guo. Hæc per Iouem ab om-
 nibus dicebantur, etsi iure-
 iurando oratio mea mihi cō-
 firmanda sit. Ac mihi iam
 earum rerum facienti perie-
 culum, ne minimam quidem
 partem dicendo affectus
 esse uideor. Itaq; neq; desi-
 dia, neq; moræ indulgendæ
 locus est, ut ait Poeta Cæus,
 uetum omnes rudentes pa-
 riter mouendi sunt, præte-

ANNOTATIONES GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a. *Hospes.*) Aut hospitū excipiēdorū præfectus. Suidas: *προξενος* ἑκάληρ, τοὺς παραγμίνες αἰς το ὑποδixιδαι τὰς ξῆρας, ἢ ἄλλων πόλεων ἡκόντας. id est: Proxenos appellabant, qui essent hospitibus excipiendis præfecti. Hic enim erga peregrinos humanitatis laudem & imaginē continet. b. *Anacharsides.*) Vide huius vitam & epitaphium apud Laertium. Nam is Scythia natus, inter celebres philosophos habitus est Athenis, de quo fertur epigramma hoc Ioannis Alexandri Brissicani, ad Ioannem Fabrum;

*Hospes, Anacharsis Scythicus egressus ab oris,
(Nam patria morum est nomine nectitur amor)*

Multorum mores, multorum uidit & urbes:

Nempe Ithaci fertur laus ea prima ducis.

Tandem animi linguaq; ut cultum absolueret, urbem

Cecropiam celeri pergit adire gradu.

Atq; isthic simili Græcorum ornatus amictu,

Nam Scythia dederat cetera cuncta sua.

Vinendi non parca exempla accepit Athenis:

Urbs equidem exemplo sepe iuuare solet

Dogmata tum magni didicit consulta Solonis:

Sic tacitas uires sepe magister habet.

Idem hospes Latij nunc se quoq; finibus infert,

Romana immutans pallia Græca toga.

Illi, igitur qui mos tuus est me interprete, amicos,

Pande fores, placido suscipe & hospitio.

Certè hominem sic istuc cupiat quod dicitur esse,

Sincera hospitij testara sola facit.

Quod si illam improbitas morum, faber optime, frangat,

Non video quid nam turpius esse queat.

c. *Non fuit.*) Exempli narratio, qua quos laudare instituit, cum veteri Solone comparat, eosque quasi omnium aliorū instar quoddam facit. d. *Oëtipes.*) Scythico proverbio dicebantur, quibus rusticane tantum opes erant, quique duos possiderent boves, & currum unum. Inter opes enim rusticanas, præcipuè recenset Hesiodus libro secundo, Operum & dierum

μικρὸν τὸν βούν ἀροτῆρα, id est bouem aratorem. e Able-
gare.) Morem hunc mittendi ad Zamolxini, scribit Herodo-
tus in 4. Strabo in 7. & Suidas in dictione ζαμέλῃς. f In
(Ceramico.) Locus erat Athenis, ubi, qui in bello ceciderāt, se-
peliabantur: autore Suida. Meminit & Pausanias in Græcia,
Attica, & Lucianus in Piscatore. Itē in Meretricio Melissæ &
Bacchidis, ubi pro loco, in quo meretrices habitabant, capi-
tur. g Atque ex his ipsis Atticis.) Athenienses se dicebant
esse ἀντὶχθόνες, quasi interrigenas dicas, ex ipsa terra genitos,
ipsius terræ alumnos, indigenas. Aiunt Erichtheum ex terra
editum, præbuisse argumentum, ut Athenienses, quibus is im-
perarit, terra item geniti censerentur, ac nominarentur ἀντὶ-
χθόνες, sicuti etiam docuit Plato. Proinde eius rei symbolum
τῆτιρας, id est cicadas aureas solitos gestare, dictosque eo no-
mine Tettigophoros. Etenim eiusmodi traditur animalis o-
rigo. Cuius rei testis quoque locupletissimus est Thucydides
historia prima, id quod Virgilius, in Cyri indicat:

Aurea solenni comptum quem sibula ritu.

Μοσόφιῳ ἐκείνῳ, νεστέβατ δὲντε κικαδῇ Meminit & Iusti-
nus libro secundo, & Demosthenes in Oratione πρὸς τῆς πα-
τριστεβίας: μόνοι γὰρ τῶν πάντων ἀντὶχθόνες ὕμνῃς. Tertullia-
nus in libro De uelando uirginibus. Athenæus in lib. β Δι-
πνοσοφιστῶν. Verum omnium copiosissimè, interpres Aristo-
phanis in Nubibus: οἱ μὲν παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλὴν, τῶν τε-
χῶν χρυσῶν ἵχθ' ἔντο τίττις τεχμῆκαον, ὅτι ἀντὶχθόνος ἵσαρ, & c.

Quo loco citat & Thucydidem eius rei authorem. h Ita-
que huius negotiationis.) Cicero lib. tertio Officiorum, mer-
catum bonarum artium appellat. Max. Tyrius Platonicus, Ser-
mone 17 scribit, Pythagoricos honestam mercaturam in Græ-
ciam misisse, nempe ex Italia scientias quasdam Athenas usque.
Plato in Sophista & in Pythagora, docet longe nos attentio-
res esse debere in disciplinis, quàm in alijs mercibus emendis.
In eundem modum & Isocrates admonet, esse longe quàm tur-
pissimum mercatores immensa maria transmitters, quo fa-
cultates suas augeant, & adolescentes ne utiquam industriae
contendere, quo rectam animi constitutionem è bonis studijs
assequantur. i Sed age.) Per suos deos unaquæque
gens iurare consuevit. Scytharum dii sunt Acinacis, Zalmois
& Vencus, uide Lucianum in Toxaride. k Siquidem
aio.)

aiō.) Adaptatio suæ causæ. l Insularis ille.) Telemachus, scilicet ex insula Ithaca, Homerus Odiss. A Menelai domum ex auro, electro, argento & ebore concinnatam, cum stupore quodam miratur. m Duo tamen.) Collatio & amplificatio personarum. n Alcibiadem complexi.) Hoc abundè scibit Plutarchus in Alcibiade, Aristophanes in Ranis, & Val. Maximus lib. 7 De sapienter factis & dictis.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΙΣΤΟ. QVOMODO HI-
storia scribenda sit,
πῶς συγγράμειν.

Iacobo Mycillo interprete.

ARGUMENTVM.

Didascalicus liber est, continens præcepta ac regulas de historia scribenda. Diuiditur autem in duas partes. In prior exposito fine seu officio Historici, & confutatis ijs qui duplicem Historiæ finē faciunt, ntile uidelicet & delectabile, mox uitia recenset, quæ tum in uerbis & compositione, tum in ipsis rebus uitada sit, & hoc sub exemplis aliorum, quo quique modo aut genere peccarint, ostendendo. In posteriore autem parte primùm quæ afferre ad hanc rem, quæque antea quasi domi suæ comparata habere debeat is qui ad scribendam historiam accedit, exponit. Deinde regulas primùm de rebus, deinde de expositione & phrasi uerborum, postremò & de partibus operis tradit, etiam hic exemplis aliorum præcepta sua confirmando. Orditur autem ab occasione, quam collatione Abderitici morbi amplificat.

A B D E

Βδύριται φα-
σι, Λυσίμα-
χος ὁ βασι-
λεύωντες, ἰμο-
πιστῶν τε νό-

σθημα, καὶ καὶ φίλων, τοιού-
των ταύτων μὴ γὰρ τὰ πρῶ-
τα παυδόμενοι ἄπαντες, ἀπὸ
τῶν πρώτων ἀνδρῶν ἐκφωμένους,
καὶ Λυσίμαχος τῶν πρῶτων, ὅτι
δὴ τὴν ἐβδόμεν, τοῖς ἑξ ἅ-
μα πολλοὶ ἐκ τῶν ῥυῖν, τοῖς
δὲ ἰδρῶσι ἐπιγροῖμας πο-
λὺς, καὶ οὕτως ἔλαττον τὸν πυ-
ρετὸν, ἵς γὰρ οἱ δὲ τι πάλλει
πρὸς τὰς γνάμιας αὐτῶν.
ἅπαντες γὰρ ἰσχυροὶ διασπα-
ρυνόμενοι, καὶ ἰαμβία ἐκφυ-
γόντες, καὶ μέγα ἐβόων, μάλι-
στα δὲ τὴν Εὐρυπιδὸς Ἀνδρομέ-
δαν ἰμονήσαν, καὶ τὴν τῶν πρῶ-
των ῥῆσιν ἐν μέγα διέκλινον, καὶ
μετὰ τὴν ὅτι πόλις ὠχρῶν ἀπὸ
πῶρ καὶ λιπῶν. τῶν ἰδρυμαίων
ἐκείνων ῥασιπῶν. Σὺ δὲ ὡς ἐν
ῥυθμῶν, καὶ τῶν ῥυθμῶν ἔργα,
φερέbant, et Persei sermonē per uices recitabāt. Plenaq; a-
deo ciuitas erat pallidis et macilentis illis septimanis Trago-
dis notum illud:

At ὁ tyranni hominūq; diuorūq; Amor,

Bberitis a-
iunt Lysima-
cho iam res-
gnante mor-
bum b inci-

disse, optime Pbilo, huiusce-
modi quendam: Febricitari
principiō quidem coepisse
per urbem uniuersos, pri-
mo statim die febrī conti-
nua ac ualida grauius coro-
reptos. Circa septimum au-
tem diem alijs quidem mule-
tus ē naribus profluens san-
guis, alijs uerō exorinis su-
dor, etiam ipse immodicus,
febrim dissoluit ac finijt.
Ceterum ridicula quadam
perturbatione mentes illo-
rum idem hic morbus inuola-
uit. Omnes enim quasi ad
Tragœdias ἐagendas impel-
lebantur, et Iambica per-
sonabant, multumq; uocife-
rabatur. Maxime οὖν Eurio-
pidis Andromedā canticis re-

καὶ τὰλλα μεγάλα τῇ φωνῇ ἀ-
ναβούντων, καὶ τὸ τοῦ ἐπιπολὺ,
ἄχρι δὲ χειμῶν, καὶ κρύου
δὲ μεγαγυμνάσιον, ἵπασσι
ἀναβούτας αὐτοὺς. αἰτίας δὲ
μοι δοκῇ τῷ τριῦτα παρὰσχῆν
Ἀρχίλαος ὁ τραγωδίας. οὐλο-
πιμῶν τότε, μισοῦντες ῥόδας,
ἐν πολλῷ τῷ φλογμῷ τραγω-
δίας αὐτοῖς τὴν Ἀνδρομέ-
δα, ὡς πυρίσαι τι ἀπὸ τῆς θιά-
τρῳ τὰς πολλὰς, καὶ ἀναστα-
τας ὑπόρου, ὅς τινι τραγωδία
καὶ παροιδάειν, ἰσχυρὰ
ἐμφιλοχέρους ὅτι Ἀνδρομέ-
δας τῇ μύθῳ αὐτῇ, καὶ τῇ πόρ-
σις ἴτι σὺν τῇ Μελίση, τὴν
ἐκείνου γνώμην πορίσασθαι
ντ. ὡς ὅν ἴσθαι, ἰνὶ παρὰ
βαλῶν, τὸ ἀβελήρικον ἰκάνο
πάθος καὶ οὐ τὰς πολλοὺς τῶν
παραδιδυμένων πρὸς ἡλὺν θῶν,
οὐχ ὥστε τραγωδία ἰλατῆρ
γὰρ αὐτῷ τῷ παρὶσθαι, ἀλλὰ
φίσις ἰαμβεύει, ὁ φάυλος κα-
τωχευόμενος, ἀλλὰ ὅς δὲ τὰ
ἐν ποσὶ ταῦτα κινίσσεται.,
non ut & ipsi quoque Tragedias agant. nam in hoc
minus delirarent, alienis Iambicis, hisq; haud malis occu-
pati: sed ex quo obuia illa, et velut ante pedes exposita
semel

Et cetera quæ sequuntur,
magna voce exclamantibus,
& hoc in longum usq; do-
nec superueniente iam hye-
me, frigus nimium obortum
ab insania ac nugis istis co-
hiberet ipsos. Causam uero
eius rei uidetur mihi præ-
buisse Archelaus Tragicus
poeta, qui illis temporibus
celebris erat, qui media æ-
state, multoq; æstu, Andro-
medæ fabulam ipsis egerat,
ita ut multi ex theatro redi-
rent febricitantes, & men-
tibus euersi postea in eandẽ
Tragediam delaberentur,
obuersante illorum memo-
riæ Andromeda, ac Perseo
unâ cum Medusa singulo-
rũ animis & cogitationi-
bus obuolante. Ut igitur al-
terum cum altero compare-
tur, quemadmodum uulgo
dicunt, Abderiticum illud
malum etiam hoc tempore
plerosq; doctorum inuasit:
semel

ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τὰς βαρβάρους, καὶ τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ ῥαῦμα, καὶ αἱ συνιχθεῖς νίκαι, ἔδειξε ὅτις ὅχι ἱστορίαν συγγράφει. μᾶλλον δὲ Θουκυδίδης, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Ξενοφώντας ἡμῖν ἀπαγορεύει, καὶ ὡς εἰσηγεῖται, ἀλλοθὶς ἂν ἡνῶμεν, τὸ πόλεμον ἀπάντων πατέρων, εἴ γε καὶ συγγραφίῃ τεστέουσιν ἀνίσχυον, ὑπὸ μιᾷ τῇ πληγῇ. ταῦτα ταῖσι, ὧ φιλότις, ἐρῶντα καὶ ἀπεινόντά με, τὸ τῇ Σινωπίῳ ἐκάνει ἀσώλδον. ἐπότε, ὅς φιλίππος ἐλθὺν γιγνομένη ἐκτελέσας, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἐπαράττειντο, καὶ ἐν ὄργῃ ὄσαντο μὴ ἐπὶ ἐκπύρην, ἀλλ' ἐπὶ ἀνδρείᾳ, ὅς δὲ λίδουσι παρὰ φίλων, ὅς δὲ ὑποκοσμεῖται τὰ τάχους, ὅς δὲ ἐπαλθὺν ὑπὸ σφρίσσει, ὅς δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν χρησίμων ὑπεργῶν. ὅς δὲ Διογένης ἐρῶν ταῦτα, ἐπεὶ μηδὲν εἶχεν ὅ, τι καὶ πράττει

(ὁ δὲ

semel moueri cæpere, puta bellum istud aduersus Barbaros, & uulnus in Armenia acceptum, continuatq; uictoria illa, nemo unus iam est qui non historiam scribere uelit: imò uerò Thucydides, & Herodoti, & Xenophontes, cuncti nobis facti sunt: & ut apparet, uerum illud tandem fuit, quod dicit: Bellum ē omnium pater est: quādoquidem & historiarum scriptores tam multos procreauit, idēq; una hac plaga. Hæc igitur, ὁ amice, posteaquam uiderem atque audirem, Sinopensis illius in mentem uenit. Quando enim Philippus rex ferebatur cum exercitu iam aduentare, Corinthij omnes trepidi turbari cœperunt, & pro se quisque sedulo facere: alius quidem arma apparando, alius au-

tem saxa comportando, alius muros ciuitatis reficiendo, alius propugnacula & turres suffulciendo: deniq; alius aliud aliquid quod ad rē pertineret, ministrando. Diogenes autē cum hæc aspiceret, quoniam ipse nihil haberet quod ageret

yy

(nemo

(οὐδὲ γὰρ αὐτῷ ἐδίδου ἱ-
 λην.) Δυσχερὲς ἔστι τὸ
 βῆμα, σπασθῆναι καὶ αὖτις
 πρὸς ἑαυτὸν ἰδόντα, ὅτι ἡ
 τύχη αὐτοῦ οὐκ ἔστι καλὴ καὶ
 τῷ Κρανίῳ καὶ τῷ
 τῶν συνόρων ὁδόμενον, τί
 ταῦτα ποιεῖς, ὦ Διόγγε, Κυ-
 λιν, ἔφη, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ, ὅτι
 μὴ μὲν ἔσθ' ἄγαν δεικνύω ἰσ-
 τεροῦντας ἰσογυμναστὰς, καὶ
 τίς ἐστὶ φίλος, ὅτι μὴ μὲν ἔ-
 ἴσθ' ἄρα ἔτι ἐν τῷ πεδίῳ
 ὅτι τῷ Κρανίῳ, μὲν δὲ ἄρα καὶ
 μιν καὶ Διόγγε, ὑπερβαίνει, κερυαῖς
 σιωπῇ παραφροσύνην, καὶ οὐ
 ἔχον ὑπερβαίνει, ὅτι δεικνύω
 μὲν καὶ τῷ πεδίῳ, ὅτι ἔτι
 ῥίαν συγγράμην, ὅτι πράξει
 αὐτὰς διόγγε, καὶ οὐκ ἔστι μὲν
 γαλέτολμῳ ἔγχε, μὲν δὲ τῷ
 δεικνύω πεδίῳ, ὅτι δεικνύω
 ἔστι καὶ ἐν τῷ πεδίῳ, ὅτι
 κατὰ τῶν πεδίων καὶ τίς, καὶ μά-
 λιστα οὐκ ἐν τῷ πεδίῳ
 ἐν,

(nemo enim ipsum ad uliū
 aliquod ministerium adbi-
 bebatur) anēlo circum se pal-
 lio, seriō admodum & ipse
 dolum suum, in quo tum for-
 tē habitabat, sursum ac de-
 orsum per Cranium volu-
 tare caput: ac rogante quo-
 priam ex familiaribus, &
 quid hoc, inquit, Diogee-
 nes agis? Voluto, respondit
 ille, etiam ego dolum meū,
 ut ne solum ociose jectari vi-
 dear inter tot laborātes. Et
 ego igitur, ὦ Philo, ut ne so-
 lus meus forem in hoc lo-
 quaci ac strepero seculo, neo-
 que perinde ac comicum al-
 liquod satellitium cum silen-
 tio hians praterueherer, nū
 abs re facturum me esse ar-
 bitratus sum, si quoad possi-
 bile mihi esset, etiam ipse do-
 lum volutarem: non histo-
 riam scribendo, neque etiā
 ipsas res gestas commemo-
 rando: non ita temerarius

equidem sum, neque etiam hoc de me timens licet. Non
 enim quantum periculum hoc sit, si quis per saxa ac ru-
 pes voluet, & maxmē tale, quale meum est doliolum,
 ne valde

ον, οὐδὲ πᾶν κερτόν κιο
 κισμολόον· διότι γὰρ αὐτί
 κα μάλα πρὸς μακρὸν τι λιθί
 διον προσηλίσσεται, συλλέγην
 τὰ ἱερὰ κα. τί ἂν ἔγνωσά μοι,
 καὶ ἵππεσ' ἀσφαλῶς μεθ' ἑω^τ πo
 λιμα, αὐτὰς ἑω βίλας ἱερὰς, ἐo
 γώ σοι φράσω, τοῦ δὲ καπνέου,
 καὶ κύματός, καὶ φρεντί-
 δων, ἵσα τῷ συγγράφῃ ἱου
 σιν, ἀνέξω ἱμαυτὸν, σὺ ποιῶν.
 πρᾶνισιν δὲ τινεσ' μικρὰν,
 καὶ ὑποδέχεται πάντας ὁλί-
 γας ὑποδέσσαι τοὺς συγγρά-
 φουσι, ὥς κινεῖσθαι αὐ-
 τοὺς τῆς οἰκοδομίας, καὶ καὶ
 μὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ἄνω γὰρ
 τῷ λακτύλῳ τοῦ πηλὸν προ-
 σαψάμεν. καὶ τοὶ οὐδὲ
 πρᾶνισιν οἱ πολλοὶ δὲν
 οἶοντα σφίσι μὲν τὸ πρᾶγ-
 μα, οὐ μᾶλλον, ἢ τίχνη τι-
 νος μὲν τὸ βελτίον, ἢ βέλ-
 πον, ἢ ἰδίον· ἀλλὰ πᾶ-
 ν ῥᾶτον καὶ πρίονον, καὶ
 ἅπαντες εἶναι, ἱερὰς συγ-
 γράφαι, ἐν τῇ ἐκμολύσει,
 τὸ

ne ualide quidem satis etiā
 fictum ac coëctum, adeò ut si
 quis exiguum aliquem lapilo-
 lum ipsi illidat, statim ad-
 modum lectæ colligendæ il-
 li sint. Quid igitur decretū
 tibi est? Quo pacto belu-
 lum tuiò capessam, ipse ex-
 tra teli iactum constitutus?
 Dicam equidem tibi. A' su-
 mo & quidem, & fluctibus,
 & curis, quæcunq; historiā
 scribentem circūstant, ab-
 stinebo meipsum: admonitio-
 nem autem quandam par-
 uam, et præceptiones hæc
 modicas scribentibus subo-
 ministrabo, ut exedifica-
 tioni saltem unā cum illis
 adsim, etiā si ab inscriptio-
 ne abfuero, summo tantum
 digito uidelicet luto atting-
 gendo. Quanquam neq; ado-
 monitione plerique opus es-
 se sibi ad hanc rem putant,
 nō magis quān arte aliqua
 ad uadēdū, aut uidēdū, aut
 edendū, sed planē facillimū
 ac prōptū, & cuiusvis homi-

nē esse existimāt historiā scribere, si, quis modo exponere

υ υ α κερβ

τὴν ἀπορίαν δαδόντας. τί δὲ,
 εἰ. Δὲ ποῦ καὶ αὐτοί, ὡς ἔκασ-
 τος ὁ καθ' ἑαυτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ,
 εὐδαιμονίᾳ καὶ σωτηρίᾳ καὶ
 εὐαλείᾳ τούτ' ἔστιν, ἀλλὰ εἰ
 τὴν ἀγνοίαν καὶ ἀλπίαν, πολλὰς
 εἰς φροντιστὰς διόμενον, ὥ-
 τις, ὡς οὐκ οὐκιδὸς φασί, ὡς
 αἰεὶ καὶ μακροχρόνιος. εἰδὼς
 μὲν δὲ πᾶν πάλαι αὐτῶν
 ἐπιστρέψαν, ἵκισι δὲ καὶ πα-
 τοὶ ἰπαρχὸς δέξιν, καὶ μά-
 λιστα, ἐπὶ οὖν ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς, καὶ ἐν τῇ καὶ ἀποκα-
 ταύσει τῆς. εἰ δὲ καὶ ἰσχυ-
 ρὰς ἐπὶ τῶν τότε ἀκροασά-
 μενων, μακρὰ δὲ ἔτι ἰσχυ-
 ρὸς εἰ τοῖσι μεταπειθήσειν,
 ὃ μεταγράφουσι τε τῶν αὐ-
 τῶν καὶ κικυρωμένων, καὶ αἰ-
 σωρὸς τὰς βασιλεύουσας αὐ-
 λὰς ἀποκαταστήσιν, ὅπως δὲ
 εὐχόμενοι καὶ πρὸς αὐτοὺς ἰσ-
 χύουσιν ἀρῆσαι, ἐν δὲ πε-
 ρὶ πόλεως ἀλλὰ οὐ-
 πεία, ὃ καὶ τοῖς πρὸς Γαλάτας,
 εἰν.

si in regiam aulam relata sunt. Sed tamen non abs re
 fuerit, etiam eos ipsos admonere hic, ut si quando bel-
 lum aliud exortum fuerit, vel Galatarum contra Getas,
 vel

uerbis possit quod utcumque
 in mentem uenit. Ceterum
 h. nosse & ipse, o amice,
 quod hoc neq. facillimorum
 quippiam sit, neque eorum
 quæ negligenter ac timere
 componi possant, sed si quid
 aliud quid usquam inter ea
 quæ oratione tradantur, mul-
 ta cura opus habet, hoc cer-
 te habet, si quis, ut Thucy-
 dides ait, historiam quasi
 perpetuam possessionem ad-
 ornet. Scio igitur paucos so-
 re, quos mea hæc oratio co-
 uertet, imò quibusdam etiā
 molestus uidebor illis maxi-
 me, quibus iam opus suum
 absolutum est, & historia
 in publicam emissæ. Quod si
 uerò etiam laudata est ab
 ijs qui eam audierunt eam,
 insania profectò fuerit spe-
 rare illos immutatuos ali-
 quid, aut transcripturos es-
 se eorum quæ iam semel edi-
 ta atque auctorata, et qua-

ὁ Ἰνδοῖς πρὸς Βακχίους (ἐν
 γὰρ πρὸς ὑμᾶς γιγνέμενοι
 αὐτοῖς, ἀπάντων ἤδη κυχα-
 ρωμένον) ἔχουσιν ἀμνηστον
 σωτῆρνα, τὸν κακὸν αὐτῶν
 προσάγοντα, ὡς πρὸ γιγνέμε-
 νῶν αὐτοῖς ἰσθὺς εἶναι. εἰ δὲ μή,
 αὐτοὶ μὲν καὶ τοῖσι τῷ αὐτῷ
 πόντῳ, ὡς πρὸς ἡμῶν, μένουν-
 των τὸ πρᾶγμα. ὁ ἰατρὸς δὲ
 ἂ πάντας ἀνιάσεται, ὡς πάντας
 Ἀβδερῖταις ἰκάνει Ἀνδρῶνι-
 δας ῥαγδαῖαι. Διτῆς ὅτι ἐν-
 τὸ τῷ ὅτι συμβαλὺς ἔργον· τὰ
 μὲν γὰρ αἰετῶναι, τὰ δὲ φεύ-
 γειν διδάσκει, φέρει, πρῶτα
 ἐπωμὸν ἂν τινὰ φερέτω τῷ
 ἰστορίᾳ συγγράφοντι, καὶ ὅρ-
 μάματα καθαρῶς τίον. ἵππετα,
 οἷς χρῆμα ἐστὶν, ἵνα αὐτοὶ ἀμάρ-
 ται ὅτι δύνῃ, καὶ ἵππο δυνάμει ἀγύ-
 σκε, ἀρχὴν τι εἶναι αὐτῷ ἀρῆ-
 εν, καὶ τάξιν ὡς τινὰ τοῖς ἔργο-
 γοῖς ἱερμεσίαν, καὶ μέγερ ἱκάν-
 ες,

uel Indorū contra Eastria-
 nos (neque enim aduersum
 nos puto quisquam aliquid
 mouere sustinebit, cunctis
 iam perdomitis & sub iu-
 gum missis) melius ac re-
 ctius componere tamē poss-
 sint adhibita hac quasi qua-
 dam regula, si modò recta
 eadem ipsis uidebitur: sin-
 minus, ipsi quidem tamen
 eodem cubito, quemadmo-
 dum & nunc, metiantur ne-
 gocium: medicus autem non
 admodum agrè feret, si om-
 nes Abderitæ isti uolentes
 ac ultrò Andromedæ fabu-
 lam agant. Porro quando
 duplex; huius consilij opus
 est (alia enim eligere ac se-
 qui docet, alia uerò uitare)
 principio age dicamus quæ-
 nam fugienda sint ei qui hi-
 storiam scribet, & à qui-
 bus integrum ac purum ma-
 ximè præbere se debeat. Deinde quibus rebus, utendo non
 aberrauerit à recta uia & eò quo tendit, ducentes nempe
 quo exordio incipiendum sit, quo ordinare res quæque iun-
 gendæ inter se & componendæ sint, quæ modus singulis
 adhibendus, quæ silentio prætereunda, quibus immoran-
 dum, &

τῶν, καὶ ἂν σιωπῇ, καὶ εἰ
 ἐν διαβρίχει, καὶ ἴσα πα-
 ραλειπόμενα ἄμεινον, καὶ ἴσως
 ἰσχυρῶς οὖσαι πῶς, καὶ συναρ-
 μήσῃ. πάντα μὲν, καὶ τὰ τοια-
 ῦτα ὑπερφρον, οὐδὲν δὲ τὰς κα-
 κίας: ὅσα ἔπειτα μὲν, ἐκείσαι τοῖς
 φράσαι συγγράφουσι παρα-
 κεινέουσιν. ἂν μὲν ἄν κενὸν
 πάντων λόγων ὅσον ἀμαρτή-
 ματα, ἐν τῇ φωνῇ, καὶ ἀρμονίᾳ
 καὶ διακειμένῳ, καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτιχ-
 νίᾳ, μάλιστα τὸ αὐτὸ ἀνέκδοτον,
 καὶ ἂν παρὶς τοῦ ὑποδείκναι
 οὐκ ἴσως κενὸν γὰρ, ὡς ἴσως,
 ἀπὸ τῶν λόγων ὅσον ἀμαρτή-
 ματα, ἐν τῇ φωνῇ καὶ ἀρμο-
 νίᾳ, ὅσα δὲ ἐν ἱστορίᾳ διαμαρτυ-
 ροῦσι, τὰ τοιαῦτα αὐτὸν οὐκ
 ἐπιτηδεύει, εἰς καὶ πολλὰ
 καὶ ἀπρὸς μὲν ἰδεῖν, καὶ μά-
 λιστα, ὡς ἂν παρὶς αὐτοῖς ἀνα-
 πνεύσει τὰ ὅσα. ἐν δὲ ἀνα-
 ροῇ δὲ, μεταξὺ καὶ ἀπομαρ-
 τήσας ἴσως, παραδείγματα
 ἴσως, τῶν ὅσα ἔτι συγγ-
 γραμμένα. καὶ πρῶτον γὰρ
 ἰκάνει,

exempli causa quaedā eiusmodi repetere et cōmemorare, quae
 iam ita composita atque edita habentur. Ac primū qui-
 dem

dū, et quae cursu praeſentibus
 satis sit, quomodo exponen-
 da eadē et coaptāda sint. At
 quae haec quidem ex his simi-
 lia posteriore loco tracta-
 bimus, nunc autem vitia ea
 commemorabimus, quae ma-
 le scribentes aut componen-
 tes sequi solent. Quae igitur
 cōmunia scriptorum vitia
 sunt, in verbis, in sonoritate,
 in sententiā, et ceteris male
 et inscite cōpositis, longū fue-
 rint persequi, et à praeſen-
 ti instituto etiam alienum.
 Nam communia, ut dixi, o-
 mnium sermonū vitia sunt,
 quae in verbis et concinni-
 tate uocum peccantur. Quae
 uerò in historia perculiarior
 ter quidam peccant, ea faci-
 le deprehendas obseruando:
 id quod et mihi saepenum-
 ra usu uenit, inter auscultan-
 dum, et maximè si omni-
 bus illis aures apertas prae-
 bueris. Sed non intempesti-
 um fuerit interea etiā ex-

ἐκείνους, ὅτε καὶ ἀμετρίως οὖν,
 ἔκαστος αὐτοῦ ὅν. . . μετέσταντες
 γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ τὸ ἑτορῶν τὰ
 γυγναικῶν, τοῖς ἐπὶ αὐτοῖς ἀρ-
 χόντων καὶ στρατηγῶν διαβίβω-
 σι, τοῖς ἡγεταῖς καὶ ὑφ' αὐτοῖς ἰσχυ-
 ρόντες, τοῖς πολιταῖς καὶ στρα-
 τῇ μὲν καὶ ἀνδράσι πῶν, ἀγνο-
 οῦντες ὅτι ἐστὶν καὶ ἡδὺν δια-
 βίβωσι καὶ δεικνύουσιν καὶ ἰσο-
 ρεῖσθαι τὸ ἰσχυρῶν. ἀλλὰ
 τι μὲν καὶ τῶν ἐν μισθῷ ὄντων
 αὐτῶν, καὶ τὸ τὸ μισθῶν ἀν-
 τοῦ, διὰ τὸ παρῶν ὅτι πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ γὰρ τῶν ἰσχυρῶν ἀ-
 ρόντες μὲν ἐνταῦθα, ἀποσύν-
 ἰπαινεσθαι, καὶ οὐδ' αὖτε ἰπαι-
 νῆσθαι, καὶ ἡ ψευδοκλέος ὅτι
 παρὰ τὴν καὶ τῶν, ἐλπίαν
 αὐτοῦ φροντίσεως. ὅτι καὶ αὐτὸς
 ψεύδεται ἰπαινεῖν καὶ ἰστορεῖν,
 ὅτι ἀκαρτερὸν ἀνάσκειν, ἐν
 μάκρῳ, ὅτι τῶν ἀρτίων
 ἰσχυρῶν πᾶσι φασὶ τῶν
 στρατῶν παραδίδωμι. αὐ-
 τοῖς δὲ καὶ τῶν κατεκείνῳ.

dem illud, quantum peccent,
 consideremus. Nam plerique
 ipsorum neglecto eo ut rem
 ipsam perinde ut gesta est
 exponant, in laudibus im-
 peratorum et ducum immo-
 rantur, suos quidem in cœlū
 extollescentes, contra autem
 hostevulera modum depri-
 mentes, ignari videlicet
 quod non angusto aliquo
 lithmo l diuisa et interse-
 pta sint historia et enco-
 mium, sed magno quodam
 muro per medium cune dis-
 tincta, et musicorum ilo-
 lud, sic δὲ τὸ παρῶν, hoc
 est, bis per omnes chordas,
 quod dici solet, inter se dis-
 tant. Siquidem ille qui en-
 comium scribit, hoc unum
 spectat, ut quibuscumque mo-
 dis possit, eum quem laudā-
 dum suscepit, extollet atque
 oblectet: etiam si per men-
 dacium forte id consequa-
 tur quo tendit, parum id curat. At contra historia n̄ nihil fal-
 sum inferi sibi, ne pauxillum quidem permittit, non ma-
 gis quam arteriam dicunt medicorum pueri, eā quæ trachea
 siue aspera vocatur, quicquam potius aut cibi in se recipere.

ἔτι ἀγνοῦν ἰοίκασιρ εἰ τοῖσ-
 ται, ὡς ποιητικῆς μὲν, καὶ
 πεινέμεναι ἄλλαι ὑποχί-
 σαι, καὶ κατόνοσθ' ἰδοι, ἰστο-
 ρίας δὲ ἄλλαι. ἰκῆ μὲν γὰρ
 ἀκρατὴς ἢ ἰεὺς θάρσιν, καὶ νό-
 μῳ εἶς, τὸ δὲ ξυ τῷ περικα-
 τῇ. ἰούσθ' γὰρ, καὶ κατὰ ξυ
 ἰκ' Μουσῶν, καὶ ἰππῶν ἰστο-
 ρῶν ἀρμα ἰούσι δα δαλκ,
 καὶ ἰφ' ὕδατος ἄλλαι, ἔτι
 ἀνδρῶν ἀκρῶν δονομεῖν
 ἀνδρῶν ἀκρῶν, φέρει ὡ-
 σεί. ὡς ἐπέτασθ' ἰκῆς ἀν-
 τῶν ἰκῆς μίαν σερῶν ἀνα-
 σπῆσαι, αἰατῇ ὁμοῦ γίω καὶ
 δαλκῇ, δαλκῇ μὲν ἀπορ-
 ραγῶν ἰκῆναι, σερῶν δὲ
 τὰ πάντα κατὰ ξυ δαλκ, ἀλ-
 λὰ καὶ ἀγαμέμνονα ἰκῆναι
 σερῶν, ἰκῆς ἰκῆς, ὡς
 αἰ μὲν αὐτὸν ὁμοῖον εἶναι
 τῷ κεφαλῷ, καὶ τὰ ὅμμο-
 τα, τὸ δὲ ξυ δα, τῷ ἰ-
 δαλκῇ αὐτοῦ τῷ περικα-
 τῇ, τῷ δὲ ἰούσθ', τῷ Ἀρεῇ, καὶ
 ἰκῆς,

minus illum Ioui similem faciant, & quod ad caput, &
 quod ad oculos pertinet: quod autem ad pectus atti-
 net, fratri ipsius Neptuno, & quod ad balteum, Marti &
 omnino

Rursum nescire idem uiden-
 tur quòd & poeticè quidem
 & poemata aliud promit-
 tunt, aliud historia, regu-
 lusq; diuersas habent. Nam
 illic quidem libertas nulli-
 us alterius arbitrio subiecta
 est, unaq; hæc lex est, quic-
 quid poeta ipsi usum fuerit.
 Diuino enim spiritu agitur,
 & à Musis dependet, illa-
 rum numine afflatus: &
 siue equos alatos currui iun-
 gere uoluerit, siue alios sus-
 per aquam, aut in summas
 aristas cursurus per illas at-
 tollet, nemo uetat: neque et-
 iam quando Iupiter ipsoꝝ
 ex una catena alligata in
 sublime attraxerit pariter
 terram & mare, quicquam
 ex eo sibi metuant, ne uide-
 licet disrupta illa conteran-
 tur, ac percant omnia illa de-
 orsum præcipitata. Sed &
 si Agamemnonem laudare
 uolunt, nemo prohibet quo

ἴληε, οὐδὲν γὰρ ἐν πάσῃσι δι-
 ων γράσσει δὲ, τὸν ἀφίκεται καὶ
 Ἀφροδίτη. ἢ γὰρ ἱκανὸς ὁ Ζεὺς,
 ἢ Ἀφροδίτη, ἢ Ἀφροδίτη, μόν-
 ος ἱκανὸς ἀποπληρῶσαι
 τὸ κάλλος αὐτῆς. ἢ ἱστορία δὲ,
 ὡς τινὰ καλὰ καὶ τειχεύει
 προσλάβει, τί ἄλλο, ἢ περὶ
 τῆς ποικιλίας, γίγνεται, τῆς
 μεγαλοφωρίας μὲν ἱκανὸς ἵ-
 στορικὸς, τὴν λοιπὴν δὲ τῆς
 ῥητορίας γυμνὰ τῶν μίτρων,
 καὶ δὲ αὐτὸ ἐπισκοποῦν ἱ-
 στορικὸς; μίτρα τοῦτο, μάλ-
 λον δὲ ὑπερβολὰ τῆς καλῆς,
 ἢ μὴ ὁ ἱστορὸς τις χωρίζεται τὰ ἱ-
 στορικά, καὶ τὰ ποικιλίας, ἀλλὰ
 ἱκανὸς τῇ ἱστορίᾳ τὰ ἱστο-
 ρικὰ νομίζονται, τὸν μὲν,
 καὶ τὸ ἱκανόν, καὶ τὰς ἱ-
 στορίας ὑπερβολὰς, ὅσοι αὐ-
 τὸν ἀθλητὴν τῶν καρτερῶν
 τέτων, καὶ νομίζονται πρὸς τὸν
 ἱκανόν, πρὸς τὸν ἄλ-
 λον

omnino compositum quæ-
 dam ex omnibus diis oportet
 esse filium illum Atrei
 & Acropes. Neque enim
 sufficit Iupiter, neque Ne-
 ptunus, neque Mars, ut singu-
 li illius pulchritudinem ac
 formam compleant. At ue-
 rò historia si quam huiusce-
 modi adulationem recipiat,
 quid aliud quàm pedestris
 quædam poetice redditur,
 grandiloquentia ista uerbo-
 rum carens: ceterum reli-
 quas illas præstigiis ac ua-
 nitates nudas absque uersio-
 bus, & ob hoc etiam magis
 conspicuas ostendamus? Ma-
 gnum igitur hoc, in id ma-
 gis plus quàm magnum in-
 titum fuerit, si quis nesciat ea
 quæ historia propria sunt,
 ab ijs quæ sunt poetice, se-
 parare, sed introducit in
 historiam alterius orna-
 menta & fucum, fa-
 bulas uidelicet & laudes, & eos qui in his rebus ue-
 ritatis excessus fiunt: non secus ac si quis athleta ali-
 cui istorum ualidorum & uehementer robustorum pur-
 puram induat, ac cæteris ornamentis meretricijs cum
 y y 5 exornet,

ἢ πένθος τῷ ἱταλῶνι, καὶ
 φύμον ἐνδύσει, καὶ ψιμ-
 μύθειον, τῷ προσώπῳ, κρέ-
 κλαι, ὡς πανηγύλατον αὐ-
 τὸν ἀπεργάζοιτο, αἰσχυύνας
 τῷ κόσμῳ ἰκάνῳ, καὶ ἐ τῷ
 φθι, ὡς ὅχι καὶ ἱπανιτῶν
 ἐν ἱστορίᾳ ἱστοί, ἀλλ' ἐν κα-
 ρῷ τῷ προσέκοντι ἱπανιτῶν,
 καὶ μέτρον ἱπαντιῶν τῷ πρᾶγ-
 ματι, τὸ μὲν ἱπαχθεῖ τοῖς ὕψι-
 ριν ἀστυνομήσει αὐτά, καὶ
 ἴαται, πρὸς τὰ ἱπαντα κασσι-
 γῶν τὰ τελευτά, ἀπὸρ μι-
 κρὸν ὅτθρον ἐπὶ ἀστυνομήσει. ἴο-
 σοι δὲ οἶονται καλῶς διακρί-
 νει δὲ τὸν ἱστορίαν, ὡς τὸ τὸρ-
 πνόν, καὶ χρέσιμον, καὶ διὰ
 τῷ ἀστυνομήσει καὶ τὸ ἱπαχ-
 μων εἰς αὐτῶν, ὡς τὸρπνόν,
 καὶ σὺν φῶνιν τῷ ἐντυγχά-
 νειται, ἴσθι ἴσον τὰ λαθεῖς ὁ-
 μαρτῶν κασι πρῶτον μὲν κίβ-
 ἀλλῳ τῇ διακρίσει χρέσιμον
 ἐν γὰρ ὅργον ἱστορίας καὶ τι-
 αθ, τὸ χρέσιμον, ἱπαρ ἰκ τῷ
 ἁλθεῖς μόνον συσάγεται, τὸ
 τὸρπνόν δὲ, ἁμνην μὲν,
 ἱτορία, ὅς unus finis, utilitas, quae ex sola veritate concilia-
 tur. iucundū uerò si ὅς ipsum p̄sequatur, melius quidē hoc,

exornet praeterea et fūco et
 ceruisse faciē eius oblinat. Ut
 enim, dñ boni, omnino ridi-
 culum redderet, deformando
 ipsum ornatu illo? Atqui
 non hoc dico, quasi non ὅς
 laudādum in historia inter-
 dum sit, sed suo loco ὅς tem-
 pore laudandum, modumq̃
 rebus adhibendum esse cen-
 seo, ne qua molestia affician-
 tur ij qui in posterum haec
 eadem aliquando legent. Et
 in summa, ita haec omnia
 moderāda sunt, quasi poste-
 ris, non praesentibus scribā-
 tur, ut ὅς paulo post ostē-
 demus. Porro qui ὅς putant
 rectē diuidi in duo histori-
 am, puta in iucundū: et utile
 ὅς ob hoc ὅς encomiū in eā
 introducunt, tanquam quod
 ὅς iucundum sit, ὅς delectet
 legentes: uides nimirum
 quantum à uerō aberrant.
 Primum quidem diuisione
 mala atque adulterina uten-
 tes. Vnum enim opus est hi-
 storiae, ὅς unus finis, utilitas, quae ex sola ueritate concilia-
 tur. iucundū uerò si ὅς ipsum p̄sequatur, melius quidē hoc,

ἀ καὶ αὐτὸ παρακαλεῖσθαι,
ὡς ὅτι καὶ πολλὰ αἰσθητὰ, ἀ
δὲ μὴ, ὅτι μὴ πολλὰ αἰσθητὰ ἢ
ῥακίως γράφει Νικοστρά-
τον, τὸν ἰσιδῶτα, γυνάδα
ἔντα, καὶ τῶν αἰσθητῶν ἐν
καίτοις ἀλλήμοις, ἀ καὶ
τὰς μὴ αἰσθητὰς ὁφθαλμοῖς
ἐν τῷ ἴδιῳ, ἀλλὰ καὶ ἢ ἢ κα
λὸς, ὁ Μιλέσιος, αὐτὸν γινώσκει
τὸ αὐτὸ, καὶ ὁφθαλμοῖς, ὡς φα
σι, τὸ Νικοστράτου ὄν. καὶ τῶν
ἄλλων ἢ ἢ ἢ, ἀ μὴ ἄλλως τὸ
τόπον παρακαλεῖσθαι,
περὶ αὐτὸς τὰς ὁφθαλμοῖς ἐπι-
σπάσσει, ἢ καὶ αὐτὸ καὶ μὴ
ἐν τῷ ἴδιῳ ἢ ἢ, ἀ καὶ
δὲ τῷ ἴδιῳ ἀλλήμοις ἢ ἢ,
ὅτι μὴ τὸ καὶ ὁφθαλμοῖς, ἢ
καὶ αὐτὸ αὐτὸν ἢ ἢ, ὅτι ἢ
τόπον ἐν αὐτῷ τὸ καὶ ὁφθαλμοῖς
μὴ ὁφθαλμοῖς, καὶ τὸ τῶν ἢ ἢ
ἐν μάλιστα πρὸς αὐτὸν,
παρ' ἢ ἢ τῶν αἰσθητῶν
ἐν τῷ ἴδιῳ, μὴ τὸν ὁφθαλμόν,
καὶ

perinde ut si forma seu pul-
chritudo aibletam: sin mi-
nus, nihil uetat ab Hercule
progenitum esse Nicostra-
tum illum Isidoti filium,
generosus cum sit, & utroa-
que colluctatore suo for-
tior, etiam si ipse quidem
quod ad faciem attinet,
turpissimus uideatur: Al-
caeus autem formosus ille Mi-
lesius colluctetur cum eo,
amasius quoq;, ut aiunt, i-
psius Nicostirati existens.
Quare historia siquidem
obiter, & uelut auctarij
modo, iucunditatem additā
habeat, complures amato-
res ad se alliciet: sed quate-
nus perfectum atq; integrū,
idq; solum habet, quod pe-
culiare ac proprium ipsius
est, ueritatis expositionem
dico, non magnam pulchri-
tudinis rationem aut curā
habet. Præterea etiam illud
dicere q non indignum fuerit, quòd neque iucundum adeò
in historia, quod ualde fabulosum est, & ad laudē maximē
inclinat, utrobique auditoribus esse solet, dum non de fece
hominum, ac multa promiscuaq; plebe hoc intelligamus,
sed

καὶ τὸν πολὺν δῆμον ἐπειθ-
 εαι, ἀλλὰ τοὺς δικαστικῶς
 καὶ ἐν Δία συνορατικῶς
 προσίτι γὰρ κεραισαμένους, ὅς
 ἐκ αὐτοῦ λάβοι παραδραμὸν,
 ἑξῆς τοῦ μὲν τοῦ Ἀργου ἐξῆς-
 τας, καὶ παρὰ τὰς τῶ εὐα-
 ματι, ἀργυραμισθικῶς δὲ
 τῶν λιγοτέρων ἵκασα θῆτα
 ζοντας, ὡς τὰ μὲν παρακί-
 ναμμένα δὴ δὲ ἀπερρίπτειν,
 παραδιδόναι δὲ τὰ δόκιμα
 καὶ ἱερομα, καὶ ἀπερρίπτειν
 τῶν. πρὸς δὲ ἀπερρίπτειν
 ταχρὸ καὶ συγγράφειν, τῶν
 δ' ἄλλων ὀλίγον φροτίζων,
 καὶ διαρρήγασιν ἱκανοῦσ-
 τός. ἰὼ δ' ἀμείψας ἱκί-
 νων, ὁ δὲ πρὸς τοῦ μετρί-
 τῶν ἱστορίας, μύθοις καὶ ἱκί-
 νους, καὶ τῇ ἄλλῃ διασείας,
 τάχιστα αὖ ὁμοίαν αὐτῶν
 ἑξῆς γράσας τῶ ἱερῶν
 Ἡρακλῆος ἱεραικίαν γὰρ πει-
 σι αὐτὸς γιγρμμένον, τῇ ὁμο-
 φάλλῃ δουλεύοντα, πάν-
 ῃ καὶ

sed de ijs qui iudicantium
 more, atque adeò, per Iouē,
 sycophantarum modo au-
 sculant, quos nihil subtere
 fugere facile potest, utpote
 ipso etiam Argo acutius, ac
 toto corpore undiq; omnia
 intuentes, mensariorum au-
 tem more, singula eorum
 quæ dicuntur, accuratè ac
 diligenter explorantes, ita
 ut alia quidem uelut adultero-
 rina rejiciant, ea uerò quæ
 proba sunt & legitima, &
 quæ typum seu formam ac-
 curatè & expressè referūt,
 recipiant atque approbent.
 Ad quæ etiam respicere de-
 cet eos qui historiam com-
 ponunt, aliorum autem nul-
 lam aut paruum habere ra-
 tionem, etiam si rumpantur
 laudatores. Si uerò negle-
 tis hisce studebis historiam
 supra modum delectabilem
 facere, admixtis fabulis, lau-
 dibus, & cæteris huiusce-
 modi adulationibus, celer-

ritimè similem illā reddes Herculi in Lydia. Vidisse enim ali-
 cubi te cōsentaneū est, pictū illum Omphalæ seruiantē, at-
 que

ἀλλέκοτεν σκευὴν ἱκανοῦσ-
 μένῃ, ἐκείνῳ μὲν τὴν χίονα
 τα αὐτοῦ περιβλεβένῳ, καὶ
 τὸ χέλυον ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσαν,
 ὡς Ἡρακλῆα διῶξεν ἄσσαν, αὐ-
 τὸν δὲ ἐν κρηνῇ καὶ περ-
 φηρίῃ ὄρῃα ξάσσοντα, καὶ παρὰ
 μέσῃ τῇ δὲ Ὀμφάλῃ τῷ
 σκελετῷ. καὶ τὸ θῆμα δὲ ο-
 σχιστον, ἀφιστάσας ἢ ἰδὼς τοῦ
 σώματος, καὶ μὴ προσελάον-
 σα, καὶ τοῦ εἶναι τὸ ἀνδρῶδους
 ἀσχημένως κατασκευασμέ-
 νον. καὶ εἰ μὲν πολλὰ ἴσως
 καὶ ταῦτά σ' ἱκανίσονται·
 εἰ δ' ἔτι δὲ ἱκανοὶ, ὧν οὐ κα-
 ταφρονεῖς, μάλα ἔδον, καὶ ὅτε
 κώρον γυλάσσονται, ὁρῶντες τὸ
 ἀσχημένον καὶ ἀνάρμοστον, καὶ
 δυσκόλλητον τῇ πράγματι.
 τῷ ἱκανῶν γὰρ δὲ ἴσμεν τι, κα-
 λὸν ὅστις· εἰ δὲ τὸ τοῦ καλλά-
 ξαις, ἀκαλλῆς τὸ αὐτὸ πα-
 ρὰ τῶν χρησίων γίγνεται. ἰὼ
 λίγα, ὅτι εἰ ἱκανοὶ ἐπὶ μὲν
 ἴσως τῶν τοιῶν, τῷ ἱκανομένῳ
 τοῖς

que admodum alieno or-
 natu ac habitu indutum, il-
 la uidelicet pelle ipsius Leo-
 nina uestita, & clauam ma-
 nu tenente, eoq; Herculem
 scilicet præseferente, ipso
 autem in crocoto & purpu-
 ra lanam trahente, & ua-
 pulante ab Omphale san-
 dalio, & quod turpissimum
 spectaculum est, ne tu cū
 corpore non conueniente,
 neque ad proportionem il-
 lius quadrante, atque ipso
 deo uirilem illum corporis
 habitum turpiter adeo effe-
 minante. Ac multi quidem
 fortassis etiam hæc tua lau-
 dabunt: pauci uero illi quos
 tu contemnis, suauiter ad-
 modum & ad satietatem
 usque ridebunt, aspicientes
 indoctam ac dissonam ma-
 leque coherentem rei cō-
 positicnem. Nam quod
 inuiscuiusque rei proprium
 est, id pulchrum est. Hoc si
 mutaueris, deformis id ipsum

usu reddetur. Omitto hic dicere quod ipsæ quoq; laudes uni
 fortassis alicui inuicem ac delectabiles sunt, si puta qui lau-
 datur

τοῖς δὲ ἄλλοις ἱπαχθῶς, καὶ μά-
 λιστα ὡς ὑπερφυῖται τὰς ὑπερβο-
 λὰς ἔχουσι, οἷος αὖτις οἱ πολλοὶ
 ὑπεργάσσονται, τῶν δυνάμε-
 τῶν παρὰ τῶν ἱπαινευμένων
 ἐκρύπτει, καὶ ἰσχυροῦσιν
 εὖ ἔχει τὸ πᾶσι προφανῆ
 τῶν ἡολανθῶν ὁρτάσασθαι.
 ὅδε γὰρ καὶ τὴν τέχνην αὐτῶν ὁρᾷ
 ἰσχυροῦ, ὅτ' ἰδιωτικῶς τῶν
 ἐκπαίων, ἀλλ' ἱμνωστέον, ἀ-
 θρῖν πάντα, καὶ ἀπιδασκαλῆν γυ-
 μνάδιον. ὅτι ὅδε τυχε-
 ροῖς ἢ μάστιγι φέρει. οἱ γὰρ
 ἱπαινευμένοι πρὸς αὐτῶν, μισοῦ-
 σιν μᾶλλον, καὶ ἀποστρίφονται. ὡς
 ἡόλακα, ὡς ποικύοντες, καὶ μά-
 λιστα, ὡς ἀνδρώδεις τὰς γυναι-
 κας ὄντας. ὅσπερ Ἀριστοβούλου
 μοι μαχίαν γράψασσι Ἀλε-
 ξάνδρου καὶ Πύρου, καὶ ἀναγνόν-
 τες αὐτῶν τῶν μάλιστα τὸ χρο-
 ριον τῷ γράφῃ (ὅ. το γὰρ χα-
 ρισθῆναι τὰ μέγιστα τῷ βασι-
 λῇ, ὅτι ψαλόμενος ἀριστάς
 τινάς

dri & Pori cōscripsit. Bo enim ipso legēte hūc potissimū lo-
 cum quo pugna hāc descripserat (putabat enim se maximā
 apud regem gratiam hoc pacto inuturum esse, assignatis illi
 falsō rebus quibusdā praeclarissimē gestis, & effictis ope-
 ribus

datur: cateris uerò mola-
 sta, et maxime si immodicos
 ueri excessus siue hyperbolas
 habuerint, quales ipsi ple-
 riq; faciunt, dum beneuolen-
 tiam eorum quos laudant,
 uenantur, & cō usque im-
 morantur illis, donec o-
 mnibus adulationem hanc
 manifestam reddant. Ne-
 que enim secundum ar-
 tem hoc facere norunt, ne-
 que adulationem tegunt,
 sed irruentes, conferta o-
 mnia & incredibilia &
 nuda exponunt: quare neq;
 illud consequuntur, quod
 maxime intendunt. Nā qui
 laudantur ab ipsis, oderunt
 multo magis ipsos & auer-
 santur, ut adulatores: recte
 sane facientes, & maxime;
 si uirili ac generoso animo
 praediti sunt: quemadmodū
 Aristobulo accidit, qui sin-
 gulare certamen Alexan-

τις αὐτῷ, καὶ ἀναπαύο-
 ντο ὅγῃ μείζων ἡ ἀμνηστία)
 λαβὼν ἑκείνο τὸ βιβλίον (πλὴν
 οὐκ ἐπὶ τὴν γὰρ ἐν τῷ πο-
 τανῷ τῷ ὕδασι) ἱρρίψεν
 εἰς κεφαλὴν τοῦ ὕδατος, ἵπ-
 πον, καὶ οἱ δὲ ὅπως ἔχον, ὡς
 Αἰσχύλῳ, τοιαῦτα ὅσα ἰ-
 μὸς μονομαχοῦντα, καὶ ἰλίσσαν-
 τας ἐν ἀπαντίῳ φονεύοντα, καὶ
 ἐμολίγει οὕτως ἀγασσάμενος
 ὁ Αἰσχύλος, ὅς γε ἐπὶ τῷ
 τῷ ἀρχιτέκτονι τῷ λαμῶνι
 σχιστο, ὅπως ἐμελίου τὴν Ἀθῆ-
 ναίαν ποιήσει αὐτῷ, καὶ μι-
 ταρομήσει τὸ ἔργον ἐς ἐμοί-
 τατα τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ πό-
 λακα δούλῳ ἐπιγνῶς, ὅτι αὐτὸν
 περὶ ἐκείνῳ ὅτι ἐς τὰ ἄλλα ὁ-
 μοίως ἔχοντα ὡς τοίνυν τὸ
 τέρας ἐν ταῖς : ἵνα δὲ
 ἀμὲν τις παρὰ αὐτῷ
 εἴη, ὡς χαίρειν τὰ τοιαῦτα
 ἱπαισσύμην, ὡς παρὰ πό-
 λας, ἢ ἱλίσχοι, ὡς παρὰ
 ἑμοί, τῶν ἀνδράνων,
 καὶ μάλιστα γὰρ τὰ γυναικ-
 τῶν

ribus meritate excedētibz)
 Alexander accepto libro
 (nam tum forte in flumine
 Hydasphe nauigabans) pro-
 iecit præcipitem in aquam,
 & se, inquit, eodem mo-
 do decebat Aristobule præ-
 cipitari, qui talia pro me sin-
 gulari certamine pugnaue-
 ris, & elepbantos sagitta
 interfeceris. Et certe indi-
 gnaturus ita fuerat Alexan-
 der, ut qui nec architecti il-
 lius audaciam ferre potue-
 rit, pollicentis se montē A-
 tho ad illius imaginem effi-
 cturum esse, montemq; ip-
 sum illius similitudine exor-
 natum: sed statim pro ae-
 dulatore homine illo agnis-
 to, non amplius neq; ad cate-
 ras res eodem ut antea usus
 est. Vbi igitur delectabile
 illud in hisce manet? nisi si
 quis uebementer amens a-
 deo foret, ut oblectaretur
 huiusmodi laudibus, qua-
 rum uanitas & consu-
 tatio ante pedes & in promptu esset, perinde ut ho-
 mines deformes interdum solent, & præcipue muliercula,
 quæ

τοῖς γράφοις περὶ τῆς ἀρετῆς ὁμι-
 λῶν, ὡς καὶ ἑστέ αὐτὰς γρά-
 φουσ. οὐ γὰρ τὸ ἀρετὴν ἔχειν
 ἡμεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι αὐτὰς
 ἀκούοντες. πολλοὶ ἱπποκότοι,
 καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἡκαταμῖχον πε-
 ρὶ τοῦ φερέσθαι, τοῖσι τῶν
 συγγραφέων εἰ πολλὰ ἴσσι
 τὸ τί εἴη, καὶ τὸ τίον, καὶ
 τὸ χρᾶς εἶναι, ὅ, τι αὖτε τοῖς
 ἱστορίαις ἐπισκευὴ φασκόμεν-
 τός, ὅ,τι μὲν εἴθε καλῶς ἔγχε-
 ῖν, μὲν τὸ πρῶτον, ὡς καὶ
 πρὸς τοὺς καὶ αὐτοὺς ἐν τῇ
 ἱστορίᾳ δὲ ἐπισκευὴ τῆς
 ἀρετῆς αὐτῶν ἵδον περὶ
 μακάριον ἀποφάσκοντες, εἰ
 τις πάντως τὸ τῆς ἀρετῆς
 καταμῖχός τις εἴη τῇ ἱστορίᾳ
 πᾶσι, τὰ ἄλλα, ἃ οὐδ' ἀνθρώ-
 τῶνα ὄντων ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ
 λισι τὸ λόγον, ὧν ἀμείνων-
 τός, εἰ πολλοὶ, τὰ μάλιστα πε-
 ρὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφάσκουσιν, ἡ-
 γὰρ δὲ ὅ,τι διευγέσσαι, ὅ-
 πῃ αὖτε μὲν καὶ ἱστορίαις ἐν
 ταῖς συγγραφαῖς τινῶν,
 neglectis, ea quæ nihil ad rem pertinent, ingerunt atque
 involuunt: ego uerò etiam narrabo quæ non ita multo antè
 meminì me audire, cum in Ionia historiarum scriptores,

quæ pictoribus mandant ut
 se quam pulcherrimas pin-
 gant. Arburantur enim me-
 lius habeturam sibi esse fa-
 ciem, si pictor ipsis & plu-
 rimum ruborem illinat, &
 nilum candoris interru-
 sceat pigmentis. Tunc pleris
 quæ scriptoribus hodie sunt,
 quæ & propriam & uide
 quod ex historia sperandū
 fuerit, perspicendo tractant,
 quæ uero habere conuenies-
 bat, ut quæ in præfati adu-
 ltores manifestè & incre-
 tes sint, & in posterum su-
 spectum reddant totum ne-
 gocium propter nimios ue-
 ritatis excessus, & incre-
 ditilitatem. Quod si uerò
 quispiam existimat omni-
 no iucunditatem per totam
 historiam admixtam esse
 debere, præstet cætera illa
 quæ reuera delectabilia
 sunt, inter reliqua ornamen-
 ta orationis, quibus plerique
 atque

καὶ ἐν Δία, ἐν Ἀχαιοῖς πρῶτον
 αὐτῶν τὸν αὐτὸν τῶν πάλ-
 μων διουμνίων, καὶ πρὸς Χα-
 ρίτων, μολὼν ἀποστήσῃ τοῖς Λι-
 χθυσμοῖς. ὅτι γὰρ ἀληθὲς ὅτι,
 καὶ ἰππομοσάμην, ὃ ἀστὲρ ἰω-
 ῖον ἐστι βύνα συγγράμματι.
 οἷς μὲν τις αὐτῶν ἀπὸ Μουσῶν
 οὐδὲν ἔρξαιτο, παρκαλῶν τὰς
 διὰς συνοψάψαθαι τὰ συγ-
 γραμματα. ἔρξαι ὡς ἱμνοῦν
 ὃ ἀρχὴ, καὶ παρὰ πόδα ὃ ἱστο-
 ρία, καὶ τῷ τοῖς τῷ ἑλπί τῶν λό-
 γων περιπλοῖα; ἔτα μικρὸν ὑ-
 ποβὰς, Ἀχιλλεὺς μὲν τὸν ἑμεί-
 ττορον ἀρχοντα ἱκασί, Θροσί-
 σης ὃ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα,
 ὃκ ἀδῶς ἐπὶ ὃ Ἀχιλλεὺς ἀμεί-
 νων ἰω αὐτῷ, ὃ ἑκτορα μάλ-
 λον, ὃ Θροσίτῳ κατέβη, καὶ ὃ
 πρὸς μὲν ἰφθυγὴν ἰωδῆς
 πρὸς, ἰωδῆς ἀνὴρ μὲν ἀμεί-
 νων. ἔτα ἰππογὴν ἰωδῆς αὐτῷ
 ἰγνώμην, ὃ ὡς ἀξίως ἔτα συγ-
 γράψαι τὰς πράξεις, οὕτω
 λαμπρὰς

atque adeo per Iouem in A-
 chia quoq; nuper quosdam
 auscultarem idem hoc bel-
 lum exponētes. Ac per Gra-
 tias, ne quis pro dubijs aut
 incertis ea habeat quæ di-
 centur. Nā t uel iureiuran-
 do affirmare ausim, si mo-
 do urbanum foret iusiuran-
 dum inferere commentario,
 uera illa esse. Ac unus qui-
 dem ipsorum statim à Mu-
 sis exordiebatur, invocando
 deas, ut ipsæ ad opus hoc
 describendum adesse uellēt.
 Vidēs ne quàm sciūm prin-
 cipium, & in promptu hi-
 storia, & tali orationis fi-
 gura conueniens? Deinde
 paulum progressus, Achilli
 quidem nostrum Imperato-
 rem comparabat, Tberisitæ
 autem regem Persarum: i-
 gnorans uidelicet quòd A-
 cbilles multo melior futu-
 rus ipsi fuerat, si Hectorem

potius quàm Tbersitē interfecisset, & si prior quidem bo-
 nus quispiā fugeret, persequeretur autem ipsum multo clari-
 or aucter. Post hæc adducebat & pro se ipso encomium quod-
 dam, quo dignus esse qui conscriberet res gestas adeo præcla-

Πομπείου πολίτη συνίγρα-
ψι τὸν πόλεμον τῶν Παρθυ-
αίων καὶ Ῥωμαίων, ὅτι ἐπι-
λέμιασιν πρὸς ἀλλήλους, κρ-
ξάμενοι δυνεὺς ξυνιστάμενοι.
ὥτι μετὰ γι τοιαύτῳ ἀρχῇ,
τί αὖ ἔσοι τὰ λοιπὰ λέγειμι,
ἰπεὶ κίεν Ἀρμενίᾳ ἰδμε μεγέ-
θυσι, τὸν Κορυναίων αὐτὸν
ῥήτορα παρατηροῦμεν, ὃ
εἶον Νισιβίωνε λαίμῳ, τίς
μὲ τὰ Ῥωμαίων αἰετμελῶσις
ἐκλύσῃ, παρὰ Θενναδίδου
χρησάμενοι ἱλὸν ἀρδῶν,
πλεῖον μὲν ἔστι Πλαστυνῶν, καὶ
τῶν τεχνῶν τῶν μακρῶν, ἐν
οἷς οἱ τότε λιμὼν ἔσταντο ὥκνο-
σας. τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Λί-
θιοπίων ἔρξαντο, ὥτι καὶ οὗ
Αἰγυπῶν κατίσθ, καὶ ἐν τῷ
βασιλείᾳ γὰρ τῷ πολλῷ, καὶ
ἐν ἰσχυρῇ γίμνασιν ὡς ποιεῖν.
ἔγὼ γ' οὖν δαΐφροντα αὐτὸν ἴ-
τι καταλιπὼν τοὺς ἀδελφεοὺς
Ἀθηναίους ἐν Νισίβῳ, ἀπὸ λ-
δορ, ἀκρίτως ἰδὼς καὶ ἴσα ἀπὸ
δόντος ὄρεν ἱμάλλῃ. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ
τοῦτο ἱππικῶς πολὺν χρόνον ὄντι,
athenienses Nisibe, abij, satis sciēs etiā ea quæ me digressio di-
ctum postea esset. Nā rursus etiā illud abūde multū nūc est,

Pompeiorolite conscripsit
bellum Parthorum ac Ro-
manorum, quo pacto illud
inter se gesserunt, statim ab
eo exorsus, quando illud pri-
mūm moveri coeptum est.

Quare post tale utiq; princi-
pium, quid tibi cætera am-
plius dicam? quomodo uide-
licet in Armenia perorave-
rit, Corcyrensem illum ora-
torem seipsum exhibendo,
aut qualem Nisibenis pestē
immiserit, quia partes Ro-
manorum sequi noluerant?
à Thucydide mutuatus om-
nia prorsus, excepto solo Pe-
laseico, & longis muris, in
quibus tum habitaverunt illi
qui temporibus illis pestē la-
borabant. Cætera uerò e-
tiam ab Aethiopibus exor-
sus est: quare & in Aegy-
ptum descendit, & in terrā
regis multam, in illa q; ibi
mansit, rectē sanē faciens.

Ego itaque relicto illo se-
peliente adhuc miseros A-

thienenses Nisibe, abij, satis sciēs etiā ea quæ me digressio di-
ctum postea esset. Nā rursus etiā illud abūde multū nūc est,

τὸ εἰδέναι τότε ἔσθαι τοῖς Θου-
κυδίδῃ ἱερὰ καὶ ἱερὰ, ἢ ὅτι
γὰρ ἰσχυρὰ, καὶ ὅτι ἱερὰ καὶ
γὰρ τοῖς μικροῖς καὶ ἀνὰ, ὅς καὶ
αὐτοὶ αὐτῶν, ὅς δὲ αὐτῶν ἰσ-
χίαν, καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν παρὶ-
λεπτον, ὅς γὰρ αὐτοὶ ὅς ἐστιν ἐν-
γρηγορῶς, πολλὰ καὶ τῶν ἱ-
ππῶν, καὶ τῶν μηχανημάτων,
ὅς Ρωμαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν,
ἢ τῶν αἰγῶν, καὶ τῶν αἰγῶν,
ὅς ἱππῶν, καὶ γὰρ αὐτῶν, καὶ τὰ
τοιχῶν, καὶ μὲν ἱππῶν, ὅς
πορτὸ ὀξυμαθῆς ἱσχυρίας, καὶ
ὅς Θουκυδίδῃ ἱερὰ, μετα-
ξὺ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τὰ
ἰταλικὰ τῶν ἱππῶν, ὅς
σπορτῶν παρὸν ἐπὶ κα-
μῶντα, καὶ ἱππῶντα,
καὶ παρὸν εὐαχέοντα, ἀλ-
λὰ δὲ τίς αὐτῶν, ὅς ἐπὶ κα-
μα τῶν γιγνόντων γυμνῶν εὐ-
ναγῶν ἰσχυρὰ, καὶ αὐτῶν
ἰσχυρὰ, καὶ χαμαί, ὅς καὶ
ἐπὶ αὐτῶν

putare hoc esse Thucydidi
consentanea atque similia
dicere, si parū reuerens, ea
quæ sunt ipsū illū, dixerit
quissiam, ut μικρὰ καὶ ἀνὰ,
hoc est, parua ἐστὶ καὶ ἀνὰ,
ὅς καὶ αὐτῶν αὐτῶν, id est,
ut etiam ipse dixerit. ἐστὶ δὲ
αὐτῶν ἰσχυρίας, id est, non
ob eam causam, per Iovem.
ἐστὶ καὶ αὐτῶν αὐτῶν παρὸν
καμα. hoc est, etiam illa pa-
rum absunt quin præterit.
Nam idem hic scriptor mul-
ta quoque armorum ὅς tor-
mentorū genera ἴδῃ
nominibus quib. ea Roma-
ni uocant, perscripsit, ὅς
fossam illam ut illi, ὅς πο-
tem ὅς similia dixit. Ac mi-
hi cogita, quanta hæc histo-
riæ dignitas, ὅς quàm Thu-
cydidi hoc conueniens sit,
inter Attica nomina, Italica
istā perinde ut purpuram
interponi, exornantia, ὅς

decentia, ὅς omnino consonantia. Alius uerò quissiam
ipsorum, quasi quoddam commentarium aëtorum nu-
dum in scripta relatum, ualde pedestre ac bumi serpens,
perinde ac si miles aliquis, aut faber, aut caupo, qui u-
mā cum

νίκα μάλα ἰδὼ τὴν κρινύν με
 παλθόν, ἰσφάλω μὲν λίγου,
 καὶ πάλω, καὶ ἰάσα, καὶ νῶ-
 σαι, τὰ δ' ἄλλα ἴσα ἱμαδια-
 τα τοῖς πολλοῖς, καὶ τὰ πλεί-
 ονα, εἴη ἐκ τριόδε. εἰ δέ με δὲ
 καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς μεμαδῶσαι,
 πὶ μὲν ὄνεια γὰρ ἄφαντα πά-
 ρω, τὴν γνώμην δ' ὄρω,
 καὶ τὰ πάλω ἐν κρινύθω
 συγγράμματα, κρείττω πά-
 σης ἱκίσεσθαι. γὰρ ἀρχὴ μὲν
 γὰρ ἰδὼς, ἐν τῇ πρώτῃ τ' προ-
 οίμῳ περιόδῳ, σωκράτους
 τὰς ἀνχιγνώσκοντας, λόγον
 πάντοθεν δᾶξαι σωφύλων,
 ὥς μόνον αὖ τῷ σοφῷ πρί-
 ων ἱστορίαν συγγράφειν. ἔτα
 μετὰ μικρὸν ἄλλῃ συνμα-
 γισμῶς, ἔτα ἄλλας καὶ ἰλως, ἐν
 ἁπασιν σχήματι σωπρώτα.
 το αὐτῷ τὸ πρεῖμιον τὸ
 τῷ: ἱστορίας ἐς ἴσον. καὶ
 τὰ ἱγνώμια φορτικὰ, καὶ
 ἱμαδια βωμολοχικὰ, οὐκ
 ἀσυντα

quo ut animo statim admo-
 dum ad cōmuniem transire
 ἰσφάλω, hoc est, medicam
 artem, et experientiam,
 et quaecumque, et morbum,
 pro ἰσφάλω, et πάλω, et
 ἰάσα. et νῶσαι, ἰσφάλω et
 πάλω, et ἰάσα, et νῶσαι
 dicens: cetera autem cum
 multitudine consueta atque
 eadem, ac plurima etiamue
 lut extrinseco desumpta. Si uo-
 rō et sapientis uiri memi-
 nisse me docet, ipsum quidē
 nomen in obscuro positum
 sit, sententiam autem dicam
 et scripta paulo antequam Co-
 rinthi edita, omni spe ratio-
 ra. A principio enim sta-
 tim, in prima exordij perio-
 do, disputabat cum lectori-
 bus, sermonem omnino cru-
 ditum ac sapientem exhibe-
 re studens, quod soli uideli-
 cet sapienti conveniret hi-
 storiam scribere. Deinde
 post paulum sequebatur a-

lius syllogismus, deinde itē alius: et prorsus per oēs figuras di-
 sputando ratiocinabatur illi exordij istud adulatorij, uideli-
 cet usque ad satietatē, et encomia ista molesta ac ualde scur-
 rilia,

ἀσυνέλιγτα μὲν τοι, ἀλλὰ συν-
 κρητὰ μέγιστα, καὶ συνυμ-
 νὰ καὶ ἰτα. καὶ μὲν καὶ καὶ
 φορτικὰ ἔλεξα μοι, καὶ ἔτι
 τὰ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ, καὶ πύ-
 γωνι περὶ καὶ βαλὺ πρῶτον,
 τὸ ἐν τῷ προειρημένῳ ἔργῳ,
 ὡς ὑπερβαίνει τούτῳ ἔξω ἡ
 μῖτος. καὶ ἄλλοι, ἃ γὰρ τὰς
 πράξεις, καὶ φιλοσοφίᾳ ἔλα-
 συγγράφειν ἀξιοῦσι. τὸ γὰρ
 πιστὸν, ἡ ἀρετὴ καὶ, ὅτι ἐν
 κατασκευῇ λογισμῶν, ἃ καὶ
 τὸν ἄνθρωπον. καὶ μὲν ἐν τῷ
 πάντων ἰσὺν ἀμνημονεύειν,
 δε τὸ καὶ ἀρχὴν ὑπερβαίνει. Ἐρ-
 χεται ὁρῶν περὶ Ρωμαίων
 καὶ πόλεων. καὶ μιν ἐν ὑ-
 πόθεσιν. ἰδὲ γὰρ πόλεις γι-
 νῆσται καὶ καὶ πάλιν. ὡς
 οὐδέποτε, τὸν οἱ Ἑλλήνων οὐκ
 πόλιν ἐκινῶσι. καὶ ἄλλα περὶ
 ἀλλὰ τοιαῦτα. ὅρα, ὅτι καὶ ἄλλοι
 ἐκινῶν, παρὸν ὅσον ἡ ὁσὺ καὶ
 ἀλλὰ, ὅτι καὶ ἡ πόλις καὶ μάλιστα
 ἔστι. ἀλλὰ τὸ ἀλλὰ καὶ ἔτι
 ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ, ὅτι καὶ ἀλλὰ,
 similis hic illi fuerit in eo, quod ille Thucydidem, hic
 aut Herodotum bene admodum assimilabat. iam alius qui-
 dam celebris et decantatus ob dicendi virtutem, Thucydidem

vilis, syllogistica tamē ei di-
 sputatoria, et contracta
 seu condensata etiam illa.
 Et sane etiā illud perquam
 ineptum videbatur mihi, et
 viro philosopho, et barba-
 cana promissa; minimē di-
 gnum, quod in proximo di-
 cebat, principem nostrum
 hoc prater ceteros præci-
 pium et quasi seorsim ha-
 bitum esse, quod eius res
 gestas etiam philosophiam
 memoriae prodere dignaren-
 tur. Nam tale, si modò fie-
 ret, conveniebat cogitandū
 nobis relinqui potius, quā
 ipsum dicere. At vero neque
 illius fas est obliuisci, qui ta-
 li principio exorsus est: Ve-
 nio dicturus de Romanis ac
 Persis. et paulo post: Ne-
 cesse enim erat Persis male
 evenire. Et rursum: Fuit Oxy-
 rocs, quem Græci Oxyro-
 ces nominant: et alia id ge-
 nus multa. Vides igitur ut
 similis hic illi fuerit in eo, quod ille Thucydidem, hic
 aut Herodotum bene admodum assimilabat. iam alius qui-
 dam celebris et decantatus ob dicendi virtutem, Thucydidem

πάντας ἐτιμώμενοι, καὶ οὐ
 ἑμμελῶς· οὐ μὲν Πρίσκου
 τοῦ στρατηγοῦ, ὑπὸ καὶ οὐκ ἐπὶ
 τοῦ πολέμου ἀπέναντον. ἴτι
 δι καὶ ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀρι-
 θμῷ, ταῖς μὲν καὶ πρὸς τὰ
 γυμνάσια, ἐν ταῖς τῶν ἀρε-
 χέτων ἐπιστολαῖς ἰφύσατο·
 ὡς γὰρ Εὐρώπῳ, τῶν μὲν
 πολέμων ἀποδαρῶν μυριά-
 δας ἐπὶ καὶ ῥιάνοντα, καὶ
 ἕξ πρὸς Διακασίους, Ῥωμαίων
 δι μόνους δύο, καὶ ῥαυματίας
 ὑψίστου ἐννία, ταῦτα, ἂν εἴ-
 δαί τις αὖτὶ φρονῶν ἀνάσ-
 χαιτο, καὶ μὴν ἑκαστὸν ἀν-
 ἴστω, ὅτι μικρὸν ὅρ· ὑπὲρ γὰρ
 τοῦ κοινῆς Ἀττικῆς εἶναι, καὶ
 ἀποκινηθῆναι πῶς φησὶ
 ἐς τὸ ἀκρῆστατον, ὅτι πορ-
 εῦται καὶ τὰ ὀνόματα πεῦσαι
 τῶν Ῥωμαίων, καὶ μεταγρά-
 φαι ἐς τὸ ἑλληνικόν, ὡς Κρό-
 νον μὲν, Σατυρνόν τε Λίβον,
 Φρόντιν δὲ, τὸν Φρόντινα, Τι-
 τάνιον δὲ, τὸν Τιτιανόν· καὶ
 τὰλλα πολλὰ γινώσκοντα.

eademq; inter Græca transcribere: ut Cronon quidem
 Saturnium vocabat, Pbrontin autem Frontonem: Ti-
 taniū, Titiannū, & id genus alia multo magis ridicula.

cōfestim decesserit: & quod
 inclamante solum duce e-
 xercitus Prisco, septem &
 octo hostium mortui fue-
 rint. Præterea & in nume-
 ro occisorum ab hac parte
 etiam contrā quā in Im-
 peratorum epistolis scri-
 ptum continetur, mentitus
 est. Nam circa Europum bo-
 stium quidem cecidisse mil-
 lia trecenta septuaginta, &
 sex supra ducentos ait, Ro-
 manorum autem non am-
 plius duobus, saucios autem
 factos fuisse novem: quæ
 baud scio an ullus sanæ men-
 tis ferre queat. Iam & illud
 dicendum, quod neq; ipsum
 parum est. Nam præ ni-
 mio studio Atticæ elegan-
 tiæ, & quod uideri cupie-
 bat vocem omnino ad eius
 linguae proprietatem quæ-
 accuratissimè emundasse, vo-
 lebat eodem pacto & Ro-
 manorum nomina efferre,

Præ

ἔτι δ' αὖτις ἔτις παρὶ τ' Σιβη-
 ρικῶν τελευτῇ ἔγραψεν, ὡς εἰ-
 ρῆ, ἄλλοι πάντες δὲ πάντων
 ται, εἰς ἄρ' ἑξῆς τιθῆναι
 αὐτὸν, ἡ ποταμὸς δὲ αὐτῶν, σι-
 νίαν ἀποσχέμεν· τότε
 γὰρ αὐτῶ ἀνωτέτατον δόξας
 πρὸς δόκτον, ὅτι ἀδύνατον, ὅτι τὸ
 μὲν πάθος ἐκείνου καὶ, τρι-
 ῶν εἶμαι ὑμερῶν ἰγύνει· ἀ-
 πείσται δὲ, καὶ ἐπ' αὐτὴν διαρῆ-
 σιν οἱ πολλοί, ἐκ τῶν εἰ μὲν τὰ
 ἔκτα λῶναι, ὡς Οὐρέας ἀπὸ
 καὶ παρὰ μὲν, ἵς' αὐτὴν Σιβη-
 ρικῶν λεμῶν ἀπέλται, καὶ διὰ
 τῶν ἐκ ἐπ' αὐτῶν διὰ τῇ ἱβ-
 ρίκοις, τὸν δὲ καὶ ποταμικοῖς
 ὀνόμασι, ὡς καὶ φίλων, γὰρ ἱ-
 πορίαν χρημῶν πρὸς αὐτὴν
 δύναι, τὸν δὲ λίγοντας, ἰάλεψε ἡ
 ὁ μυχῶν· τὸ τὰ καὶ ἡ πρὸς
 εἰν, μεγάλως ἰάλεψε, καὶ
 πάλιν, ἵς' ἱπὸς μίρ' ἡ καλῶν
 ἱστορίας, Εἰς αὐτὴν δὲ αὐτῶ
 τοῖς ἐπὶ πρὸς παρὰ μυχῶν, αὐτῶ
 dicunt, ἰάλεψε, hoc est, ἱπὸς
 Et in altera parte præclara b
 armis παρὰ μυχῶν, hoc e
 ἱπὸς erat, hoc est fremit⁹, q

καὶ ἰτ' ἐβ' ὧ, καὶ κένταυροι
 ἀπ. ταῖς κένταυροις. καὶ ὁ στρατι-
 γὴς ἰμορμύειζεν, ὃ ῥόωφ μάλιστα
 προσπαγᾷ πρὸς τὸ τᾷ-
 χ' ὧ. ὧτα μεταξὺ οὗτοι οὐτι-
 λᾷ δένεμνα, καὶ λιμωτικά, καὶ
 πλῶχικὰ πολλὰ παρρησίβου-
 ροι, τὸ, ἰπὶ στρατῷ ὁ στρατοπιδάρ-
 χης τῷ κυρίῳ, καὶ οἱ στρατιῶ-
 ται ὑγίραζον τὰ ἰγχεύοντα, καὶ
 ἔλε λιλαμύνοι περὶ αὐτοὺς ἰγί-
 γνυσι, καὶ τὰ τοιῶντα ὧτι τὸ
 πρᾶγμα ἰοικέσθαι ἄναι ῥαγ-
 δῶ, τὴν ἰτ' ὅσον μὴ πείθει π'
 ἰμβάτε ὑψηλᾷ ἐπιβιβασί, θα-
 τέρῳ δὲ, σάυνδακον ὑπὲρ ἡλι-
 μύου. καὶ μὴ καὶ ἄλλουσι ἰο-
 δαίεσθαι, τὰ μὴ πρῶτα λαμ-
 πρὰ ἰοὺς ῥαγικὰ, ἰοὺς ἰε ὑπὲρ
 βολῶ μακρὰ συγγράφοντες,
 ὧς ἰλπίσαι θεοματὰ ὅλινκα τὰ
 μίτ' αὐτὰ πᾶσι αἰκισιῶσι,
 τὸ σῶμα δὲ αὐτὸ τ' ἰσορίας μι-
 κρὸν τι καὶ ἄγρονις ἰπάγοντας,
 altero quidem pede calciamento alto & grandi incedat, alte-
 rum autem sandalio subligatū habet. At uerò & alios quos-
 dam reperias, qui procemia splendida ac tragica, & excellē-
 ter longa cōposita habent, ut speres ex eo, quæ sequentur om-
 nino mirabilia quædā auditurū te esse: at mox corpus ipsum
 hystoriæ exiguum quoddam & ingenerosum subtexunt:

Et, omnia illa κένταυροι, id
 est, tumultus ac strepitus e-
 rant. Et, ipse dux ἰμορμύει-
 ζον, hoc est, animo huc atq;
 illuc uersabat, quo pacto po-
 tissimum muros inuaderet.
 Deinde autem inter hæc, ἀ-
 δεὸ humilia & abiecta no-
 mina, ἀδεὸ plebeia & men-
 dici cōuenientia multa ino-
 facta erant, in quibus uelut
 rimæ aut lacunæ cætera ob-
 turarentur, quale est illud:
 ἰπὶ στρατῷ ὁ στρατοπιδάρχης
 τῷ κυρίῳ, hoc est, scripsit ca-
 strorum præfectus domino.
 Et, οἱ στρατιῶται ὑγίραζον τὰ
 ἰγχεύοντα, id est, milites co-
 mebant necessaria. Et, ἔλε
 λιλάμνοι περὶ αὐτοὺς ἰγίγνου-
 σι, hoc est, iam loti ad ipsos
 uenerunt: & id genus alia.
 Ut mihi hæc res persimilis
 uideatur esse Tragedo, qui
 ni &

ὅς τε καὶ τότε ἰσπύεται παλαιῶν,
 ὃ πρῶτα ἤθελ παίζοντα,
 πρὸς πᾶν Ἡρακλῆος πάμμα-
 γα ἢ Τιταῶν πορικέμενον.
 οὐδὲ γὰρ εἰ ἀπέσσαντο ἰδῆ-
 φεύγονται αὐτοῖς, εἰ τὸ, ὅδ' αὖτε
 ἔρ' ἔσ'· ἡρὸ δ' ἂν μὴ οὕτως, ἀλλ' ὁ-
 μοιὰ τὰ πάντα, καὶ ἐμόχρεα
 εἶναι, καὶ σιωπᾶν τῇ κεφαλῇ
 τὸ ἄλλο σῶμα, ὥς μὴ χρυσεῖον
 μέν το κραῖν' ἦν, θώραξ ἢ πᾶ-
 συ γιλαῖ' ἐν ῥακῶν πασί, ἢ ἐν
 δορμάτων σαπρῶν συγκατα-
 τυμῇ, καὶ ἢ ἀσπίς εἰσόνειν,
 καὶ χοίριν' ἀπὸ τῶν κνήμας·
 ἴσθις γὰρ αὖ ἀφ' ὧν τεύχους
 συγγραφίας, τὰ Ροδίων Κόλοσ-
 σὸς τῶν κεφαλῶν ταυράδ' αὖ
 ματι ἰδῆτιδύνται, ἄλλας αὖ
 ἐμπαλιν ἀνίφαλα τὰ σώματα
 ἀσάγοντας, ἀπρὸς μῖατα, καὶ
 οὐδὲ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, εἰ
 καὶ πρὸς ταυρίζοντα τὸν Ξε-
 νόφωνα, οὕτως ἀρξάμενον,
 Δαρείῳ

ut & hoc non dissimile vi-
 deatur puero aut infanti ali-
 cui. sicubi forte vidisti Cupi-
 dinem ludentem, personam
 Herculis amplam & ma-
 gnam, aut etiam Titani di-
 cuius induentem. Statim igitur
 qui auscultant, acclama-
 re ipsis solent notum illud,
 Pariuriunt montes, &c. De-
 cet autem non ita, sed simi-
 lia inter se omnia, & eius-
 dem coloris esse, & capiti
 reliquum corpus responde-
 re, ut non aurea quidem sit
 galea, iborax autem omni-
 no ridiculus, ex pannis ali-
 cunde vetustis aut pellibus
 putribus consutus: deinde et
 clypeus salignus, & tibialia
 conchis incrustata, aut ex
 corio porcino facta. Videas
 enim perquam multos hu-
 iusmodi historiarum scripto-
 res, qui Rhodij ἢ illius Κο-
 λοσσι caput, alicuius seu pumi

lionis corpori imponant. Ut rursum alios, qui corpora
 sine caputibus introducunt, absque proœmijs, & statim
 ab ipsis rebus incipientes, qui & Xenophontis sectatores
 in hoc videri volunt, quoniam & ipse sic exorsus est,

Δαρείῳ

Δαρίον καὶ Περυσάτιδος
 παῖδες γίνονται δύο, καὶ
 ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ
 ἀδύνατον, ὥς διυνάμεσθαι
 πρὸς προέμιάν ὅτι ἀλλήλοισι
 τινὲς πολλοὺς, ὥς ἐν ἑλλεί
 ἀξίμην. καὶ τὰ ταῦτα πάν-
 τα φορετὰ ὄντων, ἴσα ἢ ἱ-
 μνωθεῖς, ἢ εἰ ἄλλως διατά-
 ξιναι ἀμειψόμενα ὄντων. τὸ
 δὲ καὶ πόρῃ τινὲς τόπους αὐ-
 τοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρκο-
 σάγγας μόνον, ἀλλὰ καὶ
 παρμύνης ἰλούς, τινὲς τῶν κα-
 λῶν ἰσικῶν: ἵς γενοῦσθαι
 βαδίζοντες σιωπῶντες τὰ πρά-
 γματα, οὐτὶς Σύρῃ τινὲς ἰνο-
 τυχῶν, οὐτὶς τὸ λεγόμενον
 ἀπὸ τοῦτο, τῶν ἐπικουρῶν
 πρὸς τοιαῦτα μεγαλοφυῶντων
 ἀκούσας, ὥς πόρῃ εὐρώ-
 που λίγην, οὕτως ἴση, ἢ
 αἰ εὐρώπῃ καὶ ταῦτα μὲν ἐν
 οὐκ ἀποσπασμένη, παρμύνης
 δύο τῶν εὐφράτου ἀπὸ τιν-
 σα,

Darij & Parysatidis filij
 nascuntur duo, &c. &
 aliorum veterum, igno-
 rantes quòd quaedam proce-
 mia vi seu potestate sunt,
 quæ plerisque latent, ut
 alibi ostendemus. Quan-
 quam hæc omnia adhuc
 tolerabilia sunt, quæcum-
 que vel circa composi-
 tionem verborum, vel reli-
 quam dispositionem pec-
 cantur: at & circa is-
 psum quoque locorum
 descriptiones mentiri, id-
 que non solum parasan-
 gis aliquot, sed et totas mæn-
 siones, quantum unius dici
 itinere castra promoueri so-
 lent, illud quæso cui honesto
 aut pulchro cōparabimus
 Unus igitur quidam adeò os-
 scitanter ac desidiosè res i-
 psas collegit, utpote neque
 Syro aliquo consulto, neq;
 notum illud quod vulgò dici
 solet, Epicureorum fabulis

de his ipsis rebus auditis, ut cum de Europa mentionem fa-
 ceret, in hunc modum dixerit: Europus, inquit, sita quidem
 est in Mesopotamia, mansionib. duab. ab Euphrate distans,
 deduc

πα, ἀπώκεισθαι δὲ αὐτὸν Ε-
 δεσσαί. καὶ εὐδὲ τότε ἀπὸ
 χροσθὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἑμὸν πατρίδα τὰ Σαμίσατα
 αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ ἀφά-
 ρει· ὁ γυναικί, αὐτῇ ἀκρο-
 πόλει καὶ τάχιστα μετέβη
 ἐς τὸν Μισοποταμίαν, ὥς πε-
 ριγρίσθαι αὐτὸν ἐκ ἀμφι-
 πόρων τῶν ποταμῶν, ἵνα
 τίς ποτε ἐν χρόνῳ παραμαβε-
 μένων, καὶ μενεσυχὴ τῶν
 ψακίων, τὸ καὶ γαλῶν, ὡ-
 σι οὖν ὁ φίλος ἀπολετοίμην,
 ὡς ὁ Παρθυσίων, οὐδὲ Μι-
 ποταμίτης σοι ἰγὼ, οἷς με φί-
 λον ὁ βασιλεὺς συγγραφὺν
 ἀπώκειν. νῦν Δία ἡμεῖς κο-
 μιδὴν πεδανὸν παρὶ τῆς Σιβα-
 ριαδὸς αὐτὸς ἔστ' ἢ παρὶ τοῦ
 μεσσηνίου, ὃ μὲν ἀκύνει
 πινος τὰν δὲ αὐτοῦ τοῦ ὄργου
 διαφυγόντων· εὐτε γὰρ ἔφη
 ἰδιώσαι αὐτὸν ἀπεδοίμην,
 εὐτε φαρμάκον πιῶν, εὐτε βρό-
 χον ἀψάσθαι, ἀλλὰ τινὰ βί-
 οτατον ἱππινύσαι βασιλικόν,
 καὶ

deduxerunt autem eam coe-
 loniam Edeffai. Neq; hoc
 illi satis fuit, sed & patriam
 meam Samosata, idem ge-
 nerofus ille in eodem libro
 sublatam unā cum ipsa arce
 & muris in Mesopotamiā
 transtulit, ita ut tota ambi-
 retur ac terminaretur viroo-
 que flumine, utrinq; altero
 quasi cutem illius præterla-
 bendo radente, & tantum
 non ipsos muros alluente.
 Ridiculum autem etiam fo-
 ret, si tibi nunc Philo apolo-
 giā aliquā cōtexā, quod neq;
 Paribus, neq; Mesopotamitis
 sim: inter quos relatum me
 egregius iste scriptor collo-
 cavit. Quin & illud valde
 scilicet credibile idem hic
 de Seueriano dixit, oppo-
 sito etiam iureiurando,
 quod quæ dicat, ex quo-
 dam audierit eorum qui ex
 ipso eo opere effugerunt.
 Neque enim gladio illum
 mori voluisse, neque uene-
 num bibere, neq; laqueo col-
 lum innectere, sed mortem quandam excogitasse tragicā,
 & quod

καὶ τῇ τέλει ἐξελθὼν τυχῶν
 μὴ γὰρ αὐτὴν ἔχοντα παρρη-
 γίδεικνύματα εἶναι, ὅτι καλ-
 λίστη ὑάλη. ἰπὴ δὲ πάν-
 τες ἀπειθαυῶν ἔγνωτο, κα-
 τάξαντα τὸν μίγιστον τῶν
 σκύφων, ἐπὶ τῶν ἐραυσιμά-
 των χεύσασθαι εἰς σφαγῶν,
 ἰντιμάστα τῇ ὑάλει τὸν λα-
 μόν. εὐτὼς εὐξείδιον εὐ λεγο-
 χριον δύνει, ὡς ἀνδρῶς γι-
 αύντῳ, καὶ ἡρώϊνός ἐ δάτα-
 τῷ γίνετο. αἶτα ἐπειδὴ
 Θεουκυδίδης ἐπτάκις τινα
 ἐπὶ τοῖς πρώτοις τοῦ πολέ-
 μου ἐκένειε νεκροῖς, καὶ αὐ-
 τὸς ἐγύνατο χρίσθαι ἐπειπῶν
 τῷ Σιβυριανῷ. ἅπανσι γὰρ
 αὐτοῖς, πρὶς τὸν εὐδὴν αἴτιον
 τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν, τὸν
 Θεουκυδίδην ὁ ἡμιλλα. θάψας
 οὖν τὸν Σιβυριανὸν μεγα-
 λωπριπῶς, ἀναβιβάζεται ἐ-
 πὶ τὸν τάφον Ἀφρανίου τι-
 να σίλωνα, ἱκατόνταρχον,
 αὐταγωνιστὴν Περικλέους, ἐς
 τοιαῦτα ἢ τοσαῦτα ἐπιφρά-
 ρουσαν

magnificè, adducit ad tumulum Afranium quendam Cen-
 turionem, amulum Periclis, qui talia ac tanta rheto-
 rico

quod ad audaciam atti-
 neret, omnino externam ac
 peregrinam. Fortè enim ba-
 buisse ipsum admodum ma-
 gna uitrea pocula, ex uitro
 pulcherrimo facta. Postquā
 igitur omnino decretum illi
 fuisset mori, fracto ex scy-
 phis maximo, uno quodam
 crustorum usum esse ad ca-
 dem, inciso uidelicet guttu-
 re, uitro. Atq; ita neque gla-
 dium, neq; lanceam reperit,
 quo moreretur, dummodo
 uirilis ipsi et heroica mors
 obtingeret. Postea autem,
 quoniam Thucydides fune-
 brem orationem quandam
 habuit pro ijs qui primi tum
 eo bello occubuerunt, ipse
 quoq; Seueriano talem ha-
 bendam esse censuit. Omni-
 bus enim ipsis cum Thucyo-
 dide, eo qui nihil in culpa fu-
 it eorum malorum quæ in
 Armenia acciderant; æ-
 mulatio atq; contentio est.

Sepulto igitur Seueriano

ῥοῦσθαι αὐτῷ, ἥτις μὲν τὸ τὰς
 χάριτας πολλὰ πᾶν λαο-
 κρίσαι ὑπὸ τοῦ γίλωτος, καὶ
 μάστιγα, ἐπὶ τοῦ ῥήτορος Ἀ-
 φρανίου, ἡδὲ τὴν τοῦ λό-
 γου, διακρίνω ἅμα σὺν δι-
 μογῇ πορίσασθαι, ἡμίμνη-
 τε τῶν πολυτελεῶν ἐκείνων
 δάπνων, καὶ προπίσιων, ἅ-
 τα ἐπίθεκον Αἰχύντορ τινα
 τῷ περὶ ἡδὲ. σπασάμι-
 νος γὰρ τὸ ξίφος ὀνυγνῶς
 πᾶν, καὶ ὡς Ἀφράνιος ἐ-
 κὸς ἦν. πάντων ἐρίων,
 ἀπὸ φαξὸν ἑαυτὴν ἡδὲ τῷ τά-
 φῳ, οὐκ ἀνάξιτος ὦν, μὲν
 τὸν Εὐνάμιον, πρὸ πολλοῦ
 ἀπαθανῶν, εἰ τι αὐτὰ ἱ-
 ρατέρου. καὶ τοῦ ξίφους ἰδὲ
 τὰς τοὺς πρὸντας ἀπα-
 τας διαμάσαι, καὶ ὑπε-
 ριστάσθαι τὸν Ἀφράνιον· ἰ-
 γὼ δὲ καὶ τὰ ἅλα μὲν αὐ-
 τοῦ κατιγίγνωσκον, μνη-
 στυχὶ βωμῶν καὶ λεωάνων
 μνησκύου, καὶ ἡδὲ διακρί-
 νοντος τῇ τῶν πλακύντων μνή-
 μη. τότε δὲ μάστιγα ἡττάσας
 ἡμιν, ὅτι μὴ τὸν συγγραφεύς,
 tamen præter cætera reprehendi, quod non scriptore ipso

rico more de illo peroravit,
 ut ego, per Charites, multū
 admodum lacrymarū præ-
 risu effunderē, & maxime
 quando rhetor iste Afranius
 ad finem orationis lacry-
 mans pariter cum miserabi-
 li ploratu, sumptuosarū cœ-
 narum & propinationum
 illarum mentionem facie-
 bat, deinde & Aiæis quen-
 dam colophonem impone-
 bat. Nam gladio euaginato,
 generose admodum, & ut
 Afranium decebat, aspici-
 entibus omnibus seipsum ad
 iugulum iugulavit, non indi-
 gnus per Bellonam, qui mul-
 to antè mortuus fuisset, si ta-
 lia rhetoricatus esset. Atque
 hoc dixit idem, aspicientes
 omnes tum qui aderant, ad-
 miratos fuisse, laudasseq; A-
 franium supra modum. Ego
 uerò etiam cætera illius dā-
 nabam, ut qui tantum non
 offarum & ollarum memi-
 nisset, & placentiarum me-
 moria illachrymaretur. Hoc

καὶ διδόνταί τε δέμας τε
 προκρούσας ἀπιδάει. πάλ-
 λος ἢ καὶ ἄλλος ἑμείς τότε
 ἔχουσιν, ὃ ἱταίρη καὶ ἀνδρὶ μὴ-
 σκεῖται, δέλιον ἱμῶς ἐπιμενο-
 εῖς, ἐπὶ τίνι ἰσθῶν ὑπέρχει-
 σιν ἢ δὲ μεταλλάσσειν, τίνι
 συμβεβηκός, ἔπειτα δὲ ἄμεινον
 συγγάσει τις. αἰεὶ γὰρ τιθεῖ,
 οἱ τὰ μεγάλα μὲν τῶν περὶ
 γένεσιν, καὶ αξιομνημόνευ-
 τα παραλάττουσιν, ὃ παρατί-
 σιν, ὑπὲρ δὲ ἰδιωτάας καὶ ἀ-
 ποικαλίας, καὶ ἀγνοίας τῶν
 λεκτικῶν ὃ σιωπῶντων, τὰ μὴ-
 ἀρίστα πάντων ἀπαρῶν καὶ
 φιλοπόνως ἱερμωδύουσι ἱμα-
 βραδύουσι. ὥς τε δὲ αὖ ἢ τις
 τὸ Διὸς τὸ γὰρ Ὀλυμπία τὸ μὲν
 ἔλεον κάλλος, τοσούτον καὶ τι-
 ῦτον ὅν, μὴ βλέπει, μάστιγι-
 πῶντοί μαστὶ τοῖς ἐκ ἀλόοισιν
 ὀφθαλμοῖς, τὸ ὑπερβολὴν δὲ τί-
 τι σὺνδρυγίς καὶ τὸ σὺξισον
 θαυμάσιοι, καὶ τὸ κρηπίδος τὸ
 σφύδμον, καὶ τὰ πάντα πάντων
 πᾶσι πολλὰ φροντὶς διεικνύει.
 nec etiam his qui de ea nesciunt, quicquā narret, sed sub-
 sellij rectitudinē et expolitionē, et crepidinis concinnitatē.
 admiratur, et haec admodū cū multa diligentia et cura ex-

et aetere fabulae huius ante
 se iugulato mortuum iurat.
 Nudos autē et alios consue-
 miles his commemorare ubi,
 amice Philo, possem: uerū-
 tamen paucis quibusdā ad-
 huc additis, ad alterā pro-
 missionis partem transibor:
 puta ad id consiliū, quo
 pacto rectius ac melius hi-
 storiam scribere quispiam
 debeat. Sunt enim quidam,
 qui, quae rerum gestarū ma-
 ximae, et memoria dignis-
 simae sunt, praetermittant,
 aut quasi in transcurso tan-
 tum attingant: praeterperi-
 tia autē et ineptitudine, et
 ignorantia eorū quae dicen-
 da uel tacenda sint, ea quae
 minima sunt, admodum pro-
 lixē et laboriosē immoran-
 do uerbis exponunt, non al-
 liter ac si quis Iouis Olympi-
 ci uniuersam pulchritudinē
 ac formam, quae tanta ac ta-
 lis est, non uideat, nec lau-
 dat, nec etiam his qui de ea nesciūt, quicquā narret, sed sub-
 sellij rectitudinē et expolitionē, et crepidinis concinnitatē.
 admiratur, et haec admodū cū multa diligentia et cura ex-
 ponat,

ἔγω γ' εὐκταάτερον, τίω μὲν
 ἐπ' Εὐρώπῃ μάχῃ ἐν ἰσ-
 ῥαίῃ ἐπ' ἰσραὴλ ἐπὶ πρᾶγμα-
 μίντε, ἅπαντες ὅ μίτρα, ὅ ἴτι
 πλάκω ὕδατος ἀνυλκότες αἰ-
 ψυχραὶ, καὶ ἐλὶν ὁμίον προσθε-
 κτασθὼ δαίγνουν, ὡς Μαύρι-
 τες ἐπὶ πῶς, Μαυρῶναι τῶν
 μα, ὑπὸ δαίφας πλανούμενον
 αὐτὰ τὰ ἔξω, καταλάβει Σύρος
 τισὶς τῶν ἀγροίκων, ἀφ' ὧν
 παρατιδιμύει, καὶ ἴτι τε μὲν
 πρῶτα ἐκείνῃ φεβυλῶν αὐτῷ,
 αἶμα μὲν τῇ μαδίντῃ ὡς
 τῶν φίλων ἔν, καταδίδασκε,
 καὶ ἀγιάσασκε καὶ γὰρ τινὰ
 τυχῶν αὐτῷ ἀπιδιδυμκόντα
 καὶ αὐτῷ ὅς τίω Μαύριον, ἀλλὰ
 φῶ αὐτῷ γ' τῇ γ' τρατονο-
 μῶν, μῦθοι τὸ μετὰ τῆς μα-
 κρῆς, καὶ διουγῶντες, ὡς θηρά-
 σουν αὐτὰς γ' τῇ Μαυρική, καὶ
 ὡς ἰδοὶ τὴν ἐλίσσαντας
 πολλὰς γ' τῷ αὐτῷ συνιμεμέ-
 νας, καὶ ὡς ὑπὸ λίοντε ὁ ὕγ-
 αλῶν καταβρωθῆναι, καὶ ἔλιντε
 ἰχθύες ἐπὶ ἰσραὴλ γ' Καεπράα, καὶ

loco pascentes, & quod parum abjucrit quin à leone deu-
 voratus fuisset: deinde & quantos pisces emerit Casarea.

ponat. Equidem audiui quē-
 dam, qui pugnam eam quæ
 ad Europam comissa fuit, ne
 totis quidem septē versibus
 præter currebat: viginti au-
 tem mensuris aut etiani, am-
 plius aquæ consumpserat in
 frigidā, et nihil ad nos per-
 tinentem narrationem, quo
 videlicet pacto Mauritanus
 quidā eques, Mausacas no-
 mine, præfuit errās per mō-
 tes, deprehēderit Syros quos-
 dam agrestes prandium ap-
 ponentes, & quod princi-
 pio illi metuerint ipsum: deo-
 inde uerò intellecto quod ex
 amicis unus esset, receperint
 ad se hominem, & cibum
 præbuerint. Nam & illorū
 forte quendam aliquando
 in Mauritaniam profectum
 fuisse, cum ipsius frater in ea
 terra militaret. Post hæc ja-
 bulæ longa et narrationes,
 quo pacto ipse in Maurusia
 uenatus esset, & ut uidisset
 elephantos multos in eodem

καὶ ἐβανυσσὶς συγγραφὴς
 ἀφ' ἧς τὰς ἐν Εὐρώπῃ γιγνέ-
 μενάς σφαγὰς πικρόταται, καὶ
 ἰστοιοῦσαι, καὶ σπονδὰς ἰα-
 ναγκάσας, καὶ φθλάνας καὶ
 αὐτεφύλακας, ἄχρι βαθείας
 ἰσπύρας ἀφαστόναι, θρῶν Μαλ-
 χίωνα τὸν Σύρον ἐν Καισα-
 ρείᾳ, σφαγὰς παμμιγίδους ἀ-
 ξίως ὠνέμεθον· ἀ δὲ μὲν νῦν
 κατίλαβι, τάχα καὶ σιωπῶσα
 πνεύματι αὐτῇ, ἤδρα τῶν σφα-
 γῶν ἰσχυροσμελίον. ἀπὸρ δὲ
 μὲν ἐντετυγγραπτοὺς ὑδόμελεις τῇ
 ἱστορίᾳ, μεγάλα δ' ὅμως ἔχοντες
 καὶ τὴν ὑμῶν. καὶ ὁ [ὁ] μαία Ρυ-
 μαίοντι ἀφόρητος, ὁ Μανσά-
 κας ὁ Μάχρ' ἀνέφρων μὲν ὑπε-
 ρίαν, ἀλλ' ἀδολογῶν ἰπποκρί-
 θεν ὑπὸ τὸ φρασιόπιδον. καί
 τοι πῶσα ἄλλα, μακρῷ ἀναγ-
 καστέοντα, ἵνα μὴ ἰσὺ τοῦ πα-
 ρίωμι· ὡς καὶ αὐτὸν ἔκτισεν
 ἐν ᾧ πλεονέκῳ νόμῳ αὐτοῖς,
 καὶ ὡς ἀπὸρα ἀλλήλους αὐτίκοι
 σάν, ὁ Μάχρ'ος ἢ τῷ Μαλχίονι
 λυγχίω, ὁ δὲ τῷ Μανσάκῳ πέρ-
 πτω,

tuò inter se dederunt, Mauritanus uidelicet ille Mal-
 chioni lanceam, hic autem contra Mausacæ fibulam:
 atque

Atque ita egregius iste hi-
 storichs relictis tot cadibus
 circa Europum factis, tot
 praeliorum motibus, & fœ-
 deribus necessarijs, & custo-
 dijs alijs alijs oppositis, usq;
 in profundam uesperā sub-
 stitit, aspiciens Malchionem
 Syrum istum, Casarea sca-
 tos ingenter uidelicet emen-
 tem. Et nisi nox occupaso
 set ipsum, fortassis et ad cœ-
 nam cum illo uenisset, scatis
 istis iam apparatis. Quæ
 nisi ille tam diligenter histo-
 riæ tradidisset, magnas ni-
 mirum res ignoraturi nos
 fuissēmus: & damnum hoc
 Romanis intollerabile fuisset,
 si Mausacas iste sitiens
 potum nō inuenisset, sed in-
 cœnatus ad castra reuersus
 esset. Atqui quàm multa a-
 lia longè magis necessaria
 uolēs ego nūc praterco: quæ
 admodum et tibicina quæ-
 dam uenit ex propinquo ui-
 co ad eos, & ut dona mu-

QVOM. HIST.

SCRIB. SIT.

373

πλὴν, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦ-
 τα εἰς τὴν Εὐρώπῃ μάχαι, αὐ-
 τὰ δὲ τὰ κεφάλαια. τοιγάρ-
 τιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς ἀπὸ τῶν
 τοιούτων, τὸ μὲν εἶδον αὐτὸ μὴ
 βλέπων, τὰς ἀναστάσεις δὲ αὐ-
 τοῦ, τὰς παρὰ τὴν εἴσοδον, ἀπε-
 βῶς ἐπισκοπῆν. ἄλλως, ὃ φί-
 λον, μάλα καὶ ἐν τῇ γυναικί,
 ὃ δὲ τὰν ἱστορίαν πόδα ἐν Κερύν-
 θου πᾶσι περὶ βελόναις, ὃ δὲ
 ἄλλοι Κιρχετῶν ἀποδιδόσκει,
 ὅτι γινώσκουσιν ὃ ἀρμενίαν ἰ-
 δόν. ὃ δὲ ἔρξεται, μίμηται
 γὰρ ὅτι ἐν ἀρμενίᾳ ἀπὸ τῆς
 ῥα. γράφει τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τῆς. καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς, ὅτι τὸς ἀπὸ
 ποταμοῦ ἵκη τῶν Παρδυαίων
 (συμῶν δὲ πλείους τῶν αὐ-
 τοῦ ἡλίου γὰρ, ὅτι, ὃ ἀπὸ
 πᾶσι ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς)
 παμμεγίστης ἀπὸ τῆς, γυναι-
 κὸς ἐν τῇ πόρει, μὲν ἐν τῇ
 τῶν ἱβηρίων. τέτατος δὲ, τῶν
 ὅτι ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐν τῇ
 ναι,

atque alia multa talia, quæ
 pugna illius ad Europam i-
 psa adeo capita & summa-
 ria sunt. Proinde meritò di-
 xerit quispiam, tales scripto-
 res rosam quidem ipsam nō
 uidere, spinas autem quæ
 iuxta radicem enascuntur,
 diligenter contemplari. Iā
 alius & quidam, ὁ Philo, ad-
 modum & hic ridiculus,
 qui alterum pedem ne extra
 Corinthus quidem unquā
 protulerat, neque ad Cen-
 chreas usque peregrinè profe-
 ctus fuerat, nedum Syriam
 aut Armeniam conspiciat, in
 hunc modum exortus est,
 memini enim: Aures quàm
 oculi minus fide digni sunt.
 Proinde scribo quæ uidi, nō
 quæ audiui. atque ita diligē-
 ter omnia uiderat, ut dice-
 ret dracones Parthorum
 (signum autem hoc multitu-
 dinis ipsorum est, mille enim
 dracones uiuos draco proe-
 ducit) ingentes esse, genera-

ti quæ in Perside paulo supra Iberiam. Hos autem an-
 tea quidem ex basilis siue longurijs suspensos, illos in

τας, ἵψαιότε ἀκραιῶνα, καὶ πόρ-
 ρουτοῖσι καὶ ἐνέοντο, καὶ ἱμ-
 νισμῶν, καὶ αὐτῶ δὲ τῷ ὄργῳ,
 ἱππεὶ δὲ ὁμοῦ ἴωσι, λυσα-
 τὸς αὐτῶν, ἱππεῖσι τοῖς
 περὶ μίαν, ἀμείλις πολλοὺς
 τῶν ἑκαστοῦ αὐτῶν καταπο-
 θέντων, καὶ ἄλλους πορρωτά-
 ρηται αὐτοῖς ἀποπνεύσαν-
 τας συγκοπῶνται. ταῦτα δὲ
 ἰδὼν ὁ δὲ αὐτῶν, ἰσχυρὰ
 λαμβάνει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἱπ-
 πεύου ποιοῦμεν τὴν οὐ-
 πλῶν. καὶ οὐ γὰρ ἱππεῖσι, μὴ ἐκ-
 μόνον χερσὶν τοῖς θάλασσι, ἱ-
 ππὶ δὲ καὶ ἡμῶν βαρύνον ἔ-
 στιν συγγρηγία νῦν ἄχρηστον,
 καὶ ἀπὸ χειρὸς αὐτῶν μεγά-
 λα καὶ λαμπρά καὶ τῷ πολέ-
 μῳ τούτῳ ὄργανοί μόνον. καὶ
 γὰρ ἱππεὶς ἀνδρῶν πολλὰ, καὶ
 ἱππῶν πολλοὶ σὺν ἑαυτοῖς, ἀπὸ τῶ
 Κροφίου ἀντιπῶν βαρύνον
 ἐπὶ τῷ Ἀδριατικῷ. καὶ ταῦτα
 Κροφίου ἀντιπῶν ἀντιπῶν
 νῦν, τῶν ἀκραιῶν ἀντιπῶν,
 ὅτι μὴ δὲ κατὰ τοῖς γυναι-
 μέντων πόλεμον ἱππῶν, ἀλλ'

ἰδὼν

vixit pictum quidem bellum unquam vidisset. Sed

nec

altum attollere, eosque ter-
 rorem his qui à longe ado-
 uerant, facere solere: in
 ipso uero praelio, quando
 iam congressi sunt, solutos il-
 los in medios hostes immitte-
 re: nimirum multos nostro-
 rum hoc pacto deuoratos
 esse, alios aut, implicantibus
 et complicantibus ipsos il-
 lis, strangulatos et confra-
 ctos: adstitisse autem ipsum,
 atque hæc uidisse, in iuo ta-
 men, nempe ab arbore qua-
 dam excelsa spectando. Et
 rectè sanè fecit, quòd pro-
 pium ad feras istas non ac-
 cessit. neque enim nos tam e-
 gregium scriptorem, et qui
 eminè ipse præclara ac ma-
 gna adeò in hoc bello effe-
 cerit, nunc haberemus: nam
 et pericula multa subiit, et
 multoties est circa suam,
 à Cranio uidelicet iter fa-
 ciens ad Lernam. Atque hæc
 Corinthijs audientibus re-
 citabat, satis scientibus il-
 lis quidem quòd ne in pa-

οὐδὲ ὅπλα ἰκανῆς γιῆδα,
οὐδὲ μηχανήματα εἰς ὄπην,
οὐδὲ τάξιν ἢ καταλοχισ-
μῶν ὁρίματα. πάντων γὰρ ἐ-
μνήσθη αὐτῷ πλαγίαν μὲν τῶν
φάλαγγα, ἐπὶ κέρους δὲ ἐν γῆν
τὸ ὡς μετώπῳ ἄγην. εἰς δὲ
τις βίλτις ὅτι πάντα ὁ ἀρ-
χὴς ἐς τὴν ὅτι τὰ πεπραγμέ-
να, ἴσα ἐν Ἀρμενίᾳ, ἴσα ἐν
Συρίᾳ, ἴσα ἐν Μεσοποταμίᾳ,
τὰ ἐπὶ τῷ Τίγριτι, τὰ ἐν Με-
δίᾳ, πρωτακρίσει εἰς ἑλκε-
ῖσι περὶ ὁρίων, συνίγρα-
ψι, καὶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵστο-
ρίᾳ συγγράψας τοῖς
τῶν μέτεσι ἱστογραφῶν ὁ ὕψις
ἀπὸ μακροτέρων τοῦ βιβλίου
ἱστογραφῶν, Ἀντιοχείου τῷ
Ἀπείλινου ὁ ἱστορίαν (ἀπὸ
χρον γὰρ περὶ εἰμα, ἐν παλαιῇ
εὐρεῖν) τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ
Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μεδίᾳ
Βυβαίοις καὶ περὶ τῶν ἀ-
φύγων. ἥδε δὲ ἵστα τοῦ
καὶ

nec arma ille quidem no-
rat, neque machinas qua-
les essent, neq; ordinum aut
acietum nomina. protinus eo-
nim studio habuit, πλαγίαν,
hoc est obliquā vocare pha-
langem, ἐπὶ κέρους autem,
hoc est protentis cornibus, id
quod ex porrecta fronte e-
ducere dicitur. Alius autem
suavissimus quidam cuncta
à principio ad finem usque
gesta, quaecumq; in Arme-
nia, quaecumq; in Syria, quae-
cumque in Mesopotamia,
praeterea quae ad Tigrim,
quaeq; in Medis acciderant,
ne totis quidem quingentis
versibus complexus scripto
edidit, eoq; facto historiam
composuisse videri volebat
inscriptionem uero parum
absuit quin longiorem ipso
libro inscripserit, uidelicet
hoc modo: Antiochiani cer-
taminis Apollinis sacri ui-
ctor (nam cursus certamine,

quod Dolichum vocāt, puer olim uicerat) eorum quae in
Armenia, in Mesopotamia, & in Medis à Romanis nunc
gesta sunt, historica narratio. Iam & quendam ego audiui.

καὶ τὰ μάλιστα συγγράφου
 κίτθ' ἔκτατα, καὶ τὴν ἀψιν
 ἰσχυρὰ, καὶ τὴν ὀσρέα σφα
 γήν, ὡς παραβλεψέσθαι τῷ ἱ
 οῦτι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν ῥιζέ
 ἔκτατον ἡμῶν ἑριαμβόν, ἅτε πα
 ρυμωτικῶς ἀρεὰ ἔχον, ἵσπερ
 ἀρεῖ. δὲ πρὸς τὸ τίλλθ' αἱ γρα
 φῆ. καὶ καὶ πόλιν ἣ δὲ ἐν
 τῇ Μεσοποταμίᾳ ὤκειτο, μὴ
 δεῖ τι μὴ σέσω, καὶ κάλλει καλ
 αῖτλῳ· ἵτι μὲν τοι ἔπισηπῶ,
 καὶ διαβλεπόμεναι, ἢ τὴ Νικαί
 ας αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης χρῆ
 σθαι καλεῖσθαι, ἢ τὴ Ὀμνείαν, ἢ
 τὴ Εἰρηνοίαν. καὶ τότε μὲν ἵτι
 ἀκρόστον, καὶ αὐτὸν ἡμῶν
 ὃ καλὸν πόλιν ἰκάνει, λέγει περ
 λῶ, καὶ περὶ τῆς συγγραφικῆς
 γίμνασας, τὰ δ' ἐν ἱστορίᾳ πρὸς
 χροσόμενον ὑπὸ τῆς γρά
 φης. καὶ τὸν πρὸς πᾶσι τὸ ἔξω
 διαλέγεσθαι, καὶ ἂν ὑποσχεσθῇ
 πάντα μένον, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸ
 οἰμοῦ τὸ ἱστορικῶς ἔδοσθαι συνῆται
 κίται,

iam nunc scripturū esse: praeterea et descriptionē maris exte
 rioris nauigantibus traditam. Neq; promissiones modò hae
 sunt, sed et prooemium Indicae historiae iam cōpositum est.
 et ter-

qui quae futura essent, histo
 ria commendarat, et Vo
 logesi captiuitatem uideli
 cet, et Ojroae eadem, quē
 admodum leoni obhiciendus
 esset, et postremò omnium
 etiam multoties illum desi
 deratum à nobis triumphū.
 Adcò omnino uatic in mo
 dum sese gerens, propera
 bat iam tum ad finem scri
 bendi. Quin et ciuitatem
 idem iam in Mesopotamia
 condidit, magnitudine ma
 ximam, et pulchritudine
 pulcherrimam: adhuc tamē
 speculatur et deliberat, an
 eam Nicæam à uictoria cō
 ueniat nominari, an uerò
 Homonœam, an etiam Ire
 niam. Et ob hoc quidem ad
 buc in dubio pendet, et
 sine nomine praecleara illa ci
 uitas nobis est, nugis multis
 et fastu historico referta.
 Quae uerò in India posthac
 agentur, etiā ea promisit se

κῆλαι, καὶ τὸ τρίτον τάγμα, καὶ
 οἱ κελτοὶ, καὶ Μαύρων μῆτρα
 ὀλίγη, οὐκ ἁπλῶς πάντες ἔ-
 τει ἰπὸ βασιλέως τὴν Ἰνδὸν
 ποταμόν, ὃ, τι δὲ πράττειν, ὃ
 πῶς διέχονται τῶν τῶν ἰλιγαῶ-
 των ἐπὶ λαοῖς, ἐκ αὐτῶν μακρὰν
 ἡμῖν ὁ θεομχεὶς συγγραφῶς,
 ἀπὸ Μασσαγῶν, ἢ ἀπὸ Οξυδρά-
 κων ἐπιγραφῶν. τοιαῦτα πολλὰ ἔσ-
 ἀπαυδουσία ἐλπίσει, τὰ μὲν ἀξί-
 οτα ἢ ὁρῶντες ἢ ἀβλίποισιν,
 κατ' ἀξίαν ἀπὸν δυσάμφοι,
 ἐπινοῶντες δὲ, καὶ ἀναπλάτ-
 τεοντες ὃ, τι προῖπ' ἀπαυρίμα-
 γλῶττον, φασὶν, ἰλδοι, καὶ ἡδὲ
 τῶ ἀριθμῷ βιβλίων ἵτι σιμυ-
 νόμφοι, καὶ μάστιγα ἡδὲ τῶν
 ἀπὸ γραφῶν. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ αὐ-
 τὰ παγγέλοι, τὸ δὲ καὶ παρ-
 θικῶν οὐκ ὀν τασάδαι. καὶ αὐ-
 τὰ παρδίδαι πρῶτον, δεύτερον.
 ὡς Ἀτθίδαι δὲ λινέτι, ἀλλὰ
 ἀσπίτες παραπολὸν αὐτῶν
 γὰρ Δαμητρίου Σαγαλασέ-
 ως παρθονικὰ, οὐδ' ὡς ἐν
 γίλωτι

uel tot: & rursum Parthidos primus, secundus, & cetera:
 ut Attidos scilicet. Alius etiam urbanus paulo. Nam
 legi Demetrii cuiusdam Sagalassensis Parthonica. Nō quod

& tertium tagma, seu ter-
 tium liber. Ac Galli quidem,
 & Maurorum pars quædā
 modica cum Cassio, omnes
 isti iam Indum fluvium tra-
 iecerunt. Cæterum quid fa-
 cturi sint, aut quomodo ex-
 cipient elephantum incur-
 sus, non multo post egregius
 iste scriptor à Musuride
 aut ex Oxydrachis ad nos
 scribet. Huiusmodi multa,
 præ inscitia & imperitia
 nugantur, ea quæ uisū di-
 gnissima sunt: neque uiden-
 tes, neque etiam si uideant,
 pro dignitate exponere sci-
 entes, excogitantes autem
 & effingentes quicquid te-
 mere in linguam, ut aiunt,
 uenerit: etiam numero li-
 brorum præterea superbi-
 entes, et maxime inscriptio-
 nibus. Nam rursum & hæ
 omnino ridicula sunt, ut i-
 stius nescio cuius Parthica-
 rum uictoriarum libri tot,

γίλωτι πειθεσθῆναι, καὶ ἰπι-
σινῶψαι τὰς ἱστορίας, οὐτὼ κα-
λὰς ἵσασι, ἀλλὰ τῷ χρησίμῳ
ἵνῃ, ὥς ὅτις αὖ τῶντα καὶ
τὰ τοιαῦτα φεύγει, πολὺ μί-
ϋ ὅλως τὸ ἑρδῶς συγγρά-
φου ἔτϋ προσάγει. μάλ-
λιν δὲ ὀλίγων ἵτι προσά-
ται, ἥ γι ἀνδρὶς ἱκανὴ φασιν
ὁ διπλοῦται ὥς τῶν ἀμίσθων
ὁ πατρίου ἀφῶς, τὸ ἱστορίαν
πρώτως ἀντιτάγει. καὶ δὲ
τὸ θυρίον σοι, φαίη τις αὖ, ἀ-
κριβῶς ἀντικαθίσταται. καὶ
αὖ τι ἀπὸ τοῦ, ἰπείσω θεῶν,
καὶ βᾶται ἱκκινομύθου δ-
σί, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ὁράτω
ὅλως ἐπιφέρειται. καὶ ἥ τι
ῥαχὺ δὲ, καὶ τῶτε καὶ ἰ-
σιν, ὥς ἱκοδομῶν τι δὲ ἡ-
δε καὶ αὐτὸν, ὥς δὲ ἡς ἐπὶ
ἀντιτρέψαι μέντοι τὰ τῶν ἄλ-
λων, γρονῶσαι ὡν, ἀλλὰ τι
καὶ αὐτὸς ἱππειῶσαι δὲ φῶν,
καὶ ὁ ὁδὸς αὖ, ἀλλὰ οὐδὲ ὁ
μῶμος μεμύσασθαι δύναιτο.

φαι

te ipsum excogitando atq; inveniēdo tale aliquid præstare
posse, quod ὅ dexteritatem quandam præ se ferat, ὅ δὲ
nemine Momo quidem reprehendi ac carpi queat.

Διο

pro risu habeam, ὅ illa-
dam historijs adeo præcla-
ris, sed utilitatis causa hæc
commemoro, quòd quisquis
hæc atq; huiusmodi alia cui
tarit, is bonam partem hi-
storiæ rectè scribendæ con-
secutus iam sit, inò pauca a-
deò illi etiam desunt: si mo-
dò verum illud est quòd Dia-
lectica tradit, quòd eorum
inter quæ medium nullum
ἔστ, altero elevato, alterū
contrà deprimitur. At uerò
area ipsa, dixerit quispiam,
purgata probè iam est, ac-
spinarum quicquid fuit, ὅ
rubi excisi, reliquorum au-
tē ruina ac rudera iam ex-
portata sunt: ὅ si quid ospe-
rum antea fuit, id totū suble-
tū ὅ cōplanatū est: quare
tempus iam est ut ædificium
aliquod superstruas etiam i-
pse, quo ostendat non modò
aliorum evertendis genero-
sum esse te, verum etiam per

φημι τοίνυν τ' αῖψα ἱστορίας
 συγγράφοντα, δύο μὲν ταῦτα
 περυφαίοισι τα εἰκλῆς ἔχοντα
 ἢ καὶ, σιμωσίῳ τι πολιτικῶν,
 καὶ Λύσιαν ἱερμωστικῶν
 τῶν μὲν, ἐκ Λιλακτῶν τι τ' φύ-
 σιος Λώρεν - ὁ Λύσιαν δὲ,
 πολλὰ τῇ ἀσκήσει, καὶ συν-
 χῇ τῷ πύρῳ, καὶ ἴσῳ τ' ἀρχαί-
 ων προσγγυημένῳ ἴσῳ. ταῦ-
 τα μὲν ἔρ' ἄτυχον, καὶ ἔστιν ἰ-
 μὲ συμβῆναι δὲ, καὶ εἰς συ-
 νιτὸν καὶ ὁφθαλμοῖς ἀποφάνειν,
 τὸς μὲν παρὰ τ' φύσιν τεί-
 νει, φασὶ τὸ τοῦ οὐκ ἐκ βιβλίου
 ἐκ τῆς πολλῆς αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ
 τ' παρὰ τὸν αἴθερ, ἀμιτα-
 πλάνως καὶ μιταλισμῶσι
 τὰ τελευτῶντα ἰδύοντες, ὅτε
 καὶ βόλῃ χρυσὸν ἀποφύωμι, ὅ
 ἀργυρὸν ἀπὸ κασιτέρου, ὅ ἀπὸ
 Κόνωνος Τίτορμον, ὅ ἀπὸ Λι-
 βριδίου Μίλωνος ὁφθαλμοῖς,
 ἀλλὰ καὶ τὸ εἶναι τῆς, καὶ τὸ
 εἶναι συμβῆναι χρέσιμον οὐκ
 ἔστι ποίησιν τῶν προσόντων,
 ἀλλ'

Aio igitur cum qui optime
 conscribere historiā uolet,
 duo hæc præcipua domo se-
 cum ex de suo afferre debe-
 re: Prudentiam quandā siue
 intellectum civilem, & po-
 testatem dicendi. Quorum
 alterum quidem nulla do-
 ctrina traditum, naturæ do-
 num quoddam est: dicendi
 autem potestas, multa exer-
 citatione, assiduoq; labore,
 & imitatione ueterum com-
 paranda erit. Atq; hæc qui-
 dem extra artem sunt, neq;
 me consultore opus habent.
 Neque enim prudentem si-
 ue intelligentē & acutum
 reddere eum qui non natu-
 ra talis fuerit, libellus hic
 meus promittit: quoniam ma-
 gni sanē aestimandus, imò o-
 mnibus anteferendus foret,
 si transformare, & quasi no-
 uo quodam ornatu inducere
 huiusmodi ille posset: puta
 uel ex plumbo aurum redde-

re, uel ex stanno argentum, uel ex Conone Titormum,
 uel ex Leotrophide Milonem efficere. Verū artis & cō-
 silij utilitas ea est, non ut ea suppedient quæ antè adfunt,
 se

ἀλλ' ἵε χρεῖσιν αὐτῶν τὴν προ-
 σήκυσαν, εἴη τι ἀμίαν καὶ
 ἰκκῶ, καὶ Ἡροδίδης, καὶ Θί-
 κκρ, καὶ ἄλλε ἄλλῶ γυμνα-
 σὺς ἐπίσχευτο αὐτοῖσι, τότεν
 Περδικκῶν παρελαβόντες, ὅ-
 δὲ ἄλλε ἄλλῶ ὅτι μετὰ τὴν Ι-
 ραδάς, καὶ διὰ ταῦτα κατι-
 στανῶς, ἀλλὰ μὲν Αντίοχος, ὁ
 ἔσσεύκεν Στρατωνίαν ἐκεί-
 νῃ, ἀποφάνην Ολυμπιονί-
 κῶν, καὶ Θιαγίνα τῷ Θεσίῳ,
 ὁ Πολυδάμαντι τῷ Σκοτυσσο-
 σείῳ ἀντίπαλον, ἀλλὰ τὴν δὲ
 δῆσαν ἐκείνῃ δυνάμει πρὸς
 ὑποδελῶν ὅτι γυμναστικῆς,
 παρελαβὼν ἀμάνῃ ἀποφάνην
 μετὰ τῆς τέχνης, ὥτι ἀπὸ
 καὶ ἑμῶν τὸ ἐκείνῃ τοῦτο
 ὅτι ἐκείνῃ, ὅτι τέχνῃ φα-
 μεν ὅτι οὕτω μεγάλῃ καὶ χα-
 διπῇ τῷ πράγματι ἐκείνῃ
 ναι· ὁ γὰρ ἐκείνῃ παρελαβὼν
 τὸν, ἀποφάνην συγγραφεῖα
 φαμεν, ἀλλὰ τῷ φύσει οὕτω, καὶ
 ἀπὸ τῆς

sed ut illis recte ac cōueniē-
 ter uti doceant. Quo pacto
 nimirum ὁ Iccus, ὁ He-
 rodizes, ὁ Theon, ὁ si
 quis alius artis palaestri-
 cae magister atque exercio-
 tor fuerit, pollicerentur tibi
 Perdiccam hunc acceptum
 (si modò hic est ille qui no-
 uercam amavit, ὁ ex eo
 conlabuit, ὁ non potius
 Antiochus Seleuci filius,
 Stratonices illius amore ca-
 ptus) Olympionicem redde-
 re, qui cum Theagene Tha-
 sio illo, aut τ Polydamante
 Scotussæo, certamine con-
 grederetur, non ut naturam
 ὁ ingenium ad eam rem
 suppeditarent, sed ut mate-
 riam iam antè à natura da-
 tam, ὁ ad hanc palaestreae
 exercitationem suscipiendā
 idoneam atque habilem,
 per artem multo meliorem
 redderēt. Quamobrem ab-
 sit et nobis hæc inuidia pro-

missionis, ut artē aliquā rei adeò magnæ ac difficilis nos inue-
 nisse dicamus. Neque enim quēvis acceptū reddere hīstoricum
 nos velle dicimus, sed ei q̄ naturā intellectu bono præditus, es
 ad dicen-

ἀριστα πρὸς λόγους ἑοικυί-
 νω ὑποδείξαι ὁ δὲ τις οὐ
 δαί, ἢ δὲ τοιαῦτα φαίνον-
 ται, αἷς χρῆμεθα, θάττον αὖ
 καὶ δύμαρτίσθον τελείω, ἅ-
 χει καὶ πρὸς τὴν σκοπὴν. καί
 τοι ὅ γ' αὖ φαίης ἀπρὸς δι-
 τὴν σωτὴν εἶναι ὅτι τέχνης
 καὶ διδασκαλίας, ὧν ἀγνοῖ-
 ῖν ἢ καὶ ἐκιδάρι, μὴ μάθων,
 καὶ ἕνθε, καὶ πάντα αὖ ἐπί-
 σκετο. νῦν δὲ μὴ μάθων, ἵνα
 αὐτὸς αὐτῶν χειρὶ γένηται, ὅ-
 πι δάξασθαι δέ τινος, ῥᾶ τ' ἄ-
 τι αὖ μάθοι, καὶ δὲ μεταχ-
 ρίσσας ἐφ' αὐτό. καὶ τοῖσι καὶ
 ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητὴς
 νῦν παραδιδόσθω, σωθῆναι τι
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀγνοῦν, ἀλλ'
 ὅξ' ὁ δὲ δεικνύς, εἰ καὶ πρά-
 γμασι χρῆσθαι αὖ, ἢ ἐπὶ
 ῥαπείῃ, καὶ γνώμῃ πρακτικῇ
 ἰσχυρῇ, ἀλλὰ μετὰ ὅτι πολιτι-
 κῆς, καὶ ἐμπειρίας πρακτικῆς
 κίω ἔχειν, καὶ τὸ Δία, καὶ ἵν' ἐπ' αὐ-
 τοῖς αὖ

ad dicendum quamoptimè
 exercitatus fuerit, viam quā
 dam ostendere rectam (si
 modò talis ulla apparet) qua
 utendo, citius atq; aptius ad
 finem ἔσ scopum usque quo
 tendit, pervenire possit. Nō
 enim neque illud dixeri, eū
 qui intelligentia præditus
 fuerit, arte ac doctrina ea-
 rum rerum quas ignorat, o-
 pus nō habere. Nam si absq;
 doctrina ἔσ institutione ci-
 thara ludere posset, etiam
 tibia canere, ac cætera om-
 nia sciret. Nunc autem, nisi
 doctus ab aliquo, nihil quic-
 quam eorum manu facile at-
 tingit: at demonstrante ali-
 quo viam ac rationem, ἔσ
 discit facillimè, ἔσ rectè i-
 dem administrat per se ip-
 sum. Proinde nobis quoque
 nūctalis discipulus tradatur,
 qui ἔσ ad intelligendas res,
 ἔσ ad dicendum non sit de-
 gener, sed acutum tueatur, possitq; rebus uti, si commit-
 tantur illi, ac animum habeat militarem, sed tamen
 cum civilitate coniunctum: ἔσ experientiam, quam du-
 cis militaris esse convenit. Denique, per Iovem ἔσ in ca-
 stris

τὴν ἑλπίαν γιγνέσθαι ποτὶ, καὶ
 θυμὸν ἐμμελῶς ὃ πατρίοις
 φρασιώτατος ἰσχυρῶς, καὶ
 ἑὴν ἀλὶν, καὶ μηχανά-
 ματα ἴναι, καὶ τί ἐπὶ ἑδρῆς,
 καὶ τί ἐπὶ μετώπῳ, πῶς εἰ-
 λόχει, πῶς οἱ ἱππῆς, καὶ πέ-
 διμ, καὶ τί ὀφθαλμοῖν, ὃ
 περιλαύουσιν, καὶ ἴλας, ὃ
 τῶν κατοικιδίων τις, ὃ δὲ εἶς
 πιστεύει μόνον τοῖς ἀπαγ-
 γίλλουσι. μαλιστα δὲ, καὶ πρὸ
 τῶν πάντων ἰσχυρότερον ἴστω
 τῶν γυνέμεν, καὶ μὲν φοβέσθαι
 οὐκ ἔμελλεν, μὲν ἰλασίζετο μη-
 δίμ, ἰστέον οἱ μὲν ἴστω τοῖς
 φεύουσιν δεινότης, πρὸς χά-
 ριν, ὃ πρὸς ἀπείχουσαν ἐπὶ με-
 δίᾳ δεικνύουσιν. ἀλλὰ μὲν μι-
 λίτω αὐτῷ, μὲν φίλῳ πᾶσι
 ἰππικῆς μελέῃ τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ἔκθ' Ἀστὸρ τὸ Ἀμφι-
 πολίτη, τὸ τοξότη ἰμ Ολυμπόν,
 ἀλλὰ τρεῖς, οἱ δὲ ἴω, δια-
 χύονται μὲν Ἀλῆξαν, ὃ
 ἀνίσταται ἰδὼ τῇ Κλέτε σφαίρῃ,
 τινε. Quin neq; curet magnopere neq; Philippū oculo ab
 Astere Amphipolitano isto sagittario privatum circa O-
 lythium, sed talem qualis re ipsa est spectandum proponat:
 neque illi Alexander graviter se excruciet ob Cliti cædem

stris aliquādo versatus sit, et
 milites ipsos, seu cum ad præ-
 lia exercentur, seu cū re ipsa
 in acie educuntur, conspica-
 tus sit: præterea et arma no-
 tu, et machinas quascumque,
 et quid sit diductis corni-
 bus, et quid ex porrecta fronte
 instruere aciem: quomo-
 do cohortes, et quomodo
 turmae constituantur unde,
 et quid erumpere, et quid
 item circumducere equi sit,
 sciat. Et in summa, neq; eorū
 quispiā sit, qui domi desiden-
 tes nusquā foras ipsi progre-
 diuntur: neq; facile credat
 his quæ solūm ab alijs narra-
 ri audiet. Maxime autem et
 ante omnia libero animo
 sit, ut neq; metuat quenquā,
 neq; ab ullo speret quicquā:
 quoniam similis hoc pacto
 foret malis iudicibus, qui vel
 ad gratiā, vel ad odium ac-
 cepta mercede sententiā fe-
 runt.

QVOM. HIST. SCRIB. SIT. 187

ἀμύνειν τῷ συμποσίῳ γινε-
σθαι, ἀ σαφὺς ἀναγράφεται.
ἰδί κλίωμ αὐτ' φοβύσα, μί-
γαίρ τῇ ἰκκαδοσίᾳ δουάμι-
νῶ, καὶ κατέχων τὸ βῆμα,
ὡς μὴ ἀπᾶν, ὅτι ὀλίγοι καὶ
μοικνίς ἀνδρες εἴτε ὧν,
ἡ δ' ὁ σύμπασα πόλις τῶν Αθ-
βλωσίων, ὧν τὰ ἰν Σικελίᾳ κα-
κὰ ἴσμεν, καὶ τῶν Δαρμεδίνων
καὶ ψιν, καὶ τῶν Νικίᾳ τιλο-
τίων, καὶ ὡς ἰδίφον, καὶ εἰς
τὸ ὅλως ἵππων, καὶ ὡς ἱπο-
δοῦντα πίνοντες οἱ πολλοί
ὀγύονται γὰρ, ἵππῳ δουαίοντα
τον, ὅσῳ πωδινὸς τῶν νεῶν ἰσ-
χόντων αὐτοὺς ἵππῳ τῶν αἰ-
τίων, ὧν τὰ δυστυχῆς ἢ αἰα-
στὺς γιγνόμενα, ἢς ἱπρὰς
χθρ, δουγῶται· ἐν γὰρ πικτὸς
αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα ὧν.
ὥς καὶ κατὰσαν μαχῶνται,
τότε οὐκ ἰαῖν κατὰ
δύων ἔστ, καὶ φεύγουσιν,
ὅσα

crudeliter in ipso convivio
perpetratam, si planè ea
manifestè coloribus suis de-
pingendus sit: neque item
Cleon illum petterefaciat,
eo quòd multum in concio-
ne potens sit, & suggestum
sive tribunal quasi posses-
sionem suam detineat, quo
minimè hominem exitiosum
& insanum hunc esse di-
cat: denique neque tota A-
theniensium ciuitas abster-
reat illum, ne non ubi de cla-
dibus in Sicilia acceptis hi-
storiam composuerit, om-
nia ista commemoret, quo
paſto & Demosthenes ca-
ptum fuerit, & Nicias mor-
tem obierit, quomodo exer-
citus siti laborarit, & qua-
lem aquam biberint, & ut
inter bibendum plerique
trucidati fuerint. Existima-
bitur enim (id quod iustis-
simū est) ab his qui sana mēte præditi sunt, nō ipse in culpa
esse, si ea quæ feliciter aut stultè gesta sunt, ita ut gesta sunt,
narrabit. Nō .n. ipse talia fingit, sed uerbis tantū indicat atq;
exponit. Quare etiā siue prælio nauali superati fuerint, nō
ille tamē is est q̄ eos submergit: siue in fugā conuersi fuerint,

neq;

ἐκ ἑκῶν. ὁ δὲ Διόσκωρ, ἡντὺς ἡ
 μὲν οὐξ αἰδέσθαι δέον, μὴ τε πα-
 ρέμηνον ἰπείται γὰρ, ἀσιν κῆ-
 ραι αὐτῶν, ἢ πρὸς τὸν αὐτίον
 ἀπὸν, ἡ παρορδῶσασθαι ἰδιύ-
 νατο, ῥᾶπτον ὡς ἐνὶ καλῶν αἰ-
 ψῶν τὸν Θυκυδίδην ἀνὰ ῥῶν
 ψαμῶν τὸ ἐν ταῖς ἑσπερίαις
 παρατήριον, καταδύσασθαι δὲ
 τῶν Ερμακράτους ῥιύων, καὶ
 τὸν κατὰ ρατον Γύλιον δια-
 κῶσαι, μεταξὺ ἀποταχίσοντα,
 καὶ ἀποταφισύοντα τὰς ὁδοί-
 κας τῶν, Συρακουσίους μὲν
 αἰς τὰς λιθοτομίας ἑμβάλλων,
 τοὺς δὲ Ἀθῶναιους πορίπλων
 Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, μετὰ
 τῶν πρώτων τοῦ Ἀλκιβιάδου
 ἐκπίδων. ἀλλ' οἶμαι, τὰ μὲν
 πρᾶχθῆναι οὐδὲ κλειδῶν αὐτῶν
 τι ἀνελκυσσῆναι, ὅθεν Ἀῤῥαπ
 μεταβρίψκει. τοῦ δὲ συγγρα-
 φῆναι ὄργον ἔν, αἰς ἡπράχθῃ, ἢ
 πῶν. τότε δὲ οὐκ αὖν αἰνῶναι-
 το, ἄλλως αὖ ἢ φοβῆται Ἀρτα-
 ξέρξῃ, ἡ ῥὸς αὐτοῦ πῶν, ἢ ἡ-
 πῶν καὶ δύνω πορφυρεῶν,
 unum est, ut quaeque perinde ac facta sunt, exponat. Hoc
 autem facere non poterit, donec uel Artaxerxem metue-
 rit, medicus ipsius existens, uel sperat Candyn purpureum,

neque idem ille est qui eos
 persequitur nisi si cum optā-
 dum fuerat ne quid tale e-
 ueniret, ille hoc intermisit:
 quandoquidem si tacendo
 haec, aut in diuersum nar-
 rando, corrigi aut emenda-
 ri possent, facillimum fue-
 rat Thucydidi, uno ac tenui
 calamo inuertere quidem
 Eripolarū munitiones, sub-
 mergere autem Hermocra-
 tis irremem, & execrabi-
 lem istum Gylpum confon-
 dere interea dum uis ob-
 struit, & fossis intercludit.
 Denique & Syracusanos in
 lapicidinas conijcere, Athe-
 nensibus uero copiam face-
 re cum Sicilia tum Italia
 cum prima illa Alcibiadis
 spe circumnauigandi. Ve-
 riam enim, opinor, ea quae
 semel facta sunt, neque Clo-
 tho reuoluet denuò, neque
 Atropos in diuersum muta-
 bit. Proinde historici opus
 & torquem

merito in parte adulatorum recensetur, quos olim historia statim ab initio auersata est, non minus quam comēdi

et in quem aureum, et e-
quū ex Nisæis illis aliquē se
accepturum esse, mercedem
videlicet laudum earū quas
scriptis inseruisset. At neque
Xenophon illud faciet, ne-
quē scriptor, neq; Thucydi-
des, sed siue priuatim oderit
quosdā, multo magis ne-
cessarium putabit esse id
quod publicum est, uerita-
temq; pluris faciet, quā i-
nimitiam: siue etiam an a-
uerit, tamen non parcat illi,
quisquis peccauerit. Vnum
enim hoc, ut dixi, proprium
historiæ est, ac soli immo-
landum ueritati, ei qui ad
historiam scribendam acce-
det, cætera uerò omnia post-
ponenda. Et in summa, uita
una et mensura certa est,
aspicere non ad præsentis
auditores, sed ad eos qui in
posterum in his scriptis le-
gendis uersabuntur. At si
quis continuò beneuolen-
tiam et fauorem capiat,

ἡ γυμναστική. Ἀλεξάνδρου
 γὰρ ἡ τῆτο ἀπομνημονεύ-
 σις, ὡς ἔλεγε αὐτῷ, ἴσθι, πρὸς
 ἑλίου ἀνδρίαν, ὃ Θηεσίκρα-
 τὸς, ἀποθανὼν, ὡς μάθειμι
 ὅπως ταῦτα οἱ ἀνδρες περὶ τὸ
 τῆ ἀνθυγιγιάνειον. ἃ δὲ νῦν
 αὐτὰ ἰσπανῶσι, καὶ ἀσπάζον-
 ται, μὲν θαυμάσιον· εἰς ταῦτα γὰρ
 ἡ μικρὴ τις τῆ Ἀλκίαντα τῆ
 τῆ ἀσπασίαν ἵνα τὸ πλὴν
 παρ' ἡμῶν δύνηται. Οὐδὲ γὰρ
 γὰρ, καὶ τὰ πρὸς τὸ μυθώ-
 δον τὰ πλεῖστα συγγιγραφέ-
 τι· ἀπὸ τῆ Ἀχιλλείας, ὅθεν ἡ
 πεισσύων τινὲς ἰσχυροίται,
 μὲν τῆτο ὅτι ἀπὸ δεινῶν ἢ
 ἀληθείας μὲν ἀπὸ τῆς μύθου τι-
 θεμελίου· ὅτι μὲν παρ' ἡμῶν
 ἔγραψεν· ἢ γὰρ οὐκ ἴσκεισιν οὐ
 τινὲς ἵνα καὶ ἰσχυροίται αὐ-
 τοῖς τὸ αὐτὸ μὲν οὐ συγγι-
 φῶς ἴσθι, ἀφ' ὅθεν, ἀδίκαιος,
 ἀσέβητος, παρ' ἡμῶν καὶ ἀλη-
 θείας φέρεται, ὡς ἡ κεκοιμήτος φε-
 ρεῖ, τὰ οὐκ οὐκ, τὸ σπᾶφω
 ἢ σπᾶφω ὀνομάσων· ἢ μίση,
 ἢ δὲ

dicendi libertatē, H ac ueritatē amet, & quemadmodū Co-
 micus ille ait, fides fides, ligonē ligonem nominet: nō odio
 neq;

artem Gymnasticē. Alexan-
 dri igitur hoc quoq; dictum
 refertur: Libenter, inquit,
 in uitam paulisper redirem,
 ὃ Thiesicrates, post mortē,
 ut cognoscerem quo pacto
 hæc legerent homines, qui
 tum erant. Nam si nunc ea
 laudant, & amplectuntur,
 mirum non est: putant enim
 non paruo ille tamento ui-
 delicet isto quisq; sibi bene-
 uolentiam apud me cōcilia-
 turos esse. Homero itaq; quā-
 quam fabulosa plurima de
 Achille scripserit, nonnulli
 tamen eò adducuntur ut illi
 iam & fidem adhibeant:
 unum hoc argumentum ad
 demonstrationem ueritatis
 magnum existimantes, quod
 non de uiuo illo scripsit. Nō
 enim causam aliquam uidēt
 cuius gratia mentiretur. Ta-
 lis igitur mihi sit histori-
 cus ille, ut & metu & careo
 at, & nullis muneribus cor-
 rumpatur, & liber sit, &

οὐδὲ φιλικὸν ἔμελλεν, οὐδὲ φιλὸν
 μέλλεν, ἢ ἰλιχύν, ἢ ἀισχυρόμε-
 νον, ἢ ἀνυπαμύμενον. ἰσχυ-
 ροὺς δὲ οὐκ ἀπασιν, ἢ
 χαλεκὸν μὴ βατύν τι ἀπεινῶσαι
 πλεονεχῶς δύνανται. εἴτε ἰν
 τοῖς βιβλίοις, καὶ ἀποκρίσεως, καὶ τότε
 μέλλεν, ἀβασίλιντες, ἢ τὶ τῶδε.
 ἢ τῶδε δόξαν, λογισμένη.
 ἀλλὰ τί πῶς πρακταί, λίγαν.
 ἢ δ' οὖν Θουκυδίδης ὁ μά-
 λα ἔτε ἰνεμοδίττοι, καὶ δό-
 κεινεν ἀρετῶν καὶ πακίαν συγ-
 γραφικῶν, ἰσχυρὸν μάστιγα βασι-
 λεύμενον τὸν ἡρόδοτον, ἀ-
 χαλὸν τὸ καὶ μένους ἀναβλῶσαι
 αὐτὸ τὰ βιβλία· καὶ ἔμελλεν γὰρ
 φρεσὶ μάλλον ἢ ἀεὶ συγγρά-
 φαν, ἢ πρὸς ἰε τὸ παρὲν ἀ-
 γώνισμα, καὶ μὴ τὸ μυθώ-
 δον ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ πῶς
 ἀλλόθεν τῶν γυνουμένων
 ἀπολέπειν τοῖς ὑστέροις, καὶ
 ἐκείνῃ τὸ χρῆσιμον. καὶ ἔτι τις
 αὖ τις ἢ φρογῶν ὑπάρδειτο
 ἱστορίας, ἢς ἀπὸ τῆς καὶ αὐτῆς ἰ-
 ῆμοια

amplexurū, sed veritatē rerū
 esse inde et utilitatē addit, et quem finē is qui recte sa-
 pit, historiā statuere debeat, ut si quando etiā rursus similia

neq; amicitia quicquam tri-
 buens, non parcens aut mi-
 serefcens, aut erubescens, aut
 exorari se facile patientia
 qualis iudex, ac benivolus
 omnibus, eò tamen usq; dum
 ne alteri plus equo aliquid
 tribuat: hospes in libris ac
 peregrinus, suis legibus ui-
 uens, nullius imperio subie-
 ctus, non quid huic aut illi
 placitum sit, secum cogi-
 tans, sed id quod actum est,
 exponens. Thucydides igitur
 bene admodum lege hoc
 constituit, uirtutes ac ui-
 tia historicorum inter se de-
 scriuit, qui cum uideret He-
 rodotum in summa admi-
 ratione esse, adeò ut et Ma-
 se uocarentur ipsius libri,
 possessionem tamen ait se
 scribendo compositurum es-
 se quæ in perpetuum du-
 rent, potius q̃ quæ ad præ-
 sens certamē cōparetur: neq;
 se id quod fabulosum sit,
 gestarē relicturum posteris

ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔχουσιν, φη-
 σὶ, πρὶν τὰ προσηγορευμένα
 ἀπεβίβοντες, οὐ χρῆσθαι τοῖς
 ἐν πέλει. καὶ τὴν μὲν γνώ-
 μιν τοιαύτην ἔχον, ὁ συγγρα-
 φὴν ἐκείνην μὲν τὴν δὲ φωνήν,
 καὶ τὴν τὴν ἱερμηνεύσας ἰ-
 σχὴν, τὴν μὲν σφοδρὰν ἐκεί-
 νην, καὶ παρρησίαν, καὶ σωφρο-
 νίαν ταύτην περιόδους, καὶ ἀγνώ-
 στω ταύτην ἰδιόχρηστος, καὶ τὴν
 ἀλλὰ τὴν ῥητορικῆς δυνάμει
 μὴ νομίζῃ τὴν γὰρ μὲν, ἀρ-
 χὴν τὴν γραφὴν, ἀλλὰ ἐκείνην
 ἴσθαι διακρίματα καὶ ὅτι, καὶ οὐ
 φοιχὸς ἔστω, καὶ πῶς, ὅτι ἀξί-
 ῳ σαφὲς καὶ πολιτικόν, οἷα ἱστο-
 ρία δὲ τὰ ἐκείνην τὴν ὑποκρίματα,
 ὡς γὰρ τὴν γνώμην τὴν συγγραφῇ
 σκοπεῖς ὑπερβύματα, παρρη-
 σίαν καὶ ἀλύτταν, οὕτως δὲ
 καὶ τὴν φωνὴν αὐτῇ ὡς σκοπεῖς
 ὁ πρῶτον, σαφὲς δηλώσαι,
 καὶ φανερὰτα ἡμῶν τὸ
 πρᾶγμα, μετὰ ἀπερρήτοις,
 καὶ ἔξω πάντων ἀνέμων,
 μετὰ τοῖς ἀγορεύουσιν ταῖς,
 προpositum sit, ut plausum dicet, et quam lucidissimè rem
 ipsam declaret, uerbi neque obscuris, et extra com-
 munem uitam positis, neque etiam uulgatilis idem

quædam incident, inquit, ad hæc descripta respiciens, rebus ciuitatis rectè uti possint. Ac animo quidem et sententia tali prædum historicum ille mihi accedat: uoce autem, et expositio- nis uerbi, uebementi illa quidē et aspera, et circumuolubus continua, deinde et aggressionibus flexa et totunda. Præterea et reliqua oratoriae facultatis grauitate nō ita ualde instructus et acuminatus scripturā exor- diatur, sed sedatior paulo et tranquillior sit. Ac sententiæ quidē inter se iunctæ ac sociatæ et densæ sint: dictio autē plana et civilis, quàm significantissimè manife- stans id cui adbibetur. Nā ut mentis scriptoris scopum hunc proponimus, libertatem dicendi uidelicet, et ueritatem, ita et uoci eius uisus hic scopus et primus

καὶ καπετανοῖς, ἀλλ' ὥς μὲν
τοὺς πολλοὺς σιωπῶνται, τοὺς
δὲ πικρὰ ἄνυμλόντες ἐπαίνου-
σαι, καὶ μὴ καὶ σχήμασι κα-
κοσμήθω αὐτοαχθῆναι, καὶ τὸ
αὐτοπαύδοντες μέλυσαι ἔχου-
σιν, ἐπὶ ταῖς κατηρτυμένους
τῶν ζυμῶν ἐκκότας ἀποφά-
σαι τοὺς λόγους, καὶ ὅ μὲν γινώ-
σκον ποιῶναι τὸ, καὶ προσεπεί-
θω τι καὶ ποιητικῆς, πρὸς
ἄσπον μὲν γὰρ ὅτι, καὶ διερ-
μῶν καὶ ἐκείνῃ, καὶ μέλυσ-
σιν αὐτῶν παρτάξουσιν καὶ μά-
χαις καὶ εὐμαχίαις συμπλέ-
κονται· ἀλλ' οὐ γὰρ τότε ποιη-
τικὸς τινὲς, ἀλλ' οὐκ, ἐκπορ-
σεντὲ τὸ ἀκρίτως, καὶ σιω-
ποῖσιν τὸ ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ
ἄκρων τῶν κυμάτων πλὴν
πλὴν. ὅ λῆξιν δὲ ὅμως ἰδὼν
γὰρ βιβλίστω τῷ μὲν κάλ-
λει, καὶ τῷ μεγάλῃ τῶν λιγ-
μῶν σιωπῶντες μέλυν, καὶ ὡς
ἔστι μέλυσαι, ὁμοιομελῶν,
μὴ ξηρίσους δὲ, μὴ δὲ ὑ-
πὸ τὸν λαὸν ἐνδοσιῶνται.

κίττον-

tabernarum, sed ita ut et
à plerisque intelligantur, et
ab eruditis laudentur. Iam
vero et figuris et exorna-
tionibus utatur minimè mo-
lestis, minimæq; affectu
quoniam perinde ut uis ali-
quod, orationē quoq; rectè
conditam exhibere debet.

Ac sententia quidem etiam
cum poeticè communicet,
enimq; partem aliquam con-
tingat, in quantum grandi-
loqua et in sublime elata
etiam illa est, et maximè
quoties aciebus et pugnis
et navalibus præliis con-
currat. Opus enim tunc erit
poetico quopiam vento, qui
secundo flatu uela impleat,
et sublimem ac per sum-
mos fluctus nauem subla-
tam prouehat. At dictio ta-
men humi incedat, cum pul-
chritudine quidem ac ma-
gnitudine eorum quæ dicun-
tur, simul elata, et quædem
quàm maximè licet, assimi-

lata: cæterum neque peregrinitatem præseferens, ne-
que intempestuè exultans, quasi quadam jure conueniat.

κίελλω. ὅτι αὐτῇ, τό, τι μί-
 γισται, πρᾶξις καὶ ἔργον κα-
 τὰ φύσιν αὐτῆς τὸν δὲ ποιητὴν
 αἰετὸς καὶ ἄλλοι. ὅτι μέγιστα
 παύσει τὴν αὐτῆς τὴν χάρι-
 τιν, καὶ σφοδρῶς αὐτῆς, ἀλόγως
 ὡς ἰπποκυφία τις, καὶ ἰπ-
 γίς πάθος ὁ μικρὸν γίγν-
 ται. ἔμμενον δὲ, ἰπ' ἰππὸς ὁ χυ-
 μένεται τῇ γυνάμει τὴν ἰ-
 μίοντα πρὸς συμπαράδῃν,
 ἰχθυόειν τὸ ἰππικόν, ὡς μὴ
 κατεπίπαιτε δὲ φέρει. καὶ
 μὴ καὶ σωθῆναι τὸν ὀνομά-
 ται οὐκ ἀπὸ καὶ μίση χρη-
 σίας, οὐτὶ ἀγὰρ ἀφιστάται καὶ
 ἀπερτῶντα. ὅρα καὶ γὰρ, οὐτὶ
 ῥοδὸν πρὸς ἰλίγον, ὡς οἱ πολ-
 λὰ, σιωπῶντα. τὸ μὲν γὰρ
 ἰππικόν, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς
 ἀπὸ τῶν. τὰ δὲ πρᾶγματα
 αὐτῆς, οὐχ ὡς ἰππικόν, αὐτῶν
 οὐ, ἀλλὰ φιλίππου καὶ
 τῶν ἄλλων παλαιῶν πρὸς
 τῶν αὐτῶν αὐτῶν, καὶ
 καὶ μέγιστα μὲν παύσει,

καὶ
 νερόν res non ut forte sese offerunt, ita construenda
 sunt, sed diligenter ac laboriose de hisdem sapiens e-
 iam interrogare decet, ac maximè presentè, et coràm in-
 tuentem.

Periculum enim est ipsi, ne,
 quod vel maximū est, pror-
 sus de statu mentis emouea-
 tur, et in Corybantem istū
 poetices impingat. Quare
 maximè tum fidendum fre-
 no est, et ratione utendum:
 illud scientes, quod et in
 verbis non mediocre malum
 I bippotyphria est. Proinde
 satius fuerit, sententia tunc
 super equo incedente, expo-
 sitionem seu dictionem bu-
 mi iuxta currere, ephippio
 adherentem, ut ne à tergo
 relinquatur cursu præterue-
 rta. At uerò et compositio-
 ne uocum temperata, ac me-
 dia quadam utendum est, ita
 ut neque nimium distrahatur
 ac dissocietur (nam hoc
 asperum foret) neque rursus
 numerosè omnia, id
 quod plerique student, con-
 tinuètur. Alterum enim ui-
 tiosum, alterum autem au-
 ditoribus molestum est. Ipse

καὶ ἱερῶτα, ἀλλ' ὅμως, τοῖς
ἀδικατέτοισιν ἀγνοουμένοις
προσέχοντα, καὶ εἰ ἀπὸ αὐτῶν
αὐτοῖς, ὅμοια πρὸς χάριν ὅ
ἀπὸ χέρι ἀφαιρούμεν, ὅτι πρὸς
ἀδύναμιν τοῖς γυγνόντι, καὶ
ταῦτα ἥδη καὶ στοιχειώδεις
εἰς, καὶ στοιχειώδεις τοῦ πῶτα
γυγνόντι. καὶ ἰσχυρὰ ἀ-
δύναμις ἀπὸ αὐτῶν, ὅτι τὰ πλεονάζοντα
πρῶτα μὲν ἐπὶ μνημάτιον
γεγραμμένοι αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ
πῶτα ἀκαλλίς ἴτι, καὶ ἀ-
διαφθέρτων. ὅτι ἐπὶ αὐ-
τῶν τάξις, ἰσαχίτη τὸ καί-
α, καὶ χρημνύτω τῇ λίσσῃ,
καὶ χρηματισίτω, καὶ ρυθ-
μίστω. καὶ ὅμοια, ἰσαχίτη τὸ
εἰ τῇ τῷ Ομήρῳ Διὶ, ἀρτι μὲν
τῶν ἰπποπόλων Θρηκῶν γλῶ-
σσῶν, ἀρτι δὲ τῶν Μυσηύων. καὶ
τὰ ταῦτα γὰρ, καὶ αὐτοῖς ἀρτι μὲν
τὰ Ρωμαίων ἰδία ἱεράτω, καὶ δὲ
αὐτῶν ὁμῶν, εἰς ἰφάνειον αὐτῶν,
moretur, ὅτι ἐαδὸν numerositate quadam concinnat:
ὅτι in summa, similem se tū gerat Homérico Iovi illi, qui
nunc quidem equestrium Thracum terram aspicit,
nunc autem rursus ad Mysicam terram oculos deflectit.
Eadem enim pacto ὅτι ipse nunc quidem ad res Romano-
rum scorsim afficiat, indicetque nobis quales ea apparuerint,

tuēre. Quòd si autē hoc fieri
nequeat, tū ἢs advertere ani-
mū, ἢ sincere et incorrupte
magis narrare videbuntur,
ὅτι quos putaveris minime
vel ad gratiam, vel odio de-
tracturos aliquid, aut etiam
adduceros esse rebus gestis.
Iamque etiam hic quispiam
sit, qui ὅτι coniecturis colli-
gere facile, ὅτι quod proba-
bilis fuerit, condutere pos-
sit. Ac posteaquam iam om-
nia, aut etiam plurima colle-
cta habuerit, principio capi-
ta rerum, ὅτι quasi summa
rum aliquod contexat, de-
lineetque corpus quoddam ru-
de ὅτι informe, ὅτι nullis ad-
huc articulis expressū. Po-
stea aut super addito ordine
ὅτι formam inducat, ὅτι
colorem dictione adbibeat,
ὅτι singulis explicandis im-

ἀπ' ὑψέουσιν ἰσῶντι, ἀπὸ δὲ τὰ
 πρὸς αὐτὸν, ὅτ' ἀμφοτέρω, αἱ μὲν
 χεῖρες, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πα-
 ραστάσει, μὴ πρὸς ἐν μὲν
 ἄλλω, μὴ δ' ὅτι ἐν ἑαυτῇ, ὅ
 πρὸς αὐτὸν, αἱ μὲν Βρασίδας τῇ εἰς
 στρατὸν, ὅ δὲ Δημοδίδης αἰ-
 νουσιώων τῇ ἐκίβασιν, ἡ
 τοῖς τρατηγῶς μὴ τὰ πρῶ-
 τα, καὶ αἱ τῇ στρατηγούσαν-
 το, καὶ αἱ αὐτοὶ ἀποσύντω, καὶ ὅ-
 πως, καὶ ὅτι οὐ γὰρ καὶ ἡ
 στρατὸς ἰσῶνται. ἰσῶνται δὲ
 αὐτοὶ μετὰ αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔστι
 δια, καὶ συγχετάται τῇ
 ὅτι πρὸς ἑαυτὸν τὰ γινώ-
 μενα, καὶ οὐκ ἀποσύντω, καὶ
 συμπεριγίγται, καὶ πᾶσι τοῖς
 τοῖς ἀνδράσι πᾶσι, μὴ ἡ
 πρῶτα, μὴ δ' ἀπὸ ἀποσύντω, μὴ
 δὲ οὐ πρὸς, ἀλλὰ πρὸς αὐ-
 τοὺς αὐτοῖς. καὶ τῶς
 ἡ αὐτῇ πρὸς τῶν, ἡ
 ἡ αὐτῇ μετὰ αὐτοῖς, ὡς
 αὐτῇ appendat ὅτι examinet ea quæ geruntur, simul-
 que ὅτι persequatur fugientes, ὅτι fugiat cum ceden-
 tibus. At omnibus hisce modis quispiam adhibeatur, ne
 ad satietatē usque, ne'ue ineptē, ne'ue etiam iuueniliter
 progrediatur, sed cum facilitate quadam absoluat sese.
 Atque bis hic alicubi subsistere iussis, ad illa trāsgrediatur
 si festinat.

ex alio intuenti sibi : nunc
 autem rursus ad res Per-
 sarum se conuertat : postea
 etiam utrosq; pariter con-
 templetur, puta cum inter
 se pugna congressi fuerint.
 Etiam in ipsa acie non ad
 unam tantum partem respi-
 ciat, neq; ad unum aliquem
 equitem aut peditem, nisi
 Brasidas quispiam fuerit,
 qui de nauī profiliat, aut De-
 mosthenes, qui scalis rescin-
 dat, ὅτι ascensum in terram
 prohibeat. Ac duces quidem
 primū omnium intueatur,
 ὅτι si quid hortati fuerint, il-
 lud quoq; audiat, ὅτι quomo-
 do, ὅτι qua sententia atque
 consilio aciem instruxerint,
 uideat. Post quā autem iam
 manus confertæ fuerint, cō-
 munis utriusq; partis contē-
 platio sit: ac tum uelut in tru-
 ti si festinat.

πατιπύγῃ· ἄτα ἰπποῖτα Λυ-
βίαι, ἰπότεα ἰκάνη καλῇ, καὶ
πρὸς πᾶσι σπασίτω, καὶ
ὡς Λυσσάτω, δμοχρενείτω, καὶ
μεταπυγίω αὖτ' Ἀρμενίαι
μὲν αἰς Μελίαν, ἐκείθεν δὲ
ροῖζύματι ἐντὶ τῆς Ἰβηρίας, ἄτα
ἐν Ἰταλίαν· ὡς μάστιγις κα-
ρὺ ἀπολείπειτο. μέγιστα δὲ
κατόπ' ἑρμῶν καὶ παρὰ σφί-
δα πλὴν γνῶμῃ, ἀδίκῃ καὶ
τυραννίῃ καὶ ἀκρίβει τῷ κί-
βη· καὶ ἰπποῖται αὖτ' ἀξίως
ταῖς μορφαῖς τῶν ὄργων, τοι-
σῶτα καὶ διαβήντω αὐτά. διὰ
τρίτου δὲ, ὃ περὶ χροῦ, ὃ ἐ-
νὸς σχήματι μολῶ· καὶ γὰρ ἄ-
σπερ τοῖς ῥήτορι γράφου-
σιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθεῖσιν
εἰς ἑα, καὶ ἀρῶσιν, εἰς ἑα
πῶς γὰρ ἔλε, ἀτὰρ τὰ ἑξῆς, καὶ
ἀπὸν αὐτά. ὥστε, ὃ τί δέπω
σι, ζετούσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἔο-
πως ἀπὸν. ἴσως ἢ νομισ-
ειν, τὸν ἰστορίαν συγγράφοντα,
Φειδίαν, ἢ Πραξιτέλῃ χρῆσθαι
ἰσχύοντα,

ordinare oportet & exponere ipsa. Quære non quid di-
cant, querendū ipsis est, sed quomodo dicāt. Prorsus autem
putandū est, eū qui historiā scribit, Phidie, aut Praxiteli,

si festinat. Deinde rursus
huc redeat, absolutum atq; pa-
ratum futurum quādocūq; illa
reuocauerint. Ac ad omnia
festinet, et quatenus fieri po-
teat, eadem tempora omni-
bus tribuat, transuoletq; ex
Armenia quidem in Medos,
hinc autem curriculo uno in
Iberiam, inde in Italiam, ita
ut nullam occasionem præ-
termittat. Præcipue autem
speculo similem animum ge-
rat, liquido uidelicet, ac splē-
dido, & qui centrum accu-
rate impressum habeat, &
qualescunque operum for-
mas receperit, tales easdem
etiam spectandis exhibeat:
peruersum autem & oblon-
tum, aut colore diuersum,
aut specie mutatum nihil
reddat. Non enim perinde
ac oratoribus scribunt, sed
ea quidem quæ dici debent,
sunt, & mox dicentur: fa-
cta enim iam sunt: cæterum

ἰοικίναι, ὃ Ἀλκαμελόν, ὃ τῷ
 ἄλλω ἱκόντων. ἡ δὲ γὰρ οὐδὲ
 ἱκόντων χρυσὸν ὃ ἀργυρεῖον, ὃ ἰ-
 λίφαστα, ὃ πλὴν ἄλλων ὕλων
 ἱπείουον, ἀλλ' ὃ μὲν ὑπὸρχι,
 καὶ περὶπιβίβλατο, ἡλέων ὃ
 Ἀθηνάων ὃ Ἀργείων πεισι-
 σμολόν, οἱ δὲ ἱπλάττω μό-
 νοι, καὶ ἱπείον τὸν ἰλίφασ-
 τα, καὶ ἱξίον, καὶ ἱκόλων, καὶ
 ἱρρύθμιον, καὶ ἱπλύνδιον τῷ
 χρυσῷ. καὶ τῶν ὧν ὃ τέχνη
 αὐτῶν, ἵς ἄνθρωποι κοσμεῖσθαι
 οὐκ ἔστιν ὕλων. τοῦτο δὲ τοῖς
 καὶ τὸ τῷ συγγραφῆς ἔργον,
 οἷς καλὴν διαδιδάσκει τὰ πει-
 πραγμολογία, καὶ οἷς διδάσκει
 ἱεργίεσθαι ἑκαστῶν αὐ-
 τῶν. καὶ ἵτα ὅτις ἀπρὸς μέγεθος
 διαταμίηται τὰ ἱεργὰ ἱεργὰ ἡ
 γέμεται, καὶ μετὰ τῷ ἱεργῷ
 ὧν, τότε δὲ τότε ἀπυκρίβη-
 ται, καὶ τῷ αἰκόντων ἱεργῶν
 ἀπάλειψι τὸ ἱεργὸν τῷ ἱεργῷ
 αἱ οἱ δὲ παύσων ἡ ἱεργὴ πα-
 ρέσθαι κοσμεῖσθαι, καὶ ἀπρὸς
 μέγεθος μὲν πεισιπύσει-
 ται πλὴν ἀρχῶν, ἵτα μὲν πᾶ-
 ρε ἱστορικοῦ ἡ Phidiae siue arti fici suo retulit. Porro om-
 nibus iam ita adornatis atq; paratis, etiam absq; v prooemio
 nterim exordiri licebit, quādo uidelicet non admodū ure

aut Alcameni, aut alteri cui-
 priam illorum similem esse
 oportere. Non enim neq; illi
 aurum, aut argenti, aut ebri,
 aut alia materiā faciebant,
 sed illa antea præexistebat,
 et quasi ad eam rem præpa-
 rata erat, suppeditantibus il-
 lam Eleis, aut Atheniensibus,
 aut Argiis: illi uero finge-
 bant tantum et secabant
 ebri, et poliebant, et con-
 glutinabant, et concinna-
 bant, atq; auro incrustabāt.
 Et hoc artis illorū erat, ma-
 teriā uidelicet cōmodē exedi-
 ficare. Idē ferme igitur et hi-
 storici op' est, ut uidelicet ea
 quæ facta sunt, bene ac recte
 componat, et q̄ fieri potest
 clarissimē spectanda exhi-
 beat. Ac quando is qui ea
 sic scripta recitari audiuit,
 putat se postea etiam uide-
 re quæ dicta sunt, atq; inde
 ea laudat: tum demum opus
 hoc exactum et absolutum
 erit, propriamq; ac uerā lau-

εν παλαιῇ τοῦ πράγματι προει-
 ροῦσιν ὡς καὶ ἐν τῇ προειμῇ
 διωκόμεναι καὶ τῇ τῶν προειμῶν χρό-
 νῳ, τῇ ἀποστροφῇ πρὸς τὴν
 αἰτίαν, ὅπως καὶ καὶ προειμῶν
 ζῆτος, ἀπὸ αὐτῶν μόνον ἀφ-
 ῖνται, ὡς ὅσοι οἱ ῥήτορες
 ἀπὸ τοῦ, ἀλλὰ τὸ τῆς συ-
 νήτης παρὰ, πρὸς τὸν ὅτι
 μέθοδον συνήτης τοῖς ἀν-
 ῥωπῇ προειμῇ μὴ γὰρ αὐ-
 τῷ, ὡς αἰτίαν, ὡς πρὸς μεγα-
 λυτέρῃ ἀναγκάσει, ὅτι οἱ αἰτίαν
 χρησίμων ὄντων. συνήτης δὲ,
 καὶ σαρὰ τὰ ὅτι παρὰ, τῆς
 αἰτίας πρὸς τὴν αἰτίαν, καὶ
 καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν, τῆς αἰτίας
 τῶν γεγονότων. Ταύτης
 προειμῇ οἱ αἰτίαν τῶν συ-
 γραφῶν ἐχρήσαντο, ἥρως
 τῇ μὴ, ὡς καὶ τὰ γεγονό-
 τα ὅτι καὶ τῇ χρόνῳ γίνονται,
 μεγαλὴ καὶ βαρύνοντα ὄντα, καὶ
 πᾶσι, τῆς αἰτίας ἐλλειπόντων ἀπο-
 λαύειν, καὶ ὅτι καὶ ἐχρήσαντο.

get ac postulat ipsa res prae-
 occupari quaedam, & quasi
 ad futurum opus praefatio-
 ne aliqua praeparari. Poten-
 tia uero sentacite etiam
 tunc proœmio utetur, indi-
 cante uidelicet ac manife-
 stum faciente, de quibus reo-
 bus dicendum sit. Quando
 autem etiam aperte proœ-
 mio utetur, à duabus rebus
 tantum exordium sumat,
 non ut Rhetores à tribus, sed
 beneuolentiae loco praetero-
 misso, attentionem & docile-
 litatem pariat auditoribus.
 Aduertent enim ipsi ani-
 mum, si ostenderit quàm de
 magnis, aut necessarijs, aut
 ad ipsos pertinentibus, aut
 utilibus deniq; rebus dictu-
 rus sit. Docilia autem cor-
 plana posteriora faciet, si
 causas praemittet, ac rerum
 quae gestae sunt, capita ac
 summas quaedam praescribet. Atq; huiuscemodi proœ-
 mijs optimi historiarum scriptores usi sunt ut: Herodotus
 quidem, ne res gestae longinquitate temporis interirent,
 magnae adeo, & admiratione dignae, & praeterea Grae-
 corum uictorias & barbarorum clades declarantes, etc.
 Thucydides

Θουκυδίδης δὲ, μίγαντι καὶ
αὐτὸς ἐπίστας ἰστιάσαι, καὶ
ἀξιολογέσθαι, καὶ μάλιστα τῶν
πρωτογενεσιμῶν ἐκείνων τὸν
πόλεμον· καὶ γὰρ παύσασθαι
ἐν αὐτῷ μεγάλη ξυμῖβη γού-
δω. μέγα δὲ τὸ πρῶτον αἰ-
σάλογον τοῖς πράγμασιν, ὃ
μακροτέρη ἢ βραχυτέρη-
ν. ἀκρότης δὲ καὶ διάγω-
γος ἔστιν ὅτι τὴν διύκτισιν
μετέβασι. ἅπαν γὰρ ἀτι-
χῶς τὸ λεπτόν σῶμα ἐλίσσε-
ται, διύκτισι μακρὰ ἔστιν,
ὥς τὰς ἐλίσσεσιν ἀρι-
στα κατασκευασμένῳ, ὥς
καὶ ἁμαλῶς προϊούσα καὶ
αὐτὴ ἰσότης, ὥς μὴ πρὸς-
χεν, μή τι πελάγειν. ἴσως
ταῦτα σαφὲς ἰκασθῆναι τῇ λή-
ξει, ὥς ἴφω, μεμνησμένον,
καὶ τῇ συμφορῇ πῶς τῶν
πραγμάτων· ἀπὸ ταῦτα γὰρ καὶ
ἐν τῇ πᾶσι ποιήσει. καὶ τὸ
πρῶτον ὁρῶντας ἀμείβεσθαι ἰσά-
ξω τὸ δούτερον, ἰχμῶν αὐ-
τῷ, καὶ ἀλλοίως ῥέπουσιν ὁμο-
σμίον, ὥς μὴ διακινῆσθαι,
μηδὲ διυκθῆναι πολλὰς εἶναι,
εὐσυναινετὸν αὐτὸν ἐν τῇ, καὶ
narratiōes plures mutuo sibi
adiacere

Thucydides autē, quod ma-
gnū etiam ipse bellum il-
lud futurum existimaret, et
memorabile maximē, et
maius quā omnia ea quae
antea gesta fuissent. Magnū
autem praemium erit, quā-
do rebus aequale et conso-
nū erit, siue productū siue
rit, siue abbreviatū. Trāsitiō
uero ad narrationē molli ac
placida sit. Nā omnino om-
ne reliquū corpus historiae lō-
ga quaedā narratio est: quare
et narrationis uirtutib. exor-
nari debet, lenitē atq; aequa-
liter procedens, atq; ipsa sui
similis, ita ut neque extet a-
libi, neq; hiatus aut cōcui-
tates aliquas habeat. Dein-
de et perspicuitas eluceat,
dictione (quemadmodum
dixi) et complexione rerū
adornata. Absoluta enim et
perfecta omnia faciet: et
primo ad finem perducto,
mox secundum inferet con-
tinuationem illi, et in morē ca-
tenae coaptatū, ut neq; per-
adiacere

ἀλλήλας παρασμίαις,
 ἀλλ' αὖ τὸ πρῶτον τῷ δόξαι
 τὸν μὴ γητυῖαν μόνον, ἀλλ'
 καὶ καὶ αἰνῶντων, καὶ ἀνὰ
 κρᾶθαι κατὰ τὰ ἐκτα, τὰ
 χθ' ἰδὲ πᾶσι χεῖσι μεν, καὶ
 μάστιγα, αἱ μὴ ἀπερία τῶν
 ἀκτινῶν ἢ καὶ τὸ το πορίσ-
 θαι χρὴ μὴ τρεῦντες ἀπὸ τῶν
 δομάτων ἢ ῥομάτων, ἔσονται
 ἀπὸ τῶν πραγμάτων. λίγαν
 δὲ, αἱ παραδίαι μὴ τὰ μο-
 κρὰ, καὶ ἔτιαν ἀναγκάσια, λί-
 γοις δὲ ἱκανῶς τὰ μεγάλα,
 μᾶλλον δὲ καὶ παραλειπῶν
 πολλὰ· ὅθεν γὰρ ἴστας τὴν
 φίλως, καὶ πάντα ἢ παρὶ
 σκουαμείας, διὰ τὸ ἐν μέ-
 σους τοῖς πύμασι, καὶ τοῖς
 ἀγνῶσις, καὶ λεπὰσι τρεῦν-
 ταις, καὶ οὐσίαν ἀγρίοις, καὶ
 λαγυρίαις, καὶ ὑπεγαγρίοις, καὶ
 σκαπρῶν ἰνδῶσις καὶ ἰνῶσις,
 αἱ τε καὶ κῆκο παρὸν δάσος,
 ἀμείλις δὲ τῶν ἀντιλῆ-
 ρων. μάστιγα δὲ σφρονο-
 τίον ἐν ταῖς τῶν ἐρῶν ἢ τῶν
 τῶν ἐν ταῖς τῶν ἐρῶν ἢ τῶν

adiacere videantur, sed sem-
 per quod primum est, secun-
 do non modo vicinū ac pro-
 ximum sit, verum etiam cū
 eo communicet, & per ex-
 trima commisceatur. Bre-
 uitas in omnibus utilis est, et
 maximē, si non inopia qua-
 dam fuerit rerum dicenda-
 rum. Et hanc suppeditari
 oportet non tam a nomi-
 nis ac uerbis, quā ex ipsis
 rebus. Dico autem, si praeter
 ueharis cursu, ea quidē quae
 parua sunt & minus necessa-
 saria, exponas autē & ex-
 plices copiosē ea quae sunt
 magna. Imo uerō & pre-
 termittenda multa. Neque
 enim si conuiuio accipias a-
 micos, atque omnia appa-
 rata fuerint, ob hoc inter-
 media bellaria, et auiculas,
 & potinas tam multas, &
 fures feros, & leporina, &
 summa uel uulua, sacerda
 quoq; arpenes, & pulmen-
 tum, etiā si & illud apparatus & coelum habeas: sed quae
 uiliora sunt, missa facies. Maximē ὁ αὖ τῶν ἐπεραντία quādā
 adhibenda est in descriptionibus montium, aut mureorum,
 aut

ἢ πενταμῶν ἑρμηνεύσεις, ὥς
 μὴ Διόνυσον λέγαν ἀπαρο-
 πάλως παρὰ πιδέμεναι δο-
 κοῖαι, καὶ τὸ σκοτὸν ἀρεῶν, πα-
 ρὰς τῶν ἱερείων, ἀλλ' ἰλίγαν
 πρὸς ἀμφότερα τὰ χροσόμεναι,
 καὶ σαφὲς ἵνα μεταβῇς,
 ἐκφυγὼν τὸ ἰδὼν τὸ ἐν τῇ πρά-
 γματι, καὶ τῶν τοιαύτων ἀ-
 παρομιχέων, οἷον ἔρως τι
 καὶ Ομηροῦ ὡς μεγαλόφρων
 ποιεῖ, καὶ τοὶ ποιητὲς αὐτῶν,
 παρὰ τὸν Τάοντα καὶ
 σὲν ἱξίωνα καὶ Τίτυον, καὶ
 τοὺς ἄλλους. αἱ δὲ Παρθέναι
 ὁ Εὐφρόνιος ὁ Καλλίμαχος ἰ-
 λίγαι, πῶς αὖ, οἷον, ἴωσι
 τὸ ὕδωρ ἄγει πρὸς τὸ χεῖμα
 τὸ Ταντάλῳ ὄγαγαν, αὐτὰ πῶ
 σις αὖ ἱξίωνα ἰκύνουσι· μάλ-
 λον δὲ ὁ Θουκυδίδης αὐτοῖς,
 ἰλίγαν τῷ τεύχεσσι ἄδει τὰ λό-
 γα χροσόμεναι, σκίψας ἰο-
 τως οὐδὲν ἀφίσταται, ὃ με-
 χάνημα ἑρμηνεύεται, ἢ πολυ-
 ορμίας σχῆμα ἀπαλῶς, ἀε-
 παρκαῖον καὶ χροσόμεναι ὅν,
 ἢ ἴτι

aut fluviorum, ut ne vim ac
 potestatem verborum ine-
 ptè ac præter rem ostentare
 velle videaris, tuumq; ipsius
 negotium agere historia o-
 missa, sed modicè adbibitis
 illis, utilitatis et perspicui-
 tatis tantum gratia, mox in-
 de digrediaris, visco seu glu-
 tino quod in hac re est, at-
 que universa tali gulofitate
 evitata: quemadmodum et
 Homerus, utpote magnanimo,
 ferme, ut vides, facit.
 Quanquam enim poeta est,
 prætercurrit tamen Tanta-
 lum, et Ixionem, et Tityā
 et reliquos. At si Partheo-
 nis, aut Euphoriō, aut Cal-
 limachus eadem tractaret,
 quàm multis putas versibus
 aquam ad usq; labia Tanta-
 li adduxisset? deinde quàm
 multis idem Ixionem volu-
 tasset? Quin et Thucydides
 ipse modicè hac orationis fi-
 gura usus, vide quàm mox
 ab eadem iterum recedat,

quoties videlicet aut machinamentum aliquod exponit, aut
 obsidionis speciem, quæ necessaria atq; utilis sit, declarat,
 aut

ὅτι πάλιν σχῆμα, ὃ
 Συρακυσίων λιμένα. ἵτα
 μὲν γὰρ τὸν λιμένα διηγέ-
 ται, καὶ μακρὸς αὐτὰς ἀκτῆς,
 οὐ τὰ πράγματα ἰσχυροῦς
 ἀλλ' οὐδ' αὖτε τὸ ἴαχθαι, καὶ ὡς
 φεύγουσι ἱμνοῦ ἰδιωτὰς
 εἶτα αὐτὰ τὰ γυμνασία,
 πολλὰ ἔντα. ὡς δὲ ποτὶ καὶ
 λόγους ὁρῶντά τινα διότι
 ἀσάγει, μάλιστα μὲν ἰσχυ-
 ρὰ τῷ πρὸς ὅσον, καὶ τῷ πρὸς
 γυμνασίου λιγύῳ, ἵατα
 ὡς σαφὲς αὐτὰ καὶ ταῦτα, πλὴν
 ἰσχυρὰ εἰς τίτι καὶ ῥητορὸς
 εἶναι, καὶ ἰδιωτὰς τῶν τῶν λό-
 γων ἀντίστα. ἵατα μὲν
 γὰρ ὅτι φέροι, πάλιν πρὸς ὅσον
 εἶναι καὶ πρὸς ὅσον καὶ
 ἀσχυροῦς αὐτὰς, καὶ μάλιστα
 ἀσχυροῦς, καὶ τῶν καὶ, καὶ μὲν
 ἀσχυροῦς, ἵατα ἵατα ἀσχυροῦς
 ῥητορὸς ἵατα αὐτὰ, καὶ τῶν αὐ-
 τῶν ὁρῶντά αὐτὰς ἵατα,
 φιλαπνευσμῶν καὶ αὐτῶν
 τῶν πρὸς ὅσον, καὶ διαπρὸς
 demonstratione quadā, et breues ὅτι
 non interpeſtiue texēd. x
 sunt. Nam extra iudicium ac forū illi sunt de quib. hac dicū-
 tur. Alioqui in eandem cū Theopompo culpā incurres, qui
 inuidiose nimis accusat plurimos, ὅτι eam rem in studium

aut etiam ciuitatū formas,
 aut Syracusanum portum
 describit. Nam cum pestem
 illam narratione prosequi-
 tur, atq; etiam longior esse
 uidetur: tum ipsas res con-
 sidera. cognosces enim hoc
 pacto breuitatem, ὅτι ut fu-
 gientem illum res gestæ tum
 apprehendant ac retineant,
 ut quæ multæ sint. Quod si
 quando autem ὅτι dicentem
 aliquem introducere opus
 erit, curandum est ut maxi-
 mē personæ decora, ὅτι rei
 conuenientia ac propria di-
 cat, deinde ut quamplanissi-
 mē etiam hæc. Nisi quod ti-
 bi permittitur, tunc rebeto-
 rificari quoq; ὅτι ostenta-
 re uerborum ὅτι orationis
 grauitatem. Nā laudes qui-
 dem aut reprehensiones, o-
 minino parca, ὅτι circumſpe-
 cta, ὅτι calumnijs minimē
 obnoxia, præterea ὅτι cum
 exerc-

ποιμελιῶν τὸ πρῶτον, ὡς
 κατωγερεῖν μάλλον, ὅ ἵσθῃς
 τὰ πωρογυμνάσια. καὶ μὴν καὶ
 μὴδ' ὅ, ἢ τις παρρησιάζει, καὶ
 πῶς μὲν, ὅ μὴν πωρογυμνάσια
 πῶς, ἀλλ' ἵμ' ἴσθῃς δέ τι.
 ὅ τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἱστορίας, ἀ-
 κούσας πρὸς αὐτὸ, οἱ δὲ ἀ-
 κίνδυνον, καὶ πρὸς ἐλπίσιν
 ἐπιρρησιάζει. τὸ δὲ ὅλον,
 ἱκάνου μοι μέμνησο, πολλὰ
 καὶ τὸ αὐτὸ ὅλον, καὶ μὴ πρὸς
 πρὸς πρὸς μόνον ἱστορίας γράφει,
 ὡς οἱ νῦν ἱκάνουσινταί σε, καὶ
 τιμήσωσιν, ἀλλὰ τὸ εὐμνησ-
 τὸ αἰώνῳ ἱστορίας, καὶ
 πρὸς τὰς ἱστορίας μάλλον σύγ-
 γραφί, καὶ πρὸς ἱκάνου ἀπεί-
 ται τὸν μισθὸν τῆς γραφῆς, ὡς
 λίγους καὶ πρὸς σὺ, ἱκάνου
 μέντοι τὸν δόξαν, καὶ πρὸς τὸν
 καὶ πρὸς ἱστορίας μισθὸν. ὅ δὲ
 ὅ δὲ καλὰ καὶ καλὰ, ὅ δὲ ἀπο-
 λοκριπῆς, ἀλλ' ἀλῆθεια ἴσθῃς
 πᾶσι. τεῦτ' εἰ σωφρονισ-
 τος, ὑποδὲ πᾶσι τὰς νῦν
 ἱκάνου δῶτε αὐτὸν, εὐτα-
 ῖον.

servile, sed veritatem in omnib. secutus. Atque hoc, si quis
 modestè sapiat, ante omnes præsentiū spes meruò ponat,
 breves

Exercitationem quandā
 vertit, ut accusare magis,
 quàm historiæ tradere res
 gestas videatur. Iam verò et
 fabula, si qua forte incidat,
 dicenda quidem erit, non ta-
 men credenda omnino, sed
 in medio relinquenda his qui
 quoquo modo volent, coniec-
 turam de ea facturi sint.

Tibi verò extra periculum
 sit, neq; in hanc uel in illam
 partem magis inclinet. In u-
 niuersum autem illud memi-
 neris (sapius autem idem di-
 co) non ad præsens so-
 lum tempus respiciens scri-
 bas, ut si qui nunc sunt, te lau-
 dent, & benoribus afficiant,
 sed in omne ævum intentus,
 illis potius qui in posterum
 viaturi sunt, historiam com-
 ponas, atque ab illis merce-
 dem scriptionis deposescas, ut
 dicatur & de te aliquan-
 do: Ille verò uir liber fuit,
 & ad dicendū fiducia plen⁹,
 nihil neq; adulatoriū, neque

εὐνοχρηστίας ἔσας, ἔρως τὸν
 κνίδιον ἐκείνου ἀρχιτέκτονα,
 οἰκοδομήσας : οἰκοδομήσας
 γὰρ τὸ αὐτὸ τῇ Φάρῳ πύργον,
 μέγιστον καὶ κάλλιστον ὄργων
 ἀπ' αὐτῶν, ὡς πνευσθεῖτε ἀπ'
 αὐτοῦ τοῖς νεοελλομενῶσι,
 ἐπὶ πολὺν χρόνον θαλάττης, καὶ
 μὴ κατὰ φθορὰν ἐν τῷ Πα-
 ρατονίῳ, παγκρατίῳ, ὡς
 φασιν, ἔσαν, καὶ ἀφ' αὐτῶν, ἡ
 τις ἐμπίσσει πρὸς τὰ ἔργα.
 οἰκοδομήσας οὖν τὸ ἔργον,
 ἐνδοξοῦ μὲν κατὰ τῶν κίδων
 τὸ αὐτοῦ ἵναμα ἐπιγράψας,
 ἐπιχρῖσας δὲ τὸ πᾶν, καὶ
 ἀδιηλευφας ἐπιγράψας τοῦ.
 νεοῦ τῶν βασιλευσῶν. ὁ δὲ
 δῶς, ἐπ' αὐτὸν ἵστατο, πάντων
 αἰῶνος χρόνος συνεκπασθὲν κα-
 μὲν τῷ σχίσματι τὰ γράμμα-
 τα, ἐκφραστὸν μὲν ἦ, Σώστρα-
 τος Δεξιφάνους κνίδιος ἐν
 οἷς σωτῆρα, ἐπ' αὐτῶν πλοῦ-
 ζομένων. οὕτως οὖν ἐκεί-
 νος ἐς τὸν τότε καιρὸν, ὅ-
 τιν' εἶναι, ut litterae istae foris inscriptae una cū calce illa reci-
 derent & evanescerent, appateret autem interior titulus;
 hic videlicet: Sostriatus Dexiphanis filius, Gnidius, Dysser-
 katoribus, pro salute navigantium, &c. Hoc pacto neq; hic

breues adeo ac momenta-
 neas existentes. An non vi-
 des Gnidium illum archite-
 ctum, cuiusmodi fecerit? Cū
 enim exiitisset illam in
 Pbaro turrim, maximū atq;
 pulcherrimum opus omni-
 um, ut ex ea faces incen-
 sa navigantibus viam dirige-
 rent in multū usq; maris, et
 ne deferrentur illi in Para-
 tonium, locum omnino (ut
 aiunt) periculosum, et unde
 non facile redire atq; effu-
 gere licet, si quis intra angu-
 stias ac septa illius delatus
 fuerit. Hoc igitur opus poste-
 quā exaedificasset, intus qui-
 dem in saxo suum ipsius no-
 mē inscripsit, supernē au-
 tem calce illa, atq; ita prio-
 re inscriptione occultata, no-
 men eius qui tum regnavit,
 super inscripsit, ratus (id
 quod & evenit postea) par-
 vo admodum tempore futu-

ἐκ τῶν κύνων ἴσμεν τὰν ὁλίγων
 ὥρα, ἀλλ' ἔτι τὸν νῦν, καὶ τὸν
 αἴτιον, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡ πόλις,
 καὶ μὴν αὐτὴ ὁ τίχνη, καὶ τῶν
 πῶν καὶ τῶν ἱστορίων ὅτι γρά-
 φεται, οὐκ τῶν ἀλλοτρίων μάλιστα,
 πρὶν τῶν μάλιστα ἰστιάσθαι,
 ἢ πρὶν οὐκ κατακρίσθαι, πρὶν τὸ
 εἶναι τοῖς νῦν ἱστορημένοις.
 ὅτις σοι παρὼν καὶ τὰδε με-
 νει. καὶ διὰ τούτων, καὶ ὅτι μὴ
 μὲν οὐκ αἰσθάνονται τινὲς αὐτῶν, ὡς αὐ-
 τοῖς, καὶ ὅτι δὴν ὁμῶν γίγνεται
 πῶς αὐτὸν μὴ, καὶ οὐκ αἰσθάνονται ὅτι
 οὐκ ἐστὶν ἐν Κρανίῳ.

quidem si qui examinando ac perpendendo utentur, be-
 ne res habet, & commodum hæc à nobis scripta sunt: si
 minus, volutatum est in Cranio dolium.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

ARGUMENTVM.

Lucianus in hoc libello finem historie constituit, ut iuven-
 ὁ χρῆσιμος, quod Græci vocant, non ἡ τῆς πόλεως. Nam illud ex
 veritate, qui ultimus est finis, proficiscitur. Quod si per se sub-
 sequatur ὁ τῆς πόλεως, non extrinsecus adductum, aut accersi-
 tum id quoque magnopere ad historiam spectare. Hæc ita
 Lucianus exposuit, bellè quidem & doctè. In eo porro, qui
 scripturus est historiâ, duo insiat, oportet: αἰσθάνονται καὶ κρίναι,
 ὅτι δὴν αἰσθάνονται ἱστορημένοις.

Conscribendæ historie ratio. b Iam regnante.) Exordium.

c Tragœ-

a Tragedias.) Tragedia uehementis. cōstat affectibus, ita ut tragedias agere uideatur esse quiddam insanix simillimū. Proinde Lucianus hic narrat Abderitis, ex Euripidis, tragedia recitante tragōdo, Archelao publicitūs febrim obortā: eam septimo pōst die transisse in insaniam, ita ut omnes ingenti uoce uersus quosdam ex Archelai Andromeda pronūciarent. **d** Non ut ipsi.) Adaptatio exempli. **e** Bellum omnium.) Prouerbum ideo dictum est, quod bellum omnium rerum nouandarum autor est, ut ex eo ueluti nata uideantur omnia. **f** Diogenes autem.) Occasio consilij. **g** A' fumo quidem.) Propositio operis. **h** Ceterūm nosti.) Attentio ad difficultate. **i** Porro quādo.) Diuisio. **k** Igitur cōmunia.) Quæ uitia fugienda historiā scribētī. **l** Istimo diuisa.) Ἰστέμω terra angusta inter duo maria. Est enim diuidēs Euxinum & Caspium mare. Est & alius Corinthiacus, qui efficit, ut naues longo & ancipiti ambitu iuxta peninsulam circumuagentur. **m** Δις διὰ πᾶσιν.) id est, Bis per omnia. Adagium, ut idem Lucianus hic in Apologia indicauit, ex arte musica motus sumptum, quo discrimen ingens ac longissimum interuallum significatur. Vnde quæ pugnantissima inter se uidentur, totoque dissidere genere, ea δις διὰ πᾶσιν inter se discrepare dicuntur. Vide quæ suprā annotauit Erasmus noster in Chiliadibus suis. **n** Nihil falsum.) Danda enim opera est ei qui res hominum scriptis mandare uolet, primū ne narrationi suæ mordacia & res commenticias adiungat. Hoc enim uitio cū in omnibus rebus nihil est turpius & perniciosius, tum uel maxime in monumentis rerum ueterum. **o** Porro qui putant.) Respondet eorum obiectioni, qui duplicem historix faciem faciunt. **p** Ipsum sequatur.) A' remotione. **q** Præterea etiā.) Ab ipsius laude & effectu. **r** Cæteris uerō.) A' personæ eorū qui laudantur. **s** Singulare certamen.) Probat exemplo Alexandri. **t** Nam uel.) Subijcit exēpla uictorū. **u** Homerus.) Neq; de patria sua quicquam prodidit, nec propriū nomē suis poematis intexit. Fō tamē in Chio habitasse, docuisse, & uxore atq; familiā habuisse, scribit Herodotus. Hinc Chiū uatē Theocritus in Thalyſia uocat. Septē tamen urbes certant de eo:

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Chios, Argos, Athena.
In Chio autē insula sepultum esse, notauit Iacob. Bononiensis

in Gellij cap. ii. lib. 3. x Edessa.) Edessa Arabie ciuitas, antea Antiochia dicta, ut scribit Plinius lib. 5. cap. 24. y Qui Rhodij.) Inter colossos & statuas ingētes, in primis celebratur colossus Rhodius, pedibus centum & quinque altus. z At uerò,) Hactenus de uitijis uerborum & compositionis: iam quæ in rebus peccantur. A Iam alius.) Aliud exemplum. B Nullum est.) Vulgò sic: Posito contrariorum altero, tollitur alterum. c Polydamante,) Erunt hunc cum Antenore & Aenea, urbem Troiz tradidisse Græcis. d Maxime autem.) Libertas historici. e Ob Cliti eadem.) Clitus nutritor Alexandri filius, & dux eius fidsissimus, tandem ab ebrio Alexandro, quod liberioris patris Philippi res gestas extulisset, interemptus. De quo uide Curtium de gestis Alexandri: & Lucianum nostrum in dialogis Diogenis & Alexandri, ut & in Alexandri & Philippi. z Talis igitur mihi sit historicus ille.) Historicus qualis esse debet, Salustius etiam docet in Catilinarij exordio. Sed à quo incepto, studioq; me ambitio mala detinuerat, eodem regressus, statui res gestas populo Romano carptim, ut quæq; memoria digna uidebantur perscribere: eo magis quod mihi à ipe, metu partibus Repub. animus libererat. H Ut metu careat, & nullis muneribus corruptatur, & liber sit.) Metus est dissidentia expectati & impendentis mali ut Cicero in calce lib. 4. Tusculan. diffinit. Historicus metuerre non debet ut si quem in scribenda historia offenderitis illi in honoribus aduersetur, aut alia quacung; in re. O Et dicendi libertatem ac ueritatem amet.) Nam in historia potissimum requiritur fides. Igitur inquit Salustius de Catilinæ conuratione: Quam uerissimè potero, paucis absoluiam. Ci. ero in secundo de Oratore, ubi de præceptis historice tradit, lumen ueritatis appellat historiam: Historia, inquit, testis temporum, lux ueritatis, uita memorie, magistra uitæ. & infra, paulo post. Nam quis nescit primam esse historie legem: ne quid falsi dicere audeat: deinceps, ne quid ueritacere audeat. ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo, ne qua similitas. Et Strabo lib. 1. Historia finis est ueritas. Polybius lib. 1. Atqui scriptorem rerum gestarum decet, non mouere hominum affectus, neque orationem ad id aptam requirere, neque calamitates hominum insectari, quod tragiæ scriptores faciunt: sed dicta factaq; hominum uerè referre.

ferre, etiam si mediocria fuerint. & infrā, Augustinus lib. 1. ca. 5. de Ciuitate Dei: Salustius, inquit, nobilitate ueritatis insignis historicus est. I Herodotum.) Vide in Herodoto uel Actio quæ annotauimus. K Hippotyphiam.) Græci pro ingenti fastu, & nimia gloriæ affectatione accipiunt. Nam ἰκ-
 πος in compositione auget, ἰς & autem superbiam & fastum significat. A Quod si autem.) Collatio rerum. M Proæ-
 mio.) De proæmijs historicis, & ceteris partibus. N Poten-
 tia.) Planius sic: Initium uim proæmij habebit. Dat regulā hi-
 storicam, ut in exordio attentionem tantum & docilitatē, nō
 etiam beneuolentiam capter historicus. quam Lilius seruat
 in præfatione, in primis tertiæ Decadis: In parte, inquit, ope-
 ris mei licet mihi præfari, quod in principio summæ totius ꝑ-
 fecti sunt pleriq; rerū scriptores: bellum maximè memorabi-
 le omnium quæ unquam gesta sint, me scripturum, quod An-
 nibale duce Carthaginenses cum populo Romano gessere.
 Oritur à captanda attentione, quæ propositionem totius
 illius Decadis continet: & uidetur alludere ad hæc Græcorū
 exordia. Z Aduertent.) Attentos reddet. O Docili-
 tia.) Dociles auditores, & perspicua quæ sequentur, faciet.
 F Maximè autem.) Qui ordinem temporum digerit, regio-
 nes & loca describit, exactè consilia tractat, res gestas com-
 memorat, suam de reb. sententiam rectè pronunciat: quique
 celebrat homines famæ & nomine illustres, aptas conciones,
 exhortationes, accusationes, legationes, facta, dicta, malos e-
 uentus, & hæc omnia eleganti uestit oratione: non solum ma-
 gnus est historiographus, sed etiam bonus orator. Quando
 autem etiam aperte proæmio utitur, à duabus rebus tantum
 exordium sumat, non ut rethores à tribus: sed beneuolentiæ
 loco prætermisso, attentionem & docilitatem pariat audito-
 ribus. Salustius Catilinæ historiam complexurus, & dociles
 & attentos facit, promittendo breuitatem, & de quibus reb.
 sit dicturus. P Prætermittitur.) Licet historico in con-
 cionibus ὑποχρησάμενος. i. rhetorico more loqui. Historica enim sa-
 gultas è rethorice enascitur. Z In Pharo.) De hac tur-
 ri uide Strabonem libro 17. Fuit autem Prætonium

locus paulo supra Alexandriam uersus Li-
 byam, ut Plinius ait.

ARGUMENTUM.

Ut supra Historiae praecepta & regulas tradidit, ita in his duobus libris exemplum eiusdem proponit, non quidem rerum uerè gestarum, sed fictarum: simul ut formam aliquam operis, ceu uideretur, proponeret: simul ut animos à rebus serijs auocatos, paulisper reficeret & delectaret. Quid autem in his narrationibus potissimum spectandū sit, nempe qua occasione, quòque consilio argumentum hoc tractarit, ipse in proemio exponit.

Σ Π Ε Ρ
 αὐτὸς ἀδελφεὶς
 τοῖς καὶ
 πρὶ τῶν
 τῶν οὐκ
 μακρῶν

καρτερῶν ἡκατέρωθεν, ἀ τῆς
 ἀρετῆς μέτρον, ὅδ' ἂν τῶν γυμ-
 νασίων φρονεῖς ὅτι, ἀλλὰ καὶ
 εἰ κατὰ κατὰ γυμνασίῃς
 αἰῶνι, μὲν γὰρ ἂν ἀσκή-
 σιας τὸ μέγιστον αὐτῶν ὑπο-
 λαμβάνουσιν. εἰ δὲ καὶ τοῖς
 περὶ λόγους ἰσχυράνουσιν, ὅς
 καὶ πρὸς τὸν, μετὰ τῶν καὶ
 αὐτῶν τῶν οὐκ ἀκιστῶν ἀνὰ
 γυμνασίῃς, αὐτῶν τὸ τῶν διὰ
 νοῦ, καὶ περὶ τὴν ἰσχυράν
 μέτρον ἀκιστῶν πρὸς
 οὐκ ἀνὰ γυμνασίῃς. γίνονται δ' αὖ
 ἡμεῖς ὅς ἀνὰ πρὸς αὐτοῖς,

•

Os a est ath-
 letarum, ac
 corum qui
 summa dilige-
 ntia cor-

pus exercent, non modò
 bonae habitudinis ac exer-
 citationis habere rationem,
 uerum etiam (quod magnam
 exercitationis uim habere
 arbitrantur) nonnunquam
 remissioni corporis acquie-
 scere. Idem literarum stu-
 diosis fieri oportere censeo,
 ut cum grauibz ac serijs le-
 gendis defatigati fuerint, ad
 animi laxamentum aliquan-
 tissper declinent, donec ad
 futurum laborem robustio-
 res ac uegetiores efficiantur.
 Maximum uerò ex hoc ocio
 atq; quiete fructū caperent,

[illegible]

si alium rerum lectioni uacarent, quæ non modò uerum ac ieiunam, uerum neque rudem neq; incòtinuam speculationem præ se ferit, quale quiddam & de his scriptis sensuros suspicor. Neque enim solum materiæ nouitas atq; iestinitas, neque id quòd multa ac uaria mendacia uersimiliter ac probabiliter consinguntur, eos ad legendum alliciit: uerum id præcipuè, quòd omnis ferme narratio neminem ex antiquis aut poetis aut historicis aut philosophis, qui monstrosa quædã, & fabulis similiora quàm ueris, literis mandarunt, sine morfu reprehensionis prætermisit. Quorum quidam omnium nomina subicissem, nisi ea tibi ex ipsa lectione perspicua & manifesta fore intelligerem.

Ctesias enim Ctesiochi filius Gnidius mira quaedam de Indorum regione

conscriptis, atque ea quidem quæ neq. ipse audierat.

μήτε ἄλλα ἔπιντο ἔκαστος.
 ἱερὰ δὲ καὶ λαμπρὰ πλε-
 ρὲς τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ
 πολλὰ πρὸς ἄλυσιν· γυναικῶν
 μὲν ἄνθρωποι τὸ ψῦδος πλα-
 σαμένους, ἐκ ἀνδρῶν δὲ ἱ-
 μῶν σωθῆναι τῶν ἐπιδεικνύ-
 μεν· αἱ δὲ καὶ ἄλλοι, τὰ αὐτὰ
 τοῦτοῖς προειμένους, σκώπτει
 ψῆφος, ὥς τίνας ἐκ τῶν κλά-
 ντας τε καὶ ἀπολαμάνει, θαρί-
 ρον τι μέγιστον ἱστοροῦντες, καὶ
 ἀνδρῶν ὁμότητα, καὶ βί-
 ον καυνοῦσιν. ἀρχαῖοι δὲ
 αὐτοῖς, καὶ διὰ δόξαν οἱ
 τοιαύτης βωμοκαχίας, ὅτι
 Ωμήρου Ὀδυσσοῦς, τοῖς πρὸς
 τὸν Ἀλκίνοον διεγούμενος,
 αἰνῶν τι δουλεύει, καὶ με-
 νορδάμει, καὶ ὁμοφάγει,
 καὶ ἀγρίως τινὰς ἀνδράπνι,
 ἵτις δὲ πολυήφκα ἴσιν, καὶ
 τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἰ-
 ατρῶν μεταβολὰς, οἷα πολ-
 λὰ ἐκείνους πρὸς ἰδιώτας
 τῶν φαίμεν ἱερατεύοντες.
 τέτοιε ὅς ἐντυχῶν ἄπαντι,
 τοῦ ψεύσεσθαι μὲν ὁ σφίδρα-
 πὸς αἰδρᾷ ἐμμεψάμενος,
 ὅρῳ

neq; ab alio qui uera narra-
 ret, acceperat. Umbulus
 quoq; de his quæ in mari ma-
 gno sunt, multa præter fi-
 dem ac opinionem hominū
 suis libris inseruit: omnibus
 quidē apertum commentus
 mendacium, non tamen in-
 suaui materia compositor.
 Multi præterea hos imitati,
 in eadem ratione scribendi
 uersati sunt, qui errores suos
 ac peregrinationes, ac im-
 mensa beluarum corpora,
 & feritates hominum, &
 inuicatos mores enarrarūt.
 Huius uerò scurrilitatis arti-
 fex & inuentor existit Ho-
 mericus ille Ulysses, qui a-
 pud Alcinoum uentorū ser-
 uitutem, & unoculos cru-
 daq; uorantes homines, &
 multorum capium anima-
 lia, socios que meretricum
 beneficij permutatos, mul-
 taq; monstros similia rudi
 Pæacum populo est emen-
 titus. In quæ qdē cū incidis-
 sem, nō multum sanē his ob-
 mendacium succensebam,
 quum

ἰχθυόμασθαι ἡμῶν ἐνὶ τῇ καὶ
 ἑβδόμηκοντα. τὴν ἑγδοοκτῆν,
 αἶφνά τε καὶ ἀμφοτέρωθεν ὄντων, κα-
 θέρου, μὲν δὲ πῶς τὸν ἑβδόμην ἐφεί-
 λυν καὶ διασείων, δὲ βαρύνει τὴν
 χαλκῶν τῶν κύματι καὶ γὰρ ἔδωκε
 τὸ πᾶν τὴν ἑλάνη κατιπυλῆς.
 πρὸς τὴν ἑβδόμην, καὶ ἀπελευθέρη,
 οἱ δὲ καὶ μακρὰς τὰς πύργους.
 αἱ, πάλιν μὲν καὶ τὴν γῆν χρεῖον
 ἐκείνην δὲ ἀποκαταστήσει ἡμῶν,
 ἀπὸ τῆς ἀμφοτέρωθεν αὐτῆς βαρύνει
 καὶ τὴν φύλακα τὴν καὶ τὴν πα-
 ραυλῶν, ἡμῶν καὶ οὐκ ἐκείνην
 πᾶσι δὲ καὶ κατὰ σκεπὴν τὴν
 ἐν τῇ γῇ. πρὸς τὴν ἑβδόμην καὶ ἰσχυ-
 ραῖσι τῶν ἀπὸ τῆς βαλάντης
 αἱ ὄντες, ἐν τῇ τινὰ φύλακα
 χαλκῶν πᾶσι καὶ μὲν, ἐλλείπει
 καὶ γὰρ ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀμφο-
 τέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐν τῇ
 βαρύνει, λίαν καὶ, ἡμῶν τὸ
 τῶν βαρύνει καὶ διόνοισι ἀ-
 φηνοῖσι. καὶ καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσι
 οὐκ ἐν τῇ πᾶσι, τὸ μὲν πᾶσι
 αἱ, τὸ δὲ ἐκείνην, ἡμῶν δὲ καὶ,
 τὸ μὲν δὲ διόνοισι τὸ μικρότερον,
 indicaret eo usq; Hercule et Bacchū deuenisse. Erāt aut̃
 prop̃ uestigia duo in saxo, unū qd̃ instar iugeris magnū, al-
 terū aut̃ min⁹, ut mihi uideretur Bacchi fuisse q; min⁹ erat

ortus est, neq; iā demitti ue-
 lū poterat. Cū uēto igitur cō-
 uersū, cōmittentes nos i-
 psos cēpeſtati, hysternimus
 decem. nouē cō septuaginta.
 Octogesima uero die orien-
 te iam sole repente conspici-
 mus non longē insulam subo-
 limem, cō arboribus con-
 sitam. Circa eam fluctus nō
 asperi frangebantur. ete-
 nim procellæ iam maxima
 pars quieuerat. Adeuntes
 igitur, cō descendentes, ut
 ex multa maris molestia, sū
 per terram strati diu iacui-
 mus. Tandem exurgentes,
 ex nobis ipsis quidem statui-
 mus triginta custodes qui
 nauī adſtarent: uiginti au-
 tem mecum qui aſcenderent
 quæ in insula erant explo-
 ratum. Progredientes igitur
 circiter ſtadiis trib. à mari p̃-
 ſyluā, uidem⁹ colūnā quādam
 æreā Græcè literis inſcriptā,
 caducū iñ, et cōſumptis quæ
 Herculis

δ' ἄριστον δὲ Ἡρακλῆος. προσ-
 σκυυμένους τε δὲ ἡμὲν πρὸς ἑαυτούς.
 ὅλην ἢ πολὺν παρῆσιν, καὶ ἰο-
 φιδάμηναι πεταμένῳ, εἴνεκεν ῥίον
 τι ὁμοιοτάτῳ μέλισσα, οἷον δὲ
 χιὼς ὄντι. ἀφ' ὧν ἢ ὡς ῥέου-
 ρα, καὶ πολὺν, ἔστι ἰνίαχον καὶ ἄλλο
 σίπορον αὐτῇ διώκοντα. ἰπὸς
 δὲ ἡμῶν πολὺν μάλλον πετάν-
 ομεν τῷ ἰδίῳ τῷ γέλωτι ἰδιόγρᾶμ-
 ματι, ὁρῶσι τὰ σκῆμα τῷ Διὶ
 νόστον ἐπιδραμίας. εἰδὼς δὲ μοι
 καὶ ὁδὸν ἀρχίσαι τὴν πεταμένην,
 καταμαθὼν, αἰὲρ παρὰ τὸ
 ῥέον. καὶ πηλὴν μετ' ἰδι-
 μίαν ὡς αὐτῇ, πελάξας ἢ καὶ
 μεγάλας ἀμύματα, πλέρεις
 βοτάνης παρὰ ἢ τῷ ῥίον ἰ-
 κήσιν, αὐτῇ τῇ σαγῶν εἶνον
 διαχυγῆς, ἔφ' ὧν ὕψιστος δὲ πε-
 ταμένη. ὡς ἢ καὶ ἰχθυοὶ ἐν αὐτῷ
 τῷ πελάγι ἰδὼν, εἴνεκεν μέλισσα
 καὶ τῷ χροίαν καὶ τῷ γού-
 σιν προσκινῆται. ὅμως γού-
 σιν ἀγρὸς αὐτῶν τινος, καὶ
 ἰμφογόντος ἡμιδύου μελῆ, ἡ-
 μέλη καὶ ἀσπιμένους αὐτῶν,
 ὁρῶντας ῥέοντες μετ' ὧν.

ὅστις

eui simus: quos etiā præcidētes, fecce plenos inuenieba-

Herculis autem quod maius.
 Venerantes igitur locū pro-
 cessimus. Non iam longè a-
 beramus, quum ecce flumi-
 ni adfluitum uino fluenti,
 simillimo profectò illi quod
 in Cbio insula nascitur. Er-
 rat & fluxus inundans &
 multus, ita ut alicubi naui-
 bus esset transitus. Nobis er-
 go maior addita est fides ut
 literis crederemus quæ an-
 tea sculptis in columna ui-
 deramus, animaduersis si-
 gnis de Bacchi peregrina-
 tione. Cupiens tamen et flu-
 minis initium inuestigare,
 ascendebar contra fluctū &
 & fontē quidē nullū, multas
 tamen ac magnas uites uitis
 onustas inuenimus. Earum
 autem cuiusq; ē radicibus ui-
 num scatebat lucens, quod
 in unum confluens, flumen
 efficiebat. Videbamus et in
 eo pisces & colore & gu-
 stu uino similes. Nos igitur
 cū cepissemus ex illis aliquot,
 ac uorassetus, cōtinuò tenu-

imus

ἑσθόρου μὲν τοὶ ἐπιπύσαν-
 τὸν τῆς ἄλλης ἰχθύος, τῆς
 ἀπὸ τοῦ ὕδατος παραμυ-
 γουῦτόν, ἡμερῶν μὲν τὸ
 σφελῆν τῆς οἰνοφαγίας.
 τότε δὲ τὸν ποταμὸν πε-
 ράσσοντες, ἢ διαβατέ-
 ῳ, σὺν μὲν ἀμπίλων χρη-
 ματορρίσιον. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ
 τῆς γῆς, ὁ στίλβων αὐτοῖς, σὺν
 τῆς καὶ παχὺς· τὸ δὲ αἰὼν, γυ-
 νῆκος ἢ. αὐτοῖς μὲν τῶν λα-
 γόνων, ἅπαντες ἔχουσιν τίλας.
 τοιαύτην παρ' ἡμῶν τὴν δὲ
 φημι γράφουσιν, ὅτι τὸ ἀπὸ
 αὐτοῦ κατεκρηβένοντες,
 ἀπολερομένη μὲν. ἀπὸ δὲ
 τῶν δακτύλων ἀνθρώπων ὅτι
 φύονται αὐτοῖς σὶ κλάδεις, καὶ
 ματὰ ὅταν βορῶν. καὶ
 μὲν καὶ τὰς κίρκας ἰκί-
 μων ἰσχυρὴ καὶ φύλλοι καὶ
 βόρβοι. προσελθόντες δὲ
 ὅμως ὑπερῶντες, καὶ ἰδιό-
 ντες, αἱ μὲν Λύδιαι, αἱ δὲ
 Ἰωνικαί, αἱ πλείους δὲ τῶν
 Ἑλλήνων φωνῶν προέμνηται, καὶ
 ἰσχυρὴ ὅμως τοῖς φόμοισιν ὁ
 ἰσχυρὴς, αὐτοῖς ἰσχυρὴ, καὶ
 παρὰ-

m^p. Denique re animaduversa
 cōmiscientes eos qui ex aqua
 nascuntur pisces, ac comme-
 dentes, uinalem uebemen-
 tiam temperauimus. Tunc
 et flumen transientes, quā
 uadabile fuit, uitium porien-
 tosam rem inuenimus. Nam
 truncus inferior, qui à ter-
 ra surgebat, ferox erat
 et crassus, superior au-
 tem mulieres erant, ab u-
 tero ferè sursum perfectā
 omnia habentes. Talem
 apud nos Daphnem scri-
 bunt, Apolline iam compre-
 hendente in arborem uero
 sam. A' summis autem ea-
 rum digitis exoriebantur
 palmites uuis pleni. Quin
 et capitibus pro comis ine-
 rant clauiculi, et folia, et
 uua. Ræ ergo ad nos acce-
 dentes saluabant, et dex-
 tras protendebant, quædam
 quidem Lyda, quædam Ionia,
 plurima Græca lingua
 loquentes: oreq; nos deos uo-
 labantur. uerum qui oscu-
 lum susceperat, illi o' ebrius

παρὰ τὸ ἰὼ. δρίπιδαι μὲν
 τοὶ ὁ παρὰ χερσὶ τῶ κερπῶ, ἀλ-
 λὰ ἤλγαν, καὶ ἰβήαν, ἀπὸ πη-
 μέν. αἱ δὲ καὶ μίγνυσθαι ἡ-
 κίρ ἰπιδόμαρ, καὶ δὲ τισὶ
 τῶν ἱταίων πλεοῖσιν αὐτῶν
 αὐτῶν, ἐκ ἱε' ἀπιδύοντο,
 ἀλλ' ἐκ τῶν αἰδοίων ἰκίλῳ
 τε σωφροσύνη γδ, καὶ σωφ-
 ρίῳ τε, καὶ ἡδὲ αὐτοῖς πλε-
 οῖσιν αὐτῶν οἱ δὲ αὐτοῖς, καὶ
 ταῖς ἱαῖς παρὰ πηλὴ μῆναι,
 ὅσον οὐδὲ πῶ καὶ αὐτοῖς ἡρπ-
 φοῖσιν ἱμῶν. καταλιπὼν
 τοὺς δ' αὐτοὺς, ἐπὶ τῶν ἰφύ-
 γοντων, καὶ τοῖς ἀπολαφύσιν
 διηγνύμεθα ἰαδόντες τὰ ἐν
 ἄλλα, καὶ τῶν ἱταίων πῶ
 συμπληρῶ, καὶ πῶ ἀμπλε-
 μεῖσιν, καὶ λαβόντες ἀμφερ-
 οὺς ἱνῶν, καὶ ὁδὸν ἀμεινῶν,
 ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶ πηγαμῶ οἰνισ-
 μέν, καὶ αὐτὸ πλεοῖσιν
 αὐτοῖς ἀμεινῶν. ἡμῶν αἱ ἔχον-
 μεν, οὐδὲ πῶ βιάει πησ-
 ματι, παρὰ μὲν ἡμῶν δὲ,
 ἐκ ἱε' αἱ τὴν φαυτεμέναι,
 ἄφρον

αὐτοῖς φερεbamur, ὅτε non
 meridiam uerò, non iam

ac nutabundus reddebatur.
 Fructum autem decerpi
 non sinebant, sed eo euulso
 dolcebant, ὅτε quidam cum
 clamore Gliscabant autem
 uelementer nobis comi-
 scerinduoῖ; ex nobis cum il-
 lis comissent, αἱ ἐκ non am-
 plius soluit, sed ex prudendis
 connexi sunt. Traxerunt
 enim repente ex eadem
 specie naturam, ὅτε contra-
 dictum mansere. Iam ὅτε ἱ-
 ρῆς pabentes digitum emitte-
 bant, ὅτε clauiculis circum-
 plexantibus uua plena e-
 rumpebant. Derelinquen-
 tes igitur eas, in nauim cō-
 fugimus, ὅτε cum conuenisa-
 semus, ἡς qui ibi remanse-
 rant, cum alia, tum ὅτε des-
 relictorum comitum com-
 mixtionem cum uitibus e-
 narrauimus. Acceptis er-
 go amphoris aquas hausi-
 mus, item ὅτε ἔκ flumine ui-
 num : inq̄ue vicino litore
 noctem duximus. Mane
 uiolentiis flantibus. Circa
 apparense insula, repente
 turbo

ἔφην τυφλὸν ἐπιγυρόμενον,
καὶ πρὸς ἀνέσσει τὴν ναῦν,
καὶ μετιωρίσας, οἷον ἐπὶ στα-
δίονε φρεσχάοντι, οὐκ ἴτε κα-
δῶσιν αἱ τὰ πύλας, ἀλλ'
αὖθις μετίωρον. θύοντα μὲν
αἶμα, ἐκπύοντες οἷον ἰσχυρῶς,
ἔφην, καλῶσαι τὴν ἑσπέρην.
ἰσχυρὰ δὲ ἑσπέραι, καὶ τὰς ἰ-
σας εὐκταί, ἄρδαν ἀρμόσαν-
τος, οὐδὲν καδωρὸν μὲν γὰρ τι
εὐκαλῶν ἢ τῷ αἵματι, καὶ ἀ-
πὸ νῆσων λαμπρὰν καὶ σφαι-
ρικὴν, καὶ φωτὶ μεγάλην πα-
ταλαμπορεύουσαν. προσερχέ-
ντος δ' αὐτῇ, καὶ ἰρμίσσας μὲν
ἀπὸ νῆσων. ἰσχυρὰς οὖν τὸν
δὲ τὴν χώραν, οὐδὲν καδωρὸν
καμύουσι καὶ γυρομε-
νῶν. ἑσπέραι μὲν οὖν, οὐδὲν
αὐτόθεν καδωρὸν μὲν. νυκτὸς
δ' ἐπιγυρόμεναι, ἰσχυρὰν τοῦ
μὲν ἄλλαι νῆσες πλατεῖαι, αἱ
μὲν μέγισται, αἱ δὲ μικρότε-
ραι, περὶ τὴν χεῖρα πρὸς να-
ύας, καὶ ἄλλαι δὲ τῆς γῆς κα-
τω, καὶ πύλας ἢ αὐτῇ καὶ ποτα-
μοὶ ἔχουσιν, καὶ πύλας καὶ ἑσπέραι
καὶ ἰσας. τῶν τῶν οὐ τῶν καδ'
ἑσπέραι οἰκουμένην ἀπὸ νῆσων.

turbo factus est, qui naucem
circumvoluens, & in subli-
me cleuans ad ter mille fere
stadia, non iam in pelagus
deposuit, sed sublucam su-
spendit, ingruensq; uelis ue-
tus, & sinu facto desere-
bat carbusum. Septem igitur
dies ac totidem noctes
per acra decurrentes, octa-
ua die inspicimus terram
quandam magnam in meo
dio aeris, uelut insulam lu-
cidam, & circularem, mul-
ta luce micantem. Ad hanc
ergo delati, portumq; ingres-
si descendimus. Explorantes
autem regionem, inuenimus
eam habitatam, & cultam
& die quidem nihil uideba-
mus, nocte autem appareo-
bant & alia nō procul insu-
lae, quaedā, ut uidebātur, ma-
iores, minores quaedā, igni
colore similes. Erat & alia
subter terra, urbes in se ha-
bens & flumina, & ma-
ria, & syluae, & mon-
tes, quam hanc, quā a nobis
incolitur, imaginabamur.

Volentes

Δίξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἵτι παρ-
 ῥωτέρω περιλθόν, ξυο-
 λήθμεν τοῖς ἱππογύπσι
 παρ' αὐτοῖς καλεμέσι, ἃ
 παύλασσι, αἱ δὲ ἱππογύπσι
 ἰδίαι, οἱ αὖτε ἄλλοι ἐπὶ γυ-
 πῶν μεγάλων ὀχεύμενοι,
 καὶ παρ' ἄλλοις ἰσσοῖς, τοῖς ὅ-
 ρις χεύμενοι. μεγάλας
 γὰρ αἱ γύπες, καὶ ὡς ἰσσοὶ
 φεύγονται, μάστιγι δ' αὖ τις
 τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐννοῦται·
 οἷον γὰρ μεγάλας φορτίδας
 ἐγὼ ἴκαστον τῶν πτερόων μα-
 κρότερον καὶ παχύτερον φέ-
 ρουσι. ταῦτα οὖν τοῖς ἱπ-
 πογύψι προστάκται, πτε-
 ροπτεμένοις πλὴν γυν, αἱ τῆς
 ἀριστερῆς εἰν, ἄγουσιν ὡς τὸν
 βασιλέα, καὶ δὲ καὶ ἡμᾶς ἐνα-
 λεβόντες, ἄγουσιν ὡς αὐτόν.
 ὃ δὲ διασάμεν, καὶ ἀπὸ
 τῆς πολλῆς εἰκάσαι, ἑλλε-
 νός αἶψα, ἴφκ, ὅμως, ὡ ξίνοι.
 συμφρασάντων δὲ, πῶς οὖν
 ἀφικέσθαι, ἴφκ, τοσοῦτον αἶε-
 ρα διελθόντες; καὶ ὁ
 μὲν τῷ πάντων αὐτῷ διηγού-
 μεν, καὶ οἱ ἀξάμεν, τὸ
 παρ' ἑαυτὸν ἡμῖν εἰρη-

Volentes ergo ulterius pro-
 cedere, comprehensi fuimus
 in Equivultures (sic enim
 illos dicunt) incidentes. Hi
 autem Hippogryi homines
 sunt, equorum loco vulturi-
 bus insidentes. Magni e-
 tenim sunt vultures, & ut
 plurimum tribus capitibus
 innixi. Hinc autem discat
 quis illorum magnitudinē.
 Malo etenim oncraria na-
 vis unaquaq; ala maior &
 robustior est. His igitur Eq-
 vulturibus imperatū est circa
 volātibus terrā, si quis adve-
 na inveniretur, ad regem
 agere, qui & nos compre-
 hendentes ad regem duxe-
 re. Is vero ut inspexit, ex
 ipsis, ut opinor, vestibus cō-
 iecturam capiens: Græci
 certe, inquit, vos adve-
 nae. Assentientibus autem no-
 bis: Quomodo, inquit, ad-
 venistis, tantum aeris suo-
 perantes? At nos illi om-
 nem rem retulimus. Tum
 ille incipiens, nobis quæ si-
 bi contigerant, narrabat,
 quod

ὡς τὴν αὐτὴν ἀνδρῶπιος ἄν-
 ῥ'ενμα Ενδυμίων, ἀπὸ τῆς
 ἑμιτόρας γῆς καθύδωρ, ἀ-
 ναρπαδαίῃ ποτὶ, καὶ ἀφικέμε-
 νος βασιλεύσει ἐπὶ χῆρας.
 αἶναι δὲ τὴν γλῶσσαν ἐκείνην ἐλπί-
 τῶν ἡμῖν κατὰ φανερῶν
 σιλλῶν. ἀλλὰ δαφνέων παρ-
 κισύετε, καὶ μεθίνα κίνδυν-
 ον ὑφορᾶσθαι· ἀπάντα γὰρ ἡ-
 μῖν παρσιόσαι ἂν διίμιθα.
 ὧν δὲ καὶ κατορθώσω, ἴφρ, τὸν
 πόλεμον, ὃν ἐκφόρῃ νῦν πρὸς
 τὰς τὸν ἥλιον κατεικῶντας,
 ἀπ' αὐτῶν σὺν δαιμονίταια παρ
 ἡμῖν καταβιώσιν. καὶ ἡμῶς
 ὑρέμιθα, τίνας τε εἴησι καὶ πο-
 λίμιοι, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ δια-
 φορᾶς. ἡ δὲ, φαίδωρ, φησὶν, ἡ
 τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ κατεικῶν-
 τῶν βασιλῆς (ἐκείναι γὰρ ἂν
 κακῶν), ὡς παρ καὶ ὁ σιλλῶ-
 ν) πολὺν ἔδει πρὸς ἡμᾶς
 πολέμῳ χρόνον. ἤρξατο δὲ ἐπὶ
 αἰτίας τριούτης· τῶν ἐν τῇ
 ἀρχῇ, τῇ ἡμῖν ποτὶ, τὰς ἀπρω-
 τάτης σιωπαγῶν, ἐβλάθην
 ἀπεικῶν ὅτι τὸν ἡωφόρεν
 εἶλαι,

lectis, volui coloniam in Luciferum deducere; de-
 D d servant

quod videlicet homo esset
 nomine Endymion^b, in no-
 stra ortus terra, raptus-
 que olim dormiens eò dela-
 tus fuerit, ubi et regioni
 imperaret. Esse autem ter-
 ram illā dixit, quæ infra à
 nobis luna videtur. Sed bo-
 no animo nos esse iussit, ne-
 que periculū ullum suspica-
 ri: etenim, ait, cuncta vobis
 aderunt necessaria. Si autē
 uicero bellum, inquit, quod
 nunc solem incolentibus in-
 fero, omnium felicissime a-
 pud me uiuetis. Hinc nos
 interrogauimus qui essent
 hostes, et quæ odiorum
 causæ. Tum ille: Phae-
 thon, inquit, eorum qui
 in sole sunt, Rex (ete-
 nim ille etiam habitatur;
 quemadmodum et luna)
 multo iam aduersum nos
 bellum gerit tempore. Ca-
 pit autem ea quam audie-
 tis ratione. Ego olim
 pauperrimis quibusque qui
 in meo erant regno, col-

τοι, δυσμύρτοι ὃ, εἰ ἐπὶ τῶν λα-
 χασπέρων ἔρπον ὃ καὶ τὸ
 ὄν μεγατερον, αὐτὶ τῇ πέρων,
 λαχάνεις πάντῃ λάσειν. τὰ δ'
 ὠκὺ πέρων ἔχον δεξιανίται
 φύλλοις μάστιγα προσηκί-
 τα. ὡδὲ ὃ τῶν οἱ Κιχχεβό-
 λοι τιτάχοντε, καὶ οἱ Σκορο-
 δομάχοι. ἔλθον ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ
 ἀρκίῃ σύμμαχοι, ῥισμύρτοι
 ῥῖ ψυλλοτοξότῃ, προσηκόντων
 οἱ ὃ Ανιμοδρόμοι. τῶν ὃ
 οἱ μὲν ψυλλοτοξότα, ἐπὶ ψυλ-
 λῶν μεγάλων ἰκπάζονται, ἔ-
 λθον καὶ τῶν προσηγορίων ἔχον
 σιμίγῃ τῶν ψυλλῶν, ὅσον
 δώδεκα ἰλίφαυτοι. οἱ δ' Ανι-
 μοδρόμοι, πρὶς μὲν αἱσι, φε-
 ροντὶ δ' ἐν τῷ αἰεὶ αὐτῶν τῶν
 πέρων. ὃ ὃ ῥῖα τῷ φέρει
 τοῖς δ' χιτῶνας προσηκόντες
 ἐπιψομεύει, κολλώσονται δ'
 αὐτοὺς τῷ αἰετῷ, καὶ ἀπὸ ῥί-
 σια φέρονται, ὡς πρὸ τῆς σκῆ-
 φῃ. τὰ πολλὰ δ' οἱ τεινύ-
 τει ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τὰς αἰ-
 ῶσι. ἰλίγοντο ὃ καὶ ἀπὸ
 τῶν ὑπὸ τῷ καππαδοκίῳ

qui autem ab Lachanopte-
 ris scirebantur, viginti mil-
 lia. Est autem ales hæc ma-
 xima, oleribus pennarum lo-
 co obsita. Qui uero ex his
 uelociores erant, pennas ha-
 bebant lactucæ folijs maxi-
 mē similes. Ibi uero et cum
 his Cenchroboli ordinati
 sunt, et Scorodomachi.
 Aduenerunt et à septen-
 trione auxilia Psyllotoxotæ
 c quidem numero triginta
 millia, Anemodromi autem
 quinquaginta millia. Horū
 sanē Psyllotoxotæ magna-
 rum pulicum sessores sunt,
 unde et appellationem tra-
 hunt: pulicum uero magni-
 tudo, ut duodecim elephan-
 tes. Porro Anemodromi pe-
 destres quidem sunt, ferun-
 tur autem uento absque alis
 per medium æra. Modus
 autem quo feruntur, talis
 est. Subcingunt scutares tu-
 nicas, easq; uento sinuantes,
 uelorum in morem, ac uelut

ἀσπίδων ἑξῆς, Στρατιώται
 μὲν, ἰπποκλισμοῦτοι· ἰπποκλι-
 σται δὲ, πρυτανισχύμοι. τὰς
 τε ἑγὼ δὲ ἰδίασάμην· ἐγὼ
 ἀφίκοντι, Διέπρος δὲ δὲ γράψαι
 αὐτῶν τὰς φύσεις ἰτόλμηναι.
 τὸν ἄρτιον γὰρ ἑπὶ τῶν πο-
 ρῶν ἰλίγντο, αὐτὰ μὲν τοῦ
 Ενδυμῖοντος δὲ Διόσκου. σκάν-
 ῃ παύτων δὲ αὐτῆς. κράνους μὲν
 ἀπὸ τῶν κυάμων· μεγάλας γὰρ
 παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι, καὶ παρ'
 Τυροῖ, Θύρακας δὲ φιλιδωτοῖς πάν-
 τος, θύρακας γὰρ λίαν τῶν
 δερμῶν εὐρῆσθαι τὸν πορ-
 τὰς θύρακας. ἄρρηκτον δὲ ἰ-
 καὶ γίγνεται τὸ δέρμα τὸ λίαν
 πορ, ὡς πορ κίρας. ἀσπίδες
 δὲ, καὶ ξίφους, οἷα τὰ Ἑλληνικά.
 ἰσά δὲ καὶ τὸν ἰσά, ἰσά τὸν ἰσά.
 δὲ τὸν ἰσά Διέπρος κίρας ὡς πορ
 οἱ ἰπποκλισμοί, καὶ ἰβριδικῶς
 τὸν κίρας πορ αὐτὸν ἰσά,
 καὶ ἰσά τὸν ἰσά. τὸ δὲ
 δὲ τὸν ἰσά, οἱ Λαχνοπτε-
 ροὶ μίαν δὲ, οἱ σύμμα-
 χοι, ὡς ἰσά. τὸ δὲ ἰσά,
 ἰσά

sunt Stellis, Struthobalani
 quidem numero septuagin-
 ta millia, Equogrues quin-
 quaginta millia. Hos ego nō
 uidi, nō enim uenerāt: qua-
 re neq; eorum naturam scri-
 bere ausim. Portentosa qua-
 dam ac incredibilia de his
 dicebantur. Et is quidem
 erat Endymionis exercitus.
 Omnium autem armatura
 eadem erat. Galea quidem
 ē fabarum spolijs. Magnæ
 autem apud illos fabæ εὐ-
 durιστά. Thoraces autem
 squamei omnes, εὐσqua-
 mis quidem lupinis. etenim
 lupinorum siliquis consuen-
 tes, thoraces faciunt. Sunt
 autem siliquæ ipsæ ut cornu
 dura: scuta εὐενσες, qua-
 tes Græcorum. Vbi uerò oc-
 casio data est, sic in aciem
 deducti sunt. In dextero qui-
 dem cornu Equivultures, et
 rex optimos quosq; circa se
 habens, cum quibus εὐnos
 eram: in leuo uerò La-

chanopteri: porro inter utrumq; auxilia, ut cuiq; ma-
 gis placuit. Erat εὐpediatus myriadum sex millium.

Ἦναι

ὅσων μὲν ἀμφὶ τὰς ἱφαιστοχ-
 αίας μυριάδας, ἰτάχουσιν ὅ-
 ὅτως ἀράχνας πρὸ αὐτοῖς πε-
 λαοί, καὶ μεγάλοι γίνονται πο-
 λὺ τῶν κυκλάδων, τῶσιν ἴ-
 καται μᾶλλον, τῶσις προσ-
 ταξὶ διουρῶσαι τὸν μεταξὺ
 φαιάκων καὶ τῶν ἰασφόρων ἰ-
 ὄρων, ὡς ὅτε τάχιστα διαφυγάν-
 τοι, καὶ πάλιν δὲ ἱπείκωνται,
 ἰδὲ τότε πρὸς ταξὶ τὸ πρῶτον.
 ἔρχεται ὅτε αὐτῶν Νυκτερίων ὁ
 Εὐδιανᾶς, ὅς τις αὐτός.
 οὗτος ὅτε πελιδίων τὸ μὲν αὐτῶν
 θυμὸν ἔχον οἱ ἰπποκύρην
 καὶ, καὶ αὐτοῖς ὁ φαίβων.
 θυρία ὅτε μάλιστα, ὑπὸ ἰ-
 ρα, τοῖς πρὸς ἡμῖν μύρμηξ
 προσκείμετα, πάλιν τὲ μύρ-
 μεξ, ὅτε γὰρ μάλιστα αὐτῶν, καὶ
 διπλοῦς ὡς. ἰμάχοντο ὅτε,
 ὁ μόνος ὅτε αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 αὐτοὶ μέγιστα τοῖς κίρασι,
 ἰμάχοντο δὲ ὅτε ἂν αὐτοὶ ἰ-
 φὶ τὰς πέντε μυριάδας.
 ἔπειτα δὲ τοῦ διξίου αὐτῶν ἰτα-
 χόσων ὁ ἀφροκώσων,

ἐν τούτῳ

Hunc statuere in aciem in
 hunc modum. Araneæ apud
 illos multæ ac magnæ sunt:
 nam Cycladibus insulis una
 quæq; multo maior. Has
 iussit intexere medium æ-
 ris quod à Luna in Lucife-
 rum diffunditur. Idq; ut pri-
 mum perfecerunt, campus
 substratus apparuit, in quo
 peditatum statuunt. Duce-
 bat autem hunc Nycterion
 Eudianaëtis filius. Hostium
 autem lauum quidem E-
 quiformici, & in his me-
 dius Phæthron. Bestiæ au-
 tem magnæ sunt alatæ, bis-
 que quæ apud nos sunt for-
 micis, præter magnitudinẽ
 non dissimiles. Harum maxi-
 ma duorum iugerum men-
 suram implet. Pugnabant
 autem non solum qui desu-
 per insidebant, sed & ipsæ,
 cornibus maximè. Dicebant
 esse horum numerum penè
 quinquaginta millium. In
 eorum autem dextro Acro-

culices ferè quinquaginta millia, sagittarum omnes, ma-
 gnis in calicibus insidentes. Post hos autem Acrocoraces,

ἔντες καὶ ὅσοι ἀμφὶ τὰς πύ-
 τι μυριάδας, πάντες τεξί-
 πται, κόνεψι μεγάλας ἐπιχό-
 ρητοι. μετὰ δὲ τούτους εἰ
 Λοκροὶ ἦσαν, ψικεῖ τε ὄν-
 τες, καὶ πικρὴ, πάλω μάχε-
 μι γὰρ καὶ οὗτοι. πέρρωθεν
 γὰρ ἰσθμῶν ἑνὸν ῥαφαιῶδες
 ὑπὲρ βρυγίδας, καὶ ἐβένδαν
 οὐδ' ἰπὸ ὀλίγον ἀντιχάρ ἰ-
 σθμῶντο· ἀπὸ τούτων δὲ δι-
 σερμίας τινὲς αὐτίκα τῷ
 ῥαφαιῶτι, ἰσθμῶν τελευτῶν,
 ἐκίοντο δὲ χεῖρας τὰ βίαι μα-
 λάχης ἰπὸ ἰχέμενοι δ' αὐτῶν
 ἐτάχοντο εἰ καλομένους,
 ὁπλισταί ἔντες, καὶ ἀγχίμα-
 χαι, τὸ πλεόν μύθοι. ἐκεί-
 νου δὲ καλομένους, ἵ-
 τι ἀσπίσι μὲν μυκητίνους ἰο-
 χροῦντο· δόρασι δὲ κολίνους,
 πρὶς ἀπὸ τῶν ἀσπαράγγων.
 πλεόντων ἢ αὐτῶν εἰ κυνέβα-
 λων ἴσταντο, ὅς ἐπιμψαν
 αὐτῶν εἰ τὸ Σέθεν κατεκύν-
 τες, πρὸ ἡμισχίλιον, καὶ ἔτι αὐ-
 θρὶς κωσπρόσσωποι, ὑπὲρ βαλάν-
 των πῶσσαν μάχεσθαι. ἐκί-
 οντο ἢ κήκεναι ὅς φησιν τὸ
 σωμαχόν, ὅς τι ἀπὸ τῆς Γαλαξίας μετὰ ἡμισφαι-
 ραδονίτας, καὶ εἰ

expediti quidem illi ac pede-
 stres, uetum bellicosi. Ve-
 nim procul raphanos iacu-
 labantur maximos, percus-
 susq; neque parum subsiste-
 re poterat: moriebatur enim
 confestim, uulnere quodam
 faciore infecto. Namque sa-
 guis malae ueneno deli-
 buis ferebant. Hos iuxta
 Caulomycetes posuerunt ar-
 mis accinctos, et commi-
 nus pugnantes, numero de-
 cem milia. Dicuntur autem
 Caulomycetes, quoniam scie-
 tis quidem fungis utuntur,
 bastilibus uero asparago-
 rum uirgulis. Steterunt au-
 tem propter hos et Cynobala-
 ni, quos h' miserunt qui Ca-
 nem stellam inhabitant,
 quinquaginta milia nume-
 ro: et hi uiri non humanis
 sed caninis uulibus super
 alatas glandes pugnant.
 Dicebant autem ab ipsis ho-
 stibus et alia auxilia defeo-
 cisse à Lacteo orbe emitten-
 da, iaculatores scilicet ac

Νικη-

Νιφίς κενύσασθαι, ἀλλ' ἡνέκε
 ῥῆ, ἥ μὲν γὰρ ἐν κινεμελίῳ
 ἀφίστατο· καὶ μὴ παρ' ὧν
 λαμοὶ σφραγίσαντες ἦσαν
 παρ' ἡμῶν, διὰ τὸ φανερὸν
 αὐτοῖς ὅτι φανερὸν ἔργον ἐστὶν
 φαίνεσθαι, πυρρὴν δὲ πῦρ
 χάρα, ταύτην ῥῆ, ἡ φανερὴ
 ἐν τῇ παρασκευῇ, συμμαχίαν
 τῇ, ἡ περὶ τὰ σκευὰ ὡς
 καὶ ὡς καὶ ταῦτα ἐκ τῶν αὐτῶν
 οὐ (ἐστὶν γὰρ καὶ τὸ καλεῖται
 χαλκῶν) ἡμέτεροι, καὶ τὸ μὲν
 δυνάμει τῇ ἡμῶν αὐτῶν
 ἰσχυρὴν· ἀλλ' ἡ χάρα δὲ χαλκῶν
 γὰρ τὰς ἰσχυροτάτας, καὶ ἡμῶν
 ἀπομένει· ἡμῶν τῶν δὲ χαλκῶν
 δὲ αὐτῇ ἡ χάρα ἔστι τῇ ἡμῶν
 τῶν δυνάμει, καὶ ἐκ τῶν ἡμῶν
 ἀπομένει, διὰ τὸν αὐτὸν
 χαλκὸν τὰς πύλας, ἡ δὲ αὐτῶν
 δὲ καὶ κέντρον ἡ δὲ ἀπομένει,
 ἡ δὲ γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ μὴ
 ἀπομένει ἡ δὲ αὐτῶν τὰς ἡμῶν
 δυνάμει σφῶν ἐκ τῶν αὐτῶν,
 ἡ δὲ ῥοπήν λαμπρὰν γυναι-
 κας, πολλὰ ῥῆ, ἡ δὲ αὐτῶν
 το, πολλὰ δὲ καὶ αὐτῶν,
 καὶ fuerāt, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, mul-
 ti quidē capti, plurimi uerò coniecti occubere, in ipsi quoque

Nubeculae uiri: sed hi cōm. sō
 iā praelio adueniunt. quod
 uinā non fecit. Quae uero
 fundae uterentur, omnino nō
 adueniunt: quare iratione
 Phaeboe iradunt omne
 illorum regionem igni. uas
 sisse. Ex is quidem Phae-
 thonis exercitus erat. Post-
 quā uerò signa crecta sunt,
 aselli radia undaq; conētre
 puere (nam his tubarum loco
 utuntur) conuulantes
 praelium pugnabunt: et So-
 larium quidem leuū con-
 fectum fugit (neq; enim sus-
 ferre ualuit instantes Equi-
 ualentes, nostriq; insequen-
 tur cedentes) dextrum au-
 tem illorum cornu superius
 euadebat, nostro, quod in le-
 uo erat, propulso. Excun-
 tes autem Acroculices in se-
 quebantur usque ad pedita-
 ium. Hinc auxiliantibus il-
 lis, defecerunt eregionē de-
 clinantes, idēq; maxime ubi
 senserunt suos qui in le-
 uo fuerāt, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, mul-
 ti quidē capti, plurimi uerò coniecti occubere, in ipsi quoque

καὶ τὸ αἷμα ἱρῆν ποτὶ μέν
ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὥτε πάντα βά-
πτεισθαι, καὶ ὀδυρὰ φαίνε-
σθαι, οἷα παρ' ἡμῶν, ἀνελόντων
τὸ ὕλιν φαίνοντα. ποτὶ δὲ
καὶ ἡ δὴ γλῶσσι κατέχευεν,
ὥστε μὴ ἀκῆσαι, μὴ ἀπὸ τοῦ
τις τινὲς καὶ πάλα αὐτῷ γενο-
μένης, Ὅμηρος ὡς ἐλάβεν αἵ-
ματι ἔρποντα τὸν Δία, ἐπὶ τῷ τῷ
Σαρπηδὶος ὅταν ἔκτανεν. αἰν-
σφύσας ἰδὼν δὲ τὴν Διόξιν, ὅ-
τε ῥόπαλα ἐσέσχευεν τὸ ῥῆ-
μα ἐπὶ τῇ κρανίῳ, τῇ περὶ μαχί-
ας, τὸ ἢ ἐπὶ ἀρμαχίας, ἐπὶ τῇ
νεφῶν. ἄρτι ἢ τῶν γενομέ-
νων, ἐγγύλλοντες ὑπὸ τῇ σκι-
ῶν οἱ Νηφελῶν τεταρταῖοι προ-
σιχύνοντες, ὅς τις ἴδωκεν ὅτι
μάχης ἰσθῆναι τῷ φαίνοντι. καὶ
ἀνὰ φαίνοντες προσίοντες, δια-
μασσεύοντες, ὅς τις ἴδωκεν
πρὸς νεφῶν, καὶ αὐτῶν συμ-
μεινῶν. μέγιστος ἢ τῶν μέν
αὐτῶν, ὅσον τῷ Ροδίων Κο-
λοσσὶ δὲ ὁμοίως ὅτι τὸ αὐτῶν,
τῷ δὲ ἴππων, ὅσον νῆες μεγά-
λαι φερτίδες. τὸ μὲν τοῖς πλεόν-
στοι αὐτῶν, οὐκ αὐτογραφά,
validæ onerariæ navis. Eque

nubes sanguis multus deflue-
bat, ut inficerentur, ac ru-
bræ apparerent, quales ap-
ud nos videntur occidente
sole. Multus et in terram
decidit: ut cogitarem num
le aliquid olim contigisset,
quum Homerus suspicatus
fuerit Iovem in Sarpedonis
morte sanguineis guttibus
ptuisse. Conuersi autem à
cæde, duo trophæa statui-
mus: unum quidem in arae-
nearum telis, et pedestris
pugna: alterum autem pu-
gnæ in aere supra nubes.
His iamdudum exactis, nun-
ciatum est ab exploratori-
bus, Nubecentauros aduen-
tare, et irrumpere, quos
Phæthonti antea aduenis-
se oportuerat. Iq; ubi adue-
nere, spectaculum præbue-
re insolitum et inexpecta-
tum. homines erant alatis
equis commixti. Magnitudo
quidem hominū quanta
Rhodiorū colossi à medieta-
te sursum, equorū aut similis
eorū numerum non scripsi,
ne cui

μή τω καὶ ἀπιστοῦ δόξῃ, το-
σούτων ὧν. ὕμῃσι δὲ αὐ-
τῶν ὅ ἐκ τοῦ Ἰουλιανοῦ Τεξό-
της, ἐπεὶ δὲ ἤδοντο τοὺς φί-
λους νεοικημένους, αὐτὸ μὲν
τὸν φαίδοντα ἐκχυπερ ἄγο-
γίαν αὐδῆς ἔπιπαι, αὐτοὶ
δὲ διαταξάμενοι τιταρχο-
μέσσις ἐκπύθονσι τοῖς Σι-
λωίταις, κτάντοισι, πρὸς τὴν
δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα δι-
σουλασμέσσις, καὶ πάντα
μὲν ῥέπειυσιν· αὐτὸν δὲ τὸν
βασιλέα καταδιώκονσι πρὸς
τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλεῖστα
τῶν ὀρέων αὐτοῦ κτείνουσιν.
αὐτοσπασσο δὲ καὶ τὰ ῥέ-
πεια, καὶ κατὰ δρᾶμον ἄπαν
τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων πύλαις
ὑφασμένον· ἐμὲ δὲ, καὶ δύο
τινὰς τῶν ἱταίων ἐξάγου-
σαν. ἤδη δὲ παρὶν καὶ
ὁ φαίδων, καὶ αὐδῆς ἄλλας
ῥόπαια ὑπὸ ἱκέτων ἴσασσι.
ἡμῶς μὲν οὖν ἀπυγόμεθα
ὅτε τὸν ἥλιον ἀνδυμένον, τὸ
χαριόπισον διδόντες ἀρα-
χνία ἀποκόμμεται. εἰ δὲ πο-
λιερμῶν μὲν ὅτι ἔγνωσαν τὴν
πόλιν, ἀνὰ τριψάσας δὲ,

ne cui incredibile id fiat. tā-
tus erat. Ducebantur autem
à Sagittario & qui est in Zo-
diaco. Vbi autem amicos
devictos sensere, ad Phaco-
thontem quidem miserunt
ut iterum rediret, ipsi autē
in aciem structi in Lunares
turbatos irruunt, inordina-
tos quidem, ob eam quam
hostibus fecerant fugam, et
iam spolia diidentes: om-
nemq; nostrorum multitudi-
nem in fugā uertunt. Ipsum
autem regem insequuntur
usque ad ciuitatem, atque
ex illius auibus conficiunt
plurimas. Dixerunt au-
tem ὧ trophæa, ac omnem
aranearum contextum. Cā-
pum decurrerunt, meq; ce-
perunt, et ē comitibus duos.
Iam autem ὧ Phæcthon a-
derat, ὧ sub illi alia tro-
phæa statuerunt. Nos au-
tem ad Solem ipso die duce-
bamur, araneæ tela fragmē-
to manib. post tergū ligatis.
Hi ciuitatem obsidere om-
nino noluerunt, conuer-

τὸ μεταξὺ τῆς αἰφύλης ἀπειλή-
 ζεν ἄτι μενίει τὰς αὐγὰς ἀ-
 πὸ τῆς ὁλίας πρὸς τὴν σιελώην
 δίκην. τὸ δὲ τῆς αἰφύλης ἡ δὲ δι-
 πλῆξ, περιωτῶντι σαφὲς ἐ-
 παρήκει τῇ σιελώϊ ἐγγύθεν, καὶ
 συνῆλθε δὲ καὶ πᾶσα κατιή-
 κε. πρὸς αὐτὴν δὲ τῶν τε ἐν-
 δομίων, πρὸς αὐτὴν ἐκείνων καὶ
 θαλάσσης τὸ ἐκείνην καμαρὴν καὶ
 σφᾶς περικύβητον ἐν σκότεινῳ
 τούτων. ὑπὸ σφύγῳ δὲ καὶ φό-
 ρος τελευτᾶν, καὶ σύμμαχος
 ἵστασθαι, καὶ μενίει πολεμύ-
 σιν, καὶ ὁμοῦρος ἡδὲ τῶν τε ἀν-
 τιστάντων. οἱ δὲ περὶ τῆς φάιδος
 παρὰ γυναικὸς δὲ ἐκείνης
 αἰ, τῇ προδοσίᾳ καὶ ἐκείνην κα-
 ρίνουσιν ἐν γυναικὶ, τῇ ὑφ' αὐτῆς
 δὲ μετῴνυσαν. καὶ ἵκνυντο δὲ ἐ-
 ξῶν ἡδὲ τῶν τε κατὰ τὰς
 συμβόλους ἐπειθήσαντο εἰς ἡλικί-
 ας καὶ εἰς σύμμαχον, πρὸς Σι-
 ελωίτας καὶ τῆς συμμάχους, ἡδὲ
 τῶν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν καὶ αὐτῶν
 τὸ δικτάριον καὶ μενίει ἐκ-
 τὴν σιελώϊ ἐκείνην, ἀπελ-
 γει δὲ καὶ τῶν αἰχμαλώτων
 ἐκείνων ἐκείνων χρημάτων,
 τῶν δὲ Σιελωίτας, ἀφῆκε καὶ

si uerò mediū aeris uallauero-
 runt, ut deceterò splendor
 à sole ad lunam minus per-
 ueniret. Vallum autem erat
 duplex nubium, ut Lunæ
 descētio manifesta fieret,
 & iam continua nox con-
 ſtāt teneret. quā in r. pres-
 sus Endymion, mīuens ora-
 uit, ædificium demolirētur,
 neq; se paterentur in tene-
 bris uersari. Promissū au-
 tem & tributa persolvere,
 seq; auxiliarem & amicum
 fore, neque in posterū bel-
 laturum: insuper & obsides
 offerebat. Phacibon uerò
 congregato hī concilio, pri-
 mō quidem in ira persistit:
 postremō mutauit senten-
 tentiam, ac pacis conditio-
 nes acceptæ sunt huiusmo-
 di. Fædus inierunt Solarij
 & horum socij cum Lunarij,
 eorumq; socijs. his legi-
 bus, ut intermurale deſci-
 ant Solarij, neque posthac
 Lunam inuadant: Statutoq;
 precio captiuos reddant:
 Lunarij autē dimittāt stellas
 liberas,

αὐτανόμους τὰς γὰρ ἄλλας ἀστυ-
 ρας, ὅπῃ αὖ μὴ ἐπιθίγῃ τοῖς
 Ηλιατίαις, συμμοχλῶν δὲ τῇ ἀλ-
 λήλῳ, ἡν τὸ ἐπὶ τῷ φόρῳ δὲ ὑ-
 ποτακῇ, ὡς καὶ ἴσας τὴ βασιλε-
 ῖαν τὴν ἐκείνην τῷ βασιλεὺς τῷ
 Ηλιοτῷ, ὅσας ἀμφοτέρων μν-
 ρίας, καὶ ὁμῶς δὲ σφῶν αὐτῶν
 δόνας μετὰ τὴν δὲ ἀποικί-
 ας, πῶς ἐστὶν ἡσφείρεν, κοινῶν
 ποιεῖν, καὶ μετὰ τὴν δὲ ἀ-
 λῶν τὴν ἐκείνην, ἡ γὰρ αὐτῶν
 τὰς συνοδάς τῶν δὲ ἀπο-
 κῆς, καὶ ἀνὰ τὴν αὐτὴν μὴ τῶ
 αὐτῶν, ὡς τὸς μετὰ τὴν δὲ ἀ-
 σαρ δὲ Ηλιατῶν καὶ Πυρρονίδος
 καὶ Θερῶν καὶ Φλόγιου, Σιαν-
 νίτῃ δὲ Νύκτωρ καὶ Μένιος καὶ Πο-
 λυλαμπῆς, τοιούτῃ καὶ ὅτι
 οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ τῶν δὲ
 καὶ τῶν δὲ, καὶ ὅτι τὸς ἀγ-
 ματώδεις ἀπὸ τῶν δὲ, ἡ δὲ
 φησὶν ὅτι τὸς σιαννίαν, ὅ-
 πῃ τὸς δὲ, καὶ ὅτι τὸς
 το καὶ τὸς δὲ τὸς δὲ, καὶ ὅτι
 καὶ ὅτι τὸς δὲ, καὶ ὅτι τὸς
 καὶ ὅτι τὸς δὲ, καὶ ὅτι τὸς
 καὶ ὅτι τὸς δὲ, καὶ ὅτι τὸς
 καὶ ὅτι τὸς δὲ, καὶ ὅτι τὸς
 καὶ ὅτι τὸς δὲ, καὶ ὅτι τὸς

liberum, utrumque posthac So-
 larib. nō inferat: vicissim au-
 tē auxilietur, si q̄s invaserit i
 uectigaliti uerō cōditionē p̄e-
 dat annuatim rex Lunario
 rū regi Solariorū ampbor. u-
 roris decem millia, obsidē
 que ē suis decies mille.
 Colonia in Luciferum cō-
 munis fiat, & ex u. r̄isq; qui
 uolet, participet. Sculpant-
 ur, autem fœdera in colūna
 electrina, eriganturq; in
 medio aeris in confinis.
 Qui uerō pepigēre, ex So-
 larium quidem parte fuerunt
 Pyronides, & Therites, et
 Phlogius: Lunarium autem
 Nyctor, & Menius, & Po-
 lylampes. & talis quidem
 pax sequuta est: confestim
 autem murus euersus est, et
 captiuos restituere. Vbi au-
 tem ad Lunam ipsi cregres-
 si sumus, obuiauerunt nobis
 socj, & cum lachrymis sa-
 lutauerunt nos, & Endy-
 mion ipse. Atqui suadebat is
 quidem, nos ibi secum mane-
 re, n. diuam filiū in
 uxorem

πάλιν γυναικί γὰρ ἂν εἰσι
 παρ' αὐτοῖς, ἵνα ᾗ ἡ δαμάει·
 παθόμεν, ἀλλ' ὅτις ἀποκίμα
 φθίωσι καὶ τὸ εἰς τὴν θάλατ-
 ταν, ὡς ᾗ ἵγνη ἀδύνατον ἐν
 πᾶσι, ἀπὸ πῆμα ὅμως, ἵ-
 πιάσας ἵπλ' ὁμῖας, ἃ δ' ἵπ-
 τῶ μεταξὺ δειχθῆσθαι ἐν τῇ σι-
 λῶν, κατὰ τὴν καὶ καὶ καὶ
 παρὰ δὲ ταῦτα βάλονται ἡ
 πᾶσι πρῶτα ἢ τὸ μὴ ἐν γυ-
 ναικῶν γοναῖσι αὐτῶν, ἀλλ'
 ἀπὸ τ' ἀρρένων· ἡμεῖς γὰρ τοῖς
 ἀρρένωνι χρεῖται, καὶ δ' ὅτι
 μαγνητικὸς ὅλος ἱσασί, μί-
 χρι μὲν ἂν πῶσι καὶ ἵπτοι
 ἐπὶ γὰρ γὰρ ἵπτοι, ἀπὸ
 ᾗ τῶν γὰρ αὐτῶν. κύνει
 ᾗ δὲ τῇ τῇ, ἀλλ' ἐν ταῖς
 γαστρικαῖς, ἵπτοι γὰρ
 συλλάβει τὸ ἔμβρυον, παχύν-
 ται ὁ κύνει, καὶ χρεῖται ὅτι
 ἀντιμέτωποι, ὅτι γὰρ νικρὰ,
 ἵπτοι ᾗ αὐτὰ πρὸς τὸν ἄ-
 νθρωπον κινεῖται, ὡς πῶσι. ἡ
 καὶ δὲ μοι, ἡ δὲ τὸς ἑλλήνων
 ἵπτοι ὅτις τῇ γαστρικαῖς
 τῶντα,

in hiātia exponentes mulcent, & ad uitā excitant. Inde et
 mihi uidetur ad Græcos illud gastrocnemie vocabulū de-
 uenisse,

uxorem mihi pollicebatur
 suam quem habebat. Nam
 apud eos mulieres nullæ
 sunt. Ego autem baudqua-
 quam parui, sed petebam di-
 mitti in mare. Qui ut per-
 suaderi non posse animad-
 uertit, septem diebus conui-
 uio acceptos, tandem dimi-
 sit. Quæ interea in Luna
 uersatus uiderim, quæ uero no-
 ua & inaudita cognoue-
 rim, dicā. Primum quidem
 eos non generari ex mulie-
 ribus, sed maribus. nam ma-
 sculis nuptijs utuntur : sed
 nec quid sit femina, omni-
 no sciunt. Nam ad quintum
 & uigesimum usque annum
 omnes mulierum habentur
 loco, eo autem supra non ha-
 bentur, sed habent. Conci-
 piunt autem non in uentre,
 sed in crurium posteriori
 parte. Vbi enim factus con-
 ceptus est, tumet crus, &
 tandē suo tēpore præcidētes
 educūt mortuū eadē ad uē-
 uenisse,

τένεμα, ὅτι παρ' ἱκάνεισ αὐ-
 τὶ γαστρός κυοφορεῖ. μᾶλλον δὲ
 τότ' ἄλλο διηγέσμεν· γίνεσθαι
 δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, οἱ
 καλὰ μὲν Δρυῖται γίγνι-
 ται δὲ τὸν ῥέπον τῶτον· ὅρ-
 γον ἀνδρῶν τὸν διξίον ἀ-
 ποτιμύουσιν, ἢ γὰρ φυτεύου-
 σιν, ἢ δὲ αὐτὸ διελθόν ἀ-
 παρύνεται μίγιστον, σάρμινον,
 οἷον φαλλός, ἔχει δὲ καὶ κλά-
 δας καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς
 ἰσχυρὰ καὶ, πηχυαῖοι τὸ μί-
 γιστον· ἀπεδιδὼν ὅν τινα αὐτῶν
 ἐκφυγέσασθαι αὐτὰς, ἢ κα-
 τὰ τὴν φύσιν τῶν ἀνδρῶν, αἰσ-
 χύνονται τοὶ προδιτὰ ἔχουσιν,
 οἱ δὲ ἐλπίσαντες, οἱ δὲ πίνου-
 σιν αὐτῶν φύλιν, καὶ διὰ τῶ-
 τον ὀχέουσι, καὶ πλεονάζου-
 σι ταῖς γαστρίαις αὐτῶν, ἢ
 πλεονάζουσι καὶ γὰρ ἡ φύσις ὁ ἀνδρῶν
 παρ' ἑκαστοῦ ἀπεδιδόνηται, ἀλλ' ὡς
 σπέρμα κατὰ τὸν διαλυόμενον,
 ἀπὸ γίγνεται. ῥοπή δὲ πᾶσι
 ὁ αὐτὸς ἰσχυρὸς καὶ πᾶσι ἀνακώ-
 σεται, ἐκείνη δὲ ὁπλῶσιν ἡδὲ τῶν
 ἀνδρῶν. πολλοὶ δὲ παρ' αὐ-
 τοῖς εἰσιν ἢ τῶν ἀνδρῶν πινόμε-
 νοι, ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἢ, πρὸς ἀνδρῶν
 τῶν, ὡς παρ' ὅν παρ' ἑκαστοῦ,

uenisse, q. apud illos uentris
 loco sura incipit. Maius qd-
 dam ex his enarrabo. Ge-
 nus hominū apud illos est,
 qui dicuntur arborei: idēq;
 hoc modo nascitur. Testicu-
 lum hominis præcidentes,
 in terram plantantium mo-
 re defodiunt. Inde autem
 exoritur arbor carnea ma-
 xima, ut phœdus. Ramos qui-
 dem habet & frondes, frus-
 ctus uerò cubitales glandes.
 Vbi autem ea matura fue-
 rint, decerptas cudunt, atq;
 in homines effingunt. Pu-
 denda autem habent appo-
 siticia, quidam eburnea, pau-
 peres autem lignea, quibus
 coeant, & uxoribus misce-
 antur. Postquam autem se-
 nuerit aliquis, non mori-
 tur, sed ut fumus solutus e-
 uanescit in aërem. Cibus est
 omnibus unus: struēto ete-
 nim igne ranæ assant super
 prunas. Multæ apud illos
 sunt ranæ per acra circum-
 uolantes. His autem assatis
 circumfusi uelut ad mensam
 lambunt

ἀναίρουσι τὸν ἀνὰ θυμὸν μέγαν
 κακόν, καὶ ἀνέχονται, σίτω
 καὶ οἷον ῥιφόντες τοῖς ὕδασι, καὶ τὸν
 δὲ αὐτοῖς ὄψιν, ἀπὸ ἀποθλιβό-
 μενος ὡς κύμα καὶ ὑγρὸν ἀ-
 πᾶς, ὥσπερ δρόσον, ἢ μὲν ἀ-
 παρᾶσι γὰρ, καὶ ἀποδιδόναι,
 ἀλλ' ὅθι τίς βλωτὰ ἤτις ἔμελλε.
 ἀλλ' ὅθι τίς σιωπῶν δὲ πᾶς
 οὐκ ἐν ταῖς πυγαῖς παρὶχέ-
 σιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ὥτις
 τίς γαστροκνημία· ἡ δὲ γὰρ
 ὁσὶ τὴν κλέος, καλὸς δὲ νο-
 μίζεται παρ' αὐτοῖς, ἐν πᾶσι
 φαλακρὸς καὶ ἀκραιφνὴς τὸν
 δὲ κεμήτας καὶ μυσάγοντα,
 ἡ δὲ δὲ τῶν κίματων ἀσφύων
 τὸν κακόν, τὸν κεμήτας κα-
 λὸν νομίζουσιν· ἐπιδέμεν γὰρ
 πονεῖ, εἰ καὶ παρ' ἰκάνων ἀνα-
 γῆστο, καὶ μὲν καὶ γυναικὸς φύ-
 σις μικρὴν ὑπερὶ τὰ γῆστον.
 καὶ οὐχ οὐκ ἐν τοῖς ποσὶν ἔχ-
 ουσιν, ἀλλὰ πάντες ἄσσοι μο-
 νοδάκτυλοι, ὑπερὶ δὲ τὰς πυ-
 γὰς ἰκάτω αὐτὸ κράμα ἐκ-
 πίπτει μακρὰ, ὥσπερ ἄρ' ἀ-
 λασαίς αἰεὶ, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνὰ πῖ-
 ποντα, ἢ κατακλωμεύει.
 ἄπει.

lambunt evaporatum ex il-
 lis fenum, ac uescuntur. Et
 cibo quidem tali aluntur.
 Porus autem illis est aer ex-
 pressus in calidum est, liquorem
 ex se in rorem reddens. Nō
 egerunt autem, neque mor-
 gunt, neq. perforesi sunt ex
 parte qua nos: sed ne pueri
 quidem naubus rem obsec-
 nam praestant, uerū in popli-
 tibus supra iuramentum illic
 perforesi sunt. Pulcher apud
 illos habetur caluus, et si-
 ne comat: comatos autē abo-
 minantur. Apud eos uerō
 qui comatis inhabitant et il-
 lus comati contra formose
 habentur. Adueniunt enim
 quidam qui nobis illorum
 mores narrauerunt. Barbæ
 autem ad genua demittunt,
 et in pedibus ungues non
 habent, sed unodigiti sunt
 omnes. In speciem caudæ
 brassica naubus cuiusque il-
 lorum innascitur prolexa,
 semper germinans, quæ et
 resupino cadente non fran-
 gitur. Emungunt et mel
 amarissim-

ἀπομύττεται δὲ μίλι δριμύ-
 τατον· καὶ κείδαν ὃ πονῶσι μ,
 ὃ γυμνάζονται, γάλακτι πάν-
 τὸ σῶμα ἀλείφουσιν, ὅτι καὶ τυ-
 ρινὶ αὖτὸ πύγυνδαν, ὃ κα-
 λύειν τὸ μίλιτον ἐπιτάττει-
 σιν. ἰλασθὲν δὲ πρὸνται ἀπὶ τῆ
 περιμέτρου, πάντων λιπαρῶν τι
 καὶ δύσδε, ὅσπερ μύρον. ἀμ-
 πύλας δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὕδρε-
 φόρους· αἱ γὰρ ῥέχυνται τῶν βου-
 ρῶν ἀσὶν ὅσπερ χάλαζα.
 καὶ μετὰ δὲ, ἰππιδάων ἱμνι-
 σὼν αὖτις· διασώσας τὰς
 ἀμπίλας ἰσάναι, τότε πρὸς
 ὅμους καταπίπτει ὃ χάλαζα,
 διαρρέκινται τῶν βουρῶν·
 τῇ μὲν τοι γὰρ ἴσα πόρος
 χερῶνται, τιδόντες ἐν αὐτῇ ἱ-
 σον διακταὶ· ἀντικτὴ γὰρ αὐ-
 τῇ αὐτῇ, καὶ πάλιν κλασθῆ-
 ῖσιν, ἰστέον δὲ ἐν αὐτῇ ὃ δὲ
 ὅπασ φάνεται, ὃ τῶν μόνον,
 ὅτι δασύα ἰστέον, καὶ λασίον
 ἰστέον· ὅτι καὶ τὰ νεγρὰ ἱ-
 σιδάων ῥέχυνται, ἰστέον
 ὑποδύεται. ἰστέον ὃ τῶν μὲν
 πλεονεξία καὶ μαλθακῶ, ἰστέον
 πίνουσι δὲ χαλκῷ, ὅφασθαι, πο-
 λὺ χαλκῷ γὰρ τὰ ἰστέον χαλκῷ.

amarissimum: qui si quan-
 do vel labori insudant, vel
 luctantur, corpus lacte ob-
 linunt, ut et casum eo coa-
 guletur, melle paululum
 distillante. Oleum autem
 ē cepis educunt maximē
 pingue, ac redolens ut un-
 guentum. Vineas habet plu-
 rimas, et aquæ feraces: uno-
 rum autem acini sunt velut
 grando quæpiam: et mihi
 quidem videtur ubi ventus
 incidit, vites illas quati,
 fractisquæ uvis grandinem
 huc ad nos mitti. Venire ut
 sacculo utuntur, in eum
 quantum cupiunt mitten-
 tes. Apertilis etenim ven-
 ter est illis, et iterum clau-
 silis, neque in illo intestinum
 ullum aut hepar apparet,
 solum autem densus est in-
 tus, et pilis oblitus, ita ut
 et parvuli ubi frigent, in
 eum subeant. Amictus au-
 tem divitibus quidem vi-
 treus et mollis, ceteris au-
 rem contextus. Nam ea loca
 metallorum sunt secunda,
 ἡδὲ καὶ.

καὶ ὀργάζονται τὸν χαλκὸν
 ὥστε ἀνιβερίξαιτο, ὥσπερ
 τὰ ὄφια. πολλοὶ μὲν τὰ τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς ἰχθυίαν, ὡς τὸ
 μὲν ἰππεύειν, μή τις μὲν νομίσει
 ψεύδειναι, διὰ τὸ ἀπίστον ἔ
 λγος· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον.
 τὰς ὀφθαλμοὺς περιαιρῶντες ἰ-
 χθῆσι, καὶ ὀβριμύμενοι, θηρίων
 τὰς αὐτῶν φυλάττειν, ὥς αὖθις
 θῆϊ λαῶν, ἔτι δὲ ἰνθιμύμενοι, ἐο-
 ρῶν. καὶ πολλοὶ τὰς σφίγγους
 ἀποκίσαντες, παρ' ἄλλων χρη-
 σάμενοι ἰρῶσι, εἰς δὲ εἰ καὶ
 πολλὰς ἀποδίτας ἰχθυίαν, εἰ
 πλάσσει. τὰ ὅσα δὲ, πλατύνων
 φύλλα ὄξιν αὐτοῖς, πολλὰ γὰρ
 τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων· ἱκῶ-
 νοι γὰρ μόνοι φύλιν ἰχθυίαν. καὶ
 μὲν καὶ ἄλλο βαῦμα ἰρ τοῖς
 βασιλεύσις ἐθιὰσάμενοι· καὶ τοῖς
 πῶν μίγιστον καὶ τὰς ἀπὸ
 φρίκας, ὅς πάντες παδίει.
 αὖθις μὲν οὖν εἰς τὸ φρίο
 ἀρκαταβῆτις, ἀκίαν πάν-
 των τῶν παρ' ἡμῖν ἰρ τῇ γῇ
 λιγυμέων. ἰαὶ δὲ εἰς τὸ καίτοι.
 πῶν ἀπεβλήψα, πάσας μὲν
 πόλεις, πάντα δὲ ἰδοῖς
 culum intueris, omnes quidem urbes, omnesq; gentes uides,

idemq; aqua macerata me-
 tallis ut lanam exercēt. Qua-
 les autem habeant oculos,
 omnino non ausim scribe-
 re, ne forte me quis mentiri
 puet ob sermonis absordi-
 tatem: tamen & id quidem
 dicam. Oculos exempliles
 habent, ut qui uelit suos ex-
 emptos, seruet eos apud se
 donec illis ad uisum egeat:
 quos cum reposuit, cernit.
 Et multi cum forte proprio
 os perdiderint, ab alijs mu-
 tuantur, & uident. Sunt et
 locupletes qui plures babe-
 ant, occultos quidem et re-
 conditos. Aures illis sunt pla-
 tani folia, præter eos qui ex
 glandibus formantur. illi e-
 nim solum ligneas habent
 aures. Cæterum & miracu-
 lum aliud in regia conspio-
 catus sum. Speculum maxi-
 mum supra puteum posuū
 est, non adeo altum. In pu-
 teum si quis descenderit, om-
 nia audiet quæ apud nos in
 terra dicuntur. Si uero spe-
 culum intueris, omnes quidem urbes, omnesq; gentes uides,

non

ἴδῃ, ὥσπερ ἰφίτης ἐνάτης.
 τότε καὶ τὰς εἰκάς ἐγὼ ἰδὼν
 σάμῳ, καὶ πάντων τῶν πα-
 τριδῶν· αἱ δὲ παῖδες μὲν ἰώ-
 ρου, ἐκ ἱππὶ τοῦ ἀσφαλὸς
 αἰπῶν. ἔστι δὲ μὴ πιστεύειν
 ταῦτα ὅτις ἔχω, αὐτοὶ δὲ καὶ
 αὐτοὶ ἐκείνοι ἀφίκεται, ἔστι-
 ται ὡς ἀληθὲς λέγω. τότε δ' ἔν
 ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα,
 καὶ τὰς ἀμφ' αὐτὸν, ἐμβαί-
 νοντες ἀνὰ χεῖρας. ἐμοὶ δὲ καὶ
 δῶρα ἔλαβον ὁ Ἐνδύμιον, δύο
 μὲν τῶν ὑαλίνων χιτῶνων,
 πέντε δὲ χαλκῆς, καὶ πέντε
 πλῆρες βερμίνων, αἱ πάντα ἐν
 τῷ κῆτι κατέλιπον. συνέπιπ-
 τον δὲ ἡμῖν καὶ ἱππογύπους
 χιλίαι, παραπέμποντες ἄλ-
 γαδιων προτακισίων. ἐν δὲ τῷ
 παράπλῳ πολλὰς μὲν καὶ ἄλ-
 λας χώρας παρεμύσαμεν,
 προσέσχοντες δὲ καὶ τῷ ἰσοφί-
 ρῳ, ἄρτι συνοικισμένῳ, καὶ
 ἀποβαίνοντες ἰσθμὸς σάμῳ. ἐμ-
 βαλόμενοι δὲ εἰς τὸ ζῳδιακόν, ἐν ἁ-
 λυσσὶ περιήεμεν τὸ ἔλεον,
 ἐν ᾧ τῶν γλῶν παραπλέον-
 τες· ὁ γὰρ ἀπὸ βαμνῶν, καὶ τοὶ

non secus ac si omnibus in-
 teresses. Tunc et ipse meos
 uidi, et patriam omnem
 an uero et illi me uiderint,
 satis exploratum non ha-
 beo. Quod si forte quis non
 credet hæc ita se habere, cum
 eo perueniet, sciet me uera
 dixisse. Tunc salutato rege,
 et his qui circa illum erant,
 nauem ascendentes fereba-
 mur. Abeunti autem mihi
 dona dedit Endynion, ue-
 stes quidem uitreas duas, æ-
 reas autem quinque, lupi-
 neamque et panopliam: quæ
 omnia postea in ceto amisi.
 Misit et nobiscum Equi-
 uultures mille, qui nos dedu-
 cerent stadiis quingentis.
 Nauigantes autem circa
 terram illam, prouincias qui-
 dem plurimas et alias præ-
 ter lapsi sumus, appulimus
 uero ad Luciferum nuper
 inhabitatum ubi descenden-
 tes, aquas hausimus. Hinc
 Zodiacum introcuntes, ad
 læuam quidem solem præ-

σι· λὰ τ' ἰταίρων ἰδιθυμύνα-
 των· ἀλλ' ἔσθ' αὖτις ὅκ' ἀφ' ἡ-
 κστ' ἰδιθυμύνα μέγ' οἱ τίω χά-
 ρας· οὐ γὰρ τὴν ἢ πικρὰ καὶ
 στυγερὰ, καὶ πολλὰν ἀγασθῶν
 μὲν· ἔοικέν τι ὅμοιος οἱ Νι-
 φιλ· καὶ τὰ φοβερά, μὲν ἐφ' ἑρῆντι
 παρὰ τῇ φαίδοντι, ἐπὶ πῆμα
 ἰδίω τίω· αὖτις, ἢ μετ' ὄντις ἰνο-
 σπένδοντες, παύσασθαι· ἔστι δὲ
 καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὕδα-
 σις, καὶ σὺν αὐτῇ ὅτι τίω ἰδίω
 σὺν τῇ αὖτις ἢ ἡμίχρῳ, καὶ ἰσχυ-
 ρῶ ἀφ' ἡμῶν ἰς τίω· Λυχνί-
 πολεμὶ καὶ μελίω, ὅθεν ἡ καὶ
 τίω καὶ μελίω· ἢ δὲ πῶς
 αὖτις καὶ μετ' ἑαυτῶν τὴν Πλειά-
 δων, καὶ τὴν Ἰαδῶν αὖτις, καὶ πῶς
 οὐ γὰρ μέγ' οἱ τὴν Ἰαδῶν· αὖ-
 τος αὖτις ὅτι, αὖτις πολεμὶ ὅθεν
 τὴν οὐρανὸν· λυχνίς ὅτι πολλὰς
 ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἰσχυρὰ ἀφ' ἡμῶν ἢ
 καὶ τὴν μελίω διαφύλακας· ἔστι
 μελίω καὶ πῶς, καὶ ὅσων ἀπὸ τῆς
 πῶντας, ὅστις αὖτις τῶν
 μεγάλων καὶ δυνατῶν πῶ-
 ν λαμπρὸς καὶ πῶς φανῶν.
 decurrentes, & in foro & secus portū deambulantes, nō-
 nullas quidem paruas, et ut ualde amenas, ex magnis au-
 tem ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac nobiles.

cum descendimus, & quos-
 dam socios id summè cupi-
 entibus. Erat enim uentus
 qui nos à terra propelleret,
 quonquam uideremus re-
 gionem fecundam, ac pin-
 guem, & irriguam, ac bo-
 norum multorum plenam.
 At qui Nubecentauri, bi uis-
 delicet qui Phacihoni mili-
 tabant, speculati nos longè,
 ac delapsi uolauerunt ad na-
 uem: quumq; socios esse didi-
 cissent, abire: iam enim &
 Equiuultures discefferant.
 Nauigantes autem sequenti
 nocte ac die, circa uesperam
 peruenimus ad Lucernarū
 urbem (sic enim illam uo-
 cant) iam iter nostrum ad
 inferiora secantes. Hæc au-
 tem ciuitas medio inter Ple-
 iades ac Hyadas stellas ære
 sita est, zodiacoq; multo in-
 ferior. Descendentes autem
 neminem quidem inueni-
 mus, lucernas uerò multas
 decurrentes, & in foro & secus portū deambulantes, nō-
 nullas quidem paruas, et ut ualde amenas, ex magnis au-
 tem ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac nobiles.
 Domus

οἰκύνουσι δ' αὐτοῖς καὶ λυχνῶν.
 οὗτοι δὲ δία καὶ τὴν περὶ αὐτῶν καὶ
 αὐτοὶ ἐθέλματα ἄλλον ὡς περ οἱ
 αὐθροπῆς, καὶ φωνῶν προηέ-
 σων ἐκείνων, καὶ ἐπὶ ἡμῶν
 ἐδίπλυνον· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐξήντα ἐκεί-
 λυν. ἡμῶν δ' ἡμῶν ἐφεβόμεθα,
 ὅτι δειπνῶσα, ὅτι ὑπνώσαί-
 τις ἡμῶν ἐτέλεμασθαι· ἀρχὴν
 δ' αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πε-
 ριπαύσας, ἐνθα ἡ ἀρχὴν αὐτῶν,
 δὴ ὅλως εὐκλεῖς πάντας, ἐνομα-
 σὶ καλῶν ἱκαστοῦ. ὅς δ' αὖ μὴ
 ἐπακρόσῃ, κατὰ δὲ καὶ τῶν ἀ-
 ποδοσῶν, ὡς διὰ τὴν τὴν τά-
 ξιν· ὅς δ' αὖ δαίμονες ὄντι, σβώδῃ-
 τας. παρὶ τῶν δ' ἡμῶν, ἐνο-
 ρῶμεν τὰ γιγνόμενα, καὶ ἐκεί-
 νων ἀμα τὴν λυχνῶν ἀπελογο-
 μένων, καὶ τὰς αἰτίας λεγέ-
 των, δὴ αὖ ἐβράδυνον. ἐνθα
 καὶ τὸ ἐμὲν τὸν λυχνῶν ἐγνώ-
 σα, καὶ προσπαύσας αὐτῶν, περὶ
 τῶν κατὰ τὴν ἐκείνων ἀποδοσῶν,
 ὅπως ἔχουσιν· ὅς δ' αὖ μοι πάντα δι-
 κύνουσα. τὴν δ' ἡμῶν ἐν τῇ πόλει
 ἐκείνων αὐτοῦ ἡμῶν αὐτῶν. τῇ ἐπι-
 ὅσῃ δὲ ἀρχαῖς, ἐπὶ αὐτῶν
 πλοσίον τῶν νηῶν. ἐνθα
 δὲ καὶ τὴν Νηφελόκοκκυγίαν

Domus illis & lychnones
 seorsum unicuique erant, &
 hominum more appellaban-
 tur, & vocem emittentes
 audiebamus: neque nocebant,
 sed potius ad diuertendum
 inuitabāt. Nos tamē formi-
 dare, nec nostrū vel unus a-
 pud illis cenare, aut capere
 somnū est ausus. Palatiū autē
 illis in media ciuitate extru-
 ctū est, ubi per totam noctē
 earū sedet princeps, nomine
 unāquāque cōpellās. Quaequāque
 uerō nō parēt, cōdemnatur
 ad mortē ut trās fuga. mors
 autē est extingui. Astātes autē
 nos considerabamus quae
 fiebant, simulq; lucernas re-
 spondentes audiebamus, cau-
 sisq; quare abfussent dicen-
 tes. Hic & lucernam no-
 stram agnouī, & allocutus
 rogabam, quomodo se babe-
 rent domestici nostri. ea au-
 tem mihi omnia enarrauit.
 & noctē quidē illi ibi mā-
 simus. Sequenti uerō die soluē-
 tes, secus nubes nauigabamus.
 Hic & Nephelococcygiam
 B e 2 uidimus

περὶ ἰδέναι, ἰλασμάσμεν·
 ἡ μὲν γὰρ ἡνίκεμεν αὐτῷ, ὃ γὰρ
 εἶα τὸ πτόμα, βασιλεύει μὲν
 τοι πότων Κορυθαὶ ἐ Κοττυρίῃ
 αὐτῷ. καὶ ἐγὼ ἐκτέθλω Αἰο-
 πεδέας τὸ πτόμα, αὐτῶν
 σιφῶ καὶ ἀλλῶν, καὶ μάτιον,
 ἵφ' οἷς ἐγγραφῶ ἀπιστημένα.
 ῥίτη δ' ἀπὸ ταύτης ἡμῖν,
 καὶ τὴν δεκτέον ἔλα σαφῶς
 ἰωρῶμεν, γὰρ τὴν δόξαν, πλὴν
 γὰρ τῶν ἐν τῷ αἵρι, καὶ αὐταὶ
 δὲ πρὸ δαίης ἔλα, καὶ ὑπερ-
 γαίς ἰφαιτάζοντο. τῇ τεταρτῇ
 ἡ, π. ρ. ἡ μιν ὑμῖν, μαλακῶς
 ἐν δαίῃ τῷ πτόματι,
 καὶ συνιστάνουσι ἡδὲ πλὴν ἐά-
 λατῶν κατιτίθεμεν, ὥς ἡ τῷ
 ὑδατι ἐψ. χύσμεν, ἐλαμά-
 στω ὥς ὑπερδιδόμεθα, καὶ ὑ-
 ποδιδόμεθα, καὶ δειπνῶν πᾶ-
 σιν ἐν τῶν παρίεντων ἡπεί-
 μεθα· καὶ ἀπερρίψαντες ἐνα-
 χόμεθα· καὶ γὰρ ἵτοιχι γαλήνη
 εἶσα, καὶ δὴ αὐτῶν τὸ πτόμα-
 γ. ἵτοιχι δὲ ἀρχὴ κα-
 κῶν μετέωρον γίγνεται πολ-
 λάκις, ὃ πρὸς τὸ βέλτερον
 μεταβαλὼ. καὶ γὰρ ἡμῖν δὴ
 fuerit esse principium.

uidimus urbem, uidentesq;
 admirati sumus: neq; in eam
 descendimus, non enim per-
 mittebat aura. Imperat au-
 tem illis Coronus Coudybio-
 nis filius. Tum ego Aristo-
 phanis poetæ recordatus
 sum, hominis quidem sapi-
 entis & ueri, ac in his quæ
 scripsit, frustra non crediti.
 Tertia autem ab illa die, et
 Oceanum iam manifestè ui-
 debamus, terram autem nus-
 quam, præter aerias illas,
 quæ iam ipsæ quidem igneæ
 et micantes mihi uideban-
 tur. Quarta autem die circa
 meridiem molliter aspiran-
 te aura & subsidēte, in ma-
 re deponimur. Ut uerò a-
 quam attigimus, mirè ac su-
 pra modum læti fuimus, &
 omnibus prandium ex his
 quæ suppetebant exhibui-
 mus, & descendentes nata-
 bamus, erat enim tranquil-
 lum mare. Sed, ut uidetur,
 sæpenumero mutatio in me-
 lus, maiorum malorum cōs-
 Etenim nobis duos tantum
 dies

μέναι ἑμαυτοὺς ἐν ὕδατι πλεύ-
 σαυσι, τῷ τρίτῳ ὑπερφανέ-
 σαι, πρὸς αὐτοχρητὰ τὸ ὕψος
 ἄφνω ἐρῶμεν θυρία καὶ κήκη
 πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν ᾧ μέγα
 του ἀπ᾽ αὐτῶν, ἴσον θαλάσσης
 χιλίων καὶ πεντακισίων τὸ μέ-
 γιστον. ἐπὶ δὲ καὶ χυτὸς, καὶ πρὸ
 πολλῶν τετρατάτων τῶν θαλάσ-
 σων, ἄφρῳ τι ὠρίαν ἰσχυρὸν,
 καὶ τὰς ὁλόντας ἐκράνεν, πο-
 λὺν τὴν πᾶν ἡμῶν φαλλῶν ὕψα-
 λος ὄρεος ὅξαις ἡ πᾶντα, ὡ-
 σπερ σπάλας, καὶ λουκῶν,
 ὡσπερ ἱερῶν. ἡμεῖς δὲ
 ἐν τῇ ὕδατι ἀλλήλους προσε-
 πέντε καὶ ὠρίαν ἰσχυρὸν,
 ἐμμένον τὸ ἡμῶν παρῶν, καὶ
 αὐτοχρητῶν, ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ
 κατέκταν. ὁ μὲν τοι ἴφθα θυ-
 ναρχὸς τῷ τοῖς ὁλόντι, ἀλλὰ
 διὰ τῶν ἀρῶν ὡς τῶν ὡς
 ὡς τὸ ὡς διέκρινον. ἐπὶ δὲ
 ἴφθα ἡμῶν, τὸ δὲ πρῶτον, σκό-
 τος ἦν, καὶ ὁ δὲ ἡμῶν ὡς τῶν
 ὡς δὲ αὐτῇ αὐτοχρητῶν,
 ἡμῶν καὶ τῷ μέγα, καὶ πᾶν
 τῇ πᾶν, καὶ ὡς τῶν, ἡμῶν
 μυριάδων πέντε ἡμῶν. ἡμῶν
 quae uel decem hominum millia capere possit. Erant

dies feliciter nauigantibus,
 illucens tertia ad orientem
 solens repente beluas uide-
 mus, & cetera cum multa a-
 lia, cum omnium maximū,
 & quingentorum & mille
 stadiorū magnitudine. ad-
 ueniebat autem bians, &
 mare procul turbans, spu-
 masq; undiq; circumfusum.
 Dentes exerebat phallis no-
 stris multo longiores, acu-
 tos omnes ut pali, ac ebore
 candidiores. Nos igitur cum
 postremū nobis mutuo ua-
 le dixissemus, & amplexi
 essemus, praestolabamur: et
 cum resorberet, una cū
 navi ipsa nos deglutiuit.
 Non autem contigit in den-
 tes offendere, sed per eorū
 raritatem nauis delapsa in-
 tro decidit. Vbi autem in-
 tus fuimus, primò quidem
 obscurum erat, & uideba-
 mus prorsus nihil. Tandem
 eo biante uidemus cetū ma-
 gnum undequaq; altum la-
 tumq; & ciuitatis capacē,
 E c 3 praeterea

δομετο, καὶ ἰάλλα θύρτις, κα-
ραθεῖς ὃ ἡμῖν λαχονάτι καὶ
ἀπρόδρυα, καὶ ἰχθύς, ἔτι ὃ καὶ εἰ-
νερ ἰγχίπς ἱπαιδὺ ἱκανῶς ἰνο-
ριῶμεθ, ἐπιωθαίνετε δὲ ἐπι-
πύουμεθ, καὶ ὡς πάντα ἐξ ἧς
δουκασάμεθ, τὸν ἰγχεμῶνα, καὶ
τὰ ἐν τῇ νήστῳ, καὶ τὴν τῷ αἰε-
πλῶν, καὶ τὸ πόριμον, καὶ τὰ λα-
μίχρ, ὅτι δὲ τὰ κῆτες καταδύ-
σιως, ὅτι ἐπὶ θοδανμάσας, καὶ
κῶτες ἐν μίχρ τὰ κατ' αὐτ'
διεξῆς, λιμὸν τὸ ἥ γινος ἀμῖ,
ὡς εἶνοι, κύπριος, ὁρμηθεῖς δὲ
κατ' ἱμπορίαν ἀπὸ τοῦ παρῖ.
δὲ, μιτὰ παιδῆς, ἐν ἱρᾶτι, καὶ
ἄλλων πολλῶν εἰσιτ', ἱπλῶν
ὡς Ἰταλίαν ποικίλων φορτίων
μεμίθων, ἡδὲ νήες μετ' αἷας, ἡ
ἐπὶ σέματι τ' αἷτες διαλευ-
μεθῶν ἰσως ἰοράνατι. μιχρ
ἥ δὲ Σικιλίας εὐτυχῶς δι-
πλοῦσα μεθ' ἡμῶν ὃ ἀρπα-
δινῆς αὐτῶν σφοδρῶ, ἥρῃαι
τε τὸ δουκὸν ἀπὸ χεμεθ, ἐν-
θα τῷ κῆτες πῆριτυχόντες, καὶ
αὐτῶνδοι καταποδόντες, δύο
ἡμεῖς, τ' ἄλλων ἀποθανόντων,
ὅτι ὡ-

mitibus absorpti. ceteris morientibus, duo nos euasimus.

posuisset, ac pisces, vinumq;
infudisset: postq̃ saturi fu-
mus, rogabat qd nobis acci-
disset. Cui ego omnia ut sese
habebant enarraui: nimirū
tempestatem illam, et quid
in insula contigisset, tum na-
uigationem in acre, atque
bellum cū reliquis alijs, usq̃
que ad id quòd à ceto absor-
pti fuerimus. Ille uerò supra
modum admiratus, & ipse
ex parte quid sibi contigis-
set enarrabat, aiebatq̃: Geo-
nere quidem, hospites, sum
Cyprius. Egressus autem ad
mercatum cum filio quem
uidetis, alijsq̃ue meis fami-
liaribus mulis, nauigabam
in Italiam, naui quidem ma-
gna, ac uarijs mercibus o-
nata, quam fortè in cre-
ceti dissolutam uidistis. Igi-
tur in Siciliam usque felici-
ter nauigauimus: inde uio-
lento flatu ablati, post ter-
tiā diē in Oceanū delati fui-
mus: hic in cetum inciden-
tes, & ipsa cum naui ac co-

E e s Sepulchris

ρᾶς ἦσιν, ἀμικτοί τε ἴντις,
 καὶ ἄγριαι. ἢ γὰρ, ἰφὺς
 ἰγὺς, καὶ ἄλλαι τινὲς ἦσιν ἰν
 τῇ κήτει· πολλοὶ μὲν οὖν, ἰ-
 φη, καὶ ἄξυροι, καὶ τὰς μαρ-
 φας ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ
 ἰσπέρικα καὶ οὐράια εἰ ὕλας
 Ταριχαῶνς εὐκοῦτον, ἰδὲ
 ἰγχιλυπαῖον, καὶ παραβοπρό-
 σωπον, μάχιμον καὶ δρακὸν
 καὶ ὠμοφάγον. τὰ δὲ τῆς
 ἰτρίας πλωρᾶς, κατὰ τὸν
 δεξιὸν τοῖχον, Τριτονομῆ-
 δες τε, τὰ μὲν αἰὶν αἰνδρῶν
 πρὸς ἰσικότες, τὰ δὲ πᾶσι
 τοῖς γαλιόταις, ὅτ' ἐν μὲν τῇ
 ἁλικοῖ ἄσιν τῶν ἄλλων. τὰ
 λαὶ δὲ Καρρινόχαρι καὶ
 Θωοκίφαλοι, συμμαχίαν τι
 καὶ φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πε-
 ποιημένοι. τῶν δὲ μισό-
 γασσιν ὀνομαζομένων Παγουράδων,
 καὶ Ψιτοπόδων, γένος μά-
 χιμον καὶ δρεμικώτατον.
 τὰ ἰῶα δὲ, πρὸς αὐτῇ
 τῇ τόματι, τὰ πολλὰ μὲν
 ὄρεα ἔστι, προσαλυζό-
 μενα τῇ θαλάττῃ· ὅμοια
 δὲ πάντα ἰγὺς ἔχον, φέ-
 ρον Ψιτοπόσιν ὑπερλήν,
 ἰκάτη

rosi, ferriq; & agrestes. Pa-
 ra, inquam ego, & alij e-
 tiam sunt in celo? Multi
 quidem, inquit, & in huma-
 ni, ac uisui deformes. Nam
 occidentalem & extremā
 sylvæ partem Tarichænes
 inhabitant, gens oculis an-
 guilinis, & facie Carabæa,
 bellatrix, temeraria ac mor-
 dax. Aliam quæ ad dex-
 trum est flatu, Tritonomē-
 dæ tenent, superioribus
 quidem partibus homini-
 bus similes, inferioribus ue-
 rò felibus: atqui alij minus
 immites sunt. Ad laevam
 uerò Carcinochires, &
 Thynoccephali, mutua inter
 se amicitia & fœdere iun-
 ctæ. Mediterraneam deniq;
 Paguradæ ac Psittopodes,
 genus bellicum, ac celeris-
 simum. Quæ ad orientem,
 ad beluæ uidelicet os uer-
 gunt, deserta: in plurimum
 sunt, & à mari stagnantia:
 tamen & hæc ego teneo, κε-
 ρτιγαλ πρὸς Ψιτοποδibus,
 οἰκεία

ἰακύνθῃς, ὅτρησιν πυγυακί-
 σια. τοιαῦτα μὲν ἡ χώρα ἔστιν.
 ἡμῶς δὲ χρὴ εἶναι, ὥς τις ἀνα-
 νοώμεθα τοσούτοις ἔθνεσι μά-
 χεσθαι, ὥς τις βιοτεύεμεν.
 πόσι δ', ἐφ' ᾧ ἰγώ, ὅτοι πάν-
 τες αἰεὶ πολλὰς ἐφ' ἑαυτῶν χιλι-
 ας. ὅπλα δ' οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς·
 ἔδιν' ἐφ' ᾧ, πολλὰ δ' ἐκ τῶν ἰχθυ-
 ον, ἀπὸν, ἐφ' ᾧ ἰγώ, ἀφ' ἑαυ-
 τῶν δὲ μάχης ἰαθῶν αὐτοῖς,
 αἱ τε δὲ αὐτοῖς ἀνέπαισι, αὐτοῖς γὰρ
 ἀπαισόμενοι. αἱ γὰρ κρατήσασ-
 μεν αὐτῶν, ἀδυνάτοις τὰ λοιπὰ
 εἰκνύομεν. ἔσθ' ἡ τούτων, καὶ
 ἀπαλόντες ὅτι νῦν, παρ-
 σκοντο μὲν αἱ εἰς αὐτὴν πό-
 λιν ἐμμελῶς ἰσθῆναι, ἥ φέρου-
 ῖ δὲ ἀπόδοσις, ἥ δὲ ἡ πόλις
 δυνάμεις ἐνιστάσκει. καὶ δὲ οἱ
 μὲν ἐπικύπτουσι, ἡ δὲ λαομαχία
 τούτων, ὅτι ἡ πόλις ἰσθῆναι ἀ-
 παλόντες, ἀπὸ δὲ αὐτῶν τοὺς
 ἀγγέλους. πρῶτον δ' οἱ Ἰετίοι
 πεδόν, καὶ οἱ Παγυργάδαι, καὶ
 Λιπαίνοντες τῶν Σκινιβαρῶν (ἦτο
 τῶν γὰρ ἰακύνθῃς) μετὰ πολλὰ βο-
 ρύβησιν ἰσθῆναι. ἡμῶς δὲ τῶν
 ἐξ ὅλων ἰσθῆναι, ὅτι αὐτοῖς
 αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς, αὐ-
 χον

ostrea quingenta. Hæc au-
 tem sic se habet regio. Nos
 autem prospicere oportet,
 quomodo possimus tot cum
 gentibus congregari, et quo
 iure vivere. Quot, inquam
 ego, omnes hi? Plures, in-
 quit, mille. Armis autem
 quibus utuntur? nullis, in-
 quit, nisi piscium ossibus. I-
 gitur, inquam ego, feliciter
 dimicabimus, si nos his bel-
 lo cōgrediamur, utpote nos
 armati cum inermibus. Si
 enim eos superabimus, post-
 hac sine timore vivemus.
 Quæ ut probavimus, abeu-
 ges ad nauc accingebamur.
 Belli autem causa futura e-
 rat, quod pensio non persol-
 veretur, iam pacti tempora
 imminente. Et illi quidem
 misere tributa postulantes:
 is vero superbe respondens,
 nuncios persequutus est. Pri-
 mi igitur Psittopodes et
 Paguradæ Scinibaræ (sic e-
 nim vocabatur) indignati,
 cum tumultu ingruerant.
 Nos vero aggressum prævi-
 dentes, stetimus armati,

ὄχουσι. εἰ γὰρ Τριτωνο-
 μενδῆτες τῶν ὑλυχίων ἦσαν,
 ἑλκὶ οἱ συμπαχῆν προσα-
 ρέμενοι. ὑμῶς δὲ προ-
 παύεσθε τοὺς αὐτοὺς, πρὶ τὸ
 προσελόντες προσκίψαμεν,
 πολλὰ βίη χρώμενοι. αὐ-
 τήχ' ἐπὶ τὸ κῆρυξ, ὡς πρὶ τὰ
 σπύλαια. ἱερὸν ἄμενοι δὲ
 αὐτοὺς, ἅτι γυμνῆται, καὶ κα-
 ταδύσσετε ἐς τὴν ὕλην,
 τὸ λοιπὸν ἱπικρατέρως τῆς
 γῆς. καὶ μετ' ἐν ποτὶ κή-
 ρυκασι ἀποστύξετε, μακρὸς
 τι κίερεσσι, καὶ πρὶ σι-
 λίας ἀνδραγατεύετε. ἑμῶν δὲ
 ἐκιδέσθαι ἐπὶ τὴν ὕλην, ἀλλὰ
 τὴν ὑπερβαλὺν χάρισεν ἐπ'
 αὐτοὺς, παρέχας ἀφ' οὗτο ὅτι
 νόστον, πάλιν τῶν Τριτωνο-
 μενδῆ ἦσαν. ὅτι δὲ, ὡς ἑ-
 δον τὰ γεγονέμενα, διαδρα-
 μόντες ἐν τῶν βραχυλίων, ἀφ' οὗ
 καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατ-
 ταν. ἅμα δὲ τὴν χερσὶν ἰο-
 πιδέοντες, ἔραμεν ἡδὴ ὁ-
 σον τῶν πελαγίων, τὸ
 λοιπὸν ἀδύνατον κατὰ τοῦτον,
 καὶ πολλὰ γυμνασίαις τὴν
 καὶ κυνεγισίαις χρώμενοι,

chires tenebant. nam Tri-
 tonomendetes quiescebant,
 neutri parti addicti. Nos
 uerò congressi apud Neptu-
 ni templum obuiaimus, ma-
 numque conseruimus, mul-
 to clamore usi. Resonabat
 autem cœtus, ut antra so-
 lent. His item in fugam
 uersis (erant enim expedi-
 ti undique) & in syluam
 fugatis, ex illo terra potiti
 sumus. neque post multum
 præcone misso sustulerunt
 suos in bello mortuos, fæde-
 ra & amicitias postulon-
 tes. Nobis uerò de amicitia
 uel fædere non est uisum,
 sed postera die conuersi in
 eos, funditis omnes cæcidi-
 mus, præter Tritonomen-
 detes. Siquidem bi ut uide-
 dere quæ contigerant, dila-
 psi per cœti branchias, desi-
 liere in mare. Igitur pro-
 uinciam ingressi iam hosti-
 bus uacuam de cæterò absq[ue]
 timore habitabamus, palæ-
 stris, alijsq[ue] gymnasijs pluri-
 mum ac uenationibus dedi-
 ti. Quan-

καὶ ἀμπλαγγόντες, καὶ τὸ καρ-
πὸν συνομιζόμενοι τὸ ἐν τῇ
ἀνδρῶν. καὶ ὅλως, ὡς εἰμὲν
τοῖς ἐν διωμοτέρῳ μεγάλῳ
καὶ ἀφύκτῳ πυφῶσι καὶ λιγυρί-
ναι. ἴσται δὲ καὶ ἔν, καὶ μέλαι ο-
κίω, τὸν διόγορον τὸν φέπον.
τῷ δὲ ἰννάτῳ μῶι, σίμπῳ ἰο-
ταμῶν, περὶ τὴν δούτιραν τῇ
τόματι αὐτοῖς (ἀπαξ γὰρ δὲ
ἔτε, κατὰ τὴν ὥραν ἰσάτω,
ἰσὶς τὸ κῆτος, ὅτι ὁμᾶς πρὸς
τὰς αὐτοῖς τεκμηρίωσαι τὰς
ὥρας) περὶ ἔν τὴν δούτιραν,
ὡς ἴφω, αὐτοῖς, ἄφω βούτε
πολλῷ, καὶ δέρυβις ἡκίστε, καὶ
ὡς πρὸς κελύσμαια, καὶ ἁρσί-
αι, ταραχθῆντες ἔν, ἀνερπύ-
σασθαι ἐπὶ αὐτὸ τὸ τόμα τὸ δι-
ρί, καὶ πάντες ἰστέος τὸ δέν-
των, καὶ ὡρῶμεν ἅπαντα. ἔν
ἰγὼ εἶδον διχμάτων παραλο-
ξότατον, αὐτοῦς μεγάλως, ὅ-
σον ἡμετέρας τὰς ἑλκί-
ας, ὡς τῶν μεγάλων προ-
σώλιοντα, ὡς πρὸς τὸν ῥι-
πῶν. οἶδα μὲν ἀπίστοις ἰσ-
κότης ἰστέων, λίξαι δὲ ὁμῶς.
secus quàm triremibus nauigantes. Et quanquam
sciam me non uerisimilia narrare, dicam tamen.

ti. Quandoq; uincas exerce-
bamus, aut ex arboribus po-
ma legebamus, omnino bi-
similes, qui in maximo &
ineuitabili carcere conclusi
delicijs & uoluptatibus in-
dulgent. Annum autem &
menses octo ibi exegimus.
Nono autem mense, quinta
die mensis, circa secundum
oris biatum (tunc enim id
semel unoquoque anni tem-
pore faciebat, ita ut nos cō-
iectura assequeremur qua-
tuor ea esse anni tempora)
Ad secundum igitur, ut præ-
diximus, oris biatum, con-
festim uocem ac tumultum
audiebamus, ut nautarum
præcipientium ac remigan-
tium. Turbati igitur ad i-
psam bestiae os prorep-
simus, stantesq; intra dentes,
aspiciebamus omnia, specta-
culum, quod quidem uide-
rim, inusitatissimum: homi-
nes magnos dimidijs stadijs
statura, magnis insulis non

Insulae

νῆες ὅσων ἡδὲ μάλιστα ῥῆ, ὃ
 πᾶν ἢ ὑψέλαι, ὅσον ἑκατὶν
 σταδίων ἑκάστη τὴν πρὸς ἡμῶν
 ῥεῖν, ἐπὶ δ' αὐτὴ ἑκατὶν ἑκατὶν
 ἀνδρῶν ἑκάστην ἀμφὶ τὰς ἑκατο-
 ντὶ ὀκτώ. τῶν ἢ οἱ ῥῆ πᾶρ ἑ-
 κάτορα δὲ νῆες καθήμενοι,
 ἱφιξῆς ἑκαπυλάτης, κυπαρίσ-
 σοις αὐτοκλάδοις, μέγας δὲ καὶ
 αὐτοκλάδοις, ὡς πρὶν ὄρεταις.
 κατόπιον ἢ, ἐπὶ δὲ πρύμναις,
 ὡς ἰδύκεαι, κυβερήτης ἐπὶ λῶ-
 φῳ ὑψηλῷ ἐστῆκεν, χαλκῷ ἑ-
 χων πηδάλιον, σταδίων τὸ
 μέγεθος. ἐπὶ δὲ τῇ πρύμνῃ, ἑκα-
 τιστὰς ἀκροντα ὡς πρὸς ἡμῶν αὐ-
 τῇ ἑκατὶν, πᾶσα ἑκατὶν
 ἀνδρώπεις, πολλὰ δὲ καὶ ἑκατὶν
 αὐτῇ ἢ πρὸς ἡμῶν, καὶ ἑκατὶν, ὡς
 ἑκατὶν πρὸς ἡμῶν ἑκατὶν. αὐτὴ δὲ
 ἑκατὶν, αὐτῇ ἢ ἑκατὶν τῇ
 ὑμῶν, πολλὰ ἢ ἑκατὶν ἑκατὶν,
 ἑκατὶν τὴν αὐτῇ καὶ ἑκατὶν
 τὴν ὑμῶν, οἱ ἑκατὶν ὁ κυ-
 βερήτης. καὶ ὅσων δὲ ἑκατὶν
 ἑκατὶν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὴν ἑ-
 κατὶν ἑκατὶν ἑκατὶν, ὡς
 πρὸς τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.
 his præfecti ad remigium incitantes: ac ocyus moue-
 bantur, quemadmodum longæ naues consueverunt.

Insulae erant in longum qui-
 dem porrectae, arduae ta-
 men, singulae centum stadio-
 rum ambitu, in quibus na-
 uigabant ex uiris illis circi-
 ter uigintiocto. Horum ali-
 qui utrinque insulae lateribus
 insidentes ordine remiga-
 bant cupressis magnis ipsis
 cum ramis ac frondibus tanquam
 remis. Ponē autē ad ipsam
 puppim, ut uidebatur, gu-
 bernator ut in colle quodā
 sublimi stabat, arcum re-
 gens gubernaculum, longi-
 tudine stadij unius. Ad pro-
 ram uerò ex his armati cir-
 citer quadraginta pugna-
 bant, hominibus, præter co-
 mam, omnino similes. Ipsa
 enim coma ignis erat, et
 ardebat, ut galearum usu
 non sanè opus esset. Pro ue-
 lis uerò uentus in syluā in-
 cidens, quæ plurima cuique
 inerat, sinuabat insulam, et
 deferebat quò gubernator
 ipse cupiebat. Erant et in

Primum

τὸ μὲν πρῶτον δύο ὅ τρις ἰσ-
 ρῶμεν, ὕστερον δ' ἰσχυρότερον
 ἑκατόν πεντήκοντα, καὶ διασπεί-
 ροντες ἰσχυροτέρως, καὶ ἰσχυρότε-
 ρως, πολλὰ μὲν αὖτε πρῶ-
 ται συνεράσαντο ἀλλήλους,
 πολλὰ δ' ἐν ἰσχυρότεροις καὶ
 ἀντιπρῶτοις. αἱ δ' ἐν συμπληρώσει,
 καὶ τῶν δὲ συνηντισάντων, καὶ ἰσ-
 χυρότεροις ἀπιδύοντο· αἱ γὰρ αὖτε τῶν
 πρῶτα τῶν τεταγμένων, πᾶσαν
 ἰσχυρότητα προθυμίας, ἰσχυ-
 ρότητα δὲ καὶ αὐτοῖς, ἰ-
 σχυροὶ δὲ ἔδεισαν. αὐτοὶ δ' ἐν ἰσχυ-
 ροτέρῳ, πολλὰ ποταμὸν μεγάλας,
 ἰσχυρότεροις ἀλλήλους ἰσχυ-
 ροτέρως, οἱ δ' ἐν συμπληρώσει τῇ
 ὕλῃ, καὶ ἰσχυροτέρως τῶν τεταγ-
 μένων, καὶ ἰσχυροτέρως ὁ-
 στροῖς τὰ ἑκατόν πεντήκοντα, καὶ
 σπόγγους πλεονάζουσιν. οἱ αὖτε δ'
 τῶν μὲν Αἰολοκένταυρων, τῶν δ' Ὀα-
 λαοσπότων. καὶ μάλα αὐτοῖς ἰ-
 σχυροτέρως, ὡς ἰσχυροτέρως ἰσχυ-
 ροτέρως. ἰσχυροτέρως γὰρ ὁ Ὀαλαοσπότης
 πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ
 Αἰολοκένταυρος ἰσχυροτέρως, ὡς
 ἐν ἀποδείξει ἐπικαλούντων ἀλ-
 λάσας, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν

Primum igitur duos uideba-
 mus aut tres, postremo autē
 sexcenti apparuere, stantesq;
 seorsum committebant præ-
 lium, et pugnant. Multa
 quidē inter se commissæ ob-
 trita sunt, multa q; dissolutæ
 submersæ sunt. Aliæ cōnexæ
 certabant fortiter, neque fa-
 cile ab invicem soluebantur.
 Quæ autem ad præoriam con-
 sistenti pugnant, omnes o-
 stendebant industriam, con-
 scendentes q; cadentes: ne-
 minem autem uiuon cepe-
 runt. pro ferreis autem ro-
 stris polypos magnos inui-
 cent connexos iaciebant, qui
 q; suis cōplicati tenebant
 insulas. Iaciebant etiam ac
 cadebant ostræ, quorum u-
 num carrū impleat: et spō-
 gys iugereis. Hos autem de-
 cebat Aeolocentaurus, illos
 Thalassipotes. Pugnare au-
 tem ipsis, ut uidebatur, cōti-
 git prædæ gratia. etenim di-
 cebatur Thalassipotes mul-
 tos Aeolocentauri delphino-

βασιλείων ἐπισημειώων. ἴλασε
 δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Αἰολίᾳ στρατού-
 ρα, καὶ τῶν τε τῶν πολυμίων
 καταδύοντων ἀμφὶ τὰς πρε-
 τήνοισι καὶ ἰακύνθῳ, καὶ ἄλ-
 λαις τῆς λαμβάνουσιν αὐτοῖς
 ἀνδράσι· αἱ δὲ λοιπὴν πρὸς
 οὐρανὸν ἔρποντο ἰσχυροί. εἰ
 δὲ μέχρι τινὸς διεξέκοιτο, ἰσ-
 περὶ δὲ ἰσπίρα ὤν, τραπέμῳ
 πρὸς τὰ ναυάγια, τῶν πλεί-
 στων ἐπιπράττοσιν, καὶ τὰ ἴκον-
 τῶν ἀνέλοντο. καὶ γὰρ ἰακύνθῳ
 κατέδυσαν νῆσοι ἐκ ἰλάσ-
 τας τῶν ἐν Αἰόλῳ. ἴσπερ
 δὲ καὶ τῶν πολεμίων τῆς ναυμα-
 χίας, ὡς τῇ λιπαρῇ τῇ ἑστῇ,
 μίαν τῇ πολυμίων νῆσον ἀνα-
 σταύσαντο. ἰακύνθῳ μὲν ὅν
 πῶς νύκτα πρὸς τὸ θαλάσσιον ὕ-
 λισαντο, ὅθεν αὐτῶν τὰ
 ἀπύγια, καὶ ἰσπὶ ἀγκυρῶν
 πολλῶν ἔρποντο. καὶ γὰρ
 ἀγκυρῶν ἰσχυρῶν μεγάλας,
 ὑαλίναις, λευκοῖς. καὶ ὅτε
 αἱ δὲ δύσαντο ὡς τῇ ἑστῇ
 τῇ, καὶ τὸς αἰῶνας ἀνέκοιτο
 ἰσπὶ αὐτῇ, ἀπὸ πᾶσι ὁρῶνται,
 καὶ ὅσοι παιᾶνας ἔχοντες.
 πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν ναυμαχίαν γιγνόμενα.

cem exprobraret, & regum
 nomina conclamarent. Tāo-
 dem uicerunt qui ab Aeolo-
 centauris stabāt, & insulas
 submerferunt centum circi-
 ter & quadraginta, tresq;
 ipsis una cum hominib; cepe-
 rit. ceterae uero puppi colli-
 sa fugerunt. Sane hi paulullū
 illos infecui, uespere facto
 ad naufragia conuersi, plu-
 rima obituere, suaq; recepe-
 re. etenim insula non minus
 octoginta perierant. Statue-
 rūt autem trophæum insula-
 ris pugnae in capite ceti, unā
 ex hostiū insulis suspendētes.
 Nocte quidē illa circa bestiā
 commorati sunt, retinacula
 ad illam allegantes, & anco-
 ris non procul iactis. Nā u-
 lebantur ancoris magnis ui-
 treis fortissimis. Postera au-
 tem die supra ceti tergū li-
 tantes, suosq; ibi tumultes,
 abiēre lati, & ut paena ca-
 nentes. Haec igitur in insula-
 ri pugna gesta
 sunt.

GILBERTI COGNATE

Annotations.

a Mos athletarum) Præfatio in ueras narrationes. b Endymion.) Paſtor fuit admodum fornoſus, qui cum in Iatmo monte obdormiſſet, aliquādo à luna deoſculatus eſt: quæ in eius amore in ſta exarierat, ut fratri bigas ſuas agitando dedit. Seneca in Hippolyto: Arſit ob cura declarata mundi non eſte deſerta. Nitidoſq; fratri tradidit curru abſte regi dor, &c. In Iatmo monte luna motum obſeruaſſe dicitur. Hinc Poetiæ præbita eſt hæc fabulandi occaſio. Ouid. Iatmius Endymion non eſt tibi Luna p. dore. c Pyllos xoto.) Pulex Græciſ dicitur *πύλλος*, &c. *Πύλλος* dicitur in *πύλλος* *πύλλος*. d A' ſagittaria.) Chironem intelligit Centaurum, qui à Diæ in cælum translatus, & in Zodiaco locatus, & Sagittarius appellatus. Verg. de donde cum cæleſtibus ſignis. e Pano-pliam.) *πανοπλία* armatura tota & uniuersa interpretatur.

ΑΛΗΘΕΥΣΙΣΤΟ HISTORIAE VE-
 ρίας λόγος 2. ra Liber secundus.

Tὸ δ' ἀπὸ τοῦ
τε μεταίτι φύ-
ων ἰγὺ πέν-
ον τῇ λυταί
διακται, ἀχ-
θόμενοις τε τῇ μονῇ. μυχαίνω
νεναι ἴσμεν, εἰ οἱ αὖ ἐξελ-
θεῖν γινώσκουσι. καὶ τὸ μετὰ πρῶ-
τον ἰδοῦσα ἡμῖν, διακρίνασι κα-
τὰ τὸν διζύον τοῖχον, ἀποδρά-
σαι· καὶ ἀρξάμενοι διανεπήτο-
μεν. ἰπερὶ δ' ὃ πρ. κλέοντες ὅσον
πίστε παλαιοί, ἔσαν ἄνθρωποι,
quing; stadia effodimus, nubu-

Nierca non
tam amplius
illum ferens
in celo ui-
etum; mana-
sioneq; illius radio affectus,
quarebam quamam arte no-
bis pateret exitus. Et pri-
mum quidē nō inutile uisum,
ad dextrū laevis fodere, perq;
deorsum foramē tentare iu-
gā. Incipiētes igitur periūde-
bam⁹. Vbi uerō progressi ad-
rosiciētes, ab opere desistam⁹.

Διὰ τῶν ἀραιμαίνου διαγα-
 γόντες, ἐκ τοῦ ἰσόντων ὕδα-
 τος, ὅριμα καθήκαμεν ἐς
 τὸ ἰαλατίζεσθαι, ἐπεὶ αὐτοὶ δὲ
 ἡμεῖς τὰ νοσήσαντες, καὶ οὐκ ἐν τῇ
 ποσειδίονι, αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ τρί-
 πλον, ὅτε φασὶ τρεῖς ἡμέρας
 σάμεναι (νόστιμα γὰρ ἦν) τῇ
 τριτῇ ἀπὸ πλοῦτος μελῶν. ἐν-
 θα δὲ πολλοὶ τῶν ἐκ τῆς νεω-
 χίας νεκρῶν ἀπὸ τῶν μελῶν, καὶ
 προσκείμενοι, καὶ τὰ σώμα-
 τα καὶ ἀμφοτέρωθεν, ἰδόμενοι
 ζοῦμεν. καὶ ὅτε φασὶ μετὰ τινὰς
 ἡμέρας, ἀνὰ τὴν αἰνῶντος χεῖρα
 μελῶν. ἰπταία βάρια σφοδρῶς
 πνεύουσα, μέγα ἄνεος ἐγί-
 νησε, καὶ οὐκ αὐτὸν ὡς ἐν ἰσάγῃ
 τὸ πῖλον, ἐκ δὲ ἰσπολλῆς
 μέγας, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσον
 ἐς τὸ βάσιον ὄρηται, ὥστε καὶ
 ἀπεβάντες, διαβίοντες ἡμεῖς τοῦ
 ἐρυττάλα ἀπὸ μελῶν, ὅτε τῷ
 πνεύματι, φέρον οὐ δύνα-
 μεν, τοῖον δὲ τι ἐπὶ τῇ σά-
 μεναι. ὅτε δὲ τῶν γνώμων ἀποφθ-
 νάμεν, ὅτε δὲ Σκίνθας.
 σκάψουσι γὰρ ἐν τῷ ὕδατι
 σπύλων μέγιστον, ἐν τούτῳ
 ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς τριάντη,

educentes ac explicantes,
 leniter in mare demisimus.
 Ascendentes autem in dor-
 sum apud trophæum Neptu-
 no immolauimus, ibique tri-
 bus diebus mansimus (erat
 enim tranquillitas) quarta
 uero nauigātes abscisimus.
 Hinc nos multis ex nauali
 pugna cadaveribus obuia-
 uimus, & impingimus, ubi et
 corpora dimēsimirabamur.
 Diebus autem quibusdā na-
 uigauimus multa aeris tem-
 perie usque tandem uiolento
 spirāte Borea frigus magnū
 secutum est. ab eoq; totum
 glacie astrictū est pelagus,
 non modò in superficie, sed
 & in profundum & altè
 ad passus trecentos, ut de-
 scendentes super glaciè cur-
 reremus. Quam autem uen-
 tus perstaret, neque amplius
 ferre possemus, tale quiddā
 commenti sumus. Qui uerò
 in ea re consiliū dederat,
 erat Scinthus. Igitur in a-
 quā antrum maximū fodien-
 tes, in eo latitauimus diebus

¶ uites uitis scatebant, ex quibus lac, non uinū expres-
simus. Templū aut erat in me-
dia insula Galatææ b Nerei
di sacrū, sicut ostendebat epi-
gramma. Quamdiu igitur in
uisula confedimus, escam qui-
dem nobis ac cibū terra sup-
peditauit: lac autem ex uitis
expressum potum. Regnare
autem in regionibus illis di-
cebatur Tyro Salmonci fi-
lia, cū ē uita discessisset, eo à
Neptuno bonore accepto.
Exactis autem in insula dieo-
bus quinq;, sexta egressi su-
mus portū, tranquillo quidē
mari ab undis, ac aura qua-
dā impellēte. Porro octaua
die nauigantes non amplius
per lac, sed in salsa ac cœru-
lea aqua, uidemus homines
multos supra mare decurrē-
tes, omnino nobis similes
corporibus et magnitudine,
præter solos pedes, siqui-
dem hos subcrinos habebāt.
Quare, ut existimo, ¶
Phelopodes appellati sunt.
Mirabamur autem cum

~~midre-~~

εἶναι καὶ δάφνης καὶ ἀμπι-
 λάου, τοῖς τε ἡμῖν τὰ ὄντα
 πρὸν ἱσάλλου, ὁδὸν τε δὲ τῇ
 ἐσθμῇ, καὶ χρυσὰ καὶ μακρῶν πό-
 των ἱλπίσαντες, καὶ ἐλὶγον
 ἥδε πολλοὶν τ' εὖσιν ἰσχυρί-
 μιθα. ἐνθα δὲ καθ' ἑκαστὸν λι-
 μένας τὶ πάλαι, πόρῃ πάσαν
 ἀκλύτους καὶ μεγάλας, ποτα-
 μὸς τε διαγωγῆς, ὁζύνται ἡρί-
 μαίς τινα θάλατταν, ἐτι δὲ
 λαμῶνας καὶ ὕλας, καὶ ἱερὰς
 μουσικὰς, τὰ μὲν ὡς τῶν ἡϊό-
 των ἔδοντα, πολλὰ δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν ἐλάδων, αὐτὰ δὲ καὶ
 ἐπὶ καὶ εὐπνυε πορευκίχυντο
 τίνω χαίρειν. καὶ αὖρ καὶ δὲ τινεὶ
 ἐλάναι διαπνύουσαι, ἡρίμα τινα
 ὕλιν ἀνιστάμεν, ὥστε καὶ ἀπὸ
 τῶν ἐλάδων λινομελῶν, τὸρ-
 πνὰ καὶ συνοικῶ μέλας ἀπενυ-
 ρίζετο, ἰσχυρὰ τῶν ἐπὶ ἱερ-
 μέας ἀλλήμασι τῶν πλακίων
 ἀνδρῶν. καὶ μὲν καὶ βελὺ οὐμα-
 μικῇ, ὅθεν ἔκιντο, ὁ βρυβώδης,
 ἀλλ' οἷα γίνονται αὐτὸν συμπο-
 σίῳ, τῶν μὲν ἀνδρῶν, ἀλ-
 λων δὲ ἐπαινεύων, ἐνίων ὃ
 ἐροῦντων πρὸς ἀνδρῶν ὅτι
 θάλατταν. τότε δὲ ἀπασιν ἐλάνοι, καὶ ὅχι μὲν, ὁρμίσκοις ὃ τινα

myrto, uel lauro redolere cō-
 suevit, talis nobis odor asspi-
 rauit, à quo delinuti, boniq;
 aliquid lōgi ex laborib. spe-
 rantes, iā in insulā propē ad-
 ueneramus. Hic ὃ portus
 uidemus plurimos tranquil-
 los, ὃ magnos, nitentiaq;
 flumina leniter in mare po-
 rumpere, prataq; ὃ sylvas
 ὃ canoras aues, partim
 quidem per littora canētes,
 multis autem super ramis.
 Aer autem lenis ac placidē
 spirans, regioni circumfun-
 debatur. Hinc suaves quædā
 auræ spirantes leniter syluā
 mouebāt, ut ex motis ramis
 dulces ὃ perpetui cātus e-
 derentur, similes ijs qui in lo-
 cis desertis obliquis fistulis
 reddi solent. Atqui audieba-
 tur uox quædam promiscua
 non tumultuosa, sed qualis
 in conuiuio reddi posset, cū
 quidam fistula canunt, alij
 probant, alij ad fistulam aut
 citbaram saluant. His ille-
 Et deferebamur in portum

γαῦν, ἀπιβαίνουσιν, ἔπειτα
 ριν ἰν αὐτῇ, ἀπὸ δὲ τῆς ἱτα-
 ρου ἀπολιπόντες προέειπεν ὅτι
 διὰ λαμῶν καὶ δούλου· καὶ
 ἐντυγχάνουσιν τοῖς φροῖσι, καὶ
 περιπλίσσιν. οἱ δὲ δῖσκαν τὸν
 ὅμως βελόντες τιφάντες (αὐ-
 τὸν γὰρ μέγιστον παρὰ αὐτοῖς
 δισμός ἔστιν) αὐτὸν ὅτι τὸν
 ἀρχὴν παρ' ὧν δὲ παρ' ἑδὸν
 ἐπὶ σκῆλον, αἱ δὲ ἢ τῶσδε ἔοι τῇ
 μακάρων προσαγορευμένων
 ἀρχῇ ὅτι Κρήν Ραδάμανθυς.
 καὶ δὲ ἀνὰ χεῖρας ὡς αὐτὸν, ἰ-
 τάξας τὴν διακρίμενον ἱστορίαν
 τέταρτον. ὅν δὲ ὁ μὲν πρῶτον
 δίκην παρὰ Αἴαντος καὶ Τηλε-
 μῆντος, αἰτοχρὴ αὐτὸν σωφρο-
 νίας τοῖς ἔργοις, ἥτις καὶ μέγα
 κατηγορεῖται ὅτι αὐτὸν, ὅτι μιμνήσκει,
 καὶ αὐτὸν ἀπικλόντες, τίλκοντες,
 πολλὰν βελόντων, ὅτι Ραδάμαν-
 θυς ἀπιβαίνοντες· οἱ δὲ καὶ αὐτὸν
 πτόμενον τῇ ἱλαρίᾳ, παρὰ
 θῶκα ἱπποκράτη τῷ Κρή-
 νατρῷ, ὅτι δὲ δὲ σφροδύσαν-
 τα, αἰτίχων καὶ συμποσίου. δὲ
 γὰρ καὶ ὅτι ἑρμῆς ἱστορικῶς, ὅτι
 οἱ καὶ Μενέλαος, παρὰ τῆς
 βίβλος διακρίσεως, πρὸς

egressiſq; nauem, Scintbarē
 in ea ex socijs duos dimi-
 ſimus. Procedētes aut per flo-
 tens quoddā pratū, in custo-
 des incidimus ac ministros,
 qui nos roſeis uinculis uinciē-
 tes (id enim apud eos maxi-
 mū eſt uinculū) ad principē
 adduxēre: à quibus et per-
 uia intelleximus eā eſſe bea-
 torum inſulam, regnareq; in
 ea Creticum d Rhodaman-
 thum: ad quem ubi adducti
 fuimus, ſtetimus in ordine iu-
 dicandorum quarto loco. Er-
 rat aut prima cauſa de Aiace
 Telamonio, an illi in heroū
 numero eſſe liceat, an non.
 Accuſabatur autē quòd fu-
 rijs ſeipſum necaſſet.
 Denique multo prius habito
 ſermone, uiſum eſt Rhoda-
 mantbo, hauſto elleboro, ac
 demū reſpiſcētē, tradere eū
 Hippocrati Coo medico, in-
 deſq; iam in heroū conui-
 uium recipi. Secunda autem
 cauſa amoris erat, Theſei
 ſcilicet ac Menelai pro He-
 lena certantium, utri illa

subao

εὐφρανέμεναι τὸ πλὴν χρόνιον αὐτῶν, καὶ
 ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἰσχυροὶ, Μεγα-
 λαὶ σὺν ἑσέτι τὸ πλὴν, ὅτι καὶ
 προσέχουσιν αὐτοὺς, καὶ οὐκ
 ἀποδέχονται τὴν γὰρ ἐνταύθα
 καὶ γὰρ αὐτῶν ὅσοι καὶ ἄλλοι
 ἀνέκα γυναικας, τῶν τε Ἀ-
 μαζονων, καὶ τῶν Μινω-
 θυγας. Τρίτη δὲ ἰσχυρία
 οὐκ ἐστὶν ἐνταύθα, Αλκιχό-
 ρος τὴν τῶν Φαλίππου, καὶ Ἀ-
 σιδας τὴν Κερχυδανίαν. καὶ ἰσο-
 ροῖα πρὸς αὐτὴν ὁ Αλκιχόρως,
 καὶ ἑρὸς αὐτῶν ἰσχυρία πρὸς
 Κύρον τὸν Περσῶν, τὸν πρῶ-
 τόν. ἰσχυρία δὲ ἑμῶν πρὸς
 οὐκ ἔστιν αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν ἕρως,
 οἱ παρὲντες, ἵτις ἐστὶν οὐκ ἔστιν
 χωρὶς ἰσχυρίας. ἑμῶν δὲ
 πάντα ἵσχυρία ἀσχυρία. ὅτι
 δὲ μεταστροφῶν ὁ
 μὲν, οὐκ ὡς χρόνον ἰσχυ-
 ρίαν, καὶ ἵσχυρία οὐκ ἔστιν ἰσχυ-
 ρίαν πρὸς ἑμῶν. σὺν ἑσέτι
 δὲ ἄλλοι τὴν πολλήν, καὶ Ἀρι-
 στας ὁ Ἀλκιχόρως, ὁ Ἀλκιχόρως.
 οἱ δὲ ἰσχυρία αὐτῶν, ἀπὸ τῶν
 ὅτι ὡς πρὸς αὐτοὺς καὶ
 ὁ ἀπὸ τῶν, ἰσχυρία ἀπὸ τῶν.

τοῦτο

cohabitare debeat. Et Rhoda-
 manibus quidem eam Me-
 nelao adiudicavit, qui cōm-
 gubius gratia tantis olim
 laboribus sese obtulerat, peri-
 culisq. Etenim Theae ipsi
 alias esse mulieres, Amazon-
 nem, ac Minos filias. Ter-
 tia uerò de præminencia in-
 ter Alexādrum Philippi fi-
 lium, et Hannibalem Caro-
 thaginēsem. uisum est Alexā-
 drū præcellere, eiq. sedes po-
 sita est apud Cyrum Persens
 primū. In quartam autē cau-
 sam nos adducti sumus. et in-
 quidē interrogauit, quid nā
 in causa esset quòd adhuc uē-
 ni ad sacrū illum locum de-
 uenissemus. Nos autē ex or-
 dine cūcta illi enarrauimus.
 Tū nobis paululū ē loco sum-
 motis. secū diu pōstulabat, et
 de nobis cōmunicabat cū as-
 sessoribus. Cōcederāt autē ei
 cum alij multi, tū et Acheo-
 nensis Aristides, cognomen-
 to iustus, cui ut placuit decre-
 uit, ut darem⁹ petras curiosi-
 tatis et peregrinationis. post
 quam

quam moreremur. Nunc uero præscripto tempore licere nobis in insula apud heros uersari, indeq; ab re. Præscriptum autem recessum ierimum, non amplius quam mensium septem. Hinc sua sponte defluentibus fertis à nobis, soluebamur, ac in urbem adducebamur, ad beatorum conuiuium. Ipsa autem ciuitas tota aurea, murus uero smaragdo lapide cingitur. Porro portæ septem sunt, omnes ex integro ligno & amomo. Pavimentum uero ciuitatis, & quæ intra mœnia est, terra eburnea: omnium autem deorum templa, beryllo lapide constructa sunt, et altaria in eis maxima, uno è simplici lapide Amethysto constant: in quibus & dñi immolant. Circa ciuitatē uero fluxus defluit unguento optimo: huiusq; latitudo regaliū cubitorū centum: altitudo, ut commodè nare posses. Porro ipsius balneæ, cinnamomo succensæ.

Aiguë

Atqui pro aqua ros tepidus
in peluibus seruat. Utun-
tur autē uestibus purpureis,
tenuissimis aranearum telis.
Hi corpora non habent, sed
& impalpabiles sunt, &
absq; carne. Formam autem
& effigiem solum habēt ac
ostendunt. Incorporei tamē
cum sint, stant, mouentur,
intelligunt, nocentq; emit-
tunt. omninoq; uidetur eorū
anima nuda quædam circū
uagari, corporis similitudine
circūdata. Si quis autem
nō tetigerit, nō credet quōd
uidetur non esse corpus. Sic
enim ut umbra rectæ, non
nigræ. Senescit nemo, sed ea
aetate qua se cōconsult, per-
manet. Deniq; hic haudqua-
quam est nox, neq; dies ad-
modum clara, sed quale cre-
pusculum esse solet, iam au-
rora apparente ante erig-
tem solem. talis lux terra
habet. quare & unum solū
anni tempus nouere. Si per-
uentus spirat Zephyrus. At
inhibuit manibus plantis &
umbrosis

τί καὶ σμικρὴς τίς ἐστιν. αἱ μὲν
 γὰρ ἀμπελοὶ δαδην ἄριστοι εἰσι,
 καὶ κατὰ μέγεθος ἰσχυροὶ καρπο-
 φοῦνται. τὰς δὲ ῥοαὶς καὶ τὰς με-
 λαις, καὶ ἄλλω δὲ ὄρωρον ἔλα-
 γον μὲν ἄνθρωποι τρισηκονταε-
 φωνοῖς γὰρ μέντοι, τὸ πᾶν
 αὐτοῖς Μινωαί, οἷς κερπεφε-
 ρῶν. αὐτοὶ δὲ αὐτοῦ, οἱ τὰ χυνο-
 ῦσι καὶ ἐτοιμοὶ ἐπὶ ἀκρὲς φέ-
 ρου, ὥσπερ μύκας. περὶ δὲ
 τοῦ πᾶν πάλιν, ὅλας δὲ
 μὲν πινυτοὶ καὶ ἐξήκοντα καὶ τρια-
 κόντα, μέλι. δὲ ἄλλα τε-
 σσάραι, μέλι δὲ ὡς τεσσάραι,
 μέλι δὲ ἑκατὸν τοῖς αὐτοῖς. καὶ
 ποταμοὶ γάλακτι δὲ ἑπτά, καὶ
 οἶνος ὀκτώ. τὸ δὲ συμπόσιον
 ἐξ ἑπτά πάλιν περιέχεται· ἐν
 τῷ κεντρικῷ καλεῖται μέλι. πᾶν
 δὲ καὶ δὲ δὲ καὶ καὶ, καὶ
 πᾶν αὐτοῦ ὅλας περιέχεται, πν-
 κτός, ἰσχυροὶ καὶ τὰς κατὰ
 κηλόντες. καὶ τρωμένον μὲν ἐν
 τῷ κεντρικῷ καὶ βιβλῶται.
 διακονοῦνται δὲ, καὶ διαφί-
 ροισι ἑκατὰ οἱ χυνοί, καὶ ἄλλω
 γ. τὰ οἶνον καὶ τὰ γὰρ ἐπὶ
 δυνάτω, καὶ ἐπὶ δὲ τὰ πᾶν
 τὸ συμπόσιον ἑκατὸν, καὶ ὅλας.

umbrosi uiret. Quae illis
 sunt uineae, duodecies quo-
 tantis ferunt, et singulis mē-
 sibus uinum reddunt: mala ue-
 rò granata ac malos, cate-
 raque poma ter decies ferre
 dicebāt. Nā mense qui apud
 eos Minom appellatur, bis
 ferre fructū: pro frumēto ue-
 rò spicae in summis arborū
 panes emittunt, ut fungos.
 Fōtes sunt per ciuitatē, aquae
 quidē quinq; et sexaginta ac
 trecēti: mellis uerò alij toti-
 dē: unguenti quingenti: ue-
 rium et hi minores sunt. flu-
 mina lactis septem, et uini
 octo. Conuiuium autē celebra-
 tur extra ciuitatē in campo
 qui Elysium uocatur. Etenim
 pratum est pulcherrimū, et
 circa illud nemus omni arbo-
 rum specie confitum, umbrā
 discubentibus faciens. stratiū
 autem subsistunt ē floribus.
 Ministrat quidem ac cūcta
 afferunt ueni, praterquā quod
 uinū non miscent. siquidem
 ea nō indigent. nam circum
 cōuinii arbores sunt uitreae.
 magnae.

απ, ὅτι διωγισάται ὑάλη. ἰ
καρπὸς δ' ἴτε τούτων τῶν δίν
δρυν, πῶ' ἤρια παυτάια καὶ τὰς
κατασκευάς, καὶ τὰ μεγέθη.
ἰπαιδῶν δ' ἢ παρὶν τις αἶε τὸ
συμπόσιον, τρυγίσεις ἢ ὅτι καὶ
δύο τῶν ἱκτικμάτων, παρα-
τίθεται, τὰ δὲ αὐτίκα εἶναι
πλήρη γίγνεται· ἔτα μὲν πί-
νυσι. καὶ τὸ δὲ τ' ἑοικέναι, αἱ
ἀνδρόβη, καὶ τὰλλα τὰ μεσι-
κὰ ἔρνια, ἐν τῶν πλεσίον λα-
μάντων τοῖς τέμασι καὶ βίβλιν-
γυῶτα, κατατίθει αὐτοῖς,
μὲν ὡς δὲ ὑπερβαίνει μῆλα, καὶ
μὲν καὶ κυρίως, αἱ ὡς δὲ ἐνρί-
λαι πυκνὰ καὶ σπῆλαι καὶ μὲν
γιν' ἐκ τῶν πυλῶν, καὶ τὸ πο-
ταμῶν, καὶ ἰπιδάσθαι ὑπὲρ τὸ
συμπόσιον, ἡρέμα τῶν αἰὶο-
μων ἀπειλιβόντων, ὅσοι λι-
πῶν, ὡς περ Ἀρίστον. ἔπει δὲ
τῷ δάπνῳ, μουσικῇ τε καὶ ὡ-
δαῖς σχολάζουσιν, ἔλκεται δὲ
αὐτοῖς τὰ Ὀμήρου ἴσα μάλι-
τα, καὶ αὐτοῖς δὲ παρὶν, καὶ
συνουχῆται αὐτοῖς, ὑπὲρ
τ' ὀδυρία καὶ ἀκαμύσεις. οἱ μὲν
δ' ἔν χρεὶ ἐν παίδων ὡσὶ, καὶ περ
βίβιν. ὁ δὲ καὶ τὸ καὶ συνουχῆται, ἐν τῇ δὲ τῷ δὲ δακρύς, καὶ Ἀριων
δὲ Ἀριων.

magna, ē micante iutro. ba-
rū fructus pocula sunt omni
specie operis ac magnitudi-
nis. Vbi autem quis ad conui-
uium accesserit, unum ex il-
lis uel duo decerpta mensis
apponit: ea cōfestim uino re-
plētur. Proseritis uerò, luscio-
nia canoraq; uolucres caete-
ra, flores ē proximis prati-
ore legentes, cum cātu eos su-
per uolāt, asperguntq;. Por-
rò unguuntur ad hunc modū:
Densae nubes unguentū cō-
bibentes ē fontibus ac flumī-
ne, supraq; conuiuiū sparsae,
sensim exprimentibus uēiis,
tenuissimū quiddā uelut ro-
rem distillant. In cena autē
musica & cantilenis uacāt.
Canuntur ē autem in primis
Homeri uersus, qui & ipse
adeſt, & cum illis conuiuao-
tur, supra Ulyſſem discum-
bens. Chorea autem sunt ē
pueris & uirginibus. prae-
sunt uerò illis & concinnant
Eunomia Locrius, & Arion
Leibius,
δὲ Ἀριων.

ὁ δὲ ἰσθίει, καὶ Ἀνακρέων καὶ Σί-
 σιχόρῳ· καὶ γὰρ καὶ τὴν παρ' αὐ-
 τοῖς ἰθασσάμην, ἣ δὲ τ' εἰς αὐτὴν
 αὐτῶν διελλαχμείας. ἐπεὶ δ' αὖ
 ἢ οὕτοι παύσαντες ἔδοντο,
 δισίεθ' ὅτε χερσὶ παρ' ἑαυτοῦ,
 ἢ ὡκυμένῳ καὶ χαλιδένῳ καὶ
 ἀπιδένῳ. ἐπεὶ δ' αὖ ἢ καὶ οὗτοι
 ἔκταν, τότε δὲ πᾶσα ἡ ὕλη
 ἱπποδῶ, τὴν ἀνέμων κατὰρ-
 χένταρ. μέγιστον ἢ εὐπρεπὲς αὖ
 φρεσὶν ἰκάνον ἔχον, πρυαί-
 ηται δὲ παρὰ τὸ συμπέτεον, ἢ
 μὲν γὰρ ὅτε, ἢ δὲ ἡδονῆς. ἐν
 ταύτῃ κατὰρχει πάντες ἐν
 ἀρχῇ αὖ δυνάμει πίνοντες, καὶ
 τὸ λοιπὸν ἡδόμενοι, καὶ γὰρ
 τὸν δαίμονα. βέλεται ἢ ἀπὸ
 καὶ τῶν ἱπποδῶν, ἢ τινος
 παρ' αὐτοῖς ἰθασσάμην. πάν-
 τας ἢ τὰς ἡμέρας, καὶ τὸς ὅπ-
 λιν στρατεύσασθαι, πλὴν γὰρ
 δὲ τ' Ἀλεξάνδρου δαίοντο· ἰκάν-
 ον ἢ μόνον ἱπποδῶν ἐν τῷ τ'
 αὐτῶν χώρῳ κατὰρχει. βαρ-
 βάρων δὲ, κύριος τὸ ἀμφοτέρω-
 ρος, καὶ τὸν Σκύθῳ Ἀναχάρ-
 σιν, καὶ τὸν Θράκῃ Ζάμολ-
 ξιν, καὶ Νομάῳ τὸν Ἰταλιώτῃ,
 καὶ μὲν καὶ Λυκίῳ τὸν Λακιδαιμόνιον, καὶ ἡ κίονα καὶ

Lesbios, & Anacreon, &
 Sisyphorum: nam & hūc a-
 pud eos uidi, iam ipsi Hēleo-
 na reconciliata. Vbi autem q̄
 quieverunt, secundæ choreæ
 succedunt ē cygnis, philome-
 nis, ac hīc ἰκάνις. Postquā
 & illæ canere cōperint, iā
 tota sylva resonat, præsiden-
 tibus uentis. Hoc autem ma-
 ximum ad læticiam habent,
 fontes duo sunt circa conui-
 uentium: quidem rīj, alio-
 ter uerὸ uoluptatis. Ex horū
 ambobus in initio conuiuij
 omnes bibūt, deinde reliquā
 lætæc ridentes exigunt. Vo-
 lo et ex insignibus uiris quos
 apud eos uidi, dicere. Om-
 nes quidē ē semideos, et qui
 sub illo militauerūt, præter
 Loctensem Aiacem: nā hūc
 solum dicebāt in impiorum
 loco supplicio affici. Barba-
 rorū autē utrunq; Cyrū, Scy-
 thāq; Anacharsim, et Thra-
 cē Zamolxim, Numāq; Ita-
 licū, necnō & Lacedæmon-
 iū Lycurgū, et Phœcionem

Τέλειον,

Τύμιν, τὰς Ἀθωαίς, καὶ τὰς
 σιφίς, αὐτὸν παριάδην. ἄδην
 δὲ καὶ Σικράτιον τὸν Σικφο-
 νίαν, ἀδελφισχιστὰς μετὰ
 Νίσου. καὶ Παλαμίδην· παρὶ
 δὲ αὐτὸν ὄσαν Υάκινθον τὸν
 Λακιδαιμόνιον, καὶ Ὀϊω-
 σινοῦς Νάρκισσον, καὶ Υάλακ,
 καὶ ἄλλους πολλοὺς. καὶ καὶ ἰδόν-
 πα ἱστῶν τὴν Υάκινθον, τὰ πολλὰ
 δὲ αὐτὸν ἰκάνον· οὐδὲν γὰρ
 ἰκάνον δὲ χαλκισαίαν αὐτῷ
 ὁ βασιλεὺς κοῦρε, καὶ ὁ παλαιὸς
 καὶ πολλὰς, ἰκάνον αὐτῷ
 τὸν ἰκάνον, ὃν φανερὸν, καὶ
 μὲν δὲ, ἀφ' οὗ τὸν ἰκάνον,
 συνήκον, πλάττον δὲ μόνον
 ὁ παλαιὸς· ἀλλ' ἰκάνον καὶ αὐ-
 τὸν ἰκάνον τὸν αὐτὸν ἀκάνον
 ὁδόν· πόλιν οὐκ ἔχον, χρόνους
 τὴν πόλιν, καὶ τοὺς νόμους,
 οὗτοι συνήκον, πολιτοῦνται.
 οὐ μὲν τι ἀμφ' Ἀριστιππὸν τι
 καὶ Επίκτορον τὰ πρῶτα παρ
 αὐτοῖς ἰκάνοντο, ὁδὸν τὴν
 τὸν, καὶ λιχαρισμὸν καὶ συμ-
 ποσιπῶνται. παρὸν δὲ καὶ
 Λίσων· ὁ φανερὸς τὴν ἰκάνον
 καὶ γινώσκον χρόνον. Διηγί-
 θαι μὲν γὰρ Σικρινοῦς πρῶτον μετὰ τὸν τὸν τρόπον, ὡς γὰρ καὶ

Tellum Athenienses, &
 prater Periadrum sapientes
 omnes. Vidi & Socratem So-
 phronisci filium cum Nestore
 & Palamede nugantem: cir-
 ca quem Hyacinthum Lace-
 daemonium, et Oisipum Nar-
 cissum, Hylas, alijq; formosi.
 Videbatur autem Hyacinthum
 amare, idq; multis argumē-
 tis. Ferebatur autem illi suc-
 censere Rhadamanthum, et
 saepe numero comminatum,
 si pergeret ineptire, se illum
 ex insula eieciturum, aut nisi
 omnia simulatione conuiua-
 retur. Solus Plato non ade-
 rat, sed condita à se ciuitate
 habitare dicebatur, ubi re-
 pub. et legibus quas tulerat,
 uteretur. Porro Aristippus
 & Epicurus primi apud il-
 los habebantur, cum hilares
 essent, et lati, compotoreiq;
 suauissimi. Aderat et Pbryx
 Acjorus, quo homine pro-
 morione utuntur. Atqui Dio-
 genes Sinopēsis tantum à pri-
 stinis moribus degeneraue-

Λαΐδα τῶν ἱταίων, ἔρχεσθαι
 τι, καὶ μὲν πολλὰς αὐ-
 τὰ μύθους, καὶ παρρησίας τῶν
 δὲ Στωϊκῶν ἰδίως παρῶν· ἵτι
 γὰρ ἰδίως τοὺς ἀναβαίνειν τὸν
 ἀρετῆς ἔρῃς λόγον. ἡ δὲ
 μὲν ἢ καὶ παρὰ Χρυσίππῳ, ἵτι
 ὁ πρῶτος αὐτῶν ἱππῶν
 ἀνέειπε, πρὶν τὸ τίταρ
 τὴν ἑαυτοῦ ἰαλουργίαν. τὰς δὲ
 Ἀκαδημαίους ἰατρὸν ἰδίαν
 μὲν ἰατρῶν, ἰππῶν δὲ ἵτι, καὶ
 διασκήπτειν· μετὰ γὰρ αὐ-
 τὸ τῷ πῶς καταλαμβάνειν,
 καὶ καὶ τῶς τις ταχύτερ' ἔσιν.
 ἄλλως τι καὶ τῶν ἰατρῶν Πα-
 δαμάου, οἷμα, ἑρῖον ἰ-
 διδοῖν· καὶ αὐτὸ καὶ τὸ κα-
 τὰ αὐτοὺς αἰσχροτέον. πολ-
 λὸς δὲ αὐτῶν ἱπποκράτης ὁρ-
 μῆνται, ἀπολαύειν τῆς ἀφί-
 κνουμένης, καὶ νύκτας δὲ
 ἀπολαμβάνειν, καὶ καταλαμ-
 βάοντας, καὶ ἀσπρίσαντες ἰα-
 μῆς ἀλλοῖς· οὐ μὲν ἔν τῷ
 σκῆπτῳ γύμνασι τῶν πα-
 ρόντων. τιμῶσι δὲ μέλιστα
 τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μετὰ τῶν
 σὺν Θησέϊ. παρὰ δὲ σωμα-
 τίας,

rat, ut Laidem meretricē du-
 ceret uxore, & subinde sur-
 geret, ac temulētus saltaret,
 debacchareturq;. Stoicorū
 autem aderat nemo: nam ad-
 huc illos rectum virtutis ver-
 ticem ascendere aiebāt. Quin
 & id de Chrysippo audiu-
 mus, illi non prius fas esse ut
 insulā ingrederetur, quā
 iā quartō se elleboro purga-
 ret. Academicos dicebāt uel
 le quidem uentre, continere
 se tamen, & adhuc conside-
 rare: neque enim satis adhuc
 capere nū usquam talis in-
 sulā sit, necne. Verū, ut cō-
 hicio, Rbadamanthi iudiciū
 haud dubiē metuerunt, ut po-
 te qui forū iudiciarium sustu-
 lerint. Quanquam nō pau-
 cos ex illis excitatos fama e-
 rat, ut eos qui illuc praecess-
 sēt, subsequerentur, uerū
 praepigrisia defecisse, neq;
 potuisse assequi, sed e medio
 iunere rediisse. Hi igitur in-
 ter eos q̄ auctāt, erāt maxi-
 mē memorabiles. Enimvero
 Achillē, & post illū Thesēū

οἷαι, καὶ ἐφροδισίω οὕτω
 φροῦσι, μίσην γὰρ μὴ ἀνα-
 φροδισίω, πάντων ἐρώντων,
 καὶ γυναιξὶ καὶ ἀρσενί, καὶ
 ἑδαιμῶσι τῶτο αἰσχυρῶς αὐτοῖς
 δεικνύμεν. ὅτι Σωκράτης
 διαμνύει, ὅτι μὴ ἀναφροδισίω
 σιᾶται τοῖς οἷοις καὶ μὴ τοῖς
 πάντοτε αὐτῷ ὑπερκαρῶς ἡσυχίᾳ
 γίγνεται. πολλάκις γινώσκω
 ὅτι μὴ γὰρ κινεῖται ὅτι Νάρκισ-
 σος ὁ μελόγιστος, ἡνὶ δὲ ὁρ-
 νᾶται, αἱ δὲ γυναικὲς αἰσὶ πᾶ-
 σκε κινεῖται, καὶ ἑδαιμῶσι φθινῶ
 τῷ πλεονέκῳ· ἀλλ' αἰσὶ τῶτο
 μέγιστα Πλατωνικύταται. καὶ
 οἱ πάντες δὲ παρ' ἑχέται τοῖς
 βλαμῶσι, ἡ δὲ ἀντιλήγου-
 σιν. ἔπειτα δὲ τῶτο ὁμῶς
 διηγουμένους, καὶ περὶ τοῦ
 ἑνὸς ὁμῶς τῷ ποιητῇ,
 σχολῆς εἶναι ἀμφότες, τάτι
 ἄλλα ἡνωθῶνται, καὶ ἑτέρω
 δὲ, λίγων τῶτο μέγιστα παρ'
 ὁμῶς αἰσὶν νῦν ἡνὶ αἰσὶν, ὅτι,
 αὐτοῖς μὴ ἀγνοῦν ἱφασκῶ·
 οἱ μὴ γὰρ Χίον, οἱ δὲ Σμυρ-
 ναῖον, πολλοὶ δὲ Κολοφώνι-
 ον αὐτὸν νομίζουσιν. αὐτὰ
 μὲν τοῖς ἱλίοις Βαβυλωνίῳ.

in primis colunt. Quod uero
 ad coitum & Venerem per-
 tinet, commiscetur feminis
 simul & maribus palam, et
 spectantibus omnibus, idē;
 baudquaquam turpe arbi-
 trantur. Solus uero Socrates
 deiebat, se innocēter cum
 iuuenibus uersari, & quidē
 cum omnes illū peierare scio-
 rēt. Siquidē Hyacinthos &
 Narcissus fatebātur, ille au-
 tem negabat. Exminae sunt
 omnibus cōmunes, neq; quis-
 quā uicino inuidet, sed sunt
 certē in hac re maximē Plao-
 tonici. Pueri quoq; uolentio-
 bus se exhibēt, nihil reluctā-
 tes. Vix autē duos aut tres to-
 tos dies uenerā, cū accederē
 Homerum poetā: nam utriq;
 ocū erat: & cū alia mul-
 ta, tum illud rogabam, cuias
 esset, dicēs illud maximē a-
 pud nos ad hūc usq; diē esse
 in controuersia. At ille se ne-
 scire respōdit. Nā quidā Chē-
 um, alij Smyrnā, alij Colo-
 phonū cū arbitrantur, ipse ue-
 rò se Babylonū esse aiebat:

καὶ παρὰ γι τοῖς πολίταις,
 ἔχομεθ, ἀλλὰ Τιγράνῃς
 παλῶσαι ἔστιρον δὲ ὁμῶς.
 σαι παρὰ τοῖς Ἕλλησι, ἀλ-
 λάξω τίω πρὸς ἡγῶν. ἔτι
 δὲ καὶ παρὰ τῶν ἀντιμελῶν
 τίχων ἐπὶ ὧν, εἰ ἔω ἰαίε
 σε εἰς γιγναμμένῃ. καὶ ἐπὶ
 φασὶ πάντας αὐτοὺς ἄνθρωποι,
 καὶ γίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ τὴν
 Ζωόδοτον Ἀρίσταρχον γραμ-
 ματικῶν πολλὰ τίω ψυχρῶς
 λογίζαντο, ἰσχυρὰ δὲ ταῦτα ἰκανῶς
 ἀπικίκετο, καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἡ-
 γῶν τι δὲ ἀπὸ τοῦ μὲν
 δὲ τίω ἀρχὴν ἰσχυρῶς. καὶ
 ἀπὸ τοῦ, ὅς ἔστι ἰσχυρῶν αὐτῶν,
 μηδὲν ἐπὶ ἡδονῶν. καὶ
 μὲν ἡδονῶν ἰσχυρῶν εἰδὲ.
 ναί, εἰ προτιθεῖται ἰσχυρῶν τίω
 Οδυσσεῶν δὲ ἰσχυρῶν, εἰς
 πολλὰ φασιν· εἰ δὲ ἡδονῶν. ὅτι
 μὴ γὰρ εἰδὲ τυφλὸς ὢν, εἰ καὶ
 αὐτὸ παρὰ αὐτῶν λήγσει, αὐ-
 τὴν ἡδονῶν ἰσχυρῶν γὰρ, ὅτι
 εἰδὲ πρὸς ἀντιμελῶν ἰσχυρῶν,
 πολλὰ καὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν
 ἰσχυρῶν, εἰ ποτε αὐτὸν σχολῶν
 ἄγοντα ἰσχυρῶν· πρὸς αὐτὸν γὰρ
 αὐτὸν ἰσχυρῶν αὐτῶν, καὶ

siquidem à civibus suis non
 Homerum, sed Tigranē vo-
 catum fuisse: postea uerò cū
 apud Græcos obsidis officio
 functus esset, pristinam ap-
 pellationem mutasse. Roga-
 bam præterea, nūc ἔω ἡ uero
 sui qui uulgò reperiūtur, ab se
 conscripti essent, necne. Ille
 autem omnes suos esse esse-
 uerabat. Ibi ego Zenodoti
 ἔω Aristarchi grammatici
 frigidas rationationes non
 posui non damnare. Vbi au-
 tē hac abundē differunt, ite-
 rum rogabam quamobrē ab
 ira poematis sui initium sem-
 pserit. Sic enim, inquit, mibi
 in mentē uenit, nihil studio
 agenti. Tum et illud scire cu-
 piebā, an quod multi uolūt,
 Odyssæam iliade priorē scri-
 psisset. Ille uerò negabat. Nā
 quod cæcus nō esset, quod et
 de eo affirmāt, mox cogno-
 ui: uidebā enim, quare nō e-
 rat opus illū percōitari. Quin
 idē aliàs sæpe agebā, ubi illi
 uacare uiderē. Cū autem il-
 lū adire, rogerē, ipse cō-
 promptē

βε προθύμως πάντα ἀπικρί-
 νει, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν δι-
 κῶν, ἰπείδῃ ἐκράτους. ὅν γάρ
 τις γραφὴ λέει αὐτὸν ἄπο ο-
 νυμλὺν ὕβριος, ὑπὸ Θορί-
 τας, ἰφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιή-
 σαι ἰσχυροῦ. καὶ ἐνίκησεν Ομη-
 ρόν, ὁ Ἀνακρέων συνυπερούνα-
 τος. καὶ αὖτε αὐτὸς χρο-
 νος τέτταρ, ἀφ' οὗ καὶ παρὰ
 γόρας ὁ Σάμιος, ἰπ' ἄνις ἀλο-
 λαγὰς, καὶ ἐν τοσούτοις ζώει
 βιοτεύων, καὶ ἐκτελείων τ'
 ψυχῆς τὰς πορίδας. ὅν δὲ
 χρυσὸς ὄλον τὸ διξίον ὑμί-
 τωμεν, καὶ ἐκρίβη ῥ' συμπολι-
 τούτων αὐτοῖς. ἐνδοξάζει δὲ
 ἔτι, πότερον Πυθαγόρου, ὁ Εὐ-
 φορβος, αὐτὸν ὀνομάζειν χρῆναι. ὁ
 μὲν τοι Εὐπιδόκλῃς, ὅλβι ῥ'
 καὶ ἄν' ὁ πόριος, καὶ τὸ σὺ
 μα ὄλον ὑπ' ἡμετέρας· ὁ μὲν πα-
 ριόχθον γινώσκεις, καὶ τοὶ πολλὰ ἰα-
 τούων. προῖόντι δὲ τ' χρόνος, ἐν
 ἡσυχίᾳ ὁ ἀγών, τὰ παρ' αὐτοῖς
 θαυμάσια. ὁσπερὶ δὲ ἄλλοι
 λινὲς τὰ πῆμα, καὶ Θεσπιδὲς τὸ
 ἰδαιμον. τὰ ῥ' οὖν ἔτι καὶ μα-
 ρτὸν αὐτὸν λίγην, τὰ δὲ ἐν λιπα-
 ραῖς

promptè ad omnia respōde-
 bat, maximè uerò post cau-
 sam quam uicit. Nam illum
 calumniæ Thersites accusa-
 uerat, quòd se in poesi cōui-
 cys agitaſſet. Vicit autē Ho-
 merus causam, agēte Vlyſſe.
 Aduēnit et circa illa tēpora
 Pythagoras Samius septies
 mutatus, qui in tot animali-
 bus uixit, & animæ errores
 cōsummavit. Erat autē eius
 dextra pars aurea: et uisum
 est ut communi cum illis re-
 publica uteretur. Dubitaba-
 tur autē adhuc, utrū Pytha-
 goræ, an^h Euphorbi nomine
 appellandus esset. Empedo-
 docles uerò (nam & ipse ue-
 nit semiclixus, & toto cor-
 pore excoctus) non receptus
 est, quanquā id multis precia-
 bus postularet. Procedente
 autē tempore instabat certa-
 men quod apud illos Thana-
 iusia appellātur. Præfuit A-
 chilles iam quintum, Theseus
 uerò septimum. Porro quid
 in totum actum sit, longum
 esset commemorare: uerūm

λακ τῷ περὶ χθίντων δικύσει-
 μα. πάλιν μὲν ἰνίκουσι κἄρσι, ὃ
 ἂν Ἡρακλῆος, Ὀδυσσεύος, ἢ
 Ἑστιάου καὶ Ἀγαστιδῶν μῆ-
 νον δὲ ἴσα ἰσχύετε, Ἀρῆς
 τοῦ Αἰγυπτίου, ἢ ἐν Κερνέ-
 τίδας, καὶ Ἑσπῶν, ἀλλήλων
 στυγερῶν. παγκρατίῃ δὲ
 ὃ τίβητες ἀθλα παρ' αὐτοῖς. ὃ
 μὲν τὸ δρόμον, ἐν ἴσι μίμνε-
 μαί τις ἰνίκουσι. πινυτῶν δὲ,
 τῇ μὲν ἀληθείᾳ, περὶ αὐτῶν
 ἰκράτη Ὀμηροῦ, ἰνίκουσι δὲ
 ὅμοι Ἡσίοιο. τὰ δ' ἀθλα,
 ὅρῳ παρ' ἑσπῶν, πλάκας
 ἐκ πλῆθους ταυρίων. κῆρι δὲ
 τῷ ἀγῶνι στυγερῶν μῆν-
 ὃν γίγνεται εἰ ἐν τῷ χωρίῳ τῷ
 ἑσπῶν καὶ ἰνίκουσι, ἀπορρο-
 φῶντες τὰ δόματα, καὶ τὸ φρε-
 σὶς ἐπικρατῆσαντες, ἰλα-
 ροὶ καὶ πῶν νόσον ὄντας ὃ
 αὐτῶν φάλαγγι τὴν Ἀν-
 γαντίναν, καὶ Ἑσπῶν ἢ Αἰ-
 γυπτίων, καὶ Διομέδαν τὸν Θρα-
 κῆν, καὶ τὸν περὶ Ἑσπῶν καὶ
 Πυτυκάμπην. ὅς δὲ ταῦτ'
 ἔκαστον ὁρᾷ ἀμυνθῆναι, ἰκτάσ-
 σα τὸν ὄντας καὶ τὸν ἰνίκουσι.

ὄντας

summā ac capita rerū perq-
 stringā. Lucta quē uicit Ca-
 rus, qui ab Hercule stabat, et
 pro corona cū Ulyssede decer-
 tabat. Pugilī equalis fuit pu-
 gna, Arh Aegyptij, qui Co-
 rinthi sepultus est, et Erij, q-
 sibi mutuō cōgressi erāt. Nā
 apud eos Pancratiij nullum
 præmiū proponitur. Porro
 quis cursu uicerit, nō satis me-
 mini. Ex poetis, ut uerē di-
 cā, quanquā lōgē excelleret
 Homerus, uicit tamē Hesio-
 dus. Præmia autem omnibus
 erat corona ex rauonū ipē-
 nis contexta. At iam absolu-
 to certamine nunciatum est,
 eos qui in impiorū loco ple-
 Ætici, ruptis uinculis, et
 superata custodia, in insulā
 irrumperet: eorum duces esse
 Phalaridē Agrigentīnū, et
 Busyridem Aegyptium, Dio-
 medem Thracem, et Sci-
 ronem, et Pityocamptem.
 Ut uerō hæc animaduertit
 Rhadamanthus, statuit he-
 res in aciē super litus. Du-
 cebat autem exercitū Theo-
 scus

ὅγαντο δὲ θεοὺς τε καὶ Ἀ-
 χλλεὺς, καὶ Λίας δὲ Τηλεμά-
 χου, ὃς ἄν σφ' ὀφειλῶν. καὶ συμ-
 μίξαντο δὲ ἰμάχεσσι, καὶ ἰσικ-
 σασαὶ οἱ ἄνδρες, Ἀχλλεὺς τὰ
 πλεῖστα λατορθώσαντο, ἡ-
 ριγόνου δὲ καὶ Σηκράτους,
 ὡδὲ τῷ Διφίῳ ταχέως, πολὺ
 μᾶλλον, ὃ ὅτι σὺν ὡδὲ Δελίῳ
 ἰμάχετο· πρὸς ἰόντων γὰρ τῶν
 πολεμίων, ἢ ἐφύγε, καὶ τὸ
 πρὸς ὅσον ἄγριπ' ἔσ' ἦν. ἰφ'
 οἷε καὶ ὅσ' ὄσον ὀφειλῶν αὐτῷ
 κριτῶν, λαλῶν τε καὶ μίγας
 παρὰ Λαοῦ ἰν τῷ πρῶ-
 τῇ· ἔνθα συγκαλῶν τὰς ἰτί-
 ρας, Αἰνείαν, Νηρῶνα, Ἀν-
 μίαν τὸν τέκνον πρῶτον ὀφει-
 σκε, συλαβόν' ἔσ' οὖν τὸς τι-
 νικημένους, καὶ δῖον αὐτοῦ,
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἰνι μᾶλ-
 λον λαοκἀνομελῶντες, ἔγρα-
 ψε δὲ καὶ ταύτῃ τῷ μά-
 χῳ Ὀμηρῷ, καὶ ἀπὸ τῶν
 τι μοι ἴδμεν τὰ βιβλία λαο-
 γῶν τοῖς παρ' ὁμῶν ἀνδρά-
 ποι· ἀλλ' ὅσ' ὄσον καὶ ταῦτα
 μετα τῶν ἄλλων ἀπὸ τῆς ψυ-
 χῆς. ὅν δὲ ἡ ἀρχὴ τὸ πρῶ-
 τόν ἔστι· Νῦν δὲ μοι ἔνι πῶ

seu & Achilles, et Aiax Te-
 lamoniū, iam iam ad se re-
 versus. Cōmixti ergo inter se
 pugnabāt, uicerūtq; heroes,
 Achille uel in primis rē stren-
 nuē gerente. Fortiter se ges-
 sit et Socrates in dextro cor-
 nu constitutus, multoq; for-
 tius, quā quū adhuc apud
 Delium pugnaret. Nā ingruē-
 tibus hostibus haudquaquā
 fugit, sed uultu intrepido cō-
 stuit. quā obrem prāmio do-
 natus est, nimirum luculēto
 & amplo horto, in quē cō-
 uocatis alijs differebat: quē
 locum Necracademiam ap-
 pellauit. Comprebēntos igitur
 & colligatos eos qui ui-
 cti fuerant, remisērūt mul-
 to grauius puniēdos. Eī autē
 pugnam scripsit & Home-
 rus, & mihi abeūti libellos
 dedit ad nostros homines de-
 ferendos. Verūm hos unā cū
 reliquis postea amisi. Erat
 poematis initiū ferē in hunc
 modū: Nūc mihi Musa refer
 pugnam heroū extinctorū.
 Μῦσα μάχῳ νικῶν ἡρώων.

τῶν ἰταύρων τῶν ἱμῶν, τὸν
 δρακοντά τε· τῷ μὲν τοι πα-
 τὴρ ἢ κ' ἱμεῖνος ταῦτα, ἐπίσκη-
 το γὰρ ὑπ' αὐτῷ κολαδιεό-
 μος ἔσται. ὥς δ' ἰλέκεα αὐτοῖς,
 ἰτίλειον τῶν ἰσιβαλῶν. καὶ ἰ-
 πέσ' οὐξ ἰγύνετο, ἰγὼ δ' ἔπα-
 ρεω· ἰτύγχεον γὰρ μ' τῷ συμ-
 πασίῳ ἡκεῖμα μὲν ἔσται. εἰ δ' ἂν κα-
 θύεσκε τοῖς ἄλλοις, αἰετάρην
 πέτρ' ἴδω Εὐρύκω, ὑπὸ σκυ-
 δῆς ἀν' ἰχθύος. πρὸ δ' ἰ τὸ
 μισονύκτιον ἀνυγρόμην ἰ
 κροίλας, ἰπὴ ἱμάτι τῶν δὲ
 νῶν ἡσυχῶν ἔλ' ἡνωσμέναις, βελῶ-
 νι ἴτη, καὶ τὴν ἀδελφὴν πα-
 ραλαμῶν, ἢ αἰ πρὸς τὰ βασι-
 λῆα τὸ Ραδάμανθυ. ἐμί-
 ρας δ' ὑπεραινέσας, ἰλιγὺν
 εἰς κρητὴ καὶ οὐρανὸν τῶν νῶν,
 πρὸν ἀπὶ χροῶν, ἔτι δ' ἰ μὲν
 βέσας ὁ Ραδάμανθυς ὡς νύκ-
 τιον τῶν ἰχθύων αἰετῶν μὲν
 πρὸς οὐρανὸν, ἀσφιδέων δὲ πρὸς
 γῆν διώκειν, εἰ δ' ἂν ὑπὸ πρὸν.
 μίαν ἰλαύνοντο, πρὸ μὲν
 συμβρίαν καταλαμβαίνου-
 σιν αὐτὰς, κρῖτι ἰς τὸν γα-
 λακτώδη Ωκεανὸν ἱμβαίνου-
 νται, πλεούσιν δ' ἰ Τυροσίαν,

comitibus tres audacissimos.
 Nā hac patri non indicare-
 rat: sciebat enim quod ab il-
 lo acriter increparetur. Ita-
 que cū ipsis opportunum ui-
 sum esset, facinus perpetr-
 runt. Vbi enim nox aduenit,
 (nā cum forte non intererāt,
 sed in cōmuni disteterāt) illi
 clam alijs correpta Helena,
 mature se proripuerunt. Me-
 nelæus autē cum circa mediū
 noctis excitatus torū uacuū
 sensisset, protinus clamore
 sublato, ὃ fratre secū acce-
 pto, ad regiam Rhadamāthi
 profectus est. Porro illuce-
 scēte die aiebāt exploratores
 naυὲ procul distantē appare-
 re. Itaq; Rhadamanthus, cū
 quinquaginta heroes in na-
 υὲ Asphodelinam, ὃ ex in-
 tegro ὃ soli do ligno cōstru-
 ἔτα collocasset, iussit eos per-
 sequeretur. At illi cū magna
 alacritate remis incūberent,
 tandem circa meridiem eos
 deprehendunt, cum iam in
 lucteum Oceanum subirēt,
 laud procul à Tyrossi in-
 sula.

παρὰ τοῦτον ἤλθεν διαδρά-
σαι, καὶ ἀνὰ δασύαλσσι πλὴν
καὶ ἀλύσει ῥοδίῳ, κατὰ
πλευρὰ μὲν ὅ μιν ἔνθα ἔλπετο ἰδέσθαι
αἰνέειν, καὶ ἡσυχάζειν, καὶ ἰνὶ
παλῦπῳ. τὸς δὲ ἀμφὶ τὸν
κένυρον ἀνὰ κρήνην πρόδρομὸν
Ραδάμανθυς, ὃς τινες καὶ ἄλλοι
αὐτοῖς συνίστασιν· ὡς ἰδίῳ
ἄπαι, ἐν τῷ αἰθέρι δόσας,
ἀπὸ πρυμψῶς τὸν τῷ ἁσι-
βῶν γῆρην, μαλάχῃ πρόδρομον
μαστιγάζοντες. ἰψαρίσαστο
δὲ καὶ ὅ μιν ἐμπεριδιόμου
ἐκπέμπειν ἐκ τῶν οὐρανῶν, πλὴν
ἰπείσας ὁμῶς μίνω ἰπι-
μάνωται. ἰνθα δὲ ἰγὼ ἔνι
μίνω, καὶ ἰδὲ πρυμ, ἰπὶ
μίνω ἀγαθὰ καὶ ἀλιπῶν, αὐ-
θις πλανοθήσονται. αὐτοὶ μὲν
οὖν παρὰ μινῶν τοὺς λίγιντες,
ὅ πολλῶν ἰπῶν ἀφίξειν πᾶ-
σαν πρὸς αὐτοὺς. καὶ μοι ὅδε
θρήνην τε καὶ κλισίαν ἐν τῇ
πύρρι παρὰ δάπνουσαν, πλε-
σίην τὰς ἀρίστους, ἰγὼ δὲ προ-
σελθὼν τῷ Ραδάμανθυϊ, περὶ
καὶ ἰάτινεν ἀπὸν τὰ μί-
λῳτα, καὶ ὑπερδύξαι με τὸν
πλευρῶν.

sula. tantum enim abesset ut
elaberetur. Cum igitur na-
vem rosea catena reuinxis-
sent, reuersi sunt. Helena ita-
que flebat et erubescibat,
operiebaturq;. Verum Rha-
damantibus habita prius cum
Cnuro diligenti quæstione,
num et alij quipiam cōscij
fuissem: postquā nullum fuisse
se negauit, uinctum hominē
ex pudēdiis, et malua prius
bene casum, in impiorū locū
amādauit. Decreuerunt et
nos ante præscriptum tēpus
ex insula ablegare, data u-
nius proximæ diei mora. Ibi
ego grauius ferre, et lachry-
mari, utpote qui eiusmodi fe-
licitate relicta rursus erratu-
rus essem. At illi contrā cō-
solabantur me, quod futurū
dicerent ut propediem ad se
essem rediurus. Tamq; mibi
in futurū sedē et locum opti-
mū quibusc; uicinū ostende-
bāt. Ego uerò accedēs Rha-
damantibus, obnixē orabā,
ut quæ mibi futura essent,
prædiceret, et de navigatio-
ne cetera

πλεον. ὃ δ' ἰφασκον ἀφίξειν
 μὴν ἐν τῷ πατρίδα, πολλὰ
 δὲ πρότερον πλεονεθύντα, καὶ
 λιπιδωδύσποτα. τὸ δὲ χρίνον
 ἐκ ἐπὶ τῆς ἰπασκίδος προδύο
 σαι ἔβλεπτο, ἀλλὰ δὲ καὶ διὰ
 πύλεις τὰς πλεονείας εἶσεν (ἰο
 φκίαντο δ' οὐκ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν,
 καὶ ἄλλα ἔκτε πέρρωθεν). τὰ
 τὰς δ' αὖται ἰφασκί τὰς τῶν
 αἰσῶν, τὰς πλεονείας, ἀφ' ὧν
 δὲ, ἰφασκί, ἔρρε τὸ πολὺ πῦρ
 λιπιδωδύον, ὡς δὲ ἰφασκί τῶν
 οὐρανῶν ἢ πύλεις. μετ' αὐτῶν
 δὲ, ὃ δ' Καλυψὸς νῆος, ἐλκ
 ἔδεικται σι φαίνεται. ἰπασκί
 δὲ ταύταις πλεονεθύνει, τό
 τε δὲ ἀφίξει ἐν τῷ μεγάλῳ
 ἔπαρτι, τῷ ἰταυτίαν τῇ ὑφ'
 ὧν ἰφασκίαν μὲν. ἰταυτίαν
 δὲ πολλὰ πλεονείας, καὶ πλεονείας
 λαίβην διπλῶν, καὶ αὐδρῶπεις
 ἀμείβειν ἰπασκίαν, χρίνον
 πλεονείας αἰ τῷ ἰφασκί ὑπε
 ρον. τισκίαν ἔπει, καὶ αὐτοσπεί
 σαι ἀπὸ τῆς καλῆς ῥίψας
 ὡς δὲ μετ' αὐτῶν, λιπιδωδύον
 ἐν τοῖς μεγίστοις λιπιδωδύον
 τῶν πλεονεθύνειν, πλεονείας
 δὲ

ne certiorē redderet. Is autē
 me quidē in patriam reditu-
 rum respōdit, uerūm multis
 primis erroribus et periculis
 exanillatis. Tēπω autē quo
 essem rediturus, addere no-
 luit, sed cōstēs vicinis insulis,
 (apparebant autē numero
 quinque, et alia sexta ἰογιμ)
 bæ, inquit, adiacētes sunt ma-
 priorum, in quibus uidet ignis
 plurimū accēssum. Sexta au-
 tem illa somniorum est ciui-
 tas. Post bæ et Calypsus est
 insula, uerūm nondum tibi
 adhuc apparet. Vbi uerὸ
 bæ præterminaueris, tum
 deuenies in magnā illā con-
 tinentem, quæ eregionē est
 ei quæ à nobis incolitur. Illic
 multa passus, multisq; gētes
 prætergressus, et inter Bar-
 baros incultosq; homines pe-
 regrinatus, tandem in alie-
 ram terram deuenies. Hæc
 ubi dixisset, euulsam ē terrā
 maluæ radicem mihi porre-
 xit, iubens ut hanc adora-
 rem cum in maximis peri-
 culis uersarer. Admonuit
 autem,

δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφικνέμενος ἐν
 πλώδι τῶν γῶν, μή τι πῦρ μα-
 χαίρα σκελεύειν, μή τι θρό-
 νους ἰδίσαι, μή τι παρὰ ὑπὲρ
 τὰ δέξιν καὶ ἀριστεράς παλασιά-
 ζαι· τότε γὰρ μὴ μνηστέον,
 ἐλπίδας ἔχειν ὅτι ἂν τῶν νῆ-
 ον ἀφίξαι. τότε μὲν ὅν τὰ
 πρὸ τοῦ πλοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν
 ἵσταμαι, καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἔν, συ-
 στασόμενος αὐτοῖς. τῇ ἐπίσει
 δ' ἰλίων πρὸς Ὀμήρου, τὴν
 ποιητῶν, ἰδού δὲ αὐτὸ ποιῶσαί
 μοι δίστιχον ἐπιγράμμα. καὶ ἐ-
 παύσῃ ἐπείησιν, σὺ δὲ βρύλλ-
 ον λίθου ἀνστήσεις, ἐπιγρά-
 ψας πρὸς τῷ λιμένι. τὸ δ' ἐπι-
 γράμμα ὅν τοῖς μοι· Λου-
 κίανος τέλει πάστας, φίλον
 μενέριον θεοῖσιν, εἰδὲ τι,
 καὶ πάλιν ἔλθῃ φίλῳ ἐν πα-
 τρίδι γαῖαν. μέντας δ' ἐκεί-
 νῳ τῶν ἑμῶν, ὅτι ἐπίσει
 ἀντιγόμενος, τῶν ἑρῶν παρ-
 αμπέστωρ. ἔνθα μοι καὶ Ὀ-
 δυσσεὺς προσελθὼν, λάτρεα τῇ
 Πλωτέῃ, δίδωσιν ἐπιστο-
 λῶν, ἃς Ὀυγγίαν τῶν τῶσιν,
 κελυφοὶ κρύπτειν. σιωπῶν
 ψοῦ μοι ἰ Ραδάμανθους τὸν

autem, si unquam in hac ter-
 ra incolumis redirem, igne
 gladio ne foderem, neve lu-
 pinis vescerer, neve puero su-
 pra decem ὅτ' octo annos na-
 to congregarer. quorū si me-
 mor essem, bene sperare de
 reditu ad insulam. ibi demū
 quæ ad navigationem perti-
 nent, paravi: cumq; opportu-
 nū esset, cum illis cibum ce-
 pi. die deinde proxima acce-
 dens Homerum, orabam ut
 mihi duorū versū epigram-
 ma cōderet. Quod ubi fecit,
 colūna berylli lapidis erecta
 iuxta portū inscripsi. Erat
 autē epigrāma huiusmodi:
 Lucianus charus divis hæc
 cuncta beatis

Vidit, ὅτ' hinc iterū patrias
 remeavit ad ora.

Marces autē ὅτ' diem illam,
 sequenti proficiscebam, dedu-
 centibus heroibus. Hic et Vo-
 lysses accedens nesciente Pene-
 lope, mihi literas dat in insu-
 lam Ogygiam ad Calypso
 ferendas. Misit ὅτ' mecum
 Rhadamanibus portitorem
 Nauplium,

πορβμία Νάυπλιον, ὅς ἐκα-
 ταχθέντες ἐν ταῖς νύκτι, με-
 δὲς ἑμᾶς συλλαβεῖν, ἀνιπατ'
 ἄλλω ἱμπερίᾳ πλῖοντα. ἰ-
 κὴ δὲ τὸν ἀνὴρα ἀνέκρινον
 τούτου, παρακαλέσαντες, αὐτίκα
 ἑμᾶς ἐλθέμεν διὰ τὸν διόρυχον
 τοῦ, οἷον ἀσφάλτου καὶ βύνης καὶ
 πῖκος, ἃ καὶ κατεμύον. καὶ
 ἐνίκα δὲ περὶ τὰ, καὶ ἀφίκο-
 ντες, ὡς περὶ ἀπ' ἀνθρώπων
 ἐπὶ τὸν μελόν, καὶ ὁ αὐτὸς ἰοφύλαξ
 καὶ ἰμεχλωδὸς, καὶ κατὰ τὰ.
 ἵκεν ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν. καὶ
 μετὰ τὴν καὶ ματίων ψέφον
 ἐπείκειτο, καὶ οἰκιστὴν ἀνθρώπων
 πολλῶν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων
 ὁ ὑποσώχων. ὅς δὲ ἐπὶ τὴν
 μετὰ, τοιαύτην ἔκρινεν, καὶ πᾶ-
 σα ὑπεμνήσκει, καὶ ἀπέξη-
 ρον, πῶς τὸν καὶ τράχυναι ἔκα-
 τὰ κλαυθῆναι διόρυχον δὲ, ἐλθὼν
 ὁ δὲ ἐν τῷ. ἀνδρὸς αἰσίου δὲ
 ἑμῶς ἑαυτὸς τὸς ἑρμῶν, πρὶν
 μετὰ διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ οὐδέν,
 καὶ σχολῶν μετὰ ἀντα-
 πῶ, πολλὴν ἀμερῆν τὴν χώραν
 ἐκείνην. ἡλθόντες ὅμως τὸν
 ἐκείνην, καὶ τὸν πᾶν ἐκείνην,
 πρῶτα

Nauplium, ut si ad insulas
 appelleremus, nemo nobis
 manum injiceret, velut si quid
 ad mercatum quempiam a-
 liū nauigarēt. Vbi uerò pro-
 gressi odoratum aerem præ-
 terissemus, continuo nos te-
 terrimus nescio quis odor ex-
 cepit, velut bituminis et sul-
 phuris picisue, cum simul ar-
 det. Nidor autē erat grauis,
 intolerabilisq; uelut ab exu-
 stis hominibus. Erat et aer
 obscurus et caliginosus, à quo
 distillabat ros quidā picem.
 Quin et uerberū strepitus
 exaudiebatur, et mulierum
 hominū ciulatus. Ad alias igi-
 tur nō applicuimus: illa uero
 quā ascēdimus, talis erat.
 Tota in gyrum præcepta est,
 et exusta, cauius et saxis
 aspera. Arbor autē aut aqua
 ne inerat quidē. Irrefsimam
 tamen per præcipitia, et per
 spinosam et aculeis plenam
 semitam euasimus, et ceteris
 regionis letram iacta-
 tatem. Proccedentes autem
 ad carceres, et supplicij locū,
 primum

πρῶτα μὲν τῶν φύσιν τὰ τί-
 πον ἰδρυμένῃ. τὸ μὲν γὰρ
 ἑλκρῶς αἰτὸ, μαχαίρας καὶ
 σκιδάρει πάντες ἐβλήθησαν, ἐν
 κλῶσι ποταμοὶ περὶ ἵππων,
 ἔκλῃ βοῶν, ἰ δὲ αὐτῶν αἰ-
 αῖματι, ἰ δὲ ἰσχυρῶς, πυρὸς
 πάντων μέγας ἐστὶ, καὶ ἀπὸ
 φαντασίας, καὶ ἱερῆς, ὡς περὶ ἑλκρῶν
 ἐκφυγόντων, ὡς περὶ βλάστησιν.
 καὶ ἵπποι δὲ ἔχοντες πολλὰς, τὰς
 μὲν δαλῆς προσηκούσας,
 τὰς δὲ μακρὰς, αὐτὰς περὶ
 φωνῆς ἰσχυρὰς δὲ αὐτὰς
 λυχνίους. αἱ δὲ δὲ μὲν,
 σφῆν δὲ πάντων καὶ πολλὰ
 εἰς ἱερῆς, Τίμων ἰ δὲ
 ἑλκρῶς. παραδόντες δὲ ἱμῶς,
 ἔτι Ναυπλίου καταφυγόντων, ἰ-
 σχυρῶς καλασμένους, πολλοὺς
 μὲν βασιλῆας, πολλοὺς δὲ ἰδιώ-
 τας, ὅν τινας καὶ ἰσχυρῶς.
 δίδουσι δὲ καὶ τὸν Κινυρῶν,
 καταφυγόντων, ἰσχυρῶς
 αἰσθάνων ἀπυρτημένων. πρὸς
 σφῆν δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ
 τὰς ἰσχυρὰς βίβας, καὶ τὰς αἰ-
 σθάνων, ἰσχυρῶς καλασμένους. καὶ
 μέγιστοι ἀπασῶν τιμωρίαν
 ἰσχυρῶς οἱ φονεῖς.

Primum quidem loci naturā
 admirati sumus. Siquidē u-
 niuersum solum gladijs &
 micronibus efflorebat, cir-
 cum quod flumines duo decur-
 rebant, unus cœno, alter ue-
 rō sanguine, & itē alius in-
 tus igne, & quidem ingens
 & immensus. fluebat autem
 uelut aqua, & instar maris
 agitabatur. Habebat etiā nū
 & pisces permultos, quorū
 aliquot torribus erant simi-
 les, nonnulli uerō mini, seu li-
 carionibus ignitis, quos Ly-
 chniscos uocabāt. Aditus au-
 tē unus erat, & per quā an-
 gustus. Ismuus adstabat Ti-
 mō Atheniensis. Ingressi ta-
 men duce Nauplio, uideba-
 mus eos qui supplicio afficie-
 bantur, inter quos reges &
 priuati erāt plurimi: quorū
 etiā nōnullos agnouimus. Vē-
 dimus & Cinyrum fumo e-
 necari, & a pudendis pēdē-
 re. Addebāt & ductores sin-
 gulorum uitæ, & causas ob
 quas supplicio k afficeretur.
 Maxima uerō omnium poena
 eis

περὶ τὸν βίον, καὶ οἱ μὲν τὰς
 λόγους συγγραφεῖται, ἢ οἱ
 καὶ κτεταίαι δὲ Κνήδιος ὅν,
 καὶ Ηρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολ-
 λοί. τῆς δὲ ἡρώου ἱστορίας, χρυ-
 σταί τε ἔχοντες τὴν περὶ τῆς ἱστορίας
 διὰ τὴν γὰρ ἑαυτῶν ψεύδους
 ἀπίστανται συνηπισταμένως. Ἰαχίως
 δὲ ἀναστρέφεται ἡδὲ τῶν (ὅ γὰρ
 ἑλκυσμένως φέρειν τὴν ἱστορίαν)
 ἀσπασάμενος ὁ Ναύπλιος,
 ἀπίπιστος. καὶ μὲν ὁλίγον,
 ἱφαινίτε πλεονάζοντες ὁ δὲ ἐνέειναι
 εὐσθῶν, ἀμυνθῶν, καὶ ἀσφαλῶς
 ἱσθῶν. ἱσθῶν δὲ καὶ αὐτὸ
 τοῖς ἐνέειναι τὴν παραπλήσιον,
 ὑπὸ τῶν γὰρ περὶ τῶν ἡμῶν,
 καὶ ὑπὸ τῶν, καὶ περὶ τῶν
 ἡμῶν ὑπὸ τῶν. ἡσθῶν δὲ
 περὶ τῶν, καὶ ἡσθῶν δὲ
 τῶν ἡσθῶν τὴν ἡμῶν προ-
 παγαυομένην, πλεονάζοντες τῶν
 περὶ τῶν ἡμῶν, ἡσθῶν δὲ
 τὸ τὴν ἡμῶν ἡσθῶν δὲ
 περὶ τῶν ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἡμῶν.
 μὲν περὶ τῶν δὲ ἡσθῶν δὲ
 τῶν ἡμῶν, καὶ ἡσθῶν δὲ
 καὶ ἡσθῶν δὲ. πλεονάζοντες ἡσθῶν
 καὶ περὶ τῶν ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἡμῶν, ἡσθῶν
 δὲ

eis imminebat, qui in uita
 quippiā emenuti essent, neq;
 ueritatē literis mandassent:
 inter quos erat Ctesias ille
 Cnidius, et Herodotus, et alij
 nō pauci. Hos ergo cū uide-
 re, bono animo esse cæpi. nā
 nullius mēdacij mihi cōscius
 erā. Itaq; ad nauē maturē re-
 uersui (neq; enim tale spe-
 ctaculū ferre amplius pote-
 rā) salutato Nauplio disces-
 si. Neq; ita multum post ap-
 parebat nō procul somniorū
 insula, obscura illa, ὅτι uix
 uisu perspicua. Habebat au-
 tem ὅτι ipsa somnijs aliquid
 simile. cedebat enim accedē-
 tibus nobis, ὅτι subterfugie-
 bat, ac lōgius se subducebat.
 Cum ergo tandē eā compre-
 hendissemus, et in portū qui
 Somnus dicitur, delati esse-
 mus, prope eburneas portas,
 ubi ædes est Gallinæo saa-
 cra, sub obscurā uesperā de-
 scēdimus: cūq; in portā pro-
 gressi fuissēm, somnia multa
 uariaq; uidebam. Verū de
 ipsa ciuitate libet ante omnia
 comine-

μήδ' ἄλλω τινὶ γίγραπται πι
 ρὶ αὐτῆς, ὅς τ' ἢ μόν' ὧς ἱππο
 κράτης Ομηρ' ὧς παύ' ἀπε
 βῆς συνίγραψι. ἡύκλω μὲν
 πόρῃ πῶσας κῶ τῶν ὕλη αὖτο
 τυκε· τὰ δένδρα δ' ἔσθ' ἔμμε
 νόν· ὕψους, ἣ μάλα δραγέρας,
 ἣ ἐπ' αὐτῶν πολλόν τι πλῆθος
 συντερίσκον· τῶτα γὰρ μέτεν
 ἔν τῃ νήσῳ γίγνεται ἔρκεν, πο
 ταμὸς ὃς περὰ ῥίον πλησίον,
 ὑπ' αὐτῶν καλόμενος Νυκί
 πόντος. καὶ περὶ αὐτοῦ πόρῃ
 τῶν πύλων, ὁ νόμαϊα καὶ ταύ
 ται, τῇ μὲν Νήγριτι, τῇ δὲ
 Παννυχίᾳ. ὁ δὲ πόρῃ δὲ
 πόλιν, ὕψους τε καὶ περικί
 λ' ἰσοδοτῶν χρυσῶν ἐμειώ
 ταί. πύλας μὲν τοὶ ἱπποκρί
 νου, αὐτῶν καὶ ἄπορ Ομηρ' ἔρε
 κτος, ἀλλὰ τίτ' ἔχον. δύο μὲν
 πόρῃ τὸ δὲ βλακῆς πελίσον
 ἀποβλίπασαι, ὃ μὲν σιδερά,
 ὃ δὲ ἑρμένε περικειμένον, καὶ
 αὐτὸ ἑλὶ γυῖσι ἀποδύμεν αὐτῶν
 εἴ τι φεῖροι καὶ φοινεὶ καὶ
 ἀπλωθεῖ, δύο δὲ, πόρῃ τὸν λιμένα
 καὶ τῶν δάλατ' ἄν· αἱ μὲν
 ἑρμένε, αἱ δὲ, καὶ αὐτὸ ἑ
 μὲν περικειμένον, ἑλὶ γυῖσι.

commemorare, quoniā de ea
 nemo adhuc conscripsit: sol'
 autē Homerus eius meminit,
 nō ita accuratē exaetleq; de
 scripsit. Circa hāc undiq; cir
 cumiacet sylva. Arbores au
 tem sunt paravera procera,
 ὧς mantragora, in quibus
 magna vis uespertilionum se
 det. Sola enim hęc avis in ea
 insula nascitur. Flumen autē
 iuxta praterlabitur, quod
 ab illis Nyctiporus appella
 tur. Sūt ὧς fontes duo iuxta
 portas, quibus ὧς nomē est
 uni quidem Negreus, alteri
 uerὸ Pannychia. Ipsa autem
 civitatis mœnia alta sunt, va
 riāq; iridis colore simillima.
 Enimvero portæ sunt, non
 duæ, ut voluit Homerus, sed
 quatuor. Nā duæ Molitiei
 campū respiciūt, hęc quidē
 ferrea, illa uerὸ ieiūa cōstruo
 ctæ, per quas horrēda et se
 ua immitiaq; somnia emitti
 aiebāt. Duæ uerὸ alteræ ad
 portū et mare, ex quib. quæ
 dā cornea erāt, quædā, per
 quas transiunt, eburneæ.

Ingressis

θειώτατον δ' ἐν τῷ πόλει, ἐν
 δεξιᾷ μὲν ὅστις τὸ Νυκτῶν οἶ-
 βον, γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ μά-
 λιστα, καὶ τὸν Ἀλικρύνον. ἐν δὲ
 ὑφ' αὐτῶν, πεποιθὲς τὸ ἀμύμον
 τὸ ἰσθμὸν πεποιθὲς ἐν ἀριστε-
 ρᾷ δὲ τὰ τῷ ὕπνῳ βασιλῆα.
 οὗτος γὰρ δὲ ἀρχὴ παρ' αὐ-
 τοῖς, σαφῶς δὲ, καὶ ὑπάρ-
 χοντι πεποιθὲς, Ταρξίον
 καὶ τὸν Ματαγόνην, καὶ
 Παντοκλῆα τὸν Φαστασίον.
 οὗτος ἐν μίση δὲ τῇ ἀγορᾷ πρὸ
 γὰρ ὅστις, ἐν παλαιῷ κατὰ
 τὸν, καὶ πεποιθὲς καὶ δὲ, ἁ-
 πλῶς καὶ Ἀμύμον, ἐν-
 θε καὶ τὸ αὐτὸν ὅστις αὐ-
 τοῖς, καὶ τὸ ματῶν, ὅστις
 αἰσθητὸν πεποιθὲς Ἀντι-
 φῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκρι-
 τὴς, ταύτας παρὶ τῷ ὕπνῳ
 λαχόντι ἐν τιμῇ. αὐτῶν
 μὲν τοὶ τῶν ὀνείρων, ὅτι φύ-
 σις, οὐ γὰρ αὐτὴ ἀλλ'
 οἱ μὲν, μακροὶ τε ὄντων, καὶ
 παλαιῖ, καὶ ἁλῶν, οἱ δὲ μικροὶ,
 καὶ ἀμορφῆς καὶ οἱ μὲν χρύσει, ὡς
 ἰσχυρῶν, οἱ δὲ ταπεινοὶ τε καὶ
 αὐτῶν. ὄντων δ' ἐν αὐτοῖς
 καὶ πρὸς τὴν τινος, καὶ τῶν.

Ingressis autem civitatem
 ad dextram est templū No-
 ctis. Nam illam ex deis im-
 primis colunt, & Gallina-
 ceum, cui iuxta portum sa-
 cellum dedicatum est. Ad si-
 nistram uero Somni regia:
 Is enim apud eos regnat,
 duobus à se satrapis & præ-
 fectis constitutis, Taraxio-
 ne Mataogenis, & Pluio-
 cle Pbantasionis filio. In me-
 dio autem foro foris est quæ
 Carcotin appellāt. delubra
 duò adiacent, Impositura ui-
 delicet, & Vernatizubi &
 illorum est adytum & ora-
 culum, cui præfectus erat
 Antipho ille somniorum hi-
 strio; hunc apud Somnum
 honorem sortitus. Somnio-
 rum autem neque natura neque
 forma eadem est. Nam quæ-
 dam procera erant & for-
 mosa, suaviaque: quædam uero
 breuia & deformia. non-
 nulla etiam aurea, ut uide-
 bantur: sordida uero & ab-
 iecta nonnulla. Erant et in-
 ter ille alata aliquot, &
 H b monstrosa,

τῶνδε, καὶ ἄλλαι, καθ' ἅσας οὐ
 πομπῶν διὰ καὶ κομῶν εἰς τὴν
 ἐς βασιλείας, εἰς δὲ ἐς θεῶς, εἰς δὲ
 ἐς ἄλλα τοιαῦτα διδύκασαν
 μῶν. πολλὰς δὲ αὐτῶν καὶ ἱγνα-
 ρίσας μὲν, πᾶσαι παρ' ἡμῶν ἰω-
 ρανότι. εἰ δὲ καὶ πρὸς ἡμεῶς, καὶ
 ὁσπάζοντο, ὡς αὐτὴ καὶ σωήτης
 ὑπάρχουσα, καὶ παραλαβόντις
 ἡμᾶς, καὶ κατεκομίσαντις, πᾶ-
 νυ λαμπρῶς καὶ δεισιῶς ὀβριζού-
 ντων ἄλλων ὑπεδεχὼν μεγα-
 λυπρῶς παρασπονάσασαί τις,
 καὶ ὑπερχέμενοι βασιλείας τε
 ποιήσαν, καὶ σαφ' ἅπας· ἔνι
 δὲ καὶ ἀπὸ γούρου ἡμᾶς ἐς τὰς πα-
 τρίδας, καὶ τὰς εἰσόδους ἐπιδέ-
 κνυν, καὶ αὐθιμῶν ἐπαυ-
 τερ. ἡμέρας δὲ ἑνὶ ἡμέρᾳ, καὶ
 ἵσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἡμέ-
 ρα μὲν, καθύδοντις δὲ ὡχόμε-
 ναι. ἵπταται δὲ, ἄφνω φρονεῖ με-
 γάλως κατὰ ῥῆγας, ἱερῶν
 νοι καὶ αὐτοφρόνους, αὐτὴ χθελὼν
 ἐπὶ τετισάμενοι. ῥιτῶσι δὲ
 ἐπὶ ἑξῆς, τῇ Ωγυγίᾳ νόσῳ προ-
 σχόντις, ἀποβαίνεμεν. πρότι-
 ρον δὲ ἰγὼ λύσας τὴν ἐπίτες-
 αλὴν, αὐτὴ γίνωσκον τὰ γινεσμε-
 λῶν.

monstrata, alia velut in
 pompam instructa, nimirum
 in Reges, aut Deos, aut ali-
 quid eiusmodi. Quin et ex
 illis non pauca agnouimus,
 utpote ea quæ olim apud
 nos uideramus. Quædam
 etiam nos accedebant, salu-
 tabant. scilicet, velut familiaria
 iam et domestica. Quæ cum
 nos exceperant, ac iocundifi-
 cent, splendide plantæ, ac ele-
 ganter tractauerunt, appa-
 rato magifico alio diuer-
 sorio, pollicita reges aut sa-
 trapas ex nobis se factura.
 Nonnulla et in suam quæ-
 que patriam abducere, et
 domesticos ostendere, rur-
 susque eadē die reducere. Die-
 bus ergo triginta, et totidē
 noctibus dormientes comes-
 santesque apud eas māsimus.
 Hinc tonitru cum ingenti
 fragore repente edito excita-
 ti ac cōsternati, saturi disces-
 simus. Inde post tertiam diē
 in Ogygiā delati descendi-
 mus. Hic ego primū res-
 gnatis literis, quæ scriptæ e-
 rant

ῥήματα. ὡς ἔτι τοιαῦτα. Οὐκ ἔστιν
 καλὴ καὶ χαίρειν. ἰδοὺ μὲν, ὡς
 ἴα πρώτῃ δὲ πλοῦσιν παρὰ σῶ,
 τῶν σχολίων κατασκευασά-
 μενος, ναυαγίᾳ χρησάμενος,
 καὶ μέλεις ὑπὸ Λουκοῦ δια-
 σπένται εἰς τὸν Ἰ. Φαιάκων
 χώραν, ὑφ' ὧν ὅτι τὸ εἰνίκον
 ἀποπεμφθείς, κατέλαβον πολ-
 λὰς τε γυναῖκας μεστῆρας,
 ἐν ταῖς ἑμὲν ἔχουσιν ἑυφύντα.
 ἀπαυλίσαντες δ' ἀπαντες, ὅτι
 ῥον ὑπὸ Τηλεγόνῃ, ἔτι κίρκου
 μοι γυναικὸς, ἀνυρίδω. καὶ
 οὖν ἀμὲν ἐν τῇ Μακάρων ἐ-
 σθ', πᾶσι μετανοῶν ἐπὶ τῇ
 κατακλιπῶν τῶν παρὰ σοὶ δι-
 αταῶν, καὶ τῶν ὑπὸ σὺ πρῶτον
 μελέων ἀθανασίας. ὡς δ' ἐν κα-
 ρὲ λάβωμαι ἀποδράς, ἀφίξο-
 μαι πρὸς σί. ταῦτα δ' ἰδὼν
 ὁ ἰδὼν τὸ, καὶ πρὸς ἑμῶν, ὅ-
 πως ἐξελθὼν μελὲν. ἐγὼ δ' ἔτι
 εὐθὺς ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης,
 οὐρην τὸ ἐπ' ἄλκιμον τοῖστον, εἰ-
 ρην Ομηροῦ εἶπεν, καὶ αὐτῶν τα-
 λασιπρῶτον. ὡς ἔτι τῶν ἰ-
 πιστοῦν ἔλαβεν, καὶ ὑπὸ δέξατο,
 inueni antrū tale quale Homerus descripsit, ipsamq; lanifo-
 cio dante operta. Postquam uero literas accepit, amisitq;

rant legcbam. Erant autem
 ferē huiusmodi: V L Y S-
 S H S C A L Y P S O S.
 Nolim te ignorare, quod u-
 bi primū abs te discessis-
 sem rate instaurata, postquā
 naufragiū fecissē, et uix à
 Leucothea in Phæacum re-
 gionē seruatus fuissē, à quib.
 domū remissus fui, me mul-
 tos uxoris procos depreben-
 disse, qui reb. nostris abutea-
 rentur ad holuptates suas:
 quos cū oēs cōfecissem, tādē
 ipse à Telegono, quē ex Cir-
 ce suscepērā, ἐν medio sub-
 latus sum. Nūc aut in beato-
 rū sum insula, uehementer
 dolens ob relietā, qua apud
 te usus sum, cōsuetudinē, et
 ahlata abs te mihi immorta-
 litatē. Quod si per occasio-
 nē licebit, hinc arrepta fuga
 ad te ueniā. Et hæc quidam
 quæ per literas significabā-
 tur: de nobis præterea, ut ho-
 spitio exciperemur. Ego autē
 procedens par' per à mari,

ἀπὸ αὐτῶν πληρωμάτων ἰμά-
 χουσι, καὶ πολλὰς κατιβαρύν-
 τερον, βάλλοντες αὐτὸ λίθων
 τοῦ σφοδρῶτα τῷ κρημνισθῆναι.
 ἀγχομάτως δ' ἐπιπολὺν ναυ-
 μαχῶντι, πόρῳ μισομυβρίαν
 ἀδελφῇ κατόπισιν τῷ Κολοκυνθ-
 οειρατῇ προσπλύντας τὰς
 Κερυνναῖας· πελίσιοι δ' ἔ-
 σσαν ἀλλήλους, ὥς ἰδοῦσαν. ἐπε-
 δὴ γὰρ καὶ πάντες ἤδοντο αὐτὰς
 ἐπείγουσας, ἥμῶν γὰρ ἀλγύρου-
 σων, ῥαπιδόμηναι δ' ἐπ' ἰσά-
 νει ἐναυμάχων. ἡμεῖς δ' ἐν το-
 σούτῳ ἐπάρωντες τὴν ἐβόλῃν,
 ἰφιδύμεθα, ἀπολιπέντες καὶ
 τὰς μαχημένους καὶ δῦλοι ἔσαν
 κρημνισσάμενοι οἱ Κερυνναῖοι,
 ἅτι καὶ πλείους (ὥντι γὰρ ἄ-
 χον πληρώματα) καὶ ἀπὸ ἰσχυ-
 ροτέρων νεῶν μαχημένους· τὰ
 γὰρ πλεία καὶ αὐτοῖς κινέμεναι,
 καρύνων ἡμίτεμα, κρημνισ-
 θα. μέγιστος ἰσότης ἡμινόμα ἐν-
 μῆκα, ὀργαῖαι περὶ τὰ καὶ
 κα. ἰσά δ' ἀπικρύψαμεθα αὐ-
 τῶν, ἰσάμεθα τὴν ῥαυμασίαν,

τοῦ. Magnitudo autem putaminis cuiusq; in longum
 decem ἢ οὐδὲν cubitos protendebatur. Vbi uero
 ab his subducti fuimus, eos qui sauci fuerant, curauimus,

instruētis classibus oppu-
 gnabant, ἢ ἐ nostris com-
 plures sauciabant, uice la-
 pidum cucurbitarum gra-
 na iaculati: ut plurimum e-
 nim communis depugna-
 bant. Circa meridiem uero
 à tergo Colocynthopirata-
 rum uidemus adnauigare
 Caryonauas, erant autem
 inter se hostes, ut postea
 declarauerunt. Nam ut eos
 adesse senserunt, nobis negle-
 ctis in eos conuersi, nauibus
 confluebantur. At nos in-
 terea sublato uelo, illisq;
 pugnantibus inter se reli-
 ctis, cepimus fugam. Mani-
 festò autem uidebantur su-
 periores futuri Caryonau-
 ae, utpote qui numerosiores
 essent. Nam illis classes erāt
 quinque, pugnantib; na-
 uibus aliquanto fortioribus.
 Siquidem naues habebant
 corticem, ἐ putamine nucū
 per medium secto excana-

καὶ τὸ λοιπὸν ἰν τοῖς ἐπλοῖς
ὥς ἰπίπκον ἡμεῖς, καὶ τινες ἰ-
πιστάδες προσδιχόμενοι, ὁ μὲν
πλω, οὐτω γὰρ διδόναι ἔθιμα
Θ, καὶ ἀπὸ τινος ἐρήμης νύστα
προσέλαυνον ἡμῖν, ἐπεὶ ἄνο-
στον αὐτοῖς, ὥστε διαφίκεν μι-
γέτων ὀχλόμενοι, ἀφ' ὧν καὶ ὁ-
ται, καὶ εἰ διαφίκεν αὐτοὺς ἐπι-
ρεν ἀσφαλῆς, καὶ ἀνκταδ' αὖτις
ἔχοντες, ὥσπερ ἱάπει. ἰ-
πὸ δὲ πλεῖστον ἦσαν, διατρυ-
τας εἰ τῷ ἐνδον, οἱ δὲ ἐνδον, ἰθαλ-
λον ἡμῖν σκαπόμενοι ξυρῶς, καὶ
ἐφ' ἡμῖν καρκίνων. τὰς αὖτε
των δὲ ἡμῶν, καὶ ἀντιφύγα-
των, ὁ μὲν ὑπὸ μιν, ἀλλὰ
φωδίντες εἰ πολλὰ αὐτῷ, πρὸς
τῷ νύστα κατέφουον, πρὶν δὲ ἰ-
μισυόκτειν, καλῶν τε εὖους,
ἰλῆδες, καὶ πρὸς ἀέλουσις ἀλ-
κύνος καλῶς παμμιγύβη. τα-
δίαν περ ἔξινοντα ἡμῶν αὐτῇ τὸ
πρὸς μιν, ἰπίπλαι δὲ ὁ ἀλκυ-
ὼν, τὰς ἀνέλασσα, ὁ πρὸς
μιν ἔλκεται, καὶ δὲ αὐα.
πῆλκεν, μιν δὲ κατὰ δύσι,
τῷ νύστῳ τῷ αὐα καὶ πῆλκεν
ὥχιο

ar et, parum absuit quin alarū vento nauem submergeret.
fuga

Et postea in armis ferē ste-
timus, semper insidias quae
spiam subueriti. neque id
quidem immerito. Nondum
enim occiderat sol, cum ab
insula quadā deserta circi-
ter uiginti uiri delphinibus
prægrādibus insidētes nobis
adequitabāt. Erant autē hi
prædones, quos firmos ac
stabiles ferebāt Delphines,
perinde ac equi subsultātes,
et hinnientes. Cū autē iam
propē adstarent hinc atque
hinc diuisi, nos aridis sepijs,
et crancorū oculis feriebāt.
Verū cū nos sagittaremus
et iaculareretur, nō potue-
runt subsistere, sed magna
parte eorū saucia, ad insulā
cōfugerūt. Circa mediā ue-
rō noctē cū tranquillū esset
mare, nō aduertentes in Al-
cyonis nidū miræ magnitu-
dinis incidimus. Erat enim
eius circuitus stadiorū sexa-
ginta. Insidebat autē illi Alcy-
on, fouebatq; oua, nido baud
multo maior: quæ cum auo-

φρετι γὰρ φεύγουσα, γοερὰν
 τινά φωνὴν προέμελλεν. ἔπι-
 βύοντες ὁ δὲ μῆς, ἐκέρχοντο ἡ δὲ
 ὑποφύσσουσα, ἐδιδόμινθα πλὴν
 καλῶς, σχοδία μεγάλη προ-
 σωικήκου, ἐκ ἀνδρῶν συμπα-
 φορμελῶν. ἱπλῶν ὅς κ' ὡς πρὸ
 τανόσιχ, ἡμαστὶν αὐτῶν χίς
 πίδα παρπλακείτερον. ἡ δὲ
 μέλει τοι καὶ οἱ νιοτῆι ἐνδοδον ἱ-
 φαίνοντο, καὶ ἱερῶν. περὶ κί-
 σι γὰρ διακόψαντες ἐν τῷ ὄνῳ,
 νιοτῶν ἀπ' ὁρου ὀζικαλάφα-
 μιν, ἑκαστοὶ γυπῶν ἀδρότῃον.
 ἱπλῶν ὅς πλείοντες ἀπ' ὁρχαμῶν τ'
 καλῶς, ὅσον θαλάσσης διακίσι-
 νε, τόξατα ἡμῶν μεγάλη καὶ
 θενμάσια ἐπισήμασιν. ἱπλῶν
 ἐν τῇ πρύμνῃ χλωίσκες ἀφ' ὧν
 ἐπ' ὁρῶντο, καὶ ἀνιβόουσι, καὶ ὁ
 κυβερνήτης Σκίνθαρος, φαλα-
 κρὸς ἡδὲ ὄν, ἀνιβόουσι. καὶ τὸ
 πάντων ἡδὲ παραδεξίτα-
 τιν' ὅς γὰρ ἴσως τ' νιῶς διβλά-
 σκας, καὶ κλάδους ἀνιφύουσι, καὶ
 ἐπ' ἀνρῶν ἀνρποφύσσουσι. δ' αὖ
 κερπὸς ὡς οὐκα, καὶ θαφύ-
 λαί μεγάλα, ὑπὸ πίπασιν.

ταῦτ

fuga enim se proripuit, edi-
 ta tristi quadam & lamen-
 tabili uoce. Nos ignoriam
 die apparente uidemus ni-
 dum ingenti naui similē ex
 arboribus congestum. Ince-
 rant autem & οὐα, quāvis
 unumquodq; Cbio doliō e-
 rat capaciū. Atqui & pulli
 iam intus conspiciebantur,
 & crocitabant. Cum igitur
 uicū ex oikis securibus præ-
 cidissemus, pullum implu-
 men uiginti uulturibus am-
 pliorem eduximus. Vbi ue-
 rò propè ducentis stadys ἀ-
 κυδο digressi fuimus, mira
 & inusitata prodigia nobis
 obuenerē. Nam qui in pro-
 ra erat ebeniscus, subito a-
 lus emisit, & exclamauit.
 Porro gubernator Scintha-
 rus cum iam caluus esset, ca-
 pillos produxit, & quod est
 omnium inusitatissimum, i-
 pse malus naui germinauit,
 & ramos propagauit, at-
 que in uertice fructum e-
 didit. Erant autem eius

fructus fici, & uuae permagnæ, necdum satis maturæ.

ἴσμεν ὅτι καὶ αὐτοὶ δὲ ὅμοιαι, ἴσμεν
 ῥῆμα δὲ βίαιον, ἴσμεν τὰ δὲ καὶ χε-
 λύον, καὶ τὰ φιδόφον, καὶ πᾶσι
 δεξιὰ τῆς αἰσῆς τοῦ ὕδατος, ὡ-
 σπερ μὲν ἡμεῖς, ὡς περὶ τὴν
 αἰσῆς ἡ κατὰ δὲ δὲ, ἐρῶ-
 μεν περὶ ῥῆμα γένεσιν ἰπ-
 σὺν γὰρ ὡς, ὡς αὖτε συνάπτον-
 ται τὰ πλάγῃ, κατὰ τὴν ἰσ-
 περὶ αἰσῆς, καὶ τὴν ἰσπερὶ αἰσῆς
 ἀλλήλων, ἰσπερὶ τὴν ἰσπερὶ αἰσῆς
 οὐκ ἔστι. προσερχόμενοι οὖν
 τῆς αἰσῆς, καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς
 ῥῆμα δὲ, καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς
 ἀγωνίαν ἰσπερὶ αἰσῆς, οὐ πο-
 τε προσερχόμενοι. τὴν αἰσῆς
 ὅσον ὅμοιαι ἰσπερὶ αἰσῆς
 τὴν αἰσῆς, καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς
 γὰρ, οὐ προσερχόμενοι. ὡς
 καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς δὲ αὐτὴν αἰσῆς
 καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς, καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς
 τὰ ἰσπερὶ αἰσῆς, ὡς καὶ ἰσπερὶ αἰσῆς
 Μινώταυρον αἰσπερὶ αἰσῆς.
 ἀπὸ βίαιον ἡ, προσερχόμενοι ὡ-
 σπερ ὡς, καὶ τὴν ἰσπερὶ αἰσῆς
 ἀπὸ βίαιον, ὡς καὶ ὡς αἰσπερὶ αἰσῆς
 μεν ὡς ἰσπερὶ αἰσῆς ὡς ὡς, καὶ ὡς
 ὡς ἰσπερὶ αἰσῆς αἰσπερὶ αἰσῆς,
 αἰσπερὶ αἰσῆς ὡς ὡς ὡς αἰσπερὶ αἰσῆς,
 non procul invenimus, & praterea nihil apparebat,

At nos perspicientes uide-
 mus uoraginem perquam
 horrendam & incredibi-
 lem, ad mille ferè stadia
 patère. Nam aqua uelut u-
 trinque diuisa stabat. Ciro-
 cumspicientes autem ad dex-
 trā uidemus procul pontem
 extructum, aqua duo ma-
 ria iungente, quantum ad
 superficiem attinet, & ex
 alio mare in aliud defluen-
 te. Incumbentes igitur remis
 ad illud delati sumus, ac
 multo labore prater spem
 traiecimus. Hanc nos susce-
 pit mare placidum ac mite,
 insulaq; non magna, ad
 quam facilis erat accessus.
 Hanc autem incolebant Bu-
 cephalī, homines feri ac a-
 grestes, cornuq; cuiusmo-
 di apud nos in Minotau-
 rum fabulantur fuisse. De-
 scedentes igitur ibamus a-
 quatum, & si usquam fieri
 posset, commeatum compa-
 raturi. iam enim nobis defe-
 cerat. Et aqua quidem illic
 nisi

πάλιν κρημνισθεὶς πάλιν ἐν
 πόρρωθεν ἤκουτο. Δί-
 ξαντοὶ δὲ ἀγέλας ἄσας βο-
 ῶν, κατ' ὀλίγον προχω-
 ρούντες, ἐπέπλεον τοῖς ἀν-
 δρώπαις. εἰ δὲ ἰδόντες ἑ-
 μᾶς, ἰδιώκων, καὶ ῥῆς μὲν
 τῶν ἰταίων λαμβάνουσιν,
 εἰ δὲ ῥωμῶν πρὶς τῶν δά-
 λκων κατιφύγισθαι. ἄ-
 τα μὲν τὴν πύλιν ἐπὶ λισσά-
 μισιν (οὐ γὰρ ἰδόντες ἡμῖν
 ἀτιμωρῶντες πόρριν δὲν τοὺς
 φίλους) ἐμπύπλομεν τοῖς Βυκε-
 φάλοις, τὰ κρία δὲ ἀνερμά-
 νων διαρρημένους, φεβήσαντες
 δὲ πᾶσι, ἰδιώκων μὲν, καὶ
 κτήνο μὲν γὰρ, ὅσον πρὸς τὸ
 πάντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν
 δύο λαμβάνοντες, καὶ αὐ-
 δις ἐπίσω αὐτῶν γιγνόμεν, τοὺς
 αἰχμαλώτους ἔχοντες. σι-
 τισμὸν μὲν τοὶ οὐδὲν ὄρεον.
 οἱ μὲν δὲ ἄλλοι παρένουν
 ἀποσφάττων τὸν παρ-
 λαμμένους, ἰγὼ δὲ οὐκ ἰδο-
 νίμαζον· ἀλλὰ δόσαν, ἰφύλατ-
 τον αὐτοὺς, ἔχει δὲ ἀφίκοιτο
 παρὰ τῶν Βυκεφάλων πρί-
 σθης, ἀπαστακῶντες ἡδὲ λόφους τὸν συνελθόντων.

nisi fortasse quòd mugitus
 creber non longè exaudie-
 batur. Arbitrati igitur boũ
 esse gregem, paululũ proce-
 dentes in homines incidi-
 mus. At illi ubi nos uide-
 runt, mox insectati sunt,
 & tres è comitum numero
 ceperunt, reliqui uerò ad
 mare confugimus. Hinc nos
 una omnes armis instructi
 (neque enim socios inulios
 negligere consilium erat)
 irruimus in Bucephalos,
 qui iam interfectorum car-
 nes inter se diuidebant. Ter
 refectos igitur ad unum
 persequuti sumus, & cir-
 citer quinquaginta interfe-
 cimus, captis ex illis duobus
 uiuis: ac iterum reuersi su-
 mus, captiuos nobiscum tra-
 bētes. Porro cōmeatus nihil
 offendimus: quare nonnulli
 suadebāt ut captiui iugularē-
 tur. at mihi nō probabatur:
 uerim uinctos seruauī, do-
 nec legati à Bucephalis repe-
 terēt, redimerētq; captiuos.

συνίτ.

σωὶν αὐτὸν καὶ τὸν Λικυόλιν-
 τον, καὶ γὰρ ὅτι μνηστῆ-
 ρων, ὅσοι ἐπὶ ἱκτεσίνων. τὰ
 αὐτὰ δ' αὖτε τυροὶ ποταμοί, καὶ
 ἰχθύες ξυροί, καὶ πρόβατα, καὶ
 ἑσπερίαι περὶ τῆς ἰκτεσίνων
 πέδας ἔχοντες αὐτὸν καὶ τὰς ἱ-
 κτεσίνων, αἱ δὲ πρόβατα ἵστα συμ-
 πύκνισαν. ὅπῃ τὰς αἰ-
 δύντας τὰς σκυμνυμένους,
 καὶ μέγα ὄμιλον ἰδύμενον.
 τῆς, αὐτοὶ ἰχθύες. ὅδῃ δὲ ἰχθύες
 τὸν ὄμιλον ἰσχυρόντο, καὶ ὅρως
 παρὰ πύκνιστον, καὶ ἄλλα, ἐπὶ σὺν
 γὰρ πλεονάζοντες, σκυμνὺν
 πρὸ φέρωντο. μετὰ δὲ αὐτὸν καὶ
 αὐτὰς ἰδύμενον, καὶ τὸν ὄμιλον
 εὐτυλίαν χρωμένους. αὐτοὶ
 γὰρ, καὶ αὐτὸν, καὶ ὅσους ἴδοντες. αὐ-
 τὸν δὲ τὸν πλεονάζοντες. ὅπῃ
 κενόνοι αὐτὸν ὅδε, ὅδε, ὅδε
 σκεπτετὰ αὐτοὶ (μεγάλα
 ὅδε φέρωντες) ὅδε αὐτὸν ὅδε πρὸς
 τὰς αὐτοὺς, καὶ τὰς χέρσιν τὰς
 πρὸς αὐτοὺς κατέχοντες, ἐπὶ
 πρὸντες τὸν αὐτοὺς, ἐπὶ αὐτοὺς. ἄλλο
 καὶ ὅδε μετὰ τὰς, ὅπῃ φιλῶν
 rectis in altum pudendis: nam illa grandia ferunt. ex
 illis linteum extendebant, et manib. pedem tenebant, ac in-
 cidente vento nauigabant. Post hos et alij suberibus insi-

Intelligebamus autem eos
 ex nutibus, et tristi quodā
 mugitu quem edebant uelut
 supplicantes. Erat autem re-
 demptionis precium, multi
 casei. et sicci pisces, et ce-
 pe cum ceruis quatuor, quo-
 rum unicuique tres duntaxat
 essent pedes: duo quidem in
 parte posteriore: nam qui
 in anteriore erant, in unum
 concreuerant. His conditio-
 nibus redditis captiuis, unū
 tantum diem commorati,
 recessimus. Iam inde nobis
 pisces apparebant, et aves
 præteruolabant: et eiusmodi
 alia quæ terræ vicinæ si-
 gna solent esse, occurrebāt.
 Neque uerò multo post homi-
 nes uidimus, qui nouo et
 insolito more arte nautica
 uterentur. Ipsi enim simul
 et nautæ et naues erant.
 Libet autem navigationis
 modum indicare. Resupina-
 ti super aquam iacebant, e-
 dentes,

κατέμεινον, ἰσχύσαντες δὲ δια-
φύσαι, ἤλαυνον τε, καὶ λυγίσκον-
ον· οἱ δὲ προϊόντες, ἐπισύροντο
τὰς φάλαγας. ἔτι οὖν ἡμᾶς ἔτι ὁ
Δίκαρχος, ἔτι ἰφθυόχου, ἀλλ' ἤλαυνον
ἀδυνάτως τε καὶ ἀνέλπιδως, τὸ
ἄδυνάτου δὲ ἐμνήσθη πλοῖα θεωμέ-
νους, καὶ πάντοτε ποσειδά-
ποντος. ἰσχυράς δὲ ἔσθ' ἐπ' αὐτοῖς.
χθονὴν οὖν ἡμεῖς ἀνέλαμεν, καὶ ὡ-
νήτα δὲ αὐτὰ ὑπὸ γυναικῶν,
ὡς ἱστορίῃς μὲν, Ἑλλάδα φωνῶν
προϊόντων. προσήσαντο γὰρ, καὶ
ἰδιεύοντο, καὶ ἡσπάζοντο, πάν-
τες ἱταῖοι, καὶ νικισμυμενῆες, καὶ
λαῖ πᾶσι, καὶ νηαῖνιδες, πεδύ-
ρας τὰς χιτῶνας ἐπισυβίμι-
σαι. ἡ δὲ ἔν τῷ ποταμῷ ἱναλῆτι καὶ
βαλῶσα, ἡ δὲ πόλις αὐτῆς, Ὑδα-
μαρδία. λαβῶσα δὲ ἔν ἡμῶν
αἱ γυναικίς, ἱνάσθη πρὸς ἑα-
ντὴν ἀπ' αὐτῆς, καὶ ξένον ἱποσώτο. ἡ-
γῶν δὲ μικρὸν ὑπὸ σταίς (ὅ γ' ἔχουσιν
τὰ ἱμασσοτόμια) ἀπεβίβισθ' ὅ-
τι πρὸς ἀλῆτων, ἔρ' ὡς πολλῶν αὐτο-
βρύτων ἰσά, καὶ κρηναῖα καί-
μενα. καὶ τὸ μὲν βολὴν ἰσά-
σαι, καὶ τὰς ἱταῖας συγκαλῶν,
ciēs q; diligētius, uideo multorū hominū ossa et caluas pas-
sum iacere. Ut autē clamorē suscitārē, & socios cōνοκατēm,

dētes, iūctis duob. delpbinis
remigabāt equitabātq; alij
precedentes subera trabe-
bant. Hi nulla nos iniuria
affecere, neq; fugerunt, sed
intrepidē & pacatē uerbe-
bantur, nauis nostrā figu-
ram admirati, & undique
circumspēctantes. Sub ue-
sperā autem oppulimus ad
insulam non admodum ma-
gnam, quā, ut arbitra-
mur, a mulieribus græca lin-
gua loquentibus habitaba-
tur. Nam nos accesserunt,
& exceperunt, salutarūq;
meretriciē admodum com-
pta ornataq;, ac formosae
omnes & iuiculae, talares
tunicas secū trahentes. In-
sulæ quidem nomen erat Ca-
balusa, ciuitatis uerò Hyda-
mardia. Susceperunt itaque
nos mulieres, & secū quem-
que singulae abduxerunt, ac
hospitem fecerunt. Ego uero
cō-ἐταβῆδον substitui. nihil
n. fausti ominabar: circūspi-
ciēs q; diligētius, uideo multorū hominū ossa et caluas pas-
sum iacere. Ut autē clamorē suscitārē, & socios cōνοκατēm,
ac ad

καὶ ἰς τὰ ἐπὶ χειρῶν ἐκίλε
 νίμας, πρὸ χειρὸς αὐτῆς ὅ
 τι μάλιστ' ἔχων, πολλὰ ὀνχόμενος
 αὐτῇ, διαφυγῆναι τῶν πα-
 ρόντων κακῶν, μετ' ὀλίγον ὅ-
 τι εἶπας διακονεμένης, ἄδου-
 τὰ σκίαν ὁ γυναικὶς, εἰς ἑνὸς
 ἐπὶ τῆς καὶ διὰ σπασμένης
 τὸ ξίφος, συλλαβάνῃ τὴν
 αὐτήν, καὶ δόσας, πρὸς
 τῶν ἑλόντων ἀνέκρινεν. ὃ δὲ,
 ἀκουσάμενος, ἔπειθ' ἐμὸς,
 αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσί-
 οντες γυναικας, ὁποσείωντες
 πρὸς αὐτοὺς ἀνέμειπας, ἑσθλὸν
 δὲ ποιῆσαι τοὺς ἑπὶ τῆς
 μενῶντας εἶνους. ἰσχυρὰν
 γὰρ, ἔφη, μεθ' ὧν αὐτὰς,
 σιωπῇ καὶ δαίμονι, καὶ μετὰ
 τοῖς ἑπὶ τῆς μενῶντας. ἀκού-
 σας δὲ τὰντα, ἰκάνων μὲν
 κατέλιπον αὐτῶν διδόμε-
 νων, αὐτοὺς δὲ ἀντιδρῶν ἰδὼν
 τὸ ξίφος, ἰβίαν τε, καὶ τοὺς
 ἑταίρους συνοικέσων. ἰσχυρὰν
 δὲ συνοῦλδον, τὰ πάντα ἰ-
 μίωνον αὐτῆς, καὶ τότε ἰσχυρὰ
 ἰδόντων, καὶ ὅταν ἴσων πρὸς
 τὴν διδόμενῃ, ὃ δὲ αὐτὴν αὐ-
 τῶν ἰγνίτο, καὶ ἀφανὲς ἰδὼν, ὁμοῦ
 ὃ τὸ ξίφος τὸ αὐτῶν κατέκταν,
 πρὸς αὐτήν.

ac ad arma profilirem, non
 placuit: uerum accepta in
 manus malua, enixē cra-
 bam eam, ut ex praesentibus
 malis euaderem. ac paulo
 post cum ministraret hospi-
 ta, uidi non mulieris cura,
 sed ungulas asini. Ibi mox
 et eam educto gladio cor-
 ripio, et uinctam de omnio-
 bus interrogo. Illa autem,
 etsi inuita, fassa est tamen
 se mulieres esse marinas,
 quae Onoscelex appellatur,
 uesciūq; peregrinis hospiti-
 bus. Vbi enim, inquit, eos tā-
 temulentos reddidimus, illis
 concumbentes, dormientes
 inuadimus. Hæc postquam
 audissem ego, illam quidem
 uinctam reliqui, uerum su-
 pra tectum ascendi ipse, et
 uociferabar, comitesq; con-
 uocabam. Qui ubi conue-
 nissent, illis totam rem indi-
 cabam, et ossa ostendebā,
 atq; intro ad uinctam duce-
 bam. At illa protinus in a-
 quā uersa est, et euasit.

παρώμενος τὸ δὲ αἶμα ἰγί-
νιτο, ταχέως δ' ἡμεῖς ἡμῶν κα-
ταβύτης, ἀπὸ πλοῦσθ' ἡμῶν, καὶ
ἐπὶ ἡμέρας ἑκὶνυγασί, τὴν τε
ὑπερὸν ἀποβληπόμενοι, ἐκὰς
ζομεν εἶναι τὴν αὐτοπύραν τῇ
ὑφ' ἡμῶν εἰκομένη καμίνω.
προσκύουσεντες δ', καὶ προ-
σσεύχόμενοι, πρὸς τὸν μέγαν
κυρία καὶ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς μόνον, αὐτοῖς ὁπί-
σω ἀναστρέφειν· τοῖς δὲ, τὸ ἡμεῖς
πλοῦν αὐτὸν καταλιπὼν, αὐτὸν
θόντας δὲ εἰς τὴν Μισούγειον,
παραβῶναι τῶν ἐνικύντων.
ἐν ἴσθμῳ δὲ ταῦτα ἡγορήσμεθα,
χειμῶν σφοδρὸς ἐπακινῶν, καὶ
πυρρὰ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ σκάφος τῶ
αἰγιαλῷ, διήλυσεν. ἡμεῖς δὲ
μόλις ὤξισθ' ἡμῶν, τὰ ἐπὶ λα-
ίνατοι, καὶ ἂν τι ἄλλο εἶος τι-
λῶ, ἀρπασάμενοι, ταῦτα μὲν,
τὰ μὲν τὸ ἰσθμὸν γὰρ σιωπο-
νχθὲντα μοι ἐν τῇ βαλάντῃ,
καὶ πρὸς τὴν πλοῦν ἐν ταῖς
θύραις, καὶ ἐν τῷ ἁβρί, καὶ μετὰ
ταῦτα, ἐν τῷ κήτῃ, καὶ ἐπὶ δὲ
ἐν τῷ πλοῖ, παρὰ τῇ τοῖς ἡρώσι,
καὶ

Et in ceto, & cum ab illo exissetis, quæ apud Heroem

ego uerò experiri uolens,
gladium in aquā condidi,
illaq; mox sanguis effecta
est. Ocyus igitur nauē repe-
rentes ab nauigauimus. Hinc
postquam illuxit dies, con-
spēcta terra, coniecimus es-
se eam quæ nostro orbi op-
posita est. Procidentes ita-
que, atq; precati, quid esset
futurum dispiciebamus.

Quibusdam autem place-
bat ascendere duntaxat, &
rursus redire: alijs uerò il-
lic relicta nauē, ad terrā me-
ditullium proficisci explo-
ratum incolas. Interea cum
hæc cogitarem, oborta ue-
hemens tempestas, nauem
litiori imprætam cōminuit.
Nos uerò ægrè enatauimus,
armis, & quod quisq; pote-
rat, secum correptis. Hæc
autem & huiusmodi fœre,
quæ mihi, donec ad alteram
terram uenirem, contingere
nimirum quæ in mari, &
inter nauigandum, in insu-
lis, & in aere, & quæ po-
t

καὶ τοῖς ἀνέροισι, καὶ ταῖς τιμῇς
ταῖς, παρὰ τοῖς Βασιλεύουσιν,
καὶ ταῖς Οἰοκλήουσιν· τὰ δ'
ἐπὶ τῇ γῇ, ἢ τῇ θάλασσῃ
ῥαῖς ἀνέροισιν.

¶ Somnia, postremo quæ
apud Bucephalos, & Ono-
scelem : cætera autem quæ
interea acciderunt, sequen-
tibus libris enarrabo.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

a Momo placuit.) Lucianus hic alludere videtur ad id quod
de Momo scripsit Aristoteles de patribus animalium libro 3.
cum naturam inuissam quod bovis cornua in capite, non in
armis potius addere, et delictum quod vehementius possint
ferire. b Tyro. c Dea habes Dialogum, inter Deorum
dialogos Neptuni & Amphitritæ in Philopatre. d Gala-
theæ Nereidi.) Nereus filius, quæ dicitur Cassiæ filia Ga-
lateæ. e Regnare in ea Creticum Rhadamanthum.) Rha-
damanthus, Lycæ rex, filius Iouis ex Europa, Minois & Aca-
ci frater, vir iustissimus. Vide Virg. 6 Aeneidos, & Seruum in
eundem. f Homeri uersus.) Nullius opera in tanta cele-
britate & laude fuerunt apud ueteres, quàm Homeri, ita ut
maxima rediret fama ad eos, quos in suis scriptis uel semel
nominasset Eius sunt duo præcipua poemata, Iliad & Ody-
ssea. in hac Ulysses describit error. in illa uero bellum Tro-
ianum, ac potissimam Achillis gesta. g Omnes quidem
semidei.) hæc uero est, semidei non integri dii, neque ho-
mines, sed altero parente diuino, altero humano : aut semi-
dei, ratione uirtutis, qua supra humanam naturam ascende-
bant proximè ad diuinam, uel qui in natura humana, uirtute
diuina præditi erant. Tertullianus quatuor Gentilium deo-
rum differentias fuisse scripsit, quorum quidam selecti, & ma-
iorum gentium dii uocati sunt : quidam semidei & heroei :
quidam mediocriores : & quidam semones. Selectos deos credidit
antiquitas eos, quibus maior inesset potestas, & uiginti quatuor
excogitauit hæc nomina : Iuppiter, Saturnus, Ianus, Apol-
lo, Genus, Mercurius, Mars, Vulcanus, Neptunus, Cupido,
Orcus qui dicitur Pluto, Liber pater. Duodecim deorum tele-
starum

ANNOTATIONES.

497

Starum nomina: Iuno, Tellus, Ceres, Lucina, Diana, Minerva, Venus, Vesta, Thetys, Bona dea, Isis, Themis. Semideos uocant antiqui viros probos, & fœminas sanctimoniam uitæ spectabiles: ut Aesculapium, Hercule, Romulū, ex hominibus assumptos in cœlū. Semones uerō dixerūt, qui à lunari globo à media aeris regione potēs in terrā imperiū habēt, & dominiū in reliquis creaturas: quales fuerūt Vertumnus, Hippius, Priapus. Medioximos nuncuparunt eos, qui mediocriter essent potestatis, & minorū Gentium dii, quorū numerus planē fuit incognitus. Nam eō superstitionis deducta fuit antiquitas, ut cuiuslibet numini, elemēto, herbæ, radicibus arbori & fructib. terræ, deū assignauerit. Syluis & nemoribus quatuor deos attribuerunt: Faunos, Panes, Satyros & Syluanos. **g** De eo affirmant.) Iupiter in Bis accusato Homerū uocat exē & prestigiatorē. Theristes itidē in Mortuorū dialogis. Martianus lib. 1. de nuptijs, Philogiz exēcutientē Mæzonium dixit. Alij adēd pauperem fuisse dicunt, ut nō esset illi unde sumptus puero à quo duceretur, impēderet. Fecit nominis eius claritas, ut quib. uiuū, rebusq; omnib. egentē nemo agnouerit, nūc multæ Græciæ urbes certatim sibi uendicēt, adēd ut quib. potissimū credere debeamus, nō faciliē fuerit discernere. Quod etiam testatur Cic pro Archia: Homerū, inquit, Colophonij ciuē esse dicunt suū, Chij suū uendicant, Salaminij repetūt, Smyrnæi uerō suū esse cōfirmant. Itaq; delubrū eius in oppido dedicauerunt. Multi alij præterea pugnant inter se, atq; contendunt. Extat de ea re distichon Græcum apud Gell. lib. 3. cap. 11. **h** Euphorbi nomine.) Troianus fuit adolescēs Panthi filius, fratris Hecubæ: teste Homero Iliad. 17. Interfectus à Menelao. Eū fuisse tēpore belli Troiani dixit Pythagoras: ut est apud Lactantium in Pythagora, & Ouid lib. 15. Metamor. **i** Pauonū pennis) In pauonis cauda Iuno Argi oculos posuisse dicitur. Ouid. in fine 1. metamorph. **k** Maxima uerō omniū.) Lucianus hic cum in campis Elysij, diuersa nocentium genera grauissimis pœnis affici, se uidisse referat: acerrimē eos qui in uita mentiti essent, apud illos puniri ait, quorū Herodotū Ctesiamq; principes ponit, facetissimē equo, sed id animo spectasse subiūgens, quippe qui nullius sibi mendacij esset conscius. Idē etiam in eo Dialogo, qui *ἡ ἀποκρίσις τῶν ἀποκαταστάσεων* inferibitur, ueteres Græcos, præcipuēque Herodotū Ctesiamq; **li** Caudium

Cnidii, atq; his superiores: & Homerū deniq; etiā scriptis inē-
dacia cōseruasse testatur, nō modō ut ad eos quib; sua ipsi re-
citabāt, sed ad posteros quoq;: quasi per manus tradita, pul-
cherrimis uerbis metrisq; seruata peruenirēt. In nam de his
scriptorib; iudiciū nō est improbandū, cō & alij Græci com-
plures in eadē fuerint sentētia: Straboq; ac Diodorus Siculus,
nō semel eos nugator asserit. 1. E medio sublati sum. Quo-
modo uerō id factū sit, Didymus satis succinctē refert: em.
οἱ νεότεροι τὰ περὶ τῆς λήξεως τῆς ἑλληνιστικῆς
ἀναγινώσκοντες τοὺς πατέρας τοὺς ἑκατέρωθεν τῶν ἑλληνιστῶν καὶ
τῶν ἀναγινώσκοντες τῶν ἑλληνιστῶν. Recentiores hæc de Telego-
no Cyrces Vlyssisq; filio dicta cōtinuerunt, qui cum ad quærē-
dum patrem in Ithacam esset profectus, eum per ignorantia
turturis ossē occidisse existimatur. Vlyssis mortē magis ex-
plicitē nobis exponit septimus Didys Cretēsis de bello Tro-
iano liber, in cuius calce hæc de ea relinquitur: Vlyssin nem-
pē frequentibus augurijs somni, & terræ, quod ē filio sibi ti-
meret: proptereaq; Telegon. hū in Cephalonix campos rele-
gasset. Telegonum ex eo, & Cyrcæ genitū, ab Aëxa insula, ut
patrē cognosceret, uenisse, qui cō ab Vlyssis custodibus aditu
ad patrē prohiberetur, eorūq; nōnullos trucidasset, ab Vlyssē
ad clamoris nunciū excitato, lancea petitus, fatū quidē ip-
se euitant: hastili autē cuius summitati marinx turturis os præ-
fixerat, patrē inscius interfecit. m Minotaurū.) Fuit is Mi-
notaurus ex adulterio Pasiphaæ & Tauri, qui scriba Minois
fuit, genitus, ac propter ignominia in Labyrintho conclusus
à Minoe. Hinc poetæ sinxerūt, Minotaurum monstrum quod-
dam esse, quod ex homine tauroq; natum.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ. LEXIPHANES:

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Deridet hoc dialogo Lucianus Cacozeleos istos, & affectu-
tores obscuri atq; inusitati sermonis, qui dū uerbis plerunq;
obsoletis, & ab ultima uetustate repetitis, interdū etiā nouis,
& à se cōfictis, omnia obscurāt, & quasi quibuscū tenebris in-
uoluūt, egregiē eloquētes ac docti perhiberi cupiūt: ficto ad
hoc exēplo Lexiphanis cuiuscūq; quē dialogū quendā ad imi-
tationē (ut ipse quidē uideri uult) symposii Platonis cōposi-
tū, recitatē introduxit, adeo ineptū atq; ridiculū, ut propter
uerborum

verborū obscuritatē, quæ tamē eiusmodi sunt, ut vix ab ipsis illis antiquæ comædiæ scriptoribus, ex quib. pleraq; ea desumpta sunt, si redeāt, intelligi satis posse videātur: res quoq; & ipsum argumētū eiusmodi fiat, ut nō facile quicquā frigidius excogitari queat. Quo illud nimirū indicare voluit, affectatores istos, dū nō res quas dicāt, sed verba ad quæ res accommodent, quærūt, in utroq; pariter ridiculē ac stultē sese dare solere. Subiicit tamē ad finē paræneses quasdā, quibus eundem hūc Lexiphanē, rectā eloquentiæ ac studiorū bonorū rationē edocet: quale quiddā infra quoq; in Rhetorū didascalo facit, ubi duplicē ad eloquentiā cōparandam viā proponit: alterā asperam quidē, sed veram ac rectam: alterā autē compēdiosam ac facilē, sed ad novū atq; affectatū illud genus, cuius exēplum hic proponit, ducentē. Semper autē hoc hominū genus apud oēs odio habitū fuit. Quid enim detestabilius, quā id quod omnī præstantissimū à natura accepimus, & quo solo à ceteris animantib. differimus, ita corrūpere ac deformare, ut iam neq; effectū amplius suū habeat (quē enim moveāt aut doceāt nō intellecta?) neq; ad id adhiberi queat, ad quod ab initio cōparatum est? Proinde & olim legimus Augustum Cæsarem ob hoc vitīū Mecænātē & item Caiū nepotē reprehendere solitū: & apud Athenzum iridentur cūm alij quidā, tum Dionysius, qui virginē *Μίανδρον*, & bouem *γασίαν*, & porcum *Ιαρχον*, & alia id genus novis atq; affectatis verbis dixisset. Nostra quoq; ætate Dialogus Ostorū atq; Volscorum ille, indicio est quantū ab hoc dicendi genere, doctorū ingenia semper abhorruerint. Porro quod ad versionem attinet, equidē veniam à lectorib. precor audaciæ huius mex, qui scriptū adeo tenebricosum, & alicubi (ut videtur) nō satis integrū quoq; vertendū mihi sumpserim in tanta veterū authorū paucitate atq; penuria, sine quib. pleraq; intelligi hic rectē nō possunt. Quod sanē haud unquā facturus fuissē, nisi iussu tui operis, & amici eius cui hanc operā locavi, maiorē quā famæ rationem habendam putassem. Nam illud ingenuē fateor, me non pauca planē adhuc assecutum nō esse, & pleraq; per coniecturas & modica quædā uestigia incedendo, leuiter, & quasi per quandā transennam, ut dicitur magis, atpexisse quā deprehēdisse. Ob quæ etiam si reprehēdendus fuero, illud tamē nō omnino cōtemnēdū effecisse me puto, quod per hos alij ac doctores, quibusdā ansam inuestigandi atq; ultrā

scribendi præbuisse uideor. Neq; uerò illud me latet, quòd hoc argumentum non simplicibus uerbis uertendum atq; tractandum fuerat, & quòd simili aliquo dictionis genere ludendum, & Græcis respondendum erat, propterea quòd hic nihil aliud quàm uerba, & eorum siue antiquitas siue obsecuritas spectanda ueniant, rebus ipsis ne tam illū quidem eos qui hæc latinè legant, iuuantibus. Sed tamen cum in eo genere ipse mihi nihil eribus, neq; me dignū aliquid præstare posse uideā, malui equidē quibusunq; uerbis ac modis reddere hæc: cætera aut quæ ad ludū & festiuitatē pertinent, illis relinquerē, qui & ingenio plus ualēt, & in eo genere aliquando periculum fecerunt.

Λυκίον, Λιφεράντι, καὶ Σαπώλει.

L V C I A N V S.

Λιφεράν-
τι δὲ κα-
λὸς μέγας
βιβλίον.
Λιφ. καὶ
Δι. ὡ

Λυκίον, γράμμά ὅτι ταπεινὸν
τῶν ἡμῶν στοιχείων. Λυκ. ἴδω
γάρ τι πόρῃ αὐχμῶν ὁμῖν
γράφεις; Λι. ὁ δὲ ἴδωτα, οὐδὲ
αὐχμῶν ἔπειν. ἀλλ' ὥρα σοι
τὸ ἀρτιγραφίς, ὅτι καλῶν σὺ
δὲ κυφίλβουσαίνας ἴχαι
ῶτα. Λυκίον. σύγγνω-
θε ὡ ἱταίρι· πολλὸν γὰρ τοῦ
αὐχμῶν τὸ στοιχείον μετρίχον.

ἀλλ'

tum affinitatis inter se habent calor & squalor.

Sed

Exiphane, s'ormojm il-
le, cum libro
scilicet. L E-

XI. Per Iou-
nem Luciane, scriptum est
bhornum quoddam meorū,
calidum adhuc. L V C I A.
Iam enim quippiā de squalo-
rib. nobis scribis? L E X.
Haud equidem. Neq; uerò
squalorē dixi, sed uenustas
quædā est, scriptum adhuc
recens ita appellare. Tu au-
tem uideris aures sordibus
oppletas habere. L V C. I.
gnosce amicem nam mul-

ἀλλ' ἡπὶ μοι, τις ὅν τις τῷ συγ-
 γράμματι; Λι. ἀντισυμπο-
 σιάζω τ' Ἀρίστωνος ἢ αὐτῷ.
 Λυ. πολλοὶ γὰρ οἱ Ἀρίστωνες,
 οὐ γὰρ ἴσον ἀπὸ τ' συμποσίου, τ'
 Πλάτωνός μοι δοκῆε λίσσασθαι.
 Λι. ὁρθῶς, ἀνέκωνος τὸ γὰρ λυσι-
 μῆρον, ὡς ἄλλω παντὶ ἀνέκων-
 ος αὐτῷ. Λυ. ἔκ τ' ἔτι λίσσασθαι
 μοι αὐτὸ ἀνάγκη τῷ βιβλίῳ,
 ἵππας μὲν παντάπασιν ἀπολε-
 σάμεναι, ἀλλ' ἵππων δὲ ἵππων· οὐ γὰρ
 γὰρ τίς τις ἵππος εἶναι δοκῆε
 σεν ἢ μὴ αὐτῷ. Λι. τ' γὰρ
 ἄρματα πρὸς κατὰ βάλαι, οὐ δὲ
 ἀπολεσάμεναι τὰ ὅλα, ἵππων
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἵππων ὅτι ἐπὶ βύσσας, ὅ
 καὶ ψαλίδες. Λυ. λίγα βάρβαροι,
 ὡς ἵπποι γὰρ ἔτι Κύπριος τις, ὅ
 τι Περσῶν εἶδος ἢ τῶν ὡς καὶ κα-
 θύστερ. Λι. σκόπεα δὲ μετα-
 ξὺν, ἵππος διαπράττειν, ὡς Λυ-
 κίνε, τ' λόγον, εἰ δὲ ὑπάρχῃ γὰρ ἵ-
 ππῳ, καὶ πολλὸν πλεονέκτημα
 αὐτῷ Λεωνόμαχος, καὶ δὲ ὅ
 ληξαι, ἵππῳ δὲ δυνάμει.

L E X. Aduerte itaq; interea quo pacto peragam, Lycine,
 orationem, an ea principium cōmodū utiq; habeat, ac mul-
 tū eloquentiæ præ se ferat, Nilō haudquaquam trito atq;
 obuiο composita, præterea autem et verbis bonis ornata.

Bed dic mihi, quod nam ar-
 gumentum scripti istius est?
 L E X. Conuiuium in eo ui-
 cissim inſtituo contra Ari-
 ſtonis illud. L V C. Multū
 quidem Ariſtones ſunt: ſed
 tu, quantū ex ſympoſio col-
 ligere licet, Platonem uide-
 ri mihi dicere. L E X. Re-
 ctè ſentis: cæterū quod di-
 citur, ut facile cuius alter;
 in explicabile fuiſſet. L V C.
 Proinde mihi pauca ipſius
 libri recita, ut ne omnino
 expers ſim epuli iſtius. Ne-
 ſtar enim quoddā pocillatu-
 rus ex ipſo nobis eſſe uidēre.
 L E X. Cauillatorem igitur
 hunc abſ te in humum proj-
 ce. Ipſe uerò auribus fa-
 ctis permeabilibus, auſcul-
 ta iam: abſit autem obtura-
 trix iſta Cypſelis. L V C.
 Dic audacter. Nā mihi qui-
 dem neq; Cypſelus neq; Pe-
 riander in auribus reſidet.

Δ'. ὡς αὖτε τοῖς θεοῖς εἶναι, εἰς
 γὰρ αὐτῶν, ἀλλ' ἄρξαι παρ' ἐμοί. Λιξί-
 φανης δὲ πρὸς αὐτὸν, ὃς δὲ ἴσ' ὁ Καλ-
 λικλῆς· εἴτα τὴν ἰσχυρίαν πρὸς
 δευσομένην αὐτὸν Λυκαίῳ. οὐδὲ
 ὅδε καρπὸς ὄντι γρῖνασαι τὸ ὑ-
 λισσῆς, καὶ πρὸς τῷ αὐτῷ δι-
 γρῖνασαι, καὶ Λεσχεύουσι ἀφ' ὧν
 τῶν καὶ ὅδε γὰρ ἀπαιτεῖται, σὺ δ'
 ὦ παῖ, ἐλὶ γγίδα μοι, καὶ βύρ-
 σον, καὶ φρεσὶν αὐτῶν καὶ ῥύμματα
 σκευτῶν ἐν τῷ βαλανεῖον, καὶ
 τὸ πῶς ἔχει καμῖς ἐν ἴχθυσιν. Δι-
 χαμῖς παρὰ τῷ ἰγγυεθῆ-
 κῶν δὲ ἰβόλῳ. σὺ δὲ τί καὶ
 πράξεις, ὦ Λιξίφανης; ὅς τις,
 εἰ μὴ οὐδὲς ἴσ' αὐτοῖς; καὶ γὰρ,
 ὡς δ' ἰγὼ, δῖος αὐτῶν Λετῶν· ἐκ
 σὺ πόρῳ τῇ γὰρ ἴχθυ, καὶ τὰ ἀμφὶ
 τῷ ῥέματι μαλακίσωμαι, ἐπ'
 ὅτρυνε ἴχθυος· ὁ γὰρ ὅτρυνε
 βολάτης ἐπὶ σπέρχῃ, καὶ τοῖς αὐ-
 σκευαῖς αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ ἐν
 αὐτῷ ἐκ ἀκμῆς ὡς τῷ ἀγρῷ
 παύλας γὰρ τὸς ἰγγάτας Λι-
 γυρίσας τῷ βιεντῷ ἰδῶν,
 circa animum sunt, malè habeo, mula clitellaria uectus
 uidelicet. Approperebat enim mulio, tametsi claudicaret
 ipse. Sed et in ipso agro absque labore non fui. Depre-
 bendi enim operarios cantillantes æstiuam cantionem,

L V C. Apparet huiuscemo-
 di esse, præsertim tua cum
 sit: sed incipe tandē. L B X.
 Proinde cenabimus postea,
 inquit Callicles. Bx in ues-
 pertinum illud (quod so-
 let) in Lycæo obambulabi-
 mus. Iam nunc autem tem-
 pus est ungendi, pro meri-
 diano atque æstiuo more,
 et ad solis splendorem a-
 pricandi, ac postquam laue-
 rimus, panem esitandi. At-
 que adeo abeundum iam
 est. Tu uero puer Strigilem
 mihi, ac uestem pelliceā, lin-
 teāq, et saponem, ut mit-
 tas in balneum, atq; abluto-
 riam ut afferas. Habes au-
 tem buni iuxta armariolū
 duos obolos. Sed et tu quid
 ages Lexiphanes? Venies
 ne, an amplius hic demora-
 beris? Tuon ego: Iam olim,
 inquam, lauatorio. Nam et
 agrè incedo, et ex ijs quæ

οὗς ὁ τάφος τῷ ἡμῶ πατρὶ κα-
 τασκευάζοντες. σωτημβω-
 ρυχίσεις δὲ αὐτοῖς, καὶ ταῖς
 σαραχῶσι τὰ σῶματα, καὶ αὐτοῖς
 ἐλίγῃ συγχρησινύσεις, ἐνέ-
 κει ὁ Λεκιφῆνα, ἥ τι κρύπτει
 ἕνικα, καὶ ἐπὶ καύματα ὡς ἰ-
 δῶς, ὡς ἐν κρύφῃ σφιδῶ γί-
 νηται τὰ καύματα. ἰγὼ δὲ πρὸς
 ἐμὲ τὰ ἀρρώματα, σκίρο-
 δά τι ὄρεον ἐν αὐτοῖς παρνο-
 κίτα. καὶ γὰρ αὐτῶν τινὰς
 αὐτοῖς, καὶ τῶν σκαυδίων
 καὶ ἱερωνύμων λαχνοδοῖο
 μῆδ' ἔτι δὲ πᾶσι περὶ
 μῆδ' (ἔπειτα δὲ ἡ ἀμύνη αὐ-
 τοῖς ἔσται, ὡς αὐτοῖς
 ἀπὸ βαλίσσης) αὐτοῖς ἐ-
 πι τῶν ἀστράβων, ἰδὲ ἄρ' ἐπὶ
 ὄρεον. καὶ νῦν βαλίσση τι ἴδω
 περὶ, καὶ ἰδὲ δαμά, καὶ
 μαλακίῃ τὸ σῶμα, καὶ δα-
 μά διακρύπτει ἐν τῷ ὄρει
 ἔπειτα πλεῖστον. χαίρει δὲ, μετὰ πᾶ-
 σιν ἀποδιδόμενος. ἀποδίδω-
 μεν δὲ καὶ αὐτοῖς τὴν παῖδα, ἐν
 ἧς ὁ παρὰ τῇ μακροπόλει,
 quàm plurimum in aqua pernatere. Inuat autem
 post laborem abluī. Proin ipse puenum curriculo ab-
 legabo, quem verisimile est aut apud Lecitbopolidem.

eos nimirum qui patri meo
 sepulchrum extruebant.
 Postquam igitur cum illis
 unā fodissem, & cum eis
 quoque qui ripam aggere-
 bāt, ipse parumper manuum
 operi admouissem: illos qui-
 dem reliqui & frigoris cau-
 sa, & quia uredo quadam
 erat. Scis autem quod in frē-
 gore uebementi uredines
 generentur. Ego uero obā-
 bulans culta agrorum, etiā
 alia reperi inter ipsa ena-
 ta. Ac terræ clauis aliquot
 effosis, Scenarijsq; berbīs
 & Bracanis eius collectis:
 præterea & bordeo coem-
 pto (nondum autem præ-
 florescentibus uitibus fra-
 grabant, ut pedibus incede-
 re liberet) sublatus in mulā,
 attriui summum pedicem.
 Et nunc ex eo agrē et cum
 dolore incedo, & sudo fre-
 quenter, & corpore lan-
 guesco, opusque habeo

ὁ δὲ παρὶ τῷ γρυμμοπώλῃ μὴ
 πρὸς κλέπην, καὶ τοὶ προσγί-
 ροντο αὐτῷ ἐπὶ τὰ Σίλγη ἀ-
 παντῶν. ἀλλ' ὡς μακρὸν ὄτο-
 σί αὐτοὺς ἱμπολήσας γι, ὡς ἰ-
 ρῷ, πυρρίπλω τε τινα, καὶ ἱερὴν
 φίλας, καὶ γάλακτος, καὶ φύλας, καὶ
 εἶθερ ταυτονί, καὶ λαγάνων, καὶ τῶν
 βοῶν τὸ πολὺ πύχρον ἱγνατον,
 καὶ φύλας. ὡς γι, ὡς Ἀττικίων,
 ὅτι μὴ ἀβατον ἱποήσας τὰ
 πολὺ τ' ἰδὲ. ἰγὼ δ', ὡς δ' ἰς, οἴα-
 λος, ὡς διαποτα, γυγίναμαι, οἱ
 παρὶ οὐρῶν, οὐ δ' πᾶσι χθὲς ἰδὲ.
 πνέει, μὴν παρὰ νομακρίτης.
 ὅ μὲν δ' ἰ, ὡς δ' ἰγὼ, ἀλλ' ἀ-
 γρὸν δὲ ὡς ὁ μὲν, ψύττω κατὰ
 τήνας. οἱ δ' αὖ δ', ὡς φιλαγρί-
 αμι. ὡς αὖ δ' ἰσως ὡς ἰδὲ με λα-
 ταγρὸν κατὰ ἰδὲ, ἀλλ' αἰσίων,
 ταυτὰ τε καὶ τὰ ἄλλα ὡς ὁ μὲν,
 καὶ τὸν κέρδωρον σμῆν, ὡς ὁ μὲν
 διακίνας μάτ' οἱ τοὶ ὡς ἰδὲ. ἰγὼ
 δ' ἰσως αἰσίων ἀπιδῶν. καὶ ὡς
 μῆν, ὡς δ' ἰς, ὡς φιλίνας, ἰγὼ δ' καὶ
 οὐ μέρχας, καὶ ἐλλανίνας ὄτο.

Sed ingressus, hæc atque alia suauiter condito, ac matrem
 emunda, ut Thridacinæ nobis pinsatis. Ego autem abiens,
 in sicco & ad solem ungar. Et nos, inquit Philinus, ego
 uidelicet & Onomarchus, & Hellenicus hic sequemur.

Nam

οἱ, ἰφόμεθα· καὶ γὰρ ἐγνώμην
 σκεῖται μὲν πόνον, καὶ δίκην,
 μὲν ἔμ' ἀσπίδι ἀποκισύμεθα,
 κατὰ περὶ τὴν καριμύτῳ, με-
 τὰ δὲ σὺρφετος βύβλῳ ὥστε ἰ-
 μένοι. καὶ ὁ Εὐλαχύνος ἐφ' ἡγῶ
 ἢ καὶ ἀνὸς πῶ· καὶ γὰρ τὰ κέρ-
 μοι ἐπιτιθέλω ὄδον, καὶ σκαρ-
 δαμυκτῶ βαμὰ, καὶ ἀρτίδα κρύ-
 σιμι. καὶ τὰ ὀμμάτα μοι φαρ-
 μακὰ, καὶ δέμας Αἰολικὰ.
 δε τινὸς ὀφθαλμοσίφου, ὅς τε
 γάλα, καὶ ἰγυρία μοι φάρμα-
 κον, ἀπὸρυθρίασαι ποιῶσαι
 τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μυκίτι λη-
 μακίως εἶναι, μηδὲ διερὴν βλῆ-
 πειν, τοιχῶτα ἀτλῶ διξιόντι
 ἡσποτις εἰ παρόντις, ἀπύσι-
 μέν, καὶ πειλὺς τὸν ἡμέτερον ἀε-
 τὴν γυμνάσιον, ἀπὸ ἀμείνων ἡ-
 δὲ, ἡ μὲν τις ἀπὸ χειρὸς καμῶ.
 ὁ δὲ ῥαχλίσμῳ καὶ ὀρθο-
 πάλῳ ἰχρῶτο· ὁ δὲ λιπαὶ χει-
 σάμεν· ὁ ἰλνγίστο, ὁ δὲ αὐ-
 τίβαλι τῷ κερύνῳ, ὁ δὲ μὲν
 λυβδαίνας χάρμαδους ἀ-
 αδεράμῳ ἀβιυμῳ. Et postquā uenimus ad gymnasiū, exier-
 uetibm, alius quidē pancratio, alius αὖτ' ἡγετῶ παλαstra
 recta exercebatur, alius pinguius peruncitms mēbra uariē
 distorquebat, alius iaculo contendebat, alius plūbeos quos-

Nam & gnomon medium
 iam barologium umbra de-
 signat, & periculum est ne
 in aqua ista impura, & a-
 liorum eluuiis coinquinata,
 lauandum nobis sit à tergo
 Carinantium inter fecē uul-
 gi, confectis illis undiq; nos
 trudenibus. Ibi tum Hella-
 nicks: Ego uerò, inquit etiā
 egrē intueor, & mibi pu-
 pillæ oculorū quasi quodam
 atramento offuscatae sunt, et
 nictō frequēter, et lacryo-
 mas subinde emitto: atq; ip-
 si mibi oculi medicinā ge-
 stiūt, ac opus habeo Aescula-
 py filio aliquo, medicinae o-
 cularis probē pito, q̄ miscē-
 do atq; infūdēdo medicamē-
 tū aliquod rursus mibi fa-
 ciat oculos, et nō amplius lip-
 pitudine laborare, aut hionē
 dū et aquosum uidere. Atq;
 huiusmodi quaedam inter
 nos uerbis prosecuti, oēs q̄ cū
 Li 5 done

φαγδ' ἔχον, ἰχθυόδ' αἰτα
 σωβρίοντες, καὶ ἄλλας κα-
 ταπ' ἰσχυροῖς, καὶ ἰμπαίξου-
 ντες τῷ γυμνασίῳ, ἰγὼ μὲν καὶ φι-
 λινος, ἐν τῇ δερμὶ πνίον κα-
 παυνομένης δ' ἑλμυρίῳ λοιο-
 ποιῇ, τὸ ψυχρὸν παρὰ δι-
 φνίοντες, παρὶντο ὑπερβύ-
 χιοι θ' αὖ καὶ αἰσας, αὐτὰρ ἰψασ-
 ντες ἢ κούρε, αἰσας αἰσας ἰδρῶ-
 μεν. ἰγὼ μὲν ὑπερβύχιοι, δ' ἑλμυ-
 ρίῳ, αἰσας τὴν καπαλίῳ τῷ ἰδρῶ-
 τῳ ξύτρε, καὶ γὰρ ἡ καπὶον, αἰ-
 δὲ παρὶντο ἰπικράτω, αἰσας
 ἢ πρὸ πολλῶν τὸ νόστον, καὶ τὴν
 περυφαίῳ ἀποκικρομένης, αἰ-
 δὲ ἰδρῶμεν αἰσας, ἢ ἡμῶν τὸ νῦν
 φιν ἢ ἀρακὲς πειῶν τὰς ῥα-
 φαίδ' αἰσας, ἰμυσίλατο τὸ ἰχθυ-
 οῦ ῥωμῶ. ἄλλας ἡδὲ φωνί-
 ας, ἢ ἰρρόφα τὸ πρὸν. καὶ
 παρὶντο αἰσας, ἢ ἀγνώστον
 ἰδρῶμεν, ἰσας τὸ ἢ καὶ ἰδρῶ-
 μεν καὶ αἰσας αἰσας. τὸ μὲν δὲ
 αἰσας αἰσας ἀπὸ συμφορῶν.

dā lapides obnixē atq; ul-
 bratim tenens manu iacie-
 bat. Deinde ubi mutuo exer-
 cuissemus nos, atq; alter al-
 terū postergassemus, gym-
 nasioq; satū illuissimur: e-
 go quidē C. Philinus post-
 quā in labro calido abluisse-
 mus nos, abiimus. Reliqui
 uerò, ubi caput frigida tin-
 ctum, Delphinū more im-
 mersissent, mirabili quodā
 modo inter aquas iuxta ad-
 natabant. Reuersi autē ite-
 rum diuersis locis diuersa
 agitabamus. Ego quidē sub-
 ligatis crepidis, caput frica-
 bam dentato strigile. Non
 enim in Ceph, sed in Sca-
 phy modum tonsus eram, ut
 qui nō multo antē mentum
 ac uerticē detondissem. Al-
 ius autē calida glutiebat, al-
 ius uentrem reiectabat, al-
 ius raphanis in tenues par-
 tes concisis absorbebat salsus ac pisculentus illis offel-
 lus, alius agrestes oliui commanducabat, alius etiam hor-
 deum ingurgitabat. Atque ubi iam tempus erat, in cu-
 bitos inclinati cœnabamus. Positæ autem erant C. sellæ
 C. grabatula quædā. Proin cœna quidem collaticia erat.
 Apparata

παρδυσῶν τε ὃ πολλὰ καὶ ποι-
κίλα, διχυλὰ ὕμα, καὶ σκελί-
δου, καὶ ὕδριαι, καὶ τιμάδες
ὑπὲρ, τὸ ἱμῆρου δίχον ἑντόρου,
καὶ εἰβας ἐκ ταχυέας, καὶ μυτῆς
τὰς, καὶ ἀβυρτάκι, καὶ τοιχῶν αἰ-
τινι κρυφαῖα, καὶ θρυμ-
ματίδης, καὶ θρία, καὶ μαι-
τῆς. τῶν δὲ ὑπερρυχίων
πασιλάρι, καὶ πολλὰ, καὶ ἴσα ἱ-
πράκινα τὸ δόρυ, καὶ τι-
μάκη ποτικὰ τῶν ἐκ Σαρ-
γάρου, καὶ κισσίδης, καὶ ὅ-
ρις σιμόροφας, καὶ ἀκρόφυον
ἢ ἀκρόφιδης, καὶ ἰχθύος ὡς π-
ράσιτος. καὶ οἷον ὃ ἑλὸν ἱππο-
καῖ ἄχομεν, καὶ βέας λεπτὴν
μονὴ καλλιῶ. ἄρτοι μὲν τρι-
ῦσαν σιφῶν, ἢ φῶναι, καὶ
ἄλλαι νυμῶναι, ἱππορύ-
μορσι ὅλ' ἱερτῆς, καὶ λάχα-
να, τὰτι ὑκίγνα, καὶ τὰ ὑ-
πορφυῶ. οἷος ὃ ὡς ἢ γίγναι,
ἀλλὰ τῶν ἀπὸ βύρας, ὕδα
μὴ

Apparata aut̃ erāt multa,
Ἑ uaria, bifida uidelicet
suilla, et laterū pulpmēta,
Ἑ suminis quēdā, Ἑ suis
nuper enixa intestinū illud
quo fœtus recipit, et hepar
e sartagine, et alliatū, et A-
byrtace, Ἑ similia quēdā
cōdimēta opipara, deinde es
Thrymmatides, et frictilla
ficulnis folijs inuolutæ, Ἑ
ex melle dulciaria. Ex nata-
tilib. aut̃ Ἑ marinis carti-
laginea multa, Ἑ quæcūq;
ostraceis teguntur, Ἑ offe-
pontica, eorū quæ sporuliis
siue nassis excipiuntur, Ἑ
anguillæ coprides, Ἑ galo-
lina altilis, Ἑ galus qui
canere desijt. Etiā piscis e-
rat parasitus, Ἑ ouē totam
in furno assatā habebamus,
bouisq; iam grandioris atq;
auro cōfecti pernā antero-
rē. At uerō panes aderāt si-
liginei, non mali, Ἑ alij no-

uilonares, post festum ceu præterito uadimonio dila-
ti, Ἑ bolera tum subterranea, tum in alium excrescen-
tia. Vinū autem erat, non uetus, sed ex ijs quæ in utri-
bus offeruntur, quod iam mustum quidem desierat esse,
non diu

ἢ ἀγλαυκῆς, ἀπὶ πλὴν δὲ ἐ-
 τι. ποτὲ δὲ ἐκαστοὶ πάντας
 αὐτῶν τῆς Δελφινίδος ῥαπίσαι,
 ὃ κρυψιμῶτα, καὶ ῥυτίλας
 μὴ ἰορρεῖν, δὲ λατὴν ἔχει τῶν
 πόρων, καὶ βεμβυλῶν, καὶ
 δαιροκύνων. καὶ γυγνῶ
 πολλὰ, οἷα Θερικλῆς, ὅπῃ αὐ-
 τὸν ἔχοντι. καὶ ἄλλα σὺ-
 γμα, τὰ μὴ Φωκαῖδα, τὰ
 δὲ Κριόθου· πάντα μὲν τοὶ
 ἀνιμεφόντα, καὶ ὑμνοῦντα
 καὶ μυθία δὲ ἴω, καὶ φια-
 δίδου, καὶ ποτὲ γὰρ γραμματι-
 καὶ, ὅτι μισθὸν τὸ κυλίον,
 ὃ μὲν τοὶ ἰππολύτου ὑπορπα-
 φλάζον, ὅς περὶ αὐτὸν ἦμιν ἐπὶ
 ῥηπὶ τῆς ἀνθρώπων· ἰωὶν μὲν
 ἡμῶν, καὶ ὅτε ἀκροθέρα-
 κὸν ὁμῶν, αὐτὸν ἔχει μέγα
 μαχαρίδι. καὶ ἰοκύνου-
 σί τις ὁμῶν τῶν ποδῶν
 πῶν καὶ ῥιγνύοντα, μετὰ
 δὲ, ὃ μὲν τις αὐτῶν τῶν κατόμι-
 φα, ἀπὸ ῥιγνύοντα, ἐπὶ φῶ-
 ρημα ἰσχυρῶν, ὃ ἡ ἀπὸ τῶν ἐπαι-
 νων carcharide, καὶ introduxit nobis quissiam podos
 etypam, καὶ trigonistriam, atque exinde alius, qui-
 dam in tabulationem assulians, irrumpendi locum qua-
 rebat, alius autem crepitu ac plausu digitorum ludebat,

alius

nondum tamen ad plenum
 coctum erat. Pocula uero
 posita erant omnis generis in
 Delphinide mēsa, putacra-
 ter ille occultator frōtis, cy-
 clauatus, Mentoreū opus, ha-
 bens ansam prehensu faci-
 lem, καὶ Bombylius, καὶ Di-
 rocypelum, καὶ fictilia mul-
 ta, qualia Thericles coque-
 bat, multicapaciae, atque
 alia lati oris, quorum quae-
 dam ex Phocaea, alia uero
 ē Gnido aduecta fuerunt.
 Omnia uero tenuia, fragi-
 liae, ac teneras testas ha-
 bentia. Erant autem ibi cy-
 cymbia, καὶ paruae pbialae
 quaedam, καὶ pocula quaedā
 grammatica, ita ut plenus
 esset abacus. At uero lebes
 furnarius ebulliens, in caput
 nobis euerit carbones. Bi-
 bimus autem continuis ban-
 tiis, καὶ iam inebriati e-
 ramus, atque exinde ungeba-

ἴσθ' ἄλλ' ἱρρίκρευτο σὺν γί-
 λωτι πλὴν ὀσφύων, καὶ ἐν ταύτῃ
 ἀνακλινόμενοι, εἰσιν κώμασιν ἡμῖν
 αὐτοὶ πάγγυλοι, Μεγαλόνυ-
 μος τε ὁ δεισιδίκης, καὶ Χα-
 ρίας ὁ χρυσοτέκτων, ὁ πατὴρ
 νότος ποικίλος, καὶ ὁ Στεπανά-
 ξης Εὐδήμ' . καὶ γὰρ ἡρόμην
 αὐτοὺς, τί παθόντες, ἐφ' ἧς κει-
 ροῖς ἦν Χαρίας, ἰγὼ δ' ἄ-
 δε, λῆρδ' ἐν τειχεῖ πρότερον, καὶ ἱε-
 λόβια, καὶ πίδακας τῇ θυγατρὶ τῇ
 ἐμῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑμῖν ἐπιδείκ-
 νει' ἀφ' ἡγμάτων ἰγὼ δ' ἄδ' ὅς
 ὁ Μεγαλόνυμος, πορὶ ἄλλα
 εἶχον· ἡμὲν γὰρ ἄδικ' ὁ
 θυμὸς, ὡς ἴσθι, καὶ ἄλογ' .
 ὡς αὖ ἦν ἰχυλωτῆρας ἔσθης,
 ἔτι ῥοσιμῶν εἶχον, ἔτι ὅμι-
 ρίλιγδον ὡς ὑδρονομῆσαι.
 ποδόμενος δὲ, ὅτι ὁ στρα-
 τηγὸς ὁπότες ὄντι, λαβὼν
 ἄχρηστα ἱμάτια, δούρικα
 καὶ ἀφόρητα ὑποδήμα-
 τα, εἰσέρχεται ἱμαυτὸν .

αὐτ'

alium porro cum risu lumbos
 lasciuiter agitabat. Atq; ino-
 terea ubi iam lauissemus,
 comessantes ad nos intro ir-
 ruperunt ultro, non accerso
 sui, Megalonymus, causarij
 ac litium sectator ille, &
 Chærea aurifex, is qui ter-
 gum variegatum habet, &
 Eudemus Ocataxis. Ego ve-
 rò interrogabam eos, quid-
 nam accidisset eis cur tam
 serò uenirent? Chærea igitur:
 Segmentum quoddam,
 inquit, & in aures & pedi-
 cas filiae meae apparabam,
 & ob hoc ad repotia uobis
 ueni. At ego, inquit Mega-
 lonymus, alijs rebus occupa-
 tus fui. Dies enim fuit haud
 quaquam iudicialis, ut sci-
 tis, & nefastus: proinde, ut-
 pote silentio in foro existen-
 te, neq; perorare licuit, ne-
 que per diem dicendo, a-
 quam & clepsydram di-
 spensare. Cum audissem au-
 tem quòd Imperator conspiciendum sese praberet, ac-
 ceptis uestibus inusitatis, & bono stamine textis, subli-
 gatisq; calceis antea non gestatis, proripui meipsum foras:
 atque

LEXIPHANES.

919

ον ἢν ποδοκάναις καὶ ποδοτρά-
 βαις ἰπείσσοις ἴστα. ὥς τ' ἢν διω-
 μοῖς ὧν ἐκίβδουλλί τε ἰκανο-
 δαίμων, καὶ τ' ἴδιος, καὶ πορδα-
 λίας ὧν, καὶ χρέματα αὐτοῖς υ-
 χαδιδόοντες ὄβριον. ἰμὶ δ', ὅς
 ὅς ἐξέδωκε, καὶ τὸ ἀπρεκτι-
 σίε μετιτάλαζε Δαμασίαν,
 ὁ πάλας καὶ ἀθλητὴς καὶ πλουτί-
 κης, νυνὶ δ' ὅδε καὶ γέροντι ἴσα-
 θλεις ὧν. οἶδα δ' ἡ καλὴν τ' ἰ-
 σῶτα ἢν τῇ ἀγοῇ, καὶ τὰ καὶ πύ-
 λων, τὰ δ' ὄντων, διττίλιστα, ὅς
 εἰκλῶν γὰρ ἱμελλὲς τῆμερον αἰε-
 κινδρὸς τίω θυγατρός, καὶ ἔδω-
 κ' ἀλλωσεν αὐτῶν, ἅτα μὲν ἔτι
 ὅν τε καπὸν ἱμνωσὶν, δεικνύ-
 σιν ἰορτίων. ὅς γὰρ ὅς αὐτῷ, ὁ Δι-
 ον, ἡ κείν' ἴφ' ἑτῷ λυπαλῶν,
 μάλλον δ' ἐκινδρὸς σχιζέει, κα-
 πῶς ἔστιν ἰαυλὸν. καὶ δὲ ἴσιν, ἀπολώ-
 λης αὐτῷ, ὅς μὴ ἴσιν ἰπείσσοις, ἀπυ-
 χνισσά τ' ἐκλάξ παρακαθήμε-
 νος, ὅπινδ' αὐτῷ τ' αὐτοῖς πορ-
 δαυκλῶν καὶ διακινδυνίσων,
 qua causa mœrore affectus, imò deorū odio aliquo agitalis,
 strāgularat se ipsum. Ac satis scitote, perisset ille, nisi ego
 superveniens ablaqueassem ipsum, & à resti soluissem, diu
 geniculatim assidens, & compungens hominem, huc illuc
 seu infantem in cunis versans, & undequaq; explorans

to uinculo collari, in pedibus
 ac tibialibus tormētis dege-
 re hominē fecit. Quare in
 uinculis existēs, pedebat nō
 nibit miser ille prae timore,
 et crepabūdus erat, pecuni-
 amq; pro redimēda uiuādo
 re uolebat. At me, inquit Eue-
 demus, summo diluculo ac-
 cersiri ad se fecit Dama-
 sias, is qui olim quidem a-
 thleta fuit, multasq; uictō-
 rias retulit, nūc autem prae
 senectute iam à certamini-
 bus abstinet. Nosti aream
 statuam in foro positam.
 Ac alia quidem picando, a-
 lia inflammando peregi.
 Domū enim deducturus ho-
 die fuerat filiā suā ad nos-
 uū maritū, iamq; adeò exor-
 nabat illā: cum interea an-
 xium quoddam malum in-
 terueniens, diremit festum.
 Nā filius ipsius Dion nescio
 ac ten-

μή ποῦ ἴτι συνοιχὺς ἂν τίω
 φάρυγγα. τὸ δὲ μάλιστα ἐν ἡ-
 σκεῖ ἰκάνει ὧ, ὅτι ἀμφοτέρωθεν
 παλασχεύον αὐτὸ τὰ ἄκρα, δι-
 πίσα. μὲν ἰκάνει ὧ δ' ἰγῶ,
 φῆς Δίωνα, τὸ παλαστήριον καὶ
 λαμπροτάτον, τὸ μύρτιον, καὶ
 σφινδύβη, ἀντιπάλαιον, αὐτὰ
 φέροντα καὶ βιβάσυντα, ὧ τι
 καπνίσκῃ καὶ πόθονα ἀνδρα-
 γαίᾳ, μὲν ἴδω ἰκάνει γὰρ καὶ ἡ
 πόσις, ἀλλὰ τοι γὰρ τίω θείῳ,
 ὅς ἐστι, ἐὺδὲμος ἐαυμάσσει·
 ἄρτι μὲν γὰρ ὅστις αὐτοῖς ἰμ-
 μίον τι ἀεὶ, σκοπᾷ δεινὸν ὄρ-
 γον, ταύτῃ προσπιπύοντι, ἐπὶ
 Δαμάσκει, καὶ ἔγωγε αὐτῷ, πρε-
 σβυτεῖ ἤδη, καὶ τίω κεφαλῶν
 πόσις ἀπεβῆς, ἰκάνει ἰ-
 κάνει σφῆς. καὶ αὐτὴν ἰ-
 πίονοι, καὶ σῶς ὧ, καὶ νῦν ἐν ὁ-
 δῶρον μᾶλλον ἢ ποσειδάωνος
 ἄρτι μὲν ἴδω ἰκάνει τὸ νεανί-
 σκος. ἀντίθιστον δὲ αὐτῇ τάτι
 ἄλλα, καὶ βίβη καὶ τοξά, ἐπὶ
 χαίρει τούτοις, τοξόταις ὧ, καὶ
 ἰκάνει καὶ τοξόταις,
 ἔ. α. α.

autē illi cum alia quaedam, tum sagittis & arcus, quo-
 niā his delectatur. Sagittaria. n. et iaculatrix & bellatrix

Diana

ac tentās sicubi concretū ad-
 huc guttur haberet. Quod
 aut potissimum profui, il-
 lud erat, & ambabus manib.
 cōprehendēs illius latera ui-
 cōpressi. Tū ego: Nū illū, ino-
 quam, Diana dicis, cinadū,
 & scrotum propendens ha-
 bentem, multerosum, & len-
 tiscum subinde rodentem,
 adolescentem masturpan-
 tem, & obscena tractan-
 tem, sī quem probē muto-
 niatum senserit, ipsum ad-
 muentem? At ille, certē eo-
 tiam delicatus & gulosus:
 At deam, inquit Eudemus,
 admiratus. Diana enim in
 p̄sis est in media aula posi-
 ta Scopadecum opus. Ad bāc
 procidentes & Damasias,
 & uxor eius uetula iam, et
 capite admodum cano, sup-
 plicabant ei ut misereretur
 sui. Illa autē statim annuit.
 Et nunc Theodorum, seu po-
 tius Artemidorum adolescē-
 tem hūc habēt. Cōsecrariā

ὁ Ἀρτίμις. πίνουμεν ἄρ, ἃ ἄ
 ἴς, ὁ Μεγαλὺν μῦ. καὶ γὰρ καὶ
 ἀγνοοῖς τὸν ἐν παλαιότητι
 πῶς ἔκαστος, ὁ μὲν πικρὸν, καὶ τυ
 ρῶς ῥυπαλὸν, καὶ ἰαλὸν κα
 μαίπιτον, συλᾶται δ' αὐτὸς
 ἐπὶ σφραγίσιν θεραπείας.
 οὐκ, καὶ ἄλλας ἰαλὰς τῶν
 γὰρ, καὶ πάλιν ταῦτα ποτό
 ρα, ἔξυτρακα, ἱμπυλάκη
 τα, ὡς ὅτε αὐτὸ πίνουμεν, καὶ
 πλεονέκτημα ὅτι ἐν τῇ πρῶτῃ
 ἀνὰ τὴν πλεονέκτησιν δ' ὡς πᾶ
 σιν μοι ἔσονται ἔγχεα, ὡς
 μὴ πικρὰ καὶ ἀρξάμενα,
 καὶ τὰ σοὶ ἔσονται βροχὸν κα
 λῶν ὡς οἱ ἴτι, ὡς ὁ δὲ ὡς,
 καὶ δὲ πικρὸν ἔχω τὴν κίρ
 αλῶν. μετὰ δ' ἐπὶ τὸν ποτὶ, συνυβ
 αίνει, οἷα καὶ ἄτ' ἐν δαμῶν
 ὁ γὰρ ἀκαρῶν δὲ πρὸς ἐν
 φλῶν. ἰσχυρὸν ἔστι, καὶ δ' ἔγω
 καὶ γὰρ, ὅτι πρὸς ἱσχυρὸν ὁ
 δὲ Ἀττικὸς ἄκρως ἀκρως. ὡ
 λῶν, ὡς δ' ἴς, ὁ καλλιπᾶς.

τὸ δ

suecimus. Non enim intemperetium scilicet hoc, tempe
 lenter agere. Tum ego: Laudo, inquam, isthuc. Emolu
 mentum enim quodcumq; etiam sumus Atticæ proprie
 tatis baud postremum. Recte dicis, inquit Calicles:

K k

nam

Diana est. Bibimus igitur
 inquit Megalonymus. Ete
 nim ὦ lagenam hanc uini
 uetustioris uetio uobis affe
 rens, ὦ recentis casei mas
 su, ὦ oliuas huius colle
 ctas. Custodio autem ipsas
 sub sigillis cariosissimis, ὦ
 oliuas alias natales, ὦ lu
 tea hæc pocula, ac uti testa
 cea ac destillantia, ut ex i
 psis bibamus, præterea ὦ
 placentam ex intestinis cō
 cinnatam, ὦ quibusdam
 quasi Crobylis intextā. Tu
 uero puer plus aquæ infun
 de mibi, ne capite grauari
 incipiam, ὦ exinde ob id
 mangonē seu castigatorem
 contra te accersam. Scitis
 enim quā grauius conci
 tari soleam dolore, ὦ ca
 put habeo densum, nec faci
 le uaporibus peruium. Post
 potum autem nugabimur
 mutuò, qualia ὦ quæ con

φθόνῳ δὲ οὐ ῥημίαι, οὐκ οἶω, ἢ
 δ' οἱ, οὐ μὲν, αἰ βόλαι, πλῶ, καὶ
 νῦν, καὶ θῶ παταξέ κλύδωνος·
 ἰγὼ δὲ ἀπέγχετο, πίνων ἄμα,
 ἄσπερ ἔτε Ομήρου Ζηνός, ὃ
 ἀπὸ φαλακρῶν, ὃ ἀπὸ δὲ ἀ-
 κρονταυίας, ὃ φέμα διαφθό-
 ρον οἶε, καὶ τῶν ἑαυτὸν πρὸς
 ἑσθλῶν ἀπὸ τῶν ἀνέμων κατεν-
 ρυνμένῳ. Λυ. ἄντις, ὃ Λιξί-
 φανος, καὶ ποτὶ καὶ ἀναγνώ-
 σιν, ἰγὼ γοῶν ὃ δὲ μέλῳ σοι,
 καὶ νεοτιῶ, καὶ λῶ μὴ τάχιστα
 ὀξυμίσθῳ ταῦτα πάντα, ὅπως
 διελθὼν ἔσθαι, ἢ ἰδοι, κερυβα-
 νιάσει μοι δεινῶ, πόριβον
 βύβλῳ, ὃ φ' ὅν κατεσπείλα
 σὰς με ὀνείματων, καί τοι τὸ
 μὲν πρῶτον γινώσκ' ἵπτα μοι
 ἔσ' αὐτοῖς· ἵπτα δὲ δὲ πολλὰ,
 καὶ πάντα ἐμὲ λῶ, ὃ λῶν σι-
 γῇ κακοδαμνίας, ὃ φ' ὅν ἄν
 βύβλῳ· ὃ φ' ὅν ἄν κατεσπείλα
 τα, καὶ νεοτιῶν νόσον τῶν με-
 τῶν, μέλῳ ὃ με κατεσπείλα.

ἴτα

multa atque omnino similia erant, miscebar tui ob mi-
 seriam et infelicitatem istam, cum uiderem in laby-
 rinthum quendam irremediabilem incidisse te, morbum-
 que egrotare maximam, imò uerò atrabile peritum.

Kk 2 Cogito

inuidens uidelicet tranqui-
 litati. Proinde, inquit ille: tu
 quidem, si placet, nauiga, et
 nata, et curre per undas
 intempestas: ego autem in-
 terea bibens, de terra, ut Ho-
 mericus ille Iupiter, de rupi-
 bus alicunde, aut de summo
 caeli uertice spectabo, et te
 iactari fluctibus, et nauem
 ipsam de puppi à uento a-
 quis immerfari. L V C. Sae-
 tis ὁ Lexiphanes et potius
 et lectionis istius. Ego e-
 nim tibi ebrius iam sum, et
 nausco: et nisi quamprimū
 euocato ista omnia qua-
 cunq; recitando persecutus
 es, sat scius, uideor mihi
 mox insanus ac furiosus fore,
 obstrepentibus mihi un-
 dique uerbis istis, quæ mihi
 modò offudisti. Quanquam
 à principio ridere in men-
 tem ueniebat mihi illorum
 gratia. Verum postquam ea

ζυτῶ ὅμ πρὸς ἱμμετέρῃ, ἐπι-
 δογ τὰ τεσσάρτα κατὰ συνι-
 αίνῃ, καὶ ἰρ ἐπίσῃ χρόνῳ, καὶ
 ἴπῳ κατὰ κλάσας, ἄχθῃ τοῦ
 σῶτον ἔνδον ἀτόπων καὶ δια-
 τρήτων ἐνέματων, ὡς τὰ πῶ
 αὐτὸς ἐποίησας, τὰ δὲ κατὰ
 ρηρηγμένα ποδὶν ἀνχοπῶν,
 κατὰ τὸ ἱαμβῶν, ὁλοιο, ἐν
 τῶν ἐκλήγων τὰς συμφεράς·
 τοῦτον βόρβηρον συνφρανί-
 σας, κατὰ τὴν σάμ, μηδὲν
 οἱ δεινὸν ἔργον μέλει. Δοκῶς
 δὲ μοι μῦθε φίλον τιτῶ, ἢ εἰ-
 κῆτον ἢ οὐδὲν ἔχειν· μή τι αὐ-
 τοῖ ἐλθεῖν πώποτε, καὶ παρ-
 ῥησίαν ἄγῃ. ἔστι τυχερί-
 να, ὅς τε αὐτῷ ἐπὶ τῶν, ἴπῳ.
 σὺν αὐτῷ, ὁ δὲ πῶ μὲν ἔχει-
 μέλει, καὶ ἐπὶ τοῦ πᾶσι
 διαφραγῶναι κινδυνώδους·
 τα, σκατῶ δὲ οὐδὲν ἐναι
 δοκεῖται, καὶ οὐδὲν οὐδὲν
 μέλει τῶν συμφεράν, καὶ ἐπὶ
 μὲν τῶν αὐτῶν ἐπαυτάμι-
 νον, ἀγνοοῦντων ἀπ᾽ αὐτοῦ,
 ἐπὶ

Cogito itaq; apud me ip-
 sum, unde tam multa mala
 collegeris, et quàm longo
 tempore, et ubi deniq; cō-
 clusum habueris tantum e-
 xamen absurdarum ac di-
 storiarum vocū, quarum a-
 lias quidem ipse finxisti, a-
 lias autem defossas alicunde
 eruēs, iuxta lambicū illud,
 Pereas, miseras qui eligis
 mortalium.

Tantum cœcum undequaq;
 cogens, in me exhaustisti.
 Porro uideris mihi neminē
 amicū, aut familiarem,
 aut beneuolum habere, neq;
 etiam in uirum liberum, et
 qui loquendi libertate utere-
 tur, incidisse unquam, qui
 uera monendo, liberaret te
 à morbo isto intercutaneo,
 quo quidem correptus es, et
 præ malo illius, periculum
 ne disrumparis, sustines: ti-
 bi ipsi autem bene habito
 corpore esse uideris, et ca-
 lamitatem istam pro bona

ualetudine ducis, ac ab ijs quidem qui nihil intelligunt,
 laudaris, quando illi quid tu patiaris, ignorant: à doctis
 autem

ἐπεὶ δὲ τῶν πεπαιδευμένων
 ἀκρίτως ἐλάμβανεν, ἀλλ' οἱ κα-
 λὺν γὰρ τῷ Σώπῳ ἐστὶν, ὃ
 ἐμὸν προσέειπεν. φάρμακον, τὸ
 ἐγχερίσκειν σοι, καὶ διαλυ-
 χθῆναι. ἀπὸ τῆς νόσου, ἵασις τε
 καὶ σοὶ δυνάμει. σωτήρ γάρ
 αὐτὸς, καὶ πολλὰς ἕδε παραλα-
 βών, ὡς περ σὶ, ὁμοιωθεὶς καὶ
 κορυζῶντας ἀπέλλαξεν, ἐγγί-
 νει φάρμακον. χάρις Σώπῳ,
 καὶ τῷ Λεξιφάνῳ παραλα-
 βών, ἰταῖρον, ὡς εἶδα, ὁμοί-
 οῦτα, λόγῳ ἢ νόῳ, καὶ εἶναι πε-
 ρὶ τῶν φωνῶν νόσῳ ξυνόντα,
 καὶ κινδυνεύοντο. ἕδε τιλίαι
 ἀπολλύναι, σῶσον ἰνὶ γὰρ τῷ
 φάρμακῳ. Λεξιφάν, μὴ ἐμὴ Σώπῳ,
 ἀλλὰ τῷ Λεξιφάνῳ, ὅτι πε-
 ρὶ φωνῶν μακροῦ, καὶ αὐδρῆς
 περὶ φωνῶν ἐλάμβανεν. οἶται,
 καὶ κατὰ τὸ Μινεσάρχου
 ἢ Σάμιου, σιωπῶν καὶ γλωττῶν
 γίαν ὁμῶς ἐπιβάλλει. ἀλλὰ μὴ
 τῶν ἀνείσχωτον Ἀβελῶν, καὶ τὸ
 μέγα θυμολάχον Ηρακλῆα,
 ἰδὲ

autem miseratione dignus
 putaris. Sed cōmodum Sosi-
 polim hunc medicum acce-
 dere uideo. age huic traden-
 do te, & super morbo disse-
 rendo, remedium aliquod
 inueniamus tibi. Intelligens
 enim uir est, ac multos iam
 ad se receptos, itidem ut te,
 semisanos & infatuatos à
 morbo infuso pharmaco li-
 berauit. Salue Sosipoli, atq;
 hunc Lexiphanē quæso ad
 te receptum, sodalem, ut
 scis, nostrum, nugis autem
 in præsentia quibusdam, et
 peregrino circa sermonem
 morbo correptum, pericu-
 lumq; sustinentem ne pro-
 fus periret, serua, quocunque
 tandem modo. L E X. Ne-
 quaquam Sosipolime, sed
 hunc Lycinum, qui manife-
 ste desipit, & homines mēo
 te præditos parum sapere
 existimat, ac iuxta Mnesar-
 chi filium, Samium illum,

silentium ac linguæ ignauia nobis intendis. Sed per Mi-
 neruam baud unquam erubescens, aut trepidam,
 & per magnam ferarum debellatorem Herculem,

οὐδ' ἴσον τῷ γρῦ καὶ τῷ φρεν-
 οῦσι τοῦ μὲν αὐτοῦ. οὐδ' ὁ δὲ μα-
 ρτυρεῖ μὴ εἶναι ἐν τοῦ χάσμου
 αὐτοῦ, εἰ καὶ δὲ καὶ βίβαντες
 σαρ, τοῖς τοῖς ἐπιτιμῶντες
 ἀποδοῦναι. καὶ ὁ δὲ γὰρ ἀπει-
 παρὰ τὸν ἰταλόν Κλαύδιον,
 ὅτι πωδάνευμα χρόνον ὅδε
 ἀκρίστερον ἔχει αὐτῷ τῷ
 γλωσσῷ, καὶ τῷ τῷ νόσῳ,
 ὅτι μὴ ῥῆ' ὅτι οὐκ ἔστι οὐδ' ἀ-
 ναδύναι αὐτῷ, ἀλλ' ἀδύνατον,
 καὶ ἀδύνατον ἔστι. Σὺ, τί δὲ, νε-
 σθῇ, ὁ Λυκίον, Λεξιφάνης; Λυ-
 κίον, ὁ δὲ τῷ Σόφιλι οὐκ ἀ-
 κούει, οἷα φεγγίται; καὶ ὁ
 μὲν τοῦτε νῦν περισσεύων-
 τας ἀκαταλιπὼν, πρὸ χιλίων
 ἐτῶν ὁμῖν διαλίγεται, δια-
 τρήσων τῷ γλῶσσῳ, καὶ τῷ
 τῷ ἀλλόκοτα σιωπῶντες, καὶ
 σιωπῶντες πωδάνευμα ὅτι
 αὐτοῖς, ὅτι δὲ τῷ μίγαν, ὅτι
 τῷ ξυρίσσι, καὶ τῷ ἀδύνατον
 νόμισμα ὅτι φωνῇ παρακί-
 πτοι. Σὺ, μὲν Δί' οὐ μικρόν τι
 ναδύναι τῷ νόσῳ, ὁ Λυκίον
 ret, si peregrinis uerbis utatur, et
 consuetam atque re-
 ceptam monetae sermonis adulteret.

ne tanti ipsum quantum
 Gry uel Phuy, faciamus.
 Monco autem omnino ne
 obuiam quidem ueniendum
 ipsi esse. Videor mihi uero
 etiam ringi, cum talia incre-
 pantem audio. Ac iam uti-
 que ab eo ad sodalem Clie-
 niam, quoniam audio uxo-
 re eius iam mensib. nō labo-
 rasse, et ex eo egrotare illā,
 quia nō fluit: quare nō amo-
 plius ne infcēditur quidem,
 sed inaccessa et inarabilis
 est. S O S T R. Quid au-
 tem? an egrotat, Lycine, Le-
 xiphane? L Y C I N. Ipsa
 hæc, Sostipoli, an non audis
 qualia loquitur, ac nobis,
 qui nunc cum eo conuersa-
 mur, relictis, quasi ante mil-
 le annos nobiscum sermocio-
 natur, distorquens linguam,
 ac aliena atque externa hæc
 componens, omnemque opeo-
 ram in illis faciens: perinde
 ac si magnum quiddam fo-

Sub-

LEXIPHANES.

519

βοηθεῖν γού τῃ αὐτῇ πᾶσι
 σε μηχανῇ. καὶ κατὰ θῶν
 γὰρ, τῶν χειρῶν τινι φάρ-
 μακον τευτὶ ἐφασάμεθα,
 αὐτῇ, ὡς πῶν ἰμῖσιν.
 φῆς, πρῶτῳ αὐτῇ πῶν,
 ὡς αὐτῇ, ὡς ὑγιᾶς ἰ-
 μῖν, καὶ ἐπὶ γένει, ὅ-
 τι αὐτῇ τῶν λόγων ἀποτί-
 μες ἐφασάμεθα, ἀλλὰ πῶν
 μοι, καὶ πῶν, καὶ ῥῆμα ἰ-
 σῶν. Λε. οὐκ εἶδ' ὅ καὶ
 ἀράσιν μοι, ὡς ὅτι αὐτῇ
 καὶ Λυκίῳ, πῶν πῶν
 τευτονὶ τοῦ φαρμάκου. Λε.
 αὐτῇ γού, μὴ πῶν γί-
 νεται μοι τευτο τῶν λόγων
 πῶν. Λε. πῶν, καὶ μὴ
 μέλλει, ὡς αὐτῇ πῶν ὅτι
 φρενοῖς, καὶ ἀγῶν. Λε.
 ἰδοὺ πῶν, καὶ πῶν.
 φῶν τῇ τευτῇ πῶν ὅτι
 φρενοῖς, ἰγῶν πῶν
 ὅτι αὐτῇ πῶν. Σῶ. πῶ.
 φῶν αὐτῇ πῶν. πῶν
 τευτῇ ὅτι αὐτῇ, ὡς αὐτῇ
 αὐτῇ ὅτι αὐτῇ, ὡς αὐτῇ,
 τῇ

Subueniendum itaq; homi-
 ni est quavis arte. Atq; adeo
 diuino quodam instinctu
 insanorum ac bile percito-
 rum alicui pharmacum hoc
 mixturis, domo abij, ut epo-
 to hoc uomeret. Age primus
 ipse bibe Lexiphanes, ut sa-
 nus nobis ὦ mundus fias,
 tali uerborum absurditate
 euacuatus. Verum obedi mi-
 bi, ac bibe, ὦ minus diffici-
 lis eris. L E X I P H. Ne-
 scio quidnam etiam facietis
 mihi, Sosipoli tu, ὦ Lyci-
 nus hic, obtrudentes mihi
 pharmacum hoc epotan-
 dum. Metuo itaque ne rui-
 na quedam mihi sit sermo-
 num potio hæc. L Y C. Bi-
 be, ὦ ne cunctare, ut hu-
 mana d. inceptis sapias ac lo-
 quaris. L E X I. Ecce obe-
 dio, ὦ bibo. Pheû? Quid
 hoc rei est? Quamuis tumul-
 tus uentris? Equidem diui-
 natorem quendam demo-
 nem uideor mihi imbibisse.

S O S. Incipe igitur uome-

re. Pape? Primum hoc μῶν. inde post illud exiuit κατὰ. istud

K k

4

postea

τί ἔστι δὲ, καὶ ἀμνηστία,
 καὶ λῶσι καὶ λάπιδος, καὶ
 σινηχίς τὸ ἄττα, βίασαι δὲ ὁ-
 μως, καὶ κἀδόν εἰς πῶ φάρυγ-
 γα τοῦ Λακύνου, ἵδισθαι τὸ
 ἱκταρ ἱμῆμαις, οὐδὲ τὸ σκαρ-
 διτάδαι ἵδῃ τὸ ταντάξιδαι,
 οὐδὲ τὸ σκύλλιδαι. πολλὰ
 γὰρ ἔτι ὑποκείμενα, καὶ με-
 τὰ σοι αὐτῶν ὁ γαστήρ, ἄμνη-
 στει δὲ, καὶ κατὰ δακτύλο
 γράσας τὸ ἴδιον. ὁ γὰρ σινο-
 λυπερδία μίγας τὸν ψῆφον
 ὀργάζονται, σινομπεσιδία
 μετὰ τοῦ περὶ μαστοῦ. ἀλλ'
 ἢ δὲ καὶ καδάρει εὐτρεῖ, πάλιν
 εἰ τι μεμλεῖται ὑπόλειπον
 ἐν τοῖς κατὰ ὑποδόν. οὐδὲ,
 τὸ μετὰ τοῦτο, παραλαβὴν
 αὐτῶν, ὃ Λυκίον, με-
 τα πάλιν, καὶ διὰ πάλιν,
 ὃ καὶ λίγην. Λυκίον. οὐ-
 το περὶ σινομην, ὃ Σάπιν,
 ἱπποδρόμον ἡμῖν περιεῖ.
 ποῖται τὰ πάλιν σου, καὶ
 πάλιν εἰ τὸ λειπόμεν, ὃ Λι-
 φίφονος, ὃ συμβουλή.
 ἄπὸρ ἄρ' ἵδισθαι ὡς ἀλλοθῶς
 ἱπποδρόμον ἡμῖν λείγει, καὶ
 τοῖς πάλιν σου ὑποδόν,
 τὰ μετὰ

ποῖται ὃ ἵδῃ, ὃ ἀμνηστία,
 καὶ λῶσι, καὶ λάπιδος,
 καὶ continuum illud ἄττα.
 At coge tamen, καὶ inferre in
 fauces digitos. Nondum uerò
 ἱκταρ ἱσθῇ εὐμνηστία, ne
 que σκαρδιτάδαι illud, aut
 ταντάξιδαι, aut σκύλλιδαι.
 multa adhuc intus abdita la-
 tent. Sanius autem fuerit, si
 per inferiora quoque secer-
 nantur nonnulla. σινομπερ-
 δία siquidem ἱσθῇ magnus
 strepitum faciet, unā cum
 spiritu erumpens. At iā quid-
 dem mundus hic est, nisi si-
 quid remansit reliquum in
 inferioribus intestinis. Tu
 uerò post hac acceptum cum
 Lycine dedoce, atq; ἱσθῇ
 quæ decet loqui. L. V. C. Ita
 faciemus Sosipoli, post-
 quam nobis uia iam ad eam
 rem abs te patefacta est. Ac
 tecum deinceps, Lexiphane-
 nes, consultatio mihi est.
 Quod si igitur cupis uerè ob-
 dicere potestatem laudari,
 ac in multitudine hominum cele-

τὰ μὲν τεύχεα πάντα φού-
γι, καὶ ἀπορίπυ. ἀρξάμενος
ἵνα ἀπὸ τῶν ἀρίστων ποιητῶν,
καὶ ὑπὸ διδασκαλίας αὐτῶν
ἀναγνῶς, μίτιδι ἔπαι τὸν ῥήτορα
ραξ. καὶ τῇ ἱκανίῳ φανῇ σιω-
φραφῆς, ἔπαι τὰ Θουκυδίδη καὶ
Πλάτωνα ἔν κερῶ μίτιδι,
πολλὰ καὶ τῇ καλῇ καμωδίᾳ,
καὶ τῇ σιμνῇ ῥαγυδίᾳ ἰγγυ-
μασάμενος. παρὰ γὰρ τῶν
ἅπαντα τὰ κάλλιστα ἀπαρτι-
σάμενος, ἴσῃ τις ἐν λόγοις,
ὥς νῦν γινώσκεις σαυτὸν τοῖς
ὑπὸ τῶν περιπλάθων ἄς τίῳ
ἀγορᾶν πλατῶμερος ἰσικῆς,
πυρρῶμερος γὰρ τῇ μίτιδι καὶ
τῷ κυσῶ, τὸ δὲ ἐνδοξον πε-
λνός τι καὶ αὐτῶν πῆ ὤρ.
ἰσὺν ταῦτα ποιῇς, πρὶς ἐλίγῃ
τὸ ἔπαι τῇ ἀπαυδοσίᾳ ἱεγ-
χερ ὑπομέναι, καὶ μὴ αἰδιδῆς
μεταμαυθάνειν, βάρῃν ἱμο-
λῶσαι τοῖς πλῆθιν, καὶ ὁ κα-
ταγλαδῆται, ὥς πορ νῦν, ὅς
ἔστι διὰ σέματος ἔπαι τῇ χίρῃ
σε τοῖς ἀρίστοις ἴσῃ, ελλὰ
rubueris, bono animo esto, versaberis in multitu-
dine: ὅς non quemadmodum nunc irideberis, ne-
que etiam in ore peiore conditione melioribus eris, Græ.

celebrari, huiusmodi qui-
dem omnia fuge atque a-
versare. Vbi autem exor-
sus fueris ab optimis poetis,
ἔν sub præceptoribus eos
legeris, transi inde ad ora-
tores. Cum iam cum illo-
rum sermone quasi educa-
tus unum fueris, ad Thucydi-
dis ἔν Platonis scriptam
tempore accede, multum
adco ἔν in pulchra comæ-
dia, ἔν in gravi tragædia
te ipsum exercitando. Ex
his enim ubi pulcherrima
quæque decerpseris, eris ali-
quis dicendo. Nam nunc cer-
te, non animadvertens, si-
mitem te præbuisi ἢς quæ
à luti figulis ad forum sin-
guntur, foris quidem illi-
tus minio ac cæruleo, in-
tus autem ἔν luteus ἔν fra-
gilis existens. Hæc si feceris,
ἔν non recusaveris ali-
quandiu ob insaniam resel-
li, neque etiam dediscere e-

κα καὶ Ἀττικὸν ἁποκα-
 λύπτω σε, τὸν μὲν
 βαρβαρὸν ἐν τοῖς σαφὲς γά-
 ροις ἀριθμῶσαι ἔξεσθαι. πρὸ
 πάντων δὲ ἐκὼς μίμνησέ
 μοι, μὴ μιμῆσθαι τῶν ὀλέων
 πρὸ ἡμῶν γεγεμελῶν σαρ-
 γῶν τὰ φουδέτατα, καὶ ἰσι-
 ρηδίστην ἐκείνην, ὡς περ τοῦ,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τελευτῶντα ἡμετέ-
 ρων, ἴσθαι δὲ τὰ ἀρχαῖα
 τῶν προαδελφύμων. μὲν δὲ
 σε βελγίττωσαν αἱ ἀνιμῶσαι τῶν
 λόγων, ἀλλὰ κατὰ τὸ τὸ ἀβλα-
 τῶν νόμον, ὃ τὸ ῥῆμα σὺ τρυφῶ-
 σιν ὡς ἴσθαι. μάστιγα δὲ χά-
 ρισι καὶ Σαφιστῶν θύει, ὅν πᾶν
 πολυλίαν οὐκ ἀπείλειψι. καὶ
 ὁ τύφος δὲ, καὶ ὁ μεγαλο-
 χία καὶ ὁ κακιδία, καὶ τὸ
 βρεφιδύειν καὶ λευγγίζειν
 ἀπείδει, καὶ τὸ διασπλάγγειν
 τὰ τῶν ἄλλων, καὶ εἶναι ὅ-
 τι πρῶτος ἴσθαι αὐτοῖς, ὥς τὰ
 πάντων συνοφαστῆς. καὶ μὴ
 ἡμῶν

procul absit, & acerbum illud, irridere aliorum scripta,
 & putare quod tum demum primus ipse futurus sis, ubi a-
 liorum omnium verba et orationes caliginose reprehenderis.

Iam

cum atq; Atticum vocitans
 tantibus te, qui ne cum bar-
 baris quidem inter manife-
 stissimos recenseri dignus
 sis. Ante omnia vero illud
 memineris mihi, ne c imiteo-
 ris Sophistarum eorum qui
 paulo ante nostram aetate-
 tem facere, vilissima quæque,
 ne'ue etiam depascat illa,
 perinde ut nunc, sed talia
 quidem proculca pedibus: i-
 mitare autem vetera exem-
 pla. Neq; uero demulceant
 te anemone uerborum, sed
 iuxta legem athletarum, so-
 lidus tibi cultus, consuetus
 ac familiaris sit. Præcipue
 autem Gratijs & Perspicui-
 tati sacrificas: à quibus plus
 quam nimis nunc à tergo
 relictus es. Et factus autem,
 & iactantia, & mala ista
 scribendi cupiditas, præte-
 rea & tumidum istud, atq;
 insolentem te gerere, uer-
 baq; plus æquo dilatare,

παρῶν ὁ μικρὸν, μᾶλλον δὲ
 τὸ μέγιστον αἰμαρτάνει, ὅτι ἡ
 πρόθεσις τὰς διαδοίμους ἢ λίσ-
 ξινον προπαρθεῖ καὶ ἀσμελῆς,
 ἐπεὶ καὶ ἀσμελῆς τοῖς ῥήμα-
 σι, καὶ τοῖς ὀνόμασι, ἀλλ' ὡς
 περ ῥήμα ἰσχυρὸν ἔστι, ὃ αὐτὸ
 τοῖς πλαστέμενοις εἰσδῶν ἔσται
 πάλιν, τότε [υ]ῖς διαδοίμους ἐ-
 φαρμόμενοι, καὶ [υ]ῖς αὐτῶν, αὐτὸν μὴ
 παραβύ-ης αὐτῶν πρὸς τὴν ἐ-
 γονίαν μὴ δ' ἀνὰ γὰρ αὐτῶν ἢ.
 οἷον πρῶτον ἢ ἐμάλωπα, ἐδὲ
 αἰδῶν ὅ, τι οὐκ αἰνῆ, ἀπὸ ῥή-
 ψει, ἐδὲ ἰσχυρὰ τῶ ὑπὸ κα-
 μέλῳ, καὶ οἱ ῥῆ ἰδιώτης πάντες ἐ-
 τιθέμενοι, καὶ τὸ ῥῆ πάλιν
 τὸν τὰ ὠτάει δὲ πικρὰ δὲ
 μέλῳ, ἐπ' ἀμφοτέρω, καὶ οἱ
 καὶ τοῖς ἰσχυρῶσι, ἰσχυρῶν. τὸ
 ἢ πάντων καταγλαστέατον
 ἰσχυρῶσι, ὅτι ὑπὸ δὲ τῇ
 αὐτῇ ἀξίῳ, καὶ τῷ φωτὶ ὅς τὸ
 ἀρχαῖοτατον ἀπὸ καὶ μέλῳ,
 πικρὰ ἔστι, μᾶλλον δὲ τὰ
 πλάττει ἰσχυρὰ μιγνύει τοῖς

iam uerò neq; illud parvū,
 imò uerò maximum uitium
 committis, quòd non antea
 sententias ac res, quàm uer-
 ba, paratas habes, ac postea
 uerbis eas exornas, sed sicut
 bi uerbum alienum ac pere-
 grinum reperisti, aut ipse
 fingens, pulchrum putas si
 esse. huic postea quærui sen-
 tentiam accomodare: ac
 damnum quoddam existi-
 mas, si illud non alicubi in-
 truseris, etiam si ad id quod
 dicitur, minime eo opus sit:
 quemadmodum paulo antè
 ἐμάλωπα illum, nesciens qui-
 dem quid significaret, pro-
 iecisti, cum ille cum argumē-
 to nihil conueniret. Atqui
 idiotæ & indocti quidem
 omnes obstupuerant, præ
 peregrinitate percussis at-
 que attonitis illorum auri-
 bus: ut qui docti erant, am-
 borum causa, & tui, & eo-
 rum qui te laudabant, ridebant. Illud uerò omnium maxi-
 mè ridiculum est, quòd cum plus quàm Atticus uideri cu-
 pias, et sermonē ad uetustissimā dicēdi formā diligēter exer-
 cuisse, talia quædam, imò uerò plurima intermisceas uerba,
 quæ

λέγεις, ἃ μετὰ πάντας ἀρτί-
 μοι δαίνων, ἀγνέουσιν. εἶον
 ἱκάντα, πάντες εἶσι, κατὰ γῆς δὲ
 οὐρανὸν χέμεν, ἀπὸ οὐρανοῦ
 πιδαντυμέου. ὅτι χιτῶνι-
 ον μὲν, καὶ τὴν αὐτάρκειον φε-
 λέγειν δα. Δουλάρια δὲ, καὶ
 τῶν ἀρτίων τῶν ἀπολαύ-
 ον ἀπιδάσκει. ἃ τίς οὐκ εἶ-
 δεῖ, ὅτι χιτῶνιον καὶ γυναι-
 κες ἰδῶν, Δουλάρια δὲ τὰ δὲ
 λια καλεῖται. καὶ ἕτερα πρὸς
 τοῦτον προσκρίνεται, εἶ-
 ον τὸ ἱππικόν, καὶ τὸ ἀπασ-
 τώμεν, καὶ τὸ καθιδίκεν,
 ὅτι μινικινὰ δὲ Αθηνάων
 φωνῇ. ὅμως δὲ ὅτι πρὸς
 τὰς ἱππικὰς, τὴν κατὰ
 γλῶτταν γράφοντα ποιήμα-
 τα τὰ ὅσα ὡς πρὸς μύθους
 παραβάλλων, καὶ ἀπὸ τοῦ
 σιᾶσαι βωμὸς αὐτῶν, καὶ ὁ τὸ
 λυπέφρον. Αλιζάνδρα,
 καὶ ἡ τίς ἴτι τούτων τῶν φη-
 σὶν κακοδαμονίτην.
 αὐτὰν ταῦτα συλλήσῃ, καὶ μετα-
 μάχῃ, κῆρυκα βιβυλόμεν.
 ἰππικόν

est. Quod si igitur hæc imitatus fueris, et dedideris, optime
 de te

quæ ne puer quidem qui per
 per bis cere caput, ignorare
 queat, qualia sunt illa, nō
 εἶσι, κατὰ γῆς οὐρανὸν χέ-
 μέν, ἀπὸ οὐρανοῦ πιδαντυ-
 μέν. Cum χιτῶνιον quidem
 etiam virilem uestem dici
 putabam, δουλάρια autem ma-
 sculos pedisequos appella-
 bam. Quæ quæ non novit
 quod videlicet χιτῶνιον qui-
 dem muliebri uestitum, δου-
 λάρια uero de feminis tan-
 tum dicantur! Atque alia
 multa longè his clariora,
 quale est ἱππικόν, καὶ ἀπασ-
 τώμεν, καὶ καθιδίκεν illud,
 quæ ne inquilina quidē Ato-
 tici sermonis sunt. Nos autē
 ne poetas quidem laudamus
 qui uerbis obscurioribus ὅ-
 minis usitatis poemata scri-
 bunt. Tua uero, ut pede-
 strem orationem cum cara-
 mine conferamus, perinde
 ut Dosiadæ ara, καὶ Lyo-
 cophronis Alexandra sese
 habet, καὶ si quid istis ser-
 mone etiā miseriore scriptū

LEXIPHANES.

325

ἐὰν βουλήσῃ σου. ὡς δὲ λέγεις
 αὐτὸς ὡς τὴν διχόνοιαν καὶ
 ἀδωρ, ἡμεῖς μὲν ἀποπιπλά-
 ρυσται ὅτι παραίνεσις· οὐ δὲ σι-
 κερτὴν αἰτίαν, αὐτὸς γὰρ ἐν-
 οῦς χείρων γινώσκων.

de te ipso statueris. Sin au-
 tem nihil animadvertens,
 iterum in auiditatem istam
 prolapsus fueris: ego qui-
 dem admonitioni atque of-
 ficio meo satisfacisse uide-
 bor, tu uerò te ipsum accusabis, si utiq; etiam intellexeris
 deteriorem esse te factum.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

a Exegenis & uilibus.) αὐτολήκων inopem scurram, men-
 dicumq; nebulonem ac parasitum significat: quiq; se ad om-
 nia obeunda onera paratum ultro offert. Demosthenes ad-
 uersus Cononem: ὁ καλοῦσι τοὺς μὲν ἰδνφάλλους, τοὺς δὲ αὐτο-
 λήκους. α τοκαῖς δαλεῖ autem, uiles ac nihili homines dicun-
 tur. Lycophron, ἰωτακαῖς δαλεῖ σαφές unde interpretem, &
 Athenum lib. α. b Gryuel Phuy) Gry minimum quid-
 dam significat, aut sordes unguium, rem uidelicet uilissimā:
 aut uocē suillam, quam edere solent ij, qui grauantur sermo-
 nem respondere. Hinc hyperbole prouerbialis apud Græcos,
 Ne γὰρ quidem loquitur, pro eo quod est, ne tantillum quidē.
 Huius uocis usus frequēs est admodū, & apud Aristophanē,
 & Lucianum nostrum. c Ne imiteris.) Nobis igitur omnia
 dicta & facta nostra diligenter examinanda sunt, & seuocata
 retrahāq; ab erroribus & ambagibus Sophistarum ad uerā
 philosophiæ sententiā constanter dirigenda, & perducenda.
 Nō enim satis, nosse uirtutes & uitia, nisi hæc fugiamus & auer-
 semur, illas sequamur & amplectamur. Sophistæ passim à Pla-
 tone perstringuntur, ut quodam in loco dicat, eos euiden-
 tē esse discipulorū perniciē. d Videlicet χιτώνιον.) χιτώνιον
 pro muliebri solūm tunica accipiendam innuit, cum ea tamen
 sui oblitus in commentario πῶς τὸν μισθὸν συνίστατο,
 pro uirili obtrusecit.

IACOB

IACOBI MICYLLI SCHOLIA.

Calidus) καλὸς calidus uertit, propter consonantiam uocis, caloris & squaloris, nā καλὸς est squalorē significat, qui ex nimia siccitate provenire solet. unde & p pisse q̄ ex nimio xflu cōtrahitur, positus reperitur. καλὸς αὖτ, id quod nuper factus est. Videtur autē & prauū pronūciat. nonē affectatoris illius notare. Cypselus.) κυψαῖς auris sordes significat. Cypselus autē & Periander Corinthiorū reges uetustissimi fuisse, quorū & Pausanias meminit. Stob. haud. ἀπολαῖς, quā uocem ipse infra in Rhetorū diatēale exponit τοῦ ἀπολαῖς ἰσχυροῦσθαι. Obscul. bi-mus.) πικρὸς πικρὸς, quod uolubimur propriē magis significat. Vellē.) βραχ. Græcē. Ablutoriū. βραχ. ἀβρ. Arrario-lū.) ἰσχυροῦσθαι Græcē. & notat Hesychius ἰσχυρὰ πικρὰ σημαίνει significare. Miula.) In græco est ἀσπὴ & ἀσπ. βλάστης, quorū alterū nōnulli pro mulo seu iumento, alterū pro ephyrno seu fella, nō pro mulione accipiūt, uide Suidā. Vredo.) λαῦρα uocis & Athenzus in hac significatione meminit lib. 7. ubi & ipse de affectatorib. huiusmodi tractat. Terra.) γαρ. τὰ λθ. græcē. apparet autē bulli genus esse Bracena uerō agrestia holera sunt, ut apud Suidā. Lecitho.) hoc est, quæ pila uel etiam oua uendit. Qui sacculos.) Nā Suidas γαρ. τὰ λθ. σακκοῦ καὶ αὐτ. & Pollux à quibusdā peram dici affirmat. Ut ad Velga.) Vtrū corruptū hic aliquid sit nescior, certē quid uelit, non puto facile à quoquā intelligi posse. Panem colostratū.) Sic interpretari placuit γαρ. τὰ λθ. quē tamē alij pro ipso πρ, hoc est colostrā accipiunt. Idem & γαρ. τὰ λθ. dicunt. Cimentum Aristoph. Vespas. Athen. lib. 14. & Pollux lib. 2. cap. 11. Et fucas.) Gaza interim fucas, interim squillas uertit apud Aristotelem. Athenzus lib. 7. φασιδας uocat. Et cēbū.) Neq; de Oebo, neque de Phocis reperio quicquā. pro λαπαριον autem λαπαριον lego, quod & apud Hesychium legam. quanquā neq; de hoc adeo contendo. Sillus propemodū.) hoc est, Strabus: à σιλλαιον, quod propriē significat subsannandi causa oculos recutere seu retorquere: unde & Silli uersus. Pollux. Ρίπα αγγερέ.) τέρλαρ, id est ἀπὸ γαρ. τὰ λθ., quod contra aquæ impetum opponitur Suprà γαρ. τὰ λθ. idem dixit. Vide Hesychium. Cottaborum strepitus.) De Cottaborum ludo Athen. lib. 10. 11. & 15. Pollux lib. 6. cap. 17. & Suidas meminit. & Plautus. Vide ne crebri inte

Coctibi crepēt. Vi thridacinas.) Hoc nomine μύρις quoddā genus Attici vocant. Ad solē.) ἡραλειφῶσα. Inde ἡραλειφῶ το-
cus Cōstantinopoli fuit, cuius alibi mentio fit. (In aqua ista.)
ἐν Ἀσπίῃ. Vide Hesychium. Al tergo Carimantū.) Carimantes
quos dicat, nō satis intelligo nisi si accipiamus sordidos quo-
spiā & mercenarios, qui caput obligatū habeant, aut onera
gestent, quales ab Hesychio & καρμῶσαι dicuntur. Alius iacu-
lo contendeat.) τῷ καρμῶσιν ἀντιβῆλαι. Vide Hesychiū. Nō enim
in cepij, &c.) καπῶ & σκαφίον ἰδίῃ species erant. Scaphiū
quando tota coma ad cutē usq; detonsa erat: cepium aut̄ seu
cepus, quando ad frontis ornamentū capilli celsēti erant, ut
Cōment. Aristoph. in Aves tradit. Calida.) ἰδὲ θερμῶσαι, for-
tasse id quod Plautus dixit thermopotare. Ventrem.) τῷ τῷ
ἐν ἡμῶν. significat autē τῷ τῷ ieiunium, & item intestinū ieiunū
inter stomachum & ventrē. Agrestes oliuas.) ἡραλειφῶ. Ita Sui-
das exponit: quanquā Hesychius genus mali grandioris esse
dicat. Bifida uidelicet (uilla.) Intelligo pedes, eo quod bif-
di sunt. Hepar ē (artagine.) id est, fruxū. Propriē tamē Ἀσπίον
extremā partē hepatis vocāt. Abyrtacē.) interitū quoddā bar-
baricū est. Vide Suid. Thrymmandes.) Pollux inter placentas
recēset θερμῶσαι. De Thrijs aut̄ Cōmentator Aristopha-
nis in Equitib. copiosē. Qui (sportulis.) τῷ τῷ σκαφίον, de cu-
ius significatiōe Hesychius. Qui cadere desit.) Capū intelligo.
Piscis erat parasitus.) Ipsa quidē uox parasiti quid significet,
notū est: sed quorsum spectet piscis parasitus, puto obscurū
esse. Panes aderāt.) σιταῖαι scilicet, pro τῷ τῷ Atticē. Est aut̄
τῷ τῷ, ut Hesych. exponit, ὀλῦρα, quæ à Latinis quoq; olyra, qui
busdā aut̄ siligo dicitur. unde τῷ τῷ panes, quorū & Athenē-
us meminit lib. 3. Tum.) ὕαγμα τῷ τῷ ὕαγμα, nisi quis malis
parua ac magna accipere. Delphi.) Obscurū quā intelligat, ni-
si si tripodē, qualis ἡ ὀλῦρα fuit. Bōbylus.) Poculū est angu-
sti oris, inter bibendū sonū edēs. Athenæus & Pollux. Dicrocy-
pelū.) Ut apud Homerū ἀμφικύπελλον. de cuius etymologia
Athenæus lib. ii. Qualia Theri.) De Thericleo poculo uide itē
Athenæum. Tenuia,) ἀνιμῶσαι, hoc est, quæ vento ferri que-
ant. Pocula quædam.) hoc est, literis inscripta quorum ipso-
rum quoq; meminit Athenæus eodem lib. ii. Abacus.) ὀλῦ-
ρα, ut sic enim malim, nisi quis καρμῶσαι pro ora seu labro po-
culi accipiat, & ἀμῶσαι ad θερμῶσαι referat. Lebes.) καλῶσαι
quoddā Athen. lib. 3. à Romanis miliariū dici ait, uas ad calefa-

ciendam aquam comparatum. Ungebamur cancharide.)
 Quoddam unguentū hoc sit, obscurū. Podoclypa autē & Tri-
 gonistria, nomina psaltiarū videntur esse. Nā & Trigonis &
 Hesychius & Pollux meminere. Plausu digitorū ludebat.)
 ἀγκυλά, à ἀγκύρ uidelicet, cuius uerbi Athenæus meminit l. i.
 Lūbos lasciui ter agitabat.) Pollucē vide l. 4. cap. 14. Oca-
 taxis.) Suidas propriū hoc esse tradit, quanquam apud illum
 οὐτε κατὰ φύσιν legitur. ego tamē cognomētum magis esse puto,
 ab ouis uel frangēdis, uel deuorēdis, uel simili aliquo factū.
 Segmentū quoddā.) ἀγέρων. Pollux tamē ἀγέρων per α habet.
 Vestibus inusitatis.) ἀγέρων & ἀφ' ἑρμῆα, tametsi ex uoces pro-
 priē inutiles & gestu inhabiles significant. In Daduchum.)
 Eum qui gestat lampada, ut sacerdotes Promethei, Vulcani,
 &c. Ex egenis.) ἰγνατῖνιδάλαθ, quod si ab ἰγνατῖν & ἰ-
 ἰδαλιν deriuetur, ceparum belluonē significabit. Sed tamē a-
 pud Hesychiū κατῖνιδάλαθ, per α legitur. pro eo, ut ipse ait,
 ὅτι μὲν τὰ τὰ ἀλφῖτα μὲν διδόνται τοῖς ἑλκυστοῖς αλομῖνθ. quod ne-
 que ipsum quale sit, satis planū est. αὐτοαλφῖθ αὐτ & αὐτοκαβ-
 ἰδαλθ ab Hesychio exponuntur. Endromidum.) Endromi-
 des cursorū sunt, & propriē Dianæ: Baucides autē, croceæ mu-
 liebres. Pollux. Domū em.) Nescio corruptūsne sit locus, an
 mutilatus. Anxium quoddā.) μῆμῖνθ. sed haud scio an τῶ
 μῆμῖνθ potius legendū, de quo etiā in proverbij Eras. Illius
 latera.) τὰ ἀκρῶ, latera uerū, propterea qd & in acie latera, τὰ
 ἀκρῶ dicuntur, ut ait Pollux. Mulierosum.) μῆμῖνθ, ἀπὸ μῆ-
 νος, scilicet genitali muliebri. Lentiscum subinde roden-
 tē.) χινοσφύκτορ, quo nomine notabantur qui elegantiz & cul-
 tui muliebriter studebant. Delicatus & gulosus.) λιχαλίθ,
 ἀπὸ: λιχιδίθ, seu λικῖθ, quod patinā significat, ut Pollux. con-
 iecturaliter tamen: quanquam haud scio an corruptus locus
 sit, uidentur etiā deesse quoq; nonnulla. Theodorum.) Vt à
 dea seu Diana restitutū, & uita donatū. Cariosissimis.) Pro
 antiquissimis accipio. Oliuas.) Fortasse eas quæ & hodie
 ex uino uel aqua assatis carnib. pro balsamento adhibentur.
 Testacea.) ἰμπυδαῖωτα, à πιδάξ uidelicet. Crobylis.) Fuerūt
 autē Crobyli certæ quædā texturæ capillorū in acutū desinen-
 tes, antiquorū Atheniensīū gestamē, ut Cōment. Thucydidis
 in l. i. Mangonē.) πικλοβόσμορ, quo nomine & mangonē &
 puerorum moderatōrē intelligi posse puto. Voluptatem.)
 Fortassis à λαλῖν ἡδονῶν γάρρυνθαι. Digitis.) χροῖφας,
 quos

ANNOTATIONES.

519

quos ipse infra in Rhetor. didas. exponit ὄχλας, id est saltatores. Etiam ringi.) ἡμεῖς ἡμεῖς. Mensibus non laborasse.) ἀκαταπαύστου, cuius verbi etiam Athenæus meminit lib. 3. diuinatorem quendam dæmonem.) ἡγαυροῦν τινά, quos & Eurycles Græci vocant. Suidas. μῦθος. id est num. ἡδύτης. atque exinde. ἡδύτης. Inquit. ἀπαύτως. aliquo modo. ἀπὸ. optime. ἀπαύτως. uidelicet. ὅτι. quædam. ἡδύτης. propriè. σκαρδαλιάσαι. protendere membra cum oscitatione. τινάζειν. curiosè agere. ἀνυπακούειν. ungibus rapere, & infestum esse, unde & Syllæ nomen uidetur factum. ἀπαύτως. id est petulantia & lascivia. Quod si igitur.) Παρzenis de recta dicendi ratione. ἀπαύτως. Helychius meminit οἱ μὲν ἀπαύτως curi dant, ait ὅτι παρzeniam esse qua ἀπαύτως significetur. ἀπὸ. id est, quomodo opus. ἀπαύτως ἀπὸ τοῦ νοῦ, &c.) Id est sub terram ire optabam quando audiebam te recitantem. ἀπαύτως. id est tuniculam. ἀπαύτως. ieruulas. ἡδύτης. uoluit. ἀπαύτως. Obuiam ueniens. ἀπαύτως. Sedens. Qui uerbis obscurioribus & minus usitatis. ἀπαύτως γλώττης, ut etiam Quintilianus lib. 3. cap. 14.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ DEMONACTIS

ΒΙΟΝ.

VITA,

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Oratio demonstratiui generis est, quæ historicæ ac didascalice tamē dictioni propior, quàm encomiasticæ. Describit autem genus, uitam, studia, eruditionē & professionem Demonactis philosophi, quæq; idem & privatim & publicè fecerit, & ab alijs passus fuerit. Præterea & apomnemoneumata seu dicta illius memorabilia, aut alias argutè ac saltè responsa, in quibus recensendis potissimam orationis partem consumit. Postremò etiam quæ circa mortem & sepulturam illius acta, quibusq; officijs & honoribus illū Athenienses & reliqui Græci prosecuti sint Exordio attentos potissimùm facit, laudando suam ætatē, quòd ea quoque uiros memoria ac laude dignos, & ueteribus illis Herculi & Socrati similes procreauit: cuiusmodi sint Demonax hic, & Bæotius ille Sosistratus, de quo a se ipse fecerit mentionem.

LI

E QVI

DEMONAX.

930

ἔσται δὲ τὰς αἰρήν ἐπιδέξαι,
 ὃ ἰδὼν τῶν τὰ ἄλλα, ὃ γινώ-
 σκων τὰ δύσπερα. περὶ δὲ Δε-
 μονακῆς ὅδε δικάειν λέγει,
 αἰμφοῖν ἵσταται, ὡς ἱκανός τι
 δὲ μὲν καὶ ἡ τῶν ἀφίστοι-
 νήν κατ' ἐμὴν, καὶ εἰ γυναικός-
 πατεῖ τῶν νέων, καὶ πρὸς φι-
 λασσοφικὴν ἔχων, ὅς, ἔχουσιν μὲν
 πρὸς τὰ ἀρχαῖα μέγα τῶν
 παραδειγμάτων σφῶς αἰτὸς
 θυμίζων, ἀλλὰ ἵνα καὶ τῶν ἡμι-
 τῶν βίᾳ καὶ ἵνα πρὸς τὴν ἡδονήν,
 καὶ φιλοσοφίαν ἵκναι, καὶ τῶν
 εἰδὼν ἡ φιλοσοφία γινώσκου-
 σιν. ὅν δὲ τὸ μὲν γινώσκον καὶ
 περὶ, ὃ τῶν ἀφαιδῶν, ἵσα ἴσ-
 αῖσιν καὶ πολλοῖς καὶ καὶ καὶ καὶ,
 ὃ μὲν ἀλλὰ καὶ πᾶν τῶν τῶν
 τῶν ἡδονῶν γινώσκον καὶ καὶ
 αἰσθάνει καὶ τῶν καὶ καὶ
 τῶν, πρὸς φιλοσοφίαν ἔχων.
 σφ, ὃν Ἀγαμέμνων, καὶ Διὶ,
 ὃ δὲ Δεμονακίᾳ πρὸς αἰτ, ὃ δὲ

tia. Ad hac quanta in tollē-
 di ē medio latronibz peri-
 cula exhausserit, tum quanta
 per inuia faciendis iuneri-
 bz, aut per traiectu diffici-
 lia praeibendo transiit. per-
 tulerit. Iam uerò equum mi-
 hi uidetur de Demonaete
 nonnihil in lucē edere, dua-
 rum rerum gratia: ut & il-
 lus memores sint uiri no-
 stra aetatis praestantissimi,
 & iuuenes quique generosissi-
 mi animi ad philosophiā
 applicantes, non necesse ha-
 beant ad uetera tantum ex-
 empla semetipsum componen-
 re, sed ex nostra quoque uita
 habeant quem sibi pro ui-
 uendi regula imitandum pro-
 ponant, facti illum aemuli,
 quem ego omnium optimū
 ex philosophis esse cognoui.
 Erat itaq; Demunax gene-
 re Cyprius, non ex obscuris ortus parentibus, quantum ad
 dignitatem & possessionem ciuilem attinebat: ceterū hie
 omnibz ille longē erat excelsior atq; superior: & cum re-
 bz pulcherrimis atq; praestantissimis se ipse dignū iudicasset,
 ad philosophiae studiū semet cōtulit, non per Iouem ab Aga-
 memnone tantum et Demetrio, qui ante illum fuerāt, neq; ab

Επιπύετο ἐπιγῶργάου, ἀλλὰ πᾶσι ᾧ συνιγίνετο τέτοις, καὶ ἴτε Τιμοκράτα τῷ Ηρακλειώτῃ, σιφῶ ἀνδρὶ, φωνεῖν τε καὶ γνώμῳ μάλιστα ἐκασμῶν. ἀλλ' ἰ γὰρ Δημοκρίτης, ὅχ' ὑπὲρ τούτων ἵστος, ὡς ἴφλω, παραπλοῖας, ἀλλ' εὐκρίας πρὸς τὰ ἐκλῆκτα ἱμῶς, καὶ ἐμφύτα πρὸς φιλοσοφίαν ἱεῶς, ἐκ παιδῶν οὐδὲς ἐκινεσμένον, ὑπερῶς μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀπαύτων. ὅθεν δὲ παρακινεῖται καὶ τὸν οὐλομένην καὶ παρρησίαν, διὰ τὴν οὐδὲν αὐτὸς τι ὁ, ὅς, καὶ ὕγιαν, καὶ ἀντιπιδύσῃ βίῳ χρομένην, καὶ τοῖς ἱεῶσι καὶ ἀκέραιον κατὰ δαίμονα παρίχων, πῶς καὶ γνώμῳ, καὶ πῶς ἐν τῷ φιλοσοφῶν ἀνδρείῳ. ὁ μὲν ἀντιπιδύσας γινώσκων, τὸ τ' αἶνον, πρὸς ταῦτα ἔξεν, ἀλλὰ καὶ πενταεὶς σιωντρεφῶ ἱεῶν. τε, καὶ τῶν πλεόντων ἱμῶν. τε, καὶ λίγαν ἔσκατο. καὶ τὰς ἐν φιλοσοφίᾳ περικρίους, φιλοσοφίας studia accessit, sed in poetarū lectionib. enervatus, multos tenebat memoria, dicēdūq. artes nō mediocri studio exercuerat. Ea uerò quæ in philosophia tractari solē, haud

Epicuro excitatus, sed cum illis cōversabatur, præcipue uerò cum Timocrate Heraclate, uiro cum primis sapiente, neq. non eloquentia et industria plurimum ornato. At Demonax nequaquā ab aliquo illorum, ut dixi, persuasus, sed peculiari quo rapiebatur ad res præclaras impetu, et insito quodā ad philosophiā amore, statim a puero permotus, omnia humana bona in uniuersum cōtempnit. Ac se cū totā libertati tradidisset dicendiq. fiducia, in ea cōstanter persistit, cū et ipse rectā ac sanā et inculpata uitā uiueret, ac uidentibus et audientibus suam ipsius mentem exemplum exhiberet, ueritatēq. quam in philosophādo perpetuā obtinebat. Caterū nequaquam illotis, quod aiunt, pedibus, hoc est à dicēdi facultate alienus, ad philosophiæ studia accēdit, sed in poetarū lectionib. enervatus, multos tenebat memoria, dicēdūq. artes nō mediocri studio exercuerat. Ea uerò quæ in philosophia tractari solē, haud modicē,

ἥτις ἐλίγην, ἀλλ' ὡς κατὰ τὴν
 χρημίαν, ἔκρηξεν τῷ δακτύλῳ
 λαβὴν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπίστατι. καὶ
 τὸ σῶμα δὲ ὑγιγύμενον, καὶ
 πρὸς καρτέρειαν διακινούμενον.
 καὶ τὸ ἔλθον, ἐμεμιλῆκεν αὐτῷ
 μυθῶδες ἄλλο προσεῖχον ἔτι
 ὅτι ἐπεὶ καὶ ἱμαθῶν ἀκίτητον
 τῷ διακῶν, ἱκὼν ἀπελάσει τῷ
 βίῳ, πολλὰ καὶ αὐτῷ λόγον
 τοῖς ἀρίστοις τῶν ἑλλήνων κα-
 τακτῶν. φιλοσοφίας δὲ ἀ-
 δῶς ἔχον ἀποτιμώμενον,
 ἀλλὰ πολλὰ ἐς τὴν κατὰ μι-
 ξας, ὅπως αὖτε ὀρίσασθαι τινι
 αὐτῶν ἔχαιρον. ἴσμεν δὲ τῷ
 Σωκράτει μᾶλλον ὠκεῖσθαι,
 ὡς καὶ τῷ σχήματι, καὶ τῇ τῷ
 βίῳ ῥησιῶν, τὸν Σινωπία ἱε-
 ρεῖον ἰδούσῃ, ὅπως παρακράτῳ
 τὰ ἐς τὴν δίκαιαν, ὡς βασ-
 μάσειτο, καὶ ἀποβλήσει, ὡς καὶ
 τῶν ἐντυγχανόντων, ἀλλ' ὅμο-
 δίκαιον ἅπασιν, καὶ πῶς
 ὦν, καὶ οὐδ' ἰσὺς ἐλίγην τύφῃ
 μιμνασθαι. Non tamen ambitiose adulterabat ea
 quæ ad victum pertinebant, admirationis popularis emen-
 rendæ gratia, utique quibus cum conuersaretur, in eum
 coniectos haberent oculos: uerùm cōmuni cum alijs uiuen-
 di ratione utebatur, ne tantillum quidem philosophico fa-

modicè, neque, ut est in pro-
 uerbio, summo tantum digito
 attingerat, sed exactè cōper-
 ta habebat. Corpus præte-
 rea exercuerat, et ad tole-
 rantiam uarijs laboribus as-
 suefecerat. Breuiter, in hoc
 summo studio et cura ela-
 borauit, ne alicuius alicuius
 egēs esset. Quare postquam
 sensit se quoque ipse sibi amo-
 plium nō sufficere, uolūtaria
 morte ē uita discessit, multo
 super hoc ipso Græcorum,
 optimatibus sermone reli-
 cto. Philosophiæ uerò baud
 quaquam unam tantū spe-
 ciē ab alijs seiunctā colebat,
 sed multis in idem commix-
 tis, nō admodum aperte fe-
 rebat qua potissimum illa-
 rē oblectaretur. Apparebat
 quidem Socrati se magis ad-
 dixisse, tametsi habitu et ui-
 tæ frugalitate Diogenem æ-
 mulari uideretur. Non tamen
 ambitiose adulterabat ea
 quæ ad victum pertinebant,
 admirationis popularis emen-
 rendæ gratia, utique quibus
 cum conuersaretur, in eum
 coniectos haberent oculos:
 uerùm cōmuni cum alijs uiuen-
 di ratione utebatur, ne tan-
 tum quidem philosophico fa-

τὸ ἀμνηστῆσαι· οὐδὲ δὲ, ὃ αὐ-
 δριστεύει, τὰ πᾶσι δύναντα
 ἱκανοποιῶ. τοιούτῳ δὲ βίῳ
 χρῶμεθα, ὥς ἵνα τὸν μὲν ὀ-
 λήθῃς ἰδέσθαι, φίλους δὲ σωί-
 σθαι· τὰ αἰεὶ καὶ καὶ τὸς ἡ-
 δοντοῦν ἀποκινῶντες αὐτῶν
 ἐκείμηνοντες, ὥς ἐπὶ ὀλίγοι χρό-
 νῷ τοῖς ἀκούουσιν ἀγαθῶν
 ἱκανοποιῶντες. τὸς δὲ ὃ πρῶτον
 ὀδυρομένης, ὃ θυγὼν ἀντα-
 ράσσοντας, ὃ γυναικὲς ὃ τῶν αἰ-
 σιωποῦντων, καὶ γὰρ ὅτι παρ-
 μουσῶντες, ὃ ἐξ ὧντες, ὅτι μι-
 νὰ μικρὸν αὐτοῖς πᾶσι τῶν
 μὲν τὰ ἀντιῶντα, λέγει δὲ
 τοῖς ἀγαθῶν καὶ ἡμεῶν, καὶ
 ἡμεῶν καὶ μικρὰ πᾶσι τῶν
 ὅντων καὶ ἡμεῶν. ἡμε-
 λαι δὲ αὐτῶν, καὶ ὁ δὲ αὐτῶν τῶν
 οἰκίζοντες δὲ αὐτῶν. Τίς, καὶ
 ἡμεῶν πρὸς τὸς γυναικῶν
 αἰεὶ καὶ ὁ δὲ αὐτῶν πρὸς αὐτῶν.
 ἡμεῶν

peccare: Dei uerò, aut uir-
 dijs proximi, errata emen-
 dare. Ad hunc ergo modum
 cum uitā instituisset sapien-
 tissimè, nullius in rebus suis
 egebat auxilio, ipse uerò a-
 micis in ijs quæ par erat, per
 sæpe fidelem nauabat ope-
 ram: ac nonnullis ex illis s̄
 qui secundiore fortuna uitā
 uidebantur, submonere solebat,
 quòd bonis ad breue
 tempus duraturis, & planè
 caducis ac transitorijs effec-
 ri atque gestire animo uide-
 rentur. Nonnullos quoq; in-
 uisum paupertatis onus lu-
 gentes, aut exilium graui-
 tor molestiis ferentes, aut
 senectatem aut morbum ino-
 cusantes, cum risu consola-
 batur, non uidentes breui fi-
 turum ut omnia quæ dolerē
 & molestiā in præsens illis
 adferrent, cessarent: bono-
 rum uerò ac malorum obliuio unā cum longa libertate om-
 nes esset in exiguo temporis spacio complexura. Ad hæc
 curæ illi erat, fratres quoq; inter se dissidentes atq; discor-
 des, ad pristinam concordiam reducere, ac mulieribus cum
 uiuentis reconciliatis illorum animis pacem componere.

ἡσάπερ καὶ δῆμιε τραπῆμι-
 νοις ἱμελλῶς διελίχθε, καὶ τὰς
 πλάγας αὐτῶν ἱησώμενοι
 γῆν τῇ πατρίδι καὶ μίτρι. τοῖς
 τοῖς δὲ ἐτροπάζει φιλοστοργίαν
 αὐτοῖς, παρὰ δὲ καὶ ἡμερῶν καὶ
 φεδρῶν, μέντοι καὶ τὴν ἑταίριαν
 καὶ νῦν δὲ ἡ θάλαττα, ὥς αὖ καὶ
 τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνδράποισι
 ἀγαθῶν, τὸν φίλον ὁ γάμο-
 νον. καὶ διὰ τὸ τοῖς φίλοις καὶ ἑ-
 ταίροις, καὶ ἐκείνους ἐν τινὶ ἀν-
 οίκῳ ἐνέμεινον, ἀσβροπῶν γε-
 ῖντα, πλέον ἢ ὅλκατον ἔσται,
 οἷον ἀνὴρ ἐνίοτε αὐτῶν μέντοι
 δεξιτέρῳ δὲ, ἐπὶ οὖν αὐτῷ ἰδέ-
 σθαι καὶ τῷ ὑπὲρ τῶν ἑταίρων
 πέρας ἰσπίδα διαμετράμενον, καὶ
 ταῦτα πάντα μὴ χάριτων,
 καὶ ἀφροδίτης αὐτοῦ ἐπαρτή-
 σι, καὶ ἰαγῶν, ὥς αὖ τὸ ἡμέτε-
 ρον ἰαῖνο, τὸν περὶ τῶν χάρι-
 των αὐτῶν ἰπικυβόδα. τει-
 γερῶν καὶ ἀθωαίων δὲ, τοὺς σύμ-
 παρ δῆμιος, καὶ οἱ ἐν τῇ, ὑπὲρ
 δεβαντο propter spem exhibiti obsequij delinquere.
 Et haec omnia cum tanta gratia, ea quae uerborum uenere fa-
 ciebat dicebatque, ut semper iuxta Comicum, suadela
 labijs suis insedisse credibile sit. Itaque et Atheniensium
 universus populus, et qui in dignitatibus erant constitu-
 ti, sumo

Ac sane aliquando populum
 seditionibus exulceratum, sci-
 te et uuliter differendo con-
 pescuit, multosque illorum per-
 suasit, ut patriam tranquille
 et modestè subservirent. Ta-
 lem quempiam in philosophia
 exercenda morè obtinebat,
 mitem et mansuetum ac hi-
 larè. Solum uerò amici aut
 morbo aut morte discrucia-
 batur, ita ut rem omnium ma-
 ximam et praestantissimam
 in rebus humanis amicitiam
 et uoluntatum cōiunctionem
 esse existimaret. Quocir-
 ca amicus erat omnibus, nec
 fuit quisquam quem non fa-
 miliarem compellasset, qui
 quidem homo erat. Maio-
 rem uerò aut minorem ani-
 mi alacritatem ualeu praese-
 ferebat, conuersatione non
 nullorum ex illis utēs, eosque
 coarguens, quotquot illi uo-

φύσις ἰθαυμάριον αὐτῶν, καὶ
 διεικλῶν, ὥς τινὰ τῶν ἑρμῶ
 τόνου προσβλέπειν. καὶ τοὶ
 ἐν ἀρχῇ προσέειπεν τοῖς πολ-
 λῇσι αὐτῶν, καὶ μίσητον μῆτον
 τὰ πρὸς τοῖς πλάδοισιν ἐκεί-
 σκετο, ἐπὶ τε τῇ παρρησίᾳ καὶ
 ἰλασθιρίᾳ, καὶ τοῖς ἱσθ' αὐτῶν
 αὐτοῖσιν αὐτοῖσι, καὶ μίλι-
 τοι, τὰ αὐτὰ καὶ ὑποκριῶντες,
 ἀπὸρ ἑκὼν τῶν, ἵτις ἔτι
 θύον ὡρὸν πᾶσι, ὅτι ἱμῶν
 ἐν μέντοι ἀπαρτίᾳ τῶν Εὐσθ-
 σιτίαις. πρὸς ἀπὸρ αὐτοῖσιν
 μάλα τιφασσάμενον, καὶ
 κατὰρ ἱμάτιον ἀνκλασθῶν,
 καὶ περιλῶν ὡς τῶν ἐκκλη-
 σίαις τὰ μὲν ἱμακῶν, τὰ δὲ
 τραχύτερον ὅ κατὰ τῶν ἐκκλῆ-
 σιῶν, ἀπὸρ ἱμάτιον. πρὸς
 μὲν γὰρ τὸ μὴ ἰθὺνίαναι πᾶσι
 τῇ Ἀθῶν, μὲν θωμάσῃ, ἵρε.
 ὡ αὐτοῖς Ἀθῶναις, ὡ μὲν πρὸ
 τῶν αὐτῶν ἰθὺς. ἔτι γὰρ
 ἀνδρα

ti, summa cum reuerētia il-
 lum admirabantur, eaq; in
 sententia permanserunt, ut
 unum ex optimatibus suspi-
 cientes. Ceterum cū in Reip.
 procuracionib. obeūdis uero-
 saretur, multorum prauis et
 nefarijs conatibus resistit
 unde odium et inuidiā nō
 mediocre multitudinis si-
 bi cōflavit, tum propter di-
 cendi interritam fiduciam,
 et monendi libertatē. Un-
 de factū est ut nonnulli quo-
 que aduersus illū insurgerēt
 Anyti et Meliti, ea ipsa in
 Demonade accusantes, quae
 prius per illos in accusando
 Socrate in crimē uocata fue-
 rant, nempe quod nunquam
 uisus sit sacrificans, quodq;
 solus omnium nunquam sit
 Eleusinijs initiatus. Ad quae
 magno animo, et corona
 redimitus, et nitida ueste a-
 mictus, inq; concionē pro-

gressus, partim scitē et dexteriter, partim uerō asperius
 quā philosophica requirebat professio, respondit. Eteo-
 nim ad hoc quod nunquam sacra fecisset Minervae: Nul-
 la uos capiat admiratio, inquit, uiri Athenienses, si prius

ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν παρ' ἐμοῦ
 θυσιῶν ὑπελάμβανον, πρὶς ὃ
 θάτορ' ἐν τῇ μυτηρίῳ, τὰ
 πῶς ἴσθ' ἔχον ἢ αὐτίκ' ἔμ' μὴ
 κενυμένον εἶσι δὲ τιλιτῆς,
 ἔστι μὲν τι φῶλα καὶ τὰ μυτή-
 ρια, ὃ σιωπῶντι πρὶς τῆς με-
 δάπης μιμουμένους, ἀλλ' ἀπο-
 κρινέσθαι αὐτὰς τῇ ἐργίῳ· ἄρ τι
 ἡμελλὰ, πάντων ἀντὶ ἀπυροῦ
 σαρ' ὑπὸ φιλασβεπίαις, ὡς
 οὐκ Ἀθωνάϊς, ὅδε λίθους ἰσ-
 αὐτ' ἐν ταῖς χερσὶν ἔχουσαι,
 πρῶτε κατὰ, καὶ ἰλιωεργίδας
 αὐτίκα, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀρξά-
 μεναι τιμῆς καὶ ἀλλὰ δαίμων, ἔσθ'
 καὶ τιλόντων θεωμέμεν. καὶ
 οὐκ οὐδὲν, ἐν ἀρχῇ τῇ πρὶς αὐ-
 τὰς λέγων, τραχυτέρῳ ἔχοντα
 οὐ τῷ προειμένῳ ἀδρὶ γὰρ ἴσθ',
 ἀθωνάϊς, ἐμὶ μὲν ἰρῶντο δὲ ἰσι-
 φανόμενον, ὅμως ὅδε ἡμεῖς
 ἀσπιδόσται· ἐὼ γὰρ πρὸ τῶν
 ἐκ παλαιόθεν ἔσθαι. βάλωμαι ὃ
 ἡμεῖς περὶ δαίμων τὸ σῦνέχοντι
 αὐτῷ ἵσταμι initio orationis ad illos habitae, asperiore proae-
 mio usus est: Viri enim, inquit, Athenienses, cum me fertis co-
 ronatum uideatis, quin me iam sacrificatis? etenim antebac
 nunquam litastis. Quae edam uero quae ab illo acute pariter et
 urbane dicta animaduerti, uolo deinceps subiungere. Optio-

illi unquam sacrificauerim.
 nequaquam enim illam sacris
 per me oblatis egere existia-
 mabam. Ad secundam uero
 accusationis partem, nempe
 mysteriorum, eam dixit sub-
 esse causam quod minus cum
 illis festiuitatis particeps fu-
 isset haecenus: quod si my-
 steria, inquit, praua et fri-
 uola comperisset, apud non
 dum initiatos non tacuisset,
 sed ipsos ab orgijs celebrandis
 auersos fecisset: sin bona,
 rursus humanitate addu-
 ctus, omnibus expositurus
 erat. Ita Athenienses qui iam
 aduersus illum lapides sustu-
 lerant, actutum mitem erga
 eundem et placidum ani-
 mum induerunt, atque ex illo
 eum ceperunt habitis bono-
 ribus reuereri quoque et co-
 lere: postremum uero admi-
 ratione etiam prosequi. Ille

ἑμα καὶ αὐτῶν ὑπ' αὐτῶν λιγυ-
 μένων. ἀρξάμεθα δ' ἀπὸ φαβο-
 ρίνου καλῶς, καὶ ὧν πρὶς ἐλπίον
 αἰσῶν. ἅπαντες γὰρ οὗ φαβορίνου ἀ-
 μάσας τινες, ὡς ἐν γυλῶσι πε-
 οῖται ἵκεν ὁμιλίας αὐτῶν, καὶ μά-
 λιστα δ' ἐν αὐτῶν μελῶν, τὸ
 ἐπικικλασμεῖον ἐφείμα, ὡς
 ἀγροῖται καὶ γυναικῶν, καὶ φιλο-
 σοφία ἤνιστα πρίπαι, πρὸς ἡ-
 θύων ἡρώτα δ' Δημόνακτα, τίς
 ὦν, γλῶσσά σου τὰ αὐτῶν; ἀνδρῶ-
 νος, ἴφαι, ἐν ἀναπάντη ἴχνη
 τὰ ὦτα. ἰγναμείε δ' ἔσσι-
 πῶ, καὶ ἰρωτῶντες τίνες δ' καὶ
 ἐφείμα ἴχνη, ὃ Δημόναξ, ἴφαι
 πωλεῖς ἐν φιλοσοφίᾳ ἡμῶν;
 ἔρχαι, ἴφαι, ἀλλοτὶ δὲ πρὸς
 αὐτοῖς πρὸς ἡθῶν, ἡρώτα τὸν
 Δημόνακτα τίνες αἰσῶν αἰ-
 σπάζεται μάλλον ἐν φιλοσο-
 φίᾳ; ὅς, τίς γὰρ σὺ ἀπὸ ὅτι
 φιλοσοφῶ; καὶ ἀπὸ ὅτι ἔδωκεν
 αὐτῷ ἔδωκε μάλα ἰγίλασαι. τὸ
 δὲ ἰρωτῶσαι, ἴφαι, ἴφαι γυ-
 λῶν, ἰαῶντος ἴφαι γυλῶν με-
 ῶνα ἴφαι, καὶ σὺ ἀπὸ τῶ πρὸ
 ἐνὶ μενί με φιλοσοφῶν; Et cū dicto abiens, risit apud se
 ualde suauiter. Illo uerò interrogāte quid esset quòd rideret.
 Demonax; Perridiculū, inquit, hoc mihi uisum est, tu à barba

mum autem factu uidetur,
 ut à Phauorino, & ijs quæ
 ad illum dixit, exordium fa-
 ciam. Postquam enim Pha-
 uorinus à quodam audisset
 suas dissertationes à Demo-
 naete haberi ludibrio, ma-
 xime uerò membrorum in
 illis nimium fractas delicias,
 ingenerosam & muliebrem
 molliciem, ac philosophiæ
 minimè congruentiæ accessit
 Demonæte, interrogauitque
 quisnam esset à quo subsan-
 naretur: Homo, inquit, cui
 aures sunt deceptu difficio-
 les. Occurrente uerò quodā
 Sophista, atque interrogāte
 Quibusnam uaticinijs instru-
 etus, ὁ Demonax, à puero ad
 philosophiam accessisset re-
 spondit, Testiculis. Alio tem-
 pore cum semel idem ille ac-
 cessisset, quasivit ex Demo-
 naete, quā philosophiæ se & a
 prae alijs studiosi amplectere
 reuer: Quis uerò, inquit, te

phil o-

γυνῶν ἀξίως ἐρίνοισι τὰς
 φιλοσοφίαις, αὐτὰς πάλιν
 οὐκ ἔχον. τῇ δὲ Σιδωνίου
 περὶ σοφιστῶν ἀδύνασιν εὐδε-
 σιμαίνοντες, καὶ λέγοντες ὅτι
 αὐτὸ ἴσχυον ἵσταται οὗτοι, ὅτι
 πάσαι φιλοσοφίαι πενήται
 εἰσι. ὁ γὰρ δὲ αὐτὰ ἀπὸν, ὃ
 ἐλεγε. ἰσὺν Ἀριστοτέλους καὶ ἡ
 δὲ αὐτὴ τὸ Λύκειον, ἵψομαι· αὐ-
 τὰ δὲ τὸν Ἀκαδημαῖον,
 ἀρίστου· αὐτὸ δὲ τὸν
 Περικλῆα, διατριψάμενος πύθα-
 γορας ἡσυχῇ, σιωπήσομαι. οὐκ
 φασὶ οὖν ἐν μέσῳ τῶν ἀπρὸς
 μέλουσιν εἶναι, ἵψομαι προσπαθὼν
 τὸ ὄνομα, ἡσυχῇ σιωπῶμαι.
 Πύθαγορας δὲ τινες, τῶν ἐν Μα-
 κεδονίᾳ εὐπαρέμφωμιν καρίσιν
 ὤρσεις, ἱστοχελουῶν· αὐτὸν,
 πρεσβύτερον ἢ ἱρώτημα τι σο-
 φιστικόν, καὶ ἡλιόθεν ἀπὸν
 τὸ συλλογισμὸς τῶν λόγων, ἵψο-
 μαι, εἶδεν ἵκναι, ὅτι φρά-
 σις. ἀγαθὰν ὕσασιν δὲ ἰο-
 κίοντες αὐτὸ τῶν τῶν ἀμφιβολίας
 σκώματι, καὶ συνοπτικῶ-
 πεντε, iubenteq; ut syllogismi solutionem diceret: Unum,
 inquit, fili noui, quod subigēris. Cum ergo ille stomachanti
 animo indignaretur propter scommatis amphiboliam,

philosophantes iudicandos
 esse existimas, ipse barbam
 non habens. Sidonium autē
 rhetor cū Athenis celebris
 et clarus haberetur, ac alī
 quando de se eiusmodi pu-
 blica oratione decātares en-
 comium, quod totius philo-
 sophiae peritus esset, nec mi-
 nus dicēdi facultate ea pos-
 su exequi quae diceret: Ete-
 nim, inquit, si Aristoteles ad
 Lyceum me uocarit, sequar;
 si Plato ad Academiam, ue-
 niam; si à Zenone ad porti-
 cum Variam provocabor,
 nihil cunctatus praestō ero;
 si Pythagoras me accersue-
 rit, silebo. Surgēs itaq; ἐ
 medio auditorum Demonax:
 Hec tu, inquit, uocat te Py-
 thagoras. Ceterū Pytho-
 ne quodā eorum qui fuerāt
 ἐ Macedonia splendide et
 nitide culti, iuvene formoso
 subsannante illum, ac qua-
 sitionem sophisticam propo-
 nente, iubenteq; ut syllogismi solutionem diceret: Unum,
 inquit, fili noui, quod subigēris. Cum ergo ille stomachanti
 animo indignaretur propter scommatis amphiboliam,

καὶ τὸν ἑαυτοῦ δακτύλιον φέ-
 λατῆ· τῷ τε γὰρ οὐκ ἀπολλοί-
 πας. τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ Ῥωμαίου
 βασιλῆος, Ἀθλῆταις ἑὸν αὐ-
 τῷ δαίματι παῖν ὀρχαίον, βυλα-
 δρίασιν ἢ διχακίλασμιόν,·
 παραγγεῖλται, ἴφθ, οἱ μὲν
 ὑδὲ εὐτοσί· ἢ δὲ Δικαιότατος, λα-
 δία, ἴφθ, ἢ σὺ ἀξίῳ, καὶ τῇ
 μοτρί· μοτρί. ἢ δὲ Λυσιμάχου,
 ἢ μὲν δὲ Δικαιότατος φιλοσοφῶν
 πα, ἢ δὲ Οὐκράτης, ἀσπέρ ὡς
 μάστιγι, ἀλλ' Ἀρκισίλαου λα-
 δίων ὅστις ἰφθίμασται· δὲ τι
 οἷον, τίς αὐτῷ ἴφθ· οὐδ' αὖτε
 οἷος εἶναι Δικαιό· μόνον δὲ δαί-
 μονα ἴφθ τὸν ἰαλόντιον· ἰκί-
 ν· δὲ φέρεται· πολλὰς ἰαλ-
 όντιον ἄντας ἀλλ' ἰκίνοισιν·
 ἴφθ, ἢ μήτι ἰαλόντιον· τί, μήτι
 Δικαιότα, ἢ δὲ, καὶ πᾶς αὐ-
 ἴφθ, τίς τις Δικαιότατος; ἀπα-
 τῶν γὰρ ὡς τὸ πολὺ τέτοις· Δικ-
 αλόντιον, καὶ μὲν, ἴφθ, ἢ λα-
 παρῶσι τὰ τῶν ἀνέστητων
 πράγματα, ἴφθ αὐτὰ ἢ·
 τι ἰαλόντιον· ἢ τι φέρεται ἀξίον,
 test? omnes enim plurimum his servientes subiecti sumus.

Atqui, inquit, si recto iudicio res humanas excusseris,
 haud dubie easdem reperies neque spe neque metu dignas,
 propter

tuū ipsius annulū diligenter
 observa. etenim hunc nō a-
 misisti. Quispiam uerò ē Ro-
 manis senatoribus cū Atheo-
 nis illi filium suum iuvenem
 supra modū formosum con-
 monstrassei, effæminatum
 uerò, et corruptum delicijs,
 dixissetq; Salutat te Demo-
 nax hic meus filius: Pulcher
 est, inquit, et te dignus, et
 materi non absimilis. Porro
 Cynicum in pelle ursi phi-
 losophantem, non Onocra-
 tum, quod illi nomen erat,
 sed Arcesilaū uocare digno-
 tus est. Cum quidam ex eo
 quaesisset qui nam illi felicio-
 tatis finis esse uideretur: re-
 spondit solum eum esse feli-
 cem, qui liber esset. Ille autē
 subyacente multos esse libe-
 ros: Atqui hunc ego solum,
 inquit, liberū esse existimo,
 qui neq; sperat aliquid, neq;
 pertimescit. Ille uerò: Et quo
 modo, inquit, hoc fieri po-
 test?

παρὰ μὲν αὐτῆς καὶ τῆς
 αἰμαρῆς καὶ τῆς ὁλίας. Πόριγγί
 ον δὲ Πρωτίως ἐπαίμουντο
 αὐτῶ, ὅτι ἰγίλατὰ πολλὰ, καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις προσέπασι, καὶ
 λίγοντες. Δαρμάταξ δὲ ἑνὶ αἵματι,
 ἀπικρίνατο Πόριγγιν, ἐκ αὐ-
 θρηπίδας. καὶ μὲν καὶ φουσι-
 αῖν τινα, περὶ τῆς ἀντιπέδου
 διαλεγόμενον ἀναθέσαι, καὶ
 ἑδὲ φρίκα ἀγαθὴν, καὶ δεῖξαι
 αὐτῷ πῶς ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ,
 ἔριτο τοῖς αἵματι τοῖς ἀντι-
 πεδάς. αἵματι λίγοντες, ἀλλὰ καὶ
 μάλα τις αἵματι λίγοντες, καὶ
 ἐπαλάς ἔχειν ἰσχυράς, ὥς ἔπ-
 αὐτῶν ἀπικρῆται ἀντιπέδου,
 καὶ παρίχου αὐτῶ, ἐπὶ αὐτῶ βύ-
 ληται μὲν λαύμασι, ἴφου, καὶ γὰρ
 αὐτῶς ἐμάτην αἵματι, καὶ ἔ-
 βύλη, ἵνα πρὸς πῶς ἀρτέσταιν
 καὶ ἴφου μὲν αἵματι ἵφου αἵματι,
 καὶ μὲν τῷ φαρμάκῳ πῶς
 αἵματι αὐτῶ, δεινὸν αἵματι τὸν
 αἵματι, ἀντιπέδου. ἵφου αἵματι
 αἵματι. ἵφου αἵματι τῷ αἵματι δεινὸν
 αἵματι. ἵφου αἵματι ἵφου αἵματι ἵφου
 me unica tantū incantatiuncula ac modico ueneficio persua-
 surū ipsam ut mibi panē det. subobscurè monetam innuēs,
 equalē cū incantatiōnib. uim obtinentē. Cum uerò Herodes

propterea quòd & quæ do-
 leant, & iucunda sint, iux-
 tà finem capiat & euane-
 scant. Peregrino autem, cui
 & Proteo cognomen fuit,
 obiurgante eum, quòd ple-
 raq; omnia naso suspēderet,
 hominib; illuderet, dicen-
 tes: Demonax, nō uiuū Cy-
 nicum. respōdit: Peregrine,
 non uiuū hominem. Physicū
 quoque super Antipodibus
 differentem, surgens dedu-
 xit ad puteum, illūq; umbra
 in aqua monstrata, quæ
 fuit: Nūquid tales cōfirmos
 esse Antipodas? Præterea
 quopiam magum se esse pro-
 fuenie, habereq; carmina
 efficacissima quibus omnes
 homines impellere possit ac
 persuadere ut sibi quæcunq;
 uellet exhiberē: Ne hoc ti-
 bi mirum uideatur, inquit.
 eandem enim tecum artem
 exerceo: & si placet, ad pi-
 stricē me sequere, uidebūq;
 ac modico ueneficio persua-
 surū ipsam ut mibi panē det. subobscurè monetam innuēs,
 equalē cū incantatiōnib. uim obtinentē. Cum uerò Herodes
 grauitat

παύν, ἰαίεσθαι τὸν πολυδού-
κην, πρὸς ὧρας ἀποδιδόντα, καὶ
ὅξιν ἔχοντα σύγνυθαι αὐτῷ,
καὶ ἱσπιδε παρίστασθαι, ὡς αὐτὰ
βουλεύσῃ, καὶ δῆπνεν παρα-
σουλῆσθαι, προσλαβὼν, πα-
ρὰ πολυδούκην, ἴφην, κομίζου-
σιν τινὰ ἱππικὴν. ὁ δὲ ἰντὸν
δὲ ἰκάνει, καὶ διαβίεντῃ, ὅτι
ἔλα, ἀτὸ κατὸν καὶ αὐτὸς τοῖς
ἄλλοις σωτρίχαι τῷ πάθει αὐ-
τῷ, καὶ ἐπῆντῃ. τί ὅν, ὡς Δ. π.
μύνηξ, πολυδούκην ἀξίη: αὐ-
τὴν αὖτε, ἴφην, ὅτι μὴ ὅλῃ
πρὸς αὐτὸν ἔπει. ὁ δὲ αὐτὸς
ὅσον προσέειπεν, καὶ ἐν ἐνὸς
ἰσπιδε κατέβησεν προσλα-
βὼν, ἰλνγὶ μέγῃ ἴαναι, καὶ
δύνασθαι αὐτῷ ἀπαγαγεῖν τὴν
παίδιον τὸ ἔδωκεν, εἰ μόνον
αὐτῷ τρεῖς τινα ἀνθρώπους
ἐπιμάσει, μεδίνα πῶπῃ πι-
πρὸν ἀνέστη. ἔπει πολὺ ἔκφο-
ν ἐν δυνάσσει, καὶ ἀπεριώ-
τῃ. ὡς γὰρ ἔχεται, οἱ μὲν, ἴ-
πην ἱσπιδε αὐτῷ, ἴφην, ὡς γιγνέ-
μιναι ἀφ᾽ ἑρῆα πάσχειν νομίζου-
μεδίνα ὅσον πίνοντες ἄμοιρον:

monax: O 'ridicule, ante te solum intoleranda mala per-
ferre existimas, cum luctus expertem videas neminem?

graviter & peracerbè Pol-
lucis immatura morte subla-
ti obitu lugeret, velletq; cur-
tum illi iungere, ac equos
præstare tanquam oscensuo-
ro, & cœnam adornare: eg-
gressus hunc Demonax: A
Polluce, inquit, epistola tibi
adfero. Caterum cū ille ga-
visus esset, putaretq; illum
quoq; alijs esse dolori, dixit:
Quid igitur o Demonax si-
bi vult Pollux? Accusas te, in-
quit, quod ad illum abire cū
ēteris. Idem quendam aliū
filij sui mortem inconsola-
biliter lugentem, ac tenebris
semet occultantem, accessit,
secq; magum professus est, ac
filij simulacrum ab inferis
posse reducere, si tres tantum
homines illi nominaverit,
quos nunquam ullius obitu
luxisse certò compertum ha-
beret. Cū ergo diu multisq;
secum hæsitaret, nec unum
quidem, ut opinor, talē pos-
set producere: ait tandē De-
monax: Atqui

οὐ μὲν ἑκέναν καὶ ἀγλαῶν
 ὄφιν, τῶν ἐν ταῖς ἰμελίσαις, πᾶ
 συ ἀρχαίοις καὶ ξίσοις ἐνόμκει
 χρυσόμυρον. ἐνὶ γυνὴ ἱεροθεῖα
 τοῦτο αὐτὰ λόγον τινα, καὶ ὅ
 σδραστηκῶς ἀποκριθεῖς, ἰγὼ
 μέλει, ἴφρι, ὦ ἱταῖροι, τῷ ὀρέ
 τυσαι, σὺ δὲ μοι, ὡς ἴπ' Ἀγα
 μέμνον. ἀποκρίνη. ἀπὸν. ὦ
 δὲ τίς. τῶν ἱταῶν ἀπὸ
 μὲν Δεμόναξ ὡς τὸ Ἀσκλη
 πιδόν, καὶ προσδεδωμένα ὑπὲρ
 τὰ ἑξ' αὐτοῦ, ἴφρι, ὡφὸν ἔγῃ
 τὸν Ἀσκληπιδόν, εἰ μὴ δυνά
 ται ἔχοντοῦτο ὁμῶν ὀνομα
 θων ἀκρίειν. ἰδὼν δὲ πῶς δύν
 τινος φιλοσόφους, περὶ δὲ ἀ
 παιδεύτας, ἐν συτήσας ἱρι
 ζοντας, καὶ τὸν μὲν ἀτοπα ἰο
 ρωτῶντα, τὸν δὲ ἰδὼν πρὸς
 λόγον ἀποκρινόμενον. ὦ δὲ καὶ
 ὕμιν, ὦ φίλοι, ἴφρι, ὦ μὲν ἱπ
 ρ. τῶν, τράγον ἀμύγαν,
 ὦ δὲ αὐτῷ κίονον ὑπερβί
 ναι. Ἀγαθόκλης δὲ τὰ πρὸς
 πεπταμένη μίχα φρονεῖν.

ἰτι

Et illos falsè deridere soli
 tus est, qui in sermonibus nis
 mium uctus est. Et peregrini
 nis uocabulis uiti consueue
 rant. Itaque cum unū aliquan
 do super oratione quadams
 interrogasset, illeque plus
 quàm Atticè respondisset:
 Ego quidem, inquit, amice,
 nesci te rogavi, tu uerò mihi
 quasi Agamemnone regnā
 te respondisti. Dicente quo
 priam ex amicis, Abcamus
 Demonax in sanum Aescu
 lapij pro filij salute oraturis
 Vehementer, inquit, surdum
 existimas Aesculapiū, si ne
 queat nos nisi isthic orantes
 exaudire. Cum aliquādo uis
 dissei duos philosophos egre
 gie rudes. Et indoctos super
 questione quapiam satis ri
 diculè altercantes, ac alterū
 absurda quærentē, alterum
 uerò ad rem nihil sanè re
 spondentem: Nōne uidea
 tur uobis, inquit, ὦ amici, al

ter illorum bircum mulgere, alter autem illi cribrū suppo
 nere? Agathocles uerò Peripateticus cū superbè. Et insolē
 ter se ferret, Et arroganter iactaret dialecticorum se

Nam

solum

ἴτι μὲν ὅτι αὐτὸς ὄντι, καὶ πρῶ-
 τος τῶν διακυβιανῶν ἴφκ, καὶ
 μὲν, ὃ ἀγαθέκλει, ὃ ᾧ πρῶ-
 τος, ὃ μὲν ὅτι ὃ αὐτὸς μὲν ὅτι, ὃ
 πρῶτος. Κιθάρη δὲ ἔστι ὑπὸ
 καὶ, ἐπὶ διὰ τὴν ἑλλάδα ὡς
 πρῶτος Ἀσία καὶ ἀπὸς, πρῶτος
 τῶν πατρῶν, πολλὰ ὑπὸ ἀγία-
 στα καὶ λίγους καὶ πεινῶντος,
 ἵπκ. Ἀὐτὸν τῶν ἱταίων τιν, ἵπκ
 ταῦτα, ἵπκ αὐτὸν μέγα καὶ
 θαρμα εἶναι. μὲν τὸν Δι, ἵφκ
 ὃ Δομῶντος, ὃ αὐτὸς μέγα. καὶ Ἀ-
 πολλώνιος δὲ ποτε τὸν φίλος
 σοφον ἵπκ, μετὰ πολλῶν ἔ-
 μαρτων ὁμιλοῦντος, ἵπκ ὃ
 ἀπὸς μετὰ πεινῶντος, ὡς ὡς
 παλαιὰ τῶ βασιλεῦς σωτοῦ
 μὲν ὅτι προσέρχεται, ἵφκ, ὃ Ἀ-
 πολλώνιος, καὶ ὃ Ἀργοναῦτος
 αὐτῷ. ἄλλος δὲ ποτε ἵπκ, ὃ
 ὃ ἀβέρωτος αὐτῷ ὃ ψυχὴ δο-
 κα εἶναι ἀβέρωτος, ἵφκ, ὃ Ἀ-
 ὡς πάντα. ποτε μὲν τοι καὶ
 καὶ ἵπκ ἀλυσόμεν ὃ πλά-
 τωνα, φάμεν ὃ μὲν ὃ μὲν
 ψυχὴ ἵπκ. ὃ γὰρ αὐτῷ ὃ αὐ-
 τῷ

solum ὅτι primum esse: At-
 qui, inquit, ὃ Agathocles, si
 primus, ὃ solus: si ὃ ὃ
 lus, non primus. Porro autē
 Ceibego viro consulari di-
 gnitate praedito, quo tem-
 pore per Graciam legatus
 abiret in Asiam, patri suo
 multa turpia ὃ ridicula di-
 cente ὃ faciente, posteaquā
 ex amicis quissiam eadem
 uidisset, dixissetq; Ceibegū
 magnum scelus esse: Per lo-
 uem, inquit Demonax, neq;
 magnum. Idem cum aliquā-
 do conspexisset Apollonium
 philosophum multis cum di-
 scipulis discedentem, commo-
 dum uerò abibat accersitus
 quasi disciplinarum nomine
 Regi esset cōuersaturus: Aco-
 cedit, inquit, Apollonius, ὃ
 eius Argonauta. Alio autem
 quodam ex eo quarente,
 num anima illi immortalis
 esse uideretur. Sanē immor-
 talis, inquit, sed ut omnia
 reliqua. De Herode dicebat

uerum dixisse Platonem, affirmantem nobis haud unam
 saltem esse animam. Neque enim esse eiusdem animae
 Regi-

τῆς ψυχῆς Ρογίλαον, καὶ Πολύδωρον, ὡς συνίαι ἰστιάμην, καὶ τὰ τοιαῦτα μιλιτῶν. ἰτόλμασθαι δὲ ποτὶ καὶ Ἀθηναίους ἰρὸν τῶσαν ἀπμοσίαν, ἥ πρὸς ῥέειωσιν ἀκρίσας· διὰ τίνα αἰτίαν ἀποπλείσσει τὸς βαρβάρους, καὶ ταῦτα, ἥ τίς τιλιτῶν αὐτοῖς κατασκευασμένης Εὐμόλπου, βαρβάρου καὶ Θρακῆς οὐτῶ· ἰππεῖ δὲ ποτὶ πλείον μίλλουσι αὐτῶν διὰ χαμῶν, ἵνα τις τῶν φίλων· ὁ δὲ δίδωκε, μὴ ἀνατραπὶντῶ τὸ σπάσθαι, καὶ ἰχθύων καταδραδῶναι, τοσούτους αὐτὸς ἰχθῦς καταφαγῶν. ῥύτιον δὲ τινι, καὶ αἰτία μιλιτῶσασθαι, συνιβδύσασθαι ἀσκήν καὶ γυμνάσθαι. τεῦ δὲ ἀπὸντῶ, ἀπὸ ἰπποῖν καὶ τοῦ λίγν· ἀκρίτως τείνω, ἵνα, τοιαῦτα λίγναι, μωρὸν ἀπρὸς τῆς χρώμης· καὶ μέντεν δὲ

Regilaum & Polydorem, ut tanquam uiuentes epulis suscipiat, taliaq; illi cura sint. Ausus est quoque aliquando Athenienses publicè interrogare, audita sacrorum praefatione quam ob causam excluderent barbaros, praesertim cum eam mysterij se-cretum constituisset illi Eumolpus, quem Thracem & barbarū fuisse nō ignorabat. Postea uerò quān illi semel nauigandum erat negocij gratia existente hyeme, & iam nauem erat inscensurus, dixit amicorum quisspiam: An non pertimescis Demonax, ne nauis fracta atque subuersa à piscibus deuoreris? Atqui, inquit, perabsurdum foret metuerē à piscibus depasci, cū tot ipse pisces antè deuorauerim. Cuidam rhetori uitiōsissimè declamanti consuluit, ut frequēti exercitio in-

cumberet. Ceterū cum ille dixisset: Nunquam non apud me ipsum declamo: ergo iure optimo, inquit, tā inceptè dicis, qui semper stulto auditore uis solcas. Augure quoq;

Mm 2 semel

δὲ ποτὶ ἰδὼν, δαμνίῃ αὐτὸν μὲν
 οὐκ ἔμελλεν ἐμμενέειν· ἔχ' ἱερῶν, ἱ-
 φ' ἱερῶν τὸν μὲν ἀπαι-
 τῆς. ἀλλὰ γὰρ, ὡς ἀλλὰ ξεί-
 νη Λαοάμην· ἔτι περικλυτοῦ
 μέγαν, ὁλίγον αὐτῶν, ἐπέσον
 αὐτῶν· ἀλλὰ ὡς δίδουσι τῶν
 θῶν, πάντα ἴσας, τί σε δύναι-
 ται ἐμαντινῆ; πρὸς βύτη δὲ
 τιτοῦ Ρωμαίου εὐνομητοῦ τοῦ
 καὶ πῶν ἐνὸς πᾶν αὐτῶν μά-
 χην πρὸς πᾶν τῶν ἐπιδόξων
 μέγαν, καὶ ὁρμῶν, πῶς σε
 Δαμνίῃ μεμαχῶν ἴδουσι;
 καλῶς, ἱερῶν, αὐτῶν ἐνὸς τὸν
 αὐτῶν ἐνὸς ἴσας. καὶ μὲν καὶ
 πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ἱερῶν
 σιων πᾶν εὐνομητοῦ παρ-
 ούσας, ἱερῶν γὰρ τιτοῦ αὐτῶν
 χλαμυδῶν, ὁχλίας μετὰς ἐν-
 λωρ λαύσαιμι, ὡς Δαμνίῃ,
 πῶς μετὰ αὐτῶν καπνὸς γίνου-
 νται; τῶν, ἱερῶν, πῶν σιων,
 καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν, καπνὸς ὅστις.
 Πολύβιος δὲ τὸν, καμνίῃ αὐ-
 τῶν αὐτῶν.

semel publicitatis mercede
 gratia uaticinate cōspecto:
 Non uideo, inquit, quam ob-
 rem mercedem exigas. Ete-
 nim si hoc nomine exigis,
 quasi queas ea quæ à Parcis
 immobili consilio decreta
 sunt, depellere, modicum po-
 stulas, quantumcunq; tandē
 postulaueris. Sin omnia quæ
 admodum Deo uisum est e-
 uentura sunt, quid iua præ-
 stare potest uaticinatio? Sa-
 nè uerò quopiam Romano
 bene corpulento, armatam
 illi pugnari aduersus lignēū
 palum susceptam commone-
 strante, interrogāteq;: Quā-
 to tibi feruore ὁ Demonax
 pugnasse uisus sum? magno,
 inquit: siquidem hunc li-
 gneum habuisti aduersariū.
 Atqui ad intricatas & ca-
 piosas quæstiunculas acutē
 instructus erat. Interrogano-
 te enim quopiam ludibrij
 gratia: Si mille minis ligna

combussero Demonax, quot minæ fumo cessurae sunt? Pon-
 dera, inquit, cinerem, & reliqua omnia fumus erunt.
 Polybio autem, homine omnium ferme literarum rudi,
 elati

παλαύτα αὐθρόπυ, καὶ σιλαίᾳ
 καὶ ἀπέντῳ, ὃ βασιλεύς μετ' ἡ
 ρωμαίων πολίῃα τιτίμηκεν·
 ἀνέει, ἴφρ, ἐλλώα μάλας, ὃ
 Ρωμαίων ποιήκεν. ἰλὼν δὲ
 εἶπε τῶν συπαρξέων, ἰδὲ τῶ
 πλάτῃ τ' περφέρας μίγα φρε
 ποιῶντε, ἰνύφως αὐτῇ πρὸς τὸ
 εὖ, καὶ τ' ἰαδύτῳ λαβίμηνῳ,
 καὶ λειξαι, ἴφρ· τότε μὲν τει
 πρὸ σὺ πρεβάειν ἴφρην, καὶ
 εὖ πρεβάειν, ἰπὲρ μὲν τει λυθ
 μὲνῳ, ὡκνησεν εἰς τὸ ὕδαρ
 ζιον ἰμβῦναι, καὶ ἡτιάσατό
 πτε, ὡς ἀποδελιάσασθαι, εἰπὶ
 μοι, ἴφρ, ὑπὲρ πατρίδῳ αὐ-
 τὸ πείσασθαι ἰμελλόν· ἰσομίᾳ
 να δὲ τεινῳ, ἰπὲρ κα νομίσεις ἄσ
 οκτὶ καὶ ἰρ ἁδῶ, πρεβίμην, ἴφρ,
 ἀξικῶδὲρ σοι ἰπισιλῶ. ἁρμί
 πῳ δὲ τινι, ποιητῇ φάυλῳ, λέ
 γοντι γυγραφίσθαι μινέτιχον
 ἰπὶ γραμμά, ἰπὲρ ἰν τῶν
 διαθύσας ἐκείλουνον ἐπι-
 γρῆλῳ αὐτοῦ τῇ γήλῳ, εὖ
 χερὸν δὲ καὶ αὐτῇ ἰπῶν,
 γὰρ

elati tamen animi, arro-
 gantius iactante, Rex Roo-
 manorum civitate me dona-
 vit: Utinam, inquit, te magis
 Græcum quàm Romanum
 fecisset. Rursus conspēcto
 quopiam ex molliter & de-
 licatè conuectitis, propter
 purpuræ latitudinem super-
 biente, insolentiusq; incedē-
 te, admoto ad illius aurem
 capite, apprehensaq; ueste
 & commonstrata: Heus tu,
 inquit, hoc ante te ouis fer-
 re solebat, & ouis fuit. Cū
 semel in balneis lauans in
 aquam feruentem inscende-
 re recusaret, ac quispiam e-
 undem meticulosum & pæ-
 rum audacè accusaret: Dic
 mihi, inquit, num hoc ipsum
 pro patria passurus eram?
 Querente ex eo quopiam:
 Qualianam, ὦ Demonax, in
 orco esse existimas? Presto-
 lare, inquit, & inde literis
 missis tibi rescribam. Adme

to uerò cuidam inepto poetæ dicenti se scripsisse Epigram-
 ma monostichō, quod testamento quoque suæ statuæ inscri-
 bendum mandaret, neq; malum esse illud perhibenti:

Γαῖα λάβ' Ἀδμήτην ἰλντριν,
 βῆδ' ἴς βίον αὐτῆς. γιλάσας
 ἄπασ', ἔτω καλόν ἔστιν, ὦ Ἀδ-
 μντι, τὸ ἐπίγραμμα, ὡς ἰβρο
 λόμῳ αὐτὸ ὕδα ἡδὲ γιγρᾶ-
 φθαι. ἰδὼν δὲ τις ἡδὲ τ' σκι-
 λῶν αὐτὸ εἶκ τῆς γήρσιν
 ἔπεικῶς γίγνιτ', ὕριτι τί τᾶ-
 τε, ὦ Διὸς υἱάξ; ὁ δὲ μεδιᾶ-
 σαι, Χάρων μὲ ἰδασσ', ἴφρ.
 καὶ μὲν ται καὶ Λακεδαιμό-
 νιον τινα ἰδὼν, τὸν αὐτ' εἰ-
 πίτῳ ματιγυῶντα· πᾶνσαι,
 ἴφρ, ὁμίτιμον σκντᾶ τὸν δῶο
 λαμ' ἀποφαίνων. Δανᾶς δὲ
 τιν', πρὸς τὸν ἀδελφὸν Διο-
 κλῆν ἰχέσκει ἡρίθυτε, ἴφρ· ἡ γὰρ
 αἰ Δανᾶν, ἡ Λακεδαίμονος θυγάτηρ.
 μάλιστα δὲ ἐπιδίμει τοῖς εὖ
 πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς
 ἐπίδοξον φιλοσοφῶσιν. ἵνα
 γὰρ ἰδὼν Λακεδαίμονος, τριβῶνα
 μὲν καὶ πᾶσαν ἰχέσκει, αὐτὴ
 δὲ εἰ βακ' ἡρίαις, ὑπερυκτον
 Λακεδαίμονος, καὶ Λακεδαίμονος, ἐπὶ
 Ἀντιθέτου καὶ Κράτητος· καὶ
 ad ostentationem philosophari animaduverteret. Itaq;
 cum uidisset Cynicum, pallium quidem ὅν περὶν ἔχον-
 ταν, ceterum pro baculo supra modum fastuosῶς ὅν
 arrogant' uociferantem, dicentemq;, Ἀντισθενὶς ὅν

Corpus humo tegitur, Ad-
 metus ad astra uolauit:
 solutus in cecbinnos, inquit,
 Adeo elegans est, ὦ Admete,
 Epigramma, ut magno eme-
 rim illud iam inscriptū esse.
 Cum uidisset quissiam cru-
 ra eius tarda ὅν turgida,
 qualia ferè senibus fieri con-
 sueuerunt, quæsiuit ex eis
 Quid hoc sibi uult Demo-
 nax? Ille subridens: Charon
 me mormodit, inquit. Inui-
 tus semel Lacedæmonium
 seruum suum flagris cædē-
 tem: Desine, inquit, seruo
 tuo similem te ostēdere. Puc-
 ella quædam cui nomen e-
 rat Danae, fratri in iudicio
 litem intendente: Fratrem,
 inquit, in foro reum facies.
 neque enim es Danae Acri-
 sij filia. Magno uerò atq; im-
 placabili odio semper aduer-
 sus eos pugnabat, quos non
 iuxta ueritatis ductum, sed
 Cratæ

Διηγείναι ὅτι σωλῶτες· μὴ
ψεύδε, ἴφρ· σὺ γὰρ Ὑπερίδου
μαθητὴς ὢν τυγχάνεις. ἰπεί
μεν τοι πολλὰς τῶν ἀθλητῶν
ἰσθρὰ λαπομαχοῦντας, καὶ πα-
ρὰ τὴν νόμον τὸν ἰσχυρῶν,
ἀπὸ τῆς παγκρατίας· αὐτὰς δὲ
νοντας· ὅν ἀπαικότες, ἴφρ,
τὰς νῦν ἀθλητὰς, εἰ παρρη-
σιῶντες λίσσονται ἰσχυροῖς. ἀ-
γῶν δὲ ἱππῶν αὐτῶν, καὶ
δευτέρων αὐτῶν, τὸ πρὶν τὴν
ἀνίστασθαι ἡγεμονίαν· ἡμὲν μὲν
γὰρ τῶν πειθόμενων ἐὰν σκί-
αν, καὶ τὸ σῶμα ἴσον. ἱππῶν
δὲ τινος ἰσθρὸν ἀνίστα-
ται, καὶ πρὶν τῆς ἱππο-
δρομίας αὐτῶν, καὶ εἰς ἱππο-
δρομίαν διαβάλλοντες, ἀγασσάμενοι καὶ
ἱπποδρομίας αὐτῶν ἡγεμονίαν ἱ-
σχυροῖς, ἡμῶν δὲ φύσει συ-
νέφρων, ὃ καὶ φυχὴν ἡμιόσην,
ἀλλ' ὅτι Διμόναξ περὶ τὴν
χρὴσιν ἀρετῆς ἐπεμύνηται
αὐτῶν,

Cratetis ac Diogenis sum
emulus: Caue impudenter
mentiaris, inquit: siquidē tu
Hyperida discipulus existis.
Cum non paucos semel ui-
deret athletas malē te igna-
uiter pugnantes, praeferē-
ter legem eisdem constitutam,
pro eo quod Pancratio de-
certādum fuerat, mordaci-
us se proscindentes: Non iniu-
ria, inquit, nostri temporis
athletas concomitantes so-
cij leones uocant. Neq; illud
dictum sale urbano caret,
ac mordacitatis expers est,
quo erga Proconsulem usus
esse fertur. Etenim unus ex
his erat, qui crura totumq;
corpus unguento solebant
perungere. Porro autē qui-
dam Cynicus cum in lapidē
ascendisset, hoc ipsum in eo
turpibus uerbis accusauit, et
tanquam obscenum & fæ-

dē factum probrosē calumniatus est, adeo ut Proconsul in-
flammatu iracundia, Cynicum captū abripi iuberet, quem
aut fustibus cōturus, aut exilio mulcaturus erat. Verū
cum fortē fortuna interuenisset Demonax, deprecatus
est Proconsulem, ut illi delicti gratiam concessa uenia

αὐτῷ, ὡς ἴδ' εἴ τινα πατέρων τοῖς
 Λαλῶντι παρρησίαν θρασυ-
 νομήν. ἔπειτα δὲ τὰ αὐτοῦ
 πάντα· οὐ μὲν σοὶ ἀφίεμι αὐτο-
 τὸν, αἷο δὲ ὑπὸ δόρυ τειχέον τι
 τολμήσῃ, ἢ παθεῖν ἀξίός ἐστι·
 καὶ ὁ Διὶ μῆναι, δὲ παρρησίαν
 τίς αὐτὸν λήσων. Ἄλλω δὲ
 τινι, στρατοπέδων ἄμα καὶ ἰσο-
 νος ἔμμεγε πῶς ἀρχὴν ἱμ-
 πτωσύνῃ, καὶ βασιλῆος ἱε-
 μέως, πῶς αὖτε ἀεὶ στα ἀφ-
 ἔξ ἀόργητο, ἴφρ' καὶ ὀλίγη ἢ
 πολλή, πολλὰ δὲ αὐτῶν. ἱε-
 μέως δὲ τινι, καὶ καὶ αὐτὸς πλε-
 νεῖται ἰδίᾳ· εἰς οὐκ, ἴφρ,
 εἰς μὲν τὴν μέλειας τε-
 θῆναι τὰ ἱερὰ; πρὸς δὲ τῇ ποι-
 κίλῃ ἀσφιδότα ἰδὼν, πῶς
 χεῖρα ἀποκίπτε μὲν, ὅψι πο-
 τι ἴφρ' ἀθλῶσθε ἐκόντι χαλκῇ
 τεῖλε κινῆσαι τὸ Κυνάδουρον. καὶ
 μὲν καὶ Ραφίνον τὸ Κύπριον, λί-
 γον δὲ τὸν χαλκόν, τὸν ἐκ τοῦ
 περιπάτου, ἰδὼν αὖτε πολλὸν τοῖς
 περὶ-

faceret, cum hoc peculiari
 quadam dicendi libertate
 Cynicorum ausus esset. Ad
 quæ ille ita respondit: In præ-
 sens quidem hunc tibi im-
 pune dimittam: ceterum si
 posthac tale quippiam ani-
 mi temeritate ac linguæ in-
 temperantia inductus desi-
 gnauerit, quæ poena affici-
 endus erit? Ad quem Demos-
 tax: Sanè tunc illum inun-
 gi, seu dropace uelli iubebis.
 Alteri cui rex ὁ castra ὁ
 magnū exercitum unā cū
 imperio crediderat, quæretī
 quæ ratione quispiam im-
 perium quàm optimè admi-
 nistrare possit: Si ira, inquit,
 uacauerit, ὁ quamminio-
 mion loquens, plurima au-
 dierit. Sciscitanti cuidam,
 num ὁ ipse placētis uesce-
 reur: An tu igitur, inquit,
 apes existimas fatuis suos fa-
 uos concinnare? Apud por-

ticum multa pictura ὁ arte uariam conspecta statua
 manibus mutila: Serò tandem, inquit, Athenienses eo
 mea imagine Cynigerum honestarunt. Atqui Rufinum
 quoque Cyprium, claudum illum dico, ex schola Peri-
 patetica,

παρυσάτοισι ὑποδιτρίβοντα, ἐ-
 δὲν δὲν, ἴφου, αὐαεσχυντίτιο
 ρον χαλῶ πρὸς παῖτα. ἰπὸ
 δὲ ποτε ὁ ἐπὶ κ[α]τ[α]λ[ύ]π[ου] ἰπ[ι]τι-
 μῶν ἄμα σιωπῇ λούζο αὐτῷ,
 ἀγαγίῳ αὐτῷ, καὶ π[α]ν-
 δειπνῶσα δὲ π[ρ]ὶ π[ρ]οῦ γὰρ καὶ
 π[ρ]οῦ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ, ἔτ[ε]ρ[ον]
 αὐτῷ αὐτῷ καὶ ἀλιπῶν τῇ φύ-
 σει, ἰλινκ[α]ν[α]τάτα πρὸς αὐ-
 τὸν ἀπικρίνατε ἄνθρωποι, ὡς
 π[ρ]οῦ, δὲς μοι μῖα μὲν τῶν
 σαυτῷ θυγατέρων, καὶ μὴ καὶ
 τὸ πρὸς Ἑρμίνην τὸν ἀρισ-
 τιμὸν ἄξιον ἀπομνημο-
 εῖσαι. ἀλλὰ γὰρ αὐτῷ π[ρ]οῦ
 πιστοῦ μὲν ὄντα, καὶ μὴ καὶ
 ἰργασίῳ, τὸν ἀριστοτέλη
 ὅ, καὶ διὰ τὸ ματ[α] αὐτῷ τὰς
 δέκα κατὰ φύσιν ἰχθύνων Ἑρ-
 μῖνι, ἴφου, ἀλλὰ ὡς ἄξιον ἂν
 καὶ κατὰ φύσιν. ἀπομνημονεύ-
 σαι π[ρ]οῦ αὐτῷ καὶ τὸν
 πρὸς Κορινθίους, καὶ ἀστ[ρ]ο-
 νῶν

quas prædicamenta vocant Dialectici, nunquam non
 in ore habentem: Sanè uerò, inquit, Hermine decem
 categorijs te haudquaquam indignum esse opinor. Atbe-
 niensibus quondam consultantibus quadam emulatione
 erga Corinthios de singulari certamine conredientium

patetica, cum multo tempo-
 re uidisset conuersantem cū
 Peripateticis: Claudio Peri-
 patetico, inquit, nihil est tur-
 pius atque impudentius. Cæ-
 terum cum Epictetus quoq[ue]
 aliquando obiurgans ei cō-
 suleret, ut uxore domum ad-
 ducta, liberis procreandis
 daret operam, affirmans et
 hoc uiro philosopho nō in-
 decorum esse, alterum uide-
 licet sui loco naturæ relin-
 quere: festiuissime illi redar-
 guto respondit, Da mihi igi-
 tur, ὁ Epictete, unam filia-
 rum tuarum. Sed nec hoc
 quidem indignū memoratu
 esse uidetur, quo Herminum
 Aristotelicum acerbè nota-
 uit. Etenim cum non igno-
 raret illum extremè malum
 esse, innumeraq[ue] flagitia de-
 signantem: Aristotelem ue-
 rò, eiusq[ue] decem categorias,

ὄψεσθαι μιν μάχων, περιλαβὼν
 ἦε αὐτὰς· μὴ πρότερον, ἴρε,·
 ταῦτα ὧ Ἀθλῶναι ψυφίσαιδι,
 αὐτὸ μὲν τῇ ἰλίδι τὸν βαμὸν λα-
 βούει. ἰπὸ δ' ἴε Ολυμπίας
 ποτὶ ἰλίδντι αὐτῷ ἡλῶει ἰ-
 νόνα χαλκῷ ἰψυφίσαιδι· μν-
 θαμῶς τότε, ἴρε, ὧ αὐτῷ
 ἡλῶει, μὴ δόξατε ὄνειδίζαν-
 τες προγόνους ὑμῶν, ἔτι μᾶτα
 Σωκράτους, μᾶτα Διογένης ἐκί-
 να ἀσπίδα κερύειν. ἔκυσσα δ' αὐ-
 τῷ ποτὶ καὶ πρὶς τῷ νόμῳ ἱμ-
 παριον ταῦτα λίγοντες, ἵνα ἡμῶν
 δῶδόνους ἄχρυστοι ὦναι οἱ νό-
 μοι, αὐτὸ τι πονεύει αὐτὸ τι ἀγκυ-
 βόης γράφοντες. οἱ γὰρ γὰρ ἐδίδοντο
 τοὺς νόμους, οἱ δ' ἐπὶ νόμους ἐ-
 δίδοντο βελτίους γίνεσθαι, τῷ δ' ὁ μᾶ-
 ρα τίχων ἵνα ἡδὲ μάλα στα, καὶ τ-
 θῶν ἰμῶς ὅ, τ' ἀσπυγὸς αὐτῶν,
 ὅ τι πολλὰ ἱερῶς. ἰπὸ δ' αὐτῷ καὶ
 τὸν Ὀρσίτιω, ὡς ἡμῶν τισι
 καὶ ἀμνηστῶν. ἰρῶν δ' αὖτε δὲ
 ποτὶ, τίς αὐτῷ ἀφίσκει τῷ φι-
 λασίῳ, ἴρε, πᾶσι τοῖς γὰρ ἑαυ-
 ματι,

dam libera lingua concionatorem. Interrogatus, quos illi
 potissimum ex philosophis probaretur, inquit: Omnes
 equidem admiratione digni sunt: ceterum ego quidem
 Socratem

constituendo spectaculo, acce-
 des dixit: Ne prius hæc Athe-
 nenses decernatis, quam mi-
 sericordiae arā subvertatis.
 Cum in Olympiam semel
 profectus uenisset, illiq; He-
 lei æream statuum erigendā
 decreuissent: Nequaquam
 hoc facietis, inquit, uiri He-
 lei, ne maiores nostros pro-
 bro afficere uideamini, cū
 neq; Socrati neq; Diogeni
 statuum poni curarūt. Quin
 ipse præsens hæc illū ad lu-
 risperitum dicentem audiui,
 periculum esse ne leges om-
 nes sint inutiles atq; super-
 uacua, quodiq; nec bonis
 nec malis rogētur. Etenim
 illi non egeant legibus, ij uerò
 per easdem nihilo sunt me-
 liores. Ex Homericis uersicu-
 lis unū exactissimè calluit:
 Sirenius ut segnis fato po-
 tiantur eodem.

Laude prosequi solitus est
 Tiberiten, ut Cynicum quen-

ματὶ, ἰγὼ δὲ Σωκράτη μὲν
 εἶδον, θαυμάζω δὲ Διογένη, καὶ
 φιλοῦ Ἀρίστιππον. ἰβίη δὲ ἔτα
 εἰλίγη δένοντα τῶν ἱκανῶν, αὐτοῦ
 εἶδος, ἄλυστος, ἡ δὲ ἀντοχὰς.
 σκετε, ἡ αὐτὴ σκε, φίλοις χρη-
 σιμοῖς, ἰχθὺν δὲ δίναν δὲ δὲ πῶς
 ποτὶ ἰσχυριώ. καὶ τισὶν τοῦ ἱ-
 ρωτα ἰσχυρὸν πρὸς αὐτὸν ἀδύ-
 ναμί τι αὐτῷ, καὶ ἀπασα ὅτι ἐλ-
 λάτ, ὥστε πηριόντι ὑπὲρ ἀν-
 σταθαι μὲν ἐπὶ ἄρχοντας, σιω-
 πῶν δὲ γίγνεται πρὸς τὸν αὐ-
 τόν. τὸ τέλος τῶν δὲ, ἡ δὲ ὑ-
 πὲρ γὰρ ὡς ὅν, ἀλλὰ εἶδος, ἐπὶ ὅν
 τύχει, παρὶ ὧν εἰκίαν, ἰδιώ-
 πνοι, καὶ ἰδιώδεις, τῶν ἰσχυ-
 κούτων θύε τινα ἰπιφάνειαν
 ὕψι μὲν τὸ πρᾶγμα, καὶ τι-
 να ἀγαθὸν δάμονα ἰσχυρῶ-
 βίαν αὐτοῖς ἐπὶ πῶν εἰκίαν.
 παρὶοντα δὲ αἱ ἀρτωπόλεις
 δὲν αὐτοῦ ἀνὴρ πρὸς αὐτὸς,
 ἰδιώ-

Socratem colo, Diogenem
 admiror, Aristippum autem
 amore complector. Vixit
 annos ferme centum, nullo
 unquam morbo implicatus,
 nulla affectus animi acri-
 tudine: neminem unquam
 facessendis negotiis molesta-
 vit, aut in ius productum ac-
 cusavit. Amicis utilem se
 præbuit, ac officiosum. Qui
 inimico in illum fuisset ani-
 mo, nullum unquam habuit,
 ipse hostis nemini. Tanto ve-
 rò amore cum ipsi Atheniën-
 ses, tum universa Græcia e-
 undem prosequeretur, ut
 prætereunti, honoris gratia
 etiam ij qui magistratus of-
 ficijsungebantur, assurgerent,
 magnumq; illo præsen-
 te omnes agerent silentium.
 Postremum ubi iam ætate
 supra modum ingrauescente

consenuisset, invocatus in quancunq; domum fortuito inci-
 disset, in ea cibum sumebat, ac dormiebat. Quo nomine ea-
 rundem ædium familia plurimum sibi gratulabatur. Deo-
 monaxte viso Deum sibi ostensum esse existimans, aut alio-
 quem bonū genium seu demonem in domum intrauisse.
 Prætereuntem uerò pistrici certatim ad sese trahabant,
 una.

ἰαίῃ αἰεὶσιν περὶ αὐτῶν λαμ-
 βάνηται τὸν ἄρτον, καὶ ἔτι οὕτω
 χίαν ἱκνῆται ὁ δολικὸς ἦντο.
 καὶ μὲν καὶ οἱ παῖδες ἐπὶ οὐ-
 ρας προσίφομεν αὐτῷ, πατὴρ
 βαδίζοντάς. τὰς αὖτε δι-
 ποτε Ἀθῆναι γυμνάσιον, ἀ-
 σκάζειν αἱ τῶν ἱκανοσίαν, καὶ
 φασὶν μόνον, σικανὶν ἱκανο-
 σιν αὐτὰς· ἡ δὲ ἰλὸν ἔδει με-
 τιγνώσκειται, ἔδει μὲν ἡ πᾶν, καὶ
 αὐτὰς ἀπαλλάγειν, ἡ δὲ συ-
 νᾶσιν ἐν ἡ οἷς τῶν αὐτῶν
 ἱκανοσίαν, ἡ πᾶν πρὸς τὰς
 παρόντας τὸν ἱκανοσίαν τῶν
 ἱκανοσίαν πᾶσι, λέγει μὲν
 αὐτῶν τῶν ἱκανοσίαν ἀθῶν
 παρῶν, καὶ οἱ δὲ ἱκανοσίαν με-
 πῶν μίλλαν. καὶ πᾶσι
 ἀποσχόμενοι, ἀπὸ τῶν βίον,
 φαίρις, καὶ οἱ δὲ αὐτῶν ἱκανο-
 τυχεύουσιν ἱκανοσίαν. ἡ δὲ
 αὖτε πρὸς τῶν τῶν αὐτῶν, ὅρα-
 νον τινος, πρὸς τῶν τῶν αὐτῶν
 ἡ δὲ πρὸς τῶν τῶν αὐτῶν

Iam finis est pulcherrimorum munerum

Certaminis, non differendum esse amplius

Tempus monet:

ac discedens ab omnibus, bilato vultu diem suum obiit,
 quali semper obviam venientibus conspectus est. Aliquan-
 to ante vero quam moriebatur, interrogante quoriam,
 de se-

unaquaque cupiens ut à se
 panem acceptaret: ac ma-
 gnā felicitatem sibi datā
 esse interpretabatur illa, à
 qua panem accepisset. Quin
 etiam pueri poma illi affero-
 re solebant, patrem bono-
 rificè compellantes. Gliscē-
 te aliquando inter Atheni-
 enses discordia, per seditio-
 nem dissociatis civium ani-
 mis, in concionem ingressus
 est: cumq; tantum compa-
 ruisset, factō silentio discor-
 dantes compescuit. Verū
 cum pœnitentia ductos eos-
 dem resipuisse animaduer-
 tit, nullo adiecto verbo ex-
 ipse abiit. Cæterū cum iā
 baud obscurè persentisceret
 se sibi amplius auxilio esse
 non posse, dicta ad præsen-
 tes qua in certamine præ-
 cones vii solent clausula,

λέναι· μὲ πῶςπραγμαῖται,
 ἴφ' οὐ γὰρ ἰδὲ μὲ μισάψα. φα-
 μίεν δὲ ἱπᾶν, τί οὐκ οὐκ
 αἰσχρὸν, ὁρνεῖται καὶ πρὸς βί-
 ραν προτιθέσθαι τελευτῶντος
 αὐτοῦ σῶμα· καὶ μὴ οὐδὲν
 ἄτοπον, ἴφ' οὐ, τότε, εἰ μᾶλλον
 οὐκ ἀποθανόντων, ἴσους τισὶ χρέ-
 σιμ' ἵστανται. εἰ μὲν τοι Ἀθῆ-
 ναῖαι καὶ Ἰθαῖαι αὐτὸν δα-
 μναίᾳ μεγαλοπριπῶσι. καὶ ἔτι
 πολλοὶ ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ τὴν θῶ-
 κον τὴν λίθινον, ἴφ' οὐ εὐάβη,
 ἐπὶ τῇ λάμνῃ ἀναπαύσασθαι,
 προσκυῖναι, καὶ ἱστῆσθαι
 ἐν τῇ τῇ αὐτοῦ ἀγέμῃ
 ἰσορῶν ἔσθαι καὶ τὴν λίθον, ἴφ'
 οὐκ ἱκανοῖσι. ἰδὲ μὴ γὰρ τίς
 ἐκφορὰ, οὐκ ἴσιν ἴσιν ἢ ἀ-
 πλώττοι, ἢ μάλιστα τὸ φιλο-
 σόφον οὗτοι μὲν τοι ἐπὶ δαί-
 τῳ, ἱκόμενον αὐτὸν ἄχρι πρὸς
 τὸν τάφον. ταῦτα ὀλίγα
 πάλιν ἐκ πολλῶν ἀπικνημό-
 νησα. καὶ ἴσιν ἀπὸ τούτων
 τοῖς

De sepultura uero quid im-
 peras? Ne uos hac cura teo
 mordeat, inquit, sollicitos.
 etenim factor me sepeliet.
 Respondente autem illo, non
 turpe foret & nefu-
 rium, si tanti uiri corpus uos
 lucubus & canibus dilani-
 andū obijceretur? Atqui ni-
 hil absurdum est, inquit, si
 moriens quoque nonnullis a-
 nimalibus utilitatem aliquā
 allaturus sim. Caterum A-
 thenienses magnifico fune-
 re clatum illum sepelient,
 mulicūque tempore eum obi-
 tum luxuriari, ac sedem illā
 lapideam super qua, siquā-
 do correpi⁹ lassitudine quie-
 scere solebat, adorabant, sic
 tū coronantes in honorem
 uiri, existimantesque sacrum
 esse lapidem in quo sedisset.
 Circa funeris uero effere-
 di procuracionem, nemo cu-
 rat qui non accurrisset, ma-
 xime uero ex Philosophis.

Illi subiectis humeris pheretro, usque ad sepulchrum effere
 bant mortuum. Hæc niniūm pauca ex multis super Demo-
 naxi uita percensere libuit, ex quibus haud difficulter
 come-

ταῖς ἀναγιγνώσκουσι λυγρίδιαι, *coniecturam facere licet le-*
 ὁ ποῖος ἰκάνει αὐτὸς *gentibus, cuiusmodi nam*
 ἵστανται. *ille uir fuerit.*

Ο Ν Ε Ι Ρ Ο Σ Η Α - Σ Ο Μ Ν Ι Ο Ν, Σ Ε Υ

ἀνδρῶν.

Gallus:

Erasmio Rotterodamo interprete.

A R G V M E N T V M.

Hoc dialogo diuitiarum atq. potentiz incommoda molestias q. persequitur, ostendens quàm contrà tràquillares paupertas sit, si modò sit sorte sua contenta. Facit autem hoc ueluti collatione quadam. Nam in priore quidem parte dialogi Micyllus somnium exponendo suum, Eucratis cuiusdam opulenti. cernas, diuitias, luxum, & quæcunq. uulgò speciosa & expectenda uidentur, extollit, adiecto etiam encomio auri, tum ab exemplis, tum ab effectu & usu & cæteris amplificato. In posteriore autem parte Gallus, qui ex Pythagora in auem transformatus, cum hero suo Micyllo colloquens introducitur, diuitum cùm priuatorum ac ciuium, tum regū atque potentum molestias, curas & pericula recenset, quæ illis & belli & pacis temporibus, præterea etiam circa ualeitudinem, quam luxus & crapulæ illæ labefaciunt accidere solent, additis etiã exemplis eius rei, & hypotypōsi quadam, dum fingitur idem ui pennarum suarum referatis ædium foribus ad ipsas diuitiæ cellas Micyllum perducere, & coràm illa quæ uerbis narrauerat, spectanda exhibere. Cæterùm omnia hæc ita rursus Lucianus agit, ut non minus interim Pythagoram quoq. ut impostorem ac præfugiatorem quendam sugillet, quippe qui ridiculas & absurdas, & à natura quonque abhòrrentes sui transformationes commentus fuerit, & multa eiusmodi, docendi simulatione tradiderit, quibus hominibus deceptis, solum sibi auctoritatem compararit. Demde & Stoicos eodẽ more suo corripit, ut arrogantes ac fastuosos, qui in rebus friuolis sapientiã affectent, & officiorum obseruantes uideri cupiant, in cæteris uerò neque domesticis neque publicis hominum cōuersationibus apppositi atque idonei sint. Omnino autem festiuissimus

iocus

SOMNIVM SEV GALLVS. 559

inicus est, gallum cum hero suo ridiculè aded ac familiariter
nugari, & interrim tamen sapientius philosophari quàm quē-
uis in schola philosophum.

ΜΙΚΥΛΛΟΥ, Α-
λκίβιονος καὶ Σί-
μωνος.

MICVLLVS,
Gallus & Si-
mon.

Ἀλλὰ σι, ὁ
βέλτερος Ἀ-
λκίβιονος, ὁ
Ζεύς αὐτὸς
ἐπιτρέψει,

φθονόρου οὕτω, καὶ ἐξύφνον
ὄντα, ὅς με πλαστοῦντα, καὶ
ἐλίσσω ὀνέρον ζυώοντα, καὶ ἔγω-
μασθὼ δύσκαμενίαν δύσκα-
μενοῦντα, διάτορίμ τι καὶ γι-
γνῶς ἀναβέβησας, ἐπ' ἡγέσας,
ὅς μελὶ τὴν κτλ γοῦν τῶν πο-
λὺν εἰς μαρτυρίαν πέναν δι-
φύγοιμι. καὶ τοι εἰ γιγνήσκη-
μαίριθαι τῇ τι εὐτυχία, πολλο-
λὴ ἔτι ἔσθ, καὶ τῶ κρύφ, μελίπω
με τὸ ἐρρίνεν, ὅσπερ εἰπὼς,
ἀποκινάωμι τι (γὰρ μεν γὰρ εἴ-
τῃ ἀψοφίᾳ τίς με προσ-
λαυνέσθαι ἐμὸν) ἔλεπω μί-
και τὸν τὸν ποίη, ὁ δὲ κῶπν-
ῆτοι, ὅσπερ τὸ γένος αὐτὸν ἐπὶ
bi certissimus gnomon aduentantis d diei) ne medium quidē
ad hoc noctis est. Sed iste peritigil, perinde quasi c uell9 illud

Τε, ὁ σκε-
ψιστῆς Γα-
λε, cum ista
tanta inui-
dentia, vo-

ceq; tam acuta, ipse perdat
Iupiter, qui quidem opibus
affluentem me, ac dulcissi-
mo in somnio uersantem, et
admirabili felicitate fruen-
tem, penetrabile quiddā
clamosum resonans, exper-
gesceris, adeo ut ne noctis
quidem effugere liceat pau-
pertatem, uel te ipso longē
nocentiorē. Atqui si con-
iectandum est tum ē silentio
quod etiamdum ingens est,
tum ē rigore frigoreq; quod
nondum me, quemadmodū
assolet, antelucanò ὁ mor-
sica c nullatq; (nam hic mi-
bi certissimus gnomon aduentantis d diei) ne medium quidē
ad hoc noctis est. Sed iste peritigil, perinde quasi c uell9 illud
aureum

ἡνδίων φνλάτῃον, ἀφ' ἰσπί-
 ρας οὐδὲ ἕδν ἡνραγγον, ἀλλ'
 ἔτι χείρων γι' ἀμυνέμαι γὰρ
 οὐδὲς σε, ἢ μόνον ἑμὶν γίνε-
 ται, σωτρίων τῇ βακῆριζ.
 οἶω γὰρ μοι πράγματα παρὶς
 εἶναι, ἀναπαύωρ ἰν τῷ σκότῳ.
 ΑΛΙ. Μίνυλλι δίσποῖα, ἱμῶν
 τι χαλεπὸν καὶ σε, φθάνων τῆς
 νυκτός, ἐπὶ σὺν δυνάμει, ὡς
 ἔχεις ὁ δὲ φρονόμῳ διασύνει
 τὰ πολλὰ τῶν ἱγίων. ἢ γυνὴ
 πρὶν αἰκνέσθαι ἔλιν, μίαν
 ἡραπιδά ἱργάσσαι, πρὸς δὲ ἱ-
 σὴ τὰ τοῖς τὰ ἄλφικα πιπρυν
 κῶς. ἢ δὲ σοι καλὸν ἔστιν ἔδιν
 ἱγὼ ῥῆς ἡσυχάσεμ καὶ σε, καὶ πε-
 λὺ ἀφωνέτ. ῥ' ἱσμεν τ' ἱχ-
 θύων. σὺ δ' ἔργα, ἐπικε μὲν ἱσπερ
 πλυστῶν, λιμὴν τῆς ἀνιγρόμι-
 θ'. ΜΙ. ὦ Ζεὺ τέρῳτι, καὶ
 ἡράκλειε ἀλιξικακι, τί τὸ κα-
 κὸν τῷ τέττιρι; ἀνδρῶπιονος ἱ-
 λάλῃσθαι ὁ ἀλικρῶν. ΑΛΙ.
 αἰτὰ σοι τέρῳς ἔναι δολὰ τὸ
 νεῖότεν, ἢ δὲ μίσην ὁ ὑμῖν εἰ-
 μι; ΜΙ. πῶς γὰρ ὁ τέρῳς:

for in Iupiter, o malorum depulsor n Hercules: quid hoc mali
 est? Vocē humanā sonuit Gallus. G A L. Hocine tandē tibi
 prodigiū videtur, si eadē qua nos lingua loquor? M I. Quid?

an non

aurcum seruet, ab ipsa proo-
 tinus uespera uociferari cœ-
 pit. Verūm haudquaquam
 impune: siquidem mox pœ-
 nas de te sumam, fusteq; cō-
 minuam, si diluxeris modō:
 nam nunc negotium mihi
 faceres, subsiliens in tene-
 bris. G A L. Hec Micyl-
 le, equidem f arbitrabar me
 tibi gratum esse facturum,
 si quoad possem alta nocte
 lucem ē anieuerissem, quō
 posset antelucanō surgens,
 quamplurimūm operis cono-
 ficere. Etenim si priusquam
 sol exoriat, uel unicam se-
 ceris crepidam, is tibi labo-
 ris lucro tibi accesserit ad
 parandum uictum. Quōd si
 tibi magis libet dormire, e-
 quidem tuo arbitratu quie-
 tē egero, lōgeq; magis h mu-
 tus fuero piscibus. Ceterū
 tute uideto ne per i somniū
 diues, esieris & experrectus.

M I. O 'prodigiorū l auer

ὦρ, λαλιτάτη καὶ λεγιωτάτη
 βιὸν ἀπώτων· καὶ τὰ ἄλλα
 ἐμὲ δίδουσι ὅτι καὶ σὺν τῷ
 φῶτι, ὃ χαλεπῶς ἐμὲ λενίκα
 βίον, ὡς τῷ αἰθρῶπιον φῶ
 οἶον. ἢ δὲ ἰχθυοῦν. οὐ ἐπι-
 σκεύη μοι, ἐκ αὖ ἐκνήτα μί-
 σοι τῷ ἀλυστῶν κίτιον
 εἰπὼν ὅτι πρὸς ὑμᾶς ἐμὲ πο-
 νείας, καὶ εἴη ὑπάρχα μοι ὅτι
 λαλῶν. ΜΙ. ἀλλὰ μὲν τῶν
 καὶ τῶν τῶν, Ἀλκίβρυον
 ὅτι πρὸς ὑμῖν διαλεγόμενον.
 εἰπὼν δὲ τῷ πρὸς τῷ Ἑρμῷ, ὃ
 βέλτεσι, ὃ, τι καὶ ἄλλος οἰεῖται
 φωνῆς αἰτίαν, ὡς ὅτι σιανήσε-
 μοι, καὶ πρὸς ἐλκύνειν, τί
 οὐ γὰρ διαλεξάμεθα; τίς γὰρ αὖ
 πιστεύσει μοι, ἢ τινι διαλεξι-
 μέω, ὡς ἀλκίβρυον καὶ τὰ
 ἰσχυρὰ καὶ ἀντικρίως; ἈΛ. ἀ-
 κὴ τῶν, περὶ αἰτίαν
 οἰσίν, ὡς αἰτὶ ἀντικρίως, ὃ
 μίνυται. ὅτι γὰρ ἐν τῷ οἰ-
 ἀλκίβρυον φανερὸν, ἐν
 πρὸ πολλὰ αἰτίαν πρὸ ὅτι. ΜΙ.
 ἴκεσά τι καὶ πάλαι τειδέτην,
 ἀμή.

nam atq; incredibilem. Siquidem hic qui nunc tibi galo-
 lus apparet, non ita pridem homo fui. ΜΙC. Profectō
 olim

assessor loquacissimi, et deo-
 rumq; u omniū facundissimi:
 præterea contubernalis uobis
 et conuictor: haud mi-
 rum uideri debet, si sermo-
 nē humanum edidici. Quod
 si tibi recipias taciturnum
 te, haudquaquam grauior
 uerorem tibi causam apre-
 rere, unde factum sit ut ea-
 dem qua uos lingua loquat,
 et unde mibi suppetat hu-
 ius orationis facultas. ΜΙ.
 Modò ne isthuc ipsum sit
 somnii Galle, quod ita me-
 cum loqueris: sed dicito per
 Mercuriū, ὃ præclare, quid
 etiā aliud rei ubi sit in causā
 sa ut istam linguam sones.
 Nam ut taceam, neq; cuius-
 quam proferam, quid atti-
 net te sollicitum esse? Quis e-
 nim fidem mibi sit habi-
 taturus, si cui narrem, me Gal-
 lum hæc loquentem audire?
 G A L. Ausculta igitur: nā
 orationem ex me audies om-
 nium (sat scio) maximē no-

ἀμίλῃ παρὶ ὧν, ὡς ἀλι-
πτρὺν τις τυκίσκῃ, φίλος
γίνετο τῷ Ἀρει, καὶ συμπίνει
τῷ θιῷ, καὶ συγκαμάρει, καὶ
καινώνει τῶν ἱερῶν κῶν. ἰπία
τε γαῖα ἀπὶ παρὰ τῷ Ἀφρο-
δίτῳ μεχούσων ὁ Ἀρεὺς, ἰπία
γὰρ καὶ ἡ ἀλμύ, νόνα. καὶ ἰπία
ἀνὰ μάστιγα ἡ ἡλιος ὕψι
ῤατο, καὶ ἡ ἀλμύ ὅς ἐστι παρὶ
ἡ ἡφαίστον, ἔξω παρὶ τῆς εὐ-
ρῆς ἀποδείκνυται αἰ τὸν νικη-
σκον, μὴ ὕψι καὶ ὅτι φαίνεται
ὁ ἡλιος. ἔτα παρὶ ἡ ἀλμύ
μαθῶν καὶ τὸν ἀλιπτρὺν,
καὶ παρὶ τῷ φεγγαῖ ἡ
κοίτη, τὸν δὲ ὅτι λαβόντα,
ἰπία τῷ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῷ
Ἀρει ἀφροντίζει ἀναπνεύσει
καὶ. διὰ τὸ πρὸς τὸν ἀλι-
πτρὺν μὴ ὕψι καὶ, ὡς τις ἰ-
πία, καὶ ὅτι ἡ ἡφαίστον παρὶ
ὅτι καὶ, συλλαβὴν αὐτοῦ
τὸν, παρὶ τῷ καὶ, καὶ παρὶ τῷ
καὶ τῷ, ἀπὸ τῶν, ἀπὸ τῶν
καὶ τῷ, ὡς ἀφῶν, τὸν ἡλιον
ἀγαθόν

implicitos atq; irritos q̄s uinculis quæ iam olim in il-
lo fuerat fabricatus. Porro Martē simulatq; dimissus est.

N n 2 indi-

Quod olim istiusmodi quiddā
de uobis inaudieram, ado-
lescentulum quempiā fuisse
Gallū, x Marti adamatū,
atq; hunc deo compotasse,
collusitasseq;. Quod in uolupta-
tibus gessisse morem. Itaque
cum Venerē adiret Mars,
cum ea cubitū, hūc quo-
que Gallum unō secum ad-
duxisse. Quoniam Solē po-
tissimum metueret, ne si ē
sublimi conspexisset, Vulcan-
no se proderet: foris ad o-
stium adolescentulum sem-
per relinquere solitū, cu-
ius iudicio certior fieret quā-
do sol emergeret. Deinde
Gallum aliquando somno
correptum, excubias dese-
ruisse inscientem, Solēq; nul-
lo præsente imminuisse
Veneri ac Marti securē dor-
mienti, propterea quod cō-
fideret Gallum indicaturū
fuisse si quis intervenisset.
Itaque Vulcanum à Sole e-
doctum, eos deprehendisse,

ἀγανακτῆσθαι κατὰ τὸ ἀλι-
κρυένθῃ, καὶ μεταβαλὼν αὐ-
τὸ ὡς τότε ἔρπυρον, αὐτοῖς ἵ-
πποις, ὡς αὐτὸ τὸ ἡράναι, τὸν
λόφον ἔχειν ἰδίῃ τῇ λιφαλῇ.
Διὰ τοῦτο ὑμεῖς, ἀπρηγορή-
τες τῷ Ἄρῃ, ἔτ' ἐδὲν ὄφρα,
ἰπποδαιὶ ἀιοῦσθαι ἀσπείλλον-
τα τὸν ἥλιον, πρὸ πολλῶ διῆν,
ἰπισθημαίνοντες πῶς ἀναίε-
λιν αὐτῷ. ΑΛΙ. φασὶ μὲν καὶ
ταῦτα, ὃ Μίκυλλι· τὸ δὲ ἑμὸν
ἰσχυρὸν τε ἰγνέειν, καὶ πᾶν
ἐναγχῆ εἰς ἀλικρυέναν σαι
μεταβίβωσκαι. ΜΙ. πῶς; ἰδί-
ω γὰρ τῷτο μάλιστα εἰδέναι.
ΑΛΙ. εἶδ' αὖ ἄρα τὸν Πυθαγό-
ραν; ΜΙ. τὸν σοφιστικῶς λί-
γας, τὸν ἀλαζίναν; εἰς ἐνομεῖ-
ται, μή τι ἡριῶν γούναδι, μή ο-
τι λευκάς ἰδίαις, ἢ ἄτερ ἰ-
μοῖ γυνῶ ἔφον, ἢ ῥά σιτος, ἢ
ποτερ ἀποφάνων· ἔτι δὲ καὶ
πᾶσαν τὴν ἀνθρώπου, ἵς πῶς
πῶς μὲν διαλέγεται. ΑΛΙ.
ἰδίῃ δὲ ταῦτα λέγουσιν, ὡς πρὸ τῷ
Πυθαγῶρι, Εὐφροβῶ γίνονται.
sa submouens? Præterea aut qui mortalibus suavit ne intra
quinquenniū D loquerentur? GAL. Scis i. mirum est illud,
quemadmodū priusquā Pythagoras esset, E Euphorbus fue-
rit

indignatum aduersus Gallū
fuisse, atq; eum in auē transfo-
mutasse, hisdem armis, ut in
capite pro galea cristā ob-
tineret. Hanc ob causam,
quò uoi Marti purgetis, quā
iam nihil opus, simul atque
Solem & exorientē sensistis,
multo antequā nociferari, atq;
illius exortum prænuncia-
re. GAL. Feruntur quie-
dam et illa Micylle: at quod
ego sum narraturus, multo
aliud quiddam fuit: atq; a-
deo nuper admodum in Gal-
lum transformatus sum.
MIC. Quoniam modo? Nā
isthuc maximopere cupio
cognoscere. GAL. Au-
disti de Pythagora A quo-
dam Mnesarchida Samio?
MICY. Num sepelīstam
illum dicis B gloriosum, qui
instituit ne quis uel C carnes
gustaret, uel fabas ederet,
suauissimum mihi edulium,
salubre & parabile, à men-

Μί. γίνετα φασί, καὶ τέρπε-
 τργόν τὸν αὐθρασκ, ὃ Λο-
 λικρυόν. Αἰ. ἐκὼν & αὐ-
 τὸς, ἐγώ σοι ἀμὶ ἐνυδαγός πε-
 ῶτι παύς, ὃ ἀγαθί, λοιδορῶ-
 μένος μαι, καὶ τὰυτα, ἃ κ. ἀ-
 δῶς, εἴθε τις ἔν τὸν τρόπον.
 Μί. τὰτ' αὐ μακρῶ ἐκείνῃ τῷ
 ρατωδίστρων, ἀλίκρυον φιο-
 λόσεφ & ἀπὶ δὲ ἐμῶς, ὃ Μον-
 σάρχῃ παῖ, ἔπωε ἐμῶν, αὐτὶ
 μὲν ἀνθρώποι, ἔργις, αὐτὶ δὲ
 Σαμίς, Ταναγραῶ & ἀναπύ-
 φηνας· ἢ πῶς αὐτὰ γὰρ ταῦτα,
 οὐδὲ πᾶν πιστεύσαι ῥῆδιαι,
 ἢ πᾶ καὶ δύο ἢ ἅλα μαι τιτῶμα-
 κίνας δεικῶ, πᾶν ἀλλότρια
 ἔν σοι τῷ πυθαγόρῳ. Αἰ.
 τὰ ποῖα; Μί. ἔν μὲν, ἔτι
 λάλῳ ἢ καὶ λεπτῶν, ὃ δὲ
 σιωπᾶν ἔς πέντε ἡμέρας, εἰ-
 μαι, παρήναι ἑταίρον δὲ, καὶ
 παντὶ πᾶσι παρᾶσθαι. ὃ γὰρ
 ἔχω ὃ, τι σοὶ παραβάλοιμι,
 ἐν ἅμας χθίς, ὡς οἶδα, ἔχω
 ἔμεν, καὶ οὐδὲ μὴ μιλλῶσαι,
 ἀνίλιξαι αὐτὴς· ὡς ὃ ἰψῶ.
 illius legibus pugnat. Etenim cum non haberem quod
 tibi obijcerem, fabas heri (sicut nosti) ad te attuli: ac
 tu nihil cunctatus protinus eas sublegebas: unde fit, ut

rit? MIC. Præstigiato-
 rem & prodigiorum arti-
 ficem hominem aiunt fuis-
 se, ὃ Γαλλε. GAL. Ille ip-
 se ego tibi sum Pythagoras.
 Quare parce, quaeso, mihi
 coniciari, præsertim quum
 ignores quibus sim moribus.
 MIC. At hoc rursum mul-
 to etiam quàm illud porten-
 tosius: Gallus philosophus?
 Attamē expone ὃ Μνεσάρ-
 χι γνῶτε, quid factum sit ut
 ex homine avis, ex Samio
 Tanagraeus F repente nobis
 prodieris. Neq; enim ista ve-
 risimilia, neque omnino fa-
 cilia creditu: quādoquidem
 duas quasdam res iam mihi
 uideor in te animadvertisse
 nimium alienas à Pythago-
 ra. GAL. Quas? MIC.
 Alterum G quidē, quòd gar-
 rulus es & obstreperus, quū
 ille silere in solidos quinque
 annos (si memini) præcepe-
 rit. Alterum uero planē cū
 Nn 3 necesse

Δαί σοι ἀνέγκη, καὶ ἄλλο ἔ-
 ναι, ὃ Πυθαγόρῃ ἐντι παρασι-
 ναμένονα, καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐσθυ-
 πίναι, ἵνα μὴ φαγέμεν, ὥς αὖ
 αἰτὶν λιπαλὴν τὴν πατρὶς ἰδε-
 δόκει. ΛΛΙ. ὃ γὰρ οἶδα, ὃ
 Μίκυλλι, ἣ τις αἰτία τῶν,
 ἀλλ' ἢ τὰ πρόσφρα ἑκάστῳ βίῳ.
 ἰγὼ δὲ τότε μὲν ὅκ' ἠδίων τῶν
 ἐνέμων· ἱεροσόφου γάρ.
 οὐδ' αὖ φάγοιμι αὖθις ἐνθι-
 γὰρ, καὶ ἐκ ἀπὸρρα τοῖς ἡμῖν
 ὃ τριφύ. ἀλλ' ὡς σε φίλον, ἄ-
 κει πῶς ἐκ Πυθαγόρα τῶτο
 οὐδ' εἰμι, καὶ ἱρῆσις πρῆτι-
 ρον ἱβιώσασα βίῳ, καὶ ἢ τι
 ναὶ μεταβλήτ' ἀπελίκευκα
 ἑκάστη. ΜΙ. λέγεις αὖ, ὥς
 ἐμοιγε ὑπὸ φρόνιμον αὖ τὸ ἄ-
 κρομα γίνετο, ὥς ἢ τις αἰ-
 ρισιν προβάει, πότ' ἔρ' μέλ-
 λον ἰδὲλω σε ἄκρον, τὰ τοῦ
 τα διεξίεντο, ὃ τὸν παυσ-
 δαίμονα ὄνταρον ἐκένον αὐτὸς
 ὄρῳ, τὸν μῖκρον ἐμπεδῶς,
 ἀκίδα ὁ πότ' ἔρ' αὖ ἐλπίμα,

mihi quidem auditu iucundissimum fuerit, adeo ut si quis mi-

hi deferat optionem, utrum te ista narrantem audire malim,

an rursus felicissimum illud somnium quod paulo antè vidi,

videre, haud sciam utrum electurus sim: usque adeò cognata

germa.

necesse sit aut e mentitū esse
 te Pythagoram esse, quum
 aliud quiddam sis: aut si Py-
 thagoras es, legem prætero-
 gressum esse te, usq; viola-
 sc, quum fabas ederis, perin-
 de ac si caput patris come-
 deris. GAL. Nō cogno-
 uisti Micyle quæ sit harum
 rerum causa, neq; quæ ad
 unumquodq; uitæ genus cō-
 ducant. Ego tum quidem nō
 esitabam fabas, propterea
 quòd philosophus essem.
 Nunc cōtrā comesurus sim,
 quippe auitio congruas, ne-
 que nobis repudiandum pa-
 bulum. Verum si molestum
 non est, audi quemadmodū
 ē Pythagora cæperim esse
 id quod sum in præsentia,
 quamq; in multis uitæ gene-
 ribus antebac uixerim, &
 quid ex unaquaq; transfor-
 matione sim consequutus.
 MIC. Narra h quæ σοι nā

ἴδω γούω ἀκούσαι, εἴ τι
 ἔστιν, ὅτε σοὶ τριπλοῦν ὦρ.
 Μί. ἔστιν ὅτι λέγειν ἂν γούω
 τὸ μέγαν ἔχει, καὶ διξίνας τι
 περὶ αὐτοῦ τὸ ὃ πάλιν αὖ, ὃ πρὸ
 βαλόντα, διηγέσθαι τὰ περὶ τῶν
 μεταβολῶν. ΑΛΙ. ἰπιδάω
 οὐ, ὃ μέγαν αὖ, πρὸς ὅσον αὖ
 τῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βλα-
 φάων τὸ μέγαν, τὸ πρὸ δὲ πρὸ
 τῶν ἀπὸ, ὃς μέγαν, ἢ τι δὲ
 τῶν ἰσχυρότερον πρὸς αὖ, ἢ
 διὰ τῶν ἰσχυρότερον σοὶ ὃ ἰσχυ-
 ρὸν ὅτι πρὸς αὖ. Μί. ὃ
 δὲ δὲ ἰσχυρὸς τὸ πρὸ, ὃ πρὸς
 γούω. ΑΛΙ. καὶ μέγαν ὅτι
 δὲ τῶν αὖ μόνον λέγει. Μί.
 ἰσχυρὸν τὸν αὖ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν
 πρὸς αὖ, ὃ δὲ ὃ δὲ ὃ δὲ
 πρὸς αὖ ὃ δὲ ὃ δὲ ὃ δὲ
 διὰ τῶν ἰσχυρότερον ἰσχυρὸν
 αὖ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, ὃ δὲ πρὸς
 σαφῆς, τυφλὸς αὖ τὸ ὦρ, ἢ
 ὃ δὲ ἰσχυρὸν τῶν πρὸς αὖ ὃ
 ὃ δὲ ὃ δὲ ὃ δὲ, χρυσὸς καὶ αὖ
 τὸ, καὶ χρυσὸς πάντα πρὸς
 βαλόντα, καὶ πρὸς ἰσχυρὸν
 quippe captus M oculis. Nibi uero N per aureas quas-
 dam portas dulcissimum hoc aduenit somnium, & ipsum
 aureum undiq; & aureis circum amictum, & auri pluri-

Quare peruelim audire, cu-
 iusmodi nam sit istud quod
 te supra modum delectat.
 MIC. Gestio narrare. Nā
 dulce est hoc ipsum memi-
 nisse, & commemorare de
 illo quippiam. Verum heus
 Pythagora, quando tu nar-
 rabis de tuis transformatio-
 nibus? G A. Vbi tu Micyl-
 le desieris somniare, meliq;
 illud ab oculis absterferis.
 Interim prior dicito, uti in-
 telligam utrumne per por-
 tas eburneas, an per cor-
 neas tibi somnium aduola-
 rit. MIC. Neq; per has,
 neq; per illas, ὁ Pythagora.
 G A L. Atqui L dum ha-
 tantum commemorat Ho-
 merus. MIC. Valere si-
 nas nugatorem illum poetā,
 qui nihil de somnijs intel-
 xit. PauPERTINA fortassis
 somnia per istas comeant
 portas, qualia uidebat ille,
 neq; id admodū perspicue,
 & auris circum amictum, & auri pluri-
 mum

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 569

μὲν ὁ χρυσεῖον. ΑΛΙ. πᾶσι
 ὁ Μίδα βίβλῃσι, χρυσεολο-
 γῶν ἀτιχῶς γὰρ ἔλ' ἐκείνου
 σοὶ δόχῃς τὸ ἰούπτιον, καὶ μὴ
 ταλαοδῶς χρυσὸν ἐκκεῖναι
 μὲν δοκῇς. ΜΙ. πάλιν, ὦ Πύθα-
 γόρα, χρυσεῖον ἴδεν, πάλιν, πᾶσι
 οἷς, καλὸν, εἶπεν τίω αὐτῷ καὶ
 πατρὶ πῆρ; τί ποῦ, ἔειπεν δὲ πα-
 ρὲς φησὶ περὶ αὐτῷ, ἐκκεῖναι
 αὐτῷ: ποῦ γάρ μιν, ἔπειτα εἶ-
 πα, ἐπὶ τῷ ὕδαρ' ἀρίστην ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ τὸ χρυσεῖον ἐκκεῖναι, αὐ-
 τοῦτον ἢ ἀρχῇ δούδης τῷ καλ-
 λίστῳ τῶν ἀσμάτων ἀπάν-
 των. ΑΛΙ. μὲν ἐκείνου ἵδεν
 λεπτὸν ἢ ὕδωρ, ἔστι χρυσεῖον,
 αὐτῷ μὲν πᾶσι, διαπρέ-
 πει νοῦν, μὴ ἀκούει ἔτι καὶ
 πλῆστα. ΜΙ. νῦν Δία αὐτὸ τῷ-
 το, ὡς ποῦ γὰρ τὸ μὲν ἰούπτιον
 ἴδεν ἔπειτα δὲ, ἔστι ἐκκεῖναι
 τὸ χρυσεῖον. αὐτῷ ὕδωρ μὲν
 εἶπεν τί ἔστι, ἀκούει ὡς σφάται-
 τι ΑΛΙ. ἔστιν, ὅτι ἢ δὲ ἐκείνου
 σοὶ ὅν χρίε, ἴδεν εὐκτα-
 ῖψον. perinde enim ac si in somnium meum uideat Pindo-
 darus, ita prædicat aurum. Sed ut tandem cognoscas
 quale fuerit, ausculta iam sapientissime galle. Meministi,
 ut heri nullum domi cibum acceperim: siquidem Eucrates

num secum adducēs. G A.
 Desine optime Mida O de
 auro fabulari. Nam dubio
 procul ex illius uoto istud ti-
 bi accidit infomnium, & so-
 lidas auri uenas mihi dixisse
 se uideris. M I C. Multam
 auri uim uidi Pythagora,
 multā, quā putas pulchri?
 quo fulgore coruscantis?
 Quid tandem Pindarus P in
 illius laudem dicit? nam in
 memoriam redige, si quidē
 meministi, quum aquā præ-
 stantissimam dicens, ποῦτεα
 aurum admiratur, idē quare,
 statim in initio carminis u-
 nius omnium bellissimi. G A.
 Num illud quæris?
 Aqua est illa quidē optimas:
 Cæterum aurū, uti candens
 Ignis, ita enitens, noctibus
 eminet eximie unum
 Cæteras supra opes, quæ
 Gloriam ac decus addunt.
 M I C. Per Iouem, islibuc

τες γὰρ μὲν ἰπλάσι^Θ ἵππου
 χὼν ἰν ἀγορᾷ, λυσάμενον ἔ-
 πον ἰκίλουν τὴν ὥραν, ἡδὲ τὸ
 δάπνον. ΑΛ. οἶδα πάντες ττο,
 πεινάσας πᾶρ ὅλῳ τὴν ἡμί-
 ραν, ἄχρι μοι, ἔχθισται ὅδε ἰο-
 σίρας, ὅκτις ἐπεθύρει γύναι,
 τὸς αἰσῆς ἰκίνας ἑυάμους καμῖ-
 ζον, ὁ πάντων δαψιλὲς τὸ δάπ-
 νον ἀλὶ κρύβει, ἀβλατῇ περὶ
 γαστρίῳ, καὶ οὐλύμπια ἐν ἀ-
 φροῦς ἀγνισαμένῳ. ΜΙ. ἐπὶ
 ὃ δὲ πούσας ἰπαυθῆλον, ἰκί-
 θουδον οὐθὺς, τὸς ἑυάμους σοι
 παραβαλὼν· ἡτά μοι ἑστῶ τ
 ομαρον, ἀμβροσίῳ δια νόστῳ
 θῶς τις ὡς ἀληθῶς ἵππῳ^Θ
 ὑπὸ τῆς. ΑΛ. τὰ πρὸς τῷ Εὐ-
 κράτῃ πρότερον ὃ Μικυλλῇ
 διύγυσαι, καὶ τὸ δάπνον, εἴην
 ἰγύνῃ, καὶ τὰ ἐν τῷ συμπο-
 σίῳ πᾶντα ἑυάμους γὰρ ἔστιν,
 καὶ τίς οὐ δάπνῳ, ὅσπερ ἵππῳ
 γὰρ τίνα τῷ δάπνῳ ἰκίαν
 πρὸς γούνα, καὶ αὐτὰ μερὺς
 μένον τῇ μετὰ τὰ βιβλάμι-
 να. ΜΙ. ὅμῳ ἰνὸς χλῆσιν καὶ
 ναιε, σὶ ἡλὺτι somnium quoddam eius cœnæ reducās, ὅ
 quæ tum ederis, rursum commemoratione quasi rumi-
 nes. ΜΙCΥ. Credebam molestum s futurum me, σὶ
 bac

diues ille fortè mibi in foro
 factus obviam, lotum Q me
 in tempore ad cœnam ue-
 nire iusserat. G A L. Istiuc
 equidem planè memini. Nā
 totum esuriebam diem, do-
 nec mibi profunda tandem
 vesp̄era domū reuersus subi-
 uidus, uinoq; madens, quin-
 que illas fabas proferres, nō
 admodum opiparam cœ-
 nam gallo, qui quōdam fue-
 rit athleta, quiq; Olympia
 non segniter olim decerta-
 rit. ΜΙC. Ast ubi reuersus
 à cœna fabas tibi obiecis-
 sem, obdormij̄ protinus. Τῷ
 mibi, iuxta Homerum, am-
 brosia R sub nocte diuinum
 quoddam haud dubiè som-
 nium assistens. G A. Sed
 prius quæ tibi apud Eucra-
 tem acciderint Micylle, nar-
 ra, ὅ cuiusmodi fuerit cœ-
 na, quæ quæ super cœnam
 acta sunt omnia. Nihil e-
 nim prohibet te denuò cœ-
 nare, si ueluti somnium quoddam eius cœnæ reducās, ὅ
 quæ tum ederis, rursum commemoratione quasi rumi-
 nes. ΜΙCΥ. Credebam molestum s futurum me, σὶ
 bac

S O M N I U M, S E V G A L L V S. 571

πάντα δευόμενος· ἰπὸ δὲ
 οὐ πρὸ θυμῷ, καὶ δὲ λίγῳ, οὐ
 πρὸ τέρπου, ὡς Πυθαγόρας, καὶ
 πλεοῖσι τινὶ δακνύσας, ὡς ἄ-
 παρτι τῷ βίῳ, τύχῃ τινὶ ἀγα-
 θῇ ἐτυγχάνω χάρις τῷ εὐκρά-
 τει, καὶ ἰγὼ μὲν πρὸς παῖ-
 δόν, ὡς παρ' αὐτῶν διαπέ-
 ττω, ἀπ' αὐτῶν ἰσχυρῶς, ὥς μὴ κα-
 τὰσχυνάμεν αὐτόν, ἵν' ἐπι-
 νυχθῶ τῷ τριβῶνι συμπρο-
 μαρτῶν. ὁ δὲ, Μινυλλί, φησι,
 θυγατὸς τὰ μέρη ἰστῶ γυρί-
 θλιν, καὶ παρ' ἀλλοῖς τῷ φί-
 λῳ μάλα πολλές. ἰπὸ δὲ τι-
 σα φασὶν αὐτῶν μαλακῶς ἰ-
 χεύειν, ὅχ' οἶόν τι ἄνω ξυδάσ-
 κνῶν μὲν ὁ μῶν· οὐ αὐτ' ἰσχυ-
 ρὸν ὅτι λυσάμενος, ἵν' ἐν ἰγὼ
 λαλῶν αὐτὸς ἔπειθ' ἀφίπτεται·
 ὡς οὐ γὰρ ἀμείβεσθαι ὅτι, τότε
 ἀκύνει ἰγὼ, προσκυνῶσαι ἀ-
 πῆρ, οὐχόμενος ἀπαρὶ βίῃς,
 ὑπὸ ἀλόν τινος, ὡς πλεονεξίῃ
 ποδῶν γὰρ ἰσχυρῶς τῷ μα-
 λακίζεσθαι ἰσχυρῶς, ὡς ἰσχυρῶς
 ἰγὼ, καὶ αὐτὸς δακνύει, καὶ
 δὲ.

aut laterū dolorē, aut podagrā morbi auctariū immitterent
 valetudinario illi, cuius ego sella occupator, cernatq; vicari-
 o bares

hac quoque retulisset: ue-
 riū posteaquam tu deside-
 ras, en id quoque narrabo.
 Quum nunquam antehac
 in uita cœnasset apud ullū
 diuitem, ὁ Pythagora, heri
 bona quamquam fortuna in
 Eucratem incidi: atque ego
 quidem simulatq; dominum
 illum salutasset, ita uili con-
 suetam, subducebam me:
 ne pudori illi essem, si lace-
 ra in ueste fuisset affecta-
 tus. At ille: Micylle, inquit,
 hodie natalicia filiae cele-
 bro, plurimosq; ad conui-
 uū amicos inuitavi: uerūm
 quoniā aiunt quendā ex his
 incōmoda esse ualetudine,
 neq; posse pariter ad cōuiuiū
 nostrū accedere: tu cum loco
 uenito lotus: nisi ipse forte
 qui uocatus est, semet adfu-
 turum renunciarit. nā nunc
 quidē ambigit. Hoc ubi au-
 dissem, adorato diuite disce-
 debā, omnes obsecrās deos,
 ut aliquid febrem aliquā,
 aut laterū dolorē, aut podagrā morbi auctariū immitterent
 valetudinario illi, cuius ego sella occupator, cernatq; vicari-
 o bares

διὰ δὲ χ^θ ἰκταλόμενον. καὶ τὸ
 ἄχρηστρόν, αἰῶνα μέντοι ἰ-
 πεδόμενον, σωτικὴς ἐπισκοπῶν,
 ἐπιστάσσω τὸ γαίχαιον αἶν, καὶ
 πλωίκα ἔδωκε λιλαῖσθα δέου.
 ἡσπερ δὲ παρὶ ἐκέρως ἀφί-
 κιντε, ὅρις τάχ^θ ἰμνωτὸν ἄ-
 περρίψατε, ἀπέρχουμαι, κα-
 μῖντε μάλιστ' ἰσχυροτάτοισιν,
 αὐτὸς τριψάτε τὸ τριβώτιον, ὡς
 ἰδὼν τὸ ἡσυχάζειν γένετο ὁ
 ἀνέκβλη. καὶ ἁπλοαμβάνων τὸ
 πρὸς ταύτῃ θύραις ἄλλως τὴν πο-
 λιν, καὶ διὰ ἡσυχάντων, περὶ δὲ
 ἐπὶ τῇ τῆς ἡσυχίας ἐκείνης,
 ὅ μιν ὑπερβαίνων ἴδεν, τὸν το-
 σάων λιγέμενον. καὶ ἰδὼν δὲ
 πονήρας ἔχων, ἐπὶ σφίσι γένετο,
 καὶ ὑπερβαίνων, καὶ ἰσχυρὸς ἵππο
 μυχίον τι, καὶ διὰ πρὸς ἴδεν,
 ὡς δὲ ὦν ἴδεν, καὶ διὰ δὲ καὶ,
 ἀμφὶ τὰ ἰσχυρὰ ἵππων ἵππων.
 ἰλιντο δὲ φιλόστοιχός τις εἶναι,
 τὸ πρὸς τὰ μετὰ τὰ φανερὰ
 των. ὁ γένετο πῶν μάλιστ' ἵππων
 τικὴς ὅ μιν, ἵππων ὑπερβαίνων ἀνέκβλη.

nos natus circiter sexaginta. Ferebatur V autem phi-
 losophus quispiam esse ex his qui apud adolescentulos nu-
 gis deblaterant. At barba mirè erat tragica, id est hirsu-
 tina, suprâ quàm credi posset tonsoris egens. Porro in-
 crepante

Quod heres erat nunc vocatus, in-
 terim hoc spatij quod usque
 ad balnei tempus interces-
 sit longissimum, seculum esse
 iudicabam: dum subinde re-
 spicio quot pedum esset T lue-
 ra, Quod quando illos iam la-
 uisse consentaneum esset.
 Hic ubi tempus tandem ad-
 uenisset, ocyus me corripio,
 atq; ab eo, nitidè admodum
 cultus, sic obuerso palliolo,
 ut qua esset parte purissimū,
 ea uideretur. Offendo au-
 tem ad fores Quod alios com-
 plures, in quibus etiam illū
 (gestabatur autem à uiris
 quatuor) cuius eram subcō-
 uiua uocatus, qui malè habe-
 re dictus erat, atq; id etiam
 præ se ferebat, quod affli-
 ctus esset ualetudine: nam ex
 alto gemebat, tussiebatq; ac
 screabat uelut ex abdito:
 quodq; agrè graderetur, to-
 tus pallidus ac tumens, an-

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 575

καὶ αὐτιωμελὲς δὲ Ἀρχιβίου
τὸ ἰατρὸν, λέγει οὕτως ἔχων
ἐφικτῆς, τὰ καθάκουσα, ἴφρ, ὃ
χρὲν προδιδίναται, καὶ τὰ αὐτὰ, φι-
λόσοφον αἰδῶσα, καὶ μυσία
εἶναι ἐμποδίζοντα ἴσθαι· ὅγ-
γισται γὰρ Εὐκράτης ὑπόβριον
ᾧτι πρὸς ἑμῶν. ὁ μὲν οὖν, ἔ-
πειρ ἐγὼ, ἀλλ' ἵπαισιν ἰατρίᾳ,
ὅν εἶναι παρὰ σπαντῶ μᾶλο
λεμ ἀποθανόντων ἰβίλοις, ὅπερ
ἐν τῷ συμπερίῳ σποσσεκχρῖν
ψάλλω· τὸν ψυχλὸν, μετὰ
τὰ φλέγματ'· ἵπαισιν μὲν
αὖτ' ὑπὲρ μυγλοφρεσύνῃς εὖ
πρὸς πᾶσι τοῖς ἀπαικίταις τοῦ
σπώματος· ἵφρ σπασα δὲ με-
τὰ μετρίῳ ὁ Εὐκράτης λια-
μύ· καὶ ἰδὼν τὸν Θεόμ-
παιον, ἔτο γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐκα-
λῆτο· διελίσσασθαι, φασιν, οὐ
ῤῥ' ἵπαισιν αὐτὸς ἤκων πρὸς
ἑμᾶς. ὁ μὲν δ' αὖτε σὺ ἐγὼ.
οὐδ'· καὶ ἀπὸ τῆς γὰρ ἀπαικίαις ἔξῃς
ἵπαισιν αὐτῶν, καὶ ἅμα λίγων ὃ
οὐδ', χερσὶ ἑρίων αὐτῶν, ἐπὶ τῇ
δομῶν καὶ τοῖς οἰκίταις. ἰγὼ ῤῥ'
οὐδ' ἀπείναι παρὰ σπαντῶν·
εἰσέρχεται, manus illi porrigens pariter et famulis in-
nitenti. Ego igitur iam abire parabam: verum ille conuersus,

crepante Archibio medico,
quamobrem quum ita esset
affectus, aduenisset: Non o-
portet, inquit, promissa de-
serere, praesertim hominem
philosophum, etiam si mil-
le urgeant et insistent mor-
bi. Putabit enim Eucrates
se se a nobis haberi ludibrio.
Haudquaquam, inquā ego:
imò collaudabit te, si domi
potius apud te uelis enori,
quā in conuiuio animam
unā cum phlegmate excreo-
ans. Atque ille quidem prae-
arrogantia dissimulabat se-
se deterius audisse. Haud
multo post accessit et Eu-
crates iam lotus: cōspectοῦ
Thesmopolide (nam id erat
philosopho nomen) Praece-
ptor, inquit, probē quidem
factum abs te, qui ipse ad
nos ueneris: tamen si nihil
deterius tibi fuerat futurū.
Siquidem etiam absenti om-
nia ordine missa fuissent.
Haec simul atq; dixerat, in-
trogreditur, manus illi porrigens pariter et famulis in-
nitenti. Ego igitur iam abire parabam: uerum ille conuersus
fuit.

μέν, ὃ δὲ ἐπιτραφεὶς, καὶ ἐπι-
 πολὺν ἐνδείασας, ἵνα μὴ παύου
 σκευραπὸν εἶδ'· παρ' αὐτῷ, ἴφκ,
 καὶ σὺ ὦ Μικυλλί, καὶ σκευρὶ
 πνευμῶ ὁμῶν· ὅτ' ἔτι γὰρ ἰγὼ
 ἐκλυσσω, ἐν τῇ γυναικωνίτι-
 δι, καὶ ὅτ' ἀπὸ τοῦ ἐστὶν αὐτῷ,
 ὡς σὺ χεῖρας ἔχει, αἰσθάνου
 μάλιστα ἀνὰ χεῖρας παρὰ
 μικρὸν, αἰσχυρὸν αὖτε ἐ-
 δύνουσι βλαπταίνεσθαι τὰ συμ-
 ποσία τὸ παιδίον τὸ εὐκρά-
 τος. ἔπειτα δὲ ἐκκλινέσθαι
 ἐκαστὸς ἑμ' ὡς πρῶτον μὲν ἀρά-
 μους, ἀνίδεσθαι τὴν ἐστὶν ἐ-
 ποίην, ὅτι ἀπραγμόνας, νῦν
 αἶψα, πίνεσθαι, εἶμαι, νηυσὶ καὶ
 δὲ μὲν αὐτῷ παύεσθαι, ὡς
 διαμένει ἐν τῷ σχήματι, καὶ
 ἐπιπολὺν κρυπτοῦν διύουσι.
 ὅτε μάλιστα ἀνέχομεν πλε-
 οντα ἐκκλινέσθαι αὐτῷ, ἵνα
 ἐκκλινέσθαι φέρονται, ὡς ἐ-
 μετράπειν ἡμῶν, τούτων.
 ὅτε ἐκκλινέσθαι, ὡς ποταμόν,
 πολὺν ὅσον τι, καὶ ποταμὸν δὲ
 πρὸς, ὡς χρυσὸν ποταμὸν, καὶ
 incipit Y cœnabamur, ὃ Pythagora, opiparā quandā ὡς να-
 ριά cœnā, multoq; in auro, multo item argento. Pocula erāt

sus, ubi diu secum hæsitasset,
 posteaquam me tristem ad-
 modū uideret: Ades, inquit,
 tu quoq; Micylle, ac nobiscū
 cœna. Nam filium in mulie-
 rum conclavi unā cum ma-
 tre conuiuium agere iube-
 bo, quò tibi sit locus. Ingre-
 diebar itaq; , quum parum
 abfuerit ut lupsus X frustra
 bians discederem: uerūm in-
 grediebar pudefactus, quòd
 Eucratis filiolum ἐ conuiuiο
 uiderer expulisse. Ast ubi iā
 tempus esset ut discumbere-
 mus, primum tollentes Theo-
 smopolin cōposuerūt, baud
 sine negotio per Iouē, quin-
 que (si Dys placet) proceri
 iuuenes, cervicalia illi suppo-
 nentes undiquaq; : quò nimi-
 rum in eodem habitu pero-
 manere, ac longum etiam
 tempus durare posset. Deins-
 de ubi nemo iam tolerare
 posset ut iuxta illū accumbe-
 rei, me adductū reclināt, ut
 eadē in mensa essemus. De-

αὐτὰ

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 57^s

ἀργύροις, καὶ ἱματώματα ἐν χρυ-
 σῷ, καὶ διάκονοι ὠραίαι, καὶ
 μειρηγὰ καὶ γυλωτοποιοί, καὶ
 ἑλκός, ὅστις τις ἦν ὁ διατρι-
 βὴ· πάλιν ἀλλὰ ἔν μιν ἰλύπη
 ἡ μητρίως, ὁ Θόδωρος πολεῖ ἰνο-
 χλῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρῳ τινα πρὸς
 μιν διέξιών, καὶ διδάσκων,
 ὡς αἱ αὖτε ἀποφάσεις μίαν ἡ
 τάφασιν ἐπιτελῶσι, καὶ ὡς,
 αἱ ἡμέραι ὄντι, καὶ ἔκ ἑστί. ἰνὸς
 τι δὲ καὶ ἑώρατα ἔφασκον αἰ-
 νά μιν, καὶ τοιούτα πολλά
 ἀλλ' ἂν διωκόμεν προσφιλεσι-
 φῶν σωήσαι, καὶ ὑπετίμνει-
 το τὴν ἀνφροσύνην, ἐκ ἧν
 αἰέσαν τῶν λιθοκρίζοντων ὁ
 ἀδύνατος, τότε μὲν σοι, ὦ ἀλι-
 κρυῶν, τὸ δαῖπνον. ἀλλ' ἔχ
 ὅστις, ὦ Μικυλλί, καὶ μάστιγα
 ἰπὸς στυγερῶς τῶν λόγων ἰ-
 κένη γίγνεται. Μι. ἀκούθ' ἡ καὶ τὸ
 ἰνύπνιον. ὅμην γὰρ ἔσθ' ἐν κρᾶ-
 τῶν αὐτῶν, ἀπαιτῶ ἑνὶ, ἐκείνῳ,
 ὅπως ἀποβύσκηται ἀπὸ πρὸς
 καλίσαι ἰάμιν, καὶ διαφύκας δι-
 μέσον, ἐν αἷσι λατρενίμῳ

aurea, ministri formosissimi
 cantores, & cōcitandi risus
 artifices. In summa, iucun-
 dissima quæpiam erat vita:
 nisi quod unum quiddā me
 uehementer malè habebat,
 Thesmopolis obstrepēs atq;
 obturbans, uirtutem nescio
 quam mihi commemorans,
 docensq; quod duæ 7. nega-
 tiones unicam efficerent asse-
 firmationem: quodq; si dies
 sit, nox non sit. Nonnunquā
 & cornua mihi dictuabat
 esse: atq; id genus multa phi-
 losophabatur erga me, qui-
 bus eiusmodi nihil opus: pla-
 neq; uoluptatem interpellā-
 tione minuebat, quum non
 sineret exaudiri eos qui ci-
 thara uoceq; canebant. Ha-
 bes galle de coena. GAL.
 Non admodum suauis Micyl-
 le: maximè posteaquam cū
 illo deliro sene sortitus eras
 accubitus. MIC. Audi
 nūc insomnium. Visus enim

omnia

ἑνὶ πάντων ἰγὼ, μικρὸν ἰδὼ-
 σχένῃ, ἀπὸ βαίῃ. ἱμαῖον δὲ
 παρὰ δέξιν ἐς πῶς ἔσται, τὸ
 χρυσοῦ καὶ τὸ ἀργύρεον ἔξω
 τλῶν, σκεῦος τι καὶ μεγά-
 λος, αἶψάν τι καὶ πολὺ ἐπὶ-
 ρέον· τὰ δ' ἅλα, πῶς ἰδὼτα
 καὶ τραπίδας, καὶ ἱαπύμαζας, καὶ
 διακίνας, πάντα ἱμά, ὡς τὸ
 αἶνος, ἄντα. ἔτα δὲ ἔλασσον
 ἰδὼ λαοὺς ἰδύσας, ἐν πηλίκῳ
 ἴσθῳ, πρὸ βίβλιας· ὅσπερ αἱ
 ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπὶ ἴσθῳ, καὶ πρὸ
 ἐν πηλίκῳ, καὶ πρὸ πηλίκῳ,
 καὶ ἐπὶ πηλίκῳ. ἰγὼ δὲ πῶς
 ἰδὼτα πῶς ἰδὼτα ἔχον, καὶ ἔλα-
 σσον ἔχον, ἔχον ἱαπύμα-
 ζας, δὲ μελέας τὸ δακτύλιον,
 ἱαπύμαζας ἱαπύμαζας, καὶ
 πρὸν δὲ πρὸν δὲ πρὸν, καὶ
 χλὼ τὸ φιάλον, καὶ ὡς ἰδὼτα
 αἶνος, ὅσπερ παρὴν αἶνος· καὶ τὸ
 δακτύλιον αἶνος σιωπῆς ἔχον, καὶ
 ὅσπερ σιωπῆς ἔχον, ἰδὼτα
 ἔχον, καὶ φιλότητος πρὸν.
 πρὸν αἶνος χρυσοῦ φιάλας,
 ἱαπύμαζας πρὸν, ὅσπερ
 πρὸν αἶνος ἱαπύμαζας,
 φέρει, ὅσπερ πρὸν αἶνος
 φέρει αἶνος· quum iam inferrentur bellaria, intempestivo

omnium scripserat, paulò
 tempore superstes emori.
 Porro ipse & uidebar adire
 facultates: & tum aurum
 argentumq; ingentibus qui-
 busdam scapis exhaurire,
 perpetuò subsaturiens, &
 assatim affluēs: tum autem
 uestes, mensis, pocula, mi-
 nistros, omnia mea, ut par-
 erat, esse. Postea candido ue-
 hiculo uedi abar resupinus,
 cunctis qui intuebantur, cō-
 spectendus & admirandus.
 Accurrebant permulti, ac
 circumqueabant: complu-
 res sequebantur. Ego inte-
 rim illius indutus uestitum,
 & annulos gerens circiter
 sedecim digitis insertos, epu-
 lum quoddam splendidum
 iubæam adornari, quo ami-
 cos acciperem. Iamq; illi, ita
 ut in somnio fieri consenta-
 neum est, aderant: iam cru-
 la erant comportata: iam
 potus ex animi sententia mi-
 nistratus. In his quum uer-
 tuo

DE OMNIVM, SEU GALLVS. 577

ἀναβέβαιε ἀπείρωι, σωστά
 φαίηται ὅτι ἡμῶν τὸ συμπόσιον,
 αὐτρεψαίης τὰς φανήσας. ἢ
 ἢ πλεονεξίαν διασπείρα-
 σαι, ὑπερβύσσας φέρειν πα-
 ρουσίασας. ἀρὰ σοὶ ἀλόγως
 ἀγανακτήσας ἡμῶν οὐ δεικνύς;
 ὡς τρεῖς πόδες ἂν ἴδωις ἴτι
 αὐτὸν ἢ ἰσχυρὸν μοι γυμναστήν.
 ΑΛΙ. ἔτι φιλόχρυσος ἢ φιλό-
 πλοῦτος, ὦ Μίκυλλε, ἢ μέντοι
 τὸτε δὲ ἀπαιτῶν ἐκμαίηται;
 ἢ ἡγὼ σὺ δαίμων εἶναι, πολὺν
 ἡμῶν χρυσίου. ΜΙ. ἐκί-
 ζω μὲν ὅτι Πυθαγόρας, τὸτε,
 ἀλλὰ ἢ οὐ αὐτὸς, ὅπῃτις ἐ-
 φορεῖτο ἡμῶν, χρυσὸν ἢ ἀργυ-
 ρὸν ἐκμαίηται τὸν δούλον,
 δέχεται πολυμίσθον τοῖς Ἀχαιοῖς
 ἢ ἐν τῷ πολέμῳ, ἵνα σιδηρο-
 φορεῖται πολλόν, ἢ χρυσοφορεῖται
 ἄμεινον ἢν· οὐδὲ ἢ τὸτε ἐ-
 ξίης, χρυσῷ διαδεδυμένους τὸν
 πολέμαρχον ἢ χρυσὸν διαπνεύ-
 σοντες. καὶ μοι δεικνύς συμπε-
 ραίης τὸτε Χερσίτιον ὁμοίως
 ἀπαιτῶν τὰς πόλεις, ὅτι χρυ-
 σῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἰσχυρῶντες
 μακρῷ γὰρ ἀμείνους δυνάμει,
 quod auro argentoq; reuincirētur. Et enim longē nimirū me-

luc clamore perturbasti no-
 bis conuiuium, mensasq; sub-
 uertisti, ac diuitias illas ita
 dissipasti, ut in auras euaneo-
 scerent. Num tibi uidetur in-
 iuria stomachatus in te? nā
 uel treis pedes perpetuus
 libenter adhuc somnium illud
 quod mihi accidit, uidere cu-
 priam. GAL. Adeone es
 auri β cupidus, ὅρ opum a-
 uidus Micylle? idq; ex om-
 nibus unum admiraris, ac fe-
 licitatem unicam esse iudic-
 as, si plurimum possideas
 auri? MICY. Equidem
 haud solus ita cogito Pytha-
 gorai quia ipse quoq; , tum
 quum Euphorbus esses, au-
 ro atq; argento comis intex-
 to prodibas pugnaturus cū
 Achivis; idq; in bello, ubi fer-
 rum quāvis aurum gestare
 saluum fuerat. At tu etiam tū
 uoluisti calamistris auro in-
 ternexis in periculū descen-
 dere. Atq; οὐδὲν cam (opinor)
 causam, Homerus γ comas
 tuas Graijs similes dixit,
 O O liores

πῶς ἰρκομένους τὸν χρυσόν, οὐ
 παροπλισμένους τῷ χρυσῷ, καὶ
 συναπολάμπουσαι μετ' αὐτῶν.
 ἡαί τει εἰς τὸν χρυσόν, ὡς χρυσό-
 μα, μίτρας, ἢ πάνθ' ὅς τις ἴδῃ,
 ἵτιμας τὸ χρυσόν. ὃ δὲ πάν-
 των θείων πατέρων καὶ ἀνδρῶν,
 ὁ Κρόνος καὶ γὰρ, ὅς ποτε ἤρ-
 ατο τὴν Ἀργολικὴν ἐκείνην μά-
 ραν, ἡ ἔχουσαν ἴσ' ἵτι ἱερο-
 μετέδωκεν αὐτὸν μεταβάλλει,
 ἡ δὲ ἴπῳ κῶ διασθῆσαι τῶν
 Λαερσίων τῶν φεγγαῶν· ἀκέραι-
 ῶς περ, ὡς χρυσόν ἱγνύντο, καὶ
 ῥυθμὸς διὰ τὸ τίγαι, συνῶν τῇ
 ἀγαπημότητι. ὥς τι αὖ σι τὸ
 ἡδὲ τὰ τῶν ἵτι λέγειμι, ὥς καὶ τὸ
 χρῆμα παρίχεται ὁ χρυσός, ὡς δὲ
 οἷς ἂν περὶ ἡλικίας τι αὐτῶν,
 καὶ σοφὸς καὶ ἰσχυρὸς ἀπεργά-
 ζεται, τι μὲν καὶ δόξα σιωπῶ-
 ντων, καὶ δὲ ἀφαιρῶν καὶ ἀδελφῶν
 ἐνίοτε περιβλήσκει καὶ ἀοιδίμους
 ἢ βραχὺ τίθησι, τὸν γὰρ τὸν
 γούμῳ μοι τὸ ἰμέτιχτον εἶδα, τὸν
 Σίμωνεα, ὃ πρὸ πολλῶν δευτέρου
 πάντα παρ' ἡμῖν, ὅτι τὸ ἴσον
 ἤψυχο τῆς Κρονίης, δὴ τὸ
 Νῦν νοστί μετὰ τῷ μοι τὸν αὐτοῦ
 ἀνὲς dieb. apud me coenavit, quā legumē coquerē v Saturna-
 libus,

hores atq; amabiliorez uide-
 bantur quòd essent auro re-
 ligatæ, unaq; cum eo relu-
 cerent. Neq; distibuc nouū
 est, auricome, si tu Pantho
 patre prognatus, aurum in
 precio habuisti. quoniam ipse
 se Deorum omnium homi-
 numq; pater ille, i Saturno
 Rheaq; progenitus, quum
 Argolicam illam puellam
 adamaret, ubi nihil inueni-
 ret amabilius in quod sese
 transformaret, neque quo
 Acrisij custodias posset cor-
 rumperere, audisti uidelicet ut
 aurum sit factus, atque ita
 per tegulas illapsus positus
 est ea quam deperibat. Iam
 uerò s quid tibi commemorē
 quā multos usus prabeat
 aurum? ut eos quibus ad-
 fuerit, formosos et sapien-
 tes et potentes reddat, de-
 cus et gloriam illis concili-
 ans? utq; nonnunquam ex
 obscuris et infamib. claros
 ac celebres repente efficiat
 Nū nosti uicinū mihi et eiusdē artificij Simonē, qui paucis
 ante dieb. apud me coenauit, quā legumē coquerē v Saturna-
 libus,

ΣΟΜΝΙΥΜ, ΣΕΥΓΑΛΛΥΣ. 579

ρυε τ' ἀλυσσῆσι ἰμβάλας; Αλ.
 εἶδα, τ' σιμὸν, τ' βραχὺν, ἐς τὸ
 ἑσπεριῶν τρύβλιον ὑφ' ἡλίου
 νοεῖ, ὡχέτω καὶ μάλας ἔχων, μι-
 τὰ τὸ δέπνουν, ἐμόνον ἑμῶν ὑ-
 πέρχον· εἶδον γὰρ αὐτὸς, ὡμῶς
 πυλλί. Μι. ἐπεὶ οὖν ἰδὲναι αὐτὸ
 ἐλίψω, ἅτα ἰππομέσα· εἰς
 τοσούτοι; ἀλλὰ τί ἐκ ἱμελύνει,
 καὶ εἴ τις τότι, ὡς ἀλκίφρον, ληϊ-
 ζομένης ὁμῶς ἑρῶν; Αλ. ἰκί-
 κυσιν, ἐμόνον μοι τότε θυσα-
 τὲρ ὦν. τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἰ-
 κει γάρ τι περὶ αὐτῆς ἱερῶν.
 Μι. ἀνιψίος ἔμ' αὐτῷ, πλά-
 σις ἴσ' ἐπὶ ὀρθελῶν, Δρυμόλ-
 ούνομα. ἐν τῷ τῶν ἄλλ' ὁ δὲ ὄρε-
 λὸν ἰδοῦμαι τῷ Σίμωνι· πᾶς
 γὰρ, ὅς ἐστι αὐτὸς ἑπ' ἔτι τῶν
 χρημάτων; ἰπὸ δὲ ἀπὶ δα-
 κρύων, ἑκαστὴν ἰκίνα, ἑσπέρ-
 ας νόμους, Σίμων ἐπὶ τὰ ῥάκια
 τὰ πινυαρά, ἐπὶ τὸ τρύβλιον πρὶ
 λήχων, ἄσμενος δ' ἀλαλόνει,
 ἀλκίφρῳ καὶ ὑγινοδαφῷ ἀμπε-
 χόμενος, οἰκίτας καὶ ῥόγην, καὶ
 χρυσὰ ἰκπώματα, καὶ ἱλιφρο-
 τήπεδα τετραπύλαι ἔχων, ὑφ'
 ἀπ' αὐτῶν προσηυδόμενος,
 fas ebriis innixis pedibus possidet: ab omnibus adoratio:

libum, duasq; extorū casuras
 immuterē. G A. Nomi, Simo-
 nē? illi breuiter: qui fictilē
 ollulā, quæ nobis erat unica,
 suffragatus, peracta cœna ab-
 hiet sub ala gestans. Nā ipse
 uadi Micyllē. M I. Atquē
 quā eam sustulerit, iamulior
 ille deos postea iurabat. Sed
 cur nō prodicias, ac uocifera-
 bare iū ὁ Galle, quā nos fur-
 to spoliari cōspiceret? G A.
 Coccyzabā, i quod mihi solū
 licebat idēporis. Verūm qd
 Simō illi? Nā uidebare de il-
 lo dicturus nescio quid. M I.
 Ei cōsobrinus erat uir supra-
 modū diues, nomine Drimy-
 lus. is quoad uiuebat, ne obo-
 lū quidē donauerat Simoni.
 nā quī daret, quā ne ipsi quī
 dē pecunias attingeret? At si-
 mul atq; mortuus est nuper,
 iunctisq; illis opib. iuxta le-
 ges Simon ille, qui coria pu-
 tris, ἢ patellā circūlegebat,
 gaudēs, purpura cinctoq; cir-
 cūtectis: iamulosq; & cur-
 tus, et aurea pocula, et mæn-

ἰδὲ προσβλίστων ἴτι ἑμᾶς.
 ἰταγχ. γαῖῳ ἰγὼ μὲν ἰδὲν
 προσβλίστων χαῖρι, ἰφῶν, ὦ Σί-
 μων. ὁ δὲ ἀγνοῦν ἴσας· ἀπα-
 τι, ἰφῶν, τῷ πῶχῳ, μὲν ἰαῖσας-
 μιανύων με τῶντα. ὦ γὰρ
 Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ἐνο-
 μάζομαι. τὸ δὲ μίγιστον, ἴτι
 καὶ ἰφῶν καὶ αἰγυ-
 πῶν· ὁ δὲ θρῦπεται καὶ
 πρὸς ταύτας, καὶ ἰαῖσας. καὶ
 τὰς μὲν προσβλίστων, καὶ ἰφῶν
 ἴσας, αἱ δὲ ἀπαλλῶν αἰαῖν
 αὐτάς, ἀμυλῶνται. ἰφῶν ἰ-
 σων ἀγῶν ὁ χρυσοῦς αἴτιος,
 αἱ γὰρ καὶ μεταποιῶν τὸς ἀμορ-
 φοῖς, καὶ ἰαῖσας ἀπαρ-
 γᾶται, ὥσπερ ὁ πειπτιπὲς
 ἰαῖσας. ἀπῶν δὲ καὶ
 τῶν πειπτιπῶν λιγόντων· ὦ
 χρυσοῖ, διξίωμα ἰαῖσας
 ἰαῖσας. καὶ χρυσοῦς γὰρ ἴσας,
 ὅς βρετῶν ἴσας ἰαῖσας. ἀλλὰ τί
 μεταφῶν ἰγῶνται, ὦ ἀλικ-
 τρυῶν; ἀλλ, ὅτι ἰαῖσας
 αἱ, ὦ Μικυλλῆ, καὶ οὐ τὰ ἰαῖσας
 τοῖς πολλοῖς ἴσας ἀπῶνται, πῶν

Aurum est quod opibus imperat mortalium.

Sed quid interim risisti Galle? G A L. Quoniam & tu quoque per inscitiam, Micylle, simili modo falleris opi-

nione

iam; nos ne aspicit quidē.
 Btenim nuper quum illum
 procedentem conspexissem:
 Salve, inquam, Simon. At
 ille indignē ferens: Edici-
 te, inquit, mendico isti, ne
 vocabulum meū diminuat.
 neq; enim Simō, sed Simoni-
 des & appello. Porro (quod
 est omnium maximum) mu-
 leres etiam illius amore ca-
 piuntur. Atq; is quidem eluo-
 dit eas, ac fastidit, & alia
 quidem admittit, comētiq;
 sese præbet: alia porro quæ
 negliguntur, necem consci-
 turus sibi minitantur. Vides
 quantas commoditates pa-
 riat aurum, quandoquidem
 eos qui sunt deformissimi,
 transfigurat & amabiles
 reddit, nō & secus atq; cestus
 ille poeticus. Audis insuper
 & à Poetis μ dictum:

O 'aurum auspicata res, &
 ostentum optimum.

Et rursum:

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 581

ὅτι τῶν πλεονέκων οἶδ', ὡς ἴδω,
 πολὺ ἀβελωτότερον ὑμῶν τὴν
 βίον βῆσι. λίγω δέ σοι, καὶ πί-
 νυς, καὶ πλεονέκων πειλάκιε
 γυρόμενος, καὶ ἀπαντὶ βίῃ
 πιπταμένον, μετὰ μικρὸν
 δὲ καὶ αὐτὸς αἴσῃ ἵκαται. Μί-
 σθ' Δία, λαίρῃς γοῦν ὅδε καὶ
 ἀπ' αὐτῶν ἡλλάγχε, καὶ ἀ-
 σωσέσθαι τῷ βίῳ ἱκάντω. Αλλί-
 ῃ κοῦν, τοσούτῳ γὰρ πρὸς δόξαν,
 μεδίνα μισθὸν δύναιμι νύθρεν
 βιοῦντα ἰωρακίνα. Μί. ἰμῶ,
 ὦ Αλκιφρόν; οὐτὼ σοι γέννη-
 το' προάγει γὰρ με λειδορῶ-
 ντά σοι. ἀλλὰ ἀπὲ, ἀπὸ Εὐ-
 φρόβου ἀρξάμενος, ἵππει ἐν
 θαλάσσῃ μετιβάδεις, ἅτα ἱ-
 ξῆς, ἄχρη τῷ ἀλιετρύοντι ὡς
 καὶ γὰρ σὺ ποικίλα καὶ ἰδιῶν
 καὶ παθῶν, ἐν πολυεθείᾳ
 τοῖς βίοις. Αλλ' ὥς μὲν δὲ ἀπόλ-
 λωνος τὸ πρῶτον ἐψυχάμην
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, ἵνα
 εἴς τις ἀνθρώπου σῶμα, ὅν τινα
 παῖτο fueris in Pythagorā transformatus: deinceps ordine
 ad Gallum usq;. Consentaneū enim est te varias res tum vi-
 disse, tam tulisse, nimirum tam diuersis uitæ formis. G A.
 Quæadmodum ex initio ab Apolline profecta anima in ter-
 ram deuolarit, & corpus humanum subierit, ut illic

nione de diuitibus, quem-
 admodum uulgu: uerum
 (crede mihi) longè etiam
 ærumniosiorem uitā uiuunt,
 quàm uos. Hæc autē loquor,
 qui ipse & pauper, & di-
 ues aliquando fuerim, atq;
 omne uitæ genus sim expe-
 ritus. Porro paulo post ipse
 quoq; hæc omnia cognosces.
 MIC. Per louem, tempe-
 stium iam est, ut & tu re-
 feras quemadmodū sis trans-
 figuratus, & quid in uno-
 quoq; uitæ genere perspe-
 xeris. GAL. Ausculta,
 hoc & tantum præmonitum,
 me neminem feliciorē in
 uitā, quàm tu sis, unquam ui-
 disse. MIC Y. Quàm ego
 sim ὦ Galle? Hanc felicitā-
 tem tibi ipsi imprecor. Nam
 uidere me tibi ridendū pro-
 ponere. Verum age, narra,
 exordiēs ab Euphorbo, quo

O O 3

pœnara

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 61;

χέρων δ' αὖτις ἔπειτα πορεύμε-
 νον ἄνθρωπον ἴσθης, ἄχρ' οὐδ' ὁ
 Μενέλαρχος ἀφ' ὧρας αἰεὶ με-
 τ' εἶπον. Μι. ἄσπετος ὦν, ὦ
 ταῦν, ἐπεὶ ἄπειτος; ΑΛΙ. καὶ μά-
 λα· ὅς γ' ἴδαι τά τ' αὖν, ὅ μιν
 τῷ σώματι. Μι. ἐπεὶ τὰ ἐν
 ἱλίου πρίστ' ὅρ' μιν ἔπει. τοιαῦ-
 να ἔν, οἷά φησιν Ὅμηρος γὰρ
 ἀκακὸν αἰεὶ; ΑΛΙ. πῶς ἰαυ-
 νος ἐπίσταται, ὦ Μίκυλλε, ὅς γε
 γυμνάσιον ἰαυτῶν, λήμνην
 ὅν Βακχίους ἔν, ἰσθ' ὅς τοσούτ' ὅ-
 σι φησὶν ὑπερφύει, μηδὲ γε-
 νέσθαι τότε μᾶτι τὴν Αἴαντα
 ἔτι μιν, μᾶτι τὴν Εὐρύκλῃ
 αὖτις ὅς τ' αὖν καλῶν, ὡς εἰσὶν.
 ὦ δὲ γὰρ λυσιπλόονος μέγ' ἔστι,
 ἀνδρὶ μὲν ἄλλ' ὅς τ' αὖν, ὡς
 ἀκακὸν ἰαυτῶν δυγαί' ὅς αὖ-
 ν' αἰετὶ δὲ πᾶν πρὸς δό-
 τιον, ὅλ' ἰαυτῶν σφαιρῶν ὅς ἐπὶ
 ὅς αὖν γε ὅσ' αὖν πρὸς αὖν
 πᾶσας, ἰαυτῶν αἰετὶ, ὡς
 ὅς Ἡρακλῆς γυμνάσιον. ὅς ὅ-
 ρ' αὖν πρὸς αὖν ἰαυτῶν
 κατὰ τὰς πατρίδας ὅμ' αὖν, τὰς
 prope modum Hecubæ. Hanc Theseum primūm rapuit in
 Arbidnis possedit. Is uixit Herculis fermē ætate. Porro
 Hercules prius Troiani ceperat, patrum nostrorum

Porro eousque absq̃ tecto
 perdurabam, donec Mene-
 sarcbus aliquando mihi do-
 mum ṽ edificaret. MIC.
 Obsecro te, num absq̃ cibo
 potuq̃? GAL. Maxime.
 Nihil enim istis rebus opus,
 nisi corpori duntaxat. MI.
 Illud igitur prius dicito, ea
 quæ ad q̃ Troiā gēsa sunt,
 num ita se habent, qualia
 fuisse dixit Homerus? GA.
 Quinam ille scire potuisset,
 Micylle, qui quidem dū ἰσθ' α
 gerebantur, ipse camelus
 erat in x Βακχίς? Cæterum
 ego ψ tibi tantū effabor di-
 uinitū, nihil id temporis exi-
 mium fuisse, neque Aiacem
 usq̃ ad cō magnū, neque He-
 lenam adeo formosam, quē-
 odmodum arbitrantur. si-
 quidem uidi candida quan-
 dam & procera ceruice, uā
 hinc cygno & prognatā esse
 adsimularent: cæterum ue-
 bementer animum, æqualem

εἶναι μέλιναν. διηγᾶτο γὰρ
 μοι ὁ Πύρρος ταῦτα, καὶ μὲν
 μετ' ἄκρον ὦν, ἰωρακίῳσι λί-
 γων τὸν Ἡρακλῆα. ΜΙ. τί δέ,
 ὁ Ἀχιλλεύς, τοιοῦτος ἦν κρι-
 στος τὰ πάντα; ἢ μὴ δ' ἄλ-
 λως καὶ ταῦτα; ΑΛΙ. ἰαίνεσθαι
 ῥῆς ἐστὶ συνωλέχθην, ὃ Μίνυλλο
 λι, ἐστὶ αὖ ἔχοντι σοι ὅπως ἀσ-
 κειβῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
 λίγην· πῶδός γάρ, πολίμιος
 ὦν; τὸν μὲν τοι ἑταῖρον αὐτῷ,
 τὸν Πάτρικλον Ἀχαιῶν ἀσ-
 πικτῶν, διηλάσκει τῷ δόρκεσ-
 τι. ΜΙ. εἰτά σι ὁ Μισύλλας
 μακρῷ σὺ χόρις ὄρου. ἀλλὰ τῷ
 πα μὲν ἰαίνεσθαι· τὰ Πυθαγόρου
 ἢ ὁ Διολίγης. ΑΛΙ. τὸ ῥῆς ἔστιν,
 ὃ Μίνυλλο, σοφιστὴς ἀνδρῶν
 ποιεῖν· χρὸ γὰρ, οἷμα, τὰ αὐτῷ
 λίγην. ἄλλως δὲ ἀπ' ἀπαίδεσ-
 τος, ἐστὶ ἀμιλῆτες τῶν ἀλλί-
 στων μαθημάτων. ἀπιδύμεσθαι
 ἢ ἐν Αἴγυπτον, ὡς συνεξεσέμεν
 τοῖς προφῆταις ὡς σοφίας καὶ ἐν
 τῇ ἑσθῇ καὶ ἰαίνεσθαι, ὅτι μὲν
 τὰς βίβλους τὰς ὧν καὶ ἰαίνεσθαι,
 καὶ disciplinis. Profectus sum autem in Aegyptum,
 quò cum prophetis congregarer, de sapientia commu-
 nicaturus. Hic adyta subij, atq; ibi Ori γ & Isidis li-
 bros

memoria, qui per id tempo-
 ris maxime florebat. Nam
 hæc mihi Pátros narrauit,
 se, quum esses admodum ado-
 lescens, uidisse Herculem.
 ΜΙC. Quid autem Achilo-
 les? Nūc talis erat, nempe qua-
 uis in re præstantissimus? an
 & istæ hæc fabulæ mēta sunt?
 G A L. Cum illo quidem
 congressus non sum: neque
 queam adeò comperire de re-
 bus Græcorum dicere. Ete-
 nim quæ scire potui, quum
 hostis essem? Certè ΑΡαιρο-
 κλον illius amicum, haud
 ita magno negotio peremi
 lancea dissectum. ΜΙC.
 Deinde te Menelaus mino-
 re negotio. Verum istis de
 rebus satis nunc res Pytha-
 ricæ refer. G A L. Illud
 in summa Β Μισύλλο, σοφί-
 στα quispiam eram (oportet
 enim uidelicet fateri uerū)
 alioqui non imperitus, neq;
 inexercitatus in honestissi-
 mis disciplinis. Profectus sum autem in Aegyptum,
 quò cum prophetis congregarer, de sapientia commu-
 nicaturus. Hic adyta subij, atq; ibi Ori γ & Isidis li-
 bros

BOMNIVM, SEV GALLVS. 585

ἢ αὐθις εἰς ἰταλίαν ἰκταλὺ-
 σας, εὐτὼ δὲ ἴθνα τὰς ἑατ'
 ἱκίνα εἰλυνας, ὥτι διὸν ἰδὼν
 μι. Μί. ἔκαστα ταῦτα, καὶ ὥς δὲ
 ἔσας ἐθαβιδίωκιναι ἀποθα-
 νῶν, καὶ ὥς χρυσῶ τὸν μυ-
 ρὸν ἐπισείξαι ὡς αὐτῆς.
 ἱκίνο δὲ μοι ἔπῃ, τί σοι ἐπὶ
 θι νόμιον ποιήσας, μήτι
 ἑρῶν, μήτι ἐν ἁμῶν ἰδίον.
 ΑΛΙ. μὴ αὐτῶν τὰ τοιαῦ-
 τα, ὦ Μίκυλλι. Μί. διὰ τί, ὦ
 Αλκίφροῦς; ΑΛΙ. ἐτι αὐτῶν
 νομα λῆγειν πρὸς σὶ τῶν ἀλ-
 θῆων ἐπὶ αὐτῶν. Μί. καὶ
 μὴ ἔστιν ἔκαστα ἐχρῶ λῆγειν
 πρὸς αὐτῶν σῶνισον καὶ φί-
 λον * Διοπτότω γὰρ ἐκ αὐτῶν ἰ-
 ποιμι ἰτι. ΑΛΙ. ἔστιν ὕγιος,
 ἔστι σοφὸν ἔν, ἀλλ' ἰδὼν ἰτι
 ἔμην τὰ σῶνισον καὶ τὰν τὰ
 τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἔστι
 ἔστι πᾶσι τοῖς αὐτῶν πῶν
 ἰς τὸ θαῦμα ἰδὼν δὲ αὐτῶν ἔστι
 μι, τοτὶ τῶ ἑκαστῶν ὥς μὴ
 ριν. G A. Nihil sani, neq; præclari quicquā erat: verūm
 animaduvertebam, si consuetamodò, ac eadē quæ vulgo tra-
 dūtur à multis, præcepiſſem, nō fore ut mortales in admira-
 tionem adducerē, sed quo peregriniora magisq; aliena pro-
 posuiſſem, futurū ut hoc magis nouis, magisq; uideret ad-

broſ perdidici. Poſt rurſum
 in Italiam renauigabam, ac
 Græcos iuxta ea quæ in Ae-
 gypto didiceram, ita inſti-
 tui, ut me proinde ac deum
 ſuſpicerent. MIC. Equi-
 dem in audierā iſthæc: præ-
 terea quemadmodum cre-
 ditus fueris defunctus in ui-
 tam rediſſe, utq; aurcum
 femur illis ſubinde oſtende-
 ris. Verūm illud mihi dicito,
 quid tibi uenit in mentem;
 ut legem ſtatueres, uti neq;
 carnibus neq; fabis uſcerē-
 tur homines? G A L. Ne
 perconteris iſta Micyllæ.
 MICY. Quam ob rem ὦ
 Gallæ? G A L. Nam pu-
 det hiſce de rebus uerum fa-
 teri. MIC. Atqui non
 conuenit uti id jaccere graue
 riſ apud hominem cōtuber-
 nalem ☞ amicum; nam be-
 rum poſthac abſit ut dixe-
 rim. O o s murandum.

αὐταῖς ἰσιῶσθαι. διὰ τὸ ἕκαστον
ποιεῖν ἰκέμεν, ἀπὸ ῥῆτον ποι
θεῖν ἀμύνει τὴν αἰτίαν, ὥς ἂν
πᾶσιν ἄλλοις ἄλλως, ἅπαν-
τες ἐκπλάττωται, καθάπερ
ἐν τοῖς ἀσπίοις τὸ χρυσῆον.
ΜΙ. ὅρῃς; ἡμῖν γὰρ μακρὸν οὐ
ἐν τῷ μέτῳ τούτῳ, ἴσιν Κρο-
τωνιατῶν, καὶ Μυῖα περὶ τῶν καὶ
Ἰπρυχίωνων, καὶ τῶν ἄλλων ἀφ᾽ ὧν
τοῦ, οὐδὲ ἰσομελῶν, καὶ πρὸς τὴν
σοφίαν τὰ ἴχνη, ἃ οὐ παῖδες
ἀπελμπάνουσιν. ἀποδυσάμε-
νος δὲ τὸν Πυθαγόραν, τίνα με-
τηφιάσθαι μετ' αὐτόν; ΑΛ.
Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἰ-
στῶσαν. ΜΙ. φεῖται λέγειν καὶ
γὰρ ἡμεῖς ἰσχυροῦς τοῖς ἄλλοις
λοιπῶν, ὁ Πυθαγόρας; καὶ οὐ πο-
τε χρῆναι, ἴσιν καὶ οὐδὲν ἴσιν, ὅ
ἀλλ' ἐκ τῶν γυναικῶν, καὶ
σωφροσύνης Περικλῆος, Ἀσπασία
ἦν; καὶ ἰσχυρὸς ἀπ' αὐτῆς, καὶ
ἐλεῖν ἴσιν, καὶ ἡμεῖς ἴσιν ἡ-
τῶσθαι, καὶ ἰσχυροῦς ἴσιν τὸ
ἴσιν; ΑΛ. πάντα ταῦτα.

Pericle rem habebas, iam Aspasia videlicet, atq; ex illo
gravidam facta es? Præterea lanam tōdebas, tramamq; de-
ducebas? Postremo meretricum in morem gestiebas, vul-
vonq; cōponebas? GAL. Ista si quidem omnia feci, ta-

mirādi. Proinde instituerā
in animo, novam quiddā rei
designare, eiusmodi proposi-
to decreto, cuius causā esset
inexplicabilis, quò videlicet
alij aliud coniectantibus,
omnes redderentur attoni-
ti: quemadmodum in obscu-
ris oraculis solet usu venire.
M I C. Quid uide, ut rides
me tu quoque, non minus ad-
que Crotoniatas Λ, ac Meo-
taronticos, et Tarantinos,
cumq; his alios, qui multi se-
quuntur, tuasq; adorant ve-
stigia, quæ tu calcata reli-
quisti. Verum ubi Pythago-
ram exuebas, quem post eū
induisti? GAL. Aspasiā
Miletensem Eillā meretricē.
M I C. Papæ quid ego au-
dio? Siquidem et inter alia
mulier quoq; fuit Pythago-
ras. Itane fuit aliquando tē-
pus, quo tu Galle generosis-
sime ova pariebas, cumq;
Aspasia videlicet, atq; ex illo
gravidam facta es? Præterea lanam tōdebas, tramamq; de-
ducebas? Postremo meretricum in morem gestiebas, vul-
vonq; cōponebas? GAL. Ista si quidem omnia feci, ta-

met si

ΣΟΜΝΙΩΝ, ΕΒΥΓΑΛΛΩΣ. 389

ἢ ἰδὲν, ὡς τοῦ Εὐφωρίου, ὡς τοῦ
Πυθαγόρου, ὡς τοῦ Διοκρίτου
καλῶς, ὃ Κράτιστα πάντα γὰρ
ἐγὼ ταῦτά εἰμι. πάλιν τὸ νῦν
ἐρώμενον τῆς, ἀλλὰ πρὸς τὴν
νομάζου, ἢ μανθάνου πρὸς
ὥς μὴ ἀτιμάζου, ὅτι καὶ ὁ
νομάζου, τὸ ἐγὼ, καὶ ταῦ-
τα, τισὶν ἐν αὐτῷ ψυχῇ
ἔχει. ΜΙ. ἰσχυρὸν ὁ Αὐτοκρί-
του, ἰσχυρὸν ὁ πάντων σχεδὸν
ἔδει τῶν βίων ἰσχυρὸν, καὶ
πάντα εἶδεν, λέγουσι ἂν ὁ
σαφῶς, ἰδίᾳ ἢ τὰ τῶν πλοίων
ἢ πρὸς βίον, ἰδίᾳ ἢ τὰ πρὸς
καὶ, ὡς μάθω, ἢ ἀλλὰ ταῦτα
φῆς, ὅτι καὶ μὴ εἶδεν ἀποφά-
σιν με τῶν πλοίων. Αὐτ. ἰδὲν
δὲ, οὕτως ἰσχυρὸν ὡς Μικυ-
λλ. σοὶ μὲν ὅτι πολλὰ πολλὰ
λόγῳ, ὅν λέγουσι, ὡς εἰ πολλοί
μοι ἰσχυροί, ἢ δὲ φρονί-
σις μὴ τὸ ἀγρὸν τίμασιν ἢ
βαλοῖτε, ὃ ἢ παράδεισον ξυμ-
παροῦσιν, ὃ τὰς ἀμύδων
ἀμύδων, ἀλλὰ τὸ πάλιν.
γὰρ ἀνέων μέν, ἢ πρὸς ἄν-
αἰς, ἢ ne in agros incurfantes populentur, neque hortus
proculcent, proterantq; , aut vineas vastent: sed simul at-
que tubam audieris, si tamen audieris, de te ipso una
circum-

tererit, siue Euphorbum,
siue Pythagoram, siue voca-
tis Aspasiā, siue Cratete,
quandoquidem ista omnia
sunt unius: nisi quod rectius
feceris, si (id quod impræ-
sentiarium esse uideor) gallū
me uoces, ne auem hanc par-
ui ducere contemneresq; ui-
deare, præsertim quum tam
multas contineat animas.

ΜΙC. Ergo Galle, quan-
doquidem omnia penè ui-
uendi genera iam experius
es, aisq; omnia cognita habes,
age dilucidè mihi nar-
rato quæ sint peculiaria di-
uitum ad uitæ rationē, quæ
pauperum propria: quò ui-
delicet cognoscā, uterne
isthuc affirmes, me diuitibus
esse feliciorē. G A L. En
hūc ad modum interini per-
pende Μικυλλ. Te quidem
non magnopere tangit cu-
ra belli, si quando rumor sit
aduentare hostes: neq; soli-

πρὸ βίβης τὸ ἑστῆαι σιωντὸν,
 οἱ ἱραπόμηνον χρὸ σκελῶσαι, καὶ
 ἢ εἰνδαιον διαφυγῆν, οἱ δὲ
 δειλικοῦτ' ἢ καὶ ἀμφ' αὐτοῖς
 αὐτοῖσιν ἢ, ὅρῳ ἴδω ἀπὸ τῶ τα
 χῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα εἰς
 σαῶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς, καὶ ὡ
 τὶ ἀσφίγξεν δὲ, μένοι βαλκυσ
 ται ὡς τε ἐπιτίμῃ, πρὸς κινδύ
 νου τοῖς στρατιωτικοῖς ὅς περ
 χοῖς τε. σὺ ἢ, ἰσχυρὸν ἀσπί
 δα ἔχων, σὺ γὰρ καὶ καὶ κῆρυ
 ἀς σὺ κρείων, ἔτι μᾶλλον ἔτι κα
 θὰ τὰ ἐπινίκια ἐκείθεν ἐν ἡ
 στρατῷ γὰρ νερικῶς, ἐν ἡμέ
 ρῃ τὴν αὐτὴν. σὺ μὲν τῶ δέμῃ ὡρ,
 ἀνὰ τὰς εἰς ἱμελυσίαν, τυραν
 νῶν τῶ πλεσίῳ οἱ ἢ φρίτῃσι,
 καὶ ὑπερτίμῃσι, καὶ διανομοῖς
 ἡλᾶσνον ἡ σελᾶς ἢ γὰρ ὡς
 ἔχοις, καὶ ἀγῶνας καὶ ἐλᾶμαίῃα,
 καὶ τὰλλα διαρκῆ, ἀπ' αὐτῶν ἐκ
 τοῖς ποντοῖς. σὺ ἢ δὲ ἡσυχίῃ, καὶ δὲ
 κίμασθις πικρῇ, ὅς περ διὰ πό
 τῃ, ὅς δὲ λέγῃ μετὰ δὲ δὲ ἰνίκο
 τι. ἡ δὲ σοὶ δὲ καὶ, ἡ καὶ χαλὰ ἴσ
 εαν. σὺ γὰρ quò tibi balnea, ludi, spectacula, reliquaq; id
 genus abundè suppeditent, ea omnia curāt illi. At n tu, cēsor
 et acerb⁹ expensor, perinde quasi dominus, ne alloquio qui
 dē interdum dignaris illos. quòd si tibi collubitiū sit, ingētib.

circumspectis, quò deflexiū
 seruari queas, ac discrimen
 effugere. Contrà illi tum de
 sese solliciti sunt, tum animo
 discruciantur, quum de mœ
 nibus quicquid opum possi
 debant in agris, id omne tol
 li deportariq; conspiciunt.
 Ac siue inferendum est ali
 quid in ararium, soli accero
 suntur: siue in prælium ex
 cundum, periclitantur, aut
 peditum turmis, aut equitū
 alis præfēti. Tu ̄ interim
 uimincum gerens clypeum,
 expeditus ac leuis es ad sa
 luti consulendum, paratus
 uictoriale conuiuium age
 re, si quando uictor exerci
 tus sacra fecerit. Rursum pa
 cis o tempore, tu quidem
 quum de plebe sis, ingressus
 in concionem, tyrannidem
 in diuites obtines: illi uerò
 trepidant pauitantq; ac lar
 guionibus choragysq; te pla
 ceant. At n tu, cēsor
 et acerb⁹ expensor, perinde quasi dominus, ne alloquio qui
 dē interdum dignaris illos. quòd si tibi collubitiū sit, ingētib.

faxis

νας αὐτὸν ἀφρόνας τὰς λίθους, ὅ
 τας ἑσίας αὐτὸν ἐλάμβανας.
 ἔτι ὃ συνοφείων δίδας αὐ
 τοῖς, ὅτι λατῶν, μὲν ὑφίλατος τὸ
 χρυσίον, ὁ πρῶτος τὸ θρυγνίον,
 ὃ ἐρύξας τὸ τοῖχον ἄντιπράγμα
 τα ἔχει, λογιζόμενος ὅτι ἀπαι
 τῶν, ὅ τοις ἐκτὸς ἀράτοις οἰκιστοῖς
 μεις διαπικνύσων, καὶ πρὸς
 τὰς φρενίδας λογιζόμενος,
 ἀλλὰ ἐμπέδω σωτηρίσας,
 ἐπὶ ὅδε τὴν μετὰ ἔχων,
 ἐπακτάς, πρὶ δὲ τῷ ὅψιαν
 ἀποάμεινον, ὅν δὲ καὶ σαπίρο
 ὄλω τινὰ, ὃ μανίδας, ὃ ἐρεμο
 μύων ἐκπαλίδας ὀλίγας πρὸς
 μὲνον, ἀνφραίνεις σκνὸν, ἔν
 δυν τὰ πολλὰ, καὶ τῇ βελτίστῃ
 πρὸς ἀπροφιλιστοῦν, ὅτι διὰ
 ταῦτα ἐγγιγναι τὴν, καὶ ἔρρυσαι
 τὸ σῶμα, καὶ διακαρτοῦν
 πρὸς τὸ ἐρύξαι, εἰ πόνοι γὰρ σι
 παρὰ θύγοντες, ἐν δὲ πάλαι φρό
 νοτον αὐτοκτονιστῶ ἀποφάσι
 νοσι πρὸς τὰ δεικνύοντα τοῖς
 ἄλλοις ἀμαχαῖται. ὅτι οὐ
 δὲν σοι τῶν χαλιπῶν τῶν
 εὐνομά-

quaquā conieñendū reddūt aduersum res, quæ cōplurib.
 inexpugnabiles esse uidētur. Atq; hinc nullus ex morbis illis
 grauior.

saxis in illos degrandinis,
 uel facultates eorum publi-
 cas facit: ipse neq; calumnia-
 torem metuit, neq; latronē,
 ne tollat aurum, uel ædium
 conscenso fastigio, uel parie-
 te perfosso: neq; necesse ha-
 bet rationibus occupari, ne-
 que exactionibus: neq; tibi
 cum sceleratis dispensatori-
 bus conflictandum est: neq;
 tantas in sollicitudines di-
 straheris: uerū simul atq;
 crepidam unam perfeceris,
 mercedemq; retuleris septē
 obolos, sero surgis crepuscu-
 lo, & si libuerit, lauaris: iā
 empto saperda quopiam,
 aut manide pisciculo, aut
 paucis ceparum capitulis,
 temet ipse oblectas, canens
 plerunq; optimaq; cum pau-
 pertate philosophans, aded
 ut eis ob res salubri sis ua-
 lētīq; corpore, obduruerisq;
 aduersus gelu. siquidem la-
 bores qui te exaciunt mu-
 niuntq;, certatorem hauda

νισμαίων ἐπιβλαύς. ἀλλ'
 ὡς πῶς κῆρ πύριον ἐπιλά-
 βου, πρὶς ὀλίγον ὑπεριτύνει
 αὐτῷ, ἀνιπύδουσι δὲ δὴ, ἀπο-
 σείαμα μὲν τῇ ἀσιτίᾳ· ἡ δὲ
 φεύγει αὐτίκα, φεβύβει σι, ψυ-
 χρεῖ τῇ ὀρῷ ἱμφορέμηνον, καὶ
 μακρὰν εἰμώην λήγοντα ἴασι
 ἐκ τρεῖς καὶ πέντε. αἱ ὅ, ὡς
 ἀκρυσίας ἀδελφοί, τί τῶν ἡ-
 κῶν ἐν ἵχτι; ποδάγρας καὶ
 φθῆρας, καὶ πνευμονίας καὶ
 ὀδόντας. ταῦτα γὰρ τῇ πολυ-
 λῶν ἱκάνων ἀείπων ἀπὸ γε-
 νῆ. τειχερωὶ εἰ μὴ αὐτῶν,
 ὡς περὶ ὁ ἱκαρεῖς, ἐπιπολὺν ἀρῶν
 τὰς αὐτὰς, καὶ πλεονάζουσιν
 τῇ ἑλπίδι, ἐκ αἰσίου ἐτι λυ-
 ρῇ ἡρμενεύουσιν αὐτοῖς ἡ ψῆφος, ὡς
 μίγαν ἰνίσι τὸν πάταγον
 ἱποίνουσι, ὡς λυφάδιον, ἡ πῶ-
 λα γὰρ ἱμνωδόντες. ἴσσι δὲ
 κατὰ τὸν Δαίδαλον, μὴ πάν-
 μιτίωρα, μηδὲ ὑψηλὰ ἱφρύν-
 σαι, ἀλλὰ πρόσθετα, ὡς νετίσι
 ὡς ἰνίσι τῇ ἑλπίδι τῇ λυρῇ,
 ὡς τὸ πολὺ αὐτοῖς ἀσφαλῶς
 modum sublimia neque excelsa appetunt, uerum humi-
 lia, terræq; iacina, adeo ut cera nonnunquam salis a-
 spergine madesceret: ἢ τὸ πλεονεξία ac citra discrimen

gravioribus impetit te. Quod
 si quando P levis ceperit fe-
 bricula: paulo negotio cum
 medicatus, protinus exilis,
 inedia temet inde excutens.
 Illa porro fugit illico: qui-
 pe meuens te, quem uideat
 etiam frigore ali, saturumq;
 fieri, ac medicorum certis illis
 recursibus longum se plora-
 re renunciantem. At illi ex
 aduerso propter intempe-
 rantiam uitæ, quid tandem
 mali non habent infelices et
 podagras, phthises, pulmo-
 num exulcerationes, aquas
 intercuties. Nam hæc omnia
 à sumptuosis illis conuiujs
 nascuntur. Proinde quicum-
 que ex his lacerari in morem
 (ut ferè faciunt) sese attolo-
 lunt, propiusq; se Soli admo-
 uent, baud cogitantes quod
 alas habeant cera aggluti-
 natas, ingentem nonnunquam
 strepitum mouet. Ceterum
 qui Dædali exemplo non ad-
 modum sublimia neque excelsa appetunt, uerum humi-
 lia, terræq; iacina, adeo ut cera nonnunquam salis a-
 spergine madesceret: ἢ τὸ πλεονεξία ac citra discrimen
 transuo-

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 599

ἀνέπνευσε. Μί. Ἐπισκεῖτε
 σαι, καὶ σιωπῆτε λίγαι. Αλ.
 τῶν μὲν τοι γὰρ ἄλλων, ὦ Μί-
 κυλλί, τὰς ναυαγίας πάνυ αἰ-
 σχροῖς ἰδοὺς αὖ, ἔτασ' ἰκρί-
 σθαι, πορίετι μὲν τὰ πῆ-
 ρα, γέλωτα παρίχη Πύρραις,
 ἀσπαίνων ἰδὲ τῶν πυράν· ἢ
 Διονύσοι, ἡσπασυβῆς τ' τυ-
 ραννίδα, ἢ Κορίνθου γράμ-
 ματα διδάσκει, μετὰ τελε-
 καύτῳ ἀρχῶν, παιδία συλλα-
 βίζειν ἀναγκάζων. Μί. εἰ
 μοι, ὦ Ἀλκιβρυχί, σὺ δέ, ἐπέ-
 τι βασιλεὺς ἦδ' αὖ (φῆς γὰρ καὶ
 βασιλεύσκει) ποῖς τιναῖς ἡγε-
 ράβας ἡγήνη τῷ βίῳ; ἢ πᾶσι
 ναυδάμορ ἦδ' αὖ, τὸ ἡφάλαιον
 ἦ, τι πῶρ' ἔστι τῶν ἀγαθῶν ἀ-
 πάντων, ἔχων; Αλ. μηδὲ
 ἀναμνήσῃς με, ὦ Μίκυλλί, οὐ
 τὰ τρισάθλι' ἦν τότε, τῆς
 ῥ' ἔγω πάσι, ἰπὸρ ἰφθίμα,
 παυδ' ἀάμων ἦναι δεκῶν,
 ἡδονὴ δὲ μυρίαὶ χύμαι συ-
 νών. Μί. τίσι ταύταις; πα-
 ράδοξα γὰρ, καὶ ὁ πάνυ πιστὰ

transuolarunt. MIC. Mo-
 deratos istos & cordatos
 narras. GAL. Verum a-
 liorum Micylle naufragia
 fœdissima conspicias, nem-
 pe ubi Cræsus reuulsis a-
 lis risum exhiberet Persis,
 consensu rogo: aut Diony-
 sius quum abdicatus tyran-
 nide, Corinthiorum in ur-
 be ludi literarij & magistrū
 ageret, post gesium tantum
 imperium puellōs compel-
 lens ut syllabas connecte-
 rent. MI. Dic mihi Gal-
 le: tu quum rex esses (nam
 ais te regem quoque fuisse)
 cuiusmodi tandem id uita
 genus experiebaris? Mirum
 ni tum felix eras, quādoqui-
 dem id quod est bonorum
 omnium caput, possidebas.
 GAL. Ne x mihi in me-
 moriam regeris, ὦ Micylle:
 usque adeo supra modum in-
 felix tum eram. Nam quo
 ad res externas, quemadmo-
 dum dixisti, planē fortunatus esse uidebar: at intus innu-
 merabilibus curis distringebar. MIC. Quibus tandem
 curis? Nam rem prorsus absurdam neq; credibilem nar-
 ρῶ.

φῆε. Ἀλλ' ἔρχου μὲν ἐκ ἐλί-
γυος χώρῃ, ὃ Μίνυαί, παμ-
φύρου τινός, καὶ πλεῖστη αὐθρό-
πων, καὶ ἐκείλῃ τῶν πόλεων,
ἐν ταῖς μάλιστα θαυμαστάς τε
ἀξίας, πόλιν αἰὲς τὴ ναυσίπλο-
ρον ἐκείνην ἀρρέμελόν, καὶ θα-
λάτῃ δούρῳ χρωμένη. καὶ
στρατιὰν πολλήν, καὶ ἱππο-
συγκροτημένην, καὶ Λορυ-
φομένην ἐκ ἐλίγυος, καὶ τελέ-
ρους, καὶ χρημάτων πλεῖστον
ἀδάειδον, καὶ χρυσὸς ὁ κοί-
λῳ πάμπαν, καὶ ὃ ἄλλῃ τ'
ἀρχῇ τραγῳδία πᾶσα, ἡ
ἐπὶ δολιχῷ ὀζυγῶμελόν, ὥστε
ὅποτε προΐοιμι· οἱ μὲν πολλοὶ
πρὸς κινύουσι, καὶ θύον τινα
ἔργον ὄντο, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλ-
λοις σωσίδων ὀψόμενοι· οἱ
δὲ καὶ αὐτοὶ τὰ τίγυ αὐτοῖς ὄν-
τον μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκρίβῳ
ἰσθάνεσθαι τὸ ἰδύμεν, τίω ἱ-
φιστρίδα, τὸ διάδραμα, τοῦτε
προπύμασι, ἢ ἰπομέλει.
ὅγῳ δὲ αἰδώς ἐπέστα μὲν ὡς,
καὶ

æstimabant si plexē contemplari licuisset quadrigam,
stragulam, diadema, tum ante ambulones, & eos qui à
tergo comitabantur. Ego inter hæc mihi conscius, quanto
te me

ras. GAL. Equidem im-
petabam regioni neutiquā
exigua Micyllæ, omnijuga-
rum rerum feraci, tum inco-
larum frequentia, neq; non
urbium pulchritudine cum
primis admiranda: prate-
rea fluminibus navigabilis-
simis, ac mari portuoso com-
moda. Ad hæc exercitus ino-
gens, equitatus spectatissi-
mus atq; excellens, satellitiū
haud exiguum, triremes, pe-
cuniarum vis maior quam
ut posset numerari, vasorum
argenteorum plurima co-
pia, reliquaq; omnis illa
principatus tragædia, stre-
pitusq; & apparatus supra
quā credi queat, exiru-
ctus atq; accumulatus. Itaq;
quum prodirem, pleriq; ado-
rabant, deum quempiam in-
tueri sese rati: abijq; truden-
tes alios concurrebant, quō
me conspicerent. nonnul-
li conscensis tectis, magni

ἐκείνῳ τῷ πολλῷ, ὅτι ἐ-
 τίμ' ἔσ' τό γ' ἰβηλαόντων ἀπο-
 βλητόμενον, καὶ τούτων ἀρ-
 χούνα, καὶ πρεσβυτέρων δαι-
 μονίας, τοιαύτῳ οὕτως κελευ-
 σιαίῳ παραδείγμασι· θυσί-
 σιν γὰρ τε καὶ ἔτε. σὺ δὲ καὶ
 τὰ ἴσδον ὅδ' ἔ' κελευσὶ λίγῃ.
 ΑΛ. τί πρῶτον εἰπῶ σοι, ὦ Μί-
 κυλλί, τὰς φόβας, καὶ τὰ δάγ-
 ματα, καὶ ὑπέρβια, καὶ μίσθ'
 τὸ παρὰ τῶν συνόντων, καὶ
 ἐπιβλαῖας, καὶ διὰ ταῦτα, ὅπου
 τι ὀλίγον, ἐπιπλάσσει ἡ ἀκῆ-
 νον, καὶ τὰ κῆρ' ἐμίσθ' ἐνεί-
 ρατα, καὶ ἐννοίας πολυπλό-
 κας, καὶ ἐλπίδας καὶ πονηρίας, ἢ
 τῷ ἀσχολίῳ, καὶ χρηματισ-
 μῶς, καὶ δίκαις καὶ ἡγεμονίαις,
 καὶ πρῶτα γὰρ καὶ σωφί-
 μασι, καὶ λογισμῶς; ὅφ' ἂν
 ἐλὶ ἐν κ' ἀπελαυνσάμενος ὁ
 δὲ ἰγγιγνέται, ἀλλὰ ἀνά-
 κη, ὡς ἰρ' ἀπάντων μόνον δια-
 σκοπεῖν, καὶ μυρία ἔχον πρά-
 γματα· οὐδὲ γὰρ Ἀτρεΐδῳ
 Ἀγαμέμνονα ὅπν' ἔχει γλυ-
 ceat, uerum ut omnibus de rebus solus dispiciat necesse
 est, milleq; negocia sustineat:

Quippe ^{dd} nec Atreiden Agamemnona dulcis habebat

Somnus,

illam plurimam quæ nati
 sit: nam istum ad modum uic-
 tæri, tam multis imperare
 mortalibus, ac numinibus in-
 star adorari, bætenus quia-
 dem cum Colossi exemplo
 quadrat. Siquidem hoc quoq;
 diuinum quiddam & admi-
 randum. Nunc autem quæ
 sunt intra ^{bb} Colossus, exo-
 ponito. G A. Quid primo
 loco tibi referam Micylle?
 utrum metus, curas mordæ-
 ces, suspiciones, odium quo
 regem persequuntur ἢ qui
 cum illo uiuunt, insidias, at-
 que eas ob res somnium ræo-
 rum, & hunc ipsum perle-
 nuem, ac plena tumultus in-
 somnia, cogitationes perple-
 xas, spes semper improbas:
 an ocæ penuriam, & occu-
 pationes, iudicia, expeditio-
 nes, edicta, fœdera, con-
 sultationes & quibus rebus
 sit ut ne perccæ somnium qui-
 dem aliqua te suaui frui li-

S O M N I V M, S E V G A L L V S. 597

πλείους, πολλὰ φρεσὶν ἐρμάνουσιν
 τα, καὶ ταῦτα, φησὶν ἑκείνων Α-
 χαίων ἀπαύτων. λυπῶν δὲ τὸ
 λυδὸν ἦν, ὡς οὖν, τὸ πῦρ
 οὐκ αὖτε κλίμαρ, κύμα ξυρο-
 λογῶν, ἄλλου δὲ Δίου, πρὸς
 οὗτος τισι τῶν Συρακυσίων ὡς
 πολυγέμων, καὶ ἄλλου παρο-
 μινίωμ ἰπποκλέων, καὶ πόρ-
 αδικαὶν Πτολεμαῖον, καὶ Πτο-
 λεμαῖον Σίλωνα. ἀλλὰ ὡς
 πάντα λυπῶν, ὁ ἴσως μὲν πρὸς
 αἰνῶντιον ξυρῶν, καὶ παλ-
 λακίς ἄλλω χεῖρα, καὶ ἀπο-
 τέραια τινος λιγέμεν, καὶ
 οὐκ αὖτε τὸ τῆς τῶν διερ-
 φόρων πρὸς ἀλλήλους διαψι-
 θυρίζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὁ-
 φορέσθαι δὲ τὸς φιλότατους
 μάστιγα, ὡς ἐκείνων αἰετὶ δὲ
 οὐκ ἔστιν ἰλασθῆναι. ὁ δὲ γυνὴ ὅ-
 ποτε τὸ παιδὸς ἀπιδάσθαι, ἰσχυρ-
 μάκων, ὁ δὲ καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῆς
 ἰσχυρίας τὸ δὲ ἄλλου ἰσως ὁ-
 μοιόρην καὶ ἄλλου καὶ ἄλλου
 ὅς. Μί. ἀπαγί, διατὰ ταῦτα
 εἶναι,

lius à filio veneno necatus est: alius item ab amasio. A-
 lium simile quoddam fortassis mortis genus eripuit.

MIC. Aragefis, atrociora miraque sunt ista quae narrat

Pp 3 ó galle.

Sotinus, multigenas uer-
 santem pectore curas.

idq; quæ reliqui omnes A-
 cbiuisterteret. Adde quod
 Lydum illum discruciat fio-
 lius mutis: Persam uero Cle-
 archus ad Cyrum desciscere
 atq; alium quempiam Dion-
 cum Syracusanis nonnullis
 ad aurem si communicans.
 Rursum alium quendam u-
 rit Parmenion collaudatus.
 Item Perdiccā Ptolemæus:
 Ptolemæum Seleucus. Quin
 illa quoq; molestiam affeo-
 runt, amasio per uim non
 sponte conuiuens, concubi-
 na alio gaudens: tum si qui
 defectionem parare dicant-
 tur, aut duo quatuorue sa-
 tellites inter sese confusur-
 rantes. Porro (quod est o-
 nium grauissimum) amicis-
 simi quicq; uel maxime sunt
 formidandi, semperq; me-
 tuendum ne quid magni ma-
 li ab illis exoriat. Nam a-

φῆς, ὦ Ἀλεξάνδρῳ. ἡμεῖς γὰρ
 πολλὴν ἀσφαλίτῳ σκνῆτιο.
 μῶν ἐπιπικρυβότα, ὃ πίνειν
 ἀπὸ χρυσῆς φιάλης, λιγύψ
 καὶ ἀκονίτω συνοσπρεσθῆναι
 σκευήσι τῇσι. ἡ δὲ λινδύ-
 νῃ ἡμεῖς μὲν, εἰ παρολιδύει τὸ
 σμιλίων, καὶ ἀμάρταν τῆς το-
 μῆς τῇ ἰσῷ δούλῳ, ὅλιγον τι αἰ-
 μάξαι τὸ δακτύλιον ἐν τῇ μένῃ.
 εἰ δὲ, ὡς φῆς, θαυμάσια δυνά-
 χειώτα, καὶ τὰυτὰ, μυρίαις
 πακοῖς σωόντες. εἴτ' ἐκιδάσθαι
 πῶσισι, ὡς μάλιστα φαί-
 νονται τοῖς τραγικοῖς ἐπὶ κρη-
 τῶν, ὡς πολλὰ ἰδὼν ἔστι,
 τίως μὲν Κίρκης παρ' Αἰθήρας ὄν-
 τας, ὃ Σισύφους ὃ Τηλέφους,
 διαδήματα ἔχοντας, καὶ φίλη
 ἑλικοτόκωπα, καὶ ἐπίστροφον
 κρόνον, καὶ χλαμύδα χρυσοῦπα-
 σον. ὅν δὲ, οἷα πολλὰ γίνονται,
 προσκρῖσας τις αὐτῷ, ἢ μίση
 τῇ σκνῆτι κατὰ πῖον, γίλῳτα
 δυνάδῃ παρίχει τοῖς βίβ-
 τῶν, τὴν προστάει μὲν συνο-
 τερῶν. αὐτῷ δακτύλῳ,
 ἡμυχ-

dia in scena præcipites det, risum profectò moueant spec-
 tatoribus, uidelicet persona una cum ipso diademate
 contrita,

δ' galle. Mibi igitur multo sit-
 tutius operæ cerdonicæ pro-
 num incumbere, quàm ex
 aurea bibere phiala comi-
 ter delatum haustum, cate-
 rum cicuta aconitoq; tem-
 peratum. Nam mibi quidē
 hoc unum est periculi, ut si
 paulum aberret ὅσμιλιον,
 deflectatq; à recta incisio-
 ne, summum secantis digitū
 exiguo sanguine tingat: at
 isti, quemadmodum narras,
 letifera agunt conuiuia, atq;
 id innumerabilibus in malis
 constituti. Deinde huius cō-
 ciderint, persimiles esse ui-
 dentur tragediarum histrio-
 nibus. Nam multi, sicut uide-
 re licet, quoad ii Cecropes
 sunt scilicet, aut κκ Sisyphi,
 aut Τηλεφῆ, diademata ge-
 stant, argenteisq; capulis gla-
 dios, comamq; uentilantem,
 χρῶ auro intertextam chla-
 mydem. quòd si quis (qualia
 nimirum permulta solent
 accidere) impulsos illos me-

SOMNIUM, SEU GALLVS. 599

ἡμαρμύνης δὲ οἱ ἀλλοῖσι λι-
 φαῖς τὰ ὑπερβαῖν, καὶ τῶν
 σκελῶν ὑπερβαλὺν γυμνασίων
 ὡς τῆς τιμῆς τῆς ἐνδοξοῦ
 φαίνονται ῥάκια, δύστω αἱ
 τα, καὶ τῶν ἐν βάδων τῶν ὑπερ-
 βάδων ἀπορροιαί τῶν, καὶ ἡ
 χι ἡσυχία λόγον τῶ πεδίοι. ὅς τις
 ὅπως με καὶ ἀναστῆν ἰδὶδα
 φαί ὑδα, ὡ βίησισι ἀλλοτρίων.
 ἀλλὰ τυραννὶς μὲν, τειχέων τε
 ὁφθαλμοῖσι τῶν πᾶσι δὲ ὁ ἡνῶν,
 ὁ ἰχθύς ὁ βάτραχος ὁ πῶτι γί-
 νοιο, πῶς ἰσχυρὸν ἐκένω τῶν
 διατρίβων; Ἀλλ. μακρὸν τειχέ-
 ον ἀναστῆν τὸν λόγον, καὶ
 ὁ τῶ παρόντος ἡμῶν, πλὴν τῶ
 γι ἡφάλας, ὁ δὲ ἡσυχία ὅς τις
 ἀπραγμονέστω τῶν βίων ἡ-
 δόξαι με τῶ ἀνθρώπου, μέναι
 τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ
 χρείαις ἡμιμύητος, τῶν
 ὅλων δὲ ἡσυχία, ὁ συνοφάντω
 βάτραχος, ὁ σιφιστὴν κελσίον,
 ὁ ἡσυχία ἡνῶν, ὁ ἡσυχία
 δὲ ἀλλοτρίων καὶ τῶν, ὁ
 σα ὑμῶν ἐπιθυμῶν, ὁ
 dem publicanum equum, aut sycophantam ranam, aut so-
 phistam graculū, aut popinatorē culicem, aut cinedū gal-
 lum, atq; id genus alia, quæ uos studio cōminiscimini, haud

contrita, uero autem actus
 ris capite luxato, cruribusq;
 maxima ex parte renuda-
 tis: ut iam interioris amictus
 quàm miseri sint panni, fiat
 perspicuum: ac cothurnorū
 quos pedibus induxerunt,
 appareat deformitas, haud
 quaquam ad pedis modum
 respondentium. Vide ut ne
 iam similitudines conferre
 docueris optime galle. Cæ-
 terum tyrannis talis quædā
 res tibi uisa est esse: uerū ubi
 equus esses, aut canis,
 aut piscis, aut rana, quomo-
 do eam uitæ rationem fere-
 bas? GAL. Istum¹¹ quens
 nunc suscitatus sermonem, et
 longior sit, neq; breuius tem-
 poris. Illud¹² enim autem unum
 in genere dixerim, nullam
 ex omnibus uitam mihi nō
 uisam tranquilliorē uitā
 humana, naturalibus dun-
 taxat cupiditatibus et uis-
 bus circumscriptam. Siqui-
 dem publicanum equum, aut sycophantam ranam, aut so-
 phistam graculū, aut popinatorē culicem, aut cinedū gal-
 lum, atq; id genus alia, quæ uos studio cōminiscimini, haud
 Pp 4 qua-

αὐτοῖς ἐν ἱερείῳ. ΜΙ. ἀ-
 λυθὲ ταῦτα ἴσως, ὦ Αλκιτε-
 ῶν· ἔγω δὲ, ἔγω πίπτονθα, οὐκ
 αἰσχυόμεμαι πρὸς σὶ λίγην. ἔ-
 δὶ πω δύνωμαι ἀπομαθεῖν τῶν
 ἐπιθυμίων, ἢ ἢ παύσασθαι ἀ-
 χον, πλῆσι ὅτ' ὑγνίσθαι, ἀλλὰ
 μοι καὶ τὸν ὑπνιον ἴτι πρὸ τ'
 ἐφθάλμων ἴτην, ἐπιδεικνύ-
 μην τὸ χρυσίον. καὶ μάλο-
 ῦα ἰὼ τῷ λατρεῖσι Σίμωνι
 ἀποπνίγομαι, τρυφῶντι ἐν ἀ-
 γαστοῖς τιστοῖς. ΑΛΙ. ἔγω
 σὶ ἴσασμαι, ὦ Μίκυλλε, καὶ ἰ-
 παύσῃς ἴτι νύξ ἔστιν. ὁρῶ-
 νται, ἴπα μοι· ἀπάξω γὰρ σε
 πρὸς αὐτὸν ἱεῖν τὸν Σίμω-
 να, καὶ αἶε τὰς τ' ἄλλων πλε-
 σίων οἰκίας, αἶε ἴδοις, εἴα τὰ
 παρ' αὐτοῖς ὄσθι. ΜΙ. πῶς ἔ-
 τε, ἐκλεασμένον τῶν θυρῶν·
 μὴ καὶ τοιχωρυχῆμι συνοῶμαι
 γυάσσει; ΑΛΙ. ἔδοξα μὲν, ἀλλ'
 ὁ Ἑρμῆς, οὐκ ὁρῶς ἐμὲ, ὁρῶ
 ρῖον ἰδοκέ μοι ἔτε, ἰὼ τις τὸ
 ἄρῳ πρὸς τὸ μέγατον, ὁ δὲ
 ἀπαλάττω ἰπικαμπίς ὄσθι.

ΜΙ.

facor, hoc optanii mibi largitus est, ut sit quis longissimam
 caudæ plumam, quæ ob molliem inflectitur. ΜΙC.

Atqui

quaquā inter illos videbis.
 ΜΙC. Quæ dicis ὦ gallé,
 fortassis vera sunt: uerūm
 non me pudebit apud te fa-
 teri quod mibi accidit. Haud
 unquam quivi dediscere cu-
 piditatem illam à puero mi-
 bi insitam, uidelicet ut di-
 ues euadam. Quin nunc quo-
 que somnium illud ob ocu-
 los uersatur, aurum osten-
 tans: potissimūm autem sce-
 lestus ille Simon excruciat,
 qui quidem tantas inter oo-
 pes delicietur. G A L. At
 ego te isto non leuabo morbo
 Micylle, tametsi nox etiam o-
 dium est. Surge modò, ac se-
 quere me. Siquidem ad ip-
 sum te Simonem adducam,
 atq; in aliorum diuitum æ-
 des, quò nimirū uideas quo o-
 modo res habeant apud il-
 los. ΜΙC. Istuc quo pa-
 ёto, clausis foribus? Nū me
 parietes transfodere como-
 pelles? G A L. Nequaquā
 uerūm Mercurius, cui sum

Μί. Δύο δ' ἔτι σοι ταῦτά.
 Αλ. τὸ δεξιὸν τοίνυν ἔγωγε αὐ-
 τῷ ἀποσπάσαι παράσχωί-
 χαι, ἵε δὲ σου αὐτὸ βάλειναι, αὐτὸ δὲ
 γὰρ τί ὁ τοῦτο; ὦ πάσαν βύ-
 ραν διώκεις, καὶ ἔρξαι τὰ πᾶν-
 τα, ἔχοντάς τ' αὐτόν. Μί.
 ἡλιθέεις με, ὦ Αλκίτρον, καὶ
 σὺ γόνος ὦν, ἵμερ δ' οὐκ ἔστιν τῷ-
 το ἀπ' αὐτοῦ παρὰ σφίσι, ἵψα τὰ
 Σίμωνος πάντα ἐν βραχὺ δού-
 ροι μετακινῶν, ὡς ἀποτίσω γὰρ
 αὐτὰ πειράζων, ὃ δὲ αὐτὸς
 πειράζεται, ἀποπίνων τὰ
 λατύνεσθαι. Αλ. ὅθιμις γι-
 νώδα τῷτο· παρήγγαλιν γὰρ
 ὁ Ἑρμῆς, ὅρ τοῦτο τὸ ἰργά-
 σθαι ὃ ἔχω τὸ πῶδον, αὐτὸς
 δείσαστά με, καλὰ φωνάσαι
 αὐτόν. Μί. ἀπίθασον λίγαις,
 καλὴ πῶδον τὸν Ἑρμῆν αὐτόν ἐν-
 τα, τοῖς ἄλλοις φρονῶν ἔτι τοῖς
 τα, ἀπὸ μὲν δ' ὅμως ἀφίξει-
 ναι γὰρ ἔτι χρυσίον, ἢρ δὲ ὡς
 μω. Αλ. ἀπὸ τίλου ὦ Μίνυλ-
 λι πρότερον τὸ πῶδον, τί τῷτο,
 ἄμφω ἀπὸ τίλου; Μί. ἀσφα-
 λίστορον

auferam, si modò possim.
 uellito. Quid hoc rei? ambas reuulsiſti.

Atqui duas habes eiusmodi.
 GAL. At dextram ex his
 auulsam cuiuscunque ego gesta-
 dam dedero, in quoad uolue-
 ro, fores omnes poterit ape-
 rire, cunctasque uidere, ipse in-
 uisibilis. MIC. Equidem
 ignorabam, ὁ γὰρ, te preo-
 stigarum quoque peritum esse.
 Porro si mihi isthuc semel
 praestiteris, uidebis illic ὁ Si-
 monis uniuersas opes huc
 deportatas. nam eas huc reo-
 diens transferam: ac ille rur-
 sum circumrodet ebibetque pu-
 tria coria, quibus consuevit
 soleas compingere. GAL.
 Atqui nefas sit isthuc face-
 re. siquidem Mercurius il-
 lud mihi mandauit, ut si quis
 pennam tenens, istiusmodi
 quippiam patrarit, uocife-
 rans furem proderem. MI.
 Rem neutiquam uerisimilem
 narras, nempe Mercurium,
 quum ipse sit fur, non sinere
 alios ut idem faciant. Sed
 tamen abeamus. Nam autem

GAL. Pennam prius reo-
 uulsiſti. MICY. Tutum

αἰτῶν ὥτῳ, ὃ Ἀλικῆρνόν,
 καὶ οἱ ὅτῳ ἀμορφόν τὴ πρᾶ-
 γμα ἄρτι, ὡς μὲν χολούεις διὰ
 θάτορον ὅλ' ἔρᾳς μίρῳ. Ἀλ.
 ἔγω. ἰδὲ τὸν Σίμωνα πρῶτον
 ἀπιμῆν, ὃ πᾶρ ἄλλων τινὰ τ'
 πλεσίωρ; Μί. ἄμνησιν,
 ἀλλὰ πρὶ τὸν Σίμωνα, ὅς αὖ
 τὶ δυσῆλκον τιτρασύλλατος,
 ἔλα πλετύσαι, ἄναι ἀξιοί.
 καὶ δὲ πᾶρ ὅλ' ἔρᾳς μίρῳ ἰδὲ τὰς
 θύρας, τί ἔμ' ποῖω τὸ μίλ' αὖ τῷ-
 το; Ἀλ. ἐπὶ ὅλ' τὴ πρᾶτον
 ἰδὲ τὸ ἐλάττωρ. Μί. ἰδὲ δὲ,
 ὃ Ἡράκλεις, ἀσπικίταται,
 ὅσῳ ἐλάττωρ, ὃ θύρα. Ἀλ.
 ὅτῳ ἴς τὸ πρᾶτον, ἔρᾳς αὖ-
 τὸν ἀγρυπνιῶτα, καὶ λογιζέ-
 μηρον; Μί. ὅτῳ νὺ Δία, πρὶς
 ἀμυράν γι καὶ ἀψῶσαν ἰὼ
 θυγαλίδ' αὖ, καὶ ὅλ' ἔρᾳς δὲ ἴσιν,
 ὃ πρὶς ὅλ' ἔρᾳς, ὃ Ἀλικῆρνόν.
 καὶ ἐλάττωρ ὅλ' ἔρᾳς, ἰκτι-
 τικὸς ὑπὲρ φρενίδων δολα-
 δὲ ὃ γὰρ νισῶν ἄλλως ἐλί-
 γιτε. Ἀλ. ἄμνησιν ἄ φρενί-
 ὃ γὰρ ὅτῳ ἔρᾳς ἰκτινὸς ἴσιν.
 Σί. ἰκτινὸν τάλαντα μὲν
 scilicet quid dicat. siquidem
 ad eum modum sit affectus.

hoc quidem ὃ γαλλε, tum tibi
 minus fœdum sit futurum,
 ne altera caudæ parte mu-
 tilatus claudices. G A L.
 Age sanè. sed utrum Simo-
 nem prius adimus, an alium
 quempiam diuitum? M I.
 Haud aliò, imò ad Simonē,
 qui videlicet pro dissyllabo
 tetrasyllabus esse affectet,
 posteaquam diues euasit.
 Sed iā ad fores accessimus.
 Quid igitur deinceps facio?
 G A L. Pennam feræ ad-
 moue. M I C. Ecce autem,
 dy boni, ostium perinde atq;
 clauis resiliit. G A L. Per-
 ge, porro præcedens. Vides
 illum οο uigilantem ac sup-
 putantem? M I C. Video
 per Iohem, & quidem ad
 obscuram siuculosamq; lu-
 cernam. Præterea pascet,
 baud scio unde, galle, totusq;
 exaruit, atq; extenuatus est,
 mirū PP ni curis: neq; enim
 auditum est illum alioqui
 malè habere. G A L. Au-
 intelliges quibus de causis
 S I. Nimirum septuaginta
 illa

S O M N I U M, S E V G A L L U S. 603

ἰβλομένην ἱκανὰ πάντων ἀ-
σφαλῶς ὑπὲρ τῆς ἐλπίδος κατορώ-
ρευται, καὶ ὁ δὲ εἰς ἡλ. ἔδωκε.
τὰ δὲ ἱκαναίδικα ἔδωκε Σωσύ-
λῳ ὁ ἱππικὸς ὑπὲρ τῆς φάτ-
της κατακρύπτειντά μιν, ἔλπε
γούμωσιν τὴν ἱπποτάσσειν
ἐπὶ πάντων ἐπιμελῆς, ἄλλως τ'
ὁ δὲ φιλόπουν. ὦν· εἰς δὲ
διερχόμενος πολλὰ πλεῖον τῶν
τοῦ· ἐπὶ τῶν γὰρ ὁ Τίβις· τὰ
εἶχεν αὐτῷ ἔτι μίγαντες ὡς ὅντι
καὶ ἔχοντες· ἐλπίς δὲ τῆς γυ-
ναϊκῆς ἐλπίς ἰωνῶναι πῶς
τε δραχμῶν· ἔλπε τὰ μὲν ἔτι
σπαρῶσι καταδράμεναι, ἀλλ'
ὁ δὲ τὰ ἐκπύματα ἐν ἀσφα-
λῇ μοι ἀπέπειται, τὰ αὐτὰ
ἔτι, δούμα γούμω μὲν τις ὑπο-
ρύξας τὸν τοῖχον, ὡφίλειται
τὰ αὐτὰ, πολλοὶ φθονοῦσι, καὶ
ἐπιβελούνοσι μοι, καὶ μάλιστα
ὁ γέτωρ Μικυλλῷ. Μί-
νε δὲ διὰ· οὐ γὰρ ἔμοι· ἐγὼ,
καὶ τὰ τρύβια ὑπὲρ μάλης
ἔχω. Ἀλλ', σιῶπυσιν ὦ
Μικυλλε, μὴ καταφράσῃς
παρὶν.

illa talenta tunc admodum
subleſtica deſoſſa ſunt, neq;
quiſquam alius omnino vi-
dit. At uero ſedecim illa So-
ſylus equiſo uidit me ſub præ-
ſepe occultantem. Itaque de-
curando ſtabulo non eſt ad-
modum ſollicitus, quanquam
nec alias admodum laboris
appetens. Veriſimile eſt au-
tem, illum multo etiam his
plura ſuſtulſſe. Nam unde
alioqui Tibius heri tam in-
gens ſaſamentum illi obſo-
nio propoſuiſſei? Tum autē
aiunt illum monile emiſſe
uxori drachmis quinque. Hui-
miſero mibi. Hi omnia mea
diſſipabūt bona. Quid quod
ne pocula quidem ſat in tu-
to mibi recondita ſunt, quā
ſint multa? Vereor enim ne
quis ea ſuffoſſo pariete tole-
rat. Complures mibi inui-
dent, atque inſidias parant
præter ceteros autem Mi-
cylus iſte uicinus. M. C.
Ita per Iouem. Nā tibi ſum
ſimilis, ac patellas ſub ala
geſſo. G. A. L. Tace Micylle, ne prouinis ipſo in furto nos
prodas.

geſſo. G. A. L. Tace Micylle, ne prouinis ipſo in furto nos
prodas.

παρὶς τας ἑμέας. Σί. ἄριστον
 γούῳ, ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάτ-
 τειν, ἅπασαν πόρῃσι με διακα-
 τὰς ἐν λυκῇ τῶν οἰκίαν. τίς
 αὐτῷ; ὁρῶ σίγῃ, ὦ τοιχωρύ-
 χι, μὰ Δία, ἰπὰ λείων γιγνῶ-
 νυγχάουσι. ἴδ' ἴχθ'· ἀβελήσων
 αὐτίς, αὐτῶς τὸ χρυσίον,
 μή τι με πρόσω δειλάτῃ. ἴδ' ἴδ',
 πάλιν ἰψίφονί τις ἰπ' ἱμῖ,
 δευλὰ πελορημαί, καὶ ἰπὶ
 βαλδύμασι πρὸς ἀπάντων. πῶ
 μοι τὸ ξιφίδιον, ἂν λάβω ἱνὰ;
 θάπ' ἡμῶν αὐτίς τὸ χρυσίον.
 ΑΛ. τοιαῦτα μέν σοι, ὦ Μί-
 κυλλι, τὰ Σίμωνος. ἀπὶ ἡμῶν
 δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινά, ἵνα
 ἴτε ὀλίγον εἰ νυκτὸς λοιπὸν
 ἔσται. Μί. ὁ κακοδαίμων,
 εἶον βίον τὸν βίον; ἔχθροισι εὖ-
 τω πλατῶν γίνοιτο. κατὰ κέρ-
 ρες γούῳ πατάξας αὐτὸν, ἀο-
 πιλῶν βάλομαι. Σί. τίς πᾶ-
 ταξιμι; λησδύομαι ὁ δυσυ-
 χέας. Μί. εἰμῶσι, καὶ ἀγρύπ-
 νει, καὶ ὁμοίως γίγνηται τὸ χρῶμα
 τῷ χρυσῷ, προσετιτυκὸς αὐτῷ.
 ὁμῶς δὲ, ὦ δολῶ, τῷ φωνῶν
 miser. Μί. Plora ac nigila, ac rīq; similis corpore reddaris,
 quādoquidē illi affixus ac deditus es. Nos aut, si videtur, Gni-

prodas. SIM. Optimum
 igitur fuerit, ut ipse insom-
 nis seruem. Omnem obibo
 domum, in orbem obambu-
 lans. Quis iste? Video te per-
 louem, ὁ parietū perfossor,
 posteaquam es columna. be-
 ne res se habet. Pernumera-
 bo denū refossū argen-
 tum, ne quid forte dudū me
 fugerit. En rursū obstre-
 puit mibi nescio quis. Nimis
 rum obsideor, atq; insidijs
 appetor ab omnibus. Vbi
 mibi gladius, si quenquam
 deprehendero? Rursū au-
 rum defodiamus. GAL.
 Sic tibi habent, ὁ Micylle,
 res Simonis. Sed abeamus
 ad aliū quempiam, donec
 noctis adhuc aliquantulum
 superest. MIC. O' miser,
 cuiusmodi uiuit uī am? hostio-
 bus cueniat ad hunc modū
 diuites esse. Itaq; pugno illi
 in maxillam illiso, uolo dis-
 scedere. SI. Quis me pulsa-
 uit? Latrocinio despolior
 pbonem

S O M N I V M, S E V G A L L V S. 605

δακρυόω ἰδυμένη· ὁ μακρὰν
 δὲ καὶ οὕτως εἰκῇ, ἀνίστατο
 αὐτὸς ἡμῖν ὁ θύρα. ΑΛ. ἔρῃ
 ἱπαγρυπνοῦντα καὶ ἔτερον ἰδὼν
 φρουρίδων, ἀεὶ λογιζόμενον
 τὰς τέκας, καὶ τὰς δακτύλους κα-
 τὰ κληκόντα, ὅμ δὲ ὅς μιν ὁ-
 λίγον πάντα ταῦτα λιπύη, αἰ-
 σιόφω ὁ ἱμπίδα ὁ μῦθον γρη-
 ῶσα. ΜΙ. ἔρῃ λακοδάρμονα,
 καὶ ἀνέστην ἀνδρῶπον, ὁ δὲ τῶν
 πολλῶν τῆς σίλφης ὁ ἱμπίδα
 ἄμενον βιοῦντα, ὥς ἢ καὶ ἔτερος
 ἱππότης ὅλος ὑπὸ τῷ λογισ-
 μῶν· ἵπ· ἄλλοι ἀπίστων. ΑΛ.
 παρὰ τὸ σὲν Εὐκράτῳ, εἰ δὲ
 καὶ καὶ ἰδὼν γὰρ ἀνίσταται καὶ αὐτὸς
 ὁ θύρα, ὥς ἡ σίλφη. ΜΙ. ἄ-
 πάντα ταῦτα μικρὸν ἱμπε-
 ρῶν ἡμῖν. ΑΛ. ἴτι γὰρ σὺ
 ὁ νεροπολὺς τὸ πλεον· ἔρῃ
 γοῶν τὸ Εὐκράτῳ αὐτὸν ᾧ ὑπὸ
 τῇ εἰκῇ, πρὸς βύτιον αἰθρο-
 πον. ΜΙ. ἔρῃ νῦν Δία καὶ ἀπυ-
 γοσιώων τινὰ, καὶ πασχισσο-
 μόν, καὶ ἀσίλφειαν ὅτι ἀνδρῶπι-
 οῦ· τῶν γυναικῶν ἢ ἱππότης,
 ὑπὸ τῷ μαγίῳ μαιχασομένῳ
 αὐτὸς προεῖλον quiddam haudquaquam uirile. Porro al-
 tera ex parte ipsam item uxorem à coquo constupra-

phonē fœneratorē uisamus.
 Nā nec is procul hinc habi-
 tat. Ipsæ nobis suapte sponte
 fores patuerunt. G A. Vā-
 des ἡ ἡς quorū curis inui-
 gilantem, ὁ usurarum ra-
 tiones iterantem digitis con-
 tortis· cui propemodum re-
 lictis his omnibus sit in sil-
 pbam aut culicem aut mus-
 scam abeundum. MIC.
 Equidem uideo miserum
 ac uerorem hominem, ne
 nunc quidem multo melio-
 rem uiuere uitam, quàm
 silpbæ aut culicis· adeò totus
 ὁ hic à curis ὁ rationi-
 bus est extenuatus. Nunc ad
 alium eamus. G A L. Ad
 tuum, si uidetur, Eucratem.
 En tibi fores per se patuere.
 Quin introimus? MIC.
 Paulo antè hæc omnia mea-
 erant. G A L. At etiam
 nunc tu diuitias somnias? Vi-
 detur igitur Eucratem ipsum
 quidem à famulo, uirum na-
 tu grandem? MIC. Vi-
 deo proeclō quiddam haudquaquam uirile. Porro al-
 tera ex parte ipsam item uxorem à coquo constupra-
 ri. G A L.

καὶ αὐτῶν. ΑΛΙ. τί οὖν ἴσῃ
 λαιε ἂν καὶ τέτων ἡλερινε.
 μῆν, ὃ Μίνυλλι, πάντα ἔχον
 εὐεφράτεις; ΜΙ. μυσταμῆς,
 ὃ Αλικρυῶν, λιμῶ πρόδορον
 ἀπολείμω, ὃ τοῖστέν τι πά-
 θωμαι. χωρίτω τὸ χρυσίον, καὶ
 τὰ δαῖνα. Δύο ὀβολοὶ ἔμει γε
 πλεόντες ὅτι μάλλον, ὃ τοιχε-
 ρυχῆσθαι πρὸς τῶν εἰκαστῶν.
 ΑΛΙ. ἀλλὰ νῦν ἡμέρα γὰρ ἔσθαι
 ἔμφι τὸ λυκαργίς αὐτὸ, ἀπὶ
 μὲν εἰμαδί, παρ' ἡμῶν. τὰ
 λοιπὰ δὲ ἐσθ' αὐτοῖς ὅ-
 ψει, ὃ Μίνυλ-
 λι.

ri. G A. Quid ergo? Num
 optaris ὃ horum haeres e-
 xistere Micylle, cuncta-
 possidere quæ sunt Bucra-
 tis? MIC. Haudquaquam
 galle: imò fame citius inte-
 rierim, quàm id genus quipo-
 piam patrarem. Valeat au-
 rum ὃ conuiuia. Duo obo-
 li mihi potiores diuitiæ sunt;
 quàm si à domesticis mihi
 domus perfodiatur. G A.
 Sed iam nunc, quandoquidē
 dies ferme diluxit, domum
 ad nos redeamus. Reliqua
 rursus alias uidebis Micylle.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

ARGUMENTVM.

Dialogus longè festiuissimus, in quo Pythagoram uelut ini-
 postorem ac præstigatorum taxat, cum eius dogmata de metē-
 psychosi aut metamorphosi prodigiosa animarum, hoc est,
 migratione earum in uaria corpora. Stoicorum etiam fasti-
 ridet, qui alioqui mollissimi uultus, uestium-
 seueritate, uitæ
 continentiam præ se ferebant. Diuitum ac regū uita quantis
 sit ærumnis obnoxia, docet: contrā quā expedita res pau-
 pertas hilaris, suā-
 contenta sorte. Introducit Gallum cum
 hero suo Micyllo iutore confabulatē, magis ridiculē quā
 ullus possit γλωττοποιῆς: sed rursus sapientius, quā Sorbo-
 nicorum ac Sophistarum uul-
 gus nonnunquam in scholis ma-
 gno supercilio magnis de nugis disputat. Solent autem uel
 extremæ sortis homines, aliquando magnifica quædam som-
 niare:

niaret quemadmodum hic Micellus, qui per somnum opulentissimus, experfectus cerdo quispiam erat, Iro penè pauperior. Nam somniare, sperandi genus est, inquit Erasmus. Non dissimilem Iuane spei ac cupiditatis imaginem, Theocritus proponit in Piscatore, Erillio 25. qui somniat se grandem, piscem aureum cepisse, atq; ingenti gaudio exanimatum sanctè iurasse, nunquam se amplius dum uiueret, piscibus capiendis operam daturum esse, sed de aureo illo pisce quem in somnis ceperat, sumptum facturum, atq; ita suauiter in ocio & luxu uitam exacturum suam. Manè cum unà cum somno & aureus ille piscis, & spes ipsa auolasset, neq; esset experfecto ex auertero illo somno unde uictitaret: nisi & ipse, & uxor ac liberi fame perire uellent, uel inuitus, & contrà quàm iurauerat in somnis, ad còsuetos labores redire cogitur. Quod autè homines magnopere cupiunt & optant, de eo somniant: Vide prouerbiū Erasmi: Quæcunque in somno uidentur.

a At te scelestissime.) Exordium ab imprecatione. b Antelucano morficat.) Galli cantus importunus nonnunquā est, & quoniam nos à lecto exuleitat, à Græcis (ut Plinius inquit) ἀντελὺς καὶ ἀνελὺς dictus est. c Titillatq; nam.) Amplificatio à tempore. d Gnomon aduentūs diei.) id est, horologium. Id fieri docent Physici, per ἀντιφασίαν. e Quasi uellus illud.) Alludit ad fabellam de dracone, per uigili custode aurei uelleris. Ouid. in Metamor. f Here Micelle, eundem.) Defensio per absolutionem, à fine. g Lucem anteuertissem.) Gallus enim à poetis dicitur lucis prænunciū ales: & auis lucis, à Martiale hoc uersu:

Cristatq; sonant undiq; lucis aues.

h Magis mutus fuero piscibus.) Aristoteles 2. de Anima adimit omnibus piscibus uocem, excepto scaphro & porco fluuiatili. Veteres autem quemuis piscem uocabant ἄλογον, quòd uocem edere non posset. Vnde Plutarchus in Symposiacis, & Athenæus, existimant Pythagoricos à piscibus abstinuisse ob ἡσυχίαν, id est, silētium, quam Pythagoras docuit. Idem Lucianus in Alecyone: Nam muta sanè quæ in aquis degunt. i Per somnium diues.) Simile protulit Cicero in Salsitium: Vade tu, qui modò ne paternam quidem domum redimere potueris, repentè tanquam somnio beatus, hortos pretiosissimos, uillam Tiburti, & Cæsaris reliquas possessiones parauit.

paraueris. Quicquid enim optaris, id somnare contigit quibuslibet, sicuti Micyllus diuitem se ac prepotentem somniat. Pastor quidam apud Theocritum in Egloga nona:

ἔχω δ' αἰ τοῖς θεοῖς ὅτι κενύω

φαινομαι, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαῖρας. id est:

Possideo quaecunque solent sub nocte uideri

In omnis, uti magnam ouium, multasq; capellas.

Apud eundem Theocritum Piscator somniat aureum piscem. Et infimæ sortis homines, nonnunquam reginarum coniugium somniant. k Flurias ex perfectus. Solomon in Proverb. cap. 6. Usquequò piger dormis? quando surges è somno tuo? Paululum dormies, & ueniet tibi quasi uator egestas, & pauperies quasi uir armatus. l O' prodigiorum. Τόπος τοῦ ζῆτος, Iuppiter prodigiorum auersor. Sophocles in Oedipo Epicolono uocat malorum depulsores: ὁ δὲ ζῆτος, τὸ ποῦ εἰς πρὸς β. id est: Iuppiter malorum depulsor, quis nam hic senex? Hesiychius ait, ἀγαστες θεοὶς deos esse signorum ac prodigiorum effectores. m Auerfor Iuppiter. Ab admiratione. n Malorū depulsor Hercules.) Αἰσχυρὸς Hercules, hoc est, expellens mala, post Apollinē etiā dictus est, cuius etiā meminit Hesiychius. Quibus monstris terras liberant, plena sunt omnia. o At tu mihi. Nouitatem rei eleuat ab exemplis. p Achillis equus. Xanthus Achillis equus concionans apud Homerum Ἰλιάδ. τ. in fine, τὸν δ' ἄρ' ὤρε (ὁ γὰρ, προτίθησι τὸ δῶς αἰόλες ἰππεύ, & μακρὰ χάρ' ἰσχυρὰς.) Longum ualere iussisset. Rem autē d qua nos abdicamus ei renunciare dicimur, ac longum ualere iuberet: sumpta metaphora ab iis, qui dū edunt diutius abstinere, seu nunquam reditura. Usurpat Lucianus in Ioue Tragædo. item in Apologia ὡς τ' ἰπ τῆ προσαγορεύοντι πᾶσι μακρὰς, interpretatur proverbium his quidē uerbis: τὸ γὰρ μακρὰς χε γὰρ τὸ μακρὸν χρόνον ἀνδρῶν id est, hoc dictum longum ualere, declarat nobis non amplius curæ futurum. Verg. Et longum formosē uale, uale inquit, Iola. r Navis cui nomen Argo.) Argo dicitur fuisse prima nauis, in qua Iason cū quinquagintaquatuor heroibus Thessalis nauigauit Colchos, ad rapiendū uellus aureā. Dicta ab eiusdem nominis artifice, qui etiam inter nauigandum eius resarciendæ curam susceperat. Alij ab ἄργος, quod est uelox. Facta est autem arboribus Dodonæ sylux Epyri Ioui sacræ, quibus

olim

olim oracula reddebantur. Vocales enim fuisse dicuntur. Vnde & poetae finxerunt, hanc nanem fuisse vocalem & loquaculā. Seneca: Ipsa quoque vocem prodidit Argo. Ad id poeta doctissimus respexit quod Argonauticōn 4. Apollonius scribit, in carina navis Argus à Pallade lignum fuisse impactum ex Dodonide fago, quod humana voce fungeretur quandoque. Sic enim ait: αὐτὴν δ' ἠφρωτὰ χερσὶν ἀνδρῶν ἐν ὀπίμῳ πρὸς τῶν βίοντων ἀνδρῶν ἢ γλαυφῶν ἐκείνῳ Ἄργον. Propterea Lycophron alicubi λαλῶντα κίοντα id est, garrulam nuncupat picam. Eius interpretæ: illa, inquit λαλῶντα κίοντα ἢ γλαυφῶν ἐκείνῳ Ἄργον. id est Carinam habebat loquacissimam ex Dodonæ quercu. Porro vetus Arati Phænomenon interpretæ scribit, Danaū ab Aegypto fratre se proripientem, auxilio Minervæ iuocasse, à qua primum sit compacta navis, quæ Argo sit appellata, eaque petiit Danaus Argos. Aufone autem Aeschylus, ab Minervæ eadem materiam quandam loquentem navis insertā: quod repetit Iginus quoque. Extat & Antipatri epigramma de nauta quodam fulmine ictō, cuius navis per se, moderate nullo, ad litus delata rem gestam significavit. Nec Argoam, inquit, expetiuit carinā. ἀργαῖα δὲ βίοντα, ἢ Ἄργον μὴ νοῦσα ἢ φρασίμ, ἀργαῖα δὲ ἢ ἐκείνῳ πρὸς τῶν. Reperias & alibi eius rei mentionem, maximè apud Claudisum de victoria Stiliconis contra Alaricum:

— Licet omnia nates

*In manus celebrata ferant, ipsamque secūdis,
Argon trabibus tacuit fuisse Minervam.
Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu,
Robora, sed cæso toto Iovis arbore luto
Arbore præfaga tabulas animasse loquaces.*

s Mercurij sim affessor.) Portæ Mercurio ideo Gallū assessorem faciunt, quod liturati & negotiatores vigilare habent necesse. Nec totam somno fas est consumere noctem.

t Loquacissimi.) ἡ ἀφροσύνη id est, insurro, seu loquax Mercurius sic & Athenis & vocatus & cultus, cuius Demosthenes meminit in oratione Naxiastica legitima sit, ut Harpocration scribit. u Deorū quoque omnium facundissimi.) Mercurius est sermonis auctor, & eloquentiæ Deus. Martialis libro septimo.

Cyllenes cœliq; decus, facunde minister.

- Idem Lucianus in apologia Pro mercede conductis: Eloquen-
tiz præsidæ Mercurio sacrificabo. x Quempiam fuisse
Gallum. y Gallus adolescens in aulam conuersus Rhodiginus
lib. 16. ca. 13. y Cum Venerem adiret Mars. Martis & Vene-
ris adulterium à Sole deprehensum, vide apud Ouid. lib. 4.
Metamorph. cuius verba Solignus sic contraxit:

Leucothæ post hanc Solis narrabat amores,

Qui tua vulgabat Martia supra Venus:

Mæca tunc nobis penantur retia iunctim:

Et sunt hæc cunctis fabula nota deæ.

z Solem exorientem. Præter noctis deliquium & acces-
sum diei galli cantu metuebantur. quorum horarum non-
dum repertis. Gallus autem tribus intervallis cant, prænun-
tians diem. Quæ de re Plinius lib. 10. cap. 21. Et hi nostri uigi-
les nocturni, quos excitandis in opera mortalibus, cum pen-
doq; somno natura genuit, norunt sidera, & ternas distin-
guunt horas interdiu cantu cum sole sunt cubitus: quartaq;
castræsi vigilia, ad curas laboremq; reuocant. Nec solis or-
tum incauti sinunt obrepere, diemq; venientem nuntiant
cantu: plura uerò cantum plausu laterum. Hactenus Plinius.
Cur autem id accidat gallis, Democritus apud Ciceronem
de Divinationibus, concoctionem affert in causa putat, quod
id tēporis eis à pectore depulsa in omne corpus digeritur.
Hinc aut animantem inter mirum & calidum, et omnia statim
coëcoquat. Porro ad hanc Luciani fabulam referūt. Ausonius:

— *Ter clausus istum Rex*

Signa cantu, perit de pectore Marte latentes,

Martialis: Crisiatq; sonant undiq; iuncti anes.

Politianus sentē & eleganter naturam huius avis describit
in suo Rustico. A Maciarchida, Maciarchi annulorem
sculptoris filio. de quo Diog. Laert. B Quinistituit. De
disciplina Pythagorica, siue eius dogmatibus & symbolis,
Gellius libro primo, capite nono, item libro quarto, capite
undecimo. Et Frasinus meus copiosissimè in Chiliadibus. O-
uid. lib. 15. Metamorph. C Carnes gustaret. Seneca 19. epi-
stola ait, Pythagoram abstinuisse à carnibus. D Ne intra
quinque annum. Idem Lucianus in Dialogo *ἑξ ἑπταῖς* quin-
que annale

ANNOTATIONES. 611

quennale silentium Pythagoreorum iocis suis incessit.
F Euphorbus.) Nobilis Troianus Iliaco in bello à Mene-
 lao occisus, cuius animū Pythagoras in se immigrasse afir-
 mabat. Ouid. lib. 15. Metam. **F** Tanagrus.) At Tanagra
 Bœotix mediterraneæ urbe, de qua Ptolomæus libro tertio,
 cap. 5. Plinius libro 10. capite secundo. **G** Alterum qui-
 dem.) Tacite notat Pythagoræ uanitatem, ut qui sibi ipsi re-
 pugnarit. **H** Narra.) Occasio totius disputationis.
I Nouum quendam.) De ratione somniorum digressiuncu-
 la ex Homero. **K** Iam sep. trāsult.) Vide Erasmus nostrū
 in prouerbio, Ultra septa transilire. **L** Atqui duas.) Ho-
 merus ὁδὺν τ.

Δοῖαι γὰρ τὴν πύλαν ὁμιλιῶντι σὺν ἐνὶ θυμῷ.

Quem locum expressit Vergilius line 6.

Sunt geminae somni portae, quæ non altera ferunt, Cornet, -- &c.

Si quis plura de geminis somni portis præter ea quæ Ser-
 uius ibi annotauit, legat Macrobiū & Porphyriū philoso-
 phum. Item Ouid. in Metam. **M** Captus oculis.) Ob id Ho-
 meri nomen sortitus est, quum prius Melesigenes diceretur,
 quod ad Meletem fluuium natus esset. Cum xi namq; & Iones
 captos oculis ἐμὴς appellat, quod ἐμὴς id est, iuneris du-
 cibz egeat. Hinc captus oculis sic dicitur, & egrediens Meo-
 nius, à Martiano lib. 1. de nuptijs Philogæ. **N** Mihi uerò.)
 Commendat somnium suum à materia seu subiecto. **O** Mi-
 da.) Midæ Phrygiæ tyranni inuentæ opes fabulis complu-
 ribus & adagijs locum fecere. Huic Pinius primum attribuit
 locum inter insigniter diuites, lib. 1. Hodie auaræ Midæ dicun-
 tur. **P** Pindarus.) In Olympiæ Hieroni Syracusano κῶδῳ
 τῷ, Ode 1. Optima res aqua. Aurum excellit in superbis di-
 uitijs, sicut excellit fulgur ignis nocte. **Q** Lotum.) La-
 uabant ueteres & ungebant ut ante cœnam, referente Home-
 ro Iliad. x. **R** Ambrosia. Frequens noctis epula apud
 Homerum. **S** Credeham molestem.) Narratio contin-
 ens descriptionem cœnæ Eueratis, & causam somnij.
T Litera.) Pro linea gnomonē horologiū intelligit. præter cū
 lineis & umbris horas distinguebat. Olim qui uocabant ad cœ-
 nam, designabant ad quam umbram solaris uellent adesse con-
 uenire, idem qui nolabantur, ne uenirent ante tempus, roga-
 bant ad quam umbram esset ueniendum. **V** Ferebatur.)

Qq 2 Notæ

in amorem suspellicunt. Sumptum est autem ex Homericæ Iliad. §. Quo loco Iuno concubitura cum suo Ioue, Venerem adit, atq; ab ea cingulum granarum & amorum conciliatorem commodatò petit. Ab hoc & nostri incestum deduxere. Sic utrò vocatus celsus, velut *κροσμενίδης*, id est, ornatus, seu *ἀναστρωμένος*, quòd nim uariata habet & colligandi & constringendi. Meminerunt huius Theocritus in Adonidis epithaphio, & Martialis multis in locis. μ A' Poetis.) A' testimonio poetarum, Euripidis in primis. r Quoniam tu.) Hic pauperum & mediocrium in vita hominum conditionem esse optimam & tranquillissimam, multis ostenditur. § Per Iouem.) Propositio alterius partis collationis. o Hoc tantum.) Transitio. x Quemadmodum initio.) Series mutationum Pythagoræ, pertinens ad fidem faciendam sequentibus. § Sed ego.) Micysii mutationes, per digressunculam. σ Tu formica fueras.) Formicas Indicas aurum ex cavernis egerere, adierit Plinius lib. 11. cap. 30. r A' Menelao necatus.) Homerus in principio Iliad. §. v Domû.) Corpus animæ domicilium intelligit. φ Ea quæ ad Troiam gesta sunt.) Troiani belli historiam ueram non esse apud Homerum, testes plures sunt. Dion Prusensis in lib. de Troia non capta: Quidam, inquit, inter quos est Aristoteles, scribunt Ilium nunquam fuisse captum à Græcis. Eusebius quoq; libro tertio affirmat, à primæ Olympiadis tempore Græcam tantû historiâ creditâ, cum inquit: Ante hoc ut cuiq; uisum est diuersas sententias tulerunt. Mihi uidetur longè aliud sensisse D. Augustinû cum tæpe alias, tum maximè lib. Ciuitatis diuinæ, cap. 1. Circumferuntur hodie Dictys Cretensis de bello Troiano ac reditu Græcorum, uolumina sex. Extat Daretis Phrygi de excidio Troiæ liber. Extat & Ilias, nobile opus Homeri, quo Troiæ captæ historiam lib. 24. explicat, cum Vergil. duodecim libris complexus sit, quod ex utroq; opere uisum est decerpere. x In Bactris.) Bactra Scythiæ prouincia ultra Assyriam, à flumine Bactro cognominata, in qua ciuitas eiusdem nominis, metropolis Scythiæ. † Exterûm ego.) Alia digressio de rebus Troianis & Homero. ω Cygno progeneratam.) Tradunt Iedam Testij fillam, à Ioue in cygnû conuerso, ad Eurotam amnem compressam. Quo compressu grauida, peperit Pollucem & Helenam: ex Tyndareo uerò,

Castorem & Clytemnestram, quæ postea Agamemnoni nupsit. Fabulantur eam ex Ione ouum pederisse, unde prognatos Castorem, Pollucem & Helenam. Hyginus secus fabulam refert. Paulo diuersius in commentarijs Illacius Tzetzei, quos scripsit in Cassandram Lycophronis. A Patroclum.) Iliad. 16. in fine. & Illud in.) Redit ad propositum, & Pythagoræ tacite perstringit, ut sophistam & præstigiatores, qui & quæ docuit, imponendi causa docuerit, & in quæ transmutatum se dixit, ab his natura quoque repugnarit. I Ori & Iliis.) Monumenta literarum Hieroglyphicarum: sic enim vocantur ænigmatice sculpturæ, quarum prius seculis multus fuit usus, potissimum apud Aegyptios, Vates & Theologos, qui nefas esse ducebant sapientie mysteria literis omnibus vulgo prophano prodere, quemadmodum nos facimus: sed quid cognitu dignum iudicassent, id animantium rerumque uariatum expressis figuris, ita representabant, ut non cumulus statim esset conijcere uerum, si singularum rerum proprietates, si peculiaris cuiusque animantis uis ac natura cognita, penitusque perspecta fuisset, is demum collatis eorum symbolorum coniecturis, ænigma sententiae deprehendebat. Ori Aegyptij extant duo super huiusmodi symbolis libri. librorum Iliis meminit Plato libro secundo de Legibus. A Crotoniæ.) Populi Italici Tarentinis uicini, Pythagore omnes addicti, Metapontici quoque. I Aspasia.) Milesia à Pericle in matrimonium accepta, cum esset captiua, causa fuit Samij belli & Peleponnesiæci. Plutarchus in Pericle: & Aristoph. in æxipolis. Z Siquidem inter. Ridiculum ab absurdo. H Illa quidem.) Defensio absurda ab exemplis. Θ Teiresias.) Rex Thebanus & augur. Cic. lib. 5. Tuscul. Ouid. lib. 3. Metamorph. I Flati proles Cæneus.) A lacte nutritis elegantissima puella fuisse creditur. Eius forma Neptunus captus, pro concubitu dedit ut in uirum mutaretur, & ferro uulnerari non posset. Imperabat Lapithis, quos quum per hastam suam per tallum & deorum contemptum urare cepisset, iratos Iupiter pugnantem cum Centauris arboris stipite oppressit. Mortuus in auem mutatus dicitur ab Ouidio lib. Metam. 12. Maro uero, in priorem sexum rediisse, 6 Aeneid.

*It com. 3 & in uenis quondam, nunc femina Cæneus,
Rursum & in ueterem fato reuoluta figuram.*

K Age igitur.) Digressio in quæstionem iocosam. A Cra-
 zetem.) Philosophum Cynicæ sectæ studiosum, Thebanum.
 M Deinde rex.) Redit ad disputationem de divitijs, & quantis
 eisdem incommoda iuncta habent: scilicet; hæc altera collationis
 pars. N Te quidem nō magnopere.) Quæ belli temporib.
 divitē exerceant: & contrā, quæ pauperē iisdē temporibus cō-
 moda sequitur. Z Tu interim.) *Interdixit.* O Rursum pa-
 cis.) Quæ pacis temporibus. B At tu cēsor.) *Arduum est.* P Quod
 si quando.) Quæ circa valetudinem. Z Longum plorare.)
 Namque etiam in proverbium abiit, ut plorare iubeamus, quos
 contemnimus. Quidam inde natum existimant, quod Scythæ
 Dario regi nihil aliud responderint, quā *μαλιστα*, id est, ut
 ploraret. Y Icarum morem.) Alludit ad historicam fabu-
 lam Dædali, qui sibi ac filio suo fabricatis alis, in Siciliam fu-
 git Icarus pennis destitutus, in pelagus concidit, atq, loco no-
 men dedit. De quibus Verg. 6 Aeneid. & Ovid. lib 8. Met.
 X Nempe ubi Croesus.) Amplificat exemplis. ♣ Iudi li-
 terarij magistrum.) Hinc Plutarchus ait, regiam Dionysij
 pulverulentam fuisse, propter eorū multitudinem, qui Geo-
 metricas in pulvere figuras describebant. Fuit enim erudi-
 tus, utpote Platonis auditor olim. Interrogatus iam exul,
 quid ei philosophus profuisset respondit: Ut æquo animo fer-
 rem talem fortunæ mutationem. Huius vitam ex Historicis
 petendam relinquimus. X Ne mihi in memoriam.) Hæc
 quæ privatis ac civibus accidunt, iam videntur, quæ ma-
 gnatibus ac regibus. Y At me ipse miserescebat.) Ampli-
 ficatio collatione. Z Pro grandibus illis Colossis.) Co-
 lossis prægrandibus similes reges esse affirmat: quorum si stre-
 pitum & apparatus inspicias, nihil felicius, nihil decorum vitæ
 similius: in cura, suspiciones, odia contemplere, quibus in-
 tus dicerantur, nihil calamitosius. Colossi autem dicuntur,
 vastæ prodigio, q, magnitudinis statue, quarum aliquot re-
 feruntur apud Plinium. his enim in pendio delectabantur
 Romani olim. Hinc alibi & hic proverbialis hyperbole ap-
 ud Lucianum, Colossi magnitudine. aa Phidias.) De
 istis tribus statuarijs insignibus multa alibi annotavi-
 mus. bb Intra Colossam.) Quorum Colossi foris multo
 nitebant ebore, multo fulgebant auro, varijsque coloribus
 ardebant. Præterea Iovis aut Neptuni representabant

imaginem, fulmen aut cadentem dextra tenentes, ut planè
 numen aliquod esse viderentur, cum intus nihil appareret
 præter picem, araneas, & id genus sordes. cc Ne per som-
 nium quidem.) Græcis proverbiale dictum est, pro eo
 quod est, nulla ratione, nullo tempore. Idem de Mercede
 conductis: Ne per somnium quidem unquam albo pane satia-
 tus est. Rursus de Electro: Porro suaviter canentes, & co mo-
 do quo tu prædicabas, ne per somnium quidem audimus.
 dd Quippe nec Atridem.) Homerus Iliad. a in principio,
 cum Agamemnonem cæteris Achivis dormientibus solùm
 vigilantem facit. ee Adde quod Lydum illum.) Cræsum
 intelligit Lydorum regem, quem filium habuisse Athym
 nominæ, autum, præter alios commemorat Solinus capite
 7. Porro quod Græce *αὐτὸς* est, quod propriè significat mu-
 tum, ut vertit Erasmius, accipitur etiam *αὐτὸς ὁ βῆσι* *αὐτὸς*
τὸ βῆσι, id est, pro eo cui audire est utitur, hoc est surdo:
 propterea quod qui in physis tradunt naturè surdi, idem
 & muti sunt oportet. ff Ad aurè communicans.) In aurè dice-
 re vel hodie, inquit Erasmus, vulgò dicunt, pro eo quod
 est clanculum & secretò committere Translatum ab ijs, qui
 propius adnoti ad aurē inferrant quæ nolint ab alijs au-
 diri. Idem utas est De non facile credendis delationibus.
 gg Aberrer similiton. *αὐτὸς* *αὐτὸς* cæter est iudicium, quo cori-
 inciditur. Vtitur etiam vocabulo hoc Erasmus in Parabolarum
 siue Similium libro. hh Deinde ubi considerant.) A-
 lia collatio histrionum. ii Quo ad Cecropes.) De Cecrope
 Atheniensium rege, à quo Athenienses Cecropidae dicti.
 kk Aut Sisyphi.) De Sisypho iatrocinus Atticam infestante,
 & de Telepho, qui ob eadem ammiculorum in Mysiam fugit,
 nobis alibi dictum est. ll Istum quem nunc suscitās.) Py-
 thagoras, cuius anima fingitur ubi ademutato domicilio, per
 omnia virorum ac mulierum, bipedum & quadrupedum cor-
 pora fuisse peregrinata. latetur hic, se longè suavius vixisse
 quàm esset rana, quàm curi esset rex. mm Illud aut.) Conclu-
 sio. nn At ego te.) Iam & exemplis probat quæ dixit hæc-
 nus. oo Vides illum.) Frigidio diutis cogitandi, & ratio-
 nem supputantis. pp Mirum in curis.) Avari hominis hypo-
 typosis. Sic Horatius primo Sermonum:
Quis humana sibi doleat natura negata,

An vigilare metu exanimem noctesq; diesq;

Formidare malos, fures, incendia, seruos,

Ne te compilent fugientes: hoc iuvat, &c.

Idem Iuvenalis:

Parcus homo rerum tutela suarum,

Certa magis quam si fortunas seruet eosdem,

Heu serpens, — Idem:

Tantis parca malis cora maxime, metuq;

Servatur: misera est magni custodia confus.

qq Vides hunc curis vigilantem. Similimum his Tantalus, hoc est avarissimis hominibus, & animo inquietissimis, facit Plautus suum Echionem. rr Vides Eucrates.) Honestam admodum præcisio in re valde turpi. Significat autem masculam Venerem. Exaggerat eam turpitudinem ab ætate. Cui enim (ut Cicero inquit) libido omni ætati turpis sit, tum senectuti turpissima est.

ΔΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ ΒΙΣ ΑCCVSATVΣ,

ἢ ΔΙΚΑΤΕΡΙΑ.

scu Foras:

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Et hic Dialogus maxima ex parte contra philosophos, idq; nominatim etiã institutus est. Introducit enim iudicio inter se contententes, primò Academiã & ebrietatẽ pro Polemone philosopho, actione fugæ, quòd is cum antea per omnẽ ætatem ebrietati ac crapulæ deditus fuisset, audito fortè quodã Xenocrate, subitò relictis prioribus ac habitu, ad frugẽ redierit, ac philosophari cœperit. Secundò Stoĩ & voluptatem pro Dionysio Heracleensi, iniuriarũ, quoniã hic ab initio Stoicam professionẽ secutus, mox cum morbo quodam correptus, παῖδας istam quam Stoici docent, cum corpore ac valetudinis affectione pugnare uideret, tamq; præstare nõ posset, ad Epicureos descenderat. Tertio molliciem & uirtutẽ pro Aristippo, continui actione Nam & hic cum ab initio Socratis auditor & uirtutis testator extitisset, postea voluptatem ut finem bonorum asserere cepit. Quarto menfariam Diogeni Cynico actionem fugæ intendentem, quoniã hic cum à principio quæstũ patris secutus, pro menfario se se gessisset,

Q q 5

postea

postea cum ob adulteratam monetam solum uertere coactus fuisset, Athenas uenit, & philosophiam sectari coepit. Quinto pictoriam artem, Pyrrhonem ut desertorem accusantē, quod ab initio pictor fuerat, postea autem relicta ea arte ad philosophiam sese contulerat. Videtur autem uelle Iulianus ostēdere & quā ipsi homines abiecti & uiles, quidam autem etiā perditī per se fuerint, qui apud alios de uirtute ac summis rebus philosophari, & foris sapientiae titulo gloriari soliti sint; & quā à malis interdum etiam turpibus principijs & causis, ad tantarum rerum professionem prosiluerint, cum alium uidelicet ex ebrio subito Academicum factum, alium ex impotore Cynicum, alium autem etiam ex propria affectione bonorum finem & uirtutis naturam assimasse ostendit. Postremo eandem & se ipsum à Rhetorica & à Dialogo reum fieri fingit: ab illa, quod ea à qua plurimum aditus & nobilitatus fuerat, deserta, ad Dialogum transierit: ab hoc autem, quod ueterem eius characterem & modum egressas, iocosas & comicas argumenta, contra uetus Platonis exemplū tractare coeperit. Quoties iterum uidetur & studiorum suorum & instituti rationē quamdam exponere uoluisse, & pariter illis respondere quoque, qui ob scribendi genus, & dictionis nouitatem, ipsum fortassis nonnulli corripuerant, quemadmodum & supra in Prometheus fecit. Ab exordio autem longam querelam Iouis de curis & officijs deorum praemittit, qua occasionem instituto drama quærit, & quasi quandam uiam ad futuram actionem sternit. Deinde & alteram sollicitudinem, quæ se inter terras iterum à Ioue ad praesidendum iudicijs uidelicet demitti grauat. Vbi in genere quoque philosophorum initia siue creationes, & contentiosas atque clamorosas disputationes persequitur, adhibita ad hoc Panis persona, utpote liberioris dei, & ipsam rem, ut est, ἀναγκασιότατον etiam narrantis. Titulus alter ab eo qui bis, hoc est, à Rhetorica, & à Dialogo accusatur, sumptus est, alter à toto argumento.

BIS ACCUSATVS.

6.9

ΣΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ,
ΔΙΚΗΣ, ΠΑΡΩΣ, ΑΘΛΩΔΕΩΣ, ΑΛΛΑ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ, ΑΠΟΔΑΜΕΙΩΣ,
ΣΤΕΛΛΕΩΣ, ΑΡΙΤΗΣ, ΤΡΥ-
ΦΗΣ, ΔΙΟΥΓΕΝΕΩΣ, ΡΗΣΙ-
ΘΕΟΥΣ, ΣΥΡΩ ΚΑΙ
ΔΙΑΛΟΓΩ.

I V P I T E R, M E R-
curius, Iusticia, Pā, Atheni-
ensis, Alius & Alius, Acade-
mia, Stoa, Epicurus, Vir-
tus, Mollicies, Diogenes,
Rhetorice, Syrus,
Dialogus.

ΑΛ' ΕΠΙΤΡΙ-
βῶν, ἐπέσει
τῶν φιλοσό-
φων παρὰ
μένειν τῶν

σοφισμάτων φασὶν ὅτι τῆς
βίτης. εἰ γὰρ ἡ δόξα, ἐπὶ τῶν
τῶν ἀνθρώπων ἵστα πάσχο-
μεθα, ἡ καὶ ὁ μῦθος τῆς ἐκείνου
τῆς ἀμβροσίας ἐμπεριέχει, οὐκ
ἐστὶν πιστὸν τὸν, ἀλλὰ τῆς τυ-
φλῶς καὶ γόητι, μάκαρος ἡ πα-
ροῦσι ὁ μῦθος, καὶ τὰ ἐν ἑρα-
τῶ διαγομῶν, ὅτι ἀδὲ τὰ ἐν τῇ
γῇ λαθροῦν ἐκείνου. καὶ τὰ κα-
τὰ τὴν ὁ μῦθος ὅτι οὐτοσί γε
ἐκείνου τὸ ἄρμα, πανταί-
ως τὴν ἑρατῶν περὶ τοῦ
πῦρ ἐκείνου, καὶ τῶν ἀντι-
στην ἀποσίλωσιν, ἀδὲ ἑσθὺν ἐκεί-
νου σκαδῶν

T malè pe-
ceant, qui-
cunq; philo-
sophorū a-
pud solos de-

os felicitatem esse dicunt.
Quòd si igitur nosset quàm
multa nos hominum causa
patiamur, baudquaquā nos
ob nect̃ar aut ambrosiam
beatos prædicarent, Home-
ro & uidelicet credentes, ho-
mini cæco, & præstigiato-
ri, beatos vocanti nos, &
ea quæ in cœlis geruntur, ex-
ponenti: cum ipse ne illa qui-
dem quæ in terris fiunt, aspi-
cere potuerit. Iam primum
ceres Sol quidem hic iuncto
currit totam diem cælū cir-
cūagatur, indutus igne, &
resplēdēs radijs, ne tantū quidē οὐχ ἔχῃ, quantū ad scal-
pendam

να, σωάροντα τὰς χρεσμοίς,
 ὃ εἰχιδίαι εἰ τὴν δόξαν τ' εἰχ-
 νου, ἐπὶ γὰρ λίγην, ἐπίστα ἡδὲ
 πείρη τὴν μακροθυμίαν ἐπιτιχ-
 οῦντα αὐτῷ, ἀρνεῖται ἑρῖα, καὶ
 χιλιώτας ἐς αὐτὸ ἐφονεύει, ὥτι
 ἂ μὴ τὴν βίαν ἐξῆς ᾖν, ἡδὲ
 ἀπελθόντα αὐτῷ ὁ Λυδὸς ἡσίο
 γαλῶν. ὁ μὲν γὰρ Ἀσκληπείης,
 ἐπὶ τῶν νεοκώτων ἰσχυρὰ
 μέν, ἐρῇ τε δαίμων, ἐγγαίῃ τε
 ἀνδρῶν, ἐπὶ ἀμαρτίαις τε
 συμφοραῖς, ἰσῆας ἡραδῶται
 λύπας, τὶ γὰρ αὖ, ὥς τὰς ἀνί-
 μους φυτοργάνους λίγαισι, καὶ
 παραπικροῦσας τὰ πλεῖστα, καὶ
 τοῖς λιμῶσι ἐπιπνέοντες, ὃ
 τὸν ὕπνον, ἡδὲ πᾶντας πνέ-
 μων, ὃ τὴν ὄνειρον, μετὰ τῷ
 ὕπνῳ δαευνῶσθαι, καὶ ὑπε-
 φυτοῦντα αὐτῷ, πάντα γὰρ
 τῶντα ἐπὶ φιλαστροφίας εἰ-
 βαι περὶ, καὶ πρὸς τὸν ἡδὲ
 πρὸ γῆς βίαν ἐκείναις σωτῆ-
 ραι. ἡδὲ τοι τὰ μὴ τ' ἄλλων μί-
 ττα,

flentem oracula, uel inter-
 cidere artis huius gloriam
 sibi pati. Nolo enim dicere
 quàm multa experiendæ
 artis, & probandorum u-
 ticiuorum causa, insidiosè
 quidam contra ipsum ma-
 chinantur, dum carnes agni-
 nas testudinesq; uno & eo-
 dem uase coctas illi appo-
 nunt: ut nisi nasum acrem et
 acutum haberet, abisset et
 etiam deriso Lydus ille. Nā
 Asculapius quidem, cū ab
 aegrotantibus quouidie uex-
 uer, & tueretur graue, & tra-
 ctat inuicunda, alienisq; ex
 malis proprias sibi contra-
 hit molestias. Quid enim
 Ventos dicam plantas fouē-
 tes, & promouentes nau-
 gia, hisq; qui frumenta uen-
 tilant, ac paleas secernunt,
 aspirantes? Aut ὁ Somnum,
 ad omnes uolantem? aut etiā
 Insomnium unā cum Som-
 no pernoctans, ac ueluti interpretē quendā illius se gerens?
 Omnia enim hæc humanitate ac beneuolentia quadam er-
 ga mortales dii operantur, & ad uitam in terris agendā sin-
 gulis contribuunt. Ac cæterorū quidē negotia adhuc medio-
 cria.

τρια ἰγὼ δὲ αὐτὸς, ὁ πάντων
 βασιλεὺς καὶ πατὴρ, ἵνα μὴ
 ἀνδρες ἐνὶ χρεμὶ, ἴσα ὅτι πρῶ-
 ματα ἔχω, πρὶν ἰσχυρὰς φρον-
 τίλας διηρημένῃ. ὅτι πρῶ-
 τα μὲν τὰ τῶν ἄλλων ἔχον
 ἔργα ἐπισκεπῶν ἀναγκάων,
 ὁρῶσι τί ἑμὶν οὐκ ἔκταται
 τῆς ἀρχῆς, ὥς μὴ ἀλα-
 κύνωσιν ἐπ' αὐταῖς. ἔπειτα ὅ-
 τι καὶ αὐτῶν μυρία ἄτῃα πράτ-
 την, καὶ σχιδὸν ἀνέφικτα ἐκὸ
 λισσόμεθα. ὃ γὰρ μόνον τὰ
 ἐιρηάκια ταῦτα ἢ διαιρέ-
 σιως, ὅτι καὶ χαλάσεις, καὶ
 πονύματα καὶ ἀτραπὰς αὐ-
 τῶν εἰκονιμὰς ἔμενον, καὶ δια-
 τάξεις πίπασμαι, τῶν αὐτῶν μέ-
 γας φροντίδων ἀπὸ ἀλλαγμέ-
 νῃ, ἀλλὰ με δὲ καὶ ταῦτα μὴ
 πεισῶν, ἀπελθόντων δὲ κατὰ
 τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπαιτῶν
 σι, καὶ πάντα ἐπισκεπῶν, ὡς
 σπέρ τὸν ἐν τῇ Νημεῳ βακί-
 λον, τὸς ἐλπίσσειας, τὸς ἐπιτορ-
 κοῦσας, τὸς ἐβούδας ἢ τις
 ἐσπείρῃ, πύον ἢ λυγίσσας, καὶ ἑκα-
 πτίς

ri, non secus atque illum in Nemea bubulcum, furantes;
 precerantes, sacrificantes, si quis libavit, unde nidor ac
 fumus

cria. Ego uero ipse, omnium
 ille rex ac pater, quam mul-
 tas molestias sustineo? quam
 multa autem negotia habeo;
 tot ac tantis curis distractus?
 Cui principio quidem ne-
 cesse est cæterorum deorum
 opera inspicere, quicumque
 aliquid commune in admi-
 nistrando imperio nobiscum
 agant, ne desides sint, & ad
 res obeundas torpescant: de
 inde uero seorsim ac per me
 ipsum innumerabilia qua-
 dam peragere, etiam quæ pro-
 pè incomprehensibilia &
 inaccessa sint præ tenuitate
 sua. Non enim solum gene-
 ralibus illis administrazio-
 nibus, plurius uidelicet, gran-
 dinibus, uentis & fulguri-
 bus administratis, ceu cura-
 rum parte subleuato quie-
 scere mihi licet, sed oportet
 me & hæc quidem faceres
 & præterea autem aspice-
 re eodem tempore in omnes
 partes, omniaque contempla-

πῶς αὐρίχται, τίς νεῶν ὁ
 πάλιν ἰκάλισται, καὶ τὸ πάντων
 ἐπιπονέτατος, ὅφ' ἵνα ἑαυτὸν
 ἴν τι Ολυμπίῃ, τῇ ἱκατόμειν
 παρῆναι, καὶ ἴν Βαβυλῶνι, τὸν
 παλιμαύτα ἐπισκοπῆν, καὶ
 ἴν Γίττιαι χαλασῶν, καὶ ἴν Δι-
 βέψιν συνχεῖσθαι. τὸ δὲ μίμν
 ψιμοίον ὁ δὲ εὐτα διαφυγῶν
 ῥάδιον, ἀλλὰ πελάγεις εἰ μὴ
 ἄλλοι εἴσι τι, καὶ αὐτὸς ἴππο
 κερύτα δὲ εἰσὶ παρ' ὅχου, τὸν
 Δία ὃ ἱμὶ δὲ ἴνα νύδμῳ ὁ-
 πῶ. εἰ γὰρ πα καὶ μίμν ἴππο
 νυτ' ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' οὐδὲν εἰς τὸ
 πίνοντες, ἀπρονότους ἑμᾶς ἀ-
 ποφαίνων τ' ἡδὲ γῆς πραγμά-
 των. καὶ ὁ ἱόνδωνος ἐκ συνείας
 φέρνεται, εἰ ταῦτα εἰ αὐτῶν
 πεπισθύνουσιν αὐτῷ, ἀλλ'
 ἀντιφάνωται μὴ ἑμὶν εἰ ναὶ ἴ-
 σοντες, ἀντιφάνωται ὃ αἰ ἀγῆαι,
 ἀσπονδοὶ ὃ οἱ ἑρατοῦρος, φυ-
 χρεὶ δὲ οἱ βωμοὶ καὶ ἱλαί,
 αἶθυται καὶ ἀκχαλίρπτα,
 καὶ ὁ λαμὲς πολὺς. τρυγ-
 ροῦν, ὡς περ οἱ λυβόρηνται,
 ἔντ, sine nidore αὐτ platea sine libamētis cratēres, frigidaq;
 passim arae. Et in summa, sine sacrificijs ac uelut omnia,
 multaq; sames futura. Proinde uelut nauū gubernatores,

fumus ascēdat, quis nam æ-
 grotans aut nauigans inuo-
 carit, & quod omniū acer-
 bissimum est, uno eodemq;
 tempore in Olympia Heca-
 tombæ adesse, in Babylone
 belligerantes intueri, in Ge-
 tis grandinare, & in Ae-
 thiopibus conuiuari. Et ta-
 men querelis ac reprehen-
 sionem ne sic quidem euita-
 re facile est, sed sæpenume-
 ro dñ quidem cæteri, atque
 hominū populus cauda cri-
 status equina, dormiunt io-
 iam per noctē: me uerò io-
 uem uidelicet placidus so-
 por baud tenet unquam. Nā
 sicubi uel paululum niēta-
 uerimus, uetus illis Ἐρικ-
 τος iste est, qui nulla nos pro-
 uidentia, ea quæ in terris ge-
 rūtur, prospicere affirmat.
 Atq; adeò periculū hoc baud
 quaquā cōtemnendum, si ho-
 mines ei hac credēt, sed sine
 coronis quidē tēpla nobis sta-
 bunt
 sublimis

ὑψελὸς μόνῃ αὐτῷ πρῶτον
 ναὶ ἵστηται, τὸ πηλὸν ἔχων
 ἐν ταῖς χερσίν· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
 ἐπιβάται μόνον, καὶ εἰ
 τύχει, ἡγεμὸν λαοῦ· οὐδὲν
 ἄγρυπνῃ καὶ αἰετῇ, καὶ
 ἀπάντων μεμερίσθαι, ἀφ' ἧς
 οὐ καὶ ἡπείρου, μέτω τῷ
 διασώσει αὐτῷ λαῷ τιτι-
 μου· οὐδὲν ἄλλως αὐτοῖς
 μὴ τὸς φιλοσόφους, οἱ μὲν
 πρὸς θεοὺς ἀδωκενίστησι, πρὸς
 καὶ σχολάζειν ἡμῶς τῷ νῦν
 εἰ καὶ τῇ ἀμφοτέρω μετέσται,
 μυρία δὲ ἔχοντας πράγμα-
 τα, ἡ δὲ γὰρ καὶ ἀσχολίας, τα-
 σάτους ἰώλως δίναν φυλάττει
 τοῦτον ἀπεκτελέσας, καὶ οὐδὲν
 τοῖς ἡμετέροις ἀφ' αὐτῶν διαφέρει
 μέγας, καὶ μάλιστα, ἐπείσαι
 ταῖς ἐπιστήμασι καὶ τέχναις
 πρὸς αὐτοῖς πρὸς τινὰς σω-
 εῖαι, πρὸς πάλαι ἐνταῖς
 αὐτῶν, οἱ δὲ ἡμετέροις ἀπαν-
 ταχέως, καὶ ἀγανακτοῦσι, καὶ
 πῶς ἡμῶς ἐπιβάντες, ἡμεῖς τῷ
 ἐραδύτῃ αὐτῶνται, ἀ-
 γνοῦνται

nonnullas. Illi uero nociferantur undique, et indignantur, ac
 iniusticiam inclamant, meque ob tarditatem accusant, et pi-
 gritiam:

sublimis solus in puppi stare
 soleo, clauum tenens mani-
 bus: atque alij quidem qui
 in naui uehuntur, inebrian-
 tur scilicet, et si fors ita fe-
 rat, etiam dormiunt: ego ue-
 rò insomnis atque ieiunus pro
 omnibus illis cura exerceor,
 et sollicitus sum mente ani-
 moque, solo eo nomine lono-
 ratius, quod omnium domi-
 nus esse uideor. Quare lu-
 bens equidem interrogarim
 philosophos istos qui solos
 deos beatos predicant, quā-
 do tandem et nectari ua-
 care nos et ambrosia pu-
 tarent, innumerabilibus ad-
 deo implicatos negotij. Be-
 ce enim praeter continuas occu-
 pationibus quam multas co-
 trouersis inuis repensis iam
 olim seruamus, siue adeo at-
 que araneis iam: propere cor-
 ruptas, praecipueque eas quas
 scientiae atque artes aduersus
 homines quosdam habent;
 admodum antiquas illarum

BIS ACCUSATVS.

615

γινώσκοντες ὡς ἐκ ἀλαγυρίας
 κρίσιν ἐκδραμίζετε σωίζετε
 γινώσκοντες, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ δαι-
 μονίου, ἢ σωῖνται ὑμεῖς ὑπο-
 λαμβάνοντες, τότε γὰρ πλὴν ἀ-
 σχυρίαν ἡμεῖς. Εἰ. ἡμῶ-
 νες, ὦ Ζεῦ, πολλὰ τειχύντα ἀσ-
 χύνει δυσχέραιεντα, λίγην
 πρὸς σὶ ἐπ' ἐτέλμων. ἰπὶ δὲ
 οὐ πόρ' ἐτέλμων τὰς λόγους ἐνί-
 χυλόν, καὶ δὲ λίγην. πάντων ἀ-
 γνοῦντες, ὦ πάτερ, καὶ σχῆ-
 λιάζει, καὶ ἐς τὸ φαιδρὸν ἢ
 ἐς τοῖς λίγην, ὑποβόρ' ἐ-
 λδοι δὲ συγκαυφόντες, αὐτῶ
 μένοι τὸν χρόνον, οὐκ ἴδ' ὡς
 καὶ, τὰ ἡμῶν αὐτὸς ἀδύνα-
 τος, ἡμῶν ἡμῶν τοῖς δὲ δι-
 νασμένοις. Ζεῦ. τί οὖν ὦ
 Εἰ. δόξα; προτίθην αὐ-
 τοῖς ἀγορᾶ διανῶν, ὃ βίαιε,
 ὃ ὡς οὐκ ἀπαγγεῖλ' ἡμῶν.
 Εἰ. οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ ὅδε προ-
 τίθην. Ζεῦ. οὐκ ὡς οὐκ
 οὐ ἢ ἡμῶν ἡμῶν ἀπ' ἀμῶν,
 bis iudicatis. IVP. Quid igitur videtur Mercuri? Sta-
 tim'ne illis forum constituimus, & agendi potestatem
 dabimus: an vis ut in proximum prorogato termino, dicam
 illis dicamus? MER. Haudquaquam: sed iam a-
 gendi copiam faciamus. IVP. Ita igitur facias. Tu quidem

gratiam: nesci uidelicet quod
 haudquaquam negligentia
 aliqua, iudicia ultra diem
 exirabi atq; differri hæc cō-
 tingit, sed præ felicitate scio
 licet ista, in qua uersari nos
 credunt. Hoc enim nomine
 occupationes hæcæ perpe-
 tuas illi uocant. MERC. Et ipse, iupiter, multa huius-
 scemodi audiens grauius
 ferentes & indignantes il-
 los, dicere tibi non audebā.
 At postquam tu ipse de his
 mentionē incepisti, eloquar
 sanē. Valde indignantur, pa-
 ter, et animo ferunt iniquo,
 atq; etiam manifestē quidē
 profiteri nō audent, submur-
 murant autem apud sese, in-
 clinati & incuruati accu-
 santes tempus: quos tamen
 conueniētiā iam olim, pro-
 prijs suis iuribus cognitis, cō-
 tentum unumquemq; esse re-
 bus. R. & nolant

ὅτι ἀγορᾷ δικῶν δεῖ κατὰ τὰ
 δίκαια πάντας, ὁπότε τὰς γρα-
 φὰς ἀπελευθέρωσιν, ὅταν τὸ
 κριθεὶς ἴσῃ ἀρετὴν πᾶντορ· ἵνα δὲ
 πῶ μὲν Δίκῃ ἀποκαταστή-
 σῃσι τὰ δίκαια, κατὰ
 τὴν λέγον τῶν τιμαμάτων,
 δεῖ ἀπέναντον Ἀλλοτρίων. ἢ δὲ
 τις ἄλλος εἴητε γιγνώσκων
 πῶς κρίναι, δεῖ εἶναι ἵππῳ
 ἡμῖν, Δικαστῶν ἑκατέρωθεν,
 ὡς ἂν μηδὲ τὸ παράπαν ἴδω
 δίκαιο. εὖ δὲ, ὃ δύνατο, κα-
 θεμελίωσιν παρὰ τὰς σήμετε-
 ρας, ἀποκαταστήσιν τὰς δίκαις,
 καὶ ἐπιστάσιν τὰς δικάζοντας.
 Δί. αὐτὸς ἐς πῶς γινώσκω, ἵνα δεῖ
 καταμελῆναι πρὸς αὐτῶν, δρα-
 πιτοῦν πᾶντορ ἐν τῇ βίᾳ, τῶν
 ἀδικούντων ἐπιγινώσκων ἑκάτε-
 ρων. Ζοῦς. χρητὰ ἐλπίσιν
 γινώσκω πάντως γὰρ ὅτι πε-
 πνυμένον αὐτὰς οἱ φιλόσοφοι
 οἱ δὲ ἀδικίας προτιμᾶν,
 καὶ μέγιστον τὸ σφραγίσαι,
 καὶ δίκαιον ὑποφραγεῖναι,
 καὶ

IVP. Bene sanè sperare decet. Omnino enim iam per-
 suserunt illis philosophi, ut te iniusticiæ anteponant, ac
 maxime filius ille c. Sophronisci, laudato eo quod iustum
 est.

deuolans proclama quòd fo-
 rum atq; iudicium constitue-
 tur, hoc pacto: omnes quot-
 quot actiones atque libellos
 suos obliuerunt, uenire hoc
 die debere in uicini Ma-
 tium. Illic autem iudiciorum
 quidem præsidem iusticiam,
 sortituram, esse ipsis fors se-
 cundum rationem ac litis
 estimationem, ex cunctis A-
 theniensibus. Quòd si quis
 autem iniustum prouenerit
 factum esse iudicium, seq;
 sententia grauatum, licere
 illi prouocanti ad me, dem-
 tegrò tum iudicio experiri,
 perinde ac si sententia pror-
 sum lata non fuisset. c Tu
 uerò filia, assidens a iuxta
 deas uenerandas & graues,
 actiones sorte distribue, &
 inspicere iudicantes. IVS.
 Iterumne in terram? ut cie-
 la ab illis, denuò fugitiua è
 uita abeam? ubi iniusticiam
 ferre non potero iridentē.

καὶ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἀπε-
φύεαι. Δί. πάντων γὰρ, ἐν
φύσει, αὐτὸν ἰσχυρὸν ὄντα οὐκ εἰ
πρὸς ἑμὲ λόγῳ ὅς παραδεδω-
τοῖς ἰσοδυναμῶν, καὶ αὐτὸ τὸ δισυμ-
μέτρου ἰσχυρῶν, ἵππερ ἄβλυθ
τὸ λευκόν, μετὰ τὸν ἀλεκτρον
καὶ τὸν ἀσκληπιῶ ἀπεδίδω-
κός. πρὸς τοῦτον ὑπερί-
σχυον εἰ κατήγοροι, τὰ ἀνακρί-
ματα δὲ ἀδικίας φιλοσοφῶν-
τες. Ζεὺς. εἴνα ἴτε τοῖς πολ-
λοῖν τὰ δὲ φιλοσοφίας ἤν τέ-
τι, καὶ ὀλίγοι ἦσαν οἱ φιλοσο-
φῶντες, ὥστε ἀπείτως ἐς τὴν
ἀνύστην καὶ μέλητα ἱερῶν
δικαστέμενα. τὸ δὲ νῦν εἶναι, δὲ
ὅρασι ὅσοι τρίτων, καὶ βακ-
τηρίας καὶ πόρει; καὶ ἀπαύλα-
χῶ πόνων βαθύνε, καὶ βιβλί-
ων τῇ ἀριστερίᾳ. καὶ πάντες
ὑπὲρ οὗ φιλοσοφῶσι. μιστοὶ δὲ
οἱ πόριπτοι κατὰ ἴσας καὶ φά-
λαγγας, ἀλλήλοισι ἀπαντῶν-
των, καὶ ἄλλοις, ὅστις ἂν τρέφε-
ται ὁ Ἀρῖς εἶναι δεκάς βα-
λίσ, πολλὰ γὰρ τὰς τέχνας
ἀφίν.

est, et uelut omnium bono-
rum maximo comprobato.
IV 8. Proinde et ipsi illi
quem dicis, admodum mul-
tum profuerunt habiti de
me sermones, ut qui traditus
Undecimviris istis capitali-
bus, et in carcerem coniec-
tus, aconitum miser bibe-
ris, ne gallos quidem Aescu-
lapiο persoluis. In tantum
prævalerunt accusatores cō-
traria de iusticia philosophā-
tes. I V P. Peregrina adhuc
plerisque tum philosophia e-
rat, proutque etiam dum phi-
losophabantur: quare me-
ritò ad Anytum et Meletum
foratum inclinabant. At
nunc an non uides quantum
ubique palliorum et baculo-
rum et perarum? et ut
nusquam non barba profun-
da, et libellus in sinistra: at-
que omnes adeò pro te phi-
losophantur. Plena autem et
ambulacra. turmatim atque
gregatim muticò sibi obuiā
euntes, nemoque proturmesit
non uirtutis alimnis uideri cupiat. Multi igitur relictis artibus
Rr 2 quas

ἀφ' ἑνὸς, ὅς ἐστιν ἴσως, ἰδὼν
 τὴν πόρταν ἀνέβη καὶ τὸ
 τραβάνιον, καὶ τὸ σῶμα πρὸς
 ἑλίου εἰς τὸ διδιδάσκον ἐπο-
 χράνχοντο, αὐτοσχέδιαι φι-
 λосоφίαι σκυλίστιμων ἢ τι-
 τέων περιέρχονται, οἱ καὶ
 τὴν σὺν ἀντὶ τὴν ἰπαινομένην
 ὥς ἐκαστὸς τὴν παρεμίσαν, ἑστ-
 ον αὐτοὶ τὴν πλεονεξίαν πρὸς
 διαμέτρει ξύλου, ἢ ἑνὸς αὐ-
 πίδης ὁ φθελμὸς, ἀπερὶ ὅσον φι-
 λосоφου. Δι. καὶ μὴν εἴ τοί-
 μι, ὦ Ζεῦ, διδιδάσκοντες, πρὸς
 ἀλλήλους ἰσχυροῦντο, καὶ ἀγνο-
 μωμένοις ἐν αὐτοῖς, οἷς πι-
 ρὶ ἡμᾶς διέξρχονται. φασὶ γὰρ καὶ
 τὰς πλείους αὐτῶν, ἐν ᾧ τοῖς λό-
 γοις προσπεισάμεναι, ἰδὼν δὲ
 τῶν πραγμάτων μὴ γὰρ τὴν πα-
 ράπαντες τὴν εἰκίαν παραδι-
 χιδίαν, ἀλλὰ δύνανται εἶναι ἀπο-
 κλείουσαι, ἢ ἀφικόμεναι προ-
 σὲν αὐτοῖς ἰδὼν τὰς εὐχάρας· πά-
 λα γὰρ τὴν ἀδικίαν περιπε-
 φινώμεναι αὐτοῖς. Ζεῦς. ἔπει-
 τε, ὦ θύγατερ, μεχθεροὶ εἰσιν.
 ἰκχυρὸν γὰρ ἡμῶν ἰνίσις τισὶ χρη-
 ceptam esse. 1 V P. Non omnes, filia, flagitiosi adeo
 sunt. Et abunde satis est si uel paucos quosdam bonos reo-

quas ante ea exercebant, ad
 peram profluentes & pal-
 lum, & corpore ad solem
 ad Aethiopis modum infu-
 scato, subiti & extempora-
 les quidam philosophi ex
 coriatis aut fabris prode-
 untes obambulant, teque ac
 tuam uirtutem collaudant:
 ut iuxta prouerbum, cuius
 aliquis in naui cadens ligno
 destituatur, quam hic quo-
 cunque aspexerit oculus, phi-
 losophum desideret. 1 V S.
 At uero, lupuer, si me terri-
 tant, dum inter se altercan-
 tur, & improbe se gerunt in
 his ipsis quae de me comme-
 morant. Autem autem & plu-
 rimos eorum in sermone qui-
 dem simulare me, te ipsa au-
 tem omnino ne in aedes qui-
 dem intro admittere, sed
 manifeste praeseferre quod
 exclusuri me sint, si unquam
 ad fores illorum propius ac-
 cessero. Nam iam olim iniu-
 siciam ab ipsis hospitio ac-
 ceptam esse. 1 V P. Non omnes, filia, flagitiosi adeo
 sunt. Et abunde satis est si uel paucos quosdam bonos reo-
 perias.

τοῖς ἐντύχοις. ἀλλ' ἀπιτιθέμεν,
 ὡς ἡμεῖς ὀλίγα τέμεθρον ἰκδι-
 κηθόμεν. Εἰ. ἀπίωμεθ', ὦ Δί-
 κη, σὺ θὺν ἔσθης, μικρὸν ἔπει-
 γμετ' ἔργον, αὐτὶ τὰ λαὰ τ' ἰάρο-
 ντες. ὦ, ἰὸν καὶ Ἀνδρῶν καὶ Ἀ-
 κραιφνῶν γὰρ ἰοικετο ἰκλιθεῖσθαι
 πάλαι τιμὴν ἄδω. ἀλλὰ τί δα-
 κρύεις, καὶ σχετλιαῖς; μὴ
 δὲ ληθί, οὐκ ἔδ' ὁμοῖα τὰ ἐν τῇ
 βίῳ, τὸν ἄστυ ἰκάνει πάντες,
 οἱ Σκίρωνες καὶ Πιτυοκάμο-
 πται, καὶ Βουσίρως καὶ Φαλαρί-
 δης, οὗς ἰδούμεν τῶν· οὐκ
 δὲ Σοφία καὶ Ἀκαδημία καὶ
 Στωικαὶ, καὶ οὐκ πάντα, καὶ πάν-
 τας οἱ ἵσταται, καὶ πᾶσι τοῖς
 διακρίνεται ἡλικιόεντες, εἰ πο-
 θύς ἐστι καὶ ἡλικία πᾶ-
 λιν. Δί. σὺ γοῦν μοι τὰ λε-
 γεις, ὦ Εἰρη, ὅν εἰπεις μόνον,
 ὅτι συνώμην αὐτοῖς τὰ πολλὰ,
 καὶ συνδιδάσκουσιν ἐν τῇ γυμ-
 νασίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ (καὶ ἀγο-
 Ͼ καὶ γὰρ αἱ, καὶ ἐν ταῖς ἰκλιθε-
 σίαις ἡμεῖς) ὅποισι γένεσθαι
 τὰ, καὶ ἡ διωκτῆς μοι παρ' αὐ-
 τοῖς

perias. Verum abite iam,
 ut uel pauca aliqua actio-
 nes hodie fruamur. MER.
 Abeamus, Iusticia, recta uer-
 sus Sunium, paululum sub
 Hymetto ad sinistram Para-
 nethis descendentibus, ubi duo
 illi uertices. Tu enim uideris
 oblita iam olim esse uiae io-
 stius. Sed quid fles, atq; in-
 dignaris? Ne metuas. Non
 amplius eodem pacto res
 humanae se habent, ac mor-
 tui sunt omnes illi Scirones,
 Pityocampae, Busirides, &
 Phalarides, quos tunc pere-
 timescebas. Nunc autem Sa-
 pientia & Academia &
 Stoa tenet omnia, & ubiq;
 te quarunt, & de te dispu-
 tant, hiantes & expectan-
 tes sicunde ad ipsos iterum
 deuoles. 1 VS. Proinde tu
 mihi uerum Mercuri solus
 dicere poteris (utpote qui
 cum ipsis degas plerunq; , et
 conuerferis una tum in gym-
 nasii, tum in foro: nam &

forensis quoq; es, & in concionibus praecorrem agis) quales
 tandem sint: & num uidear apud ipsos commorari ac perma-

τοῖς ἑμαῖς. Ερ. νὰ δὲ αὖ ἀλλο
 ποίω γὰρ αὖ, πρὸς ἀκταρίων
 σὺ δὲ σὺ μὲν λίγην. ὅτι ὁ λίγος
 γὰρ πρὸς τῇ φιλοσοφίᾳ ὁρί-
 λήνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν· καὶ γὰρ,
 ἀμελίον αἶτις, ἀλλοῖ γούτων τοῦ
 σχήματι, μετὰ τὸν δὲ δια-
 μετρήσονται, πάλιν ἀλλὰ καὶ μο-
 χθοῦσι· τισὶ μὲν τούτων αὐτῶν
 (χρὸν δὲ, οἷμαι, τὰ λαβὴν λίγην)
 ὁνοῖται ὅτι ἡμισόφους καὶ ἡμιφύ-
 λους. ἐπεὶ γὰρ αὐτοὺς μετὰ τὴν πρὸς
 τὴν φιλοσοφίαν παρακλίσεως, ὁ-
 πότε μὲν ἴσιν νόσον ἵκταινται ὅτι
 φῶς, χρυσοὶ ἀνελθόντες ἀπὸ τῆς
 θεωρίας, ἀμύγῃς ἰσχυρῶν χρυ-
 μάτων, καὶ πρὸς γὰρ πῶς οὖν
 ὑποδοχὴν εἶται ἰστομενέται.
 ὅσοι δὲ, ὑπὸ τῇ πάλαι ῥύσει,
 μὲν ἴσιν βλάβη· πάλιν δὲ χρὸς ὁ-
 πότε μὲν ἀνελθόντες τὸ φαρμάκον
 καὶ τῶν ἄλλων ἀμύγῃς, ἀτι-
 λῆς δὲ ὁμοῦς, καὶ μετὰ τὸν δὲ
 καὶ ἡμισόφους, καὶ πάλιν
 φαρμάκον πῶς χρὸς. οἷσι δὲ,
 χιμὲ ἀρροσίου sunt. Quotquot autem prae veteri squalore at
 que illuvie, minus alie, quantum medicamenti illius imbuen-
 di vim habet, intro receperunt: alijs quidem meliores, sed ta-
 men imperfecti, et semialbi, et quasi compuncti, per
 aliumque modo, quod ad colorem attinet, variegati evasere.

nere posse. MER. Per Io-
 nem: iniuste enim equidem
 agerem, si ad te, sororem u-
 tique meam, non dicerem.
 Non enim parum utilitatis
 ex philosophia perceperunt
 plerique ipsorum. Nam etiam
 si nihil aliud, illud saltem
 consecuti sunt, quod pudore
 ac reverentia habitum, mo-
 destius paulo delinquant.
 Veruntamen et in flagitio-
 sos quosdam ipsorum inci-
 des (deceat enim, opinor, ve-
 rum quod est, fateri) non-
 nullos autem et semidoctos,
 et propè serviles. Nam post-
 quam acceptos eos alio co-
 lore infecit Philosophia: illi
 quidem quotquot ad satie-
 tatem usque tincturam im-
 biberunt, exactè boni pro-
 biq; effecti sunt, nullo alieno
 colore permixti. Et ad susci-
 piendam te, tales quam ma-
 xime appropinquati sunt. Quotquot autem prae veteri squalore at
 que illuvie, minus alie, quantum medicamenti illius imbuen-
 di vim habet, intro receperunt: alijs quidem meliores, sed ta-
 men imperfecti, et semialbi, et quasi compuncti, per
 aliumque modo, quod ad colorem attinet, variegati evasere.
 Sunt

ὁ καὶ μόνον ψύσασθαι ἐκεί-
 νον ἢ λήβεται ἄκρῳ τῷ δακ-
 τύλῳ, καὶ ἐπιχρῖσάμενος ἐλ-
 λειλά, ἰκανῶς εἰσπταίῃ ὅτι
 μεταβιβάζεται. οἱ μὲν γὰρ δὴ
 λαὸν εἶναι μετὰ τῶν ἀρίτων ὃ
 διατρεῖν ἵταί. ἀλλὰ μεταξὺ
 λόγων, ὅδε πλεονάζουσαν τῇ
 Ἀττικῇ, ἔπειτ' ὁ μὲν Σουώιον,
 ἢ Λεξιά, ὑπεκλήπωμα, ἢ
 δὲ τῶν ἀκρόπολιν ἀποστύ-
 μων ὅτι καὶ ἐπὶ πᾶσι ὑπεκλή-
 βησιν, αὐτὸ μὲν ἰσταυλά-
 πον, ἐπὶ τῷ πᾶσι ὑπεκλήβη, τῶν
 Πυρραῖων, καὶ περιμέ-
 σα, ἢ τ' αὖ ὑπεκλήβη τὰ παρὰ
 τῷ Διός. ἢ γὰρ δὲ ἢ τῶν ἀκρό-
 πολιν ἀναλῆαι, ἢ γὰρ εἰς τὴν ἀκ-
 τας ἢ τὴν ἰπποκῶν προσκαλί-
 ουμαι. Δί. μὲν πρότερον ἀ-
 πέλκεται ὁ Ἑρμῆς, πρὶν ἀπὸν,
 ὅτις ὅτι ὁ πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ὁ
 ὑπεκλήβη, ὁ τῶν σύγγα, ὁ
 λάσει, ἢ τῶν σκελῶν. Ερ.
 τί φησὶ, ἀγνοῶ ἢ τῶν, ἢ Δι-
 ούσαν ὑπεκλήβη, ἢ ὑπεκλήβη-
 πᾶσι, ὅτις ἢ καὶ ἢ τὸ πρὸς τὸν
 dit, cornutus videlicet ac fistulam habens, ὁ
 birsula
 crura. MRR. Quid ais? an non nosti Pana illum, ex
 Dionysi ministris omnium maxime Baccicum? Hic antea

Sunt autem etiam qui cum
 solum attigerint foris lebe-
 tem summo digito, ac fuli-
 ginis nonnihil sibi illeuerint,
 abunde putent ὅτι ipsi sese
 unctos denuò esse. Tibi ue-
 rò certum est quòd cum o-
 ptimè conuersandum erit.
 Sed interea dum sermones
 cedimus, iam appropinqua-
 mus Atticæ: quare Sumium
 quidem ad dexteram relin-
 quamus, ad arcem autem ἢ
 hunc declinemus. Ac post-
 quam descendimus, ipsa qui-
 dem hic alicubi super vicum
 sede, ad Pnyceon aspiciens,
 ὅτι expectas, donec ea pro-
 clamauiro quæ à Ioue im-
 perata sunt. Ego uerò con-
 scensa arce, facilius hoc pa-
 tto universos ex alto, ὅτι
 unde exaudire uocem om-
 nes possint, illos aduocabo.
 IVST. Ne antea abieris
 Mercuri, quàm dicas quis-
 nam iste sit qui huc acce-
 dit, cornutus videlicet ac fistulam habens, ὁ
 birsula
 crura. MRR. Quid ais? an non nosti Pana illum, ex
 Dionysi ministris omnium maxime Baccicum? Hic antea
 Rr 4 quidem

632

L V C I A N I

αὐτὸ τὸ Παρθενον· ἐπεὶ δὲ τὸν
 Δάτιλον ἐπίπλεον, καὶ τὴν
 Μαραθῶνα δὲ, τῶν βαρβάρων
 ἀπέβασιν, ὅνδε ἄκλαστοὶ τοῖς
 Ἀθηναίοις σύμμαχοι, καὶ τὸ
 ἄσπετον ἐκείναι, τὴν ἐπὶ τῇ ἀκρο-
 πόλει σπέλιγγα ταύτην ἀπο-
 λαβομένη, οἷκα μιν ἐκ τῆς
 Πελασγικῆς, ἐς τὴν μετὰ κί-
 κλον σιωπηλῶν, καὶ νῦν, ὥς τὸ
 αἶψα, ἰδὼν ἐκ γατόνων, πρέ-
 σσαι διξιοσίμην. Πάν.
 χαίρει ὦ Ἑρμῆ, καὶ Δίῳ.
 Ερ. ἡαί. Δί. καὶ σὺ γὰρ
 Πάν μιν σικώτατι, καὶ πλε-
 οντικώτατι Σατύρων ἀπάρ-
 των, Ἀθλίων δὲ καὶ πολικω-
 τώτατι. Πάν. τίς δὲ ὑμῶν,
 ὦ Ἑρμῆ, δούρε γράει ὕπνους;
 Ερ. αὐτὸς σὺ διευγύσονται τὰ
 παύτα ἡγῶ δὲ ἡδὲ τὴν ἀκρό-
 πωλην, καὶ τὸ ἱέρνυμα. Δί.
 ὦ Ζεῦ, ὦ Πάν, ἡαῖ ἰσχυροί με,
 ἀπεκλαρώσουσάς τας δίκας,
 σὲ ἢ πῶς τὰ ἐν Ἀθλίῳ ἔχουσιν;
 Πάν.

cem hinc, & ad praeconium faciendum abeo. I V S T.
 Iupiter, ὦ Πάν, demisit me, ut sortitò distribuerem ἀέτικο-
 νες forenses. At tibi quo pacto res habent Athenis?

P A N.

quidem habitabat in Par-
 thenio monte: temporibus
 autem illis quibus Datis cū
 classe aduectus est, & Baro-
 bari in Marattonē egressi,
 ultro atque inuocatus uenit
 Atheniensibus auxilium la-
 turus. Et ex eo spelunca hac
 sub arce uelut præmio eius
 rei accepta, habitat paulum
 infra Pelasgicum g, inter ad-
 uenas & inquilinos census.
 Ac nunc quidem, ut uerifi-
 mile est, ex uicinis nos con-
 spicatus accedit, salutatores
 excepimus. P A N. Salo-
 uete Mercuri, & tu Iusti-
 cia. M E R. Et tu. I V S.
 Et tu utiq, ὦ Πάν, Musicorū
 studiosissime, et saltatorum
 inter omnes Satyros agilli-
 me, Athenis autem & belli-
 cosissime. P A N. Quid au-
 tē rei Mercuri est? aut quæ
 uos huc necessitas appulit?
 M E R. Hæc tibi enarra-
 bit omnia. Ego uerò in ara-

πάν. τὸ μὲν ὅλον, ὃ ἔστι ἀ-
 ξίου πρᾶτ' ἡ πᾶρ αὐτοῖς, ἀλ-
 λὰ πολὺ ἐκείνου τὸν τῆς
 ἐλπίδος, καὶ ταῦτα, ταλαιπώ-
 τον ἀποσάμειον ἐνδοξόν,
 τὸν ἵκ' ἑ βαρβάρων. ὅμως δὲ
 οἷός ἐστις ἔτις αὐτόντος,
 ἐπιλαβόμενοι τράγῳ ἱερο-
 χῆν θύοσί μοι, πολλὰς δὲ κινά-
 βας ἀπόβυντα· αὐτὸ δὲ πρῶτον
 τὰ ἑρῖα, ποικιλάμηναι μὲν δὲ
 φρεσύνες μαρτυρεῖ, καὶ ψαλ-
 τήσας τῶν ἐρῶν. πολλὰ
 ἀλλὰ ἔχει τινὰ μοι ψυχῶν.
 γίαν ὁ γίλας αὐτῶν, καὶ ὁ πα-
 δία. Δί. τὰ ἄλλα δὲ, ὃ
 πᾶν, ἀμάντες πρὸς ἀντίον ἰο-
 γινώσκω, ὑπὸ τῶν φιλοσόφων·
 πᾶν. τίνας λίγους τῆς φιλο-
 σόφει; ἄρ' ἰκάνεις τὸν ἑατε-
 ρῆς, τὸν σπουδαπὸς ξυλάμα
 πολλὰς, τὰς τὸ γένειον ἑμῶν
 ἱμοῖ, τὸς λάλας; Δί. καὶ
 μάλα. Πᾶν. ἐκ οἷδαί, τι καὶ
 λίγους, ὃ δὲ σωίνμι πῶ σοι.
 φίαν αὐτῶν ἴρεθ' ὃ ἴγωγι,
 καὶ

les mibi, loquaces præterea?

P A N. Non sanè intelligo neq; quid dicant, neq; quæ
 sit sapientia illorum. In montibus enim uersari ego soleo,

P A N. In uniuersum quidē
 baudquaquam pro dignitate
 te apud ipsos ago, sed multo
 deterius quàm speraram, et
 hoc, cum tantum depulerim
 tumultum illum à Barbaris
 exortum. Sed tamen bis aut
 ter quotannis ascendentes,
 segregato ad hoc birco ali-
 quo coleato, grauitè ac
 multum olente, sacrificant
 mibi; deinde epulantur car-
 nes illas, me laticie eius ue-
 lut testem adhibentes, ac iu-
 nui quodam honorātes ap-
 plausu: quanquam me nec ni-
 bil animo oblectat risus
 ipsorum & lusus. I V S.

In cæteris uerò, ὃ Pā, ecquid
 meliores, & aduirtutem in-
 tenti magis redditi sunt à
 philosophis? P A N. Quosā
 nam istos dicis philosophos?
 num tetricos illos, ac tristes
 uulgi, congregatos pariter
 multos, quod ad mentum ac
 barbā attinet, non dissimi-

I V S T. Atque admodum.

R r 5 & affe-

καὶ τὰ περὶ τὰ ταῦτα ῥημάτων
 καὶ ἄτινα ἔμιμνήσκω, ὡς Δί
 κη· πόδες γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ πο
 φιτὸς ὁ φιλόσοφος· μίχρη γὰρ
 πλῆγος ἑκατάμω καὶ ἐπὶ σὺν γ
 γ· ἰσχυρὸς τὰ δ' ἄλλα
 αἰσθάνομαι καὶ χοροὺς, καὶ πο
 λυμικτὸς, ὅμ' ἄν. πάλιν ἀλλ'
 ἀκῶν γὰρ τῶν αἰνέσεων
 των, καὶ χρεῖων τῶν, καὶ ἰ
 δίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα
 ταυτίωντων, ἄγνωστα ἡμῖν,
 καὶ ξίνα ὀνόματα. καὶ τὰ πρὸ
 ταυτίων, εἰρηνικῶς ἐκέρχονται
 τὴν πρὸς ἀλλήλους λόγους, πρὸς
 σης δὲ τῶς σιωπῆς, ἐπιτή
 κωσι τὸ φθίγμα μίχρη πρὸ
 τὴν ἰσχυρὸν, ὡς τὴν δὲ διαίτη
 μέλων, καὶ μεγάλα λόγους ἰσ
 λύντων, τί, τὰ πρὸς ὅσον ὅρως
 ἔλκω, καὶ ὁ τρέχων οἱ δὲ, καὶ
 εἰ ριζὸς ἀκρίτῶνται, ὅ
 σον τὴν αὐτῶν, ἀπέρχονται
 τῶν τὴν αὐτῶν ἰσχυρὸν ἑκέρχον
 ται. διαταράσσονται γὰρ οἱ τὴν
 αἰγῶν, καὶ τὸ δὲ ἀρχὴς ἰσχυρὸν
 πύμλιν

ne extantiores appareāt, perinde ut tibia cinū solūt, quando
 angustā tibiam inflare ut quādā cogūtur. Cōturbatis igitur
 sermonibus, ex eo quod à principio instituerant, confusaneo
 relicto,

et affectata ista uerba at
 que urbana haudquaquam
 didici, iusticia. Vnde enim
 in Arcadia sophista uel phi
 losophus foret? Usque ad
 transversum calamum et
 fistulā doctus ego sum: quod
 ad cetera attinet, pastor, et
 saltator, et bellator etiam,
 si opus sit. Sed tamen audio
 certē illos assidue uociferā
 tes, ad uirtutem nescio quā,
 et idem, et naturam, et
 incorporea quaedam com
 memorantes, ignota mihi
 ac peregrina nomina. Ac pri
 mū quidem pacificē exor
 diuntur inter se sermones:
 ceterū procedente ali
 quantum disputatione, in
 tendunt uocem usque ad too
 num seu modum quem or
 tibium uocant, ut exinde cū
 nimium distenduntur, atq;
 eloqui magna contendunt,
 et facies illis rubescat, et
 collum intumescat, et ue
 ne extantiores appareāt, perinde ut tibia cinū solūt, quando
 angustā tibiam inflare ut quādā cogūtur. Cōturbatis igitur
 sermonibus, ex eo quod à principio instituerant, confusaneo
 relicto,

πύμνην συγχίαν[ον], ἀπίσαι
 λαιδεροσάμηνι ἀλλήλοις οἱ
 πολλοὶ, τὸν ἰδῶτα ἔκ τῃ μο-
 τώπῃ ἀγκύλῃ τῇ διακτύλῃ
 ἀπιξέμενοι. καὶ οὗτοι ἔγρα-
 τῶν ἰδέξοντο, ὅς αὖ μεγαλοφω-
 νότεροι αὐτῶν, ἢ θρασύτε-
 ροι. πλὴν ἄλλ' ἵ γε λίως ἐπε-
 λόντο, τιθέμενοι αὐτὰς, καὶ μά-
 λιστα, ἐπὶ τοῖς μετέωρ τῶν ἀνα-
 γκασιζόντων περιστολήν, καὶ
 παριτάσι, πρὸς τὸ βράσθαι
 καὶ τὸν βολὴν ἐκκαταμενέειν. ἡμεῖς
 οὖν ἀλαξέμενοι τινὲς ἰδέναι
 ἀπὸ τέταρτον, καὶ ἡνιόχῳ ὡδὶ τῇ
 ἔσθ' ὡγύναι ἰμοιόταται. αἱ δὲ γε
 ἀκρωριὰς τε ἐκ τῇ βῶσιν αὐ-
 τῶν, καὶ τι ἀγαθὸν ἐκ τῶν ῥο-
 μάτων ἡμῶν ἀνιόντο αὐ-
 τοῖς, ὅς αὖ ἐπ' αὐτῶν ἔχειμι. πλὴν
 αἱ, αἱ γε δὲ, μηδὲν ὑπερτελεῖ
 μέγαν, τὰ λυβὲς διηγέσασθαι
 (εἰκὼ γὰρ ὡδὶ σκοπέως, ὡς ἱρᾶς)
 πολλὸς αὐτῷ ποταμῷ ὡδὲ ἡ-
 θιασάμεν περὶ δάδῳ ὀφίαν.
 Δι' ἰπίσχησιν ὡς αὖ, ὅς ὁ Ἑρμῆς

αἱ

ueluti in specula quadam, ut vides) multos ipsorum saepe-
 numero iam conspiciatus sum circa profundam uestre-
 ram. IVSTI. Sustine, ὦ Παν : an non Mercurium,
 tibi

relieto, abeunt, conuician-
 tes sibi mutuò plerique, &
 sudorem ex fronte incuruo
 digito abstergētes. Atq; hic
 demum vincere visus est, qui
 ipsorum maximè clamoribus,
 aut cōfidentior alij sum. Sed
 tum populus iste promiscuus
 admiratur eos, & maximè
 ij quibus aliisq; necessariae
 rei nihil incumbit aut curae
 est, qui tum astant confiden-
 tia atq; clamore illorum ex-
 citati. Proinde mihi quidem
 homines quidam arrogan-
 tes ob haec uidebantur esse,
 atque agrè afficiebar pro-
 pter barbae similitudinem.
 Virum autem utile aliquid,
 atq; in commune conducēs,
 clamori ipsorum inesset, &
 num quid boni ex verbis illis
 enasceretur ipsis, dicere sa-
 nè haudquaquam possum.
 Quanquam si conuenit uti-
 que deposito meo quod ue-
 rū est proferre (nā habito

σοι ἡγούτῃεν ἱεῖσι· πάν.
 παύου μὲν οὖν. Ερ. ἀπάντι
 λως, ἀγοράν δὲ καὶ ἀγὰν
 δικῆ καὶ ἀποπέμδα τῶμιν,
 ἰλαρηβελῶν· ἰβδὸν ἰτα-
 μλόν, ἰσούει γραφίς ἀπλόν γ
 καρ, ἔκαστος ἄρσεν πάγαν.
 ἰνδὲ δὲ Δίκῃ ἀπεκλήρωσι τὸ
 δικαστήριον, καὶ αὐτὸς περὶ-
 πατεῖς δικάζοντες· εἰ δὲ δικα-
 σταί, δὲ ἀπάντων Ἀτλανίων.
 ἰμεῶδες, ἰγνέβητορ ἰκίστες Διο-
 κλεῖ, ἀγρόμους τῶν δικαστῶν,
 ἡμὰ λόγον τὸ ἰγκλύμει·
 ἰπόσοι δὲ ἀπεῖμηντοι γρα-
 φῶν, πρὶν ἀγνέειν ἀπίδαυον,
 καὶ τὰς εἰς Δίκας ἀναπυ-
 ψάτω. ἢ δὲ τις ἀδικα διδι-
 κάζει εἴηται, ἰφίσιμον ἀγ-
 νίσται τῶν δικῶν· ἢ ἰφίσιτε,
 ἰνδὲ τὸν Δίκαν. πάν. ἡβὰ δὲ ἔθ
 ρίβον, ἰλίκον, ὡς Δίκῃ, ἀνδόν-
 σασ· ὡς δὲ καὶ σπασθῇ σωθῆναι
 οἶν, ἰλκονεῖς ἀλλήλους πρὸς
 τὸ αὐτοῦ δὲ τὸ Ἀρῆος πά-
 γαν· καὶ ἰ Ερμῆς δὲ ὕδιν πά-
 ρισιν,

tibi iam proclamare mis-
 est? PAN. Admodum igitur.
 MER. Audite popu-
 lus: forum atque iudicium,
 quod felix faustumq; sit, cō-
 stituemus hodie, mensis Fe-
 bruarii die septima. Quicum-
 que igitur actiones deulē-
 re, in vicum Martium veni-
 unto. ibi iusticia sortietur fo-
 ra, atq; ipsa praeστό erit iudi-
 cantibus. Iudices ex uniuersis
 Atheniēsisibus dabuntur.
 merces, tres oboli uniuscu-
 iusq; causσ. numerus iudi-
 cum, secundum aestimationē
 litis. Quotquot autem reli-
 ctis actionibus priusquam
 iudicio experiri potuerit, fa-
 to sunt, eos Aca-
 cus remittat. Quod si uerò
 quispiam iniquē iudicatum
 esse putauerit, appellatione
 facta deniq; experietur: ip-
 sa autem prouocatio ad Io-
 uem fiat. PA. Papa? qua-
 lis tumultus? quantum, iusti-
 cia, exclamarunt? Ve autem

ferio undiq; concurrunt, trahentes sese mutuò per acclio-
 ne sursum uersum Arcopagum? Ipse autem Mercurius quoq;
 iam

BIS ACCVSATVS.

637

ριτιν. ὡς τὰ ὑμῶν ᾧ ἀμφὶ τὰς
δικὰς ἔχοντι, καὶ ἀπειληρε-
τι, καὶ διακρίνῃ, ὡς οὐδὲ ὑ-
μῖν νόμος. ἰγὼ δὲ, ἐπὶ τὸ σπῆ-
λαιον ἀπελθὼν, συρίφομαι το-
μῖλιν τὴν ὀφθαλμῶν, ὡς τὴν κα-
χὴν ἡμεῶν ἐπακρότομα. ἀκροά-
σιν δὲ, καὶ λίγων τὴν δικαιοκῶν
ἄλλας ἔχοντι, ὅσοι μὲν τῶν ἐν
Ἀργεῖ πάγῳ διαστρέφοντο ἀν-
ωρ τῇ. Εἰ. ἄγε δὲ Δίκη, προσ-
καλῶμεθα. Δί. οὐ λίγης. ἀ-
φῇσι γοῦν, ὡς ὀρεῖ, πρὸς ἵασι
θεοῦ τοῦτο, ὡς πρὸς εἰς σφῶ-
νις πορὶν. βουῶντις τὴν ἀκρο-
αθ. ἀλεφάσι, ὡς καὶ ἄρα τι.
Ἀλ. συκοφαντῆς. Ἀλ. δώ-
σαι, πρὸς ἡδὴ τὴν δίκην. Ἀλ.
δὲ λίγῃσι, δὲνὰ εἰργασμί-
νον. Ἀλ. ἐμὲ πρῶτον ἀπ-
καλῶσιν. Ἀλ. ἱππομικρὴν
πρὸς τὸ διακρίνειν. Ἀλ. μὴ
ἄγε με. Δί. οἶδα δὲ δρᾶσαι
μὲν, ὡς ἐγὼ. τὰς δὲ ἄλλας δί-
κας ἐς τὴν αὐρίον ἐξελθόντας
ἐκ σήμερον δὲ ἐλθόντας τὰς
τιμῶνας,

leste ad iudicem. A L. Ne suffoca me. I V S. Scilicet quid
faciamus, Mercuri? Ceteras quidem lites in crastinū reij-
ciamus: hodie autem eas ianua fortiamur, quacunque
ab arti-

iam adest. Quapropter nos
quidem actionibus et iudicio
operam date, fortissimi
et disceptate pro eo atque le-
gitimum nobis est: ego uero
ad speluncā hinc digressus,
fistula canam carmen ali-
quod amatorium, quo h. Eccho
soleo probris incessere. Cæ-
terum auscultationum et
orationum iudicialium abun-
dē habeo, quotidie contem-
dentes ac lugantes in Arco
pago audiens. M E R C.

Age iusticia, aduocemus in-
stos. I V S. Recte dicis. Cō-
fert siquidem, ut uides, ac-
cedunt tumultantes, et pe-
rinde ut uestre circumstrep-
pentes uerticem. A T H E.
Cepi te, o scelestē. A L I V.
Sycophantam agis. A L.
Dabis tandem iam pœnas.
A L. Conuincam te, quod
grauia atque indigna perpe-
traris. A L. Mibi primo
fortire. A L. Sequere sce-

ποιούται, ἐπίσκει τέχναι, ὃ
 βίβει, ὃ ἐπιστόμαι πρὸς αὐ-
 δρας αἰσὶν ἐπυγγαμίται, καὶ
 μὲν τούτοις αὐτὰ ἐπὶ τῶν γρα-
 φῶν. Ερ. μὲν καὶ ἐπὶ Ἀκα-
 δειμίας, ἐπὶ πολέμων, αὐ-
 δραποδισμοῦ. Δί. ἐπὶ ἐλά-
 ρουσι. Ερ. ὃ ἐπὶ ἐλάτῃ τῆς
 ὁμιλίας, ὁμιλίας, ὅτι τὸν ὄρα-
 σιν αὐτῆς Διονύσιον ἀπὶ
 κέλευσε. Δί. πῖντι ἱκανοί.
 Ερ. πρὸ Ἀρτίππου Τρυφῆ
 πρὸς Ἀριτλῶν. Δί. πῖντι καὶ
 πάντες ἀνασάτωσαν. Ερ. ἀρ-
 γυραμοειδὲς, ἀρασμὸς Διουγί-
 να. Δί. τρεῖς ἀποκλήρου μέ-
 νει. Ερ. ὃ γραφικὸν καὶ ἐπὶ
 ῥωτῇ λαπισταξίς. Δί. ἐν-
 τὶα ἐκέντωσαν. Ερ. βόλις καὶ
 τούτοις ἀποκλήρου, ὃ Δί-
 κη, τὰς δύο, τὰς πρῶτον, τὰς
 ἀπὸ πρηνιγμῶν κατὰ τὸ ῥή-
 τιον. Δί. τὰς παλαιὰς πρό-
 τεραι διαλύσωμεν αὐταὶ δὲ
 αἱ ὑπόβριον ἀνδραγαθίας. Ερ.
 καὶ μὲν ὁμοίαι γὰρ καὶ αἰσῶν,
 καὶ τὸ ἔγνημα, ὃ καὶ νῆαρον,
 δαμνῶν, ἅε αὐτὰν ποστὲα συνεχῶς
 διςceptabuntur.
 MER. Atqui similes etiam istae superioribus sunt, et id
 quod intenditur, etiam si recens ac novum, affine tamen

ab artibus aut vitis aut sciē-
 tijs contra homines promul-
 gatae sunt. Ac mihi has in
 medium profer actiones.

MER. Ebrietas contra Aca-
 demiam pro Polcmone pla-
 gij. I V S. Sortire septem.

MER. Stoa contra Volu-
 ptatem, iniuriarum, quod ac-
 matorem ipsius Dionysium,
 seductum ab ipsa abstraxe-
 rit. I V S. Quinq; suffici-
 ent.

MER. Pro Aristip-
 po Mollicies contra Viriu-
 tem. I V S. Etiam his quin-
 que iudicent.

ME. Men-
 saria contra Diogenem, fu-
 ga. I V S. Tres sortire so-
 los.

MER. Pictoria con-
 tra Pyrrhonem, ut deserto-
 rem. I V S. Novem cognos-
 cant.

MERC. Vis ne
 et has sortiantur iusticiae,
 duas videlicet istam paulo
 ante, nosti, contra Rhetorē
 institutas atq; delatas? I V.

Antiquiores illas prius decio
 continuò disceptabuntur.

MER. Atqui similes etiam istae superioribus sunt, et id
 quod intenditur, etiam si recens ac novum, affine tamen
 illis

BIS ACCUSATIVS.

657

ἀλλὰ παραπλάσιον τοῖς πρὶν
 ποικιλορρυθμίαις, ὅτι ἐν τοῖς
 τοῖς Δικασταῖς ἄξιον. Δί.
 ἰσχυρὰ, ὡς ἔρμῳ, χαριζομένη
 τῷ Δικαστῇ, ἀποκλυρρυθμῶν δὲ
 ὅμως, αἱ Δικᾶ, πλὴν ἀλλὰ ταύ-
 ται μόναι ἵκαναὶ γὰρ αἱ ἀπο-
 κλυρρυθμίαι, διὰ τὰς γρα-
 φάς. Ερ. ῥητορικῇ, ἡλικίᾳ
 εἰς τὴν Σύρον, διάλογος τῷ
 αὐτῷ ὄντι. Δί. τίς ἔστι.
 τοῖς ἔσθι; ὁ γὰρ ἰγγίγραπτος
 τὸννομα. Ερ. οὕτως ἀπο-
 κλυρρῶν τῷ ῥήτορι τῷ Σύρῳ ἡλικί-
 ας γὰρ ὡς δὲ καὶ αὐτοῦ
 ὀνόματι. Δί. ἰσχυρὰ, ἡ
 τὰς ἐποφρεῖας ὅλας ἀδύνα-
 σεν ἐν Ἀργῷ πάλιν ἀποκλυ-
 ρῶσαι, αἱ δὲ καὶ τὴν Εὐφρά-
 τιν ἡλικίᾳ ἔχει ἀδύνατον,
 πλὴν ἀποκλυρρῶν ἰσχυρὰ τοῖς
 αὐτοῖς ἵκαναὶ τῶν Δικᾶν.
 Ερ. οὕτως δὲ Δικᾶ, φήσιν, μὴ πο-
 λὺν ἀδύνατον ἀδύνατον.
 Δί. αἱ πρῶτοι ἡλικίαι αὐτοῦ
 ἀπὸ Δικᾶ, καὶ ἡ μὴ δὲ αὐτῶν
 πρὸ ὅλων ἔχου. πρῶτος δὲ
 οὐ

illis est, de quibus modò sor-
 titi sumus: quare inter ea di-
 sceptari quoque dignum est.
 I V S. Videris Mercuri in-
 dulgere nonnihil petitioni.
 Sed tamen sortiamur, si tibi
 videtur: utrum tamen duas
 has solas. Sufficiunt enim
 hæc de quibus sortiti iam su-
 mus. Cedò ipsas actiones.
 M E. Rhetorica contra Sy-
 rῶν, mala tractationis. Dia-
 logus contra eundem contra-
 melia. I V. Quis autem
 Syrus iste est? Neq. enim no-
 men adscriptum est M E R.
 Ita sortire: contra Rhetorē
 Syrum. Nihil enim uctabit
 etiā absq. nomine proprio.
 I V. Ecce externas quoq. iā
 ὧν peregrinas Athenis in
 Areopago sortiamur, quas
 rectius fuerat ultra Euphrate-
 tem disceptatas fuisse. Uo-
 runt tamen sortire undecim,
 eosdemq. utriq. liti. M E R.
 Bia iusticia, parce nimium
 adeò exbaurire fiscum tot

mercede iudicum. I V. Primi confidendo Academia ὧν
 Ebrietati iudicaturi. Tu uerò aquam infunde. Prior autem
 dic uo

σὺ λίγῃ ὁ μῖσθς, τί σιχῶς, καὶ
 διαποδύει μάστιγι ἑρμῦ προ-
 σελθόν. Ερ. ὁ δούαμαι, φη-
 σι, τὸν ἀγῶνα ὡπῶν, ὑπὸ τῇ
 ἀκράτῃ τῶν γλωττῶν πεπιδα-
 μίνῃ, μὴ γίλωϊα ἐφλῶιν
 τῷ δυναστείῳ, μέγιστον δὲ καὶ ἵσ-
 τακ, ὡς ὀρῶ. Δί. ἀκροῦ σου
 νύχθου ἀναδιδόσαστάων δὲ
 νῶν τέτων τινὰ· πολλοὶ γάρ,
 εἰ ἔχῃ ἰδίῳ βρωβόλῳ διαφράγῃ
 καὶ ἵσταται. Ερ. ἀλλ' ἂν δὲ
 ἐδιδόσῃ γὰρ τῷ πατρὶ ὅσον
 γερύσαι μίση, πάλιν δὲ γινώ-
 μενὰ γὰρ τῶντα ἵσταται ἀξιοῦ.
 Δί. τὰ ποῖα; Ερ. Ἀκρόα-
 σις ἀπὸ πρὸς ἀμφοτέρους πα-
 ρεβούσας τὰς λόγους, καὶ
 τὸτ' ἀσκή, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν
 διόαθαι λίγην. αὐτὴ τῇ-
 νού φασιν, ὑπὲρ ἡμῶν προτρεῖται
 ἀπ' αὐτῶν, ἢ τὰ ὅτιον ὑπὲρ ἡμῶν
 τὰς ἱερῶν. Δί. ἡ αὐτὴ μὲν τῶν
 τα' ἀπὸ δὲ ἑμῶν, ὡς Ἀκρόα-
 σις τὸν λόγον ἡμέτερον, ἡμέ-
 σοι βούλου. Α. ἀκρόασις ὡς ἀπὸ
 δυναστῶν, πρότερον τὰ ὑπὲρ ἡ-
 μῶν,

*Academia orationem utramque, quandoquidem hoc tibi
 facile est. A C A. Audite viri iudices, priore loco illa
 que*

dictu Ebrietas. Quid taces
 Cynetus? Audi Mercuri ac-
 cedens. M E R. Non pos-
 sum, inquit, certamen hoc
 perorare, lingua mihi præ-
 mero impedita atq; illigata,
 ne etiam risui me exponam
 in iudicio. Aegre autem, ut
 vides, consui quoq;. I V S.
 Proinde patronum adducat
 ex uehementibus ac graui-
 bus istis aliquem. Sunt enim
 multi qui vel trioboli gratia
 disrumpi parati sunt. M E.
 At nemo certe uolet mani-
 feste patrocinari Ebriati.
 Verum aqua utiq; hæc po-
 stulare uidetur. I V S T.
 Quæ nam? M E R. Aca-
 demia hæc semper in utran-
 que parata atque instructa
 est orationem, idq; etiam ex-
 exercet sese, ut contraria pro
 be possit dicere. Ea igitur,
 inquit, pro me prior dicat,
 atq; ita deinceps pro se ipsa
 uerba faciat. I V S. Non
 quidem hæc. Sed dic tamen

μῖθους ἰκάνους γὰρ τὸ γινώσκειν
 οὐκ ἔδικαται δὲ ὁ ἀβλῖα τὰ μέγιστα
 ἐκ τῆς Ἀκαδημίας ἰμοῦ
 αὐδράποδον, ὁ μόνον ἔχων δύνα-
 μιν, καὶ πίσιν κύνῃ, μηδὲν
 αἰσχρὸν, ὅν περ ἔαξεν, εἰ-
 μνον, ἀφαιρθεῖσα ἡ πολί-
 μων ἐκάνον ὅτι μὴ ἑμάρων
 ἐκώμασι διὰ τὴν ἀγορᾶς μίσην,
 ψάλλειαν ἔχων, καὶ καταδύμια
 οὐκ, ἰατρὸν εἰς ἰσχυρὰν μὲν
 ὡς αἰ, καὶ κραπαλῶν, καὶ τῶν
 ἐκφαλῶν τοῖς σιφάνοις δειν-
 θισμῶν. καὶ τὰντα ἴτι ἀλη-
 θῆ, μαρτυροῦν Ἀθῆναισι ἅπαν-
 τες, εἰ μὴ διώκειται νόστοι
 πολέμωνα ὡδον. ἰπὲρ δὲ ὁ κα-
 κωδαιμων ἐπὶ τὰς τὴν Ἀκαδη-
 μίαν δούρας ἐκώμασεν, ὡς περ
 ἐπὶ πάντας αἰώνας, αὐδραπο-
 δισαμῶν αὐτῇ, καὶ ἀπὸ τῶν χε-
 ρῶν τὴν μῖθον ἀρπάσσει μετὰ
 βίαι, καὶ πρὸς αὐτῶν ἀγκιστρῶν,
 ὑδραποδῶν τε καὶ τῶν ἀγκιστρῶν,
 καὶ νόστον μεταδίδασκε, καὶ τὸς σι-
 φάνους περὶ ὥπασιν, καὶ δὲ πρὶν
 νῆν

quæ pro Ebrietate afferun-
 tur. Illius enim est id quod
 nunc dicitur. Iniuria affecta
 est misera, ut cum maxime,
 à me Academia, mancipio
 quod solum habebat bene-
 volū ac fidele, quodq; nihil
 turpe eorum quæ ipsa impe-
 rasset putabat, spoliata, Po-
 lemone illo inquam: qui in-
 terdiu cum lascivia ac petu-
 lantia per medium forum
 ferebatur, psalteriam secum
 habens, et cantu perstre-
 pens, à summo mane ad ve-
 sperā usq; ebrius semper, et
 crapula indulgens, caputq;
 corollis ac floribus implica-
 tum gerens. Atq; hæc quod
 vera sint, testes sunt Athēn-
 enses universi, qui ne unquā
 quidem Polemonem sobriū
 viderunt. Postquam autem
 infelix ille ad fores Acade-
 miae quæq; comessabundus et
 per lasciviam illudens acco-
 casset, perinde ut ad om-
 nes solebat: mancipatum ille

lū, atque e manibus Ebrietatis ut ereptū, et ad se addu-
 ctum, aquā bibere, ac sobriū esse docuit, corollasq; capiti

ταν κατακλινόν, ῥαμά-
 τια σκελιά καὶ λυγρὰ, καὶ
 πολλὰς φροντίδας αὐχμητὰ
 ἰπαιδευσας. ὅτι αὐτὸ τῷ
 τῆς ἰπαιδευτῆρος αὐτοῦ ἰ-
 ρυδύματι καὶ ὠκύνει, ἀδλί, καὶ
 καὶ ῥιγνὲς τὸ σῶμα γυγνέ-
 ται, καὶ τὰς ἑλὰς ἀπάσας
 ἀπομαίῃ, ἀστὲρ ἰστῆ, καὶ
 καὶ λιψαί, καὶ μίχλω ἰ-
 σπ. ῥαυ, καὶ τὰς λυγρὰ, ἰ-
 ποῖα πολλὰ ἢ ἀκαλῆμια ἰγῶ
 λυγρὰ διδάσκω. τὸ δὲ μύθο
 σεν, ὅτι καὶ λυγρὰ τῶ μί-
 χλω, πρὸς ἑμὸν ἰπαιδὸς, καὶ
 μυρία λυγρὰ διδασκῶ πρὸς
 αὐτοῖς. ἔρεται σχῆδον τὰ ὡς
 πρὸς μίθους ἢ λυ καὶ ἰπαιδὸς
 ἰπαιδὸς ὡς, καὶ τὸ ἀπὸ
 τούτου ἰπαιδὸς ὡς. Δι. τί
 ἄρα πρὸς τούτοις ἰπαιδὸς; πάλιν
 ἀλλ' ἰγῶς τὸ ἰσεν ἰπαιδὸς.
 Ακα. οὐτως μὲν ἀνέστει
 πάλιν ὡς, ὡς αὐτοῖς δι-
 δασκῶ, ἢ σκεπτόμενος ἔρεται
 ἰπαιδὸς τῶ μίθους ἢ δὲ καὶ
 μὲν μὲν ὡς ἀνέστει,

parē uicissim. ACA. At hoc quidē pacto audiui admodum
 probabilia uidentur, uiri iudices, quae à patrono pro Bbrie-
 tate dicta sunt. Quod si autē et me eadē benivolētia audieris, in-

detractis discerpfit. At quo-
 ties bibendum atq; ecclion-
 bendum fuerat, uerba quae-
 dam perplexa ac misera et
 multa curiositate referta,
 illi tradidit. Quare pro eo
 qui aenea iflorescebat in
 illo, rubore, pallidus miser
 et incuruus corpore. Et tu
 e, et canis lenis illi uniuersis
 oblivioni mandans, sine
 cibo interdum et si iubun-
 dus ad mediā usq; uesperans
 sedet, nugādo uidelicet qua-
 lia multi Academia ego nu-
 gari doceo. Quod autē ma-
 ximum est, etiā cōuiciatur
 Bbrietat, à me cō induitur,
 et innumera quaedam ma-
 la de ea commemorat. Di-
 cta ferme sunt quae pro E-
 brietate adduci possunt. Id
 uerò et pro me ipsa uerba
 faciam: et exinde perora-
 tum à me esto. IVST. Quid
 igitur ad hac respondebit?
 Veruntamē infunde ei huic

tis, in-

Δειδι, ὡς εὐδὲν αὐτῶν ὑδὶ-
 πηκα. τὸν γὰρ πολέμωτα τῶ-
 νον, ὅν φασιν ἰδυτῆς οἰκίτῳ
 εἶναι, πικρὰτα οὐ φάτωρ,
 οὐδὲ κατὰ τῶν μύθῳ, ἀλλ'
 οἰκῆον ἰμοί, καὶ τῶν φύσιν
 ἰμοίον προαφάσασα τίον
 ἔτι, καὶ ἀπαλὸν ἴντα, σιωπο-
 γωνιζόμενος τῆς ὑδουῆς. ὅ-
 παρ αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνοπυ-
 γῆ, διηφθέρει ἀδελφον, τοῖς
 κώμοις, τοῖς δὲ τῶν ἱταίρων
 παρὰσχρῶσα ἰκδοτον, ὡς μὲν
 μετὲρ αὐτῷ τῆς αὐδουῆς ὅ-
 πολέπιδαι. καὶ ἔτι ἔσθ' ὅ-
 ἰαυτῆς ἀγυῖαι μικρὸν ἱμπε-
 ρον ὦντε, ἔσθ' ἰμοῦ ἀγυῖαι
 νομίσασαι. πορῆσαι γὰρ ἰωδον
 ὁ ἀδελφὸς ἱταφουμῆος,
 ἱρμαπαλῶν, διὰ τῆς ἀγυῖας
 μίσσε κατὰυλοῦ μῆρ, οὐδὲ
 ποτε τῶν, κομάζων ἔπαι-
 πάστας, ὕβρις τῶν προγόν-
 ων, καὶ δὲ ποικίλεις ἴλως, καὶ
 γίλως τοῖς ξίνοις. ἰπῶ μὲν τοῖς
 παρ' ἰμοῖ ὕατο, ἰγὼ δὲ ἰτυχον,

tis, intelligetis sanè quòd
 nulla ipsam iniuria affeci.
 Nam Polemonem hunc,
 quem servum illa suum esse
 ait, natum baudquaquam
 serviliter, neque ita ut ebrie-
 tatem referret, sed familia-
 rem mihi, & natura simi-
 lem, præceptum adolescen-
 tem adhuc atque tenerum
 existentem, adiuvante ad
 hoc Voluptate, quæ illi in
 plerisque mutuam operam
 præstat, corrumpit miserum,
 lascivis comessionibus &
 meretricibus quasi in dedi-
 tionem tradendo: ita ut ne
 paululum quidem verecun-
 diæ in eo remaneret. Atque
 ea quidem quæ illa pro se
 paulo antè dici putabat, pro
 me dicta esse existimate.
 Circumibat enim miser ille
 à primo statim mane coro-
 natus, ac crapula perditus,
 per medium forum, sonan-
 tibus undiq; circum ipsum tibijs, nunquam sobrius, lascivus
 ac petulans in oēs, dedecus, & contumelia maiorū, & præ-
 terea civitatis totius, ludibriū autem peregrinorum ac bo-
 spiritum. Posteaquā aut ad me venit, ego quidē sorte quadā,

ὡς περ ἢ καὶ ἀπειῶν, ἀνὰ πύ-
 λαια μὲν τῶν θυρῶν, πρὸς
 τὰς παρόντας τῶν ἱταλῶν,
 λόγους τιναὶ περὶ ἀρετῆς καὶ
 σωφροσύνης ἀνέειπεν. ὁ δὲ
 μετὰ τὸ αὐτῷ καὶ τῶν τιφά-
 νων ἰδὼντας, τὰ μὲν πρῶτα
 ἰβία, καὶ συγχῆν ὁμῶν ἱκε-
 ρᾶτε τῷ συνοίῳ, ἐπιταράσσας
 τῇ βῆ. ἰωάννης δὲ ἐλὼν ἑ-
 μῶς ἱπποφροντίνε μὲν αὐτῷ,
 κατ' ὀλίγον (ὁ γὰρ τίς ποτε ὡς
 διαβροχὸς τῇ μεθῇ) αὐτὸν πε-
 ρὸς τὰς λόγους, καὶ ἀφῆκεν τὴν
 τὸς τιφάνους, καὶ τῷ αὐλο-
 τρίδῃ κατισπῶκε, καὶ ἐπὶ τῇ
 πορφύρῃ ἐσχώντο. καὶ ὡς
 περ ὁ δὲ ὕπνῳ βαθεῖ. ὁ αὐτοῦ
 φίλος, ἰαυτέρῃ τε ἰωάννου
 πῶς δίκαστο, καὶ τὸ πάθος
 βίου κατιγίγνωσκε. καὶ τὸ
 μὲν ὀνύθυμα, τὸ ἐν τῇς μέ-
 δης, ἀπλώθει, καὶ ὁ φανίζε-
 το, ὀνύθρια δὲ κατ' αἰδέσθαι τῶν
 ἀρσενέων, καὶ τίλῃ ἀπὸ
 ἀρᾶς, ὡς περ εἶχε, ὑπομολύ-
 σι παρ' ἐμὴ, ὅτι ἐπὶ καλῶς κί-
 νησε,

tem præ pullore eorum quæ fecerat, erubescibat. Postremo
 ab illa aufugiens, ita ut erat, ad me transijt, neque vocante

ut consuevi facere, patienti-
 bus foribus ad amicos qui
 tum præsentibus erant, sero-
 mones quosdam de uirtute
 atq; modestia faciebam. Il-
 le uero cum tibia & coroe-
 nis astans, principio quidem
 uociferabatur, ac perturba-
 re nos tentabat, conuersatio-
 nem nostram clamore suo
 interturbando. At postquā
 nos nullam illius rationem
 habebamus, paulatim (neq;
 enim omnino aut extreme
 uino madesactus erat) resi-
 piscere cepit ad sermones,
 et simul auferebat coronas,
 & tibicinam compescebat,
 & ob purpuram erubescē-
 bat: ac ueluti ē profundo
 somno experrectus, cū se i-
 psum aspiciebat, quo pacto
 ornatus atq; affectus esset,
 tum uitam superiorē et an-
 teactam damnabat. Et ru-
 bor quidem ille ex temulētia
 contractus defloresce-
 bat, euanescebatq;: ipse au-

ον, οὐτὶ βιασαμένης, ὥς αὐ-
 τή φησιν ἑμῶν, ἀλλ' ἐκῶν, αὐ-
 τοῖς ἀμῶν ταῦτα εἶναι ὑπο-
 λαμβάνον, καὶ μὲν ὕδην κα-
 λῶν αὐτὸν, ὅπως καταμάχ-
 ῃ, ὁμὸν τρόπον διέκκεται πρὸς
 ἡμᾶς. τὸτον, ὃ αὐτὸς διεκ-
 αλεῖ, παραλαβὴν γινώσκ-
 ῃ, καὶ μὴτε φωνῶν ἀφί-
 ναι, μὴτε ἰσχυρῶν ὑπὸ τῷ ἀνδρά-
 του διωχόμενον, ἐκίτριψεν,
 καὶ ἀνένεψεν, καὶ αὐτὸς αὐτῶν ἀ-
 πώλεον, κίσμιον αὐτῶν, καὶ
 σῶφρον, καὶ πολλοῦ ἀξίον
 τοῖς ἑλλήσιν ἀπώλετο. ἡμῶν
 αὐτοῖς τι χάριν οἱ ἄνθρωποι
 αὐτοῖς, καὶ οἱ προσέποντες ὑ-
 πόβ' αὐτῶν. ἄρκεα. ὑμᾶς ὅσον
 σκοπεῖται, ποιεῖται ὑμῶν ἄμει-
 νον ὡς αὐτῶν σωῆται. Ερ. ἄ-
 γι δὲ, μὴ μίλλεται, ψευδοφρο-
 σῇ, ἀνάστα καὶ ἄλλως χρὴ
 δικάζειν. Δί. πάσας ὁ Ἀ-
 καδημία κερταῖ, πάλιν μῆς.
 Ερ. παράδοξον οὐδὲν, ἡνίκά τι-
 να καὶ τῇ μίδῃ τιθιμῶν.
 παύσεται, οἱ τῇ Στωικῇ πρὸς
 τῶν ὁδονῶν λαχόντων, πορὶ

Nihil nouū aut mirū, si quis sit qui pro Ebrietate ferat.
 Sedete nūc uos, q̄ Stoæ cōtra Voluptatē sortitō electi estis.

me, neq; cogente, perinde ut
 illa de me ait, sed ultro ac
 uolēs, meliora hæc nostræ
 esse credens. Ac mihi iam i-
 psūm huc aduoca, ut cogno-
 scatis quo pacto à me im-
 mutatus atq; affectus sit.

Hūc ego, uiri iudices, ad me
 receptū, ridiculē omnino se
 se gerentem, & neq; uocem
 edere, neq; consistere præ-
 mero ualentem, conuerſi, ac
 sobrium reddidi, & ex uili
 mancipio uirum modestum
 ac temperantem, precioſū
 dignum Græcis effeci. Et
 mihi nunc ipse gratiam pro
 ea re habet, & propinqui
 eius pro ipso. Dixi. Vos au-
 tem iam spectate, iudices.
 utri nostrum satius fuerit il-
 lum conuersari. M B R C.
 Agite itaq; ne cunctemini.
 ferte sententiam, atq; inde
 exurgite: nam & cæteros
 iudicare oportet. I V S T.
 Omnib. calculis superat A-
 cademia, excepto uno. M B.
 qui & pro Ebrietate ferat.

τοῦ ὁρατοῦ Δικάζειν. ἰγκέχυ-
 νται τὸ ὕδωρ, ὃ κατὰ γράφει,
 ὃ τὰ ποικίλα, σὺ ὕδα λίγι.
 Στωά. οὐκ ἄγνοω μὲν, ὃ αὖτε
 Ἀρβύ Δικασταί, ὡς πρὸς σὺ.
 πρόσωπός μοι πῶς αὐτίδισ-
 κος ἰσχυρὸν ἴσται· ἀλλὰ καὶ ὑ-
 μῶν τὰς πολλὰς ὁρῶ, πρὸς μὲν
 ἰκέσθω ἀποβλίσκονταί, καὶ
 μαδισθῶνταί πρὸς αὐτίδιν, ἡμῶν
 δὲ κατὰ φρονεῖνται, ἔτι ἰμ-
 χρῶ κίκαρμαι, καὶ ἄρ' ἔσθω πόν-
 βλίσκω, καὶ σκυδρωπὸς Δικῶ.
 ἡμῶν δὲ, ὡς ἰδιώσονται ἀποῦ-
 σάμεν λιγυρόσται, δαῖρ' ὅπως πο-
 λὺν Δικαιοῦσθαι ταύτης ὁρῶν
 ταῦτα γὰρ ται καὶ τὸ παρὸν ἰγ-
 νασμὰ ὅστις, ἵτις οὕτως ἵταρ-
 κῶς ἔσθω κατὰ μέσθω ἵπαγ-
 γῶν ὅτι ἵψωσται, ὁρῶ πῶς ἡμῶν, καὶ
 Δικῶ τὸτε σὺ φρεῖται, τὸν Δικ-
 οῦσιν φρεῖται σάσται πρὸς ἡ-
 αὐτίδιν πρόσωπασται. καὶ ὡς
 γὰρ πρὸς ἡμῶν Δικῶ ἰδιώσ-
 σται, τῇ Λικυδμήσται καὶ τῇ μί-
 σται, ἀδικήσται τῇ παρὸν σά-
 Δικῶ ἵτις. ὅστις ἄσται γὰρ
 ἡ

dentes illi causam iudicauerunt inter Academiā & Ebrie-
 tatē, quasi quaedā soror præsentis causæ est. Examinabitis
 enim

ad iudicium de amatore fe-
 rendum. Infusa est aqua.
 Hæc picturata, ac uaricolo-
 ribus induta, tuum dic.

STOA. Haud equidē igno-
 ro, uiri iudices, quā cōtra
 formosam aduersariam ora-
 tio habenda mihi sit. sed con-
 uentum plerisque uideo ad
 illam quidem aspicere, &
 eidem arridere, me uerò cō-
 temnere, quod uidelicet ad-
 cutem usq; tonsa sum, & ui-
 rile quiddam obuior, tetri-
 caq; ac tristis appareo. Sed
 tamen si me dicentem audi-
 re uolueritis, confido equidē
 multo iustiora, quā hæc,
 dicturam me esse. Nam hoc
 ipsum illud est quod in præ-
 sentia accuso, quod ita mea
 retricio modo exornata,
 aspectus illecebræ amato-
 rem meum uirum tunc mo-
 destum ac temperantē, Dio-
 nysium uidelicet, fraude circū-
 uentū, ad sese auulsum hinc
 abstraxit. Et quam! præce-

ἢ τῷ παρόντι, οὐτάρ χαί-
 ρου δύνῃ, προσκίτας κά-
 θω, ἢ ἀμύχοντες ἀσίζον, μηδὲν
 μεγαλόφρον ἐπινοοῦσιν, ἢ
 ἢ ἐν ἀδελφῷ τῷ κακῷ ἔχον-
 70 ἢ ἢ καμύχοντες τὸ τέρπνυ
 ἔλκονθ' ὅπως ἐκαστὸς φιλοσ-
 φῶν, μήτε τὸ ἀγνόν, ἢ ἢ ἀ-
 μύχον ἀδιδότα, μήτε τὸ ἢ-
 δὴ καὶ ἢ καμύχοντες πρὸς α-
 ρουαλόν, καὶ τὴν δὲ λαμπα-
 ρίαν ἰσχυῖται ἢ τῷ μύχον
 καὶ τῷ ἰσχυῖται, ταῦτα γὰρ
 αὐτῷ ἀδιδότα, τῷ αὐτῷ
 πρὸς αὐτόν, καὶ καὶ μύχον
 μύχον τῷ πόνῳ, πρὸς αὐτόν
 αὐτῷ τῷ πόνῳ, ἢ αὐτῷ
 καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐκαστὸν ἀ-
 φλοῦσθαι ἢ μύχον πρὸς αὐτόν, το-
 σούτα ταῦτα αὐτόν, ἢ γὰρ αὐ-
 τῷ αὐτόν πρὸς αὐτόν
 τῷ παρὰ ταῦτα λέγει, καὶ
 καὶ τῷ αὐτῷ ἢ αὐτῷ αὐτόν
 καὶ αὐτῷ, ἢ αὐτῷ τῷ αὐ-
 τῷ αὐτόν, ἀλλὰ τῷ αὐτῷ
 αὐτῷ αὐτόν διαβλάσσει, ἢ αὐ-
 τῷ αὐτόν, καὶ αὐτῷ αὐτόν
 ego adeò aduersus illam indignata sim, quando ne ipsi qui
 dē dñs parcere soleat, sed administrationē ac providētiā illo-
 rū calūnietur? Quare si rectē sapim, iudices, cuiā impietatis

enim in præsentiā, utrū por-
 corum more in terram deie-
 ctos uiuere nos deceat, uolu-
 ptati indulgentes, neq; quo-
 quam generosum in animo
 cogitantes: an uerò postero
 re loco, eo quod est dē sta-
 bile, posito, praelata bonitate,
 te, liberos liberè philoſophā-
 ri, neq; dolorcm ut ignauū
 quiddam perimescentes: ne-
 que id quod dul. c. est, man-
 cipiorum more scētantes, fe-
 licitatemq; in melle & cari-
 cis querentes. Huiusmodi
 enim illectamenta hęc βύλα
 in obsequens, & labore ceu
 q. adam larua periretrefa-
 ciens, plerosq; ipsorum ad
 se illectos adducit, inter
 quos & miserum illum ue-
 lut excusso iugo à nobis sece-
 dere fecit, cum aegrotantem
 tacitè obseruasset. Neque e-
 num rectē ualentem ac sanū
 oratione sua unquam facit
 adduxisset. Quāquam quid

δίκῃ λάβειτε παρ' αὐτῆς. ὅ-
 παρ δὲ ἔγωγε, ὡς εὐδὲ αὐτὸ
 πρὸς βούλῃσιν αὐτῆς πειρήσασθαι
 τὰς λέγουσι, ἀλλὰ τὸν ἐπίκου-
 ρον ἀντιβιβάζειται συναγορεύ-
 ουσιν, οὕτως ἐντρύφε' τῷ δι-
 καστικῷ. πλὴν ἀλλὰ ἡμεῖς γὰρ
 αὐτῶν ἔρωτάτι, οἷον αὐτοῖς
 ταῖς γυνώσκει, τὸν Ἡρακλῆα, καὶ
 τὴν ἡμίονον θεοῖα, ἢ πρὸς
 δῖον δὲ τῇ ἑλῆνῃ, ἔφυγον τὰς
 πόλεις· εὐδὲ γὰρ αὐτὸν ἡμέτερον
 μισθὸν ἀδικίας ἔναι τῶν εἰδῶν,
 ἡμεῶν μὴ πονηρῶν. ταῦ-
 τα ἔπειτα, ὃ πρὸς τοῖς μα-
 κροῖς τῶν λέγων χαίρουσα. ἃ
 δὲ γινώσκουσιν ἡμεῖς μικρὸν
 ἀποκρίνασθαι μοι συναγορεύ-
 ομεν, τάχις αὐτὸν γινώσκον τὸ
 μηδὲν εἶναι. πλὴν ἀλλὰ ὑμεῖς
 γινώσκουσιν μόνον μόνον αὐτῶν,
 ψεύσασθαι ἢ ταῖς δόξαι, μὴ
 πιστεύουσιν ἐπεισέρχον, ἡ-
 γουσι μὴ δὲ ἐπισκοπεῖν τῶν
 παρ' ἡμῖν γιγνομένων τοῦ-
 διαύς. Ερ. μετὰ τούτου. ὃ ἐπὶ
 αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἑλῆνῃ λέγει.
 ἐπὶ.

pœnas de ipsa sumetis. Por-
 rò audiui equidem quòd ne-
 que orationem ipsa habere
 parata sit, sed Epicurum i-
 stum patronum pro se huc
 adductura. Adeò scilicet il-
 ludit etiam ipsi iudicio. Ve-
 runtamen illa certè ipsam
 interrogate, quales nam pu-
 tet fuisse Herculem, ac The-
 seum nostrum, num etiam
 illi indulgentes voluptati, la-
 borem euitarint. Nihil enim
 prohiberet quo minus ple-
 na iniusticiæ terra foret, si
 illi laborem non sustinuis-
 sent. Atq; hæc dixi, ut quæ
 non admodum longis oratio-
 nibus delectari soleã. Quod
 si utique voluerit et parū-
 per respondere mihi inter-
 rogata, celerrimè cognosce-
 tur quòd nulla sit. Verunta-
 men vos certè iurisiurandi
 memores, decernite iā quæ
 iustæ ac piæ sunt, baud quæ
 quam Epicuro fidem adhi-
 bentes, qui deos dicit nihil

eorum quæ apud nos geruntur, attendere. M E R-
 C V. Transibinc. Neus Epicure, pro Voluptate dicito.

EPIC.

ἐπί. ἐν μακρῇ, ἢ αὐτῷ Δι-
καστῇ, πρὸς ὑμᾶς ὄδῳ. ἢ γὰρ
οὐδὲ πολλῶν μοι τῶν λόγων.
ἀλλ' ἢ μὲν ἐπὶ ψυχῇ τισιν, ἢ
φαρμάκῃς, ἢ φασιν ὁρατῶν
ἐκ τῆς ἐστὸς τὸν Διονύσιον
κατ' ὡς ἀγνοῶντα τούτης μὲν ἢ
πέχεσθαι, πρὸς ἐαυτῶν δὲ βί-
πην ἢ ἑλπίαν, φαρμάκῃς αὖ
ἐκ τῆς ἐστὸς, καὶ ἀδινῶν ἐ-
κίκερτο, ἐπὶ τὰς ἡλλοτρίους
ὁρατῆς μαγγοσύνουσα. ἢ δὲ
τις ἰαλῶν, ἢ ἰαλῶν, ἢ
τῇ πόλιν, μὴ ἀπαγορεύοντων
ἐν νόμῳ, τῶν παρὰ τούτης
ἀκλίας μυσσάμεναι, καὶ ἐν φ-
σι λιπαρῶν τῶν πότων,
τῶν οὐδὲν ἀπονομίαν παρὰ γι-
γνῶσκει, λῆρον οὐκ ἔχοντα, τοῦ
μὲν ἀγνοῦντος ἡκίοντος λόγῳ,
καὶ λαβυρίνδοις ὁμοίους, ἢ
πύργῳ, πρὸς δὲ τῶν ἡλο-
νῶν ἀσμενῶν ἡδονῶν τῶν
οὐκ, ἢ ἐπὶ δὲ δισμῶν τινὰ ἀπορ-
ρίψας, τὰς τ' ἡλῶν πικρῶ-
ναι, αὐτῶν πικρῶν καὶ ἢ βλακῶ-
ναι φρονέσαι, καὶ τ' μὲν πότον,
ἢ πότον

E P I C. Haudquaquam
prolixius apud uos, uiri iu-
dices, dicam. Nam multis
uerbis ne opus quidem mihi
est. Verum si incantationi-
bus aut medicamentis qui-
busdam Voluptas cum quæ
Stoa hæc amatorem suum
ait, Dionysium uidelicet, co-
egit ab hac quidem abstinere,
ad se autem conuerti se
se, uenefica merito uisa
est, & iniuriam fecisse huic
coarguitur, tanquam con-
tra alienos amatores præsti-
gias ac dolos machinata.

At si quis liber, in ciuitate li-
bera, legibus non uetanti-
bus, molestiam atque acer-
bitatem quæ ab hac profici-
scitur, perosus, & felicitas
te quam quasi caput labo-
rum inde prouenire aiunt,
pro nugis ac nihilo habita,
obliquos & incuruos hu-
ius sermones, labyrinthisq;
similes reliquit, ad Volupta-
tem autem lubens transi-
git, uerborum istorum rectis tanquam uinculis quibusdam
abiectū haudquaquā stolidā, sed humana sapiens, laborēq;
S S S ipsum,

git, uerborum istorum rectis tanquam uinculis quibusdam
abiectū haudquaquā stolidā, sed humana sapiens, laborēq;

πρὸς τὸν περὶ τούτων, καὶ αὐτὸς
 χιθῶν πόνοι, πολλὰ διηγιέ-
 ναι, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἑδονὴν δι-
 γραφόντες, καὶ μίχρη τεύ-
 του γιανισυμμένους, εἰκοι δὲ
 κατὰ τούτῃ τὰς ἑδονῆς νέμει
 βουῶντας, ἀνυχωμένους ᾧ,
 ὃ φανούτω χαλῶντόν τὸ
 πόνον, καὶ προδιδόντες τὸ
 δόγμα, πικρονότους ὃ ἀδλί-
 ωι τὸ τὸ Ταυταλου, καὶ ἰνδα-
 σὺ λήσσει, καὶ ἀσφαλῶς πα-
 ρουμένους ἰλπίσσει, χαυδὸν
 ἑμψιμωλαμένους τὸ ἑδονῆ.
 ὃ γὰρ τις αὐτοῖς τὸν τὸ γύ-
 γου δακτύλιον ἰδούτω, ὡς πρὶ
 εὐδαιμόνους μὴ ἱεραδα, ὃ τὴν
 πᾶσι δὲ αὐτοῖς, ἰὸ οἶδ' ὅτι
 μακρὰ χαίρειν τοῖς πόνοις
 φράσαντόν, ἔπει τὴν ἑδονὴν
 εὐδαιμόνους αὐτῶν, καὶ ἑμψιμω-
 νῶν αὐτοῖς τὸν Διονύσιον· ἰε-
 ρίχρη μὲν ἑδονῆς, ἑλπίσσει
 ὡφελήσσει τι αὐτὸν τὰς πό-
 ρῃ περὶ τῆς λέγας ἰπιδαν ὃ
 ἑλπίσει, καὶ ἰνδουσι, καὶ ἰπιδαν
 ἀλυστῶν αὐτοῦ καδίκεται,
 ἰδούτω

tolerandis ac perferendis la-
 boribus multa commemora-
 re solent, priuatim aut Vo-
 luptatem colunt, eò quidem
 usq; iuueniliter sese iactare,
 domi aut secundum Volu-
 ptatis præcepta uità dege-
 re, erubescences quidem si
 deprehendantur remittere
 aliquid de firmitate & con-
 tentione, prodereq; profes-
 sionem suam, patientes autē
 miserè interea Tātali illud:
 & ubi latere sese, ac tutò lo-
 ges trāsgredi posse cōfidūt,
 biantibus faucibus voluptas-
 tem ingurgitantes. Proinde
 si quis ipsis Gygis annulum
 daret, ut eo induc̃to conspi-
 ci non possint, aut etiam Or-
 ci galeam: sat scio quòd labo-
 ribus longum ualere iussis,
 ad Voluptatem profilirent,
 & cuncti imitarentur Dio-
 nysium: qui quidem an-
 tea quàm morbo correptus
 esset, sperare solebat il-
 los de tolerantia sermones

multum sibi profuturos esse. At postquam dolere at-
 que egrotare cœpit, ac labor re ipsa illum inuasit,
 animad.

ἰδὼν τὸ σῶμα τὸ ἰχθυόεν αὐ-
 τοφροσφονῶ τῇ Στοᾷ, καὶ
 τὰ κατὰ δόγματις, αὐτῷ
 μᾶλλον, ὅ τούτοις ἐπιφάνει,
 καὶ ἴδων αὐτὸν ὡς αὐτὸν, καὶ
 αὐτὸν ὡς αὐτὸν ἰχθυόεν, καὶ δι-
 τλήσας, ἰχθὺς αὐτὸν ἀντι-
 τῷ χρώματι, ἀλλὰ ὅτι ὅτι
 αὐτὸν ἄλλως λίγος, καὶ ἄλλως
 κατὰ γένος, λέγει χαίρει, τὸν
 δὲ τοῦτο ἰσχυρὸς ἰχθυόεν. ἔρρηκε, ὅ-
 μως δὲ ἰδὼν τούτοις ψεφρο-
 ρύσας, Στοᾷ. μὴ δαμῶς, ἀλ-
 λ' ὀλίγα μοι σωφροσύνας ἐπι-
 τρέπει. Εἰ. ὁρᾷς τὸν αὐ-
 τοφροσφονῶ γάρ. Στοᾷ. κα-
 τὰ ὅτι τὸν πόντον. Εἰ. καί.
 Στοᾷ. τί τὸν ἄλλω δὲ ἀγα-
 θόν. Εἰ. πάντων μὲν οὖν.
 Στοᾷ. τί δὲ, εἰδὼς δὲ, τι δια-
 φορὴν καὶ ἀδιαφορίαν, καὶ προ-
 γμύλον καὶ ἀποπρογμύλον.
 Εἰ. μάστιγας. Εἰ. ἢ φασί, ὅτι
 Στοᾷ, σωφρονεῖ οἱ διακρίνει τὰ
 δυσύλλαβα ταῦτα ὁρῶντάς.
 τα, ὥστε ἡσυχίαν ἄγει, ψεφ-
 ρόσας γάρ. Στοᾷ. καὶ μὴ ἰ-
 κήσας αὐτὸν, ἢ συνορώσας
 syllabas istas interrogationes: quare silentiū agite. iam. n.
 sententiā feret. STOA. Atqui uicissem sanē, si interrogas-

animaduertens corpus suum
 diuersam à Stoa philoso-
 phiam sequi, & contraria
 statuere, ibi magis quàm io-
 stis credidit: atq; ita sibi per-
 suasit, homo cum esset, etiā
 corpus humanum habere
 sese: uixitq; exinde non ut
 statua illo utens, sed hoc sci-
 ens, quod quicumq; aliter di-
 cit, ac Voluptatem, accusat,
 uerbis quidē delectetur, ani-
 mū autē illuc cōuersum ha-
 beat. Dixi. Vos autē ob hæc
 sententiā feret. S T O A.
 Nequaquam, sed pauca etiā
 interrogare mibi permitti-
 te. E P I C. Interroga: re-
 spondēbo enim. S T O A. Ma-
 ximēne putas laborē? E P I C.
 Buiā. S T O A. Voluptatem
 autem bonum? E P I C. At-
 que admodū. S T O A. Quid
 autem? Scisne quid sit disse-
 rens, uel indifferens, et pro-
 motū, uel reiectū? E P I C.
 Maximē. M. E R. Negant se
 iudices intelligere, Stoa, di-

ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἀναποδεί-
 κτων σχήματι. Δί. τίς ὑπο-
 κρίνεται; Ερ. πάντας ὁ ὀδο-
 νύ. Στοιὰ, ἰφίθυμι ἐπὶ τὴν Δία.
 Δία, τύχη τῇ ἀγαθῇ· σὺ δ' ἄλ-
 λους κάλει. Ερ. πρὸς Ἀρίστιπ-
 πον Ἀριτὸ καὶ Τρυφὸν, καὶ Ἀ-
 ρίστιππον· αἱ αὐτοὶ παρίτω.
 Αρ. προτάρω ἰμὶ χεὶρ λί-
 γον, τίω Ἀριτίω· ἰμὸς γάρ
 ὅστις Ἀρίστιππον, ὡς διαλέ-
 σις εἰ λέγει, καὶ τὰ ὄργα. Τρυ-
 φὸν μὲν γινώσκω, ἀλλ' ἰμὶ τίω Τρυ-
 φῶν· ἰμὸς γάρ ὁ ἀνὴρ, ὡς ἴστω
 ὅραρ ἀπὸ τῶν σιφάων, καὶ
 εἰ πορφυρίδῃ, καὶ τῶν μύ-
 ρων. Δί. μὴ φιλοσκεπῆται· ὁ
 πόρνεύσιν γὰρ καὶ αὐτὸν ὁ
 δίκαιος, ὅς αὖ ὁ Ζεὺς δικάσει πε-
 ρὶ τῷ Διονυσίῳ· παραπλῆ-
 σιον γὰρ τι καὶ τὸτο ἰσχυρὸν εἶ-
 ναι. ὥστε αὐτὸν μὲν ὁ Ἥδωνος κρα-
 τύσει, καὶ τὸν Ἀρίστιππον ἴξαι
 ὁ Τρυφός. νικώσῃ δὲ αὐτῷ τῷ
 Στοιᾷ, καὶ αὐτὸς ἴσται τῆς
 Ἀριτὸς ἐνικημένης. ὥστε ἄλλοι

101

in tertia figura, eorum uide-
 licet quæ demonstrari non
 possunt I V S T. Virta super-
 raut! M E R C. Voluptas
 calculis omnibus. S T O A.
 Prouoco ad Iouem. I V S T.
 Bona sanè fortuna, ut lubet.
 Tu uerò alios accerse. M E.
 De Aristippo contendentes
 Virtus atq; Mollicies, et A-
 ristippus uerò etiam ipse ade-
 sto. V I R T V S. Priorem
 me dicere conuenit, Virtuo-
 tem uidelicet. Meus enim
 est Aristippus, perinde atq;
 indicant sermones, et ope-
 ra. M O L. Haudquaquam,
 sed me potius. Meus enim est
 homo ille, quemadmodum
 uidere licet ex coronis, et
 purpura, et unguentis.
 I V S T. Ne ambitiosè adeò
 contendite. differetur enim
 ex hac causa eò usq;, dum
 Iupiter de Dionysio senten-
 tiam feret. Non enim dissi-
 mile quippià hoc quoq; ui-
 detur esse. Quare tū quidē,

si Voluptas uicerit, etiā Aristippū Mollicies habebit. Vin-
 cente autē cōtrā Stoa, et hic erit Vir iuli cōdēnatus. Proinde

algj

αὐτοὶ περὶ τούτου. τὸ δὲ νῦν μὲν
 τοὶ μὴ λαμβάνουσιν αὐτῶν
 τὸ δικαστικὸν ἄδικα τῷ γὰρ
 ὁ δίκην μεμλῆκεν αὐτοῖς. Εἰ.
 μά τι οὐκ ἀνιλεῖσθαι ὅσοι
 γινώσκουσιν αὐτῶν, ἵτω μα-
 κρὰν τὴν ἀνέβασιν; Δί. ἰ-
 παρὲν, εἰ τερτημέριον λάβουσιν.
 ἔπειτα, μὴ ἀγανακτᾷτε, αὐ-
 τοὶ δὲ δικάσονται. Εἰ. Διότι νῦν
 Σινωπία παρῆναι καιρὸς, καὶ
 οὐ τοίνυν ὁ ἀργυραμιστικὴν λί-
 γη. Δί. καὶ μὲν αὖ γὰρ καὶ παύ-
 σεντα ἰνοχλοῦσα, ὁ δὲ δίκην, ὅτι
 ἔστι δρασμὸς δικάσονται μοι,
 ἀλλὰ πολλῶν καὶ βαδίων τραυ-
 μάτων ἰγὼ γὰρ αὐτῶν μάλα
 πατάξω τῷ ξύλῳ. Δί. τί τοῦ-
 το; ἀπίθοσιν γὰρ ὁ ἀργυραμι-
 στικὴ, ὁ δὲ δίκην, ἰπὸν μελῶς
 τὸ βάκτρον, οὐ μίτηρ ἢ τι κα-
 πὸν ὁ ἀδλία ἵππαι λάψινθαι.
 τὸν Πύρροντα κέρνῃ. Εἰ. αἰ-
 κ' ὁ μὲν γραφικὴ παρῖται, ὁ
 δὲ δίκην, ὁ Πύρρον δὲ οὐδὲ τῶν
 ἀρχῶν ἀνιλεῖσθαι, καὶ ἵπποι
 τῶν πρᾶξιν. Δί. διὰ τί, ὦ
 ῥβονεμ proclama. M E R C. At pictoria quidem iam du-
 dum adest, Iusticia: ipse autem Pyrrho principio ne ascē-
 dit quidē huc. Ac videtur hoc facere. I V S T. Qua de causa

alij adsunto. Haud autem
 ne accipiant hi, iudiciale
 premiū puta. Nā causa hæc
 incognita & indiscussa mā
 sit ipsis. M E R C. Frustra.
 ne igitur per longam adeo
 atq; acclivem viam ascende-
 rint viri bi senes? I V S T.
 Abundē est si tertiam etiam
 partem acceperint. Abite,
 ne indignemini, alias iterū
 iudicabitur. M E R C. Dioge-
 nem Sinopensē adesse tem-
 pus est. Actū itaq; Mensa-
 ria dic. D I O G. At uerō nisi
 desinat molestā esse, Iusti-
 cia, non amplius de fuga me-
 cum apud iudicemaget, sed
 de multis atque altis vulne-
 ribus. Ego enim quampri-
 mum adeo fūste hanc con-
 tundā. I V S T. Quid hoc rei
 est? profugit Mensaria: ille
 autem sublato baculo in-
 sequitur. Haud mediocre
 malum aliquod videtur mi-
 sera illa acceptura esse. Pyr-
 rho autem iam dudum adest,
 Iusticia: ipse autem Pyrrho
 principio ne ascēdit quidē
 huc. Ac videtur hoc facere.
 I V S T. Qua de causa
 Met:

W 94431a

Mercuri? MER. C. Quia
nullum putat iudicium aut
forum uerum esse. I V S T.
Proinde contumacia iustum
condēnari. At iam i scriptor
re pro se orationis dyuum
illum accersere. Quanquā nu
p r adeo. Et tunc contra i
psam hanc delata sint, et mi
bil necesse erat tantopere
festinari, atque eam tam sta
tim discipulari: ueruntamen
quia ita uisum est, priorem
introduc Rhetorices cau
sam. Papæ, quā multi ad
audiendū cōueniunt? MER.
Merito, iusticia. Nam hoc
ipsum quod actio hæc min
imè uetus aut obsoleta est,
sed noua ac peregrina, heri,
quemadmodū ais, primum
intentata: deinde quod ex
sperant audituros se esse
Rhetoricā quidē atq; Dia
logum per uices accusan
tes, utrisque autem Syrum
respondentem, multitudi-

πάσας, ἵσω δύναιον ἔχου-
 σα διατελεῖν τῇ τι πείλῃ, καὶ
 πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτῃσι ὑπάρ-
 ξαι μετὰ ὑμῶν εἰς ταῦτο·
 οἱ τὸν ἀγῶνα, ὡδ', ἐπεὶ ὅστι
 μάλιστα δίκαιον, τοῦτο πρᾶ-
 τῆσαι ἵετ' εἰς ὑμῶν τὸν μὲν
 αὐτίδην· σὺ δ' αὖ καὶ τοῦδ',
 ὑμῖ δὲ, ὡς προήξαι, καὶ
 βιβύλῃ, τίω κατηγόρην
 εἶσαι πείσασθαι. εὐχὴ ταῦτα
 εἰ μετὰ παρίσταται γινώ-
 σκεν, ὅταν τί τις ἀπὸ πινυ-
 ἀποβλήψω, καὶ ὅταν εἰς τὰς
 λόγους, οὗς ἀκούω. τοὺς μὲν
 γὰρ λόγους, ὡς ἐμειτάτεις
 τοῖς ἡμέτεροις, εὐτ' ὅρα πρὸς
 ὑμᾶς· τὰ δὲ πράγματα ὡς
 τοῦτο πρὸς ὑμῶν ὄψιν, ὥστε
 ὅπως μὴ χεῖρόν τι πάσσομαι
 πρὸς αὐτοῦ, σὺν ἡμῶν δύναι.
 ἀλλὰ γὰρ, ἵνα μὴ μακρὰ
 προεμίσθωμαι, τοῦ ὄψιν
 πάλαι ἐκὼν ἵκοντο, ἀρξο-
 μαι δὲ κατηγόρην. ἵνα γὰρ, ὡς
 αὐτοῖς δύναι, τῶν κατὰ
 δὲ μεγάλῃ ὄψιν, βαρβαρὸν
 ἵτι

ente, accusationem ipsam incipiam. Ego enim, viri iudices,
 hunc, cum admodū adhuc adolescēs esset, neq. nō barbarē
 etiamnum

ut quanta ipse benevolentia
 affectus sum erga banc ci-
 vilitatem, ergaῖ; vos omnes,
 tantam à vobis ad præsens
 certamē hoc consequi pos-
 sim. Deinde, quod est æquū
 maximē, id vobis in mentē
 à Dīs immortalibus dari,
 ut adversarium quidem si-
 lentium agere iubeatis: me
 uerò, quemadmodum con-
 sultui, mecumq. ipse delibe-
 ravi, accusationē peragere
 posse faciatis. Ceterū
 baudquaquā eadem in men-
 tem venit statuere, quoties
 ad ea quæ passus sum aspi-
 cio, et ad orationem ac
 uerba quæ audio. Nam uer-
 ba quidem quàm simillima
 meis, iste ad vos faciet: res
 autem cō usque processisse
 videbitis, ut mihi iam ne-
 cesse sit spectare ne quid
 peius etiam ab ipso mihi ac-
 cidat. At enim ut ne lon-
 giorē proœmio utar, aqua
 iamdudum frustra efflu-

ἔτι τὴν φωνὴν, καὶ μονοτονίᾳ
 καὶ ὁδῷ ἰνδιδυκία, ἵς τὸν Ἀσ
 σῦριον τρέπον, παρὶ τῶν ἰω-
 νιαρὺν ἴδουσα, πλάττωσεν ἴτι,
 καὶ ὅτι χρῆσαι τοῖς ἰαυτῷ, οὐκ
 αἰδέομαι παραλαβῶσα ἱπαιδου-
 σα. καὶ ἱπαιδὴ ἰδὼσα μοι δομα-
 θὺς εἶναι, καὶ ἀτρυγίς ἱρᾶν εἶναι
 ἱμῖ (ὅτι πᾶσι τε γὰρ ἴτι τέ-
 τι, καὶ ἰδὼσιν, καὶ μὲν ἰω-
 νιαρὺν) ἀπαλειπῶσα τὰς
 ἄλλας, ἰδὼσιν ἱμῖν ἑσθλὴν με-
 πλῶσιν καὶ ἱπαιδοί, καὶ λαμ-
 προὶ τὰ πρῶτα, τῷ ἀγαθῷ
 τῷ τῷ ἱμαυτῷ ἱπαιδουσα
 πῶσιν καὶ ἑσθλῷ, καὶ νῆφ,
 πρῶτα ἡ μικρὰ ἱπαιδουσα
 μέν, πολλὰ καὶ ἱπαιδουσα
 λόγος. ἔτα ἀγαθῶσα αὐτὴν
 εἰς τὰς φυλῆτας τὰς ἱμῖν, πα-
 ρεῖν γράψα, καὶ ἑσθλὴν ἀπὸ ἱ-
 να, ὅτι τὰς διαμαρτυρίας αὐ-
 τῇ γυνὴ ἀπαπεινῶσαι. δόξαν
 δὲ αὐτῷ πρῶτον, ἐπὶ ἑσθ-
 λῶν τῷ γάμῳ τῷ ἑσθλῶν,
 εἰ δὲ τῷ πρῶτον, ἀλλὰ
 meos, in omne eius in tabulis tue re-
 tulit, ac tu reddidisti ei
 qui a spe desponsationis meae exciderant, exinde suffocantur.
 Porro cum ipsi visum esset terrarum orbem circumagari, fe-
 licitatemque coniugii passim cernere: ne id quidem a tergo rel. Et a-

etiamnum loqueretur, ac
 tantum non Candyn indu-
 tus, Assyriorum more ince-
 deret, circa Ioniam inuentum,
 errabundum adhuc, et quid
 de se ipso statueret, nescien-
 tem, ad me receptum edu-
 caui: quia videbatur mihi
 ingenio admodum prom-
 pto, et ad discendum appo-
 sito esse, meque fixis in me o-
 culis intueri (nam et uere-
 batur adhuc tum me, et co-
 lebat, ac solam in admiratio-
 ne habebat) relictis ceteris
 quosque nuptias ambibant
 meas, diuites atque formosi, et
 quod ad maiores attinet, e-
 tiam illustres, ingrato huic
 me ipsam respondere, paupe-
 ri uidelicet, et obscuro, et
 adolescenti: dote haudqua-
 quam exigua insuper alla-
 ta, multis et admiratione
 dignis orationibus. Post hæc
 adducto eo ad contribules
 T t sam,

παρὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἱερὰ, αὐτὸς καὶ
 ἑλὼν τὸν ἱερὸν ἄλυσαν, καὶ ἑλὼν
 τὸν αὐτὸν, καὶ ἀνιδίμεν ἱ-
 ποταμοῦ, καὶ ἱερὰ καὶ ἱερὰ καὶ ἱερὰ
 τῆς ἑλλάδος. καὶ τὰ μὲν ἑλὼν τὴν
 ἑλλάδα καὶ τὴν ἰωνίαν μί-
 τρια, ἵς δὲ τὴν ἰταλίαν ἀπο-
 δεῦσαι ἱερὰ καὶ αὐτὴν τὴν
 ἰωνίαν συνδιδάσκουσα, καὶ τὰ
 τελευτᾶσα, μέχρι τῆς κελτικῆς
 συνεκπύραστος, οὐκ ἔστιν ἱ-
 ποταμός. καὶ μέχρι μὲν πολλῶν
 πάντων μοι ἐπέβη, καὶ συ-
 νῶ μοι, μετὰ μίαν νύκτα ἀπὸ
 κοιτῆς γιγνόμενον παρ' ἑ-
 μῶν, ἵνα ἵκανως ἐπιστρίψω
 τοι, καὶ τὰ πρὸς τὴν δούλειαν
 οὐκ ἔχον αὐτῷ ὑπὸ λαβῇ, τὰς
 ὁφρὺς ἱερὰς, καὶ μεγαλαφρε-
 νίας, ἵνα μὲν ὁμῶς, μάλ-
 λον ἢ τίλιον εἶσεν αὐτὸν δι-
 κόν γυνεὺς ἱερὰς, τὸ ἀπὸ τῆς
 οὐχέματ' ἢ διάλογον, φιλο-
 σοφίας ἵνα εἶναι λίγος μὲν,
 ὑπερβαίνει πᾶσαν μάλα ἱερὰν

καὶ,

quidem neglexit, imò uerò prorsus missam fecit: ipsum
 uerò barbatum illum, ex habitu conspicuum, Dialogum
 uidelicet, quem philosophiae filium esse perlubent, suprâ
 quàm decet amando, atq; admodum amatoricè prosequen-
 do, na.

sum, sed quoquo uersum sed
 quens, sursum atq; deorsum
 circumducebar, clarūq; ip-
 sum ac celebrem faciebam,
 ornando pariter & com-
 ponendo. Atque ea quidem
 quæ in Græcia & in Ionia
 acciderunt, mediocria sunt:
 postquam auem & in Ita-
 liam proficisci statuit, unâ
 cum eo Ionium mare traie-
 ci: & postremò usq; in Gal-
 liam unâ progressa, ditefce-
 re ipsum feci. Ac in longum
 quidem usque per omnia mi-
 bi obtemperabat, & con-
 uersabatur mihi, ne unam
 quidem noctem extra lectū
 a nobis diuertens. At ubi iā
 abunde uaticum sibi com-
 parasse uisus est, & quan-
 tum ad famam & exultima-
 tionē attinet, rectē sibi om-
 nia habere credidit: addu-
 ctis supercilijs, & elatum
 præ se animum ferens, me

κῶς, περισυρόμενον αὐτὸ ὄντα,
 ὅτε σιώνει, καὶ ἂν ἀσχιώνῃ,
 τίω μὲν ἐλθόντις, καὶ τὸ αὖτις
 τοῦ τῶν ἐμὸν λόγων σωτη-
 ρῶν, αἱ μικρὰ δὲ καὶ ἁπλῆς
 ἱστορίαι, καὶ αὐτὶ τὸ λίγην ὅτι
 βάλῃαι μεγάλη τῇ φωνῇ, βρα-
 χύς τις λόγος ἀναπλήρων,
 καὶ συλλαβῶν, ἀφ' ὧν ἀ-
 βρόν μὲν ἴπαιον, ἢ ἁπλῶς
 πολὺς ἂν αὖ ἀπαιτήσιν αὐ-
 τῶν, μετὰ ταῖς παρὰ τὸ ἀκρόν-
 των, καὶ τὸ ἐπισπᾶσαι τίω χεῖρα
 ἐν τῇ τῇ ἱστορίᾳ, καὶ μακρὰ ἐπι-
 σπᾶσαι τῇ ἁπλῇ, καὶ ἱστορί-
 αῖς τοῖς λιγυροῦσι, τοῖς
 τῶν ἁπλῶν ὁ γυναικῶν, ἡμεῖς
 ἁπλῶς φρονήσας· φασὶ δὲ αὐτὸν
 καὶ πρὸς τὸ ἱστορίαν τὸν
 ἀπὸ τοῦ ἀγῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμέ-
 ραν, οἶμαι, ὑβρίζειν. πῶς οὖν ἂν
 ἀχάριστος εὐτὶς, καὶ ἱστορί-
 αῖς πρὸς ἁπλῶς νόμους;

ἰς

do, natu quam ipse est, grā-
 diorem: cum eo nunc con-
 suetudinem habet. Neq; pu-
 det ipsum libertatem quidē
 hanc orationis meae, qua ve-
 luti laxatis habenis soluta
 ac libera fertur, concidere;
 in parvis autē & perbre-
 uia cōmata tractandis qua-
 stiones seipsum includere.

Ac pro eo quod licitum ipsi
 fuerat, quodcunq; libuisset,
 plena ac sonora voce elo-
 qui, breues quasdam senten-
 tiolis inter se implicare, &
 quasi per syllabas numera-
 re. Unde sanē conferta qui-
 dem laus aut mulius applau-
 sus baudquaquam obuene-
 rit ipsi, irrisio uerò audito-
 rum nonnulla, & attollere
 manum, intra fines tamen,
 & longē annuere capite, et
 ingemiscere dictis. Talia ni-
 mirum sunt quibus genero-
 sus iste amatus me contem-
 psit.

Aiunt autem ipsum ne cum isto quidem amasio suo
 pacem agere, sed & erga illum contumeliose, opinor, se-
 gerere. Quomodo igitur nō ingratus, atq; obnoxius iis quae
 de mala tractatione sancitae sunt legibus censendus fuerit,

T t 2

qui

ἰς τὴν μὲν νόμον γαμήτιον,
 πᾶρ ἢς τοσαῦτα ἔλαβι, καὶ
 δι' αὐτὸν ἰνδοξέεσθαι, οὕτως ἀτί-
 μως ἀπὸ ληπτέ, καὶ λαμπρῶν ὠρίσ-
 χῶν πραγμάτων, καὶ ταῦτα
 οὐκ, ὅπου μὲν ἡμῖν ἐπομά-
 ζουσι, καὶ ἐπιγράφουσι, ἀπαν-
 τῶν προσηκόντων ἡμετέρας. ἀλλ'
 ἔγὼ μὲν ἀντίχω, τοσούτων μνησ-
 τούμενων, καὶ πέποιθεν αὐ-
 τοῖς τὴν ἐνέργειαν, καὶ τοῦτο μα-
 ῖον ἐπιβουλεύει μετὰ τῇ φη-
 σῇ, ὅτι ἀντίχω, ὅτι ἐπακρόβου-
 βόλομαι· ἔγω γὰρ αὐτὸς ὁ δὲ
 πάλιν αὐτὸς περὶ μεμίζοντες. ἔ-
 τ' αὖτε ἂν ἔτι πιστεύει;
 πρὸς ἡμῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἰρῶα
 μὲν βλῖπει, τί, ὡς βίβλιν, χρὴ
 σὺν πᾶρ αὐτὸν ἀντίχω πρὸς
 δικαίω: ἐν τῷ τρέπον· ὁ δὲ
 ἔγω πάλιν ἔχοντα. ἔγω, ὡς
 αὐτὸς δικασαί. ὡς, ὡς
 αὐτὸν ἡμῶν τρέπον τῶν λό-
 γων ἀπολογεῖσθαι θέλει, τὸ
 μὲν πιστεύει, ἀγνοομεν γὰρ,
 ἔγω ἡμῖν τὴν ἡμῶν μάχα. πρὸ
 ἀκονῶν. καὶ ἔγω τὸ αὐτὸ ἰρῶα
 νιν, τὸ Διὰ λόγον, ὅτι ἀπολο-
 Iniquum enim foret meam contra matrem acui.
 Sed iuxta amatum à se Dialogum illum respiciat, si po-
 test.

qui legitime quidem nuptias
 à qua tanta accepit, & per
 quam nobilis et clarus adeo
 est, ita ignominiose reliquit,
 ac novas atque alienas res
 appetiuit, idq; nunc, quando
 solum me cuncti mirantur,
 & ueluti praesidem suum,
 scripto testantur? At ego qui
 dem repugno toti procis am-
 bientibus me: & pulsanti-
 bus ianuam illis, ac nomine
 inclamantibus me uoce ela-
 ta ac magna, neq; aperire
 uolo, neq; etiam exaudire.
 Video enim illos nihil am-
 plius clamore isto hinc au-
 ferre. Iste uero etiam ne sic
 quidem ad me reuertitur,
 sed ad amasium illum suum
 respicit: & quid tandem bo-
 ni, o di, ab eo accepturum
 se sperans, quem praeter pal-
 lum habere uidet amplius
 nubi? Dixi, uiri iudices. Vos
 autem si meo istius orationis
 atq; uerborum modo respō-
 dere uoluerit, ne permittite.
 Iniquum enim foret meam contra matrem acui.
 Sed iuxta amatum à se Dialogum illum respiciat, si po-
 test.

γαίῳ, ὡς δύναιται. Ερ. τῷτο
 μὴν ἀπίθανον ἂν γὰρ εἶναι τι, ὃ
 Ρητορικὸν, μέντοι αὐτὸν ἀπο-
 λογίζεσθαι κατὰ σχῆμα τῆς δια-
 λόγου, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς
 ἀπάτω. ΣΥ. ἐπεὶ καὶ τῷτο, ὃ καὶ
 δρῶν, ἢ αὐτίδιν ὁ ὑγανάνης
 εἶπε, εἰ μακρὸν χρόνον τῷ λό-
 γῳ, καὶ αὐτὸς διόχευται λίγων
 παρ' ἐκείνου λαβόντων· πολλὰ γὰρ
 ἐν ῥῷ πρὸς ἐμᾶς, τὰ λιπα-
 ραῖα ἢ αὐτὰ ἐπιθυσιάζουσιν
 τῇ κατὰ γορεσίῳ, ὅμιν ἀπο-
 λείψω συνεπὲς περὶ ἀπάντων.
 πάντα γὰρ, ὅσα διαγέγραπ-
 το περὶ ἐμῶ, ἀληθεῶς ὅσα δια-
 γέγραπτε. καὶ γὰρ ἐπαίδουσι, καὶ
 συστασιδύμοσι, καὶ εἰς τὸς Εὐα-
 λίας ἐνέγραψι, καὶ κατὰ γὰρ
 το χάριν αὐτῶν εἰδέω τῷ γάμῳ.
 δι' αὐτὸς ἢ αἰτίας ἀπολιπὼν αὐ-
 τῶν, ὡς τῷτονι τὸν Διάλογον
 ἐρατοῦ μιν, ἀνέσκατι ὃ αὐδῆς
 δικασαί, καὶ με μὴδὲν τῇ χρῆ-
 σιμι εἶναι ψεύδεσθαι ὑπολά-
 βειν.

test. MER. At hoc qui-
 dem non persuadebis, Rhetorica.
 Neque enim fieri po-
 test ut hic solus iuxta for-
 mam et morem dialogi re-
 spondeat, sed perpetua ora-
 tione ipse quoque dicat. SY.
 Posteaquam, viri Iudices,
 hoc quoque male habet aduer-
 sariam, si longiore paulo o-
 ratione utar, ipso quoque eo
 quod dicere possum, ab illa
 accepto, multa quidem ver-
 ba apud nos haudquaquam
 facia: capita vero ipsa dis-
 solvendo, eorum de quibus
 ille me accusavit, vobis unio-
 versum negotium exinde in-
 spectiendum ac perpenden-
 dum relinqua: omnia enim
 quaecunque modo de me nar-
 ravit, ita ut sunt, ac vere nar-
 ravit. Nam et educavit me,
 et mecum una quocunque
 abij profecta est, et Grae-
 corum civitati adscripsit: eo-
 que certe nomine etiam gratia

lubes egerim nuptijs istius. Ceterum ob quas causas relicta
 ea ad Dialogum hunc diverti, de eo quaeso, viri Iudices, ut me
 paulisper audiat. Ac me comodi alicuius gratia nihil quic

φέρων, γράψασθαι μὲν αὐτὶν
 μισθίας ἐκ ἐδοκίμαζον, ἐν γὰρ
 τούτων δὲ εἰκαιῶν τῷ Διαλέ-
 γῳ προσελθόν, ὅξιστον ἑστία-
 διχθῆναι ὑπὸ αὐτῷ. ταῦτά
 ἔσθιν, ἃ ἐγὼ πλὴν τοῦ ῥητορικῶς με-
 γάλα ἐδίδακκα. καί τι αἱ καὶ
 μετὰ αὐτῇ ἰσότης ἐπέπρακται,
 κατὰ τὸ ἀρχὴ μοι, ἀδελφὲ ὕδατι.
 ταράκωντα ἱεροσχιλίων γίγ-
 νοιτο. θερμὸν μὲν ἱερῶν, καὶ
 δικῶν ἀπηνάχθαι, καὶ τὰς
 αἰσθῆς τὰς δικαστὰς ἐτρε-
 μῶν ἱερῶν, καὶ τυράννων ἑστία-
 γορίας, καὶ ἀριστῶν ἐπαινε-
 ῖν φυγόντι, ἐς δὲ πλὴν Ἀκαδη-
 μίαν, ὅ ἐς τὸ Λύκειον ἰδόν-
 τα, τῷ βελτίστῳ τότε Διαλέ-
 γῳ συμπόριπατῶν, ἡρίμα συ-
 ναδιστογόντων. πολλὰ ἔχον
 ἀπῶν, ὅδε πᾶσι μοι ὕμῃς ὃ
 αὐτοῖς πλὴν ψῶφον ἰσχυρῶς.
 Δί. τίς ἑστία; Ερ. πᾶσι μοι
 ὁ Σὺς, ὅδε μὲν. Δί. ῥῆ-
 τωρ τις ὥκειται, ὃ ἴδω ἵνα
 τίαν

ferre non possem, accusare
 quidem ipsam adulterum non
 placebat: ad Dialogum au-
 tem hunc in vicino habitā-
 tem accedens, rogabam ut
 in me recipere uellet. Atque
 hæc illa sunt, Iudices, quia
 bus ego tanta iniuria Rhe-
 toricam affeci. Quanquam
 etiam si nihil tale ab ipsa cō-
 missum esset: tamen, puto,
 deceret me, uirum iam propè
 quadraginta annos natum,
 à tumultibus quidem istis et
 causis agendis desistere, ac
 uiros iudices pati quiescere,
 cū Tyrannorum accusa-
 tionibus, tum optimatum
 laudibus euitatis: in Acade-
 miam autem uel Lyceum in-
 gressum, cū optimo hoc, Dia-
 logo uidelicet, unā deambu-
 lare, paulatim ac sensim cū
 eo disputādo. Multa adhuc
 habens, Iudices, quæ dicere
 poteram, in præsentia quie-
 scam. Vos autem sententiam

iurijurando iusto consentaneam proferte. I V S T.

Uter uincit? MER. Omnibus calculis Syrus, ex-
 cepto uno. I V. Apparet rhetoricum fuisse aliquem, qui con-

συντρίψαι, ἰσοδίατον τοῖς πολλοῖς ἰσείπει· καὶ τὸ μὴ τραγικὸν ἵκῃναι, καὶ σωφροσύνῃ προσώπων ἀφ᾽ ἑλπίδος, ὡς μικρὸν ἂν ἄλλο, καὶ σατυρικὸν ἐπιβηκῇ μοι, καὶ μικροῦ διὰ γέλίου· ὅτι μοι ἔστι τὸ αὐτὸ φέρειν, συναρτῶν μοι τὸ σκώμμα, καὶ τὸν ἰαμβὸν καὶ ὡμιον, καὶ τὸ εὐπολὸν καὶ τὸ Αἰσχρολόγον, ἀνέκτε αὐτοὺς ἐπιδορῶμεν τὰ σιμυὰ, καὶ χλοάσμεν τὰ ὡκλῶς ἔχοντα, τὰ λουτῶν, καὶ Μένιππον τινα, τῶν πολλῶν ὡμιῶν μάλα ὡκλῆκόν, ὥς δὲ καὶ καὶ χαρὸν ἀντιτίθεται, καὶ τὰς ἰπείρας γὰρ μοι, φερόμεν τινα ὡς ἀληθῶς ὡμιῶν, καὶ τὸ δῆγμα λαδρῶν, ὅσων γέλίου ἀμείβεσθαι, ὡς οἷον ὁ δὲν ὡμιῶν, καὶ καὶ τὸ αὐτὸ οἰκίαι σχήματα· διακρίμεν, ἀλλὰ ὡμιῶν καὶ γελωτοποιῶν, καὶ ὑποβίβας ἀλλοκότους ὑποκρίνομεν, καὶ morsu latenter inuadentem, eo nimirum quod etiam ridendo pariter mordeat. Proinde quomodo non graui contumelia affectus uidear, qui neque familiari ac proprio habitu amplius cōspicior, καὶ comedias agendo, ac risu sciendo, argumenta quoque aliena tractando, quasi quendam histrionem

Esis, æqualem & eiusdem conditionis cum multitudi-
ne promiscua fecit. Ac tra-
gicam quidem illam atque
modestam personam abstu-
lit mihi: comicam uerò aliā,
atque satyricam quandam im-
posuit, ac tantum non ridi-
culam. Deinde in eundem
locum ad me adducta, con-
cluserit mecum Conuiciū, ἰα-
βον, Cynicam petulantiam:
præterea & Eupolin & Ari-
stophanē, uehementes uideli-
cet uiros ad exagitandū gra-
uia illa, et ad irridendum ea
quæ præclara ac pulchra
sunt. Postremò autem &
Menippo quodam ex anti-
quis illis canibus admodum
latratu facili ac prompto,
ut uidetur, deinde mordaci
atque aspero quoque effos-
so, hunc quoque ad me intro-
duxit, terribilem reuera canem,

τίμω; αὐτῇ; τὸ γὰρ πάν-
 των ἀτεπώτατον, ἑρασίμ τι-
 να παρὰ δόξαν λείπειται, καὶ
 ἔτι πλεονέκτημα, ὅτι οὐδὲ τῶν μι-
 τώρων βίβηται, ἀλλὰ ἰππικῶν
 παύρῃ δίκην, σὺν βίῃ τι, καὶ
 ξένον φάσμα ἵπτοι ἀκούσι δι-
 κῆς. Εἰ. τί οὖν πρὸς ταῦτα
 ἱρᾶς, ὦ Σύρι; Σύ. ἀπρεσβί-
 νητον, ὃ αὐτῶν δίκην, τὴν
 ἀγῶνι τῶν ἀγνίστων παρ
 ὁμῶν, πάντα γούμῳ μάλλον αὐ-
 τῶν λείπειται Διάλογον, ὃ τοι κῶ-
 τα ἱρᾶν παρὶ ἡμῶν, ἐν παρ-
 λαβῇ ἱρᾶν, σκυδρὸν πρὸς ἱρᾶν
 πολλὰς δεικνύει, καὶ ὑπὲρ
 τῶν σκυδρῶν ἱρᾶν τῶν ἡμῶν
 τῶν κλεινῶν, καὶ ταύτην ἀλίσσι-
 μον ἢ εἶναι δεικνύει, καὶ πάν-
 τη δὲ ἡμῶν, ὅτι τοῖς πλείστοις
 ἀνταγωνισμῶν, πρῶτον μὲν
 αὐτὸν ὑπὲρ γῆς βαίνειν ἵπτοι
 ἑρῶντες ἡμῶν ἵπτοι ἱρᾶν,
 καὶ δὲ τὸν αὐτῶν ἵπτον, καὶ
 ἀπὸ πλείων, καὶ μηδὲν ἡμῶν
 ἀνταγωνισμῶν, ὅτι τοῖς ἱρᾶν
 σι παρὰ δόξαν, ὑπὲρ πάν-
 των incedere ad bonum hunc morem assuefeci: po-
 stea autem squalore isto multo absterfo, et ridere ipso coa-
 cto, suaviorem ac gratiorem aspicientibus exhibui. Supra

illi me gero? Nam quod om-
 nium absurdissimum est, te-
 peratura quadam aliena ac
 noua mixtus sum, et neque
 pedestris amplius sum, neque
 in sublimibus incedo: sed pla-
 ne Centauri modo compo-
 situm quiddam ac peregri-
 num spectrum auditoribus
 appareo. MER. Quid i-
 gitur ad hæc dices Syre?
 SYR. Inexpectatum equi-
 dem, uiri Iudices, certamen
 hoc apud nos sustineo. Quid
 uis enim citius putarem Dia-
 logum, quàm hæc de me di-
 cturum esse. Quem ego su-
 scepium tetricum adhuc ple-
 risque apparentem, et præ
 continuis interrogationibus
 præfractum ac durum, eoq;
 nomine uenerabundum qui-
 dem aliquid præ se feren-
 tem, baudquaquam tamen
 omnino suauem, aut etiam
 multitudini acceptum, prin-
 cipio quidem ipsum per tero-

omnia

Αἰ, τίς ἡμεῖς δίδωκεν αὐτῷ πα-
 ρίξαι, καὶ ἡμεῖς τὸ τοιοῦτον, πολ-
 λὴν δὲ μηχανώμενος τίς δὲ
 νοῦν παρὰ τῶν ἀκατέκτων· οἱ
 τῶν τὰς ἀκρόασις ἴσας ἐν αὐ-
 τῷ δίδωκεν, ὡς περὶ τὸν ἰχ-
 θυν, λαβὼν αὐτὸν εἰς τὰς χε-
 ρας ἰφνυλάτουντο. ἀλλ' ἵνα οἱ δὲ
 ἐπὶ τὸ μάλιστα λυπῇ αὐτὸν, ὅτι
 μὴ τὰ ἰχθῆα ἐκείνα καὶ λιπῇ
 ἡ δὲ ἡμεῖς πρὸς αὐτὸν συμ-
 κρινομεθα, εἰ ἀδύνατον ἔστι
 γὰρ, καὶ πόσους ἡμεῖς ἴδμεν,
 ἀπὸ τῶν κόσμων ἀργήσαντες,
 καὶ ἀμύχαν, καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ ἰ-
 χθῆας οὐσίας ἐνέχουσιν εἰς τὴν ἡμε-
 τῶν, ἐν ᾧ πάντα ἐκδιδόν-
 τε, καὶ ἐφύλακτον πολιτικῆς
 μορῆς ἐδωλόν, κολακίαν τὸ τί
 ταρῶν, χαίρει γὰρ, ἐκ οἷοι ἔ-
 πως, τὰ τοιοῦτα λιπῶντων,
 ἡμεῖς περὶ οἱ τῶν ψάρα καὶ ἡμεῖς
 ἡμεῖς καὶ τὸ φρονεῖν καὶ ἡ-
 μεῖς αὐτῷ δοκῇ, καὶ μέγα φρονεῖ,
 ἡμεῖς λίγαν, ὡς ἐκαστὸς αὐτῶν
 ὅσον οὐκ αἶμα, ἀπὸ τῶν ἰο-
 διῶν ὁξυλορητῶν, τὰ δὲ ἡμεῖς.

omnia autem Comcediā cū
 ipso coniunxi, ac per hoc
 mulam illi benevolentiam
 apud auditores conciliaui:
 qui antea spinas in eo istas
 metuentes, perinde ut Echi-
 num, in manus accipere ip-
 sum fugiebant. Caterum no-
 ui ego quod maxime ipsam
 male habet, nempe quod nō
 tenuia illa atque exilia se-
 dendo cum eo argutari so-
 leo, sit ne anima immortalis
 uidelicet, et quos homines
 Deus quando mundum fa-
 bricauit, sinceræ et eodem
 modo sese habentis substan-
 tiæ in craterem illū, in quo
 uniuersa miscendo tempera-
 bat, infuderit: et num Rhetorica politicae particulae i-
 mago, adulatoriae pars quar-
 ta sit. Delectatur enim ne-
 scio quo pacto huiusmodi
 argutis disputando, perina-
 de ut illi qui ex psoa liben-
 ter fricantur. Ac cogitatio
 ista et cura, dulcis ipsi uidetur: ac magnificè se effert si
 dicatur quod non cuiusvis hominis sit ea intelligere, quæ
 ipse de ideis subtiliter et acutè speculatur. Huiusmodi uide-
 licet

δὲ καὶ παρ' ἡμῶ ἀπαυτῆ, καὶ
 πὰ πῶδ' ἂν ἰκῶνα ζητῆ, καὶ ἀ-
 πεκλίπει, τὰ πρὸ τοῦ πεδῶν
 ἔχοντα. ἰπὶ τῶν γὰρ ἄλλων ἰ-
 νικα ὡς αὖ, οἶμαι, μίμψαιτό
 μοι, ὥς θυμώτερον τὸ τοιοῦτον
 ἀλλοτρίον περιπλάσας αὐτοῦ,
 βαρβάρικον μῆζονίδουσα, καὶ
 ταῦτα, βαρβάρῳ αὐτὸς ἔνθα
 δεκῶν. ὁ δὲ μοι γὰρ αὖ, τὰ
 ταῦτα εἰς αὐτὸν περὶ καυ-
 μῶν, καὶ τίς πᾶσι τῶν ἰδόντων
 ἀποδοῦναι. ἀπεκλίνομαι,
 ὥς δὲ καὶ ἡμῶν ἡμῶν. ὅμως δὲ ὁ-
 μοίαν τῇ πάλαι τίς ψῆφον
 ἐνέγκῃ. Εἰ. βαβαῖ, δὲ καὶ
 ὅλας ἡγᾶται. ὁ γὰρ αὐτὸς ἰκῶ
 εἴθ' ὁ πάλαι, ὁ δὲ νῦν ἐμψόφ-
 οῖς ὅσον, ἀμίλει, τότε ἔθ' ἔ-
 ρει, καὶ πᾶσι τίς τιτυρημί-
 εἶναι εἴθ' φέρε, καὶ μὴ πάλαι
 παῖς φρονῶν τῆς ἀρίστεως. ἀλλ'
 ὅμως μὴν ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης,
 αὐτοὺς δὲ τὰς λοιπὰς

διηκᾶσθαι.

defecit optimis quibusque inuidere. Sed vos quidem nunc
 abite bona cum fortuna: in crastinum autem de
 reliquis cognoscemus.

licet à me quoque poscit, et
 alas illas querit, ac sursum
 aspicit: illa interim quæ an-
 te pedes sunt, non uidēs. Nā
 cæterorū certè causſa haud
 quaquam, puto, accusauerit
 me, quòd ueste hac Græca
 detracta, barbaricam ipsi
 induerim, & hoc, cum baro-
 barus ipse uidear esse. Iniu-
 riam enim fecissem, si legi-
 bus præteritis in ipsum ta-
 lia commissem, ac patrio
 uestiu grassatorum more
 spoliasset. Respondi iudic-
 es, quantum possibile mihi
 fuit. Vos autem similē prio-
 ri sententiam quæso ferte.

MER. Papæ omnibus de-
 cem uincis. Nā ipse ille pri-
 or ne nunc quidem eadem
 cum cæteris sentit. Nimirū
 consuetudo hac illius est, at-
 que omnibus perforatū cal-
 culum ferre solet, nec facile

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Homero cæco.) Therſites in Mortuorum dialogis Homerum uocauit cæcum: id quod negat Lucianus lib. 2. Verarū hiftoriarum. Sunt contrā, qui ſcribunt, cum adeo pauperem fuiſſe, ut luminibus ægritudine amiſſis, non eſſet illi unde ſumptus puero à quo duceretur, impenderet. Herodotus cū Plutarcho id nominis à cæcitate ſortitum fuiſſe ſcribunt. *Συμπεπ* enim cæcum appellant Cumani. b Ante ſomnum ad omnes uolātem.) Qualis Deus ſit Somnus & Somniū uide 1. Iliad. ubi uolatilis fingitur, quod Vergil. in Aeneid. ſæpe imitatus. Et lib. 6. ubi Aeneas apud inferos complecti uoluit patrem Anchitēn, de ſomnio ſic meminit.

Par leuibz uentis, uolueriq; ſimillima ſomno. Item lib. 5. cū narrat quomodo Palmyrus deceptus à ſomno, è prora in mare deciderit, ſomnuſq; receſſerit.

Ipſe uolans tenues ſe ſuſtulit ales in auras. De ratione ſomniorum uide Luciani Somnium ſive Gallum. Homerus in Odyſſ. 19. fingit duas eſſe portas ſomniorum, per quas exiuntia offerūt ſe hominibus. Alteram eburneam, cuius ſomnia uana & *εὐπνεῖα* ſunt: alteram uerò corneam cuius ſomnia uera eſſe dicuntur. Id Vergilius lib. 6. Aeneid. imitatus eſt. Vide de eo primum librum Macrobij in Scipionis ſomnium, cap. 3. ubi ex Porphyrio de poetis Somnij diſputat. Extant quorundam cōmentarij cū Græci, tum Latini de Somnijs. c Tu uerò filia.) Phurnutus, Iouem Iuſticiæ patrem creditum ait, ea ratione, quòd ſit princeps & imperator uniuerſorum, quodq; quæcunq; regiſ facerent, ut iuſta & æqua putarentur. Eadem ratione Anaxarchus Sophiſta apud Arrianum in quarto Hiſto. antiquos ut Ioui aſſiſtentem iuſticiam feciſſe, quam interpretationem Arrianus non ſatis probat. d Aſſidens iuxta deas.) Apocration ſcribit. Athenienſes uocare Erinyes, *ερινυας* ſcilicet, quaſi dicas deas caſtas & incorruptas. Paul. in Corinth. ait, Semnas à Sicyonijs, Eumedici ab Atticis. In Atica tamen etiam iuxta Deorum, inquit, templum, quas *ερινυας* uocant. Sophocle: de his multa, præcipuè in fabula Oedipi Epicolono. Haſ uocat Heſiodus in Theogonia, Erinnyes. Semais deis oues prægnantes immolabant, & melicratum. Phile-

mon poeta Comicus diuersas Eumenidas & Semnas fecit in fabulis. e Filius ille Sophronisci.) Socratem Sophronisci Iapicidæ fabri & Phænaretæ obstetricis filium, Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum, reum postularunt Anytus & Melitus, quod corrumpere iuuentem, deos contemneret, novas superstitiones Introduceret, Athenienses ueneno sustulerunt Melitum damnatum capitis, Anytum & cæteros accusatores in exilium adflos, ex Laertio. Platone & Themistio, in sermone de τῶν ἀρετῶν παρρησία, scimus. Socrati æream statuam, quæ in Pompeo poneretur, à Lysippo factam, esse decretam, ciuitatem lustratam, palæstras & gymnasia, uelut in publico ciuitatis lusu, clausa, &c. Occidistis, occidistis sapientissimam & innocentissimam Iusciniam Musarum. Vide ea quæ annotauimus in Parasito, ex Aeschine, & Fugitiuis & Ioue confutato.

f Ne gallo quidem Aesculapio.) Cum dracone etiâ gallû attributum legimus propter uigilantiam, de quo ipsi res sacra fiebat, quin & Socrates apud Platonem moriturus, sumpto ueneno, cum puer illi detexisset, quod illi iam frigerent præcordia: Debemus, inquit, à Crito, hoc summis uiribus egerat, ut Socrates uitæ suæ consulere. aded inerat illi uiro natia quædâ uis urbanitatis, ut moriens etiâ iocaretur. Nā hanc ferunt illi fuisse supremā uocē. g Pelasgiu.) Locus in arce Atheniensi fuit hoc nomine, cuius & Aristophanes meminit. h Quo Echo.) Iactat hic Pan amorem suum, cum erga alias Nymphas, tum præcipuè erga Echo: & conuenit hoc, cum enim in scopulis & syluis degat, non habet cui loquatur, cui accinat, aut ἀποκρίνεται præter solam Echo. Nemo enim alius audit, aut illi respondere potest. Ouid lib. 3 Metamorph. & Echo:

Inde Latè syluis nulloq; in monte uidetur,

Omnibus auditur, sonus est qui uiuit in illa.

i Scriptorem pro se.) Intellige Lucianum Rhetorem ex Samota Syriæ ciuitate natum. Syria autem maioris Asiæ regio est, iuxta Iudæam, quæ hodie Syria uocatur, de qua Strabo lib. 16. Plinius lib. 5. cap. 12. & 22. Pomp. Mela lib. 1 cap. 11. Volater. lib. 11. cap. 1 qui uaria & diuersa nomina recitat, & tandem doctissimè suo ordine describit. k Eupolin.) Eupolis Atheniensis prisce comedie scriptor, claruit Apollodoro principe Athenis, Olympiade 86. & fuit uitiorum hominum acerbissimus impugnator. habuit canem Molossu genere, qui in Ephi-

altum

At enim seruum, qui Eupolidis fabulas surripuerat, acerrimo impetu mordicusq; comprehensum interfecit.

ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΔΙΟ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΡΑ

ΔΕΚΑΛΟΓ.

ceptor:

Bilibaldo Birckheimero interprete.

ARGUMENTVM.

Inseclatur hoc scripto Lucianus corruptam suorum temporum eloquentiam, & affectatum dicendi genus eorum qui se maximè facundos esse, atque egregiè perorare existimant, cum uerba quædam ex ultima uetustate repetita, & uix ipsi Euandri matri intellecta, orationi passim admiscunt, aut uerius infarciunt: quales fuerunt nostra ætate non pauci cum apud Germanos alieni, tum præcipuè apud Italos, quibus maximè ea curatum ita loqui, ut à nemine intelligerentur. In quorum gratiam & superioribus annis dialogus ille qui Volscorū & Oricorum titulo ferebatur, editus apparet. Ceterum ipsa oratio didascalica est. Duas enim uias ad eloquentiam consequendam adolescenti, à quo (ut fingitur) ad id impulsus fuerat, præscribit: priorem quidem asperam ac duram, & uix longo tempore peragendam, ceterum ueram ac rectam, quæ non modò ad eloquentiam, uerum ad omnem uirtutem parandam ingredi opus est ei qui uolet uel mediocrem laudem assequi. Alteram autem planam & expeditam, sed quæ ad improbitatem & petulantiam, non uirtutem, perducit: quam ipso ironica quadam epitrope commendat, ac adolescenti obeundam proponit, scilicet ad temporum suorum morem alludens: quibus ut quisq; indoctissimus & impudentissimus erat, ita pro præcipuo ac summo habebatur. Vtrique autem uix doctorem quendam addit: alterum uidelicet, ea quæ recta sunt, & ad ipsam rem pertinent, monentem: alterum autem, quæ ad arrogantiam, improbitatem & temeritatē spectant, ueriusq; rabelam ac sycophantam aliquem quam oratorem efficiunt, docentem: qui primò quidem, quæ de se ipso afferre conueniat discipulum, præcipit: deinde quibus maximè studere publice, primùm in affectandis uerbis, & componenda oratione, deinde inter agendū, & in foro, & in frequentia hominū: post hæc priuatim quoq; & domi inter suos idē debeat, docet. Quæ omnia eiusmodi sunt, ut mores ac uitia illorū temporū planè reicerāt, quæ admodum

dum cum ex alijs plerisque, tum ex Quintiliano multis in locis idem animadvertere licet, qui ipse quoque huiusmodi affectatores & arrogantes non semel perstringit. Exemplum autem talis oratoris qualem hic describit, supra in Lexiphane expressum habes, & hodie in multis coram & ob oculos uideri licet.

Ρητῶρ ὦ μέ-
γας, ὅπως
αὐτότω γί-
νοιτο, καὶ τὸ
σημαντικόν

το, καὶ πᾶσι τοῖς ἐνέμασι φε-
ρῶς αὐτὸς εἶναι λέξῃς, ἀβίωτα
γὰρ εἶναι σοὶ φησὶ, καὶ μὴ τοιαύ-
την τινὰ τὴν δυνάμειν πρὸς
βέλλοιτο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἀ-
μαχρὸν εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον,
καὶ θαυμάζειν πρὸς ἀπάν-
των, καὶ ἀποβλέπειν, πρὸς
σπουδαῖον ἀκροατὰς ἔλθῃ
σε λοκοῦντα· καὶ δὴ τὰς ἰδί-
τας ἀγῶνας ὁρᾷ, καὶ τινὲς
ποτὶ ἑσὶν, ἰθὺς ἐκμαθεῖν.
ἀλλὰ οὐδὲν φέρονται, ὦ πάτερ,
καὶ μάστιγα, ὅτι οὐκ εἶς τις αὐ-
τὸς ὢν, ὁρᾷ μὲν τῶν ἀρί-
στων, ἐκ ἰδῶς ὅθεν αὐτὰ
ἐκπερισχέτω, ἵππον τι χρῆμα,
τὴν συμβουλὴν οὐκ οὐκ, καὶ ἄ-

πρ

hauriat, sitque res sacra quædam consilium, quemad-
modum

Ciscitaris ὁ
adolescens,
quoniam a pa-
tulo rhetor
evadere, et

venustissimum illud, ac oppi-
do quàm honorificum nomē
Sophista ipse esse censi
possis. Tibi enim uiuendum
esse negas, nisi talem in dicen-
do uim quādam offequeris,
ut inexpugnabilis ac into-
lerabilis existat, omnesque in
admirationem & uenera-
tionem rapiat, ac Græcis
res celeberrimæ famæ es-
se uideatur. Ideo uis il-
luc perducentes, quæ nam
tandem sint, addiscere cuo-
pis. Atque nulla inui-
dia, fili mi: præcipue cum
quispiam adolescens adhuc
existens, optima desiderat,
ignarus tamen unde hæc

πρὸς τοῦτο οὖν, τὸ τοιοῦτον προ-
 σιλθῶν. ὥς τε ἀκούει τέρας ἰπ-
 ῖμοι, καὶ πάντων δακρύων, ὥς μά-
 λιστα δακρύς αὐτῶν ἴσα γυναι-
 κὲς τὰ δάκρυα, καὶ ἱρμύωσ-
 σαι αὐτὰ, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο ἰ-
 διόσθης αὐτὰς ἱρμύειν, οἷς
 αὐτὰς ἀκούσθης παρ' ἑμῶν, καὶ
 φιλοπύνως αὐτὰ μελετῆν, καὶ
 προδύμῳ αὐτῶν πλὴν ἰδὼν,
 ἵνα αὐτὰς ἀφίκηται πρὸς τὸ τέλος.
 τὸ μὲν οὖν δῆγμα ἐν σμῖ-
 κρῶν, καὶ ἰδίῳ τῆς σπουδῆς
 διόμῳ, ἀλλὰ ἵνα ἴτω καὶ
 πανθῶσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυ-
 πνῆσαι, καὶ πάντων ὁμοῦ ἵπ-
 πῶν ἀξίον. σκέπει γοῶν,
 ὁπότε τίς μελέν ἔνδοξο, ἵνα
 δεξοὶ καὶ πλούσιοι, καὶ νῦν
 Δι' ἀγγερίσται ἰδοῦσθαι ἀπὸ
 τῶν ἄγων, ὅμως δὲ μὴ δι-
 διδοῖ, καὶ πρὸς τὸ μέγιστον
 τῶν ἰατρικῶν ἀποδύσθαι
 τῶν, μυρίους τινὰς τοὺς πῶ-
 νους προσηύδα διὰ δέ. ἐν
 γὰρ οἱ βαχύνει τινὰ, ὁ δὲ ἱρ-
 δυν, καὶ ἰδρῶται μετὰ ὅ-
 μῳ

subeundos existimans. Siquidem minimè per aspe-
 ram quandam aut arduam sudoris'ue plenam nos per-

modum tu iam accedens,
 hoc exposulet. Igitur ex me
 audi, & admodum confide,
 quòd in perquam eloquen-
 tem euadas uirum, ita ut ea
 quæ deceant, & cognosce-
 re & explicare possis, si tu.
 te interim memor esse illo-
 rum quæ à nobis audieris,
 assiduoq; labore exercere,
 & alacriter uiam capesse-
 re uolueris. Ita enim ad o-
 ptatum peruenies terminū.
 Ceterum huius rei adeptio
 minimè est exigua, neq; me-
 diocri indiget studio, sed
 pro qua multos labores mul-
 tisq; uigiis subire, ac quic-
 quid euenerit, sustinere de-
 cet. Considera igitur quot-
 nam huiusque, cum nullius
 essent momenti, ob sermo-
 nem clari & opulenti, ac
 per Iouem nobilissimi quo-
 que apparuere. Atqui ne ti-
 meas, neq; ob speratorum
 magnitudinè desperes, in-
 finitos quosdam labores

Vu ducemus,

μίς γι' ἄλλοις, ὡς μίσησιν αὐ-
 τῆς αὐτοῦ φιλίας κινούμενα, ἵ-
 ππῳ δὲ αὐτὸν αὖτις ἐκτρέφουσιν τῶν
 ἄλλων, ὅσοι τῶν συνοῦν ἐκεί-
 νῳ ὑγύνονται, μακρὰν καὶ ἀ-
 νάσταν, καὶ καμνηρὰν, καὶ
 ὡς τὸ πολλὸν ἀπυγνῶσθαι
 ἀλλὰ τόγχι παρ' ὑμῶν θ' αἶρε-
 τιν ἐκ συμβαλῆς, τὸτό ὅστιν,
 ὅτι ὑδίστω τὴν ἑμὴν καὶ ἐπιτο-
 μητάτῳ, καὶ ἱππύλατον καὶ
 πετασῆτα, σὺν πελὶ τῆς θυμῆς
 δίας καὶ τρυφῆς, διὰ λημόνων
 εὐχεσῶν, καὶ σκιάς ἀκρίβους
 σχολῆς, καὶ βάλῃ αὐτῶν, αἰε-
 δρατὶ ἐπισύσῃ τῇ ἄκρῃ, καὶ
 αὐγούταις ἐκασμῶν. καὶ οὐ
 δι' οὐκλήσῃ, καὶ ἀνέμῳ
 ἐκπύσει, ὅσοι τῶν ἱππῶν
 ἐτρέποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψέστερου
 πρὸς τοῦ ἐν τῇ ἐπὶ ὠρεῖ ὅτι
 αὐτόθεν, ἵτι κατὰ δυσβάτων
 καὶ ἐκδηρῶν τῶν κρημνῶν
 μόλις ἀνδρῶντας, ἀπικυ-
 λωμένους ὑπὸ κεφαλῇ σφί-
 τῃ, καὶ πολλὰ τρύματα λαμ-
 βάνονται περὶ φασχίαις ταῖς
 πέτραις. οὐδὲ γὰρ πολλο-
 ῦ αὖτις ἱστῶσθαι μέλει, οὐ-
 δαμένῳ

ducemus, ut ex ipsa me-
 dia lassus regredi cogaris.
 quandoquidem nil ab a-
 lyi differimus. qui per con-
 suetam illam deducunt, lon-
 gam, inuiam, laboriosam,
 & ut plurimum desperatā
 sed consilij nostri præcipu-
 um hoc est, ut per iucundis-
 simam pariter ac compen-
 diosissimam facilemque &
 acclivem viam, cum multa
 animi voluptate deliciisque
 inter florida prata umbrasque
 amœnas deambulans,
 ocio ac gressu placido abs-
 que sudore in summo con-
 sistas uertice, illicque citra la-
 boreм uenari, & per Io-
 uem discumbens quoque con-
 uiuari possis, ac illos qui per
 aliam incedunt viam, in a-
 scensus cliuo ab edito despio-
 cias: quin per confrago-
 sa & lubrica præcipitia
 uix surrepentes, ac non minus
 quam in capita deuolutos,
 multa quoque uulnera cautiū aspe-
 ritate accipientes. Tu uero
 pridem antea in summo co-
 ronatus,

R H E T O R V M P R A E C E P T O R. 675

διαμένειται ὅσον, ἀπαντα
 ἐν βραχὺ, ἵσα ὅσον ἀγαθὰ,
 παρὰ τῆς βεβαιότητος, μνησ-
 χὶ καθόλου λαβόν. ὁ μὲν
 δὲ ἐπὶ σέχισσι εἶτω μεγάλη,
 ἀλλὰ πρὸς φίλιν Διὶς μὲν ἀπι-
 σέσθης, ἀρῆσθαι τι ἅμα καὶ ἡ-
 διστά σοι ταῦτα ἰδὲ θεῶν
 φασκόν. αἱ γὰρ Ἡσιόδῳ μὲν,
 ὁλύκα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶντος
 λαβόν, αὐτίκα μάλα ποιη-
 τὴς ἐκ ποιμνίου κατίσκη, καὶ
 φασκόν βίων καὶ ὁρώων γένε, κα-
 τοχῶν ἐκ Μουσῶν γένεσθαι ὁ-
 ρήτερά δὲ, ὁ πολὺ ἐσθλὸν τῆς
 ποιητικῆς μεγαλοφρονέας ἰ-
 στήν, ἐν βραχὺ καταστῶσα ἀ-
 λυώατιν, εἴ τις ἐκμάθει πῶς
 ταχίστω ἰδέσθαι, ὥς ἔγωγε καὶ
 διευθέσασθαι σοι βούλεμαι
 Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἰπώ-
 νιασ, διὰ ἀπιστίας ἀτιλὸν γε-
 σιμνύω, καὶ τῷ ἀκροατικῷ
 αἰνόνετον. ὅρχι μὲν γὰρ ἴδω
 Αἰγύπτῳ παρῶν, μετὰ
 πῶς ἐν Ἀρβύλῃ μάχην, Δα-
 ρίον καθάρκωντος ἰδέσθαι, πῶς
 παχόσι δὲ ἀρχῇ διαβῶν τὸς
 γράμ.

gna denicrat, ac oportebat undiq; per imperiam nuncios

ronatus, felicissimus eris,
 breui universa quicquid in
 Rhetorica sunt bona, tan-
 tum non dormiendo acci-
 piens. Atqui promissio haec
 admodum magna est, ne-
 rium per hospitalem Iovem
 ne diffidas, si facile pariter
 et iucundissime tibi haec o-
 stendi posse asserimus. Ete-
 nim si Hesiodus cum pauca
 ex Helicone folia sumpsis-
 set, confestim poeta egregi-
 us ex pastore evasit, atq;
 Musarum numine afflatus,
 deorum & heroum genus
 decantavit: cur rhetorem,
 qui multo infra poetices est
 magniloquentiam, in breui
 creare impossibile erit, si
 quis compendiosissimā di-
 dicerit utamur? quemadmodū
 ego tibi enarrare volo
 Sidonem cuiusdā mercatoris
 consilium, quod ob incredu-
 litatē imperfektū remansit,
 ac audiēti inutile. Impera-
 bat iam Alexander Persis, post
 quā Darius in Arbēlis pu-

γρηγοροτέρους, τὰ ὑπάρχοντα
 γινώσκοντες Ἀλκιβιάδην κομι-
 ζόμενος. ἐκ Περσῶν δὲ πολλὰ
 εἰς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ὁ ὄμιλος·
 ἐκπορεύεσθαι γὰρ ἔδει τὰ ἔργα, ἅ-
 πας δὲ τῆς βασιλείας ἐν-
 τὴν Ἀραβίαν ἰδόντων, ἅπαν-
 τας ἰσχυρῶς πολλῶν ἱλασάμενος,
 ἀφικνέσθαι ποτὶ μέγιστον εἰς Αἴ-
 γυπτον, ἥκειν μακίστους αὐ-
 τῶν ἀνδρῶν παρόντων τούτους
 διακόνεσθαι. ἔχοντες οὖν Ἀλ-
 κίβιαδην ἰδὼς τούτους, δῶκε Αἴ-
 γυπτίους τε παρὰ κινεῶν ἀνδ-
 ρας, οὐκ εἶχε διαταχίωσιν ἐν-
 στήμασιν τοῖς σαράπαις τὰ
 διοικεῖν αὐτοὶ ἐπὶ αὐτῶν. τότε
 το δὲ ὁ Σιδώνιος ἱεστέρῳ·
 ἐγώ σοι, ἱεστέρῳ βασιλεῦ, ὑπε-
 σχόμεμαι δέξασθαι ὁ δὲ μὴ οὐ πελο-
 πόννησιν Περσῶν εἰς Αἴγυπτον.
 εἰ γὰρ τις ὑπερβαίῃ τὰ ἔ-
 ργα ταῦτα, ὑπερβαίῃ δὲ αὐ-
 τῶν τῶν, αὐτὴν καὶ μάλα ἐν Αἴ-
 γυπτῷ εὐτόσις ὅστις καὶ ἄχρη ἔ-
 τω· πολλὸν οὖν Ἀλκιβιάδης ἐν
 ἐπίστροφῃ, ἀλλὰ γόντα εἶναι
 τὸν ἱεστέρῳ ὥστε. οὕτω τὸ
 παρὰ δόξαν ὅτι ὑποσχέσιν
 ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τοῖς πολλοῖς.

emittere, qui Alexandri fer-
 rent edicta. Erat uero ex
 Persis longissima in Aegy-
 ptum uia. siquidem montana
 circumire oportebat: hinc
 Arabiam per Babyloniam
 intrare, inde longis emensis
 desertis uix tandē in Aegy-
 ptum perueniebatur. Statio-
 nis uiginti prolixis uero ex-
 pedito. Ferebat id agere Ale-
 xander, quoniā Aegyptios
 nonnihil tumultuari audie-
 bat, nec habebat quo pacto
 qua sibi agenda uideretur,
 Satrapis annunciare posset.
 Tum mercator Sidonius:
 Ego, rex, inquit, uiam haud
 longam ex Persis in Aegy-
 ptum me tibi ostensurum
 polliceor. etenim si quis mō-
 tana hac superabit (trans-
 greditur autem triduo) cō-
 fectum in Aegypto erit. Et
 sic se res habebat: uerūm
 Alexander nō credidit, sed
 deceptorem esse mercatorē
 existimabat. Ita quampluri-
 mis promissiones admiran-
 da incredibiles uidentur.

Sed

RHETORVM PRAECEPTOR. 677

ἀλλὰ μὴ οὐ γὰρ πάντες τὸ αὐ-
τὸ· εἴσω γὰρ παρῶμεθα, ὡς
ἰδὲν οὐ καλῶς ῥήματα δεκτὰ
μῶς, ἰδὲ ῥῆας ὁμῆας, ὡς ῥῆα
ταδὶντα τὸ ῥῆον ἐν Περσῶν
ἐν Αἰγυπτῶν. ἰδὲ δὲ οὐ
πρῶτον, ὡς ῥῆ ὁ Κίβος ἐν ἡ-
σῶ, ὡς ῥῆ γράψαμεθα τὸ
λόγῳ, ἰκατέρωθεν ἰδὲ ῥῆ πῶ
ὁ λόγος. Δύο γὰρ ἴσμεν, αἱ πρὸς
πῶ ῥῆ ὁμῶς ἄγῃον ὡς ἰδὲ
ὁ μῆτις μοι δὲ καὶ, καὶ δὲ
τα ὡς μὴ ἴσμεν ὡς ῥῆ καὶ
δὲ, πῶ ῥῆ καὶ καὶ οὐ πρῶ-
τον. τὸ τῆς Αμαλβίας
ῥῆας ἰδὲ ῥῆ ἐν τῇ Αἰγίῳ,
πῶ ῥῆας καὶ πῶ ῥῆας ὡς ῥῆ
οὐ πρῶτον δὲ καὶ δὲ δὲ
τὸν πῶ ῥῆας πῶ ῥῆας ὡς ῥῆ,
χρυσῶν ὡς ῥῆας, καὶ ἰδὲ
ῥῆας καὶ ὡς ῥῆας δὲ καὶ ὡς
ὡς ῥῆας πῶ ῥῆας, καὶ ὡς ῥῆας
οὐ πρῶτον πῶ ῥῆας αὐτῶν, ὡς
ὡς ῥῆας ὡς ῥῆας, πῶ ῥῆας
ὡς ῥῆας ὡς ῥῆας πῶ ῥῆας
ὡς ῥῆας ὡς ῥῆας, ὡς ῥῆας
Νῆων ὡς ῥῆας γράψαμεθα
ὡς, αὐτὸ ῥῆ καὶ ῥῆας ὡς ῥῆας
πολλὰ

inftar Nili, si quandoque Nilum depictum uidiſti, Croco-

Sed ne id tibi accidat, ca-
ue: etenim experientia co-
gnosces quòd nil prohibe-
bit te Rhetorem censerì u-
nius nec totius quidem dici,
montem ex Persis in Aegy-
ptum transgressum. Proinde
de Rhetorices primò ima-
ginem sermone describere,
ὡς quemadmodum ὁ Cee-
bes ille, utranq; uiam tibi
ostendere uolo. Etenim duæ
sunt quæ ad Rhetoricā per-
ducunt, quam haud medio-
criter mihi amare uideris.
Illa itaq; in eminenti resi-
det solio, admodū formosa,
ac aspectu elegantis: in dexte-
raq; ὁ Amalibææ retinet
cornu fructibus omnifarvis
refertum. Ex altera aut par-
te adſtātes mihi diuitias a-
ſpicere uidetur, penitus au-
reas, ac perquā amabiles:
iuxta quas gloria quoq; ὡς
uehemētia cōſiſtunt: ipsam
uerò laudes permulta, pue-
ſtilis Amorib. ſimiles, ac uno
diq; cōfertæ circumuolūt,

Vu 1 dilo

κοδεία τις δ' ἰσπεπετά-
 μεν, εἴη οἱ παῖδες γάρ τινες
 ἐν αὐτῷ, μίπρ' ἢ δὲ τινα κα-
 δὲ καὶ παρ' αὐτὸν παῖδ' ὄντα, πῆ-
 χτε αὐτὸς εἰ Αἰγυπῖοι κα-
 λῖοι τιῶντι καὶ παρ' ἑλῶ ῥα
 ποικίλ' εἰ ἵπαινοι, πρὶς αὖτ' ἂν
 σὺν ἱερὰς ἡς, ἱπποῦντο ἄντα
 δὲ εἴτε τάχιστα γυγνῶκε ἰσθ-
 ῖν ἄντα, ὡς γαμίσσας τι
 αὐτῶν αὐτῶν, καὶ πάντα
 ἡμένα ἔχει, τὸν πλοῦτον, τῶν
 δόξων, τὸς ἱππῖνους· νόμῳ
 γὰρ ἔσονται γίγνεται τὰ γυγα-
 μῆσ' ὅτ' αἴτα ἱππῖνους πλε-
 σίασιν τῶν ἑλῶ, τὸ μὲν πρῶ-
 τον ἀπογινώσκεις τῶν αὐτῶν
 δειν, καὶ τὸ πρῶτον ἡμῶν
 σοὶ εἶναι δειν, εἴη δ' Αἰγυπῖοι
 ἱππῖνους τοῖς Μακεδόσι, ἀπὸ
 ἑνὸς αὐτῶν ἔσονται χόδον
 ἱπποῖν, ἡμῶν εἰς τὸν ἑλῶν
 οἱς ἱππῖνους, ἡμῶν εἰς τὸν ἑλῶν, Διο-
 νύ. καὶ τις, ὁ ἡρακλῆς, εἰ μὴ
 καὶ καὶ αὐτῶν ὄντα, δεινῶν
 ἑλῶ. τὰντα σοὶ δεινῶν τὸ πρῶ-
 τον, ὅτα μὴ ἑλῶν ὄντα δειν
 αὐτῶν ὄντα, μᾶλλον ἢ ἑλῶν ἡ-
 ἱρακλῆς ὄντα τῶν, ἡμῶν αὐτῶν
 δειν ἡμῶν ἡμῶν, πρὶν τὸ δειν ὅτ' ἡμῶν αὐτῶν ἡμῶν ἡμῶν γὰρ

dilo alicui, uel equo fluuiati
 li, quales multi sunt in eo, uis-
 dentē: paruulos aut̃ puellōs,
 Peches illos Aegyptij uo-
 cant, circa ipsum lusitantes:
 tales et circa rhetoricā lau-
 des. Tu uerò amator acce-
 dis, desiderās scilicet quā ce-
 lerrimē in summū euadere,
 ut tibi ascendenti nub̃ sit, et
 omnia ea possideas, diuitias,
 gloriā, laudes. lege etenim
 cūcta nub̃is fiūt. Inde cum
 mōti appropinquas, sub ini-
 tium de ascēsu desperabis,
 resq; tibi similis esse uidebitur,
 quemadmodū d' Aornos
 Macedonibus apparet, un-
 diq; aspicientib. prærupta,
 et uix auib. transuolatu
 facilis, Dionysio aliquo, aut
 Hercule, si complanari de-
 beat, indigēs. et ita tibi sub
 initiū uidebitur. Inde paulo
 pōst duas quasdā uias cer-
 nes, uel potius altera semita
 est, angusta, spinosa et as-
 spera, multū sitis ac sudoris
 præ se ferens, quam iam

RHETORVM PRÆCEPTOR. 679

Ἡ δὲ ἡσιόδου, οὐ μάλα ὑπε-
 ρλάβεαι αὐτῶν, ὅτι ὁ δὲ ἰμῶ
 διόσῃ. ὁ ἰσοβρα δὲ, πλατῆα
 καὶ αὐθιγὰ, καὶ συνάρθῃ τοι.
 αὐτῇ, οἷον μικρῷ πρὸδον εὖ
 πορ, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ ἱε-
 γον πολλάκις, ἰπὶ χρο σι ἥδου
 ῥύτορα εἶται διωδάμενον.
 πάλιν τόγῃ τοσούτοι πρὸδόν σου
 μοι δοκῶ, ἵτις ὁ μὲν τραχὺς
 ἱερίσθῃ καὶ αὐθιγὰ, ὁ πολλὰ ἱε-
 γον ἔῃ ἰσοβρα καὶ ἰπὶ χρο, ὁ δὲ
 τινα πάου παλαιὰ καὶ ἰπὶ χρο
 πατ' αὐθιγὰ αὐθιγὰ αὐθιγὰ
 θον, τοσούτοι καμῶν, ὁ δὲ ἰμῶ
 διόσῃ. ὁ ἰσοβρα δὲ, ὅτι ἰμῶ
 διόσῃ, καὶ ἰπὶ χρο ἰμῶ ἰπὶ χρο
 σι, πρὸδον μοι ἰπὶ χρο, ἵνα
 ἴσθῃ, ἰπὶ χρο αὐθιγὰ αὐθιγὰ, ὁ
 γὰρ ἰπὶ χρο νῆσθῃ ἵτις ὁ τὸ βί-
 τιον, ἀλλὰ τὸν ποικίλῃ ἱε-
 πορ ἀλυσθῶν ἰπὶ χρο, ἵνα
 ἱε τῶν πόνων φύλας τὰ ἰ-
 γαθὰ. τὸ δὲ ἰπὶ χρο εὖ πορ,
 ἀπορντὶ γὰρ ἰπὶ χρο τὰς πολλὰς
 μεζίνων ἀφικνωσθῇ σύμοι-
 ρία τῆς αὐθιγὰς, τῆς τῶν ἰπὶ
 γον καὶ ἰπὶ χρο. ἵνα δὲ ἰπὶ χρο
 absque labore maiori dignitate euectos, felici sermonum
 et viarum electione tantum. Cum uero ad ingressum

antea Hesiodus e perquam
 egregie ostendit, ita ut nihil
 mei indigeat. Altera uero la-
 ta est, florida, ac mananti-
 bus aquis irrigua, et peni-
 tus talis, qualem paulo ante
 dixi, ne eadem saepius repe-
 tens, te qui iam Rhetor esse
 posses, detineam. Tantū hoc
 addendum uidetur, quod as-
 spera illa et ardua, non mul-
 ta uiatorū retinet uestigia:
 et si aliqua, ualde uetusta.
 per illam ego miser ascen-
 di, tantum laborans, cum
 baud necesse esset. Altera uo-
 rō undiq; plana, ac nil con-
 fragosi habens, qualis nam
 sit, a longē tantū mihi appa-
 ruit: non tamen per illam
 incesse. Haud enim cum ada-
 buc iuuenis essem, quid opti-
 mum foret cernebam, sed
 proctam illam uera loqui exi-
 stimabam, dicentem, Ex la-
 boribus et germinare bona.
 Illud uero minimē sic se ha-
 bebat. multos enim uideo
 Cum uero ad ingressum
 V u 4 perueo

ἀρχὴν ἀφ' ἧς μὲν, ὡς εἶδα
 εἶναι ἀπορρέουσιν, καὶ ὅτε ἀπο-
 ρῆς, ὁποῦ δὲ καὶ τραπὼ-
 τίου. ὅς δ' ἐν παύσει ὕδωρ, ἴα-
 σαι δὲ τὸ ἀκρίτατον αἰνῶ-
 σι, καὶ δὴ λαμνῶσιν, καὶ
 γκαίτης, καὶ βαυμάτις πᾶς
 σι δὲ σι, ἵγ' οὐ γὰρ σι ἵα-
 ρόν γ' ὅ, τὸ ἵατον ἵαπατη-
 ῖν οὐ, καὶ πονῶσα, σὺ δὲ ἵ-
 σπορα καὶ αὐρῶτα φόνδω
 πᾶσι, καὶ ἀπορῶν τὰ ἵα-
 ρόν, αὐτὸς δ' ἐν πρῶτοι σι
 κατὰ τὸς τὸς αὐτὸς, ὅπ' οὐκ ἵα-
 ρόν, ἀνδρῶδες τὸ βᾶδισ-
 μα, πολὺν τὸν ἵατον ἐπὶ τοῦ
 σῆματ' ἵακύνος, ἀρῶσα-
 πὸς τὸ βᾶδισμα, ἵακύνος,
 τὸς τραχίως ἵακύνος ἵακύνος ἵ-
 γκαίτης, ἀρῶσα τινὰς ὁ μᾶ-
 ται ἵακύνος, πρὸς σὺ ἵα-
 ρόν οἱ παρὰ πρῶτον, ὅ-
 π' οὐκ ἵακύνος τὰ δὴ λαμνῶ-
 ῖν καὶ πλάτων, καὶ ἵα-
 λαμνῶν, μεγάλη μὲν, καὶ
 ἵακύνος τὸς νῦν, ἀμυνῶ δὲ ἵα-
 ρόν, ἵακύνος τὰ πολλὰ ἵα-
 τὸν ἵακύνος, καὶ φονῶν δὴ λα-
 μνῶν ἵακύνος, καὶ τὸς γκα-
 μυνῶν τὸν ἵακύνος, ἵα κα-

perueneris, recte noui te
 basitaturum, quin iam du-
 bitares ad quam nā sit uer-
 tendum. Quid igitur iam ti-
 bi faciūdam sit ut facile ad
 summum ascendas, fortuna o-
 tus euadas, & nubis, omni-
 busq; admirabilis uidearis,
 ego tibi expediam. Satis e-
 nim est me ipsum deceptum
 esse, & laborasse: tibi uero
 citra & sementē & aratio-
 nem, tanquam Saturni secu-
 lo, cuncta prouenient. Con-
 festum igitur tibi se obuium
 feret uir quidam robustus,
 praedurus, gressu uirili, mulo-
 tum solis in corpore osten-
 dens, aspectu masculo, uigi-
 lator, asper & illius uiae dux,
 nugae quasdam uanas praedi-
 cans, ut se sequaris cohor-
 tans, Demosthenis, Platonis,
 et aliorum quorundam
 uestigia demonstrans, ma-
 gna quidem, & super praesentia,
 uerum iam obscura,
 & ut plurimum a tempore
 oblitterata. Addet te beatū
 fore, ac lege Rhetoricā tibi
 nupturam

τὰ τούτων ἐλπίσεις, ὥσπερ
εἰ ἐπὶ τῶν καλῶν βαίνοντες·
ὡ δὲ καὶ μικρόν τι παραβή-
ναι, ὃ ἴξω τῆς δυνάμεως, ὃ ἐπὶ
βάτορα μᾶλλον κλιθεὶς τῇ
βάσει, ἢ πλεῖστον αἰσίου τῆς ὀρ-
θῆς ἰσίου, καὶ ἀδυνάτου ἰδὲ τὸ
γάμον. αἰτᾷ σε ἡμεῖς οὖν ἵ-
καὶ ἰκάνους τὰς ἀρχαίας αὐ-
δρας, ἵνα καὶ πραγματεύματα
πραγματοῖς τῶν λόγων, ὃ ῥᾶ
διὰ μιμηθῆναι, εἴη τὰ τῆς πα-
λαιᾶς ὀργασίας ὅτι, ἡγεῖται,
καὶ τῶν ἀμφὶ Κράτιστα καὶ
Πισιστύου, ἀποδιδυμεῖα καὶ
εὐρύδεια καὶ σιληρία, καὶ ἀ-
κριβῆς ἀποτιταμῆα τὰς
γραμμαῖς. πόνον δὲ, καὶ ἀ-
γρυπνίαν καὶ ὕλατοποσίαν,
καὶ τὸ ἀλπωρίαι, ἀνυχναῖα
ταῦτα, καὶ ἀπαράτητα φέ-
σει· ἀδυνάτου γὰρ εἶναι, αὐτοῦ
πέτρην διαδοῦσαι τίω δόλον, ὃ
δὲ πάντων ἀναιδέστατον, ὅτι
οὐ καὶ τὸν χρόνον πᾶν πο-
λεῖν ὑπογράφει τὸ ὀλοιστί-
αι, ἔτι πολλὰ, ἢ κατὰ ἑμιο-
ρας, ἢ κατὰ τετρακῆδας, ἀλ-
λὰ κατὰ Ολυμπιάδας ὅλας

nupturam, si per illa inces-
seris, ueluti eos qui ad bona
pergunt. at si parumper
transgrediaris, uel exira reo-
rum tramitem, aut inces-
su aliquorsum magis decli-
nes, te a uera uia & ad nu-
ptias deducente aberratu-
rum. Inde te priscos illos ui-
ros imitari iubebit, inutilia
sermonum proponens exem-
pla, nec imitatu facilia, qua-
lia uetusta sunt constructio-
nis Hegesij, & quæ circa
Cratetem, Nesiote[m] quoq[ue],
seuera, nervosa et dura, di-
ligenterq[ue] à literis ampu-
tanda. Laborem autem, ui-
gilias, & puræ aquæ usum,
squalorem quoq[ue], hæc cun-
ctis necessaria & incuita-
bilia dicet. Etenim impossi-
bile esse absque illis uiam
perficere. Et quod omni-
um molestissimum, perlon-
gum tempus ad perficien-
dum iter tibi præscribet,
annos multos, non per dies,
neque triennalia, sed per

ἀριθμῶν, ὥς περὶ πονημῶν
 τὴν ἀκούοντες, καὶ ἀπαγορεύου-
 σιν, πάλιν χάριν φράσαν-
 τα τῇ ἐπιβουλῇ ἐκείνῃ δύ-
 λαιμενία. πρὸς δὲ ταῖς ἀδὲ
 μιᾷ δὲ ὀλίγῃ ἀπαταῖν τῶν
 τούτων κακῶν, ἀλλὰ ἐκ αὐ-
 τῶν ἑκάστη σοί, ἢ μὴ μεγάλα
 πρὸ τῶν λάβει. ὁ μὲν τὰ ταῦτα
 φῶσα, ἀλάζυν, καὶ ἀρχαῖος
 ὡς ἀνδρῶν, καὶ ἱερῶν αὐ-
 θρῶν, νεκρῶν ἅς μίμναι
 παλαιῖς προτιθεῖς, καὶ ἀν-
 ρώτῃν ἀξίῳ λόγῳ πάλαι
 πατορὺν γυμνῶν, ὥς τι μίγ-
 γον ἀγαθὸν, μαχαροισιὺ
 ὄν, καὶ ἄλλον Ἀβρομέτη τι-
 οῖς γρημματοποιῶν ἡλίου ἀ-
 ξίῳ. καὶ ταῦτα ἐν ἐρώσει,
 μήτε φιλίππος ἐπιδόντος, μήτε
 Αλιζάνδρος ἐπιδόντος, ἵ-
 ππῳ τὰ ἐκείνων τίως ἰδίᾳ
 χρύσιμα, ἐκ ἀδῶν ἐπιδόκῃ
 ἐκκεντρίομεν, ἰαχῆα καὶ ἀπρά-
 γμων, καὶ ὅτι τὸ δὴ τὸ ῥητορι-
 κῶς ἰδίᾳ. σὺ δὲ μὴ πείθεσθαι,
 μήτε προσέχου αὐτῷ, μή σε ἰα-
 χραχίσι πεπραλαβῆναι, ἢ τὸ
 τῶν λόγων προεγχεῖν τοῖς πό-
 σεσι

audiens laborem subierit, et
 defatigatus fuerit, felicitati
 illi sperata longum valere
 dicat. Insuper ob hæc mala
 baud parvam expetet mero-
 cedem sed neq; dux esse in-
 cipiet nisi magna prius ac-
 ceperit. Et hæc tibi dicet su-
 perbus, ὅτι uerè antiqua-
 rius ac Saturni* homo, mor-
 tuos, uetustos ad imitationē
 proponens, sermonesq; pri-
 dem defossos eruere dignū
 ducens, ac si maximum esset
 bonum, gladiatorum fabri, et
 alium Atrometi cuiusdam
 grammatistæ filium imita-
 ri: ὅτι hæc in pace, neq; Phi-
 lippo ingruente, neq; Ale-
 xandro cogente, quo tempo-
 re illorum sermones utiles
 sunt uisi: ignorans quæ nā
 sint nunc innouata, celeri-
 tas, laboris euitatio, ὅτι uia
 ad Rhetoricam perquam
 compendiosa. Tu uerò baud
 acquiescas, neque illi men-
 tem adhibeas, ne te susci-
 piens alicubi præcipitet, uel
 detum priusquam tot labo-

R H E T O R V M P R A E C E P T O R. 613

οὐκ ἐκπαιδευμένη. ἀλλὰ ἐν
 πάντας ὁρᾷ, καὶ τάχιστα
 ἰθὺς τὴν ῥητορικὴν σπουδάζει,
 ἀκμάζων ἔτι, ὥς καὶ σπειυλά
 σοι πρὸς αὐτῆς, ἰδὲ τῷ μὲν
 Δασῷ τὸ τοῦ, καὶ πόδας τῷ με-
 τρεῖ ἀνδρὶ μᾶλλον χάρι-
 ρον, λίγῃ ἀνὰβαίνει αὐτὸν,
 καὶ ἄλλους, ἐπὶ οὖς αὐτῶν δια-
 παύει διώκτας, αὐτῶν κα-
 τακτείνων ἀδμαίνοντας, καὶ
 πολλῶν ἰδὲ τῶν συνόντων. πρὸς
 δὲ πῶς ἰδὲ τῶν ἰδὲ τῶν, οὐδὲ
 σαι πολλὰ καὶ ἄλλως, ἢ τὰ
 τοις δὲ καὶ πάνσι φιν τινα,
 καὶ πάγκαλον αὐτῶν, δια-
 σπασαμένον τὸ βᾶδιον,
 ἑπικτασμένον τὸν αὐχίνα,
 γυναικῶν τὸ βλέμμα, μι-
 χρὸν τὸ φῶς, μύρον ἀπο-
 πύοντα, τῷ Δακτύλῳ ἔκρη-
 τὸν ἰσχυρῶς ἀνόμενον, ἐλί-
 γκε μὲν ἔτι, οὐδὲ δὲ καὶ ὕα-
 κινδύει τὰς ῥίχας οὐδὲ τί-
 ζοντα, πᾶσα βρόντινα Σαρ-
 δανάπαλον, ἢ Κινύρχον, ἢ αὐ-
 τὴν Ἀγάθωνα, ἢ τὴν ῥαγεθῆσαι πῆ-
 ρα γυναικῶν ποιητῶν. ἄλλω δὲ
 ὥς

nem ipsum, lepidum illum tragediae poetam. Hæc ideo
 refro,

res exbauriam, in senium per-
 ducat. Sed si omnino amore
 flagras, ac celerrimè Rhe-
 toricæ congredi desideras
 adhuc uigens, ita ut illi di-
 ligentem operam impende-
 re possis, aspero huic homi-
 ni, ὅτι ultra mediocritatem
 uirili, longè dic ualere: ip-
 sum uerò ascendere, ὅτι a-
 lios quotquot decipere po-
 test, secum ducere permitte,
 ut tandè anhelantes, et mul-
 to sudore perfusos deflita-
 at. Ad alteram uerò perue-
 niens uiam, alios quoq; mul-
 tos inuenies, inter quos per-
 quàm sapientem quendam
 ac perpulchrum uirum, in-
 cessu h̄ molli, ceruice infra-
 cta, uultu effæminato, uoce
 suauī, unguenta spirantem,
 ac summo digito caput scal-
 pentē, capillos quidem pau-
 cos adhuc, intortos tamē et
 hyacinthinos componentē,
 per quàm delicatum i Sar-
 danapalum quendam, uel
 k Cinyram, aut l Agatho-

ὡς ἀπὸ τῶν γυναικῶν αὐ-
τῶν, μετὰ οὖν ὅτῃ διαπίπτει
χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ
καὶ Χάρισι διαλάδοι. καὶ τοι
εἴφημι; καὶ εἰ μὴ οὐ γὰρ οὐ
πρὸς αὐτὸν ἔπει τι, τὸ ὑμέ-
τερον ἐκείνου ἀντίξας νόμον, καὶ
τῶν σικυρίων φωνῶν ἀφ' ἧς, μά-
θεις αὖ ὡς ἀπὸ τῶν κατ' ἡμέτε-
ρας ὁδοῦ, οἱ ἀρδρῆς παρῶν ἐ-
δομῆν, ἀλλὰ τε ξυνοῦ φάσμα,
ἀγέτω δ' αὖ βερεσίου τριπίμ-
νον. τὰ τῶν τοι νυν πρὸς αὐτὸν,
καὶ παρὰ δὲ σικυρίων, αὐτίκα
καὶ μάλα ῥήτωρ ἴσῃ, καὶ σφί-
βει π[ο]τ[ε], καὶ ὡς ὀνομάζει αὐ-
τὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις
ἀπανητὶ κακότητος, τὰ τι-
δωσπαλχύνων τ' ἄλλου. δι-
δάσκει γὰρ οὐ παρὰ λαβὼν
τὰ πρῶτα μὴ ἐκείνου. μά-
λον δ' αὐτὸς ἀπάτω πρὸς
οἱ γυναικῶν γὰρ, ὑπὲρ τεινύτου
ῥήτωρ. ἐμὲ πεινᾶσαι τὸς λό-
γους, φῶλον ὑποκρίτην ἴσως
τῶν τεινύτων καὶ τελευτῶν,
μὴ καὶ σικυρίων παρῶν
τὸν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι.
φαίει αὖ τεινύτου πρὸς οἱ,
quē representare conor, atterā. Te igitur cōpellabit, comā

referto, ut ab ἡς eum cogno-
scas signis, ac res tam divi-
na, Veneriūq; Graiis a-
mica minimè te lateat. Sed
cur hæc dico? etenim si ad
cæcutientem te accedens, so-
lum quid proloquutus fue-
rit, Hymettium os illud ape-
riens, et consuetam uocem
tantum emittens, quam pri-
mum intelliges eum non ex
nobis quempiam, qui terra
fructu pascitur, esse, sed
spectrum peregrinum, rore
uel ambrosia enutritum. Ad
hunc itaq; si accesseris, teq;
ipsum tradideris, confestim
Rhetor eris egregius ac con-
spicuum, et ut ipse uocat,
rex in sermonibus citra la-
borem constitutis, oratio-
nis moderans quadrigas. e-
tenim suscipiens te, prima
illa docebit sed potius ipse
te alloquatur. Siquidem ri-
diculum, pro tanto rhetore
me uerba facere, malum
forsitan talium tantorumq; mi-
mū, ne alicubi cadēs, bero a
interim

RHETORVM PRAECEPTOR. 689

ἢ δὲ πως ἀσπασάμεν, ἵνα
 πῶς ἐστὶ λογικὸν εἰ κόμης,
 καὶ ὑπομελειάσας τὴν λαφύ-
 ρον ἱκάνει καὶ ἀπαλείν, εἴην
 ἡ δὲ ἄνθρωπος αὐτοδιδάκτα πῶς κομι-
 κῶν, ἢ Μαλβάνω, ἢ Γλυκοβάν-
 τινά μίμνησάμεν τῷ προ-
 σιωπῇ τῷ φθιγματο. ἄγροι-
 κερ γὰρ τὸ ἀρρεστὸν πῶς, καὶ ὁ
 πρὸς ἀβρὸν καὶ ὀρχομῖς ῥήτω-
 ρ. φάσει δὲ ἐν πᾶσι μι-
 τριάσων ὑπὲρ ἱκανῶς ἡμῶν σι,
 ἢ ἀταβί, ὁ πύθιος ἐπιμύθι πρὸς
 με, ῥητόρων τὸν ἀρίστον προ-
 σιπῶν: ὡς περὶ ἐν Χαιρι-
 φῶν ὅριτο αὐτὸν, ἰδαιξεν αὐ-
 τῷ, ὅτις ἐν ὁσοφώτατ' ἐν
 τοῖς τέτλι. ἢ δὲ μὴ τὸτο, ἀλλὰ
 κατὰ κλί' αὐτὸς ἔκκει, ἢ
 κῆν ἀπ' αὐτῶν ὑπὸ ἱκάνει
 πηλυμύων τὰ ὁμῖα, καὶ
 ὑμνοῦντων, καὶ τὴν δευτέρων
 καὶ ὑποπληροῦντων, αὐτῶν
 μάλα ἔσθ' π, ἐν εἴρ' τινὰ λα-
 μόνιον αὐτῶν ἔκει. προσδο-
 κῶς ὁ μὲν τῶνδε τῶνδε ὁφείδει
 εἶναι τῷ δὲ τῷ δὲ παραλαβῶν,
 ἀλλ' ἢ τις ὁ Τίτυς ὁ Ωτ' ὁ
 Εφιάλτης, ἢ ἱκάνει πᾶ-
 Τίτυς, αὐτὸς Οἰκ, seu Ερβιαλτες, longē super illos tibi

interim quæ adhuc residua
 est, demulcens, subridensq;
 iucundum illud & tenerū,
 quemadmodum assuevit, co-
 mican Thaidem, uel Mal-
 thacen, aut Glyceram in co-
 mittenda uoce imitatus. Sic
 quidem rusticana est uirili-
 tas, & minimè ad molliciē
 et blanditiis rhetoris apta.
 Dices igitur de seipso per-
 quàm modeste loquēs: Nū,
 ὁ πρακλῆς, te Pythius ipse
 ad me misit, rhetorum opti-
 mum dyudicans, quemad-
 modum Chærephonti olim
 perquirenti ostendit quiso
 nam ex tum uiuentibus sa-
 pientissimus esset? At si non
 ideo, sed propter gloriam
 aduenis, quoniam audieris
 nostra omnia esse perquàm
 ornatissima, decantata, stu-
 penda & mirè expolita: cō-
 festim intelliges ad quàm
 diuinum accesseris uirum:
 expectabis autem nihil ta-
 le uisurum, sicuti hoc uel il-
 lud accipere: uerū si quis
 res

χεντα ἡμῶν ἰφώδεια πρὸς τὴν
 πορείαν, καὶ ἵππας ἰπποστίσια
 ἔχειν, ὥς αὖ τάχιστα διασώ-
 σαι διωκόμενους ἵππετα καὶ κύ-
 τες, ἃ μὲν προέχοντα ἰπποδα-
 κύνες κατὰ τὴν ἰδίαν, ἃ δὲ καὶ
 παραγῶν, πρὶν ἢ λυθῇ διώσαι,
 ῥύτιστα ἐν ἡδὲ τῶν πάντων,
 ἀποφανῶ, εἴθ' αὐτοῖς ἡμεῖς,
 ἀνὰ μισθὸν τὰ πρῶτα, καὶ
 μίση, καὶ τελευταῖα τὴν λίαν
 ἐπιχειρήσεων ἔχον. ἀμύβη-
 τίσιν τὸ μίγιστον ῥῆ, τὴν α-
 μαδίαν, ἢ τὰ βράς ὅτι ἰδί-
 οει, καὶ ἔλκεται δὲ τὴν μαν καὶ
 ἀνὰ σχυρίαν, αἱ δὲ αἱ, ὅτι
 πῶς αὖ ὁ μισθός, ὃ ἰ-
 ρύδμα οἶμαι ἀπὸ λανθάνοντος
 καὶ, καὶ ἐκφαντὶα τῶν πρῶ-
 γματι, ἀλλὰ μὲν καὶ βολὴ ὅ-
 τι μίγιστον, καὶ μίση, ὅτι αὐτὸ
 σχυρὸν, καὶ βάλισμα, ὅτι
 πρὸ ἡμῶν, ταῦτα δὲ ἀνὰ γυναι-
 κῶν, καὶ μόνον ὅτι ἰ-
 ππῶν, ὅτι ἰδίαν δὲ ἰσὺς δύνα-
 δὺς καὶ λανθάνοντος, ὅτι τῆς
 Ταρσίνης ὁργασίας, ὥς δια-
 φαίνεσθαι τὸ σῶμα, καὶ ἡ ἑρ-
 σὶς Ἀττικῆς, καὶ γυναικῶν,
 ῥῆ, ut corp⁹ trāspareat. Crepida uerò attica et muliebriter

sum viaticū ad peragendū
 iter afferre oporteat, quali-
 terq; commeatū instruere,
 ut illud perquā celerrimē
 perficere possis. Inde ego io-
 pse quadam procedenti per-
 uiam ostendens, nonnulla
 uerò admonēs, ante solis oc-
 casum rhetorem te supra o-
 mnes, qualis ipse sum, ef-
 ficiā, indubitanter prima,
 media & nouissima eorum
 qui declamare conantur,
 possidens. Igitur quod maxi-
 mū est, ignorantiam afferi
 dein temeritatem, audaciā
 præterea, et impudentiam
 uerecundiam aut, mansuetu-
 dinem, mediocritatem et co-
 rubescentiam domi relin-
 que. inutilia enim sunt, &
 negotio perquā contra-
 ria. Præterea clamorē ualio-
 dissimū, ac cantū turpē, in-
 cessū quoq; qualis me⁹ est. Si
 qdē hæc ualde sunt necessa-
 ria, et sola quodāmodo suffi-
 ciūt. Vestitus aut sit cōspicu⁹
 et candidus, op⁹ Tarētini ope-
 effr.

τὸ πολυσχεδία. ὃ ἑμβὰς Σικυωνία, πάλαι τοῖς Ἀσυνίοις
 ἰπερρίπτα. καὶ ἀκρόνους
 ποταμοὶ, καὶ βαβυλὼν ἀέ. ταῦ-
 τα μὲν αὐτῶν καὶ σιωπηλῶν,
 τὰ δὲ ἄλλα, καθ' ἑδραν ἔδω-
 κται, ἔρε, καὶ ἀκού. καὶ εἰ-
 σοὶ τὰς νόμους διαμι, εἰς καὶ
 μέγαν τὴν ῥητορικὴν γυναικα,
 καὶ προσήνεται, εἰς ἀποσφα-
 φόνται, καὶ σκερακισί. καὶ ἔ-
 πορ ἀτίλειπεν τινα, καὶ κα-
 τάσκησον τῶν ἀπορρήτων,
 ἀλλὰ σχήματ' ὅ μὲν τὸ πρῶ-
 τον ἐπιμελεδύω καὶ καὶ μάλι-
 στα, καὶ σὺ μέγρον ὅτ' ἀναβο-
 λῆς. ἰπὶ ταῖς περὶ ταχίστα καὶ πε-
 ῖ ἂ πλάσσει τῶν ἱπποσιν, Ἀπο-
 τιμὰ ὀνόματα ἱκλήξας πο-
 δῖν, καὶ ταῦτα ἀκροβῶς ἱκμι-
 ληθόντες, πρὶν ἔρχεσθαι ἀκρας
 ὅτ' ἡλώτ' ἔχει τὸ ἀέθριον καὶ
 ἑῷτα, καὶ μῶν καὶ ἀμνηστῆ,
 καὶ λῶσι, καὶ τὰ τευχῶτα, καὶ
 ἱπ' ἀπαντι λόγῳ καθάπερ
 τι ἡδυσμα ἰωίπατ' ἡ αὐτῶν.
 μάλιστα δὲ μωδὶ τῶν ἄλ-
 λων, ἱπ' ἀνόμειαν τούτοις,
 καὶ ἀσύμφυλα καὶ ἀπωδία.
 ὃ πρῶ-

effigiata. Solea Sicyonia, li-
 gamentis albis decorata. Se-
 ctatores uero quamplurio-
 mi, libellusq; semper. Hæc te
 ipsum conferre oportet: at
 reliquæ per uiam iam proce-
 dens uide et audi. etenim
 iam tibi leges enarrabo, qui-
 bus si usus fueris, rhetorica
 te cognoscet, et accedet, ni-
 mineq; auertetur, aut qua-
 piam afficiet contumelia tæ-
 quam haud initiatum, et
 arcanorum speculatorem
 quendam. Proinde formæ
 ac uelutis decori perma-
 ximam curam adhibere o-
 portet. inde quindecim, uel
 non ultra uiginti, Attica
 quædam selige uerba, hæcq;
 diligenter exercens, in sum-
 ma lingua prompta habe,
 utpote, quippe, nempe, quo-
 niamquidem, igitur, utique,
 et heus optime, ac talia: in
 omniq; sermone illa tan-
 quā cōdimentū quoddā in-
 sperge. Aliorū nulla tibi sit
 cura, si his sint dissimilia,
 incōuenientia et incōcinna.

Tano

ὁ πορφύρεα μόνον ἴσῃ ἡλὼ
 καὶ οὐκ ὀφείλει, ἡ δὲ σιούρα τῶν
 παχυντὸ ἱμάτιον ἢ. μετὰ
 δὲ, ἀπόρρητα καὶ ξύνα ῥήμα-
 τα, καὶ σπανιάκις ὑπὸ τῶν
 πάλαι ἑρμηνέων, καὶ τῶν
 συμφορῶν ἀποτέξοντι, πρὸς
 χειρὶ μέν. ὅς τις προσεμι-
 λησιν, ὅτι γὰρ οἱ ἄνθρωποι
 πολλοὶ ἀποβλήσονται, καὶ θάνα-
 μαθὲν ὑπερλήψονται καὶ τὸν
 παιδείαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ ἀπο-
 γλυγίσσασθαι μὲν, τὸ ἀποξί-
 σσασθαι λέγεται, τὸ δὲ ὀλίγον ἔχει
 εἶναι, εἰς τὸ εἶναι, τὸν ἀφαι-
 νῶ δὲ, προτιμῶν, τὸν ἑβρῶν
 δὲ, ἀκρεστέρις. ἵνα τε δὲ καὶ
 αὐτὸς πείσῃ ἑαυτὸν καὶ ἑλπί-
 κῶς ὀνόμαζεν, καὶ ὀνοματίζε-
 ται τὸν μὲν ἱερὸν εὐδοκίαν διει-
 νῶν, εὐλαξίαν καλῶν, τὸν σοφί-
 τῶν, σοφόνειον, τὸν ὀρχηστῶν ἢ,
 χειρὸς φέρων, αὐτοὶ σοφονίσκος δὲ,
 ἢ βερβαζίσκος, ἢ ἴσῃ φάρμα-
 κον, ἢ ἀναισχυοτία, καὶ πρὸς
 χειρὸν οὐκ ὄνομα οὐκ ἴσῃ.
 ὅς τις, εὐτε γρηγορίῳ πρὸς
 τί, ὁ πεντεῦ ἢ συγγαφίαν,
 impudentia, confestimq; in
 cuiusdam uel scriptoris qui

Tantummodo purpura sit
 pulchra ac florida, licet pal-
 lium ex crassioribus consutū
 sit pellibus. Deinde ubi ob-
 soluta nō & peregrina, rae-
 roq; ab antiquis usitata col-
 legeris uerba, haec expedite
 in eos cum quibus conuerso-
 saris elaculare: na enim te
 populus ille magnus uenera-
 batur, & admirandum su-
 spiciet. Doctrinam igitur
 quae eorum exuperat intelle-
 ctum, expertam, tanquam
 experientia habitam nomina-
 bis. Butabata negatoria,
 pro ualde dices anugerio,
 pro cito toper, pro bestiae
 similem belutum. Nonnun-
 quam tu quoq; noua cōsin-
 ge, & monstrosa compone
 nomina. nam poetam uer-
 sificem appella, praestātem,
 uenerabilem uenerando ha-
 bilem, certamina agonisma-
 ta. Cum uerò solacisma
 uel barbarisma commit-
 tis, unum tibi sit remedium
 in promptu sit nomen poeta
 cuiusdam uel scriptoris qui

ἐς οὗτω λίγα ἰσχυρίμασι σο-
 φοῖς πύρ, καὶ τῶν φωνῶν ἵδ-
 ἀκρότατον ἀπηνειδόμενός.
 ἀλλὰ καὶ ἀναγίγνωσθαι τὰ πα-
 λαιὰ μὲν μὴ σύγῃ, μεδί δ' τι
 ὁ λόγος ἱσοκράτους, ὃ ὁ χαρί-
 των ἄμειρος Δημοσθένους, ὃ ὁ
 ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τὰς τ'
 ὡρὸν ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ
 αἷς φασι τούτοις μιλήσαι, ὡς
 ἔχουσιν, ἀπὸ ἱκανῶν ἐπιστησι-
 μῶν, ἢ ἐν ἑαυτῷ ἐκπαχρῶσαι,
 ἐκείνους ἢ ἐν ταμίαις πρῶτοι-
 ρων, ἢ περὶ αὐτῶν καὶ διὰ τῶν λέ-
 γων, καὶ οἱ παρόντων ἐκεί-
 λωσι τινὰς ἐκείνους, καὶ ἀ-
 φερμαίε τῶν λέγων, ἀπαντα
 μὲν, ἢ πῶς αὐτὸν ἢ δυσχρόν, λι-
 γισθῶ, καὶ ἐκφρασεῖσθαι, ὡς
 ἐκείνους ὁλοῦς αὐτοῦ αὐτῶν.
 ἰσοκράτους ἢ, μὴ μελέσας λέ-
 γει, οἱ ἱσχυροὶ ἐπὶ ἐν ἑαυτῷ γλῶσ-
 σας ἔχουσιν, μεδί ἢ ἐκείνους ἐπι-
 μελέσας ὡς τὸ πρῶτον, ὡς-
 πρῶτον καὶ ἴσθι πρῶτον, ἢ αἷς
 ἐν ἑαυτῷ πρῶτον, καὶ τὸ δού-
 τητον, μετὰ τῷ, καὶ τὸ τρί-
 τον, μετ' ἐκείνους ἀλλὰ τὸ πρῶ-
 τόν ἐστι, debito profer. in tempore, secundumq; dein,
 ac tertiam post illud: uerum quicquid primum inciderit,

cum ita dixeris, uir sapiens
 esse censearis. Vocem uerò
 data opera altissime tolle.
 Proinde uetusta minimè per-
 legeris tute, neque si qua nuo-
 gator Isocrates, uel gratia-
 rum expers Demosthenes,
 aut Plato frigidus scripta re-
 liquere: sed orationes eorum
 qui paulo ante nos fuere, et
 quas hasce exercitationes
 appellant, ut illis instructus,
 ac tanquam ex penu depro-
 mēns, habeas quibus in tem-
 pore abuti possis. Postquam
 uerò orandum erit, præsen-
 tesq; argumēta quædam ac
 sermonum occasiones subie-
 cerint, uniuersa ea quotquot
 sunt, cum indignatione di-
 canur, uilipendanturq; tā-
 quam nil penius ex his ui-
 rile existat. De illis uerò
 quæ tute elegeris, caue me-
 dueris, sed quicquid uerbi
 in linguam uenerit, effutias.
 Quin nec hoc tibi cura sit,
 ut primum quemadmodum
 primum
 primum

RHETORVM PRÆCEPTOR. 691

τὸν ἱμνιστὴν, πρῶτον λιγύδω·
 καὶ ὅρ' οὕτω τύχε, πρὶ τῷ μι-
 τώπῳ μὲν ὁ ἱνυμνιστὴς, πρὶ τῇ
 λιγύμῃ δὲ ὁ κέρυς. πάλιν ἀλλ'
 ἵστασι, καὶ σιῶνρι, καὶ μὴ σιῶα
 πικ μόνον. ἡδὲν πρὶ ἱδρῶτι τι-
 ν' ὁ μοιχῶ λίγυι Ἀθῆναι,·
 τὰ ἱνυμνιστῶν, καὶ τὰ ἱνυμνιστῶν.
 τάνους λιγύδω. ὡδὲ πᾶσι δὲ ὁ
 Μακράθων καὶ ὁ Κυνοάγειρος,
 ὅρ' ἀκ' αὖτε ἄτ' οὕτως γένετο· καὶ
 αἰὲς ὁ Ἀθῶν πλείδω, καὶ ὁ Ἐλα-
 λῶσπεν' ὁ πρὶ δίδω, καὶ ὁ ἡ-
 λι' ὑπὸ τῶν Πόρσεικων βι-
 λῶν σκίπιδω, καὶ Ξέρξης φου-
 γίτω, καὶ ὁ Λιωνίδας θαυμα-
 σίδω, καὶ τὰ Ὀθρυάδα γράμ-
 ματα ἀναγιγνυσκίδω, καὶ ὁ
 Σαλαμῖς, καὶ τὸ Ἀρτιμίσιον,
 καὶ αἱ πλατιά, πάλιν τάντα
 καὶ πυκνά. καὶ ἱππικὰ ἐλίγυ
 ἐκῶνα ὀνόμαϊς ἐπιπολαίτω,
 καὶ ἱππικαῖα, καὶ σιῶνρι
 τὸ ἄτ' α, καὶ τὸ δὲ πρὶ γ, ἡδὲν
 μηδαμῶ αὐτ' ἄτ' α· καλὰ γὰρ
 ὅρ' καὶ αἰὲς λιγύμην. ἢν δὲ
 πρὶ καὶ ὅρ' αἰὲς ἡδὲν αἰὲς
 αἰὲς,

primum quoque dicatur: et
 si ita euenerit, o ocrea capi-
 ti, tibia uero adaptetur ga-
 lea. praeterea accelera, et
 undiq; connecte: solummo-
 do ne taceas. Quod si de cō-
 tumelioso quodam uel mœ-
 cho Athenis uerba facies,
 quæ apud Indos ac Ecбата-
 na gerantur, referas. In om-
 nibus uerò sic Marathon et
 Cynægirus, sine quibus nil
 fiat: semperq; Athos nau-
 getur, et Hellspondus pedi-
 bus teratur, et sol à Persa-
 rum sagittis obumbratur, et
 Xerxes fugiat, et Leoni-
 des admirationi existat, et
 Oibryadae literæ legantur,
 et Solamis, et Artemisiū,
 et Platea, multa hæc et
 inculcata. In omnibus uerò
 pauca illa uerba immisceā-
 tur, et tanquam flosculi in-
 terspergantur, assidueq; in
 ore sit utiq; illud, et quæniā
 quidem igitur: etiam si illis
 minimè indigeas. pulchra
 etenim sunt etiam fortuito

prolata. Proinde et si aliquando canendi tēpus esse uidetur,

692

L V C I A N I

δικῇ, πάντα ἀδίδω, καὶ μὴ
 λαθῶ γινώδω. ἡ δὲ ποτιᾶπε
 ρήτης πρᾶγματ' ὦ δικτῷ,
 τὸς αὐδρας τὸς δικαστὰς ὄνο
 μάσας ἱμεμλῶς, πῶς πληρωκί-
 ναι οἷς τίω ἀρμονίαν· τὸ γὰρ
 μετὰ τῶν ἱκανῶν, πολλάκις, καὶ
 ὁ μηδὲς πατασίδω, καὶ λα-
 γύγρις, καὶ ἐπιχρίμῃς τοῖς
 λιγυμένοις, καὶ βᾶδισι, μετα-
 φίρων τίω πυνύω. καὶ οὐ μὲν
 σι μὴ ἱπαινώσιρ, ἀγανάκσει,
 καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς. οὐ γὰρ ὁρ-
 θῶ ἱστύκωσιρ, ὑπὸ δὲ αἰσχύ-
 νης ἡδὲ πρὸς τίω ἱξοδωρ ἔτοι-
 μοι, καδίσιδαι ἑλίσσει, καὶ ἰ-
 λως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἰ-
 σω. ἰπωρ γὰρ τὸ πλῆθος ἑλ-
 μάσσοι τὸ λόγωρ, ἀπὸ τὸ δικα-
 πῶν ἀρξάμεθ' ὅ, καὶ τὴν δίκην,
 ἀπὸ τὸ δόσκαλίκου ὅ, καὶ τὸ
 ρας γάμων, οὐδὲν καὶ ἡδὲ
 βῆ τὸ λόγωρ ἡδὲ τὰ τιῶν ἱαί-
 σῶτα. εἰ μὲν γὰρ σιωπῶντες, ὁλί-
 γοι, εἰ μάλιστα μὲν σιωπῶντες
 ὑπὸ δὲ γνωμοσύνης· οὐ γὰρ καὶ
 γνωσί τε, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δέξου
 σι δέξου. εἰ πολλὰ δὲ καὶ σχῆ-
 μα καὶ φωνῶν, καὶ βᾶδισμα,
 titudo uero ὅ, formam, ὅ, uocem, ὅ, incessum, ὅ, de-

omnia canantur, ὅ, melos
 fiant. Quod si aliquando ca-
 nendi quoque ignarus fueris,
 uiros qui iudicio praesident,
 exaucte sonorosè nominans,
 harmoniam explere puta.
 At illud, beu malorū, saepius
 repetatur, ὅ, femur percus-
 tiatur, ὅ, murmurillo inte-
 rim susurra, ὅ, dictis adgā-
 niis, ac incedēdo clunes exa-
 gita. Quod si te haud lau-
 dent, indigneris, ὅ, eos con-
 uicis insecteris: si uerò sur-
 rexerint, ὅ, ob pudorem
 exire parati iam fuerint, eos
 sedere iube, sitq; penitus res
 tyrannica. p. Vt uerò multi-
 tudo quoque sermones tuos
 admiretur, ab ὅ, iliadis inci-
 piens, uel per louem à Deu-
 calionis, ὅ, si uidetur, ὅ, Pyr-
 rhæ nuptijs, ad praesentia
 sermonem detorque: etenim
 qui haec intelligant, pauci e-
 runt: qui maximè, propter
 beneuolentiā tacebūt. Quod
 si quid dixerint, ob inuidiā
 id facere uidebuntur: mul-
 tibusque

R H E T O R V M P R A E C E P T O R. 693

καὶ περιπατεῖς, καὶ μίλῳ, καὶ
 ἡμιμίλῳ, καὶ τὸ ἄγχι σου ἰκάνου
 βασιμάσσου, καὶ τὸν ἰδρῶτα
 τῶν ποταμῶν καὶ τὸ ἄλμα, ὅχι
 ἕξου ὅπως ἀπιστῶσιν μὴ ὅχι
 παύσαιτόν τινα ἢ τοῖς λόγοις
 ἀγνοῦσιν ἀνάσει, ἄλλως
 τι καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, ὃ σμι-
 κρὸν ἔχει πλὴν ἀπολογία, καὶ
 βαῦμα παρὰ τοῖς ποταμοῖς, ὅ-
 σι ἴσῃ μὴ ποτε γράψῃ, ἢ σκι-
 φάμενῳ παρίλθῃ: ἰλιγγῶ
 γὰρ σαφὲς ταῦτά γε. εἰ φίλοι
 δὲ προσάκτωσάν σε, καὶ μεδίον
 τῶν λείπων ἀποτινύτωσαν,
 ὡς ποτε αἰδοῦντό σε ἡμίαντα
 σάκεα, καὶ ὄρνιθες, καὶ
 παρὶχούτε ἑρῶν τὸ λιχὺ σό-
 μμα ἢ τοῖς μὲν αὐτῶν ἰπαι-
 νων διαλέμματα. καὶ ὅτι καὶ
 ἔστι μάλιστα σοι, ὅτι χρόνον ἔχον
 οἶκον καὶ σωζόμενα. ταῦτα
 μὲν σοι τὰ ἢ τοῖς λόγοις: με-
 τὰ ταῦτα δὲ, πεινῶντα σε δε-
 ρυφείτωσαν, ἰγκυκλυμένον
 αὐτόν, καὶ περιῶν ἴφως, με-
 ταξὺ διαλαμβάνουσα, καὶ ὡς
 τις ἰνύχη, βασιμάσια ὑπὲρ
 cesseris, ille te stipans, satellitū uices expleat, & de quib. di-
 cis, interim cōferat. Quod si quis obuiā factus fuerit, admi-

ambulationem, & cantum,
 & crepidas, & uique il-
 lud tuum admirabitur. Præ-
 terea sudantem te & an-
 belantem cernens, nil probi-
 bebis quin te perquam aptū
 quendam in sermonibus cer-
 tatorem esse credat. Proin-
 de celeritas illa haud parua
 defensionem habet, admira-
 tionemq; apud multos: ideo
 caue, ne aliquando scribas,
 uel meditatus procedas. Si-
 quidem id manifestæ est res
 dargutionis. Amici uerò sem-
 per applaudant, ac cœnarū
 precium exoluant, siquādo
 te à memoria excidisse in-
 telligant, manus porrigen-
 tes, & inter laudes tuas spa-
 cium præbentes, ut rursus
 inuenire possis quod dicen-
 dum erat. Siquidem hoc ti-
 bi præcipue curæ sit, ut cibo-
 rum habeas domesticum, ti-
 biq; concinentem. Et hæc ti-
 bi in sermonibus obseruan-
 da erunt: dein uerò ubi pro-

αὐτὸ λίγη, καὶ ὑπερβαίνει,
 καὶ ἱππεύει γίγνεσθαι αὐτῷ. τί
 γὰρ ὁ ποιητοῦς πρὸς ἐμὴν, καὶ
 πρὸς ἵνα ἴσως μετὰ τῶν πα-
 λαιῶν ἢ ἁγῶν; καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, ὃ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ
 εὐδοκίμων ἀναγκαιότητα ἢ
 λίγη δὲν περιλείπει, ἀπ᾽ αὐ-
 τῶν λατρίων τῶν λιγύων·
 καὶ ὅν μὲν τις λαλῶν ἔπει, ἀλ-
 λότρια, καὶ ἀχέοντα δεικνύει
 δεικνύει. ὅν δὲ μετρίως ἐπι-
 χθῆ, πάσῃ ἰσοπλοΐᾳ. καὶ
 ἐν ταῖς ἀκροάσει μετὰ πᾶσι
 παρὲς αἰσίναι χρὴ, ἐπίσκειν
 γὰρ καὶ σιωπῆσάντων ἀπ᾽ αὐ-
 τῶν, ξινόν τινα ἱππικὸν ἱπ-
 πῶν, τὰς ἀκροάσεις τῶν παρὲς
 τῶν ἐπιστρίφοντα καὶ ἐν ἐχθ-
 ροῖς, ὡς ναυτικῶν ἀπ᾽ αὐτῶν
 ἡδὲ τῶ φορτικῶ τῶν ὀνομά-
 των, καὶ ἐπισφράττειν τὰ ὡ-
 πα, ἐπισφράττει δὲ μὲν πολλάκις
 πλὴν χάρα, οὐτοῦ γὰρ μὴ δὲ
 αὐτῆς, πλὴν ἀπαξ, ὃ δὲ
 τὸ πλεονέκτημα, ὑπομαρτυρεῖ δὲ τὰ
 πολλὰ,

randa de te ipso referas, ac
 summis te laudibus extollas,
 graueq; te illi ostendas. quid
 enim u Pæanices in mei est
 comparationem? et utinam
 tibi cum ueteri quopiā cer-
 tamen forci? Et alia huius-
 modi. Prounde, quod maxi-
 mum est, Et ad existimatio-
 nem perquam necessarium,
 paulo minus prætermiserā.
 omnia quæ dicuntur, irride-
 Et si quispiam bene loqui-
 tus fuerit, aliena Et nō sua
 ostentare uideatur. Quod
 si uel mediocriter contrā ni-
 ti uoluerit, omnia carpiantur.
 Præterea in auditoria post
 cunctos ingredi oportet: id
 enim insigne est, omnibusq;
 tacentibus, peregrinam quā-
 dam laudem, præsentium au-
 ditum auertentem Et in-
 terturbantem, inchoare: ad-
 deo ut omnes tantorum no-
 minum onere nauseent, ac
 aures obstruant. Interim ma-
 num haud frequenter mo-

uenas: nam id factu facile. neque præterquam semel,
 uel ut plurimum bis assurgas. Subsanna autem quàm
 plurima,

πολλὰ, καὶ ἀλλὰ γίγνεται
 ἀρβύκιδες τοῖς λευκόντις.
 ἀμφιλαφῶς δὲ καὶ ἀφορμαὶ τῶν
 μινύτων τοῖς συνοφαστικαῖς
 τὰ ὅσα, τὰ δὲ ἄλλα χρὴ δια-
 ρῆν. ὃ τόλμα γὰρ καὶ ὃ ἀνισχυ-
 τία, καὶ τὸ ψεύδωκεν πρὸς ἑαυ-
 τόν, καὶ ὅσα ἴσως ἀκριβὲς καὶ τοῖς
 χέλις, καὶ φθόνος πρὸς ἄ-
 παντας, καὶ μῖσος καὶ βλα-
 σφημία, καὶ διαβολαὶ πρὸς
 καὶ ταῦτα οἱ κοῖδμεν ἐν βρα-
 χύ, καὶ πρὸς λατρίαν ἀποφα-
 νῆται. ταῦτα μὲν τὰ φανερὰ,
 καὶ τὰ ἔσω ἰδίᾳ ὅς πάντα πρά-
 ματα ποιῶν σοι διδύχων, ἐν
 ὁδοῖς, μινύσκειν, λαγυδύ-
 αιν, μοιχοῦν, αὐχὴν τι, καὶ
 μὴ πικρῶς, καὶ πρὸς ἄπαν-
 τας λίγην, καὶ γραμμάτια ὑπε-
 δεικνύναι ὑπὸ γνωστικῶν ἀν-
 θρωπίνων γραφίστα· καλὸς γὰρ εἶναι
 βλεῖ. καὶ σοι μιλήτω, ὑπὸ τῶν
 γνωστικῶν σπιδάξιναι δοκίμ.
 ὅτε τῶν ῥητορικῶν γὰρ καὶ
 ταῦτα ἀποδίδουσιν οἱ πεισιπαι-
 εῖα ταῦτά σου καὶ ἄλλαι τῶν
 γνωστικῶν

plurima, & palam ostende
 minus tibi placere quae di-
 cūtur. Abundē autē reprehensio-
 nū occasiones Sycophanti-
 cis & aures suppeditabunt.
 at in reliquis cōfidere oportet.
 etenim audacia, & im-
 pudentia, mendacium quoque
 promptum, ac semper in la-
 bīs summis periurium, &
 invidia erga cunctos, odium
 quoque & blasphemia, nec
 non calumniae frequentes,
 haec te in breui celebrem et
 conspicuum reddent. Et ta-
 lia quidem sint quae mani-
 feste ac palam fiant: priua-
 tim uerò res omnes perpe-
 trare uidearis, ludere, me-
 briari, scortari, mactari,
 iugulare quoque: & si non fa-
 cis, coram omnibus tamē te
 facere iactita, literarū; ali-
 quādo à mulieribus cōscri-
 ptis ostende. Nam & pul-
 cher esse uelis, praecipuaq;
 tibi sit cura ut à feminis ce-
 lebrari uidearis. Nā per hāc
 uiam quamplurimi ad Rhetor-
 icam usque ascenderunt. Ideo & tu quoque per illam ad
 Xx 4 gyna.

γνωακηπίτε. Ἄ. οὐδ' ὁκισμοῦ
 τ. καὶ τὸ δ' αἶνεα δὲ μὴ αἰδέ-
 σθαι, ἔχον πρὸς αὐδρῶν ἰδί-
 τῳ ἰτέρῳ ἴσθαι δεκτικῇ, καὶ
 τὰ πάντα γυναικῶν, ἢ καὶ τὸ Δία
 φαλακρὸς ἦδ' ἄνθρωπος· ἀλλ' ἔγω-
 σαρ εἰ καὶ ἰδί τῷ τῷ σωφρονισ-
 μῷ δὲ μὴ ὥσπερ, εἰ οὐκ ἔστιν ἰσχυ-
 ροί· πολλὰ γὰρ καὶ ἐν τῷ τοιαύ-
 τῳ πρὸς τῷ ῥητορικῷ χρέσι-
 μα πρὸς γυναικῶν, πλείων ἢ
 αὐτοσχυντία, καὶ βραδύτης· ἰ-
 ρῆς, ὥς λαλίστορας αἱ γυναι-
 κες, καὶ λοιδοριῶνται περισ-
 σῶς, καὶ ὑπὲρ τῶν αὐδρῶν· αἱ
 δὲ τὰ ἴμμεν πάσχει· διότι
 σθαι τῶν ἄλλων, καὶ μὴ καὶ
 πειρᾶσθαι χρὴ μάλιστα μὴ
 τὰ πάντα, αἱ δὲ μὴ, πάντως
 ἐκείνα, καὶ αὐτὸ δὲ σοὶ τὸ γέ-
 μα πρὸς ἀπαύστα ἡδίστος λιχ-
 νίτω· καὶ ἡ γλῶττα ὑπερτί-
 στω, καὶ πρὸς τὰς λόγους, καὶ πρὸς
 τὰ ἄλλα, ὅτι οὐδ' αὖτε δύνανται· ἂν
 κατὰ τὸν ὁ σοφιστὴν μόνον, ἢ
 τὸν βαρβαρὸν, ἢ δὲ λατῶν, ἢ ἰ-
 πποκράτην, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ δια-
 βάλλειν καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ
 καὶ

vi, peierare, conuiciari, criminari, mentiri: sed et aliud
 quid

gynaeceum. Usque claresce-
 re poteris. Atque istud ne ue-
 reare, etiāsi a viris ob aliud
 quiddam amari videaris, et
 hoc barbatus, aut etiam per-
 Iouem caluus iam existens:
 sed adsint qui etiam ob id
 tecum consuetudinem ha-
 beant. At si nemo alius fue-
 rit, uel serui sufficient. Nam
 hinc multa ad Rhetoricam
 utilia oriuntur: augetur im-
 prudentia et temeritas. Cer-
 nis etenim ut et loquaciores
 sunt feminae, impotentiusq;
 ac supra uiros conuicijs de-
 baccabantur. Quod si itaque
 et tu similia patieris, alijs
 longē prestabis. Iam uerò
 et uolūm esse maximē o-
 portet per omnia. Quod si
 non, illa prorsum utique. Et
 ipsum autē os quoq; ad cun-
 cta libenter tibi diducatur,
 et lingua sermonibus et
 reliquis quantum potest sub-
 seruiat. potest autem non so-
 lum solæcismum et barba-
 rismum committere, nuga-

RHETORVM PRÆCEPTOR. 697

ὡς εὐκταρ τὴν ἄλλαν ὑπερτελεῖν,
καὶ μέγιστον, ὃ πρὸς οὕτω πολ-
λῆς ἵκε ἱρώας μὴ διακρίσεις.
πάντα αὐτῇ γινέσθαι, καὶ
γοιμωτέρῳ γινέσθαι, καὶ μη-
δὲν ἀποστρεφέναι. ὅρ ταῦτα ὦ
παῖ καλῶς ἐκμάθης (διδά-
σκει δὲ, ὁ δὲ γὰρ ἐν αὐτοῖς
βαρὺ) ὁ δὲ γὰρ ἐκπαγγελῆσαι
ἂν τις μακρὸν οὐκ ἔστιν ἔργο-
ν, καὶ ὁμῶς ἡμῶν ἀποτελε-
σθῆναι. τὰ μετὰ ταῦτα, ὅτι
ἐμὶ χρὴ λέγεσθαι, εἰς τὴν βραχὴν
πρόκειται σοι τὰ ἀγαθὰ παρὰ
τῇ μετοικίᾳ ἱέραις γὰρ ἐμὶ, ὅτι
πατέρι μὲν ἀφαιρῆς, καὶ δὲ
ἐκείνῳ ἐκπύρῃς ἰγνέμεναι,
ὕπῃ δὲ καὶ ὁμῶς διδασ-
καλὸς μὴδὲν ὅτι ἀνιστρέας,
ἐπὶ ἀμφοδὶα τιτὸς, αὐτὸς δὲ
πλὴν ὅραον ὅτι πάντα πασιν ἀδὲ
κίμων εἶναι λέξας, τὸ γὰρ πρῶ-
τον, ὡς ψιλῶ τῷ τρέφειναι,
σιωπῶντι κακοδαίμονι, καὶ
γλίσχρῳ ἱερατῇ, ἐπὶ δὲ πλὴν ὁ-
δὸν ταύτῃ γένεσθαι ὅσον ἱερα-
τῇ δὲ, καὶ διευπρέσας, ἐπὶ
τῷ ἀκρῷ ἰγνέμεναι (ὕπῃ γὰρ
μοι, ὦ φίλε Ἀδράστια,
diens in summum perueni, siquidem ὁ amicabilis Adrastia,

quid peragere noctu, et ma-
xime quando unus tam mul-
tis amatoribus non sufficiens.
Nam cuncta facere noscat,
ut expeditior reddatur, et
penitus à re nulla abstineat.
Hec A fili mi, si recte didi-
ceris (poteris siquidem, nihil
enim ex his graue) confide-
ter polliceor te haud longo
tempore rhetorem prastan-
tissimum, nobisq; similem e-
uasurum. Quæ B uerò se-
quuntur, haud me dicere o-
porret, quanta tibi bona bre-
ui à Rhetorica aderunt. Cer-
nis etenim me, qui è patre
sordido, nec penitus libero,
quiq; super Xoni et Thimi
in seruitutem seruierit, na-
tus sum, matre uerò sartri-
ce, in buiio quodam: ipse ue-
rò forma non omnino illibe-
rali esse uisus. sub initium ob-
uictus penuriam, cum infæ-
lici, suauis tamen conuersa-
bar amatore. At postquam
uiam hanc quàm facilis es-
set conspexi, et transgre-
diens

XX 5

omnia

πρῶτα ἡλῆνα, ἃ πρῶτον ἰ-
 φέδνα, τὸ θράσος, ὃ ἀμαθία,
 ἢ ἀκονχωτία) πρῶτον μὲν,
 ἢν ἴτε ποτανοὺς ὀνομάζομαι,
 ἀλλ' ἦδ' αὖτε τοῖς Διὸς καὶ Λέ-
 δαι πασὶν ὁμίονυμι γιγι-
 νομαι. ἵππια δὲ γράϊ σιωσι-
 μέσας, τὸ πρῶτον τίνω ἱγαστρὶ
 ῥέμεν πρὸς αὐτῆς, ἱρῆν προ-
 σποιόμενοι γυναικὺς ἰβλο-
 μενοτάτιδαι, τίτ' ἔσθ' ἴτε
 λοιπὸς ὁλόντας ἰχθύους, χρυ-
 σίῃ καὶ τέττε ἰνδιαιμένους,
 πλὴν ἀλλὰ γι' διὰ τίνω πι-
 νίαν, ὑφιστάμεν τὸν ἄθλον,
 καὶ τὰ ψυχρὰ ἱκῶναι τὰ ἰν φθι-
 σερῶ φιλήματα, ὑπερδιδίχαί
 μοι ἱποῖσι ὁ λιμός. ἔτα ὁλύγῃ
 δῆν ἡλαρονόμεναι, ὥρ' ἔχον,
 ἀπ' αὐτῶν ἰαχίσι τίνω, εἰ μὴ ἡ-
 τάχα τίς τις εἰκίττω ἱμείνου-
 σον, ὡς φάρμακον εἶναι ἰπ' αὐ-
 τίνω ἰουσιμένους. ὅσοι δ' αὖτε ἵδ' ἰ-
 ἡφαλλῶ, ὁμῶς ὅδ' ἰ τὸν ἐπι-
 ρυσσῆν ἀναγκάειον, ἀλλὰ καὶ
 ῥάτωρ δεινῶ, ἡδ' αὖτε τῶν δίναι
 ὀφειλάζομαι, προδιδόναι τὰ πολλὰ,
 καὶ τὸν δειναστῆς τοῖς
 ἀνδρ-

ejs me ostento, multa prodens, ac iudices corrumpendo
 fatuis

omnia quæ iam enumeravi
 uatica abunde mihi suppe-
 tebant, audacia, ignorantia,
 impudentia. Primum igitur
 baud amplius desiderabilis
 appellor, sed iam Iouis
 Leda filijs cognomine simi-
 lis sum effectus. Deincum
 anu mihi contuberniū fuit,
 quam primò ventris causa
 amare simulabam, mulcrē
 septuagenariā, quæ aduc-
 dentes quatuor, et illos au-
 ro colligatos habebat. Ve-
 runtamen ob paupertatem
 certamen sustinebam, ac fri-
 gida illa ex sepulchro oscu-
 la, perquàm suauissima mi-
 bi fames reddebat. inde pa-
 rum abfuit quin omnium bo-
 norum quæ possidebat, hæ-
 res euasissem, nisi execta-
 nus quidam illi indicasset fa-
 mulus, quod ob eam tollen-
 dam uenenum comparasset.
 In caput igitur præceps cie-
 ctus, minimè tamen necessa-
 rijs interea carui. Sed et rhe-
 tor esse uideor, ac in iudi-

αὐτοῖς καθυπὸ κράτει. ὡς ἂν εἴπωμαι ὑμῖν τὰ πληῆστα, οἱ φοί-
νικες ὅτι, ἐπὶ τῇ θύρᾳ χαλεροῖο
στειρομένην· τότε γὰρ ἐπὶ
τὴν δυστυχίαν χρῶμαι τοῖς δι-
άλοις. ἀλλὰ καὶ τὸ μισθῶσαι
πρὸς πάντων, ἢ ἐπίσυνον
ἔσται με, ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς
παιδείας, καὶ πολὺν πόνον τῶν λόγων,
καὶ τὸ δακνύειν τὸ δακτύ-
λῳ, ὅτι τοῖς ἐκείνων τὸ ἀκρότατον
ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὃ
μικρὸν ἐμειγνύμεθα, ταῦτά σοι
παραινῶ, καὶ πῶς πάνδε μοι,
πολὺν πόνον ἐμμενῶ παρὰ
τίσας, καὶ χάριν ἐμαυτῷ ὃ μί-
κρον ἐπισπασάμεθα. ἔτι, ὃ
μὴ γινώσκεις, ἐπὶ ταῦτα,
πεπαισμένοι. οὐ γάρ, ὅτι πε-
σόντες τοῖς ἀρεταῖς, καὶ διὰ
τοῦτο νόμιζι, εἰς πόρθον προ-
χῆς ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῖς· καὶ οὐ
δὲν σε καλύψει ἐπὶ μέγεθος τῶ
τόμου, ἐν τῇ τοῖς δικαστηρίοις
ἐκείνῳ, καὶ ἐν τοῖς πλάτοις ἐν
δοκίμῳ, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῳ καὶ
γαμῇ, ὃ γὰρ ἔστιν ὅτι καὶ
καὶ, καθὰ καὶ ἐνομοθετῶ καὶ δι-
δάσκω, ἀλλὰ καὶ ἐκείνῳ
κα, quemadmodum legislat

fatuis cōcilio hominibus. Ut plurimum uerò succumbo, fores tamen obiter uiride co-
ronantur palma. his enim illecebris erga infelices uo-
ior, uerū ab omnibus uideo haberi, & mortem per te longe prius quā tu meo-
num esse insignem, & quod demonstrarier, Erit illi q. i
cunctis flagitijs præcedere fertur, non parua mihi res esse uidetur. His te admone-
re uolui, longe prius per Ve-
nerem me ipsum admonēs, ac gratiam haud mediocrē mihi ipsi referens, & egre-
gie quidem. Generosus ita-
que hæc dicens cessabit. Tu uerò & si dictis acquiesces, iam illic esse puta, quò sub io-
nitum peruenire desidera-
bas, nec quicquam tibi im-
pedimento erit si leges has obseruaueris, quo minus in iudicij excellas, apud mul-
titudinem clareas, acceptus quoque sis: & tibi nubat non uetula quædam comi-
ri & præceptori illi tuo, sed
mulier

γνωαῖκα, πλὴν ῥητορικῶν, ὥς τὸ
 οὐ πλάττων^α ἑκάστω πλὴν
 ἄρκα ἰλαυνούσα φέρειν, οὐ
 μᾶλλον πρίπειν πορὶ σικυτῆ
 ἀπ' αὐτῆς, ἢ ἑκάστω πορὶ τῆς Διός.
 ἐγὼ δὲ (ἀγρονόος γὰρ καὶ διό-
 λος ἄνθρωπος) ἐκτίθεμαι ὑμῖν τὴν
 ὁδόν, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ
 ἐκπολάξεν, ἀσύμβολον^α ὅν
 πορὶ αὐτῶν τὰ ὑμῖν. ῥητορικῶν
 δὲ ἡδὴ πείπωμαι. ὅτι ἀ-
 νειτέτι καὶ κηρύττειν, καὶ θαυ-
 μάζειν, μίνον τὸ το μινον-
 μέναι, ἵτι μὴ τῷ τάχῃ ἑμῶν
 ἐκρηκτικῶν, ὡκύνει. φασ-
 σίεντες, ἀλλὰ τῷ ῥητορικῶ καὶ
 πρᾶν^α τραπιδαι πλὴν
 ἰδόν.

*evajistis, sed quia ad faciliorem & proniorem
 viam declinastis.*

mulier pulcherrima Rhetorica ipsa, ita ut cum Platonis curru illo alato ueharis, magis te deceat de te ipso loqui, quàm illum de Ioue. Ego uero (nam D degener sum & timidus) c' uia uobis decedā, ac circa Rhetorices superficiem nauigare desinam, ignarus quo pacto uestra cum illa conueniant. quin potius iam desino. Verum citra puluerem uictores declarati, & admiratione dignissimi, hoc solū reminiscimini, quòd non festinatione illa uestra celebriori apparentes uictores

GILBERTI COGNATI

Annotations.

a O' adolescens.) Ironic' Rhetorem instituit. b Cebes ille.) Cebes Thebanus philosophus fuit, discipulus Socratis: quem scripsisse Dialogos tres, qui inscribuntur ἱεὸς ἄνθρωπος, id est, septima, φρόνιμος, & πρᾶξ, id est, tabula, authores sunt Lactius in secundo, & Suidas in Collectaneis. sed iniuria temporis, aut hominū incuria potius, præter πρᾶξ nihil extat. Opusculum est morale, & utile omnibus & præcipuè adolescentibus, in quo uitæ humanæ conditio graphicè depingitur, ac uelut in speculo ostenditur iter ad uirtutem arctum, arduum, & labore

labore sudoreq; refertum: eumq; qui ad eam conscendere uoluerit, abstinentem in primis & constantem fore necessarium esse, ac tandem ubi ad eam peruenierit, perpetua felicitate fruturum. Ediuersò semitam quæ ducit ad uitia, latam quidem esse, & planam, & uoluptatum plenam: cæterum tandem in præcipitium atq; æternam miseriam & infortunium perducere.

c Amalthææ retinet cornu.) De Amalthæa apud autores in hunc modum narratur fabula Rhea Iouem enixa, metu patris infantem in Creta occultit, nutriendum à duabus nymphis, Adrastea & Ida, Melisse filiabus. Hæ nutricauerunt illum capræ cuiusdam lacte, cuius nomen fuerat Amalthæa. Eam capram Iupiter iam adultus in sidera retulit, uocaturq; à Græcis αἴξ οὐρανῆς, capra cælestis. Huius alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, uidelicet officij præmium: hanc adiciens facultatem, ut quicquid optassent, id illis ex eo cornu suppullulare. Hinc translatus est adagium, ἀμαλθίας αἵρας. ubi erit summa suppetit copia. Citatur ab eodem Luciano De mercede seruentibus. d Aornos Maædonibus.) Aornos in Iadria petra est, quam nulla superuolat auis, propter frigora & altitudinem. De ea quoq; Lucianus in Hermotimo. e Hesiodus perquam egregiè.) Hesiodus. i. Georg. ait, asperam esse ad uirtutem uiam, cacumen uerò molle. Cuius celeberrima uerba hic referam:

ὅτω μὲρ οἱ βακταῖα τῷ ἰαδρίῃ σερῖλ' αἰῶν
 ῥηιδίως· ὁλίγη μὲρ ὁδὸς, μαλὰ δ' ἐγγύθι ναί.
 τὰς δ' ἀρετῆς ἰσχυρὰ θοοὶ πρὸ παρσιθ' ἰθὺς ἀνὰ
 ὁδὸν αἰ. μακρὸς δ' ἐγγύθι οἰμῶν ἵτα' ἀνὴρ,
 καὶ πηχὺς ὁ πρὸ ὄρ' ἰππῶν δ' αἰετὸς ἀρρετῆκος,
 ῥηιδίως δ' ἡπύια πάλαι χαλίκι πορῖονσα. Id est:

Omnino uirtutum facile est contingere cuius.

Est uia ad uirtutem breuis, & uicina in sede moratur.

Contrà uirtutem sudoribus undiq; diuis

Præsepsere: & longus ad hanc perq; ardua callis,

Asper & est primum: sed ubi alta cacumina uictor

Contigeris, iam fit facilis, licet ardua dudum.

Eodem pertinet:

Litera Pythagoræ discrimine secta bicorni.

de qua carmen extat elegans Virgil. Et Euangelicum illud de

uia ar-

uia ercta que ducit ad uitā. Item de duplici uia apud inferos: quarum altera ducit ad campos Elysios, altera ad malam rem. Neque quicquam tritius eo est quod dicit Aristoteles lib. Moralium Nicomachicorum 2. *ἡ ἀρετὴ τὸ χαλεπώτερον ἀνὶ ὧν ἐστὶν ἡ εὐτυχία*. Id est: Et ars & uirtus circa id nerfatur quod est difficilissimum. Plures huiusmodi sententias Erasmus noster adscripsit in Proverbio, Difficilia quæ pulchra. Vide etiam quæ in Saturno seu uita Luciani annotauimus. f Ex laboribus germinare.) Quæ ad hanc sententiam faciunt, in unum coniecit Erasmus noster in Proverbijis: Cura sine exercitatio potest ornare. Cum Minerva manum quoque move. & : Dij facientes non dormiunt. Non enim cessantibus ac inertibus, sed industrijs paratur illi gloria, cum dij labore sua munera uendant. Stobæus in sermone octogesimo septimo, de assiduitate & diligentia, ex Euripide simile carmen citat, nisi quod pro *φιδω* ubi legitur *ἀνθρώπων*. g Tibi uero citra sementem & arationem.) Id est, seminandi arandiq; laborem, tanquam Saturni seculo cuncta preuenient hoc est, citra studium. Poetæ indicant, Saturno regnante aureum seculum fuisse, quo omnium rerum erat plena tranquillitas. Non furor sœuebat, non auaricia hominum fluctibus uitam commiserat, & cessantibus rursus inarata & grandida terre fruges præbebat, ociosa erat & secura uita mortalibus, & sine uicissitudine temporum ueris gratia fruebatur. De ætatibus lege Hesiodū primo Oper. & dier. & Aratum in *φαισάκω*, à quibus multa transtulit Ouidius in 1. Metamorp. h Incessu molli, ceruice infracta.) Delicijs effœminatum hominem describit, nimirum sollicitum, ne comam studiosè compositam perturbet. i Delicatum Sardanapalum quendam.) Fuit enim Sardanapalus Anacyndaraxis filius, rex Nini. Persicæ religionis, delicijs usque adeo effœminatus, ut inter eunuchos & puellas ipse puellari cultu desidere sit solitus. Cuius cognomen ob insignem hominis molliem abijt in proverbium. k Cinyram.) Pindarus in Nemeis, & Plato lib. de Legib. 2. in emincerunt Cinyræ prædiuitis: item Suidas in dictione *Κινύρας*. l Agathonem ipsum, lepidum.) Agathonis poëta tragicæ, splendidi & liberalis, meminit Aristophanes in Thesmophorijs, cuius carminum molliciem multis modis deridet. Meminerunt etiam illius Suidas & Plato, in cuius epinicijs celebrat illud nobile conuiuium. m Illo-
tis pedi-

ris pedibus.) Id est, nullis bonis disciplinis instructus ad Rhetoricum munus accede. n Obsoleta & peregrina.) De uerbis obsoletis, priscis & peregrinis, uide nostrum Eratimum lib. 1. De uerborum copia. Obsoletum autem est omnino abrogatum & obscurum uerbum: peregrinum, barbarum, & tamen pro Latino usurpatum: nouum est, ab aliquo probò & recepto autore nuper inuentum & fictum. Ceterùm plurima huiusmodi uerba Pompeius, Perottus & Marcellus annotarunt in suis Dictionarijs. Eos igitur adeat qui uolet. o Ocrea capiti.) Id est, Omnia præposterè fiant. Nam ut Apuleius inquit: Hic galea caput, ille crura ocreis inuoluit. Hoc adagio utitur in Commentario De errore compellationis. p Res tyrannica.) Crudelis, sæua & uiolenta. q Ilaciis.) Troianis. Ilum enim regia Priami fuit, quæ & Troia, à nomine regionis minoris Asiæ cognominata ab Illo, Trois regis filio, Ilum. r A' Deucalionis.) Deucalion Prometheo, Pyrrha eius coniunx Epimetheo fratribus, quos ferunt in fabulis, iactu saxorum genus humanum post diluuium reparasse.

s Præterea sudantem.) Admonitio lepida. t Vichorū habcas.) Id est, conducētes laudatores. Cicero in 2. Verrina, præconium mercenarium in 2. de Oratore, domesticum præconium appellat. u Præniensis.) Quid per hanc dictionem sic intelligendum, nemo facile diuinabit. Est tamen quæ Platonem intelligit, & fortasse rectè: quæ παλαιή τριβὴ quædam Atheniensis fuerit. x Sycophanticis.) Sycophantæ quamuis pusilla de causâ sitē mouēt, & quæuis calumniantur. Plutarchus de curiositate ostendit, Sycophantæ nomen hinc natum, quod cum lege tantū esset, ne quis Athenis ficos efferret, quidam obseruatos nonnullos qui furtim exportabant, detulerūt. Hinc populari loco sycophantæ uocati πωρὰ δ' οὐκ ἔφαινα, id est: quod ficius proderent. y Ad gynæceum.) Id est, ad mulierum conclaue, & (ut ita dicam) senatulum.

z Loquaciores sunt fæmīnæ.) Mulier, animal naturæ loquax. Plautus in Aulul. Nam multum loquaces meritò omnes habemur. Idem in Cist. Largiloquæ exemplo sumus, pius loquimur quàm fas est. Eurip. in Phœnissis:

Φίλοι: τέρρον δὲ γυναικὲς βέλτερον ἴππων.
Σμικρὰς δ' ἀφ' ὅσων ἡμετέρας λαβώσι τῶν λόγων,
Γλῶσσας ἰσχυροφύρουσι. καὶ οὐδὲν δὲ τίς

Γυναῖκες μὲν αἱ ὅτις ἀλλήλους λίγες. Id est:

Mulieres natura sunt ad vituperandum prona.

Quod si exiguam dicendi anſam naſta fuerint,

Plurima adſciunt. Volupe enim eſt

Mulieribus, nihil ſani inuicem loqui.

A Que uerò ſequuntur.) Cohortatio à ſpe. B Cer-
nis etenim me.) A' proprio exemplo. C Tu uerò ſi dictis.)

Huc uſque locutus eſt Rhetor : loqui nunc incipit Lucianus.

D Ego uerò, nam.) Conqueritur Lucianus de ſe ipſo.

Ι Π Π Ι Α Σ Η Β Α-

HIPP IAS, SEU

ΛΑΓΕΙΡ.

Balneum:

Vincentio Obſopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Balneum Hippiz deſcripturus, principid ipſum artificem à cognitione artium atq; peritia commendat. Oreditur autem à loco communi, ita uidelicet proponens, eos eſſe potiſſimùm laudandos artifices, qui non ſolùm uerbis prolixè polliceri, aut de ſciētīs diſputare ſolcant, ſed qui ipſo opere hoc quod profitentur, præſtare poſſint. hunc locum exemplis aliquot illustrat, deinde ad præſens inſtitutum accomodat. Proinde, inquiens, etiam mechanici artifices maximè laudandi illi ſunt, qui non uerbis tantùm opera aliqua deſcribunt, aut promittunt, ſed qui re ipſa illa quamoptimè atq; artiſicioſiſimè extruunt: qualis & Hippias hic unus eſt, id quod opus ab eo, nēpe balneum extructum, comprobat. atq; exinde ipſum balneū deſcribit, ſitum, elegantiam, proportionabilitatem operis, deinde & utilitatem & opportunitatem omnium cellarum, & lauandi in eo uſum commendat.

Ε Ο Σ

Ων εσφῶν
ἐκένετ μάλ
τα ἰσχυρίφ
ειδὲν ἰπαι
νῶν, ἐπὶ οὐ

Ο S * ego
uiros sapiē
tes cum pri
mis laude
celebrādos

μὴ λόγῳ μόνον διξίδε παρί
σχευε ὑπὲρ τῶν πραγμάτων
ἐκένετ, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρίφ
ταὶ τῶν λόγων ὑπερῆσαν
ἐπιστάσαντο, καὶ ὅ τῶν ἰα
τρῶν ὁ γινώσκων, ὁ τὰς ἀρί
στα ὑπὲρ τῆς τέχνης ἀπᾶν δὲ
ναμύνει μεταστῆναι νοσῶν,
ἀλλὰ τὸς πράττει κατ' αὐ
τῶν μιμητικώταται. ἀμείνων
δὲ καὶ μεσικίς, εἶμαι, τὸ δια
κρίνειν ῥυθμὸς καὶ ἀρμονία
ἐπισταμένῃ, ὁ καὶ ψάλλει καὶ
λιθαρίσαι αὐτὸς διδάσκει. ὅ
τί γὰρ αὐτοὶ τῶν τραγητῶν
λίγοι μὲν τὸς ἀνότους ἀφίσταν
τες, ὅτι ὁ τὰ τέχνη μόνον
καὶ παλαιῶν ἦσαν ἀγαθοί,
ἀλλὰ

esse existimo, quicunque non
orationes solum magna in
dustria elaboratis, ac singu
lis de rebus memoria pro
ditis posteris reliquerunt,
sed operibus quoque nō dis
similibus ea quæ orationi
bus ampliter & magnificē
pollicenti sunt, confirmarunt.
Quippe agrotus, cui quidē
præcēptis sapit, non eos accer
sit medicos, qui super arte
multa luculentē & excellē
ter disputare nouerunt, sed
qui usu medendi illam diu
multumq; exercuerunt. Po
tior autem & maioris pre
cij habendus est, ut mea fert
opinio, musicus qui psallen
di & pulsanda citharæ pe
-

ritia exornatus est, quàm is qui tantum rhythmos & con
centuum harmoniam iudicare nouerit. Quorsum enim atti
net bellorū atq; exercitus duces tibi enumerare non iniuriā
optimos et præstātissimos hominū opinione iudicatos, quod
eorū uirtus nedū in instruēda acie, & militū animis tempe

αἰὰ καὶ πρὸς μάχεσθαι τῶν
 ἄλλων, καὶ χεῖρας ἔργα ἐπιδίη-
 νυδαί· οἷον τῶν πάσαι μὲν,
 Ἀγαμέμνονα, καὶ Ἀχιλλεῖα,
 τῶν Λάτῳ δὲ, τὸν Ἀλῆξαν-
 δρον καὶ Πύρρον ἰσμεν γιγι-
 νέσθαι. πρὸς δὲ τῇ ταύτῃ ἰσῶν·
 ὃ γὰρ ἄλλως ἰστορίων ἐπιδίη-
 νυδαί βολόμενοι, ἱπικυή-
 θῳ αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῇ με-
 χαρικῶν ἐκάνυσεν ἄξιον θαυμά-
 ζειν, ἰπῶσι ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ λαμ-
 προὶ γροόμενοι, καὶ μνημόσυνον
 ἐκόμενοι τῇ τέχνῃ, καὶ πρᾶγ-
 ματικαὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς λατί-
 λαιον· ἰπῶσι οἷον τοῖς λόγοις μέ-
 νοις ἱγγιγυμνασμενοί, σοφί-
 ται αὖ ἐκόντως μάλλον, ἢ σο-
 φὸι λαλοῦντες. τοῖσδε ἀνέ-
 μων τὸν Ἀρχιμήδην γροί-
 δαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώτρα-
 τον, τὸν μὲν Πτολεμαίου χα-
 ρισάμενον, καὶ τῷ Μίμφιν
 αἴου

stina oratione accendendis
 et inflammandis eluxerit,
 sed quòd in praelijs quoque
 fortissimè dimicando opti-
 mè se gesserint, ac manu nō
 secus quàm lingua prompti,
 memorabilia facinora edi-
 derint: cuiusmodi ex uetustis
 illis Agamemnonem et A-
 chillem, ex paulo autem re-
 centioribus Alexandrum et
 Pyrrhū fuisse cognouimus?
 Quorsum uero ista percē-
 sui? Non quòd alia ratione
 historiam edere statuens, ha-
 rum rerum mentionem fece-
 rim, sed quòd ex mecani-
 cis quoque eos laude et ad-
 miratione non indignos pu-
 tem, quicunque uisendis ope-
 ribus aliquam ingenij famā
 sibi parauerunt, eademq; o-
 pera artis suae egregia mo-
 nimenta post se reliquerūt:
 quandoquidem illi qui solis

semet orationibus exercuerunt, multo iustius et Sophi-
 starum quàm sapientium appellationem meruerunt. Ta-
 lem multorum relatu percepimus fuisse Archimedem,
 ac Sostratum illum Cnidium: quorum alter de Ptolemaeo
 subiugato uictoriam reportauit, ac Memphim sine ob-
 sidione,

αὐτὸν πολιορκίαι, ἀπετραφῇ
 καὶ διαιρίσει τὸ πῶλ᾽ αὐτῷ, τὴν
 δὲ τὰς τῶν πολιμίων τριῶν τε
 ἀπαφρίξασθαι τῇ τέχνῃ. καὶ
 Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐ-
 τῶν ὑπεσχόμενος Κρόισον ἄ-
 βροχὴν διαβιβάσαι, τὴν στρα-
 τὴν ἐπινοῖα ἀπὸ πύργου τῷ στρα-
 τιστῇ μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἀλφειὸν
 περιήγαγεν, ἡ μηχανικὸς εὖ-
 γῆτος γυρόμενος, σοφὸς δὲ, καὶ
 ἐπινοῶν καὶ σωφρονεῖν πύλα-
 ρά τ' αὐτῷ· τὸ μὲν γὰρ ἔπειθ' ἑ-
 παύσας ἀρχαῖον, ὃς ἡ μόνον τε-
 χνέσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς ἔϊπ-
 ρεν, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι
 αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λίγισται, ἢ δὲ
 τά τ' αὖτε καὶ Ἰσπίου τοῦτου, τῷ
 ἀπὸ ὧν ἡμᾶς, μιμουμένῳ ἀ-
 ξίον, αὐτῶν δὲ λέγοις μὲν, παρ-
 ὅν τινα βούλει, τῶν πρὸ αὐ-
 τοῦ γυγνυμένων, καὶ σωφρο-
 νείει ὁξύνει, καὶ ἱερμωδύσαι
 σαφιστάτου. τὰ δὲ ἔργα πολὺ
 τῶν

fidione, fluminis intercepti
 auersione occupavit: alter
 singulari artificio hostium
 irremes absumpsit incen-
 dio. Thales quoque Milesius
 ante illos Cræso Lydorum
 regi pollicitus exercitum sic
 copede se traieciurum, sua
 industria in unius noctis spa-
 cio Alys fluminis alueum à ter-
 go exercitus derivatum cir-
 cunduxit, tametsi è mecha-
 nicorum numero nō fuerit:
 uerū alioqui magna in-
 telligentia & singulari in-
 genij acumine præditus. Ele-
 nim quod de Epico fertur, cō-
 mentum peruectus est, qui nō
 tantum Achivis equi machi-
 nam fabricasse, sed unā cū
 Græcorum optimatibus in-
 eam conscēdisse perhibetur.
 Inter d' hos & Hippia hu-
 ius, quem nostra memoria
 uixisse constat, meminisse
 æquum puto, uiri dicendi fa-

cultate & studio ita exercitati, ut cum quouis ex priscis illis
 & ueteribus optimè cōferri possit, præterea qui ingenij ac-
 crimoniam atq; intelligētiam multum præcelluerit, quiq; inter-
 pretando multa perspicuitate usus sit. Cæterum opera ipsis

τῶν λόγων ἀμείνῃ παριχεμία-
ν, καὶ πῶς αὖ τίχυνται ὑπὸ σχι-
σιν ἀποπληρωῶντο, ἡ καὶ ἐν
τοιούτοις ᾧ ὑποσχίσειν, ἡ καὶ
αἷς οἱ πρὸ αὐτῶ γρηγοῦναι ἐν τῷ
χρῶσι, κατὰ δὲ τὸν γεωμε-
τρικὸν λόγον, ἡ δὲ τὴν ἀσθῆσιν,
φασίν, οὐθῆσιν τὸ τρίγωνον ἀ-
κριβῶς συναγαγόντες, καὶ τὴν
γεωμετρικὴν ἡ καὶ τὴν ἐπι-
στάμην ἐργον ἀποτιμώμενοι,
ἡ καὶ τὴν οὐδὲν ἀσθῆσιν, ἀναί-
τις ὁμοῦς ἐδοξεν. ὁ δὲ μηχανι-
κῶν τι ὧν τὰ πρῶτα, καὶ γεω-
μετρικῶν, ἔτι δὲ ἀρμονικῶν
καὶ μουσικῶν φαίνεται, καὶ ὁ-
μοῦς ἡ καὶ τὸν τῶν οὕτως ἐν-
ταλῶς ἀσθῆσιν, ὡς ἐν αὐτῷ
μείνον ἡ δὲ τὰ μὲν, πῶς μὲν
γὰρ πρὸς ἀκτίνων καὶ ἀνα-
κλάσιων καὶ κατὰ τὰ πρῶτα θεω-
ρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν,
ἡ καὶ τὴν ἀσθῆσιν τὸν πρὸ αὐτῶ
ἀπὸ τῆς, οὐκ ὀλίγου χρόνου

αὐ

monstravit, quasi in eo solo cognoscendo elaborasset.
Multi uero temporis res esset, eius laudare industriam
circa radiorum et repercussionum ac speculorum ex-
pressionem. Præterea quanta in Astronomia cognitio-
ne excelluerit, in qua omnes eos qui annis cum antecuerūt,

pueros

orationibus longè præstanti-
tiora exhibebat, et quæ ar-
te sua pollicitus fuerat, re ip-
sa absoluta reddidit: neque ue-
rò in talibus saltem profes-
sionibus, in quibus illi qui
ætate eum præcesserunt, fe-
liciter floruerunt, sed iuxta
geometricam quoque ratio-
nem proposita (quod aiunt)
linea triangulum rectè po-
tuit describere. Atqui alio-
rum quisque unum quiddam
ab arte decerptum et sin-
gulare opus exercuit, in quo
parata sibi hominum opi-
nione aliquis esse uisus est.
Porro ille primum rebus me-
chanicis perpolitus, ne dimen-
sionum quidem geometrica-
rum rudis fuit, nec ab har-
monicis et musicis alienus
apparuit: ac unumquodque
ex illis una eademque opera
ita perfectè cognitum de-

αὐτὸν ἴππων. ἀλλ' ἵνα γὰρ
 ἰδὼν αὐτὸ τὸ ἔργον καταπλά-
 γῃ, ἐκ ἐκνήσω ἱππῶν. κοινὸν
 μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις, καὶ τῷ
 κατ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλή,
 βαλάντιος κατὰ σκοπὸν, πρὸς
 νοῖα δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τό-
 τῳ σμῶνσι θαυμαστὴ. Τότε
 μὲν ἔρ' ἐκ ἐπίπιδον, ἀλλὰ
 πάνυ πρὸς αὐτὴν καὶ ἔρ' ἐστι,
 ἐν παραλαβῇ κατὰ τὰ ἐκτε-
 ρα ὑπερβολῇ ταπεινῶν, ἰσο-
 πιδον βαλάντιος ἀνίστηναι, ἱερὰ
 δὲ μὲν βίβλατά τε ἀπαρτι-
 τῷ ἔργῳ βαλλέμενον, καὶ δι-
 μιλίων δισητῶν τῶν ἰδιω-
 μένων ἀσφάλειαν ἱμπεδωσά-
 μενον, ὕψισι δὲ πάνυ ἀποτό-
 μαις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συ-
 νεχομένους τὸ ὅλον ἑξατωά-
 μενον, τὰ δὲ ἐπεκδομαίον-
 τα, τῷ τε τῷ τέλει μεγάλῃ συμ-
 μετρῇ, καὶ τῷ σὺλόγῳ δὲ κα-
 τὰ σκοπὸν ἁρμοδιότατα, καὶ
 τὸν

pueros esse ostendit. Sede-
 nim & quæ nuper ipse uidi o-
 pera illius industria elabora-
 ta, quæq; mihi spectanti stu-
 pore & admirationem in-
 cusserunt, ea nunc in præ-
 sens referre non grauabor.
 Est enim argumentum com-
 mune, & in nostra memo-
 ria admodum frequens, bal-
 nei & substructio: solertia au-
 tem, et in communi illo ar-
 gumento singularis admira-
 tionis spectatur industria.
 Loc' h. erat prorsus inæqua-
 li deformatus planitie, decli-
 uis & arduus, quem ille oc-
 cupans ex utraq; parte ma-
 gnopere humilem, utrinq;
 soli altitudine æquauit, fir-
 mamētumq; munitissimum
 omni futuro operi subijciēs,
 fundamentorum positione
 substruendi ædificij certitu-
 dinem confirmauit: fastigijs

uerò magnopere præruptis & præcisīs, & ad firmio-
 rem coniunctionem complicatis, totum opus consolida-
 uit. Cæterum quæ substructa sunt, loci magnitudinem
 mensuræ quantitate non excesserunt, sed ædificij propor-
 tionibus convenientissimè atq; decentissimè responderunt,

τὴν τῶν φωτῶν λόγον φυλάτ-
 τεῖται, πυλῶν μὲν ὑψελός, αὐτὰ
 βάσαι πλαγίαι ἐχών, ὑπὸ τοῖς
 μάλλων, ὃ ὑβρίσθαι πρὸς τὴν τῶν
 αὐτῶν δούλων, αἰσίου-
 τα δὲ τῶν ἐκείνων κοινὸν
 εἶκος, δούλους, ἐκείνων ἐχών
 ἀποδοῦναι καὶ ὑπερίστας δια-
 τριβῶν· ὅν ἀριστοῦ δὲ τῶν
 τρυφῶν παρὰ τοὺς αὐτῶν
 εἰκεμάτων. βαλάντιον δὲ οὖν
 καὶ τὰ πρὸς περικλυτάτα, χα-
 ρίνας, καὶ φωτὶ πολλῶν καὶ
 λαμπρότητα ὑπερῶς.
 αὐτὸν ἐχόμενον αὐτῶν εἶκος,
 πρὸς τοὺς μὲν, ὡς πρὸς τὸ λα-
 τὸν· ἀναγκάσει δὲ, ὡς πρὸς
 τὴν τῶν δούλων τῶν ὑπε-
 δοχῶν, μὴ δὲ τῶν, ἐκεί-
 νων δούλων τοῖς ἀποδο-
 μένοις ἀποδοῦναι. καὶ μίση
 εἶκος ὑψὲς τὸ ὑψηλότερον,
 καὶ φωτὶ φαεινότερον, ψυχρὸν
 ὑδατὸς ἐχών τρεῖς κορυμ-
 βόδας, λευκὴν λίαν λευκῶ-
 μενόν, καὶ εἰκόνην ἐν αὐτῷ
 λίαν

lucis ubique infusæ rationē
 constanter custodientia. Por-
 tarium altitudo latos ingres-
 sus retinens, supina magis
 quàm erecta ad ingredien-
 tium convenientiam infor-
 mata fuit. Ingredientem ve-
 rò statim domus communis
 excipit, sufficientem exhi-
 bens pedisequis et ministris
 conuersandi amplitudinem.
 Porro ad laeuam camerae
 sunt ad delicias exercendas
 substructæ. Proinde ex ista
 in balneo decentissimè sunt
 obseruata. Amœni et luce
 multa illustrati recessus. de-
 inde domus illorum, quam
 quidem longè præstantio-
 rem quàm ut lauacro con-
 ueniat dixeris, pernecessa-
 riam tamen ad melioris no-
 tæ homines et opulentio-
 res suscipiendos. Post hanc
 utrinque sufficientes exuen-
 tibus ad reponendum uesti-
 tum habitationes. Ac me-

dia domus et fastigio excelsissima, et iucundo lumine
 amœnissima, tres aquæ frigidae piscinas in se comple-
 ctitur, Lacæno lapide exornata. Sunt etiam in illa statuæ
 geminae

λίθου λαμβάνει τῆς ἀρχαίας ἰσχυρο-
 σίας ὃ μὲν ὑγίαιεν, ὃ δὲ λ-
 σκεπτεῖται, αἰσθάνεται ὅτι ὑπε-
 ρίχεται ὑπὲρ χάριν αὐτοῦ, οἷον
 οἷον, ὅτι ἀπὸ τῆς διμυ-
 προαπαντῶν, ἐπιμένει, ἀμ-
 φιστρέγγον. μὲν ἰνὶν δι-
 ξιᾶ οἷον, οὐ μάλα φαιδρὸς,
 αἰσθάνεται προσώπῳ περι-
 χόμενον, ἰσχυρὸν αἰσθάνεται
 ἰσχυρὸν, φρυγίῳ λίθῳ λιπαρῶ-
 πισμένῳ, τὰς ἀπὸ παλαι-
 τρας αἰσθάνεται διχόμενοι. ὡς
 ὡς τοῦτο ἄλλος οἷον, οἷον
 ἀπάντων λιπαρῶν, φρυγί-
 τι καὶ ἰσχυρὸν αἰσθάνεται
 σὰν, καὶ ἰσχυρὸν αἰσθάνεται
 βίβαν, καὶ ἰσχυρὸν αἰσθάνεται
 ὡφελιμῶτα, φρυγίῳ καὶ
 πῶτος εἰς ὀροφίῳ αἰσθάνεται
 πάλιν οἷον ὅτι ὁ βόρμις ὑπε-
 ρίχεται διὰ τὸν, οἷον λί-
 θῳ διακινημένῳ. ὃ δὲ ἰν-
 δον οἷον, λιπαρῶν, φρυγίῳ
 πολλὰ αἰσθάνεται, καὶ ὡς πο-
 minimè νοχία, tum ad uolu-
 de Phrygio ad summū usq; f-
 ceps uerò locus i hermis dica-
 lapide extructus. Porro inte-
 referta et elegātia, plurima

geminæ ex albo lapide antiqui operis & artificij, altera quidem Sanitatis, altera uerò Aesculapij. Ingressos autẽ excipit domus sensim ac gradatim tepescens, calore non insuauiter occurrente: quæ in longum porrecta, ac circumcirca orbiculatim extructa est. Post hæc ad dextram habitatio est magnopere amœna et elegans, copiam delicatis & uoluptuosis unctionibus exhibens, ex utraque parte habens aditus & ingressus lapide Phrygio ornatisimè decoratos, à palæstra ingredientes suscipiens. Quæ deinde hanc consequitur habitatio, omnes reliquas pulchritudine excedit & elegantia, & ad standum sedendumq; accommodatissima, & ad diutius immorandum indum utilissima, & ipsa lapide stigiũ expolita relucens. Dein us, lauantes excipit, Nomadeior habitatio omni amœnitate uice cõspicua est, ac instar pur-

Yy 4 pura

φύρα δαίωθισμένη, τρεῖς ἢ
 οὐτὶς θερμὰς πύλας περι-
 χιτᾷ. λισσαμένη ἢ ἰνίσι σσι,
 μὲν τίω δία τῶν αὐτῶν οἴκων
 αὐθις ἵπασθαι, ἀλλὰ ταχῆα
 τίω ἰδὲ τὸ ψυχρὸν, δι' ἧρίμα
 θερμῶ οἴκῳ τῷ, καὶ ταῦτα
 πάντα, ὑπὲρ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ
 πολλῇ τῇ ἰσότηρ ἡμέρᾳ, ὕψι
 πρὸς τέτοις ἀνάεγα, καὶ
 πλάτῃ τοῖς μήνισι σύμμιττα,
 καὶ πανταχοῦ πολλὰ χάρις,
 καὶ Αφροδίτη ἱπποδῶ. ἑατὰ
 γὰρ τὸν ἑκλὸν Πίνδαρον, Ἀρχε-
 μένους ἔργα, πρόσσωπον καὶ θίω
 μέν τελευτῇ. τότε δ' αὖ ἡκ
 ἰκτὶ αὐτῶς μάλας, καὶ τοῦ
 φύγῃ, καὶ τῶν φωταγωγῶν
 μιμηχανυμένη. ὁ γὰρ σοφὸς
 ὡς ἀλαθῶς ἱππίας τ' μὲν ψυ-
 χροδόχον οἶκον εἰς βορρᾶν προ-
 κικωρυνότα ἱποίησεν, ὡς ἄ-
 μοιρον ὕδρ' τοῦ μισυμβρυνοῦ
 αἶρῃ. τὰς δὲ πολλοῦ τῷ βάλ-
 πους δαμνέοντες, σίτω καὶ οὖρῳ
 ἴψο lumine tum fenestris observatum est. Etenim sapi-
 ens, ut reuera fuerat, Hippias habitationem frigido
 lauacro destinatam, ad Boream tendentem instituit,
 nec aeris meridiani expertem: reliquas autem multum
 feruoris & caliditatis requirentes, Notus & Euro ac
 Zephyri

pura floribus & uenustate
 renitet: ad hæc tria labra
 thermarum exhibet. Porro
 autem tibi iam loto non in-
 tegrum est per easdem habi-
 tationes regredi, sed ea quæ
 ad frigidam tendit uia, per
 uaporarium lento tempore
 calefcens regrediendum est.
 Et hæc omnia copioso lumi-
 ne illustrata, & multo diei
 intus lucentis splendore ex-
 ornata sunt. Ad hæc ipsa fa-
 stigia ab ædificio non discre-
 pantia, tum latitudines lon-
 gitudinibus aptè cohærent:
 in summa, multa ubique reo-
 luet summa cum elegantia
 & uenustas & gratia. E-
 tenim iuxta elegantissimi Pin-
 dari præceptum, opus exor-
 dientibus facie eleganti &
 splendida exornandum est.
 Hoc certè cum primis in hu-
 ius domus substructione cū

καὶ ἰφύρω ὑπὶ θανά. τί αὖ σοι
 τὸ ὕδρ' ἰστέον λέγοιμι, παλαι-
 ερας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱμα-
 τιοφυλακιστῶν ὑαῖας κούρας
 ταχῆα πλὴν ὕδρ' ἰστέον, καὶ
 μὴ διὰ μακρῶ πλὴν ὁδὸν ἔχου-
 σαι, τοῦ χρησίου τὴν καὶ ἀ-
 βλαβὴν ἔνικα; καὶ μή με ὑπο-
 λάβῃ τις μικρὸν ἔργον προδύ-
 μνον, ἡσομὲν τῷ λόγῳ προα-
 ρῆσαι· τὸ γὰρ ἐν τοῖς λαίνοις
 λαίνα ὕδρ' ὄσσε λαίλας δαίγ-
 ματα, οὐ μικρὰς σοφίας ἔγω-
 γι τίθεμαι· οἷον καὶ τὸ δὲ τὸ
 ἔργον ὁδομασίᾳ ὅμιον ἐκ-
 πίας ἐκιδάξαι, πάσας ἔ-
 χον τὰς βαλανείας ἀριτάς, τὸ
 χρῆσιμον, τὸ οὐκ αἰσιν, τὸ οὐκ
 φηγίς, τὸ σὺμμετρον, τὸ
 τῷ τίπῳ ὁρμισμένον, τὸ πλὴν
 χρέαν ἀσφαλῶ παρὲν ἔμμετρον,
 καὶ προσίτε, τῇ ἄλλῃ πρὸς νοῖα
 λακκομενέον, ἀμφὶ δὲ μὲν
 ἀνα-

Zephyri flatibus subiectas
 opposuit. Quid ad hæc tibi
 palæstras memorem, & ue-
 stes asseruantium commu-
 nes habituatiunculis, com-
 pendiosam citra ambages
 viam quæ ad lauacrum du-
 cit, habentes, singularis uti-
 litatis capiendæ, & incom-
 modi vitandi gratia? Neq;
 uerò i quis me suspicetur o-
 pus modicum proponentē,
 orationis lenocinij atq; uer-
 borum ampullis extulisse.
 Siquidem in rebus commu-
 nibus & publicis noua ele-
 gantia signa atque indicia
 excogitare, non mediocris
 aut contemnendæ sapientiæ
 argumentū ego esse opinor:
 quo in numero & hoc opus
 admirandi illius Hippia o-
 pera ad unguem elabora-
 tum meritò habendum est,
 quodq; nobis ab illo ostēsum

est omnes balnei uirtutes complectens, utilitatem, opportu-
 nitatem, perspicuitatem, mensuræ quantitatem in omnibus
 apte obseruatā, nec loci neglectam commoditatem, tum tu-
 tum lauandi usum exhibens. Præterea omnib. alijs industriæ
 atq; solertiæ officijs absolutum, biuorum & ambituum

ἀναγασάων ἀντὶν ἀσχυρί-
 σιν, θίδει τὴ πολλὰς τι-
 θυρωμένον. ὡρῶν δὲ διατὰς
 διαώσεις * τὴν ᾧ δὲ ὕδα' &
 καὶ μυκάμα' &, τὴν ᾧ δὲ ὕ-
 λης ἐπιθεκνύμενον, ταῦτα ἰ-
 δόντα μὴ ἀπιδεῦσαι τὸν πρί-
 παν ἵππον τῷ ἔργῳ, ἵκ' ἀ-
 ποδείξαι μένον, ἀλλὰ καὶ ἀχαρί-
 στα, μᾶλλον ᾧ βασκάνει μὲν ἡ-
 παρὶ δὲ δεξερ. ἵγ' ὡρῶν δὲ αὖν ἵς δὲ
 ταμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὴν
 τιχρίτῳ καὶ δαμινργὸν ἡμῶν
 φάμεν τῷ λόγῳ. ἡ δὲ θύς πα-
 ράσχει καὶ λίσσασθαι πατι, πολ-
 λὰς οἶδα καὶ ἄλλας ἱξίον τὸς
 λειωνήσονται μὲν τῶν
 ἱππῶν.

*pram, non dubium est & alios permultos in laudum
 mearum partem mecum venturos.*

*duplicibus secessibus, multarum
 rumq; ianuarum patens e-
 gressibus. Quinetiam & ho-
 rarum geminis indicibus idē
 balneū exornavit: uno per
 aquam & sonitum, altero
 per solem. His inquam uisis,
 nec debitam & convenien-
 tem tam illustri operi redde-
 re gratiam, non insipientis
 solum, sed etiam ingrati, aut
 potius invidi mihi uisum est.
 Itaque ego pro uirili, cum
 opus ipsum, tum architectū
 & artificem orationis meae
 laudibus euexi & persolui.
 Cæterum si deus aliquando
 concesserit & lauandi co-*

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

- a Eos ego uiros.) Orditur à thesi seu loco communi.
 b Quorsum uero.) Adaptatio. c Sophistarum.) So-
 phia sapientia est, & in genere quæuis ars & scientia. Inde fit
 σοφιστῶν, erudio ad sapientiam. Hinc σοφιστῆς sapientie & elo-
 quentie præceptor, & eruditus, olim idem quod σοφός: sed
 hominum uitio ipsa professio (ut sit) in odium uenit, ut σοφι-
 στῆς dicatur impostor & canillator, qui falsa specie sapien-
 tiæ sese uenditat, & pecunias corradit. Inde σοφιστὰς deci-
 pere. d Inter hos.) Descēdit ad hypothesis, & præsens insti-
 tutum.

ANNOTATIONES. 715

tutum. e. Atqui aliorū.) Laus Hippiae à collatione aliorū
 artificū. f. Sed enim.) Ab ipso opere & effectu. g. Balnei.)
 De quatuor domicilijs balnearum, quorum nomina hæc erāt,
 Frigidarium, Tepidarium, Calidarium, Sudatio siue Laconi-
 cum, quæ inserviebant viris, & totidem rursus quæ inservie-
 bant fæminis, ita inter se disposita, ut tepidarium virile con-
 iunctum esset tepidario muliebri, & reliqua eodem cohererēt
 modo. De his Vitruvius lib. 5. Meminit etiā Galenus libro Me-
 thodi. h. Locus erat.) Descriptio balnei. i. Neque, uerō.)
 Occupatio qua fidem facit descriptioni. k. Quin etiam
 horarū.) Sunt qui horas ita inventas tradunt. Cæli, autem, qua-
 draturam in partes duodecim pro ratione Musica diuidi, &
 inde horarum manasse rationem: & aquam quæ ex tenuissima
 caverna diffuebat, cum per totū diem exceperissent, hęc in duo-
 decim partes diuiserunt: ex quibus horis nomen impositum,
 atq; inde etiam uasis ipsis, quibus horas dimetiebantur, clep-
 sydræ & hydrologia nuncupata. Porro prisci sunt, qui scri-
 bunt P. Scipionē Nasicam primū reperisse clepsydrā, quo
 nubilo quoq; die & noctibus horæ distinguerentur. Nūc pro
 clepsydris clepsymais & ἀντοματοῖς utuntur horologijs. Sola-
 riū, inquit, Varro, dicūt in quo horæ in sole inspicuntur. Huius
 est, teste Gellio, mentio apud Plautum in fabula Bœotia, ex
 parasiti esurientis persona: Vt illum dei perdant, qui primus
 horas reperit, quisq; adeo primus statuit hic solarium, qui mi-
 hi communuit misero articulatū diem.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥ-	ADVERRSVS IN-
την, καὶ πάλαι βίαι	doctum, librorum longa
βία ὀνυχία	supellectile tumen-
την.	tem, sermo:

Anastasio interprete.

ARGUMENTVM.

Acerba quadā irrisione obiurgat ex popularib. suis, ut uide-
 tur, quendā diutem, & multos undiq; libros cōmercantē: ex-
 serū indoctū, & nullis bonis studijs cōuersatū. Illud ostēdes,
 quod

quodd non librorum copia & speciosa supellex, sed assidua ac diligens lectio doctum faciat. Atq; ab hac propositione statim exorditur quoque, ut dicat errare illum, si quia libros multos ac preciosos habeat, propterea se putet inter doctos ac eruditos recensendum esse. Rationes sumuntur à causis, & qualitate personæ, uidelicet quoniam ipse prorsus literarum ignarus sit: & non libri, sed librorum lectio eruditos faciat, perinde ut nec arma militem, sed animus præsens, & utendi peritia. Atq; hoc argumentum postea multis similibus & exemplis per inductionem amplificat, quorum pleraque eiusmodi sunt, ut miram elegantiam ac festiuitatem habeant. Postea autem & factum illius in suspensionem uocat, & à causis finalibus criminatur, quas ipsas quoque ut uanas & indignas plerasq; confutat & irridet, præcipuè ultimam, qua uidebatur Imperatoris seu regis, ut ipse uocat, gratiam ambire: quæ & à circumstantijs personæ refellit, & stulticiam illius comparatione quadam depingit. Ad postremum grauitèr atque acerbè obiurgat illum, & commonet quibus rebus relicto hoc inutili coemendorum librorum studio, incumbere potius debeat, quod uidelicet & rei consulat, ac famæ ipse iux.

ἂν μὴ ἴσῃ
τις ὅτι, ὅ
τις αἰετ, ὅτι
πολλὰ αἰετ
γὰρ ἴσιν πα-

δία καὶ αὐτὸς αὐτὸς τις δὲ
ἔειπεν, σπυλὴ σωφρονισμῶν τὰ
καλλίστα τῶν βιβλίων, τὰ δὲ
σοὶ περὶ τὰ κατὰ κράτος, καὶ ἰ-
λιγγῶν γίνεται ὅτι ἀπαμειβ-
εῖσθαι πῶς τῆς μάστιγος δὲ οὐ
δὲ

to tua inscitia et inertia uulgo proditur. Tametsi profectò
optimos

T crede mi-
bi, quod tu
putas, haud
ex eo conse-
quere quod

agis. Persuasum enim cum
habeas futurum, ut si omni
studio optimos undiq; libros
coemeris, ipse quoque inter
doctos ac eruditos ponaris:
planè tibi diuersum accidit,
atque hoc demum argumen-

ADVERSUS INDOCTVM. 171

δὲ τὰ ἡμέλιτα ὧν, ἀλλὰ πρὸς
 τούτοις, ὥς ἰσχυρῶς, ἰπαι-
 νῶσι· καὶ Ἑρμαίου αὐτῶν τὰ
 τιμωτά ἐπιψυδούμενων τοῖς
 βιβλίοις, καὶ θησαυροὺς ἱστομῶν
 τοῖς ἡαπύλοις αὐτῶν. ὃ πόθεν
 γὰρ σοὶ διαγινώσκει δυνάμειν,
 τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλὰ
 ἄξια, τίνα ὃ φαῦλα, καὶ ἄλ-
 λως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβί-
 βρωδῶν καὶ ἡλικικῶς βῆαι αὐ-
 τὰ τιμωτά, καὶ συμβάλλει
 τῆς σίας ἐπὶ τῶν ὀλίγων πα-
 ραλειψέμεν, ἐπεὶ ἄνθρωπος
 τῷ ἀσφαλῶς ἐν αὐτοῖς τίς ὃ
 περὶ αὐτῶν διαγινώσκει; ἵνα δὲ σοὶ
 δῶ αὐτὰ ἵνα ἡλικί-
 ναι, ὅσα ὁ καλὸν ἐστὶν ἡλικί-
 ναι, ὃ ὁ ἀσπίδος Ἀττικῆς σὺν
 ἐπιμελῆα τῇ πάσῃ γράψαι,
 σοὶ τί ἐφίλει, ὃ θαυμάσιον, τὸ
 ἡλικίαν, ὃτε ἀσπίς τὸ ἡλικί-
 αὐτῶν, οὐτε χρυσάμειον
 πῶς, ὃ δὲ μᾶλλον, ὃ τυφλὸς
 αὐτοῖς ἀπολαύσει ἡλικίαν πα-
 ρειψέμεν; σὺ δὲ αὐτογυμνάσις τῇ
 τοῖς ὀφθαλμοῖς ὅρα τὰ βιβλία,
 καὶ νῦν Δία ἡλικίαν ὁρῶς, καὶ
 αἰαο

ὃ μεθερκε ad tedium usque libris incumbis, ὃ non-
 nulla

optimos codices minimè
 comparas, sed ut quisque
 à bibliopola laudatus est, fi-
 dem habes: ac prorsus qui
 hæc de libris mēiuntur, præ-
 dam te faciunt, istisq; codi-
 cū cauponibus pulchrè paro-
 tus est thesaurus. Nam a quo
 pacto tu queas dignoscere
 ueteres ac eximios, aut futi-
 les ὃ putidos? nisi inde con-
 ηεις, quòd arrosi ac mutati,
 inq; his dydicandis, blattis
 tuncisq; utaris aestimatori-
 bus. quē enim credam liqui-
 dō ac certō hæc te possē per-
 uidere? Et ut dem ὃ tibi hæc
 cognitionem perspicatam,
 ac tenere quæcunque Caili-
 nus pulcherrimè, aut ille lau-
 datus Atticus omni cura ab-
 soluta descripserunt, quid
 binc tibi commodi redit, ho-
 minum ineptissimè? qui neq;
 scriptorum speciem conside-
 ras, neque profectō magis
 uti scis, quàm cæcus frui pue-
 ri uenustissima facie. c Ac
 tu apertis quidem oculis,

αὐαίγε νόσκε, ἵνα πάντων ἐπι-
 τρήχων, φθάνει] Θ' ἔ' ὁφθαλ-
 μὸ τὸ τέμα, ὁ δὲ παρ' ἡ τοῦ μοι
 ἐκαστὸν, ὅρ μὴ εἰδῇς τῶν ἀφί-
 πτω, καὶ λακίαν ἐκαστὸν τ' ἐγγι-
 γραμμένον, καὶ σωίης ἔστις ῥ' ἔ-
 ἴνδε σύμπασι, τίς ἔ' ὁ τάξις
 τ' ἰσομάτων, ὅσα τὴ πρὶς τὴν
 ἑρῶν λαοῦνα] ὡ συγγραφεὶ ἀο-
 πακρίβωσαι, καὶ ὅσα λιβδύλα καὶ
 νόθα καὶ παρακκομμένα, ἵ' ὅρ
 φῆς, καὶ] αὐτὰ μὴ μαδῶν, ὅρ μὴ
 εἰδῆσαι: πόθ' ὅρ, εἰ μὴ πό'ι πα-
 ρὰ τ' Μουσῶν ἐλῶνα δάφνης,
 λαβὴ παρ' ἐπιμὴν ἐκέν] Θ', λα-
 βῶν: Ελικοῦνα ῥ' γδ, ἵνα δια-
 τριβῆν αἱ θιὰ λήγοντ', ὁ δὲ ἀο-
 κῦνοας, οἱ μάλ', πό'ι, ὁ δὲ δια-
 τριβῆς τειχότας ὅρ μὴ ἐν πα-
 σὶν ἐπείη, σοὶ καὶ μεμνηθεὶς Μυ-
 σῶν ἀνέσις ἐκέναι γδ] ὡ ποι-
 μένι ῥ' ὁ καὶ ὁ κνησας φα-
 σῶσαι, σκληρῶ ἀνδρὶ καὶ δα-
 σῆ, καὶ πολὺν τ' ἡλίον ἰδῇ τῶ
 σάμα] ἐμφαίνον]ι, οἷον ἔ' οἷα:
 λαί μαι, πρὸς τῇ Λιβαίτι-
 δ' Θ', ἀφ' ὅθ' ἐν τῶ παρόντι τὸ
 μὴ σύμπασιν σαφῶς εἰπῶν,
 lis es (quaeso uerò te per Libanidem, concede hoc mi-
 bi, ut quaedam tuorum facinorum pratermittam) talis

nulla ualde festinata leſſio-
 ne percurris, ut sepe lumi-
 na os anteuoriat. d Sed hoc
 non etiam satis est, nisi no-
 ris uirtutem quoq; totius or-
 uitia orationis, sensumq;
 scriptorum intelligas, &
 quae structura sit uerborū,
 & quàm ad certam quan-
 dam minimeq; fallacem co-
 muſſim cuncta auctor exe-
 gerit, mox cernas ambigua,
 sincera parum ac concin-
 na: quid mihi respondebis?
 Num hæc nosſe te, cum nū-
 quam didiceris? An uerò ſi-
 cut ille quondam paſtor, au-
 reum ramū à Muſis tu quo-
 que accepiſti? Sed c Helico-
 na certè, ubi Muſæ habita-
 re aiunt, non ita es à puero
 inſtructus, ut audieris opi-
 nonnūquam nominari, &
 meminisse Muſarum tibi re-
 ligio eſt. Nam ſ cum paſtore
 ſanè, quanquam aſpero &
 multo ſole deformato, non
 piguit hæc congregi: at qua-
 lis es
 inquam

ἀλλ' ἰγγύς γρηῖσαι ποτ' αὖ,
 ἢ οἷός ἐστι καὶ ἡφίστασθαι, ἀλλ'
 αὐτὶ τ' ἀέφνης μυρρίνην αὖ, ἢ
 καὶ μαλάχης φύλλοις ματιγῆ
 σαι, ἀπ' ἡλλαξάν αὖ τ' τοιούτων,
 ὥς μὴ μισῆσαι μᾶτι τ' ὀλμῆν,
 μᾶτι τλῶ τ' ἱππῶ λαβύλω, ἀπ' ἢ
 ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ ποιμῖνο
 νων σέμασι καθαρῶς πέτιμα.
 καὶ τὴν δὲ εἰ πάντ' ἀναίσχυν
 τ' ἢ, καὶ ἀνδρῶν τὰ τοιαῦ
 τα τολμήσεις αὖ ποτ' ἢ πῶν,
 ὥς ἰπαιδούθου, ἢ ἱμῖλίσσι σοι
 πώπῳ τ' ἢ χρῶ πρὸς τὰ βί
 βλία σιωνεύεις, ἢ ὥς διδάσκα
 λῆς σοι ἢ δῖονα, ἢ τῷ δῖονι ξυ
 νιφύταται. ἀλλ' ἰνὶ τέτῳ μὲν
 πάντ' ἰκῆνα ἀνδραμῆσαι
 νῶν ἰλπίζηι, τῷ ἑταῖῳ πηλ
 λὰ βιβλία. κατὰ δὲ ταῦτα
 ἔχει, ξυλλαβῶν ἰκῆνα τὰ τ' Δε
 μοδίνου, ἴσα τῇ χειρὶ τῇ αὐ
 τῷ ἰρύτωρ ἰγραψί, καὶ τὰ
 καὶ Θεκυδίδου, ἴσα παρὰ τοῦ
 Δημοδίνου καὶ αὐτὰ ἑπτάκις
 μετιγγιγγραμμένα ὑπὸ τοῦ κα
 λῶς. ἢ ἅπαντα ἰκῆνα ἑταῖῳ,
 ἴσα ἢ Σύλλας Ἀβώνηθεν εἰς
 Ἰταλίαν ὀβριμψί, τί αὖ
 ἢ τέτῳ πλὴν αἰσιν παλαιάσθαι

inquam ne aspectum quidē,
 sat scio, ferrēt, at potius myr
 to uel malua casum sua sede
 eijcerent, ne Olmeum aut
 Caballi fontem, quibus gregi
 bus sanē horumq; magi
 stris sitim sedare permissum
 erat, polluas. Nonne credo te
 esse tam impotētem, tametsi
 in huiusmodi nimisquam es
 fortis, ut ausis affirmare bo
 nis literis te fuisse imbutionem,
 aut studuisse unquam ut ue
 re probatos codices tibi si
 cerces familiares, uel quod
 hic tibi praeceptor exiuerit,
 aut ad illum discendi gratia
 te contuleris. Et nunc omo
 nia illa uno hoc te consecu
 turum spes est, si ingentem
 librorum acervum congesse
 ris. Proinde si hoc es animo,
 age cōquire quicquid h' Deo
 mosthenes ille orator etiam
 sua manu scripsit: deinde
 Thucydidi historiam, quae
 octies huius oratoris indu
 stria extat descripta. Iam ut
 tot tibi libri sint, quot Atheo
 nis in Italiā aduexit i Sylla,
 ut super

καί τοι οὐ μὲν δύο ἢ τρία παρ
αὐτῶν ἱκανῶν περιέμνησθαι
ἔχει, εἰ δὲ τῶν κτωρ καὶ μὴδ'
ὁμῶσαν διὰ χεῖρας ἔχουσιν αὐ-
τά, τίς οὖν ἀγαθὴ ὦν ἡ ταῦ-
τα, ἢ καὶ μοι τὰς ἀποδείκας
αὐτὰς τῶν βιβλίων ὅγῃ, πι-
παιδούδαι, τοσούτα πειρι-
χέσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγ-
γράμματα; καί μοι; ἢ δεκά,
ἀπεικριναι, μᾶλλον δὲ, ἰσχυ-
ρὸς τοι ἀδυνάτου, ἰπίνδου-
σερ γού, ὃ ἀνάνδουσερ πρὸς
τὰ δρωτάμνηα. εἴ τις αὐλῶν
μὴ ἐπισχέμνησθαι, κτήσασθε
τὰς Τιμοθέου αὐλὰς, ὃ τὸν
ισμῶνιον, εὐς ἐπὶ τὰ ταλαάντων
ἰσμῶνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίασ-
το, ἀφ' αὐτῶν τῶν καὶ αὐλῶν
ἀνέσται, ὃ δὲ ἐν ἱερῷ αὐ-
τῷ τῷ κτήματι, ἐκ ἡδίστα-
μύφ χρύσεα κατὰ τὴν
τίχην; εὐγὶ ἀνάνδουσερ δὲ
γὰρ τὰς Μαρούεν ἢ Ολύμπου
κλυσάμνησθαι, ἀνάνδουσερ αὐ-
μὲν μαθῶν, τί δ', εἴ τις τὰ Ἡ-
ρακλῆος τὰ τόξα κτήσασθαι,
μὴ φιλοκτέτης ὢν, ὡς ἀνάν-
δουσερ ἐν ἱερῷ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ
σκε-

tu unum modò aut alte-
rum codicem redis merca-
tus, isti diu nocturnè, in ma-
nibus uoluūt. quid ergo cō-
modi hic expectas? aut cur
nō ipsæ cellulae librariae do-
ctæ tibi uidentur, quæ tot
ueterum auctorum scripta
complectuntur? Agge-
rò, si non est molestum, pau-
lum quiddam responde, aut
qui infatior es quàm ut
possis, saltem annue uel ab-
nue ea quæ sum rogatus.
Quæso te, si quis tibia canē-
di artis ignarus prorsus, for-
tè sit nātus Timothei tis-
bias, aut quas Ismenias se-
ptem talentis emittit Corin-
thi, an hinc arte inflabit? uel
nullus usus huic rei erit, quæ
scitè ui nequii? Rectè sonē
abnuēti. Nam neq; quilibet
Marsia ἢ Olympus ceci-
nerunt, hoc efficiunt, ut cō-
cinnum quiddam inspiret,
qui nūquā didicerit. Verūm
si quis Herculis arcus habe-
at, cū Philoctetes nō sit, qui
solus tendere potuit, et quòd

σποσ' ἄ τοξότου. τί σοι καὶ ἔ-
 τ' ἔδοκᾷ; ἄρ' αὖ ἰδιόεξα-
 δαί τι ὄργον τοξότου ἄξιον;
 ἀνέπνοσαι καὶ τότε, κατὰ τὰ
 το δὲ καὶ ὁ νυβ' ὄντων ἐκ ἡ-
 σίας, καὶ ἰπποσύνην μὴ μιμεῖσθαι
 καὶ, καὶ ὁ μὴ τῶν καλλίστων
 παραλάβει, τοῖς ἄπασι καὶ ἐν
 κάλλει καὶ ἐν ἀσφάλειαν κάλ-
 λιστα ὁξυεργασμῶν. ὁ δὲ ἱπ-
 πον κινῶντο Μῦθον, ὃ κα-
 ταρσίλιον ἔκαστο ποδὶ ἰλίο
 γχείτο αὖ, εἶμαι, ἰκάτορ, ὃ
 ἐκ αἰσῶς, ὅ, τι χρέσταιτο ἰκα-
 τέρω. Ἐπινούεις καὶ τότε; πᾶ-
 ρα δὲ, καὶ τότε μοι ἐπίνουσαι,
 εἴ τις, ὅσπερ σὺ, ἀπαχέουσαι
 ὦρ, ἰκνοῖτο πελάγῃ βιβλία, εὖ
 σκάμματα ἔτ' ἔστις ἐπαι-
 δουσίαν καὶ ἑαυτὸν ἰκφύει;
 τί ὁκνᾷς καὶ τότε ἔπινουσαι;
 ἔλγχετο γὰρ, εἶμαι, σαφὲς ἔ-
 γος, καὶ τ' ὁρῶντων ἰκαστοσύνης
 τὸ προχειρότατον ἰκάνο ἰδιό-
 φθιγγιτ', τί κινῶν κωὶ καὶ
 βαλανίαι; καὶ ἰγνιτό τις ὁ
 πρὸ πολλῶν ἰμ' ἀσίου πλάσι
 αὐτῶν, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμη-
 θῆς ἀμφοτέρων τὸς πόδας,
 Ἀσία καὶ ὀπυλινῆς, καὶ calamitoso casu, cum per niuem iter

collimasset figere, quā tibi
 uidebitur? Num qui facinus
 edat dignum sagittandi pe-
 rito? Negas hoc quoque.
 Eodem pacto igitur ὃ τὰ
 tem gubernare ignorans,
 ὃ qui nunquam equum
 conscendit: ille si pulcherri-
 mam ὃ adversus vento-
 rum procellarum; impetus
 turbißimam sui naudem sor-
 titum, hic uero Centauro sa-
 lum, aut generosissima no-
 iae equum, utrumque deri-
 sum ite opinor, quod neu-
 ter suis bonis uti possit. An-
 nuere? Obsecro uero hoc etiā
 concede, si quis, uelut iu es,
 indoctus, infinitos sibi li-
 bros acquirere laboret, cen-
 sen aliud hoc suo facto
 quā visus ὃ iocos crudio-
 lis facturum? Quid cessas
 annuere? Nam argumen-
 tum clarum est, quiq; hoc
 ita fieri cernunt, uulgatum
 illud baud dubie in clamāt:
 Quid in cani cum balneo?
 Fuit non ita n multo ante in
 faceret,

ADVERSUS INDOCTVM. 723

ἀπὸ κρύου, οἶμαι, ἀποσπίν-
ται, ἡπαλὺ ποτὶ διὰ χιόνος
ἰδὲι πορῆσαι ξυμβῆ αὐτῷ· ὅ-
τι τῶν τῶν μὲν ἱλιανὲν
ἰπιδόνει, καὶ θοραπύων
τῶν δυτυχίων, φυλῆς πό-
δας ἰπιδόνει, καὶ τῶν ὑπὸ
ἀλμυρῶν, ἰβὰ δὲ ἰστῶν, ἐπισυρι-
σμένῳ ἅμα τοῖς οἰκίταις.
ἡμῶν δὲ γύαιον ἰπιδόνει κρυ-
πῶναι γὰρ καλλίστας ἰωνῶν
νιοτμέτας αἶψα, καὶ τῶν πλεί-
στων πραγμάτων πόρτι ταύ-
τας ἰσχυρῶς, ὥς καλλίστας ὑπο-
δήμασι κινεσμενῶν αἶψα αὐ-
τῶν τὰ φύλα, εἰ πόδας δὲ. ὅ-
τι ταῦτα ὅρῃ καὶ πῶς. χα-
λὶν μὲν ἔχον καὶ συνίπιδον τῶν
γυνάμεν, ὡν μὲν ὅτι χρυσῆς
ἐμβάτης, εἰς μέγας αἶψα καὶ
ἀρτίπους ἡμῶν πατῶνται·
ἡμῶν δὲ ἡν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅ-
τι μῆνιν ἰσχυρῶς πολλὰ καὶ, ἀ-
ναγνώσκει τοῖς, αὐτῶν λαβῶν
τῶν βῆτα ὅτι ἱλιάδῳ ῥαψω-
δίᾳ, ὥς τὰ μὲν ἄλλα μὲν ὅτι
τὰ ἴσῃ ὅτι γὰρ αὐτῶν πρὸς
οἰκίταις, εἰ τις αὐτῶν δαμ-
γῶν, πατῶν αὐτῶν, ὡς
quàm qui ἰσχυρῶς ἐστὶν uehementer absurdus homo,

faceret, putrefactus ē frigo-
re, uisuris uterq; pes depe-
rierat. ille tam miserabi-
lem fortunam expertus, in-
felicitatem solari cupiens,
ligneos pedes truncis accō-
modabat, ac calceis indu-
tus, undiq; seruis innixus in-
cedere gaudebat. Vbi hoc
insuper deridiculum cōmis-
nisccebatur: crepidas pul-
cherrimas & nouas sem-
per cura erat summa mer-
cari, ut ita calceis speciosis
ligna sua, nempe pedes, es-
sent conspicua. Nunquid
uerò his adsimilia facis tu
quoque? qui cum clauda mē-
te sis, ac sicut neis o sensi-
bus, emis auratos soccos,
quibus uix aliquis pedes in-
teger recte possit ingredi.
Et quoniam inter alios tuos
codices Homeri poesin sa-
penumero repositū est cere-
nere, accepto aliquis libro,
legat tibi secundum Iliados,
cuius caue aliquid perpen-
das: nam nihil ad te, præter

διὰ τριφῶ τὸ σῶμα, καὶ ἀ-
 λαφύμενός· ἰκτίνῳ τείνου
 ὁ θορσίτης ὁ ταύτης ἡ δάδα
 τῷ Ἀχιλλέως παντοπίαν,
 οἷα, ὅτε αὐτίκα διὰ τὸ τοῦ καὶ
 καλὸς ἄμα καὶ ἰσχυρὸς αὐ-
 γύνηται, καὶ ὑπερπικρύνεται
 μετ' ἐν μεταμέλῃ, ἐπιστάσας
 δὲ αὐτὸ τὸ φέδρον τῷ φόνῳ
 τῶν ἱρρυῶν, ἀπὸ τῆς ἑλπί-
 Εἰς τὸν, καὶ πρὸ αὐτῶ τὸν Λυ-
 κάονα, καὶ τὸν Ἀστυνοῦν,
 μηδὲ φόβον ἐπὶ τῶν ὤμων
 τῷ μέλει δωάμενός· εὐκ-
 αὖ ἔπειτα, ἀλλὰ καὶ γίγνωσκον
 ἀνέφρονα καὶ χαλκῶν ὑπὸ
 τῇ ἀσπίδι, καὶ αὐτὸς γίγνωσκον
 ταπεινῶν ὑπὸ τῷ βάρει, καὶ
 ὑπὸ τῷ κράνῃ, ἐπὶ τῶν ἀν-
 εδύσει, δεικνύς τὸς παρα-
 βλῶπας ἵκνους αὐτὸ ὁφθαλ-
 μόν, καὶ τὸν ὄρανα ἱππεί-
 ρων τῷ ἑ μεταφρίνεν κυρτώ-
 ματι, καὶ τὰς κνημίδας ἐπὶ
 σφύμενός, καὶ ἔλκε, αἰσχύ-
 νων ἀμφωτίζε, καὶ τὸν δι-
 μιουργὸν αὐτῶν, καὶ τὸν δι-
 σπότην. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ σὺ
 πάσχεις, ἐκ ἑξῆς, ἐπὶ τῶν τὸ
 nunquid animaduerſis prorsus idem tibi accidere, dum

mutilo ac portentoso corpo-
 re, qui isthic concionatur.
 Thersites P est. ille inquam
 huiusmodi si adeptus sit A-
 chillis arma putis ne pro-
 pterea fortem iuvenē & de-
 centem futurum, qui & flu-
 vium transiliat, & alacris
 turbet irucinatoris Phry-
 gum cruore: occidat post
 Lycaona & Asteropeum,
 Hectorē, cū ne Melia qui-
 dem pondus humeris susti-
 nere queat? Negablis opi-
 nor, ac potius dices, dū post
 clypeū claudicaret, mox hu-
 mi procūberet impar armo-
 rū oneri, si quando sublato
 capite ē galea prospektā-
 ret, suos istos intortos oculos
 ostendens, deinde lori-
 cā subiecto gibbo uelut iu-
 beres, & ocularum dum
 in terra rept, tractus: hæc
 inquam dices risum omni-
 bus motura, & ipsum de-
 honestaturum primum pa-
 nopliæ opificem, deinde
 etiam dominum. Tu uerò
 librum

μὴ βιβλίον ἰσὶ τῇ χαρὶ ἔχει
 πάγκλειρον πορφύρεον μὴ ἰ-
 χου πῖον διαφθέρει, χρυσοῦ
 δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώ-
 σκει δὲ αὐτὸ βερβαρίων, καὶ
 κατασχώνων καὶ διασφί-
 φων· ὑπὸ μὲν τῶν πεπαισμένων
 μέλων καταγινώμενον, ὑπὸ
 δὲ τῶν ξυνόντων σοὶ καλὰ-
 κων ἱπαινόμενον, οἱ καὶ αὐ-
 τοὶ πρὶς ἀλλήλους ἐπαινεῖ-
 μέν, γινώσι τὰ πολλὰ· εὖλω
 δὲ σοὶ διηγέσασθαι τι πύθει
 γρόμενον. Τάραντιον, Εὐκρί-
 γιλον τῷ ὄνομα, τὸν ἀφανῶν
 ἐν τῷ Τάραντι, ἱπιδύμενοι νε-
 κῆσαν πύθια. ἵα μὲν ἔν τ' γυμ-
 νῆι ἀγωνίας αὐτίκα ἰδέσθαι αὐ-
 τῷ ἀδύνατον ἔσται, μή τι πρὶς
 ἰσχυρὸν μή τι, πρὶς ὀκνύτητα ἢ
 περὶ πᾶσι· λευκάρα δὲ καὶ ἡλῆ
 ῥαδίως πρατήσαν ἱπιδύμεν.
 πρὸ τῶν πατράτων ἀνθρώ-
 πων, οὐκ ἔστι πρὶς αὐτὸν, ἱ-
 παινέσιον καὶ βεῶντων, ὅπο-
 τι καὶ τὸ σμικρότατον ἱπαι-
 νῶν ἀνακρέσται. ἦ καὶ ἔν ἡ
 τῶν Δελφῶν, τὰ τι ἄλλα
 apud se fouebat, laudantes & applaudentes ad exilys-
 m un quenque canens scriptum. Itaq; uenit Delphos ueste

librū manu tenens progre-
 deris, cuius aluta purpurea,
 bullulae aureae sunt, at tu bar-
 bara uoce legis, deformans
 et euertens scriptoris digni-
 tatem? Hæc 9 cū facere te ui-
 dent, non solum erudici ri-
 dere solent, sed uii etiā as-
 sentatores, quorum consue-
 tudine unice oblectaris, a-
 uersi se intuentes, à cachin-
 no minime abstinent. Age
 uerò, narrabo tibi quod Py-
 thias gestū memoratur. Ta-
 rentinum quendam Euan-
 gelum apud Tarentinos nō
 obscuro loco natum, nec ino-
 celebrē, inuasit cupido uin-
 cendi Pythia. ubi in hīs quæ
 nudi certamina ineunt, non
 posse fieri ut superior eua-
 deret, quippe qui neque ro-
 bore, neque pedum uelo-
 citate esset præditus, facile
 cogitauit. Verū cithara
 & carmine omnibus præ-
 mia præcepturum esse, per-
 suaserant pestes illæ quæ
 suaferant pestes illæ quæ

ADVERSUS INDOCTVM. 717

πᾶσι καὶ τοῖς καὶ λιβαρίσαι
 πάντας ἴδαι, ἀπακρύονται
 μὲν καὶ χρονοῦσι καὶ ἐπὶ αὐτῶν
 τακτοῦσι, ἀπὸ τοῦ γένους ὃ τοῦ
 ἀμειψομένου, σφάλλονται. τὸν
 τῶν δὲ τῶν ἐμμετῶν τῶν κα-
 θάρων. ἔπειτα δὲ ἀρχεται ἀπὸ
 μισοῦ τι καὶ κατὰ τὸν γέν-
 αῖον μὲν πάντων γένεσθαι
 τῶν βλαπτῶν, τὸς ἀδελφίτας
 δὲ ἀγαπητοτάτους ἐπὶ τῇ
 πόλει, μαστιγώσοντας αὐ-
 τὸν, ἡβηλῶν τὸ διάβη. οὐ-
 ποδὲ καὶ γιγνόμενα ἐπὶ τῷ
 λαῷ, καὶ ἐπὶ τῶν μαστιγο-
 φόρων ευφρόδηνος διὰ μίση
 ἐκ σκωπῆς, καὶ τὰ σκίλλα κα-
 θηματομέλεις καὶ τῶν μασι-
 γῶν, καὶ συλλήνων χαμόθεν
 ἐκιδάσκει τὰς σφραγίδας·
 ὁμοιωμένης γὰρ, καὶ καὶ
 οὐς συμμαστιγώμεντες αὐτῶν.
 μικρὸν ὃ ἐπὶ σκῶν μετ' αὐ-
 τὸν, εὐμπελὲς τις ἡλῶς ἀ-
 σφάλλεται, καὶ δάσκει μὲν πα-
 λαῖαν ἴκην, ξυλίνος δὲ καὶ
 λωπὸς ἐπικημελύνει, ἰδῶ-
 τα δὲ, καὶ μέγιστος οὖν τῶν σι-
 γαίνων δὲ καὶ δρασχυῶν ἀφίαν.

et citharam pulsare, et
 accinere esse necesse, perso-
 nas agreste quiddam, in-
 crisq. et incompositum: sta-
 mul dum immodicè citha-
 ram increpat, rumpit tres
 fides. canis autem planè
 ineptus erat, et solius,
 ita ut ab hominibus qui a-
 derant, videretur: sed ludo-
 rum præfatus offensi homi-
 nis temeritate, lorice cæsum
 è theatro proiecerunt. Hic
 vero iucundissimum erat
 spectaculum aureus ille E-
 uangelus, cum per mediam
 scenam traberetur ab his
 qui verbera infligebant,
 lacrymans, crura plagis
 cruentus, humi interim col-
 ligens delapsos dum unà ua-
 pulat, citharæ annulos. E-
 xiguo autem temporis spa-
 cio interposito prodit Eu-
 melus quidam Eleus, per-
 uetustam citharam af-
 ferens, cuius lignei erant
 clauuli, ipse uestem in-
 dutus uix unà cum serio
 decem denariorum precij.

ἐμβλεδύσαι εἰς τὸν μίλαρα
 πόντον, καὶ ἰδίπλευ γιγνίσ-
 κεσθαι τῇ λύρᾳ· τὴν μὲν ἔ-
 δισσε θριώει τινα ὑπὸ τῷ
 Ὀρφῇ, ὡς λέγουσι, τὴν λύραν
 δὲ αὐτὴν ἔπαυσε, τῶν ἀνι-
 μωρὶ μπιπύοντων τὰς χορ-
 δαῖς, καὶ εὖτω μὲν ὠδῶς
 προσεχέμεναι τῇ λύρᾳ. καὶ
 κένους ἀνιμωεύς, τὴν μὲν
 κεφαλὴν καταβάψαι, ἵνα παρ-
 νύῳ τὸ Εὐκλείην αὐτοῖς ὀψι-
 τὴν λύραν δὲ ἀναλέμεναι εἰς τὴν
 Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, καὶ ἰδί-
 πλεύ γιγνίσθαι αὐτὴν. χρεώ-
 νη δὲ ὑπόρου, Νισσέμ τὸν τὴν
 Πιττακού τῆ τυράννου ταύ-
 τα ὑπὸ τῆς λύρας πωθα-
 νόμενον, ὡς ἱκέλει μὲν καὶ
 θυρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθοι, ἱ-
 μιόωνται δὲ καὶ μετὰ τὴν τῷ
 Ὀρφῇ συμφωρᾶν, μεθ' ἑνὸς
 ἀπλομέλειν, πρὸς ἑρμῆ τῷ
 κτήματι ἱμπίσῃν, καὶ δια-
 φθεράσκει τὴν ἱερὰν μεγάλην
 χρῆμασι, πᾶσαι ὑποδύνται
 ἱεράων ὁμοίαν λύραν, δουλοῦναι
 αὐτῇ τὴν Ὀρφῇ λαβόντα ἧ
 μὲν ὁμίραν μὲν ἐν τῇ πόλει
 χρεώ

exierisset, in nigrum^s Pon-
 tum eieclum, ac ita simul
 natasse caput ac lyram: illo
 lugubre quiddā in Orphei
 necem canente, hac uentis
 chordas percellentibus ap-
 tos materiae faciēte modos,
 donec ad Lesbum appelle-
 rentur. ubi incola fluctibus
 utrisque ereptis, caput sepul-
 chro condiderunt, et lyram
 autem suspenderunt in tem-
 plo Apollinis. in quo cum be-
 ne longum tempus fuisset
 adseruata, multis annis post
 u Neanthes Pitacii tyran-
 ni filius, cum quæ de lyra
 narrabantur, audisset, quod
 bestias hac demulsiisset Or-
 pheus, plantas et saxa
 mouisset, quodque ipso iam
 casso tamen per undas lata,
 nemine modulante resonaso-
 set, capitur incredibili amo-
 re habendi hanc. quare in-
 genti pecuniarum vi corru-
 pto sacerdoti persuadet, Or-
 phei lyram, alia supposi-
 ta, sibi det: qua accepta, pa-
 tum iutum raius interdum

χρῶσθαι, ἢ καὶ ἀσφαλίς εἰσὶν αἰῶναι,
 οὐκ ἔστιν αὖτε καὶ ἐπὶ κείνου
 ἔχοντα, μόνου προελθόντος
 τὸ προέχον, καὶ προχρησά-
 μενον κρείττον, καὶ σπουδαίον
 τῆς τῆς χειρὸς, ἀτιχνοῦ καὶ
 ἀμειστοῦ νεανίσκου, ἐκπίπτοντα
 καὶ μίαν πρὸς δισπίσαν ὑπε-
 σχήσαν τὴν λύραν, ὅφ' ὅν
 πάντας καταβλήσκει καὶ κηλή-
 σκει, καὶ μακρότερον ἰσχυρὰ,
 κλερονομία αὐτῆς ὅτι Ὀρφικῆς
 μουσικῆς. ἄχρη δὲ ξυμβαί-
 ναι τὸς κοῦρας πρὸς τὸν ἦ-
 χον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόδι)
 διασπάρσασθαι αὐτὸν ὥς τὰ
 τε γυνῶ ἰμοίον τῷ Ὀρφῇ πα-
 θῆναι, καὶ μόνον ἐφ' ἑαυτὸν συ-
 γκαλίσαι τὸς κοῦρας, ὅτι πρὸς
 καὶ σαφίστατα ὤφθη, ὡς ὅτι ἡ
 λύρα βλάψασα ὤ, ἀλλὰ ὅτι
 χυν, καὶ ὅτι ὤδη, ἀ μόνον ἰσχυ-
 ρίτα τῷ Ὀρφῇ πρὸς τῆς μου-
 σικῆς ὑπερχεσθῆναι λύρα ὅτι ἀλ-
 λως κτενῆμα ὤ, ὅτι δὲ ἄμειστον
 τῶν ἄλλων βελτίον. καὶ τί
 σοι τὸν Ὀρφικὸν ἢ τὸν Κίχουλον
 λίσσω; ὅπου καὶ κατ' ἑμῶν
 ἂν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν διαφέρει.

hac in urbe ludere: nocte
 sinu occultam efferens, so-
 lus in suburbium pergit.
 Quò ubi uenit, lyram pul-
 sare incipit, ac chordas per-
 turbat sperans stolidus &
 imperitus artium iuuenis,
 fore ut diuinum aliquod
 carmen percussæ fides red-
 derent, quo cunctos per-
 moueret, & animi affectus
 quò uellet traheret, ut hoc
 nomine beatus haberetur,
 Orphei musices hæres.

Dum hæc agit, uicini canes
 qui in eo loco erāt plurimi,
 strepitu excitati coeunt, ac in-
 felicem istum citbaradum
 discerpunt: quod ipsum so-
 lum cum Orpheo cōmune
 habuit, postquam canes ad-
 duxerat. Manifestissimè i-
 gitur ostensum hoc exem-
 plo est: non lyram esse quæ
 homines & feras lenierit,
 sed artem ac carmen, quæ
 præ alijs excellentia mater
 Orpheo cōtulerat, lyra ni-

bil à quibusuis barbitis differere. Quorsum uerò attinet Or-
 phea tibi aut Neanthum proponere: cum nostræ ætate ui-
 xeris

αὐτὸς ἰγνῶσκει, καὶ ἴτι ἔστιν,
οἶμαι, ὅς τὸν Εὐριπύτην Λύ-
χρον τὸ Στοικῶ, κοραμιοῦ
ἔντα, ῥισχλίον δραχμῶν ἑ-
πτακοῦν ἑλπίει γὰρ, οἶμαι, καὶ
κῆνος, οἱ δὲ νοκτῶν ἴσ' ἰκί-
νῳ τῷ Λύχρῳ ἀναγιγνώσκον,
αὐτίκα μάλα καὶ τὸν Εὐρι-
πύτην σοφίαν ἐν ἑσπερίῳ
οἶμαι, καὶ ἡμοῖς ἰσοῦσαι τῷ θαν-
μαστῷ ἰκίνοφ γράσσει. χθὲς δὲ
καὶ πρῶτον, ἀλλῆς τις τὸν Τρω-
άδων τῷ κλεινῷ βακτηρίῳ,
ὡς περὶ μελὸς ἔλατο ὡς τὸ
πῦρ, ταλαίνης καὶ κῆνος ἰπρί-
ατο. καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον
ταῦτο, καὶ δειπνῶν, ὡς Τυγιά-
ται τῷ Καλυδωνίῳ τὸ δῆγμα,
καὶ Θηβαῖοι τὰ ὅσα τῷ Γερνέ-
νῳ, καὶ Μιμρίται τῷ Ἰοίλῳ
τὰς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῷ
Θουμαστῷ κτήματα διαπύ-
πτει, καὶ αὐτὸν οἱ τῇ ἀπαίδου-
σίῃ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερκεῖ-
σιν. ὅπως ὅπως κακοδαί-
μωνος διαλέσασθαι βακτηρίας ὅ-
τιον κεφαλὴν ὡς ἀλυσθῆς ἀνέ-
μῳ. λίγην γὰρ καὶ Διονύσιον
ῥα γράσσει περὶ φρόνως
πᾶν, καὶ γινώσκει ὥστε τὸν

χερὶ, & ni fallor, adhuc su-
perstes est, qui Epicteti Stoi-
ci lychnū fictilem trecentis
denariis mercatus est: spe-
rans futurū scilicet, ut si no-
ctū ad istā lucernā legisset,
mox Epicteti sapientiā som-
niaret, et similis efficeretur
admirādo seni. Sed nuperri-
mē alius quispā Protei Cy-
nici baculū, quē cū in flam-
mā insiluit, reliquerat, emit
talento, custoditumq; etiam
nū inter recōditas ac charis-
simas opes habet, ὁδὸν αὐτῷ;
non secus ac Tegeatæ apri
Calydoniæ tergis, & The-
bani ossa Geryonis, & Mē-
phitæ Isidis capillos. At ille
istū boni possessor, ipsum se
quoq; stulticia & nugacita-
te superavit. Viden' quā
pessimē res tuæ habeant: et
quod caluariae fuisse opus
sit? Ego x uerō etiā Diony-
siū quondā scripsisse Tra-
gœdiā accipio, sed qua nihil
fuerit unquam minus ele-
gans, aut magis ridiculum:
quam cum dedisset legendā
Phi.

Φιλόξεον πολέκιε δι' αὐ-
 τῷ ἐν τὰς λατομίας ἱμνω-
 σῶν, ὃ δαυδάμην κατέχον
 τὴ γένετα. ὅτ' οὖν τῶν πυνθίων
 μὲν οὖν, ὡς ἰγγυλῆς, τὸ Λισχύ-
 λου πυνθίων, αἷς ὃ ἱκῶν οὖν ἱγνα-
 ρι, σὺν παλαιῇ σπουδῇ κτεσά-
 μην οὖν αὐτὸ, ὅτι τοῖς ἐνδο. οὖν ἱσίο-
 δαι, καὶ κατόχ' ἱκ' τὰ πυν-
 θίων. ἀλλ' ὁμῶς ἐν αὐτῷ ἱκῶ-
 σθ' μακρῶν γιγασίστρα ἱγνα-
 ρον, εἰς κ' κ' κ' τὸ Διωνυσίου,
 ὅτι οὖν Διωνυσίου γινώ. καὶ πᾶ-
 λιν, εἰς, γινώσκονα χρυσοῖμιν
 ἀπώλιστα καὶ τῷ το γὰρ ἱκ' τὰ
 πυνθίων. καὶ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἱμ-
 νώσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τῶν
 τε μὲν γιγασίστρα οἱ μάλιστα ἐν-
 σόχης αὐτῶν ἱρρομῶν ἱκ', ὃ τῷ
 Διωνυσίου, καὶ διὰ τῶν χρυ-
 σῶσαι αὐτὰ ἱκ' ἱκ' τὰ πυν-
 θίων. τίνες γὰρ ἱκ' πῖλα καὶ αὐ-
 τὸς ἱκ' αἷς τὰ βιβλία, καὶ
 αὐτοῖς αἷς, καὶ διασκη-
 λῶς, καὶ πρὸς ἱκ' ἱκ', καὶ
 ἀλείφης τῷ κρόκῳ καὶ τῇ κί-
 λρῳ, καὶ ἀλφιδρῶς πρὸς βάλ-
 λας,

quid consequendi spes est, quod libros uoluis, reuoluis, colo-
 ligis, quod nō decet refecis, croco pingis, et polii cedro, ami-

Philoxeno, nec ille adula-
 ri posset, sed salibus inces-
 seret scriptorem, sapenum-
 ro in lapidicinas coniectus
 est. Cum autem Dionysius
 contemni sese, et uulgo fa-
 bulam esse comperisset, nul-
 li operæ ac impensæ peper-
 cit, ut Aeschylus et pugillari-
 bus, quibus sua poemata des-
 cribere fuerat solitus, po-
 tiretur: quibus acquisitis,
 iam se plenum ex Aeschylus
 ceris numine, et planè ato-
 nitum putabat: et A ta-
 men in his longè absurdio-
 ra scribebat, quale est Do-
 ricum illud: ἱκ' οὖν Διωνυσίου
 γινώ. Et iterum: ἱκ' οὖν γινώ-
 κονα χρυσοῖμιν ἀπώλιστα. nam
 hoc quoque inde sumptum
 est. Et hoc: αὐτοῖς γὰρ ἱμνω-
 σιν οἱ μωροὶ βροτῶν. Hoc
 tamen postremum non pa-
 rium rectius in te quadret,
 quàm Dionysium, et pro-
 pterea ceras inaurare de-
 bebis. Namque obsecro

ADVERSUS INDOCTVM. 731

λητ, καὶ ὁμ φαλόνε ἰντίθας,
 ὡς δὲ τι ἀπολαύσων αὐ-
 τῶν; πάνυ γοῦν ἔδε βελτί-
 ων γυγίσεσσι διὰ τῶν ὀνείων,
 εἰς τοιαῦτα μὴ φθίζῃ, μάλ-
 λον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωρό-
 τορ. ἂν βίῃς δὲ, ὡς εὐδὲ
 ἀπὸν καλόν· μὴ σὺ δὲ ἀγχι-
 ὄν, φασί, παρὰ πάντων ἔχεις
 ἰδίῃ τῇ βολικυρίᾳ, ὡς εἰ τοιό-
 τυς ἀπεργάζετο τὰ βιβλία,
 φυγὴ φούκτιον, αὐτὸν ἔτι περ
 ῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν. Δυσὶν
 δὲ ὅντιν, ἂν τ' αὐτὰ παρὰ τῶν
 παλαιῶν τις κτήσαιο, λί-
 γον τὶ δυνάσθαι, καὶ πράτ-
 τειν τὰ δυνάτα, ἥ μιν τῶν ἀ-
 ρίστων, καὶ φυγὴ τῶν χειρόνων,
 ὅταν μὲν ἱκανὰ, μήτε ταῦτα
 φαίνεταί τις παρ' αὐτῶν ὥφρα
 ἀμνησθῆναι, τί ἄλλο, ἢ τοῖς μυ-
 σὶ διατεβὰς ὠνάται, καὶ
 πῶς τίλλει εἰκύνει, καὶ
 πολλὰς ὡς ἀμύσει τοῖς εἰς
 κίταις; πῶς δὲ εὐ κακῶν
 αἰσχρὸν, εἰ τις ἐν τῇ χειρὶ ἰ-
 χονίᾳ σὶ βιβλίον ἰδῶν (αἰεὶ δὲ
 τι

cis pellibus, bullulam infio-
 gi: sic agis tanquam fructum
 inde percepturus, et factus
 es scilicet uebementer ex
 hoc mercatu melior, quippe
 qui sic loqueris, ac potum
 qui in cibis magis es mihi.
 uitam autem qualem uiuas,
 dictu factum est: hoc certe
 aiunt, tuam illam obsceni-
 tatem extremè odisse uni-
 uersos. quòd si librorum hæc
 esset culpa, fugiendum ab
 eis erat quammaximè pro-
 cul. Duo B autem cum sint
 quæ à ueteribus scriptori-
 bus petas, dicendi uirtutem,
 et honestè uiuendi ratio-
 nes: dum quæ bona sunt i-
 mitaris, quæ mala, deuitas:
 quando neutrum spectatus
 es, quid aliud comparasse di-
 cemus te, quàm ludum mu-
 ribus, et tinea habitacu-
 lum, ac seruū, si negligentio-
 res in codicibus curādis for-
 tē fuerint, uerba? Sed

C quod sum nunc dicturus,
 haud scio an tibi summam

ignominiā afferat: si quis fortè fortuna te cōspiciat (sicut
 ferè

τι πᾶσι (ἴσας) ἔδειξαι, ἢ τι
 νος, ἢ ῥήτορος ἢ συγγραφέως
 ἢ ποιητῆς ἔστιν αὐτὸν δὲ ἐκ τῆς ἐπι-
 γραφῆς εἰδὼς, πρῶτος ἄπει-
 τῶς ἐγγύς, ὡς φιλοῦται τοι-
 αῦτα ἐν βιβλίῳ προχωρῶν
 εὖ μᾶλλον λόγῳ, ἢ μὲν ἱπαι-
 νοῦν τι ἢ αἰτιῶν τε τῶν ἐγγυτέρων
 μένων, οὐδὲ ἀποδείξαι, καὶ
 μηδὲν ἴσας ἡπῶν· ἐν δὲ
 τῇ τέτι χαρῶν σοι τὴν γὰρ κα-
 τὰ σκευὴν, ὡς ὁ Βιλλυροφόν-
 τας, περιφύων τὸ βιβλίον·
 Δημήτριος δὲ ὁ κυνικός, ἰδὼν
 ἐν Κερύδα ἀπαλάσσοντα τι-
 να, βιβλίον κάλλιστον ἀνὰ γι-
 γνώσκοντα, τὰς Βάκχας εἰ-
 μάται τῷ Εὐριπίδῳ, κατὰ τὴν
 ἄγγελλον δὲ τὴν, τὸν διηγούμε-
 νον τὰ τῷ Γραδίου πάθει, καὶ
 τὸ τῆς Αἰσώης ὄργον, ἀρ-
 πάζας, δισπαράσσοντά, εἰ-
 πὼν, ἄμεινόν ἐστι τῷ Περσῇ,
 ἢ παρὰ σπαραχθῆναι ἐκ' ἐμοῦ,
 ὃ ἐκὸ σοῦ πολλάκις. Ἰππὶον δὲ
 αἰὲς πρὸς ἡμαστέρην, οὐπω καὶ
 σήμερον οὐδὲν διδύμηναι,
 εἴνεος ἵνα τὴν σπασθῇ τὰ
 τὴν ἰσχυρῶς, πορὶ τὴν
 ὥντων

ferè cerni amas) habentens
 in manu librum, roget, au-
 ctor quis sit, orator, histori-
 cus, poeta: ac tu ex inscripti-
 one doctus, aptè dicas quæ-
 situm: postea, ita ut fit, dum
 sermo familiaris progredi-
 tur sæpe longius, ille laudet
 aliquid aut accuset scripto-
 rum, tu uerò non habeas
 quòd respondeas, non ne o-
 ptes tum ut tibi tellus de-
 hiscat, qui in tui perniciem
 uelut Bellerophontes codicem
 attuleris? E Demetrius Cy-
 nicus cum Corinthi conspe-
 xisset ineruditum quendam
 pulcherrimum librum legen-
 tem, opinor in Bacchis Euri-
 pidis locum, ubi nuntius
 Penthei fatum & factum
 Agaues exponit, arreptum
 codicem laceravit: Satius
 est, inquit, semel à me,
 quàm à te toties dilaniari Pē-
 thea. Scire autem E per-
 uelim (quod ego nulla quan-
 tumvis diligenti animi co-
 gitatione assequi possum)
 cuius rei gratia tanto studio
 in hoc

ADVERSUS INDOCTVM. 735

ἀπὸ τῶν βιβλίων. ἀφελάν-
 μιν γὰρ, ἢ χεῖρας τῶν ἀπὸ
 αὐτῶν, ἢ δ' αὖτε εἰσβάντες τῶν
 ἐπ' ἐλάχιτόν σε ἀδίσκων, οὐ
 μάλιστ', ὃ φαλακρὸς αὖ τις
 πρίαιτο λήνιον, ἢ καὶ τοπῖον
 ὁ τυφλὸς, ὃ ὁ κωφὸς ἀνελπίδιον,
 ὃ παλαμπῶν ὁ δυνάστης, ἢ ἐ-
 χειρώτης κώπη, ὃ ὁ λυβρὸς
 νύκτες ἀφ' ἑσπέρου. ἀλλὰ μὴ ἐπί-
 ληξιν πλεονεξίαν τὸ πρᾶγμα
 ἔχει, καὶ βέβαιον τὸ τοῖς ἰσχυρῶσι
 ἀπασιν, ὅτι καὶ αἱ τὰ μὲν
 αἰνέουσι χρύσεια, ἑμῶς ἰσχυρὰ
 λῆς τῆς πορείουσιαις ἀνα-
 σκεῖς; ἢ μὲν εἶσα γινώσκοντες
 οὐκ ἔστιν αἰετὶν, εἰ μὴ οὐκ
 φέρων, τῶν τῶ γινώσκοντες ἰσχυ-
 ρὰ διαθύκως παρρησίᾳ γραφάς,
 ἀπολόλαι αὖτε ὑπὸ λήμῳ ἢ δόλῳ,
 καὶ ἀγορεύοντες πρὸς τὴν τῶν βι-
 βλίων. λοιπὸν ἂν δὲ ἰσχυρὸν
 ποιησόμενοι ὑπὸ τῶν κολά-
 κων, ὡς ὁ μόνον καλὸς αἰ καὶ
 δρασμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥῥῳ
 καὶ συγγραφῶν, οἷος ἐχ' ἵππερ,
 ὡς εἶδαι τὰ βιβλία, ὡς ἀναβύβρι-
 τος

cantes te non modò bellum & amabilem rectorē,
 sed sapientem quoque & historicum, qui secundum
 non

in hoc sis uersatus. Nam
 fructus & usus causa ne-
 mopo putare qucat, qui te uel
 mediocriter nouit: non ceto
 te magis quàm si caluic pe-
 ctinem emat, aut speculum
 cæcus, aut tibicinem condu-
 cat surdus, scortumue spa-
 do, uel nauem qui nullum
 mare propinquum habet,
 aut gubernator aratrium.
 Sed & fortassis hac re tuas
 opes iactas, dum palam fa-
 cis, etiam in res tibi nihil
 utiles, ex immensis diuitijs
 esse quod insumis. At enim
 quantum ego, qui & ipse
 Syrus sum, exploratum ha-
 beo, nisi te locupletis istius
 hominis testamento, dolo
 fraudeq; mala subingessis-
 ses, iam diu ueniam libris da-
 tis, fame tibi fuisset percun-
 dum. At si fieri potest, ut
 nunc deinceps ideo libros
 undiq; accumules, quo fidē
 facias assentatoribus tuis,
 quos audis quotidie prædic-

τίς ἰπείνευς αὐτῶν. φασὶ δὲ
 σὺ καὶ λόγους ἐπιθεῖν νουθεταί
 αὐτοῖς ἡδὲ δεῖπνον, ἡ δὲ καὶ οὐκ
 χερσαίων βατράχων δίκην
 διψῶντας ἐκικραγῖναι, ὃ
 μὴ πίνειν, ἢ μὴ διαρρήγῃσι
 βροχῶν. καὶ γὰρ οὐκ εἴη ἵππε
 ῥᾶπ' ὅτι τῆς βίβης ἱλασθῆναι,
 καὶ πιστεύειν αὐτοῖς ἅπαν-
 τα, ὥς ποτε καὶ κἄντο ἰσχυροί,
 ὡς βασιλεῦσιν ὁμοιωθεὶς τῶν
 ἔφην, καὶ ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς βασιλέως
 ἀρᾶ, καὶ ψευδοφίλιππος ἰο-
 κῆτος ἀναφύει, καὶ ἰνατὰ
 τοῦτε προπάτεραις ἐμῶν ψευ-
 δοῦσιν, καὶ ἡ τις ἄλλος τῶν
 ἐπὶ τὸ ψῦλλος τιταχυμύων.
 καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τῷτο ἵπα-
 ρος, αὐτότε καὶ ἀπὸ χίλων
 τοῖς αὐθροῦσι, καὶ προῖαις
 ἀντιπῆλαιον, καὶ μιμνήσκοντες
 βάδισμα καὶ σχῆμα καὶ βίημα
 μακίστου, ὃ σκάντεον εἰκῆ-
 ζον, ἱχθυόεντες, ὅπως καὶ Πύρρον
 φασὶ τὸν ἡπειρώτην, τὰ ἄλ-
 λα θαυμαστὰ αὐτῶν, οὕτως
 ἐπὶ κοιλίῳ ἡδὲ τῷ ὁμοίῳ
 περὶ διαφθορῆναι, ὡς πρὶ
 τούτων, ὅτι ὁμοίως ἢ Ἀλεξάνδρῳ
 ἀγῶ

non inuenit. Fertur quo-
 que I orationes quasdam
 in conuiuijs ex more reci-
 tare, ac illos terrestrium
 ranarum instar situbundos
 exclamare, nec potare ni-
 si prius clamore differan-
 tur. Nam nescio quo K pa-
 cto non est difficile naso te
 suspendere, qui omnia cre-
 di, sicut illud nuper, te uni-
 cuiuspiam regi assimilē,
 quem admodum Pseudale-
 xander quondam, ac Pseu-
 dophilippus, & superiori-
 bus annis Pseudonero, &
 si qui alij hoc modo mentiri
 sunt. Nec mirum est te
 hominem insulsum ac stoo-
 lidum sic affici, & lectio-
 ca uebi, aut illum regis in-
 cessum, uultum, habitum
 denique totum studere imi-
 tari, gaudereq; si quis te huic
 conferat. Quid hoc mi-
 rum, inquam, quando e-
 tiā Pyrrhus Epirota, alio-
 qui uir clarissimus, dicitur
 ita ab assentatoribus fuisse
 corruptus, ut se Alexandro
 illi

ADVERSUS INDOCTVM. 737

δρῶ ἰκείνω; καὶ τοι τὸ τ' Ἄν-
 σῶν τότε, διὰ πάντων τὸ
 πρῶγμα ἢν' ἔδειν γὰρ ἢ τῷ
 τῷ Πύρρῳ ἐκίνα, καὶ ἔμωι ἰπὶ
 πεισῇ ἰαμιμάχθαι τῷ Ἀλι-
 ξάνδρῳ τῷ μεγάλῳ. ἀλλ' ἴτι-
 καὶ δὲ τούτων ὕβριτά μοι
 εἰς τὸν Πύρρον, ἵτις σε ἔκασα
 κατὰ τὸν κῆν, τὸ δὲ ἀπὸ
 τῆς, καὶ πάνυ σοι πρίν
 αὖν ἔειπεν γὰρ οὕτω δίκαι-
 το ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ἑὶ
 ἑαυτῇ ἰπέπνευ, ὁ δὲ εἰς ἑ
 ξυνοίθιτο, καὶ ξυνοίθιτον
 αὐτῷ, ἄχρι δὲ τις ἐν Λαρίσ-
 σῃ πρὸς βύτις ξυνοί, κῆν τὰ
 λυθὲς εἰπὼσα, ἰπασσεν αὐτὸν
 ὅτι κέρυς. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος,
 ἰδὼν αἰσθάνων αὐτῇ ἐκίνα Φιλίπ-
 πῃ καὶ Περδίκκῃ, ἢ Ἀλεξάνδ-
 ρῳ καὶ Κασσάνδρῳ, καὶ ἄλ-
 λων βασιλέων, ἔριτο, τίνα ὁ-
 μοι ἔειπεν, πάνυ πεπεισμέ-
 νος ἔπει τὸν Ἀλεξάνδρῳ ἔ-
 ξεν αὐτῷ ἢ δὲ περὶ χεῖ-
 ρος ἐπισχῆσα, Βατραχίῳνι,
 ἴφρ, τῷ μεγάλῳ. καὶ γὰρ ἦν
 τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βα-
 τραχίῳν

illi similem arbitraretur,
 quanquam istorum sacrile-
 gorum opus palam erat om-
 nibus. Nam Pyrrhi quoq; i-
 mages iam circūferebantur,
 et tamen ille hoc erat
 persuasus, expressā esse Ale-
 xandri figuram. Hactenus
 equidem contumelia affeci
 Pyrrhum, quod tecum cō-
 paravi: verum quod super-
 est, pulchre inter uos con-
 uenit. Nam Pyrrhus post-
 quam ita esse in animum in-
 duxerat, nemo erat omnium
 qui diuersum uel sentire uel
 loqui uellet, donec uetula
 quadam eius Larissæ hospi-
 ta, id quod res erat prolocu-
 ta, uesaniā hominis repres-
 sit. Ille enim cum Philippi,
 Perdickæ, Alexandri, Cas-
 sandri, aliorumq; regū Ma-
 cedonum images protu-
 lisset, rogauit cuiusnam ex il-
 lis similis uideretur, omo-
 nino pro certo habens fore
 ut Alexandro pronuncia-
 ret. At illa diu contata, tan-

dem Batrachioni inquit. erat enim quidā in urbe cocus Ba-

AA

trachio.

τραγῶν ὄνομα μάγνησθαι, τῷ
 Πύρρῳ ὁμοίησθαι. καὶ σὺ δὲ ὥς τι
 νι μὲν τῶν τοῖς ὀρχηστῶσι συ-
 νότῳ ἱερῶν ἰσικας, οὐκ
 αὖ ἐπιμι, ὅτι δὲ μανίαν ὄρα
 ῥομύλῳ ἔτι καὶ νῦν μῆνι.
 Δαίμονας ἀπασιν, ἐπ' ἰκί-
 νη τῇ ἰκίνοι πᾶν σαφῶς εἶ-
 λα. ἔκω βαρυπτόν, εἰ ἀπὶ
 θαυσὺν οὕτω ῥαγῶσθαι ὄν, καὶ
 τοῖς πεπαιδευμένοις ὁμοί-
 ῶσαι βίβλιν, πιστῶν τοῖς ἰα-
 τριχοῖσι ἰπαιῶσι. καὶ τί
 ταῦτα ληρῶ; πρόδωλθαι γὰρ ὁ
 αἰτία τῆς περὶ τὰ τριχῶτα δι-
 βλία σπιδῶ, εἰ καὶ ὑπὸ νό-
 θῆαι ἰγὼ μὴ πάλαι ἱατρίδων.
 σεφὲς γὰρ, ὡς γεῖν οἶα, τοῦ
 ἔπιπυρκαε, καὶ ἱλπίδες εἰ μα-
 κρὰς ἴχνη περὶ τῷ πρῶτον.
 τῷ, εἰ βασιλῆς μάβει ταῦ-
 τα σεφὲς αὐτῶν, καὶ πάλαι
 μάβει ταῖς τιμῶν. εἰ δὲ ταῦτα
 ἐπὶ σοῦ ἰκίνοι ἀνεύλιν, ὡς
 ὡτὶ βιβλία, καὶ ῥαγῶσι
 πολλὰ, πᾶντα ἐν βραχὺ πᾶρ
 αὐτῶ ἰσικαί σοι νομίζεις. ἀλλ'
 ὡς καταπύγων, οἶα τοσούτον
 μανδραγόραν κατακίχναται
 tantū Mandragoræ O oculis regis offusum, ut cum hæc

tracbio nomine, Pyrrho
 perquam similis. Tu quo-
 que quem ex bistrionicis
 cinædīs referas, tacere ma-
 lo: sed quod uniuerſi di-
 cant ingenti te correptum
 insania, qui illā imaginē tibi
 cōuenire putes, hoc uerò sat
 scio. Itaq; nihil est noui si tā
 nullius artis pictor cum sis,
 uiris eruditissimīs æquari te
 postulas, ἢ fidem habens,
 qui hoc te nomine laudibus
 efferunt. Quorsum uerò hæc
 nugæ, cū caussa sit in prom-
 ptu istius tui librorum co-
 ceruandorū studi;? tametsi,
 qui mem est stupor, nunc de-
 nium animaduerti. Nam,
 quod M opinare, prudēter
 hoc inuenisti, ideoq; in ma-
 gnā spem erēcimus, re-
 gem intelligentem iurum, et
 in primis amantem docto-
 rum, postquam didicerit
 quam des operū libros plu-
 rimos habere, in nulla pla-
 nē re tibi defuturū. Verūm
 bens mollicule, an tu putas
 audiat,

αὐτῷ, ὡς πάντα μὲν ἀνέειν,
 ἐκείνῳ ἢ μὴ ἀδύναναι, εἴτε μὲν
 σὺ ἢ μὴ ἐμεδρόσαν βίῃ, εἴτε
 αἱ σὺ πέντε, ἐποῖαι ἢ νύκτε,
 καὶ οἷοι καὶ ἐλπίεις ξυγκα-
 θύσεις; ἢ οἶδα, ὡς ὦτα, καὶ
 ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλῆως;
 τὰ ἢ σὰ ἔτα πύριφρον ἄξιον,
 ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ ὠφείοις
 γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φέγγειο μὴ
 νομῶ, εἰ γὰρ καὶ λαίμην ἀπιδύ-
 σαι, μάλλον ἢ μὴ ἀποδύσας,
 εἰ δὲ οὐκ, εἰ δὲ εἰκὴ μόνον ἔν
 ἀποδύσας ἴχθυσιν, τί εἴει μὴ πῦρ
 τίνα εἶναι πᾶντά σε πρὸς
 λατὰ τὴ νύκτε ἀπέρρηται; ἀ-
 πὶ γὰρ μοι καὶ τόδε, εἰ βάλλῃ
 ὁ ἡμίτρος ἐκείνῳ σοφιστῆς,
 καὶ βάταλῃ ἀπυλότης, ἢ εἰ
 εἰς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν νύκτε,
 εἰς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν νύκτε,
 σὺ γὰρ γράψας, ὡς χρὴ μαίνειν
 καὶ παρὰ φίλῳ, καὶ πάσχειν
 καὶ ποιῶν ἐκείνῳ, εἰ τῶν ἴσιν
 νύκτε λινθῶ περιβαλλόμενος,
 καὶ ῥέπαλον ἔχων βασιλεῖς,
 τί εἴει φαίνειν τοῖς ἐφώσιν,
 Ἡρακλῆα τῶν αὐτῶν; οὐκ,
 εἰ μὴ μανὴ tenens prodambulet, quid? Herculemne existi-
 mas, quib⁹ obviam factus sit, habituros? nō equidē opinor,

audiat, nō etiam habeat cō-
 pertum, qualis tuæ diurnæ
 vitæ ratio, quæ convivium, cu-
 iusmodi noctes, qualibus
 quibuscum consuetudinem
 agas? An nescis multos regia-
 bus esse oculos et aures?
 Et quæ tu facis, adeo latent
 neminem, ut surdis et
 cæcis sint cognita. Atque ve-
 tinam loquentem possemus
 audire, ac lauantem dare-
 tur contueri: quanquā quia
 aliter putas, non attinet te
 in publico vestibulis exutis
 cerni, nec enim servi tui ta-
 cebunt quæ noctu indigna
 relatu facinora edis. Respō-
 de igitur mihi hoc quoq;: si
 Bassus ille noster Sophi-
 sta, aut Batalus tibicen, aut
 iste Sybarita cinædus He-
 miltheon, qui nobis præcla-
 ris illis leges condidit, quæ
 admodum omni spurcitici
 genere furere oporteat, si
 istorum inquā unus aliquis
 leonina pelle circumdatus,

ἢ γὰρ καὶ χύτρας λεμῶντος
 τυγχάνουσιν· μυρία γὰρ ὅσων
 αὐτὶ μαρτυρουῦνται τῷ σχήματι,
 βαδισμα καὶ βλίμμα καὶ
 φωνή, καὶ τράχηλος ἐπιπλε-
 κασμένος, καὶ ψιμύθιον καὶ
 ματίχην καὶ φῶκος, οἷς ὁμῶς
 προσμεῖδι καὶ ἔλκε, ἵα τὰ τίω
 παρειμία, θάττον αὖ πῶς τι
 ἐλίσκοιαι ὑπὸ μάλας ἐρύ-
 ψας, ὃ ἵνα λείνωμεν. ἔτα ἡ
 λιοτὴ μὲν τὸν τοιούτον ἐκ αὐ-
 τὸν κρυψί· σὺ δ' οἷς λύσιν σκι-
 πόμενος βιβλίω; ἀλλ' ὁ δεινὸς
 τὸν, πρὸς λύσιν γὰρ σὺ, καὶ ἀ-
 ποκαλύψῃ τὰ ἄλλα ὁμῶς γνω-
 ρίσματα, τὸ δ' ὅλον, ἡγεῖσθαι
 μελεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλ-
 πίδας ὁ παρὰ τῶν βιβλιοκα-
 πῶν δὴ ζυγῶν, ἀλλὰ πᾶν
 αὐτὸ, καὶ τὸ καθ' ἡμέραν βίβλιν
 λαμβάνεις, σὺ δ' οἷς συνήγε-
 ρον λεόνιον, καὶ μάρτυρα ἴσι-
 δάσεις, τὸν Ἀττικὸν καὶ Καλ-
 λινον, τὸς βιβλιογράφους· οὐκ,
 ἀλλ' ὁμῶς τινὰς ἀνθρώπους,
 ὑπερίψοντάς σε, ὧς οἱ εὖ ἐπί-
 λωσι, καὶ πρὸς ἰσχυρόν τι-
 νῶς φωτίζοντάς· διον ἵτι
 νῶν συμφρονισαῖα ἀποδείδω

ut maximè ollis fortè cæcu-
 tiāt. sexcēta enim sūt quæ
 repugnant: incessus, obitu-
 tus, uox, obliqua ceruix, u-
 rius fucus, unguenta quibus
 uos soletis excolere: et omo-
 nino, sicut in prouerbio est,
 citim septem elephantos sub
 alis absconderis, quàm unū
 cinædum. Iam cum leonina
 pellis hunc nō occultat, tun-
 speris libello cōiectus posse
 latere? Sed fieri nequit, quin
 te et prodant alia illa uestri
 indicia. In summa, ignorare
 te uideo quòd bonā et splē-
 didam famam nō ab illis li-
 brorum institutoribus, sed à se
 ipso, et quotidiana uitæ mo-
 do petere cōueniat. An uerò
 confidis aduocatos ac tē-
 stes probitatis futuros tibi
 Atticum et Gallinū libra-
 rios? Caue putes, sed sauos
 homines perdituros te, si
 dissinant, ac ad extremam
 paupertatem redacturos:
 quem nunc tandem mode-
 stiore, ac magis cogitantē,
 par erat istorum codicum
 unū

μέν τινι τῷ παιδαγωγῷ τῶν
 τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐ-
 τοῖς τῶν οὐκ ἴστων ταύτων εἰ-
 νίαν ἀποδιδῶσαι δὲ τοῖς ἀν-
 δραποδεκαπύλοις, μίρε γὰρ
 ἀπὸ πολλῶν τῷ ἐφελμενῶν,
 καὶ γὰρ ἐκκεῖνα περὶ δὴ ταῦ-
 τα λεγόντες ἐπαύλασαι, βι-
 βλίω τι τῶν πολυτελέων ἐπι-
 σιμῶν, καὶ μερακίω τῶν ἰσχυ-
 ρῶν καὶ ἔλα λεπτῶν ὠνύω.
 καὶ τὸ πρῶτόν σοι πᾶν σπου-
 δάζεται, καὶ δευτέρῳ, ἀδύ-
 νατον δὲ, πίνετα ἔσται πρὸς
 ἄμφω διαρκῆν. σκόπεα τοί-
 νυν, ὡς ἰδρὲν χρῆμα συμβε-
 λή. ἀξιώ γὰρ σοι ἀφίμενον τῶν
 μηδὲν προσσηκόντων, τίς ἰ-
 τέρων νόσον θοραπύειν, καὶ
 τὰς ὑπερίτας ἰκύνει· ὡν δ' ἄ-
 ῤῃ μὴ ὑπὸ ληπόντων σοι τῶν
 οἰκοδόμων, μετασίλλοιό τινας
 τῶν ἰλουθρόων, εἰς ἐν δ' ἀκύν
 διουσι ἀπειλῆσαι, ὅν μὴ λά-
 βωσι, ἢ πᾶσα ἀπαγορεύσει
 τὰ πρᾶχθέντα ὑμῖν μετὰ τὸν
 πότον, οἷα καὶ πρῶτον ἀσχί-
 φα περὶ σοῦ διηγῆτο θύλα-
 θὸν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ δειγ-
 ματα ἐπιδεικνύς, ἀλλ' ἵγα-

uni cuiuspiam ex eruditis coo-
 priam facere, simulq; ex ista
 nuper extructa domo mi-
 grare: his etiam apud quos
 mancipia prostant, reddere
 partem saltem multorum de-
 bitorum. Etenim his duobus
 præcipuam collocasti ope-
 ram, ut libros possideres va-
 ros, & adolescentes ualidos
 ac robustos mercareris. Pro
 inde considera quàm sit res
 aurea consilium. Nam meo
 quidem iudicio rectissimum
 fuerit, si missa feceris ea quæ
 non magnopere ad te perti-
 nent, ac illum alterum mor-
 bum curaris, & pro mini-
 stris (sic tamē, ut ne perpe-
 tua emptione res domesti-
 cæ deficiant) adbibueris in-
 genuos aliquos, quibus ne tu-
 tum quidem sit si abs te dis-
 grediantur, nisi precio hoc
 redimant, proferre omnia
 quæ uos inter comessandum
 designatis, qualia nuper pu-
 sio tuus obscœnissima de te
 mane domo egressus narra-
 bat, etiā signa ostēdens scele-

γι καὶ μάρτυρες αὖ παρ-
 οχοίμην τότε παρόντας,
 οἷς ὑπαυάκυσσα, καὶ ὀλίγη πλα-
 γὰς ἐνέτριψα αὐτοῦ, χαλκισά-
 νην ὑπὲρ σοῦ, καὶ μάλα δ' ὅτι
 καὶ ἄλλων ἐπικαλίσσῃς μάρ-
 τυρες τῶν ἐμοίων, καὶ ἄλλων,
 ταῦτα καὶ λόγοις διηγούμε-
 νος. πρὸς δὲ ταῦτα ὡ γαβήσα
 μισύς τε γυνέμεν, καὶ φύλαξ-
 τε, ὥς εἴποι, καὶ κατὰ πολλὸν
 ἀσφάλεια ταῦτα ποιῆν καὶ
 πάσχημ' ἔχει· ὥτε μὲν γὰρ μη-
 κίτι ὄργαζέσθαι τις αὖ μετα-
 πάσσει· ὁ δὲ γὰρ ἄνθρωπος ἀπαξ
 παύσεται· αὖ, σκυτὰ ῥαγὶς μα-
 λίσσα. τὸ δ' ἔτ' ὅρου ἰσχυρὸν,
 πὶ μηκίτι ὠνέσθαι βιβλία· ἰ-
 κνωὶ πεπλάσθαι, ἀλλε-
 σσι δὲ σοφίαι, μόνον οὖν ἐπ'
 ἀκρὸν τοῦ χάριτος ἔχει τὰ
 παλαιὰ πάστα, πῶς καὶ μὲν
 ἱστορίαν οἶδεν, πάσας δὲ λό-
 γων τίχνας, καὶ ἑτέρας αὐ-
 τῶν, καὶ ἑκασίας, καὶ ὀνομά-
 των χρησιν τῶν Ἀττικῶν. πᾶ-
 ν σοφόν τι χρεῖμα, καὶ ἀκρὸν
 ἐν παιδείᾳ γιγνέσθαι, διὰ
 τὸ πλεῖστον τῶν βιβλίων· ἡ-
 λυγὰ γὰρ οὐδὲν ἑξέμεναι· ἐν-

ris. ego uero testes facio quos
 quot tunc aderāt, quā in-
 dignē tulerim, et uix ma-
 nus continuerim, iratus tui
 causa, maximē cum unum
 atq; alterum adduceret con-
 firmaturos quae dixerat, qui
 et ipsi eadem multo sermo-
 ne declamabant. In hos er-
 go usus reconde argentum,
 bone uir, ut domi tuto ista
 perpetrare possis. Nam quis
 nunc deinceps ab istis qui-
 bus te assuefecisti, retrahat?
 Non facile cessat canis co-
 rium rodere ubi coepit. At
 illud alterum, ne in posterū
 libros commerces, facile
 obtinebim⁹. Doctus es, sa-
 piens es. Quicquid usquam
 antiquitatis extat, hoc tibi
 modo non in summis labris
 natat. omnem historiam te-
 nes, omne orationis artifi-
 cium, uirtutem, uitia, dictio-
 num Atticarum usum: ac
 planē sciens es, et in omni
 scientiarum genere pri-
 mus, ob librorum acervum.
 Nā quid uetat etiam me tibi
 ciconi-

διαίριβεν, ἰπερὸν χάρις δὲ πα-
 πατώμιν. ὁ δὲ δὲ ἂν καὶ
 ἰριμῶ σε, ἵα τοσούτοι βιβλία
 ἔχωμι, τί μάλιστα ἀναγιγνώ-
 σκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος, τὰ
 Ἀντισθένης, ἵα Ἀριστοφάνους, ἵα
 Πάνου, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἑρ-
 νῆς, ῥήτορες, καὶ τὰ σοφισ-
 τῶν διαχειρίζεαι; ἡμῖν, καὶ
 Διοχάρῳ τῷ Ἀλεξανδρινῷ, καὶ
 γὰρ ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἔτι καὶ
 γὰρ πάλαι οἶδας, καὶ γινώσκεις
 αὐτῶν ἵκαστον; ἢ ἁπλοῦς
 καὶ τὸ ἔμπροσθεν ἀποδίδου, καὶ
 γινώσκεις καὶ τὰς βίβλους, τὸ Ἀρ-
 ματολόγιον; αὐτὸ δὲ ἂν οὐκ ἔστι κα-
 θήκη, ὅθεν ἔρως, γινώσκεις
 σὺ αὐτῶν; τὸ τοιοῦτον καὶ μά-
 λιστα θαυμάσας αὐτοῖς, τίνα
 ἀπὸ ψυχῆς ἔχωμι, ἵα τὰ βι-
 βλίων, ὅποιον αὐτὰ χρὴ
 ἀναγιγνώσκεις. πότε δὲ ἀναγιγνώ-
 σκεις, μὴ ὁμίλῃς; ἀλλ' ὁ δὲ
 ἔωρα καὶ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ οὐ
 αἶψα· πότερον ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ
 ἢ ἐπὶ τῇ ἡδονῇ; ἢ πρὸς τὸ λόγον; ἀ-
 λὰ καὶ πρὸς σκέψιν μάλιστα
 τοιοῦτον τοιοῦτον μὴ δύναιτο
 τὰ βιβλία, καὶ μὴ ἐγγράφει τὰ
 σκευῶν, καὶ τὰ ἐγγράφει μάλιστα

ciconiam pinfere, quando
 decipi te iuvat? Ego uerò
 perquam uelim fieri abs
 te certior, cum tot tibi libri
 sint, quibus potissimum te
 occupes, Platonis, Antistheo-
 nis, Antilocho, Hipponactis?
 Aut X spretis his, magis rhe-
 tores in manibus habes, &
 Aeschynis orationem aduer-
 sus Timarchum legis? An ue-
 rò iam antè hæc omnia tibi
 sunt clara, nec est cur legas.
 at in Aristophane & Eupo-
 lide totus es? Scin Baptus?
 percurristi totam fabulam?
 Nam alicubi tetigit te poe-
 ta. nunc ubi puduit te agniti
 flagitij? Hic autem iterum
 miramur quali animo, qua-
 libus manibus libros uerses.
 Quando innum interdiu? quod
 nemo unquam facere te ui-
 dit. At noctu. An cum istis
 alijs es intentus: aut ante ue-
 stra exercitia, quæ nisi cum
 caligine terra est obducta,
 aggredi nō ausis? Missos ue-
 rò fac libros, ac tuam rem
 potius cura, quanquam hoc

μέδ' ἐκείνῃ· αἰλιθῶς δὲ
 τίω τὸ Εὐριπίδην Φαίδραν,
 ἢ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγα-
 νακῆσαι, καὶ λίσσασθαι,
 οὐδ' ἂν σκώτερ' φρίσσουσιν τὸν σο-
 φιστῆν,
 Τριμνάτ' οἴκῳ μὲν πῖσι φθού-
 γῳ ἀφ' ἡ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ δ-
 μοίᾳ νότῳ δειγνύσθαι, ἴθι, ὠνὲ
 μὲν βιβλία, καὶ οἶκος κατὰ κλή-
 ρας, ἴχθι, καὶ λαμποῦ τίω δόξ-
 εαι τῶν ἐτημάτων, ἰκανόν
 σοι καὶ τῆτο· προσάψῃ δὲ μοι
 δῖπῳ, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ
 ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ πα-
 λαῶν ἀνδρῶν λόγους καὶ πειή-
 ματα, μηδὲν δεινὸν σε ἔργα
 σμεῖναι. εἰ δὲ ὥς μάτῳ ταῦτο
 τά μοι λιλέρσται, καὶ κατὰ
 τίω παροιμίαν, Αἰθίοπα σμύ-
 χειν ὑπὸ χαρῶ. σὺ γὰρ ὠνέσθῃς,
 καὶ χρέσθῃς ἐξ ἑδῆν, καὶ κατὰ
 γυλαδικήν πρὸς τῶν πικρα-
 δαυμένων, οἷε ἀπόχρη ὠρι-
 λῶσαι, οὐκ ἐκ τοῦ κάλλους
 τῶν βιβλίων, ἔδ' ἐκ τῆς πι-
 λυτελέας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 φωτὸς καὶ τῆς γνώμης τῶν
 γιγνασθέντων. σὺ δὲ εἰς ἑσπασύσεις τίω ἀπαλοσύειαν, καὶ

ὑπὸ κα-

quoque indignum est, debue-
 rasque Euripidis Phædrā sola-
 tem uereri, quæ mulieribus
 succenset, ac inquit:

Nullas tenebras exprouescēt
 conscias,
 Neue ædium uocē latebræ
 edant, timent.

Quod si omnino decreui-
 sti tuo morbo blandiri, age
 abi: mercare libros, domi cō-
 clude, fructuæ partorum bo-
 norum gloria, hac scilicet
 contentus: caue uerò tāgas,
 aut lectur⁹ aliquid aperias,
 ne sit in ore tibi ueterum ali-
 qua oratio aut poema nihil
 malè de te meritōrū. 2. Nō
 sum nescius hæc frustra à
 me disputari: ὦ nugæ esse
 meras, iuxta adagionē, Ac-
 thiopem lauare. Nam tu nō
 cessabis libros coemere, cū
 ab eruditissimis quibusque ri-
 deberis, quibus non hoc agi-
 tur, ut libri niteant, ὦ ma-
 gnifici sint, sed ut utiles uer-
 bis ὦ sententijs uerborum.

An uerò speras ista opinio-
 ο

ἐπιβαλὺν τῇ δόξῃ ταύτῃ,
 καὶ ἐκ πλεονεξίας τῶν πλεόνων τῶν βιο-
 βλήτων, ὅτι ἀδυνάτοις καὶ οἱ ἄμα-
 θιταί, τῇ ἰατρικῇ τὸ αὐτὸ σι-
 ποιῶσιν, ἰλιπαροῦντες τὰς νόσους
 καὶ οἰκνύοντες ἀργυρὰς πει-
 ρᾶναι, καὶ σμίλιναι χρυσόκολλῃ-
 τας, ἐπὶ τῶν καὶ καὶ χρύσεα ἀδαι τὰ
 τοιαῦτα. οἱ δὲ καὶ ὅπως χρὴ
 μὴ χειρὶ ἀδαι αὐτὰ, ἴσασιν,
 παρὲν δὲ τις εἰς τὸ μῖσον
 τῇ μιμητικῇ, φλιβοτόμεν
 οὐ μάλιστ' ἐκονημένον ἔχον, ἰα-
 τρὸς μὲν, ἀπὸ ἡλλοῦ τ' ὁ-
 δυνάτω τ' νοσοῦντα. ἴσα καὶ καὶ γι-
 λιοῖσιν τινὶ τὰ σὰ ἀκάνω,
 τὸς καὶ τὸς ἐπίσκοποι, καὶ
 ὅπως τὸς καὶ τεχνίτας αὐτῶν, ξυ-
 ρὸν καὶ μαχαίρας, καὶ λάτο-
 πῆρας σύμμετρον ἔχοντας. ἴσα
 καὶ ἀμαθὲς καὶ ἰδιώταις, πλεόντων
 μαχαίρας πρὸς τὴν ἰατρικὴν, καὶ
 λάτοπῆρας μεγάλας ὅτι μὲν κα-
 σιν γινώσκοντα αὐτὰ ἀδυνάτοις
 τας, ἀλλὰ τὸ γινώσκοντα ἐκ τῶν
 τοιαύτων, ὅτι ἔχοντες καὶ
 οἱ πολλοὶ παρὰ τοῖς γένοιτο
 αὐτῶν, πρὸς τὰ ἰατρικὰ λάτο-
 πῆρας προσελθόντες, ἴσα καὶ
 plerique apud vicinos tondent,

ne tuam inscitiam posse oc-
 culere, & codicum multi-
 tudine permouere vulgus?
 Nescis autem quod imperi-
 uissimi medici idem faciunt,
 qui eburneis uirgulis, & ua-
 sculis quibus sanguinem eli-
 ciunt, argenteis, scalpellisq;
 auro insignibus superbiunt:
 cum uero horum iam usus
 est, ne in manus quidem re-
 lictae capere sciunt: alius au-
 tem quispiam in mediū pro-
 lato phlebotomo, rubigine
 quidem ambeſo, sed bene a-
 cuto, aegrum morbo leuat.
 Sed ut iuatum rerum magis
 iocosam faciam compara-
 tionem, ad hos mihi tonso-
 res aspice, & inuenies eos
 qui artifices optimi sint, no-
 uaculam tantum ac forpi-
 cem & mediocre speculum
 habere. Sed ignaros artis,
 etiam si infinita specula &
 forpices proponant, non ta-
 men latere, artis quod nihil
 calcant tonsoria. Acciditq;
 hoc risu dignissimum, quod
 AA 5 muntur.

ἀποτιζέσθαι, καὶ οὐ τοίνυν ἄλ-
 λ' οὐ μὲν διὰ τὸν χρόνον αὐ-
 τὰ βιβλία, χρόνον δὲ καὶ
 τοῖς ἐκ αὐτοῦ χρόνον. καὶ τοῖς
 δὲ ἔχουσιν ἐδιδόναι βιβλία, πῶς
 ποῦν, ἀλλὰ τὸ τῆς ἐκείνου ποιῆ-
 σιν τῇ φάτιν ἐκτακτικῶς
 νος, ὅτι καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἰ-
 δία, ὅτι τῶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 φασὶν ἐπιτρέπει. ταῦτα γὰρ οὐκ ἔστιν, ὅτι βιβλίων
 παρ' ἐκείνου πρὸς οἱ πρὸς δὲ τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι καὶ ἀπ' αὐτῶν
 ἰσχυρῶν πρὸς οἱ πρὸς δὲ τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι καὶ ἀπ' αὐτῶν

mutur. Et tu alij β quidē cui
 usus esset, commodare librū
 certē posses, ipsis uī non po-
 tes: tamen si nulli commoda-
 sti unquam, facisq; hoc tan-
 tum quod canis in praepe,
 qui cum bordeo non uesca-
 tur, equum tamen uolentem
 pasci, haud sinis.

φασὶν ἐπιτρέπει. ταῦτα γὰρ οὐκ ἔστιν, ὅτι βιβλίων
 παρ' ἐκείνου πρὸς οἱ πρὸς δὲ τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι καὶ ἀπ' αὐτῶν
 ἰσχυρῶν πρὸς οἱ πρὸς δὲ τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι καὶ ἀπ' αὐτῶν

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

A R G U M E N T U M.

Indocilum quendam, qui coemptione librorum famam do-
 ctrinae aucupabatur, ridet: & sumit exordium statim à pro-
 positione.

a Nam quo pacto.) Confirmatio dicti. b Et ut dem.)
 Pernitio. c Actu apertis.) A' Contrario accommodat
 similitudinem. d Sed hoc.) Lectio utilis. e Sed Helico.)
 Modò montem, modò fluuium, modò instrumentum musicum
 significat. f Nam cum pastore.) Tractat collationem.

g Non credo te.) Redit ad argumentum. h Quicquid
 Demosthenes.) Certum est, Demosthenem officis descrip-
 se sua manu Thucydidis historiae, non aliam ob causam, quàm
 ut fideliter eius scripta memoria complexus, dictionem flo-
 ridam imbiberet, familiaremq; sibi redderet. Agathens Smyr-
 neus historicus libro 2. Historiarum huius facit mentionem.

i Sylla.) De huius Syllae rebus gestis Plutarchus, qui to-
 tam eius descripsit uitam. k Quòd si librorum.) Ab absur-
 do. l Age uerò si non est.) Inductio προσομιλητική, Pla-
 tonica propositio, & locupletandae orationi accommodatissi-
 ma. m Quid cani cum balneo.) Hoc adagiū Erasmus in Ada-
 giorum

giorum Chiliadib. dicit, quadrare in eos, qui ad rem quam-
piam prorsus sunt inutiles, ita ut in balneo nullus est omnino
eorum usus. Eo utitur etiam Lucianus in Parasito. n. Fuit
non ita.) Narratuncula seu *Ἀνέκδοτα*, de re nata artificiosissi-
mæ comparationes. o. Ficulneis sensibus.) Proverbum
in inutiles, infirmos, in nihil homines: à ligno ficulneo, quod
debile, fragile & inutile est. Horatius:

Olim truncas eram ficulnus, nullis lignum. &c.

Theocritus in Operarijs: Stringite collectores manipulos, ne
quis præteriens dicat: O' ficulne homines, perit & hæc mer-
ces. p. Theristes.) Græcorum omnium qui ad Troiã venerunt in-
disimulatus fuit, idemq; ignavissimus: altero oculo strabo, altero
pede claudus, angustissimis humeris, & ad pectus ubi contra-
ctis, vertice acuminato, raro capillitio. Vide de Iug. Neri &
Thersitæ, de forma contendentiũ, inter Morniorũ dialogos.
q. Hæc cum.) Amplificatio. r. Cum Iux.) De Iux & capite
Orpho fabula. s. In nigrum Pontum.) Id est, in mare. t. Cõ-
diderunt.) Ita ut nene & Bacchion apud ipsos, hoc est Bacchi
oraculũ. u. Neanthus.) Neanthus à canibus infeliter di-
scerpitus. x. Ego uerò Dionysiu.) Dionysius etiã pessilentissi-
mus ille Sicilix tyrannus, tragædias & comædias, ut alia mit-
tam, condidit: qui expulsus imperio, Corinthi pueros literas
ac musicam mercede docuit, ut ante alios Cicero epistolarũ
ad Atticum libro nono tradidit. unde proverbium factum
est, *Ἀπορίτης ἢ Κερίας*: quoties neminem tam sublimi esse
fortuna ostendere uolumus, qui non etiam ad humilẽ & abie-
ctam ruere possit. At uerò hunc Dionysiu ob Irticiã de tragæ-
diæ utictoria perisse, testis est Plinius. Sed quoniam plura tam à
Græcis quàm Latinis de Dionysio scribuntur, & ea notissima
sunt, ea recensere supercedeo. y. Philoxeno.) Notissima
est etiam Philoxeni historia, quem in lapidicinas, quas lato-
mias & lithomias Græci uocant, Dionysius tyrannus detru-
xit, quòd eius poematibus illudebat. Cicero in Epistolis ad
Atticum lib. 4. Philoxeni animam probat, qui maluerit in car-
cerem reduci, quàm assentari tyranno. Idem Lucianus de
Mercede feruentibus: *Ἀλλὰ πῶς ἔχρησεν τὸν πόλεμον, ὡς τοὺς Ἀθηναίους
Ἀπορίτης ἢ Κερίας.* Quod si tu laudes, protinus in Dionysij la-
pidicinas relegaberis. Hoc nomine carcer erat insignis,
quem Dionysius extruxerat.

z. Atichyli pugillare.)

Flavius

Huius sit mentio in Demosthenis encomio. poeta fuit Tragicus, quem, ut Philostratus scribit, Athenienses tragædiæ parentem appellauere. Tragædias scripsit potando, ut scribit Plutarchus cum Athenæo. Vixit tempore Pythagoræ & Pindari, Lyrici poetæ. A Et tamen his.) Hic diligenter considera, quantum puritatem sermonis exigit à scriptore Lucianus. qui cur ista reprehendat, potissimum ultimum versiculū, uix Græcè doctissimus aliquis opiner uiderit. B Duo autem sunt.) Quid ex authoribus sit discendum. C Sed quod sunt.) Argumentum insecitæ. D Bellerophontes.) Idem in Apologia pro Mercede cōductus, & Plautus in Bacchidibus: Alia Bellerophontem iam tuus me fecit filius. E Demetrius.) xj, a mista. F Scire autem.) Interrogatio, facti suggillatio à sine. G Sed fortassis hac.) Dilutio amara. H As fieri non potest.) Alia causa. I Fertur quoq;.) Comprobatio à simili factō. K Nam nescio quo.) Dilutio à qualitate personæ. L Quid hoc mirum.) Amplificat exemplo. M Nam quod opinare.) Tertia causa. N Verūm heus.) Dilutio à personæ regis. O Mandragoræ.) De Mandragora multa annotauimus in Timone, & Demosthenis encomio. P Si Bassus.) Amplificatio ab exemplo. Q Leonina pelle.) Mos tegēdi se pellib. antiquis fuit, unde *λεων* in Herculis, caprina Iouis. Verūm ut Leonina Herculem non facit, ita nec cuculla monachum. R Sed fieri.) Obiurgatio seria. S Non facile cessat canis.) Prouerbiū de mala consuetudine, à qua quis dein de non facile auelli potest. Magna enim uis est assuetudinis in primis annis, nec facile quis cōtra eam agere solet, aut potest. T Doctus es, sapiens es.) Ironia. V Ego uerò perquā.) Interrogatio distributa. X Aut spretis.) Alia obiurgatio ab inutili. Y Quod si omnia.) Epitrope ironica. Z Non sum nescius.) Epilogus. * An uerò.) Obiurgatio à spe inutili insecitæ. β Et tu alij quidem.) Claudis suo more, celebri & scito dicto, sicut ferè omnes sermonum suorum particulas solet. Canis enim in præsepi siue stabulo cubans, in eos dicitur, qui nec ipsi fruuntur re quapiam, neque reliquos sinunt uti. Vtitur eodem in Timone, ubi plura annotauimus. Ad similem insaniam pertinet illi uersus Horatii in 2. Sermonum.

Si quis enat cytharas, emptas comportet in unum, &c.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ. DE DOMO.

Iacobo Micyllo interprete.

A R G V M E N T V M.

Obliqua quædam domus laudatio est, cuius & situm & structuram, & tecti exterarumq; partium ornamenta, postremo etiam parietum picturas describit, additis passim amplificandi gratia etiam similitudinibus quibusdam. Atq; hæc omnia sub disputationis seu contentionis quadam figura, qua de pulchritudine domus, utrum ea videlicet ad invitandū & inuandū oratorē in ea dicentē plus prosit, an noceat, disputatur. Cuius quidem affirmatiua pars priore loco tractatur, ab effectu & potestate pulchritudinis comprobata: additis & exemplis & similitudinibus eodem pertinentibus. Altera autem, ac negatiua, per prolepsin subiungitur. Pingitur enim alia quædam alterius oratio superiore rei cedere, & similitudines, & quæ de utriusque pulchritudinis à superiore afferantur, per inuersionem conuolare, ipsa autem tuam sententiam ab alijs elegantiz ac pulchritudinis effectibus, præterea & Herodoti testimonio, & ipsorum auditorum exemplo, confirmare. Ac in priore quidem parte situs domus & tecti, exterarumq; partium elegitia depingitur, in posteriore uerò parietū picturæ describuntur, ut ex ea quoq; re nouitas ac gratia quædā scripto accedat.

Ἰτα Ἀλέξαν-
δρος ὁ μὲν ἐπι-
δόμῃσιν ἐν τῷ
κύβητι λίσσας
αἶας, καλόν

τι καὶ διακογὺ τὸν ποταμὸν
ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῆς βαθεῖν, καὶ
προσώπῳ ὄξυν, καὶ νύξας
αἶας ἰδὼν, καὶ θέρωνε ὥρα ψυ-
χρὸν, ὥστε καὶ ἐπὶ προσώπῳ

adeò etiam, ut si iam antea manifestum eum morbum
quo postea ex illo agrotare cepit, prauidisset, non fa-
cile ab

Ῥγο Ἀλεξάν-
δρος quidem
expetiuit in
Cydno laua-
ri, cum pul-

chrum adeò et perspicuum
fluum eum cōspicatus es-
set, deinde ὥ τὸ profundum,
ὥ leniter cōcutatum,
ὥ aestatis tempore gelidū
cōcutatum, ὥ

τῇ νόσῳ, ὅν' ἐνόησεν ἀπ' αὐ-
 τῆ, δεικνῆναι οὐκ αὖ τὴν λυγρὴν
 ἀποσχιδάει, οἶκον δὲ τις ἰδὼν
 μεγαλὴν μέγιστον, καὶ λιάνλαι
 λιάνωτον, καὶ φωτὶ φαεινότερον,
 καὶ χρυσῷ τιταννότερον,
 καὶ γραφαῖς ἀσπρετέστερον, ἐν
 αὐτῷ ἐπιθυμῆσαι λόγον ἐν αὐτῷ
 διαθιδάει, ἢ τόχῃ περὶ τοῦτο
 τὴν διατρίβειν, καὶ ἐν οὐδὲν
 μῦσαι καὶ ἑλλεμπρεῖσθαι,
 καὶ βροῦς ἐμπληῆσαι, καὶ ὡς ἐν
 μάχῃ, καὶ αὐτὸς μὲν τὴν
 λιάνλαι αὐτὸς γράφειν: ἀλλὰ
 πρὶν καπύσαι ἀκρυβῆς, καὶ
 θαυμάσαι μιν, ἄπεισι, λυ-
 γρὸν αὐτὸν καὶ ἀλογον λιάν-
 λιπῶν, μήτε πρὸς αὐτὸν, μή-
 τε πρὸς μελῶσαι, ὥς πῃ τις
 αἰκνύει, ἢ φέρον σιωπῆν
 ἱγνύναι: ἡ γὰρ καὶ, ἢ φιλο-
 μάλα τινες, δὲ πρὸς τὰ αὐ-
 μορφότατα ἱρωτικὸν τὸ ἔρ-
 γον, ἀγροικία δὲ πολλή, καὶ
 ἀπειροκαλία, καὶ πρὸς τὴν γῆ-
 ἀμι-

cilè ab illius lauacro ab-
 stinere se potuisse uideat-
 tur. Domum autem si quis
 uideat mole maximam, for-
 ma pulcherrimam, luce cla-
 rissimam, auro fulgentissi-
 mam, denique et picturis
 floridissimis, non expetat in
 ea orationem uelut testato
 relinquere, si forte circa hoc
 studium uersetur, et cele-
 brari intus et inclarescere,
 ac uoce illam implere, et
 quammaximè licet, etiam
 ipse pari quadam pulchri-
 tudinis illius esse: sed statim
 postquam diligentius paulo
 contemplatus illam atque ad-
 miratus tantummodo fue-
 rit, iterum inde abeat, mu-
 tam, et orationis expertem
 illam relinquens, neque allo-
 quendo quicquam uidelicet,
 neque sermonem conferen-
 do, perinde atque elinguis
 aliquis, aut qui inuidia qua-
 dam tacere decreuisset? At

Hercle neque honesti aut studiosi ullius officium hoc,
 neque eius qui pulcherrimarum rerum amore teneatur,
 sed rusticitas multa atque inscitia est, et præterea amuo-
 sum

ἡμεοῖς, τῶν ἡδίστων αὐτῶν
ἀπαιξιοῶ, καὶ τῶν καλλίστων
ἀποξενιοῶ, καὶ μὴ σμικρύναι,
ὥς ἔχει αὐτὸ πρὸς τὰ ἐνάμα-
τα νομῶ. ἴδιώταί τι, καὶ πῶς
παιδομελούς ἀνδράσι· ἀλλὰ
τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κενεῖν τῷ
τοῖ ἰδῆναι μόνον, καὶ περιβλή-
ψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ πρὸς
εὐκλειᾶν, καὶ πρὸς τῷ ἐροφίῳ
ἀνακινῆσαι, καὶ τῷ χάρα' ἐπισύ-
σαι, καὶ κατ' ἡσυχίαν ἡδύνασαι,
ἀλλὰ τῷ μὴ αὖ δυνάσθαι ἀ-
ξίον τι τῷ βλεπομένῳ εἶναι.
ἴσται δὲ μετὰ παιδικῆς ἔχει τὰ
καλὰ, ὅτι αὐτὸ οἶμαι, ἀγαπῶ-
σιν, ὅψιν μόνον λαμπροῦς
καὶ τὸ τέρπνον· ὅτι ἂν ὑπο-
μῖναι ἄφρονες διατῆς τῷ ἰσχυ-
ρῶς γινώσκει, περιάσκει δὲ,
ὥς εἶναι τι, καὶ ἰνδιαιτρίψαι, καὶ
λόγῳ ἀμείψασθαι τῷ εἶναι. ὅ
δὲ ἀμοιβή, ὅτι ἴσται· τῷ εἶ-
πον μόνον (τοῦτε μὲν γὰρ ἴσται
ἐκείνῳ τῷ ὑποκρίναι μετὰ κίῳ
ἴσται, τῷ ἐκείνῳ εἶναι
ὑποκρίναι.

sum certè & barbarum
quiddam, suauissimis rebus
se ipsum uelut indignū ab-
stinere, & à pulcherrimis
uelut exulem relegare, neq;
intelligere quòd non eadem
circa spectacula lex posita
sit idiotis siue indoctis, &
eruditis uiris: sed illis quidē
sufficit commune hoc, uide-
re solum, & circumspicere,
atque oculos circumferre,
ac sursum uersus cælum spe-
ctare, manumq; attollere, et
cum silentio uoluptatem ca-
pere, praemittu ne quid non
satis dignum his quæ spe-
ctantur, dicendo proferat.
At qui cum eruditione fixe
iudicio aliquo spectat ea
quæ pulchra sunt, ille haud
quaquam, puto, contentus
erit uisu tantum, id quod de-
lectabile est, decerpere, aut
mutus spectator pulchritu-
dinis esse: sed enitetur, quo-
ad fieri potest, & immora-

ri in eo, & oratione cōpensare uisum. Cæterum cōpensatio
ea, non laus modò domus (nam hoc quidem fortassis adole-
scentem illum insulare decebat, Menelai uidelicet domum

ὑπὸρικπιπλῶχθαι, καὶ πρὸς
 τὰ ἐν ἄρκτῳ ἑσπέρῃ, ἢ ἰλίφασιν.
 ταῦτα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ἀ-
 παικάζειν, ἅτι μὲν δὲ ἐν γῇ
 ἑσπέρῃ τι ἄλλο ἰωρακότι) ἀλ-
 λὰ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτῇ ἐν αὐτῇ, καὶ
 τὰς βελτίστες συγκαλίσσαντα
 λόγων ἐπίθεσιν ποιῆσαθαι,
 μὲν ὅτι τὸ ἐπὶ αὐτῇ καὶ τὸ το γί-
 νοιτε αὐτῇ. καὶ τὸ πρῶτον ὑπὸ-
 ρέδιστον, ἡμῶν, εἰκὼν ἐπὶ αὐτῇ
 ὅτι ἐν ὑποδοχῇ λόγων αὐτῇ
 πειθαρχέει, καὶ ἐπὶ αὐτῇ καὶ
 δύναμις μισθὸς αὐτῇ, ἡμίμα καὶ
 αὐτῇ, ὅτι πρὸς τὰ αὐτῇ, σιω-
 πητῶν, καὶ τῇς λιγυμῆτις
 παρακοιλευθῶν, καὶ πρὸς αὐ-
 τῇ τὰ τιλοῦτα αὐτῇ φωνῇ,
 καὶ τῇς ὑστάτοις τῶν λόγων
 ἐμφορῶν μᾶλλον δὲ, ὅτι
 αὐτῇ τις δύναμις ἀκροῦν, δια-
 μνημονεύει τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ
 τὸν λίγοντα ἐπὶ αὐτῇ, καὶ αὐ-
 τίθεται ἐν αὐτῇ ποιῆμα
 ὅτι πρὸς αὐτῇ· εἴη τι πᾶ-
 σχουσι πρὸς τὰ αὐτῇ
 ἢ πειθαρχέει αἰσθητικῇ ἐπὶ αὐ-
 τῇ

cum admiratione quadam
 spectare, & cum his quæ in
 cælo pulchra sunt, ebur &
 aurum ipsius comparare, ut
 qui in terris pulchrum aliud
 nihil uidisset) sed & dicere
 in ea, & optimis quibusque
 conuocatis, orationis spe-
 cimen exhibere, pars quæ
 dam laudis hoc quoque fue-
 rit. Atque ad cō rem suauissi-
 mā arbitror esse, domū pul-
 cherrimam ad suscipiendas
 orationes adaperiam, lau-
 disq; & cōprecationis ple-
 nam, paulatim ipsam quoq;
 perinde ut antra, voces refe-
 rentem, & his quæ dicun-
 tur, respondentem, & pro-
 tendentem postrema sermo-
 nis, & ultimis uerborū im-
 morantem: imò uerò, quem
 admodum docilis aliquis au-
 ditor solet, ea quæ dicta
 sunt, memoria repetentem,
 & cum qui dicit, laudātem,
 ac permutationē baudqua-
 quam à Musis alienam cum
 ipsis facientē: quale quiddā

accidit & speculis pastorum tibijs & cantu resonantibus,
 uoce

ἄλλα, τῶν φωνῶν ἱκανίστης
κατὰ τὸ αὐτίτυπον, ἢ πρὶς
αὐτῶν ἀναστρέφεται· οἱ δὲ ἰ-
διῶται νομίζουσι παρὲναι τι-
νὰ εἶναι τῶν ἀμειβεμένων τὰς
ᾤοντες ἢ βῶντας, ἢ μίσεις
παῖσις ἐρεμνοῖς καὶ οἰκίσας,
καὶ λαλῶσαν ἐν τῶν πατρῶν
ἐνδοξῶ. ὁ μοι γοῶν δὲ καὶ καὶ
συνῆλθαι οἶκον πολυτι-
μίαν ἢ τῷ λίγῳ· ὅ γινώμην, ἢ
πρὶς τὰς λόγους ἰσχυρίζαι,
καὶ αὐτὸς τι καὶ ἐπὶ θαλάσ-
σης ὅτι θάλασσα, οὐ γὰρ ἀσ-
ρεῖ τι, διὰ τῶν ἰσχυρίων, ἐπὶ
τῶν ψυχῶν καλῶν, ἢ τὰ πρὶς
αὐτὴν κομῶσαν ἰκανῶς τὰς
λόγους. ἢ τῶ μὲν Ἀχιλλεὺς πε-
σόμενος τῶν ἐφ' ἑαυτὸν ἰσχυρίων
ἐπιτάται κατὰ τῶν φρονέον-
των ἰσχυρίων, καὶ ἰσχυρίων ἰσχυρίων
αὐτὰ περὶ μὲν ὅ, ἰσχυρίων-
ται καὶ πρὸς ἑαυτὸν πρὶς τῶν
τῶ πολέμου ἐπιθυμίας, λίγῳ
δὲ σπεινῶ μὴ ἰσχυρίωνται
πρὶς ἑαυτὸν χωρίων. καὶ τοι
Σωκρά-

uocem in contrarium reper-
cussa, atque in se ipsam re-
uertente. Idiotæ autem ὅ
indocti putant a uirginem
quandam esse, quæ canenti-
bus uel clamantibus hoc mo-
do respondeat, in medijs ali-
cubi præcipuis habitatem,
ac loquentem intus de rupi-
bus. Mihi itaq; uidetur unā
cum magnificentia domus
ac sumptu, etiam dicentis a-
nimus attollere sese, ὅ ad
perorandum exornari, uirpo-
te cui ipse quoque uisum sub-
ministrat ac subiicit nonni-
hil. Ferme enim intus per
oculos permangat ac descen-
dit ad animum usque pul-
chrum aliquid, ad quod de-
inde ille exornatam ὅ cō-
positam orationem foras e-
mittit. An uerò Achilli cre-
dimus, uisum armorum in-
tendisse illum contra Tro-
ianos impetum, ὅ postquā
idem illa experiendi tantum

gratia induisset, elatum fuisse, ὅ ueluti sublimem ad
belli desiderium abreptum: orationis autem atq; dicendi
studium non eodem modo pulchritudine locorum accendi?

Σωκράτης μὲν ἀπὶ χροσὶ πλά-
τανος οὐφύει, καὶ πρὸς οὐθι-
λῆς, καὶ περὶ διαγωγῆς, μισ-
τὸν ἀπὸ τοῦ ἰλίου, ὡς ἀνταῖον
θα καθεζόμενος, φασίλην τὴν
τὴν μυρρινετρίαν καὶ ἑρκενσύντο,
καὶ τὴν λυσίαν τὴν κεφάλαν λέ-
γον διύλιγχι, καὶ τὰς μάσας
ἐκάλει, καὶ ἐπὶ σὺν ἑξῆς αὐ-
τὰς ἐπὶ πλὴν ἱερῶν, συμπε-
ριληψομένης τῶν πρὸς τὴν ἱερ-
ταν λόγων. καὶ οὐκ ἠσυχνέει γί-
γνουσιν ἀνθρώπων, παρακαλῶν
παρθένους, συνιστομένης τὰς
παιδευαμένας ἐς τὴν ἑταῖαν
λὸν χωρίον αὐτὴν εἰώμεθα καὶ ἀ-
πλῆντες αὐτὰς ἰλίου: καὶ μὴ
οὐ κατὰ γινεσθὶν μόνον, ἀλλὰ
κατὰ πλατάνου καλλῶν ὅτι ὑ-
ποδοχὴ, ἀλλὰ αὐτὴν πλὴν ἰλίου
πρὸς κατὰ πλάνου, πλὴν βασι-
λῆος λέγει τὴν χρυσῶν. ἐκεί-
νους μὲν γὰρ, ἐν τῇ πολυτι-
μῇ μόνον τὸ θάνατον, τίχουσι δὲ,
ὡς ἀλλῶν, ὡς τῶν ψι, ὡς τὸ σύμ-
μιτρον ὡς τὸ σὺν ἑμῶν ὡς σὺν ἑ-
γασσι, ἀλλὰ κατὰ μίμνηται τῶν
nis in magnificentia ac sumptu consistebat, ars autem,
uel pulchritudo, uel delectatio, uel concinnitas partium,
uel iusta etiam proportio, nulla respondebat: neque
etiam

Atqui Socrati quidem satis
fuit platanus illa ingeniosa,
et herba uirescens, et fons
perspicuus non longè ab il-
lisso, atque ibi residens, cum
Phædram illum Myrrhinus
suum uerbis eludebat, ac Ly-
sia Cephali illius filij oratio-
nem redarguebat, tum Mu-
sus quoque accerscebat, crede-
batque uenturas eas esse in so-
litudinem, et coadiuturas
se ad illam tum de amore in-
stitutam orationem. Neque
uerebatur homo senex aduo-
care uirgines ad bonos amores
masculos intelligendos. Nos
autem in locum adeò pulchrum
non putamus eas uel inuoca-
tas uenturas esse? At sane non
in umbra solium, aut sub pla-
tani pulchritudine receptas
culum hoc erit, neque etiā illa
ad Illissum amoenitate reli-
cta, Regis domum auream
cum hac contuleris. Nam
illius quidem admiratio om-
etiam

χρυσῷ, ἀλλ' ὅν βαρβαρικὴν
 τὸ διαμα, πλεῖτον μόνον, καὶ
 φθόνον τῶν ἰσχυτέρων, καὶ σύ-
 διαμοιρασμὸν τῶν ἰσχυτέρων, ἰ-
 ππώνων δὲ ἡ δακμὴ πρὸς αὐ-
 τοὺς γὰρ ἱμελλοῦν τοῖς Ἀρσά-
 δαις τῶν βασιλέων, καὶ πρὸς τὸ
 τὸν πνέον ἰπποδρόμον τὰς ἐπι-
 δόξεις, καὶ ἡ ἰφρύντις, καὶ ἡ
 παυνοῦνται οἱ διαταῖ, ἀλλ'
 ἕκαστος ἐκπλαγέσθαι· ἡ φιλο-
 κλεια γὰρ, ἀλλὰ φιλοδοξία·
 τοῖς αἰσιν οἱ βαρβαροὶ. τούτου
 δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, καὶ κα-
 τὰ βαρβαρικὴν τινα ὀφ-
 θαλμὸν, καὶ κατὰ Περσικὴν
 κινῶ ἀλαζονίαν, ἡ βασιλικὴν
 μεγαλαυχίαν, καὶ πλεονε-
 κτίαν μόνον· ἀλλὰ σύνθετος θια-
 τὴ δωμάτων, καὶ ἔτι μὲν
 τῇ ὀφθαλμῷ ἡ κρίσις, ἀλλὰ τις
 καὶ λογισμὸς ἰπποδρόμου
 τοῖς ἀγόμενοις. τὸ γὰρ τῆς
 τι ἡμίρας πρὸς τὸ κάλλιστον
 ἀποκρίπαι, κάλλιστον δὲ αὐ-
 τῆς, καὶ πιθανέτατον, ἡ
 ἀρχή.

cium, sed & consideratio aliqua atq; estimatio verba se-
 quantur. Nam c quod & ad pulcherrimā dici partem reo-
 spectit (pulcherrima autē ipsius pars, & amabilis maxime

etiam auro sparsim ac mo-
 destè ornata erat, sed erat
 spectaculum planè barba-
 rum opulentia mera, & ino-
 vidia aspicientium, & feli-
 citatis iactantia ijs qui eam
 possidebant: quod autem ve-
 re laudares, nihil illi ade-
 rat. Neque enim ratio ulla
 erat Arsacidis pulchri, neq;
 ostentationes suas ad volu-
 ptatem comparabant, neq;
 etiam curabant, laudaturis
 ne eam essent spectatores,
 an non, sed hoc solum, ut cū
 stupore quodam intueren-
 tur. Non enim honesti amā-
 tes, sed diuitiarum studiosi
 barbari sunt. At huius do-
 mus pulchritudo, nō ad bar-
 baricos aliquos oculos, neq;
 ad Persicam arrogantiam,
 aut regiam iactantiam com-
 parata est, neq; pauperem
 modò spectatorem: sed inge-
 niosum aliquem postulat, et
 cuius non solum in visu iudi-

ἀρχή· καὶ τὸν ἥλιον ὑπερ-
 ψαῖα δούλι· ὑποδέχισθαι, καὶ
 τὰ φωτὸς ἐμπιπλάσθαι ἐν
 κέρι, ἀναπιπλάμειν τῶν
 θυρῶν, ἡ δὲ καὶ τὰ ἱερὰ βλίσ-
 ποντα ἰπτοῖσιν ἐπαλαῖσι, καὶ
 τὸ τὸ μένος πρὸς τὸ πλάττειν,
 καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὑψοῦν.
 εἴμεν, καὶ τῶν φωταγωγῶν
 τὸ ἰσοῦσθαι, καὶ τὸ πρὸς ὥραν
 ἐκαστῶν δούλῃ· πῶς ἔχουσιν
 ταῦτα πάντα, καὶ ἰπκίων
 ἀξία; ἵτι δὲ θεομάσθησιν αὐ-
 τῇ καὶ εἰς ἐρεθῆσιν ἐν τῷ δού-
 λῳ τὸ ἀπικτεῖν, καὶ τῷ
 εὐνόσῳ τὸ ἀνικτεῖν, καὶ
 τὸ τὸ χρυσὸν ἐν τῷ δούλῳ
 σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ πρὸς
 τὰς χρεῖας ἰπκτεῖν, ἀλλὰ
 ὁπόσον χρὸν καὶ γυναικὶ σὺν-
 φρονεῖ καὶ καλῇ ἀρετῇ ἔπαιον
 μώτρεν ἱγρόσθαι τὸ ἰσχυ-
 ραί, ὃ πρὸς τὴν ἐρεθῆσιν τῇ
 ὥρῃ, καὶ πρὸς τὴν δακτύλῳ σφῆν-
 δόντι δούλῳ, καὶ ἐν τῷ ὥ-
 ρῳ· concinnè respondet, neque ubi opus eo est, ibi immo-
 dice aut superflue accumulatum: sed perinde ut mul-
 lieri modestæ ac pulchræ satis erit ad formam insignio-
 rem reddendam, uel circa collum tenue aliquod moni-
 le, uel circa digitum annulus gestabilis, uel de auribus

principium est) & solē pro-
 spicientem statim excipit,
 & lumine ad satietatē usq;
 repletur foribus adaperitis,
 pro eo ac ueteres quoq; tem-
 pla sua statui, & ad solem
 aspicere fecerunt. Deinde
 quod & longitudo cum la-
 titudine, & rursum utraq;
 hæc cū altitudine iusta pro-
 portione consentiunt, & fe-
 nestræ libere undequaq; à
 nullo parte impediuntur, et
 ad quodlibet anni tempus
 bene comparatæ atq; appo-
 sitæ sunt: hæc, inquam, quo-
 modo non suauia omnia, &
 multa laude digna? Præte-
 rea autem & uidei miretur
 quispiam illud, quod in tam
 pulchro nihil affectatū aut
 nimium, in tam eleganti ni-
 bil quod reprehendere me-
 rito possis, & quod aurum
 quibus additum est, decorē

suspensæ

φοιμ' ἰλλόβια, ὃ πότερ' οὐκ, ἢ
 τακτα τὸ ἀφίσην τῆς κόμης
 σιωπῶσα, τετῆτεν τῇ δόμῳ.
 φίλα προτιθέσθαι, ἵσον τῇ ἰδῶ-
 τι ὃ περ' ὄρα, αἰ δὲ γυνταῖο
 ραί, ἢ καλὴ καὶ ἀμερῆ.
 ραί ποτὶν, καὶ τῶν ἰδῶται ἐ-
 λω περ' ὄρα, ἢ τῶν δὲ λω
 χρυσῶν πικαίωται, τῇ πολυ-
 τιλῇ ἐκρῶμεναι τὸ ἰπαυ-
 γόν, ἢ τῇ ἰνδῶν τῇ καλῇ, προ-
 τίσει τοῦ ἰνδῶν τὸρ πῶ πα-
 ραμυθῆμεναι. ὅτι γινώται γὰρ ἢ
 τῶν ἰνδῶν αὐτῶν τιλπνῆσι
 ραν φαίνεσθαι, σιωπῶσα
 πικαίω τῇ γυντῇ, καὶ τῇ πε-
 ρί τὸ μὴ οὐδὲ ἰγγραφῇ λῆ-
 σον ὑπὸ χρυσῷ σενδάλῳ,
 καὶ τῇ περ' ὄρα πικτῇ ἰγ-
 μιώτερον γυντῇ, τῇ φαί-
 νεται σενδάλῳ. ἀλλ'
 ἰνδῶν καὶ, οὐκ οὐδὲ ἰγ-
 φρῶν γυντῇ, χρυσῷ καὶ τῇ ἀφ-
 κούται, καὶ μόνον τῇ αὐ-
 γκῇ πικτῇ, τῇ αὐ-
 τῇ καλῇ, καὶ τῇ αὐ-
 τῇ, αὐκαί, ἢ γυντῇ, δὲ κνῶται.

Modesta uerò mulier, auro quidem pro eo ac satis est, & ad illa
 solum quibus opus est, utitur: pulchritudinem uerò suam
 haudquaquam uerebitur etiam nudā exhibere spectandā.

suspensæ in aures, aut annu-
 lus quispriam, uel eantia co-
 nam diffluentem colligans,
 quæ tantum pulchritudini
 apponit, quantum uestiui
 purpura solet. At meretrices
 certè, & maxime deformio-
 res earum, & uestem pur-
 puream totam, & ceruicē
 auream facere solent, ma-
 gnificētia uidelicet sumptus
 ista uenustatem atque ama-
 bilitatem quandam uenan-
 tes: & quod pulchritudini
 deest, appositione externæ
 delectabilis atque ceu quodam
 solamine compensantes. Ar-
 bitrantur enim & hume-
 ros suos nitidos apparere,
 resplendentes unā cum au-
 ro: & pedis crassitiem &
 inæqualitatē, sub aureo jan-
 dalo rectum iri: faciemq;
 etiam ipsam amabiliorem
 fore, si unā cū eo quod splē-
 didissimum, conspiciatur.

Ac illæ quidē hoc pacto. Mo-

750

L V C I A N Y

καὶ τοίνυν ἦν δὲ τὰ εἶπε δρε-
φύ, μᾶλλον δὲ λεφαλό, σὺ πρὶ
σωπῶ μὲν καὶ κατ' ἑαυτίῳ,
τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσούτου λι-
πίσμαται, ἐς ἔσθην καὶ ἔραυδς
ἐν νυκτὶ ἐπὶ τῶν ἀστέρων, ἐν
διπτύματι π. χαλκίῳ
καὶ, καὶ ἐν διπλάματι καὶ
θῶν τῷ πυρί, ἢ δὲ γὰρ πῦρ ὅν
τὸ πᾶν, ἢ καλὸς ἄν, ἀλλὰ φι-
λοφῶς ἡμῖν ἰδοῦν. ἰδοὶ δὲ αὐ-
τὸς ἢ δὲ ἀργὸν ἐν ταῦθα τὸ χρυ-
σοῦ, ἢ δὲ μέγε τὸ τέρπειν
εἴδικα τῷ λοιπῷ κόσμῳ σιω-
σπχεμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγλύν τι
να ἢ δὲ αὐ ἀπολάμπει, καὶ τὸν
οἶκον ἑλὸν ἐπιχρύνουσι τῷ ἑρ-
θίματι ἐπὶ οὐρανῷ γὰρ τὸ φῶς πρὸ
σπισθὸν ἰφάψεται, καὶ αὐχμι-
χθῇ τῷ χρυσῷ, κενόν τι ἀπα-
σζάσεται, καὶ διπλασίαν τοῦ
ἑρμῆματι ἰαφάνουσι πῶν
αἰθέριον. τὰ μὲν δὲ ἰφάλα καὶ
αὐρυφύα τὸ εἶπε τειάδε, Οὐ μὲν
ρε τινὲς διόμην καὶ πανίτη, ἵ-
σα καὶ τὸν ἢ ὑψίστην, ὡς τὸν
Ελίας

bent. Proinde ea quidem quæ ad fastigium & uerti-
cem domus pertinent, huiusmodi sunt, ut Homero aliis
quo laudatore opus habeant, qui illam uel celsitatem per-
inde

Proinde etiam huius domus
tectum, imò potius caput,
formosum quidem per se ip-
sum quoque est, auro autem
in tantum exornatum est,
quantum & cælum noctu
stellis certis spacijs inter se
distantibus circūcirca splen-
det, certisq; item intervallis
igne collucet. Quod si totū
foret igneum, haudquaquā
certè pulchrum, sed terribi-
le nobis uideretur. Cæterum
& hoc uidere licet, aurum
hic haudquaquam ociosum,
aut delectandi modò gra-
tia, reliquo ornatui inter-
persum esse, sed & fulgo-
rem quendam non inuacua-
dam de se præbere, & totā
domum rubore suo uelut in-
ficere. Quando enim lumen
diei incidens applicatur, &
commiscetur cum auro, cō-
mune quiddam resplendēt,
& duplicem ruboris clari-
tatem ac rutilantiam exhi-

inde ad Helenes thalamū,
uel splendorosam uelut O-
lympum ipsum appellet. Re-
liquum autem ornatum, &
parietum picturis, & co-
lorum pulchritudinem, &
uniufcuiusque euentum,
& diligentiam, & uerita-
tem, cum ueris aspectu &
prato aliquo florido haud
iniquum fuerit comparare:
nisi quod illa quidem deflo-
rescunt, & emarcescunt, et
immutantur, & abijciunt
pulchritudinem: hoc autem
uer perpetuum, & pratum
nunquam marcescens, &
flos immortalis, utpote solo
risu apprehendite hæc, &
decerpente suauitatem eorū
quæ carpuntur. Atqui tot ac-
talibus quis non uoluptate
afficeretur spectandis? aut
quis non magnopere expe-
teret, etiā præterquàm pos-
set, inter ea orationem habe-
re ab ijs quæ risu percipi-
re relinqui. Maximam e-
pectus pulchrorum, non in-
quus libentius opinor cursurus

ἡατὰ πραῶς πηλὴ καὶ μα-
 λακῇ, προσκυῶς διὰ χειρὸς
 πλὴν βάσιον, καὶ ὕψωμα ἑκεί-
 κοντ' ὅτ' αὐτὴν καὶ μὴ ἀντι-
 τιποῦνται τῇ ὁπλῇ· ἀπαντι-
 γαῖω τότε χρῆται τῷ δὶ ῥέμφει,
 καὶ οὐλοῖ ἐπιδίεῃ ἑαυτὸν τῷ
 τέχεϊ, ἀμειλίχεται καὶ πρὸς τὴν
 πηλὴν τὸ ἑλᾶλλον· ἰδὲ ταῦτα,
 ἧς ὅτ' ἀρχαῖος, πρὸς λαιμὸν
 οὐκ ἐν ἑλᾶλλον, ὁπότε καὶ τὰ
 αὐτὰ πρὸς οἶον, ὅτ' ἐν ὁπλῇ
 μένον, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν ἄπει-
 τος, αὐτὸν ὁπλῇ, καὶ τὰς βα-
 φὰς λαβαρῶτα, τότε καὶ ἐν-
 τ' ἑκπιδίεσσι τὰ ὁπλῇ, καὶ
 αὐτὰ δεικνύει τῷ ὕψει, καὶ πλὴν ἑ-
 ραῖν ἑλᾶλλον, καὶ πᾶσι τοῖς αὐτοῖς
 τῷ πρὸς οἶον, ὡς δὲ δεικνύει
 τὰ αὐτὰ τὰ αὐτὰ, καὶ τὸ ἑλᾶλλον
 τὴν ὁπλῇ, ὡς πρὸς αὐτὸν πρὸς
 καλοῦνται τὴν λαιμῶν ἐς πλὴν
 ἑλᾶλλον, ἐπιδίεσσι γαῖω ἑαυ-
 τὸν, καὶ πρὸς οἶον, καὶ ἑκπιδί-
 εσσι τῷ ἑλᾶλλον, ὅτ' αὐτὸν καὶ βα-
 ρυστώτερος φαίνεται πρὸς πλὴν
 αὐτὸν, ἀλλὰ τὸ ὁπλῇ αὐτὸν τὴν
 χρῆ-

ebritudinis suae, quando uidelicet etiam admirabilior ap-
 paret ad splendorem solis, uariantibus se coloribus, et
 paulatim

fuerit per campum decliuū
 et mollem, placide recipiē-
 tem gressum, et sensim ce-
 dentem pedi, neque referiē-
 tem, aut resistentem ungu-
 lae. Toto igitur tunc utitur
 cursu, totumq; se ipsum tra-
 dens celeritati, certat etiam
 cum campi pulchritudine.
 Pauo autem incipiente ue-
 re ad pratum aliquod acce-
 dens, quando et flores pro-
 deunt non amabiliore mo-
 do, sed et (ut ita dixerit qui
 spiam) floridiores, et quod
 ad colores et tincturam at-
 tinet, liquidiores: ipse quoq;
 extentis pennis, usq; osten-
 sis Soli, et sublata cauda,
 eamq; undiq; circa se pano-
 dens, spectandos exhibet et
 illum flores, et uer illud pē-
 narum, perinde ut prato ad
 huiusmodi contentionem et
 certamen ipsum prouocan-
 te. conuertit quippe seipsum
 et circumagit, et quasi
 quandam pompam agit pul-

γραμμάτων, καὶ μεταβαίνον-
 των ὕψος, καὶ πρὸς ἑτέρον
 σύμφορος ἢ ἄλ. τριπομί-
 νων. πᾶσχα δὲ αὐτὸ μάλι-
 στα ἰδί τῶν λιμνῶν, οὐκ ἴσ-
 ῶμαι ἔχει τοῖς πῆξιν, ἰσι-
 δὲς τιν. ἡμετέρη περιβού-
 σσι. ὁ γὰρ τίς χαλκὸς ἦν, ἔ-
 το κυκλικὸς ὁ δαίμων, χρυ-
 σὸς ἄρ. καὶ τὸ ὑπὸ τῷ ὄλ. ὡ
 λιμνοχρύς, ἢ σκιαδὴν, χλοο-
 γίς ἔστιν. ἐντα μετακισμέσθ
 πρὸς τὸ φῶς ἢ πῆξιν. ἔτι
 μὲν γὰρ καὶ ὁ βάλεται ἰσχυρῶς
 προσκαλίσσασθαι, καὶ ἔτι ἰδί
 μίαν ἐπισπείσασθαι, ἢ γαλή-
 νη φανῆσα, ἰσι ἡμετέρη μὴ ἄπω.
 ἔτι ἢ καὶ παντὶ ἀπασιν ἡπει-
 ρώται, καὶ ἀπερίπλευς τις ἦν,
 πάντως ἢ ἰδί ἡμετέρη καὶ αὐ-
 τὸς ἰμβῆσαι καὶ πῆξιν πλοῦ-
 σαι, καὶ πᾶν ἀπὸ τῆς γῆς ἰ-
 πωσπείσαι, καὶ μάλιστα, ἢ
 βλάπτει πᾶν μὲν αὐτῶν καὶ
 φως ἰπωσπείσαι πᾶν ὁδὸν
 ὅλ. πᾶν δὲ τῶν πρὸς τῶν

τι

nus tamē et ipse cupit ingredi illud, et circumnavigare, et
 quān procul à terra in aliū deducti ac maxime si videat au-
 ram quidē leniter à tergo prosequētem velum, naυὲ αὐτῶν

paulatim in alios atq; alios
 transeūtibz, aliamq; ac no-
 uam formositatis speciē sub
 inde recipientibus. Accidit
 autem hoc proutimū in cir-
 culis quos in summis pennis
 habet, quorum quemlibet
 quasi quādam irides circun-
 dant. Nam qui ante arcum
 visus erit, postea eluante se
 paulatim illo, aureus conspi-
 citur: et rursum quod ad so-
 lem caruleum apparuit, si
 sub umbram transierit, viride
 videtur. Adeo ad lu-
 minis vicissitudinem, penae
 rum illae ornatus variatur.
 Nam quod et mare idoneū
 est ad prouocandum, et ad
 cupiditatem concitandam,
 quando tranquillum videli-
 cet est, ipsi scitis, tamen si ego
 non dicam: quandoquidem
 etiam si quāquam longissi-
 me à mari continentem in-
 colat, et omnino navigatio-
 nis inexperius sit, nihilomi-

BB 5

cidē ac

τε καὶ λάμψι' ἄκρην ὄρῳ
 μα διηλοδαίνυσσεν τῶν λυμᾶ
 των. καὶ τοίνυν καὶ τὸ δὲ τ' εἶπε
 τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρρη
 μῶσαις λόγους, καὶ λήγοντα
 ἐπιγῆραι, καὶ πάντα τρέπον
 σὺδ' ἐκίμῃσαι παρασκευάσαι.
 ὃ γὰρ καὶ δὴ τότε πείθεμαι,
 καὶ ὅδ' ἐν πίπνομαι, καὶ ἐς
 τὸν εἶπερ ἡδὲ λόγους παρὴν
 λυθᾶ, ὥσπερ ἀπὸ ἰούγγος ὅτι
 ρῶντος τῷ κάλλει ἰλαίμενος,
 ἐπὶ δὲ αὖ μικρὸν ἰχωρ, αὖ καὶ
 τίς ἐμὴν ἄμορφος ἦσαν οἱ λό
 γοι, καλὰς αὐτὰς φανῶμαι,
 καὶ ἀπὸ ἰδῶται καλῇ λυμῶ
 μελῶσι. ἔτι γὰρ δέ τις ἐκ αὐ
 γγῶν λόγος, ἀλλὰ καὶ πᾶ
 ν γγῶντος, ὥς φησι, καὶ μι
 ταξὺ μὲ λήγοντος ὑπὲρ
 καὶ διακρίσειν ἱππῶντος τῶν
 ῥῶσι καὶ ἐπὶ δὲ πίπνομαι,
 ἐκ ἀλλοῦ πάντα λήγον φησὶ
 μι, ἀλλὰ θαυμάζω, εἰ φάσκει
 μι ἱππῶντος ἰδῶται ἄντα πρὸς
 λόγους ἐπὶ δὲ αὖ οἶμα κάλλος,
 dum resellebat me, et interrumpere sermonem conaba-
 mur: et postquam dicendi finem feci, baudquaquam
 vera hac dicere me ait: sed mirari se, si dicam apuorem
 esse ad orationes recitandas ac peragendas, domus pul-

cidē ac leuiter per summos
 paulatim fluctus labentem.
 Atque ob eam quidem rem
 etiam huius domus pulchri-
 tudo idonea satis atque effi-
 cax est ad prouocandas ora-
 tiones, et ad excitandos di-
 centes, omnibusq; adeo mo-
 dis celebrem aliquem reddē-
 dum. Proinde ego quidem
 hisce credo, et iamdudum
 persuasus sum, et in domū
 dicēdi gratia ingressus sum,
 pulchritudine illius ueluti
 rhombo aut Sirene aliqua
 tractus, spem baud exiguā
 habens, etiam si antehac o-
 rationes meae deformes atq;
 inelegantes fuerint, exinde
 pulchras atque elegātes eas
 uisum iri, perinde ac ueste
 aliqua pulchriore exorna-
 tas. Ceterum altera quadā
 oratio baudquaquam igna-
 ua, sed ualde generosa quo-
 que, ut ait, et inter loquen-
 dū
 chritu-

γραφῇ καὶ χρυσῷ λιπασμένῃ·
 αὐτὸ γάρ ποτε νεώτερον ἀπε-
 βάνειν. μάλλον δὲ, εἰ δὴ καὶ αὐ-
 τὸς περιβόων ἐλόγῃ· ὑπὲρ
 ἑαυτῆς, καθάπερ ἐν δικασταῖς,
 ὑμῖν ἐπέειπε, ἵνα λυσίδικτον
 εἶναι, καὶ ἀμαρτρίαν. ἡμεῖς δὲ ἀκα-
 κία καὶ ἡδὲ λόγον ἔχοντες, ὅτι ἐλὼν
 δέχομαι αὐτὸς ἐν τῇ αἰσχρο-
 εἰσίᾳ· ἀλλὰ περιβόων ὅδε λυ-
 γίστω, καὶ ὅδε καταθέσκει, καὶ
 περὶ ἐλόγον αὐτῷ μεταθέσκει
 μακάριον δὲ τοῖσι δικασταῖς,
 φασιν ἐλόγῃ, ὃ δὲ περὶ τῶν
 ῥήτων, πολλὰ καὶ μεγάλα τὸν ἵ-
 πον εἰς ἐπὶ ἡμῶν, καὶ τῷ ἵπῳ
 τῷ λόγῳ ἐκείνου· ἐγὼ δὲ το-
 σά τε δὴ καὶ ψέγον αὐτῷ διηξιού-
 σιν ὅτι, ὅτι καὶ τὰ ὑπὲρ ἐκείνου
 παραλλοιμολόγῃ προθέσειν
 μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ αὖ ὑμῖν καὶ ἀλ-
 λῶν φαίνεται, τοσῷ δὲ ὑπερκα-
 τίως τῇ τῷ λόγοντι χρῆμα δείχ-
 θήσεται, καὶ πρῶτον γε, ἵπσδ' ἵπῳ
 πεποιθὸν καὶ κάσμε καὶ χρυσῷ
 ἱκανῶ-

chritudinem picturis atque
 auro exornatam. Nam ip-
 sum contrarium plane eue-
 nire. Imò uerò, si uidetur uo-
 bis, ipsa hac accedens ora-
 tio, pro se tæquam apud lu-
 dices uos dicat, quatenus cō-
 ductibiliorem putet esse do-
 centi domum, simplicem at-
 que deformem. Ac ne qui-
 dem iam audistis, atq; ora-
 tionem meam: proinde opus
 non habeo de eadem re bis
 dicere. Ista autem accedens
 iam dicat, ἔγωγε tacebo,
 atq; aliquantisper locū ipsi
 dabo. Proinde uiri iudices,
 inquit oratio, ille quidem o-
 rator qui antea uerba fecit,
 multis ac magnis modis do-
 mum hanc prædicauit, ἔγωγε
 oratione sua ornauit. Ego
 uerò tantum abest ut illam
 reprehendere aut uitupera-
 re uelim, ut etiam ea quæ ab
 illo prætermissa sunt, adden-
 da amplius mihi putem. Nā

quo pulchrior illa uobis apparuerit esse, eo magis con-
 traria esse dicentis commoditati atq; usui ostenditur. Ac
 primum quidem, posteaquam mulier ἔγωγε ornatus ἔγωγε
 mentio

ρίω μὴ ὁμοίως φαίνεται τοῖς λόγοις. ἐλίουχων γὰρ οὗτος γέγραπ-
 τὸν ὄντα, ὡς περ αὐτὸς τις πανοπλίαν ἑαλέω ἐν δούρῳ, ἐπε-
 τὰ φεύγει πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπι-
 στήμειός τις ὡς δὲ λέει ἀπὸ τῶν
 ὁπλῶν. ἔτε δὲ μετὰ δὲ λέγει-
 σάμενος, καὶ ὁ τὸν ὁμοίως ῥέτωρ
 ἰκάνει, σύμφορος ἰσχυρίσθαι
 φροντισαί, μέλλου, καὶ παντοί-
 λως αἰδέσθαι φανερὸν ἀπακεί-
 σθαι, ἐν αὐτῷ πρὸς δόξαν
 φαίνεται τὸ λόγων τὸ κάλλος,
 ἐκ τῶν πρὸς τὸ ἀμεινέσθαι ὅτι
 τάσιν ἄλλως τὸ ἀνέγκειν πᾶ-
 σιν, καὶ πᾶσι τὸ λήγουσιν αὐτὸν διὰ
 νύκτα ἀσχετῶς περὶ πᾶσι
 θίαν, καὶ τὸ φροντίζειν τὸ ἀκρι-
 βὲς ἐκλέγειν, τὸ ἴσως ἐπιμε-
 τῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἑαλέ-
 σθαι, καὶ τὸν λόγον πρὸς ἑαλέ-
 σθαι. ὡς τὸς μηχανοὺς, μὴ ὅτι
 πάντως ἰσχυρίσθαι ἐν αὐτῷ, τὸ
 ψυχῆς διατρίβουσι περὶ τὸ
 ὁρμηθῶν ἐκείνου, ὡς γὰρ λέ-
 γειν, ὅτι καὶ οἱ παρὲν αὐτοῖς,
 sese uocante, neq; orationi uacare atq; incumbere permit-
 tente. Quare quid prestat ulterius, quo minus deterius pror-
 sum dicat talis aliquis, animo circa eorum quæ uidentur
 laudes occupato? Omitto enim dicere, quòd & presen-

tiosam orationem quoq; ap-
 parere. Index enim iste pro-
 fectò omnium manifestissi-
 mus est, non aliter ac si quis
 armaturam pulchram in-
 duat, deinde ante cæteros fu-
 giat, notabilior uidelicet ex
 eo, quòd armis insigniori-
 bus ornatus. Atq; hoc qui-
 dem uidetur mihi etià apud
 Homerum orator ille perpē-
 disse, atque ideo formosita-
 tis minimam curam habuisse
 se, quin magis homini pror-
 sum etiam imperito se ipsum
 assimilasse, quò uidelicet ma-
 iori admirationi foret uer-
 borum & orationis ipsius
 pulchritudo, ex illa cum deo
 formitate facta collatione:
 præsertim cum omnino ne-
 cesse illud quoq; sit, dicentis
 ipsius mentem circa intuitū
 detineri, & cogitandi dili-
 gentiam ac curam languere
 scire uisu superante, & ad

ἢ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρὲν
 λαμβάνει, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἔτι τοῦ-
 τινος εἶναι παρίλθουσιν, αὐτὸς
 ἀκροατῶν θύει καὶ καθίσταται·
 ἢ ὅχ' ἐν τῇ Διὶ μετόπισθε ἢ Φέ-
 ρμῳ, ἢ Θάμυρι, ἢ Ἀμφίονι,
 ἢ Ὀρφῳ· τίς γὰρ ἄλλος, ὅστις
 ἀπεσπᾶσαι τὴν διαδοίαν αὐ-
 τῶν ἀπὸ τῆς θύρας· ἀλλ' οὐκ ἔστι
 τῷ, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μόνον ἰσχυρὸς ἔ-
 σθαι, ἀδελφῶν τῶν καλῶν πορι-
 χυθῶς· λέγων γὰρ ἰκάνων ἢ ἀ-
 κροάσει, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 αἰεὶς ἰσχυρὸς· ὅλ' ἔστι πρὸς τοῖς
 ὀρεσίν· ὅστις, ἢ μὴ τῷ γὰρ ἴσως
 παρὲν τοῦτο ὡς, ἢ ἐν νύκ-
 τει, ὅσπερ ἢ ὅστις Ἀρῆς πάγου
 βουλῇ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.
 ὅτι γὰρ ὅτι ἀξιόμαχον λέγων
 ἰσχυρὸς ἔστι αὐταγαγίσταται,
 καὶ ὁ Σειρήνων μὲν παρὰ
 τῶν τῶν πορὶ τῆς Γερρόνων δι-
 δάσκουσιν αὐτὸν· ἰκάνει μὲν γὰρ
 ἰσχυρῶς παρὰ πλείους με-
 λωδῶσαι, καὶ πολλακῶς
 σαυτοῖς ἔσονται, καὶ ἰσχυρῶς
 σαυτοῖς αὐτὸς πάλιν ἰσχυρῶς,
 illa de Gorgonibus cōparata, facile docuerit. Illæ enim mul-
 cebant quidē prater navigantes, canendo, atq; abblandien-
 do carminibus, & ad se delatos aliquandū detinebant:

tes ipsi, & ad auscultandū
 intrō assumpti, postquā ad
 talem domum accesserint,
 ex auditoribus spectatores
 fiunt: & neque iam De-
 modocum, aut Phemium,
 aut Thamyris, aut Am-
 phion, aut Orpheus ali-
 quis, is qui orationem ha-
 bet, ita est, ut auellere cogi-
 tationes illorum à spectan-
 do possit: sed ut quisque ip-
 sum modò limen transcen-
 derit, ita frequenti ac multa
 pulchritudine circumfusus,
 uerborum sanè illorum aut
 recitationis ne principium
 quidem exaudire uidetur:
 sed totus in spectando uer-
 satur, nisi quis forte omnino
 cæcus fuerit, aut noctu, ue-
 lut ille in uico Martio Sena-
 tus solet, ad auscultandū ue-
 nerit. Nam quòd uerborum
 uis longè inferior sit, quàm
 ut cum uisu certare queat,
 etiam Sirenū & fabula cum
 & in

καὶ ἴλωι, τὸ ἔργον αὐτῶν ἰδὼ
 τό τε τοῦτο διατριβῆς ἡσὶ πον
 τίς αὐτοῖς καὶ παρίπλουνσι,
 καὶ τῷ μίλῳ παρήκονσι. τὸ δὲ
 τῶν Γοργόνων κἄλλο, ἅτι
 βελόεσσιν τι εἶναι, καὶ τοῖς ἡσὶ
 οὐκ ἔστιν ὅτι ψυχῆς ἀμολοῦν,
 οὐδὲν ἄξιον τὸς ἰδούσας, καὶ
 ἀρώων ἐπεία, ὡς δὲ ὁ μὲν
 βάλῃται, καὶ λίγῃται, λίσσιν
 ἐγίγνοντο ἀπὸ τῷ θάμῳ.
 ὥς κ' ἐν ὑπὲρ τὸ ταῦτόν
 ἔπει πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπρο
 σθεν, ὑπὲρ ἑαυτὰ ἑρῶντα νο
 μίσω καὶ, ὅτι ἐκείνῳ ἐν τῇ ἴψῃ,
 ὅτι ἐν τῇ φωνῇ τὸ πρῶτον. καὶ
 ἂν γὰρ τις παρὰ τὴν ἀμολοῦν
 ἀνδρῶν ἢ τὸν ἑρῶντα, ἔλεον
 ἐκλίσσει, μεταξὺ δὲ ἀνδρῶν
 παρὰ τὴν τὰς σιωπῶν
 ταῦτόν ὅτι ἐπὶ ἐκείνῳ μι
 ταθῆσιν ἢ ψυχῇ, μεταξὺ
 χερσὶν φράσσας τοῖς ἐκεί
 νων ἑρῶσιν ἢ εὐτὸς ἑρῶ
 χόν τι ἑρῶν ἔναι ἢ δὲ ὅψιν
 ἑρῶν. καὶ ἴγωγι, ὅτι βάλῃται,
 μαρτυραὶ ὑμῶν παρὰ τὴν
 σιωπῶν

ticis. Adeò inexpugnabile quiddā videtur esse ea quæ per vi
 sum voluptas capitur. Atq; equidem, si multis, testem vobis
 adducam

in summa, res ipsa mo
 ra quadam opus habebat:
 atq; interim eas etiam præ
 teriectis quispian est, et
 carmen ipsum obturatis au
 ribus prætermisit: at Gorgo
 num pulchritudo, ut quæ
 violentissima esset, et par
 tibus animæ præcipue fau
 ciabilibus obuersaretur, stas
 tim attonitos reddebatur aspi
 cientes, ac mutos faciebat,
 et quemadmodum fabulæ
 placet, et fertur, in lapides
 illic præ admiratione con
 uertebantur. Quamobrem
 et illa quæ de pavone pau
 lo antè ad vos dixit, pro me
 ipsa dicta esse existimo. Nā
 et illius in aspectu non in
 uocæ delectatio est. ac si quis
 iuxta illum uel philomelam
 uel cygnum statuatur, ac can
 te iubeat, inter canendum au
 tem pavonem iacentem cō
 monstret: sat scio quòd ad
 hunc deflexurus sit animus,
 longū ualere iussis illorū cā

οὐδὲν αὐδρα, ἵε αὐτίκα μὲν
 μαρτυρήσῃ, ὥς πάλιν ἔπειτα
 τίς δὲ ὅστι τῶν ἀκουσμένων
 τὰ ἱράμηναι. καὶ μοι οὐδ' ἔτι
 ἰκέρυξ προσκάλει αὐτὸν Ἡε-
 ρόδοτον τῷ Λύξῃ Αλικαρνασ-
 σόθεν, ἡσπερ καὶ καλῶς ποιῶν
 ὑπὸ ἡμῶν, μαρτυρήτω παρὶ
 δ' αὖ· ἀναδίδεξαι δ' αὖ αὐτὸν,
 ἰασθὶ πρὸς ὑμᾶς λήγουτα, ὥς
 σποδὸν αὐτῷ ἴβ' ὅ. Αλλ' οὐκ τὰ
 δι' ὁ λόγος ὑμῖν, αὐδέδωκε δι-
 κασταί, μαδίεται, καὶ εἰ πάθῃ
 ἀδὶ, ὅσα αὖ λήγῃ τῶν πρὶν
 εἰ, ὅψιν ἀκούει προτιμῶν· ὥς
 τα γὰρ τυγχάνει ἴντα ἀπὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν, ἀκρίτι τῷ
 μάρτυρι, ἡ φασιν, ὥς τὰ
 πρῶτα τῷ ὅψι ἀπεδείκται· ὥς
 ἀκρίτας· τὰ μὲν γὰρ ἴπια πρὶ
 ρέοντα ὅστι, καὶ εἴχεται ἅμα
 τῷ προλήθῃ ἀποπλάμηναι·
 ὅ δ' αὖ τῶν ἱραμῶν τῶν πρὶν,
 καὶ παρὶ τῶν καὶ παρὰ μὲν
 νοῦσα, πᾶσι τὸν βιατῶν
 ὑπὸ ἄγειται, πῶς οὐδ' ἔτι χαλι-
 πῶς τῷ λήγουσι ἀνταγωνί-
 σθ'

ac praesens manet, & spectatorem ad se prorsus abo-
 ducit. Proinde quomodo non difficilis ac gravis dicenti

CC

aduer-

adducam virum doctum, qui
 statim mihi testimoniū fe-
 ret, quod multo magis supe-
 rant ea quae visu percipiun-
 tur, quàm quae auditu. Ac
 iam hucus præco accersere mi-
 bi huc ipsum Herodotum, Ly-
 chi filium, Alicarnassensem.
 Et quia probe fecit, atq; o-
 bediit, testimoniū dicat
 accedens. Vos autem aduertite
 ipsum Ionica lingua vobis
 loquentem, perinde ut con-
 suetum ipsi est. Vera ista,
 Oratio vobis hæc, Iudices,
 narrat, atq; ipsi credite quae-
 cunq; de his vobis dixerit,
 visum auditui præferendo.
 Aures siquidem fide minus
 digniores sunt, quàm oculi.
 Auditis testem, quae dicit,
 & ut primas visui tribue-
 rit? ac merito. Nam verba
 quidem alata sunt, & eva-
 nescunt, pariter cū eo quan-
 do proferuntur, auclantia.
 At eorum quae videntur,
 delectatio! semper adest,

τας, οἷός τε εὐτὴ καλὴς καὶ περὶ
 βουκίῃ, ὅτι μακάριον ἢ τε μέ-
 γιστον ἔδωκεν, φεμὶν ὑμῖν γὰρ
 οὐτοὶ εἰ δεικνύμεν, καὶ μετα-
 ξὺν ἀγόνων ἡμῶν, εὐπλοῦς ἐ-
 φ' ὧ ἀποβλήσκει, καὶ τὰς τει-
 χας ἰσομαίξει, καὶ τὰς γρα-
 φὰς ὁμοιάξει, ἢ περὶ ἐκεί-
 νῳ ἀποτρεφέμενοι, καὶ με-
 διὰ αἰσχυρόν τε. συγγνώμη
 γὰρ, ἢ τι αὐτῶν πικρὸν ποιή-
 σαι ἄλλως τι, καὶ πρὸς εὐτὴν
 παλὰς καὶ ποιήσας τὰς ὑπε-
 ρδουκας. ὅτι γὰρ τέχνης τὸ ἀκρι-
 βὲς, καὶ ὅτι ἱστορίας μετὰ τῷ
 ἀρχαῖς τὸ ἀφελιμον, ἰπαγω-
 γὸν ὡς ἀληθὲς καὶ πιστωδύμ-
 νων βιατὴ δέμενον, καὶ ἵνα μὴ
 πάσαι ἐκείναι περὶ ὑμῶν ἡμᾶς
 ἀπελιπέντο, φεμὶν, ὡς εἶον-
 τι, γράψομεν αὐτὰ ὑμῖν τῷ
 λόγῳ ἡδησάμεν γὰρ, εἶμαι, ἀ-
 κούοντες, ἀ καὶ ἱρῶντες δα-
 μαίξει. καὶ ἴσως αὐτὴν καὶ δι-
 αὐτὴν ἰσχυροῦσιν, καὶ τὴν αὐ-
 τι δίκην προτιμῶσιν, ὡς καὶ
 αὐτὸν ἐπιδείκνυνται, καὶ διπλα-
 σιάσονται ὑμῖν πλεονέκτημα.
 ipsum etiā laudabit is me, ὅτι aduersario anteponetis, ut qui
 ὅτι ipse demonstrā hanc, ὅτι duplicē uobis uoluptatē pariam.

aduersaria fuerit domus
 ita pulbra, ὅτι ab omni
 parte cōspiciat. Quin quod
 maximum est, non dum eti-
 am dixi. Nam uos ipsi Iudi-
 ces, ὅτι interea dum nos di-
 cimus, ad templū suū a-
 spexistis. et parietes admi-
 rati estis: ὅτι perituras, ad
 unamquamque auersi, exa-
 minastis, neq. quicquam e-
 tiam ueriti estis. Venia enim
 dignum est si quid humanū
 poss. estis, praesertim erga
 tam pulbra ac uaria obie-
 cta. Nam artis diligentia,
 ὅτι historiae cum antiquita-
 te utilitas, reuera illiciendi
 uim quandam habent, ὅτι
 spectatores eruditos requi-
 runt. Et ut ne per omnia io-
 sibus oculos auersos habea-
 tis nobis relictis, age, quoad
 fieri potest, depurā illa uo-
 bis oratione. Delectabimi-
 ni enim, ut puto, audientes
 quoq. ea quae oculis intuētes
 miramini. Ac fortassis ob id
 Cate-

εὐχαίπουν δὲ τὰ πολυμέμα-
 τ' ὁρᾶτε, πῶς χρωμάτων
 καὶ σχημάτων καὶ τόπων,
 συστήσασθαι τοσάυτας ἀνέ-
 νας· φίλ' γάρ τις ἢ γράφῃ
 τῶν λέγων. Εὐ δὲ ξὺ μὲν οὖν
 εἰσίντε, Ἀργεῖα μὲν καὶ
 μέμικται πᾶσι Αἰθιοπί-
 κόν, ἢ Περσὺν· τὸ δὲ τ' ἑ-
 νοῖται, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν
 καὶ αἰρῶ, καὶ μὴ ἀμικρὸν γα-
 μῆσιν, καὶ ἄπεισιν αὐτῇ ἄ-
 γων, παρ' ὅθεν τῶν δὲ ἐπὶ
 Γοργόνας πῶς εἴσιν. ἐν βραχὺ
 δὲ πολλὰ ἢ τεχνίτης ἐμίμ-
 σαι, αἰδῶ παρὲν καὶ φό-
 βον· ὅπισθε γὰρ τὴν μά-
 χην αὐτῇ ἐν πίπτει, καὶ
 νεκρὸν τέλειαν ὀρυκτῶν,
 καὶ θορῶν ἐψὶν ἀπρόσμη-
 χον, καὶ τὸ μὲν ἵπποι πεφρα-
 νὸς τῶν ἀκρόεσσιν, καὶ διδῶ
 τίμωρ τῷ χάσματι, καὶ ἢ Περ-
 σὺς ἢ τῇ λαῖᾳ μὲν περιέκυνται
 τὴν Γοργόνα, τὴν δὲ ξὺ ἢ καδὶ
 κνήτῃ τῷ ξίφει, καὶ τὸ μὲν ὅσον τ'

Caterum conatus huius dif-
 ficultatem uidetis, nimirum
 quam graue sit absque colo-
 ribus, & figuris & loco,
 tam multas imagines inueni
 congerere. Est enim exilis
 planè pictura uerborum.
 Quare ad dextram quidem
 ingredienti, Argolica fabu-
 la intermixtum est malum
 illud Aethiopicum: Perseus
 uidelicet monstrum illud
 marinum interficit, & Ano-
 dromedam deponit, pau-
 lo post eandem ducit, at-
 que inde discedet abducta
 secum illa. Atque hoc parer-
 gon quoddā, siue extra pro-
 positam rē additum fuit ad
 eum quo ad Gorgonas a-
 bijt uolatum. In exigua au-
 tem parte, multa imitatio-
 ne, expressit artifex ille, ue-
 recundiam puta uirginis,
 & metum. Spectat enim
 & pugnam desuper ex ru-
 pe, & adolescentis audaciam amatoriam, & bel-
 lue uisum intolerabilē. Atque ea quidē accedit horrida spina,
 et formidabilis biatu oris. Perseus aut sinistra qdē occidit
 Gorgonē, dextra uerò ense ferit. Et rursum, quantū quidē
 C C 2 bellue

ἑταίρους ἴδεν τὴν Μήδισσάν, ἥ-
 δ' αὖτις ἐπὶ τὴν αἰχμήν, ἵσον ἰμ-
 ψυχον μέγαν, τῇ ἀφ' ἧς κέπτε-
 ται. Εξῆς δὲ, μετὰ τὴν αἰ-
 κλόναν, ἵτορειν γράμμα γέγρα-
 πῆαι δικαιοσύνην, ὃ τὸ ἀρχι-
 τυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐρι-
 πίδῃ ὃ Σοφοκλῆος δὲ καὶ μοι-
 λαβῶν (ἱκανοὶ γὰρ ὁμοίαν ἰ-
 γραψάτω αἰκλόναν) τὴν νεανί-
 ας τὴν ἰταίρην, Πυλάδην τε ὃ φη-
 μὶν καὶ Ορέστην, δικάζοντι ὅ-
 δε τιθασάων, λαβόντι τὰ βα-
 σίλειαν, καὶ παρὰ δόττι, φησὺν
 σιν ἄμφω τὸν Αἰγισθόν. ὃ δὲ
 Κλυταμνήστραν ὅδε αἰχμή-
 ναν, καὶ ἰπὸ δυνάει τινος ὃ-
 μίγυμνος πρόκειται, καὶ δι-
 γραπία πᾶσα, ἱκτιπλεγμα-
 σι τὸ ἔργον· εἰ μὲν, ὅσοι
 βούσιν, εἰ δὲ τινος, ἰπὸ φύ-
 γωσι, πρὸ βελίπτοι. σιμὸν
 δὲ τὸ ὁ γραφεὺς ἰπὸ γόνοι, τὸ
 μὲν αἰσβὴς τῆς ἐπιχειρήσεως
 δαίψας μόνον, καὶ ὡς ἴδεν πε-
 πραγμένον παραδραμὸν,
 ἱμὲρ δαμνόντας δὲ τὸς νεανί-
 στας ἔργασάμενος τῷ ἑμοι-
 quiddā pictor excogitavit, qui quod impiū in hac re fuit,
 id ostēdit solūm, et quasi iā praeteritū trāscurrit adolescētes

belluae illius Medusam aspe-
 xit, iam saxum est: reliquū
 autem quod adhuc anima-
 tum est, falcato ense cadi-
 tur. Deinceps autem post
 hanc imaginem alia quaedā
 pictura, iustissima illa qui-
 dem, depicta est, cuius pri-
 mūm exemplar videtur mi-
 bi pictor ab Euripide vel
 Sophocle accepisse: (nam
 illi similem quandam imagi-
 nem describere) adolescentes
 duo socij, Pylades uide-
 licet Phocensis, et Orestes,
 cum iam viderentur mor-
 tui esse, post regiam laten-
 tes, et clam adeuntes, occi-
 dunt ambo Aegisthum. Cly-
 tæmnestra autem iam in-
 terfecta est, et in lecto
 quodam seminuda posita
 iacet. Ac totum famuliciū,
 facinore tanto obstupefa-
 cti, alij quidem clamanti-
 bus similes apparent, alij au-
 tē nōnulli quo fugā capiāt,
 circūspiciunt. Honestū autē
 quod impiū in hac re fuit,
 ostēdit solūm, et quasi iā praeteritū trāscurrit adolescētes

χῆφόν. Μὲν δὲ τότε, διὸς
 ὄντι δὴμερθε, καὶ μεράκιον
 ὄρῳ, ὅρῳ τε καὶ παιδιᾷ·
 ἰβράχθε, ἰδὲ πύλας καθύ-
 μνηθε, αὐτὴς λαγῶν, καὶ προ-
 σπαίψετε τὸν κίονα. ἰ δὲ πῶς
 ἀποσπῶν ἐκείνη ἐπ' αὐτὸν,
 αἰς τὸ ὕψος, καὶ ἀπέλλων
 παρὶ τῶς μελίας, τὸρπιδόντες
 ἀμφοῖν, καὶ τῷ αἰετὶ περὶ
 τι, καὶ παρὰ μὲν τῷ λιγυρί.
 ἔπει δὲ τούτοις, ὁ Περσεύς πᾶ-
 λιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους, ἐκ-
 βαλεμένῳ, καὶ ὁ Μιδεύς
 τιμωμένῳ τῷ κίονι, καὶ
 ἀδύω σκίπτουσα τὸν Πέρ-
 σεα· ἰ δὲ τῷ μὲν τέλει οὐ
 γὰρ, τὸ δὲ ὄργον οὐχ ἰ-
 ρακίπετι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος,
 τῆς Γοργόνος τῷ ἐκδύνα· ἰ-
 δι γὰρ τὸ πρότερον εἰ ἀλλο-
 δοῦς ὕψους, κατὰ δὲ τὸν μί-
 σον τοῖχον, αὐτὸν αὐτίκυρος,
 ἀδύωσιν καὶ πηπίντα· ὁ δὲ
 ἰδὲ λίδου λονῆ, τὸ σχῆμα οὐ
 πολυμήχανον, ἀλλ' εἶον αὐ-
 γίνετο ἐπὶ τῷ ἀγούσας τοῦ
 πολυμήχανου. ἔτα μετὰ τού-
 τῳ, ἀλλὰ ἀδύω, οὐ λίδος
 εἰ ἀγέτης δὲ βελlica. Deinde post hæc alia Minerva, nō mar-

aut in eadē adulteri immo-
 rari fecit. Post hæc autē deus
 est formosus, et adolescens
 cuius uenustus, amatorum
 quoddā ludicrum; Br. Ichus
 puta in rupe sedens tenet le-
 pore, et alius est canis. Hic
 autem assilienti ad ipsum in
 sublime, similis est: et Apol-
 lo adstās arridet. delecta-
 tur uidelicet utroq; et pue-
 ro ludente, et canis salium
 meditante. Ultra hæc et Per-
 seus iterū sequitur, illa quæ
 belluæ marinæ eadē ante-
 cesserunt, aggrediens, et
 Medusæ caput amputans,
 et Minerva protegēs Per-
 seum: atq; hic quidē facinus
 iam peregit, factum autem
 ipsum nondum uidit in cly-
 peo, Gorgonis imaginem. ui-
 dit enim pœnam ueri aspe-
 ctus. In medio autem parico-
 le exaduerso ianuæ, Miner-
 uæ adi-ula quædam est, et
 dea ipsa marmore candido
 habitus autē haudquaquam
 militaris, sed qualis fuerit pa-

αὐτὴ γέ, ἀλλὰ γράφη. πάλιν
 ἡρώδης αὖ πάλιν δεινὰ ἐκείνῳ
 ὁ δὲ φεύγει, καὶ αὖτε διὰ τῆς
 Εὐχιδέου γίγνεται. [αὐτὸς] ἡ
 παλαιὰ ἔτι ἄλλη γράφη. ὁ
 πάλιν ἔτι καὶ αὖτε, τυ-
 φλὸς ὢν, ὁ δὲ αὖτε σημάτι
 πάλιν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἰσο-
 χήμων, καὶ ὁ δὲ φεύγει
 ἔτι πάλιν πρὸς τὸ φῶς, καὶ ὁ
 φεύγει. Ἀνατολὴν ὁδοῦ
 τὸ ἔργον. ὁ δὲ πάλιν τὸ μετὰ
 τὰς, αὖτε, καὶ αὖτε, ἐπὶ συ-
 σκεύει τοῖς Ἀργείοις καὶ
 ὁδόν. πάλιν δὲ εἰ πρὸς
 βίαν, ὁ δὲ καὶ αὖτε. καὶ τὸ
 μετὰ τῆς ἐπὶ κρήνῃς πάλιν
 πάλιν, ὁ δὲ πάλιν, τὸ τῶν ἐπὶ
 [ὁδοῦ] καὶ αὖτε, ὁ δὲ
 γένεσι τῶν Ἀργείων, ἰσχυ-
 ρὰ δὲ ὁδὸς τῶν βίαν. Πάλιν
 μέλλει γὰρ ὁ δὲ Νεωπλίου, συ-
 σκεύει τὸ γιγνόμενον, ἀρπάζει
 τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλὰ φε-
 ρούσιν, πρὸς τὸν ἔχον τὸ
 ξίφος, καὶ πρὸς τὸν δὲ μανίαν
 ἐκείνῳ, ὁ δὲ καὶ αὖτε
 ἰνφάντε. Nam Palamedes Nauplii filius, intelligens rem
 correpto Telemacho, minatur se eū interfectorū esse, ἔρι-
 σθαι τενὲς ἐνσημεῖται ut ille insanīā fingit, ita hic quoq; irā

morea illa quidem, sed pi-
 ctura rursus, quam e Vul-
 canus anans insequitur. ip-
 sa autē fugit, et ex ea per-
 secutione Erichebonius na-
 scitur. Hanc consequitur ve-
 tus quaedam alia pictura
 Orion portu Cedilonem,
 cæcus existens. ille autem
 dum ita uehitur indicat ipsi
 ferentem ad lucem viam, et
 Sol apparens medetur cæci-
 tatem. Vulcanus autē a Le-
 mne opus hoc inuenitur. Post
 hæc h Vlysses sequitur, insa-
 niens uidelicet, quando cū
 Atridu in expeditionem ire
 nolebat. Adfuit autem lega-
 ti iam uocantes ipsum. At-
 que ea quidem quæ ad simu-
 lationem pertinebant, pro-
 babilia omnia, uehiculum
 uidelicet, et iumentorum
 iunctorum absurditas et
 repugnantia, et eo rē quæ
 agebantur, inscitia. sed re-
 darguitur tamen obiecto
 contrā

feri potest, cōnectes ea quæ dicuntur audiat, affirmat

cōrā simulat. Vlyſſes autem
ad metum hunc reſiſciſci,
& pater fit, ſimulationēq;
deponit. Poſtrema uerò
Medea deſpecta eſt, amula
tione atq; inuidia flagrans,
pueros offeſcens, & graue
quidāmodum mediū. Tenet
quiſpetam gladium miſe-
ri ante oſta aſtāt redētes,
nihil eorum quæ futura e-
rant, ſciētes, et hoc, aſpici-
entes in manibus matris gla-
dium. Hæc igitur omnia ui-
ri iudices an non uidens
quomodo abducant quidē
audaciorē, & ad ſpēctan-
dum auertant, ſolum autē
relinquant dicentē? At-
que equidem uerbis ea per-
ſecutus ſum, non ut aduerſa-
rium, pro audaci ac temera-
rio co habito, quòd rebus
ita difficiliſſimis ſeipſum uo-
lens immerſit, damnetis,
atque odio habeatis, ſo-
lūq; eum ſuis orationibus re-
linquatis: ſed ut magis in cer-
tamen ipſi adſitis, et quoad

πράγμῃ τῇ τῆς δυσχερείας.
 κομίσαι γὰρ αὐτοῖς διουκ-
 θείῃ, οὐ δυνάσας, ἀλλὰ σωα-
 γηεῖσθαι ὑμῖν χρησάμενθ',
 μὴ παρὰ τὴν αὐτῆς ἀνάξιν· ὅτι
 τῇ οἴκῳ πολυτελείας νομί-
 μῶς, ἢ δὲ ἐπὶ αὐτῆς δια-
 τῶντα δίδωμι, μὴ βαυμάσκει-
 τι· ἐπεὶ γὰρ τὸ τὸν οἶκον φει-
 λῆν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ δι-
 γνῆναι, ὅστις αὐτῇ, βαλὼν
 μέν τοι δίδωκε·

μήν.

apud uos rei difficultatem,
 Vix enim etiam hoc pacto
 baudquaquā uidelicet iudi-
 ces uos, sed auxiliores ha-
 bendō, poterit non omnino
 indignus magnificentiā do-
 mus hac censerī. Quod au-
 tem pro aduersario hac o-
 ro, ne miremini. Nam ex eo
 quod domum hanc amem,
 & cum qui in ea dicit, qui-
 cunque tandem is fuerit, o-
 ptarim equidem celebrari.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Virginem.) Echo quæ ultimas uoces iterare & repetere solita est, in solis specubus & antris habitat, atq; à nemine uidetur, ut Ouidius inquit:

Inde latet syluis, nulloq; in monte uidetur,

Omnibus auditur, sonus est qui uiuit in illa.

b Virgines.) Lucianus hic Musas παρθένους, id est uirgines uocat: quoniā disciplinæ, uti uirgines, abdicæ, & non fūco cō-
 ptæ esse uidentur, nativo scilicet decore contentæ. c Quod & ad pulcherrimam.) Iuxta hanc sententiam & quidam illud Vergilianum esse existimant:

Nunc adeo melior, quoniam pars acta diei est.

d. Pauo.) In pauonis cauda Iuno Argi oculos posuisse di-
 citur. Ouid. in fine 1 Metamorph. e Etiam scire fabula.)
 Ouid. 1 Artis:

Monstra maris Sirenes erant, quæ uoce canora

Quaslibet admissas detinere rates.

Hæc sua Sisyphides auditis penè resoluit

Corpora. nam socijs illita cera fuit.

Cicere lib. de Finibus bonorum & malorum.

*O' decus Argolicum, quin puppim flectis Vlysses,
Auribus ut nostros possis agnoscere cantus, &c.*

Juvenalis Satyra 9 f. Perseus.) De Perseo & Medusa talem poetæ fingunt fabulâ. Medusa una Gorgonû, cura à Neptuneo in templo Mineræ stuprata esset: irata dea, ne tantû crimen inultû maneret, crines eius, quibus Neptuneo placuerat, in angues vertit, deditq; ut eam aspicientes in saxa verterentur. Hanc postea Perseus, Iouis Danaesq; filius, acceptis talaribus & falcato ense Mercurij, item scuto Palladis, Medusam unico ictu interemit. Vnde Pallas, ut terribilior hostibus videretur, Gorgonis caput suo clypeo gestavit. g. Vulcanum amans.) Cum Vulcanus fulmina Ioui, adversus gigantes pugnanti fabricatus esset, ab eo mercedis nomine impetravit, ut sibi cum Minerva rem habere liceret. Huius ob id cubiculû clâm ingressus, cum vitû castissimæ Deæ offerre conaretur, libidine æstuans, semen in pavementû effudit, ex quo Erichthonius natus. Scio hanc fabulâ variè tractari. Isocrates & Pausanias Erichthoniû Vulcano & Terra generatû opinantur. Vide Lucianû in Philopseude. h. Post hæc Vlysses.) Vlysses ex Penelope Icarij filia Telemachum suscepit, eamq; ita adamavit, ut reliquis Græcorû principibus ad bellum Troianû proficiscentibus, ipse insaniam simulaverit, futurum sperans, ut tanquam bello inutilis domi relinqueretur. Iunctis itaq; duobus diner si generis animalibus, littus proscindebat, & frugum loco solum serebat. Palamedem tamen virum prudentissimum latere non potuit, qui ut technam illam detegeret, aranti Telemachum filium in sulco obiecit. quod Vlysses conspiciens, ne filium læderet, aratrum subleavit. Quo argumento faciliè deprehensum est, non veram illam, sed simulatam esse insaniam. Pertractus itaq; ad Troiam, strenuam utilissimamq; in bello Græcis operâ navavit. Lucianus inter domus iux picturas fabulam hanc etiam refert, cuius mentionem fecit Hyginus cap. 95. Fabularum: Bocat. lib. 10. cap. 6 lib. 11. cap. 40. Quid. 13. in contentione Ajax Vlysses notat his verbis:

Optima nuncumat, qui sumere noluit ulla.

Et rursus:

*Atq; utinam aut verus furor ille, aut creditus esset,
Nec comes huc Phrygiæ unquam venisset ad arces
Fertator scelerum, &c. —*

Vincentio Obsopæo interprete.

A R G V M E N T V M.

Catalogus est μακροβίων, hoc est eorum qui ad longam ætatem perueniunt: quem natalicij muneris loco Quintillo cuiusdam mittit, somatio ad hoc faciendum, ut ipse ait, admonitus. Recenset autem principibus totas hominum nationes ac genera quæ diutissime uixerint: deinde transitione ad singulos facta reges primam ac principes, deinde & Philosophos, & Historicos, & Oratores, & Poetas, & Grammaticos qui quàm maximè longæui fuisse perhibentur, annumerat. Oritur autem à causa qua ad hoc scriptum impulsus fuit, addita etiam commendatione operis ab utilitate quam ex huius lectione percepturus sit Quintillus.

Ναὶ τὶ ἔστι,
καμφοῖτα
τὶ Κυντίλλ-
α, κίλλ-
αὶς προσ-

φῶσαι δώρεον, τὴν μακρο-
βίον· πάλαι μὲν τὸ ἔπος ἐ-
στίν, καὶ ἰταῖοις τοῖς φί-
λοις, ἐπὶ ἰδίῳ τῷ Λουτρίῳ
σου παλαιὸν τὸν μακροβίον
ἀνέχων, τινὰς ἰθὺς κα-
λέσας με προσφῶσαι τοῖς
μακροβίοις, τότε μὲν ἐνθά-
μω τοῖς δώροις καὶ μάλιστα
ὕμνοις βίωναι, εἰ τι κατὰ
καὶ πάλαι τοῖς σοῖς, τοῦτο
longissimam tu, & filij tui traduceretis, ratus scilicet

Omniū mu-
neris à lo-
co clarissimo
Quintille,
iussu appor-

to tibi longæuos: somnium
inquam, quod iam olim uia-
di, & amicis narraui meis,
quo die minori natu filio
tuo nomen indidisti. Cum
autē nulla coniectura
tuisset assequi, quòsnā De-
hoc somnio longæuos tibi
me afferre mandaret, equi-
dem deos id temporis pre-
catus sum, ut uitam quàm
hoc

συμφέρειν τοῖς ἄλλοις, καὶ σὺ μὲν
 παρὶ τῶν τῶν ἀνθρώπων
 παρὶ τῶν, πρὸ δὲ τῶν ἀπάντων
 τῶν, αὐτῶν τε ἡμῶν, καὶ ὅσοι
 τῶν εἰς. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς
 ἀγαθὸν ἔστιν ἀρετῆς ἀνθρώπου
 ὁ δὲ δὲ, οὐκ ἔστιν ἔμφαντος δὲ κατ'
 ἡμῶν, οἷς σιῶνται οὐδὲν,
 αὐτὸς εἶναι, τὸν δὲ δὲ δὲ ἀνδρῶν
 παρὶ παιδείαν ἔχοντι τὰ
 προσάγοντας, καὶ δὲν τὴν
 προσφύειν σοὶ τὴν ἀπὸ τῆς
 χυρῆς. ταύτης αὖτε αὐτῶν
 τῶν νομίζων τῶν γὰρ τῶν σὺν
 γυναικὶν ἡμῶν, διδασκί
 σοι τὰς ἱστορίας αἰς μακρὴν
 καὶ γὰρ ἀφικέσθαι ἐν ὅ
 γινώσκῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρως
 τῇ σῶματι, καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ
 ὅσοι γίνονται τί σοι ἐκ τοῦ
 συγγράμματος διπλοῦν, τὸ
 μὲν δύσμενος, καὶ ἰλπίς
 ἀγαθῆς, καὶ αὐτὸν ἰδὲ μάλιστα
 δυνάσθαι βίῃναι. τὸ δὲ
 διδασκαλία τις ἐκ πρᾶξις
 γυμνασίων, αἱ ἐπιγνώσεις, ὅτι οἱ
 μάλιστα ἐκ τῶν ἰδιότητων
 ποικίλονται, κατὰ τὸ σῶμα

καὶ

qui posteaquā maximā sui curā habuerūt, corporis pariter
 & ani.

hoc profuturum cum uni-
 uerso generi hominum, tum
 præ cæteris mihi, & meis
 omnibus. Siquidem hoc ip-
 sum mihi quiddam felicitatis
 Deus iussus est prædicere.
 Consideranti autem apud
 animam meam, ueni in me-
 tem, ut par' erat homini in
 liberalibus disciplinis uer-
 santi, deos hæc mihi præce-
 pisse, ut aliquod eruditū opu-
 sculum, & ab ingenuis ar-
 tibus profectū ad te defer-
 rem. Hanc itaq; & optissimā
 natalicys muneribus offerē-
 dis diem existimans, eos ti-
 bi dedico, quos ad longam
 senectutem sana mente &
 integris corporis uiribus
 peruenisse cōperimus. For-
 tasse autem ex huius libelli
 lectione gemina ad te per-
 uenire poterit utilitas: una,
 ut & alacritatē animo &
 optimā spem concipias, &
 te posse q̄ diutissime uiuere:
 altera, qua institutionē ab
 exemplis capias, cognitis ijs

καὶ κατὰ ψυχὴν, ἵτις δὲ αἱ
 μακρότατον γῆρας ἔλθον,
 αὐτὸν ὕψος παρήλθον. Νέστορα μὲν
 οὖν, τὸν σφύτατον τῶν Ἀ-
 χαιῶν, ἰδὼν ῥᾶε παρατάναι
 γυνίαν Ὀμήρου λίγη, ἐν αὐτοῖς
 πτοῖν ὁμῖν γυμνασμένον
 ἄριστον καὶ ψυχῇ καὶ σώματι·
 καὶ Τηρσίαν δὲ τὸν μάλιστα
 ὁ ῥαγυδίαν μέχρις ἑξ ἡμερῶν
 περικτάναι λίγη. Πιστάειον
 δ' αὖτε ἄνδρα θεοῖς ἀντιπάλῳ
 μέτρον, καὶ πανχρετόν τε δι-
 αίον χρόνον, τὴν Τηρ-
 σίαν ἰδὼν μέγιστον βίοναι, καὶ
 γινώσκοντα ἴσα μακροβία ἱστειό-
 ται διὰ τῶν δίσκων, ὥσπερ
 Αἰγυπτίων οἱ καλὸν μέτρον ἰσ-
 τογραμμάτων. Ασυρίων δὲ
 καὶ Ἀράβων οἱ ὀξυγυτὰ τῶν
 μέτρων· Ἰνδοὶ δὲ οἱ καλὸν
 μέτρον βραχυμέτρων, αὐτοὶ ἄρ' οὐ
 ἀπερβύς φιλοσοφίᾳ σχολάζον-
 τες, καὶ οἱ καλὸν μέτρον διὰ μά-
 γοι, γινώσκοντες τὴν μαγικὴν, καὶ
 θεοῖς ἀντιπάλῳ· παρὰ τὴν
 πόρσαν καὶ Πάρθους, καὶ Βάκ-
 τρεις καὶ Χωρασμίους, καὶ Ἀρμένους,
 genus illud uatidicum, καὶ θεοῖς dicatum. Insuper a-
 pud Persas καὶ Parthos, καὶ Bactros, καὶ Chorasmos, καὶ

animi ratione habitas,
 summā senectutem sine om-
 ni corporis incōmodo sunt
 consequuti. c. Homerus igitur
 Nestorem principum
 Achaeorum sapientissimum
 uitam suam tribus seculis
 produxisse scribit, quem no-
 bis καὶ animo καὶ corpore
 exercitatum commendat. Et
 Tiresiam uatem poetae trago-
 gici ad sex usque aetates ho-
 minum uitam prorogasse
 perhibent. Credibile est au-
 tem, uirum dijs immortalibus
 sacrum, καὶ moderatio-
 ne uiuendi ratione utentem,
 longissimam uitam fuisse fun-
 ctū. Quin omnes nationes
 propter uictus rationē lon-
 gaeuē fuisse inueniuntur: cuius-
 modi sunt Aegyptiorū sa-
 cri scribae, et apud Assyrios
 καὶ Arabas fabularū interpre-
 tetes, καὶ apud Indos Bra-
 chmanes, ad amissim philo-
 sophiae studijs uacantes.
 Praeterea quos Magos uo-
 cant, genus illud uatidicum, καὶ θεοῖς dicatum. Insuper a-
 pud Persas καὶ Parthos, καὶ Bactros, καὶ Chorasmos, καὶ
 Sacas,

Sacas, & Medos, aliasq;
multas gētes barbaras, qui
& firma corporis ualitudi-
ne sunt præditi, et ualde dux-
turni, cū beneficio magicæ
quæ exercēt, tū quòd et ipsi
accrurata uictus ratione u-
tantur. Iam uerò gētes quo-
que ætate omnium longissima
uidentes, ex quibus sunt Se-
res, ad trecentos annos usq;
uiuere, memoriæ proditum
est. Cuius rei causam non-
nulli temperato acri, non-
nulli naturæ terræ, alij ra-
tioni uiuendi assignant. Sic
quidē aiunt omnes illas na-
tiones tantum aquam pota-
re. Compertum est autē A-
ibotas quoq; centū & tri-
ginta annos uiuere, et Chal-
daeos ultra centū annos e-
gredi fama est, & eosdem
hordeaceo pane uti, tanquā
perspicacitatis pharmaco.
Quib. perhibent ob hanc ip-
sam uict⁹ rationē alios quo-
que sensus quàm cæteris bo-
c de nationib. lōgæuis, et gen-
tū uiuere, nonnulli propter suū
terræ,

καὶ τὴν αἶρα, εἰ δὲ διὰ τὴν
 διαίτην, εἰ δὲ καὶ δι' αἴμα.
 ἔγω δ' αὖ σοι δεικνύω τὴν ἰα-
 τριάν, ὅπως πάρεσθαι ἰο-
 τεύσεις, ἵτα καὶ κατὰ πᾶ-
 σαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάν-
 τα αἶρα μακρόβιοι γινέσθω
 ἄνθρωποι, εἰ γυμνασίαις ταῖς
 καθεύκοντες, καὶ διαίτῃ τῇ ἰδίᾳ
 τοιαύτῃ πρὸς ἰγίαν χρό-
 νου. διαίρῃσι δὲ τὸ λόγον
 πειθέμενοι τὴν πρώτην, κα-
 τὰ γὰρ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν
 ἀνθρώπων· καὶ πρῶτον εἰ σοι
 τοὺς βασιλικούς καὶ στρατι-
 γικούς ἀνδρας ἱστοῖς, ὧν
 ἵνα καὶ συνέβηται μεγάλη,
 θαυμάσιον αὐτοκράτηρ· τύ-
 χα αἱ τὴν τιμωτάτῃ ἀγα-
 γούσῃ τάξιν, συνέγινε κατὰ
 μέγιστα τὴν οἰκουμένην τὴν
 ἑαυτοῦ. οὕτω γὰρ αὖ ἀπιδίων
 καὶ σὺ τῶν μακροβίων ἀν-
 θρώπων πρὸς τὸ ἴδιον εὐφρίως
 καὶ τῆς τύχης, ἱταμέτρην
 ἐλπίσιν αἱ γῆρας ὕγιαν καὶ
 μακρίαν, καὶ αἶμα ὑγιάνουσαν, ὅ-
 γκον σιαντῷ τῇ διαίτῃ μέναι

tanto promptius sperare poteris senectutem sanam &
 longam : & pari studio hos ipsos æmulatus, tibi ipse lon-

terra, nonnulli propter aeris
 temperiem, nonnulli propter
 rationem victui, nonnul-
 li autem propter utrum-
 que. Caterum ego iure opti-
 mo longè meliorem spem
 tibi ostendam, si planum
 fecero, homines ubique tera-
 rarum et gentium, & sub quo-
 vis aere degentes, ad sum-
 mam senectutē pervenire,
 qui commodis exercitatio-
 nibus, & convenientem
 sanitati vivendi rationem
 sectantur. Facta d' autem
 huius narrationis sectio-
 ne, primū observatis viro-
 rum studiis, initio Reges &
 virtute imperatoria claros
 homines memorabo, quorū
 unum summæ religionis pie-
 tas ad perfectissimum ordi-
 nem perducens, maximis be-
 neficiis imperium & tera-
 ram ipsius affecit. Ad hunc
 modum & tu longævorum
 omnium naturæ & fortu-
 næ animadversione intectus,

longissimā et prouelissimā
uitam ratione uictus para
ueris . Numa Pompilius
Romanorum regum longē
felicitissimus, ac Decrū cul
tus deditissimus, supra o
ctoginta annos ixi. et tradi
tur. Seruius autē Tullius
et ipse Romanorum rex,
similiter ultra octoginta an
nos uixisse dicitur. Tarqui
nius nouissimus rex Ro
manorum eiectus in exiliū
Cumis consenuit, ac ultra
nonaginia⁴ annos firmissi
ma uoletudine usus uixisse
perhibetur. Et hi Romano
rū reges fuisse: quibus et
reliquos reges adiungā qui
ad ultimam senectutem per
uenerūt, demonstratis e
tiam illorum exercitationi
bus. In calce autem reli
quos etiam Romanorum ad
longissimā senectutem de
latores adscribam, aduētis eo
tiam ceteris Italiae populis
qui diutissime uixerunt.
Rerum qui sola historia
tur, probabilibus argumentis
refectis

αἶψα, ὥςτις καὶ ὑμᾶς χρηστὸν
τόβας ἔχουσιν τὰς ἰασιδαι, τι
λίγας ἑμῶν τὰς δούχας ἰσιδαι,
πρὸς τὸ ἄς μύκιστον τι καὶ
λιπαρόν, τὸν πάσης γῆς καὶ
θαλάττης ἀσπόμενον, γῆρας
ἀφικνέσθαι, τῇ ἑαυτῶ οἰκονομία
εὐ βασιλεύοντα ἔδει, καὶ γίνον-
τα. Ἀργεοθῶνις ὁ γὰρ ὁ γὰρ, ὁ
τρωάων βασιλεὺς, περὶ τὸν
καὶ ἰακτὸν ἵτα βιώναι ἀπο-
γίνεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λόγιος
εἶπεν, καὶ ὁ μελετωρὸς Ἀνακρί-
ων· ἀλλὰ τὸτο μὲν μῦθος τις
οἱ λεκῶν. Ἀγαθόκλης δὲ, ὁ Σι-
κίλιας τύραννος, ἵτα βιώναι
εὐκονταπίντι τιλόντῃ, καὶ
δάσῳ Δημοχάρει καὶ Τι-
μαίῳ ἱστορεῖται. Ἰσθμίων δὲ, ὁ
Συρακυσίων τύραννος, δύο
καὶ ἑξήκοντα ἵτα γυνέ-
μην, ἵτα δούτα νοσῶν, βα-
σιλεύοντι ἰβλομένοντα ἵτα,
ὥσπερ Δημοφρόντις τι ὁ καλὸς
σταυρὸς, καὶ ἄλλοι λίγους. Ἀν-
τίας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,
μακρότερος πρὸς Φίλιππον πε-
ρὶ τὸ ἱσθμὸν ποταμὸν, ἵτα ἱσθμὸν
Anteas autem rex Scytharum, qui ad Istrum fluvium
cum Philippo confligens in pugna occubuit, ultra

reselli possunt, adeo ut me-
liorē spē habere liceat, fore
ut perfecti voti compotes
fiamus, et longissimam ac
plenissimam tota terra ma-
riq; dominantem seruetur,
iamq; in suis locis regnan-
tem et senescentem conseq-
quamur. Proinde et Argen-
thonius Tartesiorum rex
centum et quinquaginta
annos vixisse traditur, au-
thoribus Herodoto histori-
co, et Anacreonte poeta ty-
rico: tamen si hoc quibusdā
fabulosum videatur. Aga-
thocles Siciliae tyrannus an-
nos quinque et nonaginta
egressus fato functus est. si-
cut Demochares et Ti-
maeus literis prodiderunt.
Hieron quoq; Syracusanor-
um tyrannus duos et non-
aginta annos natum, mor-
bis tandē absumptus obiit,
cum regnasset annos septua-
ginta, sicut Demetrius Cal-
listianus et alij memorant.

ἐπὶ τὰ ἐννεήκοντα ἔτη γιγ-
νώσκει. Βαρδύλις δὲ, ὁ Ἰλλυριῶν
βασιλεὺς, ἀφ' ἑπταλίσιοι μά-
χη δαίμων τῷ πρὸς Φίλιππον
πολέμῳ, εἰς ἐννεήκοντα ἐταῶν
ἔτα. Τέρης δὲ, ὁ Δρυσοῦν βα-
σιλεὺς, καθά φησι Θίοπεμ-
πος, αὐτὸς καὶ ἐννεήκοντα ἐτῶν
ἐτιλοῦτο. Ἀντίγονος δὲ ὁ
Φιλίππου, ὁ μετ' ἐφ' ἑκάμηνος,
βασιλεὺς Μακεδόνων, πρὸς
Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύ-
κῳ καὶ Λυσίμαχῳ, τραύμασι
πολλοῖς περικτενόμενος, ἐτιλοῦτο
σφῶν ἐτῶν ἑνὲς ἢ ἐννεήκοντα,
ὥσπερ ὁ συντραπομένης αὐ-
τῷ Ἰσώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυ-
σίμαχος δὲ Μακεδόνων βα-
σιλεὺς, ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον
ἀπώλει μάχῃ, ἐτ' ἐννεήκοντα
ἐτῶν ἐταῶν, ὡς ὁ αὐτὸς φησὶν
Ἰσώνυμος. Ἀντίγονος δὲ,
ὅς ἐστι ὁ Δυκετρίδης, ἡλικίᾳ ὅ-
ντος Ἀντιγόνος τῷ μετ' ἐφ' ἑκάμηνος, ἐν-
τ' ἐταῶν ἢ ἐν τεσσαράκοντα
Μακεδόνων βασιλεῶν
ἔτα· ἱβήσοι δὲ ἐννεήκοντα,
ὡς Μελίσις τινὲς φησὶ, καὶ ἄλλοι
συγγραφεῖς. ἐμπίως δὲ καὶ
sicut Medius & alij scriptores testantur. Consimiliter &

nonaginta annos egres-
sus est. Bardylis uero rex
Illyriorum, qui ex equo in
eo quod gessit contra Phi-
lippum bello, pugnasse dici-
tur, nonaginta annos com-
pleuit. Teres rex Drysoῦ,
auctore Theopompo, duos
& nonaginta annos agens
mortuus est. Antigonus au-
tē Philippi filius luscus rex
Macedonum, in Phrygia cū
Seleuco & Lysimacho cō-
iugens, multis acceptis uul-
neribus cellapsus, anno uno
& octogesimo uitam fini-
uit, sicut narrat Hierony-
mus, qui cum eo militauit.
Porro Lysimachus & ipse
rex Macedoniae, in pugna
contra Seleucum suscepta
occubuit, octogessimum an-
num consequutus, ut idem
Hieronymus testatur. Antio-
gonus uero filius Demetrii,
Antigoni Lusci nepos, qua-
tuor & quadraginta an-
nos regnum Macedoniae te-
nuit, cuius autem octoginta,

Ἀντίπατρος ἡ Ἰουδαία, μέγιστον
 Διονυσίῳ, καὶ ὑπὸ τρεπτόντας
 πολλὰς Μανιόωντος βασι-
 λείας, καὶ ὁ γένοντα ἴτε οὐ-
 ρος ἴσας, ἰταλόντα τὸν βίον.
 Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγος, ὁ τῶν
 Λατῶν ἰκνύμενος δὲ Δαυμοσίτας
 βασιλείαν, Αἰγύπτῳ μὲν ἰθα-
 σίλασσι, τίσας καὶ ὁ γένον-
 κεντα βίους ἴτε. Σὺν δὲ πα-
 ρι Δωκί τῶν ἀρχῶν, πρὸ δυνῆν
 ἰτοῖν ὅτι τισυτῆς, τῷ Πτολε-
 μαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ
 ἰπικλυσίῳ, ἴσας Διόφιππο
 τῶν πατρῶν βασιλείας ἀδελ-
 φῶν. Φιλαίτορος δὲ, πρῶτος
 μὲν ἰκνύμενος τῶν παρὶ πόρ-
 γαμον ἀρχῶν, καὶ ἰατίσχευ-
 ούντοχος ὢν, ἰατίσχευσι δὲ
 τὸν βίον, ὁ γένοντα ἰτῶν γι-
 νῆμας. Ἀτταλὸς δὲ, ἰσπε-
 κλυθὲς Φιλαδέλφῳ, τῷ πόρ-
 γαμῶν καὶ οὐτῷ βασι-
 λείαν, πρὸς ἡν καὶ Σκεπίων
 ἰτῶν Ρωμαίων τραίσυδες ἀφί-
 κται, δὲ καὶ ὁ γένοντα ἰ-
 τῶν ἀφίκεται τὸν βίον. Μιθριδά-
 τες δὲ, ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ
 πρὸς ἀγέρας ἡν κτίσας, Ἀν-
 τίγοντον

Antipater patre Iobab genito-
 rus, maxima fulvis poten-
 tia, et qui multorum regū
 Macedoniae tutelam egit, ul-
 tra octogesimum annum e-
 gressus excessit e vita. g Pto-
 lemaeus autem Lago patre
 natus, inter reges propria
 fortuna felicissimus, impera-
 vit Aegypto annos octogin-
 ta natus. Vinus autem tradi-
 dit imperium duobus an-
 nis antequam moreretur,
 Ptolemæo filio, cui cognos-
 mentum fuit Philadelpho.
 qui et paternum regnum
 a fratribus sortitus est. Phi-
 lacteros, qui primus conden-
 di circa Pergamum princi-
 patus auctor fuit, et eun-
 dem cum esset Eunuchus obti-
 nuit, mortuus est octoginta
 annos natus. Attalus autem co-
 gnominatus Philadelphus,
 et hic rex Pergamenorū,
 ad quem etiam Scipio Ro-
 manorum Imperator uenit;
 duos et octoginta annos a-
 gens, vitam reliquit. Mithri-
 dates rex Ponti, Cisthes ap-
 pellatus,

ἵγιντο ἢ μονόφθαλμον φού-
γων, ἡδὲ πάντων ἱπποδύτου,
βιώσας ἴσα τίταρα καὶ ὄγο
δοκούντα, ὡς περὶ Ἰερώνυμῳ
ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς.
Αἰαράβης δὲ, ὃς Καππαδο-
κῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ
ὀγδέκοντα ἔτη σφ' ἴτη, ὡς
Ἰερώνυμῳ ἱστορεῖ· ἰδιωτὴς
δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλείον δι-
αγνώσκει, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περ-
δικκᾶν μάχῃ σφωρηθεὶς ἀ-
νέκροτο. Κῦρος δ' ὁ Περ-
σῶν βασιλεὺς, ὃς πολλοὺς, ὡς
Δημόσιον οἱ Περσῶν καὶ Ασ-
συρίων ἱστοροῖ, οἷς καὶ Οὐκσίκε-
τος, ὃ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου
συγγράψας, συμφωνεῖν δοκῇ,
ἑκατὸν ἔτη γράμει, ἱστῶν
μὲν ἵνα ἱκασθῇ τῶν φίλων·
μαδῶν δὲ τὰς πλείους δι-
φθαρμένους, ὑπὸ Καμβύσῃ τῷ
ὑιῷ, καὶ φάσκοντι Καμβύ-
σῃ λατὴν πρέταγμα τὸ ἱκέειν
πάντα πεποικέναι, τὸ μὲν τι,
πρὶς πῶς ἡμῶν τὰ τῷ θεῷ δια-
βληθεῖς, τὸ δὲ τι, ὡς παρανο-
μιῶτα αὐτὸν ἀτιμολόγητος,
αὐτοῦ.

Ἐπὶ, partim se ipse iniquitatis et legum violatorē accusans,

pellatū, Antigonum Luscū
fugiens, in Ponto mortuus
est, cum egisset annos quae-
tuor et octoginta, sicut Hie-
ronymus et alij scriptores
prodiderūt. Ariarabes rex
Cappadocum Hieronymi te-
stimonio duo et octoginta
annos vixit: atq; haud dubie
ad grandiore[m] aetatem per-
venire potuisset, nisi in pug-
na contra Perdiccam vi-
uus captus, et in crucē sub-
latus fuisset. Maior autem
Cyrus rex Persarum, sicut
Persae et Assyriorum histo-
ria loquuntur, quibus etiam
suffragari videtur Onesio-
crus, qui res gestas Alexā-
dri Magni in historiam con-
tulit, ceterisimum annum asse-
quutus, requirebat unum-
quenque amicorum: quo-
rum cum plurimos à filio
suo Cambyse interemptos
cōperisset, ac Cambyses ip-
sius iussu hoc ipsum se fecis-
se fateretur, partim ob filij
crudelitatem probrosē asse-

αβυμήσας ἰτιλούτα τὸν βίον.
 Ἀρταξέρξης, ὁ Μνυμῶν ὑπὸ
 κληΐδης, ἰφ' ἱρ Κῦρ ὁ ἰδιό-
 φος ἱπρατόντας, βασιλεύων
 ἱρ Πέρσας ἰτιλούτα σινεσῶν,
 ἱξ καὶ ὀγδοήκοντα ἰτῶν γρη-
 μῶν ὥς ἡ Δίνων ἱστορεῖ, ἱε
 σάρων καὶ ἱννεύκοντα. Ἀρτα-
 ξέρξης, ἱπέρ ὁ Πέρσων βασι-
 λυς, ὁμ φασιν ὑπὸ τῷ πατρὶ
 τῷ ἰαντῷ ἰσίδωρ, ὁ Χαρακ-
 νὸς συγγραφεύς, βασιλεύων
 ἱτρία καὶ ἱννεύκοντα βίος, ἱπ
 βελὴ τὰ Λαλφῶσι ἱσίδωρ ἱδολο-
 φεύει. Σινάρθουλος δὲ, ὁ
 Περθυάων βασιλὺς, ἱπὸς ὀγ-
 δοήκοντα ὅδω γενεῶς, ἀπὸ
 Σακκουράων Σκυθῶν λατα-
 χθῶς, βασιλεύων ἱπέρ τας, καὶ
 ἱδολοφεύει ἱτρία καὶ ἱδολο-
 φεύει. Τυγρά-
 νος δὲ, ὁ Ἀρμενίων βασιλὺς,
 πρὶς ὁμ Λάκων ἱπὸς ὀγ-
 δοήκοντα, πρὶς καὶ ὀγδοήκοντα ἰτῶν
 ἰτιλούτα βίος. Ὑσπασίνης δὲ
 ὁ Χάρακ, καὶ τῶν λατ' ἱο-
 ρυῖαν τῶν βασιλῶν, πρὶς
 καὶ ὀγδοήκοντα ἰτῶν, νο-
 σῶντας

maxima tristitia conturba-
 tus vitam finiuit. Artaxer-
 xes h Ninemonis cognomē-
 tum sortitus, contra quem
 Cyrus frater exercitum du-
 xit, imperium Persarum ob-
 tinens, morbis consumptus
 decessit, annos sex & octoa-
 ginta natus: sed ut Dinō scri-
 bit, quatuor & nonaginta.
 Artaxerxes alter Persarum
 rex, quem patrum suorum
 memoria Isidorus Chara-
 cenus historic⁹ regnasse tra-
 dit, cum annos tres & no-
 naginta uixisset, insidijs fra-
 tris Gasethræ clām obtrun-
 catus est. Sinarthocles au-
 tem rex Parthyæorum an-
 nos nonaginta iam natus, à
 Sacauracis Scythis redu-
 ctus ab exilio regnare incæ-
 pit, & regnavit annos se-
 ptem. At Tigranes rex Ar-
 meniorum, cōtra quem Lu-
 cullus pugnavit, quinto &
 octogesimo anno morbo cō-
 sumptus periit. Hyaspines
 Characenorum & regionū
 mari rubro adiacentium rex, quinto & octogesimo anno
 morbo

εὐσεβὲς ἱταλὸὶ. Τέρτιος
 δὲ, ὁ μὲθ' Ὑσπασίνου τρίτος
 βασιλεύσας, δύο καὶ ἑξή-
 κοντα βίους, ἱταλὸς τῶν.
 Ἀρτάβαζος δὲ, ὁ μετα Τί-
 ραιου Ἰβάρου βασιλεύσας
 Χάρην, ἑξ καὶ ἑξήκοντα
 ἐτῶν, ἡγετάρχης ἦν παρτῶν,
 ἱβηρίων, καὶ Μασσαρηῶν,
 βασιλεὺς παρθυσίων, ἑξ καὶ
 ἑξήκοντα ἔτη ἔζη ἐν Μασσι-
 νισσῇ, Μασσαρηῶν βασι-
 λεὺς, ἑξήκοντα ἔτη ἔζη.
 Ασάνδρος δὲ, ὁ ὑπὸ τοῦ Σι-
 λατίου, αὐτοῦ ἡγετάρχου βασι-
 λεὺς ἀντιγορνοῦς Βασπόρου,
 παρὶ ἐν ᾧ ἑξήκοντα, ἰαπε-
 μάχων καὶ πειλομάχων ἄλλο-
 νες ἦσαν ἱστῶν. ὥς δὲ ἑώρα-
 τὸς ὑπὸ τῇ μάχῃ Σαβίοντιον
 προστιθεμένους, ἀποσχίσθαι
 σιτίων ἱταλὸὶ, βίους ἑν-
 τρία καὶ ἑξήκοντα. ἑτάτος
 δὲ, ὥς φασιν ἰσίδωρος ὁ Χα-
 ρακλώδης, ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἡγετίαι
 ὁ μόνος ἦν ἄρμα τέρτερος βα-
 σιλεύσας, πεντηκίδι καὶ
 ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἱταλὸ-
 ς

morbo correptus decessit.
 Tercus tertius post Hyspasi-
 nen eorum nationem rex,
 cum uixisset duos et no-
 naginta annos, morbo pe-
 rii. Artabazus autem, qui
 septimus post Tiræum Cha-
 racenorum regnum tenuit,
 sex et octoginta annos re-
 ductus à Parthis ab exilio
 regnavit. Et Mnasceires rex
 Parthysorum sex et nona-
 ginta annos uixit. Masinif-
 sa uero rex Mauritanie non-
 aginta annos uixit. Asan-
 drus autem à diuo Augusto
 loco Etnarchi rex Bospori
 declaratus, annum agens no-
 nagesimum, et equestri et
 pedestri pugna nullo infe-
 rior uspiam est conspectus.
 Qui ut animaduertit Scribo-
 nio rem militarem commen-
 datam, cibo abstinens diem
 suum obiit, cum uixisset an-
 nos tres et nonaginta. Goxo-
 sus, ut Isidorus auctor est,
 Characene regnum tenuit,
 quo tempore Niano quoque

imperauit Arabibus, centum et quindecim annos natus,

πρὸς τὸν νόμον, βασιλείαις μὲν οὖν
 ταῦτάς τε ἱστορῆσαι μακρο-
 βίας οἱ πρὸς ὑμῶν, ἵππῃ δὲ καὶ
 φιλόσοφῳ, καὶ πάντες οἱ πρὸς
 Παισίου ἔχοντες, ἱππεύσαν-
 τως καὶ οὗτοι ποιεῖσθαι ἴκ-
 τῶν, καὶ μακρὸν γῆρας ἔλθον.
 ἀναγνῶσκοντες καὶ τῶν τοῦ
 ἱστορῆματος, καὶ πρώτης γι-
 γνῶσκοντες. Διμήκετος μὲν
 ὁ Ἀβδερίτης, ἱππῶν γιγνῶ-
 σκων καὶ ἱκτῶν, ἀπὸ
 σχόλου καὶ τρεῖς, ἱππῶντα.
 Ξενόφιλος δὲ ὁ μακεδνός, ὅς
 φασιν Ἀριστοτέλῳ, προσχῶν τῇ
 Πυθαγόρῃ φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τῆς
 ψυχῆς καὶ ἱκτῶν ἱππῶν Ἀβδερ-
 σιμῶν. Σόλων δὲ, καὶ Θα-
 λῆς καὶ Πιττακός, οἳ τινὲς τῶν
 Ἀλαβάντων ἱππῶν σιφῶν ἱπ-
 πῶν, ἱκτῶν ἱππῶν καὶ ἱππῶν
 ἱππῶν. Ζῶντων δὲ, ὁ δὲ Στρω-
 φιλοσοφίας ἀρχηγός, ἱκτῶν καὶ
 ἱππῶντα ὅς φασιν Ἀριστο-
 τέλῳ καὶ τῷ ἱππῶντα,
 καὶ πρὸς τὴν αἰσῶν ἀναφῶντα
 φαδαντιμῶντες; καὶ ὑπὸ
 νῆξιν. Zenon vero Stoicæ philosophiæ auctor et prin-
 ceptor, octo et nonaginta. Hunc aiunt in concionem pro-
 deuntem offenso pede exclamasse: Quid me vocas? et

postremum morbo perijt.

Tot igitur ante nostram me-
 moriam memorandæ senec-
 ætatis reges fuisse maiores
 nostri literis prodiderunt.

His annumerantur Philoso-
 phi, et omnes qui ingenio
 et eruditione præstantes
 fuerunt, qui aliqua sui cura
 habita, ad extremam senec-
 ætatem peruenierunt.

Eos itaque quos multa lectio-
 ne didicimus, perscribemus:
 ac initio quidem Philoso-
 phos, quorum Democritus
 Abderites centum et qua-
 tuor annos natus, cum ali-
 mento abstineret, mortuus
 est. Xenophilus Masicus,
 perhibente Aristoxeno, Py-
 thagoricæ philosophiæ cā-
 didatus, ultra quinque et cen-
 tum annos Athenis vitam
 traduxit. Solon autē, et Tha-
 les, et Pittacus, qui septē
 sapientum numero fuerunt,
 centum annos unusquisque
 vixit. Zenon vero Stoicæ philosophiæ auctor et prin-
 domum

τρέφεται εἰς αὐτὸν, καὶ ἀποσχό-
 μῃν τροφῆς, τὸ λούειν αὐτὸν
 βίου. Κλεάνθης δὲ, Ζώνωνος μα-
 θητὴς καὶ διάλεχτος, ἑνὶ καὶ ἑ-
 νερὸν οὐκ ἔστι καὶ γυναικὶς ἰσχυ-
 ρύματι καὶ χυμῷ καὶ χύματι, καὶ ἀ-
 πεκαρίσθαι, ἐπὶ ἀλλοτρίῳ αὐτῷ
 παρ' ἑταίρων τινῶν γυμνάσι-
 ον προσμεκμῶν τροφῶν
 καὶ πράξει παρ' ἑταίρων ὁμοιω-
 σίσει, ἀποσχόμενος αὐτῆς τρο-
 φῆς, ὁμιλῶν τὸν βίον. Ξενοφάν-
 ης δὲ, ὁ Διγίνου μαθητὴς, Ἀρ-
 χιλάου δὲ τοῦ φυσικοῦ μαθη-
 τὴς, ἰβίσσας ἑαυτὸν καὶ ἑνερ-
 γοντα. Ξενοκράτης δὲ, Πλά-
 τωνα μαθητὴς γυνόμενος,
 τίς αὖ καὶ ὁ γυμνασίου. Καρ-
 νείδης δὲ, ὁ τῆς νεωτέρας ἀκα-
 δημίας ἀρχηγός, ἑαυτὸν καὶ
 ὁ γυμνασίου. Χρύσιππος ὁ
 καὶ ὁ γυμνασίου. Διογένης δὲ,
 ὁ Σιλωκίης, ἀπὸ Τύρρου,
 Στωικὴς φιλόσοφος, ἑαυτὸν καὶ
 ὁ γυμνασίου. Ποσειδώνιος ὁ Ἀ-
 παμίδης τῆς Συρίας, ἑαυτὸν καὶ
 ὁ γυμνασίου, πηλοποιεῖται ἀπὸ καὶ
 ἰσχυρῶς συγγενῶς, τίς αὖ καὶ
 καὶ ὁ γυμνασίου. Κριτόλαος ὁ
 ποριπαιστικός, ἑαυτὸν καὶ

domum reuersum inedia ui-
 tam finisse. Cleanthes Ze-
 nonis discipulus et succes-
 sor, nouem et nonaginta
 annos natus, tuberculum in
 labijs habuit. Cumq; decre-
 uisset inedia uitam absume-
 re, allatae sunt ei ab amicis
 literae. Ac mox adhibito ci-
 bo, et perfectis amicorum
 postulatis, iterum cibo ab-
 stinens, uita defunctus est.
 Xenophanes autem Dexi-
 no patre natus, Archelai
 physici auditor, unum et
 nonaginta annos uixit. Xe-
 nocrates Platonis discipu-
 lus, quatuor et octoginta.
 Carneades nouae Academiae
 fundator, annos quinque et
 octoginta. Chrysippus unum
 et octoginta. Diogenes au-
 tem Seleucus Tigrinus, Stoi-
 cae sectae philosophus, duo-
 denonaginta. Posidonius
 Apamea Syriae oriundus, le-
 ge autem philosophus Rho-
 dius, pariter et historicus,
 octoginta quatuor. Crito-
 laus Peripateticus ultra duos

Ἀσίας ἰσχυρόν λέγει. καὶ θαυ-
 μάζει γὰρ τὸν αὐτὸν Ἀρα, ὡς μέχρι
 τοῦ τελευταίου ἡμέρας ἀρτίον
 εἶναι ἐν ταῖς σπουδαίαις, καὶ
 πᾶσι τοῖς αἰσθητικαῖς, μηδε-
 νὲς γυνόμενον τὸν πρὸς ὁ-
 γίσαν ἑλπίαν. Ἐλλάνικος δὲ
 Λέσβιος, ὁ γὰρ ἑκέντη καὶ πέν-
 τι καὶ φερικύδιος ὁ Σύρος δὲ
 μάλιστα ὁ γὰρ ἑκέντη καὶ πέντι.
 Τίμαιος δὲ Ταυρομενίτης ἐξ
 καὶ ἐνσφόντα. Ἀριστοβουλὸς
 δὲ ὁ Κασσανδρῆος, καὶ τὰ
 ἐνσφόντα ἐπὶ λέγει διδω-
 κίνας. τίς ἱστορίαν δὲ, τίταρ-
 τον καὶ ὁ γὰρ ἑκέντη ἐπὶ γὰρ
 γοῶς, ἔρξατο συγγράφειν·
 ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πρᾶ-
 γματικῆς λέγει. Πολύβιος δὲ
 ὁ Λυκέρτης, Μεγαλοπολίτης,
 ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀπὸ ἱππευ-
 λητικῆς, καὶ ἐν τούτου νο-
 σήσας, ἀπὸ θανάτου, ἐπὶ δὲ
 καὶ ὁ γὰρ ἑκέντη. Ὑψικράτης
 δὲ, ὁ Ἀμισιανὸς συγγρα-
 φῆς, διὰ πολλῶν μαθημά-
 των γυνόμενος, ἐπὶ δὲ καὶ
 ἐνσφόντα. Ρατίων δὲ Γερ-
 γίας, ὅν τινα σοφιστὰς κα-
 λοῦσι,

Asiatica. Ac hominē nō me-
 diocriter demiratur, quod
 ad summum usq; uitæ diem
 ualuerit in colloqui, & in
 sensibus ad sanitatē necessa-
 riy non defecerit. Hellani-
 cus Lesbius octogintaquin-
 que annos uixit. Similiter
 Pherocydes Syrus quinque
 & octoginta. Timæus Tau-
 romenites sex & nonagin-
 ta. Aristobulus Cassandra
 ultra nonaginta annos ui-
 xisse ferunt, qui historiam
 suam quartum & octoge-
 simum annum agens orsus
 est conscribere, id quod ipse
 in operis sui principio testa-
 tur. Polybius autem Lycor-
 ta patre genitus, Megalopo-
 litanus, rure rediēs ab equo
 delapsus est, quo casu mor-
 bo correptus decessit anno
 secundo & octogesimo.
 Porro Hypsicrates Amise-
 nus historicus, uir in multis
 disciplinis uersatus, annos
 duos & nonaginta uixit.
 Ceterum ē Rhetoribus Gor-
 gias, i quem quidā Sophistā
 DD 5 uocant,

λήσιν, ἵνα ἱκαντὸν ὄντω, τρι-
 φῆς δὲ ἀποσχόμενοι, ἵνα λού-
 νασθαι ἐν φασίᾳ ἰσχυρόντα
 τῷ αἵματι τὸ μακρὸν γήρας,
 καὶ ὑγιανὸν ἰσχυρὰς τὰς αἰ-
 μάδας, ἀπὸν, διὰ τὸ μηδὲ
 πλεῖν συμπόρῃσι χεῖναι τὰς
 αἱμάτων εὐωχίας. Ἰσοκράτης
 ἑνὲς ἐκ τῶν ἐξ ἱππῶν γεγε-
 νῶς, ὃς πικροτέρως ἐγράψεν λό-
 γον περὶ τοῦ ἵππου ἀπαιδευ-
 τα ἱκαντὸν γεγενῶς, ὡς ἔδοξε
 Ἀθῆναίῃς ὑπὸ Φιλίππου τῷ
 περὶ Χαλκιδέων μάχῃ νικη-
 μένῃ, ποιούμενος, ὅταν εὐ-
 επιδῇ σίχον προσκωλύκα-
 το, αἰεὶ αὐτὸν ἀνὰ φῶν,
 Σιδωνίῳ ποτ' αἴτιον Κάδμῳ
 ἱκλιπῶν,
 καὶ ἱππῶν, ὡς ἀκούει ἡ
 Ἑλλὰς, βίβλιν τὴν βίον. Ἀπὸ
 λόδοτος δὲ, ὃς ἰσχυρῶς ῥή-
 τωρ, διὸν Κάστρος Σιδασὶ δὲ
 Δάσκλος γένεσθαι, καὶ
 οὐδὲν Ἀθῆναιώρῃ τῷ Τερσίφι-
 λῳ φησὶ παλαιότερον αὐτὸν, ἵ-
 σταν τὰ τῷ Ἀθῆναιώρῃ,
 ἵνα

Tarsensi bonis disciplinis imbuat, totidem quot Athenodo-

vocant, annum agens octa-
 uum et centesimum, inedia
 vitam finivit. Hunc interro-
 gatum causam tam longæ
 senectutis, et valetudinis in
 omnibus sensibus uigentis,
 respondisse aiunt, quod alio-
 rum conuiuia non sit seeta-
 tus. Isocrates sex et nona-
 ginta annos natus sermonē
 scripsit Panegyricum. Iam
 uero ingressus annum nona-
 gesimum nonum, cum acce-
 pisset Athenienses in pugna
 apud Chæroneam commis-
 sa à Philippo esse supera-
 tos, quiritando Euripideum
 uersiculum recitauit, ad se-
 ipsum referens:

Sidonis urbis alia quondam
 mænia

Cadmus relinquens.

Quibus cum adiecisset, fore
 ut Græcia in seruitutem pro-
 laberetur, euita decessit. A-
 pollodorus aut rheior Per-
 gamenus, Cæsaris Augusti
 in diuos relati præceptor,
 quem unâ cum Athenodoro

ἐτη ὀγδόκοντα δύο. Ποτάμων
 δὲ, ἐκ ἁλὸς ὅδε ῥύτις, ἐπι-
 νυόμενος, Σοφοκλῆς ὁ τρα-
 γωδοποιὸς, ἰσχυρὰ παφύλλης κα-
 ταπίων, ἀπιπνίγν, ὥντι καὶ
 ἐνυόμενος ἦσας ἐτη, εὐτὶ
 ὑπὸ ἰερῶν ὅδε ἦν ὅδε, ἡδὲ τί-
 λει ὅδε βίη, κραιπνίας ἐρμύμι-
 νος, ἀνίγνω τοῖς δικασταῖς οἱ
 δίκην τὸν ἡδὲ Κολωνῶ, ἐπι-
 δεικνύμενος διὰ τὸ δράματις,
 ὅπως τὸ νοῦν ὑγιαίνει ὡς τοῦ
 δικαστῆς τὸν ἦν ὑπὸ βλαμῆ-
 σαι, καὶ ἀφ᾽ ἡφίσταται δὲ τοῦ
 ὅδε αὐτὸ μακίαν. Κραιπνίαν ὅδε,
 ὅδε καὶ ἐρμύμινας περὶ τοῦ, ἐπὶ
 πρὸς τοῖς ἐνυόμενος ἐπὶ
 ἰβίαν, καὶ πρὸς τὴν τίλει τοῦ
 βίου διὰ ἁλὸς τὴν πυρίαν,
 καὶ νικίαν, μετ' οὐ πολὺ ἐπὶ
 λούει, καὶ φιλήμων δὲ ὁ κα-
 μινός, ὁμοίως τὴν Κραιπνίαν, ἐ-
 πὶ καὶ ἐνυόμενος ἐπὶ βίος,
 κατὰ τὸ ἦν ἡδὲ καλὸς ἡρι-
 μῶν, διασάμνῃ δὲ ἐπὶ τὰ
 περὶ καὶ ἀσμενίαν αὐτῶ σὺν κα-
 ταπνίαν, ὡρμησι ἦν εἰς γι-
 λῶν καλῶν ὅδε τὸν οἰκίαν,
 scens: qui cum uidisset asinum sibi prae-
 morantem, prolapsus in cachinnos, et accersito famulo

rus annos, nempe duos et
 octoginta, uixit. Potamon
 rhctor non incelebris, an-
 nos nonaginta. Sophocles
 poetaⁿ Tragicus decorato
 uia acino et stragulatus est,
 cum egisset annos quinque
 et nonaginta. Hic à filio Io-
 pbonie sub finem uitae in ius
 uocatus, et desipientiae ac-
 cusatus, recitauit Iudicibus
 Oedipum Coloneum, pla-
 num faciens ea fabula, quod
 sanae mentis compos esset.
 Qua audita, Iudices ingenium
 eius admirati sunt, ac filium
 insaniam damnaverunt. Cra-
 tinus autem poeta Comicus,
 septem supra nonaginta
 annos uixit, atque sub finem
 uitae cum docuisset fabulam
 Pytinen, eaque uictor euasis-
 set, haud ita multo post est
 mortuus. Non dissimiliter
 quoque Philemon o Comi-
 cus septimum et nonage-
 simum annum agens de-
 cumbat in lectulo quie-
 scens: qui cum uidisset asinum sibi prae-
 paratus de-
 morantem, prolapsus in cachinnos, et accersito famulo
 multo

καὶ οὐκ πολλὰ καὶ ἀβρίων γί-
 λωσι ἀπὸν προσδοκῶσα τῷ ὀ-
 νει ἀκράτῃ ριφῶν, ἀπειπνεύσας
 ὑπὸ τῷ γίλωτι, ἀπὶ δ' αὖτις, καὶ
 Επὶ χερσὶ δὲ, ὅ τ' ἑυμωδίας
 ποιῶντες, καὶ αὐτοὶ ἐνφύοντες
 τα καὶ ἱππῶν ἰταλίαν βιῶ-
 νται. Ἀνακρέων δὲ, ὁ τῶν μι-
 λῶν ποιητὴς, ἐξέσφ' ἴτε πόινε-
 τι καὶ ὀυδοῦκοντα, καὶ Στα-
 σίχορος δὲ ὁ μιλεσιῶν ποιη-
 τὰ· Σιμωνίδης δὲ ὁ Κῶς ὁ
 πόινε τὰ ἐνφύοντα. Γραμμα-
 τικῶν δὲ Ερατοδίδης μὲν, ὁ
 ἀγλαῶ, Κυρῆων δὲ, ὁρὸν μὲν
 οὐκ γραμματικῶν, ἀλλὰ καὶ
 ποιητῶν καὶ τῶν ὀνομασίων, καὶ
 φιλοσόφων καὶ γεωμέτρων, δύο
 καὶ ὀυδοῦκοντα αὐτῶν ἐξέσφ'
 ἴτε. καὶ Λυκούργος δὲ, ὁ νομο-
 θέτης τῶν Λακεδαιμονίων,
 πόινε καὶ ὀυδοῦκοντα ἴτε [ὁ-
 σα ἰτεράται. Τούτους ἰδὼν
 θυμῶν βασιλῆες, καὶ πᾶσι
 δὲ μὲν ἀβρίσας, ἰσὺν ὃ ὀ-
 πισχόμεν καὶ Ρωμαίων τινας,
 καὶ τ' ἴταλίας ἰακκασίων
 μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους

σε,

summam senectutem perueniunt, perscribere: eos
 ubi

multo & uehemēti cum risu
 praecepit asino merum ad
 sorbendum dari, atque ita
 risu suffocatus obijt. Epi-
 charmus autem et ipse poe-
 ta Comicus, septem & no-
 naginta annos uixisse dici-
 tur. Porro q̄ Anacreon poe-
 ta Lyricus uixit annos quin-
 que & octoginta. Et Steo-
 sichorus poeta Lyricus toti-
 dem. Simonides, Cius supra
 nonaginta. Sedenim ex Grā-
 maticis Eratosthenes Cyre-
 naeus Aglai filius, quem non
 Grammaticum solum, sed
 etiam poetam meritō quis
 uocarit, & philosophum et
 geometram, duos & octo-
 ginta annos uixit. Quin e-
 tiam t̄ Lycurgus Lacedae-
 moniorum legum conditor,
 quinq; & octoginta annos
 uixisse dicitur. Tot imprae-
 sentiarum Reges & erudi-
 tos homines colligere potui.
 Quia uerō pollicitus sum et
 Romanorum quosdam lon-
 gaeuos, & Italos, qui ad

οι, τῶν βασιλευσιν, ἰσχυτάς
τι κινεῖται, ἢ ἄλλῃ ἀλλοίῳ
σεμνὸν λόγῳ.

tibi Dīs uolentibus præ-
stantissime Quintille in alte-
ro libro manifestabimus.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

ARGUMENTVM.

Lucianus hoc libello accuratius eos qui diuixerunt col-
legit, atq; temperantiam sanitatis conservatricem, & longæ
senectutis autorem & propagatricem esse, breuiter ostendit:
qui profectò est non tam festinus, quàm utilis, quod plures hic
subinde recenscantur, qui habita ratione uictus, floridi ad ip-
sam usque ætatis arcem ascenderint. De hominibus longæuis,
qui ante diluuium terræ uniuersale uixerunt, uide in Genesi
& Iosepho. Plinius lib. 7. cap. 48. aliorum quoq; facit mentio-
nem. Sic pleriq; autores sunt, Galenum medicò centum & qua-
draginta annos uixisse, & eum tam in cibo quàm in potu aded
abstemium fuisse, ut nūquā ad satietatem aut ebrietatem
haberit: tum nec crudum quicquā gustasse, odoriferum anhe-
litum semper spirasse, & sine aliquo morbo sola senectute,
quamuis & hæc, ut inquit Comicus, morbus est, uiribus dese-
nti obijisse.

a Somnium muneris.) Exordium à causa. b Hanc ita-
que.) Cōmendatio scripti ab utilitate. c Homerus igitur.)
Homerus in Odysseæ tertio Nestori, quem iūo opusculo pro-
posuit, tres ætates attribuit: τρεῖς γὰρ ἀνελὼ φασὶν ἄνθρωπος ἦν
ἀνδρῶν. Id est, illum iam exegisse tria hominū secula, fama est.
Idem affirmat in 1. Iliad. Vnde Horatius lib. 2. Odarum Od.
9 inquit:

*At non iter eue finē huius amabilem,
Plorabit omnes Antiochum senex
Annos. —*

Vbi Acron interpres Horatij annotauit, Nestorem nonagin-
ta annos uixisse. Nam unam ætatem triginta annos quōdam fe-
cisse. d Pæda autem.) Transitio ad singulos homines, &
primū reges & principes. e Arganthonius.) Censorinus
libro

libro Diei natalis, capite sexto idē scribit. f Hieron.) Theocritus quum hunc, Syracusarum, hoc est, civitatis suæ principē cārmine celebrasset, nulla gratia relata est: quare Eidyllio sexto, cōqueritur de Hieronis ingratitude. Hieroclis filius fuit, & extremus Sicilię tyrannus, qui regnū quidem obtinuit, dux iam antea declaratus à ciuibus, atque inferiores potestates perdidit, ut tyranni nomen non immeritō sortitus sit.

g Ptolemæus.) Ptolemæus Lagi filius, & eius filius Philadelphus, regnarunt annis ante Christum 270. Hic sua munificentia multa præclara ingenia fouit. Eorum tempore vixerunt Theocritus, Bucolici carminis scriptor, & Menander comicus.

h Artaxerxes.) Darius Persarum rex moriens, duos reliquit filios, Artaxerxē, qui vocatur Mnemon, & Cyrum iuniorem, inter hos fratres excitatum fuit bellum, in quo Cyrus interfectus est. Vide Plutarchum in Artaxerxe.

i Gorgias quem quidem.) Hic Gorgias Leoninus fuit primus è numero Sophistarum, qui ausus est in conuentu poscere, id est iubere dicere, qua de re quis uellet audire, audax negotium, dicerem impudens, nisi hoc institutum postea translatum ad philosophos nostros esset. Ex Cic. de Finibus secundo.

k Panegyricum.) Hæc est celebrata illa oratio, & ferè princeps inter Isocrateas, in celebri conuentu populi Atheniensis habita, quam alij decem, alij quindecim annis elaboratam esse putant. In ea commemoratione uirtutis maiorum, & prædicatione potentiz & autoritatis, qua polleant Athenæ, suadet, ut sopitis intestinis Græcis bellis, expeditio contra Barbaros incipiatur. post hanc scripsit Orationem ἀπὸ τῆς ἀνιδέσσεως, id est, permutatione facultatum, in qua Panegyrico sic inquit: Nā oratio, quæ uobis ostenditur, illis est scripta temporibus, cum Lacedæmonij Græcis imperarent, nostrę uerò opes humiles essent. Isocratis senectutis meminit Cicero his uerbis: Est quietè, & purè, & eleganter ætæ ætatis placida ac lenis senectus, qualem accepimus Isocratis, qui eum librum, qui Panathenæus inscribitur, nonagesimo quarto anno scripsisse dicitur, uixitq, quinquennium postea. Hæc ille.

l Apollodorus.) Apollodori Rhetoris qui Olym. 179. fuit præceptor Callidi, & Augusti, mentionem faciunt, Eusebius, Strabo, Quintilianus & alij.

m Sophocles poeta Tragicus.) Quod & Sotadis uerliculus etiam probat.

Σοφοκλῆς ὁ γὰρ παλαιὸς ὁ ἄριστος ἀνὴρ ἦν τῶν ποιητῶν.

Sophocles grana uorans uix, strangulatus interiit. Periclis æqualis: Plutarcho & Strabone testibus. Cicero de Senectute, Sophocles ad summam senectutem tragedias fecit, qui propter studiū cum rem familiarē negligere uideretur, à filiis in iudiciū uocatus est, ut quemadmodū (nostro more) malè rem gerentibus patribus, bonis interdici solet: sic illū quasi desipientē à re familiari remoueret Iudices. Tum senex dicitur eī fabulā, quā in manibus habebat, & proximè scripserat Oedipum Coloneū recitasse Iudicib. quassisseq; nū illud carmē desipientis uideretur? Quo recitato, sententijs Iudiciū est liberatus. Hactenus Cicero. n Cratinus.) Callimedis Atheniensis, ueteris Comædiæ poeta, & penè author fuit, si ab Horatio stamus. Floruit Olymp. LXXXV. diemq; suū obiit, eo tempore quo primū Lacedæmonij in Atticam irruerunt, eo anno quem obseruauit Lucianus noster. o Philemō.) Philemonē ex Quintil. l. 1. to Prænotamentis in Aristophanem, Apuleio Florid. 2. & Gellio uolumine decimo septimo. cap. 4. tertiæ nouæq; comædiæ poetam fuisse, quem & uim rursus immoderate abiulisse ex Valerio Max. & Suida etiam didicimus. Secus credidit Plutarchus in Commentariis, an seni accedendum sit ad remp. administrandam. Quā comiter se ergā eum gesserit Magas, ipse Plutarchus in libello de priuatione lra patefecit. Diogenes Laertius hoc mortis genus Chrysippo accidisse scriptum reliquit. Aelianus uerò in libro de Pronidētia, aliam de Philemonis morte historiam affert. p Epicharmus autem & ipse.) Epicharmi patria est incerta. parentes habuisse Chimarum & Sicidant dicitur. Suidas cum Aristotele affirmat, eum cum Phormio Comædiam inuenisse in Sicilia. Vixit Hieronis tyranni tempore, circiter septuagesimam quartam Olympiaden. Multas fabulas Dorica lingua docuit. Eum imitatus est Plautus. Horatius libro Epistolarum secundo:

Plautus ad exemplar Siculi prosperare Epicharmi.

q Anacreon; Plinius natural. Histor. lib. 7. cap. 7. refert, Anacreontem poetam acino uix passē strangulatum. Pluresq; incertis causis subito absumptis, commemorat in eodem lib. At horum exemplorum pleruntque autores. r Stesichorus.) Stesichorus, Simonides, Hesiodus grandes natu cygnū nescio quid, & solito dulcius uicina morte cecinerunt. Hieron.

ad Ne.

ad Nepotianum. s. Simonides.) Octogesimo auro & do-
cuisse se carmina, & in eorum certamen descendisse, ipse glo-
riatur. Valerius lib. 8. cap. de studio & industria. Ad hunc au-
torem refertur ars memorandi, & propter dulcedinem uoca-
tus fuit Melicerta, qui natus est in insula Ceo, teste Suida. Est
autem Ceos, una ex Cycladibus. Strabo in li. 10. Is est qui duas
arcas ostendere solebat, alteram beneficentiae, alteram grati-
tudinis: de quibus alibi à nobis dictum est. t. Lyncurgus.)
Constans opinio est, cum circiter Agrippæ Syluij tempora flo-
ruisse: quo tēpore Pharnaces Medus Sardanapalum imperio
& uita priuauit, teste Paterculo. De eius legib. lege Xenophō-
tem in eo libro, quem de Lacedæmoniorum legibus conscri-
psit: Plutarchum in eius uita, Lucianum nostrum in Astrolo-
gia. Sublatæ sunt eius leges & disciplina postquam D. C C C.
annis steterunt, Anno ab Vrbe condita. D. I. XV. Marco Ful-
uio & Cn. Manlio Volto. Coss. u. Dijs uolentibus.) Quod
sit dijs uolentibus οὐκ ἴσμεν sit Græcis. Sophocles in Aiace fla-
gellifero: οὐκ ἴσμεν πᾶσι θεοῖς ἢ ἑκατέρῳ. Id est, Deo uolente,
quisq; ridet atq; flet. Aristophanes in Equitibus: ἀλλ' ἴσμεν πο-
σὶ θεοῖς ἢ ἑκατέρῳ. Id est, Sed ipse in concione
prodit huc, tanquam deo uolente. Contrā sine deo sit, quod
absque decorum favore sit. Pindarus in Pythijs hymno quinto,
οὐκ ἴσμεν πᾶσι θεοῖς. Id est, non sine dijs. Horat. libro tertio, Oda quar-
ta. Non sine dijs animosus infans. Et Verg.

Haud equidem, sine mente reor, sine numine diuum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙ- ΔΕ ΔΙΠΣΑΔΙ-
ψάδων. bus:

Vincentio Obsopaco interprete.

ARGUMENTVM.

Prefatio quædam est, cuiusmodi & superiores nonnullæ
sunt, qua studium suum erga auditores, siue quicunque illi tan-
dem fuere quibus cum uersatus cum fuit, collatione ista cum
Dipsadibus facta, declarat. Ut enim eos qui ab hoc genere fer-
pentis percussi sunt, inexplabilis quædam sitis inuadit, ita ut
quo sunt plus potæ, plus sitiantur aquæ, ut ille ait: ita se quo-
que

que desiderio quodam insatiabili teneri ait, & quo frequen-
tius apud illos sit, eo magis ac magis esse cupere. Porro quod
ad Dipsadis morsum, & situm istam lethalem attinet, habes con-
similem, sermè descriptionem atq; exemplum Auli cuiusdam
signiferi in exercitu Catonis, qui eodem modo perijt. ut ille
de quo epigramma presentis narrationis testatur, apud Lu-
cianum libro nono, ubi & ceterorum serpentium genera, de
quibus hic mentio fit, enumerantur, addita etiam tabula cur
Libya serpentibus ita abundet atq; infesta sit.

Ἡς Λιβύης τὰ
νότια, ψάρε-
υθ' ὄχι βα-
θύα, καὶ γὰρ
διακινεῖται

εν, ἱερμῶ ὠδὶ πελὺ, ἀπει-
βῶς ἀκχερῶ, πιδενὲ ἀπα-
σα, ὅ γλόω, ὅ πείων, ὅ φύτερ
οὐχ ὕδαρ ἔχουσα, ἢ εἶπο ἀΐα
ἰν κοίτοι σωματικὲς οὐτὸ ὀλί-
γα λάψασον, παχὺ καὶ τῷ τε,
καὶ εἰσώδου, ὅτι πένον δι-
ψῶντι ἀνθρώπων πότιμον, ἀνί-
κυστ' ἡμιῶ ὄχι διὰ τῶντα,
ἢ πῶς γὰρ αὐτὸν κίτε ἀνέμι-
α ὄχι εὐτα, καὶ ξυρὰ καὶ ἀφ' ὅ-
σῳσα, καὶ πολλῶ τῷ ἀνέμιῳ πε-
σεμεῖο; καὶ τὸ ἐάλατ' αὐτὸ,
caussas inhabitabilis est. Aut quo pacto tandem inhabita-
ri possit locus ita durus & implacidus, tum etiam ari-
dus; ac frugibus arboribusq; iuxta insecundus, quicq; tam
molestis feruoribus sit subiectus, cum ipse quoque calor

Αἶψας Λι-
byæ quæ ad
Australē tē-
dit, arena
est profun-

da, ex terra exusta solis ar-
doribus, deserta ut plurimū,
frugibus in totum insecunda
et, campestris uniuersa, nō
gramen, non fœnum, non
plantam ullam nec aquam
habens, nisi sicubi in terræ
concauitatibus constiterint
imbris & pluuiarum reli-
quæ, quæ tamen & ipsæ
densæ sunt, & mali odoris,
& homini sitibundo mini-
mè potabiles. Fias igitur ob-
scuro tandem inhabita-
ri possit locus ita durus & implacidus, tum etiam ari-
dus; ac frugibus arboribusq; iuxta insecundus, quicq; tam
molestis feruoribus sit subiectus, cum ipse quoque calor

καὶ ὁ αἶρ, καμειδῆ πυρώδης
καὶ φλογερὸς ὤρ, καὶ ὁ ψάμ-
μιος ὑπερβύσσας, παντὶ ἄνθρω-
πῶ βατεῖν τῶν χώρων τίθησι. Γα-
ρά μακρῆς μόνι, πρόσκειται ὄνο-
τος, σύνταλιν καὶ λεῦρον ἴθι-
υος, αὐτοῖσι σκλωίται, ἀπὸ
θύρας τὰ πολλὰ ἴσονται, ἰτίαι
τε ἄνθρωποι δάλλασσι, θηροδύνῃσι
ἄμφι τροπᾶς τὰς χαμινίας,
μάστιγα ὑσαῖα τὸν βίον τυ-
ρήσαντες, ἰπότε τὸ πολὺ τοῦ
λεώματος ἐβιάσθη, καὶ ὁ ψάμ-
μιος νοτιάται, καὶ ἀμαγίπη
φατὰ γίνεται. ὁ δὲ ὅρμος δὲ ἴσων
ὄντων τὴν τῶν ἀγρίων, καὶ τρε-
βῶν τῶν μεγάλων χαμαπι-
πῶν, καὶ πικρῶν μάστιγα, καὶ
ἐλκεσίνων ἰστέται. ταῦτα γὰρ
μόνα διαρκῆ πρὸς τὸ διαίρει,
καὶ ἀνίσταται ἐπὶ πολὺ, ταλαί-
πωροι μὲν καὶ ὑπὸ πολλῶν καὶ ὁ-
ξῆ τῶν ὕδατων, καὶ ὁμοῦ εἰς τὰ ῥα-
μασίδας ἰπιδάχον τὰ σιτία λαο-
τὰν κλώσασιν, ἀπὸρ ἔχοντες
ἀφίκοντο, ἀπειλάνουσιν δὲ
ἐν ὁπίσῳ, δεδιότες, μὴ ἐφί-
μολεσθῶν. Sedenim Garamantes posteaquam commea-
tum quem secum ingredientes importauerant, onus omne
consumpserunt, iterum ad suos discedunt posiliminio,

et aer nimium ardens sit,
et ignem? Præterea ipsa a-
rena magnopere feruens re-
gionem prorsus facit inuiā
et inaccessibilem. Soli uero
Garamantes hys locis fini-
timi, gens levis atque fruga-
lis, uitam degentes in tenui-
tibus, uenationibus ut pluri-
mum uiuentes, nonnunquam
irruunt uenantes iuxta
solitatum hybernium, sidere
maxime pluuioso observa-
to, quando uidelicet maior
ardoris pars defuerit et
extincta est, et arena assi-
duis imbribus madefacta, et
aliquo modo peruia reddita
est. Venantur autem cona-
groci, et magnos struictio-
nes hominum uolantes, cum pri-
mis uero similes, aliquando
etiam elephantos. Hæc
enim e animantia sola ad-
uersus sitim perdurant, tum
magnopere sufferre possunt
immodici et feruentis solis
molestem. Sedenim Garamantes posteaquam commea-
tum quem secum ingredientes importauerant, onus omne
consumpserunt, iterum ad suos discedunt posiliminio,
metuen.

διὸν ὃ ψάμμ' ἀναφλυγῶσα,
 δύσβατον καὶ ἀπερ' γίνε-
 ται, αἶτα ὡσπερ ἴν' ἐς ἀκρίων
 λεφθύναν, καὶ αὐταὶ ἀπόλυν-
 ται μετὰ τῆς ἄγρας. ἄφροντα
 γὰρ ὄντων, πῦρ ἢ ἥλιος, ἀνα-
 σπᾶσαι τίω ἱαμάδα, καὶ τὰ
 χιτὰ ξυρᾶσαι τίω χορᾶν, ὃ
 περ σίην, ἀκμασίδ' ὄντων τίω ἀκ-
 τίνων προσβαλὼν, αἶτα πρὸς
 τίω νοτίδα παρὰ ἰσχυρομένω.
 προσφύγαν γὰρ αὐτὴ τῷ πυρὶ, ἵαί-
 τει ταῦτα πάντα, ἱππῶσα ἀ-
 περ, τὸ βάλλει, τὸ δίδω, δ
 ἔρμηα, τὸ μέλιν ἔχειν ἱκθ
 γὰρ λαβὼν, ἥττορ ὕμιν εὐοχι-
 ρῶ εἶναι δίδω τῷ λιχθυσί-
 νω, καὶ διὰ τῶτε φεβήσας πάν-
 τως ὃ χώρα ἱκάνω, ἱρπιδ' γὰρ
 ποιήσας, μινύσει τὸ μίνυσας,
 καὶ πλάθει πάμπουλα, καὶ
 τὰς μερᾶς ἀλλόκεια, καὶ
 τὸν ἰὸν ἀμπα, ἱππιδ' αἶτα
 τίω γλῶ, τὰ μὲν ὑπερβόχια,
 φασαίουται μυχῷ δ' ψάμ-
 μιν τὰ δὲ αὖθις ἐπιπλάσσεια,
 φάσας, καὶ ἀσπίδων, καὶ

metuentes ne arena iterū in-
 censa illis intercludat aut
 difficiliorem reddat redi-
 tum: deinde, quemadmo-
 dum in reti comprehensis et
 sibi ipsis percundum su una
 cum praeda. Siquidem om-
 nis eiusdem faculis subla-
 ta est, si quando sol subira-
 ἔτο humore ex regione ce-
 lerrimè exiccata, seruire in-
 cæperit ardētoribus radijs
 emissis, uelut ad humiditas
 tem acuminatis. illa enim i-
 gni nutrimentum suppedita-
 re solet. Et sanè hæc omnia
 quæ mihi hætenus dicta
 sunt, seruos, sius, soluudo, ste-
 rilis soli infæcunditas, mi-
 nus uobis uidebuntur gra-
 uia præ hoc quod dicturus
 sum: & ob hoc ipsum omni-
 bus modis regio ista fugienda
 est. Omnis enim generis is
 locus serpentes alii, perma-
 gnos & uarios, multitudine
 innumeros, forma terribi-
 les, ueneno præsentissimo inexprugnabiles, & partim in
 cauernis subterraneis exculātes, ac in arena locisq. degre-
 tes: partim uerò superne repentes, nōne physaltes, gassiacæ,
 EE 2 upeias,

ἰχθυόων, καὶ ἑσπέρων, καὶ βα-
 πτήτων, καὶ ἀκοντίων, καὶ ἀμ-
 φισβαντων, καὶ δράκοντων, καὶ
 σκορπίων γένος διττὸν· τὸ
 μὲν ἑστῶτον, ἐπίγειόν τι καὶ
 πρῶτον, ὑπὲρ μύγα καὶ πρὸς
 σφόνδυλον, ἐκτόνον δ', ἐν αἰ-
 ῶνι καὶ πτερόν, ὑπερὶ πτερόν
 οἷα, οἷα ταῖς ἰαίσι καὶ τῇσι-
 ξι καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά ται-
 αῦτα ὄρνιθα παλαιά, ἐπιπαιώ-
 μιν καὶ ἀνὰ πρόσθεν ἀπὸ γάλα-
 ρος τῶν λιθῶν ἐκείνων. τὸ δ'
 ἀνὰ πύκτων ἐρητύων δεινότε-
 ρον ὢν ὁ ψάμμονος τριφῶν, ὁ δὲ
 ψάμπος ἔστιν, ὅστις ἐν πᾶσι μί-
 γας, ἰχθύων ὁμοῖον, τὸ δὲ γένος
 βίαιον, τὸν ἴον παχύνει, ὁ δὲ
 ναι μὲν ἀλόητος ἐπ' αὐτὸν ἐν-
 θύς· ἰακίαι τι γὰρ, καὶ σά-
 πη, καὶ πῖμα πρὸς αὐτὸν, καὶ
 βροχίον, ὅσπερ οἱ ἐν πυρὶ καί-
 μιν. τὸ δὲ μέλιτα καὶ ἀπο-
 νεῖν καὶ κατὰ φύσιν αὐτὸς, ἐκ
 τοῦ ὅτιν, ὁ μόνον πᾶσι τῶν
 ἐρητύων διψῶσι γὰρ εἰς τὸν ῥο-
 coniecti sunt. Quod autem illos omnium uehementissi-
 me affligit & torquet, illud est, nempe cruciatus serpenti
 respondens ° cognomine, eius enim morsum mox sequi-
 tur bibendi sitis inexplebilis: & ultra modum sitiunt.

uiperas, i cerasas, k bupre-
 stes, iacula, m amphibæ-
 n. n. dracones, & n duplex
 genus scorpionum, unū ter-
 restre & pedibus ingrediens
 permagnum, multis corpo-
 rum ueriebris insigne: alte-
 rum aerium & uolatile: a-
 lis tenuibus, cuiusmodi ferè
 sunt locustæ & uespertilio-
 nes. Istiusmodi auibus mul-
 tis circumuolantibus inacef-
 sibilis & insepala redditur
 illa Libya. Cæterum serpē-
 tum omnium nocentissimum,
 quos arena nutrit, Dipsas
 est, serpens non admodum
 magnus, uiperæ similis, uo-
 lento ietu, ueneno crasso, do-
 lores illico inducens intole-
 rabiles. Ardores enim im-
 mittit inextinguibiles, &
 putredines, & totum cor-
 pus adurit incendio. Et qui
 ab illa ietu fuerint, clamant
 non secus atq; illi qui in ignē
 Et

ἄλλω. καὶ τὸ παραδοξότατον,
 ὅσοι ποτὶ αὐτὸ πίνουσι, τούτων
 μάλλον ὀρίγυνται τῷ ποτῷ, καὶ
 ὁ ἰδιθυμία πολὺ πλείον ἐπὶ ἑ
 σιν αὐτοῖς. ἔστι δὲ αὖ οὐκ ὀλίγε
 ποτὶ τὸ Διψιδ, ἔστι δὲ καὶ τὸν Νί
 λον αὐτὸν, ὃ τὸν Ἰσθμὸν ὅλον
 ἱκπιέει παράσχης, ἀλλὰ ὡς
 σικκαύσας ἱκπιέει τὸν νό
 σον, ὅσοι ποτὶ αὐτὸ τινὲς ἰα
 τρῶν ἡσυχάζοντες, λίγους ἱκ
 πιών παύσαντες ἱκπιέει τὸν νό
 σον αὐτοῖς, παχύνει τὸν ἰσθμὸν
 τα, ἱκπιέει δὲ τοὺς ποταμούς, ὥστε
 ὁρμαίνουσι γίγνεται, ὑγρύνου
 ρεν, ὡς τὸ αἶμα, λιγιστάμε
 νοι, καὶ ὡς πλείονος διαχυ
 μενοι. ἰγὼ δὲ οὐκ ἔστιν αὐτὸ
 πινεῖν αὐτὸν, μὴ δὲ, ὡς θύει,
 ἰδοίμι αὐτὸν ἡσυχάζοντα αὐτὸν
 ποτὶ. αἶμα δὲ ἱκπιέει τὸν νό
 σον, ὡς τὸ αἶμα, οὐ ποτὶ. ἱκ
 γραμμα δὲ τινὲς ἰκπιέει, ὃ μὴ
 ἱκπιέει τινὲς ἰκπιέει αὐτὸν ἐπὶ
 τῷ νόσῳ

Et quod maximè admi
 randum est, quanto plus bibe
 rint, tanto magis potum ex
 petunt: ac subinde magis at
 que magis potando crescit
 bibendi desiderium. Neque
 illorum sitim extinxeris, ia
 meisi totum Nilum P aut
 Danubium epotandum præ
 stiteris, verum irrigandi se
 dulitate morbum incendis:
 quemadmodum si quis q oleo
 ignem conetur extinguere.
 Nam uerò incurabilis mor
 bi causam afferre solèt me
 dici, uenenum Dipsadis, cū
 crassum esse consuevit, po
 steaquam potu rigatum fue
 rit, continuo mouetur atque
 incenditur, atq; etiā humi
 dum, ut par est, redditur, &
 per omnia membra diffun
 ditur. Ego uerò neminem
 unquam tali affectum mor
 bo aut laborantem uidi &

faxint superi, ne unquam mihi contingat uidere hominem
 his confluentē cruciatibus. Sed ne omnino quidem unquā
 ingressus sum Libyam, & recte mihi fecisse uideor. Porro
 autem epigramma quoddam audiui, quod mihi unus ē fa
 miliaribus pro certo confirmabat, se ipsum legisse supra

Μυλαμὲ κοιμίσαι Διψαλίω
ὁδὺν.

Καὶ Δαρκεῖο κέρας τῶν πό-
θεν ἐκ ἀναπλῆσαι,

Αἶψα ἱπποτάσσει ὑπερφύ-
λας.

Ἰτε καὶ ἄλλα ἱππότης ἀνὰ
πρὸ τῶν ὄντων, καὶ ὡς ἀναιρῶ-
μεν. καὶ τὰ, ἰδιώχθη, ἀλλ' ἐκ
ἴτε μίμνησαι ἱκάνων, συλλή-
γῃσι δὲ ἀπὸ τὰ ὄντων, καὶ ἱππο-
δάμοι πρὸ τῶν οἱ περὶ το-
κοι, ἵχθη φασγάνον μέσον, ἀλλὰ
καὶ σκόνει χρῶνται. ἔχοντες
πρὸ, καὶ ἱπποδάμοι πρὸ τῶν
ἀπὸ τῶν ὄντων. ἔχοντες ἱππο-
δάμοι διὰ τὰ ψάμμεν ἵνα
τῶν γῶν. ἔχοντες καὶ μεγάλα ἱπ-
ποδάμοι, καὶ πῶν γίγνεται δὴ
ἐκ τῶν ὄντων. ἔχοντες τὰ γὰρ οἱ
μεν ἱπποδάμοι, ἔχοντες τὰ ἱπ-
ποδάμοι, πῶν οἱ ὄντων. ἔχοντες
τὰ πῶν οἱ ἱπποδάμοι πρὸ τὰ
ὄντων, καὶ ἱπποδάμοι πρὸ τὰ
ὄντων, ἔχοντες ψάμμεν ἱππο-
δάμοι, δακ. οἱ τὰ ἱπποδάμοι, ἔχοντες
ἱπποδάμοι.

Qui nullo potuit fonte leua-
re sitim.

Tale nec ē Danao natus im-
plere puellas

Afiduis undis uas potuisse
reor.

Erant adiecta adhuc & a-
lia quatuor carmina de o-
uis, quemadmodum ea tollēs
à Dipsade percussus sit: sed
illa memoriter non teneo.

Itaque^u oua colligunt, eaq;
studiosè gentes vicinæ inda-
gant, non edendi tantum gra-
tia, sed illis euacuatis pro ua-
sis & instrumentis utuntur.
plurimum uerò ex illis pocu-
la præparant. Neque enim
figulinam exercere possunt,
propter terram arenosam.

Ceterum magnis & capa-
cibus iuuentis, etiam pileos
ex illis conficiunt, semper
ex ouis singulis geminos uo-
lusque enim pars dimidia a-
ptum & sufficientem pi-
leum præstat tegendo ca-
piti. Ibi ergo iuxta oua di-

psades insidiosè excubant, tam accedentem quempiam
mox ex arena prorepentes morsu infelicem feriunt.

ὁ δὲ πάσχει ἰκάνει τὰ μι-
κρόν ἐμπροσθεν εἰρημνία, πίο-
των αἰεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν,
καὶ συμπλάμνῃ ὑδέποτε.
ταῦτα οὐ, μὰ Δίη, πρὸς Νί-
κανδρον τὴν ποικίλῃ φιλο-
τιμίᾳ καὶ διψῶν, οὐδ'
ἔτις ὑμῖν μάβοιτι, ὥς δὲ ἀ-
μιλῆς γιγνέται μοι, φύσει τ'
Λιβυκῶν ἱππιῶν εἰδέναι· ἵα
τῶν γὰρ αὐτῶν μᾶλλον ἐἴπαινοι
εἴη, οἷς αὐθάγη ἐλάναι ταῦ-
τα, ὥς καὶ ἀμύνεσθαι αὐτὰ
μὲν εἴ τίχουσιν ἰχθυοί, ἀλλὰ
μοι δεινὸν (καὶ πρὸς Θεοδίου
μὴ δυσχεραίνει τὴν αἰώνου
θεριώδην εὐστασίαν) ἐμοὶόν τι καὶ
αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμῖν, οἷον
ἰκάνει πάσχει πρὸς τὸ πο-
τεῖν, οἱ δὲ χθίνονται ὑπὸ εἰς δια-
ψάδι. ἰσχυρὸν αὖ ἡδὲ πλείον
παρὶ ὑμῶν, τοσούτῳ μᾶλ-
λον ὑρίγεται τὸ πρᾶγμα, καὶ
τὸ διψῶν ἄσχετον ὑπε-
καίεται μοι, καὶ ἵσταναι οὐδ'
ἐμπροσθεν αἰσιν τοῦ τοιού-
του

Ille uero ictus, illicò incurra-
bili morbo affectus, talia pa-
tiur quæ paulo antè à me
relata sunt, subinde bibens,
ac uebementius sitiens, cum
tamen nunquam sedata siti
repleri possit. Hæc per Iouē
non in hoc à me dicta sunt,
ut ambitiosè cum x Nican-
dro contenderem, neque ut
uobis planum facerē, quàm
non neglectui dederim Li-
bycorum serpētum nosse na-
turas. Medicorum enim ma-
gis ista laus est, quibus hæc
necessariò comperta esse de-
bent, ut in tali casu egentio-
bus opè ferre pro artis suæ
professione queant. At ego
mibi uideor (et per Phidiā
ne iniquo feratis animo cō-
parationem ferinam existiē-
tem) non dissimile quiddam
erga uos pati, cuiusmodi illi
patiuntur grauissimè, qui
morsu dipsadis percussi sunt.
Quo enim crebrius ad uos
itare soleo, hoc magis atque
frequentius ad uos eundem me uexat cupiditas, et planè
fui aduor intolerabili, uideorq; mihi tali nunquam ex-
pleri

τὸ ποτὶ, καὶ μάλα ἀκέραιον·
 οὐ γὰρ αὐτῷ διηδῶν τι καὶ
 καθαρῶς ὑδατι ἐντύχοιμι; ὅτι
 σύγγνωσι, καὶ ἀρχαῖς καὶ αὐ-
 τοῖς τῶν ψυχῶν ὑλίσσω τούτῳ
 καὶ ὑγιεινότητι τῷ δόγματι,
 ἡμετέρῳ χαλδόν, ὑπερ-
 βῆς τῷ ἡριπύ τῶν ἡφαλῶν·
 ἀνὰ μόνον μὴ ἐπιλείπειν τὰ
 παρ' ὑμῶν ἐπὶ ῥύοντα, μηδὲ
 χυθῆσθαι τῶν σπευδῶν ἐν ἀ-
 κριάσει, λεχρύντα ἵτι, καὶ
 διψῶντα καὶ ἀλιπῶν, ὡς δι-
 ψῆς γίνουσι τοῦ καὶ πρὸς ὑ-
 μᾶς, ἵδμεν αὖ ἡμέτερον πίνων
 αἱ. κατὰ γὰρ τὸν σεφὲρ πλάσ-
 τῆνα, πόρῳ ἵδμεν τὸ
 καλῶν.

pleri posse desiderio, &
 quidem iure optimo. Vbi e-
 nim adeo claram & conspi-
 cuam aquam possum conseq-
 qui? Quare ignoscite, si &
 ego iētus animo, hoc morsu
 iuci nihilimo & saluberrimo
 prolixè & abundanter
 me impleo, capite scaturien-
 ti subiecto fonticulo, dum-
 modo me non deficient un-
 de à uobis influentes, nèue
 effuso audiendi studio hian-
 tem & sitientem deseratis.
 Nam quod ad meam erga
 uos sum attinet, nihil pro-
 hibebit subinde bibere. Et
 enim iuxta sapientis Plato-

nis sententiam, rerum uenustarum nulla est satietas.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

* Dipsadi serpentum generi, de naturæ ratione ascriptum
 nomen monumentis ueterib. proditum est. Eius forma uipe-
 ræ similis, morsu nocentior, cuius iētum inextinguibilis & le-
 talis sitis consequitur. Frequens est in Libya Africæ regione,
 quæ ab Atlante m. ðte Mauritanix incipit, & ad Canopum usq;
 Nili ostium panditur: dicta à Libya con iuge Epaphi, filij Io-
 uis. Ea semper aliquid noui: ideo dicitur adferre, quòd in si-
 ticulosa regione ad unum aliquem riuum plurimæ ferarum
 species bibendi gratia conuenire cogantur, inibiq; uaria mix-
 tura uolentæ Veneris, uarias monstrorum formas, subindeq;
 nouas nasci. Arcuosa est, deserta, inculta & uasta. Hinc illud
 Antiphili:

810 A N N O T A T I O N E S.

καρποῖς οὐ σαδίοισιν ἰρίζονται. εἰδὲ γὰρ αὐλαῖς

Αἰγ. πῖλ. λ. β. π. κ. τ. μ. ἰ. π. κ. ρ. φ. τ. α. Id est:

Fructibus contendimus, non stadiis: neq; enim sulcus Aegypti, Libyæ harenæ curat. Memnerunt huius Dipsadis etiam Nicander in Theriacis, ubi antiqua & lepida memoratur fabella de dipsadis exunio, & sitis origine, qui à dipside idē laborāt. a Taparr. Narratio. b Garamantes. Garamantes populi sunt Aphricæ extremi, & quasi à consortio humanitatis remoti. vide Cælium Rhodig. c Onagros. Asinorum, inquit Varro, duo sunt genera: unum ferū, quos vocant *οναγρος*. In Phrygia & Lycaonia sunt greges multi. Alterum mansuetū, ut sunt in Italia omnes. d Elefantos. Libycum institutum est, ut quos in uenatione uel pugna elephantes attriuerint, magnificè sepeliant, ac hymnos præterea concinant.

e Hæc enim. Sitim quæ maximè ferant animalia. f Sola aduersus sitim. Libycas feræ æstate non bibere prodūt auctores grauiissimi, ubi præcipuè inardescere sitim, consentaneum Hyeme autem potui indulgere multum: quoniam diuersa omnino contingere debuerint. Verū id esse in causā compertum est, quod in eo mundi situ, per æstatem aquæ prope modum nullæ sunt: proinde illis non bibere in consuetudine est. Hyeme autem scatentibus aquis, non ita. Transeunte uerò in naturam consuetudine, si aliud transferantur, pristinum nihilò secius retinent morem. g Aspidæ. Aspidi nomen à scuto est. Quatuor longos dentes & uirulentos maxillis huius aspidis inesse, scribit Nicander, è quibus virus in hostem ei aculetur. Paulus Aegineta lib. 5. ca. 19. ex Galeno tres aspidis species profert: Cheriscam, id est, terrestrem Chelidoniam, uelut hitundinariam. πῦρ δὲ huic à sputo nomen, quod erecto corpore uirus in corpus hominis expuat. Hanc *πῦρ δὲ*, deuictō Antonio Cleopatra sinistrae mammae admouit, quum Augustus eam rapere & perdere uellet, ut ocyssimè interiret.

h Viperæ. Viperarum autem Græcis triplex est discrimen. Masculus enim *ὄφις*, femina *ὄφισσα* uocatur: sicut *ὄφις*, & *ὄφισσα*, ueluti filij eductis. Qui uerò à uipera morfi sunt, *ὄφιοι* appellantur. i Cerasies. Cerasies cornutus serpens, κα. α. τὸ κέρα, id est, à cornu. Longitudine naui longæ æquiparatur à Nicædeo, qui dolosum appellat, quod orbitis, plaustro enim continere sese occultans, incidentem in se fortè occidit.

k *βρυση*.

κ Βαρυσία.) Insecta. de genere cantharidum esse Dioscori-
des lib. 1. cap. 54. adseuerat. Nomen gerit à nocumento, quo
armento uel bubus interitū adferre solet. Nomen enim habet
βαρὺ τὸ τοῦ βάρους, id est, ab incendendis bubus. Id
quod & Nicander in Alexipharmacis monet. De hac ita Co-
lenus: Buprestes, inquit, sunt genus quoddam animalis, simile
cantharidibus, & forma, & uirtute. Aegineta eadem refert.

ι Ιacula.) Ἀνύξαι sunt animalia, quæ inslar iaculorum
currunt. κ Amphibanas.) Amphibanas βαρὺ τὸ κεφάλαιον
& βαρὺ, quodd gemino capite & nutūte gressu procedit. Ex hu-
ius exuvijs lignicidæ Iaculæ induunt. eoq. frigore hybernò
aduersus triporum manuū utuntur. Nicandro. κν. κν. κν. κν.
π. Duplex genus scorpionum.) Octo scorpionum genera apud Ni-
candrum in Theriacis enumerantur: quorum quatuor ex eo qd
à viridante colore dictū, multo corpore & uirtute infestat,
suspecto hic esse primum octauum γὰρ γὰρ, id est, mellei
coloris hic esse alterum. Nam & tergo gemelas locustas simi-
les. Quamquam hic libenter eadem melius iudicantium senten-
tia. ο. Respondens cognomine.) Huic serpenti nomen ab
sit est inditum, quodd qui ab hoc latus fuerit, adeo sitiat, ut
bibendo in tantum repleatur, ut umbilico fracto, effundat u-
teri onus, ut Nicander de dipsade tradit. βαρὺ τὸ διψᾶν, id est,
à sitiendo. π. Nilum.) Nilus Aegypti flumens. ς. Ut si quis
oleo ignem.) Oleo reslinguere incendium dicitur, qui ea ad-
mouet remedia, quæ malum magis ac magis exacerbent. Idē
Lucianus in Timone: Si quem aspexerit incendio conflagan-
tem, pice atq; oleo se uelle reslinguere. ς. Porro autem.)

Exemplum rei. ζ. Tantalum.) Nota est fabula de Tantalò
apud inferos ad aquā sitante, de pomis in capite imminentibus,
cum sitiens interim atque esuriens neutra possit contingere:
uel ex dialogo Menippi & Tantali, ubi de Tantalò plu-
ra recitauimus. η. Danao natus.) Danaus Be-
li Picti filius, ex pluribus coniugibus quinquaginta fi-
lias habuit, quæ cum quinquaginta filijs Aegypti fratris
Danao nupsissent, eos omnes una nocte interfecerunt: pra-
ter Hypermethram, quæ Iino uirgo suo peperit. Ob
quod nefas, hæc fingatur poena apud inferos damna-
te Danaides, ut ætèrue in urnis fundo carentius hau-
rire aquam cogantur. θ. Oua.) Struthionis oua,

inquit

inquirit Plinius lib. 10. cap. primo, commendantur propter amplitudinem, recepta pro uasculis, & pennæ ad cristas galcaris, conos adornantes. x Nicandro.) Nicander poeta & medicus fuit, scripsitq; plurima uersibus, quorum Theriaca & Alexipharmaca extant, reliqua desiderantur. de eo extant aliqua præconia in lib. 5. Epigrammatum Græcorum. Is de diptade scripsit in Theriacis.

ΠΑΟΙΟΝ Η

NAVIGIVM, ΣΕΥ

ὈΥΧΑ.

uota :

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Irridet hoc Dialogo Lucianus cupiditates & stulta hominum uota, ut qui in iis rebus plerunque felicitatem ponunt, easq; sibi expetant, quæ si ipsis contingant, plurimum & molestiæ & periculorum quoq; interim habituri sint. Ita enim fingitur hic Adimantus primò diuitias, post hunc Samippus potentiam & imperiũ, postremus autem Timolaus uoluptates, & quicquid mundo plausibile uidetur, optare. Quorum omnium uota Lucianus ita confutat, ut ostendat quiduis potius quàm felicitatem in his rebus positam esse. Argumenti autem huius occasio à noua & inusitata nauis magnitudine nasci fingitur, quæ cum fortè tum ex Aegypto frumentum in Italiam portaret, tempestatibus acta, Athenas in Piræum appulsa fuerat. Hanc cum Adimantus (ut fingitur) conspicatus esset, & de numero frumenti quæ portaret, deq; anno quæstu quæ domino faceret, audisset, in ita secũ ratione, ut si tantos quotannis redditus ipse caperet, felicissimũ ac beatissimũ sese putaret: interim dum à Luciano ob stulticiam deridetur, cæteris quoq; personis, optandi cuique quod uellet, occasionem ac facultatẽ præbet. Estq; hæc ueluti narratio quædam totius Dialogi. Ad quam antequam uenitur, persona quoque Adimanti, & nauis magnitudo, & tempestuosum circa Chelidonias mare, dialogi gratia describuntur. Exordium à Timolai studio trahitur, qui ad famam nauis à Corintho Athenas spectandæ eius gratia uenisse fingitur. Eiusdem autem argumenti satyra quoque est apud Iuuenalem decima. in qua & ille suo more cupiditates & inania uota hominum insectatur.

LYCI.

ΛΥΚΙΝΟΥ, ΤΙΜΟ-

λάς, Σαμίππς καὶ

ΑΔΙΜΑΝ.

ΤΟΝ.

ΥΚΙΝΩ' ΛΙ-
γυ, ὅτι βᾶτο
τεν τὰς γύ-
πας ἰωλθ

σιάρη, ἰν φε
νρῶ ἡμῶν, ὃ βλαμάτι τ
παρὰ δὲ τὸν Τιμόλαον δια-
λάβει, ἡδὺν ὡς Κέρουθεν διαι-
ἀπνυστὶ βίωσθαι ἀπέναι; δια-
τὰ το οὐτὴ φιλεδιόμων σύγι,
καὶ ἀικνῶ τὰ τοιαῦτα. Τι-
τι γδ ἰλα καὶ ποιᾶν, ὡ Λυκί-
νι, σκελῶ ἀγούσῃ, πρὸς μέγιστον
οὕτως ὑπὸς μιγίδια καὶ, καὶ
πρὸς τὰ μίτρεν ἡς τὸν Παι-
ρκαῖα ἡσπικλοκίνας, μίαν
τῶν ἀπ' Αἰγύπτου ὡς Ἰταλίαν
μεταγωγῶν; εἶμαι δὲ καὶ ἐφ' ὃ,
οἱ τι καὶ Σαμίππιν τετενί, μὴ
ἡσπ' ἑλπίδι δὲ ἔστι καὶ ἑκείν,
ὃ ὁφθαλμοὶς τὸ πλοῖον. Λυ. οὐ
Δία,

earum quibus ex Aegypto in Italiam frumentum impor-
tari solent? Arbitror autem et vos, te uidelicet et Sa-
mippum hunc, non ab aliam causam ex urbe huc pro-
gressos esse, quam ut nauigium hoc uideretis. LY. Per

LYCINVS, TIMO-

laus, Samippus et

Adiman.

EUN.

N non dixi
quod citius
latuerit uul-
tures cada-
uer pridia-

num ac marcidum in propa-
tulo posuim, quam specta-
culum aliquod nouum et
inopinatum, Timolaum, e-
tiam si Corinthum illum o-
porteat sine respiratione
curriculo abire? Quamobrē
autem ita spectandi cupi-
dus es tu, et ad huiusmodi
res adeo impiger? TIM.
Quid enim aliud conuenie-
bat facere quoque, Lycike,
cum otium alioqui agerem,
audito nauem adeo ingeno-
tem, et mensuram cunctam
excedentem, in Piræum op-
pulsam esse, unam uidelicet

louem,

Δίω, καὶ Ἀδίμαντος ὁ ἐμὸς
 φίλος, ὅς μιν εἶπε· ὦ φίλοι,
 ἀλλ' ὅπου εἶσι, ἔπειτα νῦν ἐκείνους
 ὄψιν, ἀποπληκῆς ἰρὶ, πλὴν
 ὅτι τῶν διατῶν. ἄχρη γὰρ ὅτι
 οὐδὲν ἄμα ὑλόμενον, καὶ αὐτὸν
 πρὸς τὸν αὐτὸν, οὐ γὰρ εἶμαι, Σά-
 μιππε προήεις, μετὰ σὶ δὲ ὁ
 Ἀδίμαντος ὅς μιν, εἰ γὰρ μετ'
 ἱκάνον ἱκάνει, αὐτὸς ἄμφοτε-
 ραυτε. ἡ δὲ μετὰ διὰ τὸ ἀπεβί-
 βρας οὐκ ἐπαρίπτεψι, χειρ-
 γωγῶν ἐπιδιδυμύον, αἰνυπέ-
 δεῖ, αὐτὸς ὅς μιν τὸ ἀπὸ τέττα-
 ρὸς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἡδονῶν, οὐκ ἐν-
 δειν, οὐκ ἐπὶ ἡσυχασίας ἀ-
 μέν. Σά. εἰδοὺς δὲ οὐκ οἶμαι,
 ἔπειτα ὅπως ἀπὸ ληπτῶν; ἔπειτα,
 οἶμαι, τὸ ὅρατον ἱκάνει μετὰ
 κίον ἐκ τῆς λαλῆς προῦλιν,
 τὸ πλὴν ἡσυχασίας ὁδόνων ἐν ἡ-
 δονῆς, ἀνὰ διδυμύον ἐς τὸ
 πρὸς τὸν κίον, καὶ ἄμφοτε-
 ρα τὸ μὲν ἀπὸ γαλῶν, καὶ
 τοῦτο γὰρ Ἀδίμαντος οἶδε,
 οἶμαι, γλαφυρὸν ὅτι ἱκάνει
 θάλασσαν, μακρὰ χεῖρας
 φέρει

ducta. Proinde si ego Adimantum recte novi, arbutor
 uenustum ac dulce adeo spectaculum conspiciatum, longum
 ualere

iouem, & Adimantus quod
 que Myrrhinusim unā no-
 biscum. Sed nescio ubi nam
 ille nunc sit, inter multitu-
 dinem spectatorum alicubi
 errans. Nam usque ad nao-
 uem quidem unā uenimus,
 & ascendentes in ipsam, tu
 quidem opinor Samippe
 praibas, sequebatur autem
 Adimantus: deinde ego post
 illum, utrisque ipsum mani-
 bus apprehendens. Ac me
 per totas scalas subuehebat
 ille, manu ducens, subligatū
 crepidis, cum ipse absque cal-
 ceis incederet. Sed postea
 non amplius ipsum uidi, ne-
 que intus, in naui, neque post-
 quam inde iterum descendi-
 mus. S A M. Nosti Lycine
 ubi nos reliquit ille? Quando
 opinor formosus ille adoleo-
 sciens, uterque noster, r. parte
 nauis progrediebatur, niueo
 ac puro amiculo indutus, re-
 ligata post tergum coma, ad
 utranque frontis partem re-

NAVIGIVM,

φράσας τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπη-
γῷ, πικρυμένῳ τὸ πλῆθος,
παρίσκει δακρύων, ὥσπερ
ἄνθρωπος. Ταχύδακρυς γὰρ ὁ Χρὺς
ἐν ταῖς ἰσχυραῖς. Λυ. καὶ
μὲν ὁ πᾶν ἡλῶς, ὁ Σάμιπ
πι, ὁ μαρμαρίσκος ἰσχυρὸς μὲν,
ὡς αὖ καὶ Ἀδίαμας. Ἰσχυρὸς
καὶ, ὡς τισὶν Ἀδίαμας παλαιὸν
ἰσχυρὸς, πᾶν δὲ ἰσχυρὸς,
συνάγει τὸ φθῆγμα, παλαι-
στρας ἀπὸ πνέοντος, εἰς τὴν παρὰ
δακρύσαι δὲ αἰσθάνει. εἶτε
δὲ πρὸς τῷ μιναρχεῖν αἶμα,
καὶ πρὸς τὸν δὲ καὶ ληϊστὸς ἄ-
γαστοισιν σιναίην, καὶ ἰσχυρὸν
τοῦτο σιναίην μὲν τὴν, καὶ σιναί-
ης καὶ ἰσχυρὸν. Ἐλπίσιν τὴν,
καὶ τὸ πᾶν δὲ τῷ φθῆγμα, καὶ
τῷ φθῆγμα τὸν. ὁ ἡλῶς
δὲ, καὶ ἰσχυρὸς τὴν πᾶν ἰσχυρὸν
σιναίην μὲν τὴν ἰσχυρὸν.
θίγῃν φθῆμα αὖ τὸν αἶμα. Τι.
Ἰσχυρὸν δὲ γὰρ, ὁ Λυκίος,
σινάειν δὲ Αἰγυπτίῳ, ὁ κί-
μα.

SENVOTA.

ut valere iussu Aegyptio fabri-
calore, per nauigium circū-
circā praeunte, adstuisse la-
chrymantem, quemadmodū
consuevit. Admodum enim
proclivis ad lachrymas ho-
mo est, quod ad amores at-
tinet. LYC. Atque non
adeo formosus, Samippe, ad-
olescens ille mihi visus est,
ut etiam Adimantum velut
attonitum in se converteret,
quem tot subinde Athenis
formosi scilantur, ingenui
omnes, loquendo garruli, et
palastram spirantes, quibus
etiam illacrymari nō igna-
vum est. Hic autem prae-
quam quod colore fusco est,
etiam labia habet prominē-
tia, et gressus nimis crura,
loquiturq; dissolutum et in-
compositum quiddam con-
tinuatis et agglomeratis in-
ter se verbis, Graecē quidē,
sed ad patrium morem con-

citato strepitu, et inflexo vocis accentu. Coma autem
et ille post tertium convolutus capillus, haudquaquam
liberum esse ipsum arguit. TIMOL. Hoc quo-
dam nobilitatis signum, Lycine, est b Aegyptiaca, co-
ma uideo

NAVIGIUM SEU VOTA. 817

ἐγὼ χόθις ἐπ' αὐαμίς τὸ πλοῖ-
 ον· Τι. μελαμῶς, ἀλλὰ
 πρὶν μὲν εἰπὸς γὰρ ἦδ' αὖ πα-
 ρακλυθῆναι ἱκέτορ, ἀπὸ τοῦ
 βοῶνταίς τὸ ἄγν, ἐπὶ μὲν ἔ-
 ἴμας ὑπὸν ἰδύμεναι εἰς ἡμῶς,
 ἀλλ' εἰδὲ πῶς ἰδὲν Ἀδριανῶν.
 τῷ, καὶ δ' ἰδὲν εὐδὲν, μὲν ἀπο-
 λαφύει ἡμῶν ἀπελευθερῶν.
 Λυ. ἔστιν, μὲν σκαῖον ἦ, φί-
 λον ἀπολιπόντας, αὐτὰς ἀ-
 πείναι. βυλῆς μὲν δ' ἔμας,
 αὐτὰς Σαμίππου τῶς δ' αὖ.
 Σά. καὶ μὲν δ' αὖ, πῶς πῶς
 αὐτῶν πῶς παλαίοντα ἴτα-
 λαπαλαίοντα. ἀλλὰ μεταξὺ
 τῶν λόγων, ἡλικὸς ναῦς, ἔκαστος
 καὶ ἱκατὸν πῆχυν ἰλιγρὸς ὁ
 ναυπηγὴς τὸ μὲν, ὑπὸ
 δ' ἰπὸς τὸ τεκτεῖν μάλιστα
 τάς, καὶ ἀπὸ τῆς ἱκατῶν
 τῷ εἰς τὸν πυλῶνα, ἦ βυλῶ-
 νας ἱκατὸν τὸν αὐτὸν, ἰνὸς
 πρὸς τοῖς ἔκαστοι, τὰ δ' ἄλλα,
 ἡλικὸς ἦ, ὁ ἴσος, ὁ αὐτὸς ἦ αὐτὸς
 πῶς

uis ut ego ad nauigium ite-
 rum abeam? TIM. Ne-
 quaquā, sed pergamus. Nā
 uerisimile est praeferuisse illā
 iam, recipientem in urbem
 sese, postquam nos amplius
 inuenire non potuit. Quod
 si minus, at uiam saltem no-
 uit Admantus: neq; metuen-
 dum est, ne à tergo relictus,
 à nobis seducatur. LYC.
 At uidete ne agreste nimis
 fuerit, relictō post nos ami-
 co, ipso hinc obire. Sed ea-
 nus tamen, si idem hoc Sa-
 mippo quoq; uidetur. S A.
 Atque admodum uidetur, si
 fortē apertam adhuc palae-
 stram deprehendere possi-
 mus. Sed interea dum sermo-
 nes cadimus, quanta nauis
 haec? centum & uiginti cu-
 bitos in longitudinem por-
 recta, latitudine autem su-
 pra quartam maximē par-
 tem mensurae huius patens.

Tum à summis foris ad funo-
 dum usque, quā profundissima est, eo loci uidelicet quò
 sentina defluit, nouem & uiginti cubitos alta. Præte-
 rea autem quantum malus, quantamq; sustinet antenā

τὴν ἑβραϊαίαν, οἷον δὲ πρὸ τόνῳ
 ἰσχυρταί, καὶ συνίχεται. ὥς
 δὲ ὁ πρύμνα μὲν ἰπαρὶς τῆς κρη-
 νῆς ἑκαμύλη, γρυσιῶν χει-
 νίσκων ἐπικειμένων, ἑκά' αὖτις
 κρὺν, ἀνάλουρον ὁ πρῶτος ἰ-
 ποδίδεκε, ἵς τὸ πρῶτον ἀπο-
 μακρυνόμεν, τὸν ἰππῶνα μὲν τ'
 συνὸς ἐὼς ἔχουσα, τὸν ἱερὸν, ἰ-
 κατόβραθεν. ὁ μὲν γὰρ ἄλλῃ
 πέσμεθ, αἱ γραφαί, καὶ τ' ἱστῶν
 πρὸ πρᾶσιον πυρογῆς, καὶ πρὸ
 τῶν, αἱ ἑκφυραὶ καὶ τροφῆς
 καὶ ποδισγωγῆς, καὶ αἱ μετὰ
 τὴν πρύμναν εἰκασίης, θαυμα-
 σία πάντα μοι ἰδοῦναι καὶ τὸ
 τῶν νευτῶν πληθύνει στρατι-
 ωτικῶν ἢ τις ἀνάσκειν. ἰδὲ
 γὰρ δὲ καὶ τοσούτων ἄγειν οἷ-
 σεν, ὥς ἰκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς
 ἐν τῇ Ἀττικῇ ἰνιχούσιον πρὸς
 τριπλῶν. ἑκαμύλην πάντα με-
 κρίς τις ἀνθρώπινα, γέρων
 ἔδε, ἱσχυρῶν, ὑπὸ λιπῆν ἑκάμα
 καὶ τὰ τυλικαῦτα πηδάλια πρὸ
 εὐτρίφων. ἰδοῦναι γὰρ μοι ἂν
 σφαλκασίας οὐλῆς, Ἡρών, οἷον
 haec omnia parvus quidā homuncio, senex iam, cōservabat,
 tenui adeò perlica tāta gubernacula cōuertens. Cōmonstra-
 tus enim mihi fuit caluastēr quidā crispus, Hieron, opinor,

nomine.

nam? quanto autem rudente
 utilitur atque astringitur? Ut
 autem ipsa quidem puppis
 paulatim assurgit inflexa,
 atq; aureum anserculum su-
 perne habens impositum: eo
 regionē aūt aqua proportio-
 ne proxa prominēt, in antea-
 riorē partē longē porre-
 cta, cognominem naui deā,
 Ipsidem uidelicet, utrinq; ad-
 ditam habens. Nam cætera
 quidem ornamenta, uti pi-
 ctura, & ueli flammens ille
 atq; parasius color, & ante
 hæc anchora quoq; & uer-
 tendi circumagendiq; instru-
 menta, & habitationes illæ
 post puppim, omnia admira-
 tione digna uisa mihi sunt.
 Iam & nautarum multitudo,
 cum exercitu compara-
 ri posset. Dicebatur autem
 tantum frumenti numerum
 portare, quantum in annuū
 uictum sufficere omnibus in
 Attica facile posset. Atque

NAVIGIVM,

μαι, τοῦνομα. ΤΙ. θαυμά-
 σι & τίω τέχνῳ, ὥς ἱφαισκει
 οἱ ἱμπλόντες, καὶ τὰ θαλάττης
 ποφῆς, καὶ τὸν Πρωτῆα. ὁκ-
 σασι δὲ, ὅπως δίδως κατ' ἔχον-
 γι τὸ πλοῖον, εἰς ἱπασθῆν
 πλόντες, ἢ ὡς ὁ αὐτὸς αὐτὸς
 ἱσσορεῖ. ΛΥ. ἔκ, ὦ Τιμόλαι,
 ἀλλὰ τοῦ ὁδίου αὐτοῦ ἀνέσται-
 ρε. ΤΙ. ὁ ναύκληρος αὐ-
 τὸς διουγᾷτό μοι, χρηστὸς ἀν-
 ὄρ, καὶ προσμελῶσαι διέξισ.
 ἔφη δὲ ἀπὸ τῆς φάρος ἀπέλα-
 τας ὁ παῖν βιάω πρὸς μάτη,
 ἰδὲ μάλα ἰδὲ τὸν Ἀνάμαρ-
 τα, ἦτα σφύρεσ ἀντιπρόσθε-
 τος, ἀπενήλθον πλάγιον
 ἄρρι Σιδῶν & ἱπασθῆν, καὶ
 μῶνι μεγάλῳ δικάτῃ ἰδὲ Χι-
 λιδονίας, διὰ τὴν Αὐλῶν & ἰλ-
 θῆν, ἰδὲ δὲ πρὸ μικρὸν ὑπο-
 βρυχίς διῶσαι ἀπ' αὐτῶν. εἰδὲ
 δὲ πρὸς παραπλοῦσαι καὶ
 αὐτὸς Χιλιδονίας, ἡλικίῃ
 τῷ τόπῳ αἰτῶνται τὸ ἴδιον.
 μα,

SEV VOTA. 219

nomine. ΤΙ. Mirabilis,
 quod ad artem attinet, ille,
 quemadmodum dicebant ij
 qui cum eo nauigant, & re-
 rum marinarum supra Pro-
 tea illum doctus. Audistis au-
 tem quomodo huc appulerit
 nauem? qualia acciderint na-
 uiganibus? aut quemadmo-
 dum stella ipsos seruarit?
 LYC. Haudquaquam Ti-
 molae. Quin hoc ipsum abs-
 te libenter nunc audierimus.
 TIM. Ipse nauclerus nar-
 ravit mihi, homo probus,
 & ad conuersandum inge-
 nuus. Aiebat autem cum ἀ-
 φβαρο solussent, flatu non
 admodum uehementi septi-
 mo die ἐὸν fuisse prouectos,
 ut iam Ac-mantem uiderēt.
 Exinde Zephyro exaduer-
 σο spirante transfuersos abre-
 ptoi fuisse ad Sidonem usq.
 Inde autem tempestate ma-
 gna iactatos, decimo τᾷδε
 die per angustias illas ad

Chelidonias peruenisse, ubi parum absuit quin omnes
 submergerentur. Noui autem, aliquando etiam ipse na-
 ui praeuictus Chelidonias, quanti se ἐὸν loci attollant

fluctus, & maximè flante Africo, si quando assumpserit & Austri partem aliquam secum. Nam ab eo loco contingit diuidi Paphlimum mare à Lycio, & fluctus ipsi, utpote multis ac uarijs undis circa promontorium illud uelut intersekti & præruptæ autem rupes sunt, & acutæ, & incurSIONIBUS aquarum exasperatæ) & procellas excitant terribiliores, & fragorem edunt immensum. Ac fluctus sæpenumero tantum attolluntur, ut ipsius scopuli altitudinem exæquent. Talia igitur se quoque tum deprehendisse atq; expertos esse nauclerus aiebat: insuper etiam nocte existente tum, & tenebris profundis. Cæterum cum ad ploratium ipsorum de tandem flexi atq; inclinati fuissent, ignem apud locum illum manifestè cognouit splendidam. Dioscurorum de uero mali consedissee, nauemq; ad se, cum iam præceps in rupem deferre-

NAVIGIVM,

προσφορὰ μὲν τὸν τοῦθ' ὅ
 ἀπὸ τ' ὀρθῶς ἐκπλεῖν, διὰ
 τ' ἰγὰ πλοῦσας, ἐβ. λε-
 μουσὴ ἀπ' Αἰγύπτου ἐμίγα,
 πρὸς αὐτὰς τὰς ἰκασίας πλε-
 γει, ὡς, ἐς Περαιὰ χθὺς ἐμ-
 θερμίσαντα, τοσούτον ἀποσυ-
 ρίν, ὡς ἐς τὸ ἐκ τῶν
 Κρήτων διξίαν λαβόντας, ὑπὲρ
 τὸν Μαλὶα πλοῦσας, ὅδε
 ἀνὰ ἡ Ἰταλίᾳ. ΛΥ. νὺ δὲ
 θαυμάσιον τινα φησὶ ἐν τῷ
 πλὴν τὸν Ἡρώνα, ὅ τὸ Νερίως
 ὁλκισίαν, ἐς τοσούτον ἀπὸ
 σφάλας ὅδε, ἀλλὰ τὶ τὸ, ὅδε
 Αἰμάν, ὅδε ἐκ τῶν ὅδε. Τί.
 πᾶν μὲν οὖν Αἰμάν, ὅδε
 αὐτὸς, ἐκ τῶν ὅδε. Αἰμάν,
 σίφημι, τὸν Μυρβινίαν
 σίφη, τὸν Στροβίχ. ΛΥ.
 ἀνὰ τὸν δ' αὖτε, ὅδε ἀνὰ τὸν
 καὶ ὅδε, ὅδε ἐκ τῶν ὅδε. Α-
 ἰμάν, γὰρ, ἐκ τῶν ὅδε
 ὅδε πᾶν ὅδε σαφὲς ὅδε,
 καὶ θιμάν, αὐτοῦ, καὶ τὸ
 βάδιον ἐκ τῶν, καὶ ἐκ τῶν ὅδε
 aut enim succenset nobis, aut obsurduit. Nam omnino
 Adimantus ille est, neq; alius quisquam. Admodum igitur
 plane iam video, & vestem ipsius & incessum agnosco.
 Etiam conspecta illa ad vinum usque, arguit hominem.

SEV VOTA. 821

deferretur. Atque ex eo, cū
 iam semel à recta via exci-
 dissent, per Aegæum nau-
 gantes, septuagesimo die
 quàm ex Aegypto soluerūt,
 aduersus Etesias per obli-
 quum & transfuersè actos,
 in Piræum hinc appulsos
 huc esse, eò usq; uidelicet ad
 inferiorem partē abreptos,
 quos conueniebat Creta ad
 dexteram relicta, supra Ma-
 leam tenendo cursum, iam
 in Italia esse. L Y C. Per
 Iouem, mirabilem quendam
 gubernatorem narras, Heo-
 ronem istum, aut Nerci po-
 tius æqualem, qui tantum à
 via aberrarit. Sed quid hoc
 an non Adimantus ille? T I.
 Admodum Adimantus ipse.
 Vocemus igitur hominem.
 Adimante. Te inquam Myr-
 rbinusium illum, Strobichi
 filium. L Y C. Ex duobus
 alterū illi accidit uidelicet
 FF 3 Sed

NAVIGIVM, SEV VOTA. 823

αὐτοῖς τιτλοῦμεν. ΑΔΑ.
 ὁ δὲν, ὃ θαυμάσιον, ταῖς τε, ἀλ-
 λά τινα πλεοντεῖν ἱκανοῦς ἀν-
 πλατίζομαι, ὅν κ' ἐλὼ μακχα-
 ρίαν εἰ πολλὰ καλῶσι, καὶ
 μεῖν ἀκμῇ τῆς περιουσίας ἢ
 τρυφῆς ἐπίσταται. ΛΥ. ἔκκειν
 τὸ περιχερίσασθαι τῆς τοῦ κοί-
 νους ἐργίας, φασί, καὶ εἰς μίσην
 κατατίθει φέρειν τὸν πλεον-
 τον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ
 μέγ' ὅ, φίλους ὄντας, ἢ Ἀδελ-
 φεύου τρυφῆς. ΑΔΑ. ἀ-
 πιλείψθω μὲν ὑμῶν οὐδὲν
 ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ναῶν ἐπιτο-
 βάσει, ἐπεὶ σὶ, ὃ Λυκίην, κατὰ
 πρῶτον τὸ ἀσφαλές. ὁ δὲ μὲν
 τρυφῶν γὰρ μου τῆς ἀγκύ-
 ρας τὸ μέγ' ὅ, ὅτι οἱ ἐπὶ
 ὑμῶν ἀπίστανται, ἰδὼν δὲ ἱκανοὺς
 τὰ πάντα, ἐρῶ μὲν τινὰ τῶν
 ναυτῶν, ἐπιστῶ ἀπεφύκει ἢ
 παῖς τῆς διαποτρῆς ὡς ἰδὼν τὸ πο-
 λὺ κατ' ἴσος ἑκάστην τὴν μετὰ
 φορίαν. ὁ δὲ μετὰ, διὰ δὲ καὶ ἑφ' ἡ,
 Ἀττικὰ τὰ λαῶν, ἃς πρὸς τὴν
 λαχί-

communibus rationibus navis ea referret domino in sin-
 gulos annos. Ille autem, duodecim, inquit, talenta At-
 tica, etiam si quis communiora tantum computaret,

lustratis, initiatisq;. AD I.
 Nihil, ὃ præclare, istiusmo-
 di, sed opulentiam quandam
 mihi ipsi fingebam, quam
 inanem felicitatem plerique
 vocare solent: atque in ipsa
 adeò acie opum & delicia-
 rum versanti mihi, superue-
 nistis. L Y. Proinde e illud
 quod in proclui est, Com-
 munis ē Mercurius, aiunt.
 Ac in medium allatus huc
 diuitias istas deponere. Acquæ
 enim est nos quoq; parte ali-
 qua frui voluptatum Adimā-
 ti, amici cum simus. AD I.

Relictus equidem à vobis
 fui statim à principio cum
 primum navem conscendis-
 semus, postquam te Lycine
 in tuto collocassem. Nā me-
 licente me anchoræ magnitu-
 dinem, nescio quorsum vos à
 me discessistis. Attamen cū
 omnia perlustrassem, inter-
 rogavi quendam ex nautis,
 quantum mercedis ac lucrī

NAVIGIVM,

SEV VOTA.

825

οὐδ' ὃ γρονθῶν, λαβέμενός
μου, ἀπαγὼ πρὸς τὸν στρατη-
γόν, ὥς τινα παρὰ τῶν, ἢ κα-
τακτεντιφῶν, ἐς τοσικῶτον
καυάγειον ἄργασμαι, καὶ τὰ
τα, ἢ γὰρ, ἡσυχία τῶν ἐκ Πειραι-
ῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ἐγὼ ἴσως
παρὰ μὲν δέσμευσι καὶ τὸ πῶς
μα. πῶς γὰρ, ἢ βέβαια, ἡλα-
λῶ καὶ μαζὶ τὸ Λίγυσιον
πλοῖον ἡδὲ ἴσως, καὶ τὸ μ. γι-
στον, ἢ δὲ ἡλίκαι δυνάμει-
ται, καὶ τάχα σοι παρὰ τῶν
Λίγυσι, ἡσυχία ἐστὶν ἵκαστον,
σιταχὼν γὰρ σιταχὼν γὰρ. καὶ
ὃ καὶ πλοῖον ἀφίστι, δὲ δὲ ἢ
ἀφίστι ἢ μὲν τῶν γρονθῶν
μὲν ἢ γὰρ, ἵππους πλοῖον
ταῖς δισπύταις ὡν, παρὰ τῶν
βωόντων, ἢ πῶς ἡσυχία
πρὸς τῶν, τριάρμοστα πλοῖ-
τα καὶ ἀνάλιστα, ἐν δὲ ἵπ-
πλοῖον τῶν φίλων, ἐν
μὲν ὅν σὺ πλοῖον, ὃ βίβλῃσι,
ὃ καὶ ἢ ἐν Πειραιῶν ἡσυχία
θα,

Proinde, ὃ generose, corre-
ptum me abduc binc ad Im-
peratorem, veluti piratam
aliquem, aut demersorem,
ut qui tantum naufragium
effecerim, idē, etiam in ter-
ra, in uia uidelicet qua ex Pi-
raeo in urbem itur. At uide
tamen quo pacto te conso-
labor pro hac lapsu. Quin-
quē enim, si placet, pulchriora
adeo, ἢ maiora Aegyptio
istis nauigiis possidere te fa-
cilio: ἢ, quod maximū fue-
rit, etiam talia, quae demer-
gi non possint. Deinde etiā
quinquies tibi ex Aegypto
per singulos annos framen-
tū fortassis importent. Atq,
ὃ nauclere optime, iam nūc
prae te fers quān nobis tunc
intolerabilis futurus sis. Nā
cum unus eū nauigij istius
dominus existens, exaudire
clamantes nos haud uolue-
ris, quid ageres si quinque
possideas ultra hoc, tribus

uelis instructa, ἢ tempestatibus inuicta? nempe ne aspi-
ceres quidem amicos. Proin tu quidem secunda naviga-
tione utere, ὃ praeclare: nos autem in Piræo sedebimus,

FF

5

cosq

NAVICIUM, SEV VOTA. 817

ἴλω, εἰδὼς ἡν ὁλίκῃ συναφίῳ
 πάντες ἄμα εἰσὶναι, τιτάρων
 ἑκατὶ ὀβολῶν διπλασί-
 σαμην, καὶ ἑλίου ἰδουχίαν ὅς
 ἔμπερ συμπλέοντες· οὐδὲ δὲ
 ἀγνοῦντες, ὅτι σιωπῆς ὁμοῖο
 θέσει, καὶ πῶς ἀπεβάθρου
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὑπὸ
 μαρτυρίας γε, ὅτι Ἀδριανῶν, καὶ ἰ-
 σὺν καὶ πῶς ὁ πῶς, ὅτι οὐ-
 δὲ ἔστιν ὅτι καὶ καὶ, ὅτι
 ἰσὺς ὁ καὶ ὁ οὐκ, ἰσὺς
 ὅτι πῶς ὁ οὐκ, καὶ
 ὅτι ἀποδοῦναι τὸ πῶς, ὅτι
 ὅτι γὰρ, πῶς ὅτι ὅτι, ὅτι
 τὰ Νηλεὺς ταῦτα τριχῶς τὰ
 λιπῶν μίμνησιν ὅτιν ἀγνο-
 ῶν Αἰγύπτῳ, ὅτι καὶ ἀπὸ τῶ
 Κανόπῳ, ὅτι ὅτι μίμνησιν·
 ὅτι καὶ ὅτι ὅτι ὅτι, καὶ ὅτι
 πυραμίδων μίμνησιν. Τι. ὅτι
 πῶς ὅτι, ὅτι ὅτι, ὅτι, ὅτι
 ἰσὺς ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
 σαι, πῶς τῶ γὰρ ὅτι ὅτι
 καὶ τὸ πῶς, ὅτι ὅτι
 τῶν ὅτι, καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ πῶς τὸ ὅτι, καὶ
 νίδες quo pacto crubescere

scis quàm parua navicula
 omnes simul amici, quatuor
 quisq; datis obolis traieceri-
 mus, & tamen nihil agere
 ferebas quòd tecum nauiga-
 remus: cum autem indigna-
 ris quòd tecum confensuri
 sumus, & scilicet prætergre-
 jus subtrahis. Nimirum luxu
 dissolis Admante, & in je-
 nium non inspuis, neq; agno-
 scis quina non ipse sis, qui, nau-
 clerum nunc agis. Adcò te
 sublimem euexit domus ista,
 in pulcherrimo urbis loco
 edificata, & seruatorum mul-
 tudo. Atqui ò præclare,
 per istidem quaeso, etiam Ni-
 liaca salsamenta, tenuia ista
 dico, memineris nobis huc
 ex Aegypto apportare, aut
 unguentum à Canopo ali-
 quod, aut ibi ex Memphi-
 de, quòd si uerò nauis etiam
 sufficere, ex pyramidibus
 quoq; uiam. TIM. Sa-
 tis locorum, Lychnae. An non
 quoniam

ἵκεῖτο δὲ ἰσχυρὸν ἡμῶν τὸ λαί-
 κῆν ὅτι πρὶς τὸ ἄστυ, διὰ δὲ
 μέγεθος τετραχὺ τῶν ἰσίων, ἔλα-
 ττα ἵκεῖ ὑπὲρ ἄλλων, αἱ ἡμέραι
 σταλιντα, αἰετὸς μὲν, ἅπῃ δὲ δὴ
 αἶψα, παρὰ τὸν ἰσὶον· ὅτι γὰρ
 αὐτὸς αἰεὶ ἐπὶ ἡμῶν. Ὁ δὲ λαῖ-
 κῆς ἔλαττον ὑπερβαίνει, ὅτι καὶ
 ἴδιον ἐννομεῖται ἡμεῶν πρὸς
 πιστεύουσιν, ὅτι ἑσπερὶ βαλάντια,
 οὐ ποιεῖσθαι ἔμελλε. παρὰ αὐ-
 τὸν γὰρ ἡμέτερον τε μέγεθος· Ὁ
 δὲ λαῖκῆς, καὶ εἰ ἐπὶ αὐτὸν ἔλατ-
 τον ὀφείλουται πρὸς ἡμῶν, ὁ καὶ
 τὸ πρὸς αὐτὸν ἔλαττον ἴσται. τὸ δὲ
 μέγεθος, ὡς καὶ ἔλαττον τὸ
 πρὸς ἡμῶν, ὅτι αὐτὸν ἡμέτερον ἔλα-
 ττον τὸν πρὸς ἡμῶν, καὶ ὁ λαῖκῆς
 διὰ δὲ μέγεθος, εἰ δὲ τὸν ἡμέτερον
 τὸν πρὸς ἡμῶν. ΣΑ. ἡμεῶν δὲ
 Τίμοχα, καὶ πρὸς ἡμῶν, ὅτι
 ὅτι καὶ ἡμεῶν ἡμέτερον, ὅτι καὶ
 ἡμέτερον ἡμέτερον, ὅτι καὶ ἡμέτερον
 ἡμέτερον, ὅτι καὶ ἡμέτερον ἡμέτερον.
 Ὁ δὲ λαῖκῆς, ὅτι καὶ ἡμέτερον ἡμέτερον.
 Ὁ δὲ λαῖκῆς, ὅτι καὶ ἡμέτερον ἡμέτερον.
 Ὁ δὲ λαῖκῆς, ὅτι καὶ ἡμέτερον ἡμέτερον.

¶ cum tempus vocaverit, optabo quaecumque videbitur.
 Nam si Adimantus vult, ne interrogandum quidem opi-
 nor, ut qui in naui alterum pedem habeat. Oportet au-
 tem ¶

quoniam adhuc multum no-
 bis viæ ad urbem usque re-
 stat, diuiso in quatuor par-
 tes itinere, suo cuique attribu-
 to stadio, posulemus à dys-
 qua cuique maxime videbū-
 tur. Itaque ¶ nos laborē
 eundi sefellereimus, ¶ paris-
 ter læucia quadam afficie-
 mur, perinde ac somnio ali-
 quo suauissimo ultrò nobis
 obicēto, quod nos quoad
 ipsi uoluerimus, bect. Nam
 penes unumquemque ipsam
 mensura uou erit, ei de om-
 nia exhibēdo subministrēt,
 etiam si alioqui natura in-
 credibilia fuerint. Et quod
 maximum est, demonstra-
 tio quædā erit hæc res, qui-
 nam omnium optime diui-
 tijs ac uotis usus sit. Indi-
 cabit enim quisque qualis nā
 futurus fuerit, si ei diuina
 tantæ contigissent. S A M.
 Pulchrè me hercle Timo-
 lac, atque adeò obsequor tibi,
 optabo quaecumque videbitur.

NAVIGIVM, SEV VOTA. 319

Λυκίνοφ δεικνύ. Λυ. ἀλλὰ
 πλεῖστον μὲν, εἴ τι τοῦ ἀμεινον, μὴ
 καὶ βασκαίνουσιν ἐπὶ ταῖς κειναῖς
 εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΙ. τίς
 γυνὴ πρώτη κέρξεται; Λυ. οὐ
 ὡς ΑΔΑΜΑΝΤΙ, εἴτα μετὰ οἱ εὐ-
 τιστοὶ ΣΑΜΙΡΡΟΣ, εἴτα ΤΙΜΟ-
 ΛΑΟΣ· γὰρ ὁ ὀλίγον, ἴσον ἡμῖν
 εἰδέναι τοῦ πρώτου ΔΙΠΥΛΟΥ, ἐπι-
 ληψόμεθα τῇ εὐχῇ. καὶ ἔτι, ὡς
 εἴρηται, παραδραμῶν. ΑΔΙ. ἔο-
 κέω ἢ ὡς ὁ δὲ νῦν ἀπασθῆσα-
 μαί τ' ἔναι, ἀλλ' οἷον ἔξιστον,
 ἡπιωτέρως ἢ τῇ εὐχῇ ὅ ἢ ΕΡΜΕΥΣ
 ὁ ΛΕΩΔΩΤΗΣ ἐπινύσσει τὸ ἀπα-
 σθῆσαι γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ
 ἐν αὐτῷ πάντα, ἡμᾶς, καὶ ὁ φόβος
 τοῦ, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, εἰ
 ναῦται, καὶ ἄλλοι, εἴτι ἢ δις ἐν ἡμῶν
 μάταιον ἀπ' αὐτῶν. ΣΑ. λίαν
 βαρύνει τὸν ἵκον ἡν τῇ ναυί.
 ΑΔΙ. ἢ πᾶσι φησὶ ὡς ΣΑΜΙΡΡΟΣ,
 ἢ κεινέτω; ΛΕΩΔΩΤΗΣ οὐκ
 ἔστω ἡμῶς, ὅπως δὲ ὁ πρῶτος
 ἔστω, εἴτε ὁ κρείττους ἀπασ, ἢ
 χρυσιῶν ἡπίστατον γινώσκω,
 μὴν fuerit ex cunctis facultatibus. S A. At te ipsum obli-
 tus es in naui habens. A D I. Puerum isīū, inquit, Samir-
 pe, comatum? Et ille igitur meus sic: quantum autem fru-
 menti est, totus ille numerus in aurū signatū uertatur, si autē

tem & Lycino idem uideo-
 ri. L Y. Ac discesamus sa-
 nē, si hoc potius, ne iniudare
 etiam communi fortuna ui-
 deat. A D. Quis igitur pri-
 mus incipiet? L Y. Tu A-
 dimanti, deinde secundo io-
 co Samirrus hic, post quem
 Timolans. Ego uerō paulo
 ante quam ad Dipylum per-
 uenierimus, circa extremum
 semistadium uidelicet uotū
 meum incipiam. idq., quoad
 fieri potest, breuissime per-
 curram. A D I. Proinde
 ego quidem neq; nunc à na-
 ui discedam, sed si modò li-
 cet, etiam amplius aliquid
 uoto adiciam, Mercurium
 autem quaestus ille an-
 nuat omnibus. Si enim na-
 uigium, & quae in eo sunt,
 mea omnia, & onus quod
 fertur uidelicet, & merca-
 tores, & mulieres, & nauo-
 ra, & si quid aliud suauissi-
 mum fuerit ex cunctis facultatibus. S A. At te ipsum obli-
 tus es in naui habens. A D I. Puerum isīū, inquit, Samir-
 pe, comatum? Et ille igitur meus sic: quantum autem fru-
 menti est, totus ille numerus in aurū signatū uertatur, si autē
 totiam

τρεῖς Δαριεῖς. ΛΥ. τί
 τὸ τοῦ Ἀδριμαντὸς καταδύε-
 σιταί σοι τὸ πλοῖον. ὃ γὰρ ἴ-
 σον βαρὺ πνεῦμα, καὶ τὸ ἰσα-
 ρύμιον χρυσίου. ΑΔΑ. μὴ
 φέροναι ὡς Λυκίην, ἀλλ' ἰπταλὴν
 εἰς οἱ παρὶδ' ἢ ὀδὸν, πλὴν
 παρνεύει καὶ ἄλλω, ἢ ἑλπίς, ἢ
 ἄλλω χρυσίῳ πικρὰς ἔχει, καὶ
 γὰρ σιωπῆσαι μέλει σοι. ΛΥ. ἀλλ'
 ὑπὲρ ἀσφαλείας τὸ τοῦ ἰγνῶ-
 τῆ σῆς ἰπταλόμενον, ὥς μὴ ἀπο-
 λυθῶς ἀπὸ τοῦ μετὰ τὸ χρυ-
 σίου, καὶ τὰς ἡμέτερας μετρη-
 τὰς μετὰ τοῦ ὧρατος ἀπο-
 πνιγῶσι τῶν ἀδελφῶν, ὡς ὅτι ἐπὶ
 σάμηνον. ΤΙ. βάρεται ὡς Λυ-
 κίην, εἰ διαφύγῃ γὰρ καὶ τὸ ὄ-
 πλοῦν, ὅτι ἴσους ἰδὲ ἰπτα-
 λῶν. ὃ νεμίζεις λιβαρὸς δὲ μὴ
 τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ
 ἀπολαβῆναι τὸν μισθὸν αὐτῶν, καὶ
 ὅτι, καὶ νεκρὸν τι ἄλλο παι-
 διον εἰς τὸν ἰπταλὸν ἰδὲ δια-
 φῆναι ὁμοίως πρὸς κομιδὴν, καὶ
 τὸν δὲ Ἀδριμαντὸς εἰκέντω,
 τὸν νεκρὸν ἀποφύγειν δὲ

totidem Darici. L Y. Quid
 hoc Adimante? Submerge-
 tur tibi nauigium: non enim
 idem pondus est tritici, et
 equalis numero auri. A D I.
 Ne inuideas quaeso Lycine,
 sed postquam ad te perue-
 rit notum, Parnetben, si pla-
 cet, totam auream facias li-
 cet, atque ego tum tacebo ti-
 bi. L Y C. At ego, quò ma-
 gis in tuto ipse nauigares,
 hoc agebā, ne uidelicet unā
 cum auro omnes periretis.
 Ac quantum ad uestras quo-
 dam res attinet, mediocre
 periculum hoc futurum e-
 rat: adolescentulus autem il-
 le formosus suffocabitur mi-
 ser, cum natare nesciat. T I.
 Bono animo sis Lycine. Del-
 phines enim Eipsum tergo
 subeuntes, in terram depor-
 tabunt. An tu putas euthea-
 radum quempiam ab illis
 seruatum esse, accepisseq; mer-
 cedem hanc carminis sui: de-
 inde et alium quendam puerum mortuum, in isthmum
 à Delphine eodem pacto apportatum: Adimanti autem
 seruum hunc nouitium nullum habiurum Delphinem
 amato.

NAVIGIVM,

ῥιπῶ ἱρώτικῶς Ἀδύ. καὶ
 σὺ γὰρ Τιμόλακί μιμνέσκει
 νον, καὶ ἐπιμύθεος τῶν σκωμ
 μάτων, καὶ ταῦτα, ἀπογυῖς
 αὐτοῖς γυφόμενος. Τι. ἄμα
 νον γὰρ ὅν, πειθανάκτορα αὐτῶν
 τὰ ποιῶν, καὶ τινα θισκυρὸν
 ὑπὸ τῇ ἐλπίδι ἀνδρῶν, ὡς μὴ
 πράγματ' αἰχμαῖς ἐν τῷ πλοῖν,
 μετακτιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄ
 γν. Ἀδύ. ὦ λίγαι, ἀνερω
 γύχθω θισκυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρ
 μῆν τιν λίθινον, ὅς ὅστις ἡμῖν
 ἐν τῇ αὐτῇ, μίδμενοι χίλιν ἐο
 πιστάμα χρυσίον. οὐδὲν οὖν ἡμεῖς
 τὰ τὸν Ἡσίοδον, εἰκῶ τὸ πρῶ
 τιν, ὡς αὐτὸν ἐπισυμμάτ' αἰ
 κνίσκω, καὶ τὰ πόρ' ἐν τῷ ἄγν. πᾶν
 τὰ ἀντιπάλω ἡδὲ, πᾶν ὅσα
 ἰαδοῖ καὶ Πυθόι, καὶ ἐν Ἐλευ
 σίνῃ, ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ πόρ'
 τὸν ἰαδοῖ ὀλίγα, τῶν ἀγῶ
 νων ἱερίων, ἃ ποτὶ δὴ τὰ ἰαδο
 μίαι ἐπιδεσμέσασιν, καὶ τὸ Σι
 κωνίων πωλοῖον καὶ ἱεῖον, ἃ περ
 τὸ ἡ σικωνίης ἢ ἱεῖον ἢ οὐ
 κερπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα

ἐν

SEV VOTA. 832

amatorem? ADIM. Etia
 tu Timolac imitaris Lycinū
 hunc, & ingeris conuicia,
 & hoc, cum tu ipse huius
 rei dux & caput sis. TIM.
 Melius enim fuerat uerifi
 milia magis te fingere hęc,
 & alicubi thesaurum sub
 lecto effodere aliquem, ne ti
 bi negocium ipse exhiberes,
 dum aurum ἐν ναυι ἐν urbē
 transferes. ADIM. Rec
 ēt' dicis. Effodiatur igitur
 thesaurus sub Mercurio illo
 marmoreo, qui nobis ἐν αυ
 λα ἐστ, medimna uidelicet
 mille auri signati. Statim
 itaque, iuxta Hesiodum, æ
 des principiō quammaxi
 mē insignes habitarem, de
 inde quæ circa urbem sunt,
 omnia iam coemisset, præ
 terquam quæ ἐν Ἰσθμῳ, &
 apud Delphos, & Eleusine
 sunt. Præterea quæ ad mare
 iacent, & circa Ἰσθμum
 nonnulla quoque certami
 num gratia, siquādo ad Ἰσθ

mia proficisci lubitū esset, & Sicyoniū campū: et in summa
 quicquid usquam ἐν Græcia foret uel consuetum nemoribus,
 uel

ἢ ὀλίγον Ἀδριμάντα ἴσα. ὁ χρυ-
 σὸς ᾗ καὶ λῦθ', ὅμῃν ἱμῶν γῆν,
 παρὰ δὲ ἱκτώματα, οὐ λεῖψα,
 ὥς τὰ ἐχίμαρτόν τε, ἀλλὰ δι-
 τάλαστον ἱκαστορ τῶν ὀκλήν.
 ΛΥ. ἔτα πῶς εἰνοχέει ὁ-
 ρίξει πλῆρ' ἐν τῷ βαρὺ ἱκτώ-
 μα, ἢ οὐ δὲ ξη πᾶρ κῦτ' ἄμο-
 γητὶ, οὐ σκῦφον, ἀλλὰ Σισύφ-
 οῦ τι βαρὺ αὐτοδιδόντος;
 ΑΔΙ. αὐθροπῇ, μὴ μ' ἀνέ-
 λου τῶν σὺ χλῶν ἰγὼ δὲ καὶ ῥα-
 πίζας ἔλας χρυσᾶς πειύσαι
 μι, καὶ τὰς ἑλίνας χρυσᾶς,
 εἰ δὲ μὴ σιωπῆσαι, καὶ τὰς δια-
 πένουσι αὐτὰς. ΛΥ. ἔρα μέ-
 πορ, μὴ ὥσπερ τῷ Μίδει, καὶ
 ὁ ἀρτὸς σι, καὶ τὸ πῶτον, χρυ-
 σὸς γίγεται, καὶ πλετῶν, ἀδ-
 λῶ ἀπόλη, καμῶ διαφραεῖς
 πολυτιλῆ. ΑΔΙ. τὰ σὰ ἱσθ-
 μιῆς πιδανώτορον, ὃ Λυκίσι,
 μετ' ὀλίγον, ἱππιδᾶν αὐτοὶ αἰ-
 τῆς, ἰδὼς ἡδὲ ἴσταις ἀλουργίς,
 καὶ ὁ βίος οἷος ἀβρίτατος,
 ὕπνῳ,

miser pereas, fame ista preciosa enectus. ADI. Tua
 igitur magis verisimiliter compones paulo post Lyci-
 ne, postquam ipse optare incipies. Ceterum ad hæc ves-
 tis quoque purpurea tibi sit, et victus quammaximè delica-

uel irriguum fontibus, vel
 fecundum frugibus, id omo-
 ne breui aded tempore Adi-
 manti sit. Aurum autem con-
 cavum nobis sit ad cibum ex
 eo capiendum, pocula uerò
 baudquaquam leuia, ut E-
 checratis illa, sed duorum
 talentorum unumquodque
 pondere. LYC. Quo pa-
 cto ergo pocillator plenum
 porrigat tibi poculum aded
 graue? aut quomodo tu ac-
 cipies ab eo, nisi cū magno
 negocio, non scyphum illo,
 sed Sisyphium quoddā pon-
 dus attollente? ADIM.
 Mi homo, ne mihi disturba-
 uotum. Ego uerò etiam mēo-
 sas totas aureas facturum
 sum, et lectos aureos: si ue-
 rò non tacueris, etiam ipsos
 ministros. LYC. Vide mo-
 dō ne quemadmodum Mi-
 dei, et panis tibi et po-
 tus aurū fiat, et discendo

¶ pueros formosos circiter bis mille, ex omni ætate
delectos, ut quisque fuerit maxime floridus. Deinde ¶

tus: somnus, quæ ad fieri pos-
test, suavisissimus, amicorū sa-
lutationes & petitiones: &
quod vulgo faciūt, omnes me
ucreātur & adorēt: atq; alij
quidē primo statim mane ad
fores sursum ac deorsum ob-
ambulant, inter ipsos autē &
Cleantes & Democrites,
illi supra modum. Atq; acce-
dentibus quidem ipsis, &
ante alios intrō recipi vo-
lentib. ianitores septū stan-
tes, ingentes barbari, in frō-
tem statim impingūt ianuā,
perinde atq; ipsi nunc olis
faciunt. Ego uerō, quando ui-
sum fuerit, prospiciens quē-
admodum sol, illorum qui-
dem nonnullos ne aspiciam
quidem: si uerō pauper quis-
piam, qualis ego uidelicet
fui ante repertum thesaurū,
illum humaniter comple-
ctar, ac lotum ad cenā sub
tempus uenire iubebo. Di-
uites autem isti rumpentur,
afficientes uehicula, equos,

CG

CGN.19

πνα ἐπὶ χρυσῷ, οὐτιλὰς γὰρ ἔ-
 σργον, καὶ οὐ λατ' ἡμῖν τὰ-
 ριχ'· μὲν δὲ ἰβηρίας, αἶν'·
 δὲ δὲ ἰταλίας, ἑλαιοὺ δὲ δὲ
 ἰβηρίας καὶ τῷτο, μέλι δὲ ὅμι-
 κρον τὸ ἄπυρον, καὶ ἑψα παρ-
 ταχέως, καὶ οὐδὲ καὶ λαγύας,
 καὶ ὅσα ὡρίωα, ἔρως ἡ φάσι-
 δ'· καὶ τὰς δὲ ἰνδίας, καὶ
 ἀλικῆρυν Νεμαδοῦς, οἱ δὲ
 σκαλῶν δὲ ἑκαστα, σοφιστά-
 τινος, περὶ πύμα'· καὶ χρυ-
 μὲς ἔχοντες, αἱ δὲ τινε προ-
 πίκτοι, σκύρον ἢ φιλῶν αἰτή-
 σαι, ἡ παῖς ἀποφθίτου καὶ
 τὸ ἑκπωμα, οἱ δὲ νυὶ πλῆσι,·
 πρὸς ἡμῖν ἔρι, καὶ πρὸς αἰτά-
 λαλαδὲ ἀπαίτῳ· καὶ ἡ ἑ-
 τὸ ἀργυρεὺν πινάκον ἢ τὴν
 σκύρον ἐπὶ ἀλῆται Διόνικος
 ἡ τὴν πύμα, καὶ μάστιγα, ἡ πε-
 δαὺ ἑξ ἡς οἰαίται τὸς ἡμῖν
 ἀργύρεω τεσσάρω χρυμῶσι, τῷ
 ὡρίω δὲ τῶτα παρ' ἡμῶν δὲ αἰ-
 ρίτα ὑπερῶν αὐτοῖς ἢ διαπο-
 μαί, λατὰ μὲν αἰνατον δραχ-
 μῶν· Scyphus Dionicus in pompa spectandū praebebit?· ma-
 xime postquam uidebit seruos etiam meos tam multo argen-
 to uti. Quotati autē haec apud me uelut exempticia erunt. Ac
 pecuniarū quidē distributiones, singulis mensibus drachmīs

cernas in auro oppositas (ui-
 le enim argentiū, et nihil ad
 nostram fortunam) ac salsa-
 mentum quidem ex Hispa-
 nia, uinum autem ex Italia,
 oleum uerò ex ipso ex Hi-
 spania, mel autem nostrate
 nouum, et igni nondum ad-
 motum. Præterea obsonia
 undequaque allata, succi ui-
 delicci, et lepores, et quæ-
 cunque uolatilia, gallina ex
 Ithaside, et pauo ex India,
 et gallus Numidicus. Qui
 uerò unumquodque appa-
 rant, scyphistæ quidam sint,
 circa bellaria et saporos e-
 xercitati. Quod si cui autem
 praeberō, scyphum aut
 phialam prosequens: ille qui e-
 biberit, auferat secum et
 pecuniam. Diuites uerò isti
 qui nunc sunt, prae me iri ui-
 delicci et mendicci omnes
 uideantur: neque amplius tum
 argenteam istam scuellam
 ciui

NAVIGIVM,

ραί, τῷ μὲν ἀγῶ ἱκατὶν, τῷ
 δὲ μισοῖν ἡμισυ τέταρ. Σπο-
 ρεία δὲ ἰς κἀλλ' διατρα-
 νεῖ βαλανῆα, καὶ πλὴν ἐλάτ-
 ταν ἄχρι πρὸς τὸ Δίαυλον ὄ-
 κειν, ἐλὺνταὺτ' αὖ περ λιμενία
 εἶναι, ἰσαχθύνει δ' ὄρυγμα τὸ μι-
 γάλῳ τῷ ὕδατι, ὡς τὸ πλεῖον
 μετὰ κσίον ὄρμα, καὶ ἴαφα-
 νὶς ὅρ' ἐκ τῷ Κορμηκῷ· τοῖς
 φίλοις δὲ ἡμῖν, Σαμίπῳ μὲν
 ἄκισι μεδίμνους ἐπισήμους χε-
 οῖς παραμυθεῖσθαι, τὸν εἰκε-
 νέμον ἱκίλυσσα ἄν, Τιμηλάῳ
 δὲ πέντε χεῖνικας, Λυκίῳ δὲ
 χεῖνικα, ἀπομιμαζέμεν καὶ
 ταύτῳ, ὅτι λάλῃ ἐστὶ, καὶ
 ἰπισκώπῃ· ἐν πλὴν δὲ χεῖν. Ἦ-
 τον ἰβυλίῳ βεῖναι τ' εἶεν,
 πλεῖον ἰς ὑπερβολῇ, καὶ τρυ-
 φῶν, καὶ πάσας ἡδονὰς ἀ-
 φέροντες χρόμενος. ἤρηκα· ἡκί-
 μοι ἑρμῆς τιλοισι γέσθην
 αὐτά. Λυ. οἶδα δ' ὅτι Ἀδία-
 ματὶ, ὡς παύουσαι ἀπὸ λαπῆς
 ἔρκετε ὁ πᾶς ὅτισι πλεῖον
 ἀπὸ πλεῖον, καὶ ὅτι ἡκίμοι ἀπερ-
 ραζῇ,

Scis igitur Adimante, ut tibi ex tenui admodum tra-
 ma puer iste Plutus suspensus sit: ac si fors aliqua ruperit

SEV VOTA. 235

cui quidem centum, inquo-
 lino autē quinquaginta da-
 bo. Publicè uerò ad orna-
 mentum urbis theatra adi-
 ficabo, & balnea: & ma-
 re usque ad Dipylum intro-
 mittam, atque ibi portum
 aliquem extruam, aqua per-
 fectam magnam introdu-
 cta, ut navigium meum pro-
 prius appellē, & ex Cerami-
 co aperte constici possit. A-
 miis autem vobis, Samippo
 quidem viginti medimna
 auri signati adnumerare di-
 spensatorem iubebo: Timo-
 lao autem quinque chæni-
 ces: Lycino uerò chænicem
 solam, eamque etiam circums-
 scriptam, eo quod loquaci-
 or est, & votum meum irris-
 det. Atque hanc uiuere uitam
 uolebam, supra modum dite-
 scens, & delicatè agens, om-
 nibusque uoluptatibus copio-
 se fruēs. Dixi. Ac mihi Mer-
 curius perficere ea, & ad-
 eundem perducere uelit. L V.

ῥαγὶ, πάντα οἶχεται, καὶ αὖθις
 θρακίς σε ὁ εὐσκαρὸς ἴσται·
 ΑΔΑ. πῶς λίγης ὦ Λυκίαι;
 ΛΥ. ὅτι, ὦ κῆρι, ἄδελφε, ἐ-
 πίσει χρόνον βιώσης πλου-
 τῶν, τίς γὰρ οἶδεν, εἴ τίτι πα-
 ραφύμενός σε τ' ἡμεῖς τρα-
 πίζεις, πρὶν ἐπιδαλῆναι τὴν χῆ-
 ρα, καὶ ἀπογούσασθαι τὸ τὰ ὦ
 ὅ τὸ Νιμέαδ' ἁλὶ κτείνῃ,
 ἀπεφυγῆσας τὸ ψυχίαιον ἄ-
 πας, γυψὶ δὲ κέρασι πάντα ἰ-
 κῆναι κατὰ χυλὸν; ὃ ἰδίῳ
 κατὰ γαστήρμαί τοι τὰς μὲν
 αὐτίκα, πρὶν ἀπολαῦσαι τὰ
 πάντα, ἀποδανούσας· ἵναις δὲ
 καὶ ζῶντας ἀποστρεφούσας ὦν
 ἔχον, ὑπὸ τιν' βροχέον
 πρὸς τὰ τοιῦτα λαίμων;
 αἰεὶς γὰρ πρὸς τὸν Κροίσον καὶ
 τὸν Πολυκράτην, πολὺν δὲ πλε-
 σιῶντος γερμενός, ἐκπύον-
 τας ἐν βραχὶ τῶν ἀγαθῶν ἀ-
 πάντων· ἵνα δέ σε καὶ τοῦ-
 ται ἀφ' ὧν, τί, τί ἰγλαίεναι ἰχίγ-
 γον εἶς σε γυγύσασθαι καὶ
 βίβαιον; ὃ δὲ ὅρατος πολλὰς τ'
 πηλοσίαν, λακκοδαμόνως διὰ.

γενῆας

staniem? An non uides multos diuitem infeliciter aetatem
 agere,

illi, omnia euanescent, &
 carbonis tibi thesaurus iste
 erit? ADIM. Quomodo
 de his? LYCINE? LYC.
 Quoniam, ὦ opime, incer-
 tum est quantum temporis
 uicturus sis. Quis enim scit
 an adhuc appositus tibi men-
 sa ista aurea, priusquam ma-
 num admoveas, & pavo-
 nem aut gallum Numidicum de-
 gustes, exbalata animula a-
 biturus sis, uulturibus et cor-
 uis omnia illa relinquēs. An
 uis ut enumerem tibi alios
 quidem statim priusquam
 diuitijs frueretur, moriuos,
 alios autem etiam uiuos, his
 quæ possidebant, spoliatos
 atq; exutos à deo aliquo qui
 huiusmodi rebus inuadebat?
 An non audis Cræsum &
 Polycratem, multo te opu-
 lentiores cum fuerint, breui
 adeò tempore à bonis illis
 omnibus excidisse? Sed ut ti-
 bi missos hos faciam, num
 tibi ualitudinem adeò fir-
 mam putas fore, atq; con-

NAVIGIVM, SEV VOTA. 337

γοντας ὑπὸ τῶν ἀλγυθόνων,
 τὰς μὲν ἂν δὲ βαλίσαν δυνάμει
 μέγας ἴσως δὲ τυφλός, ὃ τ'
 ἐν τοσούτοις τὴν ἀλγυθόνων; ὅτι
 ἤνδρα καὶ αὐτὸν, πλεονάζον δὲ
 ποικίλων πλοίων, ἡμεῖς πᾶ-
 σιν φασματικῶς ὡς τῶν πλοίων,
 καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς, ὡς ἐκείνῃ, ὡς
 εἰ δὲ, ἡμεῖς μὲν αὐτὸν, ὡς ἀνθρώπου,
 ἴσως ἐπιβόλους ἐκείνους τοῦ
 πλοίου, καὶ ἀνθρώπων, καὶ φρόνιμον
 καὶ μισθὸν παρὰ τῶν πλοίων.
 ὅρα, εἴη οὐκ ἀπραγμάτωρ αὐ-
 τὸς ὃ θυσιαρὶς γίνεται
 Ἀδελφὲ. ἀλλ' οὐ μὲν, ὡς ἀνθρώπου,
 ὑπερβαίνει, ὡς τὴν πλοῖον χει-
 νικίδας ἐκείνῃ, ὡς τὴν πλοῖον
 ἐκείνῃς ἐκείνῃς. ΛΥ.
 ἔταρ ἢ ἡμεῖς ἡμεῖς τὰς πολλὰς
 τῶν πλοίων αὐτῶν, καὶ αὐτῶν
 καλῶς τῶν ὑποσχίον, ἀλλὰ
 οὐ ἡμεῖς ὁ Σάμιππος δύνει.
 Σά. ἔγωγε δὲ, ἡμεῖς γὰρ
 εἴμι, Ἀρκίος, ἐκ Μαντινείας,
 ὡς ἴσως, ὡς ἡμεῖς ὡς αὐτῶν
 γίνεσθαι

mani diuitum more de rebus, & promissum reuocas.
 Sed tu Samippe iam opta. S A M. Ego uerò (Ar-
 cas enim sum ex Mantinea, ut scitis, in continente uitans
 agens) nauem quidem baudquaquam postulabo mihi

agere, doloribus ac morbis
 uexatos ac alios quidem ne
 ualere quidem posse, alios
 autem cecos esse, aut inuis
 labore aliquo affectos? Nā
 quòd ne alteram quidē tā-
 tam opulentiam possidere
 uilis, atq; eadem cum Pha-
 nomacho diuite isto pati, pa-
 riterq; ut ille mulierosus es-
 se, scis scio, etiam si nullus ip-
 se dixeris. Omitiam interim
 dicere, quā multas infir-
 mias cum diuitijs coniungas
 norim. Præterea & prædo-
 nes, & cædes, et odiū quod
 apud multitudinem obeun-
 dum est. Vides nimirum cui-
 iusmodi rerum causa exi-
 terit ubi thesaurus iste.

A D I. Semper tu mihi, Ly-
 cine, aduersarius es: quare
 neq; chænicem etiam acci-
 pies, ut qui perpetuò uotum
 meum infestetis. L Y C.

Atqui hoc quidem iam com-

NAVIGIVM, SEV VOTA. 830

εις τὸ εἶσα σέβειν, αὐτὸς ὅ-
 πω ἡγήσασθαι, καὶ πράγμασι
 χρῶσθαι, ὥς τὸ τό γι αὐτὸ ἡδὴ
 μέγιστον εἶναι τῶν ἄλλων βασι-
 λείων, ἅτι ἀρετῇ προχρησάμε-
 νος τῆς πρακτικῆς ἀρχῆς, ὃ ἡλ-
 πονέμεν γινώσκοντες, ἀλλὰ πρὸς
 νόστον αὐτῶν βασιλείαν
 ἰπὸ τῷ Δοσίμαχῳ εὐσεβεῖ
 παρὰ πλῆθος τὸ τοιοῦτον. καὶ
 τὸ πρῶτον ἐχέμεν ἐκείνῳ, ὅ-
 σπερ εἶπεν ἱδὼν τις αὐτὸς δι-
 αὐτὸν ἐκείνῳ. τῶν δὲ ἄλλων
 τῶν. Διὸς. πρὸς αὐτὸν Σά-
 μιππι, ὃς ἦν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ
 κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν
 ἀπ' αὐτῶν οὐ γινώσκας, ἀρχὴν
 ἀσπίδος τε καὶ κλέους, ἀρετῇ
 αὐτῶν πρὸς τὸν τῶν πρὸς
 τανισμύριον. τοιοῦτον ἡμῖν ὃ
 Νικητινὸς βασιλεὺς βασιλεὺς
 καὶ στρατὸν ἐκείνῳ ἀπ-
 ῥέφοντες, πάλιν ἀλλὰ βασιλεὺς,
 καὶ ἡγὼ τῶν στρατευτῶν, καὶ
 διακόμενοι τῷ, τὸ πικρὸν, καὶ
 τὰς ἀνέγκας τὰς ἀσπίδας
 ἐκείνῳ γὰρ εἶδοντες, οἱ βασιλεῖς δι-
 βερνῶντες, ἐκτρέφοντες. Verum age regna, præ mulieribus, & e-
 xorna equestrem exercitum, pariter & viros clypeum
 gestantes. Cupio enim scire quo nam profecturi sis

esse videar, qui et hominibus
 præeam, & rerum admini-
 strationem geram. Ut hoc
 utique ipso iam maior sim
 cæteris regibus, utpote qui
 virtute cæteris antepositis,
 exercitui imperem, non per
 successionem hereditariam
 ab alio in regnum introdue-
 ctus. Nam hoc Adimantus the-
 sauro non dissimile foret, et
 ipsa res haudquaquam eo-
 dem modo suavis, ut cum ali-
 quis videtur ipse per se ip-
 sum potentiam ac principa-
 tum affectus esse. L Y C.

Papæ Samippe haudqua-
 quam exiguum aliquid tu-
 quidem, sed ipsum adeo ca-
 pui honorum omnium po-
 stulasti, videlicet aciei tantæ
 optimus ipse iudicatur à quin-
 quaginta millibus. Talem
 scilicet nobis Mantinea, &
 tanti admiratione dignum
 regem atque imperatorem,
 interim dum non animado-

τοὶ τοὶ ἐνθάδε, ὅς Ἀρκάδιαι, ὃ
ἰδί τινες ἀθλίαι πρῶται ἀπὶ
ξυδί. Σά. ἄκου ὦ Λυκίη, μὴ
λιν ῖ, ἢ σοι φίλον, ἀκαλῶτα
μὲν ἑμὸν ἱππάρχου γὰρ σὲ τ
πρῶτον σχῆμα ἀποφασί.

Λυ. ἀλλὰ τὸ ῖ τιμῆς, ὃ βασι
λεὺς, χερσὶν οἰδᾷ σοι, καὶ ὑπεκ
ψες ἐς τὸ πρῶτον, πρὸς αὐ
τῷ σοι, πρὸς αὐτῶν ἐς τὸ π
σωτῆ χάρι, τῶν πλὴν τῶν
ἐρῶν δὲ σοι, καὶ τὸ δὲ δὲ σοι. οὐ
ῖ τὸ ἱππάρχου τῶν πρῶτον
ποίησον ἱππάρχον. ἐγὼ γὰρ
σοι δὲν ὡς ἀφ᾽ ἑπείας ἄμει, καὶ
ὃ ἢ ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἱππῶν ἐν τῷ
πρῶτῳ χερσὶν. διδία τῶν πρῶτον, μὴ
τὸ ἀλλοτρίως ἐπὶ τῶν πρῶτον, ἢ
τῶν πρῶτον ἐγὼ σοι, συμπαροῦ
ἐν ἢ τῶν πρῶτον, ὑπερσώτατος ὁ
πρῶτον, ἢ καὶ ὑπερσώτατος ὁ
πρῶτον, ὅς ἐπὶ γὰρ μὲν, τὸ χαλκὸν ἐν
δακτύλῳ, ἐς μίσην τῶν πρῶτον
ἢ δὲ δὲ σοι ἐπὶ τῶν πρῶτον ἐπὶ
τὸ ἱππάρχον ἢ μίσην μὲν
τὸ πρῶτον, καὶ ἢ τῶν πρῶτον
πρῶτον. Αλλῆ. ἐγὼ σοι, ὦ Σά
μιππε, ἢ δὲ δὲ σοι τῶν ἱππῶν,

ligari epibippio, si manere super illud debeam, frenumq;
tenere. ADIM. At ego ubi Samippe ducam equites,

Lycinus

tam multi ex Arcadia, aut
contra quos miseros primos
expeditionem facturi. S A.
Audi Lycine. Imò uerò si ti-
bi placet, sequere unà nobi-
scum. Praefectum enim ale
constituam te equitum quin-
que millium. L V C. At
pro bono: quidē isto, ὦ rex,
gratiam tibi habeo, ac Per-
sico more procumbens adoe-
ro te, circumactis post ter-
gum manibus uenerādo ria-
ram rectam istam, atq; ip-
sum diadema. Tu uerò ex
ualidis istis aliquem, prae-
fectum equitum designa. Nā
ego tibi à re equestri ualde
alienus sum, neque omnino
equum ullum ascendi ante
hunc diem. Proinde metuo
ne tubicinis clasticum into-
nante, decidens ego, in tu-
mulum à tot ungulis conculo-
cer, aut etiam equus feroci-
or existens, arrepto freno
in medios hostes efferat me,
aut denique oporteat me alio

NAVIGIVM,

SEV VOTA. 841

Λυκίον & δι τὸ δεξιὸν ὤφρας
 ἔχεται. Δίκαε & Ἄ αὖ ἔω το
 χίον παρὰ σὲ τῶν μεγίστων,
 τ σίτους σιμωλίαντες δωρη-
 σαί, εὖ & ἔστι ὅπως χρυσίου.
 Εἰ. ἔγὼ αὖτε. ἰπόμεθα, ὦ
 Ἀδίαμαντι, τὸς ἰπταίς, εἰ δὲ
 ξυτάει σὲ πρὸς οὐρανὸν γρη῏ς
 δ αἰέτω ἀπεί, ὦ ἰσπαί, Ἀ-
 δίαμαντι ἰπταί, ἀεταί
 νάτω αὖ χάρις παύσει, ὡς
 ἔρε, ὦ Ἀδίαμαντι, ἔχαστον
 σκε, ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς τὴν ἰσ-
 παί, Λυκίον & δι ἔχεται τὸ δε-
 ξίον. οὐτεσὶ δὲ Τιμόλα & αὖ
 τὲ σὺν ὅμας τὲ ἀξίται. ἔγὼ ἡ
 λυτὰ μίση, ὡς νόμα & βρε-
 λούσι τῶν πρῶτον, ἰπταί, αὖ
 αὐτὴν σὺν παρὶ δούην αὐτὴν
 βύλων τὰς ταίς. πρὸς μὲν δὲ
 ἔδω αὖ αὖ χάρις, διὰ τῆς
 ἔρενης, ἰπταί, αὖ τῶ βρε-
 σιλάω Διί. ἔγὼ αὖ τὸν ἔγ-
 τὴν ἔλλει πρὸς χάρις, αὖ
 θε (ἔδω γὰρ ἰπταί, αὖ πρὸς μί-
 νος ὅμας ἰπταί, αὖ τὸς ὅ-
 σον, ἀλλὰ ἀπαστὶ ἔγὼ αὖ τὸς μί-
 νος) sub potestatem redegerimus (neque enim quisquam erit
 qui nobis resistet, aut arma opponet, cum tam multi
 simus, sed absque sudore ac pulvere vincemus) consen-

Lycinus autem dextrū cor-
 nu habeat. Merum autem
 sum qui maximos honores
 abis te consequar, ut qui te
 tam multis medimnis auri
 signavi donaverim. S A M.
 Ipsos interrogemus equites,
 Adimante, nam recipere te
 uelint præfectum suum. Cui
 igitur placet, equites, Adia-
 mantum præfectum nostrū
 esse, manum attollat. Om-
 nes, ut uides, Adimante, suf-
 fragantur tibi. Proin tu qui-
 dem equitatu præsis, Lycio-
 nus aūt dextrū cornu ducat.
 Timolau porro hic ad sini-
 stram ordinabitur. Ego ue-
 rò mediam aciem regā, pro
 eo atq; legitimum est Persae-
 rum regionis, quādo ipsi as-
 fidere sibi aliquos uolūt. Sed
 progrediamur iā rectā uero
 sus Corinthum, quā per mō-
 tana itur, comprecati Iouē
 Regium. Ac postquam ea
 quæ in Græcia sunt, omnia

εὐκταίνοντες ἐπὶ τὰς τριήρεις,
 καὶ τὰς ἵππους εἰς τὰς ἵππα-
 γαγὰς ἐμβιβάζοντες, (παρι-
 σκόντας δ' ἰὺν ἐκχυγμένους ἢ
 εἰς τὴν ἰσχυρίαν, ἢ τὴν πλείαν δια-
 κῆν, ἢ τὰ ἄλλα πάντα) διαλά-
 βαντες τὴν Αἰγαίον εἰς τὴν ἰο-
 νίαν. αἰτῶν δὲ τῇ Ἀρτέμιδι τὸ
 στυγεῖν, καὶ τὰς πόλεις ἀταχί-
 οντας λαβόντες, ἡρώδης ἀφ' ἑν-
 τας ἀπολιπὼν ἑνὶ, περιεγέρ-
 αμεν ἐπὶ Συρίαν, διὰ Καρίας,
 αἰτῶν Λυκίας καὶ Παμφυλίας,
 καὶ Πισιδίαν, καὶ τὴν Περικλίου
 καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρι
 αὐτῆς τῆς Εὐφράτης ἀφικέ-
 μεθα. Λυ. ἐμὶ, ὦ βασιλεῦ,
 εἰ δεῖν, σκετῶμεν ἢ ἑλθέ-
 ῃ. ὁ δὲ λατῶν πινυμένων γὰρ ἰ-
 μεν, καὶ τῶν εἰκοσι πλεον ἄπι-
 ῃ. ἢ καὶ αὐτὸς ἡδύτατος ὑπομείνα-
 μεν, σὺ δὲ ἵστας ἐπὶ Ἀρμε-
 νίῃ καὶ Παρθυσίοις ἡλ-
 σον, μάχιμα φύλα, καὶ πλεον
 καὶ ἐκτὸς οὐτοχά. ὥστε ἄλλω
 περὶ τοῦτον τὸ δίκαιον, ἐμὶ Ἀρ-
 μένιοις τινὰ ἱστέον ἐπὶ τῇ
 ἡλικίᾳ, μὴ μὴ διαπύρην
 Quare alteri alicui dextrum cornu cōmitte: me uerò Ano-
 patrū quempiā in Græcia relinque, nequis etiam sagitta

sis triremibus, & equis in
 naues impositis (apparatum
 autem est in Cenebreis &
 frumentum satis multum, et
 nauigia quæ sufficiant. cæ-
 teraq; ad hanc rem omnia)
 traiciamus per Aegæum in
 Ioniam. et exinde ibi sacris
 Dianæ peractis, ac ciuitati-
 bus nullo defendente captis,
 præfectisq; ibidem facile re-
 lictis, in Syriam pergamus,
 per Cariam itinere facto, in-
 de per Lyciā, & Pamphy-
 liam, & Pisidiam, & utra-
 que Ciliciæ oram, maritimā
 uidelicet & montanā, do-
 nes ad Euphratem peruene-
 rimus. L V C. At me, ὦ rex,
 si placet, satrapam aliquem
 Græcis relinque. Formi-
 dolosus enim sum, neq; do-
 mo longius abire facile su-
 stinuero: tu uerò uideris etiā
 contra Armenios & Par-
 thos exercitum ducturus es-
 se, gentes bellicosas, & sa-
 gittandi perquā peritis.
 Quare alteri alicui dextrum cornu cōmitte: me uerò Ano-
 patrū quempiā in Græcia relinque, nequis etiam sagitta
 me

NAVIGIUM, SEU VOTA. 843

τις ὁσῶ, ἄλλων βαλὼν τὰ
 γυναικῶν, πρὸς Σῶα καὶ Βάκτρα
 ὁ γυναικῶν σοι τῆς φάλαγγος.
 Σὺ, ἀπεδράσκεις ὡς Λυκία
 οὐτὲρ λευκάροισι, Ἀλός ὦν.
 ὁ δὲ τόμος, ἀποτίλλει δὲ τὸν
 λευκάλειον, εἴ τις λιπὼν φέρει
 τοῦ τῶν εὐχῶν. ἀλλ' ἵππῃ λευκῇ
 τὸν εὐφράτην ὁ Λυκίαν, καὶ
 ὁ ποταμὸς ἱσχυρῶς, καὶ πε-
 τόπιρ ὁ πόταμις λευκῶν. ὁ δὲ
 ἀσφαλὲς ὁμῶν ἔχει, καὶ πρὸ
 τῶν ἱπποῶν λευκῶν, ὡς
 ἑμὲ ἵππῳ ἔχοντι ἱπποσάχνης.
 τὸν δὲ δὲ καὶ ἱππῶν, τὸν οὐ
 νικῶ ὁμῶν ἱπποσάχνης, καὶ
 τὸν πελῶντιον, ἔτα καὶ τὸν
 Αἰγυπτίου πρὸς ἱπποσάχνης. οὐ
 πρὸς ὡς Λυκίαν δὲ ἱππῶν,
 τὸν δὲ ἱππῶν ἱππῶν, ἔτα ἱππῶν, καὶ
 μὴ ἱππῶν οὐτῶν. Τραίλας
 ἱππῶν δὲ, τὸν ἱππῶν ἱππῶν.
 οὐ ὡς Ἀλός. καὶ δὲ
 μὴ ὡς Μισσηνίαν. ὁ δὲ
 ἀπὸ τῆς ὁμῶν πρὸς ὡς,
 ἀλλ' ἱππῶν, ὡς τῶν καὶ
 τῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ὡς.
 καὶ ἱππῶν ἱππῶν.

me transfigat ea parte qua
 nudus maximè ero, miserè
 me feriens, circa Susa vel
 Bactra alicubi phalangem
 ducentem tibi. S A M. Au-
 fugis Lyciae, ac deseris or-
 dinem, meretriculosus uideli-
 ces exill mi: atqui lex iubet
 caput computari ei, si quis
 ordinem deseruisse depre-
 hendatur. Sed quomodo a-
 pud Euphratem iam sumus,
 & fluvius ipse ponte iunctus
 est, & quaecunque à tergo
 reliquimus, bene ac tutò no-
 bis se habet, omniaq; à præ-
 fectis tenentur, qui à me cui-
 que genti impositi sunt, alij
 autem etiam abierunt, Phæ-
 niciam interea nobis & Pa-
 lestinen, & exinde Aegy-
 ptum quoque adiuncturi a-
 geta primus Lyciae transi,
 dextram dicens cornu, deo
 inde ego sequar, & post me
 Timolaeus hinc. postremus
 autem equitrem duc exera-
 cionem Adimite. Ac per Me-
 sopotamiam quidem nullas nobis obviam sunt hostis, sed ul-
 trò seipfos et arces, homines dediderūt. Eūā ad Babylonem
 acceden-

ἰαβόνισ, ἀπὸ τοῦ δὲ καὶ τοῦ πα-
 ράδομεν ὡς τὸ ἴσον τῶν τοῦ
 χῶν, καὶ ἰκαμέν τὴν πόλιν.
 ὁ βασιλεὺς δὲ πρὸς Κτησι-
 φῶντα διατρίβων ἤκουσεν τὴν
 ἱστορίαν. οὐκ ὡς Σιλοῦναον
 παρελθόν, παρεκάλειται,
 ἵνα πᾶσι τοῖσι πλείστοις μετα-
 στασάμεν, καὶ τεξίταις ἐν
 σφραγιστάς. ἀπαγγέλλουσι
 δὲ αὐτῷ οἱ σακεῖ, ἀμφὶ τὰς ἑ-
 πατέρων ἡδὲ μυριάδας τὸ μα-
 χίαν σωηλίκον, καὶ τοῦ-
 των ἰκνῶσιν ἰσχυροῦς, καὶ
 τοῖς ἡνὶ Ἀρμενίᾳ παρὶ-
 στήν, ἡνὶ οἱ καὶ τὴν Κασπίαν
 θέλκων οἰκιστῶν, οἷον οἱ
 ἀπὸ Βάκτρων, καὶ ἰσχυροῦς
 οἶον. καὶ πρὸς τῶν ἀρχ-
 ῶν, οἷον ῥαδίως τεσσάρων
 μυριάδων καὶ πλείον. καὶ οἱ αὐτοὶ
 ἦσαν, σακεῖν ἑμῶν, καὶ χρὴ
 ποιεῖν. Α δὲ. ἀλλ' ἐγὼ μὲν
 φημι δεῖν ἑμῶν, τὸ πρῶτον, ἀ-
 πέναι τὴν αὐτὴν Κτησιφῶντα, ὁ
 μῶν δὲ, τὸ ἰσχυρὸν, αὐτὸ μὲν
 τὴν βαβυλῶνα διαφυλάξιν-
 ται.

iam, proficisci hinc ad Ctesiphontem : nos autem, equi-
 tes puta, manere hic, et Babylonem asseruare, S A M.

Eiam

accedentes, præter speciem in-
 tra muros recepti sumus, ac
 urbem ipsam tenemus. Rex
 autem ad Ctesiphontem com-
 morans, aduentum nostrum
 accepit. Proinde Seleuciam
 profectus, exercitum compa-
 rat, et equites quamplurio-
 mos undecunque accerrens,
 et sagittarios, et fundito-
 res. Renunciant itaque specu-
 latores, ad centum myria-
 dis hominum bello apriorum
 congregatos esse, et ex his
 uiginti qui ex equis iaculan-
 tur. Neque tamen adhuc ne-
 que Armenius adest, neque
 qui ad Caspium mare ha-
 bitant, neque Bactriani, sed
 tantum qui in uicino de-
 gunt, et in ipso quasi subur-
 bio regni. Adeo facile tot
 myriadas ille recepit. Tem-
 pus igitur iam est ut uidea-
 mus quid nam oporteat nos
 facere. A D I M. At ego
 quidem censeo oportere uos,
 pedestrem uidelicet exerci-

NAVIGIVM, SEV VOTA. 147

γὰρ καὶ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐ-
 τοῖς, ἔστι ἱππὶς ἀπασα τῶν
 βαρβάρων ἐπὶ τοῖς δειξίον ὁμῶν
 ἱλαύνουσιν, ὥς ἡ Λυκίη, αὐ-
 τὸς τι αὐτὸς ἀγαθὸς γίγναι, καὶ
 τοῖς μετὰ σκεῖ παρακλιθεὶς
 δειχθῆναι τῶν ἱππασίων. ΛΥ.
 ὦ τ' ἵππε' ἰππὶς καὶ δὲ εἰ ἱππῆς
 ἀπασίδω, καὶ μόνον ἐπὶ ἑδραῖος
 αὐτοῖς ἰδὲ ἱππασίον. ΛΥ.
 καὶ μοι δοκῶ, ἐν βιάζοντι, αὐ-
 τομελήσειν, προσδραμὼν ἐν
 ἴλω παλαίστραι, ἵτι πολλοὶ με-
 τὰ καὶ καταλιπὼν. ΣΑ. μὴ
 ἐλπίδω' ἐλπίδω' γὰρ αὐτῶν καὶ
 οὐ ἔστι τὸ μίρον. ἵππῶν, ὡς ἐ-
 ρῶν, καὶ μενεμαχίῳ πρὸς τὸν
 βασιλέα, πρὸς καλὴν γὰρ μοι,
 καὶ αὐτὸς δύναι, πάντως κα-
 σκέρ. ΛΥ. οὐδὲ Λίαν, καὶ τιτρώ-
 σιν αὐτὴν μάλα πρὸς αὐτὸν
 βασιλεὺς γὰρ, καὶ τὸ τριβώμα
 πρὸ τ' ἀρχῆς μαχόμενοι. ΣΑ.
 οὐδὲ Λίαν, αὐτὸς δύναι, μὴ μοι
 πρὸ τριβώμα, καὶ δὲ ἵππῶν τὸ φαί-
 ρει τὸ σῶμα, ὡς μετὰ τῶν

διδόν

regium est, vulnerari de regno domitantem. S A M.
 Benedicis. Leue tamen, & iux summam cutem perstrin-
 gens vulnus hoc, neq; etiam in aperta corporis parte, ut ne
 cicatrix

Persæ enim sunt, & inter
 eos ipse rex. Vniuersus autē
 equitatus Barbarorū in dex-
 trum cornu nostrum fertur.
 Quare, ὁ Lycine, et ipse uir
 fortis sis, & eos qui tecum
 sunt, exhortare ad fortiter
 excipendam & sustinendam
 impressionem. L Y C. O'
 fortunam. Aduersum enim
 me equites cuncti, solue-
 donum ipsis uisus sum quē
 contrā ferar. Ac mihi uide-
 or, si uim adhibeant, trans-
 fugaturus esse, in palastram
 hinc euriens, belligerantes
 etiamnum uos relinquens.
 S A M. Nequaquam. Vin-
 cis enim & tu ipsos iā parte
 quadam. Ego uero, ut uides,
 etiam singulari prælio cum
 rege congediar. Prouocat
 enim me, & pugnam deire
 ètare omnino turpe fuerit.
 L Y C. Per Iouem etiam
 uulneraberis statim admo-
 dum ab eo. Nam hoc quoq;

ἄλλω ὕδαρ' ἀμορφον γυγί-
 θαι, πλὴν ἀλλὰ ἐγὼ, ὅπως
 ἐπιλάτῃς, μὴ πλεονάζω
 τι καὶ τὸν ἵππον δειπῶν,
 πῶς λόγῳ ἀφίης; ἦτα πῶς
 λευκαλὼ ἀποτιμῶν, καὶ ἀφι-
 λῶν τὸ δαδάσμα, βασιλὺς
 ἦδ' αὖ γίγεται, προσκυνοῦμαι
 ὑφ' ἀπάντων, εἰ βούλῃς προ-
 σκυνοῦσθαι ἡμῖν, κατὰ τὸν
 ἑλλήνων νόμον ἄρξαι, ἵνα στρα-
 τὰς οὐνομαζόμενοι, ἰδίᾳ τὰ
 ποιεῖν ἄρ' ἔμελλοι, ἴσας μὲν πό-
 λεις ἱπποσύνας ἡμεῖς αἰνῶ,
 ὅσας δὲ καὶ λαβαρῶν, ἰλῶν
 καὶ ἰεράτων, αἱ αὖ ὑβρίσωσι
 τι ἢ πῶς ἀρχῶν, ἀπάντων δὲ
 μάστιγα κυδῖαν τὸν πλεονε-
 μιολογούμενον, ἐς ἡμεῖς ἔλθω-
 ῖν μὲν, ὁρίωσι τὰ ἄγρ' ἐπιβαί-
 νον κατ' ὀλίγον ἢ τὸ εἶναι τῶν
 ὄρων. Λυ. πῶς χυρὸς ὕδωρ
 Σάμιππε· ἡμεῖς γάρ, οἱ ἔτι
 μὲν ὑφ' ἡμεῖς τὰ πλεονεκτικῶς
 χῶν, ἰσχυρῶς δὲ ὡχῶμαι
 ἐπὶ νίκῃ· ἡμεῖς γὰρ οἱ μὲν,

ει

cicatrix quidem deformis
 apparitura sit postea. Cateo-
 rum uides quo pacto ipse in-
 cursando una adeo plaga et
 ipsum et equum emissa bas-
 sta transegerim: deinde am-
 putato capite, et ablato dia-
 demate, rex adeo ipse factus
 iam sum, et ab omnibus a-
 dorer? Barbari igitur ado-
 rēi nos, ego uero iuxta Græ-
 corum legem imperabo, at-
 que unus Imperator nomi-
 nabor. Post hac igitur cogi-
 tate, quàm multas quidem
 ciuitates cognomines mihi
 ipsi conditurus sum, quàm
 multas autem etiam destru-
 turas per uim captas, si
 quæ contumeliose aliquid in
 regnum fecerint. Omnium
 autem maximè Cydium i-
 stum diuitem persequar, qui
 cum mihi uicinus tam esset,
 eiecit me agro, transcendens
 paulatim in interiora finium.

LYCIN. Desine tandem

Samippe. Tempus enim est, te quidem post pugnam tan-
 tam superatam, Babylone conuiuium celebrare, et uictoriæ
 sacra peragere (iam enim extra præscriptum stadium, opinor,
 pro-

NAVICIUM, SEU VOTA. 149

οι ἄρχοι, Τιμόλαον δὲ ἐν
τῷ μόρῳ εὐχόμενος, ἰσθρὸν αὖ
βίβλη. Σά. τί δ' οὖν, ὦ Λυκῖνι,
οἷά σοι ἡτῶσαι Διὶ; Λυ. πα
ραπολὺν, ὃ θαυμάσιόντα βα
σιλέωρ, ἐπιπυνώτερά κ' ἐβίαιό
τερά τῶν Αἰεμαάντε, παρ' ἰ
σομῆκ' ἔμην ἰσχυρὰ διτὰ
λαυτὰ χρύσεια ἱκπώματα προ
τάνωρ τοῖς συμπέταις, σὺ δὲ
κ' ἐν τῷ ῥόσκῳ μονομαχῶν, κ' ἐν
ἰδιωσίῃς, καὶ ἰφρίντις βύ
πῳρ, καὶ μὴδ' ὁμόρῳν· ὁ μὲν
νομ γάρ σοι τὰ παρὰ τῶν πε
λιμίων φοβόρα ἔω, ἀλλὰ κ' ἐν
πιβλάῃ μυρία, καὶ φθόνῳ
παρὰ τῶν σιωόντων, καὶ μίση
σ' καὶ κελακεία. φίλ' δὲ
ὁ Διὶς ἀληθὺς, ἀλλὰ πρὸς τὸ
δὲ ἀπαρτῶ, ὃ πρὸς τῷ ἰα
πίδα δύνασι Διουῶντες ἔναι.
ἂν πάλαισις μὲν γὰρ ἰσθρὸν ἰνερ
θῶρ ὁ Διὶς, ἀλλὰ δόξα μόνον,
καὶ πορφυρὸς χρυσεὺς ποικί
λη, καὶ ταυρία λευκὴ παρὰ τῷ
μετώπῳ, κ' ἀρυσφόροι πρίον
τες,

processu tibi imperium) Τι
molaum autē vicissim opta
re quicquid voluerit. SA
M I P. Quid igitur Lycine?
qualia ubi postulasse vider
or? L Y C. Longe, ὁ πρæ
clarissime regum, laborio
siora ἔσ' uolentoria, quàm
quæ Adimantus : quippe
cum ille quidem in deli
cijs uersaretur, ἔσ' duorum
talentorum pocula aurea
compotoribus porrigeret,
tu uerò etiam uulnerabaris
singulari prælio dimicans,
ἔσ' metuebas, et curis disti
nebaris noctu, interdū
que. Non solum enim ea quæ
ab hostibus fierent, formi
danda tibi erant, sed ἔσ' in
sidia innumerabiles, ἔσ' in
uidia eorum quibuscum ui
uebas, ἔσ' odium, ἔσ' adula
tio. Amicus autem nullus
uerus, sed ad metum omnes
uel spem beneuolentiam si
mulantes. Fruitio certè uo
luptatum ne per somnium

quidē, sed gloria solum, ἔσ' purpura auro uariegato. ἔσ'
fascia candida circum frontem, ἔσ' satellites præeuntes.

HH

Cate.

τὸν τὰ δ' ἄλλα κῆματ' ἀ-
 φέρτες, καὶ ἀκρία πολλὰ. καὶ
 ὃ χρηματίζοντες τὰ τῶν
 πωλημάτων ἔκαστοι δὴ, ὃ δικά-
 ζον, ὃ καταπίμπαντες τοῖς ὑπὸ
 πόσιν ἰδιωχυμια. καὶ ὃ τοῖς
 ἀφίπτοις τε ἴβνθ', ὃ ἰπποκρί-
 νουσι τινὲς τῶν ἱζω ὅτ' ἀρχῆς.
 δὴ δύναι ἄν δὴ πάντας, καὶ
 ὑπερβαίνει, καὶ ἴσως, ὑπὸ πέν-
 των μάλιστα, ὃ ὑπὸ σιαντ' αὐ-
 δαμονίβιναι. καὶ γὰρ ὃ καὶ
 τὸ δὴ πῶς οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ
 ποσὶς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις,
 καὶ ὃ πυρρὸς ὃ διαχυγνῶ-
 σι καὶ βασιλῆα ὄντα, ὃ δὴ ὃ
 θάνατ' ὃ δὴ τὸς ἀερόφο-
 ραι, ἀλλ' ὅτις αὐτ', ὅτις αὐτὸν
 τῷ δόκῃ, ὅτις οἰκίσοντα, ὅτις
 καὶ δὴ μὴτ' ὃ δὴ δόγμα; οὐ
 δὴ ὃ οὕτως ἱψηλὸς, καταπι-
 σῶν, ἀνάσπασθ' ἰν τῷ βασι-
 λείῳ ὅτις πῶς αὐτῶν ὅτις ὅτις.
 πῶς, τοῖς πολλοῖς ἰσότημ',
 ἰλαυνόμεν' ἰν τῇ ἀγίᾳ τῶν
 πικρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὸ
 γῆς, καὶ τῶν μακρῶν, ἢ
 πν.

gregem mortuorum agitaris, tumulum excelsum su-
 pra terram, & columnam in longum porrectam, aut
 pyra-

Cetera autem, labor into-
 lerabilis, & acerbitas mule-
 ta. Et aut resposā dare ab
 hostibus uenientibus oporo-
 tet, aut ins dicere, aut mittere
 re ad subditos edicta. Et uel
 gens aliqua defecit, uel in-
 cursiones fiunt ab his qui ex-
 tra imperium degunt. Ti-
 mere itaq; oportet omnia, et
 habere suspecta. Et in sum-
 ma, ab omnib' magis quam
 a te ipso beatum praedicari.
 Nam illud quoque an nō hu-
 mile & abiectum, quod
 et agrotas eodem modo cū
 priualis, & febris in nullo
 discrimine habet te regem,
 neque etiam mors metuit sa-
 tellites tuos, sed superueni-
 ens quodocunq; ipsi lubitū
 fueris, ducit plorantē te, ni-
 bil uerita diadema istud ē.
 Tu uerò ille sublimis adeò
 ex alto decedens, abreptus
 ē solio regio, eandem uiam
 abis cum multitudine, eodēq;
 honore cum ceteris inter

πυραμίδα δ' ὕψαμιον, τὰς
 γωνίας ἀπολιπὼν, ἰσωρόσια-
 μα καὶ αἰετωαῖα φιλαι-
 μύματα, ἀπὸνδρ' ἂν ἰκάνω καὶ
 νῦν, εὖς ἀνιτᾶσιν αἰ πύλαι
 δόρατ' αὖθις, καὶ τὸ μέγα ἰ-
 νημα, πάντα κατ' ὀλίγον ἀ-
 πορρῶ, καὶ ἀπεισιν ἀμείλι-
 να. ὧ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπὶ
 πλεῖστον παραμύνη, τίς ἴτι ἀ-
 πέλαυσις ἀναιδύτοι αὐτῶν
 γενομένη; ἴρᾳς εἶα μὲν ἴδ' ἂν
 ἴτι ἴξαι πράγματα, δαδύρε
 καὶ φροντίσιν καὶ κάμινον· οἶα
 δὲ καὶ μετὰ τίν' ἀπαλαλῶ
 ἴσαι; ἀλλ' ἢ δὴ σὲρ αὐτῶν, ὦ
 Τιμόλαι, καὶ ὅπως ὑπερβά-
 λη τέτοις, ὥσπερ εἰς ἀνδρα-
 σιωπτόν, καὶ πράγμασι χρῆ-
 δαι εἰδύτα. Τι. σκέπει γάρ
 ὦ Λυκίην, ὅτ' ἴ' ἐπὶ λυψίμορ ὕ-
 ξομαι, καὶ ὅ, τι αὖ δὲ δύ-
 ναι δύνηθαι. χρυσὸν μὲν
 οἶω καὶ θυσιαφόρ, καὶ με-
 δίμορς νομίσματα, ὅ βα-
 σιλείας καὶ πολέμοι, καὶ
 δάματα ὑπερ' ὧν κέρχῃ,
 sione dignum optabo, & quidnam arguere quissiam
 meritò possit. Nam aurū quidem, & thesauros, & medim-
 na nummorum, aut regna, & bella, et terrores pro imperio,

pyramidem æquis ac rectis
 angulis assurgentem post
 te relinquens, serotina vi-
 delicet, & tum insensibilia
 magnificentiæ spectacula. Sta-
 tua autem illa & templum
 quæ ciuitates erigunt colen-
 tes, & magnum illud nomē
 omnia paulatim defluunt at-
 que abeunt neglecta. Quod
 si autem quammaximè etiā
 in longissimum peduramus,
 quis quaeso fructus eorum
 amplius fuerit, cum sensu ca-
 reat? Vides qualia quidem
 etiam uiuus negocia habitu-
 rus sis, metuendo uidelicet,
 & cogitando, & laboran-
 do: qualia uerò & illa quo-
 que quæ post mutationem
 sequentur. Sed iam tuum co-
 ri Timolæ, optare: ac ut ju-
 peres istos uide, quē admo-
 dum decet uirum intelligen-
 tem, & rebus uti scientem.

TIMOL. Attende igitur
 Lycine, num quid reprehē-

ἂν ἀνέτως δαΐδαλτο, ἐκ αὐτοῦ
 σεμνὰ κρείβανον γὰρ ταῦτά γιν-
 ησκέαι, καὶ πάλαι τὰς ἀδελφύδας ἐ-
 χοῦτα, καὶ πλέον τῶν ἐδίδωκε
 τὸ ἀνέχον ἐν αὐτοῖς ἔω. ἰγὼ
 δὲ βούλομαι, τὸν Ἑρμῆν ἐντυ-
 χόντα μοι δαΐδαί τινας δακ-
 τυλίου τοῖς τούτοις τῶν δαΐδα-
 μιν, ἵνα μὲν, ὅτι καὶ ἱερῶ-
 δαι, καὶ ὑγιάνειν τὸ σῶμα,
 καὶ ἀριστερὸν εἶναι καὶ ἀπα-
 ρῆτορ δὲ, ὥς μὴ ὀρεῖσθαι
 τὸν ποριδίμην, εἴθ' ἔω ὁ
 τῶν γυγνύοντων δὲ τινα, ὥς ἰ-
 σχύειν ὑπὸ δὲ αὐδραῖς μυρί-
 ον, καὶ εἰ, τι αὖ ἀχθὲν ἄμα
 μυρία λινῆσαι μέλει δαΐδα-
 πο, τῶντέ μοι ῥαδίως μόνον αὐτὰ
 τίθιδαι, ἵτι δὲ καὶ πίτιδαι,
 πάλιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀρβύτα. καὶ
 πρὶν τῶντο μοι εἶναι δακτυ-
 λίων τινα, καὶ μὲν καὶ ὅς ὅπνον
 πατασπῶν, ἰπποδόντες αὖ ἰδι-
 λω, καὶ ἀπασαν δύναμι' προ-
 σίστη μοι ἀντιγινώσκω, χαλ-
 μένουν τοῦ ἡλιδόρου, καὶ τοῦ
 μεχλὶ ἀφαιρτέμεν, ταῦτα ἀμ-
 φότερα ὡς δακτύλιον δαΐδα-
 ἰν somnum resolvere quos voluero, & omnē ianuā accedē-
 ti mibi aperiri, laxata fœra, & dimoto obice. hæc ambo u-

quæ tu meritò reprehendi-
 sti, baudquaquam postulabo. Caduca enim hæc, &
 multis insidis referta: & plus molestiæ in ipsis est,
 quàm dulcedinis. Ceterum
 Mercuriū ego uolo obuiam
 tibi uenientem dare: nō
 nullos annulos, qui huiusmo-
 di uim habeant: primum
 quidem ut rectè semper ua-
 leam, & corpore sanus sim
 & insauciabilis, & nulli
 perturbationi obnoxius. Se-
 cundum autē, ut ne conspi-
 ci possit is qui eū inducit,
 qualis ille Gygis fuit. Dein-
 de alium quendā, ut robore
 superem uirorū decem mil-
 lia: atq; onus quod aliqui
 decē milliā hominū mouere
 simul uix possent, ego ἴσολος
 facilè in humeros at tollere
 possim. Præterea autē &
 uolare possim, longè à ter-
 ra in sublime sublatus, &
 ad hoc quoq; annulum quē-
 dam habeam. Iam uero &
 in somnum resolvere quos uoluero, & omnē ianuā accedē-
 ti mibi aperiri, laxata fœra, & dimoto obice. hæc ambo u-
 nus

NAVIGIVM.

SEV VOTA. 853

Δὲν τὸ ὃ μέγιστον, ἀλλὰ τις
 ἴστω ὡς πᾶσιν ὁ ὀλίγος, ὡς
 ὀράσμιον εἶναι με, περιέμι-
 νον πασὶ τοῖς ὀράσιν, καὶ γυ-
 ναξί, καὶ δούμοις ελαῖς, καὶ μηδὲ
 πᾶσι ἀνδράσιν, καὶ ἴστω μὴ
 ποθεινότερος ἢ γὰρ, καὶ αὐτὸ τὸ-
 μα, ὡς πολλὰς γυναικας, ἢ
 φέρους τὸ ὄρωτα, καὶ ἀνὰ ἑξῆς
 ἰαυτὰς, καὶ τὰ μερῶν ἐπιμι-
 μνήναι μοι, καὶ οὐδαίμωνα εἶ-
 ναι διαίτην, ἢ τινὰ καὶ μινον
 προσβλήψαι με αὐτῷ, καὶ ἂν ὑπὸ
 βορῆν, καὶ κῆντα ὑπὸ λύπης
 ἀπολλύδω καὶ ὀλῶν, ὑπὸ τὸν
 ὕακινθον ὃ ὕλεν, ὃ φάσμα τὸ
 χίον εἶναι με, καὶ ταῦτα πάντα
 ταῖς χερσὶν, καὶ ὀλετοχρόνιον ὄν-
 τα, καὶ κατὰ μίτρον ὄντα
 τῆς ἀνδρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ'
 ἔτι χίλια, νῆον ἐκ νῆον γιγνέ-
 μενον διαβιώναι, ἀμφὶ τὰ
 ἰπτακμάδινά ἔτι αἰεὶ ἀπο-
 λυόμενον τὸ γῆρας, ὡς πρὸς
 εἰ ὀφθαλμοῖς. οὐδὲν γὰρ δίδωμι
 πᾶσι ἔχοντα πᾶσι καὶ ἰμέ-
 νου, sed annos mille, subinde iuuenis ex iuvene rena-
 scens, uiuendo exigam, circa decimumseptimum que n-
 que annum exuens senectutem perinde atque serpentis.
 Nihil enim decrit mihi, cum hæc habebo. Siquid? omnia

nus annulus possit. Et quod
 maximum est, alius quispiam
 sit supra omnes suauissimus,
 qui me amabilem faciat in-
 dutus, et pueris formosis,
 et mulieribus, et populis
 totis, neque quenquam amo-
 ris expertem esse sinat, et
 cui non desiderabilissimus i-
 pse uidear, atque in ore
 sim, ita ut multæ mulieres,
 dum amorē pati nequeunt,
 seipsas etiam suspendant, et
 adolescentuli ad insaniam
 redigantur mei desiderios
 adeo; seipso beatos esse
 putent, si quem ipsorum uel
 aspiciam solū: si uero con-
 temnam, etiam illi ma-
 iore pereāt: et in summa, su-
 pra Hyacinthū, aut Hylani,
 aut Phœnem Chium illum
 sim. Atque hæc omnia ha-
 beā non in breue tempus ac
 statim moriturus, neque etiā
 ad mensuram humanæ uitæ

NAVIGIVM, SEV VOTA.

255

εἰς. καὶ δὲ τοὶ ἐχθροὶ αὐτοῦ, ἀμύ-
 ναν αὐτῷ καὶ τῷ τῶν ἐν τῷ ἀφρο-
 νῷ, πῶς ἐν ἑαυτῷ ἐμβολόντα τῇ κε-
 φαλῇ, καὶ ἐπὶ τῇ ῥιφίᾳ τὸ κρα-
 νίον τὰς τε καὶ φίλους αὐτοῦ πε-
 ῖν, ἐπὶ χεῖρα καὶ κεφαλὰς αὐ-
 τοῦ τὸ χεῖμα. καὶ μὴν ἴ-
 τις ὑπερβίβας αὐτοῦ, καὶ τὸν αὐ-
 τοῦ πλάσιον ὑβριστεῖ, ἀφ' ἑ-
 μὲν αὐτῶν, ἐστὶν ἡ δὲ τὰ δὲ
 οὐκ ἔκαστος, ἀφ' ἑκαὶ φίλων καὶ
 πατρὶ τῶν κρημνῶν, τοῖς παι-
 δικοῖς δὲ ὁμιλῶν ἀκωήτως
 αὐτοῦ δὲ, ἡσίουσιν ἀδικεῖν, κοι-
 μίσαντα ἅπαντας, αὐτοῦ ἰ-
 κύνων μόνων. εἰς δὲ καὶ καὶ
 καὶ δὲ, τὰς πολιμῶνας ἐπὶ
 σκοπῶν, ἔξω βίβας ὑπερβίβας
 ρούμην. καὶ εἰ δοξεί μοι,
 προδύμην καὶ αὐτοῖς ἐπὶ καὶ
 νοῖς, κοιμίσας τὰς κρατεῖ-
 νας, νικῶν παρ' αὐτοῦ τοῖς φού-
 γονσι, αὐτοῦ ἐπὶ παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
 ῥοπῆς. καὶ τὸ ἴσον, παιδικῶν
 ἰσοιούμην αὐτοῦ τῶν αὐτοῦ
 παρ' αὐτοῦ, καὶ πάντα ἑμὲ
 αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἑαυτῶν ἴσους ἄλλοις.
 τὸ τοῦ ἑαυτοῦ οὐδὲ μενία δὲ,
 μέ.

pent, ac deus uideret cæteris. Atq; hæc summa felicitas est.

Si quis autem inimicus mi-
 bi foret, ulcisci etiam istum
 ex obscuro iniecto in caput
 eius saxo, ita ut diminueretur
 ei cerebrum: amicis autem cō-
 trā benefacere, offundēdo
 dormientibus ipsis aurū. Ac
 sanè si quis superbus foret,
 aut tyrannus dives contu-
 meliosus, sublatum ipsum
 ad stadia uiginti per præci-
 pua supernè deicerem. Cū
 pugionibus autem nemine
 prohibente conuersari mihi
 liceret, quippe cum ἔτι ui-
 deri non possem ingressus,
 ἔτι omnes in somnū resolu-
 rē, solis illis exceptis. Quale
 uerò etiam illud foret, quòd
 belligerantes tuò spectā-
 re possem, extra telis iactum
 in altum sublatus? Et si ui-
 sum fuisset, adiungēdo me
 uictis, ἔτι sopiendo uictores
 fugientibus uictoriam sub-
 ministrare. ex fuga uide-
 licet reuersis. Et in summa,
 ludū quendā facere uitā hu-
 manā, omniaq; adeò mea fo-

HH 4 quæ

NAVIGIVM, SEV VOTA. 857

σι, πάντες μοραίνοντα, τὴν
πολλὴν ταύτην κέρυξεν ἀπο-
ξύσας· ὃ τότε μὲν καὶ ὁ ἱλλί-
βερϑ, ἱκανὸς πειθεσθαι, ἰωρό-
τορϑ παθεῖν. Τί. ἀλλὰ πάν-
τες, ὃ Λυκίην, καὶ αὐτὸς σύ-
ξεν τι ὕλην παρὶ, ὡς αὖ μάθω·
μὲν, εἴα αὐτὸς αἰνέσει τῇ πῆλ-
κα καὶ αἰνέκλετα, ὃ συνεφάνη
τὸς ἄλλους. Λυ. ἀλλ' οὐ
δύναμαι σὺχῆς ἰγὼν ἔκκευξεν γὰρ
ἔδρα πρὸς τὴν Δίπυλον, καὶ ὁ
βέλτερος οὐτοὶ Σάμιππος,
ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονεμαχῶν,
καὶ σὺ ὦ Τίμολαι, κριτῶν μὲν
ἐν Σαρίξ, ἀειπῶν δὲ ἐν Ἰτα-
λίᾳ, καὶ τοῖς ἡμῖν ἐπιβάλλουσι τὰ
δίκαια κατεχρήσασθαι, καλῶς πε-
ποιῶσθαι· ἄλλως τὴν δὲ αὖν διξά-
μιω, πλεονέκτης ἐπ' ὀλίγον, ὃ
πλεονέκτης τινὰ πλεον, αὐτὰ
θλίβει μετ' ὀλίγον, ψιλὸν τὴν
μάζαν ἰδίω, εἴα ὑμᾶς πείσει
ἀει μετ' ὀλίγον, ἰπιδάσθαι ὃ δὲ
δαμονίαν γὰρ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς
πλεονέκτης εἴχεται ἀποκρίμαθαι,
quadam quasi subuentanea, deinde post paulum mæro-
re affici, dum nudam aliquam massam panis comedam:
quale vobis non multo post accidet, postquam felicitas
quidem ista vobis multat: diuitiæ auolantes evanescent,

est qui te indutum à stulucia
cohibeat, multa ista insolentia
detergat: aut an hoc qui-
dem etiam Elleborus ab uno
de potest, meracior videli-
cet haustus. T I M O . At
propterea Lycine etiam ipse
optabis tandem iam aliquid
quò discamus qualia tu po-
stulaturus sis, irreprehensibi-
lia videlicet, quæ ac-
cusari nequeant: quando qui-
dem cæteros calumniaris
omnes. L Y C . At non opus
habeo noto ego. Venimus eo-
nim iam ad Dipylum, quæ
optimus hic Samirrus, dum
circa Babylonem singulari
prelio dimicat, et tu Timo-
las dum in Syria quidem
prandes, in Italia autem cæ-
nas, etiam ea studia quæ ad
me pertinebant, absumpsi-
stis: rectè sanè facientes,
præsertim cum non in breui
tempus ditescere opulentia

ΗΗ 5 ipsi

αὐτοὶ ἢ καταβύτις ἀπὸ τῶν
 δρακονῶν τι καὶ διαδημάτων
 ἑσπερὶ δὲ ἡλίτου ὀνείρα] ὁ ἀ-
 σιγρὶ μέλει, αὐτομοία τὰ ἰδίᾳ ἔλ-
 αίσας ἐνρίσκει, ὥσπερ αἱ
 τοὺς βασιλεῖς ὑπερενέμελλας
 φραγδαί, βυλδόντες ἀπὸ τῶ
 διάφρα, λιμώττοντες οἱ πολυτοί,
 καὶ ταῦτα, πρὸ ἐὺ γε Ἀγαμέμ-
 νόνδε ἐντόν, ἢ Κρίωντες. λυπὴ
 οἰοῖτο ἔμ, ὡς τὰ ἄκροι, καὶ ἀυσά-
 ρισσι ἐνιδι τὰ ἔπα ἢ οἰκίας,
 καὶ μέγιστα οὐ, ὦ Τιμόλαι, ἐπὶ
 τὸν δὲ σι τὸ ἐντὶ παθῶν τῷ
 λαφρῷ, ἔλ π' ὁρώσως ἀκλυ-
 δάσας, πατακπιοῖντα καὶ ἢ ἡ-
 ρανῶ, χαμαὶ βαλίσαν, ἀπολί-
 οχοντα τοὺς ἀκτυαίους ἐ-
 κάνους ἀπαιοντα, ἀπορρῶ-
 ἔντας τὴν ἀκτύλων. ἡμοὶ δὲ
 καὶ τῆτε ἰκαρόν, αὐτὶ παύ-
 σασιν θησαυρῶν, καὶ βαβυλῶ-
 νος αὐτοῦ, τὸ γιλάσαι μάλα ἡ-
 δισαι, ἢ ἢ οἱς ὑμῖν ἢ τέσσασι,
 τοῖς τοῖς ἔσι, καὶ ταῦτα, φιλο-
 σοφίαν ἰπαινεῖς ἐντόν.
 ea quæ vos optastis, tam præclara scilicet, et hoc, cum ipsi
 philosophiam laudetis.

ipsi autē digressi à thesauris
 & diadematis istis, tan-
 quam ex suavisimo aliquo
 somnio excitati, domi dissi-
 milia omnia reperietis, pe-
 rinde ut histriones regum
 personas agētes, qui ex thea-
 tro regrediētes, plerique fa-
 me cōficiuntur, idq; cū paulo
 ante Agamemnonēs aut
 Creōtes fuerint. Macrore io-
 gitur afficiemini, uti cōsen-
 taneū est, ægroq; animo ea
 quæ domi nobis sunt aspi-
 cietis, et maxime tu Timo-
 lae, quādo necesse tibi erit
 idē pati quod Icarus olim,
 ut soluta uidelicet pēnarum
 textura de cælo de lapsus,
 bumi incedere cogaris amif-
 sis annulis illis omnibus, ul-
 trò de digitis effluentibus.
 Mibi uerò etiā hoc abundē
 satis erit, pro omnibus the-
 sauris, ipsaq; adeò Babylone
 suauiter admodū ridere ad

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

α Coma autē.) Quod dedecori fuerit, in genum comam alere,
 olitca.

ostendit Lycinius. b Aegyptiacæ.) Apud Aegyptios pueri omnes ingenui crines gerebant intortos, ad pubertatis usque annos: deinde tondebantur. c Crobyli.) Est autem crobylus crinium plexus, in acumen desinens, de quo Thucydides in primo. Sunt qui accipiunt pro ipso reticulo comam constringente. Plutarchum in libello de tacente Pythia, loquens de oraculis, ubi sacerdotes antiquitus in aureos crobylos capillitio frangebant: *Αἰὼ δ' αὖτε καὶ, ὃ πρὸ τῶν ἡμετέρων χρόνων ἔχοντες τὸ χρυσεὺς ἀφ' ἡμετέρων, ὃ ἐξ ὧν ἡμετέρας καὶ πρὸ τῶν ἡμετέρων ποσειδάωνος ἀπόκαψεν.* id est, Usus superfluitatem nimiam aboleret, aureos crobylos reiecit, & fastuosiore comæ sylvan detondit. Usus est hac voce Q. Septimius Florus, li. de uelands Virginibus: Debebunt, inquit, etiâ & ipsi sibi aliqua insignia defendere, aut pennas Garamantiû, aut crobylos barbarorum, aut cicadas Atheniensium, aut cirros Germanorum, aut stigmata Britonum. Theophylactus Scholasticus in epistola quadam: *κροβύλω, inquit τί τῆρι ὁ Γοργίας συμκρίνεται μή τι τοῖς ἰούλοις καὶ τὰς κιάσας τὸ πρόσωπον.* id est: Crobylo & cicada superbit Gorgias, nondum inumbrante malas lanugine. Ceterum cicadas, quarum est crebra apud authores mentio, aureas crinibus innodabant Athenienses: ostendere uolentes eo argumento, indignos sese. De his Thucydides initio historiæ de Atheniensibus loquens, Philostratus lib. 2 Helladicon. Greg. Nazianzenus: *Κικροπιδάει τί τῆρι πλάκωρ ὡς ἢ ἡμετέρας — πικρίας*

Cecropidae indigenæ natam tellure cicadam

Innodant cirri --

Quæ morè expressit in Ciri Verg. de Niso Pandionide loquens.

Aurea solenni comptum quem fibula ritus

Mopsopio, tereti nec tebas dente cicada.

d Dioscurorû.) Id est, geminorû, ita Græcis appellatur Castor & Pollux nauigantium numina: quorû beneficia in tempestatibus maris, & certaminibus equestribus Theocritus Idyllio 27 commemorat. De stellis Castoribus uide Plinium lib. 2. cap. 37. e Proinde.) Planius: quod maximè in promptu, uel quod in ore est omnibus. f Communis.) Græc. κοινὴ ἰσχυρὰ, id est, communè Mercuriû dixerunt, quia multa in uita inuenerit. Sunt enim, qui dicunt, eum prestigiatorum artem excogitasse. & reb. nomina imposuisse, & uerba in ordinem redegisse, deorum cultum & sacra instituisse, astrorum & siderum cursus obseruasse, numero quoque excogitasse

&

& medicinā & chelym, id est testudinem: sed & fidium tres nō-
ces, acutam, grauē, & mediā. Sed & eodem nomine appellarūt
Aristides, Plutarchus, Hesychius & Phurnutus. Vnde in puer-
biū exiit *νοῦτες ἔργους*, de ijs qui aliquid commune inuenerunt,
quod & Erasmus meus annotauit. g Delphines.) Vide quæ
de eorū natura in dialogo Neptuni & Delphinū annotaui-
mus, in quo plura exēpla referūtur. h Deseris ordinē.) Pe-
na capitalis erat, qui locū ab Imperatore datū deseruisset. Vn-
de & desertoris uocabulū apud militares homines ignominio-
sissimū. Plato lib. de Legib. 12. iubet τὸν καταλιπεῖτα τὸν στρα-
τῶν, id est qui excubias deseruisset, in foro palāti describi, in-
famie notēq; causari tanquā is quod in ipso erat, Rēpub. pro-
diderit, loco relicto. i Nonnullos annulos.) Priscorū supersti-
tio plurimū tribuit annulorū efficaciz, ita ut uenditarentur
incantamentis uariē efficaces, alij cōtra morsus ferarum, alij
aduersus calumniā: alij ad alia, uel depellenda incōmoda, uel
cōmoda cōcilianda ijs qui gestarēt. Aristoph. in Pluto: *φύσ-
τος τριῶν & τὸν Δακτύλιον*, id est, quādo gesto hūc annulum.
Hūc quidē *φάρμακον*, ἢ *ὀφθαλμικόν* appellant. Tales annulos Ti-
molæus cōplures sibi optat hic, & quales habebat Gyges: aliū
qui ditesceret, aliū quo gratus & amabilis redderetur, aliū
per quē, liceret uolare, &c. Quidā huiusmodi annulos cōstru-
endos docēt, quādo stella aliqua ascēdit fortunata, & à luna
feliciter aspecta, uel cum ea iuncta, tumq; lapidē herbāq; huius
stellæ subditam, capiendam præcipiunt, huicq; metallum cō-
forme: quæ libenter ut nugæ prætereo.

Θ Ε Ω Ν Ε Κ Κ Λ Η • DEORVM CON-
CILIVM.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Rursum hoc loco Lucianus deorū gentiliū uanitatē atq;
supersticiā more suo deridet: hominūq; superstitionē tacitē re-
prehēdit, quæ ridicula adeo atq; absurda de illis sibi ipsis per-
suadeant ac credant. Est autem festiua quædam imitatio, qua
exemplum Atheniensis reipub. concilium Deorum haberi
singit, super ijs uidelicet qui ceu nothi ac peregrini in ciui-
tatem ac cœtum deorum irrepissent. Accusatoris igitur uicē
MOMVS

Momus generalis deorū ceterorum fugillator suscipit : qui principis quidē cōmuni nomine in eos qui partim ex dijs partim ex hominib. nati, in cœlū recepti fuerant, tanquā nothos ac peregrinos inuehitur. Præcipuè uerò Dionysium accusat, ut qui non solum ipse aduenticius in cœlo sit, uerū etiam alios quosdam barbaros & informes, numero q̄, deorum profus indignos secum introduxerit. Atq; huius rei tanquam auctorem & causam Iouem quoque in crimen uocat, quod is cū mulieribus mortalibus, nunc hac, nūc illa specie transformatus concumbat, ac postea ex illis procreatos liberos inter deos referat, & in cœlo colloct. Itaque iam illius exemplo etiam deas cum uiris hominibus congressi cœpisse, ac liberos ex iisdem sustulisse. Secundo autem loco eos qui & Barbari, & ex solis hominibus procreati, pro dijs haberentur, infecta tur, illorum indignitatē, cū ob personarū ac lingue scditatem, tum ob ea quæ ex eo quod in cœlum recepti essent, cōsecuta sint, exaggerans. Inter quos præcipuè Aegyptiorum absurditatem persequitur, quorum alij canum, alij bouum, alij aliorum turpium atque brutorum adimentium specie colerētur. Postremo etiam philosophorum illa plausibilia ac uulgō iactata nomina arripit, puta Virtutem, fatū, Naturam, &c. ut quæ non noua ac peregrina sint, sed ne usquam quidem existant. Quo loco & temporum suorum uicia, & philosophorū uanitatem simul notasse uidetur, ut qui uerbis quidem multa de uirtute iactarint, ipso autem opere quiduis potius quā uirtutem & honestatem prestiterint. Quod autem fati & naturæ quoque meminit, eō pertinet, quod cultus deorum paulatim sublatus fuit, quando homines à philosophis edocti, fato quodam & naturali rerum ordine ac serie, non deorum benignitate fieri ac geri omnia, opinari cœperunt. Atque ad hunc modū accusatione sua peracta, Momus decretum quoque à se compositum proponit ac recitat, quo ipso quoque ad exemplum Atheniensium psephismatum, qualia multa temporibus Demosthenis, & paulo suprà quoque facta sunt, efflcto, iubentur dii cognitiones diuinitatis & originis quisq; suæ ad proximū cōcilium afferre, ut qui peregrini & aduenticii reperti fuerint, è cœtu ac ciuitate deorum remoueantur.

meantur

ΖΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ

IUPITER, MERCVRVS

καὶ Μῶμος.

vius & Momus.

καίτε τούτοις
ἴσμεν ὅτι καὶ
κατὰ τὴν
νέαν συνέθεσιν
ἐμνήναι, πρὸς

ἢ ἀλλήλους κεντλοῦντας ἀ-
γχοκαθόντας, εἰ περὶ αὐτῶν
σε μήτιχασιν ἡμῖν τὸ συνεπο-
σεῖσθαι· ἀλλ' ἰκέμεθα ἀπὸ τῆς
πρὸς τούτων ἐκκλίσεια, λιγύτω
ἡμεῖς· ὅς τις τὸ φανερόν τὰ δο-
κούντα οἱ, καὶ καταγερύτω. σὺ ὃ
κέρνυται, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κέρνυμα
τὸ ἐκ τῆς νόμου. Ἑρ. ἄκλι, σίγα·
τίς ἀγνοοῦν βδελύτῃ τῇ ἡλικίᾳ
θιῶν, οἷς ἴσμεν; ἢ ὃ σκίψας
πρὸς τὴν μετοίκων καὶ ξένων.
Μῶ. ἰγὼ ὦ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἰ
μοι ἐπὶ τῆς αἰσῆς. Ζεῦ, σὺ
τὸ κέρνυμα ἔδωκας ἴσμεν, ὥς
τι ὁ δῖος ἡμεῖς διόσκει. Μῶ. φε-
ρὲ τοίνυν δεινὰ ποιῆσαι ἐνὶ οὐ-
μῶν, οἷς οὐκ ἀπὸ χρεῖ διόσκει

3

Et posthac
clanculū cō-
surrectis, ὁ
Superi, ne-
que ad an-

gulos conuerſi, in aurem al-
ter cum altero colloquami-
ni, indignantes multos parū
dignos nostrī symposij esse
participes: uerū postea-
quam coactū est conciliū,
quisq; propalām in medium
suam adferat sententiā, &
quæ accusatione digna sunt
accuset. Ceterū Mercuri
præconium illud ex lege clā-
ra uoce promulgato. MER.
Arrige aures, uocem com-
prime: Quis ex dijs seniori-
bus et perfectis, quib. per-
missum est, in concione
uerba facere uult? Ipsa de-
liberatio de inquilinis· &
hospitibus futura est. M O.

Ego Momus, ὦ Iupiter, si fandi copiam mihi feceris. I V. Iā
ipso præconio loquendi libertas tibi facta est: itaq;
meo permissu nihil opus est. M O. Aio itaq; nonnullos
nostrum uitiosè & improbè facere, quibus non satis est
semet

DEORVM CONCILIVM. 365

ὅς ἀνθρώπων αὐτὰς γιγνέ-
σθαι, ἀλλ' ὃ μὴ καὶ τὰς ἀκολά-
βει καὶ θοράσσοντας αὐτῷ ἰσο-
τίμως ἑμὶν ἀποφασίζουσιν, ἵδμεν
μέγα, ἵδμεν νικητικὸν εἶναι
ἐργασασθαι. ἀφ' ἡμῶν δὲ, ὃ Ζεὺς,
μετὰ παρρησίας μοι δοῦναι
ἔωπα· ἵδμεν γὰρ αὖ ἄλλας δυο-
ταμίω, ἀλλὰ πάντες μίσηκα-
σιν, ὥς ἰσοθέοις ἑμὶ πῶ
γλῶττι, καὶ ἵδμεν αὖ κατασι-
πώσασθαι τῶν ἐκαλῶς γιγνέ-
μενων. διελίχων γὰρ ἔωπα-
τα, καὶ λίγω τὰ δοκούντά μοι
ὡς τὸ φανερὸν, ἵνα διδώς τι-
να, οὔτε ἔω· αἰδέομαι ἐπιπλανή-
σαι, πῶς πῶς γινώσκω, ὥς τι καὶ
ἰπλάσσει δοκῶ τῶν πολλοῖς,
καὶ συκεφαντικῶς πῶς φύ-
σιν, δομῶσιν τις κατὰ γένος
ἔω· αὐτῶν ἡμετέροισι μὲν
πῶς ἄλλ' ἰπλάσσει ἔστι,
καὶ κινῆσθαι, καὶ σὺ, ὃ
Ζεὺς, δίδως μετ' ὀφείλειαν ἁ-
πῶν, ὅς μ' ὑπεσφάμενος ἔρω.

παι.

semet deos ex hominibus
factos esse, nisi suos quoque
pedisequos & famulos no-
bis honore parces esse cōtēno-
derint. quā in re nil magnū
aut iuvenile se fecisse existi-
mant. Volo uerò ὁ Iupiter,
ut interrita loquendi liber-
tas mihi concessa sit. Neq;
enim aliter, quā sentio, effa-
ri possim. Sed me omnes ex
aquo nouerunt, quā libe-
ra lingua deus sum, et quā
nihil eorum quā parum bo-
nestū & decorū sunt, reu-
cere soleam. Etenim omnia
in reprehensionem rapio,
ac propalam, quā mihi o-
ptimē aut secus facta uidē-
tur, proloquor, neq; reformi-
dans cuiusquam auctoritatē
neque prae uerecundia sen-
tentiam meā concealās. Quā
propter & onerosus mul-
tis esse uideor, & natura sy-
cophanticus, dū popularis

quispiā et communis omnium accusator ab illis uocor. Sed-
enim posteaquam licitum est atq; ita iam proclamatum,
& tu Iupiter cū libertate loquendi facultatem mihi cōces-
seris, nihil dissimulāter tacuī aut praeteritū dicturus sum.

Nihil

πολλοὶ γάρ, φημι, ἐκ ἀγαπῶν
 τῶν ἐν αὐτοῖς μετέχουσι τῶν
 αὐτῶν ἡμῖν ξυνελπίων, καὶ
 ἀναχρῶνται ἰσὺς, καὶ ταῦ
 τα, θανάτῳ δὲ ἡμισέας ὄντες,
 ἔτι καὶ τὰς ὑπερίστας καὶ βί-
 σσας: οὗς αὐτῶν ἀνέγαγον
 εἰς τὸν ἄραν: οὐ καὶ παρὸν γὰρ
 ψαυ, καὶ τοῦ ἰσὺς Διανυ-
 μάς τι εἰμύται, καὶ θυσιῶν
 μετέχουσιν, ἐλὶ καταβαλόν-
 τες ἡμῖν τὸ μετέμειον. Ζεῦς.
 μηδὲν ἀνυγματοειδές, ὦ Μῶ-
 ρι, ἀλλὰ σαφὲς καὶ διαρρη-
 δῶν λίγι, προσίθεις καὶ τοῦ-
 νομα: τοῦ γὰρ ὅτι τὸ μέσον ἀ-
 πώρτισται σοι ὁ λόγος, ὡς πολ-
 λῶς ἀπώρην, καὶ ἰσχυρόν
 ἔλαττε ἄλλω τοῖς λιγυμέλεις.
 χρὸ δὲ παρρησιασθῶν ἔντα,
 μελὶν ὁκνᾶν λίγειν. Μῶ. ἰ-
 γι ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παρορῶναι
 με πρὸς τὴν παρρησίαν, τοιο-
 ῦς γὰρ ἔτε βασιλευμένως ἀλλο-
 θῶς, καὶ μεγαλίστου, ὡς ἵδρω
 alio modo tuis dictis obnoxium insimulemus. Oportet
 uerò liberum concionatorem nihil ob metum reticere.
 M O. Euge ὦ Iupiter, quandoquidem me ad linguae li-
 bertatem cohortaris, sit uerò hoc abs te animo prorsus
 regio & magnifico: proinde nominatim quoque tuo ius-
 su

Multi sunt, inquam, nobis con-
 tenti quòd ipsi in deorum
 concilium admitti, nostri
 contubernij sint participes,
 quodq; pari sorte nobiscum co-
 uiuantur, praesertim cum ex
 dimidio homines eos esse
 constet: adhuc etiā ministros
 suos & chororum socios caelum
 subduxerunt, eosq; duos se-
 cerunt ad scripticios: & nunc
 aequalem cum alijs distribu-
 tionem auferunt, & sacrificio-
 rum consortes sunt, ne-
 que pensionem in inquilinos
 constitutam nobis persoluto-
 res. I V P I T. Ne quid
 obscuris ambagibus inuol-
 uas, ὦ Mome, uerum per-
 spicue et dilucide, quae sentis
 eloquere, additis quoque no-
 minibus. Iam enim in medium
 ita oratio tibi proiecta est,
 ut multos pariter in suspicio-
 nem rapiamus, ac alium
 su

καὶ τὸν μα. ὁ γὰρ τὴν γενναί-
 οτατον Διόνυσον, ἡμῶν θνη-
 οτον, ἀλλ' ἑλλένον μὲν ἴδεν,
 ἀλλὰ σὺν φοβῶντι τὸν ἡμ-
 πῶτα, τὴν Κάδμου θυγατέρα
 δὸς, ἰσθῶσα ἡξιώσα τῆς ἀνα-
 νασίας, εἴτε μὴ αὐτὸς ὄψιν
 ἀλίγῳ, οὕτω τὸν μῦθον ὅτι
 τὸν μῦθον ὅτι τὸ βασιλεῖα
 παύσει γδ, εἶμαι, ἱερᾶτι, ὡς εἶ-
 λυε, καὶ γυναικὸς τὸν φύ-
 ον, ἡμεῖς αὐτὸς, ἀπράγος ἡμέτε-
 ρα πένταρ' ἡ δὲ καὶ ὁ δὲ φρα-
 σίαν εἰσπείκοντες ἡμῖν, καὶ τὸ
 χερὸν ἰπαγίμην παύσει.
 καὶ εἶδε ἀπὸ φῶτος, τὸν Γαῖαν,
 καὶ τὸν Σελήνην, καὶ Σατύ-
 ρους, ἀγροῖκας τινάς, καὶ αἰο-
 πῶντας τοὺς πολλὰς, σπινθη-
 ροὺς ἀνδρώπων, καὶ τὰς μορ-
 φὰς ἀλλοτρίους ὧν ἡ μὲν κί-
 ραταίχων, καὶ ἔσπερ' ὅς ἡμῶ-
 σίας ὅτι τὸ κάτω αἰγιόχοις,
 καὶ γένον βαδὺ καὶ βίβητον,
 ὁλίγον φάγας διαφθῶν ὄψιν·
 ἡ δὲ φαλακρὸς γόων, σιμὲς
 τὸν ῥίνα, ἡ δὲ ἔνεν τὰ πολλὰ
 pram referens, barbamiq; profundam nutrens, perum
 ab hircu discrepat: alter uero senex caluicio & sinu
 naribus deformatus, plurimum super osinum inequiāde,

su eosdem perstringam.
 Ille enim generosissimus
 Dionysus, semihomo exi-
 stens, neq; à materna stirpe
 Græcus, sed Syrophænicis
 cuiuspiam mercatoris, ni-
 mpe Cadmi nepos, posteaquā
 immortalitate donatus est,
 cuiusmodi quidē ille sit, non
 dico, neq; mitrā, neq; ebrieta-
 tē, neq; erratē eius incessum
 uituperabo. Omnes enim, ut
 opinor, uidetur q̄ mollis sit
 & effeminatus delicijs, di-
 midio infans, statim à
 summo manemurū spirūs.
 Ille uero totū præmū nelis
 induxit, & toto choro ad-
 ucto præsidē est, deoq; de-
 clarauit & Pans, & Sil-
 num, & Satyros, agrestes
 quospiā & caprarios per-
 multos homines saluiceni
 decātes. & forma mōstio-
 so stēdabiles: quorum hic
 quidē gerens cornua, à di-
 midia parte corporis coe-
 11 gener-

ὁχέμεθα, Λυδὸς οὐτ' οἱ
 ὃ Σάτυροι, ὅς μιν ἰσάταλ' αὐ-
 τοὶ φλακκροῖ, ἰσάταται, εἴτα
 τοῖς ἀπ' ἐγγυθεν οἰοῖται ὀφείσει
 τὰ κορδατα ἐκέρχονται, φρύ-
 γες γένεσθαι ἐντόλ' ἔχουσι· οἱ δὲ καὶ
 οὐδ' αὖτε ἀπαυτῶν· ὁρᾷ τι εἶνε
 ὅμιον δι' οὗτος ποιεῖ ὁ γένεσθαι
 εἴτα διαμείβεσθαι, ἢ καταφρε-
 νήσιν ὁμῶν· εἰ κούρῳ ποιεῖ, ὅ
 ρῶντες οὐτω γινώσκουσιν δι' οὗτος, καὶ
 τὰρ παρ' ἑαυτοῦ γὰρ ἄνγειν, ἔτι
 καὶ Λύω γινώσκουσιν αὐτὸ γὰρ,
 τίω μὲν ὁρᾷ μὲν ὅσον αὐ-
 τοῦ, τίω Ἀργείων, ὅς καὶ τ'
 τῆς αὐτοῦ ἱκανοῦσιν τὸ τῶν
 ἀπ' ὅσον γὰρ, τίω δὲ ἱκανοῦ
 τὰ γινώσκουσιν οὐ γὰρ τὰ. καὶ ἢ
 πάντων γινώσκουσιν, ὅς καὶ,
 καὶ τὸν κούρ' οὗτος κούρ' οὗτος
 καὶ τὸν αὐτὸν αὐτὸν γὰρ, ὅς μὴ
 αὐτὸν ὅς καὶ· εἰ μὴ ἔξω ἐν
 τῷ οὐρανῷ· τὸ γινώσκουσιν ἢ
 κούρ' οὗτος, καὶ ὅσον ὅσον κούρ'-
 αὐτοῦ. τὰτα ἔχ' οὐρανῷ οὐρανῷ
 αὐτοῦ, καὶ κούρ' οὗτος καὶ γινώσκουσιν
 ἀπ' οὐρανῷ δὲ οὐρανῷ καὶ αὐτοῦ.
 Ζῶντες. καὶ μὲν ὅσον μὲν, ὅσον
 μὲν πρὸς Ἀσκληπιοῦ, μὲν
 πρὸς Ἡρακλῆος· ὅσον γὰρ, εἰ

genere Lydus est. Ceterum
 Satyri acutis auribus, et
 ipsi calui et cornigeri, qua-
 lia ferè hædis nuper natis
 excrescunt cornua, Pbr-
 ges quidam existentes. Sunt
 uerò caudati omnes. Videte
 cuiusmodi deos nobis facit
 generosus ille. Nilto enim
 dicere quòd et duas mulie-
 res adduxerit, alteram ami-
 cam suam existētem, nempe
 Ariadnen, cuius etiam coro-
 nam stellarum choro annu-
 meratam addidit: alteram
 uerò Icarī agricolæ filiam.
 Et quod omnium est ridicu-
 losissimū, ὁ Superi, Erigones
 quoque canem illū adduxit,
 ne tristitia afficeretur puella
 si familiarem suum in cœ-
 lo non haberet, et eam quā
 in delicijs habuit caniculā.
 Hæc uerò non videntur nobis
 esse contumeliosa, quæq;
 nec insania nec risu careant?
 Audite etiā alios. I V P I T.
 Cave Mome quicquam di-
 xeris aut de Aesculapio, aut
 de Hercule. Video enim quòd
 ora-

φέρη τῷ Κεύῳ. ἔτοι γάρ, ἰ μὲν
 αὐτῶν ἰατρῶν, καὶ ἀνίστησι
 ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔτι πολλῶν
 αὐτάξει. ὁ δ' ἄλλων· ὁ δ' Ἡρα-
 κλῆς, ἵος δ' ἰμὸς, ἐκ οὐρανῶν
 πένκεν ἱπρίσσο τῶν ἀθανάσι-
 ον, ὅς τι μὲ καὶ ἀγέρῃ αὐτῶν.
 Μῶ. σιωπῆσαιμ' αἰεὶ σὶ, ὦ
 Ζεῦ, πολλὰ ἠπῶν ἔχων, καὶ
 τοὶ ἡμετέροι ἀλλο, ἔτι τὰ σα-
 μῶα ἔχουσιν τῷ πυρὸς· ἡ δὲ
 ὀβελὸν καὶ πρὸς αὐτὸν σὶ τῇ
 παρρησίᾳ χρῶσθαι, πολλὰ αὖ
 ἄχον ἀπ' αὐ. Ζεῦς. καὶ μὲν
 πρὸς ἡμῖν ἔστι μάστιξ, καὶ
 δ' ἔν τ' ἡμῖν ἔστιαι δεινότητες.
 Μῶ. ἢ κ' ἔστι μὲν εὐμνέων
 πῶς ἀκασαί εἶσιν, ἀλλὰ, καὶ
 ἀλλότ' ἔστι σὺν ἔχουσι, καὶ
 τάφον ἡδὲ λακύνουσιν· ἰγὼ δ'
 ἔτι ἰκάνεις πέθομαι, ὅτι Ἀχαι-
 ῶν Αἰγιδῶσιν ἐπιβελιμάδων
 σὶ ἀναφύκοντες, ἃ δ' ἡ μάστιξ
 ἐλινχέωσιν δ' ἂν ἔγωμαι, ταῦτα
 ἴρω. τῶν γὰρ τοὶ ἀρχὴν τῶν
 quoque de te dictitāt, atque etiam sepulchrum tuum como-
 monstrant hospitibus. Ego uerò neque illis fidem habeo, neque ex Achiuorum numero Aeginensibus subditicium
 te esse affirmantibus. Cæterum quæ cūprimis reprehensio-
 ne digna sunt, ea in medium adducam. Enimvero horū

orationis uae impetu varia-
 ris. Etenim horum aliter a-
 git medicum, & aegrotos
 morbis leuat, ceterisq; plene
 multis alijs antefereodus. At
 Hercules filius meus existēs
 non paucis laboribus im-
 mortalitatem adeptus est.
 itaque caue ne hosce accu-
 ses temerè. ΜΙΟ. In tui qui-
 dem gratiam tacebo, ὁ Iupi-
 ter, eiς multa dicenda ha-
 beam: atque si nihil aliud,
 adhuc tamen signa igne inu-
 sta in corpore retinēt. Por-
 rò si liceret & aduersum te
 dicendi libertate uti, multa
 haberē quæ possim oratio-
 ne reprehēdere. ΙΥΡΙΤ. Atqui in me maximè tibi li-
 cet dicere. Nunquid igitur
 & me ut deum inquilinum
 in ius uocas? ΜΟ. Equidē
 in Creta non tantum hoc
 audire licet: uerūm aliud

ταῖς τῶν περὶ αὐτὰς ἀνθρώπων, ἢ
 τῆς αἰετοῦ τοῦ νοσήσαντος ἑ-
 μῶν τὸ ξυνοίδημα οὐδὲ τοῦ
 περὶ-χρῶ, διηγεῖται ἡδυνάμην
 μὲν, ἢ κατὰ τὸν πᾶν κῶ-
 τος, ἢ αἰετοῦ ἄλλο σχῆμα, ἢ
 ὅς τε θῆρας ἀνθρώπων, μέγα
 καταβῆναι τὸν ξυνοίδημα, ὅ-
 πως αὖ τῶν, ἢ τῶν χρυ-
 σόων τὸν κατὰ γὰρ πᾶν
 χρυσὸν ὄντα, καὶ αὖ τὸ Διὸς,
 ἢ ἑρμῆ, ἢ ψευδῶν ἢ ἡλίου
 ἢ αἰετοῦ γένος. πάλιν αἰετοῦ ἡμῶν
 πᾶν γὰρ τὸν ἡγεῖται τῶν
 ἡμῶν τῶν τῶν ἢ γὰρ αὖ αἰ-
 λως ἡποίμην. καὶ τὸ πᾶν
 γαλῶτατον ὄντα, ὅπως αὖ
 τὸν ἡγεῖται ἀνθρώπων, ὅτι ἡγε-
 κλῆς μὲν βίος ἀπὸ αἰετοῦ, ὃ
 αἰετοῦ βίος, ὅς ἐστιν αἰετοῦ
 αὐτῶ, τίθεται. καὶ πᾶν
 ἡγεῖται βίος, αἰετοῦ ὄντα,
 καὶ Εὐρυδίου τῶν, τὸν ἡ-
 ποίτη αὐτῶ. καὶ πάλιν ἢ
 ἡγεῖται, Διὸς μὲν βίος,
 αἰετοῦ αὐτῶ, ὃ πᾶν
 τὸν ἡγεῖται ὄντα. Et Herculis templum cerni in proxi-
 mo ministri existentis, Eurythei uero illius domini
 sepulchrum. Et rursus ex Thebanis Dionysus, deus fa-
 ctus est: eius autem consobrini, nimirum Pentheus,

delictorum principum, & con-
 cilij nostri nothorum mul-
 titudine adulterandi, caus-
 sam tu Iupiter adeo primus
 induxisti, cum puellis ac mu-
 lieribus mortalis conditio-
 nis rem habere sustinens, ac
 alio subinde habitu ad eas
 deserto caelo descendens. Ita-
 que perspicimur metu sumus,
 ne quis te comprehensum
 sacri ficeret, quoties taurus fa-
 ctus es: aut quispiam ex au-
 rifusoribus te conflatum peri-
 mat, quoties auri specie in-
 dueris, ac nobis pro Ioue aut
 segmentum, aut armilla aut
 inauris factus fueris. Sede-
 nim hisce semideis caelum
 iam compleuisti: neque alio-
 ter possum dicere. Estque res
 plane absurdissima, si quis
 ex improviso audierit Her-
 culem in deorum numerum
 esse assumptum, Eurythea
 autem qui illi imperauit, fa-
 tis functum esse. Et Herculis templum cerni in proxi-
 mo ministri existentis, Eurythei uero illius domini
 sepulchrum. Et rursus ex Thebanis Dionysus, deus fa-
 ctus est: eius autem consobrini, nimirum Pentheus,

καὶ ὁ Ἀκταίων καὶ ὁ Λίχης,
 καὶ οἱ ἄλλοι πάντων ἀπάντων
 κακιδαιμονίῃσιν. ἀφ' ὧν δὲ
 ἡ παῖς οὐκ ἔστι Ζεὺς ἀνέφας τοῖς
 τεύχεσι τὰς θύρας, καὶ ἔδωκε
 τὰς θύρας ἰδρύσθαι, ἡσυχάζει
 μιμνῶσάς σε. καὶ ἐχὶ ἀφ' ἧς
 νότος μόνος, ἀλλ' ὅσῳ ἀίσχισ-
 τόν, καὶ αἱ θύραι αἰεὶ τίς γὰρ
 οὐκ εἶδεν τὸν Ἀγκίσλῳ καὶ τῷ
 Τιδωνίῳ, καὶ τὸν Εὐρυμίδῳ
 καὶ τὸν Ἰάσῳ, καὶ τὸν
 ἄλλους; ὡς τε ταῦτα μέντοι ἰά-
 σαι με δαίμων· μακρὸν γὰρ αὖ
 τὸ δαίλιχον γίγνεται. Ζεὺς.
 μηδὲν πόρῃ τῷ Γανυμήδεϊ ὡς
 μῶμι ἔσθῃ· χαλεπὸν γὰρ, ὡς
 λυπήσῃς τὸ μαρτύριον, ἰσχυ-
 ρίσας ἐν τῷ γένει. Μῶ, δὲ καὶ
 μηδὲν πόρῃ τῷ αἰνῷ ἔσθῃ, ὅτι
 καὶ ἐστὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔστιν,
 ἐπὶ τῷ βασιλείῳ σκέπῃ καὶ
 φόβῳ, καὶ μόνον ἐπὶ τῷ
 λαφάλλῳ σου νοτισθῶν, θίξας
 ἔσθῃ δαίμων, ὃ καὶ τοῦτο τοῦ
 Γανυμήδεος ἔστιν ἰάσμενος·
 ἀλλ'

Ὁ Ἀέτας, Ὁ Learchus,
 homines fuerunt omnium
 infelicissimi. Ex quo uerò
 tu Iupiter semel illis hanc
 licentiae ianuam aperui-
 sti, cum mortalibus com-
 mercium habere coepisti,
 omnes tuum institutum i-
 mitantur. Neque tantum
 di tui sunt imitatores, sed
 etiam deæ hac in parte tuâ
 æmulantur ingenium. Quis
 enim ignorat Anchisen, Ὁ
 Tubonũ, Ὁ Endymiona,
 Ὁ Iasonem, Ὁ complures
 alios? Itaque hæc mihi missa
 faciendâ uidetur: nulli enim
 laboris esset hæc cuncta sin-
 gulatim reprehendere. I V.
 At uide Mome, ne b quid de
 Ganymede dixeris. Molè e-
 nim me habebis si adole-
 tem uerbis conturbaueris,
 affecto cōtumelia genere.
 M O. Proinde neque de s a
 quila quicquā dictu-
 rum sum, quòd Ὁ illa in celo uersa-
 tur, regio seepiro insidens,

ac tantum nō super capite tuo nidificans, Ὁ deus esse ge-
 nens: aut illam quorū in Ganymedis gratiā preteribimus?

ἀλλ' Ἄττις γι, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ
 Κερύβας καὶ ὁ Σαβᾶσις ὅπως
 ἔσθ' ὁ αὖρ ἰπποκικαλίῃ καὶ
 ἔσθ' ὁ δ' Μίδρυς ἰκάνῃ, ὁ
 Διὸς δ' ὅς τ' ἐν καὶ ἡμῶν τῶ
 τιάρων, ὁ δὲ ἑλλάνωϊζεν τῇ φη
 νῇ, ὥς τε ἐν. ἢ ἡν προπιῇ τις,
 ξυνοίησι, τεύχεσθ' οἱ Σαβᾶσι
 καὶ οἱ Γίται, ταῦτα ἐρῶντις
 αὐτῶν, μακρὰ ἡμῖν χάριον
 εἰσόντας αὐτοῖς ἀπαθροατί-
 ζουσι, καὶ βίος χαροτενῶσιν,
 οὐκ αὖ ἰθιγῶσι, τὰν αὐτοῦ
 ἑρῶν, ὅν ποτ' καὶ Ζάμοι-
 ξος ἄλλ' ὅν παρρηγῶφον,
 ἀνθ' ὅτ' ἔπος ἀπαλάβον. καί
 σι ταῦτα πάντα, ὦ Διῖ, μέ-
 γιστα, σὺ δὲ ὦ κινεπρόσωπον,
 καὶ σινδὸν ἰσχυρὰν Αἰγύ-
 πτω, τίς ἂν, ὦ βίβρις, ὁ πῶς
 ἀξίως βίος εἶναι, ἰσχυρῶν; τί
 δὲ βελόμην καὶ ὁ Μιμφί-
 πος ἔσθ' ἰσχυρῶν; ὁ ποικίλος,
 προσκινῶνται, καὶ χρεῖ, καὶ
 προφῶντας ἰσχυρῶν; αὐτὸς χυώματι ἢ
 tu, ὁ canino rictu hians Aegyptie, qui sindone amictus
 es, quis nam esse gloriaris, ὦ optime, aut quomodo deus
 esse contendis latrādo? Quid autem sibi uult ὁ Μιμ-
 φῖτες taurus ille uersicolor, qui ὁ precibus deueneratur,
 ὁ respondet oraculis, neque non prophetas habet Pu-
 det

Atqui, ὁ Iupiter, Attis ille,
 ὁ Corybas, ὁ Sabazus,
 unde nobis tandem accersi-
 ti ueniunt? Aut etiā Mithres
 ille Medus, qui indumento
 Persico amictus, ὁ tiara
 redimitus est, neque Græcā
 uocem sonās, adeo ut si quis
 illi nectar propinet, præbia
 benem non int. Ligat ἢ itas
 que ὁ Scythæ ὁ Getae
 hæc uidentes, nobis longum
 ualere iussis, ipsi immortali-
 tate donant homines, suis ἢ
 suffragiis deos quoscunque
 libuerit constituunt, non a-
 lia ratione quā Zamo-
 lis seruilis conditionis ho-
 mo existens, diuinitatē adeo
 pius est, et deorum numero
 ascripi, haud scio quo mo-
 do nobis imposuerit. At sa-
 nè hæc omnia, ὁ Dī, adhuc
 mediocria, ὁ aliquo mo-
 do ferenda sunt; ceterū
 tu, ὁ canino rictu hians Aegyptie, qui sindone amictus
 es, quis nam esse gloriaris, ὦ optime, aut quomodo deus
 esse contendis latrādo? Quid autem sibi uult ὁ Μιμ-
 φῖτες taurus ille uersicolor, qui ὁ precibus deueneratur,
 ὁ respondet oraculis, neque non prophetas habet Pu-
 det

DEORVM CONCILIVM. 879

Ἰδαίης καὶ πιδύκει· ἀπὲρ
καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλὰ
ἀνὰ γαστέρας, οὐκ εἶδ' ἰππεύ-
ει· Αἰγυπῆν παραβυδύοντα
ἐν τῷ ἔρπονι, ἀπὸ μᾶλλον θω-
πῆς ἀνίχιδι, ὁρῶντες ἰπ-
ποῖς, ὃ καὶ μετὰ τὸν ἄνθρωπον προ-
σηλωμένοι· ἢ οὐκ ἔστι Ζεὺς πῶς
φύσει, ἰππεύοντι καὶ κέρει.
τα φύσει σεί· Ζεὺς· αἰ-
σχρὰ ὡς κτενὸς ταῦτα φέρει
τὰ πρὸ τῶν Αἰγυπῶν ὄμους
εἰς τὸν, ὃ μάλα, τὰ πολλὰ
αὐτῶν ἀνιγμένα ἔστι, καὶ
οὐ πάντες κατὰ γλῶσσαν, ἀ-
μύνειν ἔντα. Μῶ· πάντες
γενεὴ μυστήριον, ὃ Ζεὺς, ἀλλ' ἔ-
μιν, ὡς ἡλίκα διὰς μὲν, τὸν
εἶς, καὶ κεφάλους δι', τὸν
πυρρὸν κεφάλους. Ζεὺς· ἰπ. φε-
μὶ, τὰ πρὸ τῶν Αἰγυπῶν
ἀλλ' ἡ γὰρ πρὸ τῶν ἑπτο-
σιν ψίμωδα ἐπὶ σχολῆς. οὐ γὰρ
τὸς ἄλλας λέγει. Μῶ· τὸ Τροφώ-
νιον, ὃ Ζεὺς, καὶ ὁ μάλα γὰρ με ἀ-
ποπύγει, τὸν Ἀμφιλοχόν, ὅς
ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων, καὶ μυθολογίας
ὑπὲρ

det uerò me ciconias per-
censere, & simias, & hir-
cos, atque his longè absur-
diora, quæ nescio quomo-
do ex Aegypto in cælum usq;
conscèderunt. Illi itaque, ὃ
Dii, quomodo sustinetis æ-
quæ uobiscum bonore, aut
etiā amplius adorari? Aut
tu Iupiter, quo ferre potes
animo, posteaquam arietis
cornua tibi produxerint?
I V P I T. Turpia profectò
sunt quæ dicis de Aegyptijs:
attamen pleraque illorum
in se mystica complectun-
tur ænigmata, quæ nō pro-
sus à prophanis deridenda
sunt. M O. Planè nobis Iupē-
ter opus est mysterijs, ut deos
deos esse cognoscamus: et ca-
ninis capitibus præditos, ca-
nes esse intelligamus. I V P.
Mitte de Aegyptijs in præ-
sens dicere, nos uerò de his
aliàs per ociū deliberabim⁹.
Itaque alios si qui notan-
di supersunt, adducito.

M O. Trophonium, ὃ Iupiter, & quod me præuocat, An-
tilochum. ille, inquam, scelerati & matricidæ hominis

λους ἀνοσιμίων, πένον, ὧ
 ζού, καὶ ἰδί τῶντοι γιγνώ. ὅ
 πα γὰρ ὅτιν ὁ πολυδρόμοις
 ἀρίτη καὶ φύσις, καὶ εἰμάρ-
 μόν καὶ τύχη; ἀνοσιότατα
 καὶ κτλ πρᾶγματων ἐνόςμα
 τα ὑποβλάπων ἀνδρώπων,
 τῶν φιλοσόφων ὑπενεχόντα,
 καὶ ὅπως ἀντισχίσια ἴντα, εἰ
 πα τὰς ἀνοσιότας πίπτεται,
 ὡς τι ἔλκε ὅμιρ ἔλε θυμῷ
 βούλονται, ἔλεως ὅτι καὶ μυ-
 ρίας ἱκανέμβας πρᾶγνται,
 ὅμως τῶν τύχῃ πρᾶγνται
 τὰ μισοειρήνικα, καὶ ἂν
 ἀρχὴς ἐκείνη ἱπποκράτης. ὅ-
 λως καὶ ὅν ὁρᾷμεν ὅτι ὁ ζῶν
 ἂν πρᾶγνται ὁ ἀρίτης ὁ φύσις
 ὁ εἰμάρμον ὅτι μὲν γὰρ καὶ
 οὐ ἀκούεις ἢν τὰς τῶν φιλο-
 σοφῶν διατεταται, εἰ δὲ, εἰ
 μὴ καὶ ἀποφῆς τις εἰ, ὡς βού-
 νται αὐτῶν μὴ ἱπποκράτης. πρᾶγ-
 νται ἔχον εἰσὶν, κατὰ φύσιν
 τὸν λόγον. ἔρῃ γὰρ τὰς πολλὰς
 ἀχθῶ-

possunt esse, admodū ō Iupi-
 ter propter hæc rideo. Vbi
 enim gentiū est multis modis
 iactata illa uirtus, et natura,
 et fatum, & fortuna, intole-
 randa & uana rerū uocabu-
 la ab inertibus hominibus
 philosophiæ titulo semet uē-
 ditantibus excogitata? Quæ
 quæ iam ipsorum commen-
 ta sunt, sic tamen simpliciū
 animos peruasunt, ut ne-
 mo amplius nobis sacrificare
 dignetur, certō perua-
 sum habens, quod etiam si
 infinitas hecatombas nobis
 obtulerit, fortunam tamen
 nihilo secus ea facturā quæ
 à fati decreta sunt, & quæ
 sub initū cuiq; nascēti Par-
 cæ fatalib. fusi adneuerint.
 Perlibenter itaq; te Iupiter
 interrogarem, ubi nam gē-
 tiū tibi uisa esset aut uirtus,
 aut natura, aut fatū? Quod
 enim & tu talia subinde in

philosophorū disputationibus audias, mihi dubiū nō est,
 nisi fortasse quispiam surdis sit auribus, ut eosdem uociferā-
 tes inaudire nequeat. Multa equidem adhuc dicenda su-
 persunt, sed finem uerborum faciam. Video enim quosdam

αἰχμηλοῦναι μοι λέγεται, καὶ
 συρίττοντας, ἰκάνουσιν μάλι-
 κα, ὅν' ἀπὸ ψατοῦ ἢ παρρη-
 σία τῶν λόγων. πρῶτος γοῦν
 αἰδιδάσκει αἰ Ζεῦ, ψύφισμά τι
 παρὶ τούτων ἀνὰ γυνώσκειν
 ἢ ἢ συγγιγναι μὲν. Ζεῦ.
 ἀνὰ γυνώσκει· ἐν πάσῃ γὰρ αἰ-
 δέως ἡτιέσθαι, καὶ αὖ τὰ πολ-
 λὰ αὐτ' ἐπιπλάττει, ὅτ' μὲν ἑτα-
 πλοῦν αὖ γίγνεται.

multa ex illis inbiebnda & coercenda sunt, ne in immen-
 sum excrecant.

ob dicta mea dolenter per-
 turbari, & iam sibilares
 maxime uero eos q oratio-
 nis libertate tacti sunt. Ita-
 que pro concludenda ora-
 tione, si ita sedet animo tuo
 Iupiter, decretum quoddam
 de illis iam conscriptum
 legam. IVP. Recita. Neq;
 enim omnia absurde aut de
 nihilo reprehendisti. Et sane

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Dimidia parte.) Pana pedibus caprinis pingunt. Hunc
 igitur Theocritus ἀρνακόγον vocat: idem est, ac si dicat, qui
 habet membra seu pedes desinentes in ungulas, uel caprinos.
 b De Ganymede.) Hunc Iupiter in aquilam conuersus ra-
 puisse dicitur. Cause turpitudinem explicat idem Lucianus
 in Dialogis Deorum. c Aquila.) De aquilæ præstantia nõ-
 nihil agit Pindarus Ode 2 Pythiorum, & Ode 3. Neme. dici-
 tur Ioui esse dicata, tum ob fortitudinem & præstantiam, cū
 quia altissimè uolat, & ad summa aeris loca peruadit. Ho-
 ratius:

*Qualem ministrum fulminis alitem
 Cui rex deorum regnum in aeuu uazas
 Permisit, expertus fidelem
 Iuppiter in Ganymede flauo:
 Olim inuentas, & patrius uigor
 Nido laborum propulit inscium.*

Homerus multis in locis inducit missa à Ioue ostenta
 per aquilam.

Μόμος καὶ Διὶς.

Momi & Iouis.

Καταίχετο ἡ
πόλις αὐτὴ
καὶ οἱ β-
λέμῃ ἱε-
ρανοῦ οὐκ

ἰσχυροῦντο, καὶ πρὸς ἄρσιν
Πασσῶν, ἰατρίᾳ Αἰσώ-
λων, ἰγναμμάτου Νέμου
τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Υἱὸς
τῶν γυναικῶν ἡρώς. Επειδὴ
πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μί-
νον ἐκλιθεῖν, ἀλλὰ καὶ βάρ-
βροι, ὁμοιωθεὶς ἄξιοι ὄντες
καίτων ὅμιν τῆς πολι-
τείας, περιγγραφοῦντο οὐκ
εἰς ὅσον, καὶ ἐκὶ δόξαν-
τες, ἰμπεριέχοντες μὲν τὴν
αἰρέσιν, ὥς μὲν ἔναι τὸ
συμπόσιον ὅχλου τετραχό-
λου, πολυγλώσσων τιτῶν καὶ
φυγκάλων, ἐπὶ δὲ τῇ ἡ-
μέρᾳ καὶ τὸ πᾶν, ὥς τι-
μᾶν ὅσον τῶν κοῦρων ἄντα
διὰ τὸ καλὸν τῶν πινόντων.

Onclio legē
tigitur coas-
cto, septima
die mēsis in
stantis Iupi-

ter consulatum agebatur
Neptunus praeside, Apollo
praefectum: Momus scribae
officioungebatur noctu,
& Somnus dixit sententiam.
Quoniam multi ex peregrinis
non Graeci tantum, verumetiam
Barbari, nequaquam digni ex-
istentes celestis Republicae,
communi nobiscum participati-
one, nobis et subditis, haud
scio quoniam modo etiam ad
esse contendentes, caelum
angulatum compluerunt, ita
ut symposium tumultuosis
turbis plenum sit obstrepē-
te passim diversilingui &
undique accersita multi-
tudo: defecit autem am-
brosia & nectaris co-
pia, adeo ut mna iam coe-
mendus sit sextarius, propter bibentium multitudinem
sed enim

οἱ δὲ ὑπὲρ κούραλάας παρὰ
 σάμφοι τὰς παλαιὰς τι καὶ
 ἀλυστὰς βίης, προήρως ὄξια
 παρὶν ἱκαντὲς παρὰ πάντα
 τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προ-
 τιμάδαι βίλουσι, διελόχθω
 τῇ βαλῇ καὶ τῷ δόμῳ φυλι-
 γλῶσσά μὲν ἐκκλυσίαν ἐν τῷ
 οὐλύμῳ, παρὶ φρονέας χρη-
 μαίης· ἰλίδα δὲ ἰδιγενέμο-
 νας, τιλάουσι διὰς ἰσθμῶν· φῶς
 μὲν, ἵνα ὅτι παλαιὰς βελῶς, ὅτι
 ἰσθμῶν κρήνης, τίτληται δὲ ἵνα τῷ
 δώδεκα, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν
 Δία, τέττις δὲ τὰς ἐπιγυά-
 μους, αὐτὴς μὲν καὶ ἰσθμῶν
 ὁμίσματα τὸν νόμιμον ὅρ-
 κον, τίω Σίτυα, τὸν Εὐμῆν ὃ
 παρὸν καὶ τὸν ξυνοχάου ἅπαν-
 τας, ὅσοι ἀξιοὶ φωτιλῶν εἴ-
 τι φωτίζονται. τοὺς δὲ ὅταν
 μέντοι ἐπὶ παλαιὰς τὸν
 γένους, τὸν ἰσθμῶν δὲ, οἱ μὲν
 παρίτωσαν καὶ ἵνα, οἱ δὲ
 ἐπιγυάμους ὁμίσματα,
 ὃ βίης

concilium legitime admitti postulant. Veniant autem illi
 adductis iuratis testibus, et certi generis iudicibus. Deinde illi
 in unum locum conveniant: verum arbitri accurate expēdēt,
 aut

sed enim illi, qua sunt pro-
 cacitate et immodestia, dys-
 ueris et antiquis loco mo-
 tis, semet ipsi primis dignan-
 tur accubitus, præter om-
 nem morem patrium, ad
 hæc in terris quoque ante al-
 ios honorari contendūt:
 visum est curiæ et populo,
 ut ad hyberna solstitia coga-
 tur in Olympo concilium.
 septem autem ad cognoscen-
 dum appositi eligantur Dii
 perfecti: tres quidem ex
 curia ueteri, quæ Saturno
 regnante constituta est:
 quatuor autem ex a duode-
 cim, quorum in numero u-
 nus erit Iupiter. Cæterum
 qui electi erunt arbitri, ipsi
 ad cognoscendum causam
 sessum eant, dicto prius iu-
 ramento legitimo, nimirum
 Styge. At Mercurius pro-
 clamato præconio uniuersos
 in concionem congre-
 get. quicunque in deorum

aut deos illos declarabunt, aut ad sua sepulchra & maiorum tumulos ablegabunt. Si uerò quispiam ex obscuris & reprobatis comprehensus fuerit, & semel ab arbitris condemnatus in caelum ascenderit, ille per præcepti in Tartarum corruat. Præterea quisque coherceat sua commercia, neque Minerva rei medicæ intenta sit, neque Aesculapius dandis oraculis uacet aut seruiat, neq; Apollo tanta soli sibi obeunda uendicet, sed una re quapiam electa, aut uatem aut citharædum, aut medicū agat. Porro autē philosophis dicitur, ne noua subinde fingēdo cōmīniscātur nomina, neque de his quorū imperiti sunt, nugentur. In quorumcunque autem honorem aut cultum templa aut sacra constituta sunt, illorū imagines subuertantur, canonis, aut Apollinis, aut alicuius em urbs congesta terra sepulchro restituam reponat. Quod si quis

τοῦ ὑπερύμμετρου, καὶ μὴ
ἰδιώτη ἰδὼν τοὺς ὑδτυνόμε-
νας ἰλδῶν, ὀδυμῶν αὐ-
τοῦ καταδικαυσαμένου.

Ζῶνι, τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψέ-
φισμα δικαιώτερον, ὃ μῶ-
ρα, καὶ ἔγωγε Διονῶ, ἀνα-
φανάτω πῶν χάρα, μᾶλλον
δὲ οὕτω γιγνέσθω· πλείους
γάρ, οἵ τε ἴτι ἴσονται οἱ μὴ
χαροτενέσεντες· ἀλλὰ τοῦ
μὲν ἄπειτε, ὁ πόταρ δὲ κρη-
ρὺξ ὁ Ερμῆς, ἡ κίτι κομίζον-
τις ἵκατο ἰναργῶ τὰ γνη-
ρίσματα, καὶ σαφῶς τὰς αὐ-
τοδιδύμους, πατρὸς ἵεμα καὶ
μητρίος, καὶ ἰδὼν καὶ ἴσας
βίος ἴγνυντε, καὶ φυλὴν καὶ
φράτας· ὥς ἵς τις αὐτὸ μὴ
παράσχηται, οὐδὲ μὴ μάλα
σε τοῖς ἐκτεγνώμοσι, ἀ νι-
ῶν τις μίγας ἐκ γῆς ἵχα, καὶ
οἱ αὐδρωπὴ διὸν αὐτὸν ἀ-
σας νομίζουσιν.

tris, tametsi ille in terris ingens delubrum ha-
buerit, ac homines eundem deum esse
exstumaauerint.

quis præconio dicto audiēti
esse noluerit, arbitratorumq;
examen et censuram subi-
re recusarit, ille indicta
caussa cōdemnetur. I V P.
iustissimum equidem decre-
tum est illud ὁ Momē : et
qui suffragatur huic, manū
prociadat. Atqui potius ita
fiat. Complures enim noui
futuros, qui sua nō sunt ad-
iecturi suffragia. Verūm in-
prasens abue. Ceterūm in
concionem accersiti à Mer-
curio uenite, adferentes u-
nusquisq; cognitiōes claras,
et manifestas comproba-
tiones, matris et patris no-
men, et unde oriundus sit:
tum quomodo diuinitatem
adeptus sit, ad hæc tribim
quoque et curiales. Verū-
enimvero qui præstō non
fuerit, parum curæ erit arbi-

ANNOTATIONES. 279
GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Ex duodecim.) Duodecim erāt dij selecti, qui maiores Gē-
tium dij vocabantur: Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Venus, Dia-
na, Iupiter, Mars, Mercurius, Neptunus, Vulcanus, Apollo.

b Styge.) Styx fluvius infernalis à portis fingitur à mestitia
dictus, quem à superis manare nonnulli sentiunt, inter quos
est & Statius, dum canit:

Est Pheneos nigro Styge mittere credita Diti.

Stygiam autem paludem iurare gravissimum d:js iusu-
randum, Odyss. 5.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ. SATURNALIA:

Brasmo Roterodamo interprete.

ARGUMENTVM.

Saturnalia, festa Romæ fuerunt in honorem Saturni institu-
ta, quæ mense Decembri, initio à decimo sexto calend. Ianu-
arij facta, per proximos dies septem peragebantur. In ijs neq;
bella gerenda suscipiebantur, neq; pœnæ à nocentibus sume-
bantur, sed licebat seruis, pileatis (quod signum libertatis e-
rat) per urbem liberè vagari, atq; aleæ uacare, & cū ipsi do-
minis etiam cibum sperere. Pauperes autem à diuitibus con-
uiujs quoque accipiebantur, iidemq; inter se dona mittebāt:
quorum quæ mittebantur, xenia: quæ uero referebantur, apo-
phoreta uocabant. Id quod cū ex alijs scriptoribus, tum ex
Martiale præcipuè apparet, qui postremos suos libros illorū
titulis inscripsit quoq;. Quoniam igitur tum (ut est uerisimi-
le, omniaq; in deterius abeunt tempore) pauperes à diuitibus
non eodem modo ut à principio, equaliter accipiebātur, ui-
noq; alij uilliore, atq; epulis uixdū gustatis, semileiuni & esu-
rientes interim à conuiuio discedebant: deinde neq; munera
eodem pecio, quo olim, referebant. occasionem inde sumpsit
se Lucianus uidetur, ut consuetudinem illam pro suo iure ac
modo exagitaret, atq; hæc, tanquam & ipsa Saturnalia quæ
dā munera, legenda proponeret. Quanquā neq; hic ab inge-
nio suo quicquam recedit, pariterq; & deos & homines more
suo iacessit. Nam Saturni fabulam neque persequitur, & ue-
cordiam ipsius coarguit, ut qui pro liberis taxa deuora-
rit, & compedibus uinctus degat, à Ioue regno depulsus.

Et Iouē ipsum accusat, ut qui citra delectū & inæqualiter bona fortuna:q; hominib; distriuat, malos euehēdo, & cōtrā bonos deprimēdo. Atq; hæc summatim per tota Saturnalia tractatur. Ceterū, primo hoc Dialogo ritū & originē sacri huius nouissimū tradit ficto Sacerdotis & Saturni colloquio, quorum alter quidem diuitias à deo postulat: alter autem dū diuitias largiri, iure potestatis esse negat, interea quatenus ipse regnet, & quid præstare soleat, deniq; cur hoc festū institutum sit, exponit, refutata interim etiam fabula quæ de libris deuoratis, & amissione regni, & captiuitate ipsius vulgō iactatur. Insequenti autem Chronosolone, leges Saturnaliorum constituit, primam uidelicet de ritu ac modo peragendi festi, & de ijs quæ in eo agere fas sit. Secundam de accipiendis atque tractandis pauperibus, deq; muneribus à diuitibus ijsdem mittendis. Postremam de modo & ratione conuiuiorum, quæ apponi uidelicet debeant, & quantum à quoque bibi, & quousque ludo utendum sit. Et hæc omnia cum longa præfatione, quæ legibus hisce auctoritatem à persona & mandato ipsius dei parat. Inscribitur autem Chronosolon, ut uidetur, ab exemplo quoddam eodem modo & apud Athenienses olim Solon ille leges dictauit. Post hæc in epistolis, in prioribus quidem de mutandis rebus, & instituendā a qualitate agitur. Nam pauper quispiam petit à Saturno, ut cum diuitibus agat, quo depositi in medium opibus, ex æquo se quoq; frui illis patiantur, aut certas utique uestes & pecunias, & ceterā ad festum peragendum pauperibus mittant. Primum quia absurdum & inconueniens sit, ita inæqualiter agere: deinde quoddam contra uetus exemplum, quo Saturni temporibus omnia equalia fuisse, perhibeātur: addita etiā collatione diuitiū, & hypotyposi quadam morū ac uitæ illorū. Postremo cōminantes se omnia mala illis imprecaturos esse, nisi hæc quæ petant, fiant. Contrā autem Saturnus increpat pauperem, qui ea à se postulet, quæ suæ potestatis non sint, sed tam en respondet, se cum diuitibus hoc nomine agere uelle: addita post hæc longa commonitione, quæ pauperes, ut sua sorte contenti sint, hortatur, ostendens plus molestiæ & periculorum diuitias quā uoluptatis secum habere. In posterioribus autem agunt inter se Saturnus & diuites de equalitate in cœnis habenda: ac prior quidem Saturnus exponit diuitibus quæ à pau-

pauperibus ad se scripta ac postulata fuerint, admonens illos, ut benigniores erga ipsos se gerant, atque æqualitatem recipiant, argumentis à signo & consequentibus tum commodis, si faciant, tum periculis, si detrectent, adhibitis. Contrà autem diuites extenuata accusatione pauperum à consuetis respondent, se quidem fecisse pro eo atque æquum & honestum fuerit, sed illos ita immodestos & intemperantes se gerere, ut eos deceterò omnino excludendos censuerint. Veruntamen ex illius consilio denuò admissuros se eos esse, si ex pacto recipiant, se nihil contumeliosè aut intemperàter posthac facturos esse.

Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Κ Α Ι

SACERDOS ET

ΚρίνϞ.

Saturnus.

Κρίν, οὐ
γὰρ ἴσ-
κας ἄρ-
χῶν τοῦ
νῦν εἶναι,
καὶ οἱ τί

IC mihi Sae-
turne, quan-
do tu quidē
hoc tempore
regnare uis-

δυται, καὶ καλλίρηται παρ
ἡμῶν, τί αὖ μέλιστα, ἰδὲ τῶν
ἰδρῶν αἰτῆσαι, λάβοιμι παρ
ῥα σοῦ; Κρό. τὸτο μὲν κέ-
τόν σοι καλῶς ἔχει δεκίφθαι,
ἔ, τι σοι δυνάτιον, εἰ μὴ ἡ μάν-
τιν ἅμα ἰδῶναι εἶναι τὸν ἄρ-
χοντα, εἰδέναι, τί σοι ὕδριον
αἰτῆν. ἰγὼ δὲ τά γε διωατὰ
ἐκ ἀνασύνω, πρὸς τίω εἰσ-
χέω. ἡρ. ἀλλὰ πάλαι ἰ-
σχυμαι· ἰρῶ γὰρ τὰ λεγόμενα
ταυτί

deris, tibiq; Ϟ sacrificatum
Ϟ litatum est à nobis, quid
potissimùm abs te pro immo-
latis hostijs postulare debeā,
quod postulatum fērā? S A.
Istud quidem te ipsum per-
pendere oportuit, quid tibi
foret optandum: nisi qui
princeps sit, eundem Ϟ uo-
lē esse uis, ut norit quid ma-
ximè collubitum sit animo
tuo petere. Cæterùm ego,
quantum facultas fereat, non
abnuam uotis tuis. S A C.

Quin istud iam olim mihi percensum est. desidero enim

ΚΚ

vulgaritē

ταυτὶ καὶ πρόχαιρα, πλεον
καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ αὐ-
δρῶν διαπώττω εἶναι, καὶ αὐ-
δραπολα πολλὰ λιπεύειν,
καὶ ἰδιώτας δὲ πούδας καὶ μα-
λακὰς, καὶ ἀργύρεον καὶ ἰλι-
φαυῖα, καὶ τὰλλα, ἐπέσχετο
μια. τούτων ἄρ' ἔστι κρένη
δίδου μοι, ὥς τινὲς αὐτῶν ἀπο-
λαύσας τ' οὐκ ἀρχῆς, μηδὲ ἄ-
μεινον εἶναι μόνον αὐτὸν διὰ
παντός τ' βίης. Κρε. ὁρᾷς; ὁ κατ'
ἐμὲ τὸ ἔτεσας; ὁ γὰρ ἐμὸν, δια-
νέμω τὰ τριαῦτα, ὥς μὴ ἄχ-
θῃ, ἢ ἀτυχέσθαι αὐτ'. ἄλλ' αἴ-
τει παρὰ τ' Διὸς, ἐπὶ τὰν ἡ-
ἐκείνου ἢ ἀρχὴν πρὸς ἡλθε μετ'
ὀλίγον· ἐγὼ δ' ἐπὶ ῥητοῖς πα-
ρακαμβάσω πῶς διακτεῖναι.
ἐπ' ἃ μὲν ἑμῶν ἢ πασά βα-
σιλεία, καὶ ὅμ' ἡν πρίθισμ' ὅ-
τέων γινώσκω, ἰλιώτης δὲ
βίης ἔμ', ἡ δὲ πρὸς τὸ πολλὸν διὰ
μυ ἡν αὐταῖς διὰ τῶν ἐ-
π' ἃ σπεύδω μὲν, ὁ δὲ ἀγε-
ρῶν διανεμάσθαι μοι σὺν κτ'
Est autem universum imperiū meum, septem duntaxat dieo-
rum, quorū si ius excesserit, illicō priuatus reddor, ac velut
unusquibet de plebeia multitudine. Nec tamen in his ipsis
septē diebus seriū quippiā aut publicum tractare mihi per-

uulgaria ista, ac pa ssum ob-
uia, uidelicet opes, multamē
auri uim, utq; uiris imperē,
utq; multa possideam man-
cipia, uestes splendidas ac
delicatas, tum argentum ex-
ebur: breuiter si quid est
præterea rerum preciosarū.
Hæc igitur mihi da optime
Saturne, ut ex ipse nonni-
bil emolumentū ex tuo sen-
tiam imperio, neue sois per
omnem uitam earum rerū
sim expers. S A T. Illud ui-
de, iam postulas quod non
est meæ potestatis: neque eo-
nim mearum partium est is-
ta distribuere. Quare ne
grauiter feras, si quæ petis,
non assequeris: quin magis
ista à Ioue postulato, quum
ad eum imperij uices redie-
rint, id quod breui futurum
est. Nam ipse præscriptis cō-
ditionibus rerum admini-
strationem ab illo suscipio.

missum

ἡράττω. πίνειν δὲ καὶ μεθεῖν,
καὶ βεβῆν, καὶ παίζειν, καὶ λυ
θεύειν, καὶ ἀρχιεῖας λαβεῖν
αἶμα, καὶ τοὺς εἰκίτας ἀνιχνῆν,
καὶ γυμνὸν ἄδειν, καὶ λυγρῶν
ὑποτρίμων/α, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν
ὑδασι ψυχρὸν ὑδὶ λυκαλῶν πο
θεῖναι, ἀσβόλῳ λυγρομελῶν
τὸ πρόσωπον· ταῦτα ἰφ᾽ αὐτά
μοι πεῖν, τὰ μεγάλα δὲ ἐκ
να, τὸν πλεονεξὸν καὶ τὸ χρυσοῦν
ἐν τῷ διακρίνωσιν, οἷς αὖ ἐ
θείλῃ. II. ἀλλ' ὅτ' ἐκείνῳ, ὃ
κρῶν, ἱεράδως καὶ προχάρως,
ἴγωγ' οὐκ ἔδωκεν ἀπυρόμενα,
αὐτῶν μεγάλη τῇ φωνῇ· ἐδὲ
ὅτ' ἐπαίει το παρὰ πᾶν, ἀλλὰ
πλεονεξίαν ἐπιδείκνυται, καὶ τὸν
λυκαλῶν ἐπαρᾶν ἐν μένῳ,
δριμύν ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὰς
ἐνοχλῶντας. ἦν δὲ περὶ καὶ
ἐπιδείκνυται, καὶ πλεονεξίαν
ποιῶν, πλεονεξίαν τὸ ἀκρίβειαν ἐν
παῦθα. καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐνίοτε
καὶ σωφίλους ἀφίει· ὃ δὲ παμπονί
κως τὴν καὶ ἀνιχνῶν ἀνδρείαν
πλεονεξίαν τὸ πλεονεξίαν, ματιγίαν
ὃ ἀνδρογύνῳις τοῖς πλεονεξίαν
τῇ, sceleratis ac stultis hominibus opes offundat, uer
beronibus atque effeminatis, cuiusmodi sunt isti

missum est, uerum potare,
inebriari, uociferari, lude
re, certare tesseri, creare re
ges, famulos in conuiuium
adhibere, canere nudum, la
sciui corporis motu saluta
re, nonnunquam et in ge
lidam aquam dare præcipio
tem, facie fuligine oblita.
Hæc uti faciam, permissum
est. Cæterum magna illa, pu
ta diuitias et aurum, Iupio
ter ipse dilargitur, quibus
illi uisum fuerit. S A. Imò
ne ille quidem, Saturne, ad
modum facile ac lubens id
facit, adeò ut me iam uox de
fecerit, magno clamore hæc
ab illo flagitantem. At is ni
hil prorsus audit, uerum ægi
dem obuibrans, ac fulmen
intentans, toruuntq; obtuēs,
pauescit instātes. Quòd si
quando etiam annuerit ali
cui, diuitemq; reddiderit: mi
rum, quàm id nullo delectu
facit, ut aliquoties præteri
tis probis ac sapientibus ui
tis, sceleratis ac stultis hominibus opes offundat, uer
beronibus atque effeminatis, cuiusmodi sunt isti
KK 2 pleriq.

αὐτῶν, πλεῖν τάγῃ σοι δυνά-
 ται ἰδίῳ ἀδίνειν, τίνα ταῦτά
 ἔσθιν; Κρῖ. ὁ μικρὸς ὅλος,
 ἀλλ' ἐκαστάπασι δὲ καὶ ἀφρό-
 νητα, ὡς πρὸς πλεον δυνάμει
 διετάσσεται τὸ συμπάσις ἀρ-
 χῆς, ὃ μὲν σοι γὰρ μικρὸν δοκεῖ
 τὸ νικᾶν λευκόβουτα, καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἐς πλεον μονάδα λευκο-
 μένῳ τὸ λεύκον, σοὶ πλεον ἑξάδα
 ὑπερβαίνω ἀεὶ φαίνεται. πολλοὶ
 γοῦν ἐς κέρει ἀπὶ τὰ τοιαῦ-
 τα ἐπιστρέφουσιν, οἷς ἴσως καὶ
 φορὸς ἐκὼς ἐπινοῦσθαι· ἀλλ'
 ἱμπαλιον γυμνασίῳ ἐξουξάσθαι,
 σὺ δ' ἐβίβης αὐτοῖς τὸ σκῆ-
 φος, πρὸ οὗτω μικρῷ ἔρματι
 πλεον λεύκον, καὶ μὲν καὶ πλεον ἐς τὸ
 ἄριστον, καὶ ὡς ἐκὼς τὸν ἄλλον
 δόξει ἅμα ἐν τῷ συμπασίῳ, καὶ
 διακονομένον, τὸν δ' ἄλλον
 ἐς τὸ ὑπερβαίνειν (τῷ γὰρ
 ταπεινῶν τῆς ἀλγίστης δια-
 κενίας) σὶ δ' καὶ ἀνακρουχθῆναι
 καὶ ἀλλήλων, καὶ τὰ δ' ἀ-
 φαιρῶσαι τὸ ἀλόνηκτον, ὅρα καὶ ἄλ-
 κην τὸ ἀγαθόν, ἵτι καὶ βασιλῆα
 pronunciari, atque ei quem uiceris, præmia præripere.
 Vides nimirum quàm ingens sit bonum: quemadmo-
 dum & illud, quum talo uictor solus omnibus rex præ-
 ficeris,

plerique. Quamquam equi-
 dem cupio cognoscere qua-
 nam sine ista tuæ potestati
 permissa. SAT. Haudqua-
 quam parua, neque omnino
 contemnenda, si quis uniuersi
 imperij uim expendat: nisi
 forte tibi paruum esse uide-
 tur, ut in tesserañ ludo uin-
 cas, cum quæ cæteris alea in
 unionē uoluatur, tibi senio-
 nem semper in summo lateo-
 re ostendat. Nam hinc sibi
 plerique uictum parant uel
 ad saturitatem usque, qui-
 bus propitia ac secunda aspi-
 rarit tessera. Kursum alij nu-
 di enatarunt, naue elisa, si a
 ceta ad tam minutum scopu-
 lum, puta alcem. Adde his,
 potando quammaximè hila-
 rescere, ac modulatus alio
 uideri canere in conuiuio.
 Præterea reliquis ministris
 in aquam præcipitatis (nam
 ea pœna est parum dextræ
 ministranti) te & uictorem
 præficeris,

μόνον ἰφ' ἀπάντων γένεσθαι,
 τῷ ἀτρεγάλῳ ἱερατῆσκέ·
 ὡς μὲν ἐπιταχθεὶς γυλῶα
 ἐπιτάγματ', καὶ αὐτὸς ἐπι-
 τάττην ἔχει· τῷ δ', αἰσχρόν
 τι περὶ αὐτῷ ἀναβῆναι, τῷ
 δὲ, γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ ἄ-
 ρα μὲν πῶς πόλητρίδα, τρεῖς
 πῶς οἰκίαν περιελθεῖν. πῶς δ'
 καὶ ταῦτα δι' ἡμετέρων μεγαλο-
 δωρίας τ' ἡμῶν· εἰ γὰρ τὸ μὴ ἀλη-
 θὴ μηδὲ βίβλιον γίγνεσθαι ἴδω
 τοιούτῳ βασιλείαν αἰτίας, καὶ
 ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν
 ἡμῖν, τὸν ταῦτα διανέμεντα,
 ὀλιγοχρόνιον πῶς ἀρχὴν ἔχον-
 τα, τότε μὲν δὲ ὅρ', ἃ μοι διωκ-
 τὰ δύναι, τ' περὶ τῶν, τ' ἀρχὴν,
 τ' ἔλθαι, καὶ τῶν ἁλῶν καὶ ἡμε-
 ρῶν, ἀπὸ τῶν αἰτίων, ὡς ἡ-
 μῶς περὶ τὸν διδιδυμεύοντα
 τῇ αἰγίδι καὶ τῷ ἱερῶν. ἰδὲ
 ἀλλ' ὦ Τιτάνων ἀρίτε, τ' μὲν
 τοιούτων ἐλπίσαι· σὺ δὲ ἀλλ'
 ἡμῶν μοι ἀποκρίναι, ὃ μέλι-
 τος ἐπὶ τῷ ἰδέσθαι, καὶ μοι ἡμ-
 ἄπης αὐτὸ, ἡμῶν ἰσχυρῶς ἁ-
 μείβω ἀποδιδόναι αὐτὸ τῷ
 θυσίᾳ, καὶ περὶ τὸ λοιπὸν

ficeris, ut non solum ip-
 se non feris ulla ridicula im-
 perata, verum etiā ipse pos-
 sis alijs imperare: huic ut
 turpe quiddam de se ipso vo-
 ciferetur: illi ut saltet nudus,
 utq; sublata in humeros tibi-
 cina ter domum obambulet.
 An non hæc quoq; munifi-
 centiæ meæ nō exiguae sunt
 argumenta? Quod si causa-
 beris regnum hoc nec verū
 esse, nec stabile, inscitè tace-
 ris, quem videas meipsum,
 qui ista dilargior, exigui tē-
 poris imperium tenere. Ex
 his igitur quæ meæ faculta-
 tis est præstare, nempe de la-
 xillis, de regnando, de canēo
 do, deq; reliquis quæ modò
 recensui, audacter quæ vo-
 les petito, nihil veritus ne te
 ægide aut fulmine territem.
 S A. Atqui istis nihil mihi
 est opus, Titanum optime.
 Tu tamen illud mihi respō-
 deas velim, quod maximè
 cupiebam cognoscere: quod
 si mihi dixeris, satis magnā
 gratiam pro sacro persolveris, quin & in reliquam tem-

ἀφισμύσσει τὰ χρεῖα. Κρό. ἰρώ
 τε μόνον· ἀποπεινῶμασ' γὰρ,
 ὅρ' αἰδῶν εὐχῶ. **ΙΙ.** τί μὲν
 πρῶτον ἰκάνει, εἰ ἀληθῆ ταῦτ'
 ἔσται, εἰ πορὶ σὺ ἀκύνεσθαι, ὡς
 λατὺ δισβ' ἢ γρονώαλιν ἐπὶ
 εἰ Ρίαι, ἐκείνη δὲ ὑφίλαμεν
 πόν Δία, λίδον ἐπὶ ἀλλομεν
 αὐτὶ τῷ βρέφει, ἰδωκί σοι λα
 ταπιῶν· εἰ δὲ εἰς ἑλκίαν ἀφι
 κέμεσθαι, ὅθ' ἔλασέ τι τῷ ἀρ
 χῆς, πολίμω λρεκτένας, εἴτα
 αἰς τὴν Τάρταρον φέρον ἰοῖτα
 λι, πιδέσας αὐτόν σοι· καὶ τὸ
 συμμαχικὸν ἄπαν, ἐπίσειν
 λατὸ σὺ παρὶ τάτ' ἴσσι. Κρό. εἰ
 μὴ ἰερτῶν, ὅθ' ἔσθαι, ὅθ' ἔσθαι, καὶ
 μεθύων ἰοῖτα, καὶ λειδορῶ
 δαι τοῖς δισπόταις ἰπ' ὅθ' ἔσθαι
 σίας, ἔγνων ἄρ' ὡς ὀργισθῶ
 γῶν ἰφῶν δέ μοι, ταῦτα ἰρ
 τέσας, ἐκ αἰδῶν πολίον ἔ
 πω, καὶ πρισβύτῳ θέν. **ΙΙΙ.**
 λαγὼ ταῦτα, ὅθ' Κρόνι, ὅθ' ἔσθαι
 ἰμαυτῶ φημί, ἀλλ' ἠσίοδισ καὶ
 Ομηρῶ· ὅθ' ἔσθαι γῶν ἰπῶν ἔτι καὶ
 ἄλλαι ἀπῶν δὲ αὐτῶν σχι
 δῶν,

pus que debueris, condono,
S A T. Roga modò, equi
 dè respondebo, si fortè quod
 rogari, sciero. **S A C.** Il
 lud in primis, num uera sunt
 ista quæ de te audimus, quæ
 admodum deuorari liberos
 tibi ex Rhea natos, utq; clā
 illa subducto Ioue, saxum in
 fantis loco suppositum, tibi
 deuorandum tradiderit: dea
 inde puer adulum te regno
 expulerit, bello superatum,
 mox arreptum in tartarum
 præcipitarit, uinculis inie
 ctis tum tibi, tum omnibus
 copijs auxiliarijs quæ te
 cum in acie steterant? **S A.**
 Quid dixi? Nisi festum ce
 lebraremus, essetq; licitum
 inebriari, atque in dominos
 impune conuicia iácere, in
 telligeres profectò mibi per
 missum esse irasci, qui quidē
 istiusmodi roges, nihil reue
 ritus adeò canum ac senens
 deum. **S A C.** At ego hæc
 Saturne, non ex me ipso di
 co: quin & Hesiodus et Ho
 merus (nolo enim dicere) reliqui propè mortales omnes
 eadem

αἰν, ταῦτα πιπιδύκασαι πι
 ρί σοῦ. Κρί. ἴσα γάρ τι τὸν
 περιμύα ἱκάνεν, τὸν ἀλαξί-
 να, ὅγῃς τε πρὸ ἱμῶ ἰδύναται
 σκόπη δὲ ἔτω, ἵδ' ἴτις αὖ-
 ἐρπῃ (ὁ γὰρ βίην ἱπῶ) ὑπο-
 μύνησθ' αὖ ἱκάν' αὐτὸς καὶ α-
 φαγῶν τὰ τίκεται, ἃ μὴ τις
 θύγῃς ἔμ, καὶ ἀσβῆ ἀδύλα-
 φῶ περιπιδύκῃ, ἵδῃ; καὶ τῇ-
 τε γ' αὖ ἡν, πῶς ἀγχιόσσει λί-
 βον αὐτὸ βρίσαντ' ἰδύμεν, ἃ
 μὴ αὐάληκτ' ἔμ τὰς ὀδύν-
 τας; ἀλλ' οὔτε ἱππολιμύσα-
 μῃν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίη πλὴν ἀρ-
 χλὴν ἀφείλιτο, ἱκάντ' ἃ
 μου παραλόντ' αὐτῶ, καὶ
 ὑπικεύοντ' ἀρχεῖν. ἴτι μὲν
 γὰρ οὔτε πεπιδύκαμε, οὔτε
 ἱμ τῶ Τερτάρῳ ἔμ, καὶ αὐ-
 τὰς ἱρᾶς, εἴμας, ἃ μὴ τυ-
 φλὰς, ἵσπερ σμηρ' ἔ-
 τι. τί παθὼν δὲ, ὦ Κρό-
 νη, ἀγῶκας πλὴν ἀρχλῆν;
 Κρί. ἱγὺ σοι φράσω, τε μὲν
 ὅλεον γόρων ἔδῃ καὶ πιδύκα-
 γρὸς ὑπὸ τ' χεῖνε, ὦμ, διὸ καὶ
 περι-

eadem de te credunt. S A.
 An tu putas uet pastorem
 illum, uel hūc ampollosum,
 uerè quippiam de me fuisse?
 Rem ad hunc considera mo-
 dum. Est' ne quisquā homo,
 non dicā Deus, adeò duras,
 ut possit ipse uolens suos de-
 uorare liberos? nisi si quis
 esset Thyestes, qui ab impio
 circumuentus fratre comede-
 ret. Sed finge esse qui possit,
 qui fiat ut ignoret sese saxū
 edere uice pueri? nisi fortè
 dentibus sit huiusmodi, ut
 dolere non queant. Imò ne-
 que bello confliximus, neq;
 Iupiter per uim imperium
 occupauit, sed ego illi uolens
 et ultrò rectum administra-
 tionem tradidi, cessiq;. Por-
 rò neque uinctum esse me,
 neq; in tartaro esse, uel ip-
 se uides opinor, nisi prorsus
 oculis captus es, quemadmo-
 dum Homerus. S A C. Sed
 quid tibi accidit Saturne, ut
 imperium deponeres? S A.

Ego tibi dicam in summas

Senex iam et podagrosus quum essem ob aetatem (unde

KK 4 etiam

πικρὰ δ' αἰδέμεο ἰ πολλοὶ ἔ-
 κπεσαν· ὃ γὰρ ὁδωάμελ'ω διαρ-
 κῆρ πρὸς ἑὸν πολλῶν ἀδελ-
 φῶν τῶν νῦν, ἀλλ' ἂν αὖ πο-
 θὲν ἴδαι αἶσα καὶ λάτῃ, τὸν
 ἑσπερον δεικνύον, τὸς ἰο-
 κίμους, ὃ ἰσροσύνας ὃ βιάνας
 λατρεφλίγοντα, καὶ τὸ πρᾶγ-
 μα πάνυ ἰεργῶ δόξω, καὶ νῆ-
 υκόν· καὶ θύγῃω ἔμ σὺ ποιῶν
 τῷ Διὶ. καὶ ἄλλως δὲ, λαλῶς
 ἔχειν ἰδόναι μοι διακρίμασθαι
 τοῖς πασι μὲν ἔσι τὸ ἀρχῶν, αὖ-
 τὸν δὲ καὶ ἄλλ' τὰ πολλὰ ἰφ'
 ὁσυχίας, ὃ τὲ τοῖς δὲ καὶ μέλει
 χρηματίζοντα, ὅτι καὶ τὰ
 νικητῶν αἰτιώμεν ἰσχυρόμεν
 νιν, ὅτι βροντῶντα ὃ ἀστράπτου-
 ντα, ὃ χαλάσας ἰνίσι βάλλειν
 αὐτομαζόμενον. ἀλλὰ πρὸς
 θυμὸν ἴσα ἔτον ἡδίστον βίον
 διάγω, ζωότατον πίπτον τὸ νῆ-
 κτα, τῷ λαπῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἡλικιώταις πρὸς μυθελογῶν.
 ὃ δὲ ἄρχε, μυρία ἔχω πρᾶγμα-
 τα· πολλὰ ὀλίγα τέχνας ὁμί-
 ραι,

Etar, atque interim cum Iapeto reliquisque equalibus
 dijs confabulans. At regnat quidem ille mille districtus
 negotijs, nisi quod hos pauculos quos dixi dies mihi vi-
 sum

etiam factum est ut pleriq;
 mihi cōpedes esse finxerim)
 impar etiam uiribus ad tam
 multa huius ætatis facinora
 punienda. nam erat assidue
 mihi sursum ac deorsum cur-
 sitandum obarmato fulmi-
 ne, quo sacrilegos, periuros,
 ac raptores exureret. Eratq;
 negotium plenum laboris,
 quodq; iuuenē desideraret.
 Itaque mihi consulens, Ioui
 locum dedi. Quamquam ego
 alioqui recte facturus mihi
 uidebar, si^c partius filijs
 (nam erant) imperium, ipse
 pleramque uitam conuiujs
 per ocium traducerem, ni-
 bil necesse habens, neq; uo-
 ta facientibus operam dare,
 nec ab ijs qui contraria pe-
 tunt, molestia affici, neq; to-
 nare, neq; fulminare, neque
 grandinem aliquoties im-
 mittere. Sed senilem hanc
 ac iucundissimam dego ui-
 tam, meracius bibens ne-

ραι, ἰφ' οἷς ἄπορ, ὑπὲρ ἐλπίδας
 μοι ἴδοι, καὶ ἀναλαμβάνω τὸ
 ἀρχὴν, ὥς ὑπομνήσασαι τὰς
 ἀνθρώπους, οἷς ἦν ὁ ἱπ' ἑμοῦ
 βίβ', ἐπὶ τοῖς ἄσπερα καὶ ἀνύρα
 τα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς. ἐν
 τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἵτοιμασθε ἅπτε, καὶ
 ἑρμῆα ἱερὸν κοσμεύει, καὶ ὁ δὲ
 νος ἐρῶν ποταμὸν καὶ ποταμὸν
 μέλιθ' καὶ γάλακθ' ἀγαθοῖ
 γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἀπαντῶν.
 αὐτὰ μοι ἔκτετα ὅλγυα χρυσοῖ
 οἷς τῶν τε δυνάστεων, καὶ διὰ
 τῶν ἐπαύλας ἑρμῆα, καὶ ὡδὴ
 καὶ παιδία, καὶ ἰσομεῖα πάντα, καὶ
 δάματα καὶ ἑλσύνειροις ἑλσύνειροις γὰρ
 ἱπ' ἑμοῦ δόλθ' ἦν. ἰδὲ ἡ γὰρ ἡ,
 ὦ Κρόνι, καὶ τῶν ἑκατόν, ὡς τὰς
 δάματα καὶ παιδοτρίβας φι-
 λαύδωπον ἐκ τῶν μύθων ἐκάνει
 ποιῆσαι, τιμῶντα τὰς τὰ ὁ-
 μοιὰ πάσχοντες, ἅτε καὶ αὐτὸν
 δολοῦντα, μεμνημένον τῆς
 πίστεως. Κρό. ὦ παῦρ, ἡ γὰρ τὰ
 τοιαῦτα ληρῶν; ἰδὲ, οὐ λίγες,
 καὶ πάντοτε, πάλιν ἵτι μοι καὶ
 tatem: quod memor teipsam aliquando servitutem servisse,
 ac gestasse compedes, eos magnificeres, qui simili essent
 fortuna. SAT. Non tu desines istiusmodi nugari nu-
 gis? SA. Bene mones, itaq; desino. Quin illud etiam mihi

sum est excipere, in quibus
 recipio principatum, ut mor-
 talibus in memoriam redu-
 cam cuiusmodi fuerit me re-
 gnante vita, cū citra semen-
 tem citraq; arationem cuncta
 illis provenirent. Haud
 tum quidem aristæ, sed pa-
 nis paratus, carnes appara-
 te, ac vinum fluminum in-
 star fluebat, tum fontes mel-
 lis lactisq;, propterea quod
 mortales omnes probi esset
 et aurei. Hæc, inquam, mi-
 bi causa fuit cur exigui tem-
 poris imperium geram, atq;
 ob id undique plausus, can-
 tiones, lusus, æqualitas omni-
 bus servis æquæ ac liberis. ne-
 que enim me regnante quis-
 quam erat servus. SA. At
 ego Saturne coniecturam is-
 tam ad servos, et eos qui
 boias terunt, referrebā, quasi
 ob eam causam tibi fabula
 tribueret erga hos humani-
 tatem: quod memor teipsam aliquando servitutem servisse,
 ac gestasse compedes, eos magnificeres, qui simili essent
 fortuna. SAT. Non tu desines istiusmodi nugari nu-
 gis? SA. Bene mones, itaq; desino. Quin illud etiam mihi
 KK 5 responde

τὰ τοῦ ἀπὸ κέρειαι, τὰ πωτῶν αὐτῶν
 σὺν κέρει ἢ καὶ τοῖς ἐπὶ σὺ
 ἀνθρώποις; Κρί. καὶ μάλα,
 ἃ μὲν περὶ ταλαάντων γε καὶ
 μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλ-
 λά περὶ λαοῦν τὸ μέγιστον
 ὥς μὴ ἀνταδῶν ὅτι θύομαι, κα-
 δὲ λαοὺν αὐτὸν ἄσπετον ἰδύσθαι
 μένον τῶν ἁλλων. Π. οὐ γὰρ
 ἱκανοὶ παύοντες ὑπὲρ τινος
 γὰρ καὶ ἱππῶν αὐτοὶ ἰδέ-
 χουσι ἐντέλῃ; ὡς ἰγῶν, καὶ μι-
 ταξὺ λίγυλός τε, τινὲς δὲ τι
 ἰσχυροί, ἃ τίς ἵνα τῶν αὐ-
 τῶν ἱκανῶν τῶν χρυσολά-
 των ἢ ὁμῶς τῶν βίον
 ἀγαθόν, ἰδούσι σὺν παλαίῃς,
 οἷα ἱππῶν αὐτῶν ἀλλοῖς ἢ
 τῶν; Διὰ πᾶσιν γὰρ αὐ-
 τῶν, ὡς εἶπεν ἱππῶν, ἐπιδραμέ-
 σθαι, ὥσπερ τὸν πρῶτον αἰ-
 μαυράδην, καὶ αἱ ἐρῶνται ὅ-
 σπερ αὐτῶν ἀκρίματα αἱ ὑ-
 οὖς, περὶ τῶν μᾶλλον ἀπὸ γυναι-
 κῶν τὸ μέγιστον, ὡς εἰς ἀλλήλους
 ἱκανοὶ ἀμυλλώμενοι, εἰς ἃ
 δὲ ἰσχυροὶ, ἢ τὸ φιλο-
 νες, ἢ ἑαυτοὺς decertarent, quantam quisque maximam
 posset portionem auferre, ut qui ne in festo celebrando à
 luctu studio temperent, quin ipso etiam festo ad lucri ab-

responde, talis ludere, in usu
 fuit tui quoque seculi mor-
 talibus? S A T. Brat sanè,
 ac non depositis talentis, ac
 decem nummum millibus,
 quemadmodum vos facitis,
 verum ut plurimo nucibus:
 ne videlicet discruciaretur
 qui victus esset, ne se semper
 ploraret sese unum omnium
 non habere quod ederet. S A.
 Et rectè quidem illi. Nam
 quo tandem premio certas-
 sent ipsi talis, quum ipsi toti
 essent aurei? Itaque te lo-
 quente, tale quiddam mihi
 venit in mentem, si quis vo-
 num aliquem ex aureis illis
 uiris, in hanc nostram æta-
 tem adductum vulgo osten-
 deret, quid illi tandem eueni-
 ret? Nempe miserum (sat
 scio) discerperent, haud ali-
 ter incurantes, quàm in Pē-
 theum ὁ Κτενades, aut in
 Orpheum fœminæ Thrao-
 ciæ, aut in Αἰτῶνα κα-
 νες, interq; sese decertarent, quantam quisque maximam
 posset portionem auferre, ut qui ne in festo celebrando à
 luctu studio temperent, quin ipso etiam festo ad lucri ab-
 utuntur

κρῆδες δειν, ἀλλὰ πρίσσειον
 εἰ πολλοὶ συνεῖπον, πῶς ἴσ-
 τῶν. ἄτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λε-
 γούσης ἐν τῷ συμποσίῳ τὸ
 φίλαι, οἱ δὲ σοὶ τε λείδονται,
 ἢ δὲ μὲν δέον, καὶ τὸς λύβας συν-
 τρίβουσι, ἀσχετῶς ἐνιχε αὐ-
 τοῖς ὡς ἰκονίῃς πείδου. ἀτὰρ
 εἰπὶ μοι καὶ τόδε, τί δὲ πρὸς ἄ-
 βυτον εἴτε θύς ὢν, καὶ γέγων,
 ἐπὶ λαζάρου. τὸ ἀτρεπὶς κα-
 τὸν, ἐπὶ τῇ χιτῶνι πῆχ' ἵπκῶν
 τα, καὶ ὁ δὲ πρὸς πολλοῖς, καὶ δὲ μὲν
 ἵπκῶν πῆχ' ἵπκῶν καὶ τὸς λύβας,
 καὶ τὰ δὲ λείδονται καὶ γέγων
 καὶ ἀσχετῶς, καὶ οἱ λείδονται ἀ-
 μορφῇ καὶ ἀπὸ λείδονται, καὶ
 οἱ ἀσχετῶς ἵπκῶν πῆχ' ἵπκῶν, ὡ-
 σπερ οἱ πάντες γέγων καὶ τὸς
 ἀμφοτέρωθεν ἵπκῶν οἱ πολλοί,
 τῶν καὶ τὰς ἵπκῶν. ἀ γὰρ
 πρὸς βύθιον γὰρ ἵπκῶν, οὐδὲ
 ἐπὶ τῇ δὲ τῶν. κρῆ.
 πολλὰ μὲν ἀνὰ κρίνεις ὡς ὡ-
 τῶν, ἢ δὲ πῶς δέον. παρὲν
 καὶ γὰρ μοι κρίνεις ὡς ὡς
 ἵπκῶν

utuntur incrementum. Ita-
 que alij quidem ubi primis
 tiam immolāt, amicos in cō-
 uiuiio depraedantes. Alij uerò
 tibi conuiciantur, cum ni-
 hil ad rem pertineat. tum ip-
 sis comminuant tesseras, pe-
 rinde quasi illis sit imputan-
 dum, quod illi siapte sponse
 faciunt. Sed dic mihi es il-
 lud, quid tandem causae fuit
 ut deus usque adeò imbecillis
 ac senex, tempus inanissimū
 delegeris, cum iam
 nix omnia occupat, pluri-
 mus saeuit Boreas, cumq; ni-
 hil non gelu concretum est,
 arent arbores nude decussis
 frondibus, squalent horrētiq;
 uacua floribus prata, cum
 incurui contractiq; morta-
 les, perinde quasi extremo
 confecti senio, ad focum fer-
 me desident, interea tu festū
 diem agis? neq; enim accom-
 modam seni tempus, neq; sa-
 tis idoneum genio indulgen-
 tiis. SAT. Sed heus tu,

permulta quidem à me sciscitaris, cum potare iam oport-
 teat. Itaq; non exiguam temporis portionē tuis rogationibus
 mibi

ὅα ἑλίγον, ἃ παύον ἀναγκάσει
 μοι ταῦτα προσφιλισσέμεν. ὅ-
 τι οὐκ μὲν ἄφρονες αὐτῇ, οὐκ
 χάμιθα δὲ ἔδρα, καὶ ἐρετῶ-
 μεθ, καὶ ἰδὲ τῇ ἰλασθῆναι ἔδρα
 ἔωμεν· ἅτα περὶ δυνάμεν ἰς τὸ
 ἀρχαῖον ἰδὲ ἐκέρων, καὶ βα-
 σιλικαί χαριτενῶμεθ, καὶ πε-
 ρι ἀρχαῖον αὐτοῖς. οὕτω γὰρ αὖ-
 τῶ παρρησίαν ἱππευδύσκα-
 με, ὅ φησι, παλινπαιδάς τὸν
 γίγνεται γίγνεται. ἢ, ἀλλὰ
 μὲν δυνάστω ἀφῶν πῶν, ὅ
 Κρόνι, ὅτι μὲν ταῦτα, ἃ λινε-
 ῖται, ὅτι πίνωμεθ· ἱππεὶς γὰρ
 ἀπὸ κίπρου καὶ τὰ πρῶτα.
 ἡ δὲ μοι δοκῶ γραψάμεθ· ὅτι
 βιβλίον ταύτῃ ὁμῶν πῶν οὐ-
 νοσίαν· ἃ, τι αὐτοῖς ἡρώτεσα,
 καὶ οὐ πρὸς ταῦτα ἔλινε ἀπὸ
 κρίνου, παρὶξ αὐτοῖς ἀναγνῶνται
 τῶν φίλων, ἵσται· ἱππεὶς καὶ
 τῶν οὐκ ἰσται
 ἄξιαι.

ipse interrogarim, ὅτι quæ tu propitius responderis, li-
 teris prodita tradam amicis legenda, si qui sunt
 digni qui tua dicta accipiant.

mihi de festo perdidisti, dū
 ista mecum philosopharis,
 non admodum ad rem per-
 tinentia. Quare nunc istis
 tandem omisissis, convivium
 agitemus, plaudamus, ac li-
 beram agamus vitam. De-
 inde prisco more depositis
 nucibus, ludamus tesseras, ac
 reges suffragijs creemus, ip-
 sisq; ultro pareamus. Siqui-
 dem ad eum modum effece-
 rimus ut verū videatur pro-
 verbium quod dicunt, senes
 repuerascere. S A C. Imò
 cui ista quæ dicis, non pro-
 bantur Saturne, precor ut
 ei nec tum bibere liceat, cū
 sitit. Itaque bibamus, quan-
 do quidem ὅτι primo collo-
 quio satis à te respōsum est.
 Proinde uideor mihi rectè
 facturus, si nostram banc
 confabulationem, ὅτι quæ

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Saturnalia.) Saturno sacra fiebant. de quibus in primis Macrobius & Lilius Gregorius Giraldus de annis & mensibus. Hæc *ἑρπια* dicebantur à Græcis. Et primò uno die tantum, id est, XIII Id. celebrari solita: sed post in triduum propagata, primùm ex adiectis à Cæsare huic mensi diebus, deinde ex edicto Augusti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, à XVI igitur cœpta, in XXIII desinebant, quo solo feri antè consueverant. Sed sigillatiorū adiecta celebritas, in VII dies discursum publicum, & læticiam religionis extendit. Sed plura hoc loco de Saturnalium celebritate post Lucianum nostrum commentari superuacaneum uidetur.

b Alea in unionem.) Talus qui sex continebat, *ἑξά* dicebatur, & *ἵππος*, Latine senio: qui uerò unum, *ἑῖς* & *ῥῖπς*, id est, canis: Persio, canicula. Pollux binarium & quinarium in talis non fuisse scribit. Quoties uerò tali quatuor ita excidebant, ut diuersa esset omnibus facies, Venerius appellabatur iactus, idēq; felicissimus erat, ut docet in Amoribus idē Lucianus.

c Partitus filijs.) Saturni & Opis filij fuerunt Iupiter, Neptunus, & Pluto. Verùm Iuppiter Iunonem sororem suam eodem secum partu editam, uxorem duxerat, & cum Plutone Neptunoq; fratribus regnum partitus, Olympum sibi reseruans habitauit.

d In Pentheum Menades.) Pentheum regem Thebanum cum orgia, hoc est sacri Bacchi noua adhuc, & iam primùm incipientia prohibere conaretur, à matre & materteris alijsq; Menadibus in furorem actis, discerptum esse ferunt. De Penthei interitu habes in Bacchis Theocriti, Eidyllio, 23. tractatur idem argumentū in Bacchis Euripidis fusi. Quid, eandem fabulam exponit in 3. Metamorph. Huius etiam meminit Lucianus de morte Peregrini, in initio.

Α ἡ λέγου Κρο-
 νοςόλων, ἡ-
 γουμένης καὶ πρε-
 σβυτικῆς Κρί-
 νου, καὶ νεμεδί-
 τας τῶν ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ
 μὲν τὰς πέντε καὶ χροῦ πέντε,
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἐπεμψα, ἄλλο
 βιβλίον ἐγγράψας, καὶ ὡς εἶ-
 ὄτι ἐμμενέει ἐκείνοις τοῖς νό-
 μοις, ὅ αὐτοῖς ἐνοχέουσιν
 τοῖς ἐπιταμίαις, ἔλαβεν ἡ ἀπὸ
 ἐνταῦθα μεγάλη ἔργα, ὅμοι-
 ας ὡς πλείους ἐλάττω, ἵππος μὲν
 παρὰ νομῶν, καὶ ἀπὸ παλαιῶν
 οὐκ ἐστὶν τῶν προταγμα-
 τῶν ὡς ὅτις ἀνὴρ μὲν ποιεῖ
 σκεῖται, ὅτις ἐκείνους νεμεδί-
 τας ἀμειψόμενος, ἀλλὰ ὡς τὸν Κρί-
 νου αὐτὸν, ὅς με πρεσβυτικῶς νεμε-
 βυτικῶς ἐστὶν ἐκείνους, ὅτις ὅτις
 ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρεσβυτικῶς ἐγγυ-
 γότι ἐκείνους συγγενέμενος.
 ὅτις ὅτις πλείους, ὅτις ἀνὴρ μὲν
 πλείους,

rat autem neque compedibus vinculus, neque sine obside,
 qualens

Acc ait Cro-
 nosolon sa-
 crificus, et
 idem uates
 Saturni, ea-
 rumque legum conditor, quæ
 quidem ad festum pertinet.
 Quid pauperes facere oport-
 eat, id alio misso libro illis
 ipsis præscripsi. Neque dubi-
 to quin eas leges seruent, al-
 lioqui obnoxij futuri pœnis
 quæ grauissimæ decretæ
 sunt in eos qui minus parueo-
 rin. Vos autem diuites, uide-
 te ne hæc mandata præter-
 grediamini, neque negligatis.
 Nam si quis secus fecerit, is
 sciat se non me neglecturum
 legislatorem, sed ipsum po-
 tius Saturnum, qui me con-
 dendis festi sui legibus dele-
 git, hæc illic quidem in som-
 nis uisus, sed nuper cum uigi-
 lante palam congressus. E-

πλῆρες, εἶον αὐτὲρ εἰς ἡγυῖα·
 φοι, παρὰ τῶν λαοποιῶτων ποιη-
 τῶν παραδείγματι, ἐπιδείκνυται,
 πυνωτή, ἀλλὰ τῶν ᾧ ἀρπῶν ἔ-
 χε πᾶν τι κρυμμένον, ἵνα δὲ ἄλ-
 λα φανερὸς τι ὅν καὶ ἡσυχί-
 ρος, καὶ βασιλικῶς ἱεροσκό-
 πος, μερῶν ᾧ τοῖς δὲ ὠφελ-
 μεῖα ἢ ἔστι, πᾶν ἡσυχίαν,
 καὶ ταῦτα προσεγγίζουσι (μὴ
 ἀξία, ἵδμεν γὰρ μὴ σπουδαίον
 ἐπὶ σιωπῆς βαδίζοντα, ὡ-
 σπερ εἰκὸς ἦν διὸν, ἵγνη αὐ-
 τῶν τῶν αἰτίαν ἢ λύπης, ἢ-
 τος ἐστὶ με, ἢ ὡς τῶν πυνω-
 λυσχράντοιμι, ὅ καὶ τῶν ὡ-
 ρων μονοχρῆστων καὶ ὅδε ἡσυχίαν,
 καὶ βερόμεν πυνω, ἢ ἡσυχίαν
 λοι καὶ χῆρ, ἵγνη δὲ ἡσυχίαν
 πινωρῶν πυνω αὐτά. ἀλλ'
 ὅτι καὶ ἢ ἡσυχίαν πᾶν πυν-
 σιασθῶν, ἵγνη τῶν μὴ ἄλ-
 λος παρασκοναζόμενος, ἵγνη
 θύσασι, καὶ ὡς ἡσυχίαν, ἵ-
 μυντῶ δὲ αὐ πᾶν ἡσυχίαν
 μα ἵγνη, καὶ δὲ πυνωρῶν
 ἵγνη, καὶ τῶν ἡσυχίαν μὴ
 μὴ, καὶ διασῆσας, ὡς περ
 ῶ ἵγνη res non admodum ad festum instructas esse. Iam
 à tergo accedens, aureῖς prebensa, ac uellicata (nam hac

qualem cum pictores fin-
 gunt, exemplar à deliris poe-
 tis mutuati, uerum falcem
 quidem tenebat præcutā,
 cetera uero et hilaris erat,
 et ualidus, regioq; appara-
 tu. Atque hac quidem specie
 mihi uisus est. Ceterum quæ
 locutus est, planè diuina
 sunt, et in his hac digna
 quæ uobis prius exponam.
 Nā ubi me uidit animo mæ-
 stum inambulanti, mox
 intellexit, quippe deus, quæ-
 nam esset molestiæ causa,
 uidelicet grauior me ferre
 paupertatem, ut qui nō pro
 temporis ratione unicam ue-
 stem haberem, cum iā esset
 gelu, multusq; flaret Bo-
 reas, glacies ac nix, aduerso
 sus quæ ego minimè commu-
 nitus eram. Multo magis au-
 tem, quòd cum festum insta-
 ret iam proximè, reliquos
 uiderem apparātes quæ ad
 uictimas, quæq; ad conuiuia
 requirebantur, mihi ue-
 ro
 specie

μοι προσκάζαν ἑαυτὶ τι ταῦ-
 τα, ἴφρι, ὦ Κρονόφιλον, αἰτω-
 μῶς ἰεῖναι; ὃ γὰρ ἄξιον, ἱ-
 φλιν, ὦ Δίεπειτα, ἵναρ κατακα-
 ράτεις μὲν καὶ μακρὸν αὐθιγῶ-
 πον, ὑπερπλητύντας, καὶ μέντοι
 πρυφῶντας ἐς τὸ, αὐτὰς δὲ καὶ
 αἰεὶ συχνοὶ τῶν πιπαιδισ-
 μένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμυχανίᾳ
 σμύσμεθ; ἀλλ' ὃ δὲ σὺ, ὦ Δί-
 σπόλῃ, φίλεις πάντας ταῦτα,
 καὶ μῆτα νοσησάσθαι πρὸς τὸ ἰ-
 σόμεσθαι, τὰ μὲν ἄλλα, ἴφρι,
 ὃ ῥά διον ἀλλὰ τίς, ἰδέσθαι ἰκ-
 Κλωθεὺς, καὶ τῶν ἄλλων μοι-
 ρῶν πᾶσχι τι ἂν δὲ ἔστι τῆς ἰορ-
 τῆς, ἱπανορβώσεσιν ὑμῖν τέον
 παρῖαν. ὃ δὲ ἱπανόρβωσις ὅδε
 ἴσθαι, ἴδρι ὦ Κρονόφιλον, καὶ γὰρ
 ψορ μοι νόμος τεναίς, ἃ καὶ
 πράττουν ἰν τῇ ἰορτῇ, ὥς μὴ
 καθ' αὐτὰς εἰ πλάσσει ἱερῆ-
 ζεῖον, κεινωτοῖον δὲ ἱμῖν τῶν
 ἀγαθῶν. ἀλλ' εὐκ εἶδαι, ἴφρι.
 ἰγὰρ, ὃ δὲ ὅτι, διδιδάξμαί σιν, ἵνα
 τα ἀρξάμεθ· ἱδιδάσκοντο.
 εἴτα ἱπαιδὴ πάντα ὑπιστά-
 sed uobis sua bona impertiant. At non noui, inquam, le-
 ges conscribere. Quin ego, inquit, docebo te. Moxq̃
 ingressus, ordine me docuit. Deinde cum cuncta perdid-

specie sese mihi consuevit ὁ-
 stendere.) Quid istud sibi
 uult (inquit) Cronosolon? ui-
 dere mihi sollicitus. An non
 æquum, inquam, bere, cum
 impios ac scelestos homines
 opibus superfluctare, & solos
 delicijs frui uideam, ipse ue-
 rò, mecumq̃ complures alijs
 docti, cum inopia, summaq̃
 rerum penuria uitam degi-
 mus? Ne tu quidem bere cu-
 ras his rebus finem impone-
 re, & ad equalitatem reuo-
 care. Tum ille: Cætera qui-
 dem, inquit, haud facile fue-
 rit innovare, quæ uobis à
 Clotho reliquisq̃. Parcīs ac-
 cidunt: porro paupertatis
 malum uobis corrigam, quā-
 tenus ad festum attinet. Sit
 autem hæc corrigendi ra-
 tio. Abi Cronosolon, ac mi-
 bi leges aliquot conscribi-
 to, ostendens quid obseruan-
 dum sit in festo, uti ne diui-
 tes inter sese festū celebrent,
 sed uobis sua bona impertiant. At non noui, inquam, le-
 ges conscribere. Quin ego, inquit, docebo te. Moxq̃
 ingressus, ordine me docuit. Deinde cum cuncta perdid-
 cissēmi

ἴδω, καὶ ἀπὶ πάντων, ἴδω, καὶ
 ὅρμῃ τότε ποιῶσι, μάτρω ἰ-
 γὰ πῶ ἀρπῶ παύτω ἴδω
 πορὶ φῶ, ὅ γινώσκω αὐτῶν,
 τὸν γὰρ πατὴρ ἐκτεμῖαν πῶ
 πεικῶν, τὸν οὐρανόν, τὰς ἡ-
 πλῆσις μὲν συνάχουσιν, ὅπως
 αὐτῶν παρασκευάσωσι, ὡς ἀγῶ-
 ρισον τῇ μητρὶ οὐδ' αὐτοῖς ἢ
 ἐνυβόλῃς, βάκχῃ γυνώμι-
 νοι. τὰυτὰ ἐπέλκυσεν ὡς ἱε-
 ρῶς ἴχει ὅμῃ μὲν παραβαί-
 νειν τὰς ἐνομεῖς. Νόμοι πρῶ-
 τοι Μοῦσῃς καὶ δῖον, μὲντι ἀγῶ-
 ρισον μὲν τῇ δῖον πρῶτον ἰ-
 τὸς τ' ἱερῶν, ὅ ἴσα ἴς παιδῶν
 καὶ τρυφῶν καὶ θυμῶν. ὅ-
 ψοποιὶ μένοι, καὶ πῶμα πρῶ-
 γοι, ἐν ὅροις ἴσως. ἰσοτεμῖα
 πᾶσι ἐστὶν, ἢ δῖον ἢ ἱερόν.
 θῖσι, ἢ πῶσι ἢ πῶσι.
 ὅργισται, ὅ ἀγῶν καὶ ἡν, ὅ ἀ-
 πῶν, καὶ δῖον ὅ ἴσως. λογισ-
 μὲν παρὰ τῶν ἰσομετρίων
 Κρονίῃς λαμβάνειν, καὶ τῶ
 το ὅ ἴσως. καὶ δῖον τὸν ἀργῶ-
 ρισον ὅ πῶ ἰδῶτα ὅ ἴσως,
 καὶ δῖον ἀστυγραφίτῃ τῇ ἱε-
 ρῇ, καὶ δῖον γυνῶν καὶ Κρονίῃς,
 πῶδο, νέμειν ἱερῶν. Ne quis exer-

cissem: Et illud, inquit, illis
 dicto, nisi servarint hæc,
 cum ego profectò sine causa
 falcem hanc acutam cir-
 cumfero. Alioqui ridiculus
 sim, si cum patrem Cælum
 execuerim, non item castra
 ro diuites istos, quicumq; le-
 ges meas violauerint, ut iam
 euirati, Cybeli matri sese ad-
 iungant cum tibis ac cym-
 balis. Hæc ille minabatur.
 Quare rectè facietis, si le-
 ges non pratergrediamini.
 Lex prima: Ne quis quid in-
 tra festi tempus agno, neque
 publicum, neq; privatū, nisi
 quæ ad lulum, ad voluptatē,
 animiq; oblectationem per-
 tinebunt. Obsoniorum &
 bellariorum artifices soli in
 opere sunt. Aequalitas om-
 nibus esto, servis, liberis, pau-
 peribus, diuitibus. Irasci, in-
 dignari, minari ne cui li-
 ceat. Rationem exigere ab
 his qui res curant Saturnalia-
 tias, ne id quidē fas esto. Ne
 quis argenteum uestimentū ex-
 ceatur,

μηδὲ λόγους ἄσκησιν ὁ ἐπιδήμιον
 τυθάω, πάλιν αὖτε τοῖς ἀσκήτοις καὶ
 φαιδρῶσι, σκῆμμα καὶ παιδιὰν
 ἐμφαίνουσιν. Νόμοι δ' αὖτε οὗτοι·
 πρὶ πολλῇ τ' ἑορτῇ εἰ πλέοσι
 γραφόντων μὲν ἱερὰ πινάκων
 ἐκαστὸν τῶν φίλων τῶν τε φίλων, ἱ-
 χέων δὲ καὶ ἀργύριον ἱερῶν
 μὲν, ἱερῶν τῶν κατ' ἱερὰ πρὸς
 σιόντων, τὸ δὲ κατὰ, καὶ ἱερὰ.
 ταῦτα δ' ὅστις πῶν πόρτῳ, καὶ
 ὅσα παχυτέραν ἢ κατ' αὐτὰς
 λατρεῖται, καὶ τῶν ἀργύριον
 ἀπὸ λίγων· ταῦτα μὲν πρὸς
 ἑσθλῶν, τῇ δὲ πρὸς τῇ ἑορτῇ, λα-
 θάρσιον μὲν τε περὶ φρίδου,
 καὶ ἵνα καὶ τῇ φιλικυνείᾳ ἡ δὲ
 εὐκλείας μετὰ λογία καὶ φιλερ-
 γυρία καὶ φιλοπόνησις, καὶ ἵνα
 ταῦτα ἅλλα σῶσινα τοῖς
 πλείοσι αὐτῶν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ κατὰ
 ἑσθλῶν πῶν εὐκλείας ὁδὸν γάσονται,
 θυόντων Διὶ πλεῖστα δόται, καὶ ἑρ-
 μῇ δώταί, καὶ Ἀπόλλωνι μεγα-
 λυτέρῳ. ὅσα πρὸς Διὶ δώται ὁ-
 ψία, ἀπὸ γιγνόμενῳ μὲν σφί-
 σι τὸ φιλικὸν ἐκείνῳ πινάκων.
 κατὰ.

ceatur, necne literis operam da-
 to, aut recitato, nisi si quæ
 sint urbana lepidaq; quæ di-
 cacitatem respiciant ac iocum.
 Lex secunda: Multo ante fe-
 stum diuites singulorum a-
 micorum nomina in tabella
 scribunt. Porro pecuniam
 paratam habent ad deci-
 mam partem annuorum fru-
 ctuum. Præterea quicquid
 illis superest uestium, et quic-
 quid est culinis pinguioris,
 quam ut ipsis conveniat. Ad
 hæc argenteorum vim non
 modicam. Atque hæc quidē
 in promptu sunt. Cæterum
 ante solennitatē a porcellis
 circumagitor, atque ex æ-
 dibus eneiuntor sordes, aua-
 ricia ex quaestus, ex si quæ
 id genus alia sunt plerisque
 diuitum domestica. Deinde
 ubi domum perpurgarint,
 tum rem diuinam faciunt
 Ioui diuitiarum largitori, ac
 Mercurio munifico, atq; A-
 pollini magna donanti. De-
 inde circa uesperam tabulam

illam amicorum nomina tenentem relegunt. Distri-
 butis

ἐκ τῶν ἀνέμων δὲ αὐτοὶ ἔχοντες
 ἀξίαν ἑκάστου, πρὶν ἢ λυπεῖσθαι,
 συμπίπτειν τοῖς φίλοις.
 εἰ δὲ ἀποκαμίζοντες, μὴ πλεονάζειν
 τριῶν ἢ τετραγώνων, εἰ πιστότατοι
 τῶν εἰκελῶν, ὅσα προσβύταται.
 ἡ γὰρ ἡμετέρα δὲ ἡ γράμματις
 ἐστὶν, ὅτι τὸ συμπίπτειν, καὶ ὅσοι,
 ὥστε μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύουσιν
 τὰς διακρίσεις, αὐτοὶ δὲ εἰ οὐκ ἔστι,
 μίαν ἐν ἑκάστῳ πρὸς τὸν ἀπο-
 τριχόντων, ἀπαλειφόντων δὲ
 μηδὲν πλείον. τοῖς περὶ αὐτῶν
 μέλει διαπλάσιον πάντα συμ-
 πτώσιν ἄξιον γὰρ διακρίσεις
 εἶναι, τὰ ἐπὶ τοῖς ἀνέμοις λεγόμενα,
 ὥστε μετρίως καὶ ὀλίγιστα ἔσθαι.
 ἰσχυρὸς ὅμως καὶ μετρίως
 μηδὲν συνιστάμεν, καὶ ἡ
 ἰσχυρὸς τὰ συμπίπτειν. πλείον
 οὐδὲ πλείον καὶ συμπί-
 ττω, καὶ ἡ ἰσχυρὸς κρείσσον ὁ
 πλείονος ἢ ἰσότης. ὅτι αἱ τὰ
 συμπίπτειν προσεχόμεναι φε-
 λασίαν καὶ μηδὲν, καὶ μὴ ἀ-
 νεια ἰσότης ἐπὶ τῇ ἀσφαλείᾳ, ὅτι
 πρὶν

bulis autem pro cuiusque di-
 gnitate muneribus, ante so-
 lis occasum amicis mittun-
 to. Porro qui deferat, ne plu-
 res, tribus quatuorve sunt,
 atq; hi certissima ex famu-
 lis fide, iamq; natu grandes.
 Asscribatur autem in literis
 & quid mittatur, & quā-
 tum, ut ne utrique suspectos
 habere possint eos qui per-
 ferunt. Atque ipsi ministri
 unico quisq; calice epoto, do-
 mum recurrunt, neq; prae-
 terea quicquam ab eis postu-
 lant. Deestis omnia dupla
 mittuntur. Nam hoc æquum
 est & geminam accipere por-
 tionem. De muneribus quā-
 modestissima simul & quā-
 paucissima verba fiunt, ne
 que graue quicquam in lite-
 ris quisquam asscribit, nec
 odiose laudato quæ mittun-
 tur. Diuiti diues ne quid mit-
 tito. Neq; locuples Saturna-
 libus æquali sorte quempiā
 conuiui accipito. Ne quid

eorum quæ in hoc deprompta fuerint ut mittantur, seruan-
 to. Neque cui muneris poenitentia subito. Quod si quis anno

πέρυσιν ἀπολαμῶν, δὲ πὺτὸ
 ἄμοισθ' ἑαλίτη, ἀπολαμῶν
 ἔτι τὸν ἑαλίτην. διαλυθέντων δὲ
 εἰ πλέσσει ἢ χρεία ὑπὲρ τὴν φί-
 λων τῶν πονηρῶν, ἢ τὸ ἐν τῷ
 κίον, εἰ τινὸς καὶ καὶ τὸ τοῦ ὀφεί-
 λοντος, ἑαταβχλῶν μὴ ἔχον-
 τος καὶ ὅπως, πρὸ πάλαι μελί-
 τας αὐτοῖς εἰδῶναι, εἰ τὸ μάλισ-
 τα δίδωται. ἀπὸ τῶν δὲ καὶ τῶν
 λαμβανόντων μιμνήσκονται,
 καὶ τὸ πικρὸν, εἰ τῶν αὐτῶν, καὶ
 γὰρ δοκίμω. εἰς ἀμφοτέρους, ὃ
 λαγῶν, ὃ ἔστι πικρὸν, καὶ
 νῦν δὲ πρὸς μὴ δοκίμω. μολ-
 τὰς κρινικὰς δωρίδας εἰς γέ-
 λω, καὶ φιλίππων, ἀντιπικρὸν
 τῶν ὃ ἐπὶ τῷ πλεονεξίᾳ, ὃ καὶ
 πικρὸν καὶ μελῶν βέλτιον ἢ πα-
 λαῖον, εἰ τι οὐκ ἔστιν ἢ συμπο-
 τικὸν ἢ, ἢ αὐτὸ οὐ γράμμα,
 εἰ ποῖον αὐτὸν δίδωται, ἢ ἔτι λαμ-
 βαίνει τὸ πλεονεξίᾳ πάλιν φαι-
 δρῶ τῷ προσέπῳ, καὶ λαβὼν
 αὐτογινώσκῃ τὸ οὐδὲν. ἢ μὴ δὲ
 ἀπὸ δόταται, ὃ ἀπορρίψῃ, ἴσω τῷ
 τῷ ἀφ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἰσότητος,

dum hilariq; vultu accipio, acceptum protinus perlegi-
 to. Quod si recusarit, reieceritue, sciat sese his quæ de falo-
 ce minatus sum, obnoxium esse, etiam si miscrit quicquid

alioqui

superiore peregrè fuit, eaq;
 causa munerū expers fuit,
 et illa accipio. Quinc etiam
 pro tenuibus amicis æs alie-
 num diuites solvunt: atque
 etiam conductarum ædium
 precium. si qui fortè et hoc
 debent, neq; sunt solvendo.
 In summa uerò, multo antiè
 illud illis esto curæ, ut cogno-
 scant qua re maximè his sit
 opus. Rursum qui accipiunt,
 ne de missis donis ut exiguis
 queruntor: et quicquid mit-
 tetur, qualecunque fuerit, id
 magni ducunt. Vini cadus,
 aut lepus, aut pinguis avis,
 inter munera Saturnalia
 ne habentor. Neve Saturna-
 lia dona in risum vertuntor.
 Remittito incissum diuiti pau-
 per: si doctus est, libellum
 aliquid ueterem, aut si quid
 ipse conferisset, quod fauili
 sit omnis, et cōuiuijs accom-
 modum, qualecunque poeue-
 rit: atq; id diues læto admo-
 dum

ἑξῆς πέντε ὅσα ἔχρω . εἰ δὲ
 ἄλλοι, οἱ μὲν τιφάους, οἱ δὲ λι-
 βανώδεις χόνδρας περιπόντιον.
 εἰ δὲ πέντε ἰδιότα, ὃ ἄργυ-
 ρον, ὃ χρυσόν, παρὰ τὸν δού-
 ναμιον, πέντε πλεσίω . τὸ δὲ
 περιπόντιον ἔστω ὁμιότιον, καὶ ἡ
 παλαιὰ ἐμβολία εἰς τὸ ἐν-
 σκαφόν τὸ Κρόνον . οὐδὲ πέντε,
 ὅτι τὸν ὅτι δόξαν πλεονάς πα-
 ρὰ τὸ πλεσίω ἀπεκρίνω, τὸ
 ἐκρίνω εἰς τὰς χεῖρας, ἡ δὲ
 λατρία διακρίνω καὶ περὶ
 καὶ δὲ νόμοι ἐν περὶ καὶ δὲ
 δὲ δὲ, ἐπὶ τὸν τὸν τὸν τὸν
 πλεονά . τὸ δὲ πλεονά, ἡ δὲ
 ρυα καὶ πλεονά ἔστωσαν, ἡ δὲ
 δὲ ἡ δὲ τὸν τὸν τὸν τὸν . ἡ
 ξίωμα ἡ γένεσι, ὃ πλεονά ὁ δὲ
 γον σιωπῶν εἰς πλεονά .
 εἰς τὸν τὸν πλεονά ἀπεκρίνω
 καὶ ἡ δὲ πλεονά τὸν πλε-
 σίω, ὃ τὸν τὸν ἡ δὲ πλεονά ὁ δὲ
 πλεονά, ὃς μόνον δὲ τὸν πλεονά
 ἡ δὲ τὸν τὸν . καὶ ἡ δὲ
 πλεονά ἀπεκρίνω, εἰ δὲ πλεονά
 καὶ ἡ δὲ μὲν μὲν μὲν ἀλλὰ μὲν
 δὲ

alioqui mittendum erat. Por-
 rō reliqui, coronas alij, alij
 tburis frustula mittunt. Quod
 si pauper aut uestem,
 aut argētum, aut aurum su-
 pra facultatem diuiti mise-
 rit, id quidem quod missum
 fuerit, publicum esto, confla-
 tumq; in Saturni thesaurū
 inferior: ipse uerō pauper
 postridie plagas à diuite, ma-
 nibus ferule suppositis acci-
 pito, non pauciores quinqu-
 ginta supra ducentis. Leges
 conuiales: Lauandum est
 ubi linea sex erit pedū. Ante
 lauandum, nucibus ac ta-
 lis lusitandum. Vbicūq; ca-
 sus cuique locum dederit, ibi
 accumbito. Dignitas, aut
 genus, aut diuitiæ, parū mo-
 menti habento ut prius ali-
 cui ministretur. Eodem de
 uino omnes bibunto, neque
 profit diuiti si causetur uel
 stomachi uel capitis dolorē,
 ut ideo bibat & de meliore.

Carniū omnibus æqua por-
 tio. Ministri ne cui quid fa-

uore danto, neq; contantor, neque prætermittunto, donec

L L 3 ipsis

δι' ἐραδυνώτῃσιν, μηδὲ παρα-
 πιμπνέτωσαν, ἵνα ἂν αὐτοῖς δο-
 κῇ, ἐπίστασθαι καὶ ἀποφύγεσθαι. μη-
 δὲ τῷ ᾧ μὴ μὴ γὰρ, τῷ ᾧ πομ-
 δῶ μικρὰ παρατίθεται, μηδὲ
 τῷ ᾧ ἰμερὸς, τῷ ᾧ ἄγνῳ
 οὐκ, ἀλλ' ἰσότητι ἐπὶ πάντων.
 εἰσυχέας ὅθεν διδρασκέτω ἐν πτω-
 χων πῶς ἐστὶ κατὰ, καὶ ἱλατῶν
 ἐν τῷ διαπνέτω, καὶ ἐπ' ὅθεν
 τῶν ἐπακρίτων. καὶ ἑυκρινέως
 πικρῶς, καὶ ὁρίσθαι περὶ χερσίν,
 ὡς τις ἰδίᾳ, φιλοῦσθαι. πάν-
 τες πάντοι προπινέτωσαν, ἢ ἰ-
 θύλῃσι, προπινέτω καὶ πλεονέκῃ.
 καὶ ἰκαρῶν ἐστὶ πίνων, ἢ
 τις μὴ δύνῃσιν. εἰς τὸ συμπό-
 σιον μὴτι ὀρχηστῶ μὴτι ἑλθε-
 ριστῶ αὐτὸς ἄγων, ἄρτι μὲν
 θάνατον ὁρίσθαι. ἢ τις ἰδίᾳ,
 σκώμμασι καὶ μίτρῃ ἐστὶ, τὸ
 ἄλυσιν, ὡς πάντοι πικρῶς
 σαρὶ καὶ ἑλκῶν. ἢ τις ἰ-
 ἀργυρίῳ πικρῶς, ἄσθῃς ἐν
 τῷ ὕδατι ἐστὶ. καὶ μελῶ-
 ν, καὶ ἀπὶ τῷ ἱκατῇ, ἐπὶ τῷ
 βύλῃ. ἰπῶν ᾧ τὸς αἰκίταις ὁ
 πλεονέκῃ ὁ δὲ καὶ, διακινέτω
 το quisque & abito cum uoluerit. Porro cum diues fa-
 milios suos conuiuio accipiet, tum amici quoque una cum
 ipso

ipsum uisum fuerit, quæ tollen-
 da erunt. Neque huic quidē
 magna, illi uerò perexigua
 apponunt. Neue huic coxa
 suis, illi maxilla apponitur,
 sed in omnibus æqualitas e-
 sto. Pocillator acutis oculis
 unumquēque obseruato, mis-
 nus tamen berum. Acutius
 etiam exaudito. Calices om-
 nis generis sunt. Ad potan-
 dum inuitare si quis uolue-
 rit, ius esto. Omnes omnibus
 præbibito si libeat, ubi præ-
 biberit diues. Neque quisquā
 bibere compellitur, qui non
 ualeat ad computationem.
 Ne liceat ipsis neque saltato-
 rem neque citbarcedum in-
 ducere, nisi qui nuper disce-
 re cœperit. Quod si cui libe-
 at dieterijs uti, liceat: sed ha-
 tēnus adbibetur modus,
 ut ne sint molesta. Super om-
 nia, pro nucibus ludunt ta-
 lis. Si quis deposita pecunia
 talis luserit, in posterum us-
 que diem ieiunato. Et mane
 ipso

καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ τὰς νό-
 μους τὰς ἐκαστῶν πλο-
 σίων ἐγγράψουσιν ἐν χαλκῷ
 τῷ αὐτῷ, ἵνα μὴ μεταλλάξῃ. Ὡ-
 σὶ δὲ καὶ ἀπογγινώσκουσιν, καὶ
 ἡ δόξα αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν αὐτῶν ὁ
 πλοῦς, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν
 αὐτῶν ὁ πλοῦς, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν,
 ὅτι ἐστὶν αὐτῶν ὁ πλοῦς, καὶ ἡ
 δόξα αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν αὐτῶν ὁ
 πλοῦς, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν, ὅτι
 ἐστὶν αὐτῶν ὁ πλοῦς, καὶ ἡ δόξα
 αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν αὐτῶν ὁ πλοῦς.

tur, abominanda sunt quæ illis cum euentura.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Porcellis.) Olim publice lustrabantur domus, porcello
 circumactis. b Geminam accipere.) Milites dupliciter annu-
 cupati, dupla stipendia merent. Idē Lucianus ἱππομαχοῦ ἱπποῦ
 γὰρ, πάλιν διπλοῦς ἐστὶν ἄρ. c Bihat de meliore.) Fortē legen-
 dum ἀπομαχοῦς, ut uertit Frasinus alioqui si leges ἀπομαχοῦς,
 sentus erit, priusq; bibat diues.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κρυπταί.

Εἰς Κρόνον καί-
 ρην.

ΓΕΓΡΑ-
 φην μὴ ἵ-
 σῃς με καὶ
 πρίσθον δὲ
 λόγῳ ἐν αὐ-
 τῷ.

αὐτῷ, καὶ ὡς ἐπὶ πτωχίας ἐστίν.

EPISTOLÆ

Saturnales.

Ego Saturno Sa-
 lutem.

Quidē et an-
 tea tibi scri-
 psi, signifi-
 cās quonam
 in statu es-
 se quemadmodū ob inopiā

LL 4

mibi

διωδύοιμε, μόνος ἄμειρος ἄ-
 ναι τ' ἱερῆς, ὅν' ἐπύγυλλας.
 ἴτε καὶ τὸ πρῶτον (μῆνυσ-
 μαί γδ') ἀλογώτατον εἶναι, τὸς
 μὲν ὅμων ἐκ βραχὺν καὶ τρα-
 φῆν, ἀκ κειννοτάτας ὡν ἴ-
 χουσι, τοῖς πενιτέρεσι, τοῖς δὲ λι-
 μὲν διαφθέρειν, καὶ ταῦτα,
 Κρατὶν ἐν τῷ τῶν. ἰπὰ δὲ
 μοι τότε καὶ ἀντιπίπτειν,
 ὅ γε σῶμα δὲ αὐτῶν αὐτῶν αὐαμ-
 νῆσαι σὶ τ' αὐτῶν, ἵχρῶν γάρ
 σι, ὃ ἄρτι Κρόνι, τὸ αὐτῶν τ'
 το ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐν
 τὸ μῖτον ἄπασι ἐκβαλόντα,
 ἵπτατα ἐκδοῦν ἡγήσεται. ὡς
 δὲ νῦν ἵχρῶν, μετ' ἡμῶν δὲ ἀμ-
 λος, ὡς ὃ παροιμία φησι, μετ' ἡ-
 λον δὲ τραγικὸν ὑπεκρῆναι
 ἐννέου, βατὲρ μὲν τοῖς πο-
 δῶν ἵπ' ὑψηλὰ βιβηκότα, εἴς τε
 αἶσιν εἰ τραγικὸν ἱμβάτ'· ἐλ-
 ἴτρεσ αὐτοπόδ' ἴτω. εἰ τοῖ
 σιν βαλίσσαι εὐτὼς ἵχρῶν, ἵρῃ
 ὅτι ἀναγκάσιον αὐτῶν· ἄρτι μὲν
 ὑψηλῶν, ἄρτι δὲ ταπεινῶν γυνί-
 ναι,

calceamenta, altero uerò sic incalceatus. Is si ad hunc mo-
 dum instructus ingrediatur, uides necessario futurum,
 ut nunc

mibi periculum esset, ne so-
 lus omnium expers relinque-
 rer solennitatis quam indixi-
 sti. Addidi et illud (nam
 memini) iniquissimum esse,
 si nostrum alij opibus ac de-
 licijs superfluerent, nihil ex
 suis facultatibus impertien-
 tes pauperioribus, alij ruro-
 sum fame contabescerent:
 atq; id quidem instantibus
 Saturnalibus. Verum quo-
 niam tum ad meas literas ni-
 hil respondisti, operæ precii
 existimaui, te denuò hsdem
 de rebus commonefacere.
 Tuum erat, optime Satur-
 ne, sublata hac rerum inæ-
 qualitate, bonisq; in medio
 deposuis, postea celebrandū
 festum edicere. Nam uti nūc
 res habent, formica cameo-
 lus, quemadmodum aiunt
 prouerbio. Quin magis tra-
 gædiæ histrionē animo con-
 cipe, qui altero pede præal-
 tis cothurnis sublimis insi-
 stat, cuiusmodi sunt tragica

EPISTOLÆ SATURNALES. 905

θαυ καὶ ἰπότερον καὶ πόδα
 προβάλλον. τοῦτο τοῦ ἑξὺ τῷ βίῳ
 ἡμῶν τὸ αἰτεῖται. καὶ εἰ μὴ ὑπο
 ἀντοῦ αἰνιγμέναται, τὴ τύχῃ
 κορυφαίως, ἐν τραγωδίᾳ τοῦ ἡ
 μῶν, εἰ πολλοὶ δὲ πρὸς ἡμῶν χα
 μαῖδα λίζονται. διωκόμενοι αὖ,
 οὐκ ἴσθι, μὴ χάριν αὐτῶν ὑπο
 κρίνειν καὶ διαβαίνειν, εἴ τις
 καὶ ἡμῶν ἐννοεῖται παραπλη
 ρίως ἐκείνους. καὶ τοὶ ἀνδρῶν τῶν
 ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ πα
 λαιόν, ἐπειδὴ ταῦτα ἡμῶν τοῖς ἀν
 θρώποις τὰ πρῶτα γὰρ, οὐκ ἔτι
 μετακρίνεται. ἀλλ' ὅμως γὰρ
 ἄσπορος καὶ ἀνύρετος ἴφους
 αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δῆλον ὅτι
 τοῖς ἐκείνων ἐκείνων, πόσα
 μεῖ δὲ, εἰ μὴ οἶνον, εἰ δὲ γά
 λα, εἰ δὲ μέλι καὶ μέλι ἐξήρην.
 τὸ δὲ μέγιστον, αὐτοῖς ἐκείνους
 φασὶ τὰς ἀνθρώπους χρυσοῦς
 εἶναι, πρὸς αὐτῶν δὲ μὴ τὸ πα
 ράπαν αὐτοῖς πλεονάζειν.
 ὅμως δὲ αὐτοὶ τῶν δὲ μέλι
 δὲ αὖ ἐκείνους ἀποκρίμεν,
 ἀλλ'

ut nunc excelsus sit, nunc hu
 milis, prout hunc aut illum
 pedem vicissim promouerit.
 Nec minor est in uita nostra
 inaequalitas, dum illi cotbur
 nis sulti, adornante fortuna
 tragedias in nos agūt. Con
 trā magna pars pedibus at
 que humi ingredimur, quā
 et ipsi, scias uelim, nibilo
 deterius illis fabulam agere
 possumus, atque ingredi, si
 quis nos quoque ad eandem i
 stum modum adornarit. At o
 qui ex portis audio, nibil ha
 rum rerum inter homines
 fuisse olim, quum tu solus ad
 huc imperium teneres: ue
 rum tellus illis cura serendi
 arandiq; laborem bona pro
 gignebat, coenam unicuique
 paratam, uel ad satietatem
 usque. Porro flumina par
 tim uinum, partim lac, erāt
 autem et quæ mel mana
 bant. Quodq; est omnium
 maximum, aiunt illos ipsos
 homines aureos fuisse, cate

rum paupertatem procul ab illis absuisse. Nos contrā
 non satis idonei sumus qui uel plurimum uideri possimus,

EPISTOLÆ SATVRNALES. 707

καὶ τὰς ὁμοίας ὀνειροπολῶν, ὃ
 ποῖον ὄβελος τίνασθαι γίνου-
 το, ὥς ἔχει μὲν ἄρτων γῆρ ὃ
 ἀλφίτων ἱμπίπλησμεν κα-
 βούλει, κάρδαμον ὃ θυμόν ὃ
 ἑρπαιμον ὃ πτέρυγον ὃν. ὃ τει-
 νικὴ ἰχθυα, ὃ κρήνη, ἀλλὰ τῶν
 καὶ μίλποισιν ἐν τῷ ἰσοδύνα-
 μόν, ὃ τὸ ὕψατον, αὐτὸς γὰρ ἰ-
 κήναις ἐκλινόμεν τὰς πλοῖαις,
 μή μόνον ἀπολαύειν τῆ ἀγα-
 θῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίσμων τοσού-
 των χρυσία, χεῖναι γὰρ ὁμῶν
 πάντων ἐκλεπτοσύνη. ἀπὸ
 ὅ μαίμων, ὅσα ἡμῶν ὑπὸ σὺ
 διαβρυνῶν, ὅτι αὖ αὐτὰς ἀ-
 νιστρεῖ αὐτὰ γὰρ πάντως ἀ-
 πιλύμνη, καὶ πῶς τῆ χρεὶς δια-
 φέρεται μὲν, ὅ μιν δυνάμει
 ἐκλινόμεν, ὃ ἰν ταῖς κοι-
 τίαι καὶ λίσσαι, εὐρῶσι πολλῶν
 ἐκλεπτοσύνη. καὶ μὴ καὶ δεπνί-
 σιν ἱκαστε, ἄρτι μὲν τίνασθαι,
 ἄρτι ὃ πέντε τῆ πρῆτοις παρὰ
 λαμβανόμεν, μὴ μὲν ταῖς ὃ
 νικὴ ἰχθυα τῆ δεπνῶν, ἀλλὰ ἐν
 τῷ δημοτικῷ τῶν, ὥς ἰπὶ σὺ με-
 τήν τῶν ἀπολαύει. καὶ μὴ τῆ ἰμπε-
 ροῦ παρὰ, quo hi temporib. cōiuvia peraguntur, uerūm
 popularius, ut æqua sit omnium portio, neq; ut hic opsonijs

les, somniorum coniecturas
 interpretari, sicunde forte
 quatuor oboli contingant,
 quò uidelicet pane polenta-
 ue expleti dormire quea-
 mus, nasturtium, aut porrū,
 cerāsue, aliūmue opsonij
 uice arrodentes. Aut hæc igitur
 Saturne ad æquabilitate
 uitæ mutes corrig. neq;
 necesse est: aut quod est pos-
 tremum, illis ipsis interdi-
 cas diuitibus, ne soli bonis
 fruantur, uerūm ē modijs
 auri tam multis uel beminā
 in omncis nos dispergant.
 Porro ex uestibus, si quas iā
 à tineis exesas, citra suum
 incommodum dare possint,
 malintq; hæc prorsus uetuo-
 state situq; peritura, nobis
 dare qui induamur, quàm si
 nere ut in cubilibus ac scro-
 nijs multa carie computres-
 cant. Præterea ut cœnent
 singuli, nunc quaternis, nūc
 quinīs pauperibus ad conui-
 uium adhibitis. Haud isto
 ingurgi-

ἰδιότητι δὲ τῇ ὀλιγομίει τῇ ἐπι-
 μιλήϊ, ὧν καὶ κινεῖται διαφέρειν
 πῶθ' αὖ ἐπὶ τῶν βλατισμῶν
 μῶν, ὥς σπυλῶνσι θυνοσφί-
 κῆς μελὶν διαφέρειν· πᾶσι δὲ
 δὲ αὐτῶν τὰς ὁραίας καὶ ἡ-
 μάτας, ὥς ὑπὸ πύλαις, ὧς Ἀχιλ-
 λείας ὧς ὑπὸ πύλαις ὄντομαί, ὧς
 μεταξὺ ὄντομαί σφίσι τὸ ἐκ
 πύλαις, φαλακρὰς γίγνεται,
 ἐπὶ πύλαις τῇ κίμωνι, καὶ πύ-
 λαις γύμνῳ ὄντομαί, καὶ ὡς πύ-
 λαις ὡς πύλαις τὸ σφίσι τὸ
 γύμνῳ, καὶ παρὰ τῆς ὡς πύλαις
 πύλαις ὡς πύλαις, καὶ ὡς πύλαις
 τῶν, τὸ μεταξὺ ὡς πύλαις καὶ γύμ-
 νῳ ὡς πύλαις, καὶ πύλαις τῶ-
 ντων ὡς πύλαις, καὶ ὡς πύλαις
 σφίσι τὸ ὡς πύλαις φιλανθρωπίας τῶν
 φιλανθρωπίας, ὡς τὸ καὶ πύλαις
 καὶ μεταξὺ δίδοναι ὡς πύλαις
 τῶν μετρίων.

Unitq; in commune diuites esse, nobis quoq; quan-
 tum æquum est impartientes.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Formicæ tales.) In Septentrionali Indix regione, for-
 micæ cornutæ & pugnacissimæ esse feruntur, aurumq; ex ter-
 ræ cauernis egerere atq; cumulare. Ipsis color felium, magni-
 tudo luporum Aegypti esse dicitur. Indi id aurum in maximo
 iclis

indiligentia ita ab optimis
 muribus perforetur, ut cris-
 brum uideri possit, nihilq;
 differat à casse uenato-
 rio: utq; formosi illorum co-
 mati; puelli (quos Hy-
 acinthos, aut Achilles, aut
 Narcissos appellare solent)
 dum ipsis poculum porri-
 gunt, subitò defluente co-
 ma calui fiant, & acutam
 edāt barbam, cuiusmodi in
 coma dysindaci solēt Sphero-
 nogones, quibus à cuncta
 barba nomen inuentum
 est: utq; uertex illis asperis
 ac pungentibus pilis sit bar-
 bus, reliqua capitis parte nu-
 da. Hæc atque his etiam plu-
 ra illis imprecabimur, nisi
 desinant usque adeò suis pri-
 uatim studere commodis, ne

EPISTOLÆ SATURNALES. 911

solis æstu furantur, cum formicæ domi latitant, quæ tamen nonnunquam odore excitatæ, celerrimo cursu auri prædones, camelis & dromedarijs fugientes, assequuntur atq; lacerant. Plin. lib. ii. cap. 31. Strabo de iisdem formicis loquitur lib. 17.

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ

τῷ τιμιωτάτῳ χαίρειν.

Ἰταῦτα λυ-
μῆς ὃ ἐστίν,
καὶ περὶ τῶν
παρόντων ἱ-
στισιῶν, καὶ

αὐτάδε μεν τ' ἀγαθῶν ποιῶν
κελεύει, τὸ δ' ἰσθὺς αὖ ἦν, τ'
οὐδ' ἀχρεῖος· θαυμάζω γάρ σε
ὡ μένεις τ' ἀπάντων ἀγνοῖς,
ὥς ἰσθὺς πάλαι βασιλεὺς ὦν,
πέπνυμαι εἰς ὦν, τοῖς πασι
διακρίμας τίς ἀρχὴν, ὃ Ζεὺς
ἢ μάλιστα τ' τοῦτον ἐπιμει-
ται· τὰ δὲ ἐμίστρα ταῦτα μί-
χει πινυῶν, καὶ ἑρδία, καὶ ὡ-
δῆς καὶ μέθης, καὶ τῶτο, ὃ πλείον
ἐμδρῶν ἐπ' ἱά. ὥς περὶ τῶν
μασίονων, ἃ φῆς, ἀφιλῶν τὸ
αὐτοῖς, καὶ ἰκ' ἐμίστρα ὃ πῶς
νιῶται ὃ πλεονῶν ἀπαντα, ὃ
Ζεὺς αὖ χρηματίζειν ὑμῖν.

amplius diebus. Itaq; graviorib. in causis, de quibus scribis, videlicet de tollenda rerū inæqualitate, utiq; ex a quo omnes aut opib; abundant, aut egent, Iupiter vobis operā dabit.

SATURNVS MI-

hi charissimo Sal.

Vid tu, ob-
secro, nu-
gas istas ad
me, ac de re-
b' huiusmo-

di scribis, iubesq; ut de inte-
grò bonorum faciam parti-
tionem? quod quidem alteo-
rius munus fuerit, penes quē
nunc est imperium. Etenim
demiror te, si solus omnium
ignoras quemadmodum iū-
pridem regnare destiterim,
ac priuatus esse coeperim,
liberis partitus imperium:
quanquam Iupiter præci-
pue rerum istiusmodi curā
agit. Porro mea potestas nō
nisi ad taxillos usque, salta-
tiones, cantiones, & ebrie-
tatem ualet, idēq; septem nō

Quod

ἐὰν δὲ τι τῶν ἐν τῷ ἑρτίῳ ἀδελ-
 φῶν τὸ τίς, ὃ πλεονεκτεῖ, ἡ-
 μῶν αὐτῶν ἀδικαίῃ. καὶ ἔτι
 πολλὰ δὲ τοῖς πλοῖσις περὶ
 τῶν δειπνῶν, καὶ τῶν χοίτικας
 τῶν χρυσῶν, καὶ τῶν ἰσθίων,
 ὡς καὶ ὑμῶν ὑμπεριεῖς ἐς τὴν
 ἑρτίῳ. Δικαίᾳ γὰρ ταῦτα, καὶ
 ἀξία αὐτοῖς ποιῶν, ὡς φανερὸν ἴ-
 μῃτι συνέλογον ἡμεῖς πρὸς
 ταῦτα ἔχουσι λίγα. τὸ δὲ ὀ-
 λει, ἵσθι οἱ πάντες ὑμῶν, ὅτι
 παῖδες ἐστέ, καὶ ἐν ὁρῶν δεξά-
 ζουσθε περὶ τῶν πλοῖσις ἄ-
 γι παρὰ δόξας αὐτοῖς εἰ-
 σιῖσθαι, καὶ μόνον ὅτις τινα
 βίον ἢ βίον, ὅτι δειπνῶν πολλοῦ
 πολλὰ ἔστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύουσι
 οἶνον ὅτις, καὶ ποσσὶν
 ἑρταίς, καὶ γυναιξὶν ἡμιλῶν,
 καὶ ἰσθίοις μαλακοῖς χρῶσθαι.
 τὸ δὲ πάντων ἀγνοῖτε, ὅτι οἶον
 ἔστιν ἅτις γὰρ φροντισθεῖς αἱ
 περὶ ταῦτα, ἢ μελέαι, ἀλλ'
 αὐτοῖς ἐπαγρυπνεῖν ἡμέ-
 ραις, μή τι ὁρῶνόμεν βλα-
 πύσαι ἢ ἐφελόμεν λάσθαι,
 καὶ

Quod si quid in his quæ ad
 festum pertinent, uel fraude
 detractum est alicui, uel ad-
 ditum, id erit mearum par-
 tium iudicare. Iamq; scribo
 diuitibus de cænis, deq; auri
 bemma, neque non de uesti-
 bus, ut uobis quoque ad cele-
 brandum festum nonnihil
 mittant. Quandoquidem æ-
 qua sunt ista, decetq; illos fa-
 cere quemadmodum præ-
 dicatis, nisi forte habet isti,
 quod probabiliter ad hæc
 respondeant. In summa ta-
 men illud scitote pauperes,
 uos longè falli, neque rectè
 iudicare de diuitibus. Siqui-
 dem illos felices arbitrami-
 ni, solosq; suauem uitam ui-
 uere, propterea quòd illis li-
 ceat opipare cænare, uino
 suauì inebriari, formosis
 frui mulieribus, uestibus uti
 delicatis: uerùm istam felici-
 tatem cuiusmodi sit ignora-
 tis: siquidem hæc res non me-
 diocribus curis eos distor-
 quent, sed singulis inuigilare coguntur, ne quid rerum do-
 mesticarum dispensator fraudet, aut clanculum suffuretur,
 ne uinum

EPISTOLÆ SATVRNALES. 915

μὴ δ' εἶν' ὀφθαλμοῖς, μὴ δ' οἶτος
 φθιγγίζον, ὃ δ' ἄλγος ἐφίλατ;
 τὰ ἱκνώματα, μὴ πισύσῃ
 τοῖς συνεσάνταί τ' ὀδύμῃ,
 λίγροι τυραντῶν αὐτὴν ἰθί-
 λειν. ταῦτα δὲ πάντα ἐδὴ τὸ
 πολλοτέρῳ αὖ ἐν μίγῃ τ' ἀ-
 νιάντιον αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡπίστα
 οὐ τὸς φίλοι, καὶ τὰς μερίμο-
 νας, ἅς ἔχουσι, πάντ' αὖ ἐν ἡμῶν
 φρονέειν ἢ πλεονέχειν ἰδοῦντες ἴσ-
 πάτοι δὲ καὶ αὐτὴν ἔσως αὖ
 ποτε κερύχου ἰάσασθαι, ὥς εἰ καὶ
 λίγροι τὴν πλεονέχειν καὶ βασι-
 λείαν, ἀφίνα αὖ αὐτὰ, καὶ
 παραχρησάμεντα ἄλλοις, καὶ
 θύσασθαι ἰδοῦντες ἴσασθαι, καὶ αὐτὴν
 οὐδὲν ἄλλο τὰ τῆς μελέτης; ἀλ-
 λὰ τὰ πολλὰ ταῦτα ἐδὴ ὥς, ἅ
 τοῖς πλεονέχεις καὶ ἀρχαῖς προσ-
 ναι αὐτῶν καὶ ἀφίνα τῶν ἀρχῶν
 εἶναι ποιεῖν καὶ γὰρ αὖ ἐν αὐτῶν
 πρὸς μετὰ τὸς πλεονέχεις καὶ πλε-
 νεύοντες ἡμετέρας μελέτης, ὡς καὶ
 ἡ ἀφίνα καὶ ὁ νόμος ὁ ἐξ ὁμο-
 μωνοῦ ἰδοῦντες ἴσασθαι ἐν τῇ ἰστορίᾳ,
 ἐκίψαι ἐκ τῆς ἰστορίας πρὸς τὸ
 τὸ πλεονέχειν, ὡς καὶ αὐτὴν
 αὐτὴν περὶ τὸν χρόνον, ὡς καὶ αὐτὴν
 εὐσφιδεῖται. Etenim in præsens quicquid utriusque dulce est illis, mi-

ne uinum acescat, ne frumētum
 uermibus corrumpatur, ne iatro
 tollat pocula, ne populus credat
 calumniatoribus. si illum dixerint
 afficere regnum. Atqui hæc
 quidem quota pars est eorum,
 quæ istos discruciant? Quod
 si nossentis melius esse curas,
 quibus obnoxij sunt, planè
 fugiendus uobis esse diuitias
 existimaretis. Alioqui cre-
 ditis uel meipsum usque adeò
 insanum, ut si præclara res
 esset opulentiæ, aut regnum,
 depositurus hæc, alijque ea
 cessurus fuero, patererque
 ut nunc priuatus alieno pa-
 rerem imperio? Quin potius
 quum non essem ignarus hu-
 iusmodi malorum quæ plu-
 rima diuitibus ac regibus
 adsint necesse est, imperium
 deposui, idque sapienter. Nam
 quòd tu nunc apud me deos
 obtestaris deplorabas, illos ac-
 pris ac placetis expleri, nos
 cetera nasturum, porrigimus

ἴσως ἰκάνειν αὐτῶν. ὥς δὲ
 μὴ τῶν, ἱμπαλιν ἀναστρί-
 φεται τὸ πρᾶγμα, ἅτα ὑμᾶς
 μὲν ἔτι λαβὼν ἀποστῆναι ἀνα-
 στήναι αὐτῶν τὴν ὑστέρᾳαν,
 ὅσπερ ἰκάνει ὑπὸ τῆς μέθης,
 ἔτι ὑπὸ τῆς ἀγῶν πλεονε-
 χῆς δυσωδίας τι καὶ λαπυ-
 διστρῶν ἱρυγγαύουσι. εἰ δὲ
 τύτῳ τι ἀποδύσει, καὶ τὸ
 πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ πασιμ ἢ
 γυναιξίν, ἢ ὅπως αὐτὸς τράγῳ
 λαλῶν, σωκαοφρύνουσι, ἢ
 φθόῳ ἢ πόρην συνεινῶν, ἢ
 ὕδρῳ ἢ χαλιπῶς σωφισ-
 τῶν ἐκ ἐλπίων πολλῆς τροφῆς. ἢ
 τίνα αὐτῶν ἱερίως διέξω-
 δύναι, μὴ πᾶσι ἢ ἄλλῃ ἢ
 τα, πολὺ τὸ νικῶν ἔσπρα-
 τεῖται: τίνα δὲ ἱερίως ἀφῆ-
 μέν τοις αὐτοῖς ποσίν, ἀλλὰ
 μὴ φορέσθαι ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ὅ-
 μενον, ὁλόχευσον ἢ τὰ ἴξω,
 κατὰ ῥάφον δὲ τὰ ἴξω, ὡ-
 σπερ αἱ τραγικὰ ἰδῆται, ἢ
 ῥακῶν πᾶν αὐτῶν συγκο-
 κρημέναι: ὑμᾶς ὅ, ἰχθύων ἢ
 ἄλλῃ.

disunt tragica indumenta, ex pannis admodū uilibus con-
 sarcinata. Vos autem quum molestum est, quòd de piscibus
 gustare

nimeq; molestum. At po-
 stea res inuenitur. Quan-
 doquidem uobis deinde non
 accidit, ut postridie surga-
 tis, capitis dolore grauari ob-
 temulentiam, quemadmo-
 dum illi, neque ob immodi-
 cam ingurgitationem graue
 olentem, et acrem spiritum
 ruētis. At illi hoc quoque
 fructus ferunt, ut quoniam
 magnam noctis partem uao-
 rio coitu pro libidinis arbi-
 trio transigunt, facile sibi
 uel tabem, uel cassum, uel
 morbum intercutem, ex in-
 temperato uoluptatum usu
 colligant. Alioqui quotum
 quenq; potes ostendere, qui
 nō plane palleat, ac faciem
 caduerosam prae se ferat?
 Quotumquenq; autem, qui
 cum ad senectutem peruene-
 rit, suis ipsius pedibus ingre-
 diatur, ac non potius à qua-
 tuor baiulis gestetur? foris
 quidem totus aureus, intus
 pueris ac pannosus, cuiusmo-

EPISTOLÆ SATURNALES. 919

ἀγούται, καὶ ἀείπει, πολλὰ
 γραῖ δὲ ὁ πόρην δύμεϊας,
 ἀχέειν, ὅτι καὶ τέτων ἀπα-
 ραίηται, ὃ ἔστι κατ' ἄλλω τινὲ
 αἰτίαν συμβαίνει; καὶ τὰ δὲ
 αὐτοῖς ἰκάνοις ἔτι ἔστιν αὐτό,
 καὶ ὁ μὲν καὶ πέρα τῷ κό-
 ρι ἰδίαν τέτων, ἀλλ' ἰδοὺς
 αὐτὸς ἔτι λαχάων καὶ θυ-
 μα ὅρι; μέντοι ἰνίστη, ὡς πρὸ
 δὲ σὺ τῶν λαγῶν καὶ σὺν.
 ἰὼ λαγῶν ἴσα ἀλλὰ λυπῶ καὶ
 τὸς, ὃ ἔστι ἀπέλας, ὃ γυνὴ
 εἰμὶ τὴν ἰρῶκα, ὃ ἰνὸς καὶ
 πρὸς αὐτὴν καὶ μάλλον ὃ πρὸς
 ἑδονῶν σὺν. καὶ ἔστι, πολλὰ
 λα ἔστιν, ἀπὸ ὧν αἱ ἀγνοεῖ-
 τὸς, ὃ χεῖν ἰρῶκα αὐτὸ μὲ-
 νον, καὶ πῶν πορφυρεῶν. καὶ ὅν
 ἰδοὺ ποτὶ ὀξυλάων, καὶ ἰδοὺ
 λακῶν ἰδύγας, λαχέων, καὶ προ-
 σκυβεῖται δὲ καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν, καὶ λατὶ φρενῶν, καὶ μέντοι
 πρὸς αὐτὸν πρὸς πῶν ἀργυρεῶν
 ἀρμάμαξον, μέντοι μετὰ ξὺν δια-
 λεγόμενον, ὅς τ' ἐν τῷ δακτύ-
 λῳ σμάραγδον ἀφιστῶν,
 καὶ

gustare non liceat, quod inē-
 dia laboratis: non illud item
 cogitatis, eosdem & poda-
 gra, & tussis expertes esse,
 aut si quid aliud aliam ob
 causam illis incommodi cō-
 tingit. Quanquam nec illis
 ipsis aequē dulce est, quoti-
 die supraq; satietatem istis
 uesci. Quin potius uideas eos
 nonnunquam ita olus ac lū-
 pinum appetere, ut tu non
 aequē leporem appetas, aut
 aprum. Ut de reliquis inte-
 rim sileam, quæ illos discru-
 tiant, puta si filius sit luxu-
 riosus, si uxor uel amans, uel
 amata à famulo, coacta ma-
 gis quàm ex animo cum illo
 dormiat. In summa multa
 alia sunt, quæ uos ignoran-
 tes, tantum aurum illorum
 ac purpuram uideis. Tum
 si quando uideis eos albo
 prouehi currū, inhiatis &
 adoratis. Quod si illos con-
 temneretis, negligeretisq;
 neq; ad argenteū currū ocu-
 los haberetis incitos, neq; in
 ter colloquendū, smaragdū annulo inclusum respiceretis,
 MM 2 neq;

καὶ τῶν ἱματίων παραπλήσι-
 ον, τὸ μαλακὸν ἱθαυμάζειν,
 ἀλλ' ἔστι καὶ ἱκανὸν πλε-
 τὸν, καὶ ἴσθι, αὐτοὶ ἰφ' ὧν ἰού-
 ντες, ἰδὲν ἴδωσι πλούτων, ὡς
 ἐπιδείξαντες ὑμῖν τὰς λεύκας
 καὶ τὰς τρυφάς, καὶ τὰ ἱκα-
 νόματα, ὧν ἂν ὀφθαλμοὶ, ἢ ὁ
 κέρτυρ' ἢ λευκοὶς ἴδωσι, τὰ γὰρ
 τοὺς πλείους δύρασι ἂν αὐτοὺς
 ὑμῶν ἱνικὰ λευκώματα, εὐχό-
 πως αὐτοὶ χροῶνται, ἀλλ' ἴ-
 πως ὑμῶν θαυμάζειν. τὰ ὅσα
 ὑμῶν παραμυθεύει, ὡς ὅτε
 τὸν βίον ἱκατέρηται. καὶ ἄξιον
 ἐρετάζειν, ἐνθυμηθεὶς ἴτι-
 μιν ὀλίγον ἄπαυσις διήσθη ὡς
 πένθος ἐν τῷ βίῳ, ἡ δὲ αἰὼς τὴν
 πλῆτορ, καὶ ὑμῶν τῶν πένθων
 ἀφίντας, πλεονέκτησι γὰρ αὐ-
 τοῖς, ὥσπερ ὑποχέμεται, καὶ
 εἰδὲ ὅτι ἂν ὀλιγωμήσῃσι
 τῶν ἱμῶν γραμ-
 μάτων.

Κ Ρ Ο.

neque uestes obiter contré-
 Etantes mollicie admirare-
 mini, sed sinceretis eos ipsos
 sibi diuites esse, baud dubie
 futurum sit, ut ipsi vos ulro
 adirent, ad cenam rogarēt,
 nimirum ut vobis ostendere
 possint lectos, mensas ac po-
 cula. Quartum rerum nulla
 sit utilitas, si sine teste possi-
 deantur. Certe reperiretis
 pleraque hac illis uestra cau-
 sa parare, non quo utantur
 ipsi, sed uti vos admiremini.
 Hæc ad consolandos vos scri-
 bo, utranque vitam cognitam
 habens. Conuenitque ita fe-
 stum agere, ut cogitetis om-
 nibus breui decedendum ē vi-
 ta, & illis, depositis opibus,
 & vobis relicta paupertate.
 Quanquam & illis scri-
 bā, sicuti sum pollicitus: cer-
 tum scio eos non neglectu-
 ros lueras meas.

S A T V R.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ
πλησίσις χάρι-
ται.

SATVRNVS DI-
uitibus, Salu-
tem.

Ω πίνυτις
ἐναγχοῖς ἐς
πινυλκασί-
αι, αἰτιώμε-
νος ὑμᾶς, μὴ

μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχου-
σι, καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἡξίστω με-
λεινὰ πᾶσι πινυλκασίαι, καὶ
τὸ μέρος, ἵνα σφίσι αὐτῶν ἔχου-
σιν αἰσιν γὰρ ἔναι, ἵστω μίαν
λαβόντων, καὶ μὴ τῷ μὲν
πλείον, τῷ δὲ μετρίω μετέσ-
σαι τῶν ὀφειλῶν. ἔγωγε δὲ πρὸς
τὸ ἐν τῷ ὅλῳ ἔμεινον σκί-
ψαι τὸν Δία, πρὸς δὲ τῶν
παρόντων, καὶ ὧν ἀδυνατῶ
ἰδόντο λατὰ τῶν ἱερῶν, ἰώρων
ἐπ' ἐμὴ λαβόντων τῶν ἐρίων
καὶ ὑποχρέω γράψαν πρὸς
ὑμᾶς. ἵτις ὅ, ἀπὸ ἀξιοῦσι, ταῦ-
τα μίσηται, ὡς ἐμὴ ἰδοῦναι. πῶς
γάρ, φασί, ῥεγόντες τοῦτο
ἔργον, καὶ λιμῶν ἔχοντες, πρὸς
οἷτι

Αἰπες νῦν
per ad meda-
tis literis in-
cusarūt uos,
qui nihil ip-
sis ex facultatibus quas possi-

detis, impertimini; atq; om-
nino postularunt, ut omnia
bona facerem omnibus com-
munia, ut ad singulos illorū
sua pars rediret. Acquum e-
nim esse, ut rerum equali-
tas cōstitueretur, neq; decere,
ut huic supersit, ille nullo
modo sit particeps uolupta-
tum. Ego uerò respondi, hi-
scē de rebus rectius Iouem
cōsideraturum. Ceterum de
præsenti negocio, deq; iniu-
rijs, quibus sese per festos die-
es affici putant, uidebā meī
officij esse sententiam fer-
re, sumq; pollicitus me uobis
scripturum. Sūt autem quæ
postulant hæc, ut mihi quis

dem uidetur, æqua. Nā quo pacto, inquiūt, tāτο frigore hor-
rentes, tantὰq; obnoxij esuritioni, postea diem etiam festum

οἱ ἐὶς ἑορτὰς οἱ μὲν· αἱ τὸν νοῦ ἰ-
 θύλοισι βῆκαί τοι· μετὰ χεῖρ δὲ
 ἑορτῆς, ἰκίλοσόν με ἀναγκά-
 σαι ὑμᾶς ἰδόντων τί, ὅν ἰχί-
 σι, μετὰ δόναι αὐτοῖς, εἰ τινοῦ
 πλεονέξαι καὶ παχύτορα, ὅ
 καὶ ὑμᾶς, καὶ τὸ χρυσίου ὀλί-
 γον ἐπιτελέσαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ
 ταῦτα, φασὶ, ποιήσῃ, μὴτι
 ἀμφισβητῶν ὑμῖν ἵτις τὸ ἀγα-
 θὸν ἰδὼν τὸ Διὸς· εἰ δὲ μὴ, ἀπὸ
 λῆσι προσκαλίσσασθαι ἰδὼν τὸν
 ἀναδασμὸν, ἰκίλοσόν τὸ πρῶ-
 τον δίκας ὁ Ζεὺς προῖν. ταῦ-
 τὰ ἔσθιν ἢ πάντων χαλεπὸν ὑμῖν
 ἀπὸ τούτων, ἀφελῶς ποιῶν
 τοῦ ἰχίσι, καὶ Δία καὶ τῶν δει-
 πνων πόρῃ, ὥς συνδρασκόντων
 ὑμῖν, καὶ τῶτε προσδόναι ὁ-
 ξίσκων τῇ ἐπιτελεῖ, ὥς καὶ γὰρ μὲν
 νῆς μᾶς τρυφᾶ· ἐπαλασσε-
 μένης τῆς θύρας· εἰ δὲ πῶς ἰχί-
 κόντων τινὰς ἰσχυρὸν δὲ μακρὸν
 ἰβήσονται, πλείον τὸ δόφραϊον
 τῶ ἰσχυρὸν τὸ ἀνταρῶν τῶ δει-
 πνων, καὶ τὰ πολλὰ ἰφ' ὅβρι-
 σι, σὺν δελικῇς φρουεμένοι. Quod si
 fuerit, ἔσθιν illorum quempriam post longum tempus conui-
 uio adhibere, plus esse molestiae in caena, quàm uolu-
 ptatis, multaί, illic in pauperum contumeliam fieri ue-

celebrare possimus? Quare
 si uellem ἔσθιν illos festi partici-
 pates esse, postularunt ut coo-
 gerem uos, ut ἔσθιν de uesti-
 bus illis imperiamini, si
 quae super sunt pinguiore,
 quàm quae uobis conueniāt,
 καὶ de auro nonnullas gut-
 tulas in illos destilletis. Quod
 si ista feceritis, inquiunt, nō
 erit amplius disceptatio ino-
 ter uos de bonis apud Iouē.
 Sin minus, minuantur sese
 ad nouam rerum partiti-
 onem prouocaturos, ut pri-
 mūm Iupiter pro tribunali
 sedere cœperit. Atque haec
 quidem facere uobis nequa-
 quam graue fuerit, impertio-
 ri nonnihil de tanis opibus,
 quas possideis, ἔσθιν recte
 possideis. Quin de caenis
 quoq, ut uobiscum cenarēt,
 ἔσθιν hoc literis addendum pu-
 tarunt, quemadmodum uos
 in praesentia foribus occlu-
 sis, soli delicis fruere mini.

EPISTOLAE SATURNALES. 919

αὐτῶν γίγνεσθαι, οἷον ἰκᾶντο,
 τὸ μὴ τὰ αὐτὰ εἶναι συμπίνειν.
 Ἡράκλειος, ὡς ἀνελούθ. βρον, καὶ
 καταγιγνώσκουσιν αὐτῶν ἰκᾶν-
 των ἄξιον, ὅτι μὴ μιᾶς αὐ-
 τάντος οἴχυνίς, ἔλεον ὑμῖν τὸ
 συμπόσιον καταλιπὼν ἔσθαι.
 ἀλλ' ἔσθ' ἵς κίρρον ὁμοῦ φασὶ
 πίνειν· τὰς γὰρ εἰσχεῖς ὑ-
 μῶν, ὥσπερ τὰς οὐρανίας ἱ-
 ταιρεῖς, ἐκρῶ βιβύσθαι τὰ ἔτα.
 τὰ δὲ καὶ ἄλλα οὕτως αἰσχροῖ-
 ᾶςιν, ὥς ἐκινῶ λέγειν, ἃ περὶ
 τὸ νομῆς τὸ ἐκρῶν αἰτιῶνται, καὶ
 τὸ διακόνων ὑμῖν καὶ περὶ τῶ-
 των, ἵνα αὖ ἐκρῶν μεταβῇτε,
 ἰκᾶντες δὲ περὶ τῶντων, καὶ
 ἄλλα πολλὰ τοιῶντα μικρο-
 πριπῶ, καὶ ἕκιστα ἰσοθόρως
 περιποιῆσθαι. τὸ γὰρ ὅλως, καὶ
 συμπόσιον ἄλλοι, ὡς ὁ δὲ μίαν ἱ-
 σίαν, καὶ ὁ ἰσοδικαίτης τὰ τὰ ἕνα ἢ
 γίγν' ὑμῖν τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ
 ἴσον ἀπὸ τῆς ἰσότητος. ὁρᾷτε ἄν,
 ὅπως μέγιστον ὑμῶν αἰτιῶνται-
 τιν, ἀλλὰ τὸ μέγιστον, καὶ φιλέου-
 σι, τὸ

lut illud, cum non eodem
 de uino bibant. Dñi boni,
 quàm liberale: planè di-
 gnū, in quo & illi debeāt
 accusari, qui non surgant po-
 tius, abeantq; toto conuiui-
 o uobis solis relicto. Quanquā
 negant sese etiam ad satietate
 tem ex illo qualicunque ui-
 no bibere, propterea quòd
 uestri pincernæ, aures habe-
 ant cera obturatas, quemad-
 modum olim Vlyssis socij.
 Porro reliqua usque adeò
 sunt turpia, ut pigeat com-
 memorare, quæ de carniū
 partitione criminātur, deq;
 ministris, qui cum uobis as-
 stant, donec plus quàm ad
 plenum expleamini, ipsos
 prætercurrunt, aliaq; huius
 generis permulta sordida,
 minimeq; digna uiris inge-
 nuis. Proinde æqualitas, res
 est omnium iucundissima,
 maximeq; conuiuijs congru-
 ens. Atq; hac de causâ, uo-

bis æquus ille partitor in conuiuijs præficitur, ut æquam
 omnes habeant portionē. Videte igitur ne posthac uos iteo-
 rum accusare possint. Quin potius bonorabūt uos, et ama-

σι, τ' ὀλίγων τήτων μί' αλαμ
 βάνου[τε, ὡν ὑμῖν ῥ' ὁ λαπὰ
 να ἀνέπαυ[θε], ἐκείνοις ἔιν
 ἑαυτοῖς ἢ χρεῖαι ἢ δόσεις ἀνέ-
 μυστοι. ἄλλως ἢ ἐκ ἀνείκτου
 διούσδε τὰς πείρας, μὴ ὅχι καὶ
 πρὸς τῶν συμποσίου δομίων,
 καὶ μυρία πρὸς τὸ δύδαμονίαν
 ὑμῖν συλλέγου[ν]· ἂν δ' αὖ ἔχει
 ταὶ τὰς δαυμάσου[ν]τες ὑμῶν [ὅν]
 πλεόντων, ἢ μῖνοι, καὶ ἰδία, καὶ
 ὑπὸ σκότη πλοῦτι. ἰδέτω
 σάν ὃν πωλεῖ, καὶ δαυμασάτω
 σάν ὑμῶν τ' ἀργύρου καὶ τὰς
 τραπίδας, καὶ προπινόντων φι-
 λοσοίης, μὴ πρὸ πίνου[ν]τος πι-
 ροκοπάτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ
 τὸ δαφ[ν] ἴσως αὐτοῖς διαβα-
 σάσω[ν]τος, καὶ τ' ἰστορίας τὸ ἀ-
 κριβές, τ' χρυσόν, ὅσ[τ] ὅς ἐς ἐ-
 πωδὶ τῇ τίχῃ. πρὶς γὰρ τῷ
 χειρὸς καὶ φιλασφύπης ἀκρί-
 ει, καὶ τ' φθινέσθαι ὑπ' αὐτ' ἐ-
 ξω γυγνέσθαι τίς γὰρ αὖ φθινύ-
 σαι [ὡ] ποιωνοῦντι, καὶ διελύ[ν]ει
 τ' ματρίων; τίς δ' ἐκ αὐτῶν δύ-
 ξατο

uerum etiam inuidiam illorū effugietis. Quis enim inuideat
 impertienti, dātiq; quod æquum est? Quis non potius optet,
 ut

bunt, si paucula ista à uobis
 acceperint, quorum impen-
 dium à uobis nec sentiretur
 quidem, penes illos muneris
 in tēpore dati memoria sem-
 per mansura est. Præterea
 nec Rēp. administrare possi-
 tis, si pauperes unā uobiscū
 in ea uersentur, milleq; mo-
 dis felicitatem uestram adiu-
 uent. Neq; enim habituri e-
 stis, qui diuitiis uestras suspi-
 ciant, si soli atq; apud uosī-
 psos in tenebris eas possidea-
 tis. Videat igitur uulgus, mi-
 returq; uestrum argentum,
 mensas, & quemadmodum
 præbentes ad potandum
 inuitetis. Dein illi inter bi-
 bendum poculum undique
 contemplentur, ac pondus
 expendant, manu librantess
 tum argenti absolutam cæ-
 laturam: tum auri uim, ui-
 cißim artem condecorantis.
 Nam in istum modum, non
 solum illi uos probos uiros
 & humanos prædicabunt,

EPISTOLÆ SATVRNALES. 911

ξαίτω εἰς τὸ μέγιστον διαβιῶ-
 ναι, αὐτῶν ἀπολαύοντα τὰ ἀ-
 γαθῶν; ὥς ὃ νῦν ἔχει, ἀμάρ-
 τυρον μὲν ὃ δύσμαινία, ἐπι-
 φθονῶν ὃ ἐπλῆτος, ἀνδρὸς ὃ
 ἐβρίω· ὅλῃ γὰρ ὅλῃ ἐμοίως ὁ δὴ
 οἶμαι, μέσον ἐμπίμπλασθαι,
 ὡς περὶ τοὺς λιοντᾶς φασί, καὶ
 τοὺς μόνους τῶν λύκων, καὶ συ-
 νόν/αι διξιοῖς ἀνδράσι, καὶ
 πάντα χαρίζεσθαι περὶ μὲν
 τοῖς ἡγετοῖς καὶ ἐκφορῶν καὶ ἀ-
 φωνῶν τὴν συμπόσιον ἰσχυροῦ
 εἶναι, καὶ ἐν μύθεϊ συμποσι-
 οῖς, καὶ σκώμασι συνπα-
 χύσει, καὶ φιλοφροσύναις περικί-
 λαις συνοῦσιν· εἴτε ἡδίστα
 διαίτησι, φίλοι καὶ διονύσι καὶ
 Αφροδίτῃ, φίλοι καὶ Χάρισι.
 ἰππεὶα ὃ πρὸς ἀπειλὰς ἐς τῶν
 ὑποδαίαν διηγόμενοι, ὅμως
 τὴν διξιοῦσαν φιλεῖσθαι παρὰ
 σπουδαίον. ταῦτα πολλὰ πρὶν
 εἰπε καλῶς ἔχον. ἐπεὶ ἰρρύσο-
 μεν ὑμᾶς, εἰ μὲν ὅτε οἱ πόνοι-
 τοὺς βελήσονται (ὡς ἐπὶ μὲν
 γὰρ εἶπες) ἢ αὖ ὑμᾶς ὑπὸ
 σφοδρῶν ἰκνύσας εἰς ἐπιδείξαι.
 ἀνὰ ὑμῶν σφιστὰς, ἢ πτωχοὺς ἀβέ-
 αι, ἢ πτωχοὺς ἀβέ-

ut quamdiutissime uiuēs, bo-
 nis suis fruatur? Verum ut
 nunc res uobis habent, et
 felicitas uestra teste caret,
 et diuitie inuidiosa, et in-
 suauis uita. Neque enim pe-
 rinde iuuat, opinor, si quis
 solus expleatur, quemadmo-
 dum aiunt leones facere, et
 ex luporum genere quos so-
 litarios uocant, quam si cum
 lepidis hominibus, ac per
 omnia gratificari paratis,
 conuiuatis; qui primum non
 sinent cōuiuium surdum aut
 mutum esse, uerum consue-
 tudine sua fabulas conuiuijs
 aptas, dictoriaq; minime
 molesta, uariasq; uoluptates
 adferent: quibus rebus tem-
 pus iucundissime trāssigitur.
 Idq; gratū est Baccho, gra-
 tum Veneri, gratum etiam
 Gratijs. Deinde postero die,
 dum comitatem uestram reo-
 ferunt, beneuolentiam uobis
 conciliant. Hæc etiā magno
 fuerant emenda. Nam illud
 à uobis sciscitabor, si pauperes abeāt taciti, sic enim fingas-
 min, nōne uos ea res ureret, cū nō haberetis quib. ostenta-
 retis

διὰ τὰς ἀλουργίας, ἰδοῦται, καὶ
 τὸ ἀκρόατον τὸ πλῆθος, ὃ τὸ
 δακτυλίον τὸ μέγιστον; ἰὼ λί-
 γον, ὡς καὶ ἐπὶ βλάσας, καὶ μίση
 παρὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ γινώσκον
 ἐγγίνοιται πρὸς ὑμᾶς, ὅν μοι
 τοι τρυφῶν ἰβήλητι· ἀλλὰ γὰρ
 εὐξιάσαι καὶ ὑμῶν ἀπειλή-
 σιν, ἀποδείξαι, μηδὲ γινώσκον
 εἰς ἀνέγκλησιν αὐτὸς λαλῶν
 εἰς τὸ εὐχῆς, ἵνα ὅτι ἀλλαν-
 των γούσιον, ὅτι πλανήσιν,
 ὃ ὅτι λαίψασιν τὸ λευκόν· ὅφρα
 πῶς δὲ ὑμῖν σαπὸν δάκρυον ἵντι
 καὶ αἶψα. ὅς δὲ καὶ ἐλαφὸς,
 ὅπῃ ὁ μῦθος μεταξὺ, δρασμὸν
 βλασύνειν ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτίας
 τὸ ἔρπον. καὶ ἔρπον ψύλλαι λατα-
 τάνασαι, ἀπὸ δὲ καὶ αὐτῶν,
 παρὰ αὐτὰς τὰς πίνεσιν ἵνα
 τῶσιν, τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὁ-
 ραίεσται τῶν εἰσρχόντων, φλα-
 κροῖν ἀναρῶν τὸ χρέος ὑμῶν
 γρηγοροῦν, ἵνα λαλῶν γότι καὶ
 πάντα τῇ ἀμφοτέρῃ. πρὸς τὰς
 βλασύνειν καὶ τῇ ἑστῇ πρίπι
 πα γίνουσιν αὐτῶν, καὶ ὑμῖν ἀσφα-
 λίστα

rebus purpureas uestes, comi-
 tum multitudinem, annulo-
 rum magnitudinem? Neque
 iam libet referre, necessarium
 futurum ut pauperum insi-
 dia atq; odia in uos oriatur,
 si soli delicis frui ueritis. Nā
 quæ minantur uobis impre-
 caturus sese, prorsus ab omi-
 nanda sunt: ac dii prohibe-
 ant, ne unquam ad eiusmodi
 imprecationes uenire cogan-
 tur: quādoquidem si id fiat,
 neq; intestina posthac gusta-
 bitis, neque placentiam, nisi
 si quid canis reliquum fece-
 rit. Præterea lenticula saper-
 da liquamen uobis habebit.
 Porro sus aut ceruus inte-
 rim dum assantur, et ueru in
 montes aufugere parabunt.
 Tum aues quoque pingues
 absque aliis fugam molien-
 tes, ad pauperes auolabunt.
 Denique quod est omnium
 grauissimum, pocillatores
 formosissimi repente uobis
 calui fient, idq; etiam fra-
 gta amphora. Super his re-

bus consulite quæ et festo sint digna, et uobis quàm
 maximè

EPISTOLAE SATURNALES. 923

λίαντα, καὶ ἐπιμαρτυρεῖ πολλήν
πείραν αὐτοῖς, καὶ ὀλί-
γη τιλίσματα φίλοις ὁ μὲν
πρὸς ἑξουσίαν.

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ

τῷ Κρόνῳ χαί-
ντες.

ρην.

Πρὸς γὰρ σε
λίαν μόνον ὁ
πρὸ τῆς πρῆ-
τοις ταῦτα
νεγράφει.

ὁ Κρόνι, ὅχι δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἡδὲ
ἰακινθώφωτος πρὸς αὐτὸν, ἀνα-
βρωσίων καὶ αὐτὰ δὲ ταῦτα,
τὴν ἀναδοτὴν ἀξίαντων γρη-
θῆσαι, καὶ αἰτιωμένῳ τῷ τῆς
μαρμίνῳ, ὡς αὐτοῖς τῷ το-
μῷ πιπτοιμένῳ, καὶ ὁ μὲν, ὅ-
τι μὲν ποῖς αὐτοῖς μὴ δὲ δέ-
ναι κτλ. ἀλλ' εἰδὼς ἰκα-
νῶς, ὅτι Ζεὺς ὦν, παρ' οἷς τι-
σιον ὁ αὐτὸς, καὶ διὰ τῶν πα-
ρακῆν αὐτῶν τὰ ποτὶα, οὐ
δὲ ὁ μὲν ἀπολογιστέα, ἰ-
πείπῳ ἀρχαῖς γινυῖν ἡμῶν.
ὁ μὲν γὰρ ἀπαντα πρὸ ὀφ-
θαλμῶν λαβόντες, ὅ γινυ-
φας, ὡς λαλὸν ἰδὼν οὐκ ἔστι
ὁ οὐκ ἔστι, ὡς λαλὸν ἰδὼν οὐκ ἔστι

maximè tuta, atq; illis pau-
pertatis onus subleuate, exio-
guo uectigali illos amicos
habituiri, neutiquam malos,

DIVITES SA-

turmo Salu-

tem.

N M putas
turne, de
ebus istis ad
te solum scri-
psisse paupe-
res? Quin potius Iouis ipsius
aures tam obsurduerunt illo-
rum querelis, dum hæc eadē
uociferantur, ac nouam re-
rum partitionem flagitant,
ac simul et fatum incusant,
quòd non æqualiter distri-
buerit: Quod nos, quòd nihil ip-
sis uelimus impertiri. Ve-
rùm nouit illè, quippe cum
sit Iupiter, penes quos sit cul-
pa, eoq; illos plerunque ob-
audet. Nihilominus tamen
purgabimus nos tibi, quan-
doquidē hoc certè tempore
princeps noster es. Nos e-
nim omnia ista quæ scribis,
opitu-

ἀπὸ πολλῶν τοῖς δουλοῖς,
 καὶ ὡς ἕλιον, σωᾶναι καὶ
 συνδωχᾶν τοῖς πίνουσιν,
 αἰετὶ ἐκλεῖψαι οὕτω πεινῶντες,
 ἐσθλῆναι λαβεῖν τὸν πότον, ὥς ἂν
 μηδὲ τῶν συνδιαίτων αὐτῶν
 αἰτιάσασθαι τι, εἰ ἢ ἰδίῳν ἐν
 ἀρχῇ δῶναι φάσκοντες, ἵνα
 εἴπωρ ἅπαρ αὐτοῖς ἀνιπνῶ
 σαρῶντας θύρας, ἵνα ἀνίσταν
 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτουῦντες· το
 δὲ μὴ πάντα δοῦναι, μηδὲ
 πρὸς ἐπὶ λαμβάνειν, ὅργην
 καὶ μίσος, καὶ πρὸς αἱ βλα
 σφημίαι, ἡδὲν ἂν ἐπιφύσειν
 τὴν ἡμῖν, ἀλλ' εἴγε ἀκάνειν ἐ
 πισθῶν αὐτῶν, ὥς ἀκρίβως εἰδὼ
 σιν ἐκ τοῦ συγγενεῖναι· ὥς
 δοῖν θάτορον, ἢ μὴ διδοῖν,
 ἰχθρὸν εἶναι πάντας ἰδὼν, ἢ
 πάντα προῖκαίνοντες, αὐτίκα
 μάλα πίνοντες, καὶ τῶν αἰ
 τῶντων καὶ αὐτὸν εἶναι καὶ
 τὰ μὲν ἄλλα μίτριά, ἐν ἣ τοῖς
 δάπνοις αὐτοῖς ἀμειλῶσθαι, καὶ
 ἐμπίμπλασθαι καὶ γαστρίζε
 βεσθαι hostes: aut profusis omnibus, ipsi protinus egea
 mus, iamque in pauperum gregem ueniamus. Ac cetera
 quidem utcumque ferenda sunt: uerum inter cenas ip
 sas non satis habent ingurgitari cibis, atque alium explere,

opitulari his qui indigent,
 quantoque sit iucundius, simul
 cum pauperibus uersari, et
 conuiuium agitare, ad eum mo
 dum assidue facimus, adeoque
 in ratione uita nos aequa
 mus, ut nihil possit incusare
 is quem ad conuietum ad
 mittimus. Verum illi pri
 mum aiunt sibi paucis opus
 esse: deinde ubi semel illis fo
 res aperuerimus, nunquam
 desinunt alia super alia po
 stulare. Quod nisi protinus
 omnia, simulque cum dicto ac
 ceperint, mox paratum o
 dium, in promptu conuicia,
 etiam si quid de nobis sit
 mentiendum. Porro qui au
 diunt, fidem illis habent, ra
 ti uidelicet illos probe scire
 quae dicunt, propterea quod
 nobiscum consuetudinē ha
 buerint. Ita fit, ut in alteru
 trum incidamus, ut aut si ni
 hil demus, illos prorsus ha
 bereamus, ipsi protinus egea
 mus, iamque in pauperum gregem ueniamus. Ac cetera
 quidem utcumque ferenda sunt: uerum inter cenas ip
 sas non satis habent ingurgitari cibis, atque alium explere,
 sed

mulq; cænent bonis akibys.

sed idem ubi plus satis adbi-
berint, tum uel puellæ for-
mosæ cyathum porrigentis
manum uellunt, aut concu-
binam uxoremue sollicitant.
Postremò conuomito con-
uiuio, postero die nobis ob-
trectant, narrantes quem-
admodum sitierint, esurie-
runtq;. Quòd si hæc aduer-
sus illos mentiri uidemur, ue-
ster ille parasitus Ixion in
memoriam redeat, qui ad
communis mensæ honorem
admissus, ac uobis dignitate
equiparatus, iam ebrius uir
ille egregius, Iunonem ador-
tus est. Hæc atque huiusmo-
di sunt, propter quæ in po-
sterum statuimus, quò res no-
stræ sint in tuto, ne posthac
illis in domum aditum præ-
beamus. Quòd si te auctore,
pactò recipiant, sese mode-
ratè petitueros, quemadmo-
dum nunc aiunt, neque quic-
quam flagitiosè in compota-
tionibus admissuros: age,
conuiuant nobiscum, si-
Ac de tunicis, sicuti iubet,
mittemus,

πῶς μοι, καὶ τῷ χρεοῖν, δὴ
 σὺ εἶναι τι, καὶ προσδασσέου
 μόν, καὶ ἰλυσ, ἐλὶν ἰλλασί-
 ρων. αὐτὸ δὲ ἀφίμωρι τὸ κα-
 τὰ τὴν ἐμὴν ὁμῶν, φίλοι
 αὐτὸ καλῶν καὶ πρᾶσι-
 των ἰσχυρῶν ὅτι ὁμῶν γὰρ ἐλὶν
 αὐτὸ αὐτιάσας, ἐξῆκας
 των τὰ διοντα
 ποιᾶν ἰθαλῶ
 των.

mittemus, & de auro, quā-
 tū facultas patietur, ac sumo-
 ptus augebimus : in summa,
 nihil omittemus officij no-
 stri, modò vicissim desināt
 ipsi arte nobiscum vivere,
 sintq; pro parasitis & adu-
 latoribus amici. Ita nihil e-
 rit quod in nobis desideres,
 si ipsi quoque suo fungi
 uolent officio.

FINIS SECUNDI

Tomi.